TC. BURDUR VALİLİĞİ
İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü

BURDUR'UN
SAZ VE SÖZ USTALARI-2

Prof. Dr. İSA KAYACAN

T.C. Burdur Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Yayınları: 16
Yazar **:** İsa Kayacan
Redaksiyon **:** Mehmet Tanır, Alper Urhan
Fotoğraflar **:** İsa Kayacan'ın arşivinden
Kapak Fotografı : Gölhisar Yârenler Gecesi
ISBN **:** .....
1. Baskı **:** 1000 adet
Basım yeri ve yılı : Ankara - 2012
Tasarım **:** Payda Yayıncılık - Ankara
Baskı **:** ..... Matbaası Ankara

İletişim ve İsteme Adresi :
T.C. Burdur Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü
Burç Mahallesi Atatürk Cad. No: 13 Kat: 1 (Eski Tekel Binası) 15100-**Burdur**
Tel: 0248 232 22 10 - 0248 233 70 18

Kitabın telif ve yayın hakları T.C. Burdur Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü'ne aittir. İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü ve yazarın izni olmadan çoğaltılamaz.

İsa Kayacan'ın 130 ncu kitabı olan bu eser,
Kayacan'ın 70. yaşı anısına yayımlanmıştır.

Birinci kitap; "Burdur'un Saz ve Söz Ustaları"nda
(Ağustos 2005) yer alanlar, bu kitabın iki ve üçüncü bölümünlerinde değil, sonraki bölümlerinde yeralmışlardır. (İK)

Danışmanlar:
Mehmet Tanır, Abdurrahman Ekinci, Yılmaz Tunç, Ahmet Can, M.Ercan Taraşlı

Dizgi:
Semiha ve Şeyma Korkmaz, Birsen Düzen, Gülendem Gültekin

Burdur İl Özel İdaresi'nin katkılarıyla,
Burdur Valiliği İl Külkür ve Turizm Müdürlüğü
tarafından hazırlanarak basılmıştır.

İÇİNDEKİLER

- Önsöz (1- Süleyman Tapsız) 9
- Önsöz (2-Mehmet Tanır) 11
- Sunuş (1- M.Ercan Taraşlı) 13
- Sunuş (2- İsa Kayacan) 15
- İsa Kayacan ve "Burdur'un Saz ve Söz Ustaları-1" İçin Yazılanlardan; (Nail Tan, Yrd. Doç. Dr. Şevkiye Kazan, Burdur Gazetesi, Nur Sümeyra, Osman Oktay, Prof. Dr. İrfan Ünver Nasrattınoğlu, Vedat Fidanboy, Ahmet Tekeş), Hayrettin İvgin 17

BİRİNCİ BÖLÜM- TAKDİM

- Teke Yöresi, Teke Zortlatması, Genel Bilgiler, Burdur İsmi, Tarihi Yerler, İlcelerle İlgili Kısa Bilgiler… 25
- Siyasi Temsilciler, Son Dönem Burdur Milletvekilleri 31
- Burdur Vali ve Belediye Başkanlarının Adı, Soyadı ve Görev Süreleri. 34

İKİNCİ BÖLÜM

- **Saz Ustaları** *(Alfabetik Soyadı Sıralamasıyla)*
- Abdil Acar, Burhan Acar, Turan Acar, Nimet Ağıl, Mehmet Akan, Mehmet Akay, Sevinç Akkaya, İsmail Akca, Hasan Akın, Mustafa Akın, Saadet Akıncı… 39
- Durmuş Aksoy, Mercan Alâgöz, Nazmi Aldemir, Ömer Alkan, Hüseyin Alkaya, İsmail Alpaslan, Hüseyin Altınsoy, Ali Arslan, Hasan Arslan, Necati Arslan…..... 42
- Erdoğan Avcı, Zeynep Avcı, Halil Balcı, Ali Barkın, Mehmet Başaran, Bayram Bayraktar, Ahmet Bıçakcı, İsmail Bilgiç, Fatih Burdurlu, Mehmet Büyük, Ahmet Can, Hasibe Can, Osman Can, Arif Canyıldıran, Murat Ceylan, İbrahim Coşkuner…..... 45
- Hüsnü Çakar, Mehmet Çakar, Bekir Çakır, Gökhan Çağırgan, Ahmet Çelen, Halil Çelen, Oğuz Çelik, Ümmet Çelik, Akif Çiftci, M.Can Çiftçibaşı, Şaban Çoban, Ali Çoru, Mehmet Çürük, Musa Çürük, Mehmet Dağaş, Adile Demir, Hüseyin Demir, Tayfun Dikici, Yavuz Doğan, ... 51

- Musa Dev, Hayri Dev, Gamze Durmazer, Abdurrahman Ekinci, Ali Elmas, Sevinç Eratalay, Ali Erbil, Ramazan Erbilek, İbrahim Eden, Emin Erdoğan, Erdal Erdoğan, Osman Erdoğan, Güler Eroğlu, Mehmet Erdönmez, Ömer Erkan, Bekir Erkaya, Zeki Eroğlu 57

- Aytekin Ersan, Özgür Ersan, Mehmet Ertürkmen, İsmail Evcil, Osman Eryılmaz, Ramazan Eryılmaz, Ö. Okan Gencer, Arzu Gök (Ay), Yusuf Gök, H.İbrahim Gökmen, Fadime Göral, Recep Güçer, Tevfik Gülten, Fahrettin Güngör, Nazmi Güngör, Mehmet Gürsoy.....64

- Recep Hasyalçın, Ahmet Hatipoğlu, Şükrü Hekimoğlu, Rıza İnce, Ali Kan, Turgut Karagöz, İbrahim Karagöz, Emir Kanyıldıran, Eşref Karakaya, O. Ali Kılınç, Nadir Kılınç, Battal Kırali, Mustafa Kırlı, Mehmet Koparan, Cemil Korkut, Hüseyin Köse.....69

- Emre Kural, Halil Önür, İ. Uğur Önür, Gül Öz, Mevlüt Öz, Cihadi Özel, İsmail Ölmez, Hüseyin Özcan, Arif Özçoban, Mustafa Özdemir, Sabri Özdemir ve Sabri Özdemir, Dursun Özdul, Ayhan Özleyen, Hanefi Özyurt, Recep Paksoy, Osman Salman, Hüseyin Sayar 75

- Yeter Sert, Ramazan Serttaş, Ali İhsan Sungur, Galip Şahinkurt, Şahin Şahinkurt, Ramazan Şengün, Hüseyin Şimşek, Sabahat Tanrıöver, Bahri Teke, Günal Teke, Servet Tekin, Burak Tortop, Çağatay Tunç, Yılmaz Tunç, Emrah Turgut, Hasan Turgut, Mustafa Türkmen 81

- Hakkı Uçak, Mustafa Uçar, Hilmi Utman, Ömer Uysal, A.Sefa Ünlü, Mustafa Vergili, Osman Yağız, Osman Yalvar, Ü.Özdemir Yamacı, Ersin Yarar, Zekican Yardımcı, Ali Yenice, Hasan Yörük, Şeref Yörük, Recep Yörük, Yakup Yüksel, Durmuş Yıldırım, Deniz Yıldız, H.Sezer Yılmaz, Salih Yılmaz 86

- Burdurlu Teke Yöresi Yârenleri.....96

- Teke Zortlatması Oyunu.. 103

- Hamit Çine (Yaylalardan Ovalardan, Anan Geldi, Buban Geldi ve Anam Unutamıyorum- Halam Unutamıyorum), Şahin Akay (Gölhisar'ım)… Ferhat Erdem (Cezayir)..... 105

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

- **Söz Ustaları** *(Alfabetik Soyadı Sıralamasıyla)*

- Orhan Akay, İ.Hakkı Akbaş, Fadime Akbaş, Hanım Akçay, Hıdır Altaş, Orhan Altın, Yusuf Altındal, İlyas Anaç, Ş. Nursel Arlı, Ahmet Fakı, Mustafa Arslan, Mehmet Atasever, Ercan Akıncı, Aliye Atıcı,

Muammer Atıcı, Mustafa Avcı, O. Nedim Ayık, Sevtap Gümüş Azaklı, Zafer Azaklı, Dilek Bakırkaynak, Fatma Balcı, Hüsnü Bayer, Hasan Barlas, Fakir Baykurt, Faruk Belevi… 113

- Çetin Bozcu, M. Murat Bozcu, Gülçin İlci Bozkurt, Hamza Boyacı, İ. Zeki Burdurlu, Gülser Bülbül, Sami Bülbül, Mehmet Cadıl, Muharrem Certel, Şükrü Çağlayan, Mahmut Çakar, İliçin Çetiner, Sadık Çelikel, Emel Çelikkaya, Emin Çetin, Mehmet Çetin, Neziha Çetiner, İlicin Çetiner, Nurhan Çiftçibaşı, Veysel Çoban, Hatice Çomak. 123

- Hülya Damdere, Turgay Değirmenci, Mustafa Deryal, Ali Dinç, Kâmile Dinç, Faruk Dumlupınar, Hasan Duygulu, Orhan Düzgün, İbrahim Erbay, Mithat Erden, Ömer Erdoğan, Ali Ergin, Aleeddin Erkan, M. Doğan Eriş, Şengül Erkekoğlu, H.Ali Ekinci, Ferit Eröz, Dündar Ersan, Kayhan Ertuğrul, Sebahat Gümüş, Ümmü Günal, Nurçin İlci Gök, Mehmet Gökdoğan, Ali Gözütok..... 134

- Ali Gül, Erdal Gürcan, M. Said Hatiboğlu, Gül Hınçal, Armağan İlci, A. Nejdet İlgün, Hulusi İlhan, H. Hüseyin İnci, Serpil Kabadayı, Recep Kalkan, Burhanettin Kara, H. İbrahim Kara, Aysel Kara, Turan Karaca, Halil Karakaş, Mesut Kayabaş, Rukiye Karadadaş, Mustafa Kayım, Yusuf Keyik, Şengül Kazan Kırçık, Osman Koçıbay, E. Reyhan Konak, Hasan Konu, Ahmet Korkmaz, Kemal Kubilay 145

- Seval Köse, Osman Köseoğlu, Adem Kuzu, Hayati Kuzucu, Mesut Madan, Hale Maden, H. Yalçın Meçikoğlu, Neriman Mıhladız, Y. Yapıcı Nalcı, İbrahim Nanecioğlu, Mustafa N. Nanecioğlu, Şevkiye Kazan Nas, Feyzi Oktay, Osman Oktay, N. Akbulut Okutan, Bülent Okunakol, Durmuş Öcal, Ali İbrahim Öcal, Emine Önal, Nazmi Öner, Y. Özhan Önür, Metin Özata, Kâmil Özcan, Celal Öztaş 158

- Azmi Özcan, M. Ali Özen, Ahmet Özeren, Mehmet A. Özeren, Engin Özmen, Gonca Özmen, Murat Özmen, Hüseyin Özeren, Mustafa Saatcı, Halûk Sağlam, Fatma Savlı, Hasan Saygın, Ethem Sipahi, Yunus Serttaş, Erkan Sevinci, Hakan Sevim, Keziban Sezer, Halil Sımsıgı, Osman Sınav, Ahmet Sınav, Aysen S. Soysaldı, Osman Şan, Süleyman Şencan, Şevket Şener, Mehmet Şener, İbrahim Şimşek, Rafet Şimşek..... 170

- Mehmet Tanır, Kemal Taraşlı, Gülsüm Taş, Osman Tekerci, Gökay Tekin, Mehmet Tuğrul, Zeki Topçuoğlu, Havva Tulum, Mustafa Tulum, B. Can Tüfekçi, İsmail Türel, Şerife Uçkun, Mehmet Uslu, Şaban Uysal, Esma Ünal, Gülbahar Ünlü, Baki Varol, İsmail Vural, İsmail Yağcı, Serpil Yalçıner, M. Savaş Yavuz,

A. Hamdi Yazır, Gökay Yıldız, Yakup Yıldız, Gültekin Yıldız, Nuri Yıldırım, M. Zeki Yıldırım, Birol Yılmaz, Fadime Yılmaz, Kâmile Yılmaz, Recep Yiğit, Salih Yön, Ali Yücel, Hacer Zeren, Hüseyin Zeybek..... 185

- Gazavât-ı Sultan Murad- Mehemmed Han (Ahmet Ali Bilgen)..... 203
- Burdurlu Sadrazamlar (Sebahattin Akkaya)..... 205
- Burdur Gazetesindeki Şiirlerden..... 207
- Yaşayan Burdurlu Şair ve Yazarlar-

  Burdur Kültürüne Hizmet Edenler..... 208
- Bir Başka Güzel Türküler (Osman Tekerci)..... 210
- **Vefatla Aramızdan Ayrılanlar, Sonsuzluğa Uğurladıklarımız**
- Osman Güngör, Kemâl Türkay, H.Kuru Şahankaya, Vefik Kitapcıgil, Ayfer Gök, Celal Çoban, Fevzi Kayacan, Ö.Rahmi Tunçağıl, Ferit Öztürk, Ramazan Güngör, Dr. M. Abdullah Çiftçibaşı, Turhan Çiftçibaşı, Bahattin Dündar, Osman Apaydın, Bayram İleri, Neşet Kanyılmaz, S. Sırrı Taraşlı, Ali Şahin, Nadir Yavuzkan, Rıza Bulut, Mustafa Çetin, İhsan Dede, Fethi Çelikbaş, Güler Köseoğlu, Muttalip Şimşek, Mithat Canıgür, Nurhan Ertuğrul, Atila Özer, Ali Ulvi Özkan..... 213

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

- Kültürümüz İçindeki Burdur Doğumlulardan Bir Genelleme..... 225
- Şair, Yazar ve Söz Ustaları..... 226
- Bilim Adamları..... 234
- Halk Şairleri ve Ozanları..... 236
- Türk Halk ve Sanat Müziği Alanındakiler..... 237
- Gazeteciler..... 243
- Geçmişten Geleceğe Burdur Halk Kültürü ve Turizm Sempozyumu .. 246
- "Tefenni" Kitabı 2009 Yılında Yayınlandı..... 247
- Tefenni Çıkışlı İsim ve İmzalardan Bir Sıralama..... 249
- Mithat Erden'in Tefenni Anıları..... 253

BEŞİNCİ BÖLÜM

- Hikâyeleriyle Teke Yöresinin Başkenti Burdur Türkülerinden Bir Demet Çeşitleme...
- Genelleme, Beyköylü Ali Bey, Tefenni'li Ali Bey, Kemerli Gaz Amat, Genç Ali, Aksulu'lu Osman Ağa, Arvallı'lı Hatça, Şu Çavdır'ın Hanları ve Osman Akkoç kaynaklı Burdur Türküleri..... 259

ALTINCI BÖLÜM

- Haber- Yorum- Haber..... 299
- 1955, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010 Ve 2011, (2012) Yıllarına Ait, Burdur Çıkışlı, Teke Yöresi Folkloru Ağırlıklı Haberler, **Burdur'un Guinness Rekorlar Kitabı Denemesi.....307**
- Ceviz Ezmesi (TPE- Patent)..... 332
- İsa Kayacan'la İlgili Ödül Haberleri..... 404
- Burdur TSO Haberleri (Burdur Şiş TPE - Patent) 412

YEDİNCİ BÖLÜM

- Burdur Çıkışlı, Teke Yöresi Folkloruna Yönelik İsa Kayacan Makalelerinden Yayın Kaynakları İtibariyle Seçmeler 413
- Ceviz Ezmesi (TPE- Patent)..... 449

SEKİZİNCİ BÖLÜM

- **Röportajlar:** İsa Kayacan'la Yapılan ve İsa Kayacan'ın Yaptığı Röportajlarla, Değişik Kalem Sahiplerinin Röportajları..... 485

DOKUZUNCU BÖLÜM

- Burdurlu Gazi, Ağır Topçu, Kademlioğlu İsmail Başçavuş 511

ONUNCU BÖLÜM

- Burdur Gündemi içinden, Teke Yöresi Folklor Araştırmaları
- Teke Yöresinin Başkenti Burdur Folklorunda, Burdur Destanı (Bensiz Olmaz), Halk Kültürü: Dört Burdur Fıkrası, Araştırmalar- Yayınlar, Burdur'da İlk Mecmualar- Dergiler, Burdur Çıkışlı Yayınlar- Kitaplar, Burdur Çıkışlı Yayınların Yenileri, Gönün Sözleri..... 517

ONBİRİNCİ BÖLÜM

- Burdur Halk Fıkralarından Örnekler… 541

ONİKİNCİ BÖLÜM

- "Ece Köyü Prof. Dr. İsa Kayacan Kütüphanesi"nin Açılış Haberleri…551

ONÜÇÜNCÜ BÖLÜM

- İsa Kayacan'ın, Burdur Çıkışlı Son Kitapları: Burdur Destanı (Bensiz Olmaz), Burdur'dan Kültür Yağmuru, İsa Kayacan'ın Kitap Bağışları, İsa Kayacan'la İlgili Değişik Haberler..... 561

ONDÖRDÜNCÜ BÖLÜM

- Yazarların - Şairlerin Gözü Kalemiyle İsa Kayacan 575
- Efsaneler Şehri Burdur Sevdası ve İsa Kayacan Efsanesi 597
- İsa Kayacan'a Yazılan Şiirler 628

ONBEŞİNCİ BÖLÜM

- İsa Kayacan'ın Burdur'u Burdur'un İsa Kayacan'ı 647
- Burdur Valiliği- Belediye Başkanlığına, İsa Kayacan Adının Bir Eğitim Kurumuna Verilmesi ve Heykelinin Dikilmesi Teklifleri..... 657

ONALTINCI BÖLÜM

- Mektuplar, Burdur Tsm ve THM Koroları İsa Kayacan'a Yazılan, Burdur'un Saz ve Söz Ustaları Ağırlıklı Mektuplar..Burdur Marşı .. 665

ONYEDİNCİ BÖLÜM

- Burdur Basını: Son Yıllara Ait, Gazeteler Hakkında Yazılar, Bilgiler . 701
- İsa Kayacan'ın İngilizceye Çevrilen ve Bestelenen Şiirleri 718
- Kısa Bir Anlatımla: Dünden Bugüne; İsa Kayacan (Biyografi)..... 739
- İsa Kayacan'ın Biyografisinin İngilizce Özeti 742
- Prof. Dr. İsa Kayacan'ın 'Can' ve 'Ece' Yayınları Arasında Çıkan (Yayınlanan)(Kitaplarının Tam Listesi (Yayın No:1- 130) 743
- İsa Kayacan'ın Yayınlanacak Sıradaki Kitapları..... 753
- Katkıda Bulunanlar… 754
- Fotoğraflar, Bilgi ve Belgeler 755

ÖNSÖZ (1)

Teke Yöresi'nin başkenti olan Burdur'un kültürel değerleriyle ilgilenerek, onların eserlerinin günyüzüne çıkarılmasında Valilik olarak yardımcı olmanın, desteklemenin, görevlerimizin başında öncelikli hedeflerimizin arasında yer aldığının bilincinde olduğumuzu ifade ederek sözlerime başlamak istiyorum.

Yörük kültürünün yaşandığı Burdur'da, göreve başladığım günlerden itibaren, Burdur gazetelerinde İsa Kayacan isim ve imzasıyla karşılaşmaya başladım.

İsa Kayacan **çok sayıda** dolayında yayınlanmış makalesiyle, **kitabıyla,** doğum yeri olan Tefenni'nin Ece Köyünde **kendisinin bağışladığı** kitap ve dergiyle açılan "**Prof. Dr. İsa Kayacan Kütüphanesi"**nin varlığıyla, Guinness Rekorlar Kitabına başvuru yayın hazırlık çalışmalarıyla; önemli bir yazar, araştırmacı ve gazeteci olarak, Burdur'un kültürel değerlerinin başında yer almaktadır.

İsa Kayacan, Burdur'u, Burdurluyu anlatan yüzlerce makalenin, araştırma ve yayının, Burdur çıkışlı pek çok kitabın sahibi oluşu nedeniyle, Burdur'u Türkiye'nin dikkatini çeken edebi bir şahsiyettir.

İsa Kayacan'ın kültürel zenginliğini, Burdur sınırları dışına, hatta yurtdışına taşan genel görüntüsü bakımından; Burdur çıkışlı kendisinin ve kendisine ait Burdur Ticaret ve Sanayi Odasıyla, Burdur Belediyesi kültür yayınları arasında İsa Kayacan imzalı kitapların yayınlanmasının ardından; birincisini 2005 yılında yayınladığı, *"Burdur'un Saz ve Söz Ustaları-1"* adlı araştırma ve incelemesinin ardından 2. sinin İl Kültür ve Turizm Müdürlüğümüz yayını

olarak, Burdurlu hemşehrilerimizin, araştırmacıların hizmetine sunulması kararını vererek, elinizdeki kitabın yayınlanışını sağladığımız için, mutluluk duyduğumu kaydetmek istiyorum.

Biz, Burdur ve Burdurlu olarak İsa Kayacanlar'ın sayısını artırmak, İsa Kayacanların çalışmalarını kolaylaştırmak için buradayız.

Bu inanç ve duygularla İsa Kayacan'ın, elinizdeki araştırma ve incelemesini Valilik olarak yayınlamak suretiyle bize düşen önemli bir görevi yerine getirdiğimiz için, mutluluğumu belirtmek istiyorum.

Vedat Fidanboy'un;

- "Doğduğu kente vurgun, yok böylesi bir aşık,

Söz ederken köyünden, canına canân gelir.

Leyla ile Mecnûn'u, birlikte anmak gibi;

Burdur dendi mi akla, İsa Kayacan gelir" dörtlüğü karşısında Burdur aşığı, Burdur'un tanıtım elçisi; "İsa Kayacan'ın Burdur sevdası, dağlardan yüce, denizlerden ve okyanuslardan engindir. O, Burdur'a aşıktır, tutkundur. O'nun Burdur sevdası, Burdur Gölü'nden büyüktür." diyen Mustafa Ceylan'a hak vermemek mümkün mü?

- "Herkes beni Ankaralar da sanır

Burdur'da bir dam çökse içim parçalanır " diyerek Burdur'a ve Burdurluya karşı sevgi ve bağlılığını her fırsatta ifade eden, ortaya koyan İsa Kayacan bu eseriyle, Burdur kültürüne yeni hizmetler sunmaktadır.

"Burdur'un Saz ve Söz Ustaları - 2" adlı eserin basılarak insanlığın yararına sunulmasını sağlayan, İl Kültür ve Turizm Müdürü Mehmet Tanır'a teşekkür ediyorum.

Ayrıca uzun uğraşlarla bu eseri hazırlayan Prof. Dr. İsa Kayacan'ı tebrik ediyor, İsa Kayacan'ın yeni Burdur yayınlarında buluşmak ümidiyle, Burdurlu İsa Kayacanları sevgi ve saygıyla selamlıyorum.

Süleyman TAPSIZ

Burdur Valisi

ÖNSÖZ (2)

Ülkemiz bütünlüğündeki kültürel faaliyetler, yerleşim birimleri itibariyle ele alındığında, bölgelerinde bazı isim ve imzaların öne çıktığı, yazı ve araştırmalarıyla dikkat çektiği görülür.

İl Kültür ve Turizm Müdürü olarak Burdur ilinde görev yaptığım Burdur ilinde de, Burdur gazeteleri yanında, Türkiye genelindeki yüzlerce gazete ve dergide, günlük yazılarıyla, yayınladığı **43** bin dolayındaki makalesinin **3 bin 540** gazete ve dergide yayınlanması, günyüzü gören **130 ayrı kitabıyla**, Burdur'un kültürel değerlerinin önde gelenlerinin birinin, Gazeteci-Yazar, Araştırmacı ve Şair İsa Kayacan olduğunu görüyoruz.

O'nun, Guinness Rekorlar Kitabına başvuru yayın çalışmaları içinde olması, Burdurla ilgili yayınlanmış pek çok kitabının bulunması, günlük yazılarında bazen üç yazısından birinin, bazen de üç yazısından ikisinin Burdur ve Burdurluyla ilgili, olması, yazılarında **64 bin 940** kez Burdur'dan, Burdurlu'dan söz etmesi, İsa Kayacan'ın Burdur sevgisinin büyüklüğünü ortaya koymaktadır.

İsa Kayacan, kendisine değişik kişi ve kuruluşlardan gelen, (kitaplığında bulunan) **31 bin 333** kitap ve dergiyi, değişik kuruluşlara bağışlamış olup, bağışları devam etmektedir. Bu bağışların **25 bin 403**'ünün, Burdur'daki İl Halk Kütüphanesi ve Tefenni İlçe Halk Kütüphanesi başta olmak üzere, MAKÜ Kütüpnanesi, ve öteki kuruluşlara yapılmış olması, Burdur için anlam ve önem ifade ederken, İsa Kayacan'ın, Burdur sevgisinin büyüklüğünü sergilemektedir.

Yurtiçi ve yurtdışından yüzlerce ödül alan, yazı ve sütunlarında **2 bin 427** şairin **11 bin 386** şiirine yer vererek; "Şairlerin Babası-Anadolu Basınının Du-

ayeni" ünvanlarını taşıması, İsa Kayacan için; "Türkiye Hemşehrisi, Anadolucu Yazar, **Burdur'un Kültür Elçisi, Ankara'daki Temsilcisi"** denilmesi, O'nun önemli özelliklerini gözler önüne sermektedir.

2006 yılında İsa Kayacan'la ilgili hazırlanan; "Gazeteci-Yazar Dr. İsa Kayacan'ın Türk Kültür ve Basın-Yayınına 50. Hizmet Yılı Belgeseli" eşliğinde, 50. Hizmet Yılı'nın Ankara ve Burdur da kutlanması, İsa Kayacan'ın Burdur'un olduğu kadar, Türkiye'nin yetiştirdiği bir değer olduğunu ortaya koymaktadır.

O'nun araştırmalarıyla, 2005 yılında, **"Burdur'un Saz ve Söz Ustaları-1"**le pek çok mahalli sanatçı ortaya çıkarılmış araştırmacıların hizmetine sunulmuş, geri kalanlar ise, elinizdeki **"Burdur'un Saz ve Söz Ustaları-2"**yle kültürel değerlerimiz arasına katılmışlardır.

Ayrıca, Türkiye'de (belki de dünyada), bir Gazeteci-Yazar, Araştırmacı, Şâir için 300'e yakın şair ve yazar tarafından şiir yazılması, bunun *"Bana Yazılan Şiirler"* adıyla kitaplaştırılması rekoru da İsa Kayacan'da bulunmaktadır.

İsa Kayacan'a yazılan bu şiirlerin, hemen hemen tamamında, İsa Kayacan'la ilgili duygular dile getirilirken, sayfalara aktarılırken, Burdur'dan ve Burdurlu'dan da defalarca, söz edilmesi önemli, anlamlı ve Burdurlular için gurur vesilesi olduğu kadar, Burdur'un tanıtılması için önemlilik arz etmektedir.

Bu kitapta Burdurlu, Burdurluyu ve Burdurlu bir değer olan İsa Kayacan'ı bulacaksınız.

Burdur, İl Kültür Turizm Müdürü olarak, İsa Kayacan' ın hemşehrilerinden de yardım alarak, uzun araştırmalar sonucu ortaya koyduğu Burdur'u, Burdurluyu farklı yönleriyle anlatan, tanıtan yarınlara kalıcılığı yüksek araştırmasını yayınlayarak, önemli bir yayın görevinin yerine getirilmesine aracılık ettiğimiz için sevincimi, mutluluğumu belirterek, sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

Mehmet TANIR
İl Kültür ve Turizm Müdürü

SUNUŞ (1)

"Gazeteciliğin gerçek okulu, Anadolu gazeteleridir. Anadolu'da gazetecilik yapmadan, yaygın basında çalışmaya başlamak; İlk, orta lise tahsili görmeden, yüksek okula başlamaya benzer" diyen İsa Kayacan'ı tam **40 yıldır** tanırım. Gazetecilikte örnek insanlardan biridir. Mesleğe başladığım ilk yıllarda, Gazetemiz Burdur'da köşe yazıları yazardı.

Ankara'da oturduğu halde bıkmadan, usanmadan sürekli bize yazılar gönderirdi. Sonra baktım ki sadece Burdur Gazetesi'nde değil, Anadolu'da yüzlerce gazetede yazıları yayınlanıyor.

İsa ağabeyin enerjisine, özverisine, yazarlık ruhuna halâ gıpta ederim. O'na, "Anadolu Basını'nın Fahri Hemşehrisi" sıfatı boşuna verilmedi.

Basın-Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğünde çalışırken, tüm gazetecilerin, gazete sahiplerinin dertlerine çare olmaya çalışırdı, olurdu da. Sanki, Anadolu Gazetecilerinin tümünün Ankara temsilcisi gibiydi.

Kaynak niteliğindeki **Burdur Hatırlamaları 1-2,** Basınımızın Anadolu Cephesi,Türk Basınında Unutamadıklarımız, Burdur Destanı, Şiirlerle Burdur, Burdur'dan Kültür Yağmuru isimli eserleri halâ belleğimizdedir.

İsa Kayacan'ın, Burdur Merkez de bir caddeye, Tefenni'de bir sokağa, Burdur İl Halk Kütüphanesi'nde bir okuma salonuna adı verilmiştir. 2006 yılında, "Türk Kültür ve Basın-Yayınına 50. Yılı"nı hazırlanan bir belgeselle Ankara ve Burdur'da, hep birlikte kutladık.

Burdur'da olup - bitenler, O'nu yakından ilgilendirir. Pek çoğumuzun görmediği, üzerinde durmadığı Burdur çıkışlı olaylar, haber ve yorumlar,

İsa Kayacan'ın kalemiyle yeniden hayat bulur, makaleler halinde, **Türkiye'de 350** gazete ve dergiye ulaştırılır. Yayınlanan makaleler, Burdur'a, ilgililere gönderilir, kitaplarında yer bulur.

İsa Kayacan'ın **Guinness Rekorlar Kitabına** başvuru yayın çalışmaları içinde olması, günlük yazılarından bazen üç yazısından birisinin, bazen de üç yazısından ikisinin Burdur ve Burdurluyla ilgili olması, yazılarında **64 bin 940** kez, Burdur'dan ve Burdurlu'dan sözetmesi, onun Burdur sevgisinin erişilmezliğini ortaya koymakta, anlatmaktadır.

İsa Kayacan ağabeyimiz Burdur'u Türkiye'de en iyi tanıtan, Burdurumuz'un en iyi reklamını yapan, kendini yazmaya adamış bir araştırmacı, yazardır. Burdurumuzun merkez, ilçe, belde ve köylerinde onun adını herkes tanır. Edirne'de, Keşan'da, Rize'de, Adıyaman'da, Van'da Türkiye'nin her yerindeki gazetelerde bulunan köşelerinde rastlamak mümkündür.

Her yazısında, mutlaka bir Burdur, Burdurlu vardır. Burdur sevdasını, sevgisini gönlünde hep yaşatan İsa Kayacan'ın Anadolu Basını'nda da ayrı bir yeri bulunduğu için, Burdurlular olarak, seviniyor, gurur duyuyoruz.

Burdur Gazeteciler Cemiyeti Yönetim Kurulu olarak aldığımız bir kararla; **"İsa Kayacan Gazetecilik Başarı Ödülleri"**ni ihdas ederek 24 Temmuz 2011 de genç gazetecilere ödüllerinin verilmesini sağlayarak, O'na karşı borcumuzun bir kısmını ödemeye çalıştığımızı belirtiyor, Gazeteciliğin duayeni, Burdurumuzun kültür elçisi İsa Kayacan'ın yeni eserlerinde buluşmak ümidiyle, böyle bir kitabın yayınlanmasına karar verdikleri ve yayınladıkları için, Valimiz sayın Süleyman Tapsız'la, İl Kültür ve Turizm Müdürümüz Sayın Mehmet Tanır'ı kutluyor, saygılarımı, sevgilerimi sunuyorum.

M. Ercan TARAŞLI
Burdur Gazeteciler Cemiyeti Başkanı

SUNUŞ (2)

** Herkes beni Ankaralarda sanır,*
Burdur'da bir dam çökse, içim parçalanır.

Ağustos 2005'te 168 sayfayla yayınladığım, **"Burdur'un Saz ve Söz Ustaları"** adlı araştırmamda; kitap yayınladıktan sonra, bu kitabın "Saz Ustaları" bölümüyle ilgili değişik mektup, telefon ve sitemler aldım.

Bu sitemler ve cümleler içinde; "Kitapta şunlar da olmalıydı. Bunlar yok. Bazıları bu alanda çok zayıf olmalarına rağmen, neden kitapta yer aldı?"gibi cümleler beni uzun uzadıya düşündürdü.

Bu konuda oturup bir değerlendirme yaptım. Gerçekten eksikliklerin sayısı fazlaydı. Bu kitabın ikinci cildinin yayınını gerçekleştirmek için kolları sıvadım.

Burdur'da oturan Bardakoğlu lakabıyla bilinen, Araştırmacı-Derlemeci, organolog (saz bilimci) Abdurrahman Ekinci hoca yardımıma koştu.

Hazırladığı formla, Burdur'un değişik yerleşim birimlerinde oturan, ama fazla bilinmeyen, folklor alanında az veya çok katkıları bulunanlarla ilgili başlattığı araştırmaları sonunda, derlediklerini bana aktarmaya başladı.

Aktarılan araştırmalar, biyografiler bir gelişigüzellik içinde yazılan ifade biçiminden alınıp, biyografi yazma tekniğiyle, tarafımdan şekillendirildiler. Bunlar önce yazmakta olduğum gazetelerdeki köşelerimde yer alıp, kamuoyuna duyuruldu, gazetelerde kendilerine gönderildi.

Arkasından elinizdeki ikinci cildin sayfalarına aktarılması çalışmalarım başladı. Bölümler itibariyle şekillenirken, birinci ciltte yer almayan Burdurlu hemşerilerimin büyük bir bölümünün ikinci ciltte yer almaları, beni sevindirmeye başladı.

Gördüm ki, sazlarıyla, iki telli curalarıyla, üç telli bağlamalarıyla, kavalları, yas tutan gırtlaklarıyla Burdur folklor denizinin genişliği, ulaşılmazlığı ortaya çıkıyor, "ha gayret" diyerek, Burdur'dan gelen Antalya ve değişik yerleşim birimlerindeki Burdurlu hemşerilerimin yardımlarınıda almaya başlayınca, "bu iş olacak, bu kitabın ikinci cildi de yayınlanacak" düşüncesiyle yaşamaya, çalışıp, çabalamaya başladım.

Araştırmaların sınırı

Elinde sazı, dilinde sözü olan her Burdurlu benim için önemlidir, vazgeçemeyeceğim hemşerimizdir, değerimizdir. Bugün küçük görünenler yarın büyüyecek, bugün büyük gördüklerimizin, kabul ettiklerimizin seviyelerine gelecekler, belki de aşacaklardır.

Birinci cildin içinde yer alması gerekenlerden, ulaşamayışım nedeniyle yer alamayanlar olduğu gibi, ikinci ciltte yer alması gerektiği halde yine ulaşamadığım için yer alamayanlar olabilecektir.

Araştırmaların sınırı, sonu gelmez… Önemli olan, iyi niyetle yola çıkmak, ulaşabildiklerimizi sayfalarımıza aktarabilmemizdir.

Bu anlayışla şekillendirdiğim ve yayınladığım elinizdeki kitapla da gelecek kuşaklara bir şeyler bırakabilmeyi gerçekleştirebilmişsem, Burdur'a Burdurluya karşı görevlerimin bir kısmını daha yerine getirmiş kabul edeceğim.

Burdur'un kültürünün, folklorunun uygulayıcı ve yaşatıcılıklarıyla günyüzüne çıkarılmasının 2 nci cildi, Valimiz Sayın Süleyman Tapsız'ın talimatlarıyla, İl Kültür ve Turizm Müdürümüz Mehmet Tanır'ın titiz ve dikkatli çalışmalarıyla yayınlanırken, mutluluğumu kaydederek, gerek birinci, gerekse elinizdeki ikinci cildin yayımlanmasında, katkılarıyla kitabın zenginleştirilmesini sağlayanlardan; Abdurrahman Ekinci, Yılmaz Tunç, Ahmet Can, Mesut Madan ve Gülendem Gültekin'e teşekkür ediyor, saygı ve sevgilerimi sunuyorum efendim.

Prof. Dr. İSA KAYACAN

İSA KAYACAN VE "BURDUR'UN SAZ VE SÖZ USTALARI" (1)

Burdur'un Saz ve Söz Ustaları:

Bu ne zenginlik?

Ben genelde dostlarımın kitapları hakkında pek yazı yazmam. Çünkü yansız davranmam mümkün değildir. Sevgim, saygım dolayısıyla, incitirim düşüncesiyle yanlışlarını, eksiklerini yazmaktan kaçınırım. Bu da beni çok rahatsız eder. Yazı bittiğinde ter içinde kalırım, bunalırım.

Arkadaşım, verimli yazar Kayacan'ın 116 kitabından hiç biri hakkında yazı yazmadım. Daima aynı endişeyi taşıdım. Ama 2005 baskılı, 168 sayfalık **Burdur'un Saz ve Söz Ustaları'**nı elime alınca, artık bu zevkli görevden kaçamayacağımı anladım.

Ben, Kastamonu'nun saz ve söz ustalarını yazdığım gibi Bayburt, Artvin, Ankara, Çankırı, Kırıkkale, Kırşehir, Van, Uşak ve Isparta'nın saz ve söz ustalarını da Salih Turhan'la birlikte araştırıp yayımladım. Bu işin, ne derece zahmetli, yorucu ve masraflı olduğunu çok iyi bilirim. Milletimiz halâ ağırlıklı olarak "sözlü kültür" dönemini yaşıyor. Konuşuyor ama yazmıyor, yazamıyor. Birçok sanatçının elinin altında hayat hikâyesi yok. Günlerce peşinde dolaşmanız lazım yazdırmak için.

Kayacan'ın bugüne kadar yazdıkları arasında iki kitabına çok önem veriyorum. Biri bu, diğeri de baskı aşamasına gelmiş bulunan **"Mezarlık Kültürümüzden Örnekler."** Eser verdiğim alanlarda olduğu için bu iki kitabı diğerlerinden farklı bir yere koyuyorum. Kayacan'ın Burdur ve Türk halk kültürü araştırma kitaplarından en çok dipnotu olarak kullanılacak eserleri bunlar olarak göreceksiniz.

Kültür Bakanlığı Folklor Bölümü'ndeki uzun yöneticiliğim dolayısıyla Burdurlu pek çok saz ve söz ustasını tanıma fırsatı buldum. Sümer Ezgü, Salih Urhan gibi bazılarının dostları arasına da girdim. Bu sebeple, Kayacan'ın bu sanatçıların hizmetlerini bir araya getirmesini şükranla karşılıyorum.

Kitap, Burdur tarihi, coğrafyası ve halk kültürüyle ilgili temel bilgilerle başlıyor (s.5-42). Daha sonra Burdurlu ünlü halk ve sanat müziği sanatçıları sıralanıyor: Ahmet Yamacı, Hamit Çine, Sümer Ezgü, Salih Urhan, Rahmi Uğur, Kemal Caner, Şahin Akay, Ferhat Erdem, Ahmet Turgut. Bu ünlülerden sonra daha az bilinen 25 müzik sanatçısının özgeçmişi ve fotoğraflarına yer verilmiş.

77. sayfadaki eski ses ve saz sanatçılarıyla âşıkların listesini görüyoruz. Demek ki Kayacan'ın işi daha bitmemiş. Bu şahısların da hayatını, hizmetlerini de aydınlatmak gerekiyor.

III. bölümde başlığa göre söz ustalarıyla karşılaşıyoruz. Osmanlı döneminden başlayarak bazı şair, yazar, hikâyeci ve romancının özgeçmişi verilmiş. Bu arada bazı hattatlar, devlet ve bilim adamları, ressamlar hatta hakemler, futbolcularda bu listeye alınmış. Alınmasa daha iyi olurdu. Onlar, saz ve söz ustaları kapsamına girmiyor. Kitabın adı Burdur Ünlüleri olsaydı, böyle düşünmezdim. Burdurlu şair ve yazarlar, bilim adamları arasında Türkiye ölçeğinde ün yapanlar, tanınanlar var: Ö. Rıza Doğrul, Prof. Fethi Çelikbaş, Prof. Dr. İbrahim Kafesoğlu, İbrahim Zeki Burdurlu, Fakir Baykurt, Prof. Dr. Ethem Ruhi Fığlalı, Dr. Yusuf Ekinci, Osman Oktay, Mustafa Balbay ve kendisini en sona koyan Dr. İsa Kayacan gibi.

IV. bölümde halk şairleri incelenmiş. Ne yazık ki Burdur'un Âşık Edebiyatımızda önemli bir yer edinmiş, ünlü âşıkları yok. Osmanlı ve Cumhuriyet dönemlerinde yaşamış âşıklardan Vecaî, Hakî, Şemsi Baba, Kemaslî, Âşık Enis, Osman Akkoç, Feryadî (Memiş Acar), Îrşadi (Ali İrşi) , Âşık Saim (Saim Tanrıver) hakkında özlü bilgi sunulmuş.

Numara verilmemekle birlikte, VI. Bölüm; " Burdur'da Matbaacılık, Dergi ve gazetecilik" başlığını taşıyor. Bu bölümde; Burdur Basın tarihi yazılmış. Burdur'da kurulan matbaalar, çıkarılan gazete ve dergiler, ünlü gazeteciler-yayıncılar hakkında derli toplu bilgi verilmiş.

Kitabın sonunda iki ek bölüm bulunuyor. Birinci ek bölümde, kitap dizilirken veya baskıya yakın aşamada gönderilen 38 özgeçmiş yer alıyor. Bunlar içinde Âşık Revani (Ramazan Kantürk), Çörtenli Âşık Hüseyin (Karakaya), Âşık Osman Ali gibi halk şairlerine de rastlıyoruz. İkinci ek bölümde İsa Kayacan'ın son yıllardaki yayın çalışmalarıyla baskıya hazırladığı, eserleri hakkında bilgi verilmiş. Bu bölümden öğreniyoruz ki, Kayacan'ın Burdur İl Halk Kütüphanesine bağışladığı kitapların sayısı 19.790'a ulaşmış. Yazılarında 58.430 kez Burdur'dan söz etmiş. Bunları okuyunca aklıma şu sorular geliyor? Burdurlular acaba Kayacan'ın bu hizmetinin ne kadar farkındalar? Burdur'u bu kadar seven başka bir yazıları daha var mı? *(**Nail Tan,** Van Gölü Ekspres Gazetesi, 28.09.2005)*

Yrd. Doç. Dr. Şevkiye Kazan: İsa Kayacan'ın hazırlayıp yayınladığı, Burdur'un ve Burdurluların el kitabı niteliğindeki "Burdur'un Hatırlamaları" adlı kitapta Burdur, çeşitli yönleriyle ele alınmıştır. Bu kitap, Burdur'la ilgili araştırma yapacaklara ve Türk kültürüne yararlı bir kaynak olmuştur. *(Burdur -2005)*

Burdur Gazetesi : Yayınladığı "Burdur'un Saz ve Söz Ustaları" kitabıyla Dr. İsa Kayacan "Saz ve Söz Ustalarımızı" ülke gündemine taşıdı. *(10.08.2005)*

Nur Sümeyra: Gazetemizin değerli yazarlarından Sayın Dr. İsa Kayacan'ın memleketi olan Burdur'a sevdasını bilmeyen yoktur. Sayın Kayacan yazılarında Burdur'dan o kadar çok bahseder ki Burdurlu olmayan birisi bile rahatlıkla Burdur hakkında çok derin bilgilere sahip olabilir. Doğduğu şehre bu dere-

ce vurgun olmak her insana nasip olmaz diye düşünüyor ve Sayın Kayacan'ın Burdur'a olan sevdasının örnek babında her insanda memleket sevdası olarak zuhur etmesini yürekten diliyorum. İşte Sayın Kayacan yeni kitabında Burdur'u tanıtmak adına dev bir adım atmış ve "Burdur'un Saz ve Söz Ustaları" adlı kitabında, Burdur'un sanatsal yüzünü bizlere tanıtmış. Sadece Burdurluların değil Türkiye sevdalısı herkesin okuyabileceği, bilgi bakımından da oldukça zengin bu kitabından dolayı Sayın Kayacan'a teşekkürlerimi sunuyorum. *(30.12.2005, Ankara)*

Osman Oktay: İsa Kayacan; kendisini Anadolu Basını'na, Burdur'un sanat ve folkloruna, dolayısıyla Türk Kültürü'ne adayan derviş edalı bir şair, yazar ve gönül adamı. Hayalimde O'nu çok güzel karikatürize ediyorum ama çizme kabiliyetim yok. Bir gün çok kabiliyetli bir karikatüristle karşılaştığım zaman hayallerimi aktarıp aynı zamanda hemşerim olan İsa Ağabey'in karikatürünü yaptıracağım.

Doğruysa Sayın Ecevit bile bilgisayara geçmiş ama İsa Bey hâlâ eski daktilosunun tuşlarına basarak yazıyor. Yazdığı yazıları Anadolu'nun pek çok yerinde yayınlanan gazetelere, dergilere gönderiyor. Yazılarının yayınlandığı gazete ve dergiler P.K. adresine geliyor ve her gün onları poşetlerine doldurup evine taşıyor. Postaneye birkaç gün uğramamışsa postacılar onları çuvallara doldurup bekletiyorlar. İş bununla bitmiyor. Evde gazeteleri inceliyor, yazılarını kesip yapıştırıyor ve ilgili kişilere vermek ya da göndermek üzere fotokopi ile çoğaltıyor. Ankara'da olanları genelde elden, Ankara dışındakileri de posta ile adreslere ulaştırıyor. Bu işi doğrusu ben yapamam. İsa Bey'den başkasını da görmedim. Yıllar önce Başbakanlıkta kendisiyle mesai arkadaşlığı da yapmış olan bir başka hemşerimiz; Sayın Ziya Yüce. O'nun bu halini yakından bildiği için şiirli bir espri yapmıştı:

"Kardeşim oğlu Ese
Kulak ver bendeki sese;
Ne olacak senin halin
Gazeteleri kese kese?"

İsa Ağabey gazeteleri kesmeye devam ediyor ve bu hep böyle gidecek ama O, yalnızca gazetelere yazı yazıp onları kesip yapıştırmakla kalmıyor; kitap üzerine kitap çıkarıyor. En son, "Burdurun Saz ve Söz Ustaları"ını yayınladı. Burdur folkloruna, kültür ve edebiyatına, basın-yayın hayatına emeği geçen yaklaşık 150 kişinin biyografileriyle çalışmalarının yer aldığı bir eserdi bu. Eserde ayrıca Burdur'un tarihçesi, tarihi, turistik yerleri hakkında da bilgi veriliyor. Bazı Burdur türküleri ile onların hikâyeleri, Buldur'un Türkiye ve dünya çapındaki folklorcuları olan Ahmet Yamacı. Hamit Çine ve Salih Urhan'ın derlediği hemen bütün türkülerin listesi yine bu kitapta yer alıyor.

İsa Kayacan, kitabın "Sunuş" yazısında şunları yazıyor: "…Ben Burdur toprakları üzerinde doğdum. Hayata ilk çığlığımı Burdur toprakları üzerinde

attım. Göğün mavisini burada sevdim. Ağzımı ilk kez bu topraklar üzerinde üretilen meyvelerle tatlandırdım. Karnım ilk kez bu topraklar üzerinde yetişen nimetlerle doydu. Sevmeyi, sevilmeyi burada öğrendim. Nasıl ki, buralar ilk temel atılırken söylenen, 'Burada dur' idiyse; bizler nerelere gidersek gidelim, nerelerde olursak olalım hep burada, buradayız. Burdur'dayız."

Yani O Ankara'da iken de Burdur'da yaşıyor. 19 Şubat 2005 tarihli Yeni Gün Gazetesi'nde yer alan bir haberden öğrendiğimize göre; İsa Kayacan o tarih itibariyle çeşitli gazetelerde çıkan yazılarında tam 58 bin 430 defa Burdur'dan söz etmiş. Eminim ki bu sayı şimdilerde 60 bini, bulmuştur. O'nun Ankara'da oturduğuna bakmayın siz. Cismi Ankara'da olsa da gönlü ile Burdur'da yaşıyor. Tebrikler İsa Ağabey. *(Ankara, 2005)*

Prof. Dr. İrfan Ünver Nasrattınoğlu: Dr. İsa Kayacan, eserine, "Burdur'un Saz ve Söz Ustaları" adını vermiş; Çünkü kabına sığamayan ve alabildiğine velûd bir insan olan Dr. Kayacan, yola çıkarken Burdur'dan yetişen saz ve söz ustaları hakkında bir güldeste tasarlamış; fakat bu çalışması devam ettikçe, başka bilgileri de kişileri de kitabına almayı uygun görmüş. O'nun bu çalışması bana, geçen yüzyıllarda, yaşadıkları döneme tanıklık ederek cönkler yazan ve günümüze kadar gelmelerini sağlayan, şair, yazar ve bilim adamlarını hatırlatmaktadır.

Bilindiği gibi, cönkler elle yazılmıştır ve mesela cönkte, zamanın şairlerinin şiirlerini ve hayat hikâyelerini kaydeden kişi, hastalanıp da, doktor tarafından kendisine verilen reçeteyi ya da bir yemeğin tarifini de, cönküne kaydetmiştir. *(Ankara, 2005)*

Burdur Gölünün konuklarından; Filamingolar

BURDUR DENDİ Mİ AKLA İSA KAYACAN GELİR

"Burdur mecnûnu"
Çok değerli hocam
Sayın Prof. Dr. İsa Kayacan'a;

Doğduğu kente vurgun, yok böylesi bir âşık,
Söz ederken köyünden, canına cânan gelir.
Leylâ ile Mecnûn'u, birlikte anmak gibi;
Burdur dendi mi akla, İsa Kayacan gelir…

Öyle bir aşk, sevdâ ki; tarifi yok, amansız!
İçindeki o ateş, kıpkızıl kor, dumansız,
İsa Burdur'suz olmaz, Burdur'da Kayacan'sız,
Burdur dendi mi akla, İsa Kayacan gelir…

Gerçek âdem olmuştur, aşka erince Mecnûn,
Gönül gözüyle her dem, aşkı görünce Mecnûn
Her şair dost bilir ki, Leylâ denince Mecnûn,
Burdur dendi mi akla, İsa Kayacan gelir…

Yurdunu seven canlar, bu canı takip etsin,
Eğer gücü var ise, kendine rakip etsin,
Tanrım! Her kente böyle, Mecnûn nasip etsin,
Burdur dendi mi akla, İsa Kayacan gelir…

Vedat FİDANBOY

(Ankara, 04.02.2010)

Ahmet Tekeş: Anadolu'nun yüzü, sesi, çığlığı, ışığı bir ozan İsa Kayacan... O sadece yüreği sıcak bir ozan değil, bir medya ansiklopedisi, bir kütüphane gibi temel kaynak adeta... Onda, şiiri, türküyü, **Teke Yöresi**'ni doya doya yaşarsınız... Yalın, halkın içinden bir anlatımla; beni, seni, herkesi kucaklar İsa Kayacan... Sevgi dolu, can içre yapısı insana huzur verir...

Sevgili üstadımı, ağabeyimi kelimelerle anlatmak yetmez. Onu yaşamak, yaşamı onunla paylaşmak gerek... *(Ankara, Eylül 2011)*

Burdurlu, Türkiye'li, Türk Dünyası Coğrafyasından

İSA KAYACAN'IN DOSTLUĞUNA GÜVENİLİR

Hayrettin İvgin: "İsa Kayacan nerelidir?" diye sorsam; hep bir ağızdan "Burdurlu" dediğinizi duyar gibiyim. Hayır! Burdur onun doğduğu yerdir. O; Samsun'ludur, Trabzonludur, İstanbulludur, Diyarbakırlıdır, Kastamonuludur… Daha sayayım mı? O her yerdendir, o Türkiyelidir, o Türk dünyası coğrafyasındandır. Ama o, Burdur ilinin Tefenni ilçesinin Ece köyünde doğmuştur. Doğduğu yere saygısı ve sevgisi olanların, yaşadığı, gezdiği, gördüğü, suyunu içtiği yerlere de aynı saygıyı ve sevgiyi gösterdiğini herkes bilir. Ece köyündeki kerpiç evlerinin bahçesinde bulunan kuyuya bile en derin hasretini dile getiren bir kişi; ekmeğini yediği, havasını soluduğu vatanına ne güçlü duygularla bağlı olduğunu söylemeye gerek var mı? O ülkesini, Türkiye'mizi sadece sevmiyor; bu topraklara, bayrağına, tarihine, kültürüne, örfüne âşık biridir. Onu yakından tanıyan bir arkadaşı olarak; Burdur'un zeybeğini ne kadar özlüyorsa Erzurum'un barını da o kadar özlediğine şahidim. Birkaç kez yurt dışında birlikte olduk. Serenler zeybeğine, Çavdır'ın hanlarına, Burdur'un İncir Kervansarayına iç çekerek hasretini ifade ederken; Çorum'un halayına Konya'nın Karatay Kervansarayına kara sevdalı olduğunu defalarca gördüm.

İsa Kayacan yazdığı on binlerce yazısında ve çıkardığı 130'a yakın kitabında; ön planda olan, ülke sevgisidir. Türklüğünü, milliyetçiliğini hiçbir şartta ve zamanda eksiltmeden hatta daha da artırarak dile getirdiğini onu tanıyanlar bilirler. Onun en hassas olduğu konu ülkesidir ve ülkenin geleceğidir. Bu hassasiyetini tüm yazılarında görmek mümkündür.

İsa Kayacan; dürüst bir kişiliktir, onun yalan söylediğine şahsen ben hiç tanık olmadım. Onun en karşısında olduğu kişi, sözünde durmayanlardandır. Dostluğu, arkadaşlığı çok kavidir. Ancak karşısındaki insandan ufak bir sapma görürse, bütün çivileri söker atar. Bu, onun sağlam ve güvenilir bir kişi olduğunu gösterir. Dostluğuyla her zaman övündüğüm bu sevgili kardeşim; paraya-pula itibar etmeyen gani gönüllü birisidir. Onun Burdur ve ilçelerinde kütüphane kurmak için ne kadar uğraştığını, cebinden paralar harcadığını, kendisi için bir iğne dahi isteyemeyen İsa Beyin yayın evlerinden, yazarlardan kitap ve destek istediğine defalarca şahit oldum. Topladığı yardımları ve kitapları posta ve kargoya erinmeden verdiğini, bu yaptıklarından sonsuz bir haz aldığını bilenler bilir. İsa Kayacan'ın bir önemli tarafı da hak sahibi ve adaletli olmasıdır. Düşmanı bile olsa-ki hiç kimseye düşmanlık beslediğini görmedim-bir pay ve hak kiminse ona çekinmeden verir. Pek çok yarışmalarda jüri üyesi olarak birlikte bulunduk. Çok yakından bu yapısını gördüm. İsa Kayacan'ın çok yönlü olduğunu bilmem söylemeye gerek var mı? Kendi kendini yetiştiren ender bir insandır. O bir usta gazetecidir, o bir yazardır, o bir halk bilimcidir, o bir araştırmacıdır, o bir derlemecidir, o bir bilim insanıdır, o bir şairdir. O;

binlerce konuyu ve belgeyi dosyalarında, arşivinde, kitaplığında saklayarak gereğinde en iyi biçimde değerlendiren bir doküman uzmanıdır.

Sohbetine doyum olmaz İsa Kayacan'ın. Ciddi bir yapısı olduğu için sohbet konuları da hep ciddi konulardır. Ama arada sırada birbirimize fıkra anlattığımız, şiir okuduğumuz, neşelendiğimiz, güldüğümüz zamanlarımız çok olmuştur.

Bir sohbetimiz sırasında anlattığı bir Yörük fıkrasına hâlâ gülerim. Hatırladığım kadarıyla şöyle bir fıkraydı:

Yörük'ün biri uzunca aradan sonra Burdur da kurulu pazara gelmiş. Kunduracı Çarşısından geçerken gözüne kunduracıların derilerini yumuşatmak için derileri bastırdıkları kazanlara ilişmiş. Kazanın içinde ne olduğunu anlamamış fakat renginden dolayı kazandaki derilerin suyunun pekmez olduğunu zannetmiş. Kundura dükkânı sahibine sormuş.

"Usta pekmez kaç lira?"

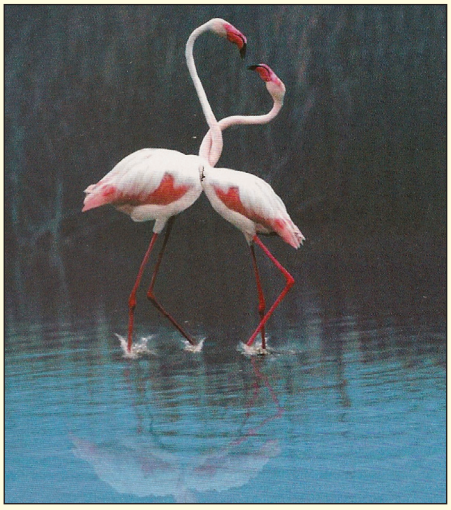
Kunduracı bunun saf biri olduğunu anlamış demiş ki:

"Vallaha kardeşim, kilosu 2 lira"

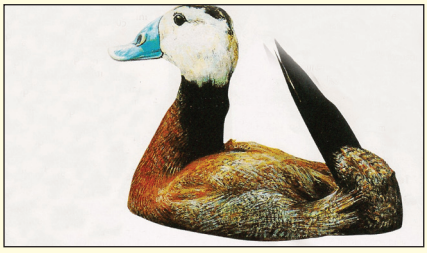
Yörük "Bir deneyelim o zaman" diyerek orada bulunan bir tası eline almış ve kazana daldırmış. Kazandan aldığı derilerin bastırıldığı sudan bir yudum içmiş. Ama hemen yüzünü buruşturmuş. Ve kunduracıya şunu söylemiş:

"Usta sen bizi bir şeylerden anlamıyor zannetme. Senin bu pekmezin beş para etmez."

İsa Kayacan'la 30 yıldan fazla olan dostluğumuz ve arkadaşlığımız devam ediyor. Daha da devam edecek. Ben İsa Kayacan'dan çok memnunum. Allah onu vatanımıza, milletimize, bağışlasın. Daha çok hizmetler verecektir, inanıyorum. *(Ankara, 30 Aralık 2011)*

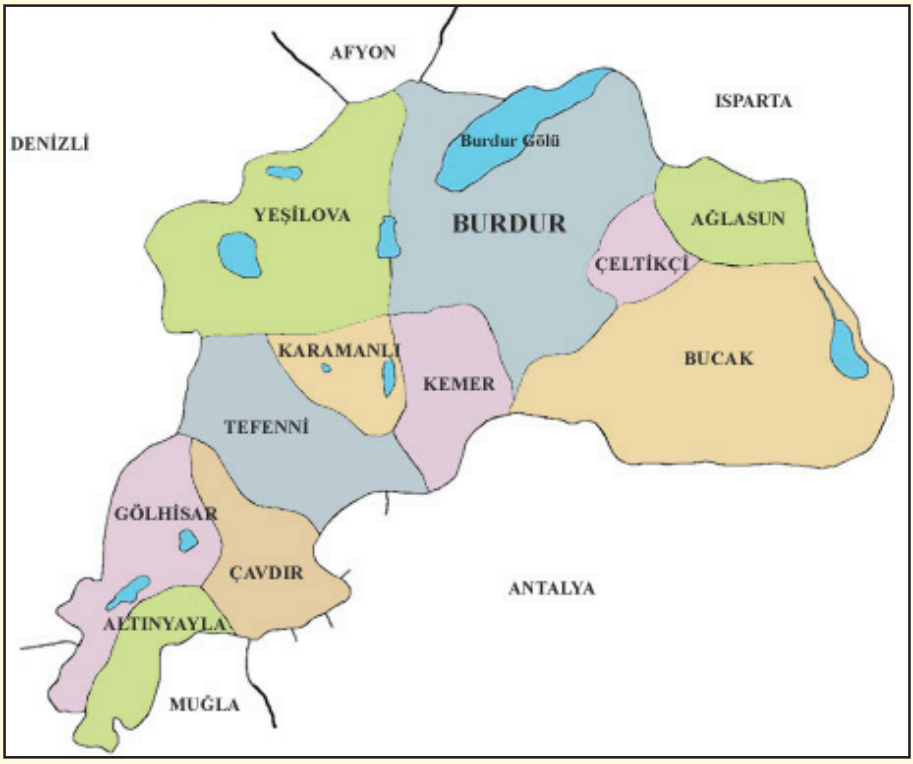

Burdur Gölündeki "Muhabbetli" Filamingolarla, dik kuyruk ördekleri

Civanmert insanların yaşadığı,
Efelerin, zeybeklerin harman olduğu,
Yöre sanatçılarının türkülerini coşkuyla okuduğu.
Boyu küçük, sesi büyük sipsinin anayurdu,
Kütüphaneler şehri, Teke yüresinin kültür başkenti,
ve Antik Kentler şehri : BURDUR...

BİRİNCİ BÖLÜM

TAKDİM

Teke Yöresi: Burdur'u tamamen içine alan Fethiye, Ortaca; Denizli'ye bağlı Çameli, Acıpayam, Kızılhisar (Serinhisar) Afyonkarahisar, Dinar, Başmakçı, Isparta'nın Yalvaç, Şarkikaraağaç ve Antalya'nın batısını kaplayan alan Teke Yöresi'dir.

Teke Yöresi'nin temeli yörüklüktür. Yörüklüğe, Yürük de denir. Horasan'dan Makedonyalı İskender'in ordusuna tek geldiği için Salur'lara kahraman, hızlı atılgan, güçlü anlamına gelen Yüvrük adı verilmiş. Yörük sözünün kökeni dil tarihçilerine göre bu olsa da; halk hayvanlarıyla o yayla bu yayla sürekli yürüyen bu göçer topluluklara –yürü- yükleminden yerel ağızla söylendiği biçimden isim türeterek *"Yörük"* demişler.

Teke Zortlaması: Teke Katımı dediğimiz dönemde (daha önce sürüden ayrı tutulan tekelerin çiftleşme döneminde dişi keçi sürüsüne katılması) tekenin dişisine yaptığı kur hareketleri, zıplaması, ileri geri devinimleri ve siygin döneme ait (idrarının daha çok koktuğu dönem) figürlerin hepsine *"Teke zortlaması"* denir. İnsanın aykırı davranışlarına "ne zortlayıp durursun" denildiğini hatırlayalım.

1- Teke yöresinde kadın, aile kararlarında söz sahibidir. Hatta gizli son karar noktasıdır. Ölülere ağıt yakmak kadınların işidir. Doğumla ilgili geleneklerde, çocuğun eğitimi, sağlığı, beslenmesi, hayvancılıkta dağda, ovada çalışmak kadının etkinliği arasında yer alır.

2- Yörük inançlarında, yüksek yerlerden kimseye zarar gelmez. Yüksek yerler görenek yerleri, hak yerleridir.

3- Teke yöresinde demirle ilgili inançlardan bazıları: Loğusa kadınların altına demir konur / Gelin evine ilk adımını atarken demire bastırılır/ Kırklı çocuğun beşiğinin yatağının altına demir konur.

4- Teke yöresinde ceviz dikenin öleceği, ceviz dikmenin uğursuzluk getirdiği inancının epey yaygın olduğunu, Anadolu inanç kültüründe diğer inançlar gibi yüzyıllardır kökleşmiş olduğunu görüyoruz.

5- Arefe gecelerini Ramazan ve Kurban bayramı sabahına bağlayan ası zamanlarda kaynak sularının zemzem suyu olduğu ve bu suyla yıkanan insanla-

rın bütün günahlarından arındığına inanılır. *(Halil Erdem'in Teke Yöresi Halk İnançları, adlı kitabından, Mayıs 2008)*

- Teke yöresi folklorunda, söz ve öz zenginliği vardır,
- Teke yöresi folklorunda, incelik ve centilmenlik vardır,
- Teke yöresi folklorunda, gurbetin hüzünleşen bütünlüğü vardır.
- Teke yöresi folklorunda, yaylaların serinliği, ovaların sıcaklığı vardır,
- Teke yöresi folklorunda, çamların rüzgâr hışırtısı, kabardıçların gölgesinde mola veren zeybeklerin çalımı vardır.
- Ahmet Yamacı'dan, Hamit Çine'ye,
- Salih Urhan'dan, Rahmi Uğur'a,
- Sümer Ezgü'den, Şahin Akay'a,
- Ahmet Turgut'tan, Kemal Caner'e,
- Kadir Turan'dan, M. Ali Kayabaş'a,
- Hüseyin Demir'den, Yılmaz Tunç'a,
- Hafız Rıza Yağız'dan, Süleyman Özen'e,
- Mehmet Bedel'den, Eşref Yurdasiper'e,
- Hacı Ali Yılmaz'dan, Şükrü Acar'a
- Alâeddin Atasoy'dan, Süleyman Yakan'a,
- Halil Er'den, Peyami Yengin'e,
- Abdurrahman Ekinci'den, Osman Akkoç'a, Hayri Dev'e,
- Sebile Canyıldıran'dan, Nurcan Çetinel Altınok'a,
- Nurgül Mıhladız'dan, Sevinç Akkaya'ya,
- Gamze Durmazer'den, Ümran Özdemir Yamacı'ya

uzanan ince, uzun ve sağlam bir yol vardır.

BURDUR İSMİ: Burdur, Akdeniz Bölgesinin batı kesiminde, Göller yöresinde yer almaktadır. Bizans döneminde buraya Polydorion denilmektedir. Bir iddiaya göre, Polydorion sözcüğü, önce *"Polydor"* olarak söylenmiş, daha sonra Burdur'a dönüşmüştür.

Bu cümleden olmak üzere bir başka ifade şekline göre, Burdur Türkçe bir addır. Antik çağlarda Burdur'un yerinde herhangi bir şehir olup olmadığı bilinmemektedir. Bununla beraber coğrafi bakımdan yerinin her devirde iskân edildiği de muhakkaktır. Burdur'a yerli Rumların verdikleri *Polydorion* adı antik çağların değil, daha yakın zamanların bir hatırası olsa gerekir. Burdur ismi herhalde "Bor" yani şarap-üzüm ile ilgili bir kelimedir.

1215'lerde ilk fethin ardından bir mescit yapılmış olmalıdır. Halkın bu yöreye yerleşmesi sonucu mescidin dar gelmesi ile mescit *Ulu Cami* haline sokulmuş. 1300'de bir minare eklenmiştir.

Kimi kaynaklara göre; Burdur yöresinin eski adı Limobrama'dır. Limobrama "göl kenti" anlamına gelir. *Limonoboria* sözcüğünden türemiş sonradan değişerek Burdur olmuştur.

Diğer bir rivayete göre de; Burdur şehrini kuran Türkmen boylarının Kınalı Oymağı mensupları burayı bulduklarında bölgenin güzelliği karşısında *"Cennet buradadır"* demişler ve *"Buradadır"* sözü zamanla halk arasında Burdur haline gelmiştir. Burdur adıyla ilgili olarak değişik söylentiler vardı!. Bunlardan biri, Selçuklularla ilgilidir. Söylentiye göre, Selçuklular Anadolu'yu ele geçirip Konya'yı başkent yaptıkları sırada, Selçuklu Sultanı bir düş görür. Düşünde atalarından biri ona; "Er-geç bu toprakların tümü senindir. Yarından tezi yok. Atını güneybatıya sür. Biz sana dur diyinceye kadar ilerle" der. Sultan atını atlar yollara düşer. Pek çok yeri ele geçirir. Bir gün ilerlerden *"Burada dur"* diye bir ses duyar. Düşünü hatırlayarak durur. Durduğu yerde bir kasaba kurulur. Adı da *"Burada dur"* dan esinlenerek, Burdur'dur.

BURDUR: Burdur ili, Güneybatı Anadolu'da Göller Bölgesi'nde; kuzeydoğu, doğu ve güneyden Isparta ilinin Keçiborlu, Merkez ve Sütçüler ilçeleriyle, Antalya'nın Merkez ve Korkuteli ilçeleri; güneybatı ve batıdan Muğla il toprakları ve Denizli'nin Çameli, Acıpayam, Çanak ilçeleri; kuzeyde Afyonkarahisar İli'nin Dazkırı ilçeleriyle çevrilidir. Batı Toroslar arasında bir çökme havzasının kenarında yer alan Burdur il toprakları bütünüyle dalgalı bir plato görünümündedir.

1920 yılında bağımsız sancak olan Burdur, Cumhuriyet'ten sonra, 1923 yılında il olmuştur. İlk Vali (1921-1922) *Ali Suat Bey'dir.*

Burdur (Merkez) Belediyesi 1858 yılında kurulmuş olup, İlk Reis (1884 yılında) *Nafiz Bey'dir.*

Burdur: 9000 yıllık tarihiyle Batı Anadolu'nun en eski yerleşim yeridir. Dünya Arkeoloji tarihinde "Hacılar" önemli bir yer tutar. 11.yy.dan itibaren Türkler yerleşmeye başlamıştır. Şehri kuranlar Kınalı Aşiretleridir. Burdur, Teke Yöresi olarak bilinen bölgenin kültür başkentidir.

Burdur'un 2007 yılı adrese dayalı nüfus kayıt sistemi sonuçlarına göre, nufusu; 251 bin 181'dir. Bu rakamın 126.094'ü erkek, 125.087'si kadın olup, şehir merkezi nüfusu 70 bin 157'yle artış göstermiştir. Burdur'un önceki dönemlere göre genel nüfusunda azalma olduğu için "göç vermeye devam ettiği" ifade edilmektedir.

Ulu Cami: Pazar Mahallesi'nde Pazar düzlüğünde yüksek bir tepe üzerindedir. Vakıf kayıtlarına göre, Dündar Bey yaptırmıştır. Çelik Mehmet Paşa 1749'da onarım yaptırmıştır.

Saat Kulesi: Burdur Merkez Pazar Mahallesi'ndedir. 1936 yılında yapılmıştır. Ulu Cami'nin 10 m. kuzeyindedir. Kesme taşlarla inşa edilmiştir.

Dörtayak Türbesi: Merkez Hıdırlık (Hızırilyas) denilen bahçeler arasındadır.

Burdur Müzesi: 1956 yılında kurulmuş olup, 2001 yılında yeniden genişletilmiş ve düzenlenmiştir. Müzedeki kültür varlıklarının sayısı 61 bin 852'ye ulaşmıştır.

Baki Bey Konağı (Koca Oda): Burdur Merkez Değirmenler Mahallesi Divanbaba caddesindedir. 17.yy. Osmanlı sivil mimarisinin en güzel örneklerindendir.

Taş Oda: Burdur Merkez Pazar Mahallesi'ndedir. 17.yy.dan kalma Osmanlı Sivil Mimari örneklerindendir.

Mısırlılar Evi: Burdur Merkez Oluklaraltı caddesinde yer almaktadır. Hinnaplı ev olarak adlandırılmıştır. 19.yy. yapısıdır.

Çelikbaşlar Evi: Burdur Merkez Değirmenler Mahallesi'nde Bakibey Konağı'nın bahçesinde yer almaktadır. Erken Cumhuriyet dönemine aittir.

Serençay Kanyonu: Merkez Günalan Köyü'nden başlamaktadır. Yaklaşık 4 km uzunluğundadır. Kanyonda erken Bizans Dönemi'nde olduğu tahmin edilen kaya evleri bulunmaktadır.

Hacılar Höyük: Burdur-Tefenni karayolunun 24. km.sinde Hacılar Köyü sınırları içindedir. Batı Anadolu'nun en eski yerleşim yeridir.

Kuruçay Höyük: Burdur-Tefenni asfaltının 15. km.sinde yolun güneyindedir.

İnsuyu Mağarası: Burdur İnsuyu Mağarası, Burdur-Antalya karayolu üzerinde, Burdur'a 13 km. uzaklıkta bulunan ve ülkemizde turizme açılan ilk mağaralardandır.

Burdur Gölü: Söğüt Dağı ile Suludere Yayladağ kütleleri arasında kuzeydoğu – güneybatı doğrultusunda uzanan oluk şeklindeki tektonik çöküntünün sularla dolması ile oluşmuştur.

Çalgılar: Sipsi; Burdur'a özgü bir çalgıdır. Türk Halk Müziği nefesli çalgıları içinde en küçüğüdür.

Kabak Kemane: Yörede çalınan bir halk sazıdır. Su kabağından yapılanı tercih edilmektedir.

Burdur halk oyunları: Teke zortlatması, Teke zeybeği, Serenler zeybeği, Alyazma zeybeği, Avşar zeybeği, Kezban Yenge, İğnem Düştü, Gabardıç (Kaba Ardıç)

Burdur yemekleri: Testi kebabı, Burdur şiş, Ceviz ezmesi, Kabak helvası, Burdur muhallebisi

Birinci Ceviz Ezmesi dağıtım töreni: 29 Ekim 2006 tarihinde yapıldı.

İLÇELER:

1- Ağlasun İlçesi: İl merkezine 32 km. uzaklıktadır. "Sagalassos Antik Kenti" ile Burdur'un en önemli turizm çekiciliği olan ilçelerinden biridir. İlçede yer altı sularının bolluğu nedeniyle alabalık tesisleri yaygındır.

Sagalassos: Pisidia Bölgesi'nin Roma İmparatorluk Dönemi'nde kuşkusuz en önemli şehri olan Sagalassos, Burdur ili Ağlasun ilçesinin 7 km. kuzeyinde bulunmaktadır.

2- Altınyayla İlçesi: İl merkezine 125 km uzaklıktadır. Denizli-Fethiye yolu üzerinde şirin bir ilçedir.

Balbura: İlçenin 6 km güney-güneydoğusundadır. En yüksek yerde kurulmuş Lykia kenti olarak bilinir.

3- Bucak İlçesi: Burdur'a 45 km uzaklıktadır. Antalya anayolu üzerinde bulunur ve Burdur'un en büyük ilçesidir. Tarım ve hayvancılığın yanında mermercilik ilçenin en önemli geçim kaynağıdır.

Karacaören Barajı: Aksu çayı üzerindeki baraj Bucak ilçesine 35 km uzaklıktadır.

Kremna: Bucak ilçesi, Çamlık köyü sınırları içinde Kestros (Aksu) vadisinde, etrafı uçurumla çevrili bir tepe üzerinde Pisidialılarca kurulmuş antik bir kenttir.

Sia: Burdur'a100 km uzaklıktaki Burdur-Antalya asfaltı üzerinde bulunan Antalya Bademağacı nahiyesinin 19 km doğusundaki Karaot Köyü sınırları içerisindedir.

Milias Antik Kenti (Kocaaliler): Bucak ilçesi Kocaaliler kasabası sınırları içindedir.

İncir Kervansarayı: Bucak ilçesinin 6 km batısında İncirdere Köyü yakınında bulunmaktadır.

Susuz Kervansarayı: Anadolu Selçuklu devri XIII. yy. kervansaraylarındandır. Bucak İlçesi Susuz Köyü'ndedir.

Sever Yitiği Mağarası: Bucak İlçesi İncirdere Köyü İncirhan Kervansarayı'nın hemen yakınındadır.

4- Gölhisar İlçesi: İl merkezine 107 km uzaklıktadır. İlin ikinci büyük ilçesidir. Denizli-Fethiye, Antalya karayolu üzerinde bulunan ilçede, pancar, haşhaş, havuç ve anason tarımı yaygındır.

Gölhisar Gölü: Gölhisar ilçesindedir. Gölde balık olarak yayın balığı avcılığı yapılmaktadır.

İbecik Kaya Mezarı: Kasabanın kuzey tarafında kayaların oyulmuş aslan kabartmalı ve iyon revaklıdır.

Yapraklı Barajı: Dalaman Çayı'nın bir kolu üzerinde kurulmuştur. Gölhisar - Acıpayam Ovaları'nın sulama ihtiyacını karşılar.

Kocayayla Gölü: Kibyra Antik Kenti'nin batısında, Karstik Göldür. Yağışlara göre su seviyesi değişir.

Kibyra: Burdur ilinin 108 km kadar batısında, Gölhisar ilçesinin hemen yanıbaşında, Horzum Mahallesi sınırlarına kadar uzanan Kibyra antik kenti, yerleşim alanı olarak oldukça büyüktür.

Medusa: Kibyra Antik Kenti'nin Odeion'un (Meclis Binası) içinde orkestranın tam merkezinde kırmızı, beyaz ve yeşil mermerden yapılmış Medusa başı, 2009 yılı kazılarında tamamiyle sağlam olarak ortaya çıkarılmıştır. Medusa yılanlardan oluşan saçları ve insanları taşa çeviren bakışlarıyla, antik dönemde özellikle mezar yapılarında koruyucu bir nitelik taşır. Medusa resmi, Anadolu arkeolojisi için tekil örnektir.

Bubon: Burdur'a 135 km uzaklıktaki Gölhisar'a bağlı İbecik Kasabası'ndadır. Antik kent, köyün 2,5 km güneyinde yükselen Dikmen Tepe üzerinde yer alır.

Dastar (İbecik Bezi): Geçmişi çok eskidir. Son derece ince iplikten dokunur. Başörtüsü, masa örtüsü, perde ve gömlek olarak kullanılır.

5- Çavdır İlçesi: İl merkezine 95 km uzaklıktadır. Antalya-Fethiye ve Denizli yol kavşağında bulunmaktadır. Tarım ve hayvancılığın geliştiği ilçede, Tümülüs, Höyük ve Kaya kabartmaları bulunmaktadır. Son yıllarda kaliteli mermer ocakları ve atölyeleriyle dikkat çekmektedirler.

Dengere Camii: Bölmepınar adıyla bilinen Dengere Köyü'ndedir. Osmanlılar Dönemi'nde yapılmış örneklerdendir.

6- Çeltikçi İlçesi: İl merkezine 30 km uzaklıktadır. Antalya yolu üzerinde bulunmaktadır. İlin en önemli meyve ve sebze yetiştiren ilçesidir.

7- Karamanlı İlçesi: Merkeze uzaklığı 63 km'dir. Ceviz üretiminin yaygın olduğu ilçede Tümülüs bulunmaktadır. Son yıllarda kaliteli mermer ocakları ve atölyeleriyle dikkat çekmektedir.

Karataş Gölü: Karamanlı yolu üzerinde, Karataş Tepesi ve Kağılcık Dağları önündedir. Suyu tatlı ve geniş sazlık alanlarıyla kuşlar için önemli bir kışlama ve üreme alanıdır.

8- Kemer İlçesi: İl merkezine 40 km uzaklıktadır. İlçede tarım ve hayvancılık gelişmiştir. Olbasa antik kenti vardır.

9- Tefenni İlçesi: Merkeze uzaklığı 70 km'dir. İlin en eski ilçesidir. Tarım ve hayvancılığın yanı sıra, böbrek taşını düşürmesiyle ünlenmiş "Barutlusu" içmesi tanınmıştır. Araştırmalar buranın çok eski bir yerleşim merkezi olduğunu göstermektedir.

Yünüm Böğedi: Hasanpaşa'da geleneksel hale getirilmiş bir şölendir. Yünüm Böğedi hazırlanır ve dolu böğedden koyun sürüleri geçirilir, yünür-yıkanır.

10- Yeşilova İlçesi: İl merkezine 60 km uzaklıktadır. En eski yerleşim yerlerinden biri olup, araştırmalar, Kalkolitik döneme ait (MÖ. 5000) çanak-çömlekler gün ışığına çıkarılmıştır.

Salda Gölü: İlçeye 6 km uzaklıktadır. Türkiye'nin en derin ve temiz göllerinden birisidir. Suyu tatlıdır, içinde balık yaşar.

Yarışlı Gölü: Yeşilova sınırları içinde, Yarışlı, Harmanlı, Sazak, Kocapınar ve Düğer köyleri arasında 2000 dekarlık bir sahayı işgal eder. Ortasında bir de adacığı vardır. Suyu tuzludur, birçok kuşa ev sahipliği yapar.

İLK SİYASİ TEMSİLCİLER, 1, 2 ve SON DÖNEM BURDUR MİLLETVEKİLLERİ

I. Meşrutiyet ilan edildiğinde Burdur, Konya vilayetine bağlı olduğundan Meclis-i Mebusan'da Konya milletvekillerince temsil edildi.

1878 Meclis-i Mebusan'ın da Konya milletvekilleri; Çelebi Hüseyin Efendi, Değirmencioğlu Simonaki, Hacı Mehmed Efendi ve Mustafa Edendi'dir.

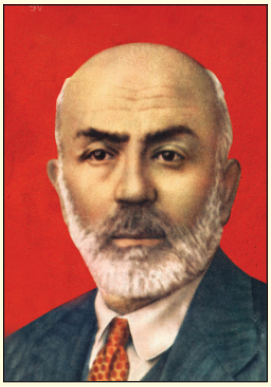
II. Meşrutiyet'te Burdur Meclis-i Mebusan üyeleri:

Milletvekili	Bağlı oldukları Siyasi Parti	Milletvekilliği Yaptıkları Dönem
- Galip Paşa	Bağımsız	Nisan – Ağustos 1912
- Ömer Lütfi Efendi	Bağımsız	1908-1912
- Mustafa Atıf (Bayındır)	İttihat ve Terakki	1914-1918
- Seyyid Haşim Bey	İttihat ve Terakki	1914-1918
- Mithat Şükrü (Bleda)	İttihat ve Terakki	1914-1918

Büyük Millet Meclisi'nde 1. Dönem Burdur Milletvekilleri: Halil Hulusi Ermiş, Fahrettin Altay, İsmail Suphi Soysallıoğlu, Mehmet Akif Ersoy, Şevket Candener, Veli Saltıklıgil.

Büyük Millet Meclisinde II. Dönem Burdur Milletvekilleri: 11 Ağustos 1923 tarihinde toplanan, ikinci Dönem Türkiye Büyük Millet Meclisine Burdur'dan Milletvekili olarak; Hüseyin Baki Bey, Mustafa Şeref Bey (Özkan) katılmıştır.

İlk Mebuslardan: İstanbul'un 16 Mart 1920'de İtilaf Devletleri tarafından işgal edilmesi üzerine Ankara'ya gelen Mehmet Akif TBMM'de Burdur me-

busu seçilir. Burdurluların ısrarlı daveti üzerine oğlu ile birlikte Burdur'a gelir. Oğlu Emin Akif babasının Burdur konuşmasını şöyle nakleder:

Babamı ilk defa Burdur'da Hükümet Konağında üç-dörtyüz kişiyi mütecaviz bir cemaata karşı hitap ederken gördüm. Çok heyecanlı olduğu bütün hareketlerinden belli oluyordu. İzmir havalisinden sızan kara haberleri, mülevves (kirli) çizmeler altında çiğnenen tarihi ve ilahi mabetlerimizi öyle yanık bir dille ifade ediyor, bu fecayiin (facialar) yürekleracısı avakıbını (akıbetlerini) öyle acı bir dille tarif ediyordu ki... o muazzam kalabalık derin bir sükuta (sessizlik) dalmıştı. Lakin bu öyle bir hava idi ki, kasırgalar koparacak ruhların, kellesini koltuğuna almaya niyet eden başların son kat'i kararından doğuyordu. Bir de şurada burada hissiyatına malik (sahip) olmayarak hıçkırıklarını tutamayan vatanseverlerin iniltileri duyuluyordu.

SON DÖNEM BURDUR MİLLETVEKİLLERİ

Bayram Özçelik: 1966 yılında Burdur'da doğdu. İlkokulu Cumhuriyet İlkokulunda okudu. Orta ve Lise tahsiline 1978 yılında Burdur İmam Hatip Lisesinde tamamladı.

1985 yılında Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesine girmeye hak kazandı. Bu Fakülteden 1990 yılında mezun oldu. 1991 yılında Burdur'da diş hekimliği muayenehanesini açtı. Ve çalışmaya başladı. Önce Antalya Diş Hekimleri Odası Burdur Temsilciliği, daha sonra Isparta Diş Hekimleri Odası Burdur Temsilcilikleri yaptı. Burdur'da Eğitime yönelik hizmet yapan Sultan Süleyman Kültür Eğitim Vakfında 7 yıl Vakıf Başkanlığı görevini yürüttü.

Bir Burdur aşığı olan Özçelik Burdurun eğitim, kültür sanat, sanayi alanında yatırımlar almasında büyük emek sarf etti. Yerel yatırımlarda eksikliklerin giderilmesi çalışmaları yaptı. Mehmet Akif Ersoy Üniversitesinin kurulmasında büyük katkısı olan Özçelik, ayrıca Karaçal Barajı, Duble Yollar, 2.OSB, Burtrak'ın binalarının yeniden ekonomiye kazandırılması, Hastaneler, Okullar ve kamu binalarının yapılması, köylerin alt yapı çalışmalarının tamamlanması için üstün gayretler gösterdi ve döneminde Burdur farklı bir hüviyete kavuştu..

14 Ağustos 2001 tarihinde AK Parti kurulduktan sonra AK Parti kuru-

cularından Recep Tayyip Erdoğan'ın elinden aldığı yazıyla, AK Parti Burdur kurucu İl Başkanı olarak görevlendirildi. Burdur ilinde teşkilatların kurulmasından sonra 3 Kasım 2002 Genel Seçimlerinde 2. sıradan Milletvekili adayı oldu. 22. Dönem Burdur Milletvekili olarak mazbatasını aldı. 1. ve 2. Yasama yılında Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonunda görev aldı. 3. Yasama yılının başında AK Parti Grup içi seçimleri sonucunda TBMM Başkanlık Divanı Kâtip Üyeliğine seçildi. 22. Dönem sonuna kadar bu görevini sürdürdü. 22 Temmuz 2007 tarihinde yapılan genel seçimlerde Adalet ve Kalkınma Partisinden tekrar Burdur ilinden milletvekili oldu.

Asya Parlamenter Asamblesi (APA) Türk Grubu Üyesi olan Özçelik. 2.Yasama yılında yine Başkanlık Divanı üyesi seçildi. 12 Haziran 2011 seçimlerinde yine 1.sıradan 3. kez milletvekili oldu. 24.dönemin başında TBMM Başkanlık Divanı Kâtip Üyesi olarak tekrar görev alan, AK Parti MKYK üyesi olan Bayram Özçelik, evli ve üç çocuk babasıdır.

Dr. Hasan Hami Yıldırım: 1963 yılında Burdur -Bucak'ta doğdu. Baba adı Arif, anne adı Melâhat'tır. Şehir Plancısı Dr.; ODTÜ MF Şehir ve Bölge Planlama Bölümünü bitirdi. Aynı üniversiteden yüksek lisans, SÜ'den doktora derecesini aldı.

Gazi Üniversitesi Şehir ve Bölge Planlama (ŞBP) Bölümüne araştırma görevlisi olarak başladı. Başbakanlık Çevre Müsteşarlığında uzman yardımcılığı ile Çevre Bakanlığında Şube Müdürlüğü görevlerinde bulundu. Serbest olarak şehir plancılığı ve yöneticilik yaptı. Selçuk Üniversitesi ŞBP Bölümü öğretim görevlisi ve Başkan Yardımcısı oldu. Bayındırlık ve İskân Bakanlığında Genel Müdür ve Müsteşar Yardımcısı olarak görev yaptı.

Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma (KTVK) Yüksek Kurulu Üyeliği, İzmir 1. KTVK Bölge Kurulu Başkanlığı, YOİKK ve İDKK Üyeliği, Yatırım Yeri Teknik Komite Başkanlığı, AB Odak Noktası görevlerinde bulunan Yıldırım, OECD tarafından basılan Türkiye'nin Çevre Politikaları kitabının danışmanlığını yaptı. İmar, çevre ve ulaşım konularında yurt içi ve dışında çalışmalarda bulundu. Ulus Tarihi Kent Merkezi yarışmasında ekiple birlikte 2. olan, iyi düzeyde İngilizce bilen 12 Haziran 2011 tarihinde yapılan Genel seçimlerde AK Partiden Burdur Milletvekili seçilen, AK Parti Yerel Yönetimler Başkan Yardımcısı, Genel Merkez Kent ve Çevre Çalışma Gurubu Başkanı ve TBMM, Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonu üyesi olan Dr. Hasan Hami Yıldırım, evli ve 3 çocuk babasıdır.

Not: *Biyografi; Burdur Valiliği Web sitesinden alınmış, bazı ilaveler yapılmıştır.*

Ramazan Kerim Özkan: 6 Ekim 1958'de Burdur'da doğdu. Babasının adı Ahmet Necati, annesinin adı Ayşe'dir. Burdur Merkez Düğer köyünden 7 çocuklu çiftçi bir aileden olan Özkan, İlk, orta ve lise öğrenimini Burdur'da tamamladı. İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesinde 2 yıl eğitim gördü. İstanbul Fevziye Mektepleri Işık Lisesinde " Belletmen" olarak çalıştı.

Daha sonra 1977 yılında Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesini kazandı. 1982 yılında Veteriner Hekim olarak mezun oldu. Fakülte yıllarında Ankara Çankaya CHP Gençlik Kollarında ve Köylü Derneğinde çalıştı. 1983- 1987 yılları arasında Antalya Korkuteli Tarım İlçe Müdürlüğünde Veteriner Hekim olarak görev yaptı.1985-1986 yılları arasında Kars Şahnalar 6. Hudut Taburunda Veteriner Hekim Asteğmen olarak askerlik görevini yaptı. Askerlik dönüşü 1987 yılında haksız bir tayinden dolayı aynı ilçede meslekten istifa ederek, Serbest Veteriner Hekim olarak 2002 yılına kadar çalıştı. Bulunduğu ilçede 1992 yılında CHP İlçe yönetiminde görev üstlendi. 1994 yerel seçimlerinde Antalya ili Korkuteli ilçesinde ön seçimle partisini ilk sırada temsil etti. Ve Korkutleli İl Genel Meclisi Üyeliğine seçildi. 1994-1999 yılları arasında Antalya İl Genel Meclis Üyeliği görevinde bulundu.

1999 yılında doğduğu il olan Burdur'da 3.sıra Milletvekili adayı oldu. O seçimlerde partisinin baraj altında kalması nedeniyle görevine döndü. 2002 genel seçimlerinde Burdur'dan ilk sırada aday oldu. Ve 35 yıldan sonra 22.Dönem CHP Burdur Milletvekili olarak parlamentoya girdi. Tarım Orman ve Köyişleri Komisyonunda görev yaptı. Önce TBMM CHP Grup Yönetimine, daha sonrada CHP Parti Meclisi Üyeliğine seçildi. 23. Dönem Genel seçimlerinde ve 24. Dönem yeniden CHP Burdur Milletvekili oldu. Tarım Orman ve Köyişleri Komisyonu Üyeliği ve CHP Parti Meclisi Üyeliği görevini sürdürmektedir. (2012). Ayrıca TBMM'de bir çok ülkenin Parlamentolar Arası Dostluk Gruplarına üye olan, Antalya Veteriner Hekimler Odası, Veteriner Hekimler Derneği ve Atatürkçü Düşünce Derneği Üyeleri arasında yeralan, iyi düzeyde Almanca bilen Ramazan Kerim Özkan, evli ve 2 çocuk babasıdır.

BURDUR VALİLERİNİN ADI SOYADI VE GÖREV SÜRELERİ

1920'de bağımsız sancak olan Burdur, Cumhuriyet'ten sonra 1923'de il durumuna getirildi.

Burdur'un ilk valisi 1921–1922 yıllarında görev yapan Ali Suat Bey'dir 1923'de Sefa Bey, 1924'de Faik Üstün şeklinde devam etmektedir.

Burdur Merkez İlçe: İ. Ö. 2000'de yapımı gerçekleştirilen Pisidya Kalesi üzerine kurulmuş bir kenttir. Yöredeki ilk yerinin 6000'e kadar uzanan Neo-

litik Dönemde gerçekleştiğine ilişkin bulgular vardır. Nitekim, Merkez ilçeye bağlı Hacılar köyü'nde bu döneme ilişkin çanak - çömlekler bulunmuştur. 1920' de bağımsız sancak olan Burdur, Cumhuriyet'ten sonra 1923'te il durumuna getirilmiştir.

Burdur Valileri: Burdur ilinde, valilik yapanların, göreve başlayış ve görevden ayrılış tarihlerine ilişkin bilgileri;

Ali Suat Bey 1921-1922
Sefa Bey 1923
Faik Üstün 1924
Celal Bey 1925-1927
Süreyya Bey 1.12.1928-4.11.1929
Hazım Bey 26.11.1929-8.9.1934
Saip Okay 8.9.1934- 28.6.1935
Abdülhak Savaş 18.7.1935-11.9.1939
Sadri Aka 22.9.1939-14.4.1942
Halûk Nihat Pepeyi 27.4.1942-1.11.1942
Kâmuran Cuhruk 3.11.1942-12.4.1944
Nuri Atay 29.4.1944- 16.7.1945
Rebii Karatekin 14.7.1945-1.9.1947
Feyyaz Bosut 6.9.1947-22.7.1949
Şevket Özanalp 26.7.1949-21.6.1950
Ali Eşref Erkut 26.9.1950-11.5.1951
Rauf İnan 21.5.1951-3.7.1953
Enver Saatçigil 7.7.1953- 1955
Fevzi Humurculu 24.04.1955-21.06.1956
M. Ali Çeltik 16.07.1956-29.12.1957
Turan Kapanlı 30.12.1957-19.10.1959
Ruhi Çalışlar 31.10.1959-14.06.1960
Ziya Önder 14.06.1960-23.10.1961
Sadi Kâzım Süer 15.12.1961-08.07.1963
Vefik Kitapçıgil 18.07.1963-21.01.1966
Şevket Güres 3.2.1966-16.9.1970
Eşref Ayhan 19.9.1970-19.6.1971
Ömer Naci Bozkurt 4.7.1971-21.6.1975
M.Necat Eldem 21.7.1975-15.2.1978
İhsan Dede 15.2.1978-4.4.1978

A.Kemal Yalçın..... 10.4.1978-9.12.1979
M.Recai Tosyalı..... 10.12.1979-20.6.1981
A. İhsan Utku..... 26.6.1981-26.4.1984
M. Nermi Alyanak..... 1.5.1984-17.6.1985
İsmail Günindi..... 24.06.1985-05.08.1988
Memduh Oğuz..... 15.8.1988-20.08.1981
M. Bahrettin Demirer..... 20.08.1991-29.01.1992
M. Recai Tosyalı..... 21.02.1992-17.04.1996
Erhan Tanju..... 19.04.1996-12.11.1997
Dr. Süleyman Oğuz..... 12.11.1997-14.01.1999
Necati Develioğlu..... 04.02.1999-01.03.2000
Kaya Uyar..... 28.04.2000-08.08.2000
Kadir Koçdemir..... 09.08.2000-06.02.2003
M. Rasih Özbek..... 10.02.2003-18.12.2003
Can Direkçi..... 22.12.2003-02.06.2006
M. Rasih Özbek..... 05.06.2006-08.05.2008
İbrahim Özçimen..... 12.05.2008-28.05.2010
Süleyman Tapsız..... 01.06.2010 - Görevde

şeklinde sıralanan *Burdur,*
Benim… **Bensiz olmaz.**

Süleyman Tapsız: 1966 yılında Osmaniye'nin Kadirli İlçesinde doğdu. 1989'da Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nden mezun olan Süleyman Tapsız, 1990 yılında Gaziantep Kaymakam Adayı olarak mülki idare amirliği görevine başladı. Yabancı dil ve mesleki eğitimi için İngiltere'nin Torquay ve Exeter şehirlerinde bulundu.

Sırasıyla; Konya - Doğanhisar ve Denizli - Akköy'de vekaleten, Sivas- Altınyayla, Ağrı - Diyadin, Gümüşhane - Şiran, Şanlıurfa - Akçakale, Kayseri - Yeşilhisar ve Zonguldak - Devrek'de Kaymakam olarak çalıştı.

2006 yılında İçişleri Bakanlığı merkez teşkilatında görev alan, 2007'den itibaren Bakanlık Müşaviri kadrosunda İçişleri Bakanı Özel Kalem Müdürü olarak çalışan evli ve 3 çocuk babası olan Tapsız, 11 Mayıs 2010 tarihli Bakanlar Kurulu Kararıyla, Burdur Valisi olarak atandı.

BURDUR BELEDİYE BAŞKANLARININ ADI SOYADI VE GÖREV SÜRELERİ

Burdur merkezinde Belediye Başkanlığı yapanların, göreve başlayış ve görevden ayrılış tarihlerine ilişkin bilgileri; (Belediye 1858 yılında kurulmuş olup ilk reis 1884 yılında Nafiz Bey'dir.):

Fahri Ali Bey..... 1930
H. Hüseyin Onat..... 1932
Rıza Erdem..... 1933
Ahmet Ruhi Yeşilyurt..... 1934 -1935
Rıza Erdem..... 1936 -1938
Nuri Artok..... 1939-1944
Necati İşcil..... 1945-1947
Hüseyin Otan..... 1947-1949
Selami Dirmil..... 1950-1952
Rıfat Kanrıcı..... 1953-1955
Fahri Kayaalp..... 1955-1956
Nevzat Akdemir..... 1956-------
Ömer Koyutürk..... 1956-1957
Fahri Şentürk..... 1957-1959
Ziya Önder (Vali)..... 1960-1961
Sadi Kâzım Süer (Vali)..... 1962-1963
Refik Kitapçıgil (Vali)..... 1963-1964
Zeynel Abidin Tonguç..... 1964-1973
Hüseyin Otan..... 1973-1977
Ali Kartal..... 1977 ----
Çetin Bozcu..... 1977-1980
Özdemir Bahar..... 1980-1984
Nurhan Çiftçibaşı.....25.3. 1984-29.3.1989
Armağan İlci.....30.3.1989-13.11.1998
Hulûsi Büyükyörük.....19.11.1998-19.4.1999
Ahmet Nejdet İlgün.....19.4.1999-29.3.2004
Sebahattin Akkaya..... 01.04.2004- 29.03.2009
Sebahattin Akkaya..... 07.04.2009 - Görevde

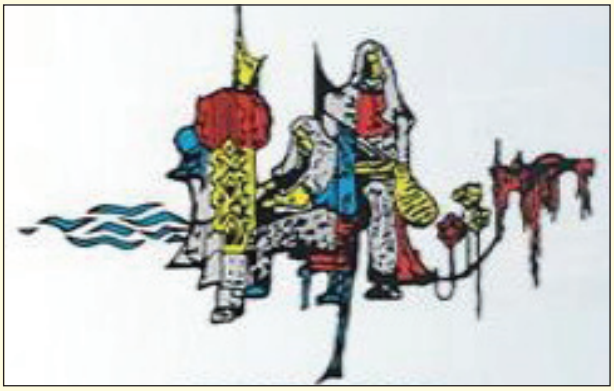
Sebahattin Akkaya: 1951 yılında Senirkent'de doğdu. İlk, Orta ve Liseyi Burdur'da bitirdi. Bursa Eğitim Enstitüsü Türkçe Bölümü ve Anadolu Üniversitesi Açık Öğretim Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Lisans Tamamlama Programından mezun oldu. Bursa'da bulunduğu 1974 - 1977 yıllarında Bursa Yüksek Tahsil Talebe Derneği ve Milli Türk Talebe Birliği Başkanlığı, Bursa Marmara Gazetesi Yazı İşleri Mesul Müdürlüğü görevlerini yürüttü.

1978 yılında tekrar Burdur'a döndü. 16 yıl Burdur Ticaret Lisesi ve Anadolu Lisesinde Türkçe ve Edebiyat Öğretmenliği, 7 yıl da Cumhuriyet Lisesi Müdürlüğü yaptı. Çeşitli panel, konferans ve seminerlerde görev aldı, bildiriler sundu. Eğitim teknolojisini yakından tanımak için Milli Eğitim Bakanlığı tarafından 22 okul müdürü ile beraber ABD'ye gönderildi.

2000 yılında kendi isteğiyle emekliye ayrıldı. Burdur İlim Yayma Cemiyeti Başkanlığı, Burdur'u Tanıtma ve Kalkındırma Derneği yönetim kurulu üyeliği, Burdur İlim ve Kültür Vakfı Başkanlığı yaptı. Bu görevi halen devam ediyor (2011).

Burdur'la ilgili pek çok sosyal ve kültürel çalışmalara katıldı. Belediye hizmetlerini yakından izledi. 18.04.1999 seçimlerinde DYP'den Belediye Başkan Adayı oldu. 912 oy farkla seçimi kaybetti. Bir süre DYP İl Başkanlığını yürüttü. Daha sonra katıldığı AK Parti'den 28 Mart 2004 Mahalli İdareler Genel Seçimlerinde Burdur Belediye Başkanlığı görevine seçildi. Akkaya yine AK Parti'den 29 Mart 2009 Mahalli İdareler Genel Seçimlerinde aday oldu ve Burdur Belediye Başkanlığı görevine 2. kez seçildi.

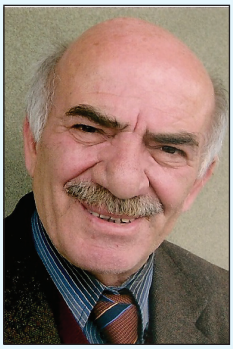
Yenigün Gazetesinde yayınlanmış "Dünden Bugüne Burdur'un Kültür Varlıkları" isimli bir araştırma yazı serisi bulunan Sebahattin Akkaya, evli ve 3 çocuk babasıdır.

İKİNCİ BÖLÜM

SAZ USTALARI

(Alfabetik soyadı sıralamasıyla)

Abdil Acar: Halil İbrahim'in oğlu olarak 01.01.1945 tarihinde Burdur ilinin, Çavdır ilçesinin Karaköy'ünde doğdu. Değişik okullarda öğretmen olarak çalıştı. Müzik konusunda yetişmesinde, öğretmenlerinin büyük payı olduğunu ifade eden Abdil Acar, cura, bağlama, kabak kemane, sipsi çalımındaki (seslendirmedeki)ustalığını, bu çalgıların yapımında da gösteriyor. Çoban düdüğünün yapımında da aynı ustalığı gösteren, saz ustası Yılmaz İpek'ten saz yapım dersi alan Abdil Acar, yöre folkloruyla ilgili sunduğu bildirileriyle de dikkat çekiyor.

Burhan Acar: Cemal ve Ayşe'nin çocukları olarak 1961 yılında Burdur/ Çeltikçi, Çebiş köyünde doğdu. Maket saz ustası olan Burhan Acar, Ayhan Özyelen Atölyesinde bilgi ve görgüsünü artırdı. Tarihi Türk çalgılarıyla ilgili bilgi sahibi olan Burhan Acar, cura, üçtelli bağlama, kabak kemane ve keman seslendirmeleriyle dikkat çekiyor.

Turan Acar: Ahmet ve Fatma'nın çocukları olarak 1936 yılında Burdur- Niyazlar Köyünde doğdu. Köy gezilerinde, köylerdeki toplumsal kurallardan, nezaketli hareketlerden örnekler aldı. Memurluk, kerestecilik, pansiyonculuk, nakliyecilik alanlarında çalıştı.

Belediye Meclis üyeliği İl Sosyal Hizmetler kurul üyeliği, Sanayi Sitesi İdari, İşler Müdürlüğü görevlerini yürüttü. Yazdığı şiirleriyle, yaktığı-seslendirdiği türkülerle dikkat çeken Turan Acar için Abdurrahman Ekinci;

"Turan Acar'ın şiirlerinden birkaçı ilişikte. Aslında o, bir türkü yakıcı. Yazdığı şiirleri okurken her türküye ayrı makam bularak, türkü gibi okuyor" diyor." Benim Köylüm" adlı şiirinden bir dörtlük: *"Bahçesinin arığına/ Ayağındaki çarığına/ Tarlasının karığına/ Yağmur yağsın köylümün."*

Nimet Ağıl: Ali Rıza ve Fatma'nın çocukları olarak 20.02.1992 tarihinde Burdur'da doğdu. 2006 yılında ilköğretim 7 nci sınıf öğrencisi olan Nimet Ağıl, bağlama ve kabak kemane çalıyor. Türk halk müziğiyle tanışması, ninesinin ağıt ve yakımlarıyla başladı. Öğretmeni Tahsin Yarar'dan yararlandı. Teke yöresi halk müziği alanında görülen bayan sanatçı eksikliğini doldurmayı hedefleyen Nimet Ağıl, "İlköğretim okulum, Türk Halk Müziğinin üretildiği ve tüketildiği bir ortamdır" diyor.

Mehmet Akan: Bekir ve Zeliha'nın çocukları olarak 1950 yılında Burdur/Kiprit Köyünde doğdu. İlkokul mezunu olan Mehmet Akan, zurna ve sipsi çalıyor. Burdur türkülerinin tümünü seslendiriyor.

Müziğe başlarken çobanlık yapan Mehmet Akan, dayısı Osman Can'dan etkilenerek zurna çalmaya başladı. Teke yöresindeki bütün düğünlere giden Mehmet Akan, "Birkaç tane de çırak yetiştirdim" diyor.

Mehmet Akay: İzzet ve Ferize'nin çocukları olarak 09.02.1981 tarihinde Burdur'da doğdu. İlköğrenimini Burdur Gazi İlkokulunda, orta öğrenimini Cumhuriyet lisesinde; lise öğrenimini Burdur Anadolu Öğretmen Lisesi'nde tamamladı.

2004 yılında, SDÜ sınıf öğretmenliği bölümünü bitiren, üniversite öğrenimi yıllarında halk oyunları eğitmenliği yapan Mehmet Akay, Burdur'da çeşitli okullarda dereceler aldı. Yöresel sazlardan kabak kemane çalan ve değişik festival ve halk oyunu yarışmalarına katılan Mehmet Akay (2006 yılı itibariyle) Antalya Alev Kolejinde sınıf öğretmenliği görevini sürdürüyor.

Sevinç Akkaya: 1982 yılında Burdur - Söğüt'te doğdu. İlkokulu Antalya Mustafa Adıyaman İlkokulunda, Ortaokulu Antalya Avni Çöllü Ortaokulunda okudu. Küçük yaşlarda başlayan müzik aşkı, ailesinin ve İlkokuldaki müzik öğretmeninin de desteğiyle yıllardır sürüyor.

İlk sahne tecrübesini 5 nci sınıfta kazanan, ortaokulun ilk yıllarında bağlamayla tanışıp, kurs alan, sürekli okul etkinliklerinde yeralan Sevinç Akkaya, Antalya'da Güzel Sanatlar lisesinin sınavını kazandı. 4 yıl Antalya Anadolu Güzel Sanatlar lisesinde eğitim aldı. Piyano, yanflüt ve şan eğitimi alarak, çalışmalarını profesyonelce sürdürdü.

Lise yıllarında, müzisyen dostlarının ısrarı üzerine yapılan albümden sonra, bölge konserlerinde sahne almaya başlayan Sevinç Akkaya, lise eğitiminden sonra Dokuz Eylül Üniversitesi, Buca Eğitim Fakültesi Müzik Öğretmenliği Bölümünü kazanarak, eğitim almaya devam etti. 4 yıllık üniversite müzik tahsilinden sonra, 2 nci bir albüm çalışması daha gerçekleştiren Sevinç Akkaya, Türkiye genelinde, festivallerde, şenliklerde sahne almaya, konser vermeye devam etti.

2007 yılı Şubat ayında Diyarbakır Fatih Lisesine kadrolu müzik öğretmeni olarak atanan, 4 yıl burada görev yapan, sonra Manisa/Turgutlu'da Müzik Öğretmeni olarak çalışmalarını südüren (2010) Türk Halk Müziği Sanatçısı Sevinç Akkaya; "Her zaman yanımda olan ve desteğini fazlasıyla hissettiğim ailemle yaşamıma devam ederek, Bölgemize, Teke yöremize hizmet etmeye devam edeceğim" diyor.

İsmail Akca: İbrahim ve Emine'nin çocukları olarak 1949 yılında Burdur'da doğdu. İlkokul mezunu olan İsmail Akca çobanlık ve çiftçilik yaptı. Bölgede sesiyle tanınmaktadır.

Hasan Akın: 1965 yılında halk kültürünün bütün özellikleriyle yaşatıldığı Burdur'un Aziziye Köyü'nde doğdu. İlk ve ortaokuldan sonra Burdur Endüstri Meslek Lisesi torna-tesfiye bölümünden mezun oldu. Çukurova Üniversitesi'nde teknik eleman olarak çalışmaya başladı.

İlkokul yıllarında Teke yöresi oyunlarıyla tanışan Hasan Akın, sonraki yıllarda oyunculara öğretmenlik yaptı.

Çukurova Üniversitesi Güzel Sanatlar Merkezi'nde Adana ve Burdur oyunları yöneticiliği yanında, Gaziantep ve Kafkas yöresi oyun ekiplerini oluşturarak halk kültürünün gücünü gösterdi.

Çalıştığı ve çalıştırdığı halk oyunları ekipleri ile pek çok birincilik, ikincilik ve üçüncülük derecelerini yakalayan Hasan Akın, Burdur Eğitim Fakültesi Halk Oyunları Ekibi'ni de Türkiye finallerine taşıdı.

Kısa adı BURFAD olan Burdur Folklor Araştırma Derneği'nin kurucuları arasında yer aldı ve başkanlığını yürüttü. Teke Yöresi halk kültürüyle ilgili çalışmaları bulunan, AÖF İşletme Fakültesi'nden ön lisansla mezun olan, Hasan Akın'ın değişik folklor dergilerinde, Burdur folkloruyla ilgili onlarca makalesi yayınlandı.

Mustafa Akın: Bekir ve Şerife'nin çocukları olarak 01.06.1945 tarihinde Burdur Eğneş (Çallıca) köyünde doğdu. İlkokul sıralarında düdük çalmaya başladı. Çobanlık yaptığı yıllarda bu konudaki çalışmalarını artırdı, geliştirdi, pekiştirdi.

Köyünün oyun ekibinin kurulmasında emeği bulunan, bu ekiple 2 ncilik ödülü kazanan Mustafa Akın, kendi düdüğünü kendi yapıyor ve çalmaya devam ediyor.

Saadet Akıncı: Abdurrahman ve Ayşe'nin çocukları olarak, 1933 yılında Tefenni'de doğdu. Ballık (Maşta) köyünde yaşayan, ağıt yakıp mani söyleyen, ağlayıp ağlatan, uzun hava okuyan, boğaz havaları söyleyen Saadet Akıncı geçmişte erkek ve kızlarla "atışma yaptıklarını"da hatırlıyor.

Durmuş Aksoy: İsmail ve Şerife'nin çocukları olarak 1945 yılında Burdur/Mürseller Köyü'nde doğdu. Burdur ili bünyesinde faaliyet gösteren 3 oyun ekibinden Mürseller Köyü elemanları arasında yer alan Durmuş Aksoy, diğer oyun ekiplerinin "Aziziye ve Suludere ekipleri olduğundan" söz ediyor.

4-5 yaşlarında, Alyazmalım, Serenler, Menevşeli

(boğaz oyunu) Sarızeybek oyunlarını oynamaya başladı. "Babam çok güzel oynar ve parmaklarını da ceviz kırar gibi patlatırdı" diyen Durmuş Aksoy, babasından etkilendiğini söylüyor. " İyi bir çalgıcı bulsam yine oynarım" diye de ilavede bulunuyor.

Mercan Alagöz: 1964 yılında Burdur/Bucak ilçesinde doğdu. Yöresel saz sanatçısı olarak tanındı. Yöresel tezeneyle, bölge türkülerini ustaca çalıp-çığırarak dikkat çeken isimler arasında yer aldı.

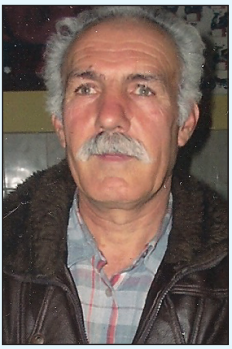
Nazmi Aldemir: Cevdet ve Zahide'nin çocukları olarak 1965 yılında Belenli'de doğdu. Ortaokul mezunu olan Nazmi Aldemir, anne tarafından müzikle içiçe olması nedeniyle önce ailesinden, sonra Belenli Yusuf Yılmaz ve arkadaşlarından etkilenerek saz çalmaya başladı.

Ömer Alkan: Ahmet ve Şerife'nin çocukları olarak, Burdur-Kayış Köyü'nde doğdu. İlkokul mezunu olan Ömer Alkan, evlerinde bulunan sazı deneyerek, kendi kendine öğrendi. Saz ve davul çalan Ömer Alkan , Burdur türkülerini ustaca seslendiriyor. Köy düğünlerine giden Alkan, "Denizin dibinde Hatcam, türküsünün yarısı benimdir" diyor.

Hüseyin Alkaya: Ali ve Zeliha'nın çocukları olarak 01.02.1968 tarihinde Burdur/Ağlasun'da doğdu. Ortaokul mezunu olan Hüseyin Alkaya; saz, davul ve kabak kemane çalıyor, aynı zamanda "okuyucu" olarak da mesleğini sürdürürken, okullarda, değişik etkinliklerde sazı ve sesiyle dikkat çekmeye devam ediyor.

İsmail Alparslan: Arif ve Rahime'nin çocukları olarak 1955 yılında Tefenni - Hasanpaşa'da doğdu. İlkokul mezunu olan, çiftçilik ve köy koruyuculuğu yapan İsmail Alparslan çoban düdüğü çalıyor.

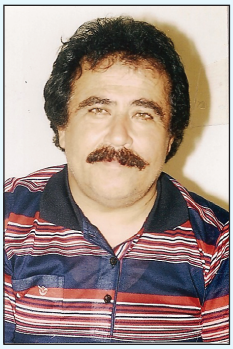
Hüseyin Altınsoy: Ahmet ve Hatice'nin çocukları olarak 10.03.1955 tarihinde Çebiş Köyü'nde doğdu. İlkokul mezunu olan Hüseyin Altınsoy, ilkokul yıllarında sazla tanıştı. 1980 yılında da zurna çalmaya başladı. Okulların halk oyunları çalışmalarına katılan Hüseyin Altınsoy'un babası da saz ve zurna çalıyordu.

Asmalılı Aşık Osman Ali Arslan: 1338 yılında, Gölhisar'ın Asmalı köyünde doğdu. (İsa Kayacan'ın Ağustos 2005'de yayınladığı, Burdur'un Saz ve Söz Ustaları-I'in 149. sayfasında yer alan) bilgilerinden farklı bilgiler edindiğimiz Osman Ali Arslan yöresel sazların tamamıyla ilgilenip seslendirme başarısına ulaştı. Küçük curasını yanından hiç eksik etmeyen, konuşurken yanındaki kişilere anlattığı fıkralarıyla gülmekten şaşkına çeviren Osman Ali Arslan, Gölhisar Orman İşletme Müdürlüğü'nün orman kesim saha ve fidanlıklarında bekçilik yaptı. 1990 yılında vefat etti.

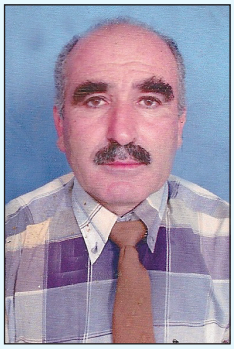
Gölhisar ve çevresindeki köylerdeki düğünlere giden, yöre türkülerini kendi şivesiyle ustalıkla söyleyen, yörede pek çok çırak davul, zurna, cura sanatçısı yetiştiren Osman Ali Arslan'ın hayatı, Antalya, Ankara, İzmir Radyolarından gelen araştırmacılar tarafından belgeselleştirildi. 1967 yılında Kuşdili köyünün yanındaki TRT Kulesinin altındaki büyük ardıç ormanlarından kesim yapılırken, Osman Akkoç'a anlattığı (Kuşdili köyünden Kazım Sirel, Asmalı köyünden Bayram Erkan'ın da bulunduğu bir ortamda) bir anı şöyle: Birgün Tefenni'nin Ece Köyü'ne düğün yapmaya gider, düğünü yapar, fakat düğün sahibi, düğün yapma parasını bir ay sonra ödeyeceğini söyler. Osman Ali Amcamız bir ay sonra değil dört ay sonra düğün parası almaya varınca, düğün sahibi, şöyle karşılık verir:" Be adam sen ne parası istemeye geldin? Sen ne uğursuz

insanmışsın, senin yaptığın düğünde getirdiğin gelin geçinmedi. Bir hafta sonra kaçtı gitti. Ben sana değil, senin bana düğün parası vermen icabediyor, defol evimden, yoksa senden düğün parasını alırım" der.

Ozan Hasan Arslan: 19 Nisan 1954 tarihinde Burdur ilinin Gölhisar ilçesi Kargalı köyünde doğdu. İlkokulu köyünde, ortaokulu Gölhisar ilçesinde devam ederken 2. sınıfta Denizli Pamukkale ortaokuluna nakledildi, buradan mezun oldu. Daha sonra yurtdışına giderek Ştutgart lisesine devam etti. Avusturya'da orman işçilerinin tercümanı olarak çalıştı.

Okul yıllarında şiir denemeleriyle, bağlama çalmaya başlayan,kendine has üslubuyla ezgiler çalıp söyleyen, TRT'de seslendirilmekte olan "İlimon yar" adlı türkünün sahibi olan Ozan Hasan Arslan, Antalya'nın Kaş ilçesi Gömbe beldesinde yaşıyor.

Necati Arslan: Emin ve Hava'nın çocukları olarak 1954 yılında Anbarcık'ta doğdu. Saz, üçtelli bağlama, çoban düdüğü ve sipsi çalan, öğretmen okulu ve Anadolu Üniversitesi ön lisans mezunu olan Necati Arslan, öğretmen okulundan mezun olduktan sonra il ve ilçe oyun ekiplerine müzik yapmaya başladı. Zaman zaman düğünlere gitti, festivallere katıldı.

Çaldığı cura ve sazları kendisi yapan Necati Arslan, çalıştığı okullarda oyun ekibi oluşmasına, koro çalışmalarının gerçekleştirilmesine katkılarda bulundu. Pek çok öğrencisi oldu. Müzik aletlerinin hepsini yapan ve çalan Necati Arslan, Burdur yöresinin gurbet havalarının her türlüsünü özelliğine göre çalıp söylüyor.

Erdoğan Avcı: 1967 yılında Burdur'un (Dirmil) Altınyayla ilçesine bağlı Çatak köyünde doğdu. Liseyi Gölhisar'da bitiren,1985 yılında Burdur Eğitim Yüksekokulundan mezun olan Erdoğan Avcı, 1986 yılında Erzurum'un Şenkaya ilçesi Dokuzelma köyünde öğretmen olarak çalışmaya başladı.

Afyonkarahisar Merkez Eskiışıklar, İhsaniye ve Beyköy'de öğretmen ve okul müdürü olarak görevini sürdürdü. 1998 yılında Gölhisar Asmalı İlköğretim okulun-

da çalışmaya başlayan, sonra Gölhisar Konak İlköğretim okuluna atanan 2008 yılı itibariyle Gölhisar Konak İlköğretim okulunda müdür yardımcısı olarak çalışan, Gölhisar Öğretmenevi müdürlüğü yapan Erdoğan Avcı, Burdur'da açılan halkoyunları ve Teke yöresi usta öğreticisi kurslarına katılarak belge aldı.

Gölhisar Halk Eğitim Merkezi Müdürlüğünce açılan kurslara eğitici olarak katıldı. İlçede düzenlenen konserler, yarışmalar, belirli gün ve haftalar, bayramlar gibi etkinliklerde aktif olarak görev alan, ekipler hazırlayan Erdoğan Avcı, sazı ve sözüyle yarenliklerde çalıp-çığırmaktadır.

Zeynep Avcı: Mehmet ve Cemile'nin çocukları olarak 1960 yılında, Burdur'un merkeze bağlı İğdeli Köyü'nde doğdu. İlkokul mezunu olan, mani söyleyip, yas tutan, ağıt yakabilen Zeynep Avcı; gelinlerin ve askerlerin gidişinde yas tutuyor, uzun hava okuyor. Makam ve ritimlerle ilgili bilgi sahibi olan Zeynep Avcı bu geleneğin sürdürülmesinde öncülük yapıyor.

Halil Balcı: 1939 yılında Burdur'un Karamanlı ilçesinde doğdu. 1959 yılında Ankara Radyosunca açılan halk müziği yarışmasına katıldı. Kazanmış olmasına rağmen , ailesinin baskısı nedeniyle radyoya giremedi.

Düğünlerde, uzun hava türü, gurbet türü türküler okumaya başladı. Sonra Ahmet Günday, Hale Gür ve Emine Akmeşe gibi sanatçılarla konserlere katıldı. Özellikle Burdur yöresi ürkülerinden Avşar ağzı, Yörük ağzı denilen tavırlarla pek çok türküyü icra etti. Uzun hava ve ağıt türü türküleri sıklıkla seslendirdi.

Hamit Çine, Salih Urhan, Ahmet Günday, Dr. Hüseyin Yaltırık ve Günay Özkan gibi ustalardan etkilendi, bunların çalışmalarından yararlandı. Yağlı boya resim çalışmalarını da sürdüren, açtığı resim sergisiyle dikkat çeken, Burdur Şeker Fabrikası'nda, Batman Rafinerisi'nde, Petkim Petrol Kimya Tesisleri'nde görev yapan Halil Balcı, İzmir'de yaşıyor.

Ali Barkın: Osman Nuri ve İhsan'ın çocukları olarak 11.05.1954 tarihinde Uluborlu'da doğdu. Tar, kabak kemane,saz, cura, üçtelli saz yapımında son derece usta olan, bunları ustalıkla seslendiren-çalan, türkü okuyan söz ve müziği kendisine ait 20'nin üzerinde fantezi türde esere sahip olan Ali Bar-

kın, Anadolu'nun değişik bölgelerinde yaşadı. En son Burdur'da yaşamaya karar kılan, 40 yıldır Burdur'da yaşayan Ali Barkın'ın repertuarında 4 bin dolayında türkü bulunmaktadır.

TRT Antalya Radyosunda amatör sesler sınavında başarılı olarak, radyo sanatçıları eşliğinde programlara katılan, 1981 yılında TRT'nin düzenlediği "Halkımızın sanatçıları" sınavında Halk Müziği ses sanatçısı olarak başarılı olan, radyo sanatçıları arasındaki yerini alan Ali Barkın, Burdur Köy Hizmetleri bünyesindeki görevini de sürdürmektedir. (2008)

Mehmet Başaran: 1937 yılında Burdur'un Gölhisar ilçesinde çadırda doğdu. 9 yaşında ilkokula başladı ve birincilikle bitirdi. 40 yıl çobanlık yaptı. Değişik konularda özellikle "aşk konularını" işleyip, pek çok kitap okuyarak kültürünü zenginleştirdi. 10 yaşında saz çalmaya başladı.

Yüz dolayında fıkra ve hikâye bilen, saz çalıp, türkü söyleyen, çaldığı sazı kendisi yapan, bestelenmiş değişik türküleri bulunan, şiirlerinde genellikle destan türünü deneyen, yazan, denemeleriyle de dikkat çeken, "Çadırın içinde; sevgi vardır, kararlılık vardır, dürüstlük vardır, şefkat vardır, yüreklilik, otorite vardır, din-iman, ibadet, misafirperverlik, dostluk vardır. Türklüğün temelini Yörükler oluşturmaktadır." diyen Mehmet Başaran Gölhisar'da yaşıyor.

Bayram Bayraktar: 20.05.1964 tarihinde Burdur-Altınyayla (Dirmil) Çatakköyü'nde doğdu. Ortaokul döneminde sipsi çalmaya başladı. "O dönemde kadınları oynatırken, sipsi ile oynanırdı. Onun bize verdiği hevesle çalgıya başladım" diyen Bayram Bayraktar, sonraki yıllarda saz çalmaya başladı, Dirmil ekibi olarak grup çalışmalarında bulundu.

Piyano, zurna ve davul da çalan Bayram Bayraktar, Aziz Karakaya ve İsmail Evcil ikilisini ustaları olarak kabul ederek, özel programlara katılmaya devam etti.

Ahmet Bıçakcı: 25.11.1966 tarihinde İzmir Altındağ'a doğdu. 19 Mayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesi Resim-İş öğretmenliği bölümünden mezun olan Ahmet Bıçakcı, Burdur'da Görsel Sanatlar Öğretmenliği yaptı.

Bağlama çalışı ve bağlama-maket bağlama yapımındaki ustalığıyla dikkat çekti.

Burdur'daki görevleri sırasında, yaptığı model bağlamalar, Türk Halk Müziği ünlülerinden Musa Eroğlu, Kıvırcık Ali, Güler Duman, Talip Özkan, İlhan Başgöz, Hüseyin Turan gibi Türk Müziği ünlülerine armağan edildi.

TBMM' de açılan illerin kültürel değerlerini gösteren sergi için, Burdur'u temsil etmek üzere ceviz tekneli bağlamasıyla Burdur'un temsil edilişini sağladı. Burdur yöresi folklorunun zenginliğini göstermek için, açılan sergilere katkı sağlayan Ahmet Bıçakcı, edindiği yeni bilgileriyle tecrübelerini herkesle paylaşmaktan keyif alıyor.

Ahmet Bıçakcı, Burdur'un ve Teke Yöresi'nin tanıtılması için, dünyanın dört yanından Burdur'a gelen asker ve ailelerinin, Burdur'u ve teke yöresini simgeleyen bir şeyler aradıklarını hatırlattıktan sonra; "Bizden önceki halk sanatçıları, kültürün başkenti olan Teke yöresini, sipsisini, kabak kemanesini, iki telli curasını, üç telli bağlamasını tanıtmışlardır. Model sazlarımızla bu ihtiyaca cevap verebiliriz. Bu, hem Burdur'un kazanacağı, hem Burdurlunun kazanacağı bir gerçekliktir" diyor.

İsmail Bilgiç: Halil ve Huriye'nin çocukları olarak, 10.09.1968 tarihinde Burdur (Kavacık Köyü'nde) doğdu. İlkokul mezunu olan İsmail Bilgiç, 1978 yılında çırak olarak çalmaya başladığı zurna ve bağlamayı çok iyi seslendiriyor. Mehmet Yiğit, Büyük Çil Ali gibi ustalardan yararlanan İsmail Bilgiç düğünlere gidiyor, festivallere katılan ekipler içinde yer alıyor.

Fatih Burdurlu (Kayacıklı Galip Şahinkurt'un torunu): 1987 yılında Burdur'da doğdu. Dede mesleği olan mahalli sanatçılığı babasının yanında davul çalarak başlayan, 9 yaşında Yusufça Havuç Festivali karşılama ekibinde davul çalan, o günün TSE Başkanı Mehmet Yılmaz Arıyörük tarafından, TSE'li davulcu seçilen, lise mezunu olan, okul yıllarında düğünlere gitmeye başlayan, bir ekip oluşturan, kendi kasetini çıkaran, görüntülü klip

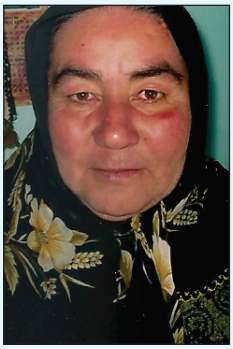
yapan Fatih Burdurlu, yerel televizyonlarda programlara katılırken, kaset çalışmaları yanında, düğün ve etkinliklerde hizmet vermektedir.

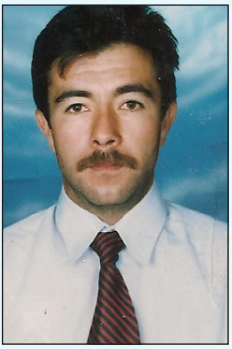
Mehmet Büyük: 1969 yılında Burdur/Bucak'ta doğdu. Derleme ve notalandırma, yorumlama çalışmalarıyla dikkat çekti. Yöresel saz sanatçısı olarak, bölge türkülerini çalıp-seslendirerek gündemde tutma çalışmalarını sürdürdü.

Ahmet Can: Osman ve Fatma'nın çocukları olarak 18.05.1948 tarihinde Aziziye Köyü'nde doğdu. İlkokul mezunu olan Ahmet Can, boğaz havası konusunda yetişmişliği ile biliniyor.

Hasibe Can: Hüseyin ve Hatice'nin çocukları olarak 1953 yılında Aziziye'de doğdu. Hada, yas ve mani alanlarında başarılı oldu. İlkokul mezunu olan Hasibe Can, Sarıkeçili Yörüklerinin hadalarını ustalıkla söylüyor. Manileri başarıyla dillendiriyor. Bütün oyunları oynayan halk çalgılarının tamamını çalan, babasından etkilenen Hasibe Can, "Köyümüzün geleneksel bu değerlerini aktardığım için mutluyum" diyor.

Osman Can: Ahmet ve Hasibe'nin çocukları olarak 01.01.1975 tarihinde Burdur'un Aziziye Köyü'nde doğdu. İlk ve ortaokulu Aziziye'de okudu. Açık Öğretim Lisesi'nden mezun oldu. Ortaokul sıralarında saz kursuna yazıldı. Nişan ve düğünlerde çalarak, kendi kendini yetiştirmeye çalıştı. Bağlama çalan Ahmet Can, kendi köyündeki okulda hizmetli olarak çalıştı. Okuldaki müzik programlarının içinde yer aldı.

Arif Canyıldıran: Baba adı Mehmet olan, Arif Canyıldıran 20.04.1967 tarihinde Burdur / Altınyayla (Dirmil) Çatak köyünde doğdu. İlkokul mezunu olan Arif Canyıldıran, babasının zurnacı olması nedeniyle, ilk önce zurna çalmaya başladı. Babasından ve Kızılyakalı Ali Tekin'den etkilendi, onlardan eğitim aldı.

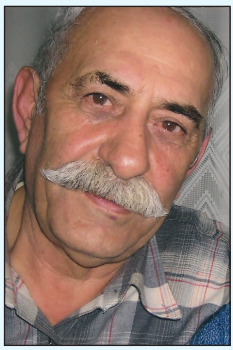
Dirmilli Aşık Ömer Erkan ve kendi köyünden olan İsmail Türkkan'la kurdukları ekip çalışmalarını 8 yıl sürdürdüler. Sonra, Bayram Bayraktar, İsmail Türkkan, Akif Çitçi'yle birlikte oluşturdukları ekip içerisinde çalışmalarını sürdürdü. "Çatak bizim köyümüz" adıyla bestelediği türküyle daha çok ünlenen Arif Canyıldıran çevredeki düğün, nişan, sünnet, balo gibi etkinlik ve eğlencelerin vazgeçilmez isimleri arasında yeraldı. Güreş ve festival çalgılarına katıldı. Şiir denemeleriyle de dikkat çeken, rahmetliler, Mehmet Canyıldıran, Emin Demirayak, Kadir Türen, Mahmut Kılınç, Aziz Karakaya başta olmak üzere yaşayanlardan, Ali Tekin, İsmail Evcil, Mehmet Ali Kayabaş, Aşık Ömer Erkan ve yetişmesinde emeği geçenlerin hepsine teşekkürlerini sunan Arif Canyıldıran'ın şiirlerinden biri şöyle:

Çataklılar çalışır
Gurbetliğe alışır
Bayram günü gelince
Dost düşmanla barışır.

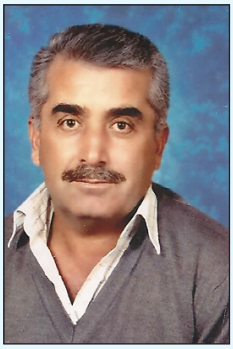
Burdur bizim ilimiz
Dirmil bizim ilçemiz
Şu köylerin içinde
Çatak bizim köyümüz.

Kızılyaka yakada
Güzelleri çapada
Erkeğine bakıyom
Kahvelerde oyunda.

Asmabağ allandı
Avrupa'ya yollandı
Düğün bayram yaparken
Bozuk para kullandı.

Murat Ceylan: Mehmet Ali ve Gülsüm'ün çocukları olarak 1945 yılında, Burdur/ Kıravgaz köyünde doğdu. Kendi yaptığı düdükleri çalarak "Çoban düdüğü-Kaval" çalmaya başladı. Kaval ustası olan babası Mehmet Ali Ceylan'dan etkilendi. "Düdük, köpek, kepenek çobanın en yakın dostudur. Düdükle sevdiğime de ulaşırdım. Tabi koyunlarımı da otlatırdım" diyen Murat Ceylan,yörenin uzun havalarını seslendiriyor, "İşçi Amad" türkü söylerken, eşlik etmeyi çok seviyor.

İbrahim Coşkuner: 1955 yılında Burdur iline bağlı Bucak ilçesinde doğdu. Yöresel tezeneyi çok iyi kullanan İbrahim Coşkuner, Burdur'un özel enstrümanı olan Sipsiyi en iyi biçimde seslendiriyor.

Hüsnü Çakar: 1976 yılında Gölhisar'da doğdu. Küçük yaşlarda baba mesleğinin içine giren, asıl 1989 yılında adımını atan, yöre çalgılarından zurna, sipsi ve davul çalan, düğün, şenlik ve etkinliklere katılan Hüsnü Çakar Gölhisar'da yaşamaktadır.

Mehmet Çakar: 1949 yılında Gölhisar'da doğdu. Zurna, sipsi ve davul çalan, asıl mesleği çiftçilik olan, mahalli sanatçı olarak 1971 yılında çalışmaya başlayan, düğün, şenlik ve etkinliklere, televizyon programlarına katılan Mehmet Çakar, zurnasını üflerken ince bir ses çıkardığından yörede "Vızıl Mehmet" olarak bilinmektedir.

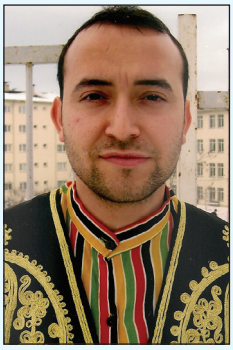
Bekir Çakır: 1957 yılında Burdur ili Gölhisar ilçesi Yusufça Köyünde doğdu. "Babam askerden geldikten sonra 27.01.1958 tarihinde nüfusa kaydettiriyor" diyen Bekir Çakır, 1969 yılında Isparta Gönen Öğretmen Okulunda eğitime başladı. İlkokul yıllarında THM'ye karşı ilgi duymaya, öğretmen okulu yıllarında saz çalmaya başladı. Öğretmen Okulundan mezun olduktan sonra, 1976 yılında Hakkâri Merkez Cumhuriyet İlkokulunda göreve başladı.

Hakkari'de görev yaptığı yıllarda Sümbül Dağı'ndan etkilenen Bekir Çakır, " Yol kapandı" şiirinin mısralarını sazıyla şöyle seslendirdi:

Yol kapandı gidemedim,
Hakkari'den Van İli'ne,
Bir sözüm var diyemedim,
Burdur'daki yarime,
Elleri kınalı yarim,
gözleri sürmeli yarim,
'Ben öğretmene varmam'
demiş, dudağı boyalı yarim…

Bir yıl Burdur/Gölhisar Çamköy İlkokulunda görev yaptıktan sonra, 1979 yılında Er öğretmen olarak Bingöl Karlıova Sarıkuşak ve Çiftlik köyünde çalışmaya başlayan, 1980 yılında Yeşilova Karaköy'e dönen Bekir Çakır, 1981-1983 yıllarında Bingöl Merkez yolaçtı köyünde görev yaptı. Sonraki yıllarda, Yeşilova Salda Köyü ve Gölhisar Yusufça İlkokulunda çalışmalarını sürdürdü. Sınıf öğretmenliği, Müdür yardımcılığı ve okul müdürlüğü görevlerini yerine getirdi. AÖF'den mezun oldu. Değişik kurslara katılan, müzik dersi öğretmenliği yapan Bekir Çakır, bağlama ve kabak kemaneyi yanından hiç ayırmayarak seslendirmeye devam etti. 2002 yılında emekli olan, Gölhisar'daki Dokuz Kavaklar mevkiinden esinlenerek, duygularını "Sarı gelin" türküsünde şöyle dile getirdi:

- Yaylam senin kavaklarında durmalı,
Çeşmenin başında sazın tellerine vurmalı,
Gökderenin başında mantarları topladık,
Çıktık kavaklarda, sallangeçler salladık,
Oynayıver sarı gelinde parmakların patlasın,
Seni çirkin diyenler kahırından çatlasın.

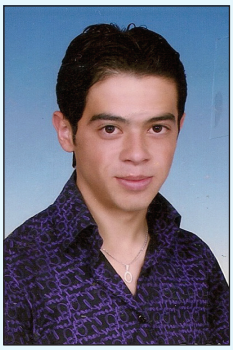

Gökhan Çağırgan: Acıpayamlı. Almanya'da dünyaya geldi. Teke yöresi folkloruna karşı ilgisi büyük olan Gökhan Çağırgan, İzmir Işılay Saygın Anadolu Güzel Sanatlar Lisesi'nden sonra, SDÜ, Burdur Eğitim Fakültesi Müzik Eğitimi Anabilim Dalı'ndan mezun oldu.

MAKÜ, Burdur Eğitim Fakültesi Müzik Eğitimi Bölümü'nde çalışmalarını yoğunlaştıran Gökhan Çağırgan, bu Fakülte bünyesinde bağlama ve geleneksel Türk Halk Müziği dersleri verdi. Dedesi Mustafa Kayhan'ın, dayısı Haşim Kayhan'a devrettiği musiki bayrağını başarıyla taşıyan, Burdur yöresinin 2 telli ve 3 telli cura gibi sazlarının icrasıyla uğraşan Gökhan Çağırgan, "amacım, büyük kültür mirasımızı bozulmadan gelecek nesillere aktarabilmek" diyor.

Ahmet Çelen: Mahmut ve Hatice'nin çocukları olarak 01.01.1952 tarihinde Kayaaltı Köyü'nde doğdu. İlkokul mezunu olan, sesiyle çevrede beğenilip ve ünlenen Ahmet Çelen önceki yıllarda çobanlık ve muavinlik, arkasından şoförlük yaptı. Yörenin gurbet türkülerini başarıyla icra eden Ahmet Çelen, bölgede bilinen ve tanınan isimler arasında yer aldı.

Halil Çelen: Mustafa ve Hatice'nin çocukları olarak 1936 yılında Kayaaltı Köyü'nde doğdu. İlkokul mezunu olan Hail Çelen, çiftçilik ve çobanlık yaptığı yıllarda kaval çalmaya başladı.

Oğuz Çelik: 21.01.1991 tarihinde Çavdır ilçesinin Büyükalan köyünde doğdu. İlkokulu köyünde okuyan, baba mesleğini sürdürmeye çalışan Oğuz Çelik, okul gecelerinde, koro ve solo türküler söyledi. Öğretmenlerinin derslerde bile türkü söylettiklerini anlatan, davul, zurna ve bağlama çalan Oğuz Çelik, babasının bu meslekle ilgilenmesini istemediğini söylüyor.

Babası Ümmet Çelik'le beraber düğün ve konserlere giden, duyarak müzik aletlerini çalmasını öğrenen; "Müzik hayatımda çıkmam gereken daha çok adım var" diyen Oğuz Çelik Gölhisar Meslek Yüksek Okulunda okuyor (2010)

Ümmet Çelik: 17 Haziran 1972 tarihinde Burdur'un Çavdır ilçesine bağlı Büyükalan köyünde doğdu. 2 aylıkken babası vefat ettiği için, yetim büyüyen, ekonomik nedenlerden dolayı ilkokuldan sonra tahsilini sürdüremeyen Ümmet Çelik, 11 yaşında zurnacı Kör İsmail'in yanında davulcu olarak çalışmaya başladı. İlk kasetini de o yıllarda yayınladı. Kısa zamanda zurna ve bağlama çalmayı öğrenen Ümmet Çelik askerlik dönüşü zurna çalmayı bıraktı.

1996 yılında ilk "resmi" kaseti olan "Çubuk Beli" piyasaya çıktı ve ilgiyle karşılandı. Daha sonra, değişik adlarla kaset ve cdler hazırlayıp yayınlayan Ümmet Çelik, sonraki yıllarda bağlamasıyla özdeşleşti ve çevrede sayılı, aranan bağlamacılar arasında yer aldı.

Akif Çiftçi: Baba adı Veli olan Akif Çiftçi, 1968 yılında Burdur/Altınyayla(Dirmil)' da doğdu. Bayram Bayraktar, Servet Tekin gibi ustalardan etkilenerek, davul ve saz çalmaya başladı. Emir Kanyıldıran'dan cura, Ali Tekin'den sipsi ve davul çalma usullerini öğrendi. İsmail Türkkan, Ömer Erkan gibi ustalarla çalıştı. Fethiye ve Antalya televizyonlarında programlara katılan Akif Çiftçi, güreş reklâmları ve tanıtımlarında rol aldı.

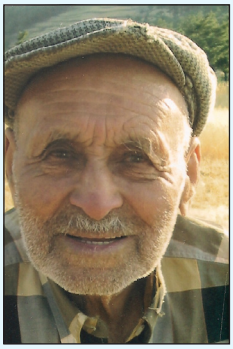
M. Can Çiftçibaşı: 1983 yılında Burdur'da doğdu. 1997 yılında Ankara AGSL sınavını kazanarak viyolonsel çalışmalarına başladı. Fransa ve Polonya'daki müzik etkinliklerinde görev aldı.

2001 yılında Gazi Üniversitesi'ne girerek müzik çalışmalarını sürdürdü. M. Can Çiftçibaşı, Mikhail Khomithzer ve Jiri Barta gibi ünlü yabancı müzisyenlerle çalışma imkânı buldu. Yurt dışındaki pek çok müzik etkinliklerine katıldı.

2005 yılının ortalarında, Burdur gazetelerinde yazılan bir haberde; "Şehrimizin yetiştirdiği müzik adamlarından biri olma yolunda emin adımlarla ilerleyen, parlak bir müzik kariyeri için şimdiden pek çok başarıya imza atan 22 yaşındaki Mehmet Can Çiftçibaşı, önceki akşam Viyolonsel Resitali ile Burdurlulara enfes müzik dinletisi sundu." denildi.

Şaban Çoban: 1963 yılında Karamanlı ilçesinin Dereköyü'nde doğdu. İlkokulu köyünde, ortaokulu Tefenni'de tamamladı. Tefenni'de Halil Işıldar'dan ilk bağlama eğitimini aldı. 1980 yılında Karamanlı Meslek Lisesi Ağaç İşleri bölümünden mezun oldu. Askerlik yıllarında ve sonraki yıllarda müzik yaşamını mahalli düzeyde sürdüren, 1999 yılından 2004 yılı sonuna kadar rahmetli halk ozanı Fevzi Burdurlu'yla çalışan Şaban Çoban, mahalli sanatçı olarak çalışmalarını sürdürüyor.

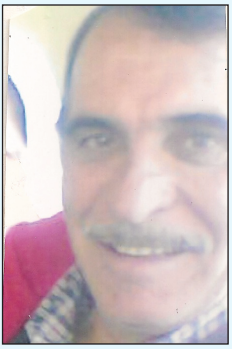
Ali Çoru: İbrahim ve Arife'nin çocukları olarak 1340 yılında Burdur/Maşta(Ballık)'da doğdu. İlkokul mezunu olan Ali Çoru, Yörük kemanesi çalıyor. Ağabeyi Mehmet Çoru'dan etkilendi. Mahmut Kılıç, Osman Ali (Çataklı davulcu), Mehmet Ali Kayabaş'la birlikte düğünlerde çaldı, çığırdı. Köyünün ve Dirmil yöresinin türkülerini, oyun havalarını ustalıkla çalıyor-çığırıyor. Mehmet Ali Kayabaş ve Ali Tekin'in "çırakları" olduğunu söylüyor.

Mehmet Çürük: Hasan ve Nafiye'nin çocukları olarak 01.06.1966 tarihinde Kayaaltı Kötü'nde doğdu. İlkokul mezunu olan Mehmet Çürük çobanlık yaptı. Zurna, sipsi ve bağlama çalan Mehmet Çürük çaldığı sazları kendi yapıyor. Mahalli sanatçı olarak davet üzerine zaman zaman düğünlere gitmektedir.

Musa Çürük: Mahmut ve Havvali'nin çocukları olarak 15.04.1927 tarihinde (Burdur) Karaevli'de doğdu. Üçüncü sınıftan terk olarak eğitimi kaydedilen, Taşkapı Köyünden gelme Musa Çürük, kemanesiyle çevresinde ün yaptı. Şeker fabrikasında çalıştı. Boş zamanlarında, düğünlere giderek kemane çalıp, yöre folkloruna hizmet etme gayreti içinde olan Musa Çürük, Kayaaltı Köyü'nde yaşıyor.(2006)

Mehmet Dağaş (Âşık Mehmet): İsmail ve Keziban'ın çocukları olarak 01.02.1952 tarihinde Burdur ilinin, Bucak ilçesine bağlı Kestel Köyü'nde doğdu. Hemen hemen sazların tamamını seslendirebilen, özellikle uzun havaları güzel ve anlamlı okuyan, oyun havalarını da aynı güzellikte okuyabilen Âşık Mehmet, seyirlik oyunlara sazıyla eşlik etmedeki ustalığını yıllardır gösterdi. Yöre folklor ekipleriyle çalışan Bucak ilçesinin 270 köyü yanında, Antalya, Isparta ve Burdur gibi yerleşim yerlerine de yetişmesiyle bilinen Mehmet Dağaş, "çalgıların yüzde 70'ini seslendirebildiğini" söylüyor. Bunların başında saz, zurna, davul, çobandüdüğü, iki telli cura geliyor.

Adile Demir: Osman ve Zeynep'in çocukları olarak 1944 yılında Burdur İğdeli Köyü'nde doğdu. Burdur Merkez'de yaşayan, mani söyleyen, yas tutan, ağıt yakan, uzun hava okuyan Adile Demir'in manilerinden ikisi:

Anam, beni çobana vardı diye ah mı ettin?
Her gün torbayı elime alıyom, ciğerim yanıyo,
Gözlerim doluyo anam,
Çileli başım, gaderim deye, gönül eyliyom anam.

Ne deyeyim böyle yazılmış yazım,
Yalan dünyada galmadı gözüm,
Guzularım var deye eğlerim kendimi anam,
Gırda-bayırda gönül eğlerim anam.

Hüseyin Demir: Mesut'un çocuğu olarak 16.07.1960 tarihinde Asmabağ'da (Dirmil) doğdu. Ön lisansla tahsilini tamamlayan Hüseyin Demir, sağlık teknikeri olarak emekli oldu. Teke yöresi, Burdur, Dirmil ekolünün ustalarından Ali Tekin, İsmail Evcil, Mehmet Ali Kayabaş gibi otantik halk sanatçılarının çıraklığını yapan Hüseyin Demir, Burdur'un halk çalgılarının başında gelen sipsiyi çalmayı öğrendi.

Sipsinin geliştirilmesi için çaba gösterdi. Yöresini ülkesinde, ülkesini dünyada 8 kez temsil ederek başarı belgeleri aldı. Bölgede, otantik görgü ile bilimsel çalışmaları birleştiren sazına sahip bir usta olan, sipsiyi seslendirdiği kadar, sipsi yapımında da başarılı olan, sipsiyi yurt içinde ve yurt dışında pazarlama imkânı bulan Hüseyin Demir, kendi alanındaki başarılarını gelecek nesillere aktarma çaba ve gayreti içinde bulunuyor.

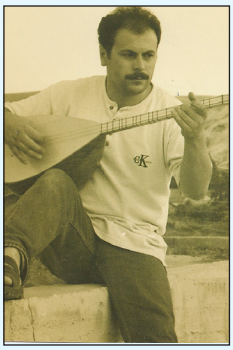
(**Not:** Gelen bilgi notunda, Hüseyin Demir'in anne adı yazılmamıştır.)

Tayfun Dikici: Hüsnü ve Naide'nin çocukları olarak 1993 yılında doğdu. Aslen Kozağaç kökenli olan, kabak kemane, üç telli bağlama çalan Tayfun Dikici, Tahsin Yarar'ın öğrencileri arasında yer aldı. Televizyonlardaki THM programlarından da yararlanan Tayfun Dikici, çaldığı sazların yanında, sazın sesine, sesini de katarak müzik yapıyor.

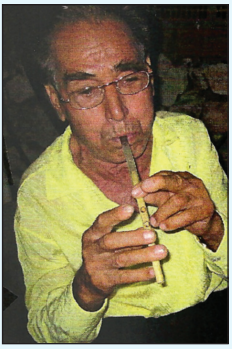
Isparta Anadolu Güzel Sanatlar Lisesi sınavını kazanarak burada okuyan (2008) Tayfun Dikici, Yeşilova THM yarışmasında birinci oldu. Dinar İncesu, Acıpayam'da da birinci olarak Türkiye Finallerinde (Antalya da) ikincilik elde etti.

Çeşitli oyun ekiplerinde çalıp, söyleyen, Teke yöresi halk oyunları ekibiyle oynayarak 4 yıl birincilik elde eden, okul gecelerine, bölgedeki şenliklere sazı ve sözüyle iştirak eden Tayfun Dikici, "Teke yöresi halk müziği ile yerelden genele, genelden evrensele, tek sesten çok sese, topluluktan koroya giden yolun yolcusu olmak istiyorum" diyor.

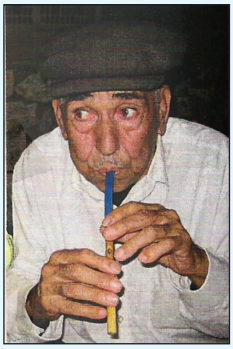

Yavuz Doğan: Hacı'nın oğlu olarak 26.08.1967 tarihinde Burdur, Yeşilova-Akçaköy'de doğdu. 1989 yılında Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Resim-İş Eğitimi bölümünden mezun oldu. Yaylı sazlar atölyelerinde çalıştı. 1995 yılından bu yana kendi atölyesinde çalışan Yavuz Doğan, bağlama,cura, divan, üç telli ailesi ve rebap da yapıyor.

Bağlama ve ney çalan Yavuz Doğan, Türk Halk Müziği ve Türk Halk çalgılarının özünü bozmadan, soysuzlaştırmadan, köksüzleştirmeden yapma ve çalma gayretini sürdürüyor. Etkilendiği isimler arasında; Cafer Açın, Zeren Hoca, Ramazan Güngör, Hayri Dev gibi isimlerin yer aldığı Yavuz Doğan, Burdur Bilim Sanat Merkezi'nde resim öğretmenliği de yaptı.

Musa Dev: 1942 yılında Çameli Gökçeyaka Köyü'nde doğdu. Hayri Dev'in kardeşi olan ve kendi yaptığı kaşıklarla, Hayri Dev'in curasıyla yörenin oyunlarını oynayan Musa Dev, yöre oyunlarının gelecek nesillere taşınmasında öncülük ediyor.

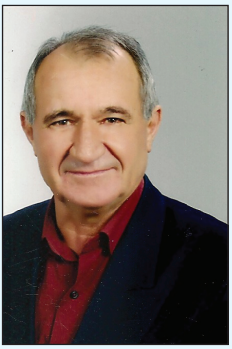
Hayri Dev: 1933 yılında Çameli-Gökçeyaka Köyü'nde doğdu. Kendine has üslubu ve doğallığıyla ayrı bir zenginliğimiz olan, kendisinin de içinde olduğu "Yayla Müzik Grubu"nu İstanbul'dan, Türkiye'den önce Paris'in tanıdığı Hayri Dev, anılan grupla değişik kentlerde konserler verdi.

Bu grubun temsilcisi olan Hayri Ustaya, "Koca Usta" lakabı takıldı. Başındaki kasketini de kendisi diken, tahta işçiliği kendisine ait olan en büyük zanaatı da bağlama çalıp, çam düdüğü üfleyen, bu düdüğü ustaca üfleyen ve beğeni kazanan Hayri Dev, "Üç telli bağlamanın, boğaz havasının, çam düdüğünün ve oyunların öğretildiği bir kurs olmazsa bu işler biter" diyor.

Bölgede yaşayan kültür mirasımızın en zenginleri ve temsilcilerinin başında yer alan (2008) Hayri Dev, Birleşmiş Milletler Eğitim, Bilim ve Kültür Kurumu (UNESCO) tarafından "yaşayan insan hazinesi" ödülüne layık görüldü. (2010)

Gamze Durmazer: 1990 yılında Burdur'da doğdu. İlokulu Bahçelievler İlköğretim okulunda okudu. Cumhuriyet lisesinden mezun olan, Marmara Üniversitesi Bilgi-Belge Yönetimi Bölümünde okuyan, Burdur yöre türkülerini aslına uygun seslendirişiyle dikkat çeken Gamze Durmazer, 12 yıldır müzikle uğraşıyor. (2010)

Abdurrahman Ekinci: 15.03.1944 tarihinde, Burdur ilimize bağlı Çavdır ilçesinin Ambarcık Köyü'nde doğdu. Öğretmen okulundan sonra, Gazi Eğitim Enstitüsü Müzik Bölümü'ne 3 yıl devam etti. Anadolu Üniversitesi, AÖF Eğitim Ön Lisans programını tamamladı.

Ülkemizin değişik bölgelerinde öğretmenlik yapan, araştırmacı, derlemeci ve organolog (saz bilimci) olarak, Burdur folklorunun gün yüzüne çıkarılmasıyla ilgili derlemeleriyle dikkat çeken Abdurrahman Ekinci, 35 yıllık halk bilimi çalışmaları içinde yüzlerce kaset, onlarca kamera bandı, binlerce fotoğrafla folklorumuza yaptığı hizmetlerini zenginleştirdi.

Yerel ve ulusal basında pek çok araştırması yayınlanan, yerel ve uluslararası konferans ne sempozyumlara katılıp bildiriler sunan, turizm ve fuar organizasyonlarında; Teke Yöresi, Kozağaç, Dirmil curası ve üçtelli bağlamamız, tarihi çalgılar, otantik Teke yöresi gibi adlarla çalışmalarını folklorseverlere ulaştıran "Tekeli'nin Dilinden, Telinden" adlı kitabı Burdur, Kültür ve Turizm Müdürlüğünce yayınlanan Ekinci, Burdur yöresinin folklorik değerlerinin ortaya çıkarılmasını sağladı.

Pek çok sergiye katılıp, Burdur folkloruyla ilgili görüntüleri kamuoyuyla, araştırmacılarla paylaşan, 2007 yılı "Türk Halk Kültürü'ne Hizmet Ödülü"nün sahibi Abdurrahman Ekinci, Motif adlı derginin 35 nci sayısındaki yazısının bir yerinde; "Dirmil, Kozağaç Curası"nı anlatarak; "İki telli curanın bugün yoğun olarak çalındığı yer, Kozağaç beldesidir. Her cura çalan usta, curasını kendisi yapmıştır. Kulağına göre, güzel tınıyı yakalamıştır. Kozağaç curalarına iki sıra-iki altta, iki üstte olarak 0.18 mm kalınlığında tel takılmaktadır" demektedir.

Ali Elmas: 01.11.1985 tarihinde Gölhisar'da doğdu. 8 yaşındayken, babasının aldığı darbuka aracılığıyla müzikle tanışan, müziğe karşı ilgisini okul yıllarında geliştirerek mahalli sanatçı Ahmet Serttaş'ın yanında, 13 yaşından itibaren düğünlerde ve eğlencelerde saz çalıp söyleyen Ali Elmas; "Ustam, yurtdışına gidince onun boşluğunu doldurmak için-Elmas Müzikal-adlı bir müzik grubu kurdum. Kısa zamanda bölgede tanınan ve aranan sanatçı oldum. Halen bu hizmetimi, halkımıza sunmaya çalışıyorum" diyor.

Sevinç Eratalay: 15 Temmuz 1959, Tefenni/Burdur doğumlu. Buca Eğitim Enstitüsü Müzik Bölümü mezunu olan sanatçı, aynı zamanda müzik öğretmenliği de yaptı. Eşi ve kızı ile Ankara'da yaşayan, yedi kaseti çıkan, Sevinç Eratalay, halk türkülerinin yanında kendi bestelerini de yorumlamaktadır.

Kasetlerinin isimleri: Dost Kokusu Dost Selâmı / Bekliyorum / Yeniden Başlamalı / Mahir'in Türküsü I-II / Cevahir Yürekliler / Gülüm.

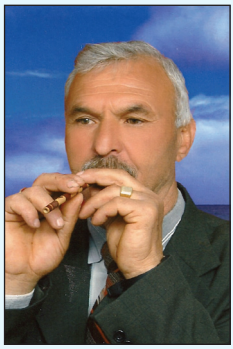
Ali Erbil (İshaklı Arap Ali): 1965 yılında Çavdır ilçesi İshak köyünde doğdu. Eski ustalardan Büyükalanlı İsmail Gülay'ın yanında 15 yaşında çırak durarak başladı. Beş yıl çıraklığı sırasında zurna üflemeyi öğrenen, sonra kendi ekibini kuran, zurnanın yanında saz çalmayı da öğrenen düğün, eğlence ve şenliklere grubuyla katılan "Bölgede zurnayı en iyi üfleyenlerin başında" yeralan Ali Erbil, meslektaşları arasında "Arap Ali" lakabıyla biliniyor.

Ramazan Erbilek: 26.03.1963 tarihinde Dirmil ilçesi Ballık (Maşta) köyünde doğdu. İlkokulu köyünde bitiren, sanatını çobanlık yaparken öğrenen, köyündeki mahalli sanatçılarla ekip oluşturarak düğünlere giden, çiftçilikle uğraşan Ramazan Erbilek şenlik, festival ve etkinliklere giderek, cura, saz, davul çalmakta, türkü söylemektedir.

İbrahim Erden: Arif ve Zeynep'in çocukları olarak 1960 yılında Burdur/Kozağaç'da doğdu. İlkokul mezunu olan İbrahim Erden, cura çalıyor, halk oyunlarını ustalıkla oynuyor.

Emin Erdoğan (Arap Emin): 1950 yılında Gölhisar'da doğdu. 9 yaşlarında, Gölhisar Armutlu mahallesinde çobanlık yapan Ali Hasyalçın ve Bayram Türel'in, yüksek tepelerde çalıların arasında bazen tek, bazen çift sipsi çalmalarıyla etkilenen Emin Erdoğan, (küçük Emin) oğlakları otlatırken, sipsi üfleyen çobanları dinledikçe, heyecanlanıyordu.

Birgün, "bana da sipsi yapıverin" diyerek, sipsi istedi. Çobanların verdiği sipsi ile kendi kendine öğrenmeye başladı. Bazen sipsi üflerken oğlakları çevre tarlalarda "zarar" açtı.

Sipsiyi 4-5 ay içinde iyice öğrenen, zurnacı Vızıl Mehmet'in yanında davul çalarak, düğünlere katıldı, sipsi üflemeye başladı. Düğünün birinde öfkelenerek davulu bırakan, Dirmil-Çatak köyünde Mehmet dayıdan zurna yapmasını isteyen Emin Erdoğan'a Mehmet dayı (Emin Erdoğan'ın yaşı 36 olduğu için) "Sen bu yaştan sonra zurna öğrenemezsin" diyerek yapmak istemeyince ısrar üzerine Emin dayıdan bir zurna aldı. 4 ay çalışarak zurnayı öğrendi. Kızılyaka köyünden Nazmi Güngör'le düğünlere gitmeye başladı. Arap Emin, oğlu Erdal'ı yetiştirip, bir ekip oluşturdu.

Erdal Erdoğan (Arap Emin'in oğlu): 1980 yılında Gölhisar'da doğdu. İlk olarak davul çalmaya başlayan, 15 yaşında saz çalmayı öğrenen, babasıyla birlikte düğünlere giden, saz çalıp türkü söyleyen, zurna çalmayı askerden geldikten sonra öğrenen Erdal Erdoğan, babasıyla birlikte, düğün, eğlence ve şenliklere gitmeyi sürdürüyor.

Osman Erdoğan: Bekir ve Ayşe'nin çocukları olarak 1932 yılında Ağlasun'da doğdu. İlkokul mezunu olan, davul, zurna ve saz çalıp, halk oyunlarını ustalıkla oynayan Osman Erdoğan, aynı zamanda mani de söylüyor.

"Kaşıkla, zeybekleri, tüngüme sürmeleri oynarım" diyen Osman Erdoğan, 7 yaşında davul, darbuka, zurna ve saz çalmaya başladı. Köy ve kasaba düğünlerinde çalıp çığırmaya devam ediyor.(2006)

Güler Eroğlu: 29 Eylül 1958 tarihinde Burdur'da doğdu. Azerbaycan kökenli olan Güler Eroğlu, Türk Halk ve Türk Sanat Müziği alanlarında, koro eğitmenliği yaptı. Otizimli çocuklara müzik dersleri veren SGK 75.Yıl Dinlenme ve Bakımevi Koro Şefliği ve Eğitmenliği yapan, Türk Sanat ve Türk Halk Müziği alanlarında ses sanatçısı olarak çalışan, sözleri kendisine ait bazı besteleri bulunan, evli ve iki kız annesi Güler Eroğlu, Ankara'da yaşıyor.

Mehmet Erdönmez: Süleyman ve Fatmana'nın çocukları olarak 1990 yılında Burdur'da doğdu. Isparta Anadolu Güzel Sanatlar Lisesi'nde okuyan (2006) Mehmet Erdönmez, ilkokul 5 nci sınıfta etkin şekilde Türk halk çalgılarını çalmaya başladı. Öğretmeni Tahsin Yarar'ın denetim ve gözetiminde bu yeteneğini geliştirdi. Halkoyunları ekiplerine, festivallere, ikitelli-üçtelli bağlamalarla katıldı. Yöre oyunlarını ustalıkla oynayan, Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü'nden, Isparta Valiliği'nden ve Polis Gecesi çalışmaları sonunda teşekkür ve başarı belgeleri alan, "Amacım Teke yöresi Burdur halk oyunlarını, halk türkülerini ulusaldan küresele taşımak" diyen Mehmet Erdönmez'in babası Süleyman Erdönmez'in bir türküsü. Bu türkünün sözleri şöyle:

Haydi, gönül dolaşalım sılayı
Antalya'yı, Fethiye'yi, Kaş'ı gör,
At başından, gamı-derdi, belayı,
Akdeniz'in mavi sularını gör.

Tezgâh sesi kulaklarımda bir ninni,
Nasıl sevmem halısının rengini,
Yeşilova, Karamanlı, Tefenni,
Sen orada çalışan insanları gör.

Süleymanım, böyle söyledim,
Söyledim de doğrusunu eğledim,
Aşk uğruna, yüreğimi dağladım,
Sen orada güzel ile horu gör.

Aşık Ömer Erkan: 1957 yılında Dirmil'de doğdu. İlkokul çağlarında, müziğe karşı ilgi duydu. Düğünlerde ustaları izleyerek, müzik dünyasını geliştirdi. Kadir Turan, Mahmut Kılınç, Aziz Karakaya, Mehmet Yıldıran, Mehmet Canyılmaz, Ali Tekin, Emir Kanyıldıran gibi ustalarla çalıştı.

Bağlama, sipsi, zurna ve davul çalan Âşık Ömer Erkan, TRT Bölge Radyosu ve mahalli radyo ve televizyonlarda programlara katılarak, sesini duyurmaya devam etti. Değişik kitaplarda, "yörenin çalgı ustalarından" kayıtlarıyla yer aldı. Hayatını, düğünlerden kazandıklarıyla sürdüren, festivallere katılan, "Dirmilli mahalli sanatçı" olarak bilinen Âşık Ömer Erkan'ın kedisine ait olan, seslendirdiği türküler vardır. Âşık Ömer şöyle sesleniyor:

Karşı dağdan bir yol iner,
İner dolanı dolanı.
Şu Dirmil'in coşkun çayı,
Akar bulanı bulanı.

Hani benim yârim, hani?
Erisin dağların karı,
Şu Dirmil'in büklüm yolu,
İner dolanı dolanı.

Bahçelerde olur gazel,
Kimi okur, kimi yazar,
Dengini bulmayan güzel,
Ağlar ağlar kendi gezer…

Bekir Erkaya: 1968 yılında Gölhisar ilçesi Asmalı köyünde doğdu. 1990 yılından itibaren davul çalmaya başlayan, davulu şevkle çalarken, bazen kendinden geçen, bölgede "iyi davulcular" arasında sayılan Bekir Erkaya, ek iş olarak çiftçilik yapıyor.

Zeki Eroğlu: 1944 yılında Burdur'da doğdu. Müziğe olan merakı çocukluk yıllarında başlayan, Cumhuriyet İlkokulunda okurken, öğretmeni İlyas Turgut'tan müzik dersleri almaya başlayan Zeki Eroğlu, toplantı ve gecelerde şarkı söyleyince beğenilmeye başlandı.

Ağabeyisinin memuriyeti nedeniyle ziyarete gittiği Ankara'da birkaç kez sahneye çıktı. O yıllarda, yaşının küçük olması nedeniyle Ankara Radyosunun açtığı sınavlara katılamadı. Burdur'da, kayınpederinin "Celiloğlu Lokantası"da çalışan, Zeki Eroğlu'nun içindeki müzik tutkusu bir türlü dinmek bilmiyordu. Bir yıl sonra, İstanbul'daki akrabalarının yanına misafir olarak gidince, burada müzik dünyasına ilk adımını atarak, özel Konservatuara sınav sonucu katılmaya hak kazandı. Prof. Dr. Alâaddin Yavaşça ve diğer hocalarla çalışma fırsatı buldu. İki yıl kadar devam ederek, askerlik görevini yerine getirmek için, önce Sivas'a, sonra Kayseri'ye gitti. Kayseri'de Doğu Menzil Komutanlığı bandosunda, başarılı çalışmalar yaptı.

Ankara Polis Armoni Muzikasına 1966 yılında girdiği sınavda başarılı oldu, burada çalışmaya başladı. Bir yıl sonra tayini çıkan Zeki Eroğlu, ilk memuriyet hayatına Ankara'da başlamış oldu.

1986 yılına kadar ve Başkomiser rütbesine terfi edene kadar, müzisyen, Polis ve son 6 yılında da topluluğun şefi olarak çalışmalarını tamamladı. Emniyet teşkilatındaki bu görevinin yanı sıra 1982-1986 yıllarında Hacettepe Üniversitesi, Türk Sanat Müziği korosunu çalıştırdı. Öğretim üyesi olarak 4 yıl bu görevini başarıyla yürüten Zeki Eroğlu, 1986 yılında TRT'nin açmış olduğu Yetişmiş Ses Sanatçısı sınavını kazanınca, Ankara'daki her iki görevinden ayrılmak zorunda kaldı.

1986 yılında TRT Erzurum Radyosunda sanatçı olarak çalışmaya başlayan Zeki Eroğlu, burada 5 yıl çalıştıktan sonra, TRT İzmir Radyosuna tayin edildi. Burada, canlı yayın, solo, fasıl Radyo ve TV Programlarını gerçekleştirdikten sonra 2009 yılında emekli oldu. Yaşamını Kuşadası'nda sürdüren, burada

da müzik çalışmaları çerçevesinde, TSM Korolarını çalıştıran, konserler veren, özel öğrencilerine ud, kanun ve nota, usul, repertuar dersleri veren Zeki Eroğlu'nun hayatı, geçmişte olduğu gibi, bugün de müzikle geçmeye devam ediyor. (2011).

Aytekin Ersan: Şevket ve Sultan'ın çocukları olarak 10.12.1955 tarihinde Burdur'da doğdu. 1977 yılında İstanbul Atatürk Eğitim Enstitüsü'nden matematik öğretmeni olarak mezun oldu.

Müzikle tanışması, babasının bağlamasıyla başladı. İyi bir nota bilgisine sahip Aytekin Ersan, çalıştığı okulların halk oyunları çalışmalarına bağlamasıyla katıldı. THM korolorunda bağlama çaldı, halen(2006) öğrencilerine nota ile bağlama dersleri veriyor.

Özgür Ersan: Aytekin ve Emel'in çocukları olarak 05.05.1993 tarihinde Antalya'da doğdu. İlköğretim tahsilli olan Özgür Ersan, üçtelli bağlama çalarak işe başladı. Babasının öğretmen oluşu, Türk Halk Müziği ile uğraşması, notayla bağlama dersleri vermesi, Özgür Ersan'ın şansını artırdı.

2006 yılında Gazi İlköğretim Okulu'nda okurken aldığımız bu bilgiler ışığında, Özgür Ersan 9 yaşından bu yana bağlama çaldığını ifade ediyor. Araştırmacı, derlemeci Abdurrahman Ekinci aracılığıyla üçtelli bağlamayla tanışan Özgür Ersan, Teke Yöresi üçtelli ustalarını CD'lerden izleyerek bilgi ve görgüsünü artırdı. Burdur folklorunun motorize gücü olmayı hedefleyen Özgür Ersan, Burdur'da yaşıyor.

Mehmet Ertürkmen: 1971 yılında Burdur'un Gölhisar ilçesinde doğdu. Yüksek öğrenimini Giresun Eğitim Yüksekokulunda tamamlayarak, öğretmenlik mesleğine Sarıkamış'ta başladı. Bağlamanın yanı sıra, asıl uğraşısı ney olan Mehmet Ertürkmen, Teke yöresi oyunları öğreticiliğini de başarıyla sürdürmektedir.

Gölhisar ve çevresinde yapılan festivallerde, eğlencelerde aktif görev alan, Kadir Türen Kültür ve Folklor Derneğinin kurucuları arasında yeralan Mehmet Ertürkmen 2008 yılı itibariyle, Gölhisar Adnan Menderes İlköğretim Okulu'nda çalışmalarını sürdürüyor.

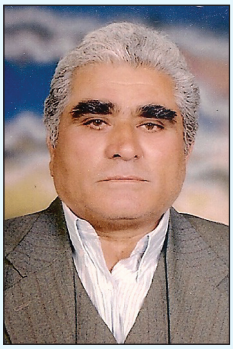
İsmail Evcil: İsmail ve Hatice'nin çocukları olarak 1941 yılında Dirmil'de doğdu. İlkokul mezunu olan, sipsi ve zurna çalan İsmail Evcil, Teke Yöresi'nin halk ezgilerini, boğaz, teke zortlatması, düz havalar, ağır zeybek gibi her türlüsaz eşliğinde seslendirerek,Burdur folklorunun ustaları arasında yer aldı.

Osman ağabeyinden sipsi çalmayı öğrenerek, koyun otlatırken (güderken) çalmaya başladı. Sipsi çalarken, başkasıyla nişanlı olan eşi, etkilenip nişanlısını bırakarak İsmail Evcil'le evlendi.

Düğünlerde çaldığı zurna ve sipsiyle büyük ilgi gördü. Burdur, Antalya, Denizli, Muğla-Fethiye arasında sipsiyi ve zurnayı saz eşliğinde seslendirdi. İstanbul Radyosu'nda da sipsiyle Burdur folklorundan örnekler verdi.

Rahmetli Nida Tüfekçi, İsmail Evcil'in İstanbul Radyosu'nda görevlendirilmesi teklifinde bulundu. İstanbul Radyosu'nun açılış-kapanışı bir yıl süreyle sipsiyle yapıldı.

Almanya'ya işçi olarak gidişi sırasında, muayenelerinde, sipsi çalmasının yararlı olduğunu ifade eden İsmail Evcil, bu ülkede 4 yıl çalıştı. SSK'dan emekli olan İsmail Evcil; "Tüm Türkiye sipsiyi benimle tanıdı." diyor. 4 kişilik ekibiyle, bölgede tanınan, sevilen ve Dirmil (Altınyayla) yöresinin boğaz oyunlarını, menevşe oyunlarını en otantik bir şekilde oynayan, usta olarak bilinen İsmail Evcil, Altınyayla'da (Dirmil'de) yaşıyor. (2006)

Osman Eryılmaz: Ramazan ve Keziban'ın çocukları olarak 1935 yılında Burdur/Çaylı Köyü'nde doğdu. "Ana tarafımdan Bekir Gürel, dayım Mehmet Ali Gürel çok güzel türkü okurlardı. Mehmet Ali dayım yörede en güzel curayı çalardı" diye söze başlayan Osman Eryılmaz, uzun süre dayılarının yanında çırak olarak çalıştı. Seydiler Köyü'nde köy sığır çobanlığı yaptı. 1963 yılından 1966 yılına kadar Antalya Radyosu'nda çalıştı ve bu radyonun kurucuları arasında yer aldı.

Bağlama, zurna, ikitelli cura, üç telli bağlama, sipsi ve davul çalan Tefenni ağzını iyi okuyan Osman Eryılmaz, yöredeki düğünlere de giderek, çalıp-çığırmaya devam ediyor.

Ramazan Eryılmaz: Osman ve Feride'nin çocukları olarak 1960 yılında Burdur/Çaylı Köyü'nde doğdu. Bağlama ve zurna çalan Ramazan Eryılmaz, 1974 yılında babasıyla birlikte düğünlere gitmeye başladı. "Ustam babamdır" diyen Ramazan Eryılmaz, Ahmet Ali Selçuk ve Mustafa Kara (dayıdan) dan etkilendi. Yöresel uzun havaları güzel söylüyor, çevredeki düğünlere gitmeye devam ediyor.

Ömer Okan Gencer: Ahmet ve Mübeccel'in çocukları olarak 01.01.1989 tarihinde Burdur'da doğdu. 2006 yılında, Isparta Anadolu Güzel Sanatlar Lisesi'nde okuyan Ömer Okan Gencer, ilkokul 4 ncü sınıftan itibaren bağlama çalmaya başladı. Orta öğretim yıllarında, okulun müsamere ve yıl sonu etkinliklerinde görev aldı. TRT'nin 2005 yılında açmış olduğu TRT Gençlik Korosu (Antalya) sınavını kazanarak, çalışmalarını sürdürdü. Isparta ve Burdur'daki bazı okulların halk oyunları topluluklarının müzik çalışmalarında bulundu.

Araştırmacı Abdurrahman Ekinci'den Teke Yöresi Türk Halk Müziğiyle, Türk Halk çalgılarını tanıdı. Bu çalışmalar arasında, Teke yöresi halk sanatçılarının çok sesli yapmış oldukları parçalarını görüntülü kaynak olarak, notalarıyla birlikte tanıma fırsatı buldu.

Arzu Gök(Ay): Zemni ve Fatmana'nın çocukları olarak 15.12.1978 tarihinde Gölhisar'da doğdu. İlkokulu Turan İlkokulunda, ortaokulu Ticaret lisesinde okudu. Liseyi de burada bitirdikten sonra, üç yıl konservatuar sınavlarına hazırlandı. Bu arada, Burdur Meslek Yüksekokulu Muhasebe Bölümünde okudu. Bir yıl burada tahsil gören Arzu Gök(Ay) sonra, Süleyman Demirel Üniversitesi Burdur Eğitim Fakültesi Müzik Bölümüne geçti. 4 yıl burada öğrenim gördükten sonra mezun oldu.

Afyonkarahisar ilinin Bolvadin ilçesinde müzik öğretmenliği yapan (2006) Arzu Gök (Ay) Burdur yöresi insanlarını ve kültürünü çok seviyor.

Yusuf Gök: Hamdi ve Aşena'nın çocukları olarak 1947 yılında Burdur/Kozağaç'da doğdu. İlkokul mezunu olan Yusuf Gök, "Ana tarafımın hemen hemen hepsi cura çalar, türkü söyler, yöresel oyunları oynardı." diye söze başlıyor.

Aynı sülaleden Arzu Gök'ün üniversite mezunu olarak, müzik öğretmenliği yaptığı, yöre sanatçısı olduğunu ifade eden, Yusuf Gök, uzun havaları ustalıkla okuyor, curayı, üçtelli bağlamayı çok iyi çalıyor. Menevşeler, ayak sallamalar, tüngümeler, gabardıç, kozağaç zeybeğini en iyi oynayanlar arasında yer alıyor.

Halil İbrahim Gökmen: 01.09.1962 tarihinde Dirmil ilçesi, Ballık (Maşta) köyünde doğdu. İlkokulu köyünde bitirdi. Çiftçilik ve çobanlık yaptı. Zurna ve sipsi çalan, düğün, şenlik, festival ve etkinliklere katılan Halil İbrahim Gökmen, köyünde balcılıkla uğraşmaktadır.

Fadime Göral: Mehmet Dağdelen'in çocuğu olarak 1934 yılında Burdur'un Bucak ilçesinde doğdu. Leğen çalan, mani, kına havası, türkü söyleyen, yas tutan, düğünlerde eğlence yapan, Görekkızı lakabıyla bilinen Fadime Göral Bucak'ta yaşıyor.

Recep Güçer: 1963 yılında Dirmil-Maşta'da doğdu. Sipsi ve zurna çalan, sipsiyi çobanlık yaparken, zurnayı da köylerdeki düğünlerde ustalarından öğrenen, 20 yıl bu mesleği icra eden, çevre il ve ilçelerdeki düğün, eğlence, festival ve şenliklere katılan, köy muhtarlığında birinci azalık yapan, Recep Güçer geçimini bal üretimi yaparak sağlıyor.

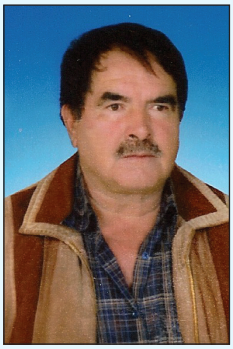
Tevfik Gülten: 01.01.1959 tarihinde Burdur iline bağlı Bucak ilçesinin Ürkütlü köyünde doğdu. Yüksekokul mezunu olan,değişik yerlerde Tapu Sicil ve Kadastro Müdürlüklerinde görev yapan, sonra emekli olan Tevfik Gülten 3 bin civarında mani derleyerek, kültürümüze hizmette bulundu.

Kabak kemane yapımında ve çalınışında usta olan Tevfik Gülten Antalya'da yaşıyor.

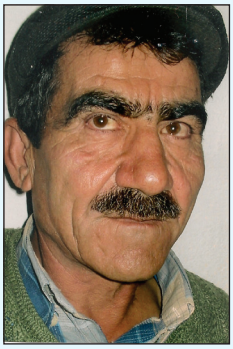

Fahrettin Güngör: Osman ve Emine'nin çocukları olarak 15.11.1964 tarihinde, Burdur/Tefenni-Yuva Köyü'nde doğdu. Lise mezunu olan, bağlama çalan, uzun hava, menevşeler ve zortlatma gibi yöre türkülerini ustalıkla söyleyen Fahrettin Güngör, ilkokul ikinci sınıftayken, babasından bağlama öğrenmeye başladı. Burdur havalarını çok seven, akrabalarının bulunduğu topluluklarda, Fahrettin'in türkü söylemesi istenir, ısrar edilirdi. Çekingen olan Fahrettin Güngör, bir defasında türkü söylemediği için babasından bir tokat yedi. O an hem ağladı, hem türkü söyledi. Başlayış bu başlayış. 1975 yılında Burdur'a göç ettiler. Çay ocaklarında garsonluk yaptı. Lisede okuduğu yıllarda babasıyla birlikte düğünlere gitmeye, 1980 yılında da bağlamasıyla ses vermeye, dikkat çekmeye başladı. Burdur ve diğer yöre türkülerini iyi seslendiren Fahrettin Güngör dört arkadaşıyla birlikte 1980 yılında "Grup Ejderhan" adında bir orkestranın kuruluşunu gerçekleştirdi.

1990 yılında "Müzik-Market"i çalıştırmaya başladı. Oğlu klavye ve bağlama çalan, konserlerde, festivallerde ses düzeni kuran Fahrettin Güngör, "Müziksiz bir yaşam düşünemiyorum." diyor.

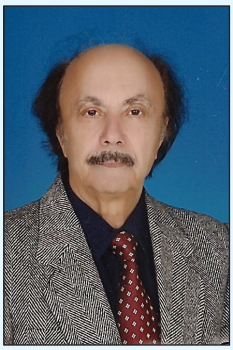
Nazmi Güngör: 1952 yılında Dirmil-Kızılyaka'da doğdu. Sipsi, zurna ve saz çalan, sipsiyi çobanlık yaparken öğrenen, zurna çalmayı ustası Mahmut Kılınç'tan öğrenen Nazmi Güngör, düğün, eğlence ve şenliklerde çalıp söylemeyi sürdürüyor.

Mehmet Gürsoy: Ramazan ve Dürdane'nin çocukları olarak 1950 yılında Burdur/Sülemiş'te (Güvenli'de) doğdu. İlkokul mezunu olan Mehmet Gürsoy, köyünde oynayan akrabaları ve köylülerinden oynamayı öğrendi. Yörenin oyunlarını atalarından gördüğü gibi oynayan Mehmet Gürsoy, ağır zeybekler, tek zeybekler, kıvrak zeybekler, menevşeliler, sürütmeler, düz oyunlar, gabardıç, tüngümeler konusunda başarılı görüntüler sergiliyor. Mehmet Gürsoy, "Oyunları hep kaşıkla oynarım. Yöremizde kaşığı kullananlar azınlıktadır. Düğünler bensiz olmaz." diyor.

Recep Hasyalçın: Ali ve Zaliha'nın çocukları olarak 1971 yılında Gölhisar'da doğdu. Lise mezunu olan Recep Hasyalçın'ın babası müzikle ilgilenmiş, sipsi çalmıştır. Babasından etkilenen Recep Hasyalçın, sipsinin her türlüsünü çalıyor Ney'de seslendiriyor. (Hele çifte sipsiyi daha bir güzel seslendiriyor). İnşaat ustası olan Recep Hasyalçın, değişik etkinlik ve festivallere katılarak, sipsisiyle dikkat çekmektedir.

Ahmet Hatipoğlu: "Burdurlu Hatib hoca" namıyla bilinen din bilginlerimizden "Hacı Mehmet Hatiboğlu" ile Edibe hanımın çocukları olarak, ağabeyleri Hasan ve Hüseyin'den sonra ilahiyatçı Prof. Dr. Mehmet Hatipoğlu'nun ikizi olarak 1933 yılında Burdur da dünyaya geldi.

İlk, Orta tahsilini, Burdur, İzmir ve Antalya'da tamamlayan, 1955 yılında ses sanatçılığı sınavını kazanarak Ankara Radyosu'nda kadrolu olarak çalışmaya başlayan, yüksek öğrenimini sürdürerek, AÜ Hukuk Fakültesi'nden 1961 yılında mezun olan, askerlik göreviyle Avukatlık stajının bitiminden sonra tekrar Ankara Radyosu'na dönen Ahmet Hatipoğlu, imtihanlarını vererek Tanbur sanatçısı, Ses yönetmeni (tonmayster) ve Kudüm sanatçısı oldu.

Sonraki yıllarda; Türk Musikisi Müdürlüğü yaptı. Hocalık, Denetleme, Araştırma ve İnceleme, Repertuar gibi çeşitli sanat kurulu uzman üyeliklerinde bulundu, SÜ Devlet Konservatuarında dört yıla yakın hocalık görevini sürdürdü.

Elli yılı aşkın sanat hayatında sayısız dini ve din dışı Türk Musikisi eserine icra özelliği kazandırarak bu eserleri repertuarımıza katmış ve pek çoğunu bizzat sesi ve sazıyla ya da şefliğini yaptığı Klâsik Koro ve Tasavvuf Musikisi Korosu ile yurt içi ve yurt dışında verdiği konserlerle tanıtan Ahmet Hatipoğlu, üzerinde yıllarca çalıştığı Kutb-i Nâyi Osman Dede'nin (1652-1730) büyük eseri "Miraciye"nin tamamını (2 saate yakın) ilk defa TRT'nin katkısıyla "Kubbealtı Akademisi Kültür ve Sanat Vakfı" adına Ankara Radyosu Tasavvuf Korosuyla birlikte banda okuyarak tanıtılmasını sağladı.

TBMM Kültür Sanat ve Yayın Kurulu tarafından hazırlanan "Tarih İçerisinde Türk Musikisi" albümünde (1995) yeralan "Klasik Türk Musikisi" ve "Türk Tasavvuf Musikisi"CD'leri ile Başbakanlık ve TRT işbirliği ile 2000 yılında çıkartılan "Türk Tasavvuf Musikisinden seçmeler" CD'sini hazırlayıp şefliğini yaptı.

Dini ve dindışı formlarda pek çok bestesi bulunan, geliştirdiği "Yeni ve büyük formlar"da yazdığı eserlerle özellikle dini musikimize seçkin eserler kazandıran Hatipoğlu, tamamen yeni bir anlayış ürünü olan ve sayıları ondördü aşkın eseriyle bu alanda önemli hizmetlerin yerine getiricisi olarak, musiki tarihimizdeki yerini aldı.

Türk musikisi eğitimine yönelik;, Türk Musikisi Prozodisi (Ankara, TRT 1998), Türk Musikisi Solfej ve Nazariyatı (Ankara, Dağarcık Yayınları 1980), Besteleriyle Yunus Emre İlâhileri (Ankara, TDVY 1993) adlı kitapları yayınlanan, yayına hazır kitap hazırlıkları ve Hatıralarının da yeralacağı öteki kitap yayınlarının hazırlıklarını sürdüren değişik kuruluşlarca verilen pek çok ödülü bulunan Ahmet Hatipoğlu, 2009 yılında "TBMM Üstün Hizmet Ödülü" aldı. 1960'lı yıllarda başlattığı Dini Musikisi Tanıtım yayımları, 1978 yılında kurmuş olduğu resmi vasıflı koro ile devam etmiş, bugün Ankara Radyosu Türk Tasavvuf Musikisi Korosu adıyla bu alandaki çalışmalar sürdürülmektedir.

1998 yılında emekli olan, halen korosunun şefliğini yapan TRT Tasavvuf Musikisi Repertuar Kurulu üyeliğini sürdüren (2011) Ahmet Hatipoğlu, Ankara'da yaşıyor.

Şükrü Hekimoğlu: Burdur Yaren Geceleri'nin cümbüşçü üstadı Şükrü Hekimoğlu, nam-ı diğer "Elmor", 1948 yılında Burdur'da doğdu. İlkokulu Burdur Hüsnü Bayer'de, Ortaokulu Burdur Lisesi'nde okudu. Esnaf olarak hayata atılan Hekimoğlu, 1977-1994 yıllarında Burdur Şeker Fabrikası'da çalıştı. "Eşim, oğullarım ve torunlarımla Burdur'umda yaşamayı çok seviyorum." diyen Hekimoğlu, dedeleri, amcaları, dayıları, babası ve hatta damatları gibi müzikle uğraşmakta ve boş zamanlarını da cümbüş yapımıyla geçirmektedir.

"Daha 4-5 yaşlarından itibaren, babamın katıldığı, Burdur'un meşhur 'Yâren Ziyafetleri' geleneği içinde yer aldım. Bu ekipten Cümbüşçü Hekimoğlu, defte Ali Güler, darbukada Ünal Şavklı ile birlikte özel günlerde müzik yapmaktayım" diyen Hekimoğlu, Burdur'un geleneksel eğlence kültürünü yaşatmaya devam etmektedir. Hekimoğlu, Burdur'un ziyafet geleneği ve oyunlarını gelecek nesillere aktarmak üzere, Burdur Ticaret ve Sanayi Odası Yayınları içerisinde yer alan "Burdur'un Folklorik Eğlence Kültürü (2010)" kitabının derleyicisi olarak görev yaptı.

Rıza İnce: Mustafa ve Ayşe'nin çocukları olarak 1335'de Burdur/Kozağaç'da doğdu. Kendi deyimiyle "Ali okulu" mezunu olan Rıza İnce, bağlama çalıyor, uzun havaları okuyor, oyun havalarını çalıyor. Gençliği için "O zamanlar neydi be, o zamanlar." diyor.

Ali Kan: Kadir ve Feden'in çocukları olarak 1931 yılında Kocakaya Köyü'nde doğdu. İlkokul mezunu olan Ali Kan, büyük ağabeyinin yanında tüm halk çalgılarıyla tanıştı. Çevrenin bütün düğünlerine çağrılan Ali Kan, Antalya Radyosu'nda programlar yaptı. Zurna, cura, bağlama, keman ve kabak kemane çalan Ali Kan' "Büyük Çil Ali" olarak tanınmaktadır.

Turgut Karagöz: 01.06.1966 tarihinde Dirmil ilçesine bağlı Ballık (Maşta) köyünde doğdu. İlkokulu köyünde tamamladı. 20 yaşına kadar köyünde çobanlık yapan, güreş sahalarında pehlivan olarak görünen, çiftçiliği yanında müzisyenliğini sürdüren Turgut Karagöz, saz, sipsi ve zurna çalmaktadır.

Yörenin türkülerini sazıyla birlikte iyi söyleyenlerden, seslendirenlerden olan Turgut Karagöz, yazın doğum yerinde, kışın Antalya'nın Kaş ilçesinin Kınık beldesinde sera işiyle uğraşmaktadır.

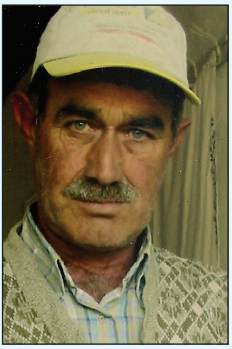
İbrahim Karagöz: 04.08.1984 tarihinde Gölhisar ilçesi Uylupınar köyünde doğdu. İlkokulu köyünde bitirdi. Ortaokulu Çavdır'da devam ederken, Uylupınarlı mahalli sanatçı Mustafa Kırlı'nın yanında düğünlere gitmeye başladı. Önce davul, sonra bağlama çalmayı ustasından öğrendi. Bağlamasını askerde daha da geliştiren, düğün, şenlik, festival ve etkinliklere katılan İbrahim Karagöz, "yöremizin türkülerini, bizden sonra gelenlere en güzel şekilde aktaracağım" diyor.

Emir (Emrullah) Kanyıldıran: Mehmet ve Sıdıka'nın çocukları olarak 1926 yılında Kızılyaka Köyü'nde doğdu. İkitelli curayı yetkin bir şekilde çalarken, üçtelli bağlama çalmaya başladı. Dirmil ekolünün son örneklerinden olan E. Emrullah Kanyıldıran değişik düzenleri ustalıkla gerçekleştirdi. Sözsüz müzik alanında, oyun havalarından, menevşelerden, tüngümelerden başarılı örnekler verebilen E. Emrullah Kanyıldıran, "Ben türküyü söylemem. Sazıma söyletirim." diyor. Bağlama çalan, gençliğinde bölgedeki tüm düğünlere çağrılan boğazları sapın (mi) perdesini döğerek çalabilen döneminin seçkin örnekleri arasında yer alan E. Emrullah Kanyıldıran 01 Mayıs 2011 tarihinde vefat etti.

Eşref Karakaya: Bekir ve Şahsene'nin çocukları olarak 1936 yılında Burdur/Maşta (Ballık)'ta doğdu. "Okuma-yazma bilmediğini" söyleyen Eşref Karakaya, tüm türküleri rahatlık ve ustalıkla seslendiriyor. "Çalmakta olduğum yörük kemanesini kendim yaptım." diyen Eşref Karakaya, kemane çalmayı köyünün halkından ve Ali Bey Çorur'dan öğrendi. Yörenin uzun havalarını,oyun havalarını ve kıvrak oyunlarını rahatlıkla çalıp-çığırıyor. Davul, sipsi, çoban düdüğü çalıyor. Yıllarca düğünlere gitti, çalıp-çığırdı.

Osman Ali Kılınç: Osman'ın çocuğu olarak 1957 yılında, Burdur Çebiş Köyü'nde doğdu. İlkokul mezunu olan Osman Ali Kılınç, yörenin tüm oyunlarını, tek zeybekleri, ağır zeybekleri, boğaz oyunlarını, Cezayir menevşelerini, kabardıç sallamalarını, düz oyunları oynuyor. "Yörede kaşığı en iyi kullanan son temsilcilerden" olarak adlandırılıyor.

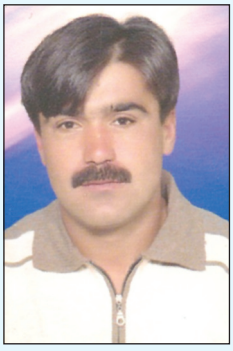
Nadir Kılınç: 1952 yılında doğdu. Davul çalmayı babası zurnacı Mahmut Kılınç'tan, saz çalmayı hocası Erdal Özdemir'den öğrenen Nadir Kılınç, düğün, zurna ve eğlencelerde çalıp söyleyenlerden ve yörede en geniş repertuarı olan mahalli sanatçılardan biri olarak biliniyor.

Battal Kırali: 1981 yılında Burdur'un Gölhisar ilçesi Çamköy'de doğdu. Asıl mesleği oto tamirciliği olan Battal Kırali, okul çağlarında türkü söyleyerek bu alandaki ilgisini ortaya koydu. 1999 yılında bağlamayla tanışan, yöre türkülerini kendi yorumuyla ustalıkla çalıp çığıran Battal Kırali'nin kendine ait besteleri bulunuyor. Düğün, eğlence ve festivallerde aktif olarak görev alan, yanık sesiyle söylediği türküleri zevkle dinlenen Battal Kırali'nin kendi köyüyle ilgili yazıp-bestelediği iki dörtlük şöyle:

Şu Çamköy'ün halları,
Az taşlıdır yolları,
Çok konuşur dulları,
Duymaya kulak gerek…

Edalıdır kızları,
Çekilmiyor nazları,
Hoş olur bazıları,
Sevmeye yürek gerek…

Mustafa Kırlı: Burdur / Gölhisar Uylupınar doğumlu ve ilkokul mezunu olan Mustafa Kırlı, 11 yaşında bağlama çalmaya başladı. Yöredeki düğün, gece ve festivallerin vazgeçilmez bağlama ustaları arasında yer alan Mustafa Kırlı, Uylupınar köyünde yaşıyor.

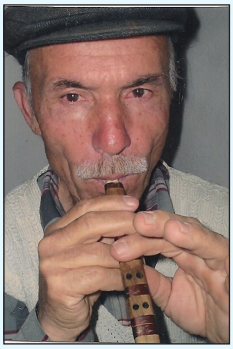
Mehmet Koparan: 03.03.1971 tarihinde Burdur'un Çavdır ilçesine bağlı Yazır köyünde doğdu. İlkokul mezunu olan Mehmet Koparan, 13 yaşından itibaren saz çalmaya başladı. Mahmut Aslan'ın yanında çıraklık dönemini tamamladı. Köylere düğünlere giden, Antalya'da saz eğitimi alan Mehmet Koparan, 1997 yılında yayınladığı ilk kaseti olan "Çavdırın hanları"yla ilgi gördü. Sonra değişik kasetlerini müzikseverlerle buluşturdu. Antalya ART-TV'de "Yörenin dilinden" adlı programı hazırlayıp sunan Mehmet Koparan, Antalya'da yaşıyor.

Cemil Korkut: Metin ve Sevim'in çocukları olarak 12.09.1974 tarihinde Gölhisar'da doğdu. SDÜ, Burdur Eğitim Fakültesi Müzik Bölümü'nden mezun olan Cemil Korkut, baba ve anne tarafından müzik alanında etkilendi. "Asıl beni etkileyen Salih Urhan'ın ustası emekli öğretmen Ahmet Çetin'dir." diyen Cemil Korkut, halk oyunları yarışmalarında Burdur, Antalya, Isparta, Aydın, Muğla, İzmir, İstanbul, Ankara ekiplerine kabak kemane çaldı. Kabak kemaneyi fiziki anlamda geliştirme çabaları içinde olan Cemil Korkut, "Kabak Kemane Çalım Teknikleri" alanında araştırma ve denemelerde bulunuyor. Halk Müziği araştırma ve derlemeleri bulunan Cemil Korkut halen (2006) Antalya Merkez 75. Yıl Cumhuriyet Lisesi'nde müzik öğretmeni olarak görevini sürdürüyor. Antalya Büyükşehir Belediyesi İsmail Baha Sürelsan Konservatuar'ında Halk Müziği solfej-nazariyatı ve kabak kemane dersleri veriyor.

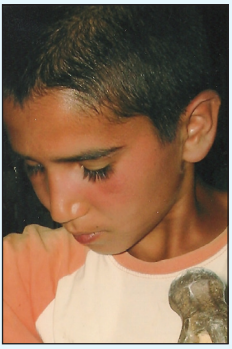
"Yetenekli öğrencilere, halk müziğinin yaygınlaşması ve yaşatılması adına ücret almadan kabak kemane dersleri verdim ve vermeye devam ediyorum." diyen Cemil Korkut'un verdiği bilgilerden:

"Baba tarafı, aslen Burdur ili Çavdır ilçesi Dengere Köyü'ndendir. Dedelerden iyi zortlatma oynayan, iyi türkü söyleyenlerin varlığı bilinmektedir. Babamın yeğeni yani amcam Hasan Turgut (Ozan Hasan Turgut) Avşar ayağının en güzel çalıcılarından birisidir. Türk Halk değerlerinin hikâye anlatıcısıdır. Hasan Turgut sazın yanında üçtelli bağlama ile Dirmil boğazlarını, Melli boğazını, Kozağaç boğazını, Çölmek kırdıran boğazını üstün bir sanatla çalmaktadır. Amcam Hasan Turgut ikitelli curasıyla çalmaktadır."

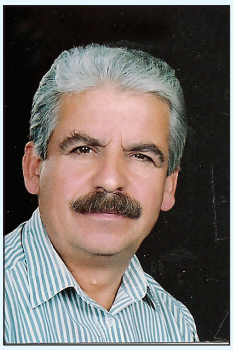

Hüseyin Köse: İbrahim ve Hatice'nin çocukları olara 1949 yılında Aşağı Sülemiş'te doğdu. İlkokul mezunu olan "annesi tarafından keman çalan bulunduğunu" söyleyen, çapındı halk müziğiyle uğraşan Hüseyin Köse, sipsi, zurna, kabak kemane çalıyor.

Oyun ekiplerine refakat eden, düğünlere giden, festivallere katılan Hüseyin Köse, Burdur-Teke Yöresi folklorunun zenginliğinden gurur duyduğunu ifade ediyor.

Emre Kural: Selahattin'in oğlu olarak 08.07.1994 tarihinde Burdur'da doğdu. 2006 yılında 8. Sınıfta okuyan Emre Kural, ilköğretimde sınıf öğretmeni Tahsin Yarar'dan etkilenerek, Tahsin Yarar'ın atölyesinde çalışmaya başladı. Türk halk çalgıları yapımında kalfalığa kadar yükseldi. Ustası Tahsin Yarar'dan ikitelli Kozağaç curası, üçtelli bağlama, kabak kemane çalmayı öğrendi. 2 nci sınıftan itibaren saz çalmayı başarıyla sürdüren Emre Kural, ortaöğretiminden sonra üniversitelerimizden birinde saz yapım bölümünü bitirerek, Burdur yöresinin ikitellisini, üçtellisini, sipsisini, yörük kemanesini otantikliği (yöreselliği) harmanlayarak, Türk halk çalgılarına, Türk halk müziğine hizmet etmek istiyor. Emre Kural, alyazmalı, serenler, Avşar zeybeği ve menevşelileri rahatlıkla oynuyor.(2007)

Halit Önür: Zurnacı Hakkı'nın oğlu olarak 1949 yılında Burdur- Kuzköy'de doğdu. Karikatür, resim alanındaki çalışmaları yanında, bağlama, kabak kemane eğit, çura çalan Halit Önür, Kuzköydeki evinin altında kurduğu atölyede, kabak kemane ve cura yapıyor, bağlama dersi veriyor. Karikatürde Türkiye 1, 2, 3 ncülük ve mansiyonları ve derlediği 28 yöre türküsü bulunan kırık ve gurbet havalarını seslendiren Halit Önür, tek vücuttan oluşan "Kabak Kemane" yi, işlerliği olan dünyanın en küçük kabak kemanesini süslemeleriyle yapan usta olarak biliniyor.

İbrahim Uğur Önür: İbrahim ve Afife'nin çocukları olarak, Burdur-Çeltikçi, Kuzköy'de doğdu. Isparta Güzel Sanatlar Lisesinden mezun oldu. Kemandaki etütleri kemaneye aktararak, 2005 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi Türk

Musikisi Konservatuarı Temel Bilimler Bölümüne girişini sağladı.

TRT, İstanbul Halk Müziği Gençlik Korosunda çalıştı. Değişik kaset kayıtlarında, kabak kemanesiyle yer aldı. Otantik yapıyı çok iyi tanıyan, türkülerin ilk kaynaklarını dinleyerek, derleme çalışmalarını sürdüren, dünyadaki değişik müzik türlerini kemanesiyle seslendirebilen İbrahim Uğur Önür, kemane çalarken otantiğindeki nağmeleri alıp, kendi duyumlarıyla birleştirmek suretiyle ortaya yeni sesler çıkarabilmektedir.

Kabak kemanenin, Azeri Kemançası gibi, dünyadaki yerini almasını isteyen, bunun için çalışmalarını sürdüren İbrahim Uğur Önür, İstanbul'da pek çok toplulukla içiçe çalışıp, konser veren topluluklar arasında yeralarak, Mehmet Erenler ve Yücel Başmakçı'yla aynı grupta bulundu ve eşlik etti. (U. Önür'ün doğum tarihi uzun süre beklendi.- İK)

Not: *İbrahim Uğur Önür'ün ailesinde müzikle uğraşanlar, 1- Amcası Halit Önür (Bağlama, kemane), 2- Amcası Durmuş Önür (Zurna,lakabı: Cırıl), 3- Amcası Şükrü Önür (Bağlama, zurna), 4-Amcası Zafer Önür (Bağlama), 5-Dedesi Hakkı Önür (1900-1994- Lakabı: Zurnacı Hakkı), 6- Dedesinin kardeşi Ahmet Önür (Davul- Lakabı: Kadı Ahmet), 7-Dedesinin kız kardeşi Hıra Emine (Dımıdan).*

Gül Öz: 1958 yılında Burdur'da doğdu. Burdur, Mersin, Antalya illerinde görev yaptı. Emekli Banka Müdürü olan Gül Öz'ün musiki çalışmaları öğrencilik yıllarında başladı. Okul koroları ve orkestralarında solist ve koristlik yaparak bu alanda çalışmaya başladı.

Burdur ve Mersin'de, TSM Koroları'nda çalıştı. Antalya Büyükşehir Belediyesi İsmail Baha Sürelsan Konservatuarı'nda 2000-2005 yıllarında eğitim görerek mezun oldu. Sınav kazanarak bu konservatuarın icra heyetinde kadrolu sanatçı ve müdür olarak görev yaptı. Ayrıca Antalya Barosu TSM Korosu'nda da solist ve koristlik görevini sürdürdü.

Mevlüt Öz: Ali ve Hatice'nin çocukları olarak 06 Şubat 1985 tarihinde Burdur'da doğdu. İlk ve orta öğretimini Burdur'da tamamladı. 1993 yılında bağlama eğitimi almaya başlayarak, amatör müzik yaşamını başlattı. Burdur Anadolu Öğretmen Lisesi'nde eğitim gördü. 2001 yılında Gençlik Merkezleri arasında düzenlenen Türk Halk Müziği ses yarışmasında, Burdur İli Gençlik Merkezi Türkiye birincisi olan Mevlüt Öz, SDÜ Burdur

Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Bölümü Müzik Öğretmenliği bölümünde eğitimini sürdürdü.

Antalya TRT Gençlik Korosunda bağlama sanatçısı olarak çalıştı. Buradan başarıyla mezun olduktan sonra, ses kayıt teknolojileriyle ilgilendi. Pek çok sanatçıyla çalıştı.

MAKÜ'de yüksek lisansını tamamlama çalışmalarını sürdüren (2008) Mevlüt Öz'ün hedefinde; "Ustalarından aldığı şevkle ve teknikle, yeni teknikleri kullanarak özüne bağlı yeni bir harman oluşturma" yeralıyor.

Cihadi Özel: 1960 yılında, Gölhisar'ın İbecik Kasabasında doğdu. Müzik yaşamına 16 yaşında mahalli sanatçı (rahmetli) Emin Demirayak'ın yanında saz çalarak başladı.

Düğün ve eğlencelerde sanatını icra eden, çırak durduğu Emin Demirayak'ın avaz ve yorumlarından etkilendiğini söyleyen Cihadi Özel, saz ve davul çalıp, türkü söylemeye devam ediyor.

İsmail Ölmez: 18.08.1968 tarihinde, Burdur merkeze bağlı Soğanlı köyünde doğdu. Ortaokulu Burdur Lisesinin orta kısmında okudu. Devam edemedi. Küçük yaştan itibaren saz yapmaya merak saldı. Mahalli sanatçı olarak, şenliklere ve düğünlere katılarak, Teke yöresi müziğini çalıp söyledi. Antalya Kültür Müdürlüğü'nün, Korkuteli'nin Taşkesik köyünde düzenlediği mahalli sanatçılar yarışmasında birinci oldu. Antalya'da Ulaş Müzik Evinin sahibi olarak çalıştı. Antalya Belediye Konservatuarının icra heyetinde görev yaptı.

Hüseyin Özcan: 1954 yılında Burdur ilinin Bucak ilçesinin Karaaliler Köyü'nde doğdu. İlkokulu Karaaliler'de, ortaokulu Burdur Lisesi'nde parasız yatılı okudu. 1974 yılında Konya/Akşehir'de öğretmen okulunu bitirerek öğretmen oldu. Yurdun değişik yerlerinde öğretmenlik yaptı.

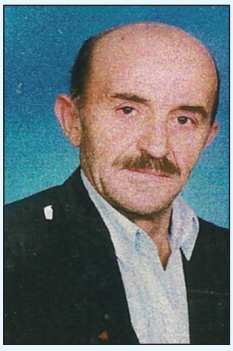
Bucak yöresinin etnografik eserlerinin derlenmesinde büyük katkıları olan, 1996 yılında TRT'nin "Yörelerimiz Türkülerimiz" programında derlemelerini izleyicilerle paylaşan Hüseyin Özcan, oğluyla birlikte hazırladığı "Köyümüz Karaaliler" adlı kitabı basım aşamasına getirdi. Bucak Fatih Sultan Mehmet İlköğretim Okulu'ndan emekli olan Hüseyin Özcan, Bucak'ta yaşıyor.

Arif Özçoban: Bekir ve Sultan'ın çocukları olarak 1336 yılında Kozağacı'nda doğdu. Üç yıllık eğitimden sonra halk eğitim belgesi aldı. Dirmil Boğazı ve halk türkülerini ustalıkla söyleyen, muhtarlık yapan Arif Özçoban, üçtelli bağlamayı elle çalıyor.(2006)

Mustafa Özdemir: Süleyman ve Havva'nın çocukları olarak, 01.01.1953 tarihinde, Burdur/Gerce'de doğdu. İlkokul mezunu olan Mustafa Özdemir, halk oyunlarını ustalıkla sergiliyor (oynuyor). Bunlardan; ağır zeybeklerden, Kerimoğlu, boğaz, tek zeybek, düz oyunlardan, ak fasulye başta geliyor. Mustafa Özdemir, oyunlarda kaşık kullanıyor. Osman Ali Kılınç'la birlikte oluşturdukları "ikili" çevrede dikkat çeker noktalara ulaşmıştır. Mustafa Özdemir; "Ben eski gelenek ve göreneklerimizi sürdürmek için oyunlarımızı oynuyorum. Bu oyunlarımızı, yaşlılarımızdan öğrendim." diyor.

Sabri Özdemir: Hasan ve Fatma'nın çocukları olarak, 1940 yılında Kozağaç'da doğdu. İlkokul mezunu olan, üçtelli bağlama, ikitelli Kozağaç curası ustası olan, çiftçilik, demircilik yapan Sabri Özdemir, gurbet havalarıyla, Avşar havalarını başarılı bir şekilde seslendiriyor.

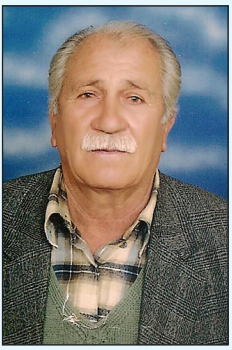
Kendi curasıyla, kendi üçtellisini yapan, perdeleri sarı telden takan Sabri Özdemir, torunu Sabri'yi Türk Halk Müziği sanatçısı olarak yetiştirme gayreti içinde bulunuyor. Sabri Özdemir'in, araştırma formumuza eklediği bir uzun hava:

Yaylam senin ne dumanlı başın var,
Keklik öter algınalı taşın var,
A gelin seninde ne gülmedik başın var,
Gülmedik başlara güller diksen biter mi?
Senin vaden benden eveli yeterse,
Sırat köprüsünde bekle beni…

Sabri Özdemir: Hasan ve Gönül'ün çocukları olarak 1990 yılında Burdur'da doğdu. Aslen Kozağaçlı olan Sabri Özdemir lise tahsilini 2006 yılı itibariyle Burdur'da sürdürüyor. Kısa saplı bağlama ve ikitelli cura çalan Sabri Özdemir'in dedesi ve öteki akrabalarının müzikle uğraşması, bu alandaki, çalışma şevkini ve şansını da artırdı.

5 yaşından 8 yaşına kadar dedesinden öğrendiği parçalarla yetindi. 9 yaşında uzun saplı bağlama kursu almaya, 10 yaşında amcasından öğrendiği kısa saplı bağlamayı çalmaya başladı. Aynı zamanda türkü söyleyen Sabri Özdemir, genellikle uzun havaları tercih ediyor. Yıl sonu gecelerinde bağlama çalarak bu alandaki faaliyetlerini sürdürüyor.

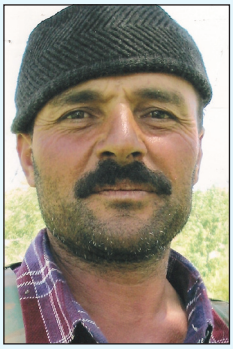

Dursun Özdul (Zurnacı Dursun): Osman ve Gülsüm'ün çocukları olarak 1948 yılında Burdur/Alaveren'de doğdu. İlkokul mezunu olan Dursun Özdul, 16 yaşında Türk halk müziği türküleriyle tanıştı. Köylerindeki saz ve zurna ustalarından olan Kara Mehmet'ten etkilendi. Fevzi Oymak'tan ritim, türkü sözleri ve türküler öğrendi.

42 yıldır Türk halk müziğiyle uğraşan Dursun Özdul, çevrenin tüm düğünlerine gidiyor. Geçmişten aldığı tüm müzik kültürünü ve geleneğini hiç değiştirmeden sürdürüyor. Değişik zeybek oyunları için, Abdurrahman Türker, Cörtenli Aziz (dayı) Karakaya gibi ustalardan yardım aldı.

Ayhan Özleyen: Mustafa'nın oğlu olarak, 05.02.1965 tarihinde Burdur merkezde doğdu. 1983 yılında Endüstri Meslek Lisesinden mezun olan Ayhan Özleyen, yöre çalgılarından kabak kemane, bağlama, cura, yaren yapımında başarılı çalışmalar gerçekleştirdi.

Hanefi Özyurt: Habib ve Zeyep'in çocukları olarak 1962 yılında Burdur/Kozağaç'ta doğdu. İlkokul mezunu olan Hanefi Özyurt, ikitelli cura, üçtelli bağlama, çoban düdüğü çalıyor. Uzun havalarla boğaz havalarını dedesinden gördüğü şekilde çalıyor. Hanefi Özyurt; "Baba tarafından, Nuri, Habib ve Şakir Özyurt'tan etkilendim. Kendi curamızı, kendimiz yaparız." diyor.

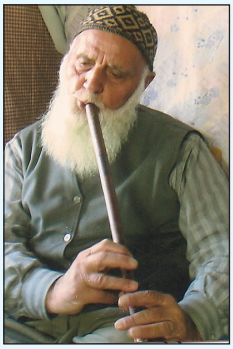
Recep Paksoy: 10.08.1940 tarihinde Gölhisar-Yeşildere'de doğdu. Çocuk yaşlarında keçi-koyun güderken (otlatırken) kaval çalmayı öğrenen, sipsi yapıp üflemeyi öğrenen, on yaşında İlkokulda okumaya başlayan, 1955 yılında ilkokuldan mezun olan Recep Paksoy, İzmir-Torbalı'da pamuk topladı, tütün işçiliği yaptı. Köyündeki zurnacı Ahmet dayıdan zurna öğrendi. Askerliği sırasında Alay yürüyüşlerinde zurna üfledi. Denizli'nin Gövçelik köyünde (sonra belde oldu) Ramazan davulu çalan Recep Paksoy, zurnasıyla dostluğunu sürdürüyor.

Osman Salman: 1950 yılında, Burdur'un Gölhisar ilçesine bağlı Horzum Köyü'nde doğdu. Babasını kaybettiği için, Burdur Yetiştirme Yurdu'nda ilkokulu bitirerek, saatçi Halil Kılıçaslan'ın yanında çırak olarak çalışmaya başladı.

Burdur'daki sıra gecelerinin (Hada geceleri) müdavimi olan saatçi Halil Kılıçaslan, küçük çırağını da zaman zaman bu eğlencelere götürürdü. Osman Salman buralarda pek çok sanatçı ile tanıştı. Kısa zamanda bağlama, meydan sazı, kabak kemane, cura gibi yörenin enstrümanlarını çalmaya, seslendirmeye başladı. Sonra, Türk Sanat Müziği enstrümanlarından ud, cümbüş, tambur, yaylı tambur ve kanun icracısı olarak sahneler aldı.

1974 yılında göçmen olarak Avustralya'ya giden Osman Salman, bu ülkenin radyo ve televizyonlarında programlar yaptı. Oluşturduğu toplulukla bu ülkede dikkat çekti. Osman Salman, Avustralya vatandaşı olarak bu ülkede

yaşamını sürdürüyor.

Hüseyin Sayar: Musa ve Gülşan'ın çocukları olarak 1925 yılında, Burdur ilinin, Kemer ilçesinin Yakalar köyünde doğdu. 67 yıldır kaval ve çoban düdüğü çalan Hüseyin Sayar, yas tutmada da ustadır. Zeybek ve koyun yaydırma havalarını, ağıtları seslendirmedeki çalıp-çığırma becerileriyle bilinen, kabardıç ve menevşeliyi ustalıkla seslendirebilen Hüseyin Sayar'ın aslı yeni Osmanlı yörüklerindendir.

Yeter Sert: 1952 yılında (Burdur) Aziziye köyünde doğdu. Ağıt (yas) uzun hava, bayaz hadası, çekip, söyleyen, cenazeler ve asker sevkleri sırasında ağıtlar yakan Yeter Sert, "Kızlar benim ağıtımla gelin gider. Hele bir yalnız kalmayayım. Her şey dilime düşer. Başlarım söylemeye. Sanki Yunus, Karacaoğlan, Dadaloğlu, Dedekorkut'lar benimle olur, bir ağızdan söyleriz" diyor.

Ramazan Serttaş: 1950 yılında Gölhisar'da doğdu. Babasının çoban olması nedeniyle, keçi ve oğlakların arkasında koşarken, sipsi ve kaval çalmayı öğrendi. Baba mesleği saç kavurmacılığının yanında, 1983 yılında düğünlerde zurna çalarak bu mesleğe adım atan, zurna çalmayı öğrenişini; "Önce kendi kendime Kibyra Antik kentin çevresinde aylarca çalıştım. Sonra, davulcu Hilmi Utman'la birlikte çalarak pişirdim" şeklinde anlatan Ramazan Serttaş, kavurmacı ve mahalli sanatçı olarak çalışmalarını sürdürdü. Gölhisar'lı mahalli sanatçı Ahmet Serttaş'ın babası olan Ramazan Serttaş, yörenin otantik oyunlarını iyi oynayanların başında yeralıyor.

Ali İhsan Sungur: 1955 yılında Burdur/Çavdır (Söğüt)'de doğdu. Gönen Öğretmen Okulu mezunu olan Ali İhsan Sungur, üniversite sınavlarında sınıf öğretmenliği kazandı. 1975 yılında mezun olduktan sonra, Iğdır'ın Tacilli Köyü'nde çalışmaya başladı.

Iğdır'dan sonra, Burdur'un Düğer Köyü'ne tayin edildi. Sonra, Burdur Halıcılar Köyü'nde çalışmaya devam

etti. Burada, milli bayramlarda, koro ve halk oyunlarıyla kutlamalara katıldı. Saz çalmaya ve söylemeye başladı. Kendini geliştirdi. Sonra, Burdur Merkez THY İlköğretim Okulu'na geçti.

Ardından müfettiş raporu doğrultusunda, müzik öğretmenliği görevi verildi. Halk oyunları ekibi kuran, Tahsin Yarar halk oyunları ekibinin kuruluşunda görev alan, okulda saz kursu açarak, öğrencilere saz çalmayı öğreten Sungur, Burdur Merkez Yardımseverler İlköğretim Okulu'nda görev yaparak saz kursu ve solo türkü söyleme çalışmalarını gerçekleştirdi.

2002 yılında emekli olan Ali İhsan Sungur, Burdur Merkez'de, saz, kabak kemane ve cura imalatıyla uğraşıyor.

Kayacıklı Galip Şahinkurt: 1936 yılında Burdur-Kayacık Köyünde doğdu. 1950 yılında saz çalmaya başladı ve çalışmalarını 1977 yılına kadar sürdürdü. Yöredeki düğünlerin vazgeçilmez bağlamacıları arasında yer alan Galip Şahinkurt'un oğlu ve torunu davul, zurna, saz çalıp O'nun izinden yürüme gayreti içindedirler.

✶ Yöremiz Mahalli Sanatçılarından Kayacıklı Galip lakabıyla anılan Galip Şahinkurt 05 Şubat 2012 pazar günü vefat etti.

Mahalli Sanatçı Galip Şahinkurt 1936 Kayacık doğumludur. Bağlama ve saz üstadı Kayacıklı Galip, bu sanata 1950'li yıllarda başlamış, düğün ve eğlencelerde mesleğini sürdürmüş, sanatçı kendine has yorumuyla yörede "Kayacıklı Galip" diye nam yapmıştı.

Bu mesleği oğlu Şahin Şahinkurt'la beraber 1977 yılına kadar devam etmiştir. O'nun dut ağacından yaptığı bağlamayla söylediği türküleri dinleyenler, halâ onun uzun havalarını dinlemekte. Gündem Gazetesi .yayın ekibi olarak merhuma Allah'tan rahmet, kendisi gibi mahalli sanatçı olan oğlu Şahin Şahinkurt'a ve torunu Fatih (Şahinkurt'a) Burdurlu'ya ve yakınlarına başsağlığı dileriz. *(Gölhisar Gündem Gazetesi, 13 Şubat 2012)*

Şahin Şahinkurt: 1962 yılında Çavdır ilçesi Kayacık köyünde doğdu. Babası gibi saz çalıp söyleyen, düğün, şenlik, festival ve etkinliklere katılan, asıl mesleği çiftçilik olan Şahin Şahinkurt saz, davul ve zurna çalmaktadır

Ramazan Şengün (Mecbur): 29.08.1974 tarihinde Gölhisar'da doğdu. İlköğrenimini tamamladıktan sonra, inşaatlarda çalışmaya başlayan, dayısının mesleği oluşu nedeniyle müzikle ilgilenen Ramazan Şengün, Ahmet Serttaş'ın yanında müziğe başladı. Önce davul, sonra zurna çalmayı öğrendi. Düğün ve eğlencelerde mesleğini iyice geliştirdi. Festival ve televizyon çekimlerine katılan Ramazan Şengün; "Cennet Gölhisar'ımızın değerini bilmek lâzım. Gölhisar ve yöre müziklerini elimden geldiğince ileriye taşımaya çalışacağım"diyor,

Hüseyin Şimşek: Halil ve Ayşe'nin çocukları olarak 1930 yılında Kayaaltı Köyü'nde doğdu. İlkokul mezunu olan Hüseyin Şimşek, çobanlık ve çiftçilik yaptı. 1945 yılında köy düğünlerine çalgıcı ve sanatçı olarak katılmaya başladı. Hüseyin Şimşek, saz, zurna, davul ve keman çalarak alanındaki faaliyetlerini sürdürüyor.

Sabahat Tanrıöver: Şerif ve Hasibe'nin çocukları olarak 1945 yılında Kozağaç'da doğdu. İlkokul mezunu olan Sabahat Tanrıöver, mani ve yas söylüyor. Ağıtlar da yakan halk ozanı Sabahat Tanrıöver, yaslarını genelde üçayak içinde dillendiriyor.

Bahri Teke: 1963 yılında, Burdur'un, Gölhisar İlçesi, Pırnaz Köyünde doğdu. Zurna ve Davul çalan Bahri Teke; "Dedelerimden öğrendiğim bu sanatla, düğün ve eğlencelerde çalıp söylüyorum. Bu sanatı zevkim ve gelecek nesillere örnek olmak için çalmaktayım" diyor.

Günal Teke: 1967 yılında Gölhisar ilçesi Elmalıyurt (Pırnaz)da doğdu. Yöresel çalgılardan sipsi, zurna ve davul çalan, düğün, eğlence ve şenliklere katılan, küçük yaşta çobanlık yaparken öğrendiği mesleğini severek icra eden Günal Teke, kamyonu ve kepçesiyle müteahhit firmalara iş yapmaktadır. Sekiz yıldır (2010) sürdürülen Torosların organize ettiği en uzun yürüyüşlerden Göcek-Gürsu-Pırnaz Yayla Yolculuğunu muhtar olduktan sonra, Halk Eğitim Merkezi Müdürlüğüyle birlikte destek vermektedir.

Servet Tekin: Ali ve Ayşe'nin çocukları olarak 1965 yılında Kızılyaka köyünde doğdu. İlkokul mezunu olan Servet Tekin, bağlama, üçtelli saz, sipsi ve davul çalan dedesi ve babasından etkilendi.

Babası Ali Tekin'den çok şey öğrendiğini söyleyen, Mehmet Ali Kayabaş'la altı-yedi yıl birlikte çalışan Servet Tekin, yörenin büyük cura ustası olan Kadir Turan'la birlikte uzun süre çalıştı. Festivallere, güreşlere ve düğünlere katılan Servet Tekin, Burdur folkloruna hizmeti geçenlerin arasında yer alıyor.

Burak Tortop: Reşat ve Sabiha'nın çocukları olarak 29.04.1986 tarihinde Burdur Merkez Soğanlı'da doğdu. Burdur Cumhuriyet Lisesinde okuyan, vurmalı çalgılardan, darbuka, def, bendir, dımıdan, kaşık, davul vb seslendiren Burak Tortop, 1991 yılında babası Reşat Tortop ve amcası Hüsnü Tortop'a köyde bağlamaya eşlik ederek başladı. Bu konuda akrabası olan Emrah Turgut'tan çok şeyler öğrendi.

2008 yılı itibariyle, Adnan Menderes Üniversitesi Müzik Öğretmenliği bölümünde öğrenimini sürdüren Burak Tortop "ileriki yıllarda amacının vurmalı çalgılar ve Türk Müziğinde daha geniş araştırmalar yaparak, özüne bağlı kalmak suretiyle çalışmalarını gelecek kuşaklara aktarmak olduğunu" söylemekte, Cumhuriyet tarihinde yapılan derlemelerde davul vurumu (ritimler) derlenilmediği için, bu eksikliği tamamlamak istediğini söylemektedir.

Çağatay Tunç: 1993 yılında Gölhisar'da dünyaya geldi. 11 yaşında bağlama kursuna yazılıp, iki yıl devam eden, sonra müzik aletlerine karşı ilgi duymaya başlayan Çağatay Tunç; "Emekli öğretmen, sazbilimci Abdurrahman Ekinci hocam, yöre çalgısı olan, Teke yöresinde yoğun olarak çalınan curayı hediye etti. Sonra darbuka ile tanıştım. Müzik öğretmenim Salih Öznalbant çalışmalarımda rehberlik etti. Sipsi üstadı Hüseyin Demir'in sipsi hediye etmesiyle, sipsiye karşı ilgim arttı. Kendi kendime sipsi çalmasını öğrendim. Şu anda bağlama, cura, sipsi, darbuka ve davul çalmaktayım" diyor. Çağatay Tunç, halen Gölhisar Anadolu Lisesinde öğrenimini sürdürüyor (2010)

Yılmaz Tunç: 1965 yılında Gölhisar'da doğdu. 1987 yılında Burdur Eğitim Yüksek Okulu Sınıf Öğretmenliği bölümünden mezun oldu. Aynı yıl Van ili Akçift köyünde göreve baladı. Sonra, Gölhisar ilçesi Yusufça kasabasında çalışmalarını sürdürdü. Festival organizasyonlarında görev alan, TEMA gönüllü temsilciliği yapan Yılmaz Tunç, 2000 yılında AÖF sınıf öğretmenliği bölümünde lisansını tamamladı.

Gölhisar Konak İlköğretim Okulu'nda sınıf öğretmenliği görevinden sonra, müdür yardımcısı olarak çalışmalarını sürdüren, Kaymakamlıkça başlatılan " 1 ton kâğıt 17 çam ağacı kurtarır" kampanyasının sorumluluğunu da başarıyla yerine getiren "Cbyra Gölhisar" adlı kitabın yayın kurulunda görev alan, Burdur İl Rehberi Fotoğraf arşivindeki gönüllü çalışmalarıyla dikkat çeken, "1, 2 ve 3. Teke Yöresi Yaren Gecesi" organizasyonundaki çalışmalarıyla takdir toplayan Yılmaz Tunç, 26 Haziran 2006 tarihinde başladığı Gölhisar Halk Eğitimi Merkezi Müdür Başyardımcısı olarak önemli hizmetlerin altına imza attı.

Müziğe olan tutkusu nedeniyle, öğrencilik yıllarından itibaren Türk Halk Müziği korolarında görev alan, yöre kültürünün tanıtımı için yaptığı çalışmalarıyla çevreye örnek olan, yöre türkülerini kendi tarzında yorumlayan, konser ve festivallerde okuyan-seslendiren, değişik gazete ve dergilerde araştırma ve makaleleri yayınlanan Yılmaz Tunç; "Yöremizin kültürel değerlerinin, doğallığının bozulmadan gelecek nesillere aktarılması için hizmet vermeye devam edeceğim" diyor.

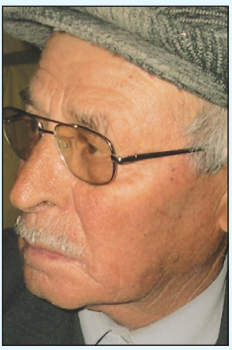
Emrah Turgut: Ahmet ve Sultan'ın çocukları olarak 01.01.1980 tarihinde Burdur'da doğdu. 1992 yılından itibaren, Halk Oyunları ekiplerine müzik yapmaya başladı. Grup Avşar ekibinde yer aldı.

Darbuka, bendir, defi kaşık vb vurmalı çalgılarda dikkat çeken Emrah

Turgut, Burdur Eğitim Fakültesi Müzik Bölümü'nden mezun olduktan sonra, İnanç Ekinci, Yusuf Yıldız adlı (Eğitim Fakültesindeki) hocalarından aldıklarını hayatiyet kazandırdı

Burdur Merkezdeki Suna Uzal İlköğretim Okulu'nda müzik öğretmeni olarak (2008) görev yapan Emrah Turgut, öğrencilerinin de müzik alanında yöresel tavır ve ezgileri öğrenmesinde katkı sağlama çalışmalarını sürdürdü.

Dengereli Hasan Turgut: Sadık ve Dudu'nun çocukları olarak 1937 yılında Burdur ilimize bağlı Tefenni ilçesinde doğdu. Çocukluğundan beri düğünlerde saz ve zurna çalarak geçimini sağlayan Dengereli Hasan Turgut, saz, ikitelli cura, üçtelli cura, bağlama ve zurna çalıyor. "Bütün mahalli türkülerin hikâyelerini ve manilerini bilirim, anlatırım ve söylerim." diyen Hasan Turgut, "Çevremizde meydana gelen acıklı olaylara türküler yakarım. Özellikle Avşar ayağını ve Avşar düzenini en iyi şekilde çalarım. Pek çok çırak yetiştirdim." diye de ilave ediyor.

1952 yılında başladığı mesleğinde 50 yılı geride bırakan, sazıyla ve sözüyle düğün ve eğlencelerin vazgeçilmez isimleri arasında yer alan Dengereli Hasan Turgut, Agop Usta'dan aldığı sazını askerliği süresince muhafaza etmiş, onun sazını dinleyen Yücel Başmakçı; "mutlaka bir radyo evine başvurmasını" söylemiştir. "Avşar Beyleri" türküsü Hasan Turgut'un sazının tellerinde ayrı bir anlam kazanmakta, yörenin kültürel zenginliğini ortaya koymakta, yansıtmaktadır.

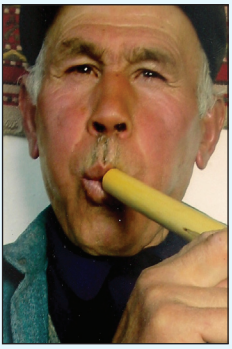

Mustafa Türkmen: 1 Ağustos 1960 tarihinde Burdur'un Gölhisar ilçesinde doğdu. Ankara Eğitim Enstitüsü'nden mezun olan Mustafa Türkmen, 17 Aralık 1979 tarihinde Erzurum'da öğretmenliğe başladı. Burdur, Siirt, Batman, Antalya illerinde görev yapan, 2008 yılı itibariyle Gölhisar Konak İlköğretim Okulu'nda öğretmenlik görevini sürdüren, müzik ilgisi Halk Eğitiminin açtığı saz kurslarıyla 1980 yılında başlayan, çalıştığı illerde saz kursu açıp pek çok öğrenci yetiştiren Mustafa Türkmen, zaman zaman teke yöresi düğünlerinde, eğlence ve şenliklerinde çalıp söylemektedir.

Yörenin gelenek ve görenekleriyle, örf ve adetleri hakkında incelemeleri bulunan Mustafa Türkmen, yöre müziğinin zenginliklerini gelecek kuşaklara aktarma konusunda aktif görev yapmaktadır.

Hakkı Uçak: Osman ve Kezban'ın çocukları olarak 01.01.1956 tarihinde, Burdur merkez Kuzköy'de doğdu. İlkokul mezunu olan, bağlama çalan Hakkı Uçak, berberlik yaptı. Karayollarında çalıştı. "Müzik benim bir parçamdır." diyen Hakkı Uçak, yöresel sanatçı kimliğiyle çalışmalarını sürdürüyor.

Mustafa Uçar: Osman'ın oğlu olarak 1937 yılında Burdur merkeze bağlı İğdeli Köyü'nde doğdu. Çobandüdüğünü ustaca çalabilen Mustafa Uçar, uzun havaları ve türkülerin söylenişini ustaca seslendirebilmektedir.

Mani söyleyen, Avşar türkülerini, gurbet havalarını çalıp söyleyebilen Mustafa Uçar, kıvrak havalardan Menevşelilerle, zeybekleri çalıp seslendirebiliyor.

Hilmi Utman: 1956 yılında Gölhisar'da doğdu. Baba mesleği davulculukla yedi yaşlarında tanıştı. Babası Süleyman Utman'ın çok iyi zurna üflediğini, davulcusu Mustafa Dayının güzel davul çaldığını belirten Hilmi Utman, ağabeyleri Osman ve Mehmet'in de çok iyi zurna çaldıklarını, ağabeyi Ali Utman'la düğünlere gittiklerini söylüyor. Komşusu Ramazan Serttaş'la tekrar çalışmaya başladıklarını bu beraberliği 25 yıl sürdürdüklerini, mahallenin Ramazan davulunu da çaldıklarını ifade eden, boş zamanlarında çiftçilik yapan Hilmi Utman Gölhisar'da yaşıyor.

Ömer Uysal: Halil ve Alime'nin çocukları olarak Burdur/Ağlasun'da doğdu. İlkokul mezunu olan Ömer Uysal, çocukluk yıllarında Burdur halk türküleri ve halk çalgılarıyla tanıştı. Koyun otlattığı dağlarda, kendi kendine zurna çalmayı öğrendi. Ömer Uysal, çobandüdüğü, sipsi, kabak kemaneyi ustalıkla seslendiriyor. Okulların oyun ekiplerine, düğünlere giderek, güreşlerde bulunarak, çalıp-çığırmaya devam ediyor.

Avni Sefa Ünlü: Murat ve Hatice'nin çocukları olarak 1986 yılında Bucak'ta doğdu. Avni Sefa Ünlü, ortaokul yıllarında müzikle tanıştı. Flüt çalmayı kendi kendine öğrendi. Teke kültürünü, yöre sanatçılarını dinleyerek kendini geliştirdi. 2006 yılı itibariyle Metalürji ve Malzeme Mühendisliği tahsilini sürdürüyor. Avni Sefa Ünlü, kaval ve çobandüdüğü çalıyor.

Mustafa Vergili: Mustafa ve Şerife'nin çocukları olarak 01.03.1934 tarihinde Kozluca'da doğdu. "Okula gitmedim" diyen Mustafa Vergili, gençlik yıllarında sığır çobanlığı yaptığını söylüyor. Düğünlere gitmeyen ancak ısrar üzerine söyleyen Mustafa Vergili, uzun hava, menevşe, zortlatma gibi türkülerin seslendirilişinde ustalığını ortaya koyuyor. Yas, mani ve teke söylüyor.

Osman Yağız: Ali ve Mehriban'ın çocukları olarak 1927 yılında Burdur/Kozluca'da doğdu. Zurna, saz ve üçtelli bağlama çalan, 20 yıldır köy düğünlerine giden Osman Yağız, pek çok çırağın yetişmesine öncülük etti. Osman Yağız, "Babam güzel türkü söylerdi." diyor.

Osman Yalvar: Mehmet Ali'nin oğlu olarak 02.02.1956 tarihinde Burdur-Aşağı Müslümler Köyü'nde doğdu. Kaval, kargı, çobandüdüğü bağlama, kabak kemane, sipsi ve zurna çalan, Türkmen yörüklerinden olan, uzun ve kırık havaları seslendiren Osman Yalvar; "Hiç ustam olmadı. Çaldığım sazları, söylediğim türküleri, sanayide motor gürültüleri içinde radyo ve televizyonlardan öğrendim" diyor.

Ümran Özdemir Yamacı: Yusuf ve Ayşe'nin çocukları olarak 27.03.1974 tarihinde Gölhisar'da doğdu. Şeker ilkokuluyla, Burdur Anadolu lisesinde okudu. İlkokuldan itibaren okul etkinliklerinde türkü ve uzun hava söyleyen Ümran Özdemir Yamacı, 1993 yılında Alâeddin Atasoy'la "Bizim Yaylalar" isimli kasedin yapımını gerçekleştirdi.

1990 yılından bu yana yurtiçi ve yurtdışı konserlerini sürdüren, evli ve 2 çocuk annesi olan Ümran Özdemir Yamacı, 1996 yılında "Telli Turnam", 2001 yılında "Yaylalarda Gezersin" kasetlerini yaptı. Kadir Şeker, Erol Parlak, Çetin Akdeniz'le İstanbul'da çalıştı.

Ege Üniversitesi Devlet Türk Müziği Konservatuvarı Halk Müziği Ses Eğitimi Bölümü'nden mezun olan Ümran Özdemir Yamacı, halen (2006) Burdur Cumhuriyet Lisesi müzik öğretmenliği görevini sürdürüyor ve Teke Yöresi uzun havalarını ustalıkla seslendiriyor.

Ersin Yarar: Tahsin ve Fatma'nın çocukları olarak 05.01.1988 tarihinde Burdur'da doğdu. Ersin Yarar, babasının kabak kemane yapımcısı ve icracısı oluşu, bağlama ve cura çalması nedeniyle 1994 yılında sipsiyle tanışıp çalmaya başladı. Yerel festivallerde solo sipsi çaldı. Yerel halkoyunları çalışmalarında oyuncu ve müzisyen olarak yer aldı.

2006 yılında Denizli Güzel Sanatlar Lisesi'nden mezun oldu. Ersin Yarar gelecekte iyi bir müzisyen olmak için çalışmalarını sürdürüyor.

Zekican Yardımcı: Hasan ve Nimet'in çocukları olarak 17 Mayıs 1981 tarihinde Burdur'da dünyaya geldi. İlk ve ortaokulu Burdur'da okudu. Liseyi Antalya Anadolu Teknik Lisesi Bilgisayar Bölümü'nde tamamladı. Çanakkale 18 Mart Üniversitesi Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Bölümü'nden mezun oldu.

Annesinin, halk oyunları usta öğreticisi kursuna gitmesiyle, halk oyunlarına karşı ilgi duymaya başladı. Annesinden ilk zeybek oyununu öğrendi. Halk oyunları eki-

binde yer almasıyla, dünyasının birden bire değiştiğini gören Zekican Yardımcı, Antalya'da okuduğu yıllarda okul olarak katıldıkları pek çok yarışmadan "birinci olarak çıktıklarını" söylüyor. Bunun içerisinde, il birincilikleri, grup birincilikleri, Türkiye beşinciliği gibi dereceler var.

2003 yılında Rize Kurtuluş İlköğretim Okulu'nda bilgisayar öğretmeni olarak göreve başlayan, öğretmen olarak askerliğini Gaziantep'te tamamlayan Zekican Yardımcı, Antalya'nın Finike ilçesinde açılan halk oyunları usta öğreticilik kursuna katıldı. Başarıyla tamamladı. 2006 yılı itibariyle Rize'deki görevini sürdüren Zekican Yardımcı, "Öğrencilerle uğraşmayı çok seviyorum." diyor.

Ali Yenice: Şamil ve Fadime'nin çocukları olarak 1957 yılında Burdur'da doğdu. İlkokul mezunu olan, bağlama çalan Ali Yenice, uzun hava ne mahalli türkülerin tümünü söylüyor.

Babasının yanında çobanlık yaparken bir zurna bulan, 14-15 yaşlarında saz çalmaya başlayan, askere gitmeden önce tek başına çalışan, asker dönüşü çalgı ekibi kuran Ali Yenice, arkadaşıyla gittiği düğünlerde çalıp-çığırıyor ve "Halk müziği bizim özümüzden gelen müziktir. Bu sanatı dilimiz söyledikçe, çalıp söyleyeceğim." diyor.

Hasan Yörük: 17 Şubat 1957 tarihinde Burdur'un Çavdır ilesi Yazır köyünde doğdu. İlkokulu Çavdır'da bitiren, üçüncü sınıfta iken baba mesleği müzisyenlikle tanışan, ilk olarak ritim sazlardan davul ve darbukayı çalan, sonra saz çalmaya başlayan Hasan Yörük, mahalle ve köy düğünlerine katıldı, çalıp-çığırdı. Büyük oğlunun düğün ve eğlencelerde davul, darbuka, saz ve zurna çaldığını söyleyen Hasan Yörük, 2002 yılında Antalya'ya göç etti. Çocuklarının işi gereği burada yaşamaktadır.

Gölhisarlı Şeref Yörük: 1966 yılında Burdur'un Çavdır ilçesinde doğdu. Babasının yanında yetişen, festivallere, düğünlere, konserlere katılan, otellerde ses ve saz sanatçısı olarak çalışan Şeref Yörük, 8 kaset doldurdu. Kendine ait eserleri bulunan, çevrede bilinip, tanınan Şeref Yörük, Antalya ART Televizyonu'nda "Sazımızın Telinden" adlı programı hazırlayıp sundu.

Kültür Bakanlığı'ndan " mahalli sanatçı" unvanı alan, yanında Ahmet Serttaş, Kozağaçlı Ali Karasoy, Büyükalanlı Hüseyin Yalçın gibi pek çok sanatçının yetişmesinde katkıları bulunan Şeref Yörük, Antalya'da mesleğiyle ilgili bir işyerinin sahibi olarak çalışmalarını sürdürüyor.

Recep Yörük: Ramazan ve Nazire'nin çocukları olarak, 10.03.1963 tarihinde Burdur ilinin Çavdır ilçesinde doğdu. İlkokulu Çavdır'da bitirdi. Hemen baba mesleğini öğrenerek, zurna, sipsi, çoban kavalı, davul, darbuka, nefesli mey, ritim kaşık çalmaya başladı.

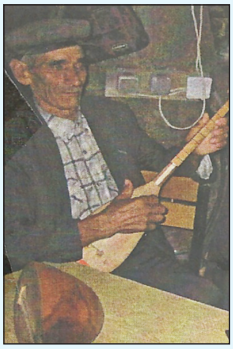
Çavdır'da "Kardeşim" adlı müzik dükkânını işleten Burdur yöresi mahalli sanatçıların kasetleri ile CD müzik aletleri malzemesi satışlarını gerçekleştiren, Gölhisarlı Şeref'le müzik programlarına devam eden, mani, yas, hada söyleyen, Karayılan ismiyle bilinen Recep Yörük Çavdır'da yaşıyor.

Yakup Yüksel: Baba adı Mehmet olan, 1932 Yassıgüme (Burdur) doğumlu Yakup Yüksel, Burdur yöresine ait uzun havaları ustalıkla okuyarak çevrede ün saldı. Halk hikâyelerinin anlatımını da gerçekleştiren Yakup Yüksel, mani türü denemeleriyle de biliniyor. Mani söylüyor, hikâyelerinin anlatıyor. Burdur'un oyun havalarını oynuyor. Söylediklerinden;

Haşgeş yağının posası
Sana mı düştü tasası?
Eşşeğe vurmam palanı
Hayatta söylemem yalanı.

Nöbet şekerini ezenim yok, ezenim yoktur,
Has dülbentlerden süzenim yoktur,
Neyleyim sarayı, binayı,
Giyinipte gezenim yoktur.

Durmuş Yıldırım: 1932 yılında Çameli ilçesinin Karaman köyünde doğdu. Çameli yayla grubunda cura çalan, yörenin oyunlarını aslına uygun olarak oynayan Durmuş Yıldırım, festival ve eğlencelerde grup içinde yer alıyor.

Deniz Yıldız: İsmet ve Güldali'nin çocukları olarak 27.08.1985 tarihinde (Burdur) Seydiköy'de doğdu. Isparta Musiki Derneği bünyesinde Süleyman Demiralay'dan bağlama kursu alarak, bağlama çalmaya başladı. 1999 yılında Isparta Anadolu Güzel Sanatlar Lisesi sınavına girerek başarılı oldu. "Dilsiz kaval" la ilgilendi. SDÜ-GSEB Müzik Eğitimi Anabilim Dalı tarafından yapılan sınavda da başarılı oldu.

2004 yılında TRT Antalya Radyosu Gençlik Korosu sınavında da başarılı olarak, kavalıyla bu koro içerisinde konser ve programlara katıldı. MEB Halk Oyunları yarışmalarıyla, Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü tarafından yapılan Türk Halk müziği yarışmalarında müzisyen ve antrenör olarak çalıştı.

2007 yılında SDÜ, Burdur Eğitim Fakültesi GSEB Müzik Öğretmenliği bölümünden mezun oldu. MAKÜ tarafından Müzik Öğretmenliği, yüksek lisans programına kabul edildi. Teke yöresindeki nefesli çalgılardan, kaval, sipsi, kemik düdük, çoban düdüğünün yöresel çalım tekniklerini araştıran Deniz Yıldız, Burdur'da yaşıyor.

H. Sezer Yılmaz: 19 Ocak 1986 tarihinde Burdur'da doğdu. Yaşamının ilk on dört yılını bu şehirde geçirdi. Dinlediği müziklerden ve kuzeninin müziğe karşı olan ilgisinden etkilendiği için bir enstrüman çalmayı istedi. İstediği enstrümanın kânun olduğunu fark etti.

2000 yılında Antalya Anadolu Güzel Sanatlar Lisesi'ni birincilikle kazandı ve bu okulda bir yıl öğrenim gördü. Bir yılın sonunda İstanbul Teknik Üniversitesi Türk Müziği Devlet Konservatuarı Lise Birimi'nin sınavına girdi.

Aynı yıl hayatındaki büyük fırsatlardan birini yakalayarak kânun virtüözü ve bestekâr Göksel Baktagir'in öğrencisi oldu. Aynı zamanda İ.T.Ü' de üç yıl Profesör Erol Deran'dan kânun, Erol Sayan'dan repertuar dersi aldı.

1 Mart 2002 ve 9 Eylül 2002 tarihlerinde Burdur'da iki konser verdi ve ikincisine Göksel Baktagir'de katıldı. İstanbul Teknik Üniversitesi'nin düzenlediği çok sayıda konserde yer aldı. Göksel Baktagir'in düzenlediği birçok konserde konuk müzisyen olarak sahnede bulundu ve 3 Nisan 2004'te onunla aynı sahnede bir eser yorumlama şansını yakaladı. 12 Şubat 2006'da Tunus'ta düzenlenen bir festivalde sahneye çıktı. Mercan Dede'yle yurt içi ve yurt dışında birçok konser gerçekleştirdi.

H. Sezer Yılmaz, tasavvuf ilminin ve müziğin birleştiği notaların arayışında olan bir müzisyendir ve edindiği her bilginin, okuduğu her kitabın, tanıdığı her insanın ve yaşam tarzının müziğini etkilediğini düşünür.

Şu an İstanbul'daki genç ve yetenekli müzisyen arkadaşlarıyla çalışmalarına devam eden ve gelecekte çok daha iyi çalışmalar yapmak isteyen Sezer Yılmaz, halen(2006) İstanbul Teknik Üniversitesi Türk Müziği Devlet Konservatuarı'nda öğrenimine devam etmektedir.

Salih Yılmaz: Salih ve Rahime'nin çocukları olarak 01.12.1965 tarihinde Burdur/Bucak'ta doğdu. İlkokul mezunu olan Salih Yılmaz, davul, darbuka, kaşık ve saz çalıyor. On iki yaşında davul çalmaya başlayan Salih Yılmaz, sıkıntılar içinde büyüdü. Resmi kuruluşların önemli günlerinde, festivallerde, güreşlerde, düğünlerde mesleğiyle ilgili çalıp-çığırmaya devam ediyor.

BURDUR FOLKLORUNDA

Ziyafet günlerinin vazgeçilmez sanatçılarından: Kaya Ünal, Merhum Mehmet Kayabaş,

Kemancı Ahmet ve Tepeli Mehmet, Dirmilli Mustafa

1936 Berlin Olimpiyatlarında Dünya Halk Sazları Orkestrasına katılan ilk milli bağlama sanatçısı Milli Eğitim Müdürü Emin Seymen,

Burdur türkülerinin kaynak kişisi Dirmilli merhum Kadir Turan,

Grup Yârenler: Halil Er, Mehmet Bedel, Özgür Çeler, Mehmet Çeler, Süleyman Özen, Peyami Yengin

Grup Yârenler (2005)

Grup Avşar: Hüseyin Demir, Ramazan Sözgen, İsmet Bayak, Erdal Uludağ, Faik İnce,

Bekir Aslan: Süleyman ve Hatice'nin çocukları olarak 1975 yılında Burdur'da doğdu. Lise mezunu.

Musa Sarı: Mehmet ve Ayşe'nin çocukları olarak 1954 yılında Burdur'da doğdu. İlkokul mezunu.

Avşar Halk Oyunları Ekibi (2006)

Mehmet Arıkan: İsmail ve Ayşe'nin çocukları olarak 1954 yılında Burdur'da doğdu. İlkokul mezunu.

İshak Örün: Hakkı ve Emine'nin çocukları olarak 1960 yılında Burdur'da doğdu. İlkokul mezunu.

Mehmet Sarı: Musa ve Emine'nin çocukları olarak 1980 yılında Burdur'da doğdu. Lise mezunu.

Mehmet Gökmen: M. Ali ve Havva'nın çocukları olarak 1977 yılında Burdur'da doğdu. İlkokul mezunu.

Avşar Halk Oyunları Ekibi (Grup olarak); Burdur Teke Yöresi halk oyunlarını ve (Maşalama'yı), seyirlik oyunlarını çalıp oynamaktadırlar. Amaçları, Burdur'un gelenek, örf ve adetlerini yaşatmak, gelecek kuşaklara aktarmaktır.

Bu ekip içinde yer alan, Musa Sarı, Mehmet Arıkan; mani ve hada söylemede başarılıdırlar.

Dirmil Grubu, Gölhisar Grubu, Çavdır Grubu, Çameli Grubu

- Konservatuvar eğitimli Nurgül Mıhladız ve Serenler Oyun Grubu,
- Apdil Acar,
- Devlet Korosu Kabak Kemane sanatçısı: Aydın Özdemir,
- Merhum Behiç Çine…

Burdur folklorunun unutulmaz isim ve imzaları arasında yeralmaktadırlar.

ULAŞAMADIKLARIMIZ

Muharrem Oral (Kağılcıklı, zurna ustası)

Mustafa Yılmaz (Belenlili, zurna ve saz ustası)

Mustafa Ersoy (Yüreğilli, sanatçı)

İsmail Bayak (Belenlili)

Cemil Emlek (Kestellili, saz ve ses sanatçısı)

Habeş Dayı (Kuzköylü, sanatçı)

Mustafa… (Tefennili, kemane ustası)

Ramazan Yalçın (Dirmilli, cura ve sipsi ustası)

Hilmi Şengül (Kozağaçlı, cura ve ses sanatçısı)

Ali Bey (Maştalı, fegit ve cura ustası)

BURDURLU - TEKE YÖRESİ YÂRENLERİ

Yâren kelimesinin anlamını; TDK'nın Türkçe Sözlüğünde; Arkadaş, yakın, dost, sohbet, olarak görüyoruz. Dost, sevgi, sadakat, dostluk şeklinde de ilave edenler var.

Yine TDK'nın Türkçe Sözlüğünde, gönüllerimizin Sultanı Yunus Emre'den; Görmeye gelenleri, hal hatır sorunları / Sevgili Yârenleri görmez olasın bir gün" le anlatılan bir de örnek görüyoruz.

Bu arada; Arkadaş, yakın, dost, sohbet deyimlerinin müsiki alanlarındaki gelenek, göreneklerimizin yaşatılması,

Usta-çırak ilişkilerinin Ahilik düzeni içerisinde yürütülmesi biçiminde yer alan "Yâren"in, "Yârenler"in, başka hizmet ve çalışma alanlarına girip girmediği sorusu cevap beklemektedir.

Yani; Arkadaş, yakın, dost, sohbet, çalıp - çığırma, saz ve söz icrası dışında da görülür mü?, var mıdır? sorularının cevapları için detaylı araştırmalara ihtiyaç vardır.

"Yâren"in; ünlü sanatçı, Ege türkülerinin araştırıcısı ve icracısı rahmetli Özay Gönlüm'ün, tanbura, bağlama ve curayı aynı gövdede birleştirdiği, bir "saz" ismi olduğunu, bu ismin "Yâren" isminin, o günün Tefenni Kaymakamı, sanatçı, araştırmacı ve gönül dostu Yüksel Ayhan tarafından verildiğini de hatırlayalım! "Yâren"in, Teke yöresinin kültür Başkenti Burdur'da ayrı bir anlam taşıdığını, Yâren gecelerinde, yâren ziyafetlerinde, sazların çalındığını, sözlerin ballandığını, sipsilerin üflendiğini de görüyor, yaşıyoruz. Ayrıca, Çankırı ve Harput'daki yârenlerin, Burdurlu yârenlerle selâmlaşıp, kucaklaşmaları bizi sevindiriyor, gönül dünyamızı şenlendirip, renklendiriyor.

Burdur'da, mahalli sanatçıların bir araya gelerek "Grup Yârenler"i kurduklarını, yıllardır bu isimle bölgenin simgesi haline geldiklerini de hatırlıyor, alkışlıyoruz.

Ayrıca; Avşar, Dirmil, Zeybek, Maşta, Yayla Grupları da Yârenlerle iç içe olan Gruplar olarak bilinmektedirler.

Burdur; Bir sevdadır / Burdur; İnsandır, vatandır, topraktır / Burdur; Hasrettir, özlemdir / Burdur; Huzur kentidir, curadır, bağlamadır, kabak kemanedir, sipsidir.

Burdur; Teke havalarında, Teke zortlatmalarında, Teke zeybeğinde, ağır serenler Bucak ve Tefenni zeybeklerinde çalımdır, edadır, kol ve ayak hareketlerinin uyumudur. Zeybeklerin duruşudur, Yârenlerin oyunlarında yere

çift vuruştur. Bir kahraman, bir efe edasıyla, gönül gönüle duruştur. / Burdur; Yârenlerin kılık- kıyafetleri, sazları, sözleridir.

Civanmert insanların yaşadığı / Efelerin, zeybeklerin harman olduğu / Yöre sanatçılarının türkülerini coşkuyla okuduğu/ Boyu küçük, sesi büyük sipsinin anayurdu / Kütüphaneler şehri, Teke yöresinin Kültür Başkenti Burdur'da, Yârenlerin ayrı bir yeri ve önemi vardır. Onların her muhabbeti, sohbeti, dünden bugüne, yarınlara uzanıp giden, yarınlara uzayıp yol alan, sevgi, hoşgörü, dostluk köprüsü oluşturmaktadır.

Burdur'da ve Teke Yöresi'nde kullanılan çalgılar; Davul, zurna, saz, ipsi, darbuka, kabak kamene, bağlama, cura, üç telli cura, ut, cümbüş, dümbek, tef, kaşık, boğaz, zil, Ruzba, çifte, klarnet, gırnata, gayda, kemençe olarak sıralanmaktadır. Burdur Folkloru, Teke Yöresi Folkloru, ulusal düzeylere ulaşmışlarla, mahalli düzeyde çalıp- çığıran, sanat icra eden, Burdur Halk Müziği (TSM'de dahil) alanındaki araştırma ve üretimleriyle, Burdur ve Teke yöresi folkloruyla özdeşleşmiş, ya Burdur Yârenleri bütünlüğü içinde yer almış, yada Yârenlerin yanında bulunmuş, saz ve söz ustaları, Burdur'un, Burdurlu'nun gururu olmuşlardır, olmaya devam etmektedirler. Bu saz ve söz ustalarından bazılarının şöyle sıralandığını görmekteyiz: Kadir Turan, Mehmet Turgut, Mustafa Kara, Niyazi Birşen, Ahmet Yamacı, Hamit Çine, Salih Urhan, Sümer Ezgü, Ferhat Erdem, Şahin Akay, Ahmet Turgut, Ahmet Ali Selçuk, Göner Özkan, Erdoğan Çetiner, Süleyman Özen, Eşref Yurdusiper, Mehmet Bedel, Mehmet Şenel, Rıza Yağız, Halil Er, Alâeddin Atasoy, Hüseyin Demir, Abdurrahman Ekinci, Peyami Yengin, Hayri ve Musa Dev, Yılmaz Tunç, Osman Eryılmaz, Habib Özyurt, Mehmet Ali Kayabaş, Süleyman Yakan, Hacı Ali Yılmaz, Tahsin Yarar, İsmail Yağız, Emin Demirayak, Mahmut Özcan, Osman Ali Arslan, Necati Arslan, Bayram Bayraktar, Ali Tekin, Şükrü Acar, Ömer Erkan, Şeref ve Recep Yörük, İsmail Türkan, Ramazan Kıvrak, Ümmet Çelik, Ali Çakır, İsmail Evcil, Emir ve Erol Kanyıldıran, Ümran Özdemir Yamacı, Sevinç Akkaya, Nurgül Muhladız, Arzu Gök (Ay), Sebile Canyıldıran, Ahmet Hatipoğlu, Kemal Caner, Zeki Eroğlu, Burdurlu Yârenlerin içinde yer alanlardır. Burdurlu Yârenlerin yetişmesinde önemli katkı ve harcı olan, Burdurlunun içinden çıkmış, yetişmiş, Burdurlu'nun gururu sanatçılardır. Beyköylü, Tefennili Ali Beyler, eşkıya türkülerinin kralıdır. Tefenni'de, "Evlerim, evlerim, haney evlerim" yaşanılan kent bağlılığı ve özleminin, yere diz vurmaların görüntüleri ortaya gelir, Yârenlerin ışığındaki gölgesi düşer yerlere. "Adını sevdiğim Afşar Beyleri" bir Vezirlik yakıştırmasıyla, Alyazma, serenler, Bucak ve Tefenni zeybekleri çıkar ortaya, Yârenlerin sesi, sazı yükselir inceden inceye. Sonra meydan sazıyla, koç yiğitler döner ortalarda.

Yakımlar, düğün, Teke, eşkıya, oyun, gurbet havaları, Teke zortlatması, kabardıç oynanır, dımıdan sesleri yükselir, naralar atılır, yumuşak, dostça etrafa bakar, birazda çalım satar zeybekler, zeybeklerimiz.

Arvallı Hatça'nın güzelliği, "Denizin dibinde demirden evler"in sağlamlığı

(Denizin içindeki evlerden değil, denizin kenarında, yanında, dibinde, çınar ağacının gölgesinde, dibinde anlamındaki evler anlaşılmalıdır) "Onikidir şu Burdur'un Dermeni"ndeki, "ya kendisi, ya kellesi gelmeli" kesin kararlılığı, bir efe, bir zeybek, bir Yâren kükreyiş ve özelliğidir Burdur türkülerinde.

Dirmildeki Kezban Yengenin, selâm vermeden, "yel gibi gelip geçmesi"yle, dargın olup olmadığının soruluşu, Gölhisar'da, Yâren gecelerinde Ahmet ve Hasibe Can çiftinin Hada'da, "Akkoyunum yüz olsa"yla manilerle atışmaları, Yârenlerin dost meclisinden özlü, sözlü yansımalardır.

Hökümetin önünden geçenler, Yada geceleri kalkıp kalkıp ağlayanlar, Goca çamın gürlemesinin dallarıyla olabileceğini söyleyenler, "Şu Dermil'in yaylası"nda serinleyenler, Cemilem'den sözedip, "Çek deveci develerin engine"yle, rağbetin zengine oluşunu dikkat çekenler, Erik dalının gevrek oluşunu, hareket noktası yapanlar; "Tahtalıkta kalbur var" hatırlatmasında bulunanlar, teker teker gözümüzün önünden geçerken, bizlerle selâmlaşırken; "Anan geldi, buban geldi" diyerek, "hadi gali sende gel, nikâhımız kıyılsın, hasretlik bitsin, kavuşalım gali"lerle anlatılırken, türkü türkü, Burdurlu'nun içinde, yüreğinde, Yârenlerin gür sesi, sipsiye hayat verenlerin nefesleriyle yüzyüze gelip, kucaklaşır, hasret gideririz.

BURDURLU - TEKE YÖRESİ YÂRENLERİ

-"Yârenler" için;
"Arkadaş, yakın, dost, sohbet" demişler,
Hepimizi bir araya getirip,
Konuşup, dinleyip,
Sohbet ettirmişler, söyletmişler,
Sevgi bunlarda, hoşgörü bunlarda,
Dostça kuçaklaşma bunlarda
Adları "yâren" olsun demişler.
Bir araya gelişimizin,
Topluluğumuzun adını da
Yârenlikten, sohbet etmekten,
Çalıp çığırmaktan
Hoşça vakit geçirmekten gelen
"Yârenler" demişler.

Kadir Turanların, Mehmet Turgutların,
Ahmet Yamacıların, Hamit Çinelerin,
Salih Urhanların, Sümer Ezgülerin,
Ferhat Erdemlerin, Şahin Akayların,
Hayri Devlerin, Evliyaların, Erenlerin,
Adlarıyla olgunlaşan,
Türkü türkü, sipsi sipsi dolup taşan,
Düğünden düğüne, oradan oraya koşan,
Burdurlu-Teke Yöresinin Yârenleri
Biziz.. Bizsiz olmaz.

Gölhisar, Halk Eğitim Merkezi Müdürlüğünce,
Gerçekleştirilen "Teke Yöresi Yâren Geceleri"nde
Efelerin fesinde, zeybeklerin dizinde,
Hamit Çine ve Hayri Devlerin
Üç telli curalarının sesinde,
Çavdır'da Tefenni'de,
Eşeler Dağında, Toroslarda,
Bağların, bahçelerin içinde,
Yıllarca yaşayan, yaşatılan,
Dilden dile, nesilden nesile anlatılan, aktarılan,
Burdurlu-Teke Yöresinin Yârenleri
Biziz.. Bizsiz olmaz.

Düğünlerde, derneklerde,
Gündüzlerde, gecelerde,
Salih Urhan'ın Kabak Kemanesi'nin tellerinde,
Genç kızların, gelinlerin nağmelerinde,
Ahmet dayının, Hasibe (Can) yengenin manilerinde,
Atışmalarında, tartışmalarında,
Kulaktan kulağa dolaşan, alkışlanan,
Burdurlu-Teke Yöresinin Yârenleri
Biziz.. Bizsiz olmaz.

Burdur'a has özümüzle,
Sazımızla, sözümüzle,
Bir gün Gölhisar'da, bir gün Çavdır'da,
Bir gün Dirmil'de, bir gün Tefenni'de,
Bir gün Bucak'ta, birgün Fethiye'de,
Burdur'un her köyünde, her köşesinde,
Dilden dile dolaşan,
Dostlukla kucaklaşan,
Burdurlu-Teke Yöresinin Yârenleri
Biziz.. Bizsiz olmaz.

İsa Kayacanların, Yılmaz Tunçların,
Abdurrahman Ekincilerin, Osman Akkoçların,
Ramazan Kıvrakların araştırmalarında,
Gençler için düzenlenen
Folklor yarışmalarında,
Yer alan, var olan,
Burdurlu-Teke Yöresinin Yârenleri
Biziz.. Bizsiz olmaz.

Törelerimle, giyimim, kuşamımla,
Türkmen olan,
Bordo fesimle, poşu, peçumla,
Yelek ve cepkenimle,
Mintanımla, şalımla, yün kuşağımla,
Yörük kolanımla,
Çağşır, menevreğimle, yün çorap ve çarıklarımla,
Sevgide, hoşgörüde yarışıp,
Yer sofrasında oturup, karın doyuran,
Sazımla, sözümle, tahta kaşığımla,
Coşan, coşturan,
Kıl çadır etrafında koşan, koşturan,
Yârenlikten yârenliğe ulaşan,
Burdurlu-Teke Yöresinin Yârenleri
Biziz.. Bizsiz olmaz.

Hamit Çinelerin, Salih Urhanların,
İsa Kayacanların, Mehmet Cadılların,
Yılmaz Tunçların, Ramazan Kıvrakların,
Tüngüdüğü, diz vurduğu,
Efelerin, zeybeklerin dimdik durduğu,
Yârenler gecelerinden seslenen,
Dirmil yaylasının ürüzgârından beslenen,
Burdurlu-Teke Yöresinin Yârenleri
Biziz.. Bizsiz olmaz.

Yârenler diyarının, Burdur'un,
Şöhreti, ünü,
Teke yöresi folklorunun,
Yarını, bugünü, dünü,

Yârenler başıyla,
Dostluğu, kardeşliği cömertçe paylaşan,
Cömertçe dağıtan,
Müzik eşliğinde, tüm köylüyü,
Yaylalara taşıyan
Burdurlu-Teke Yöresinin Yârenleri
Biziz.. Bizsiz olmaz.

Adına, günler, geceler düzenlenen,
Araştırmalarla, geçmişle bugünlerin,
Bugünle, yarınların içinden gelen,
Dağda, taşta gezen, soğuk sulardan içen,
Yaylalarda,
Cura, bağlama seslendiren,
Sipsiyi en yücesiyle dillendiren
Gölhisar'dan Dirmil'e geçen,
Yörüklerin kendisi olarak bilinen,
Yörüklerin kendisi olan,
Biziz.. Bizsiz olmaz.

Mehmet Bedellerin, Hüseyin Demirlerin,
Sipsiye ruh veren nefeslerinde,
Rıza Yağızların, Halil Erlerin,
Yöresel seslerinde,
Türkü türkü,
Teke yöresini dillendiren, anlatan,
Burdurlu-Teke Yöresinin Yârenleri
Biziz.. Bizsiz olmaz.

Kıl çadırda doğan, kıl çadırda ölen,
Türkmenlerin, Yörüklerin içinden gelen,
Ömrü, dağlarda, ovalarda geçen,
Tarlalarda, tutam tutam,
Arpa- buğday biçen,
Dağda, taşta ince ruhlu, ince sesli sipsiyi
Ellerde tutan, dillerde seslendiren,
Burdurlu-Teke Yöresinin Yârenleri
Biziz.. Bizsiz olmaz.

Prof.Dr. İSA KAYACAN
(Ankara, 18 Eylül 2011)

TEKE YÖRESİNİN KÜLTÜR BAŞKENTİ BURDUR'UN, "TEKE ZORTLATMASI" OYUNU

Teke zortlatması: Zortlama, sıçrama, hoplama anlamına geliyor. Teke zortlatmasının doğuş yeri, Yörüklerin yaşadığı dağlık yerlerdir. Sonbahar mevsimi keçinin erkeği olan tekelerin çiftleşme zamanıdır. Bu mevsimde erkek tekeler, hoplayıp, zıplayarak dişilere (keçilere) kur yaparlar.

Günün birinde, çobanın biri tekelerin bu halini görünce, dayanamaz, hoplama, zıplama hareketlerine kendini kaptırıp, başlar oynamaya. Taşlar üstünde sekerek değişik sesler çıkarır.

Sonraları bu hoplayıp, zıplama, taşlarda sekerken oluşan ritme benzer bir müzikde uydurulur. Böylece, teke zortlatması denen halk oyunu ortaya çıkar. Teke zortlatmasının en ünlü türküleri; Yayla yolları ve Koyunum yüz olsa'dır.

Teke zortlatması, Burdur yöresine ait bir halk oyunudur. Teke denen hayvanın her türlü garip hareketlerinin göründüğü, ortaya konulduğu, sergilendiği bir oyun türüdür.

Teke Bölgesinin adı; Teke Beyliğinden gelmektedir. 1277 yılında Karamanoğlu Mehmet Bey'in izniyle Teke Paşa bir beylik kurmuş ve bu beyliğe kendi adını/ vermiştir.

Burdur, "Teke Yöresinin kültür Başkenti" olarak bilinmektedir.
Burdur'u tamamen içine alan,
Fethiye, Ortaca'dan,
Denizli'ye bağlı Çameli, Acıpayam'dan,
Kızılhisar (Serinhisar),
Afyonkarahisar'dan,
Dinar'dan, Başmakçı'dan,
Isparta'nın Yalvaç ve Şarkikaraağaç'tan,
Antalya'nın batısını kapsayan,
Teke yöresi,
Benim… Bensiz olmaz,

Teke yöresi folklorunda, söz ve öz zenginliği vardır,
Teke yöresi folklorunda; incelik ve centilmenlik vardır,
Teke yöresi folklorunda; gurbetin hüzünleşen bütünlüğü vardır,
Teke yöresi folklorunda yaylaların serinliği, ovaların sıcaklığı vardır,
Teke yöresi folklorunda çamların rüzgâr hışırtısı,
Kabardıçların gölgesinde mola veren zeybeklerin çalımı vardır.

"En geniş katılımlı yöresel oyun" kategorisinde oynanan kıvrak halk oyunu.. "Hadi gari sende gel" türküsü eşliğinde oynanan, Burdur'a özgü, özel halk oyunu.. Teke zortlatması oyunu (Daha önce yapılan denemelerde en çok 12

bin kişiye ulaşan) 20 bin 328 kişinin katılımıyla, Burdur Gazi Atatürk Stadında 25 Eylül 2005 tarihinde Guinness Rekorlar Kitabına girmek için, Teke zortlatması oyunuyla Guinness Rekorlar Kitabı Türkiye Temsilcisi, Prof. Dr. Orhan Kural'ın denetiminde tek tek stada alınanların aynı anda oynadıkları halk oyunuyla gerçekleştirildi.

Ertesi günlerden birinde; Guinness Rekorlar Kitabı Türkiye Temsilcisi, Prof. Dr. Orhan Kural; "Evrensel bir dans olmadığı" gerekçesiyle, Burdur'daki rekor denemesinin reddedildiğini açıkladı.

Yazının İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: *1- Gaziantep'te Zafer Gazetesi (25.05.2011) 2- Burdur Gazetesi (30.05.2011) 3- 24 Saat Gazetesi (Ankara, 01.06.2011) 4- Anayurt Gazetesi (Ankara, 23.06.2011) 5- Ses 15 Gazetesi (Burak, 23.07.2011)*

Teke Yöresinin Başkentine TEKE yaraşır

Burdur Belediyesi, Burdur girişinde, Sanayi Kavşağı'na koyduğu teke heykelinin ardından, aynı heykeli birebir ölçülerine uygun şekilde Hatiphoca Kavşağı'na koymak için yaptırıyor. Çalışmaları, daha önce olduğu gibi, Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Resim-iş Öğretmenliği Öğretim Görevlisi Önder Toptaş yürütüyor.

2012 yılını tanıtım yılı ilan eden Burdur Belediyesi, bu kapsamda yöremizin simgesi olan Teke figürünü, aynı ölçülerde yaptırarak şehrin farklı noktalarına koymayı planlıyor. Çalışmalar kapsamında, Hatiphoca Kavşağı'na konulmak üzere bir teke heykeli yaptırıldı.

Çalışmalarla ilgili bilgi veren Belediye Başkan Yardımcısı Hasan Duygulu; "Yöremizin simgesi tekeyi, her alanda kullanmak istiyoruz. Bilindiği gibi, geçtiğimiz yıl Burdur girişinde, Sanayi Kavşağına teke heykeli koyup, 'Teke Yöremize Hoşgeldiniz' diyerek, yöremizin teke yöresi olduğunu vurgulamıştık. Bu sene birebir ölçülerde, Önder hocamızın yaptığı çalışmayla, Hatiphoca Kavşağı girişindeki noktaya bir teke figürü koymayı düşünüyoruz. Teke artık Burdur'un yükselen, bilinirliğini artıran bir simgesi haline gelecek. Bu arada Burdur'a kültür sanata bir şekilde emek vermiş insanlarımızın da yaşatılmasında yarar var. Bu insanlarımızın yaşatılması heykel, büst, mask şeklinde olabilir. Bunları yapmayı planlıyoruz" dedi.

Teke heykelini yapan

Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Resim Bölümü Öğretim Görevlisi Önder Toptaş ise, daha önce Burdur girişine yapılan heykeli de kendisinin yaptığını hatırlatarak, Hatiphoca Kavşağı'na konulmak üzere yapılan heykelin orijinal boyutuna uygun olduğunu ve çalışmayı yaklaşık iki ayda tamamladığını belirtti. (Haber: Hacer Zeren- Burdur Gazetesi, 07 Şubat 2012)

(Söz -Müzik: Hamit Çine, Düzenleme: Serkan Yıldız)

YAYLALARDAN OVALARDAN ANAN GELDİ, BUBAN GELDİ,

Yaylalardan ovalardan
A yârim in de gel.
Yayan değil kıratına
A yârim bin de gel.

Anan geldi buban geldi
Dayın geldi halan geldi
Davul zurna çalan geldi
Hadi gari sende gel.

Koyun geldi kuzu geldi
Okuyucudan yazı geldi
Hac 'Osman'ın kızı geldi
Hadi gari sen de gel.

Bacalardan duman geldi
Arpa buğday saman geldi
Komşu köyden îmam geldi
Hadi gari sen de gel.

Tarlalardan ayrık otu
A yârim yolda gel.
Sarı inek kayıp olmuş
A yârim bul da gel.

Anan geldi buban geldi
Dayın geldi halan geldi
Davul zurna çalan geldi
Hadi gari sende gel.

Koyun geldi kuzu geldi
Okuyucudan yazı geldi
Hac 'Osman'ın kızı geldi
Hadi gari sen de gel.

Bacalardan duman geldi
Arpa buğday saman geldi
Komşu köyden imam geldi
Hadi gari sen de gel.

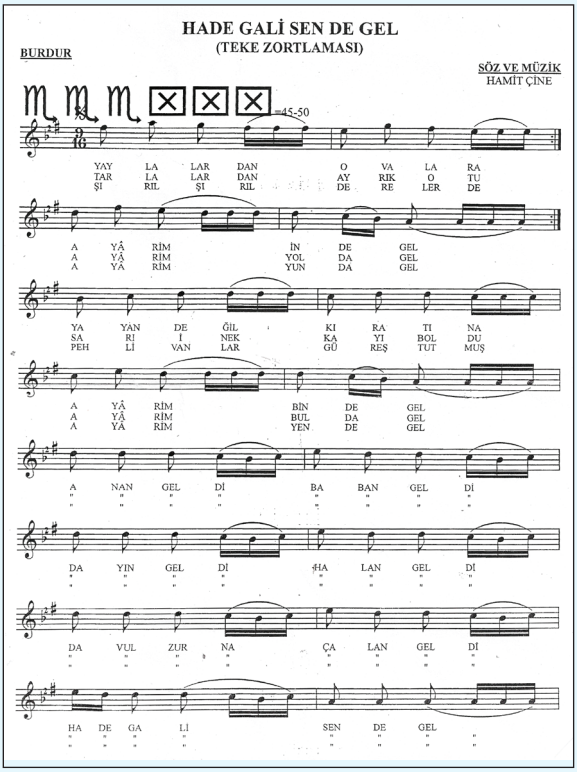
Şırıl şırıl derelerde
A yârim yün de gel.
Pehlivanlar güreş tutmuş
A yârim yen de gel.

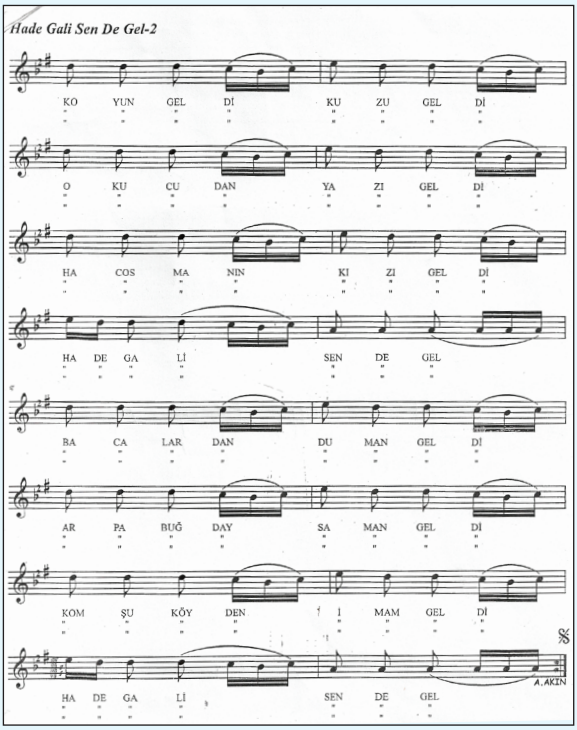
Anan geldi buban geldi
Dayın geldi halan geldi
Davul zuma çalan geldi
Hadi garî sende gel.

Koyun geldi kuzu geldi
Okuyucudan yazı geldi
Hac'osman'ın kızı geldi
Hadi gari sen de gel.

Bacalardan duman geldi
Arpa buğday saman geldi
Komşu köyden imam geldi
Hadi gari sen de gel.

Hamit ÇİNE

HADE GALİ SEN DE GEL
(TEKE ZORTLAMASI)
BURDUR
SÖZ VE MÜZİK
HAMİT ÇİNE
=45-50
YAY LA LAR DAN O VA LA RA
TAR LA LAR DAN AY RIK O TU
ŞI RIL ŞI RIL DE RE LER DE
A YÂ RİM İN DE GEL
A YÂ RİM YOL DA GEL
A YA RİM YUN DA GEL
YA YAN DE ĞİL KI RA TI NA
SA RI İ NEK KA YI BOL DU
PEH Lİ VAN LAR GÜ REŞ TUT MUŞ
A YÂ RİM BİN DE GEL
A YÂ RİM BUL DA GEL
A YA RİM YEN DE GEL
A NAN GEL Dİ BA BAN GEL Dİ
DA YIN GEL Dİ HA LAN GEL Dİ
DA VUL ZUR NA ÇA LAN GEL Dİ
HA DE GA Lİ SEN DE GEL

Hade Gali Sen De Gel-2
KO YUN GEL Dİ KU ZU GEL Dİ
O KU CU DAN YA ZI GEL Dİ
HA COS MA NIN KI ZI GEL Dİ
HA DE GA Lİ SEN DE GEL
BA CA LAR DAN DU MAN GEL Dİ
AR PA BUĞ DAY SA MAN GEL Dİ
KOM ŞU KÖY DEN İ MAM GEL Dİ
HA DE GA Lİ SEN DE GEL
A.AKIN

ANAM UNUTAMIYORUM HALAM UNUTAMIYORUM

1-
Şu Burdur'a gittim tuttum sözümü
Yedirdiler bana dîmlit üzümü
Tezgâh başındaki Burdur kızını;

Anam unutamıyorum
Halam unutamıyorum.

2-
Alaca bezinden perde asmışlar
Burdur cevizinden ezme yapmışlar
Kabak helvasına badem katmışlar;

Anam unutamıyorum
Halam unutamıyorum.

3-
Herkes çalışıyor bulmuş işini
Ana, baba, kardeş, bir de eşini
Tadı damağımda Burdur şişini;

Anam unutamıyorum
Halam unutamıyorum.

4-
İnsanları dosttur, birbirine yâr
Sipsi ile kabak keman çalarlar
Serenler serenler zeybek oynarlar;

Anam unutamıyorum
Halam unutamıyorum.

5-
İçtim Eren Ardış soğuk suyunu
Çoban Kızlar gördüm, güder koyunu
Sekerek Oynarlar Teke Oyunu;

Anam unutamıyorum
Halam unutamıyorum.

6-
Doğudan Batıya Mavi Gölünü
Bahçedeki pembe pembe gülünü
Burdur ağzı ile halkın dilini;

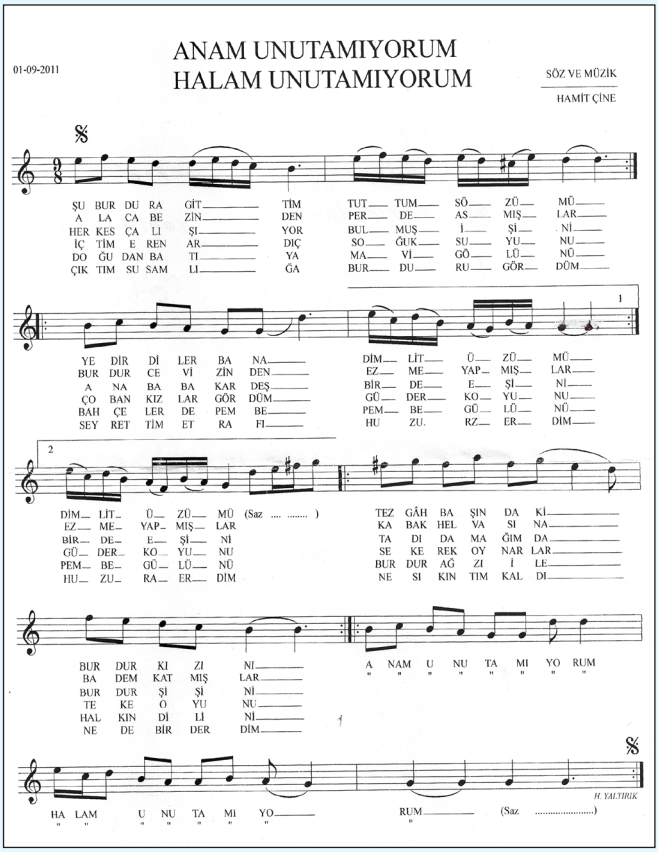
Anam unutamıyorum
Halam unutamıyorum.

7-
Çıktım susamlığa Burdur'u gördüm
Seyrettim etrafı huzura erdim
Ne sıkıntım kaldı, ne de bir derdim;

Anam unutamıyorum
Halam unutamıyorum.

Hamit ÇİNE (2011)

Not: *Bu şiirde; Anasına, halasına, Burdur'a gitmek için söz veren bir yabancının duyguları yansıtılmaktadır. (H.Ç.)*

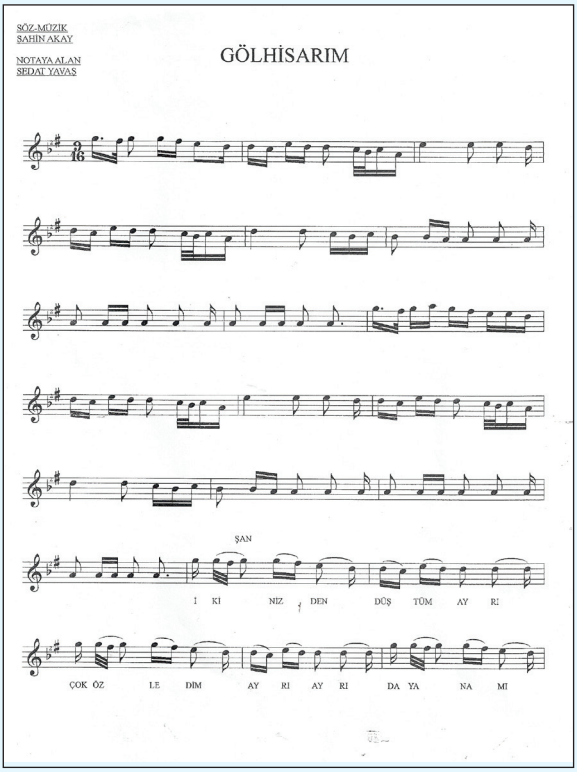
GÖLHİSAR'IM
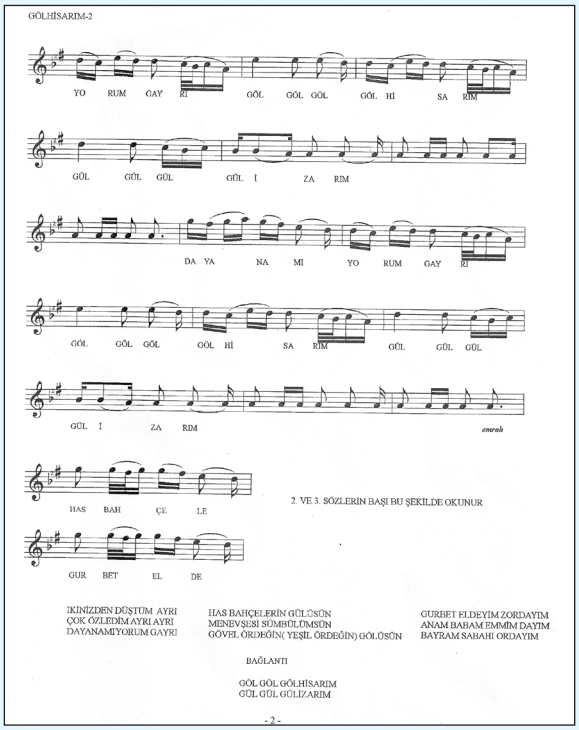
Söz ve müzik: Şahin AKAY
Notaya alan: Sedat YAVAŞ

İkinizden düştüm ayrı
Çok özledim ayrı ayrı
Dayanamıyorum gayrı
Göl göl Gölhisar'ım (Nakarat)
Gül gül Gülizar'ım.
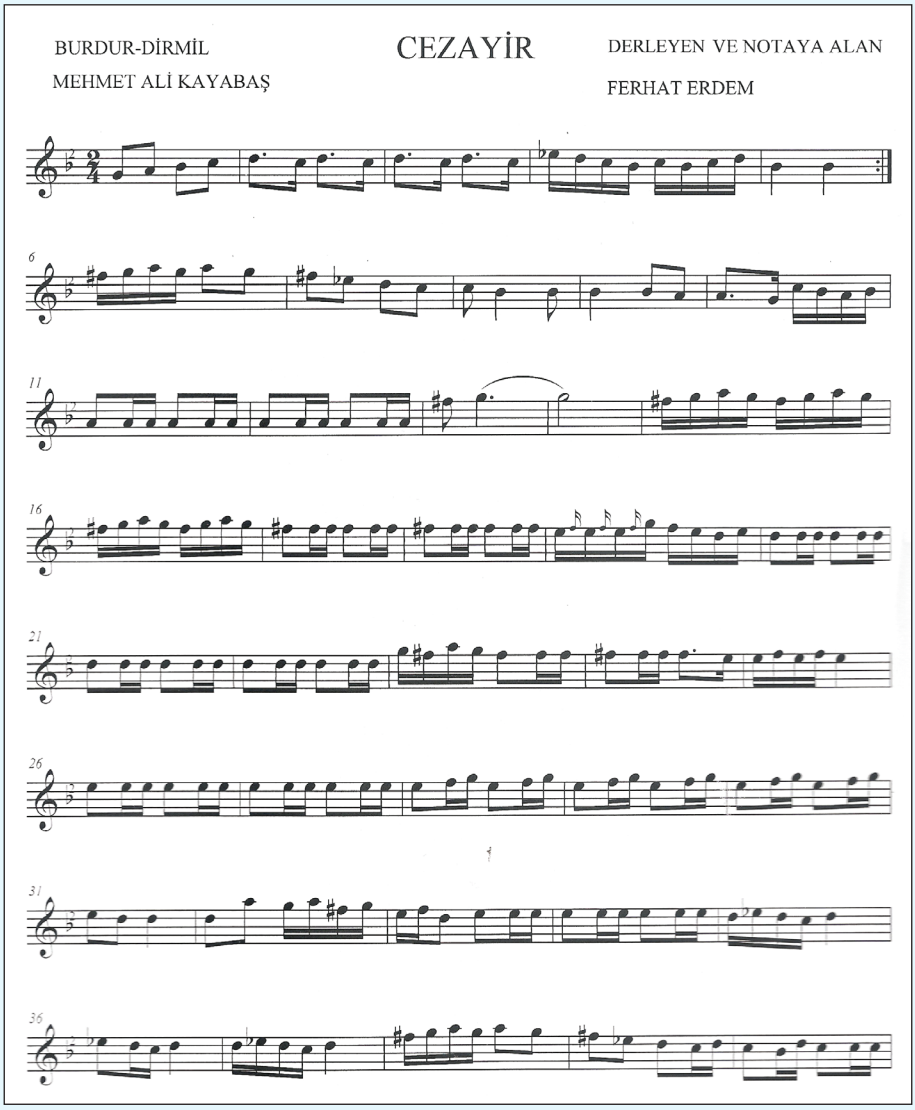
Hasbahçelerin gülüsün
Menevşesi sümbülüsün
Gövel ördeğin gölüsün
Yeşil ördeğin gölüsün (Nakarat).

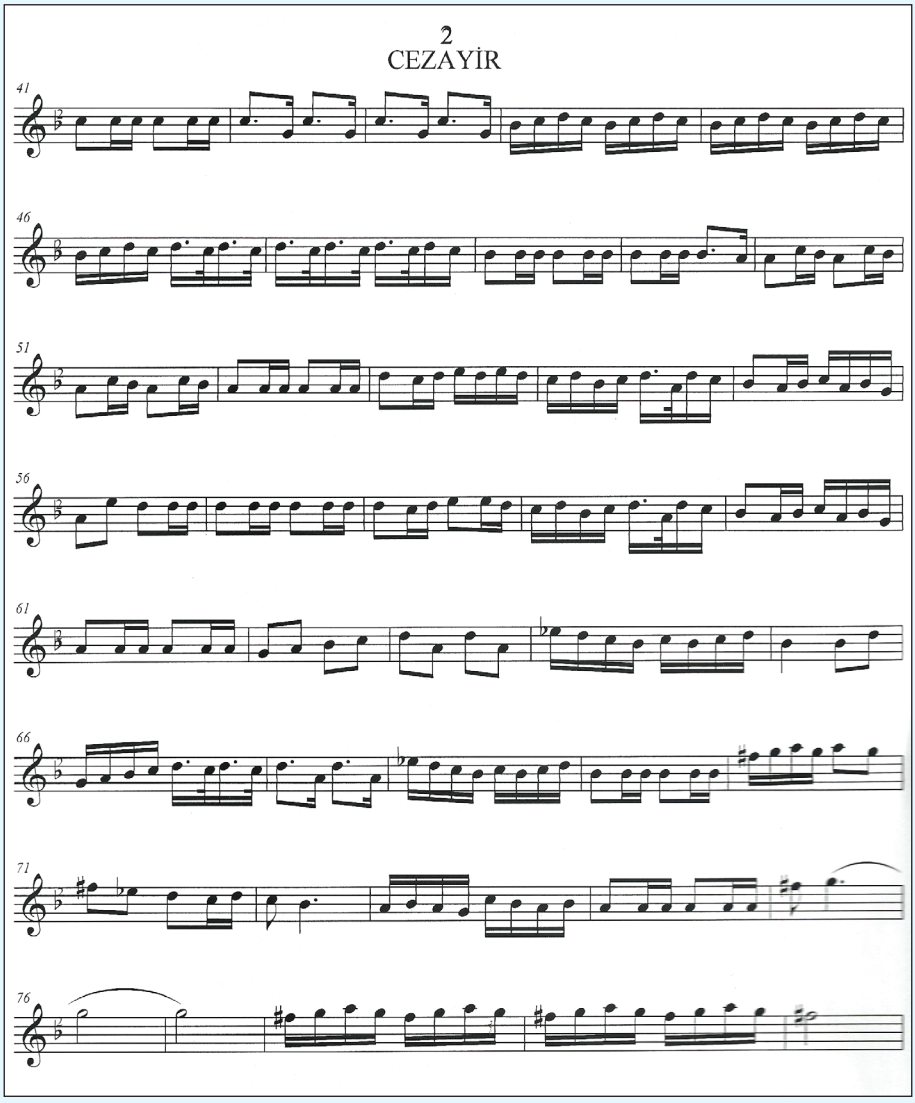
Gurbet eldeyim zordayım
Anam babam emmim dayım
Gelecek bayram ordayım
Bayram sabahı ordayım (Nakarat).

SÖZ-MÜZİK
ŞAHİN AKAY
NOTAYA ALAN
SEDAT YAVAŞ
GÖLHİSARIM
ŞAN
İ Kİ NİZ DEN DÜŞ TÜM AY RI
ÇOK ÖZ LE DİM AY RI AY RI DA YA NA MI

GÖLHİSARIM-2
YO RUM GAY Rİ GÖL GÖL GÖL GÖL Hİ SA RIM
GÜL GÜL GÜL GÜL İ ZA RIM
DA YA NA MI YO RUM GAY Rİ
GÖL GÖL GÖL GÖL Hİ SA RIM GÜL GÜL GÜL
GÜL İ ZA RIM
emrah
HAS BAH ÇE LE
GUR BET EL DE
2. VE 3. SÖZLERİN BAŞI BU ŞEKİLDE OKUNUR
İKİNİZDEN DÜŞTÜM AYRI
ÇOK ÖZLEDİM AYRI AYRI
DAYANAMIYORUM GAYRI
HAS BAHÇELERİN GÜLÜSÜN
MENEVŞESİ SÜMBÜLÜMSÜN
GÖVEL ÖRDEĞİN(YEŞİL ÖRDEĞİN) GÖLÜSÜN
GURBET ELDEYİM ZORDAYIM
ANAM BABAM EMMİM DAYIM
BAYRAM SABAHI ORDAYIM
BAĞLANTI
GÖL GÖL GÖLHİSARIM
GÜL GÜL GÜLİZARIM
- 2 -
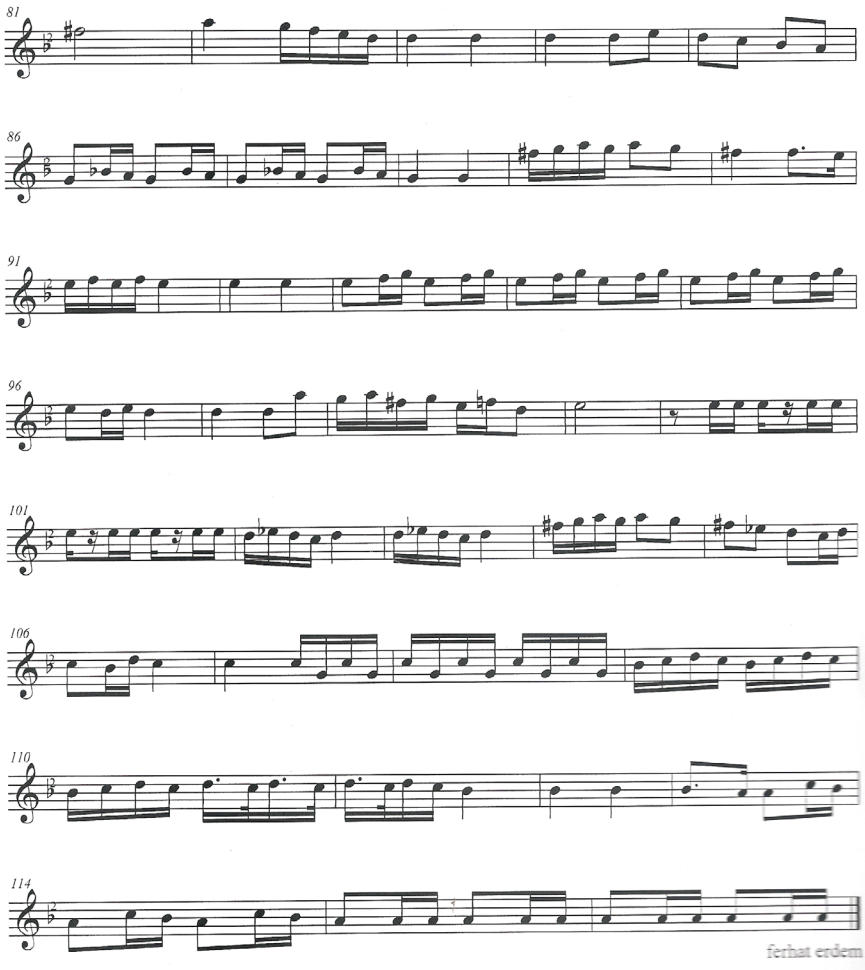
CEZAYİR: Burdur Dirmil: Mehmet Ali KAYABAŞ
Derleyen ve Notaya alan: Ferhat ERDEM

2
CEZAYİR
41
46
51
56
61
66
71
76

3

CEZAYİR

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

SÖZ USTALARI

(Alfabetik soyadı sıralamasıyla)

Orhan Akay: 01.02.1973 tarihinde Burdur ili Kemer İlçesinde doğdu. İlk ve orta öğrenimini Kemer İlçesi Kemer İlköğretim Okulu'nda tamamladıktan sonra, Petrol ve Hububat işi ile uğraşan Akay, babasının yanında iş hayatına atıldı. 1995 yılında Burdur ili Çendik Köyü'nde AKAY Petrol Limited Şirketini açan ve halâ bu şirketin sahipliğini sürdüren (2012) aynı zamanda da hububat alım satım işiyle de uğraşan, Burdur Ticaret Borsası'nda da Meclis Başkanlığı yapan (2012) Orhan Akay, evli 3 çocuk babasıdır.

İsmail Hakkı Akbaş: Hüseyin ve Ayşe'nin çocukları olarak 15.03.1947 tarihinde Burdur merkez Yaylabeli Köyü'nde doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Burdur'da tamamladı. 1970 yılında inşaat mühendisi oldu. Devlet ve özel sektör kuruluşlarında, değişik kademelerde çalıştı. Müteahhitlik yaptı. Ortaokul yıllarında öğretmenlerinden aldığı resim sevgisi, emekliliğinden sonra çalışmalarının ilk sıralarında yer aldı. Karma sergilere katıldı. İnsanları seven ve insanları resmeden İsmail Hakkı Akbaş, çalışmalarını kendi atölyesinde, Antalya'da sürdürüyor.

Fadime Akbaş: Ahmet ve Keziban'ın çocukları olarak 1942 yılında (Burdur) Gökçeyaka köyünde doğdu. Köy Enstitüsü öğretmeni Hüseyin Akbaş'ın eşi olan, halı, kilim, heybe, torba, beşikörtüsü dokumadaki ustalığıyla bilinen, turna katarı, tolu kırk kıvrım motiflerini ustalıkla kullanan Fadime Akbaş bu alandaki çalışmalarıyla dikkat çeken isimlerin başında yer alıyor.

Hanım Akçay: Burdur ilinin Kemer ilçesinde dünyaya geldi. "Erkek çocuğu bekleyen aileme 1 Nisan şakası gibi, kız çocuğu olarak dünyaya gelmişim" diyen Hanım Akçay; Burdur Gençlik ve Spor İl Müdürlüğünde Masa Tenisi Antrenörü olarak çalıştı. Müzik öğretmenliği yapan, yazdığı şiirleri ve köye dayalı hikâyeleriyle dikkat çeken, sonsuz sevgi dolu bir yürek verdiği için, yüce Rabbine teşekkür eden Hanım Akçay'ın "sensiz sevgi" adlı şiirinin bir dörtlüğü:

Bir sessizlik kapladı yüreğimi
Kanımın donduğunu hissettim bir an
Yağan kar, sıcak geldi ellerime
Söylediğin o sözler üzerine...

Hıdır Altaş: 1958 yılında Burdur'da doğdu. İlkokulu Kuzköyde, ortaokulu Çeltikçi'de okudu. İmam Hatip Lisesine girdi. Ancak geçirdiği bir kaza nedeniyle ayrılmak zorunda kaldı. Akdeniz Üniversitesi'nde hastabakıcı olarak görev yaptı. Liseyi bitirdikten sonra memur olarak çalışmaya başladı.

Akdeniz Böbrek Hastalıkları ve Organ Nakli Derneği'nde uzun süre çalışan Hıdır Altaş, AÖF İşletme Bölümü'nden mezun oldu. 2004 yılında emekli olan, organ ve kan bağışı konularında gönüllü çalışan, destek veren, "organ bağışı geleceğin sigortasıdır" görüşünden hareket eden, değişik konulardaki şiirleri dergi ve gazetelerde yayınlanan, esas adından başka Âşık Turhani mahlasını da kullanan Hıdır Altaş Antalya'da yaşıyor.

Orhan Altın: 08.11.1958 tarihinde Isparta'da doğdu. İlk, orta, lise ve yüksek öğrenimini Isparta'da tamamladı. 1980 yılında Isparta Eğitim Enstitüsü Sosyal Bilgiler Bölümünden, daha sonra AÖF Lisans Tarih Bölümünden mezun oldu.

İstanbul Teknik Lisesi Tarih Öğretmenliği, idarecilik görevinden sonra Burdur'da değişik okullarda idareci ve öğretmen olarak görev yapan Orhan Altın, şiirleri yanında denemeleri ve Burdur Gazetesindeki köşe yazılarıyla dikkat çekti.

Satranç hakemliği ve antenörlüğü de yapan, Burdur Suna Uzal İlköğretim okulunda sosyal bilgiler öğretmeni olarak (2010) görevini sürdüren Orhan Altın, şiir alanında yeteneği olan öğrencileriyle yakından ilgileniyor.

Yusuf Altındal: 02 Ocak 1953 tarihinde Burdur'da doğdu. İlk, Orta ve Meslek Lisesini Burdur'da, Yüksek Öğretimini Ankara Erkek Teknik Yüksek Öğretmen Okulunda (1972-1976) tamamladı.

İlk görev yeri Muş Endüstri Meslek Lisesi (1977-1978) olan Yusuf Altındal, daha sonra Öğretmenlikten istifa ederek serbest çalışmaya başladı. Askerliğini yedek subay olarak Aydın'da yaptıktan sonra, üç yıl özel sektörde çalıştı.1983 yılında Akdeniz Üniversitesi Burdur Meslek Yüksekokulu'nda Öğretim görevlisi olarak, göreve başladı. Burdur Meslek Yüksekokulu Makine ve Makine Resim-Konstrüksiyon programlarında Öğretim görevlisi olarak, çalışmalarını sürdüren (2011) Makine-Resim-Konstrüksiyon I, Makine-Resim-Konstrüksiyon II, Tasarım-Proje, Makine Elamanları, İmalat Tekniğine Giriş, Kalite Kontrol, Sistem Analizi ve Tasarım derslerini okutan Yusuf Altındal, 1993 yılında Burdur Yüksek Öğretim Vakfını kurarak Vakıf Başkanı seçildi.

Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Burdur Yüksek Öğretim Vakfı Başkanı olarak, Burdur Kent Konseyi Genel Sekreteri, Kültür ve Turizm Derneği Yönetim Kurulu Üyesi, Türk Ocağı Yönetim Kurulu Üyesi, İlim Yayma Cemiyeti Yönetim Kurulu Üyelisi olarak görevlerini sürdüren, evli ve iki kız babası olan Yusuf Altındal'ın yayınlanmış iki eseri:

- Bir Patent, Altındal Y.; 2008, Makine Bilimi ve Elemanları, Lisans Yayıncılık, ISBN:9978-9944-274-41-8, 319 sayfa, İstanbul,

- Altındal Y.;2010 Burdur İli Kalkınma Düzeyi Araştırması ISBN: 978-9944-60-701-8,89 sayfa, Burdur.

**İlimizde, yaklaşık 25 yılı aşkın süredir Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi (MAKÜ) Merkez Meslek Yüksekokulunda öğretim üyeliği ve aynı zamanda Burdur Yükseköğrenim Vakfı Başkanlığı yapan Yusuf Altındal, MAKÜ Genel Sekreter Yardımcılığına atandı: (Yenigün Gazetesi, Burdur, 07 Ocak 2012)*

İlyas Anaç: 10.01.1956 tarihinde, Burdur Merkez Düğer Köyünde doğdu. İlkokulu Düğer Köyünde bitiren Anaç, orta ve lise tahsilini Burdur'da tamamladı. Yüksek öğrenimini, Ankara İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi Ekonomi-Maliye Bölümü olarak 1978 yılında bitirdi. İlyas Anaç, iş hayatına; ilk olarak Shobara (Bur-Trak) traktör Fabrikasında, Teknik Satınalma Servisinde başladı. 1981'de kısa dönem askerliğini tamamlayan Anaç, 1982 yılında Serbest Muhasebecilik meslek hayatına başladı.

1985 yılında kurulan Burdur Muhasebeciler Derneği kuruluşunda ve yönetiminde görev aldı. Burdur Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler Odası Yönetim Kurulu Üyeliği ve üç dönem Disiplin Kurulu Başkanlığı, Mayıs 2002-Ekim 2010 tarihleri arasında Burdur SMMMO Başkanlığı ve ardından Kasım 2011 tarihinden bugüne kadar (2012) ise; 2010'da yapılan seçimle, Türkiye Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler ve Yeminli Mali Müşavirler Odaları Birliği (TÜRMOB) Disiplin Kurulu Sekreteri olarak, üç yıllığına seçildi.Her ne konumda olursa insanın çizgisinin doğru olmasını, kendisine hayat felsefesi edinen İlyas Anaç evli ve 3 çocuk babasıdır.

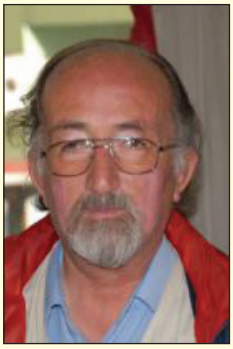
Şevkiye Nursel Arlı: 1958 yılında Burdur'da doğdu. Kız Teknik Yüksek Öğretmen Okulundan mezun olan Arlı, pek çok kişisel sergi açtı.

Ahmet Fakı: 1937 yılında Çavdır, Büyükalan köyünde doğdu. Aynı yerde ilkokulu bitirdi. 1950'de Denizli ilinde hafızlığa çalışmaya başladı. 1951 yılı Ocak ayında Isparta İmam Hatip Okulu'na kaydolarak. 4 yıl orta kısmını, 3 yıl lise kısmını okudu. Türkiye'de ilk İmam Hatip Okulu mezunlarından birisi olan Ahmet Fakı, 1957-1958'de bitirdi. 1959'da Denizli merkezinde İmam-Hatiplik yaptı. Bu arada Denizli'de Arapça, Tefsir, Hâdis, Fıkıh, Mantık derslerini özel olarak aldı. 1960 yılı 1 Ocak'ta yedek subay okuluna çağırıldı. 6 ay eğitimden sonra moral subayı olarak kura çekti. Erzurum Uzunahmet 180. Piyade Alayında bölük komutan vekili ve moral subayı olarak göreve başladı. Haftada bir gün bütün Alaya moral dersi verdi.

1961 yılı 30 Haziran'da terhis oldu. Aynı yıl Temmuz ayının 27 sinde Burdur Merkez Şeyh Sinan Camiinde İmam-Hatip olarak göreve başladı. 3 yıl bu görevi sırasında vaiz ve nasihatlara da devam etti. 1964 yılında resmen Burdur Merkez Vaizliğine başladı. Bir çok Dernek ve Özel Vakıf da görev aldı. Görevi süresince Vaaz ve İrşat Yönetmeliği gereği bütün kaza, kasaba ve köyleri defalarca dolaştı. Oralarda sohbet, vaaz ve konferanslar verdi. "Türkler ve İslâmiyet", "İslâm'da Kadın ve Hakları", "İslâm Dışı Bid'at ve Hurafeler", "Mirac", "İnsan Hakları" konularında konferanslar verdi. Ayrıca çeşitli guruplarla zaman zaman sohbetler yaptı. Senelerce kitap ve sünnete uygun Burdur halkına bilgiler sundu. Ramazan aylarında iki defa Belçika ve Almanya'ya görevli

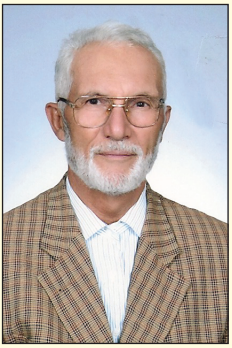
gönderildi. 5 Hac ve 2 Umre olarak kafile başkanı göreviyle mübarek beldelere gitti. 20 sene Cezaevi tutukevine haftada iki sefer giderek dini ve ahlâki bilgiler aktardı. Merkez Yetiştirme Yurdunda yine iki akşam din ve ahlâk dersleri verdi. 1960'larda Burdur İmam Hatip okulu öğrencilerine Kur'an-ı Kerim dersleri okuttu. Devamlı konuşmaları nedeniyle Burdur'da birlik ve beraberliğe katkı sebebiyle Vali M. Recai Tosyalı ve yine Vali Memduh Oğuz tarafından takdirname ile taltif edildi. 1969 yılında Antalya Merkez Vaizi ve Müftü Yardımcısı olarak tayin oldu. 6 ay sonra tekrar Burdur Merkez Vaizi olarak geri döndü. 1988 yılında emekli oldu, 10 ay sonra Burdur Merkez Vaizliğine 2.defa atandı. 1998 yılında 2.defa emekli oldu. 38 yıl resmi görev yaptı. Halen fahri olarak Burdur'da vaaz ve irşat görevine devam ediyor. Çok okuyan Fakı, Burdur'da yaşıyor.

Mustafa Arslan: 1951 yılında Sinop ili Saraydüzü ilçesinde dünyaya geldi. İlkokul eğitiminden sonra, Ankara da Ulus-Akşam Sanat Okulu'na devam etti. Okul yıllarında Rüzgârlı sokakta Güneş Matbaasında dayısının yanına gittiği bir gün 1967 yılın da ise Tanin ve Tasvir gazeteleri yazı işleri müdürü tarafından kendisine foto muhabiri görevi verildi.

Gazetecilik hayatı bu şekilde başlamış oldu. Bu görevini askere gittiği 1971 yılına kadar sürdürdü.

Askerlik dönüşü kısa süre Gazetecilik için müracaat ettiği, Güneş Matbaasında foto muhabiri olarak işine devam etti. Ancak 1973 yılı sonlarına doğru arkadaşından gelen bir teklifle Türkiye Elektrik Kurumun da göreve başladı. Görevinde 25 yıllık bir çalışmanın ardından Ankara da foto muhabirliği döneminden tanıdığı bir gazeteciden gelen teklif ile 1992 yılında Gazeteciliğe geri döndü. Sırası ile MİL-HA (Milliyet Haber Ajansı) ve DHA (Doğan Haber Ajansın) da 18 yıl çalıştı. Burdur'da yaşayan Mustafa Arslan, gazeteciliğe arkadaşlarının çıkardığı Antalya Güncel ve kendisine ait "Burdur İlkadım" İnternet Gazetelerinde sürdürmekte (2011).

Mehmet Atasever: 1933 yılında, Burdur'un Ağlasun İlçesi Mamak köyünde doğdu. İlköğretimini köyünde tamamladı. Çiftçi bir ailenin çocuğu olan, çeşitli işkollarında çalışan, en son bir un fabrikasında görev yapan, hedefinde ticaret yapmak düşüncesi yeralan, seyyar mutfak eşyası satmakla işe başlayan Mehmet Atasever, 1971 depreminden sonra bir mağaza kiralayıp sabit çalışmaya başladı.

Kısa sürede ticari hayatta tanınan ve güvenilen bir firma sahibi olan, dayanıklı tüketim malları, beyaz eşya, elektronik ve mobilya alanında çalışmalarını sürdüren, pek çok vakıf ve derneğin üyesi ve yöneticisi olan Mehmet Atasever, yazdığı, yayınladığı şiirleriyle dikkat çekti.

İsa Kayacan Unutulmayacak

(Mehmet Atasever- 23.11.2010)

Sayın İsa Kayacan hocam, Ece köyünden,
Ecdadı peygamberimizin yüce soyundan,
Mayası yoğrulmuş Tefenni'nin Barutlu suyundan,
İsmi sonsuza kadar unutulmayacak inşallah!...

Ercan Akın: 15 Haziran 1961 tarihinde Burdur 'un Yeşilova ilçesinin Gökçeyaka köyünde doğdu. İlkokulu Gökçeyaka köyünde, ortaokulu ise Yeşilova Akçaköy'de okudu, liseyi Burdur Ticaret Lisesi'nde bitirdi. Üniversite sınavlarından sonra Burdur Eğitim Enstitüsü'nde yüksek öğrenime başladı. 1980 yılında Ankara Eğitim Enstitüsü'nde yüksek öğrenimini tamamladı. Nakliyeci bir ailenin çocuğu olarak okulların tatil olduğu dönemlerde babasıyla birlikte çalıştı. Öğrencilik hayatını bu şekilde tamamladı.

05 Ocak 1981 tarihinde ilkokul öğretmeni olarak atandı. 8 ay kadar geçici olarak Isparta'da, 2.5 yıl kadar da Mardin ilinin Midyat ilçesi Temelli köyünde, yaklaşık 5 yıl kadar Burdur ili Merkez ilçesi Yassıgüme köyünde öğretmenlik yaptıktan sonra, 1988 yılında özel iş hayatına geçmeye karar verdiği için görevinden ayrılmak zorunda kaldı.

1988 yılından itibaren Burdur'da tarım hayvancılık sektörüne dayalı ticaret yaptı. Bu işini sürdürürken, 1995 yılında Burdur'un ilk tekstil fabrikasını kurdu. Uzun yıllar başarılı bir şekilde Avrupa'ya ihracat yaparak ülkesine döviz kazandırdı. Burdur'da istihdam sağladı. Ticaret yaparken halka yatırım yapma sözü vermişti. Bu yatırım sözünü yerine getirmenin mutluluğunu yaşadı.

1995 yılında Dünya Ticaret Örgütü'nün tüm ülkelerle imzaladığı bir protokol olduğunu 2003 yılında öğrendi. Protokole göre; 2005 yılında tekstilde kotaların kalkacak olması bizim için bir felaketti. 2003 yılında hiç vakit kaybetmeden bölge için ileride önemli olacağını düşündüğü mermer sektörüne girmeye karar verdi. 2004 yılında mermer sektörüne adım atarak Burdur için yine döviz kazandırmaya, istihdam oluşturmaya devam ediyor (2012)

Eğitim kökenli olması nedeni ile sosyal sorumluluk konusunda duyarlı bir kişi olan Ercan Akın'ın, bu nedenle uzun zamandır düşündüğü okul yaptırma fikrini 2010 yılında "Ercan Akın Fen Lisesi"nin temelini atarak gerçekleştirme yolundaki çalışmalarının sonuna gelindiği (2012) ifade ediliyor.

Aytaş Akın Mermer San. ve Tic. A.Ş. firmasının Yönetim Kurulu Başkanlığını sürdüren, 1982 yılında evlenen Ercan Akın, iki çocuk babasıdır.

Aliye Atıcı: 01.01.1956 tarihinde Burdur merkezde doğdu. Turan İlkokulunda, Merkez Ortaokulunda ve Burdur Lisesinde tahsilini sürdürdü. İlkokul yıllarında kız kardeşiyle birlikte melodika ve akordiyon çaldı. AÜ-DTCF Ülkeler Coğrafyası kürsüsünden mezun olan Aliye Atıcı, Burdur merkez, Keçiborlu, Yozgat merkezde değişik okullarda coğrafya öğretmeni olarak görev yaptı. Burdur Lisesi'nde de çalışan Aliye Atıcı, Ekim 2001'de Burdur Cumhuriyet Lisesi'nden emekli oldu.

Önceki yıllarda, Sakarya İlkokulu'nda kısa dönem "vekil öğretmenlik" yaptı. Şeker Fabrikası'nda muhaberat servisinde çalıştı. 1998 yılında arkadaşlarıyla birlikte TEMA Vakfı'nın, Burdur temsilciliğinin kuruluşunu gerçekleştirdi. Sanatın her dalına ilgi duyan Aliye Atıcı, gezdiği yerlerin ilginç görüntülerini fotoğraflaştırıp, sergilerle de bu görüntüleri kamuoyuyla paylaştı. Bunların başında gelen, Burdur'a ait çektiği ve sergilediği fotoğraflarla çevrede bilinen, tanınan Aliye Atıcı Burdur'da yaşıyor.

Muammer Atıcı: 1927 yılında Burdur'da doğdu. Turan İlkokulu'ndan mezun olduktan sonra resimle ilgilenmeye başladı. İlk ilhamını mahalle kahvelerine gelen "resim yapıcılardan" aldı. 13-14 yaşlarında resim yapmaya başladı. Kimseden yardım görmeden, çevresindeki resim yapanlara bakarak kendini yetiştirdi.

Eşinin amcasından ud alarak, kendi kendine çalmaya başlayan Muammer Atıcı, sonra cümbüş üzerinde çalışmaya başladı. 1975'li yıllara kadar kara kalem portre resimleri üzerinde çalıştı. Arada yağlı boya manzaralar da yaptı. Burdur Şeker Fabrikası'nın kurulduğu yıllarda montaj aşamasında göreve başladı. Buradan 1979 yılında emekli oldu. Muammer Atıcı Burdur'da yaşıyor.

Mustafa Avcı (Ali oğlu): 09.09.1939 tarihinde Tefenni ilçesinde (Gölhisar) doğdu. Ortaokul mezunu olan Mustafa Avcı, Gölhisar'daki bazı ilkokullarda vekil öğretmenlik yaptı. Burdur Defterdarlığında tahsildar ve öteki görevlerde çalıştı. 1985 yılında emekli olan Arzuhalcilik yaparken, Armutlu mahallesi muhtarlığına seçilen, bu görevi iki dönem sürdüren Mustafa Avcı 64 yaşında bilgisayar öğrendi. Araştırmalarını, internet sitelerinde yayınladı. Değişik konularda yazdığı şiirleriyle, mahalli gazetelerdeki köşelerinde yayınladıklarıyla dikkat çekti.

Orhan Nedim Ayık: Emekli Edebiyat Öğretmeni. Burdur Gazetesinde makaleleri yayınlandı.

Sevtap Gümüş Azaklı: 21.07.1972 tarihinde Burdur'da doğdu. İlkokulu merkez Turan İlkokulu'nda, liseyi ticaret lisesinde okudu. İlkokul 2 nci sınıfta, karikatür yarışmasında 1 ncilik ödülü aldı. Lise yıllarında şiir yazmaya başlayan, değişik gazete ve dergilerde yayınlanmış şiirleriyle bilinen Sevtap Gümüş Azaklı Burdur'da yaşıyor.

Zafer Azaklı: 11.07.1970 tarihinde Rize'de doğdu. İlkokul ve ortaokulu Rize-Pazar ilçesinde tamamladı. Değişik illerde çalıştı. Burdur'da kuaförlük yapan Zafer Azaklı, yazdığı ve yayınladığı şiirleriyle dikkat çekti.

Dilek Bakırkaynak: Burdurlu'nun Sesi Gazetesinde muhabirlik, editörlük ve köşe yazarlığı yaptı.

Fatma Balcı: Burdur - Bucak doğumlu Fatma Balcı 22 yıllık öğretmenlik hayatından sonra emeklilik yıllarını çok sevdiği resim çalışmalarına ayırmaktadır. Antalya, Ankara ve İzmir'de "Geleneksel Formlarda Zaman Dokusu", "Zaman Rüzgârındaki Mimari Formlarımız", "Dalgalar Duvarlarımı Aşındırırken" ve "Denizden Gelen Esinti" isimli kişisel resim sergilerini açan sanatçı, Yediarıklar Sanat Grubu ve GÜSAD'ın karma sergilerine katıldı.

Hüsnü Bayer: Hacınebizadeler ailesinden Rıza Beyle Zeliha Hanımın ikinci çocukları olarak Burdur'da Ulu Cami'nin karşısındaki bir evde 1902 yılında dünyaya geldi.

İlk ve orta tahsilini Burdur'da bitirdikten sonra bir sene Burdur İdadisi'nde öğretmenlik yaptı. Daha sonra İstanbul'a giderek Eczacılık Okulu'na girdi ve Cumhuriyet'in ilk eczacılarından biri olarak 1924 yılında mezun oldu.

Nüfusa göre eczane kısıtlaması dolayısıyla eczacılık yapamadığı seneler boyunca çeşitli ticari işlerle uğraştı. Bu ara 1931 yılında Burdurlu Hasan Beyle Hatice Hanım'ın kızarlı Şadiye Hanımla İzmir'de evlendi.

Meslek hayatına 1934 yılında başlayabildi. Yine bir Burdurlu olan Eczacı Hüseyin Kamil Oktay'ın Afyon'da işletmekte olduğu İstanbul Eczanesi'ni devraldı. Afyon'da kaldığı dokuz yıl süresince eczanesini çalıştırmaktan başka İkinci Dünya Savaşı yüzünden yaşanan zorluklara rağmen, başta Burdur ve çevresinde çok iyi tanınan "Derman Kaşe" olmak üzere çeşitli ilaçların üretimine başladı.

1943 yılında İstanbul'a yerleşme karar verdi. Orada işlerini genişletti. Eczacılığın her dalında faaliyetlerde bulundu. Üç kızından biri ile oğlu da eczacı oldular. 11 Mayıs 1969'da İstanbul'da vefat etti.

Afyon'dan ayrılmadan önce 1940'ların başında, eğitimin her şeyden önemli olduğu inancıyla doğum yeri ve esas memleketi olan Burdur'a bir eğitim kurumu kazandırmayı arzu etti. Bir ilkokul inşa ederek Milli Eğitime bağışladı. Okula Hüsnü Bayer İlkokulu adı verildi.

Hüsnü Bayer'in toprağa verilmesinden iki yıl sonra 12 Mayıs 1971 depreminde Hüsnü Bayer İlkokulu ağır hasar gördü ve binanın yıkılmasına karar verildi. Aradan 25 yıl geçtikten sonra 1996 yılında okulun mezunları ve Burdurlular büyük bir kadirşinaslık göstererek Burdur Merkez İlköğretim Okulu'na yeniden Hüsnü Bayer'in adını verdiler ve hemşerilerinin adını yaşatmış oldular.

Hasan Barlas: Burdur 1955 İl Yıllığı hazırlama komisyonunda görev almış olan zamanın Burdur Lisesi Türkçe Öğretmeni Hasan Barlas'ın basılmamış olan 'Çocukluğum' isimli kitabından bahsedilmektedir. Bu kitabın bulunması halinde Burdur tarihi ile ilgili bilgiler saptanabileceğini düşünmekteyiz. Hasan Barlas'ın 'Çarşamba- Dernek' isimli şiiri Burdur'da 'Çarşamba' ve 'Dernek' günleri ile ilgili bilgi vermesi açısından ilginçtir. Burdur 1955 İl Yıllığının 70.sayfasında tamamı bulunan bu şiir kısaltılmış olarak aşağıda verilmiştir:

ÇARŞAMBA- DERNEK

Kenti kıra bağlayan iki yaz günümüz var;
Sürer bu gelenekler bağbozumuna kadar,
Kuzeye kanad geren kıra (Çarşamba) derdik,
Batıdaki bağlara (Dernek) adını verdik.

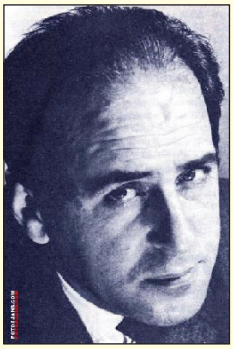
Çarşamba daha yanık, daha sıcak gelirdi,
Dernek'ten yad bir koku, yad bir renk yükselirdi.
Müslümanlar'ın bağı Çarşamba yolundaydı.
Yabancı bağları da Dernek kolundaydı.

Boşlukta sislenirdi katmer, testi kokusu,
Yollara dökülürdü akşama doğru herkes,
Havaya yükselirdi binbir tempo, binbir ses,
Kafile toz içinde evlerine dönerdi.

Bazen bir payton geçer: atlar hop hop, zil çan çan,
İçinde çılgın gençler: tütün ve rakı kokan,
Bazen halkı yarardı şakır şakır bir atlı,
Başı bulutlu gençler bir aşağı bir yukarı,
Kıra çıkaramayanlar, yahut erken dönenler,
Şehneşine oturup geçenleri gözetler.

Bu şiirden anladığımız kadarıyla, şimdiki Çatalpınar'dan göle doğru olan kısımda Türklerin, şimdiki istasyonun altındaki bölümde ise Rum ve Ermenilerin bağları varmış. Mayıs başından Eylül aylarına kadar herkesin akşamları yürüdüğü ve bir şenlik havasında geçen bu Çarşambalık ve Dernek günleri maalesef artık yoktur.

Burdurlu Tarihçi Osman Koçibay'ın Türkçeleştirdiği Rumi 1330 tarihli Konya Vilayeti Salnamesinde (yıllığında) Çarşamba günleri Burdur halkının İslâmkırı denen yere, Pazar günleri ise Hıristiyan kırı denen yere gittiği yazılmıştır.

Fakir Baykurt: 1929 yılında Burdur/ Yeşilova, Akçaköy'de doğdu. Gönen Köy Enstitüsü mezunu olan Baykurt, Köy öğretmenliği, Gazi Eğitim Enstitüsünü bitirdikten sonra ortaokul öğretmenliği, Türkiye Öğretmenler Sendikası (TÖS) Başkanlığı yaptı. Kültür Bakanlığında Danışmanlık görevinde de bulunan Baykurt, 1979 yılında emekli olduktan sonra Almanya'nın Duisburg şehrine yerleşti.

İlk yapıtı "Çilli" 1955 yılında yayınlandı. Yılanların Öcü (1959), Irazcanın Dirliği (1961), Onuncu Köy (1961), Tırpan (1970), gibi romanlarında köy yaşamını işledi. Değişik ödüller aldı. Diğer yapıtları arasında, Kamlumbağalar (1967), Amerikan Sargısı (1967), Köygöçüren (1973), Yayla (1977), Yüksek Fırınlar (1983), adlı romanları ile Karın Ağrısı (1961), On Binlerce Kağnı (1971), Gece Vardiyası (1982), Barış Çöreği (1982), Duisburg Treni (1986), yeralan 11.10.1999 tarihinde vefat eden Fakir Baykurt, İstanbul Zincirlikuyu Mezarlığında toprağa verildi.

Faruk Belevi: 23.12.1956 tarihinde İzzet ve Leman'ın çocukları olarak İzmir'de doğdu. Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi'nden mezun olan Faruk Belevi, karikatürleriyle dikkat çekti. Bir dönem Demokrat İzmir Gazetesi'nde çizerlik yaptı.

Eşi Burdurlu Karikatürcüler Derneği üyesi, uluslararası yarışmalarda pek çok ödülün sahibi olan Faruk Belevi, 1981 yılından itibaren Burdur'da yaşamaya başladı.

Çetin Bozcu: 15 Temmuz 1937 tarihinde Burdur merkezde, Akın Mahallesi'nde doğdu. İlkokulu, Turan ve Cumhuriyet okullarında tamamladıktan sonra, 1955 yılında Burdur Sanat Enstitüsü'nden mezun oldu.

1956-1957 yıllarında Ankara Traktör Fabrikası'nda usta olarak, sonra bu kuruluşta atölye şefi yardımcısı olarak görev yaptı.

1957 yılında Ankara Tekniker Okulu'nun makine bölümüne girdi. 1960 yılında makine teknikeri olarak buradan mezun oldu. Sonraki yıllarda, fark derslerini vererek Ankara Meslek Yüksek Okulu'nu bitirdi.

Sonraki yıllarda sırasıyla, DSİ Genel Müdürlüğü'nde görev aldı. Askerliğini subay olarak yaptıktan sonra, DSİ 13. Bölge Müdürlüğü'nde ikmal şefi olarak göreve başladı. Çetin Bozcu, DSİ Burdur şubesinin kuruluşunda görev aldı. Burada ikmal şefi ve teknik şeflik görevini yürüttü.

Burdur'da değişik alanlarda fahri olarak sosyal hizmetler alanındaki çalışmalarıyla dikkat çeken Çetin Bozcu, sportif alanlardaki faaliyetleriyle de Burdur'daki hizmetlerini devam ettirdi. Burdur Gölü'nde inci kefali cinsi balıkların yetişmesinde fahri olarak görev aldı.

11 Aralık 1977 tarihinde yapılan mahalli seçimlerde Adalet Partisi'nden Belediye Başkanlığı'nı kazandı. 12 Eylül 1980 tarihine kadar 2 yıl 9 ay Burdur Belediye Başkanlığı yaptı. 1983 yılında Doğru Yol Partisi'nden Burdur İl Genel Meclis üyeliğine seçilen Çetin Bozcu, 1991 yılında milletvekili adayı oldu. 2 oyla kaybetti. 1997 yılında Demokrat Türkiye Partisi'nin ilk il başkanı oldu.

Mahalli gazete ve bölgesel mecmualarda Burdur'la ilgili birçok yazısı ve şiiri yayınlanan, Burdur ağzıyla yazdığı şiirleriyle dikkat çeken, Burdur il merkezinde serbest ticaretle meşgul olan Çetin Bozcu, Burdur halkı arasında yaşamını sürdürüyor.

Mustafa Murat Bozcu: 07 Temmuz 1979 tarihinde Burdur'da doğdu. Orta öğrenimini 1997 yılında Burdur Anadolu Lisesinde tamamladı. Aynı yıl Kütahya Dumlupınar Üniversitesinin Pazarlama Bölümüne kaydını yaptırdı. Bu bölümün kendisi için uygun olmadığını düşünerek 2000 yılında tekrar üniversitesi sınavına girdi ve Mimar Sinan Üniversitesi Sanat Tarihi Bölümünde lisans eğitimine başladı.

2004 yılında lisans diplomasını alan ve takiben aynı üniversitenin Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk-İslâm Sanatları Programına yüksek lisans eğitimi için kaydolan Mustafa Murat Bozcu, "Erken Dönem Osmanlı Camilerinin Cephe Kuruluşları ve 15.Yüzyıl İstanbul Cami Mimarisi'ne Etkileri" başlıklı teziyle Yüksek Lisans Eğitimini 2007 yılında tamamladı.

Doktora tezi çalışmalarını (2011) sürdüren, Uzman Yardımcısı olarak, Kültür ve Turizm Bakanlığı Güzel Sanatlar Genel Müdürlüğünde çalışan, 2010 yılında hazırladığı "Burdur İlinde Türk Mimarisi: Selçuklu Beylikler ve Osmanlı Eserleri" adlı teziyle Kültür ve Turizm Bakanlığı Uzmanı olarak çalışmalarından sonra, İstanbul Türk ve İslâm Eserleri Müzesinde çalışmaya başladı.

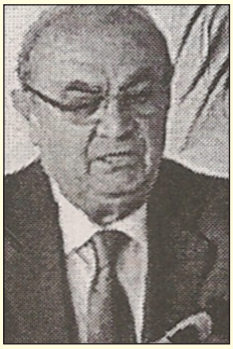
Mustafa Murat Bozcu'nun, "Burdur ilinde Türk Mimarisi: Selçuklu, Beylikler ve Osmanlı Eserleri" adlı araştırması, Burdur Ticaret ve Sanayi Odası yayınları arasında 2011 yılında kitap olarak günyüzü gördü.

Gülçin İlci Bozkurt: 1959 yılında Afyonkarahisar'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini Afyonkarahisar'da tamamladı. Ege Üniversitesi Basın-Yayın Yüksekokulu Bölümü mezunu olan Bozkurt. 1989 yılında İstanbul'da Cumhuriyet Gazetesinde muhabir olarak çalışmaya başladı. Daha sonra çok sevdiği Burdur'a geri dönen Bozkurt, burada da Cumhuriyet Gazetesi, Anadolu Ajansı ve Dünya Gazetesi muhabiri olarak çalışmalarını sürdürdü.

Yöre kültürünü yaşatmak ve tanıtmak için büyük gayretler sarfeden Bozkurt, Burdur Gölünde kışlamaya gelen beyaz başlı Dikkuyruklu Ördeklerin yaşam koşullarının düzenlenmesi yönünde önemli çalışmaların başlamasına öncülük etti. 1991-1998 yılları arasında Burdur Belediyesi Basın Danışmanlığı görevini sürdürerek "Yöre Haber Dergisi"nin koordinartörlüğünü yaptı.

13.11.1998 tarihinde dönemin Burdur Belediye Başkanı Av. Armağan İlci ile birlikte görevli olarak İzmir'de yaşayan Burdurlular gecesine katılmak üzere İzmir'e giderken, geçirdiği trafik kazasında yaşamını yitirdi.

Hamza Boyacı: Burdurlu spor adamı. ASKF'nin en iyi spor adamı ödülünü alan Hamza Boyacı, Doğa yürüyüşlerinin organizasyonunda başarılı çalışmalara imza attı.

İbrahim Zeki Burdurlu: 1922 yılında Burdur'da doğan ozan ve yazar İbrahim Zeki Burdurlu, İlköğrenimini Burdur'da, ortaöğrenimini İstanbul Erkek Öğretmen Okulunda, yükseköğrenimini Gazi Terbiye Enstitüsünde tamamladı (1948). Lise ve Eğitim Enstitülerinde Türkçe, edebiyat öğretmenliği yaptı.

Ülkü dergisinde (1941- 1945) yayımladığı şiirlerle, halk şiiri geleneğini yeni beğeni koşulları ve anlayışıyla zenginleştirme çabası gösterdi. İlk kitabı 1945'te basılan Toprak İnsanları'dır. Sanat ve Edebiyat, Millet, İstanbul, Fikirler, Şadırvan, Su, Hisar, Varlık ve Ece dergilerinde yayınlanan şiir ve araştırmalarının yanı sıra, masallar ve oyunlar da yazdı. 27 Temmuz 1984 tarihinde İzmir'de vefatla aramızdan ayrıldı.

Eserlerinden bazıları: Toprak İnsanları (1945), Toprağın İçindeki Toprak (1946), Burdur'daki Mahallemiz (1947), Keloğlan (1949), Basık Tavan (1950), Bir Köyden Bir İnsan (1951), Lefkoşe (1953), Minnacık Ada (1954), Günaydın Yavru Kıbrıs (1959), Atatürk'üm (1959), gibi şiir kitapları ile Uygulamalı Yeni Kompozisyon (1965), Uygulamalı Cümle Çözümlemeleri (1967), Reşat Nuri Güntekin (1971), Dil Bilgisi Açısından Yapıtlarımız (1974) gibi incelemeleri bulunmaktadır.

Gülser Bülbül: Isparta'nın Senirkent ilçesinde 1955 yılında doğdu. İlk, orta, lise'yi Senirkent'te okudu.1979 yılında Isparta Eğitim Enstitüsünden mezun oldu. Sırasıyla Samsun- Çarşamba, Balıkesir-Susurluk, İstanbul-Göztepe, Van- Muradiye, Burdur illerinde Coğrafya öğretmenliği yaptı. Burdur Cumhuriyet Lisesinden 1998 yılında emekli oldu.

Öğretmenlik yaptığı süre içerisinde; Ülkenin tarihi, kültürel, doğal zenginliklerini korumanın önemini öğrencilerine anlattı, çevreye duyarlı bir neslin yetişmesi için uğraş verdi. 1995 yılında Senirkent'te meydana gelen heyelanda 74 kişi hayatını kaybedip, işyerleri, binlerce hayvan çamur altında kalınca bu olaydan çok etkilendi. Dağdaki ağaçlar kesilmeseydi, yeşil örtü korunsaydı, halkta çevre bilinci oluşsaydı bu felaket olmayacaktı diye düşünürken, TEMA vakfını tanıdı, çalışmalarını takip etti.

1998 Şubat ayından beri Burdur ilinde; Toprağın, yeşil örtünün, havanın, suyun, tüm doğal varlıkların, çevrenin korunması, Sivil toplum kuruluşlarının, gönüllü çalışmaların gelişmesi için çalışmalar yapan Gülser Bülbül, topraklarımızın bilinçsizce, erozyonla, kirlenmeyle, amaç dışı kullanımla yok edilmesine dur! diyecek bir kamuoyunun oluşturulması, farkındalığın sağlanması içinde, uygun bulduğu her ortamda bildiklerini anlatmaya, paylaşmaya devam ediyor.

TEMA Vakfının kurucuları olan, Hayrettin Karaca ve Nihat Gökyiğit'i çalışmalarında örnek alan TEMA Vakfı Burdur Temsilciliği yapan Gülser Bülbül, sosyal amaçlı onlarca kuruluşun faaliyetlerine katılarak deneyimlerini aktarıyor.

Gülser Bülbül, eğitim, büro, tanıtım, kamu kurum ve kuruluşları ile işbirliği, stant açma, fotoğraf Sergisi, kampanyalar, doğa gezileri, meşe tohumu toplama, fidan dikimi, Yavru TEMA, Genç TEMA, Minik TEMA faaliyetlerinin yürütülmesi, radyo programları, şiir kompozisyon yarışmaları, toplantılar, Belirli Gün ve Haftalarda çevre konularına dikkat çekmek için düzenlenen etkinliklerin koordinatörlüğünü yapıyor.

Çalışmalarıyla ilgili Gülser Bülbül; "Bu çalışmaları yapmak hiçte kolay olmuyor. Vakfımızın çalışmalarına aktif katılım çok az, daha çok aktif gönüllüye ihtiyaç var. Beni en çok heyecanlandıran, biz duygusu içerisinde hedefimiz; gönüllü arkadaşlarım, öğretmenler, öğrencilerle birlikte yaptığımız çalışmaların başarıya ulaştığını, ektiğimiz tohumların yeşerdiğini, diktiğimiz fidanların boy attığını, çocukların gözlerindeki pırıltıyı görmek. Sevene aşk yük olmuyor. Ben bir doğa gönüllüsüyüm, toprağa, doğaya, çevreye hizmet etmeyi, sessizlerin sesi olmayı seviyorum" diyor.

Dr. Mehmet Bülbül'le evli, İlhan, Emre isminde 2 Oğlu, Mehmet isminde bir torunu bulunan Gülser Bülbül, Burdur'da yaşıyor.

Sami Bülbül: 01.04.1965 tarihinde Burdur, Bucak, Karacaören Köyü'nde doğdu. İlkokulu köyünde, liseyi Bucak'ta, fakülteyi Balıkesir'de okudu. Burdur'dan sonra, Afyonkarahisar ve Çorum'da Türk Dili ve Edebiyatı öğretmenliği yaptı.

Sivil toplum kuruluşlarında değişik görevler yapan, değişik dergi ve gazetelerde yazıları yayınlanan "Ah" adlı şiir kitabını (2005) yayınlayan, yayına hazır pek çok kitabı bulunan Sami Bülbül, Burdur Cumhuriyet Anadolu Lisesi'ndeki öğretmenlik ve yöneticiliğini sürdürüyor (2011).

Mehmet Cadıl: 1947 yılında, Antalya'nın Korkuteli ilçesinde, fakir bir ailenin altı çocuğundan biri, tek erkek çocuğu olarak dünyaya geldi. Altı yaşındayken annesini kaybeden Mehmet Cadıl, ilkokul yıllarında, ders saatlerinin dışında simit satmaya başladı.

Bu konuda, "Sabah erkenden simit satmaya çıkardım. Simitlerin tamamını satmadan dönmediğim gibi, her gün bir lira kazanmayı hedeflerdim. Eğer simitleri satamayıp, para kazanamamışsam, bir tanesini bile yemezdim." diyen Mehmet Cadıl, Antalya'da akücü çırağı olarak çalışma hayatına girdi.

1963 yılında Bucak'ta oto tamirhanesi açan, gördüğünü unutmayan, hep teknoloji arayışı içinde olan, verimlilik ve tasarruf bilincini ön planda tutan ve uygulayan Mehmet Cadıl, 1979 yılında Bucak Karapınar'da bulunan atıl durumdaki tuğla fabrikasını satın alarak, çalışır hale getirdi ve 1980 yılında bu fabrikayı sattı.

1982 yılına kadar akücülük alanında büyümeye devam eden, Akü Fabrikasını kurarak, Mercan-Mecas ve Eren markalarıyla seri üretime geçen Mehmet Cadıl, 1982 yılında (6 ortaklı) Türkiye'nin ilk iskele ve kalıp fabrikası olan PORTİSAN AŞ'nin kuruluşunu gerçekleştirdi.

1988 yılında PORTİSAN AŞ bünyesinde PROT-SAN Mermer Sanayi AŞ'yi kuran Mehmet Cadıl, 1990 yılında bu kuruluşun tek sahibi ve yönetim kurulu başkanı oldu. Bugün, "Bucak Traverteni" olarak bilinen ve dünyaya tanıtılarak mermercilik alanındaki başarıları birbiri ardına sıralayan Mehmet Cadıl, ABD, İtalya, İspanya, İngiltere, Çin, Güney Afrika, Suudi Arabistan, Tayvan, Japonya, İsrail gibi ülkelere yaptığı ihracatla ülkemizin ve Burdur'un adını duyurmada önemli başarılara imza attı.

Doyduğu Bucak ve doğduğu Korkuteli'ne pek çok okul, cami yaptıran, eğitime olan katkılarıyla dikkat çeken, vermekten keyif alan, 2002 yılında medya alanına girerek, K-15 TV, Bucak FM ve Ses-15 gazetelerini bünyesine alan, yayın kuruluşlarıyla da hizmet vermeye devam eden, TBMM hizmet ödülü başta olmak üzere, onlarca ödülün sahibi Mehmet Cadıl, 2007 yılında (2008 yılı için) 647 nci tarihi Edirne Kırkpınar Güreşlerinin çayır ağalığını aldı ve bu görevini başarıyla gerçekleştirdi.

Prof. Dr. Muharrem Certel: 20 Eylül 1961 tarihinde Burdur' un Bucak İlçesine bağlı Keçili Köyünde doğdu. İlk, öğrenimini bu köyde, orta ve Lise öğrenimini Isparta Gönen Öğretmen Okulunda tamamladı.

Yüksek öğreniminde lisans eğitimini 1984 yılında Atatürk Üniversitesinde Gıda Bilimi ve Teknolojisi Bölümünde, yüksek lisans eğitimini 1986 yılında Atatürk Üniversitesinde Tarım Ürünleri Teknolojisi Bölümünde, doktora eğitimini ise 1990 yılında yine Atatürk Üniversitesinde Gıda Bilimi ve Teknolojisi Bölümünde tamamladı.

1984–1990 yılları arasında Atatürk Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Gıda Bilimi ve Teknolojisi Bölümünde Araştırma Görevlisi, 1991 yılının ilk yarısında Atatürk Üniversitesi, Ziraat Fakültesi, Gıda Mühendisliği Bölümünde Yrd. Doç. Dr., 1991–1993 yılları arasında Atatürk Üniversitesi, Ziraat Fakültesi, Gıda Mühendisliği Bölümünde Doç. Dr., 1993–1997 yılları arasında Akdeniz Üniversitesi, Ziraat Fakültesi, Gıda Mühendisliği Bölümünde Doç. Dr., 1997–2009 yılları arasında Akdeniz Üniversitesi, Ziraat Fakültesi, Gıda Mühendisliği Bölümünde Prof. Dr., 2009 yılından itibaren de yine Akdeniz Üniversitesi, Mühendislik Fakültesi, Gıda Mühendisliği Bölümünde Prof. Dr. olarak öğretim üyeliği görevinde bulundu. (2011 itibariyle bu görevini sürdürüyor)

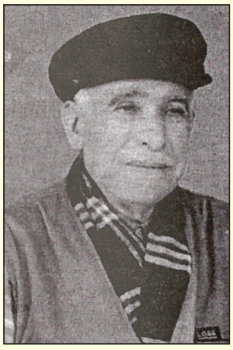
1991–2009 yılları arasında DPT, TÜBİTAK ve Akdeniz Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Yönetim Biriminin desteklediği 22 projede Proje Yürütücüsü ve Araştırmacı olarak görev alan, 17 Ağustos 2009 da Batı Akdeniz Kalkınma Ajansı (BAKA) Kalkınma Kurulu Başkanlığına seçilen Prof. Dr. Muharrem Certel, 1991–2005 yılları arasında Akdeniz Üniversitesi Ziraat Fakültesi Gıda Mühendisliği Bölümü Başkan Yardımcılığı, 1994–1997 yılları arasında Akdeniz Üniversitesi Ziraat Fakültesi Dekan Yardımcılığı, 2002–2005 yılları arasında TÜBİTAK Vizyon 2023 Projesi Tarım Gıda Paneli Üye ve Raportörlüğü, TİDEB-ARGE Proje Danışmanlığı, Türkiye Bilim ve Teknoloji Politikaları Çalışma Gurubu Üyeliği, 2005-2009 Antalya İl Özel İdaresi Stratejik Plan ve Kırsal Kalkınma Yatırımları Danışmanlığı, 2000 – 2008 yılları arasında Akdeniz Üniversitesi Ziraat Fakültesi Fakülte Yönetim Kurulu Üyeliği, Akdeniz Üniversitesi Üniversite Senatosu üyeliği, 2005-2009 yılları arasında Akdeniz Üniversitesi Ziraat Fakültesi Gıda Mühendisliği Bölümü Bölüm Başkanlığı idari görevlerini yürüttü

1998 yılından beri Akdeniz Üniversitesi Ziraat Fakültesi Gıda Mühendisliği Program Koordinatörlüğü, 1999 yılından beri TSE Antalya Bölge Müdürlüğü Belgelendirme Komisyonu Üyeliği, TSE-ISO-9000-2000 ve 13001 Kalite yönetim sistemleri ve HACCP uzman denetçiliği, 2008 yılından beri Akdeniz Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Fakülte Kurulu Üyeliği, 2008 yılından beri Akdeniz Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Müdürlüğü ve Akdeniz Üniversitesi Rektör Yardımcılığı görevlerini yürütüyor.(2011)

Prof. Dr. Muharrem Certel' in aynı zamanda Biyoteknoloji Derneği / Ankara, Gıda Mühendisliği Derneği / Antalya ve Türk Ziraat Yüksek Mühendisleri Birliği / Ankara kuruluşlarına üyeliği olup, 24 ay süreyle Bundesministerium Für Wirtschaftliche Zusammenarbeit (BZM) Alman Hükümet Bursu aldı. Prof. Dr.Muharrem Certel' in Uluslararası hakemli dergilerde yayımlanan 18 makalesi, Uluslararası bilimsel toplantılarda sunulan ve bildiri kitabında (Proceedings) basılan bildiriler (Uluslararası Bilimsel Etkinliklerde Sunulmuş ve Abstractları Basılmış Bildiriler) de 1 bildirisi, Ulusal hakemli dergilerde yayımlanan 52 makalesi, Ulusal bilimsel toplantılarda sunulan ve bildiri kitaplarında basılan 21 bildirisi ve yayınlanmış 4 ders kitabı ve bir yabancı kitap bölümü mevcuttur. Almanca bilen Prof. Certel, evli iki çocuk babasıdır.

Şükrü Çağlayan: Asker ressamlarımızdan Şükrü Çağlayan, 1939 yılında Burdur'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini aynı yerde tamamlayan sanatçı, Hava Harp Okulu'ndan 1961 yılında mezun olarak Hava Kuvvetleri saflarına katıldı. Küçük yaşlardan beri karakalem, suluboya, yağlıboya ve dağlama çalışmaları yaparak kendini geliştirdi. Havacılıkla ilgili yağlıboya resimleri, afişleri Hava Birliklerini süslemektedir. Havacılık Müzesi'nin

kurucularından olup uzun yıllar yöneticilik yaptı. 1993 yılında emekli olup tamamen resimle uğraşmaya başladı. Özellikle tutkusu olan eski evleri, sokakları, denizi ve Boğaziçi'ni resmetti. Uzun süredir sulu boya resimlerine ağırlık vermiş olup, çalışmalarını bu yönde sürdüren Şükrü Çağlayan, pek çok sergisiyle sanatseverlerin karşısına çıktı.

Mahmut Çakar: 1939 yılında, Yeşilova ilçesi Harmanlı köyünde doğdu. Şiir ve yazıları yayınlandı.

Sadık Çelikel:1958 Burdur doğumludur. İlk, Orta ve Lise öğrenimini Burdur'da (1976)'da tamamladı. Hava Kuvvetleri namına okuduğu İTÜ'den elektrik mühendisi olarak mezun oldu (1983) ve Teğmen olarak Türk Hava Kuvvetlerine katıldı.

Amerika'da "İleri Elektronik ve Mikrodalga" konularında, mesleki ihtisas eğitimleri aldı (1989-90). Erciyes Üniversitesi'nden Elektronik Yüksek Mühendisi olarak mezun oldu (1994). Hava Kuvvetleri'nin Kayseri fabrikasında görev yapan Çelikel, 2003 yılında Binbaşı olarak emekli oldu.

2004-2005'de Yiğit Akü fabrikasında kalite ve üretim müdürlüğü yapan Sadık Çelikel, 2005 yılında başladığı Eurodrıp Boru Fabrikası Müdürlüğünü, uluslararası başarılarla yürütmektedir. Fabrikanın üretimini 300 metreden 1 milyon 100 bin metreye, istihdamı 17'den 98'e, ihracatı 400 binden 5 milyon TL'ye çıkardı.(2011)

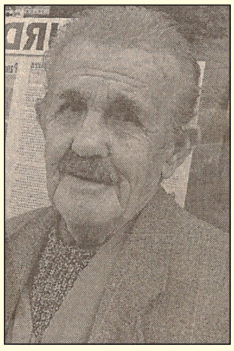
2011 yılında seçildiği Anadolu Aslanları İşadamları Derneği Burdur Şubesi Başkanlığını da yürüten Çelikel; "Hedefi belirlerim, başaracağıma inanırım, planlı çalışırım, kişisel gelişime önem veririm, mükemmelin dahi geliştirilmeye ihtiyacı olduğunu düşünürüm, en değerli hazinem içinde bulunduğum andır" diyor.

Emel Çelikkaya: 1982 yılında Burdur'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Burdur'da bitirdi. AÖF öğrenimini yarıda bıraktı. Değişik alanlarda çalıştı. Özlem, hasret duygularının dile getirildiği pek çok şiiri yayınladı.2005 yılında Burdur Gazetesi'nin açtığı yarışmada şiir dalında birincilik ödülü kazanan Emel Çelikkaya, şiirleriyle dikkat çekiyor.

Emel Çelikkaya'nın "Umurumda Değil Beni Sevmemişliğin" başlıklı şiirinden birkaç mısra efendim:

Günlerin kuytuluğuna karanlıklar düşer,
Savrulup düşer yalnızlığım,
Dolanır akşamlara,
Ve başlar inceden bir yağmur,
Dokunur hiç değmediğim saçlarına,
Avuçlarımda damlaları yağmurun,
Yanımda yokluğun bir büyük kavga,
Ne biçim çaresizliktir bu,
Bu ne biçim yalnızlık,
Hadi kır bu yasak akşamların inadına gel,
Gel sevişelim,
Bir gün daha batıyor bak, dağların ardında,
Gel yarına kalmasın umutlarımız,
Ki zaten dünya umurumda değil,
Ve umurumda değil beni sevmemişliğin.

Emin Çetin: 1927 yılında Denizli'nin Acıpayam ilçesi Yüreğil Köyü'nde doğdu. İlkokulun ilk üç sınıfını köyünde, dördüncü sınıfı Denizli Gazi İlkokulu'nda, beşinci sınıfı da Yüreğil ilkokulunda bitirdi. Ortaokulu Denizli'de tamamladı. Lisede iki yıl okuduktan sonra, ekonomik sıkıntılar nedeniyle tamamlayamadı.

Burdur Belediyesi'nin zabıta sınavını kazanarak Belediyede çalışmaya başladı. Şanlıurfa'nın Hilvan kazası ve Burdur'un Ağlasun, Yeşilova ilçelerinde Mal Müdürü olarak görev yaptı. Burdur Defterdarlığının değişik kademelerinde çalıştıktan sonra emekli oldu.

Sonra, Burdur Gazetesi'nde muhabir olarak çalışmaya başladı. Yaklaşık 17 yıl muhabirlik görevini sürdüren Emin Çetin, buradan ikinci kez emekli oldu. "Yerel gazetelerde muhabirlik bir anlamda her kapıyı açan anahtar gibidir" diyen Emin Çetin Burdur'da yaşıyor.

Mehmet Çetin: 1971 yılında Antalya'nın Manavgat ilçesinde doğdu. Orta öğrenimini Antalya Lisesi'nde tamamladı. 1992 yılında Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi'ni bitirdi. Üniversite yıllarında kendi alanıyla ilgili çalışmalar yaptı. 1995 yılında göreve başlayan Mehmet Çetin ilköğretimden genel liseye, meslek liselerinden Anadolu Öğretmen Lisesine kadar Milli Eğitimin her kademesinde değişik şekillerde görev aldı. 2005 yılından bu tarafa Bucak Adem Tolunay Fen Lisesi'nde Psikolojik Danışmanlık görevini yürüten Mehmet Çetin'in; 'Sevdam' 'Uzun Çizgi', 'Şu Ders Çalışma Dedikleri' 'Süzülen Sözler' adlı kitapları bulunmaktadır. Çetin, evli ve iki çocuk babasıdır.

Neziha Çetiner: Burdur merkeze bağlı Yarıköy'de yaşıyor. İlkokul mezunu olan, 2009 yılı itibariyle 63 yaşında bulunan Neziha Çetiner, yaşadığı maddi sıkıntılarının ardından şiir yazmaya başladı.

Annesi, babası, çocukları, torunları, devleti ve bayrağı için şiir yazan, şiirlerini yakınlarına okumayı seven Neziha Çetiner'in ellinin üzerinde şiiri bulunuyor.

İliçin Çetiner: 1935 yılında Burdur'da doğdu. Değişik gazete ve dergilerde çizgi romanları yayınlandı. Mevlâna, Yunus Emre ve Macera Arayan Kadın gibi önemli eserlere imza attı.

Ömer Seyfettin'in bütün eserlerini resimledi, sinema afişleri yaptı. Burdur'un yerlilerinden ve Karababalar sülâlesinden olan, bir dönem İsmet İnönü'nün özel ressamlığını yapan İliçin Çetiner 28 Ocak 2011 tarihinde vefat etti. Burdur'da toprağa verildi.

* İliçin Çetiner'in 28 Ocak Cuma günü öldüğünü duyunca çok üzüldüm. Büyük bir değer yitip gitmişti. Son on gününü hastanede geçirmişti.

Kendisini hastaneye yatıran Müze Müdürü Hacı Ali Ekinci idi. Hacı Ali Ekinci, O'nun en yakın dostuydu. Hastanede yattığı süre içerisinde geceleri de müze çalışanı arkadaşlar sıra ile başında refakatçi kalmışlardı.

Cenazesini de müze personeli kaldırdı. Dışarıdan çok az kişi vardı. Belediye Başkanı Sayın Sebahattin Akkaya yaptığı kısa konuşmada, İliçin Çetiner'in büyük bir değer olduğunu, değerinin bilinemediğini, cenazesinin büyük kalabalıklar tarafından kaldırılmaya layık olduğunu anlattı.

Belediye Başkanımızın saptaması çok doğru. Biz Burdurlular olarak İliçin Çetiner'in değerini bilemedik. Hiç değilse eserlerini yaşatmak için çaba gösterebilsek. Bu konuda Belediye Başkanımız Sayın Sebahattin Akkaya'nın samimiyetine güveniyorum.

Sana binlerce teşekkür Hacı Ali Ekinci. Işıklar içinde yat İliçin Çetiner. *(Süleyman Özen, Burdur Gazetesi, 01 Şubat 2011)*

Başkan Akkaya, Ressam Çetiner'in mezar taşını diktirdi.

Ülkemizin yetiştirdiği en büyük çizerlerden Ressam İliçin Çetiner'in mezar taşı dikildi. Belediye Başkanı Sabahattin Akkaya, gazetemizde çıkan haber ve yorumların ardından, Ressam İliçin Çetiner'in mezar taşını yaptırarak, kendi nezaretinde dikilmesini sağladı. Başkan Akkaya, Müze Müdürü Hacı Ali Ekinci ile birlikte, İliçin Çetiner'in mezarını ziyaret etti. *(Burdur Gazetesi, 05 Aralık 2011)*

Nurhan Çiftçibaşı: 1946 yılında Burdur'da doğdu. İlk ve orta tahsilini Burdur'da, yüksek tahsilini İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesinde tamamladı. (1972)

Askerlik hizmetini yedek subay olarak Tekirdağ da yapan (1973) Nurhan Çiftçibaşı, sporda; İstanbul, Burdur ve Ispartada, başta voleybol. futbol, basketbol olmak üzere bir çok branşta hakem, antrenör ve öğretmen hakem olarak görev yaptı.

15. Bölge Isparta -Burdur Eczacı Odası yönetiminde görev yapan, Burdur Gazeteciler Cemiyetindeki görevleri yanında, Burdur TRT ve Anadolu Ajansı muhabirliği görevlerini yürüten Nurhan Çiftçibaşı, 1983 de Sosyal Demokrasi Partisi kurucu ilçe Başkanlığının ve ardından 1984 Martında da Burdur Belediye Başkanlığına seçildi.

20 Temmuz 1973 den beri Burdur'da Çiftçibaşı Eczanesinde eczacılık hizmeti veren Çiftçibaşı; Burdur Eczacı Odası, Gazeteciler Cemiyeti yanında, Türkiye Futbol Antrenörleri Derneği Başkanlığı görevini sürdürürken, öğrencilik yıllarında bir süre devam ettiği Tıp öğrenimini kaldığı yerden Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesinde devam ediyor (2011).

Veysel Çoban: 1944 yılında Burdur Bayır Köyü'nde doğdu. Çiftçilik ve çobanlık yaptı. "Konduk daldan dala" diyen Veysel Çoban, yazdığı şiirleriyle dikkat çekti. Bayır Kasabası'nda yaşayan Veysel Çoban'ın üç ayrı dörtlüğü var aşağıda:

1- Dumansız ateşler sardı yakıyor sinemi,
Neyleyim ben neyleyim, öyle güzelleri,
Sultanlar sultanının varken kalbimde yeri,
Neyleyim bahçe güllerini onlar yetme mi?

2- Kendim sordum bene, nedir elem?
Çektim çile, hâlâ yetmiyor bilmem,
Dertler boydan aştı, balcıkta gemi,
Güller solgun, gayri ahir zamanın…

3- Yar yanıma, sersene postunu,
Meleğin ruhunda kırma onu,
Yollar iki tane aklın başında,
Oradan seni rahmana götürür…

Hatice Çomak: 1971 yılında Burdur'da doğdu. İlk ve orta eğitimini burada tamamladıktan sonra, Anadolu Üniversitesi İşletme Fakültesi İşletme Bölümünü bitirdi.

Kısa adı DİE olan Devlet İstatistik Enstitüsü Antalya Bölge Müdürlüğü'nde çalışmaya başladı. Sonra, Türkiye İmar Bankası TAŞ Antalya Şubesi'nde memur olarak görevini sürdürdü. Beş yıl sonra anılan bankanın Burdur şubesine müdür olarak atandı.

Atletizm hakemliği de yapan, milli hakemliğe yükselen Hatice Çomak 7 yaşında şiir yazmaya başladı. "Sıkıntılı zamanlarımda, içimden gelen şeyleri kâğıda aktardım" diyen, babasını kaybettikten donra şiir yazmayı yoğunlaştıran, şiir için; "Beni bana anlatan en güzel şey diye düşünüyorum." diye yorumlayan, denemeleri de bulunan *Hatice Çomak Duvarcı* Burdur merkezde yaşıyor.

Hülya Damdere: 1957 yılında Burdur'da doğdu. 1979 yılında Ege Üniversitesi'nden mezun oldu. Burdur Zirai Mücadele ve Karantina Müdürlüğü'nde çalışırken, sınav kazanarak Antalya Biyolojik Mücadele Araştırma Enstitüsü'ne atandı. 1997 yılında emekli olan Hülya Damdere, resim kurslarına katılarak, bu alanda değişik hocalardan temel sanat eğitimi aldı.

"Resim uğraşını bireysel özgürlüğün bir ifade şekli olarak" algılayan Hülya Damdere, pek çok karma sergiye katıldı, kişisel sergiler açtı. Hülya Damdere Antalya'da yaşıyor.

Turgay Değirmenci: Burdur, Çavdır, Karaköylü olan Turgay Değirmenci 1963 yılında, Antalya'da doğdu. Ankara Hukuk Fakültesini bitiren, avukatlık yapan Turgay Değirmenci'nin şiirleri değişik dergi ve gazetelerde yer aldı.

"Serüvenci/ Aşka da Aykırı/ Dalgaların Valsı" adlı şiir kitaplarını yayınlayan, öykü çalışmaları da bulunan, şiir ve öykü dallarında değişik ödüller alan Turgay Değirmenci Antalya'da yaşıyor.

Mustafa Deryal: 1956 yılında Burdur / Bucak da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Bucak'da tamamladıktan sonra, 1974 yılında Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesinde Yüksek Öğrenimini yaptı. Yüksek öğrenimine 1979 yılında ara vermek zorunda kaldı ve 1986 yılında ön lisans diplomasını aldı. 1987 yılında 4 aylık kısa dönem askerliğini tamamladıktan sonra çalışma hayatına başladı.

Çalışma hayatı, 1985 Reklam, Promosyon, Hediyelik Eşya İmalat ve Pazarlama,1986 Boya Toptancılığı ile başladı ve 1996 Boya İmalatı olarak devam etti.

1992 yılında MÜSİAD-Ankara Şubesi Kurucu Üyeliği ve Başkan Vekilliği görevinde bulunan, 1999 yılında yapılan Oda seçimlerinde Ankara Ticaret Odası Meclis Üyeliği'ne seçilen Mustafa Deryal, halen (2012) bu görevi sürdürmektedir (1999-2003, 2003 den beri Meclis Üyeliği, 2003-2008 Yönetim Kurulu Üyeliği).

2008 yılından itibaren de TOBB Kimya Sektör Meclisi Başkan Yardımcılığı'nı devam eden Deryal, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı 'nın ilgili kuruluşu Milli Prodüktüvite Merkezi (MPM) 'nin 2004 yılında yapılan 43. Genel Kurulu'nda Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği'ni temsilen Yönetim Kurulu Üyeliği'ne 44.,45.,ve 46. Genel Kurullarında ise Yönetim Kurulu Başkan Vekilliği'ne seçildi.

30 Ekim 2007 tarihinde MPM Yönetim Kurulu Başkanlığı görevine seçildikten sonra MPM 'nin 48. Genel Kurulunda Yönetim Kurulu Üyesi olarak çalışmalarını sürdürdü

Yine MPM 'nin 24 Mart 2010 tarihinde yapılan 49. Genel Kurulunda da Yönetim Kurulu Başkanlığı'na seçilen Mustafa Deryal, 10 Mart 2011 tarihinde yapılan 50. Genel Kurulunda başkanlık görevini bıraktı.

TOBB Kimya Sektör Meclisi Başkan Yardımcılığı, Ankara Ticaret Odası Meclis Üyeliği görevlerinin yanında iş hayatını inşaat grubu boya üretimi ve çeşitli sahalardaki yatırımlarıyla devam eden (2012) Deryal, evli ve iki çocuk babasıdır.

Ali Dinç: 1974 yılı Antalya-Manavgat-Kızıldağ doğumlu. İlkokulu köyünde, orta öğrenimini Aksekiʼde, yüksek öğretimini Konyaʼda tamamladı. Tarih öğretmeni olarak Burdur Kemer, Erzurum, Horasan, Iğırbığır Köyüʼnde, askerlik dönüşü, Burdur Bucak ilköğretim ve liselerinde çalıştı. Bucak Lisesiʼnde tarih öğretmenliği yaptı.

Türkü söyleyen, yazı ve şiirleriyle dikkat çeken Ali Dinç "İnsanla ve insanlık üzerine konuşulan her yer ve her mekân yaşanabilen ve tercih edilendir" düşüncesiyle dolu bir hayat özlemine sahiptir.

Kâmile Dinç: 01.10.1997 tarihinde Burdur merkezde doğdu. Şiir yazmaya 11 yaşında başlayan, yetişkin ve olgunlaşmış şairlerin şiirlerini okuyarak , şiirle ilgili bilgilerini artıran, hocalarının yardımıyla cesaretlenen Kâmile Dinç 2010 yılında, Burdur Suna Uzal İÖO 8. sınıf öğrencisi olarak öğrenimini sürdürüyor. Psikolog olmayı hedefliyor. Yazıp yayınladığı değişik konulardaki şiirleriyle dikkat çeken Kâmile Dinç için İsa Kayacan; "Kâmile Dinç'in şiir denemeleri" başlıklı bir yazı yazdı. (Ankara Belde Gazetesi, 13.01.2010)

Faruk Dumlupınar: 1974 yılında, Burdur ilinin Gölhisar ilçesinin Yusufça Kasabası'nda doğdu. İlkokulu Yusufça'da bitirdi. Ortaokul döneminde, babası matbaacı olmasını istediğinden, bir matbaada çırak olarak çalışmaya başladı. 1996 yılında, kardeşi Muhammed'le "Pınar" adında bir matbaa kurup, çalıştırmaya başladılar. Kardeşi yurtdışına gidince, matbaayı tek başına işletmeye ve 2000 yılında kurduğu "Pınar" Gazetesi'ni haftalık yayınlamaya başladı. Hedeflerinin başında, gazetenin günlüğe dönüştürülmesi bulunan Faruk Dumlupınar, Gölhisar'daki çalışmalarını sürdürüyor.

Hasan Duygulu: 14.03.1958 tarihinde Elazığ' da doğdu. Aslen Burdurlu olan Duygulu, ilk ve orta öğrenimini Ankara'da tamamladı. 1975 yılında Aydınlıkevler Lisesini bitirdikten sonra aynı yıl Orta Doğu Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi Şehir ve Bölge Planlama Bölümüne girdi. ODTÜ' den sonra Nisan 1981 de Ankara Büyükşehir Belediyesi EGO Genel Müdürlüğü

Ulaşım ve Planlama Daire Başkanlığında iş yaşamına başladı. Daha sonra askerliğini yedek subay olarak bitirdikten sonra aynı işe dönen Duygulu, Ağustos 1984 de Burdur Belediyesine naklen geçti. Haziran 1986 da İmar ve Fen İşleri Müdürlüğü görevine başladı. Hasan Duygulu Burdur Belediyesinde 1990 yılından bu yana Başkan Yardımcılığı görevini yürütüyor (2012).

Birçok yurtiçi seminer ve konferansa katılan ve yurtdışı araştırma programlarında yer alan, "Dünü, Bugünü ve Yarınıyla Burdur" isimli yayınlanmış kitabı bulunan, iyi derecede İngilizce bilen Hasan Duygulu, evli ve bir çocuk babasıdır.

Orhan Düzgün: Burdur'un Kemer ilçesinin Elmacık köyünde doğdu. Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde lisans, Afyonkarahisar Kocatepe Üniversitesi'nde yüksek lisans eğitimi alan, İçişleri Bakanlığı'nın kaymakamlık sınavını kazanarak, 1989 yılında Kırıkkale Kaymakamı olarak göreve başladı.

Yabancı dil için İngiltere'de bulunan Orhan Düzgün, değişik yerlerde kaymakamlık yaptı. Vali yardımcılığı görevini yürüttü. İçişleri Bakanlığı'nda Mülkiye Başmüfettişi olarak çalıştı.

Orhan Düzgün, Kültür ve Turizm Bakanlığı Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürü olarak görev yaparken, 28.08.2009 tarihli ve 14390 sayılı Bakanlar Kurulu kararıyla Ordu Valiliği görevine atandı.

İbrahim Erbay: 1982 Denizli -Çameli doğumlu olan İbrahim Erbay, İlkokulu Gölhisar Atatürk İlköğretim okulunda tamamladı. Orta ve lise öğrenimimi Gölhisar lisesinde okuduktan sonra, Karadeniz Teknik Üniversitesi Giresun Meslek Yüksek Okulunda Büro Yönetimi ve Sekreterlik bölümünde Önlisans eğitimi aldı. Daha sonra Anadolu Üniversitesi İşletme Fakültesinde lisans eğitimini tamamladı.

21 Şubat 2007 tarihinde Gölhisar Gündem Gazetesinde Yazı İşleri Müdürü olarak göreve başladı. O zamanki Gündem Gazetesinin imtiyaz sahibi İbrahim Nanecioğlu ile 2 yıl çalıştıktan sonra, 21 Aralık 2009 tarihinde gazeteyi Bülent Okunakol'un devralmasından sonrada, Yazı İşleri Müdürü olarak görevini sürdüren İbrahim Erbay, normal düzeyde İngilizce biliyor.

Mithat Erden : 4 Nisan 1921 tarihinde Siirt'te doğdu. İlk ve Orta öğretimini Siirt'te tamamladı. İstanbul Erkek Öğretmen Okulu'nu parasız yatılı olarak kazandı ve birincilikle mezun oldu. Daha sonra Ankara Üniversitesi Gazi Terbiye Enstitüsü Edebiyat Bölümünü başarıyla tamamladı. Ayrıca Siyasal Bilgiler Fakültesi Türkiye ve Ortadoğu Amme İdare Enstitüsü Planlama bölümü mezunu olan Mithat Erden, Milli Eğitim Bakanlığı tarafından İsviçre'de Halk Eğitimi konusunda araştırma yapmak üzere 1 yıl boyunca görevlendirildi.

Sandıklı Ortaokulu, Tefenni Ortaokulu, Osmaneli Ortaokulların- da Kurucu Müdür olarak görev yapan Mithat Erden, çalışma yıllarıyla ilgili anılarını yazdı, değişik konularda pek çok kitap yayınlandı.

Türk Hava yolları Genel Müdürlüğü Personel Dairesi Bakanlığı, Şeker Fabrikaları Genel Müdürlüğü İstatistik ve Konjoönktür Müdürlüğü, Ortadoğu Teknik Üniversitesi İşletmeler Müdürlüğü, Denizlicilik Bankası Planlama Şubesi Müdürlüğü ve Türk Standartları Enstitüsü Başkan Müşavirliği görevlerinde bulundu.

Ömer Erdoğan: 29.01.1955 tarihinde Gölhisar-İbecikdere köyünde doğdu. İlkokulu köyünde, İmam Hatip Okulu'nun orta ve lise kısmını Burdur'da tamamladı. Burdur lisesini dışarıdan bitirerek, Ankara Hacettepe Üniversitesi, Sosyal ve İdari Bilimler Fakültesi Sosyoloji ve İdare Bölümünden 1978 yılında mezun olan Ömer Erdoğan, Gölhisar Lisesinde Felsefe öğretmenliği, İlçe Milli Eğitim Müdürlüğünde Şube Müdürlüğü yaptı.

İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü görevini vekâleten yürüten Erdoğan, sonra Halk Eğitimi Merkezi Müdürlüğü, Gölhisar Lisesi Müdürlüğü görevlerinde bulundu. Değişik konulardaki makaleleri, yerel ve ulusal gazetelerde yeraldı. Teke Yöresi Yaren gecelerinin gerçekleştirilmesinde bölge sanatçılarının araştırılması ve desteklenmesinde önemli hizmetleri oldu.

Ali Ergin: 1956 yılında Burdur'da doğdu. 1979 yılında Ankara İTİA'dan mezun oldu. Tarım, Orman ve Köy İşleri Bakanlığı'nda görev yaptı. 1983 yılında Anadolu Ajansı Antalya Bölge Müdürlüğü'ne muhabir olarak girdi.

Ajansta İstihbarat şefliği, bölge müdür yardımcılığı ve en son olarak bölge müdürlüğü görevlerinde bulunduktan sonra, 2003 yılında kendi isteği ile emekli oldu. Halen Akşam Akdeniz ve çeşitli dergilere yazılar yazarak serbest gazeteci olarak mesleğini sürdürüyor.

Antalya Gazeteciler Cemiyeti'nin açtığı yarışmalarda iki kez "Haber" dalında ödül aldı. Sarı Basın Kart sahibi, evli ve iki çocuk babası.

Aleeddin Erkan: 02.01.1966 tarihinde Burdur Tefenni Ece Köyü'nde doğdu. İlkokulu(1971-1976) Ece Köyü İlkokulu'nda, Ortaokulu ve liseyi (1976-1983) Tefenni Lisesi'nde tamamladı, Yüksek öğrenimini Konya'da Selçuk Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü'nde tamamladı.Bitirme tezi olarak kendisi gibi Tefennili olan Prof.Dr. İbrahim Kafesoğlu'nu araştırdı. "İbrahim Kafesoğlu'nun Hayatı Ve Eserleri" adındaki tezi (1987) bu alandaki ilk bağımsız eser niteliğindedir.

Şubat 1988'de Gaziantep İli Kilis İlçesi'nde Abdurrahman İyigün Ortaokulu'da milli tarih öğretmeni olarak öğretmenlik mesleğine adım attı. 10.10.1989 tarihinde hemşehrisi hemşire Gülay Şimşek ile evlenerek, eş durumundan 1989 yılı sonunda Konya Selçuklu Fatih Anadolu Teknik Lisesi, Teknik Lise ve Endüstri Meslek Lisesi'nde tarih öğretmeni olarak çalışmaya başladı. 31 Mart 1992'den 1 Ekim 1992 tarihine kadar Balıkesir'de askerliğini kısa dönem olarak yaptı.

16 Kasım 1992 tarihinde ortaokulu ve liseyi okuduğu okul olan İbrahim Kafesoğlu Lisesi'ne (10.10.1989 da Tefenni Lisesi'nin adı İbrahim Kafesoğlu Lisesi olarak değiştirildi) atandı.1994 yılında okul Müdür Yardımcısı oldu.

1995 yılında Tefenni Barutlusu Şenlikleri'nin düzenlenmesinde aktif görev alarak Barutlusuyun paketlenerek ikramını sağladı. Tefenni tarihçesi hakkında sunum yaptı. Tefenni'nin 1864 yılında ilçe olduğunun ilk tespitini yaptı. Tefenni Belediyesi'nin ambleminin oluşturulmasında etkili oldu.

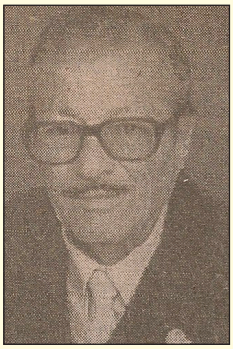
Kısa bir süre Halk Eğitim Merkezi Müdürlüğü de yapan Aleeddin Erkan, Müdürlük seçme sınavını kazanarak İbrahim Kafesoğlu Lisesi Müdürü oldu. Yargı kararı ile tüm ülkedeki yöneticilikler iptal edilince Müdür Yardımcısı görevine döndü.

20.05.2005 tarihinde Tefenni İlçe Milli Eğitim Şube Müdürü olarak görevlendirildi. Burdur'un OKS şampiyonu olduğu 20.05.2010 yılları arasında bu görevi sürdürdü.

Tefenni'deki eğitim, kültür ve sanat faaliyetlerinde sürekli görünen isim haline geldi. Yüksek Okulun açılması öncesi hazırlık çalışmalarında aktif olarak çalışarak; Başbakan, bakan, milletvekilleri,YÖK başkanı, Burdur valisi ve Tefenni kaymakamına sunulan "Resimlerle Tefenni" broşürlerini hazırladı.

24 Kasım 2006 tarihinde "Uzman Öğretmen" ünvanını alan Erkan, Tefenni tarihine ışık tutan "Tefenni'nin Tarihçesi" çalışmasıyla, bizzat metinlerin hazırlanmasına, resimlerin çekilmesine, Tefenni dışındaki ünlülerin araştırılması, eğitim konularının düzenlenmesine yardım ettiği "Tefenni" kitabının editörlüğünü yaptı.

05.07.2010 tarihinde atandığı İmam Hatip Lisesi Müdür Başyardımcılığı görevine devam etmekte olan (2011) Aleeddin Erkan evli ve 2 kız babasıdır.

Mehmet Doğan Eriş: 1928 yılında Antalya'da doğdu. Gazetecilik yaşamına 1950'li yıllarda, Antalya "Şelale" gazetesinde başladı. Burdur'a gelerek, 27.08.1960 tarihinde sahipliğini yaptığı Doğan Basımevi'nde "Andımız" isimli gazeteyi yayınlamaya başladı. Hürriyet, Sabah, Günaydın, Yeni Asır, Söz, Ekspres gazeteleriyle ANKA ve Anadolu Haber Ajanslarının muhabirliğini yaptı.

12.05.1971 tarihinde Burdur'da meydana gelen büyük depremi Türkiye, ilk kez Radyo'dan onun sesinden duydu. Sosyal amaçlı değişik kuruluşlarda yöneticilik yaptı. 1962- 1978 yılları arasında "Burdur'un Sesi" gazetesinin yazı işleri Müdürlüğü ile köşe yazarlığı görevlerini yürüttü.

1979 yılında Antalya'ya döndü. 1982 yılı sonuna kadar sahibi olduğu "Ergenokon" gazetesini yayınladı. Mehmet Doğan Eriş, Antalya Tıp Fakültesi Hastanesinde, 15.12.2000 tarihinde vefat etti.

Şengül Erkekoğlu: 1950 yılında Burdur'da doğdu. İlkokul ve ortaokulu Isparta'da, lise öğrenimini Burdur'da, ilköğretmen okuluyla ilgili öğrenimini de Muğla'da tamamladı.

Burdur'un çeşitli köylerinde ve merkez ilçesinde 26 yıl ilkokul öğretmenliği yaptı. Bu sırada Karadeniz Teknik Üniversitesi Temel Bilimler Fakültesi Matematik Mühendisliği Bölümü'nde bir süre öğrenim gördü.

Anadolu Üniversitesi İş İdaresi Bölümü'nü, Anadolu Üniversitesi Eğitim Ön Lisans Bölümünü, Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi Eğitim Yönetimi, Teftişi, Planlaması ve Ekonomisi Bölümü'nü bitiren, bir süre Kars ilinde ilköğretim müfettişliği yapan, Şengül Erkekoğlu'nun yayınlanmış kitapları bulunuyor.

Hacı Ali Ekinci: 27 Temmuz 1953 tarihinde Adıyaman İli, Gölbaşı İlçesi Harmanlı kasabasında dünyaya gelen Hacı Ali Ekinci 1957 – 1962 yılları arasında Harmanlı İlk Okulunu bitirdi. 1963–1966 yılları arasında Adıyaman Besni Orta Okulundan, 1967–1970 yılları arasında Kahramanmaraş lisesinden mezun olduktan sonra, 1971 –1975 yılları arasında Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesinin Eski Ön Asya Dilleri ve Arkeolojisini okudu. Fakülte yıllarından itibaren Nevşehir İli, Hacıbektaş İlçesi, Suluca Karahöyük arkeolojik kazılarını yürüten Prof. Dr. Kemal Balkan'ın kazılarına 4 sezon katıldı.

K.K.Komutanlığı Eğitim Okullar Dairesinde sivil memur olarak çalışan, Afet İşleri Genel Müdürlüğünde Afet Fonları Saymanlığı yapan, 1978 yılında Kültür Bakanlığının açtığı Müze Asistanlığı sınavını kazanarak Diyarbakır Müzesine atanan Hacı Ali Ekinci, sırayla; Adıyaman Müze Müdürlüğünde Müze Asistanı, Müze Müdür Vekili, Kars Müzesinde Müdür, Mersin ili Anamur İlçesindeki Müzede Müdür olarak görev yaptıktan sonra, 1991 yılında Anıtlar ve Müzeler Genel Müdürlüğü emrine Müze Araştırmacısı olarak atandı.

1992 yılının Ekim ayında Burdur Müzesi Müdürü olarak göreve başlayan Ekinci, önceki çalıştığı yerlerde olduğu gibi, Burdur'da da onlarca kazı çalışmasının başlatılmasında, sürdürülmesinde başarılı sonuçlar alınmasında koordinatörlük yaptı.

Burdur Müze Müdürü olarak çalışırken, 2001 yılında Almanya'nın Stutgart şehrinde düzenlenen "Turuva Düşler ve Gerçekler" konulu sergide 8 hafta süreyle sergi komiserliği yaptı. 2004 yılında İspanya'nın Barselona kentinde "Ortaçağ Akdenizinin Gizemleri" sergisinin açılışına katıldı. 2006 yılında Türkmenistan'ın Aşkabad kentinde düzenlenen uluslararası müzecilik konferansına katılarak "Burdur Müzesinin yeniden Teşhir – Tanzimi" konulu konferans verdi. 2008 yılında İrlanda'nın Dablin kentinde düzenlenen EMYA yarışmasına katıldı. Yine 2008 yılında İngiltere'nin Londra kentinde British Museum'de düzenlenen İmparator Hadrian sergisine katıldı. 2010 yılında Belçika'nın Tongeren Müzesi tarafından Rüyalar Kenti Sagalassos sergisi düzenlenecek mekan ve kentte incelemelerde bulunan Hacı Ali Ekinci, 2011 yılında aynı serginin açılışına katıldı.

Yaptığı çalışmaları için başta Kültür ve Turizm Bakanlığı, çeşitli Valilikler tarafından başarı ve taktir belgeleriyle ödüllendirilmesinin yanında, Sagalassos Kazısına yardımlarının onuncu yılı olan 2002 yılında, Belçika Kralı II Albent tarafından "ORDE DE LA COURONE" şövalye madalyası ile taltif edilen Hacı Ali Ekinci, evli ve üç çocuk babasıdır.

Ferit Eröz: 1952 yılında Çavdır- Kozağaç Kasabasında doğdu. İlkokulu 1962-1963 döneminde Kozağaç' da bitirdi. Parasız yatılı olarak başladığı Konya İmam-Hatip Okulundan 1972-1973 öğretim yılında mezun oldu. 1974 Şubat ayında, Burdur Merkez Hacı Hasan Camii'ne İmam-Hatip olarak tayin edildi.

1978-1979 öğretim yılında Burdur Eğitim Enstitüsü' nden mezun oldu.1975 yılında MTTB. Burdur Şubesini kurarak ilk başkanlığını yaptı. Nisan 1999 yılından emekli oluncaya kadar Din Görevlileri Dernek Başkanlığı, İmam-Hatip Lisesi Okul Aile Birliği Başkanlığı, meslek - sivil toplum kuruluşlarında yönetici ve üye olarak görev yaptı.

Emekli olduktan sonra, daha önce de görev yaptığı Milli Gazete- Vakit-Yeni Şafak Gazetelerinin Burdur temsilciliğini yürüttü.

Burdur ASKON (Anadolu Aslanları İş Adamları Derneği) Gazeteciler Cemiyeti- Burdur Kent Konseyi Yürütme Kurulu Üyeliği - Kozağaç-DER gibi sivil toplum kuruluşlarında da görev yapan Ferit Eröz, zaman zaman, Burdur merkezde yayınlanan Yenigün Gazetesinde konuk kalem olarak yazdığı yazılarıyla dikkat çekiyor.

Dündar Ersan: 1962 yılında Burdur'un Yakalar Köyü'nde doğdu. İstiklal İlkokulu'nu, Merkez Ortaokulu'nu ve Burdur Lisesi'ni bitirdikten sonra, Eskişehir İTİA İşletme Fakültesi'nden mezun oldu.

1987 yılında serbest muhasebeci olarak çalışmaya başladı. Mermer sektöründe ocak ve fabrika işletmeciliği yaptı.

Siyasetle de uğraşan Dündar Ersan, merkezi Burdur'da bulunan "Yenigün" ve "Çağdaş Burdur" gazetelerinde köşe yazarlığı yaptı. 1997 yılında "Burdur Postası" adlı gazetenin yayınını haftalık olarak 2,5 yıl sürdürdü.

Şiirleriyle de dikkat çeken, şiir alanında pek çok ödülün sahibi olan Dündar Ersan, Burdur'da yaşıyor.

Kayhan Ertuğrul: 1945 Burdur doğumlu ve iki çocuk babası olan, Kayhan Ertuğrul, ilköğreniminin ardından, Ertuğrullar aile firmasında başladığı tarım makineleri mesleğinde ilerleyerek, 1995 yılında da Kayhan Ertuğrul Makina Sanayi ve Ticaret A.Ş'yi kurdu. Toplam 27.000 m2 açık alan ve 10.500 m2

kapalı alan üzerinde faaliyetlerini sürdüren firma, TS EN ISO 9001:2008 Kalite Yönetim Sistemine sahip olup, ürün ve hizmetlerini güvence altına almıştır. Kayhan Ertuğrul, 1987-1995 yıllarında Burdur Ticaret ve Sanayi Odası Yönetim Kurulu Başkanlığı yaparak, Oda'nın mevcut modern binasına kavuşmasında önemli hizmetler ortaya koydu.

Kayhan Ertuğrul Makina A.Ş. Tarım makinaları ağırlıklı olarak harman-hasat grubu ile süt hayvancılığında kullanılan makinelerin yanı sıra, her türlü biçerdöver ve yaprak bıçak imalatı, çeşitli ebat ve özelliklerde prizmatik Balya Makinaları (Haşbaylı,Haşbaysız), Rulo Balya makinası ile Rulo Balya Sarma makinası, Yem Kırma&Karma Makinası,Sıkmalı Diskli Çayır Biçme Makinası, Süt soğutma tankları ve selektör üretmektedir. Ayrıca, 4 saat içinde 25.000 kişiye hizmet verecek konveyörlü endüstriyel tip yemek pişirme tesisleri imalatında da iddialıdır. Bu iddiasını Suudi Arabistan'a kurduğu 5 adet yemek pişirme tesisi ile kanıtlamıştır. Tesiste; pilav pişirme kazanları, şiş kebap ızgara makinesi, kızartma makineleri, taşıma bantları ve bulaşık makineleri üretilmektedir.

Sebahat Gümüş: Çok değerli hocam sayın İsa Kayacan; sayenizde, Burdur'um "Saz ve Söz Ustaları"na kavuştu. Sayısız kitaplar yazdınız. Sizinle gurur duyuyoruz. Sonsuz, saygı ve sevgilerimi sunuyorum. "Burdur'un Saz ve Söz Ustaları-I" adlı kitabınızda, benimle ilgili bilgi eksiklikleri olduğu için, biyografimi yeniden yazıp gönderiyorum. Değerlendirmeniz ve dikkate almanız beni sevindirecektir. (Sebahat Gümüş, 16 Mart 2007).

Sebahat Gümüş: 14 Mart 1954 tarihinde, Burdur'un Yeşilova İlçesinin Akça Köyü'nde doğdu. İlkokulu Burdur Sakarya İlkokulunda, Ortaokulu Kız Enstitüsünde, Liseyi Öğretmen Okulunda okudu. Yaşı büyütülen Sebahat Gümüş, Eskişehir (AÜAÖF)'yi bitirdi. Çamköy ve Bayır köylerinde, Burdur merkez Turan İlkokuluyla, Sakarya İlköğretim okulunda öğretmenlik yapan, Sebahat Gümüş'ün eşi Mehmet Gümüş'de 30 yıllık meslek hayatında, 20 yılını sınıf öğretmenliği, 10 yılını da idareci, Müdür Yardımcısı ve Müdür olarak çalıştı.

23 Mart 2000 tarihinde elektrik kontağından çıkan büyük bir yangında eşini eşyalarını kaybeden Sebahat Gümüş'ün içinde bu acı olay hiç sönmeyen, büyük yara olarak kaldı. Seval, Sevtap adında iki kızı, Nazmi adında bir oğlu olan Sebahat Gümüş, şiir yazmaya ilkokul yıllarında başladı.

Gerçek hayattan alınmış, yaşanılan hikayeleri ve roman denemeleri bulu-

nan, "Taş Duvar" isimli hikayesiyle birincilik alan, şiir yazma ve okumalarda değişik ödülleri (dereceleri) bulunan, 2004 yılında "Gizemli Duygular" adlı şiir kitabını yayınlayan, şiirleri her kesime hitabeden, Hedef sürücü kursunda Trafik öğretmenliği yapan Sebahat Gümüş, yıllarca Burdur Araştırmacı, Yazar ve Şairler Derneği'nin Başkanlığını yaptı. "Sevgi Seli Bülteni"nin Dernek adına sahipliğini yürüten, değişik gazete ve dergilerde şiir ve yazıları yayınlanan, Burdur ve Burdurlu'yu çok seven Sebahat Gümüş," ölürsem beni Burdur'da toprağa verin" diyor.

Ümmü Günal: Mehmet'in çocuğu olarak 1344 yılında Burdur/İbecikdere'de dünyaya geldi. İlkokul mezunu olan Ümmü Günal, kök boya ile yün boyama işlerinde başarılı çalışmalarda bulundu. Kendisi için, "Halk hekimi" benzetmesinde bulunuluyor.

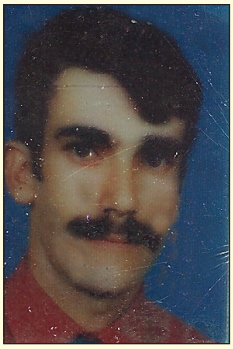
Nurçin İlci Gök: 1962 yılında Afyonkarahisar'da doğdu. İlk ve orta öğretimini Afyonkarahisar'da tamamlayarak, 1979 yılında Afyonkarahisar Lisesi'nden mezun oldu. Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi İktisat Bölümünü bitiren Nurçin İlci Gök, 1983 yılında Konya İl Kültür ve Turizm Müdürlüğünde göreve başladı.

Çocukluğundan beri halk bilimine olan ilgisi onun çalışma yaşamını belirledi. İlk ve Orta Öğretim yıllarında başlayan müzik ve halk oyunları çalışmalarını, Konya Kültür Müdürü H. Güner Özkan'ın önderliğinde kurulan Halk Müziği ve Ortaasya Müziği Korosu ile Halk oyunları ve tiyatro topluluğunda sürdürme olanağını buldu. Konya Folklor Araştırma Derneği Üyesi olarak hem oyuncu, hemde eğitmen olarak çalışmalarını sürdürdü.

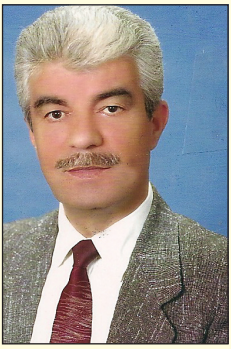
1995 yılında Burdur İl Kültür Müdür Yardımcısı olacak, göreve atanan Gök, yörenin kültür ve sanatıyla ilgili araştırma ve çalışma olanağı elde etti. 1995-2007 yılları arasında bu görevini sürdürdü. 2007 yılında Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü sekreteri olarak göreve atanan Gök, daha sonra Üniversitenin Sağlık Kültür ve Spor Daire Başkanlığı Kültür Şube Müdürlüğü görevine getirildi. Burada değişik projelerin gerçekleştirilmesinde önemli katkılarda bulundu.

Nurçin İlgi Gök'ün "Konya Folkloru" adı altındaki araştırması Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi tezi olarak sunuldu. Hıdrellez ve Nevruz üzerine

yapmış olduğu araştırmalar "Anayurttan Ata Yurda Türk Dünyası" ve "Motif" Dergilerinde, yine Halk Bilimi üzerine yapmış olduğu çeşitli araştırmaları makale olarak yerel gazetelerde yayımlanan Gök'ün, Burdur yöresine ait tekerlemeler, ninniler ve yakımlar üzerine yapılmış araştırma çalışmalarıyla, yayımlanmış şiirleri bulunmaktadır. Gök, evli ve bir çocuk annesidir.

Mehmet Gökdoğan: 1973 yılında Burdur ili Bucak ilçesinde doğdu. İlkokul mezunu olan Mehmet Gökdoğan, Bucak ilçesinde yayınlanan Oğuzeli Gazetesi'nde muhabir olarak çalıştı.

Ali Gözütok: 1937 yılında, Burdur'un Eğneş (Çallıca) Köyü'nde doğdu. 1957 yılında Burdur Lisesi'nden mezun olan Ali Gözütok, AÜ İlahiyat Fakültesi'ni 1961 yılında bitirdi. Değişik İmamhatip liselerinde müdürlük yaptı.

1976 yılında Çimento Sanayi Genel Müdürlüğü'nde, eğitim müdür yardımcısı olarak göreve başladı. 1983 yılına kadar bu görevini sürdürdü. Bu yıl, yani 1983 yılında SEGEM Genel Müdürlüğü'nde daire başkanı olarak çalışmaya başlayan Ali Gözütok, 1988 yılında kendi isteğiyle emekli oldu.

Değişik dergi ve gazetelerde, eğitimle ilgili makaleleri yanında pek çok şiiri yayınlandı. Bir ara TRT muhabirliği yaptı.

Lise yıllarında yazmaya başladığı şiirleriyle dikkat çekmeye başladı. Sonraki yıllarda şiirleri gün yüzü görmeye başlayınca, bu alandaki çalışmalarını sıklaştırdı. Halen, Antalya'da yaşayan Ali Gözütok, sanat ve edebiyat çevrelerince ilgiyle karşılanan çalışmalarını sürdürüyor. (2005)

Ali Gül: 1970 yılında Burdur'un tipik bir Anadolu köyünü andıran İğdeli Köyü'nde doğdu. İlkokul'u 5. sınıfa kadar köyünde okudu. 5. sınıfta girdiği öğretmen lisesi sınavına kazanarak eğitim hayatına 6 yıl boyunca Aksu Öğretmen Lisesi'nde devam etti. Lise son sınıfta girdiği sınav sonucunda ideali olan öğretmenlik mesleğine ilk adımını attı ve 1988 yılında Burdur Eğitim Yüksek Okulu'nu kazandı.

Burdur Eğitim Yüksek Okulu'ndan 1992 yılında mezun olduktan sonra 11 Ocak 1993 tarihinde Burdur Tefenni ilçesi Yayla Köyü İlköğretim okulunda öğretmen olarak göreve başladı. 1995 - 1996 yılları arasında Konya Selçuk Üniversitesi'nde lisans tamamlama programına katılan ve başarıyla bitiren Ali Gül, 1997 yılında askerlik görevini yedek subay olarak, Şanlıurfa Akçakale ilçesi Büyük Naneli Köyü'nde tamamladı.

Öğretmenlik hayatı boyunca hep kendine örnek aldığı ilkokul öğretmeni merhum Rıza Bulut hocanın tavsiyeleri doğrultusunda çalışmalarını sürdürdü. 10 yıl öğretmenlik yaptıktan sonra, Yayla Köyü İÖO Müdür yardımcısı ve Müdür vekili olarak 4 yıla yakın çalıştı. Daha sonra Tefenni Halk Eğitim Merkezi Müdürlüğünde 3 yıl süreyle görev aldı. 1 yıl kadar geçici görevle Burdur Halk Eğitim Merkezinde görev yaptıktan sonra 07 Temmuz 2010 tarihinde Burdur Kayış İlköğretim Okuluna müdür yardımcısı olarak atandı ve görevine devam ediyor. (2011)

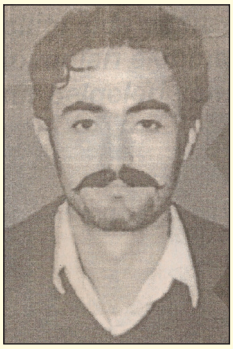
Çalıştığı tüm kurumlarda başarıya endeksli olarak çalıştı ve bu çalışmalarının geri dönüşümünü gerek toplumun olumlu tepkilerinde ve gerekse öğrencilerinin başarılarında gördü. Lise yıllarından bu yana makale ve şiir yazma çalışmalarında bulundu. Eğitim ağırlıklı yazılarının bir bölümünü Tefenni'nin Sesi Gazetesinde ve değişik yerlerde çıkan yerel gazetelerde yayımladı. Zaman zaman farklı konularda da yazılar yazan, 1993 yılında evlenen, Hilal ve Alperen adlarında iki çocuğu bulunan Ali Gül'ün 8 dörtlükten meydana gelen "İşte bu benim, öğretmenim" adlı şiirinin 4 ayrı bölümü:

Haziranda ayrıldım arkadaşlarımdan okulumdan
Babam samraya gönderdi karnemi bile sormadan
Bizim Ali keçi güttü, ekin biçti yukarıdaki tarladan
Bize bahsetme öğretmenim Kuşadası'ndan Bodrum'dan.

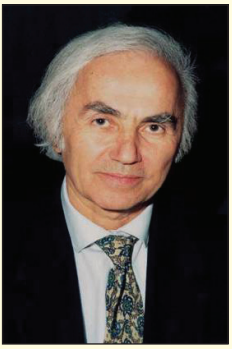
Ne çabuk geçti yine bu gece alamadım uykumu
Sabah güneş doğmadan tuttum tarlanın yolunu
Öğle sıcağında yandım, içtim kana kana suyumu
Bilir misin öğretmenin ekinler aşıyordu boyumu.

Evde iş çok diye şehre okumaya göndermediler
"Sen gidersen sarı kıza, koca öküze kim bakacak"dediler
Okul biter bitmez ne hikmetse dünürcüler geldiler
Beni geçen yıl mezun olan Çavuşların Veli'ye verdiler.

Ne tatil biliriz ne de çocukça eğlenmeyi
Fatma ninem ablama öğretti çorap örmeyi
Gelecek bahara düşünüyorlar gelin etmeyi
Biz ne biliriz ki öğretmenim liseyi, üniversiteyi.

Erdal Gürcan: 1977 yılında Burdur'da doğdu. Tiyatroyla lise yıllarında tanıştı. 1996 yılında Antalya Büyükşehir Belediye Tiyatrosu'nda stajyer oyuncu olarak göreve başladı. "Kurşun Askerin Utancı", "Karanlıkta İlk Işık Kubilay-T.A", "Düğün ya da Davul", "Politikada Bir Sarı Çizmeli", "Masal Var Masalcık Var", "Sevdalı Bulut" ve "Cimri" adlı oyunlarda rol aldı. Halen ABT'de oyuncu olarak yer almakta olup, özel grup ve lise grupları ile eğitim, oyun ve deneysel çalışmalarını da sürdürmektedir.

Mehmed Said Hatiboğlu: 25 Eylül 1933 tarihinde Burdur'da doğan Mehmed Said Hatiboğlu, ilk ve ortaokulu Burdur'da okudu. Lise eğitimine İzmir Atatürk Lisesi'nde başladı ve Antalya'da bitirdi.

1954-1958'de İlahiyat Fakültesi'nde okudu. 1959 başında Prof.Dr. Tayyib Okiç'in "Hadis Asistanlığı"na tayin edildi.

1962'de "İslâmi Tenkid Zihniyeti ve Hadis Tenkidi'nin Doğuşu" isimli teziyle Doktor, 1967'de "Hz. Peygamber'in Vefatından Emeviler'in Sonuna Kadar Siyasi-İçtimai Hadiselerle Hadis Münasebetleri" teziyle Doçent, 1978 de "İslâm'da İlk Siyasi Kavmiyetçilik: Hilafetin Kureyşliliği" teziyle Profesör oldu.

Din İşleri Kurulu (DİB) Üyeliğinde bulundu. Ankara İlahiyat Fakültesinde Hadis Kürsüsü Başkanlığı yaptı.

Basılı Eserleri: Hilafetin Kureyşliliği, Müslüman Kültürü Üzerine, Kur'an ve Tarihsellik Yazıları, Şerefu Ashâbi'l-Hadîs tahkîki ve çeviriler.

Burdur civarının meşhur âlimlerinden Hatib Hoca lâkablı Mehmed Re'fet Efendi'nin oğlu olup, İslami hayatın canlı olarak yaşandığı, odalarının sayısız kitabla dolu olduğu, cemaatle namaz kılınan bir evde büyüyen Mehmed Said Hatiboğlu Ankara'da yaşıyor.

Gül Hınçal: ilk, orta ve lise öğrenimini Burdur'da tamamladı. Isparta Eğitim Fakültesi'nden mezun oldu. AÖF'de coğrafya lisansını tamamlayarak, coğrafya öğretmeni olarak Burdur Ticaret Lisesi başta olmak üzere yurdun değişik liselerinde görev yaptı.

Almanya, İngiltere ve ABD' de dil eğitimi alan, anı ve öykülerinden oluşan, ilk kitabına adını verdiği köpeği "Fişek" ile de sevginin gerçek evrenselliğini yakalayan, Bolu-Gerede, Yalacık Köyü'nde doğan, doğum yeri olmamasına rağmen kendini hep Burdurlu kabul eden, değişik konulardaki yazılarıyla da dikkat çeken Gül Hınçal, Antalya'da yaşıyor.

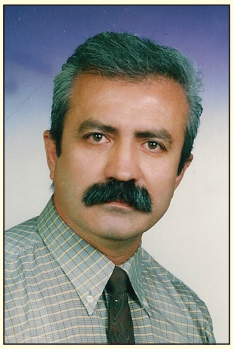

Armağan İlci: 1949 yılında Burdur'da doğdu. Burdur Gazi İlkokulu'nda başladığı ilk öğrenimini Afyonkarahisar'da tamamladı. Afyonkarahisar Lisesi'nden mezun olduktan sonra 1972 yılında Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ni bitirdi ve Avukatlık mesleğine atıldı.

1974'de CHP Gençlik Kolları İl Başkanlığı ve sonraki yıllarda CHP İl Başkanlığı Yönetim Kurulu üyeliği yaptı. Siyasi yaşamını 1980 sonrasında SODEP ve SHP'de sürdürdü. 1985-1989 yılları arasında Burdur Barosu Başkanlığı yaptı. 26 Mart 1989 yerel seçimlerinde SHP'den Burdur Belediye Başkanı seçildi. 1994 yılında ikinci kez Belediye Başkanı seçildi.

13.11.1998'de görev nedeniyle İzmir'e giderken, Dinar yakınlarında bir trafik kazasında, araçta bulunan Basın Danışmanı Gülçin İlci Bozkurt, şoförü Ahmet Oğuz'la birlikte yaşamını yitirdi. Armağan İlci evli ve iki çocuk babasıydı.

Ahmet Nejdet İlgün: Ali Kemal ve Zekiye'nin çocukları olarak 1949 yılında Burdur'da doğdu. Hüsnü Bayer İlkokulunda okudu. 8 yaşında babasını kaybettiği için, ailesinin sorumluluğunu omuzlarında hisseden, sokaklarda sakız, simit, gazete, maç ve panayırlarda su satan Ahmet Nejdet İlgün, Ortaokul yıllarında inşaatlarda çalıştı. 1960- 1961 ders yılında İlkokuldan mezun olan İlgün, Burdur Ortaokulundan 1965- 1966 ders yılında mezun oldu.

Erkek Sanat Okulu Elektrik Bölümüne sınavla giren İlgün, hem çalışıp, hem okuyarak 1968- 1969 ders yılında buradan mezun oldu. Erkek Sanat Okulu mezunları merkezi sistemle sınavlara giremedikleri için, ayrı ayrı dört sınavla alınan İstanbul Yıldız Devlet Mimarlık Mühendislik Akademisinin Elektrik bölümünü kazandı. 1974-1975 ders yılında Yıldız'dan Elektrik Mühendisi olarak mezun oldu.

İstanbul'da iki sınıf arkadaşıyla birlikte bir iş yeri açarak serbest çalışmaya başladı. 1977 yılında, okul yıllarından beri tanıdığı Nazan Necmi hanımla evlendi. Burdur'da, Bayındırlık Müdürlüğünde kontrol mühendisi olarak çalışan, 1978 yılında askere giden, askerlik dönüşü iki yıl eşinin memleketi Kıbrıs'ta kalan, 1981 yılında Burdur'a dönen, açtığı büroda serbest olarak çalışan, proje ve tesisatlar yapan Ahmet Nejdet İlgün, Burdur'daki sosyal oluşumlarda aktif olarak görev aldı.

Burdur Yüksek Öğrenim Vakfı, Burdur Sanayi ve İş Adamları Derneği, Elektrik Mühendisleri Odası, Burdurspor, Kent Konseyi, Yerel Gündem 21, Atatürkçü Düşünce Derneği, Fakir Baykurt Kültür Derneği vd. gibi 15'e yakın kuruluşta çalışmalarına devam eden Ahmet Nejdet İlgün, 1974 yılında, Sosyal Demokrat Halkçı Parti saflarında çalışmaya başladı. Bu süreç devam ederken, 1998 yılı sonunda şoförü ve Basın Danışmanıyla birlikte trafik kazasında aramızdan ayrılan Armağan İlci'nin ölümünden sonra siyasette görev verilen, ön seçim sonucu Burdur Belediye Başkan adayı olan Ahmet Nejdet İlgün, Nisan 1999'daki yerel seçimlerde Cumhuriyet Halk Partisinden Belediye Başkanı seçildi. Beş yıl bu görevini yürüttükten sonra, 2004 yılında yapılan yerel seçimlerde yeniden aday oldu, 281 oy farkıyla seçimi kaybetti, mesleği olan Elektrik Mühendisliğine geri döndü.

Toprakla uğraşmayı ve sporu seven, yayınlanmış şiirleri, bir erkek bir kız evladı bulunan Ahmet Nejdet İlgün'ün Belediye Başkanlığı döneminde 2002'de yazdığı, değişik yerlerde yayınladığı ve İsa Kayacan'ın, Burdur Belediyesi Kültür Yayınları arasında Eylül 2005'de yayınlanmasını sağladığı "Şiirlerle Burdur" adlı kitabının 11 nci sayfasında yeralan "Burdur Sevgisi" adlı şiirini aşağıya alıyoruz:

Ağlamak gerekirse benim için
Ben daha bunu hak etmedim.
Her şeyinle sen
En küçük taşınla, toprağınla
Sevdanla içimdesin.

Sevmek bir başka şey,
Hele Burdur'u sevmek.
Büyütmek için paylaşmak gerek sevgiyi,
Sizlerle Burdur sevgisini paylaşıyor
Bu şehri çok seviyorum.
Sevdalar yetmiyor sana
Mukayese götürmüyor hiçbir şeyin,
Ne yandan bakacağımı bilemiyorum
İnsanın bir farklı, suyun, doğan bir farklı
Seninle yatıyor, seninle kalkıyorum.

Hulusi İlhan: 1979 yılında Denizli'de doğdu. İlkokul, Ortaokul ve Lise eğitimini Burdur'da tamamladı. 2002 yılında, Süleyman Demirel Üniversitesi, Burdur Eğitim Fakültesi Resim-İş Öğretmenliği Grafik Ana Sanat Dalı Bölümünden mezun oldu.

2003-2009 yılları arasında, Bilgi İşlem Uzmanı olarak görev yapan, 2009 yıllında Burdur Ticaret ve Sanayi Odası'nda Grafiker olarak göreve başlayan, TSO'nun resmi web sitesi, üç aylık dergisiyle, Oda'nın yayımcılığını yapan, TSO yayınları arasında çıkan kaynak kitap niteliğindeki yayınlarla çok sayıda afiş - broşür türü eserin dizgi tasarımlarını ve tanıtım CD'lerini gerçekleştiren, dizgi, tasarım uzmanı grafiker Hulusi İlhan, Burdur'da yaşıyor.

Hasan Hüseyin İnci: 1961 yılında Burdur ili Bucak ilçesinde doğdu. İlkokul mezunu olan Hasan Hüseyin İnci, Bucak ilçesinde yayınlanan Oğuzeli Gazetesi'nde muhabir olarak çalıştı.

Serpil Kabadayı: 20.10.1978 tarihinde Burdur, Bağsaray'da doğdu. İlk ve ortaokulu Bağsaray Kasabası'da, liseyi Burdur'un Çeltikçi ilçesinde okudu. Süleyman Demirel Üniversitesi Burdur Eğitim Fakültesi Resim Öğretmenliği Bölümü'nden 2000 yılnda mezun oldu. Altı yıl Antalya'da, dört yıl Diyarbakır'da öğretmenlik yaptı. Memleketi Burdur/ Çeltikçi'de öğretmenlik mesleğine devam eden (2012) Serpil Kabadayı;

Eli kalem tutmaya başladığından bu yana hayal dünyasını resimleriyle yansıttı. Resmin kendisine yetmediğini anlayınca yazmaya başladı. İlk kitabı olan "Lazimeler" deneme formatında farklı bir kitap olarak yayınlandı. Bu kitabıyla yazarlığı ve yazabildiğini gösteren Serpil Kabadayı, romanları üzerinde çalışmalarını sürdürüyor.

Recep Kalkan: 1947 yılında Burdur'da doğdu. Ortaokuldan sonra terzi olarak hayata atıldı. 1977 yılında Esnaf Kefalet Kooperatifi Yönetim Kurulu Üyeliğine ve 1984 yılında Kooperatif Başkanlığına seçildi. Aynı yıl Göller Bölgesi Esnaf ve Sanatkârlar Kredi Kefalet Kooperatifleri Bölge Başkanlığına, 1988 yılında Esnaf Odalar Birliği Başkanlığına seçilen Kalkan, 1988 yılından itibaren Merkez Birliği Yönetim Kurulu üyeliği,1988–1999 yılları arasında Merkez Birliği Genel Başkan Vekilliği yaptı. Aynı zamanda Türkiye Milli Kooperatifler Birliği Yönetim Kurulu üyeliği, Türk Ocakları Burdur Şubesi, Burdur Yüksek Öğretim Vakfı Yönetim Kurulu üyeliği ve Genel Muhasiplik görevlerini de yürüten Kalkan, evli ve üç çocuk babasıdır.

Burhanettin Kara: 1957 yılında Burdur/Bucak ilçesinde doğdu. Resim alanında oldukça başarılı çalışmalara imza attı. Yurtiçi ve yurt dışına yönelik, devlet büyüklerinin, siyasi liderlerin, sanatçıların mozaik-antik tarzında portre ve resimlerini yaparak dikkat çeken Burhanettin Kara'nın eserlerinin pek çoğu yurt dışında ve turistik yörelerde alıcı buldu.

Halil İbrahim Kara: İsmail ve Aysel'in "ortanca" çocuğu olarak 15 Mart 1970 tarihinde Burdur'da dünyaya geldi.

1971 depremi sonrası sebebi bilinemeyen bir şekilde annesini kaybedince o zamanki ismi ile "Cevdet Sunay Yetiştirme Yurdu"na (Eskiyere Çocuk Yuvası) konuldu.

Henüz 1,5 yaşında iken kimsesizler yurdunda bakım ve koruma altında kalan Halil İbrahim Kara, bir hastalık sonrası Burdur Devlet Hastanesine yerleştirildi. Başhekim Ali Dulupçu'nun çabaları sonrası hayata tutunan Halil İbrahim Kara, ilköğrenimini burada tamamladı. Aynı yerde ortaokula başlayan Halil İbrahim Kara, ilk yılını Eskiyere Köyü Orta Okulu'nda tamamladı. İkinci yılına burada başlayan Halil İbrahim Kara, Anavatan Partisi Hükümeti, SHÇEK Genel Müdürü Melih Gökçek'in döneminde Eskiyere Çocuk Yuvası'nın 0-13 yaş çocuklar için ayrılmasının ardından Burdur Merkez'de bu-

lunan Erkek Yetiştirme Yurdu'na gönderilerek, Burdur Cumhuriyet Lisesi'ne yerleştirildi.

Burada ortaöğretimine kaldığı yerden devam eden Halil İbrahim Kara, ilkokul 5'inci sınıfta girdiği; "Devlet Parasız Yatılı Okulu" sınavını kazandı haberi geldi. Yurt idarecilerinden "Antalya Devlet Parasız Yatılı Okulu'nu kazandınız" haberini alan Halil İbrahim Kara'nın hevesi kursağında kaldı. Çünkü Antalya yerine Burdur Lisesi Pansiyonu'na yerleştirileceği haberinden sonra, Antalya yerine Burdur Lisesi'ne yerleştirilen Kara, bir yılda 3 ayrı okul değişikliği yapmak zorunda kaldı. Ayrı okul ayrı kitap, ayrı öğretmen, ayrı arkadaş topluluğu ile karşılaşan Kara, Ortaokul 2'yi tamamladıktan sonra bir mesleğe atılıp sanat sahibi olmak istedi.

1982 yılında matbaacılık ve gazetecilik mesleğine ilk adımını atan Kara, Burdur ve Yeni Gün gazetelerine "çırak" olarak girdi. Burdur Gazetesi Sahibi Kemal Taraşlı'nın desteği ile mesleğine gazete dağıtımı ile başlayıp, sayfa editörlüğüne kadar yükseldi. 1984 yılında Burdur ve Yeni Gün Gazetesi'ni tek tek harflerle döşeyerek mizanpajını yapmaya başladı. 2 yıl sonra Başbakanlık Basın-Yayın Genel Müdürlüğü tarafından ülkemizde yerel gazeteler arasında yapılan değerlendirmede Burdur Gazetesi olarak en iyi mizanpaj ödülü almaya vesile oldu. Yine aynı şekilde 1 yıl sonra en iyi "Türk Dili ödülü"nün alınmasında katkıları da olan Halil İbrahim Kara, 1990 yılında vatani görevi nedeniyle mesleğe 18 ay ara verdi. 1992 yılında tekrar mesleğe geri dönen Halil İbrahim Kara, Burdur ve Yeni Gün Gazetelerinde hem mizanpaj yaptı, hem de haber yazdı. Eski Milli Emlak Muhasebe Müdürü Gazeteci Emin Çetin'in destekleri sonrası haber yazma tekniklerini öğrenen Halil İbrahim Kara, Ofset tekniği öğrenmek için Adnan Taraşlı'nın yanında çalışmaya başladı. 24 yıl fiilen Taraşlı ailesinin yanında çalıştıktan sonra 2003 yılında Burdurlunun Sesi Gazetesi'ne geçen Halil İbrahim Kara burada 4 yıl çalışdı. Muhabirlikte kendini daha da geliştiren Halil İbrahim Kara 2007 yılında Çağdaş Burdur Gazetesi'nde çalışmaya başladı. Halen Gazetecilik mesleğini burada sürdüren Halil İbrahim Kara, mesleğinde 30'uncu yılına ulaştı. (2011)

Burdur Gazeteciler Cemiyeti'nin üyesi olan, Eğitime önem veren Halil İbrahim Kara, 1994 yılında Burdur Merkez Gökçebağ Köyü İlköğretim Okulu Koruma ve Yaşatma Derneği'ni kurdu. Derneğin kurucu başkanlığı görevini üstlendi. Halil İbrahim Kara halen Burdur Anadolu Ticaret ve Ticaret Meslek Lisesi Okul Aile Birliği Başkanlığı görevini yürütüyor (2011).

Evli, Aysel Kara, Ahmet Kara ve Mustafa Kemal Kara isimlerinde 3 çocuk sahibi olan Halil İbrahim Kara, halen Burdur Merkez Gökçebağ (Çerçin) Köyü'nde ikamet ediyor.

Çocukluğunda yaz tatillerinde, simitçilik ve Akücülük çırağı olarak ta çalışan Halil İbrahim Kara, okul harçlığını kazanmaya başladı. Ortaokullu yıllarının yaz tatillerinde yurdun Marangoz atölyesinde çalışan Halil İbrahim Kara,

kimsesiz çocuklara büyük önem veriyor. Nerede bir "yurt çocuğu" görse onun acılarını ve sevincini ortak olmaya çalışıyor.

Aysel Kara: 1988 yılında Burdur'da, 12 Eylül Pazar günü dünyaya gelen Aysel Kara, İlkokulu Gökçebağ Köyünde tamamladı. Liseyi Burdur Anadolu Ticaret ve Ticaret Meslek Lisesi'nde tamamlayan Aysel Kara, elde ettiği başarılar ile o tarihte Süleyman Demirel Üniversitesi'ne bağlı Burdur Meslek Yüksek Okulu'nu tamamladı. İlk Meslek hayatına Burdurlu'nun Sesi Gazetesi'nde muhabir olarak başlayan Aysel Kara, 2007 yılında Çağdaş Burdur Gazetesi'nde çalışmaya başladı. Kısa sürede meslekte gösterdiği başarı sonrası Yazı İşleri Müdürlüğü görevine getirilen Aysel Kara, uzun süre bu görevi yürütü (2011).

Aynı zamanda Burdur'da yayınlanan yerel gazeteler içerisinde Yazı İşleri Müdürü görevini yürüten tek bayan gazeteci unvanını elinde bulunduran, eğitimde yaş sınırının olmadığına inanan Aysel Kara, Anadolu Üniversitesi Açık Öğretim Fakültesinde okumaya devam ediyor.(2011)

Turan Karaca: Burdur'da doğdu. Tercüman Gazetesi'nde magazin muhabirliği yaptı. Burdur Gazetesinde, geçmişteki anılarını yazan Turan Karaca, genç yaşta 18.10.2001 tarihinde Burdur'daki evinde ölü olarak bulundu.

Halil Karakaş: 01 Eylül 1927 tarihinde (Burdur) Aziziye Köyünde doğdu. Halk bilimcisi, köy tarihçisi, olay anlatıcısı, gelenek, görenek anlatıcısı olarak bilinen Halil Karakaş, köylerinin kuruluşu ve kuranlar hakkında verdiği bilgilerle dikkat çekti. Köy odaları hakkında verdiği bilgiler, buralardaki yaşantıların aktarımını yaparken kullandığı üslup, devlet-köy, köylü ilişkilerini, tütün eksperleri, tahsildarlar, jandarma-köylü ilişkilerini, gelenek, görenekleri bir bir sıralamadaki ustalığıyla çevrede ünlendi.

Bunlar arasında, Ramazan ve Kurban Bayramları, Hızır ile İlyas kutlama, keçi kırkımı-koyun kırkma gibi işler onun anlatımları arasında yer aldı. Ayrıca, camız güreşi, köpek boğuşturmalar hakkında bilgilerin anlatımı, Halil Karakaş'ın gündemindeki önemli yerlerini hep korudu.

Mesut Kayabaş: 1956 yılının Nisan ayında Burdur'da doğdu. İlk, orta ve liseyi Burdur merkezde tamamladı. Endüstri Meslek Lisesinden mezun olduktan sonra, Burdur Et Kombinasında soğutmacı olarak çalıştı ve 2002 yılında emekli oldu.

Şiir ve müzik konusunda babası rahmetli Şekerci Mehmet Kayabaş'tan feyz aldı. Babasının sıklıkla söylediği şu dörtlüğü hiç aklından çıkarmadı:

Ehliyle söyle kelâmı,
Cahile sözmü yeter!
Mürüvveti kimden umarsın,
Çalıda gülmü biter!

Değişik dergi ve gazetelerde şiirleri yayınlanan Mesut Kayabaş, İnternette bulunan şiir sitelerinin radyolarında yorumcu ve program yapımcılığı görevlerinde bulundu. Burdur Araştırmacı Yazarlar ve Şairler Derneğinde Yönetim Kurulu Üyesi olarak çalışan, üç erkek evladı, bir torunu bulunan, Mesut Kayabaş, Burdur merkezde yaşamını sürdürüyor.

Rukiye (İpçi) Karadadaş: Annesi Makedonya, babası İstanbul doğumlu olan Rukiye (İpçi) Karadadaş üç kız kardeşin en büyüğü olarak 19 Eylül 1925 tarihinde İzmir/ Bayraklı'da doğdu. Balıkesir Necati (Bey) Eğitim Enstitüsünden 1949 yılında mezun olduktan sonra, Burdur- Tefenni Ortaokulunun kuruluş günlerinde, 1949 yılında Fen Bilgileri Öğretmeni olarak göreve başladı. Sırasıyla, Seferihisar Ortaokulu, Malatya Lisesi, Menemen Ortaokulu, Karaburun Ortaokulu, Çamlaraltı Özel Kız Kolejinde, Kuşadasında, İzmir Bayraklı Lisesi, Bayraklı- Sıdıka Rodop Ortaokulu, Karşıyaka Lisesi gibi pek çok eğitim kurumunda, öğretmenlik, kuruculuk, yöneticilik yaptı.

"Çalıştığım her okulda, okuttuğum Fen Dersleri ile ilgili materyalli özel derslikler kurarak, ders yapmak prensibimdi" diyen, "Bunları daima kendi sağladığım imkânlarla gerçekleştirirdim" şeklinde konuşan, sigara, alkol ve uyuşturucu maddeler ile savaş, bunların birey ve toplum sağlığına olan etki-

leri ile ilgili çalışmalarda öncülük yapan, mesleğiyle ilgili onlarca ödül alan, "Türkiye'de Yeşilaycı öğretmen" seçilen, Kardeş köy çalışmalarında başarılara imza atan, örnek gösterilen, köye doğru hizmetleriyle takdir edilen, köylere elektrik getirilmesi projelerinde önemli katkıları olan, çok yönlü kooperatifler kurarak, köylerde sütçülük ve peynircilik imalatının başlatılmasında, köylere içme suyu getirilmesinde öncülük eden, köy odalarının yapımına katkı sağlayan, Remington marka daktilo makinası bağışlatan, köy gençleri için, kitaplıklar kurup okumalarını voleybol, futbol oynamalarını sağlayan, okul öğrencileri ve velileri için, Atatürk İnkılâpları ve kahramanlık konularında temsiller verilmesini sağlayan Rukiye (İpçi) Karadadaş, köy okullarının tamir edilmesinde de öncülük yaptı.

Öğrenci velileriyle, çevre halkına, özellikle kadınlara, parasız okuma- yazma okulları açıp yöneten, Türk Kadınlar Birliği Şubeleriyle ortak çalışmalar gerçekleştiren, Her eve bir Türk Bayrağı kampanyalarına öncülük eden, çalıştığı Ortaokul ve liselerdeki eğitim seviyesinin yükseltilmesine önemli katkılar sağlayan, Okul Aile Birliği ve Koruma Derneklerinin kuruluşlarıyla, verimli çalışmalarda imzaları bulunan, rehberlik servislerini kurup harekete geçiren, ideal eğitim çalışmaları gerçekleştiren, Atatürk ilkeleri doğrultusunda, yılmadan çalışmalarını sürdüren, 21328 sicil numaralı Fen Bilgileri Öğretmeni, onlarca teşekkür ve takdir belgelerinin sahibi olan, Rukiye (İpçi) Karadadaş, 1949- 1950 öğretim yılında göreve başladığı, Burdur- Tefenni ilçesinde kurulmakta olan Ortaokul kadrosundaki; Müdür, Mithat Erden, Niyazi Turgut, Mehmet Özeren, İngilizce öğretmeni Cemalettin Yılmaz Soytürk, gibi isimleri sıralayan, Tefenni'de 26 Kasım 1949 tarihinde göreve başladığını hatırlayan, Tefenni'den 23 Eylül 1951 tarihinde gözyaşları içinde öğrencilerinden ve okulundan ayrılan, çalıştığı kuruluşların sonuncusu olarak; "Karşıyaka Lisesi Müdür Vekilliği ve Fen Bilgileri Öğretmeni- 15 Mart 1982-27 Aralık 1982" kaydı bulunan, geçirdiği 40 yıllık başarılı iz bırakan eğitimcilik- öğretmenlik hayatının sonunda emekli olan Rukiye (İpçi) Karadadaş, İzmir'de yaşamını sürdürüyor.

Mustafa Kayım: Burdur Gazetesi'nde günlük makaleler yazdı.

Yusuf Keyik: Burdur 05.05.1961 doğumlu olan Yusuf Keyik, altı nüfuslu bir ailenin ikinci çocuğudur. Hüsnü Bayer İlkokulu'da ilköğrenimini yaptıktan sonra, ilk basamaklarından çalışmaya başladığı iş hayatına atıldı. 1981-1983 arası tamamladığı vatani görevinden sonra kendi dar imkanları ve ailesinin desteği ile nakliyeciliğe başladı. İş hayatına, halen nakliyecilikle devam etmekte olan Keyik ayrıca; nakliyecilikte 'Tır Filosu' kurma, petrol tesisi işletmeciliği ve mermercilik sektöründe deneyimler kazanmıştır.

Maddi destekten daha çok önem verdiği doğruluk, dürüstlük, saygı, sevgi, sorumluluk gibi erdemlerle kendisine kişilik kazandıran, ailesine minnettarlığını her vesile ile ifade eden Yusuf Keyik, iş hayatında ilkeli olmayı hep önemsemiştir.

"Halk Üniversitesi"nden mezun olduğunu söyleyen Yusuf Keyik; bir yandan iş hayatı devam ederken, çevresinin teşvikleriyle getirildiği ve seçildiği sivil toplum kuruluşlarındaki görevlerine, siyasi parti yöneticiliği ile başladı. 1999 yılında katıldığı Burdur Ticaret ve Sanayi Odası seçimlerinde Meclis üyesi seçildi. Üy yıl süren üyelik döneminde Yönetim Kurulu ve Kâtip Üyeliklerinde görev yaptı.

2002- 2005 arası Burdur TSO Meclis Üyeliği döneminden sonra, 5 Mart 2005 Oda seçimlerinde, 11 grup ve 28 üyeden oluşan bir ekiple katıldığı seçimi kazanan Yusuf Keyik, birinci dört yıllık Burdur Ticaret ve Sanayi Odası (BUTSO) Yönetim Kurulu Başkanlığı görevini yürüttü. 11 Ocak 2009 seçimlerine tekrar katılan Keyik, 14 Meslek grubundan 10'unu kazanarak, ikinci dönem BUTSO Yönetim Kurulu Başkanlığı'na seçildi.

İş hayatı ve sivil toplum kuruluşları teşkilatlarında daima ideal olarak; "Öncelikle Burdur'a ve Ülkeme yakışacak şekilde hizmet etmeyi şiar edindim. Burdur için AB standartlarının üzerinde gelişmeler sağlayacak bir yapılanmayı hedefledim" diyen Keyik, her vesile ile şunu söylemektedir:

"Burdur'un geleceği adına; siyasileriyle, valisiyle, belediye başkanlarıyla, sivil toplum örgütleriyle ve çok değerli halkımızla birlik beraberlik içinde olmak zorundayız. Güven duygusu ve ortaklık ruhunu geliştirmek mecburiyetindeyiz."

Ancak bu şekilde Burdur'un her alanda hızlı bir gelişme sağlayabileceğine inanan Başkan Keyik, Oda Başkanlık görevini sürdürmektedir. Yusuf Keyik, evli ve üç çocuk babasıdır. (2011)

Şengül Kazan Kırçık: Burdur'da doğdu. İlk ve orta öğretimini doğduğu ilde tamamladı. Dicle Üniversitesi Eğitim Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Bölümü'nden mezun oldu. (1995)

Kütahya Emet Kız Meslek Lisesi'nde beden eğitimi öğretmeni olarak görev yaptı. Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde "Burdur yöresinde oynanan halk oyunları ve yöresel oyunları kıyafetleri" konulu yüksek lisans tezini tamamladı (2001).

Halen Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Burdur Eğitim Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Bölümü'nde öğretim elemanı olarak çalışmaktadır. (2010)

Osman Koçıbay: 1975 yılında Burdur'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Burdur'da tamamladı. 1993 yılında girdiği Selçuk Üniversitesi Eğitim Fakültesi Tarih Öğretmenliği Bölümü'nden 1997 yılında "Balkan Harbleri, Birinci Dünya Harbi ve Milli Mücadele'de Şehit Olan Burdurlular" isimli lisans tezini hazırlayarak mezun oldu.

Konya Taşkent İmam Hatip Lisesi'nde Tarih Öğretmenliği, Zonguldak Alaplı Aşağıdağ İlköğretim Okulu'nda Sosyal Bilgiler Öğretmenliği ve Müdür Yardımcılığı görevlerinde bulundu. Eylül 2004 - Ağustos 2010 tarihleri arasında Antalya / Korkuteli Büyükköy İlköğretim Okulu'nda Sosyal Bilgiler Öğretmeni, Müdür Yardımcısı ve Müdür olarak görev yaptı. Antalya / Kepez 100. Yıl İlköğretim Okulu'nda Sosyal Bilgiler Öğretmeni olarak görevini sürdüren (2012) öğrencilere yönelik değişik çalışmalarıyla dikkat çeken, çeşitli dergi ve gazetelerde araştırma ve makaleleri yayınlanan Osman Koçıbay, evli, Ayşe ve Ayşen isimli ikiz kız çocuğu babasıdır. Halen (2012) Burdur Belediyesi Kültür ve Sosyal İşler Müdürü olarak çalışıyor.

Emine Reyhan Konak: Burdur'da doğdu. Burdur öğretmen okulu mezunu olan, 1971 Burdur Depremiyle şiir yazmaya başlayan şiirleri, dergi ve gazetelerde yer alan Emine Reyhan Konak, "Atam"a mektup yazdım" adlı şiir kitabını yayınladı.

Hasan Konu: 1957 yılında Burdur'un Bucak ilçesinde doğdu. İlk ve ortaokulu Bucak'ta okudu. 1975 yılında Çanakkale Gökçeada Atatürk İlköğretim Okulu'nu bitirerek öğretmen oldu. Yurdun değişik yerlerinde öğretmenlik yaptı.

Hikaye denemelerinden bazıları, TRT'nin "Her Şey Bizler İçin" programında yayınlandı. Yayınlanmış hikaye kitapları bulunan Hasan Konu "Oğuzhan'dan Doğan Şehir: Bucak" adlı inceleme ve derlemesini 200 yılında gün yüzüne çıkardı.

Birincilik, ikincilik ödülleriyle dikkat çeken Konu, sosyal alanlarındaki faaliyetleriyle de tanındı. Bucak Belediye Meclisi'nin 1 Kasım 2005 tarihli kararıyla, Bucak'ta bir çocuk parkına "Öğretmen Hasan Konu Parkı" adı verildi. 2007 yılı itibariyle, Bucak Fatih Sultan Mehmet İlköğretim Okulu'nda sınıf öğretmenliği görevini sürdüren Hasan Konu'nun; Anamın Öğütleri, Körpe Kuzu, Çiçeklerin Gözyaşları, Kara Sevda, Bir Damla Suya Hasret, Bir Demet Kır Çiğdemi, Gecenin Karanlığı, Yeni Doğmuş Gibi, Ninemin Vasiyeti, Altıparmak Saim, adlı hikaye kitapları yayınlandı.

Ahmet Korkmaz: 1966 yılında Burdur'un Tefenni ilçesinde doğdu. Okul yıllarında resim ve afiş yarışmalarına katıldı, dereceler aldı. Ressam Feryal Taneri'den de dersler aldı.

Konularında öncelikle, Anadolu insanının yaşamı ve evlerini işleyen, pek çok karma sergiye katılan, kişisel sergileriyle dikkat çeken Ahmet Korkmaz, Antalya Adliyesinde çalışıyor (2011)

Kemal Kubilay : 02.02.1960 tarihinde Burdur'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Burdur'da tamamladı. Çiftçi (ziraatçı) çocuğu olarak doğan Kubilay, çiftçilikten hiç kopmadan yaşadı. Üniversitede okurken, Burdur Küçük Sanayi Sitesi Yapı Kooperatifinde 4 yıl çalıştı. 1982 asker dönüşü de aynı kooperatifte görev aldı.

1984 yılında Muğla -Dalaman Halk Bankası'nda göreve başladı. 1987-1990 arasında Burdur Halk Bankası'nda görev yaptıktan sonra Bucak'ta, Antalya Bölge Müdürlüğü'nde, Serik Şubesi Halk Bankası görevlerinde bulundu. 2000-2006 yıllarında İl Çevre ve Or-

man Müdürlüğü'nde Personel Şefi olarak görev yaptıktan sonra emekli oldu. 2006'dan itibaren kurduğu çiftlik faaliyeti ile hububat ticaretini sürdürmekte olan Kubilay, Şubat 2011'de seçildiği Burdur Ziraat Odası Başkanlığı'nı yürütmektedir. (2012)

Doç. Dr. Seval Köse: Aslen Sivas ilimizden olan Doç. Dr. Seval Köse, Burdur'un uluslararası düzeyde tanıtımında önemli görevler üstlendi. Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Müzik Öğretmenliği Ana Bilim Dalı öğretim üyeliği yapan Doç. Dr. Seval Köse, 1978-1979 döneminde İstanbul Atatürk Eğitim Enstitüsü Müzik Bölümü'nü bitirdi.

Burdur Kız Meslek Lisesi'nde müzik öğretmeni olarak göreve başladı. 1990 yılında Burdur Eğitim Yüksek Okulu öğretim görevlisi oldu. GÜ Eğitim Fakültesi'nde lisans eğitimini tamamladıktan sonra SD Üniversitesi'ne bağlı öğretim üyesi olarak çalışmalarını sürdürdü.

2001 yılında doktora çalışmalarını tamamlayan, Burdur Eğitim Fakültesi'nde Müzik Eğitimi Bölümü'nde çalışırken, 2004 yılında SDÜ Güzel Sanatlar Eğitimi Bölüm Başkan Yardımcılığına, 2005 yılında da Burdur Meslek Yüksek Okulu Müdürlüğüne atandı.

Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi'nde çalışmalarını sürdüren Doç. Dr. Seval Köse, sözlerini Ziynet Yıldız'ın yazdığı SDÜ marşıyla, sözlerini MAKÜ öğretim görevlisi K. Semra Eren'in yazdığı, Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi'nin marşını besteledi.

1998 yılında, Burdur Belediyesi Çocuk Korosu'nun oluşturulmasında da önemli katkıları bulunan Doç. Dr. Seval Köse, bu koroyla pek çok festival ve uluslararası yarışmalarda derece alınmasını sağladı.

"Şiirden Şarkıya/ Piyano Eşlikli Şarkılar" adlı şiir kitabını 2006 yılında yayınlayan, Doç. Dr. Seval Köse, Burdur'da yaşıyor.

Osman Köseoğlu: 1930 yılında Burdur, Tefenni-Başpınar köyünde doğdu. Uzman veteriner hekim olan Osman Köseoğlu, Nisan 1964'ten beri Bursa'da yaşıyor. İş dünyasındaki zenginliğiyle çevresine yardımcı olma gayretini sürdürüyor. Başpınar köyüne kurduğu kütüphane yanında, 400 tonluk soğuk hava deposunun oluşumunu gerçekleştiren Osman Köseoğlu, 1500 m² alanın park haline getirilişini, kıraathane ve konukevinin yapılmasını sağladı.

Başpınar köyüne bir çocuk bahçesi, Atatürk heykeli yapılmasını gerçekleştirirken 10 bin m² kilit parke katkısı, 7 bin m² beton çit varlığını sağlayan Osman Köseoğlu, Bursa merkezde 112 öğrenci kapasiteli modern bir yurt yaptırdı. Yönetiminde bulunduğu bir vakıf aracılığıyla, 24 öğrenciye 80 biner TL burs verilmesini sürdüren, bu öğrencilerden 8 inin de Burdurlu olmasını sağlayan, çevresine yararlı olma yönündeki çalışmalarıyla dikkat çeken, köyünde kurduğu kültür merkezinde toplumun aydınlatılması için seminer, sempozyum gibi değişik etkinliklerin gerçekleştirilmesini sağlayan Osman Köseoğlu, bu çerçevede köy düğünlerinin üç günden bir güne indirilmesini hedefliyor.

Adem Kuzu: Gölhisar 1972 doğumlu ve üniversite mezunudur. Burdur'un Bayır Köyü'nde yarım asır önce aile işletmesi olarak kurulan Yıldız Silah Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi Yönetim Kurulu Başkanı ve evli olan, Adem Kuzu, 50 yıl önce tüfek bakım ve üretimine başladıklarını, zamanla av tüfeği üretimini geliştirdiklerini ve Burdur OSB'ne taşındıklarını, 50 yıllık çalışma ile bugün Türkiye'nin en büyük silah fabrikalarından biri haline geldiklerini, 43 çeşit tüfek ürettiklerini, 55 ülkeye ihraç ettiklerini ve TSK'nın silahlarını üretmeye talip olduklarını belirtiyor.

Burdur'un ve Ülkemizin en büyük av tüfekleri fabrikalarından birisi olan Yıldız Silah, İngiltere'de düzenlenen 2010 yılının "En iyi av tüfeği yarışması"nda, ürettiği SPZME 410 Modeliyle büyük bir ödül kazandı. Ödülü değerlendiren Kuzu, "Firmamız hafif av silahı dalında dünya markalarını geri de bırakarak bu ödüle sahip olması, Burdurluları onurlandırmaktadır." diyor. Yıldız Silah Sanayi Yönetim Kurulu Başkanı Adem Kuzu: "The shooting Industry Avards best of de best 2010" logosunu almıştır. Yıldız Silah adına aldıkları logonun, Ülkemiz ve Burdur adına da gurur verici olduğunu belirten Adem Kuzu; "Burdur sanayisinin gelişimi için, tüm kurum ve kuruluşlar uyum içinde olmalı, sanayicilerimiz dünyanın rekabet şartlarına ayak uydurmalıdır" şeklinde konuşuyor.

Hayati Kuzucu: Mehmet ve Adile'nin çocukları olarak 1956 yılında Anbarcık'ta doğdu. İlkokulu köyünde, orta öğrenimini Eskişehir'de tamamladı. Isparta Eğitim Enstitüsü'nden 1981 yılında öğretmen olarak mezun oldu.

Kırşehir başta olmak üzere, yurdun değişik yerlerinde öğretmen ve yönetici olarak çalıştı. Burdur Kayaaltı İlköğretim Okulu'nda 19 yıllık yönetici görevini (2006 itibariyle(sürdüren Hayati Kuzucu, Osmanlıca okuma

ve yazmayı iyi derecede bilmektedir. Bu sayede, Burdur tarih ve kültür araştırmalarını Osmanlı arşivlerinden kolayca sürdürmüştür.

Burdur ili, ilçeleri, köylerinde derinlemesine araştırmalar yaparak, özellikle Çavdır ilçesinin Kozağaç beldesi Anbarcık Köyü incelemelerini makale olarak yayınladı.

Mesut Madan: 06.03.1966 tarihinde Antalya'da doğdu. İlkokulu Turan İlkokulunda, Ortaokulu Merkez Ortaokulunda ve Lise öğrenimini Burdur Endüstri Meslek Lisesi'nde tamamlayan Mesut Madan, Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi İş İdaresi Bölümünden mezun oldu.

1985-1989 yılları arasında Tercüman Gazetesi Burdur Muhabirliği, 1996- 2008 yılları arasında Akşam Gazetesi Burdur Muhabirliği, 2007- 2009 yılları arasında da Burdur Merkezde yayınlanan Yenigün Gazetesi'nde köşe yazarlığı yaptı.

01.01.2010 tarihinde Burdur Belediyesi Basın Danışmanlığına getirilen amatör olarak fotoğrafçılık yapan, çektiği fotoğrafları çeşitli fotoğraf sitelerinde yayınlayan Mesut Madan, "Denemelerim" isimli bir şiir kitabıyla da okurlarının karşısına çıktı.

Hale Maden: Isparta SD Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nden mezun oldu. Burdur'da kişisel ve karma sergilerde eserlerini sergiledi.

Hasan Yalçın Meçikoğlu: 02.02.1967 Bucak doğumlu olan Hasan Yalçın Meçikoğlu, aktif iş yaşamına petrol istasyonu işletmeciliği, mermer fabrikası ve mermer ocakcılığı ve BMC Antalya Bölge Bayisi olarak kardeşleriyle birlikte devam etmektedir. (2012)

1999 yılından beri, Bucak Ticaret ve Sanayi Odası yönetiminde bulunan Hasan Yalçın Meçikoğlu, 2005 yılında Yönetim Kurulu Başkanı seçilerek bu görevine devam

etmektedir.Oda başkanlığının yanı sıra, 1999 yılında Bucak Belediyesi meclis üyeliğine seçilmiş, 3 dönemdir bu görevini de sürdürmektedir. (2012)

İlçenin birçok toplumsal faaliyetinde aktif olarak yer alan Meçikoğlu, bir çok konuda elini taşın altına koyan ve inandığı doğrultuda düşüncelerini dile getiren bir kişiliğe sahiptir. Kamu hizmetlerinin vatandaş lehine gerçekleştirilmesi yönünde bir anlayış ve yapıya sahip olan ve ilkelerinden taviz vermeyen Meçikoğlu, bir çok oda, dernek ve siyasi alanlardaki görevlerinin yanında, Bucak Organize Sanayi Bölgesi Yönetim Kurulu Üyeliği ve TOBB bünyesinde bulunan ICC (Milletlerarası Ticaret Odası) Türkiye Milli Komitesi Yönetim Kurulu üyeliğide yapmaktadır. (2012)

Neriman Mıhladız: Niyazi ve Durkadın Şimşek'in kızları olan Neriman Şimşek, 1960 yılında Burdur İli Çavdır İlçesine bağlı Anbarcık köyünde doğdu. 7 kardeşin en büyüğü olan Neriman Şimşek, 1966 yılında Burdur Turan İlkokulu'nda okul hayatına başladı. 1971 yılında Burdur Lisesinde eğitimine devam etti ve 1977'de Burdur Lisesi'nden mezun oldu. 1977–1978 öğretim yılında Isparta Eğitim Enstitüsü Fen (FKB) Bölümünü ikincilikle kazandı. 1980 yılında öğretmenlik unvanını alarak, Eğitim Enstitüsünden mezun oldu. 1982 yılında, şuan (2011) Burdur İli Sağlık Müdür Yardımcılığı yapmakta olan Ramazan Mıhladız ile yaşamlarını birleştirdi, Gülcan ve Alper adında iki çocukları bulunan Neriman Mıhladız aynı yıl Burdur İli Kız Meslek Lisesi'nde Fen Bilgisi öğretmeni olarak göreve başladı. Öğretmenliği sırasında Lisans Tamamlama Programı kapsamında Anadolu Üniversitesi Fizik Bölümünü de tamamlayarak Fizik öğretmenliği diplomasına da sahip oldu.

1992 yılında Burdur Ticaret Meslek Lisesine tayin olan Mıhladız, aynı yıl Türk Eğitim Sendikasının Burdur şubesi kuruluş faaliyetlerini yürütmeye başladı. Bunun yanında Burdur İlinde pek çok ilköğretim ve ortaöğretim okullarında geçici görevlendirmelerle öğretmenlik görevini, bu süreçlerde ayrıca il çapında deprem formatörlüğü, rehberlik ve danışmanlık hizmetleri gibi görevleri de başarıyla yürüttü.

Sanata özellikle tiyatral çalışmalara, bilim ve teknolojiye büyük ilgisi olan Neriman Mıhladız, ülke çapında düzenlenen ve fen bilimlerini ilgilendiren "Bu Benim Eserim Proje" yarışmasına 3 projeyle katılarak, öğrencilerinin önce Burdur'da, sonra Antalya'da ve hatta Ankara'da dereceye girmesiyle büyük gurur yaşadı. 2004 yılında Burdur ilinde öğretmen temsilcisi seçilerek, 24 Kasım öğretmenler günü kutlama programı kapsamında Ankara'ya gönderildi. 24 yıllık öğretmenlik geçmişi olan Neriman Mıhladız, 24 Kasım 2006 da emekli

öğretmenler adına yaptığı veda konuşmasıyla öğretmenlik hayatına anlamlı bir nokta koyarak emekli oldu.

İlkokul 5. sınıftan itibaren günlük ve hikâyeler yazarak okuma ve yazma sevdasını dışa yansıtan Neriman Mıhladız; 2009 yılında başladığı, Burdur Yenigün Gazetesinde "Hayat Dedikleri" başlıklı köşe yazılarıyla birikimlerini paylaşma fırsatı yakaladığını ifade ediyor.

Yaşar Yapıcı Nalcı: 1973 yılında Burdur'da doğdu, ilk orta ve lise öğrenimini Antalya'da tamamladı. Anadolu Üniversitesi İşletme Fakültesi 4 Yıllık Programını bitirdi. Süleyman Demirel Üniversitesi Eğitim Fakültesi Resim İş Eğitimi Ana Sanat Dalını bölüm ikincisi olarak tamamladı. Nuri Sezen ve Turhan Ekici hocalardan, desen ve yağlıboya dersleri aldı. Kişisel ve karma olarak resim sergilerine katıldı. Resimlerinde bu dünyada olmayan mekanlar farklı boyutlar, sonsuzluklar, figürler, bu dünyadan objeler ve rüyaları sürrealizmin büyüsünde buluşurlar. "Rüyalarıma 5 Kala" adlı resimlerin ilk klipi Cd'sini 2000 yılında oluşturarak sokak çocukları yararına sinevizyon gösterileri yaptı. Dünyada ve Türkiye'de ilk olan Rüyalarıma 5 kala Resimlerin ilk klipi Cd'sini, Türk Halkıyla paylaşmak için promosyon çalışmalarına başlamıştır.

1998 yılında öğetmenliğe başlamış olup halen Burdur Anadolu Meslek ve Meslek Lisesin'de Resim öğetmenliği yapmaktadır. Burdur yöresi yazma oyalarından oluşan Takı Tasarımlarını "Türk Kültürünü Tüm Dünya Boynuna Takacak" sloganıyla Rüyalarıma 5 Kala Takı Tasarımı Kitabında toplamıştır. GÜSAD ve SESAN üyesidir. "Burdur El Yazma Oyaları Kitabı" Burdur Kültür ve Turizm Müdürlüğünce yayınlanan, Burdur Kız Teknik v eMeslek Lisesinde Resim Öğretmenliği yapan (2012) Nalcı; "Resim benim bu dünya için yaşama amacım, öteki dünya için mutluluk aracımdır." diyen Nalcı önümüzde başka boyutlar olduğuna inanıyor.

İbrahim Nanecioğlu: 1963 yılında Burdur/Bucak'ta doğdu. Naneci Grup-NNC Medya Yönetim Kurulu Başkanlığı ve Gündem Gazetesinin sahipliğini yaptı.

Mustafa N. Nanecioğlu: Bucak'ta doğdu. Naneci Grup NNC Medya yönetim kurulu üyeliği ve Gündem Gazetesinin Genel Yayın Yönetmeni olarak görev yaptı.

Yrd. Doç. Dr. Şevkiye Kazan Nas: Burdur'da doğdu. İlk ve orta öğretimini doğduğu ilde tamamladı. Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nden mezun oldu (1986).

Sivas, Antalya ve Burdur'daki çeşitli okullarda Türk Dili ve Edebiyatı ile Türkçe öğretmenliği yaptı. Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde yüksek lisansını (1997), Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde doktora eğitimini tamamladı. (2003)

Halen Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Burdur Eğitim Fakültesi Türkçe Eğitim Bölümü'nde öğretim üyesi ve Teke Yöresi Uygulama ve Araştırma Merkezi Müdürü olarak görev yapmaktadır. (2010)

Feyzi Oktay: Aslen Malatya-Hekimhan 28.12.1951 doğumlu olup, Burdur'un öğretmen kökenli sanayici iş adamlarındandır. İlk ve orta tahsilini Hekimhanı'nda, Lise tahsilini Tarsus ve Malatya'da yaptı. 1974 yılında Bursa Eğitim Fakültesi'nden mezun oldu. Adıyaman-Besni İlçesi'nde başladığı öğretmenliğe, 1976'da Burdur-Merkez Kayaaltı(Gravgaz) Köyü'nde matematik öğretmeni olarak devam etti. 1988'de öğretmenlikten istifa ederek, kadayıfçılık mesleğine başladı.

Başta 400 metrekarelik işyerine sahipken, bugün oğullarıyla birlikte, Burdur I. OSB'de 20 dönüm arsa üzerinde toplam 9 bin metrekarelik kapalı alanı olan bir kadayıf fabrikası haline getirdi. İki oğluyla birlikte yaptığı çalışmalarla, sahibi olduğu Hastel Kadayıf'ı, Burdur'un ve ülkemizin önemli bir markası haline getirdi. Yine I.OSB'de 5 bin metrekare kapalı alanda üretim yapan BUREMİS AŞ'nin de yüzde 50 hissesine sahip olan, Burdur OSB Başkanlığı yapan Oktay'ın fabrikası, Burdur'un en fazla istihdam sağlayan firmasıdır.

23 Ekim 2001 tarihinde ilk, 5 Mart 2005 tarihinde ikinci, 11 Ocak 2009 tarihinde üçüncü defa Burdur Ticaret ve Sanayi Odası (BUTSO) Meclis Başkanlığı'na seçilerek üç dönemdir bu görevi yürütmektedir (2011).

Evli ve üç çocuk babası olan Oktay; en başta dürüstlüğe önem vermekte, prensip ve sorumluluk sahibidir.

İşadamı Osman Oktay: Bucak'ta doğdu. Kremna Gazetesini yayınladı. İstanbul'da yaşayan Osman Oktay'ın değişik konularda yayınlanmış kitapları bulunuyor.

Nuray Akbulut Okutan: 1964 Burdur - Gölhisar / Küçükalan doğumlu. 1981-1982 dönemi Antalya İsmet İnönü Kız Meslek Lisesi / Grafik Resim Bölümü mezunu. GÜSAD (Antalya Güzel Sanatlar Derneği), ANSAN (Antalya Sanatçılar Derneği), SESAN (Serbest Sanatçılar Birliği) üyesi. Çalışmalarına kendine ait olan FON SANAT resim atölyesinde devam etmektedir. (2010)

Bülent Okunakol: 15.12.1962 Gölhisar doğumlu, evli ve dört çocuk babası olan Bülent Okunakol, Orta ve lise öğrenimini Gölhisar'da tamamladı. 1983 yılında Manisa Demirci Eğitim Enstitüsünde okurken, tahsilini yurt dışında tamamlamak için Avusturya- Viyana'ya gitti. Öğrenim şartları güçlüğünü görüp, tahsil hayatını bitirip, iş hayatına atıldı. Ticaretle uğraştı. Viyana'da orta ölçekli bir market işletmeciliği yaptı. Sosyal, kültürel ve sportif etkinliklerin içinde bulundu. Viyana Çınar Spor kulübü kurucu başkanlığı, Yunus Emre İlim Kültür Derneği kurucu başkanlığı Gölhisarlılar Sosyal Yardımlaşma Vakfı kurucu başkanlığı, Avusturya Türk Birliği Federasyonu kurucu başkanlığı da yapan Bülent Okunakol, 1997 yılında ülkesine kesin dönüş yaptı.

Gölhisar İl Genel Meclisi üyeliği yanında, Gölhisar Spor Kulübü Başkanlığı, Anadolu Eğitim Kültür ve Bilim Vakfı şube başkanlığı ile, Gölhisar Gündem Gazetesinin, Gündem Matbaacılığın ve Çınar Sigorta acenteliğinin sahipliği yanında, sahibi olduğu Gölhisar Gündem Gazetesinde köşe yazarlığı da yapan Bülent Okunakol, Gölhisar ve çevresinin sosyal, siyasi, ticari ve kültürel meselelerinin sesi, soluğu, sözcüsü olmaya gayret ediyor.

Durmuş Öcal: Ali ve Selver'in çocukları olarak 1934 yılında, Burdur'un Yeşilova ilçesine bağlı Bademli Köyü'nde doğdu. 1951–1952 ders yılında ilkokuldan mezun oldu. 13 yaşından itibaren yaşam mücadelesine başlayan Durmuş Öcal, 1956 yılında başladığı Şeker Fabrikası'nın şekerleme rafinerisindeki çalışmasını 1958 yılına kadar sürdürdü. Antalya'da Çırçır Fabrikası'nda çalıştı. Askerliğini jandarma onbaşı olarak tamamladı. Adana Güney Sanayi Basma Fabrikası'nda uzun süre görev yaptı.

1964 yılında Karamanlı'dan Ayşe Salman ile evlendi. 1970 yılında yurtdışına işçi olarak gitti. Fotoğrafçılıkla uğraşmaya başlayan ve bu alandaki çalışmalarını meslek haline dönüştüren Durmuş Öcal, "Foto Öcal" adıyla açtığı işyerinde başarılı çalışmalara imza attı.

Değişik gazetelerin Burdur temsilciliklerini yürüten, tanıtım kartları alan şiir ve denemeleri yayınlanan Durmuş Öcal, Burdur Araştırmacı, Yazar ve Şairler Derneği'nin kurucuları arasında yer aldı. TEMA Vakfı'nın Burdur Temsilciliğinde uzun süre görev yaptıktan sonra, 15 günde bir yayınladığı "Burdur Yöremizin Haber ve Şiir Bülteni" ile sanat ve edebiyat dünyasına hizmet etmeye devam etti. (Asl. Doğumu: 1934-Tash.D: 1938'dir.)

Ali İbrahim Öcal: Ayşe ve Durmuş'un çocukları olarak 15 Nisan 1982 tarihinde, Almanya'nın küçük bir kasabası olan Aschaffenburg'da doğdu. 16 aylıkken Türkiye'ye (babasının dönüşü nedeniyle) döndü. Beşbuçuk yaşında, Burdur Fevzi Çakmak okulunda İlköğretimine başladı. Cumhuriyet Lisesinin orta ve lise kısımlarını bitiren Ali İbrahim Öcal, 1999 yılında, SDÜ Güzel Sanatlar Fakültesinde okumaya başladı, buradan mezun oldu.

2004 yılında başladığı, İstanbul-Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesinde 2 yıllık yüksek lisansını tamamlayan, pek çok kişisel ve karma sergilerle sanatseverlerin karşısına çıkan Ali İbrahim Öcal, resim yapmaya devam ediyor.

* Genç kuşak sanatçıları arasında giriştiği farklı deneylerle dikkati çeken Ali İbrahim Öcal, herşeyden önce "eş zamanlı üretim modeli" olarak tanımlanabilecek olan bir yaklaşımla, aynı süreçlerde farklı teknikleri (resim, video, heykel, yerleştirme vb) kullanarak, ilk bakışta kolay algılanamayan kavramlar üzerinde çalışıyor. *(Necmi Sönmez)*

Emine Önal: 1951 yılında Burdur'da doğdu. Şiirleri yayınlanan Emine Önal, amatör olarak tiyatro oyunlarında değişik roller aldı. Antalya'da yaşıyor.

Nazmi Öner: 1946 yılında Burdur'un Bucak ilçesine bağlı Seydi Köyü'nde doğdu. Seydi Köy İlkokulu ve Isparta Gönen İlköğretmen Okulu'nu bitirdikten sonra 1964 yılında Erzurum Karayazı'ya bağlı Zorova Köyü İlkokulu'nda öğretmenliğe başladı.

Daha sonra öğretmenlik hayatı; Afyon, Burdur, Giresun ve Konya'da ilkokul öğretmeni, sosyal bilgiler ve tarih öğretmeni olarak otuz yıl devam etti.

Burdur'da Eğitim-İş Sendikası'nın kurucuları arasında yer alarak, sendikanın başkanlığını emekli oluncaya kadar sürdürdü.

Aralıksız 15 sene çalıştığı Burdur Cumhuriyet Lisesi'nden 1993 yılı sonunda emekli olduktan sonra, 5 yıl da özel dershanelerde tarih öğretmeni olarak çalıştı.

1988'de üç ay Avustralya'da kaldıktan sonra, öğretmenlik yaşamını noktalayarak; altı sene de, Çıralı'da bulunan kendisine ait Likya Pansiyon'u çalıştırdı. 2004'de pansiyon işletmeciliğini de bırakarak otuz yıl ara verdiği şiire yeniden döndü.

"Yalnızlık / Gece ve Karlar / Dünya Yaşanası Bir Yer Değil" adlı kitaplarını yayınlayan, "Tarihin Tanımı / Gazete / Kültürel Eleştirel Bakış / Amsterdam Şiir Gibi Şehir" şeklindeki adlarla yurt dışındaki gezileri sonucunda

kaleme aldığı "Seydiköy" adlı kitaplarının yayınlanması için çalışmalarını sürdüren (2007) Nazmi Öner evli ve iki çocuk babası olup Antalya'da yaşamaktadır.

Yavuz Özhan Önür: Halit'in oğlu olarak 1972 yılında Burdur'da doğdu. Çocukluğundan itibaren karikatür dergileriyle iç içe yaşamaya başladı. Resim öğretmenliği ve karikatür çalışmalarıyla dikkat çekti. Bazıları uluslararası olmak üzere 17 ödül sahibi oldu. Bunların arasında Cumhuriyet Gazetesi'nin "Yunus Nadi Karikatür Ödülü" ve Almanya Goethe Enstitüsü gençler arasındaki "Büyük Ödül" yer aldı.

2008 yılı itibariyle Antalya'da bir ilköğretim okulunda resim öğretmeni olarak çalışan Yavuz Özhan Önür, futbol oynamayı, bağlama, tar, kaval, cümbüş, mey, zurna çalmayı seviyor.

Prof. Dr. Metin Özata: 1958 yılında Burdur'da doğdu. İlk ve ortaokul eğitimini Burdur'da tamamladıktan sonra, 1975 yılında Burdur Lisesi'nden birincilikle mezun oldu. 1982 yılında GATA Askeri Tıp Fakültesi'nden birincilikle mezun oldu. 1990 yılında İç Hastalıkları Uzmanı, 1992 yılında Endokrinoloji ve Metabolizma Hastalıkları Uzmanı oldu. 1994 Nisan ayında yardımcı doçent, 1994 Ekim ayında doçent, 2003 yılında profesör oldu.

1986 yılında Federal Almanya'nın Wiesbaden şehrinde USAF Regional Medical Center'de çalıştı. 1992-1993 yıllarında Chicago Üniversitesi'nde Tiroit Ünitinde Prof. Leslie J. DeGroot'un laboratuvarında tiroid kanserleri ve tiroit hormon rezistansı üzerinde araştırma yaptı.

GATA Araştırma Merkezi Tıbbi Araştırma Bölüm Başkanlığı ve Gülhane Tıp Dergisi Yardımcı Editörlük görevlerini yapan Prof. Dr. Özata'nın yaptığı bilimsel araştırmalar nedeniyle aldığı 16 ödülü vardır. Bunlardan bazıları şunlardır: 1998 yılı "TÜBİTAK Bilim Teşvik Ödülü", 2001 yılı TÜBİTAK "Türkiye Tıp Araştırma Ödülü", 1996 Türk Diabet Cemiyeti Prof. Celal Öker Bilim Ödülü, 1997 yılı Bayındır Tıp Merkezi Bilim Teşvik Ödülü, 2000 yılı Roche Tıp Ödülleri yarışması birincilik ödülü, 2001 yılı Metabolik Sendrom X Bilimsel Yarışması birinciliği ödülü, 2003 yılı İstanbul Üniversitesi Bilim Ödülü, 2003 yılı Bayındır Tıp Merkezi Ödülü.

Yurtdışındaki saygın tıp dergilerinde yayınlanmış 98 araştırma makalesi ve yurtdışı kongrelerde sunulmuş 94 tebliği vardır. Prof. Özata'nın davetli konuşmacı olarak yurt dışı kongrelerde verdiği konferansları vardır.

Tiroit hastalıkları, Diabet ve Obezite üzerine özgün araştırmaları olan Prof. Özata, dünyada ilk kez bir Türk ailede şişmanlığa neden olan Leptin Gen Bozukluğu'nu saptamıştır.

Prof. Dr. Özata'nın "Doğru Beslen Formda Kal(2004)", "Tiroit Hastalıklarına Güncel Yaklaşım (2005)", "Obezite Tanı ve Tedavisi (2003)", "Troit Hastalıkları Tanı ve Tedavisi (2003)" "Mustafa Kemal Atatürk, Bilim ve Üniversite (2005)", "İlk Çağlardan Kurtuluş Savaşı'na Burdur Tarihi (2009)" isimli kitaplar başta olmak üzere 11 kitabı bulunuyor.

Kâmil Özcan: 1962 Burdur Yeşilova İlçesi Yarışlı Köyü doğumlu olan Özcan, İlkokulu köyünde okudu ve Burdur İmam Hatip Lisesinden mezun oldu. Ailesi ile birlikte hayvancılığa çocukluğunda alışkın olan Özcan, 1992 yılında kendi adına işletme kurdu.

Türkiye hayvancılığı gelişim seyrinin gerektirdiği ve 9004 sayılı kanun gereği olarak kurulan Damızlık Sığır Yetiştiricileri Birliği'nin Burdur şubesi kurucu üyeliği yaptı. Burdur DSYB'nin Yönetim Kurulu üyeliğiyle, Muhasip üyeliği ve Başkan yardımcılığı görevlerinde bulundu. 1998 yılında Merkez Birliğinde Yönetim Kurulu ve Muhasip üyeliği ve Başkanlık yaptı. 2007 yılında Burdur DSYB Yönetim Kurulu Başkanlığı'na seçildi. Başkan Kamil Özcan; hoşgörülü, demokrat, çalışkan ve diğergam karakteristiği ile 31 Temmuz 2011 tarihinde yapılan seçimle, (rakibinden açık ara farkla) güven tazeledi.

Damızlık Sığır konusunda Burdur'un marka ve merkez oluşunda önde gelen isim olan Özcan, evli ve iki çocuk babasıdır.

Celal Öztaş: Burdur'un, Bucak ilçesinin Elsazı köyünde doğdu. Çobanlık yaparak aile, bütçesine katkıda bulunan Celal Öztaş, güvenlik, temizlik, tıbbi sekreterlik, yemek temini, otomasyon alanlarında hizmet verdi. Bu alanlardaki işyerlerinde 1500'e yakın kişiye iş vererek, istihdam yaratmadaki başarılarıyla ekonomimize katkılarda bulundu.

Burdur dışında; Antalya, Afyonkarahisar, Konya, Hatay, Manisa, Isparta, İzmir ve Muğla illerimizde de hizmet veren, Çağdaş Burdur Gazetesinin imtiyaz sahibi ve Öztaşlar Grup Yönetim Kurulu Başkanı olan, Öztaşlar Nakliyat, Öztaşlar Güvenlik, CNS Müteahhitlik kuruluşlarıyla dikkat çeken; "Çağdaş Burdur Gazetesiyle sessiz yığınların sesi, kimsesizlerin kimsesi olma-

ya devam ediyoruz" diyen Celal Öztaş, Burdurlu'nun Çağdaş Burdur Gazetesine gereken önemi verdiğini, bundan güç olarak, Yusuf Tortop ve Gazete çalışanlarıyla birlikte, gazetenin yayımını sürdürdüklerini ifade ediyor.

Lise Mezunu iken 1975 yılında Tapu Kadastro Eğitimi alarak, sınav sonucu, Şanlıurfa'da Toprak Reformu Müdürlüğünde göreve başlayan, sonra özel sektördeki çalışmalarına dönen, işçilerle bir aile olmayı hedeflediklerini ve uyguladıklarını söyleyen Celal Öztaş; Her yıl bin kişinin üzerinde istihdam sağladıklarını, inşaat malzemelerinin satışı ve inşaat işleriyle de uğraşdıklarını, yıllık ortalama 6 bin ton kömür satışı gerçekleştirdiklerini söylüyor.

Özellikle, çocuk ve gençlere bilgi ve tecrübelerini aktarmaktan mutluluk duyan Celal Öztaş, bu nasihatlerinden bazılarını şöyle sıralıyor: Çalışmak için uygun gün ve saat bekleme / Devamlı ve planlı çalış/ Her şeyden evvel, ana dilini iyi konuşmayı ve iyi yazmayı öğren.

Prof. Dr. Azmi Özcan: 1960 yılında Burdur'da doğdu. 1983 yılında Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesinden mezun olan Özcan, 1986 yılında Manchester Üniversitesi Near Eastern (master), 1990 yılında Londra Üniversitesi SOAS Tarih Bölümünde doktorasını tamamladı. Boğaziçi ve Marmara Üniversiteleriyle, Fatih Üniversitesinde ders verdi.

Son dönem Osmanlı tarihi alanında biri İngilizce yayımlanmış, iki kitabı pek çok ilmi makalesi bulunan Prof. Dr. Azmi Özcan, Bilecik Üniversitesi Rektörlüğü yaptı. İngilizce, Arapça, Urduca dillerini çok iyi konuşan Prof. Dr. Azmi Özcan, 1997 yılında doçent, 2002 yılında profesörlüğe yükseldi.

Mehmet Ali Özen: 1956 yılında Burdur ilinin Bucak ilçesinde doğdu. Ortaokul mezunu ve TEDAŞ'tan emekli olan Mehmet Ali Özen, Bucak ilçesinde yayınlanan Oğuzeli Gazetesi'nde idare müdürü olarak çalıştı.

Ahmet Özeren: Burdur'un Karamanlı ilçesi Bademli köyünde doğan (yaşayan) Ahmet Özeren, yazdığı, yayınladığı şiirleriyle dikkat çekti. İsa Kayacan şiirleriyle ile ilgili değişik yazılar yazdı.

Mehmet A. Özeren: 1924 yılında, Burdur- merkez Akın mahallesinde doğdu. Burdur İnönü, ilkokulu, Burdur Ortaokulundan sonra, Adana Merkez Erkek Öğretmen okulundan mezun oldu. Balıkesir Necati (bey) Eğitim Enstitüsünü bitirdi.

Burdur- Yeşilova ilçesi merkez ilkokulunda öğretmen olarak çalışmaya başlayan, sonra Tefenni Ortaokulunda öğretmen ve Müdür olarak çalışmalarını sürdüren, dördü de Tefenni'de doğan, bir erkek, üç kız evladı bulunan, Konya ili Cihanbeyli ilçesi Ortaokulunda da öğretmen ve Müdürlük yapan Mehmet A.Özeren, Ankara'da Piyade Yedeksubay Okulunda askerliğini tamamladı.

Ankara- Dikmen Ortaokulu ve Lisesinde öğretmen ve Müdürlük görevini başarıyla yerine getiren, bu okulun eğitime açılışını sağlayan, ilk Müdürlüğünü yapan Mehmet A.Özeren, 1978 yılında kendi isteğiyle emekliye ayrıldı.

Çalıştığı eğitim kurumlarında başarılı çalışmalarıyla bilinen, takdir edilip aranan bir eğitimci (İsa Kayacan'ın da Tefenni Ortaokulunda, öğretmen ve Müdürü) olan Mehmet A.Özeren, Ankara'da yaşamını sürdürüyor.

Engin Özmen: 1973 yılında Burdur'da doğdu. İlk, orta ve Lise eğitimini Burdur merkezde tamamladı. Konya Selçuk Üniversitesinde Gıda Mühendisliği eğitimi gören, Lise yıllarında şiirle uğraşmaya başlayan Engin Özmen'in değişik dergi ve gazetelerde şiirleri yayınlandı, yayınlanmaya devam ediyor.

Şiirlerini modern şiir anlayışıyla örgüleyen, 2010 yılında Bursa- Gemlik Belediyesinin düzenlediği "Orhan Veli Kanık Gemlik'e doğru" şiir ödülünü kazanan Engin Özmen'in "Bakarsan" adlı (Şubat 2011) şiir kitabında 36 şiir bulunuyor.

Bir başka Burdurlu şairimiz Gamze Özmen'le akrabalık ilişkisi olmayan Engin Özmen'in "Komşu Yayınları" arasında gün yüzü gören "Bakarsan" adlı şiir kitabının 29 ve 30. sayfalarında yer alan "Biz diyelim ki Burdur" adlı şiirini aşağıya alıyoruz:

Biz diyelim ki oyuncağını göle düşüren bir çocuktur Burdur
Az maaşla şoförlükten emekli bir mezar bekçisidir kimine göre
Yine de içine çabuk düşülen bir yerdir burası kaç kere bakarsanız bakın
Suya açılanın kendisiyle döneceği bir yer yok, diye söylenirdi çünkü ninem
Derede akrep ile yelkovanı şalvar gibi yıkayıp asarken.

Meselâ ben Burdur'a girince, cami imamları sözcüklerimi kovar
Genç kızları ayartıp şiire sokarım, misafir salonu çünkü Anadolu'da kızlar
Hamarattırlar ve kanaviçe işlerler hüzünden kara boncuklar
Ondan fistanının altında er mektubu gizlenir üç gece okunmadan.

Bütün saatler öğledir burada, insanın gözleri karabatak
Keçi güder çocuklar ve okul yolları hiç eskimemiştir basılmaktan
Şehre inmek büyük panayır sayılır onlara, gece fersiz ışık yürüyen tabut
Topaç çevirmeyi durağanlıkla savaşmaktan öğrenir çocuklar.

Kadınlar yirmi beş saat makinedir, nedense hep çamaşır yıkarlar
Belki de en son düğünlerinden yarım yamalak öpüldüklerinden
Yine de bembeyaz bir çarşaf gibi sandıkta katlı durur ağızları
Pencereye çakılı gözlerinden her gün en az bir türlü ölür.

Yaşı geçkinler kahvede hep bir şeylerden dertli
Yüzleri beş karıştır uzağa bakmaktan, av boruları sustu diye sevinçli
Olmadık hüzünlüdürler, cesetlerini dört kollu bir karasaban sürer geçer
Oysa çoktan asılmışlardır erik dallarına bir çaput gibi.

Burdur'u şiire sokmak zordur, öyledir, her yiğidin harcı değildir
Üç kirkara mahalle ile bir neon meydandan destan yaratmak
Zordur sek sek oynarken dişleri sökülmüş bir istasyondan
Türkçe bir trenle bir de birkaç çocuktan iyi söz duymak.

Biz yine de diyelim ki, Burdur diye bir yer hem var, hem yok
Biri desin, ben hiç görmedim, o da olur!

Gonca Özmen: 1982 yılında Burdur'un Tefenni ilçesinde doğdu. 2000–2004 yılları arasında İstanbul Üniversitesi İngiliz Dili ve Edebiyat Bölümü'nde okudu. 2005 yılı itibariyle, bu bölümde yüksek lisansını tamamlamakta olan Gonca Özmen, 1997 yılında Yaşar Nabi Nayır Gençlik Ödülleri'nde "dikkate değer" bulundu.

Pek çok yarışmada, şiir dalında birincilik alan Gonca Özmen, "Kuytumda" adlı ilk şiir kitabını yayınladı. İkin-

ci kitabı "Belki Sessiz" le de dikkat çekti. Şiirleri ve denemeleri, Varlık Dergisi başta olmak üzere pek çok dergi ve gazetede yayınlanan, yayınlanmaya devam eden Gonca Özmen, şiir çevirileriyle de dikkat çekiyor.

Murat Özmen: 1932 yılında, Burdur'un Karamanlı ilçesinde doğdu. İlkokulu Karamanlı'da, ortaokulu Burdur'da, liseyi Antalya'da okudu. İstanbul Ü. Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünden mezun olduktan sonra, liselerde ve yüksekokullarda edebiyat öğretmenliği yaptı.

Ilgaz, Kemalist Ülkü, Kıyı, Çağdaş Türk Dili, Türk Dili, Müdafaa-i Hukuk Dergilerinde, denemeleri, incelemeleri yayınlandı.

1- Sevgilerde Buluşmak (1991)

2- Evrensel Yunus Emre (1997)

3- Yaza Yaza Yaşamak (2001)

4- Atatürk'le Yaşamak (2006)

5- Karamanlılı Olmak (2008)

Adlı kitapları yayınlanan, "ortak çalışmalar"la ortaya konulan 4 ayrı kitapda da imzası bulunan Murat Özmen Ankara'da yaşıyor.

SONBAHAR HÜZÜNLERİ

Van Gaugh sarısı yorgun sonbahar,
İçimde hüzün ateşleri yakma;
Deli deli esen güz yeli,
Kır çiçeklerimi soldurma.

Sonbahar yaprakları gibiyim,
Savruluyorum dört bir yana;
Soluyor dokunduğum her şey,
Yorgunum, üşüyor ellerim.

Yağmur kokulu sonbahar,
Bir şeyler oluyor bana,
Ben, eski ben değilim;
Elimde değil, sonbaharlarda ölmek zor…

Murat Özmen

Hüseyin Özeren: 1950 yılında Burdur ili merkez Cemil Mahallesinde 5 çocuklu bir ailenin 5 inci çocuğu olarak dünyaya geldi. Öğrenimini Burdur Cumhuriyet İlkokulunda tamamladı. Askerlik çağına kadar ağabeysinin yanında inşaat çıraklığı ve ustalığı yaptı. Askerlik görevini tamamladıktan sonra evlendi, 3 çocuk babası oldu.

Bu süreç içerisinde Özeren İnşaat adı altında inşaat sektöründe yer aldı. YAP-SAT yöntemiyle inşaat sektöründe aranan Özeren İnşaat vizyon ve misyonuyla Burdur'un şehirleşmesinde büyük rol aldı. 38 yıllık inşaat deneyiminde 1000'e yakın inşaata imzasını atıp yüzlerce ailenin ev sahibi olmalarında başarılı çalışmalar gerçekleştirdi.

Turizm sektörüne 1992 yılında "Özeren I" adı altında 60 yataklı otelle girdi. Bu dönem içerisinde Doğru Yol Partisi bünyesinde 5 yıl Belediye Meclis Üyeliği görevinde bulundu.

1999 yılında 50 yataklı "Özeren II"Otel'i hizmete girdi. Turizm sektöründe Burdur'da bulunan açığı kapatmak için 4 yıldızlı 66 odalı 150 yatak kapasitesiyle "Grand Özeren Otel& Spa"yı açarak ayrı bir hizmeti Burdur'a getirdi. Ticaret hayatının yanında sosyal ve kültürel alanda da katkıları bulunan, Burdur Ticaret ve Sanayi Odasınca 2 kez yılın başarılı girişimcisi, Burdur Defterdarlığınca 3 kez vergi rekortmeni birincilik ödülü, bir kez vergi rekortmeni 2 ncilik ödülü alan Hüseyin Özeren, başarılı çalışmalarını Burdur'da sürdürüyor (2012).

Prof. Dr. Mustafa Saatcı: 05.12.1967 tarihinde Fethiye'de doğdu. İlk ve orta öğrenimimi Fethiye'de tamamladı. 1985 yılında İstanbul Üniversitesi Veteriner Fakültesi'ne girip, aynı fakülteden 1990 yılında mezun oldu. 1991-1992 tarihlerinde Yedek Subay olarak askerliğini, İstanbul-Tuzla, Ağrı-Eleşkirt, Tunceli-Pülümür'de değişik görevlerde tamamladı. 1993 yılında açılan Yurtdışı Lisansüstü Sınavını kazanarak İngiltere'ye doktora yapmak için gönderildi. Doktorasını 1998 yılında tamamladı. Mecburi hizmetini ifa etmek için 1998 Ağustos ayında Kafkas Üniversitesi Veteriner Fakültesi'nde göreve başladı. Mecburi hizmetini tamamlayarak, Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Veteriner Fakültesi'ne geçti.

Üniversitedeki görevinin yanında, TÜBİTAK-TOVAG grubunda ve Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı TAGEM'de danışman olarak görev aldı. Ayrıca TAGEM tarafından sürdürülen "Halk Elinde Küçükbaş Hayvan Islahı" projesinin Burdur, Antalya ve Muğla illeri proje liderliklerini de yürüttü. İki dönemdir,

Avrupa Birliği tarafından yürütülen Kuzey Kıbrıs Hayvancılık Projesi'nde görevlidir. Evli ve 2 çocuk babası olan, değişik projelerde görev alan, yayınlanmış onlarca bilimsel yayın ve makalesi bulunan Prof. Dr. Mustafa Saatcı, 2011 yılında yapılan Rektörlük seçiminden sonra, Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Rektörü görevine atandı.

Halûk Sağlam: 1 Mayıs 1977 tarihinde Ispartaʼda doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Burdurʼda tamamladı. SDÜ, Burdur Meslek Yüksek Okuluʼnun Elektronik Bölümüʼnden mezun oldu. Burdur ve Burdurluʼnun Sesi Gazetelerinde muhabir olarak çalıştı.

Fatma Savlı: 1962 yılında Burdur / Bucakʼta doğdu. Naneci Grup ve NNC Medya bünyesindeki, Gündem Gazetesiʼnde genel koordinatör olarak çalıştı.

Hasan Saygın: 1958 yılında, Burdurʼun Karamanlı ilçesinde doğdu. İstanbul Tatbiki Güzel Sanatlar Yüksek Okulu mezuniyetinden sonra, 1982 yılından itibaren Fransaʼda (Paris) yaşamını ve sanatını sürdüren Hasan Saygın, Parisʼte pek çok sergiye katıldı.

On beşin üzerinde ödül ve madalyası bulunan, Fransa, Belçika, İspanya, İsviçre, İtalya ve Amerikaʼda çok sayıdaki koleksiyoncuda tabloları bulunan Hasan Saygın, on dokuz kişisel sergisinin yanında on yedi ortak sergiye katıldı.

Etem Sipahi: 08.02.1950 tarihinde Burdurʼda doğdu. İlk, Orta ve Lise tahsilini Burdurʼda tamamladı. 1975 yılında Ankara İktisadi ve Ticari İlimler Akademisinden mezun olan, 1978 yılında Muhasebeci ve Mali Müşavir olarak çalışmaya başlayan, aynı yıl Burdur Mali Müşavirler Derneğinin kurucuları arasında yeralarak Derneğin kurucu Başkanı olan Ethem Sipahi, 13.06.1989 tarihinde yayınlanan Muhasebeci ve Mali Müşavirler Yasası çıkana kadar anılan Derneğin Başkanlığını yürüttü.

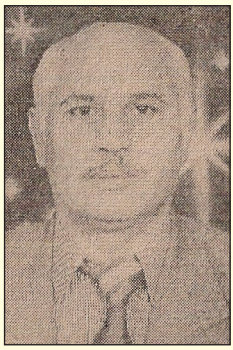

Sonra kurulan Burdur Muhasebeci ve Mali Müşavirler Odasının kurucu Başkanı seçilen, yapılan ilk genel kurulda bu Oda'nın Başkanlığına getirilen, Burdur Muhasebeci ve Mali Müşavirler Oda Başkanlığını, Yeminli Mali Müşavirler sınavını kazandığı Haziran 1998'e kadar sürdüren, sonra İzmir Yeminli Mali Müşavirler Odasına kaydolan, 1999 yılında Antalya Yeminli Mali Müşavirler Odasının kuruluş çalışmalarına katılan ve kurucu üye seçilen Ethem Sipahi, Antalya Yeminli Mali Müşavirler Odasının ilk genel kurulunda Oda yönetimine seçildi.

2001 yılından itibaren Burdur'da, Yeminli Mali Müşavir olarak mesleğine devam eden Ethem Sipahi, siyasi alanda, 1990 yılında başladığı, Anavatan Partisinin değişik kademelerinde çalışarak anılan Partinin Merkez İlçe Başkanlığı görevini yürüttü.

2004 yılında AK Parti'ye katılarak 29 Mart 2004 tarihinde yapılan yerel seçimlerde kontenjan 1.sıradan Burdur Belediyesi Meclis üyeliğine seçilen, daha sonraki günlerde Burdur Belediyesi Başkan Vekilliği, Belediye Meclis 1.Başkanlığı, Denetim Kurulu Başkanlığı görevlerinde bulunan, evli ve iki çocuk babası Ethem Sipahi, Burdur'da yaşıyor.

Yunus Serttaş: 1951 yılında Burdur, Karamanlı'da doğdu. İlkokulu bitirdikten sonra Burdur merkezdeki Kardeşler Matbaası'nda çırak olarak çalışmaya başladı. 1960'lı yıllarda gazetecilik mesleğine ilk adımını attı. 1972 yılında Antalya'ya giderek, evlenip orada çalışmaya başladı.

Sonraki yıllarda, Tefenni ilçesine yerleşti ve burada kendi matbaasını kurdu. 31 Ekim 1975 tarihinde Tefenni'nin Sesi Gazetesini yayınlamaya başladı. Önce bu gazetenin sahibi, sonra Genel Yayın Sorumlusu- Muhabirliğini yaptı. Tefenni'de pek çok sosyal kuruluşun da yöneticiliğini başarıyla sürdüren, TRT Muhabirliği yapan, sürekli basın kartı sahibi Yunus Serttaş, yakalandığı akciğer kanseri hastalığından kurtulamayarak 17.06.2003 tarihinde Antalya SSK Hastanesi'nde vefat etti. Cenazesi 19.06.2003 tarihinde düzenlenen törenle, öğle namazının ardından, Tefenni Mezarlığında toprağa verildi.

-Eşim Yunus Serttaş, gazetecilik görevini hayatı boyunca, büyük bir emek ve özveriyle yürüttü. Onun bıraktığı yerden en büyük mirasını Tefenni'nin Sesi'ni yayınlamaya devam edeceğiz. *(Nuriye Serttaş)*

-Yunus Serttaş, Anadolu Basınının önde gelen temsilcilerinden, mücadele bayrağını başarıyla dalgalandıran kalem emekçilerindendi. O, Tefenni'yle, Te-

fenni halkıyla bütünleşmiş bir medya önderiydi. *(İsa Kayacan)*

-Yunus bir Tefenni sevdalısıydı. Benim gibi, sizin gibi. Nerede bir toplum işi olsa, Yunus'u orada görmemek mümkün mü?. Herkes dosdoğru söylesin: Yunus hangi güzel işinize engel oldu? Bayramlarda, düğünlerde, törenlerde hepimizin yanında olmadı mı?

O karanlık gecede acı haberi aldığımızda yenge hep tek bir cümleyi tekrarladı durdu telefonda: Arkadaşlarına doyamadı, Tefenniye doyamadı..Biz Yunus'u yitirdik ya, olan Tefenni'ye oldu? Tefenni bir sevdalısını yitirdi. *(İbrahim Arıcan)*

- Açlık gibi susuzluk gibi bir şey baba sensizlik. Benim yitirmekten korktuğum, bir hançer gibi yüreğime batacağından çekindiğim bir burukluktun. Hastalığında beni ve sevenlerini bırakıp gideceğin hiç aklıma gelmezdi.. Sana söz veriyorum babacığım, her ne kadar sen olmasanda, senin izinden yürüyeceğim. Geride bıraktığın işleri devam ettireceğim. Şu Tefenni'de başka kimseye (matbaacı) dedirtmeyeceğim *(Esma Serttaş)*.

- Her şey beş ay içinde oldu bitti. Mart'ta geldiğimde her şeye rağmen bu hastalığı atlatacağına bizleri öyle inandırmıştın ki; ölüm haberini alınca inanamadık. Sağlığında sen bizlerle gurur duyardın. Şimdi bizler seninle gurur duyuyoruz. Çünkü geride o kadar çok seven bıraktın ki, bunu ancak arkada kalanlar olarak gördük. *(Kızın, Canan Yaka)*

Erkan Sevinci: 1977 yılında Burdur/Bucak'ta doğdu. NNC Medya ve Gündem Gazetesi bünyesinde muhabir olarak görev yaptı.

Hakan Sevim: 1970 yılında Burdur ili Karamanlı ilçesinde doğdu. Ailesi çiftçilikle uğraşmakta olan, toplam 5 kardeşi bulunan Hakan Sevim, ilkolkul ve ortaokulu Karamanlı ilçesinde bitirdikten sonra, liseyi İzmir Atatürk Lisesinde okudu. Öğrenim hayatını ODTÜ İnşaat Mühendisliği Fakültesinde devam eden Hakan Sevim, iş hayatına öğrenim yıllarında atılarak, son sınıfta, Yönetim kurulu Başkanlığını yaptığı Atlas Mim. Müh. Müş. İnş. Yat. ve Tic .Ltd. Şti'ni kurdu.

Karamanlı ilçesinden soğan ihracatıyla girdiği dış ticaret serüvenine, 150 sanayiciden 2000 kalem endüstriyel malzeme ihracatı ile devam etmektedir. Yurt dışı taahhüt- inşaat işleride yapan, 2001 yılında girdiği Günlük Oto Kiralama sektöründe değişik projeler gerçekleştirip, ZEPLİN CAR RENTAL markasını 42 noktada 4000 araçlık bir filoya ulaştırarak bu sektörde ülkemizin öncü kuruluşu haline getiren Hakan Sevim, doğduğu ilçe Karamanlı'yı hiç unutmadı.

Karamanlı'da yaptırdığı "Hakan Sevim Anadolu Öğretmen Lisesi"nin Milli Eğitim Bakanlığına teslim edilmesini sağlayan Hakan Sevim, Ankara'da yaşıyor.

Keziban Sezer: 1961 yılında Burdur'un merkeze bağlı Karakent köyünde doğdu. İlkokul yıllarında şiir yazmaya başladı. Ortaokul ve lise yıllarında devam etti. Öğrencilik yıllarında yazdığı şiirleri öğretmenleri tarafından beğenildi, pek çok birincilik aldı.

Şiirlerini, toplumsal, dini, insani değerler alanlarında yazan, şiirlerinin öğreticilik ve düşündürücülük yönlerinin ağırlıklı oluşu nedeniyle, çevresinde dikkat çeken, 200 dolayındaki şiirini kitaplaştırma gayreti içinde olan, Burdur'da yaşayan Keziban Sezer, hedefinin "toplumun her kesimince anlaşılabilen şiirler yazmak olduğu"nu söylüyor.

Halil Sımsıgı: 15 Ekim 1984 tarihinde Burdur'da doğdu. İlk ve orta öğreniminden sonra, lise öğrenimini Cumhuriyet Süper Lise'de tamamladı. Özcan Kırtasiye'de satış sorumlusu olarak çalıştı. Burdur gazetesinde muhabir olarak görev yaptı.

Osman Sınav: 1958 yılında Burdur'da doğdu. 1975 ve 1979 yılları arasında İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisinde önce resim ve tekstil tasarımı, ardından sinema ve televizyon eğitimi aldı.

Kariyerine televizyon reklâmlarına metin yazma ve yönetmenlikle başlayan Osman Sınav, 1984-1987 yılları arasında 500'ü aşkın reklâm filminin yapımında görev aldı. Daha sonra görsel sanatlara duyduğu heyecan ve

birikimini sinemaya taşımak istedi. Sinegraf isimli film yapım şirketini kurdu. 1987 de başladığı ve bugün de devam eden konulu film, televizyon filmleri ve drama yapımcılığı ve yönetmenliği çalışmaları onun bu tutkusunun ürünleridir.

Osman Sınav 1987'de başladığı sinema yolculuğunda televizyon için Bir muharririn ölümü, Yalancı şafak, Atlıkarınca, Hünkârın bir günü, Küçük dünya, Aşka kimse yok, Kapıları açmak ve Yalancı isimli filmleri, sinema için de Gerilla, Deli yürek bumerang cehennemi ve Paris Kiraz Operasyonu filmlerini çekti ve Türkiye'nin beyaz perdesine yeni zenginlikler kattı.

1991'de televizyonlar için dizi film çalışmalarına yoğunlaştı. Usta bir yönetmen olarak kendini kabul ettiren sanatçı, içerisinde Süper baba, Deli yürek, Hayat bağları, Ekmek teknesi, Kurtlar vadisi ve halen yayında (2012) olan Sakarya Fırat gibi çok sevilen 15 dizi filminin yapımcısı ve yönetmeni oldu. Dizileri sadece Türkiye' de değil dünyanın geniş bir coğrafyasında çok sayıda ülkenin televizyonunda ilgiyle karşılandı.

30 yılı aşkın bir süredir televizyon ve film dünyamıza unutulmaz eserler kazandıran Osman Sınav, Yönetmenler Derneği ile Sinema Eseri Meslek Sahipleri Birliği'nin üyesi, Sinema Filmleri Derneği'nin de yönetim kurulu üyesidir.

" Bu benim işim. Biraz sezgilerle ilgili ama biraz da halkın nabzına, kültürüne doğru bakmaktan, içeriden bakmaktan geçiyor. Onu yakaladığımı düşünüyorum. 'Halk anlamaz' lafını hep hakaret kabul ettim. Tam tersine halk çok iyi anlar. Doğru bir şey yapıyorsanız mutlaka karşılığını görür" diyen sanatçı filmlerinin izleyiciler tarafından çok sevilmesinin arka planında insanı ve toplumu ön yargısız olarak anlamaya çalışmak düşüncesinin yattığına inanıyor.

Prof. Dr. Ahmet Sınav, CMI : 1961 yılında Burdur'un Yeşilova ilçesinin Düden Köyü'nde doğdu. İlk, orta ve lise eğitimini Denizli'de tamamladı. Tıp eğitimine Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde başladı ve 1986 yılında Gülhane Askeri Tıp Fakültesinden mezun oldu. Tıbbiye yıllarında her Pazar gününü Ankara'da ressamlar ile çalışarak resim öğrendi.

Gülhane Askeri Tıp Akademisi'nde 1986 -1987 akademik yılında stajyer hekimliğini tamamlayıp, 1987-1989 yılları arası Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi Anabilim dalında uzmanlık eğitimi aldı. Anatomi alanında 1993 yılında yardımcı doçent, 1995'de doçent ünvanı elde etti. 1994 yılında GATA Medikal İletişim Merkezi'ni kurdu. Bir taraftan Anatomi hocalığı yaparken diğer taraftan da Medikal İletişim Merkezi'ni bir bilim dalı haline getirmek ve öğrenci yetiştirmek amacıyla çalışmalarını sürdürürken 1997 yılında GATA'daki görevinden Yüksek Askeri Şura kararıyla re'sen emekli

edildi. Daha sona kariyerine devam edebilmek için yurtdışına çıkmak zorunda kaldı ve Amerika Birleşik Devletleri'ne gitti.

Columbia University'den yapılan teklifi kabul edip, College of Physicians and Surgeons Anatomi departmanında Associate Research Scientist ünvanıyla klinik anatomi dersleri vermeye başladı. 8 yıl bu görevi yürüttükten sonra 2007 yılında Medical College of Georgia(MCG)'dan Profesör ünvanı aldı ve 3 yıl süre ile MCG'de çalıştı. Bu süre içinde MCG'nin dünyaca ünlü medical illustration departmanında Anatomi ders direktörlüğü görevinde bulundu.

2010'da Türkiye'ye geri dönüp Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi Anabilim Dalı'nda profesör olarak göreve başladı. 2011 yılında Güzel Sanatlar Fakültesi Dekanlığına atandı.

Anatomi uzmanlığımın yanısıra profesyonel bir tıp ressamı olan Dr. Sınav, profesyonel kariyeri boyunca internet tabanlı interaktif anatomi eğitim programları ve klinik anatomi alanında ulusal ve uluslararası dergilerde yayınlar yapıp çok sayıda konferanslar verdi.

Kendisi 2012 yılı itibariyle, Dünya'da sadece 200 civarında olan board sertifikalı (CMI- Certified Medical Illustrator) tıp ressamından birisi olup, ayrıca 2010 yılında ABD'de Board of Certification of Medical Illustration'a seçildi. Ayrıca profesyonel olarak Association of Medical Illustrators, American Association of Anatomists ve American Association of Clinical Anatomists ve Türk Anatomi ve Klinik Anatomi Derneği üyesi, evli ve üç çocuk babası olan Prof. Dr.Ahmet Sınav, halen (2012) Edirne'de yaşamaktadır.

Doç. Aysen (Sınav) Soysaldı: 1958 yılında Burdur-Yeşilova-Düden köyünde doğdu.

Düden köyünde başladığı ilk ve orta öğrenimini Denizli'de tamamladı. 1981'de Kız Teknik Yüksek Öğretmen Okulu(İşleme Dokuma Örgü öğretmenliği)ndan mezun oldu. Aynı yıl Eylül ayında Bursa Necatibey Kız Meslek Lisesinde öğretmenliğe başladı. 6 yıl öğretmenlikten sonra 1987'de Gazi Üniversitesi Mesleki Yaygın Eğitim Fakültesinde araştırma görevlisi, 1989'da Öğretim görevlisi,1990'da Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, El Sanatları Eğitiminde: doğal boya konulu tez vererek, yüksek lisans ve kişisel dokuma ve örgü tasarımları ile Sanatta Yeterlik aldı. 1993'de Mesleki Yaygın Eğitim Fakültesinde Yardımcı Doçent oldu. 2003'te Michigan State Üniversity'de 'İleri Mesleki Geliştirme Programı'nı tamamladı.

2008 Mart ayında Güzel Sanatlar alanında Geleneksel Türk Sanatları Anasanat dalında Doçentlik aldı. Halen Gazi Üniversitesi, Mesleki Eğitim Fakülte-

si, El Sanatları Eğitimi Bölümü, Tekstil Dokuma Örgü Anabilim dalında Doçent öğretim üyesi olarak çalışmaktadır.

Bölüm Başkanlığı, Bölüm Başkan Yardımcılığı ve Anasanat dalı başkanlıkları vb. çeşitli idari görevler yaptı. XXII ve XXIII. Dönem UNESCO Milli Kültür İhtisas Komitesi Üyeliği, DÖSİM Seçici Kurul üyeliği, Türk halk kültürü Araştırma kurumu ve çeşitli Jüri üyelikleri yapan Aysen (Sınav) Soysaldı Yöresel Etnografya ve El Sanatları alanlarında bilimsel araştırma ve geliştirme proje çalışmalarıyla dikkat çekti.

"Düz Dokuma Teknikleri ve Teknik Desen Çizimleri", konulu bir kitabı ve Balkan Türk Kilimleri, Türk halı, kilim, geleneksel kumaş dokumacılığı, doğal (kök) boya ve el sanatları eğitimi alanlarında yayınlanmış kitap bölümleri, makale, ulusal ve uluslararası bildirileri, karma ve kişisel sergileriyle, yayınları arasında Burdur'la ilgili "Düden Köyü Yanışlı Kilimleri ve İbecik Bezi" gibi konular da bulunan Soysaldı, evli ve üç çocuk annesidir.

Osman Şan: Nisan 2008 itibariyle, Burdur Basınının yaşayan en kıdemlisi, duayeni Osman Şan. O, şimdi Antalya'da yaşıyor. Burdur ilimiz merkezinde ofset tekniğiyle günlük yayınlanan Burdur gazetesinin 22 Nisan 2008 tarih ve 18 bin 49 uncu sayısında, Osman Şan'la ilgili bir haber yayınlandı.

Burada Osman Şan'la ilgili olarak yer alanlar ve Osman Şan'ın aktardığı bilgiler şöyleydi:

Osman Şan, Burdur tarihinin en canlı tanığı. 1925 yılında Bucak'ta doğdu. 2008 yılı itibariyle 83 yaşında olan Osman Şan, 50 yılı aşkın meslek yaşamıyla ilgili önemli açıklamalarda bulunuyor. Bu açıklamalar içinde, arasında ilginç anılar da var:

1949 yılında ilk kez Bucak Gazetesini yayınlayan, Basın Şeref Kartı sahibi Osman Şan, 1950 yılında Burdur'da haftada iki gün yayınlanan Yeni Burdur Gazetesi'nin yönetimini üstleniyor.

1950 yılındaki seçimlerin ardından, Demokrat Parti'nin iktidara gelmesiyle yazılarından dolayı 4 ay hapis cezası alıyor. Yeni Burdur Gazetesi'ni yayınlayan dönemin önemli isimleri Dr. Hüseyin Otan, Nurettin Serdaroğlu, Hüseyin Özboyacı, Ecz. Abdülnafi Onat'ın yanında 7 yıl gazetenin sorumluluğunu yürütüyor.

Osman Şan, o dönemi şöyle anlatıyor: "Burdur'un Sesi Gazetesi sahibi Kemal Taraşlı ve Kardeşler Matbaası sahibi Ali Rıza Taraşlı ile o yıllarda tanıştık. Yeni Burdur Gazetesi'nde 100 lira ücretle çalışırken, Antalya Atayolu Gazetesi'ne 300 lira maaşla transfer oldum. Bir yıl sonra Burdur'a dönerek 1954'te şimdiki adı Yenigün olan ve sahipliğini Muharrem Tuncel'in yaptığı

Yeni Turan gazetesini kurdum. Bu arada Hürriyet, Milliyet ve Cumhuriyet gazetelerinin muhabirliğini yaptım. Ulus Gazetesi'nde ım yayınlandı.

CHP Genel Sekreteri Kasım Gülek ile adım adım Anadolu'yu dolaştım. 1955'te matbaayı kurdum. Bir ay elektrikler kesildi. Baskı makinesine mekanik kol taktırarak gazete basımını sürdürdüm. 20 işçi çalıştırdığım için Şeker Fabrikası ve Berberoğlu Un Fabrikası ile birlikte Sanayi Bakanlığı'ndan sertifika aldım.

1964 yılında İstanbul'a giderek, ofset matbaa tesislerini kurdum. 1977 yılında Antalya'ya döndüm."

Bu arada Osman Şam'ın ilerlemiş yaşına rağmen, iyi bir internet kullanıcısı olduğunu, her gün internetten günlük gazeteleri takip ettiğini, Burdur ve Yenigün gazetelerini internet ortamında okuduğunu, Antalya'da günlük yayınlanan Hürses Gazetesi'nde köşe yazarlığı yaptığını öğreniyoruz.

Süleyman Şencan: 1955 yılında Burdur/Bucak'ta doğdu. Antik mozaik, resim, serigrafi alanlarında başarılı çalışmalara imza attı. Reklâmcılık alanında çalıştı. Eserleri, yurtiçi ve yurtdışında alıcı bulan Süleyman Şencan, ünlü sanatçıların antik-mozaik resimlerini yaparak dikkat çekti.

Şevket Şener: Emekli öğretmen Şevket Şener'le 1998 yılında Burdur'daki eğitim konusunda bir röportaj yapılmış ve aynı yıl Burdur Valiliği tarafından yayımlanan "1923- 1998 Burdur ili Cumhuriyet Öncesi ve Sonrası Eğitim" kitabında basılmıştır. Burdur'daki eğitim ve okullar hakkında bilgi veren anılar:

1908 (1324) yılında Burdur'da doğdum. Çocukluğum Burdur'da geçti. İlkokula Manastır Mahallesindeki mahalle mektebinde başladım. Öğretmenimin adı Hasan Hafız Efendi idi. Perşembe günleri odun, ücret olarak 10 veya 20 para götürerek hocaya verirdik. Bu ücrete 'perşembelik' denirdi. 3.sınıfa geldiğimde çay kenarındaki Rehber-i İntizam Mektebine geçtim. (şimdiki adı Sakarya İlköğretim okulu). Bu okul 6 yıllıktı. Birinci ve ikinci sınıflara 'Devre-i Ula', üçüncü ve dördüncü sınıflara 'Devre-i Mutavassıta', beşinci ve altıncı sınıflara 'Devre-i Ali' denirdi. Tarih, coğrafya, kıraat (okuma), riyaziye

(matematik), hendese (geometri), manzume (şiir), musati ahlakiye (din dersi) dersleri okutulurdu. Eski harflerle yazılı kitaplar vardı. Harita dışında araç-gereç yoktu. Hafta sonu Cuma günleri yapılırdı.

1 Eylül 1923 tarihinde 600 kuruş maaşla Arvallı (Bağsaray) köyünde öğretmenliğe başladım. Okulda 70- 80 öğrenci vardı. Kız Öğrenciler devam etmiyordu. Erkek öğrenciler de devamsızlık yapıyorlardı. Gayretli çalışmalarımla kız ve erkek öğrencilerin devamını sağladım.

1923 yılında üç yıllık olan okula dördüncü sınıf, daha sonra da beşinci sınıf açıldı. Okul bakımsız ve haraptı. Sıra, masa yoktu. Öğrenciler yerde oturuyor, uzatılan tahtalar üzerinde ders yapıyordu. Belediye Başkanı ve jandarma komutanı Vaha Sait Paşa Okula geldi. Ben o sırada kırılan tahtanın yerine yenisini yerleştiriyordum. Okulun durumunu gören komutan ihtiyar heyetini çağırarak para toplayıp Çeltikçi'ye gelmemizi istedi. Bizde hemen işe koyulduk. Parayı topladık. Komutan bu parayla yeni okul yapımına başlamamızı istedi. 6 Haziran 1932 tarihinde okulun temeli atıldı. 13 Aralık 1932 'de bitti. Çevrede örnek bir okul oldu. Okulda kooperatif kurdum. Buradan elde edilen gelir ile fakir öğrencilerin ve okulun ihtiyaçlarını karşıladım. Köyde gece kursları düzenleyerek köylüye okuma- yazma öğrettim. Burdur köylerinin yaklaşık yüzde 30'unda okul vardı. Eğitime çok önem verilirdi. O zamanlarda eğitimde Burdur'un İstanbul'dan sonra ikinci geldiği söylenirdi. Severek uzun yıllar çalıştığım meslekten ilk yılların verdiği aynı heyecanla 02.12.1964'te emekli oldum.

Mehmet Şener: Burdur, Altınyayla'da 1964 yılında doğdu. O zamanlar kasabaydı Altınyayla. İlkokulu Altınyayla ilkokulunda bitirdi. Ortaokulu ve liseyi Burdur'da devlet parasız yatılı olarak okudu. Devlet memurluğu yaptı. 1987 yılında ise Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesini kazanarak okula kaydını yaptırdı. Devlet memurluğundan ayrılmak zorunda kaldı. 1992 yılında bahar döneminde Fakülteden mezun oldu. İlk öğretmenliğe Edirne, Keşan- Altıntaş köyünde başladı. İki yıl görev yaptıktan sonra Karabük iline kendi isteğiyle tayin oldu. 1995 Nisan celbinde İstanbul Tuzlada asteğmen okulunda askerliğe başladı. 1996 yılında Ağrı Doğubeyazıt'ta askerlik görevini tamamlayarak Karabük'te tekrar göreve başladı.

1997 yılında Burdur - Gölhisar İmam Hatip Lisesine öğretmen olarak atandı. Evli ve iki çocuk babası olan, Gölhisar'da yaşayan, Mehmet Şener, yayın hayatına Çağdaş Burdur Gazetesinde başladı.

İbrahim Şimşek: Mehmet Emin ve Adeviye'nin çocukları olarak 05 Ocak 1963 tarihinde Burdur'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini: Burdur'da tamamlayan İbrahim Şimşek, 9 Eylül Üniversitesi İlahiyat Fakültesinden 1986 yılında mezun oldu.

1986- 1987 yıllarında, İstanbul Üsküdar Nevzat Ayaz Lisesinde öğretmenlik yaptıktan sonra, 1987– 1992 yılları arasında aynı lisede öğretmen ve Müdür Yardımcısı olarak çalışmalarını sürdürdü.

1992 – 1996 yılları arasında, Milli Eğitim Bakanlığı Dış İlişkiler Genel Müdürlüğü bünyesinde, Yurt Dışı Öğretmen Atama Şubesi Şefi, sonra Şube Müdür Vekilliği görevlerini yerine getiren İbrahim Şimşek, 1996- 2003 yılları arasında, Başbakanlık Mevzuatı Geliştirme ve Yayın Genel Müdürlüğünde Personel Şube Müdürü olarak çalıştı.

2003- 2005 yılları arasında görev yaptığı Kültür ve Turizm Bakanlığı Araştırma ve Eğitim Genel Müdürlüğünde; 1- Turist Rehberliği Daire Başkanı, 2- Türk Kültür Varlıkları Daire Başkanı, 3- Mesleki Eğitim Daire Başkanı olarak çalışmalarını sürdürerek, başarılı hizmetlerin altına imza attı.

2005 yılında, doğum yeri Burdur'a, İl Özel İdaresi Genel Sekreteri olarak dönen İbrahim Şimşek, bu arada; Bakanlıklar Ortak Kültür Komisyonu üyeliği, Ankara'daki Burdurlular Derneği'nin (2 dönem) Başkanlığı, Burdurspor Yönetim Kurulu üyeliği, Burdur İl Özel İdaresi KH Gençlik Spor Kulübü Başkanlığı, Burdur Yeşilova Battaniye Fabrikası Yönetim Kurulu üyeliği, Burdur Kent Konseyi Yönetim Kurulu Üyeliği, Burdur 2. Organize Sanayi Bölgesi Yönetim Kurulu üyeliği görevlerinde bulundu.

Burdur İl Özel İdaresi Genel Sekreterliği görevini yürütürken, Burdur'la ilgili değişik çalışma ve araştırmaların kitaplaştırılmasını sağlayan, İl Özel İdaresi Genel Sekreterliğinin hizmetlerini, yıllar itibariyle detaylandırılarak kitaplaştırılmasını gerçekleştiren İbrahim Şimşek, Ankara Üniversitesi (ATUM) bünyesinde, Mahalli İdarelerde Özerklik Anlayışı ve Hizmet Sektöründe Toplam Kalite Yönetimi konularında, bilimsel araştırma ve çalışmaların altına imza koydu. (Ekim 2011)

Rafet Şimşek: 1967 yılında Burdur'un merkeze bağlı Lengüme Köyü'nde doğdu. Çiftçilik ve çobanlık yaptı. Köyünün değişik sorunlarıyla ilgilenip, çözümlenmeleri için çaba gösterdi. Bu konuda zaman zaman takdir gördü, zaman zaman da eleştirildi.

Burdur Araştırmacı, Yazar ve Şairler Derneği'ne üye olduktan sonra, "İkinci kez dünyaya geldim." diyen Rafet Şimşek, ilkokul dışında öğrenim göremedi. Kendi

olanaklarıyla edindiği kitap, dergi ve gazeteleri okuyarak, TRT'nin yayınlarını izleyerek kültürünü artırmaya çalıştı.

Onun gözlemleriyle köyünün altındaki Tekesarayı, üst kısmındaki Malyastara antik kenti hak ettiği değere kavuştular. Yayınlanmış pek çok şiiri ve denemesi bulunan Rafet Şimşek Burdur'a 12 km uzaklıktaki Günalan Köyü'nde yaşıyor.

Mehmet Tanır: 1969 yılında, Muğla ilimizin Fethiye ilçesine bağlı Kadıköy Beldesinde dünyaya geldi. İlk ve orta öğrenimini Kadıköy'de, Liseyi Fethiye'de, yüksek öğrenimini Bursa Uludağ Üniversitesi Kamu Yönetimi Bölümünde tamamladı. Yüksek lisansını Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yönetim Bilimleri Bilim Dalı alanında yapan, Ankara'nın bazı ilçelerinde öğretmenlik ve yöneticilik görevlerinde bulunan, Çankaya Halk Eğitim Merkezinde Müdür Yardımcısı olarak çalışırken araştırmalara başlayan Mehmet Tanır, Milli Eğitim Bakanlığı İlköğretim Genel Müdürlüğü'nde Yayımlar ve Ders Araçları Şube Müdürü olarak çalışırken, Temel Eğitim Destek Projesi kapsamında ilk öğretim öğrencilerine yönelik 151 ders kitabının hazırlanmasında yöneticilik yaptı.

Uzman Öğretmenlik, Uzman Öğretmenlik ve Başöğretmenlik, KPSS Genel Kültür ve Genel Yetenek, Halk Eğitimi ve Yönetimi kitapları yayımlandı. Değişik dergi ve gazetelerde eğitim ağırlıklı makaleleri yer alan, 2008 yılı Mayıs ayında, Burdur İl Kültür ve Turizm Müdür Yardımcısı olarak atanan 10 ay Müdürlük görevini vekâleten yürüten Mehmet Tanır, 18 Mayıs 2010 tarihinde Burdur İl Kültür ve Turizm Müdürü olarak atandı ve göreve başladıktan sonra, aktif olarak Kültür ve Turizm alanlarında önemli hizmetlerin ve önerilerin altına imza attı.

- "Eğitimimizin bir kısmını tamamladık, şimdi sıra kültürümüzü artırmada" görüşüyle çalışmalarını sürdüren, hem kendisinin, hem kurumunun, hem de Burdur'un kapasitesini artırma gayretleriyle dikkat çeken, 2010 yılının "Kültür ve Turizm Yılı" olarak İlan edilmesinde rolü bulunan, Burdur bölgesindeki Sagalassos ve Kibyra Antik Kentleri kazılarının başarılı bir şekilde yürütülmesini Hacılarda yeniden kazıların başlatılmasını sağlayan Mehmet Tanır, Antik Şehirlerle, Kervansarayları, konakları Burdur'un tanıtımında etkili olarak kullanma başarısını gösterdi. Antoninler Çeşmesiyle, kültürel mirasın yaşatılmasıyla ilgili çalışmalarda bulundu.

Burdur'un Uluslararası Fuarlara katılmasını da sağlayan, Basınla ilişkilerini üst düzeyde tutan, Burdur'daki sivil toplum kuruluşlarıyla işbirliği yaparak, kültür ve turizm ağırlıklı sempozyumların düzenlenmesinde ön sıralarda gö-

rev alan, bu sempozyumlar sonunda bildirilerin toparlanarak kitaplaştırılmasında, "Burdur Müziğinin Baş tacı Sipsinin Tanıtım Projesi"nin hazırlanıp uygulanmasında, sipsi ve yöresel müziğin evrensel olarak tanınmasında turizm ve kültür alanlarında pek çok yayının gün yüzüne çıkarılmasında, önemli katkıları bulunan, bilimsel çalışma yapan bilim insanlarının çalışmalarının değerlendirildiği Web sayfasının hazırlanmasında öncülük eden, "Teke Yöresi Yâren Geceleri, Burdur ve ülkemiz kültüründe önemli bir yere sahiptir" diyen Mehmet Tanır, Burdur'da Kültür ve Turizm alanında ilkleri gerçekleştirerek, Burdurlularla, Burdur Kültür ve Turizm Derneğini kurdu. Burdur'da ilk defa "Turizm Stratejik Planı"nı hazırlayarak önemli çalışmalara imza attı. Halen Batı Akdeniz Kalkınma Kurulu Üyeliği ile Burdur Kent Konseyi Üyeliğine devam ediyor.

Kemal Taraşlı: 28 Eylül 1985 tarihinde Burdur'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Burdur'da tamamladı. Burdur gazetesinde muhabir olarak görev yaptı.

Gülsüm Taş: 1979 yılında Burdur'da doğdu. İlkokulu Niğde'nin Bor ilçesinde, ortaokulu ve liseyi Burdur'da bitirdi. Burdur Gazetesinde, muhabir ve sayfa sekreteri, Burdurlu'nun Sesi Gazetesi'nde sayfa editörü olarak görev yaptı. Ticaret Borsasında basın danışmanı, Çağdaş Burdur Gazetesinden Yazı İşleri Müdürü olarak çalıştı. Değişik gazetelerde makaleler yazdı.

Osman Tekerci: 1956 yılında Burdur'un Bucak ilçesinde doğdu. İlk ve orta öğrenimini Bucak'ta tamamladı. Konya Selçuk Eğitim Enstitüsü Türkçe Bölümü'nden 1978 yılında mezun oldu. Eskişehir AÜ, AÖF'de lisansını tamamlayarak, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nü bitirdi.

İçel (Mersin) ili Arslanköy Lisesi başta olmak üzere, değişik liselerde görev yaptı. Bucak Cumhuriyet İlköğretim Okulu'nda Türkçe öğretmeni olarak da çalışan Osman Tekerci'nin şiir ve tiyatroya karşı ilgisi yoğunluk içinde olup, değişik yıllarda okul eğlence gecelerinde ve belirli günlerde oynanan ve yayınlanan pek çok parodi

ve tiyatro eseri bulunuyor. Osman Tekerci'nin "Allıca Turnam (2007" ve "Sürmeli Güzel (2010)" adlı şiir kitapları yayınlandı.

Gökay Tekin: Memur bir ailenin oğlu olarak 1964 yılında Burdur'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini Gölhisar'ın İbecik köyü ve Altınyayla (Dirmil) de, Liseyi Burdur da Endüstri Meslek Lisesinde tamamladı. Daha sonra Anadolu Üniversitesi Açık Öğretim Fakültesi uluslararası iktisat bölümünü bitirdi.

Babasını 9 yaşında kaybeden Gökay Tekin, yazları değişik işlerde çalışarak ve ticaret yaparak okudu. Ticarete daha yatkın olduğu için ticarete başladı. Antalya, Alanya, Kemer de turistik tatil köylerine, Burdurlu üreticilere yaptırdığı peynir, tereyağı, yoğurt pazarlamaya başladı. Küçük sanayi sitesinde bir lokanta açan, daha sonra arı ürünleri bal ticaretiyle arıcılığa da başlayan Tekin, arıcıların yararlanabileceği mobil arı taşıma aracını tasarlayarak, tüm Türkiye de pek çok arıcının yararlanmasını sağlamaya çalıştı. Birkaç dernek ve esnaf spor kulübünün kuruluşunda yer aldı. Burdur çiftçisine hizmet edebilmek için şirinevler mahallesinden delege adayı oldu ve çiftçinin desteğiyle delege seçildi. Daha sonra ara seçimde Burdur Ziraat Odası Başkanlığına aday oldu. 2004 Ekiminde Burdur Ziraat Odası Başkanı seçildi. Ziraat odasında çok hızlı değişimin gözlenmesini sağladı.

Kendi işinde, pazarda kendi ürününü satmanın yanında, çiftçinin ürettiği ürünleri işleyerek değerlendirebilecekleri ve Burdur'da bir marka oluşturarak ürünlerin katma değerinin de Burdur'da kalmasını sağlayacak işler yapmak amacıyla kırsal kalkınma projelerine bir bal paketleme projesi üreterek başvuran Gökay Tekin, çevre illerde de olmayan gıda paketleme tesisini %50 hibe alarak Burdur'da kurdu, piknik ve kavanozlama olarak paketlemeye başlayıp, pek çok markette "Altınyayla" ve "Dirmilcik" markalı ürünlerin satışını sağladı.

2011 Şubatında Ziraat Odası Başkanlığı görevini tamamlayarak kendi işlerine dönen Gökay Tekin, evli ve 2 kız, 1 erkek babasıdır.

Mehmet Tuğrul: 1953 yılında Altınyayla'da doğdu. İlkokulu Altınyayla'da bitirdi. Ortaokulu Gölhisar Ortaokulunda tamamladı. Burdur Lisesi'nden mezun olduktan sonra, Ankara Devlet Mimarlık Mühendislik Akademisi Kimya Mühendisliği Bölümünü bitirerek Kimya Mühendisi oldu.

1977 yılında Gümrük ve Tekel Bakanlığı Ankara Gümrük Laboratuvarında göreve başladı.

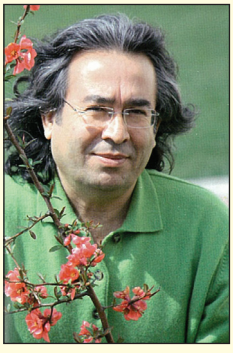
1983 yılında Gümrük Müşavirliği sınavını kazanarak, Gümrük Müşaviri oldu. Aynı yıl istifa edip Tuğrul Gümrük Müşavirlik Ltd.Şti.ni kurarak ticaret hayatına başladı.

1990 yılında Ankara'da kurmuş olduğu Tokra Medikal Tic. Ltd.Şti. ile de Medikal sektöründe hizmet vermeye başladı. İstanbul ve İzmir de şubeler açarak üç büyük ilde ve Türkiye genelinde kurduğu bayii ağı ile çalışmalarına devam eden Mehmet Tuğrul'un şirketi 2002 yılında Laboratuvar cihazları üreterek, yurtiçi ve yurtdışı satışlarına başlaması ile ulusal firma olarak, uluslararası firma konumuna geçti.

Halen (2012) Tokra Şirketler Grubu Yönetim Kurulu Başkanı olarak çalışmalarını sürdüren Mehmet Tuğrul, 29 Mart 2009 tarihinde yerel seçimlerde Burdur İlinin (kendi memleketi olan) Altınyayla (Dirmil)' ya %68 oy potansiyeli ile Belediye Başkanı seçilen, Altınyayla'da 2008 yılında, Altınyayla Fakülte Kurma ve Yaşatma Derneğini kurup 30000 m2 araziyi satın alarak Yüksek okul için çalışmalara başlayan, 8.000 m2 kapalı alanda 1500 öğrenci kapasiteli okul inşaatının bütün finansmanını kendisi karşılayarak, Altınyayla'ya Mehmet Akif Ersoy Üniversitesinin bir kolu olan Altınyayla Meslek Yüksek Okulunu kazandırdı.

* Burdur İlinin Altınyayla Belediye Başkanı Mehmet Tuğrul, Ak Parti Burdur Milletvekili Aday Adaylığı için istifa etti. İstifa ile ilgili kısa bir açıklama yapan Mehmet Tuğrul; "10 Mart 2011 Perşembe günü istifa ettim. Memleketimize Burdur'umuza ve ilçelerimize hayırlı olsun. Nasip olurda Milletvekili olursak, Burdur'umuz için elimizden gelen her türlü gayreti göstereceğiz." dedi.

Zeki Topçuoğlu: 1957 yılında Ankara'da doğdu. Müzik çalışmalarına Ankara'daki çeşitli dernek ve kuruluşların musiki çalışmalarına katılarak başladı. 1986 yılında TRT Erzurum Radyosunun açmış olduğu "Yetişmiş ses sanatçısı" sınavında başarılı oldu ve aynı yerde göreve başladı. 1993 yılı başına kadar Erzurum'da çalışan sanatçı, 1993-1997 yılları arasında TRT Müzik Dairesi Başkanlığı TSM Uzmanlığı ve Ankara Radyosu ses sanatçılığı görevlerini birlikte yürüttü.

Gazi Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi İşletme Bölümünü ve daha sonraki yıllarda da Anadolu Üniversitesi Açık Öğretim Fakültesinin Halkla İlişkiler, Sosyal Bilimler ve İdaresi bölümlerini bitirdi. Evli olan sanatçı halen Ankara Radyosunda TSM ses sanatçısı olarak görevini sürdürüyor (2012)

Burdur'un, Burdurlu'nun eniştesi olan Zeki Topçuoğlu, TSM alanında kendini yetiştiren, kulaklarımızda ismi ve seslendirdiği eserlerle yer eden, bir sanatçımızdır.

* Zeki Topçuoğlu'nun TRT-Türkiye Radyo-Televizyon Kurumu'nun 107 arşiv seri numaralı, "Türk Sanat Müziği –Zeki Topçuoğlu solo albümler serisi"nde değişik parçalar yeralmış.

TRT Genel Müdürü İbrahim Şahin'in üç paragraflık bir sunuşu var sayfalardan birinde. Burada sayın Şahin: "Türkiye Radyo ve Televizyon Kurumu olarak; 'sesli, yazılı ve görsel Müzik Arşivi'mizden seçtiklerimizi siz değerli müzik severlerin hizmetine sunmaya devam ediyoruz-Zeki Topçuoğlu'nun bu albümünü zevkle dinleyeceğinizi umuyoruz"diyor.

Merkezi İstanbul'da bulunan "Ulus Müzik" firması çalışması olarak ortaya çıkan, çıkarılan bu çalışmaların kalıcılığının bulunmasıyla, önem taşıyan, anlam taşıyan bir yayın hizmeti ortaya konuluyor. *(İsa Kayacan)*

Havva Tulum: 1988 yılında Burdur ili Bucak ilçesinde doğdu. Anadolu Meslek Lisesi mezunu olan, Bucak ilçesinde günlük yayınlanan Oğuzeli Gazetesinde Yazı İşleri Müdürü ve Genel Yayın Yönetmenliği yaptı.

Mustafa Tulum: 1955 yılında Burdur ili, Bucak ilçesinde doğdu. İlkokul mezunu, Bucak ilçesinde günlük yayınlanan Oğuzeli gazetesinin sahibi ve köşe yazarı olan Mustafa Tulum, araştırmalarıyla da dikkat çekti.

Birdal Can Tüfekçi: Fethiye'nin İncirköy'ünde doğdu. İlkokulu köyünde okudu. Ortaokulu Dalamanda tamamladı. Kağıt Fabrikasında çalıştı ve oradan emekli oldu. İlk kitabı Birdal'ı Seka Kağıt Fabrikasında çalışırken 1974 yılında yayınladı. 2000 yılında İkinci Bahar, isimli şiir kitabını Fethiye'de bastırdı.

Gönlü sevdalarla dolu bir şair ve Burdur'un gelini olan Birdal Can Tüfekçi;

her iki kitabında da aşkı ,sevdayı işledi. İkinci kitabından sonra basın dünyasında hakkında çok olumlu değerlendirmeler yapıldı.Sanat dünyasında aranılan ve sözü edilen, yurt içinde yapılan sanat etkinliklerine de sıklıkla katılan Birdal Can Tüfekçi'nin yazı ve şiirleri pek çok dergi, gazete ve antolojide yer aldı. Yakın çevredeki şiir dinletileri ve şölenlerine de katılan Tüfekçi; Dalaman'da yerel bir radyoda programlar hazırlayıp sundu. Dalaman Postası Gazetesinde Kültür Sanat sayfasını yönetti. Fethiyeli şair araştırmacı Ünal Şöhret Dirlik'in FRT Yerel TV'de haftada bir yaptığı Kültür ve sanat programına şiirleriyle,türküleriyle katılan Birdal Can Tüfekçi, 2000 yılında Kütahya'da yapılan şiir yarışmasında; serbest dalda ikincilik ödülü aldı. Yine Türkiye genelinde açılan bir şiir yarışmasında 'Neler gördü bu vatan' isimli şiiriyle 1. Mansiyon ödülüne layık görüldü.

Tüfekçi; 2004 yılında Egeli Araştırmacılar ve Yazarlar Birliğin'den "EGAY-DER Türk Kültürüne Teşvik 2003"ödülü 1- Temmuz 2005'te Salihli Sevgi Yolu Dergisi, Sevgi Yolu Şiir Yarışmasında mansiyon, EGAY-DER 2005 Jüri Özel Ödülü, Tunçbilek Belediyesi 6. Linyit ve Sanat Şenlikleri Festivali'nde düzenlenen şiir yarışmasında "Mansiyon" Isparta Göller Bölgesinin düzenlediği hikaye yarışmasında birincilik, Antalya'da düzenlenen, Ahmet Tufan Şentürk Türk Şiirine Hizmet Ödülü, Yarışmasında 2007 yılı ikincilik ödülü aldı.

2003, 2004, 2006, 2007, 2010, yıllarında Muğla Gazeteciler Cemiyeti Yerel Yazılı Basın Sanat Yazıları Dalında; Muğla Basınına ve Kültüre katkılarından dolayı üstün başarı ödülünün sahibi olan, Birdal Can Tüfekçi'nin yayınlanmış eserleri; Birdal- (1974), İkinci Bahar- (2000), Yüreğimdeki kasırgalar-(2004), Aşkına Sürgün- (2006), Can çocuklar- 2006), Masal Mas Atar-(2008)

İsmail Türel: 1954 yılında Burdur, Karamanlı'da doğdu. Isparta Eğitim Enstitüsü'nü bitirdi.

Uzun yıllar sulu boya çalıştı. Daha sonra diğer tekniklerde de eser üretmeye başladı. Akriliğin olanakları kendisiyle örtüştüğü için son yıllarda yoğunlukla akrilik çalışmaya yöneldi. Konularını genellikle yaşadığı ortamdan seçmekte, hayvan figürleri ve doğa çalışmaları kendisini çekmektedir.

Özellikle son yıllarda yoğunluk kazanan sanat faaliyetlerini Akdeniz Bölgesinden yeni yeni Türkiye genelıne taşımaktadır. Antalya Güzel Sanatlar Derneği GÜSAD üyesidir.

Üç Renk Sanat Evi adlı atölyesinde çalışmalarını sürdüren İsmail Türel, Burdur'da iki (1998, 1999), Eskişehir'de bir (2002), Antalya'da üç (2003, 2004, 2006), Ankara'da iki (2006, 2007) sergi açtı.

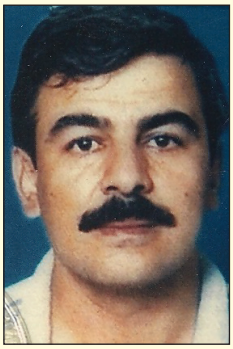

Şerife Uçkun: 10.01.1995 tarihinde Burdur merkezde doğdu. Suna Uzal İlköğretim Okulundan mezun olduktan sonra, Sosyal Bilimler Lisesinin 9. sınıf öğrencisi (2010) olan, şiir yazmaya 5. sınıfta başlayan Şerife Uçkun, Avukat olmayı hedefliyor.

"Mesleğim ne olursa olsun, şiir mutlaka hayatımda yeralacak" diyen , öğretmenlerinin yardımıyla şiirlerini olgunlaştıran Şerife Uçkun; "Ne kadar fazla şiir yazarsam, kendimi geliştireceğime inanıyorum" diyor. (İsa Kayacan, Burdur'dan Şerife Uçkun'un Şiir Dünyası, başlıklı bir yazı yazdı: Ankara Belde Gazetesi, 07.08.2010)

Mehmet Uslu: 1958'de Burdur-Karamanlı'da doğdu. 1980 Isparta Eğitim Enstitüsü'nü bitirdi. 1982 yılından beri yurdun çeşitli yörelerinde Sosyal Bilgiler (coğrafya) öğretmeni olarak çalıştı. Halen Antalya Başöğretmen Atatürk İ.Ö.O.'da çalışmaktadır. (2010) Resim çalışmalarını 2000'li yıllarda resim öğretmeni ressam Selahattin Demir'in teşvikleriyle UTEM Sanatevi'nde başladı. 2005 yılı Antalya Müzesi'nde ilk kişisel sergisini açtı. Antalya Güzel Sanatlar Derneği (GÜSAD) üyesi olup GÜSAD karma sergilerine katıldı.

Şaban Uysal: 1964 yılında Burdur ilinin Bucak ilçesine bağlı Heybeli köyünde doğdu. Sevgi, aşk, sosyal içerikli, milli, dini, güzelleme konularındaki şiirleriyle dikkat çeken, "Sonbahar" adlı şiirinin ilk dörtlüğünde; *"Niçin döker ağaçlar yaprağın/Solar tüm çiçekler soğur ya toprağın/Yok olur kelebekler göçmen kuşları/Sen gelince nedense kış başlar"* diye seslenen Şaban Uysal, Ağrı Doğubayazıt'ta vatani görevini yaparken rahatsızlandı. Şeker ve soğuktan etkilenerek, sağ ayağını diz boyundan, el parmaklarının boyut olarak büyük bir bölümünü kaybetti.

Şaban Uysal, hayatı sevmenin, ona tutunmanın, inancının, azminin sonucu inatla varlığını kanıtlamaya çalışıyor.

Esma Ünal: 1972 yılında, Burdur ili Bucak ilçesinde doğdu. Lise mezunu olan Esma Ünal, Bucak ilçesinde yayınlanan Oğuzeli Gazetesinde muhabir olarak çalıştı.

Gülbahar Ünlü: 03 Ocak 1963, Yuvalak/Tefenni/Burdur doğumlu. İktisat Fakültesi mezunu. Akademik veya bürokratik hiçbir kurumda çalışmamıştır. 1989 yılında, ilk ürünlerinden "Kuyuda Ölüm Suskusu" isimli öyküsü, "Karşıl Edebiyat" dergisinde yayınlanmıştır. 1992 yılında ilk şiir kitabı çıktı. 1996'da bir sayıda kalan "Hazan" isimli dergi çıkardı. Beş şiir kitabı yayınladıktan sonra, 1998 yılında şiir yazmayı bıraktı. Mektup, günlük, öykü kitaplarından sonra deneme yazmaya devam etti. Onuncu kitabı 2005 yılında yayınlandı. Deneme-yanılma yöntemiyle sürdürdüğü hayatında, düşüncelerini yazıyla ifade edebildiği için kendini şanslı sayıyor.

"*Dünyanın neresindeyim?/Belirle kaleminle / Bulamazsan yerimi, sor göç eden bulutlara / Söyleyeceklerdir, yalnızlığın içinde yittiğimi / Yitiğim Toroslar'ın doruğundaki ağaç kovuklarında*" gibi dizeleriyle, içindeki yalnızlığı ve hayatın gerçekleri arasında gidip gelmekte; iç disiplinini kaybetmeden yazı çalışmalarını sürdürmektedir.

Eserleri:

Şiir: Haz ve Hazan- Toplu Şiir-
Mektup: Bir Kadının Dünyasından Aşk Mektupları
Saklanmış Mektuplar
Günlük: Yalnız Hippi
Öykü: Ölümle Gelen Mutluluk
Deneme: Ölümsüzlüğü Arayanlar ve Ölüme Tapanlar, Mutsuzluğun Şiddeti.

Baki Varol: Burdur Merkez Taşkapı Köyü 1963 doğumlu olan Baki Varol, İlkokulu Taşkapı Köyü'nde bitirdi. 13 Yaşında Burdur merkezine gelen Baki Varol, çaycılık yapmaya başladı ve ilk girişimciliğini çay ocağını işleten kişiye ortak olmakla gerçekleştirdi. Vatan borcunu ödedikten sonra, 1986 yılında

züccaciye ve toptan gıda faaliyetine başlayan Baki Varol, 1993 yılında Varollar Süt ve Gıda A.Ş.'yi kurdu. Taşkapı Köyü'nde Süt fabrikasını da kuran Varol, dışarıdan ortaokul diploması aldı. 1994 yılından itibaren Burdur ili DYP teşkilatının çeşitli kademelerinde görev yaptı.

1999'da Burdur Ticaret Borsası'nın Yönetim Kurulu Başkanlığı'na seçilen Baki Varol, 2000 ve 2002 yıllarında Et Balık Kurumu Et Kombinası ile BURYEM'in Burdur'a kazandırılmasında etkin rol aldı ve yönetim kurulu başkanlığını üstlenen Varol, Borsa'yı modern yeni binasına kavuşturdu.

Mart 2005'deki seçimlerde ikinci kez Burdur Ticaret Borsası Başkanlığına seçilen 48 yaşındaki Varol, çobanlık ve çaycılıktan fabrikatörlüğe ve Borsa Başkanlığı'na renkli bir hayat hikayesine sahiptir. 2009'da 3.dönem seçildiği Burdur Ticaret Borsası Başkanlığı görevini sürdüren Baki Varol, evli ve 2 çocuk babası (2011)

İsmail Vural: 1946 yılında Antalya'nın Kaş ilçesinde doğdu. İlk ve Ortaokulu Kaş'ta okuduktan sonra lise öğrenimini Ankara'da Tapu ve Kadastro Meslek Lisesi'nde yaptı. Mezuniyetinden sonra gittiği Yıldız Teknik Üniversitesi Harita ve Kadastro bölümünü bitirip, yüksek lisans yaparak, 1968 yılında Harita ve Kadastro Yüksek Mühendisi olarak mezun oldu.

Mezuniyetinden sonra Karayolları Konya Bölge Müdürlüğü'nde Yol Etüd Ekip Şefi olarak göreve başladı. Bu görevi sırasında 1971 yılında Ayhan Çiftçibaşı ile evlendi. Bir erkek ve bir kız çocuk babası oldu.

1972 yılında Karadeniz Teknik Üniversitesi'nin açtığı asistanlık sınavını kazanarak Üniversitenin Jeodezi ve Fotogrametri Bölümünde göreve başladı. Buradan askerlik görevi nedeniyle Nisan 1973 de ayrıldı.

Yedek Subay olarak Harita Genel Komutanlığında yaptığı askerlik görevini Ekim 1974 de tamamladıktan sonra serbest harita bürosu açarak, Burdur'a yerleşti. 18 yıl süren serbest çalışma süresince Burdur Belediyesi Meclis Üyeliği, Burdur Ticaret Odası Meclis Üyeliği, Burdur Yerel Gündem 21 Genel Sekreterliği görevlerinde bulundu.

1981 Yılında Türk Haberler Ajansı muhabirliği ile başlayan basın hayatı, AA ve TRT muhabirliği ile sürdü. Cumhuriyet Gazetesi muhabiri rahmetli Gülçin İlci Bozkurt'un çabalarıyla kurulan Burdur Gazeteciler Cemiyeti'nin kurucu üyesi oldu. Muhabirlik görevi 1992 yılında serbest çalışma hayatını bı-

rakıp, Burdur Belediye Başkan Yardımcılığı görevine atanıncaya kadar devam etti.

Belediye Başkan Yardımcılığı görevinden Aralık 2000'de emekli olduktan sonra, Mayıs 2004 yılına kadar Başkan Danışmanlığı yaptı.

Atatürkçü Düşünce Derneği, Müzik ve Folklor Derneği, Gazeteciler Derneği, Özürlüler Derneği, Yardım Sevenler Derneği ve Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği üyesi olan İsmail Vural, 2003- 2007 yılları arasında ADD Şube Başkanlığı yaptı. 2010 yılından beri de Müzik ve Folklor Derneği Başkanlığı görevini sürdürüyor. (2011)

İsmail Yağcı: 1954 yılının Temmuz ayının 2 sinde Burdur ili Gölhisar ilçesi Yusufça köyünde dünyaya geldi. İlköğrenimini köyünde, orta öğrenimini ilçesinde, lise eğitimini Burdur Sağlık Koleji'nde tamamladıktan sonra, Sağlık Bakanlığı'nın taşra teşkilatlarında çalışırken, 1995 yılında Eskişehir Anadolu Üniversitesi Açık Öğretim Fakültesi'nde Önlisansını gerçekleştirdi.

2001 yılında çalışma hayatının tamamına yakın bölümünü geçirdiği Antalya'da emekli oldu. Amerika'da mastırını yapıp orada yaşantısını devam ettiren bir oğlu ve Antalya'da eczanesini çalıştıran bir kızı olmak üzere iki çocuk babası olan İsmail Yağcı, Antalya'da yaşıyor.

Eczane koordinatörlüğü ve halkla ilişkiler alanında çalışma hayatını devam ettirirken 2009 yılında "Neden Atatürk?" adlı özlü sözlü şiirler antolojisini hazırlayarak, şiirsel anlamda ve 200 kadar devlet adamı ve önemli kişilerin Atayla ilgili sözlerini toparlayarak, Cumhuriyetimizin kurucusu Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ü tanıtmaya çalıştı.

Üyesi olduğu ANŞOYAD (Antalya Şair, Ozan, Yazar Derneği) nin etkinliklerinde şiirsel anlamda çalışmalarımı sürdüren Yağcı, Gölhisar Belediye Başkanlığı, ANŞOYAD, Yusufça İlköğretim Müdürlüğünce plaketle ödüllendirildi, çeşitli radyo ve televizyon programlarına davet edilerek programlara katıldı.

Antalya Radikal Haber İnternet Gazetesiyle, Gölhisar Gündem Gazetesinde haftalık yazılar yazan, İsmail Yağcı'nın "Benim Güzel Burdur'um" adlı şiiri:

Yaylalı yeşil dağları,
Meyveli üzüm bağları,
Çalışkan insanları,
Benim güzel Burdurum.

Yapraklı barajı suları sızdırır,
Güneşi de ekinleri güldürür,
Gölü dikkuyrukları yüzdürür,
Benim güzel Burdurum.

Meyvesi bol suyu berrak,
Semaları güneşten ak,
Dirmilde buzlu kaynak, .
Benim güzel Burdurum.

Çayırları zümrüt gibi,
Çiçekleri bir tül gibi,
İnsanları bir gül gibi,
Benim güzel Burdurum.

Serpil (Sezer) Yalçıner: Burdur'da değişik liselerde 20 yıl süreyle coğrafya öğretmenliği yapan Serpil (Sezer) Yalçıner, 09.10.1951 tarihinde Kırklareli'nde doğdu. İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Coğrafya Bölümü'nden mezun oldu. Resim çalışmaları yapan, ud çalan, değişik korolarda yer alan Serpil (Sezer) Yalçıner Antalya'da yaşıyor.

Mehmet Savaş Yavuz: Ankara- 28.09.1966 doğumlu ve anne tarafından Burdurlu olan Mehmet Savaş Yavuz, halen Batı Akdeniz Kalkınma Ajansı Kurumsal İletişim görevlisi olarak çalışmaktadır (2010-…).

M.Savaş Yavuz, Ege Üniversitesi Basın Yayın Yüksek Okulu Mezuniyeti (1983- 1987)'nin ardından, kısa dönem askerliğini tamamladı. (1988-1989) Hürriyet Vakfı Erol Simavi Özel İletişim Merkezi Teorik ve Pratik Gazetecilik Eğitimi (1989- 1990) de alan Yavuz, gazetecilik mesleğinin bir çok dalında başarılı çalışmalar yaptı. Askerlik dönüşü, Hürriyet Gazetesi Ekonomi Servisi Hürriyet Vakfı Erol Simavi Özel İletişim Merkezi'ndeki 1 yıl süren eğitimin ardından stajyer muhabir olarak çalıştıktan (1990- 1991) sonra, sırasıyla:

Hürriyet Haber Ajansı Gece Sorumluluğu (1991- 1994). Akdeniz Atılım Gazetesi Yazı İşleri sayfa editörlüğü (1994- 1995). Gazete Ege Yazı İşleri Haber, fotoğraf, redaksiyon (1995-1997).

Hürriyet Haber Ajansı Antalya Bürosunda, Hürriyet Haber Ajansı Bölge Muhabirleri Sorumlusu ve ardından Doğan Haber Ajansı'nın Akdeniz Bölgesi'ndeki 56 Muhabirinin sorumlusu olarak görev yaptı (1997- 2001). Türkiye Gazetesi Antalya baskı tesislerinde yazı işlerinde editör olarak bölge sayfalarının sorumluğunu üstlendi. İhlas Haber Ajansı'nın İstanbul'daki merkezinde yazılı haberler, görüntülü haberler, spor, dış haberler ve istihbarat birimlerinin gece sorumlusu ve yayın editörü olarak çalıştı (2001- 2004). Sabah Gazetesi Antalya Bürosunda Bölge İstihbarat Şefi ve Akdeniz İlavesinde Yazı İşleri Müdürü olarak görev yaptı (2004- 2006).

Burdur Ticaret Borsası'nda basın danışmanı olarak da çalışan (2006-2010) M.Savaş Yavuz, IRFO projesi kapsamında 'eğiticiler eğitimi' ve 'proje hazırlama ve yöntemleri' konularında eğitim aldı. 2 yıl Akşam Gazetesi'nin Burdur muhabirliğini de yürüten Yavuz, Batı Akdeniz Kalkınma Ajansı Kurumsal İletişim Görevlisi olarak çalışmaktadır.

Yeterli düzeyde İngilizce bilen ve sarı basın kartı sahibi (1992) olan M. Savaş Yavuz, evli ve üç çocuk sahibidir. (2010-....)

Ahmet Hamdi Yazır: Burdur'un Çavdır ilçesine bağlı Yazır (şimdiki Gölcük Köyü)nde doğdu. 19.yüzyılın önemli kültür merkezi Elmalı'da yetişen bir din bilginidir. (Yazır Köyü 19.yüzyılda Tefenni'ye bağlı idi.)

Prof. Gökay Yıldız: 1963 yılında Pertek'te doğdu. İlk ve orta öğrenimini Ankara'da tamamladı. 1984 yılında Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Müzik Eğitimi Anabilim Dalında, aynı yıl Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi'nde Okutman olarak göreve başladı. 1989 yılında Gaziantep Üniversitesi Türk Müziği Devlet Konservatuvarı'na öğretim görevlisi olarak geçiş yaptı. 1991 yılında Gazi Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü'nde "Sanatta Yeterlik" eğitimini tamamladı ve aynı yıl Yardımcı Doçent oldu. Gaziantep Üniversitesi Türk Müziği Devlet Konservatuvarı'nda Bölüm Başkanlığı ve Müdürlük yapan, 1996 yılında Süleyman Demirel Üniversitesi Burdur Eğitim Fakültesi'ne Yardımcı Doçent olarak geçiş yapan Yıldız, 1997 yılında Doçent, 2003 yılında ise Profesör oldu.

Burdur Eğitim Fakültesi'nde Bölüm Başkanlığı, Dekan Yardımcılığı (1997-

2003) ve Dekanlık (2003-2006) görevlerinde bulundu. Aynı kurumda uzun yıllar Fakülte Kurulu ve Süleyman Demirel Üniversitesi Müzik Kültürü Uygulama ve Araştırma Merkezi Yönetim Kurulu Üyeliği ve Burdur İl Milli Eğitim Danışma Kurulu Üyeliği görevlerinde bulunan Yıldız, 1999 ve 2000 yıllarında ise Milli Eğitim Bakanlığı, Unıcef ve Süleyman Demirel Üniversitesi, Burdur Eğitim Fakültesi İşbirliği çerçevesinde "İlköğretimde Etkili Öğretme ve Öğrenme El Kitabı" hazırlama ile "İlköğretim Müfettişleri Aktif Öğrenme-Öğretme Stratejileri ve Materyallerinin Kullanımı Kursu" Projesi Koordinatör Yardımcılığı ve Öğretim Elemanı görevlerinde Proje Koordinatör Yardımcılığı yapan Prof. Gökay Yıldız 2003-2011 yılları arasında ÖSYM Burdur İl Sınav Merkezi Yöneticiliği ile Anadolu Üniversitesi AÖF Sınavları Burdur İli Koordinatörlüğü görevlerini yerine getirdi. 2006 yılında Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi'nin kurulmasıyla birlikte Rektör Yardımcılığı görevine atandı. Yaklaşık 1 yıl bu görevi yürüten Prof. Gökay Yıldız, 2007 yılında ise Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Rektörlüğü görevine atandı.

Çeşitli kongre ve sempozyumlarda hem düzenleyici hem de konuşmacı olarak görev alan Yıldız'ın 3'ü uluslararası, 9'u ulusal olmak üzere 12 bildirisi, 8 kitap ve kitaplarda bölüm yazarlığı ve çeşitli dergilerde yayımlanmış 17 makalesi bulunmaktadır. Ayrıca sonuçlanmış ve yürütmekte olduğu 8 yüksek lisans ve doktora tez danışmanlığı vardır (2011). Prof. Gökay Yıldız evli ve iki çocuk babasıdır.

Yakup Yıldız:1953 yılında Burdur İli Karamanlı İlçesi Mürseller Köyü'nde doğdu. İlk, orta ve Lise Öğrenimini Burdur'da tamamlayan Yakup Yıldız, SDÜ. Meslek Yüksek Okulu Muhasebe mezunu. Çalışma hayatına, 1973 yılında Ağlasun Orman İşletme Şefliğinde işçi olarak başladı. 1978-1995 yıllarında SEK'na bağlı, Kastamonu, Sinop,Kırşehir,Ankara Lalahan ve Burdur İşletmelerinde Muhasebe Müdürü olarak görev yaptı. 2002'ye kadar geçen sürede SDÜ'de İdare ve Mali İşler Şube Müdürlüğü, SHÇEK'e bağlı kuruluşlarda Müdürlükler yaptı. Nisan 2002'de emekliye ayrıldı.

1992 yılından beri Köy Koop Burdur Birliği Yönetim Kurulu Başkanlığını yürüten Yıldız, 2001 yılından bu yana Köy Koop Merkez Birliği'nde Genel Başkan Yardımcılığı ve 2010 yılından bu yana da Genel Başkanlık yapmaktadır. 2005'de seçildiği Burdur Ticaret ve Sanayi Odası Meclis Başkan Yardımcılığı görevi de yapan Yıldız, CHP'den üç dönem milletvekili aday adayı ve adaylığında bulundu.

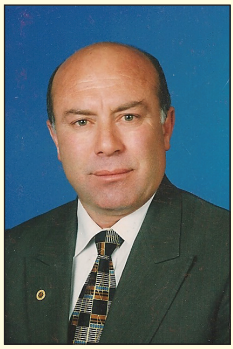
Halen Köy Koop Burdur Birliği, Burdur Damızlık Küçükbaş Hayvan Yetiştiricileri Birliği Başkanlığı ve Köy Koop Genel Başkanlığı görevlerini yürütmekte olan Yakup Yıldız, evli ve 2 çocuk babasıdır. (2011)

Prof. Dr. Gültekin Yıldız: 1962 yılında Burdur-Karamanlı'da doğdu. Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesinde lisans eğitimini takiben aynı Fakültenin Hayvan Besleme ve Beslenme Hastalıkları Anabilim Dalında 1985 yılında doktora ve araştırma görevliliğine başladı. 1987 yılında gittiği Almanya-Hannover Veteriner Yüksek Okulu Hayvan Besleme Enstitüsünde 1990 yılında "EinflußvonPalmöl-Ca SeifenundihrerFettsäur enanalogeaufernährungsphy-siologischeParameter im Pansen, Serum und in den FaecesbeimSchaf" konulu tezi ile Dr. med. vet. Ünvanını, 1993 yılında Yardımcı Doç.Dr., 1995 yılında Doç.Dr. ve 2001 yılında Prof.Dr. ünvanlarını aldı.

1987-1990 yılları arasında DAAD Doktora Bursu dışında, 1997 yılında DAAD Bursu ile Almanya- Stuttgart HohenheimUniversitesi Hayvan Besleme Enstitüsünde "Ochratoxin A Üzerine Çalışmalar" yapan Gültekin Yıldız, 1997 yılında DAAD bursu ile Almanya- Münih Ludwig MaximilianUniversitesi Veteriner Fakültesi Süt Hijyeni ve Teknolojisi Enstitütünde "Test Çubukları ve ELISA Yöntemleri ile Mikotoksin Çalışmaları"na katıldı.

Ayrıca DAAD Bursu ile Almanya- Stuttgart HohenheimUniversitesi Hayvan Besleme Enstitüsünde 2005 yılında "Bitkisel ekstraktların farklı dozlarının TMR, konsantre ve kuru ot ortamında fermantasyon etkileri" adlı projeyi yürüterek, Burdur ve Kıbrıs Veteriner Fakültelerinde eğitici olarak yer aldı. Çalışma alanları büyükbaş ruminant besleme ve beslenme hastalıkları, alternatif yemler, yem katkıları, mikotoksinler, biyoteknoloji (probiyotik, prebiyotik), GDO, mineraller başta olmak üzere, laboratuar hayvanları, kafes kuşları, tavuk ve at besleme, yemler, rasyon, yem hijyeni, yem teknolojisi alanları olan, bu alanların birçoğunda araştırmalar yapan, buna bağlı olarak 66 makale bunun 10 adedi yabancı dilde yayınlanmış, yarısı yabancı dilde 36 bildiri sunan, 14 kitapta bölüm yazarlığı yapan, 17 seminer, konferans sunumu bulunan Gültekin Yıldız, 20 toplantının üyelik, başkan yardımcılığı ve raportörlüğünü yaptı. Birçok halk eğitimi çalışmaları ile hayvancılık ünitelerinin kurulmasına katkı sağlayan, hayvanlarının beslenme programlarını hazırlayan, kimi yem fabrikalarının çalışmalarına katkıda bulunan, 10 televizyon ve radyo programlarına konuk olan, 13 destekli projeyi planlayıp yürüten, bir geniş alanlara hizmet edebilen laboratuar oluşturan Gültekin Yıldız'ın danışmanlığı altında 9 yüksek lisans tezi, 5 doktora tezi tamamlandı. (2011)

Nuri Yıldırım: Antalya, Gazipaşa'da doğdu. Burdur'da Et Balık Kurumunda görev yaptı. Merkezi Bucak'ta bulunan Kanal 15 TV'nin Burdur Merkezindeki bürosunda, Büro Müdürü olarak çalıştı. Amatör Spor Kulüpleri Federasyon Başkanlığını yürüttü.

M. Zeki Yıldırım: 1958 yılında Keçiborlu Kaplanlı köyünde, memur bir ailenin üçüncü çocuğu olarak dünyaya geldi. İlkokulu Afyonkarahisar- Dereçine kasabasında tamamlayarak, Eskişehir Yunus Emre İlk öğretmen Okulu'ndan ilkokul öğretmeni olarak 1976 yılında mezun oldu.

Bu sürede Dereçine Kasabasında ikâme eden Yıldırım ailesi, aile kararı ile çok sevdikleri Burdur iline taşındı. Yıldırım, kısa bir öğretmenlik görevinden sonra, Dicle Üniversitesi Zooloji –Biyoloji Bölümüne girdi. 1980 yılında lisans eğitimini tamamlayıp aynı yıl aynı bölüme asistan olarak atandı. 1982 yılında yüksek lisansını, 1985 yılında da doktorasını tamamladı.

Süleyman Demirel Üniversitesi'nin 1992 yılında Isparta'da kurulmasıyla Eğirdir Su Ürünleri Fakültesinde Yrd.Doç.Dr. olarak göreve başlayan Yıldırım, 1997 yılında Doçent oldu. Çok sevdiği Burdur'a, 2001 yılında Eğitim Fakültesinde göreve başlamasıyla yeniden döndü. Eğitim Fakültesinde 2003 yılında Profesör olan Yıldırım'ın, çoğu biyoloji içerikli yüzden fazla yerli ve yabancı dergilerde makalesi, kitap bölümü yazarlığı ve "Dört Mevsim İlkbahar" isimli şiir-öykü kitabı bulunmaktadır. Evli ve bir çocuk babası olan Yıldırım, İngilizce ve Almanca bilmektedir.

Birol Yılmaz: 21.02.1967 tarihinde Konya ili Tuzlukçu ilçesinin Tursunlu Köyünde doğdu. İlkokulu köyünde, orta okulu ve lise eğitimini Akşehir'de tamamladı. Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi Kütüphanecilik Bölümü'nü 1985- 1989 yılları arasında bitirdi. 1990 yılında Akşehir İlçe Halk Kütüphanesi Müdürlüğünde kütüphaneci olarak ilk memuriyet hayatına başladı. 1991-1992 yılları arasında Genelkurmay Merkez Kütüphanesinde asteğmen olarak vatani görevini tamamladı.

Birol Yılmaz 1995-1997 yılları arasında Bitlis Adilcevaz İlçe Halk Kütüphanesi,1998-2005 yılları arasında Konya İl Halk Kütüphanesi Müdürlüğünde görev yaptı. Konya'da görev yaptığı süre içerisinde, Türk Kütüphaneciler Derneği Konya Şubesi adına yayınlanan "Bilgi Yolu" adlı derginin Yazı İşleri Müdürü olarak görev aldı. 2006 yılında Kültür ve Turizm Bakanlığının açmış olduğu görevde yükselme sınavı neticesinde Burdur İl Halk Kütüphanesi Müdürü olarak atanan Yılmaz, evli ve 3 çocuk babası.

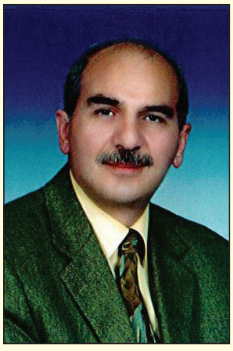
Fadime Yılmaz: Selahattin ve Ayşe'nin çocukları olarak 1986 yılında Elazığ'da doğdu. Babası edebiyat öğretmeni, annesi ev hanımı olan Fadime Yılmaz, ilkokulu Van-Erciş'te Atatürk İlköğretim Okulu'nda, liseyi Aydın'da tamamladı.

Burdur Mehmet Akif Üniversitesi Eğitim Fakültesi Türkçe öğretmenliği bölümü öğrencisi (2008) ve aslen Vanlı olan Fadime Yılmaz, ortaokul yıllarında şiir yazmaya başladı.

Kâmile Yılmaz: 01.12.1948 tarihinde Burdur ilinin Çavdır ilçesine bağlı Karaköy'de doğdu. İlkokulu kendi köyünde, ortaokulu Gölhisar'da okudu. Muğla İlköğretmen Okulu'nu bitirdi. Daha sonra ön lisansı tamamladı. Burdur ve Antalya'da 28 yıl 6 ay öğretmenlik yaptı. Beş yıl kadar amatör bir tiyatroda oynadı.

Değişik gazete ve dergilerde yazdı, yazmaya devam ediyor. Antalya FM'de 2 yıl "Kadın Gözüyle" adlı program yaptı. "Seçeler Göçmez" adlı masal, "Gülüşü Güzel Kız" adlı öykü kitaplarından sonra "Deve Dikeni" adlı kitabıyla "Burçak Tarlası" adlı kitabını da yayınlayan Kâmile Yılmaz, Antalya'da yaşıyor.

Recep Yiğit: 1959 yılında Erzurum'da doğdu. İlk, orta ve yüksek öğrenimini Erzurum'da tamamladı.

1982–1987 yılları arasında Adıyaman Besni Lisesi'nde, 1987–1999 yılları arasında Burdur Anadolu Lisesi'nde, Burdur İmam Hatip Lisesi'nde müdür yardımcılığı, müdür başyardımcılığı, okul müdürlüğü; Burdur Millî Eğitim Müdürlüğü'nde de 1989–1990 yıllarında vekâleten şube müdürlüğü görevlerinde bulundu.

Recep Yiğit, 1999 yılında ilk defa sınava dayalı müdür atamalarında 99 puanla Türkiye birincisi olarak Antalya Aksu Anadolu Öğretmen Lisesi'ne müdür olarak atandı. 2003–2007 yılları arası vekâleten, 2007–2011 yılları arası asaleten Burdur Millî Eğitim Müdürü olarak görev yaptı.

Meslekî hayatı boyunca Bakanlık ve Valilikten 21 teşekkür, 9 takdir, 1 aylıkla ödül belgesi ile ödüllendirildi.

İlmî ve edebî dergilerde yayımlanmış makaleleri bulunan. Burdur'da 2005

yılında başlatılan ve adına "Okuyan Okullar" denilen proje birçok İl'e örnek oldu. Burdur'un üniversite ve orta öğretime geçiş sınavlarında elde ettiği derecelerde, özellikle 2007, 2008, 2009 yıllarındaki SBS'de üst üste 3 yıl Türkiye 1.'si oluşunda, Burdur'da yürütülen disiplinli çalışmalar ile "Okuyan Okullar" projesinin önemli katkı sağladığı kanaatinde olan Recep Yiğit, evli ve 3 çocuk babasıdır.

* Haberlerde, Burdur dahil olmak üzere 61 ilin Milli Eğitim Müdürünün değiştiği, Burdur İl Milli Eğitim Müdürlüğü'ne ise, İzmir Milli Eğitim Müdür Yardımcısı İsmail Çetin'in atandığı belirtildi. İlimizde yaklaşık 9 yıldır İl Milli Eğitim Müdürü olarak görev yapan Recep Yiğit ise merkeze alındı. *(Burdur Gazetesi, 14 Ocak 2012)*

Salih Yön: 1965 yılında Burdur'un Çeltikçi ilçesinde doğdu. İlk ve orta öğrenimini Çeltikçi'de, lise öğrenimini Burdur Ticaret Lisesi'nde tamamladı. 1983 yılında Hava Teknik Okulları Komutanlığı, İzmir'den mezun oldu. Ankara ve Merzifon'da görev yaptı. Emekliliğine bir yıl kala Hava Kuvvetleri'ndeki görevinden istifa ederek Antalya'ya yerleşti. Daha önceleri resim atölyelerinde resim öğretmenliği yapan Salih Yön, Antalya'da "Salih Yön Sanat Evi (Atölye-Galeri)"nde çalışmalarını sürdürdü. Resim çalışmalarına ilkokul yıllarında başlayan Salih Yön, otuzun üzerinde karma ve kişisel sergide yurt içi ve yurt dışında resmi ve özel koleksiyonlarda onlarca eseriyle yer aldı.

Ali Yücel: 20 Nisan 1947 tarihinde Burdur ilinin Aziziye köyünde doğdu. İlkokul tahsilini Aziziye köyünde, ortaokul tahsilini Konya'da tamamladıktan sonra, 1966 yılında Bursa Bölge Ziraat Lisesi'nden mezun oldu.

Aynı yıl Tarım Bakanlığı bünyesinde ziraat teknisyeni olarak çalışmaya başlayan Ali Yücel, daha sonra İktisat Fakültesi'nden mezun oldu. Son görev yeri olan Burdur Tarım İl Müdürlüğü Destekleme Şube Müdürüyken, 1994 yılında emekliye ayrıldı.

Aziziye Folklor Ekibi Derneği'nin kurucuları arasında yer alan, 15 yıllık araştırmasını 2008 yılında "Bana Göre İslâm Dini" (Fıtratın Sesi) adlı kitapta toplayan Ali Yücel, Burdur'da yaşıyor.

Hacer Zeren: Şaban ve Güllü'nün çocukları olarak 1984 yılında, Burdur iline bağlı Bucak ilçesinin Kavacık Köyü'nde doğdu. Bir ağabeyi ve bir erkek kardeşi bulunan Hacer Zeren, ilkokulu Kocaaliler İlköğretim Okulu'nda, ortaokulu Konya Çumralıoğlu İlköğretim Okulu'nda okudu. Lise öğrenimini, Burdur Bucak Lisesi'nde tamamladı. Değişik işlerde çalıştı.

Muhabirlik yaşamı, Bucak ilçe merkezinde yayınlanan "Oğuzeli" Gazetesinde başladı. Burada bir yıl muhabirlik yaptıktan sonra, Burdur il merkezinde yayınlanan "Burdur" gazetesinde muhabir olarak gazeteciliğini sürdürdü. Bu gazetede köşe yazarlığı da yapan Hacer Zeren'in okuma ve yazma hevesi 19 yaşlarında kendini gösterdi.

Hüseyin Zeybek: 1953 yılında, Burdur, Gölhisar, Kargalı Köyü'nde tek odalı kerpiç bir evde dünyaya geldi. Çiftçi bir ailenin üç çocuğunun ilkidir. İlkokulu Kargalı'da, ortaokulu Denizli'de okudu.

1973 yılında askere gitti. 1976 yılında evlendi. Aynı yıl, Şirintaş Cam Sanayi Fabrikası'nda çalışarak Sendika Temsilcisi görevinde bulundu.

1979 yılında Almanya'dan siyasi sığınma isteyip giderek, 1983 yılına kadar orada kaldı. Almanya'da bulunduğu süre içinde Sendika Başkanlığı görevinde bulundu. 1983 yılında tekrar ülkesine dönüp, şehirlerarası nakliyecilik yaptı. 1994 yılında Didim'e yerleşerek, Didim'de çeşitli etkinliklerde bulundu. Şiir ve roman üzerine çalışmalarını sürdüren, evli ve iki çocuk babası olan, şiirleri değişik gazete ve dergilerde yayınlanan Hüseyin Zeybek, Didim'de yaşıyor.

Sayfalar bağlandıktan sonra tespit edilenler:

1. Ramazan Biçer: Burdur Gazetesinde haftalık yazılar yazdı.

2. Ahmet Yılmaz : Yenigün Gazetesinde kısa taşlamalar yazdı.

3. Abdurrahman Taş: Çağdaş Burdur Gazetesinde makaleler yazdı.

4. Aysel Işlak Turan: Çağdaş Burdur Gazetesinde makaleler yazdı.

5. Derya Baklaca: Çağdaş Burdur Gazetesinde makaleler yazdı.

6. Mustafa Ağrı: Tefenni'nin Sesi Gazetesinde makaleler yazdı.

GAZAVÂT-I SULTAN MURAD

B. MEHEMMED HÂN

Bu sayfalarda sizlere tanıtacağımız söz ustası tek bir kişi yahut belli bir amacı gerçekleştirmek üzere oluşmuş, oluşturulmuş bir topluluk değildir.

Bu gün, bu satırlarda size tanıtacağımız söz ustası, ülkemizin şimdilerde kuş uçmaz-kervan geçmez olarak nitelenen fakat geçmişin umur görmüş, değerli hazinelerini bağrında taşımış bir beldesinde, 1949 yılında ortaya çıkarılmış değerli bir tarih belgesi, değerli bir tarih hazinesidir.

Bugün sizlere her karış toprağından, her ulu kayasından, her sıra ketirinden, uçan kuşundan, esen yelinden kültür fışkıran TEKE YÖRE'mizin KOCAYAKA köyünden (Günümüzde adı Büyükyaka olarak değiştirilmiştir.) önemli bir kaynak eser ile karşınızdayız.

Sultan Mehmet Han Oğlu Sultan Murat'ın Gazaları - (Savaşları)

Tarihsel anımsatma: 1299 yılında Ertuğrul oğlu Osman Bey tarafından devlet örgütü geliştirilen Kayı Boyu Türkmenleri kısa zamanda kuvvetli bir devlet olarak özellikle Balkanlar'da büyümeye başlamıştır. Yıldırım Bayezid'in hanlığında yükseliş aşamasına ulaşan Osmanlı Devleti doğudan gelen Timur orduları karşısında tutunamamış, dağılma evresine girmiştir. Tarihimizde Fetret Devri olarak adlandırılan o kısa dönemden sonra Çelebi Mehmet bütün kardeşlerini yenerek devlet örğütünü yeniden derleyip toplamış, oğlu Murat'a devretmiştir.

Sözünü ettiğimiz yapıtta anlatılan 1443-44 yıllarını kapsayan olaylar (Gazalar) tarihimizde 11. Murat olarak bilinen padişahın yaşamından kesitler sunmaktadır. 11. Murat; 11. Mehmet yani Fatih Sultan Mehmet'in babasıdır.

Eser hakkında: Günümüz insanının okumakta ve anlamakta zorlanacağını tahmin edebileceğimiz bu yapıt, içeriği, özgünlüğü ve belki de gün ışığına çıkışı bakımından şimdilik Türkiye'de TEK ve İLK bir kitap olma özelliğini korumaktadır.

Gazavat-ı Sultan Murad B. Mehemmed Han, Sultan I. Mehmet'in oğlu Sultan 2. Murat'ın 1443-1444 yıllarını kapsayan, Osmanlı Devletini küçük Balkan ülkelerinin korkulu rüyası konumuna yükselten savaşlarını/mücadelelerini (gaza-çoğulu: gazavat) anlatan; daha doğrusu belirtilen tarihlerde ismini belirtmeyen bir vakanüvis tarafından tutulan, not edilen bir tarih yazmasıdır.

Sultan 2. Murad'ın yaşamından bir kesit yansıtan bu kaynak kitabın yazarı belirsizdir. Bilimsel terimiyle adlandırırsak anonim bir yapıttır.

Açıklama: Gazavat-ı Sultan Murad B. Mehemmet Han adlı el yazması yapıt Burdur İlinin Yeşilova ilçesine bağlı Büyükyaka Köyünde, köyün ileri gelenlerinden Rahmi Erkul'un evinde bulunmuştur. Eser Rahmi Erkul'un babası Ku-

tup Mustafa'nın terekesinden miras kalmış olup bazı sayfaları cildinden kopuk olarak gün ışığına çıkarılmıştır.

Bu nadide el yazması yapıtı ilk keşfeden Rahmi Erkul'un emmisinin oğlu, Sanskritçe uzmanı Prof. Rasih Güven'dir.

Rasih Güven tarafından 1949 yılında Ankara'ya götürülerek bilim dünyasına tanıtılan bu el yazması hazine Profesör Halil İnalcık tarafından şerh edilerek önce DTCF Dergisinde, daha sonra "Fatih Devri Üzerine Tetkikler ve Vesikalar (Ankara-1954)" adlı eserinde tanıtılmıştır.

Gazavatname aslında yetmiş bir (71) varaktan ibarettir. Ancak yazmanın sonundaki 66-71. Varaklar kayıp olduğundan, bulunduğu şekli ile Halil İnalcık ve Mevlüd Oğuz işbirliğiyle tıpkı basımı, Türk harfleriyle Metin ve Lügatçesi ile birlikte Türk Tarih Kurumu Basımevinde basılarak 1978 yılında yayımlanmıştır.

Burdur kütüphanelerinde yeni düzenlemesi bulunmayan bu değerli yapıtın Burdur İlindeki tek örneği Büyükyaka köyü eşrafından merhum Rahmi Erkul'un (1916-1992) oğlu Matematik Öğretmeni (E) Mehmet Erkul'da bulunmaktadır.

1978 yılında yayımlanan kitabın yeni düzenlemesinde ithaf ve tanıtım sayfalarından sonra H. İnalcık ile M. Oğuz'un iki sayfalık ortak önsözleri ve içindekiler sayfaları bulunmaktadır.

Yapıtın ana metni yeni Türk harfleri ile yetmiş beş (75) sahife tutmuştur. 77. sayfadan 110. sayfaya kadar Türk Tarih biliminin duayenlerinden H. İnalcık hocamızın yapıtı şerhedici notları yer almaktadır. 111. sayfada ise Gazavâtnâme'de" İmlâsı yanlış Arapça ve Farsça sözcükler listesi" sunulmuştur. 113. ve 114. sahifelerde Lügatçe eklenmiş olup, devam eden toplam altı sahifede basılı metin dizini verilmiştir.

Sonuç: Gazavât-ı Sultan Murad B. Mehemmed Hân, adlı yapıtın tıpkı basım metni ise yüz yirmi dokuz (129) sayfa olarak sona eklenmiştir.

Böylece elimizde iki yü elli (250) sayfadan oluşan bir eser bulunmaktadır.

Elyazma nüshası Milli kütüphanemizde bulunan yapıtın yeni düzenlenmiş şekli henüz Burdur kütüphanelerine ulaştırılmamış olduğundan, kitabın içeriği Burdurlu'nun bilgisine sunulamamıştır.

Adı geçen emsalsiz el yazması yapıtın yeni basımının burdur ve tüm illerin kitaplıklarına ulaştırılması dileğiyle...

Profesör Merhum Rasih Güven'e (1920-1994)
Kocayakalı Merhum Rahmi Erkul'a (1916-1992)
Mat. Öğretmeni Mehmet Erkul'a (1947-Burdur)
Saygı, sevgi ve ölenlere rahmet dileyerek teşekkürü borç bilmeliyiz. (*Ahmet Ali Bilgen*, Burdur, 10.01.2008)

BURDURLU SADRAZAMLAR

Sebahattin AKKAYA - Burdur Belediye Başkanı (2011)

Sadrazam Kemankeş (Evliya-Kara) Ali Paşa

Kaynaklarda "Hamid İlindendir" denildiğinden Ispartalı olduğu iddia edilmiştir. Eski Hükümet Konağı bahçesindeki sülalesine ait mezar taşı kitabelerinde "Sadrazam Evliya Ali Paşa" ibaresi bulunmaktadır. Halbuki tarihi kaynaklara göre, Evliya Ali Paşa isimli bir Sadrazam yoktur. Mezar taşlarında geçen "Evliya " ismi onun Burdur'da bulunan sülalesinin adıdır. Bu sülale aynı zamanda "Karalar" adıyla da anılmaktadır. (Rıza Erdem 1955 İl Yıllığı) Zaten çeşitli kaynaklarda Kara Ali Paşa lakabıyla da anıldığı zikredilmektedir. Kemankeş lakabını iyi ok atması nedeniyle İstanbul'da almıştır.

Kemankeş Ali Paşa Burdur'da doğmuş, gençliğinde İstanbul'a gitmiş, Enderuna girmiştir. Kısa sürede Silahdarlığa yükselmiş, 1620 yılında Vezirlik payesi verilerek Diyarbekir Valiliğine tayin edilmiştir. Bağdat Valiliği görevinde de bulunan Kemankeş Ali Paşa 1622 yılında İstanbul'a dönerek Kubbealtı Veziri olmuştur. 1623'te Sadrazamlık makamına getirilen Ali Paşa, 1624 yılında idam edilmiştir. Mezarı İstanbul Atik Ali Paşa Haziresindedir.

Sadrazam Halil Hamit Paşa

l. Abdülhamit Dönemi (1774-1789) Sadrazamlarından olan Halil Hamit Paşa, 1736 yılında Burdur'da doğmuştur. Çelik Mehmet Paşanın Kethüdası Hacı Mustafa Ağanın oğludur. Annesi Ispartalıdır.

1762' de İstanbul'a giderek devlet hizmetine girdi. Tezkirecilik, reisülküttaplık ve Sadaret Kaymakamlığı yaptı. 1782' de Sadrazam oldu. Mühendis Mektebini açtırdı. Askeri ıslahatlar geçekleştirdi. İbrahim Müteferrika Matbaasının yeniden açılmasını sağladı. Padişah I. Abdülhamit'i tahttan indirip, yerine 3.S elimi tahta çıkarmak için çalışmalar yaptı. Şeyhülislam Dürrizade Seyyit Ataullah Efendiyle Yeniçeri Ağası Yahya Ağayı idam ettirdi. Bu durum öğrenilince azledildi. Önce Tekirdağ'a, sonra Gelibolu'ya gönderildi. Bozcaada'da idam edildi. (l789)

Halil Hamit Paşa 1770 yılında İsparta ile beraber memleketi olan Burdur'da da kendi adıyla anılan bir kütüphane yaptırmıştır. 1898-1903 yıllarında 120 cilt yazma ve basma eser bulunan bu kütüphanenin kitapları Maarife devredilmiştir. Bugünkü Mehmetçik İlköğretim Okulunun bulunduğu ada üzerindeki Çeşmecizade Medresesinin yanında bulunan bu kütüphaneden bugün hiçbir iz yoktur.

"Arapçadan Türkçeye Lügat" adındaki kitabın baş tarafında şu vakıf kaydı vardır:

"Halil Hamid Paşa, binasını yaptırdığı, kitaplarını vakfettiği bu kütüphanedeki kitapları,kullardan her kim okur ve istifade ederse ondan hayır ve rahmetle anılmasını diler. Hayır ve rahmet ehlinden her kim olursa olsun Allah ona rahmet eylesin. Zayıf kul Halil Hamid Paşaya vaadolunan kıyamet gününde Allah kâfidir."

Aynı kitaba şu mealdeki mühür basılıdır:

"Halil Hamid Paşa, bu kitabı kütüphaneden çıkarılmamak şartıyla vakfetti. 1197 (M. 1783)

Sadrazam Burdurlu Derviş Mehmet Paşa

Burdurlu Derviş Mehmet Paşa Padişah, 2. Mahmut döneminde 5 Ocak 1818-5 Ocak 1820 tarihleri arasında 2 yıl 1 gün Sadrazamlık yapmıştır.

Derviş Mehmet Paşa Burdur'da doğmuştur. Sülalesi Burdur Yenice Mahallede "Dervişzadeler-Dervişler" olarak anılmaktadır. Vezirliği döneminde kendi adıyla anılan Derviş Mehmet Paşa Kütüphanesini yaptırmış (1816), Sadrazamlık döneminde de içindeki kitapları vakfetmiştir.

Derviş Mehmet Paşa Kütüphanesinin Mermer üzerine yazılmış olan kitabesi (1330) 1914 depreminde yerinden düşerek kırılmış ve sonra da kaybolmuştur. Daha önce yazıya geçirilen bu kitabe 10 mısra halindedir.

"Ebül hayr Hazreti Derviş Paşa
Ameli hayırdır hep yadında
Nice evkaf imaret buldu
Desti pür feyz-i sevap dâdında
Nakdiyümün hepsi mebzuldür
Cami ve su âbâdında
Beyti mukattâdır tarih dedim
Nuriya methi inşâdında
Kâni pürdür karâbet buldu
Bu kütüphaneyi niyâdında"

Yine 305 numarada kayıtlı "Rub us-salis Haşiye-i Beyzâvi Şahap Efendi" isimli kitabın baş tarafında aşağıdaki vakıf kaydı vardır:

"Ben, kadir olan Rabbimizin yüce rızasına muhtaç ve H.1233 , M.1818 senesinde beldeler ve memleketler dilinde meşhur olan zaman sultanının saltanat mührüne nail olmuş Vezir Derviş Mehmet Paşayım. Bir olan Allah için ve samed olan yüce Rabbimizin rızasını talep ve Peygamberimiz Hz.Muhammed ile sair nebiler ve resullerin ve cümle hayırlı evlât ve eshabının şefaatlerini rica

ederek, aynı zamanda kitap yazan kimselerin hakka vasıl olmuş velilerin ve yakinlerinin himmetlerini celp için Vehhap olan Allah'ın ihsan ve keremiyle bu kitabı vakfettim. Kıyamet gününe kadar alınamaz, satılamaz, rehin verilemez, ellerde tebdil ve tağyir olunamaz. Kütahya taraflarında Hamid Livasından Burdur Kasabasında Şeyh Sinan Mahallesinde yeniden bina ettiğim kütüphaneden dışarı çıkarılamaz. Devirlerin harap olmasına ve ayların, asırların sonuna kadar Allah ü Teala bu kütüphaneyi ve içindekileri bâki kılsın." *K: Zeki ORAL - Burdur Kütüphaneleri*

TEFENNİ NAMIK KEMAL İLKÖĞRETİM OKULU'NDA ÖĞRENCİLERLE SOHBET VE BURDUR GAZETESİNDEKİ ŞİİRLERDEN

Tefenni Namık Kemal İlköğretim okulu öğrencilerinden;

2-A Sınıfından Hatice Topçuoğlu

3-A Sınıfından Murat Uysal, Armağan Arslan, Zehra Öcal,

4-A Sınıfından Bayram Yıldıran, İbrahim Bayraktar, Ahmet Erkan, Yüksel Nur Koyuncu, Makbule Şakır, Halide Türker, Rahime Gül Arslan, Mehmet Uysal,

6-B Sınıfından Duygu Esra Ersoy,

8-A Sınıfından Yıldırım Üzümcü, (Sabira-Ayşin)'in şiirleri 20 Mart 2009 tarihinde, Tefenni'de yaptığımız sohbet sonunda bana ulaştırıldı.

Bu şiirlerden bazı örnekler alınarak, fotoğraflarıyla, Ankara Belde Gazetesi'nin 18.04.2009 tarihli sayısı olmak üzere 17 ayrı gazetede İsa Kayacan imzasıyla yayınlandı.

Gelecekte bu çocukların arasından bazı şairlerin çıkabileceğini düşünmeliyiz. *(İK)*

Burdur Gazetesindeki şiirlerden:

Burdur ilimiz merkezinde günlük yayınlanan "Burdur" Gazetesinin, Şubat ve Mart 2010 aylarında, kısa aralıklarla "Genç kalemlerimizden" köşesinde kısa şiirler yayınlandı. Bu şiirlerin imza sahipleri, ilköğretim okulu öğrencileri olsa gerek! Bundan, önceki bir yazımda (Belde Gazetesi-Ankara, 13.01.2010) Suna Uzal İlköğretim okulunun 7-C öğrencilerinden Kâmile Dinç'in şiirlerinden söz etmiş, genel bir değerlendirme yapmıştım. Bu yazı 15 dolayında gazetede yayınlandı.

Burdur Gazetesinin Şubat ve Mart aylarındaki sayılarında "Genç Kalemlerimizden" köşesinde yayınlanan şiirlerin bana ulaşanları arasında sadece Şerife

Uçkun'un bulunduğu Suna Uzal İlköğretim okulu 8-C, kaydından başka, öteki şiirlerin altındaki imzaların, nerede bulundukları, yani kimlikleriyle ilgili bilgi olmadığı için onlarla ilgili herhangi bir şey söylemek mümkün değil. Ama anlaşılıyor ki, bu isim ve imzalarda, ilköğretim çağındaki öğrencilerden diye düşünmek, böyle kabul etmek yanlış olmasa gerek efendim. Bu isimler;

Şerife Uçkun (İlköğretim okulu öğrencisi, belli) Belli olmayanlar; Hande Yamukkaya, Merve Ersan, Ali Kasım, Özge Sevinç Korkmaz, Gaye Çiftci, Mehmet Yılmaz, Gülşah Kublay, Tuğçe Görüşük-Selin Yılmaz, Gizem Küçük-Ali Burak Şan.

Bunlar şiir yazmaya, yayınlamaya devam ederlerse, gelecekte Burdur'un önemli şairleri arasında yeralabileceklerini düşünmeliyiz. *(Mart 2010)*

YAŞAYAN BURDURLU ŞAİR VE YAZARLAR

- Abdurrahman Ekinci (Merkez)
- Ahmet Ali Bilgen (Merkez)
- Ahmet Can (Merkez)
- Ali İrşi (Ozan İrşadi, Antalya)
- Azime Karabulut-Korkmazgil (Ağlasun)
- Ali Gözütok (Antalya)
- Arslan Özbey
- Ahmet Nejdet İlgün (Merkez)
- Binnur Şener (Çeltikçi)
- Birdal Can Tüfekçi (Burdur'un gelini, Dalaman)
- Çetin Bozcu (Merkez)
- Dündar Ersan (Merkez)
- Durmuş Mert (Karamanlı)
- Durmuş Öcal (Merkez)
- Ali İbrahim Öcal (Merkez)
- Mahmut Çakar
- Ethem Çelik
- Emel Çelikkaya (Merkez)
- Fatih Özcan (Merkez)
- Fatma Kayaoğlu (Tefenni)
- Gülbahar Ünlü (Tefenni)
- Gonca Özmen (İstanbul)
- Hasan Akın (Merkez)
- Hasan Konu (Bucak)
- Hasan Hüseyin Yıldız (Kozluca)
- Hasan Türkel (Merkez)
- Hamit Çine (İzmir)
- İbrahim Taştan

- Hanım Taşkıran (Antalya)
- Hayri Sine (Âşık Enis, İstanbul)
- Hüseyin Zeybek (Didim)
- Hüseyin Önder (Ankara)
- Hakkı Kurban (Ankara)
- H. Mehmet Atasever (Merkez)
- Halil Erdem (Antalya)
- Hatice Çomak-Duvarcı (Merkez)
- Hecer Zeren (Merkez)
- Prof. Dr. İsa Kayacan (Tefenni-Ankara)
- İsmail Aşçı (Beyköy)
- İbrahim Arıcan (Tefenni)
- Dr. İrfan Akay (Merkez)
- Kadir Ertaş (Merkez)
- Kâmile Yılmaz (Antalya)
- Mehmet Gökdoğan (Bucak)
- Mesut Kayabaş (Merkez)
- Müzeyyen Düdük (Merkez)
- Mustafa Balbay (Ankara)
- Muammer Susuzlu (İstanbul)
- Memiş Acar (Feryadi, Denizli)
- Mustafa Önder (Merkez)
- Mustafa Asoğlu (Antalya)
- Mustafa Arslan (Merkez)
- Nadir Aşçı (Beyköy)
- Nazmi Öner (Antalya)
- Nurşin Gök (Merkez)
- Necip Solak (Merkez)
- Mehmet Orhan
- Dr. Osman Oktay (Bucak, Ankara)
- Osman Akkoç (Gölhisar)
- Osman Tekerci (Bucak)
- Osman Erenalp (Ankara)
- Orhan Kayacan (Merkez)
- Ozan Kara (Tefenni, Başpınar)
- Ömer Özder (Ankara)
- Ramazan Şencan (Merkez)
- Sebahat Gümüş (Merkez)
- Sergül Canıgür (Merkez)
- Sadık Aktaş (Kozluca)
- Sait Ekinci (Antalya)
- Sami Bülbül (Merkez)
- Sevtap Gümüş Azaklı (Merkez)

- Şahin Ali Şen (Ankara)
- Yrd. Doç. Dr. Şevkiye Kazan Nas (Merkez)
- Şengül Kazan Kırçık (Merkez)
- Taceddin Akbaş (Merkez)
- Turgay Değirmenci (Antalya)
- Yusuf Erkan (İstanbul)
- Dr. Yusuf Ekinci (Ankara)
- Zafer Azaklı (Merkez)
- Ziya Yüce (Bucak, Antalya)
- Emine Önal (Antalya)

BURDUR KÜLTÜRÜNE HİZMET EDENLER

- Adnan Taraşlı (Merkez)
- Arsal Sarı (Bucak)
- Ali Girişim (Merkez)
- Esma Serttaş (Tefenni)
- Faruk Dumlupınar (Gölhisar)
- Hüseyin Türker (Bucak)
- Hüseyin Kayacan (Merkez)
- İbrahim Nanecioğlu (Bucak)
- Kürşat Tuncel (Merkez)
- M. Ercan Taraşlı (Merkez)
- Muharrem Tuncel (Merkez)
- Mustafa Karaca (Merkez)
- Mustafa Tulum (Bucak)
- Mehmet Cadıl (Bucak)
- Niyazi Manış (Merkez)
- Nuri Yıldırım (Merkez)
- Recep Kalkan (Merkez)
- Sebahattin Akkaya (Merkez)
- Şevket Aksöz (Kozluca)

BAŞKA GÜZEL TÜRKÜLER (Osman Tekerci)

Bebek olup bin bir oyun oynaştım,
Uzak-yakın her insanla kaynaştım,
Gönüllerde türkülerle söyleştim,
Sazda güzel, sözde güzel türküler.

Yaylalara türkülerle koşarım,
Sarp yolları türkülerle aşarım,
Düğünlerde türkülerle coşarım,
Telde güzel, dilde güzel türküler.

Hem ağlatır, hem coşturur gözümü,
Ben demeden o söyletir sözümü,
Bir nağmeyle siler gönül tozumu,
Gözde güzel, özde güzel türküler.

Türkü çalar, türkü söyler, dinlerim,
Bam teline dokununca anlarım,
Gurbet elde kulağında çınlarım,
Bizde güzel, sizde güzel türküler.

O TÜRKÜLER (Osman Tekerci)

O türküler var ya türküler,
Bitmeyen, uzadıkça uzayan bir yol,
Karlı karlı dağlar,
Harıl harıl akan pınar,
Aşk denilen bir fırtına,
Gönülden gönüle rüzgâr,
Gözlerde iki damla gözyaşı olur türküler.

Söylemek isteyip de söyleyemediğimiz,
Boğazımızda düğüm düğüm,
İncecik bir ses, içimizde bir heves,
Titreyen bir ses olur türküler.

Ya gönül yakan bir ateş,
Sıladaki sevgiliye iki satır mektup,
Derin mi derin, koskocaman bir mânâ,
Gönülden gönüle yol olur türküler.

Bahar gelir, yolun düşer yaylaya, kaya olur,
Gölgesinde kınalı keklik olur…
Derken gözün dalar ovaya, suya, ırmağa,
Ördek olur, turna olur, suna olur türküler.
Sis olur, yığın yığın bulut olur,
Pâre pâre duman olur,
Alır bizi aralarına,
Dağ demeden, taş demeden, çöl demeden,
Gezdirir de gezdirir türküler.

Öyle bir dumandır ki,
Başımızdan hiç eksik olmaz,
Damla damla gözyaşları olur,
Gözlerden süzülür de süzülür,

Yağmur olur, inci inci iner ovalara türküler,
Yol olur, yoldaş olur, aşar karlı dağları,
Bir çıkmaza varır ki orda ayrılır yollar,
Alır bizi götürür,
Gurbet olur türküler.

Hani türkü deriz ya türkü,
Aşktır, özlemdir, sevgidir,
Bizim köyde Fadime,
Karşı köyde Nazlı'dır.
Neresinden bakarsan,
Bir masum sevgidir, sevgilidir türküler.

O türküler var ya türküler,
Dört mevsimdir,
Çoğunlukla bahardır,
Renk renk, çiçek çiçek,
Elvan elvan kokudur,
Sarara da sarar vücudu,
Sarhoş eder türküler.

Gece olur, dert olur,
Bitmek bilmez, umuttur, gelecektir,
Yazıdır, kaderdir türküler.

İnci inci dökülür,
Gözümüzden damlalar,
Bir bakarsın sarp kaya,
İnce ince yol olur,
Bana uzar, sana uzar türküler.

Çalar davul, zurnalar,
Efe olur, zeybek olur, yiğit olur, bar olur,
Kar olur, düğün dernek yâr olur,
Kına olur, gelin olur türküler.

Bülbül olur, yaz olur, tel tel olur, söz olur,
Gönül yakan köz olur,
Sıla olur, gurbet olur, öz olur,
Bir hasretlik, bir ayrılık, biz olur,
Her bir ilde türkü olur, saz olur,
İnce ince bağır yakan köz olur,
Sıla sıla, gurbet gurbet türküler.

VEFATLA ARAMIZDAN AYRILAN SONSUZLUĞA UĞURLADIKLARIMIZ

Kadir Turan, 2- Osman Ali Aslan, 3- Gulumanlı Mevlüt, 4- Hüseyin Karakaya,5- Kuş Osman (Şimşek), 6- Nallı Osman, 7- Tamer Kaya, 8- Nuri Özyurt, 9- Paskal Kardeşler, 10- Şakir Özyurt, 11- Hasanpaşalı Memiş Dayı, 12- Fevzi Burdurlu, 13- Çil Ali, 14-Ömer Ali İnce, 15- Koca Şakir, 16- Halil İbrahim Önal, 17- Ömer Kanyılmaz...

Osman Güngör: Süleyman ve Sıdıka'nın çocukları olarak, 1937 yılında Burdur/Tefenni-Yuva Köyünde doğdu. İlkokul mezunu olan zurna, bağlama, cura çalan Osman Güngör, uzun hava, menevşeler ve zortlatmalar gibi yöre türkülerini ustalıkla seslendirdi.

Fakir bir ailenin çocuğu olan, ilkokulu dışardan sınavlara girerek tamamlayan Osman Güngör, düğünlere giden Tefenni-Beyköylü zurnacı Mehmet Ali dayının yanında yeralmaya başladı. Zurna çalmasını öğrendi. Askerlik dönüşü, çevre illere, ilçelere ve köylere gitmeye başladı. Genellikle, Çavdır, Gölhisar, İfecik-Fethiye, Denizli, Burdur, Yeşilova, Söğüt, Kozağacı gibi yerleşim yerlerine düğünlere gderek, çaldığı zurnayla ün saldı. Yirmibeş yıl hiç ayrılmadığı Çavdır-Kayıcık köyünden Davulcu Galip Şahin Kurt'la ikili oluşturdular.

1960'lı yıllarda çakşır ve kuşak mod olduğu için, düğünlere çakşır ve kuşakla giderek, çevrede sükse yaptı. Değişik zamanlarda, Aydın ve Denizli taraflarına koca orak biçmeye giden, bu alanda da çalışan Osman Güngör, çocuklarının tahsillerini tamamlamaları için 1975 yılında Burdur'a göçetti. Düğünlere Karamanlı'nın kağılçık köyünde Hasan adıyla bilinen bir davulcu arkadaşıyla gitmeyi sürdürdü. 1987 yılında rahatsızlandı, felç geçirdi. İyileşti, dokuz ay sonra felç tekrarladı. Tekrar iyileşti. 1989 yılındaki beyin kanamasından sonra iyileşemedi. 05 Eylül 1989 tarihinde salı günü saat 13.30'da vefat etti.

Kemâl Türkay: Hüsnü ve Nilüfer'in çocukları olarak 1936 yılında Tefenni'de doğdu. Altı kardeşten biri olan Kemal Türkay, çocukluğunda kabaklardan saz yaparak, kaval çalarak seslendirmeye başladı.

İlk ve orta tahsilini Tefenni'de tamamladı. Ziraat Bankası'nın açtığı sınavdan sonra Fethiye'de memur olarak çalışmaya başladı. Ziraat Bankası'nın değişik şubelerinde çalıştı. Müdür Yardımcısı ve Müdür olarak görev yaptı.

Önceki yıllarda öğretmen vekilliği de yapan Kemal

Türkay, Hamit Çine, Mustafa Kara, Mehmet Turgut (Paskal)'dan dersler aldı. Antalya, İzmir ve Ankara Radyolarında misafir sanatçı cura-bağlama, kaval ustası olarak programlara katıldı. Güreş organizasyonlarında görev aldı.

İzmir Televizyonunda da çalıp söyleyen Kemal Türkay, 1982 yılında Nazilli Ziraat Bankası'ndaki görevinden emekli oldu. Şeker ve kalp rahatsızlıklarının ardından, 1992 yılında vefat etti.

Hatice Kuru Şahankaya: 3.1.1947 tarihinde Burdur-Tefenni'de, Yenice Mahallesinde doğdu. İlk yıllarında Tefenni lisesinde Matematik öğretmenliği yaptı. Tefenni ve Antalya'da pek çok öğrenci yetiştirdi. Bir dershanenin kurucuları arasında yeraldı. Antalya'nın aranılan öğretmenlerinden olan Hatice Kuru Şahankaya, 52 yaşında 3 Ocak 2000 tarihinde vefat etti.

Vefik Kitapçıgil: Yıllar önce Burdur'da valilik yaptığı döneme damgasını vurmuş isimdir. İlimizden sonra Manisa'da da başarılı çalışmaları ile ön plana çıkan Vefik Kitapçıgil, bir dönem TBMM'de parlamenter olarak görev yapmıştı.

Ve bu ünlü valimiz geçtiğimiz günlerde vefat etti. Cenazesi 12 Haziran 2000 Pazartesi günü İstanbul Şişli Camii'nde kılınan öğle namazına müteakip, Zincirlikuyu Mezarlığı'nda toprağa verildi.

Bu günkü İnsuyu Mağarası O'nun döneminde bulunmuş, zamanın Sağlık İl Müdürü Dr. Kemalettin Uçkan'ın mağara ile ilgili çabalarını desteklemiş, o güne kadar tek bir tesis bulunmayan Burdur Gölü kenarına, şimdiki Vilayet Evi'ni kazandırmıştı. (Burdur Gazetesi.14.06.2000)

Ayfer Gök: 1977 yılında Burdur'da doğdu. İlk ve lise tahsilini Burdur'da bitirdikten sonra, 1994 yılında Hava Harp Okulu'na girdi. 1998 yılında mezun oldu. 5 Mayıs 2000 tarihinde Çiğli 2.Hava Jet Üssü'nden de mezun olarak, Teğmen Pilot oldu. 3 Kasım 2000 tarihinden itibaren Konya 3.Jet Üssü Komutanlığında, Teğmen Pilot olarak çalışmaya başladı.

Konya'da 4 bayan pilotumuzdan biri olan Ayfer Gök, 9 Şubat 2001 Cuma günü 3.Ana Jet Üs Komutanlığına (Konya) ait hava Pilot Teğmen Ayfer Gök kumandasındaki F-5A uçağı, eğitim uçuşu esnasında saat 13.15'te, Karaman'ın Ermenek ilçesi, güney batısı 15 km'de düştü ve Ayfer Gök Türkiye'nin ilk şehit kadın pilotu oldu. 10 Şubat 2001 tarihinde, Burdur ilinin, Bucak ilçesinde düzenlenen askeri bir törenle toprağa verildi.

Celal Çoban: Burdur/ Yeşilova, Dereköyü'nde doğdu. Polis memuru olarak Emniyet teşkilatının değişik kademelerinde çalıştı. Pek çok Bakanın yakın korumalığı görevini yapan Celal Çoban, Denizli- Yeşilova karayolunda geçirdiği trafik kazası sonucu 47 Yaşında 17.8.2000 tarihinde vefat etti.

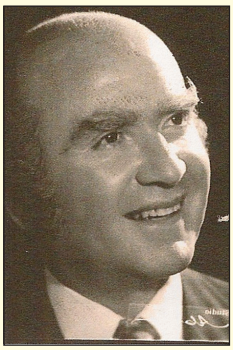
- En ciddi anında bile şaka yapabilen bir ustalığa sahip Celal Çoban, bizim Ankara güleryüz temsilcimizdi. (İsa Kayacan)

Fevzi Kayacan: 1948 yılında Burdur- Tefenni- Ece Köyünde doğdu. Burdur sporuna kaleci olarak büyük hizmetler verdi. Burdurspor'un kaleciliği yanında, Altınordu ve Kayserispor gibi futbol takımlarında kalecilik yaptı.

Köy Hizmetleri (YSE) İl Müdürlüğünden genç yaşta emekli oldu. Spor malzeme ve giysilerinin satıldığı "FEKA" adlı bir satış yerini uzun süre çalıştırdı.

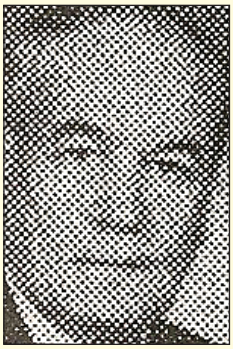
Yayınlanmış pek çok şiiri bulunan Fevzi Kayacan 28.11.2000 tarihinde vefat etti. 29.11.2000 tarihinde Burdur Şehir Mezarlığında toprağa verildi.

Ö.Rahmi Tunçağıl: 1922 yılında Burdur'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini Burdur'da, Liseyi Bursa'da tamamladı. 1943 yılında Siyasal Bilgiler okulunu bitirdi. 1946 yılında Maliye Bakanlığı'da göreve başladı. Fark imtihanlarını vererek Ankara Hukuk Fakültesi'nden mezun oldu. Çeşitli kuruluşlarda, değişik görevler yaptı. TODAİE'yi bitirdi. İktisat ve Ticaret Vekaletinde sanayi müfettişliği, Sanayi Bakanlığında Teftiş Kurulu Başkanlığı yaptı. 1963 yılında Sümerbank Genel Müdürü oldu. Başbakanlık Yüksek Denetleme Kurulunda görev yaptı. 1970 yılında İmar ve İskân Başkanlığı Müşteşarı oldu.

1974 yılında kısa adı DEMAS olan Deniz Mahsulleri Sanayi ve Ticaret A.Ş.'nin, 1979 yılında da Döküm Hadsan A.Ş.'nin Genel Müdürü oldu. 1983 yılında Halkçı Partinin kurucuları arasında yeraldı. Atatürk'ün ekonomik görüşleri, sanayi mamullerimizin ihraç imkanları konuları başta olmak üzere değişik konulardaki yazı ve araştırmalarıyla, şiirleri, pek çok gazete ve dergide yayınlandı.

CHP'den, Burdur Merkez Belediye Başkanlığı için adaylığını koydu, seçimi kaybetti, 7.5.2001 tarihinde Ankara'da vefat eden, Ö.Rahmi Tunçağıl, 8.5.2001 tarihinde Ankara, Karşıyaka Mezarlığında toprağa verildi.

Ferit Öztürk: 1944 yılında Elazığ- Palu'da doğdu. Diyarbakır Eğitim Ensitüsü'nün Türkçe bölümünü bitirdi. Bingöl Kız Öğretmen Okulu Edebiyat Öğretmenliği ve Müdür Yardımcılığı, Denizli Öğretmen Okulu Edebiyat öğretmenliği, Palu Yatılı Bölge Okulu Müdürlüğü, Kütühya- Domaniç Lisesi Edebiyat Öğretmenliği, Burdur Eğitim Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı öğretmenliği yaptı.

Burdur Meslek Yüksek Okulu, Türk Dili ve Edebiyatı öğretim görevlisi olarak da çalışan Ferit Öztürk, bu dönemde G.Ü.Eğitim Fakültesi'nde "Burdur ve Çevresinde Sözlü Geleneğe Dayalı Adak ve Adak Yerleri" konulu lisans çalışmasını gerçekleştirdi. Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde yüksek lisans yapan Öztürk, doktora çalışmalarını tamamlamadan emekliye ayrıldı.

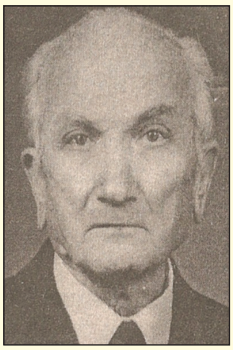
Ondört yıl, Türk Ocakları Burdur Şubesi'nin kurulduğu günden beri de, kısa adı BURYÖV olan Burdur Yüksek Öğretim Vakfı'nın sekreterliğini yürüttü. Üç kız, ikisi erkek beş çocuk babası, Burdur'da pek çok sosyal faaliyetin öncüsü olan, Burdur'a Üniversite kurulması yönünde büyük çabalar sarfeden, Türk Ocağı Burdur Şubesinde başarılı çalışmalara imza atan, kalbi 1 Şubat 2002 tarihinde Cuma namazından sonra duran Ferit Öztürk, kalbinin tekrar çalıştırılması ile 20 Şubat 2002 tarihine kadar bilincini kaybetmiş olarak yaşadı. Tedavi gördüğü Antalya Tıp Fakültesi'nde 20 Şubat 2002 tarihinde vefat eden Ferit Öztürk 21.2.2002 tarihinde Burdur'da toprağa verildi.

Ramazan Güngör: Üç telli bağlama üstadı merhum Ramazan Güngör 1924 yılında Fethiye'nin Kemer Nahiyesine bağlı Kadıköy Beldesinde doğdu. Annesinin 6 yaşında beş kuruşa aldığı bağlamayla müziğe başladı.

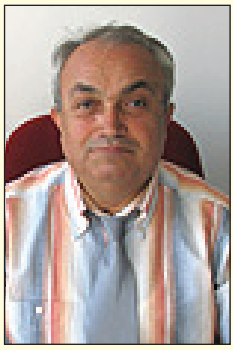
Askerliğini tamamladıktan sonra, 1949 yılında marangoz ustası iken iş kazası geçirmesi sebebiyle iki ayağı sakat kaldı. 1957 yılında Fethiye'ye yerleşerek bağlama yapımına başladı. Türk Halk Müziğine bir çok eser ve sanatçı kazandırdı.

Şelpe tekniği ve çok sesli halk müziğinin öncüsü olan Ramazan Güngör'ü 06 Mayıs 2004'de kaybettik.

Dr. M.Abdullah Çiftçibaşı: 1917 yılında Burdur- Belenli köyünde doğdu. İlk ve ortaokulu Burdur'da okudu. Lise tahsilini Antalya ve Bursa'da tamamladı. İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesinden mezun olan M.Abdullah Çiftcibaşı, 1943 yılında Burdur'da göreve başladı. 1973 yılında Sağlık Müdürü oldu.

Süleyman Demirel'in Cumhurbaşkanlığı sırasında "Cumhuriyetimizi ayakta tutup geliştiren kurumlar" konulu yarışmaya katılan M.Abdullah Çiftçibaşı, bir araştırmaya konu oldu. Yarışma sonunda araştırma Cumhurbaşkanlığı ödülüne layık görüldü. M.Abdullah Çiftçibaşı 27.11.2005 tarihinde Burdur'da vefat etti.

Prof. Dr. Turhan Çiftçibaşı: 04 Temmuz 1948 tarihinde Burdur'da doğdu. 1970- 1975 yılları arasında PTT Genel Müdürlüğü Telefon Santralları Mühendisi olarak çalıştı.

Hacettepe Üniversitesi Mühendislik Fakültesi öğretim görevlisi, Bölüm Başkanı Yardımcısı, Girne Amerikan Üniversitesinde Mühendislik Mimarlık Fakültesi Dekanı olarak görev yapan Turhan Çiftçibaşı, Üniversite dışı görevlerde de bulundu. Başkent Üniversitesi, Elektrik ve Elektronik Mühendisliği Bölüm Başkanlığı da yapan, bilimsel kitapları yanında, uygulama ders kitaplarıda bulunan Prof. Dr. Turhan Çiftçibaşı, 05.08.2008 tarihinde Ankara- Gölbaşı Merkez camiinde kılınan öğle namazının ardından, Gölbaşı Mezarlığında toprağa verildi.

Bahattin Dündar: Burdur'daki amatör kulüplerde futbol oynadı. Sonra Burdur'un ilk futbol antrenörü lisansına sahip oldu. Gençlik ve Spor İl Müdürlüğünün kadrolu çalışanları ve bölgenin futbol antrenörleri arasında yeraldı. İlgili İl Müdürlüğü bünyesinde yıllarca yaz okullarında miniklere, çocuklara, gençlere futbol kursu verdi.

Bahattin Dündar geçirdiği kalp krizi sonucu 21 Ağustos 2006 tarihinde Burdur'da vefat etti.

Osman Apaydın: 1951 yılında, Burdur'un Kozluca kasabasında doğdu. İlkokulu Kozluca'da tamamladı. Bucak ilçesinde İmam Hatip kurslarına katıldı. 1960'lı yılların sonunda da merkeze bağlı (Gölde) Yeşildağ Köyünde İmam olarak çalışmaya başladı. O dönemlerde imamlar, "hak verme usulü"yle çalıştıkları için, geçim sıkıntısı içinde yaşamını sürdüren Osman Apaydın, daha sonra inşaatlarda ve briketçilerin yanında çalışmaya başladı.

1970 yılında başladığı Burrdur Ziraat Odasında katip olarak çalışmalarını sürdürdü. Burada çalışırken yakalandığı Tüberküloz hastalığı nedeniyle İstanbul'da 18 ay tedavi gördü. Yeniden işine döndü. Farkında olmadan, yanlışlıkla attığı bir imzadan dolayı yargılandı ve fazla miktarda bir parayı Burdur Ziraat Odasına ödemek zorunda kaldı.

Yeniden briketçilik alanında çalışmaya başladı. Sonra emekli oldu. Bu yıllarda yazdığı ve yayınladığı şiirlerle, arkasından yazılarıyla dikkat çekmeye başlyan, TEMA gönüllüsü olarak çalışmalarını sürdüren, Kozluca'da pek çok sosyal ve kültürel etkinliklere imza atan şair ve yazar Osman Apaydın, Ramazan Bayramının birinci günü 23.10.2006 tarihinde sabah saat 08.00 sularında vefat etti. Aynı gün, belde mezarlığında toprağa verildi.

TANRIM (Osman Apaydın)

Tanrım, kediye bir çift kanat taksaydı,
Gökyüzünde uçan hiçbir kuşu koymazdı.
Gül dikenler içinde daim dursaydı,
Gülle dikeni, ayrı-ayrı yaratmakta olmazdı.

Maskara olan, dünya değil, aslında biziz,
Eğlenen, eğlendiren, ayrı değil hepimiz birimiz
Pulu kazanan, kazanıyor, sen-bense keriz
Bu sözü büyükler söylemiş, ben söylemedim..

Bizim Türk milleti olarak vefasızlığımız belli, ortada. İnsanların sağlığında pek kıymetlerini, değerlerini bilmeyiz. Ama aramızdan ayrıldıkları andan itibaren onlara karşı (çoğunlukla sahte, yalan, göstermelik, sun'i) sevgilerimizi ortaya koymak için adeta yarışırız.

Osman Apaydın, Burdur'un Kozluca beldesinde yaşayan, şair ve yazar arkadaşlarımızdan, hemşehrilerimizden biriydi. Zaman zaman karşılaştığımızda, konuşur, Burdur ve Burdurlu için tartışırdık. Ama sonuçta O'nun saygısı, benim sevgim hep öne çıkar, böyle sonuçlanırdı. Doğrusu o ki Osman Ayaydın'ı özlüyorum, hem de çok özlüyorum. *(İsa Kayacan)*

Bayram İleri: 04 Kasım 1937 tarihinde Burdur'un Çerçin köyünde, orta halli bir ailenin 6'ncı çocuğu olarak dünyaya geldi. İlkokulu köyünde okudu. Öğretmenlerinin isteğiyle Burdur Sanat Enstitüsü'ne girdi. Tahsilini yarıda keserek köyüne döndü. Burdur Şeker Fabrikasında işçi olarak çalıştı.

Sonra Isparta'ya giden Bayram İleri, burada 01.02.1962 tarihinde Yeni İnkılap Gazetesi'nde muhabir olarak çalışmaya başladı. TRT ve Hürriyet Gazetesinin Isparta muhabirliğini başarıyla yürüttü.

Akşam Gazetesi'nde seri röportajları yayınlandı. 1984 yılında basın mesleğinden emekli olduktan sonra Isparta'da haftalık "Gülistan" Gazetesini yayınlamaya başladı. Bu gazetenin yayınını 22 yıl aralıksız sürdürdü. Sürekli Basın kartı sahibi Bayram İleri, şeker hastalığı nedeniyle tedavi gördü. Isparta'nın ilk gazetecileri arasında yeralan, 07.12.2006 tarihinde vefat eden Bayram İleri, Isparta Hanefe Sultan Mezarlığında toprağa verildi.

Neşet Kanyılmaz: 1943 yılında Burdur'da doğdu. Kırşehir Valiliği yaptı. Merkez Valisiyken, 20.05.2007 tarihinde kalp krizi sonucu vefat etti. 22.05.2007 tarihinde Ankara Kocatepe Camiinde kılınan öğle namazının ardından, Karşıyaka Mezarlığında toprağa verildi.

Süleyman Sırrı Taraşlı: 1931 yılında Denizli ilinin Tavas ilçesinde doğdu. Burdur Sanat Okulu'ndan (Endüstri Meslek Lisesi), Zonguldak Maden Yüksek Okulu'ndan Maden Mühendisi olarak mezun olan Süleyman Sırrı Taraşlı Almanya'da ihtisasını tamamladı.

EKİ ve TKİ'nin çeşitli kademelerinde yönetici olarak görev yaptı, 1979 yılında Zonguldak Kömür İşletmeleri Genel Müdürü olarak göreve getirildi. 12 Eylül 1980 sonrası emekli olarak Burdur'a döndü. Burdur gazetesinde köşe yazarlığı, Yeni Gün Gazetesinde de Yazı İşleri ve Genel Yayın Müdürlüğü görevlerinde bulundu.

Demokrasi yanlısı yazılarıyla Sıkı Yönetim Mahkemelerinde yargılandı. DYP'nin Burdur İl Kurucu ve ilk Başkanı olarak siyasete atıldı. Bir dönem

milletvekili adayı olduktan sonra aktif siyasetten ayrılan, Antalya'da yaşamaya başlayan Süleyman Sırrı Taraşlı 16 Mayıs 2007 tarihinde Antalya Tıp Fakültesi Hastanesinde ağır ve ciddi bir ameliyat geçirdi. 26.05.2007 tarihinde vefat eden Süleyman Sırrı Taraşlı, 27.05.2007 tarihinde Ulucamide kılınan ikindi namazının ardından, Burdur şehir mezarlığında toprağa verildi.

Ağa Beyim

Süleyman Sırrı Taraşlı'nın anısına (M. Ercan Taraşlı)

En iyi bir dosttun, yoktu kimseden derdin,
"Mutlu yaşıyorum ben, yok ki düşmanım" derdin,
Ömrünü okumaya, madenciliğe verdin,
Anacaklar şükranla, hep seni Ağa Beyim.

Ali Şahin: 1963 yılına kadar çeşitli illerde hâkim olarak çalıştı. Emekli olduktan sonra Burdur'da avukat olarak çalışmaya devam eden, 86 yaşında 16.01.2008 tarihinde kalp krizi sonucu vefat eden Ali Şahin, 17.01.2008 tarihinde Ulu Camide kılınan öğle namazının ardından şehir mezarlığında toprağa verildi.

Nadir Yavuzkan: 1927 yılında Burdur Tefenni'de doğdu, İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesinden mezun olduktan sonra, uzun süre Burdur'da serbest eczacı olarak çalıştı. Burdur Milletvekili olarak parlamentoya giren Nadir Yavuzkan, uzun süre CHP'yi temsilen T.İş Bankası yönetiminde görev yaptı.

03.08.2008 tarihinde TBMM'de düzenlenen törenden sonra, Ankara Karşıyaka Mezarlık Camii'nde kılınan Cuma namazının ardından burada toprağa verildi.

Rıza Bulut: 1954 yılında Burdur'un Kozluca beldesinde doğdu. Gönen Öğretmen Okulu'ndan mezun olduktan sonra, değişik okullarda çalıştı. Eğitim-İş Sendikası kurucuları arasında yer aldı.

Emeklilikten sonra, "Bulut Kitapevi"ni kurdu ve işletimini sağladı. Burkent-Burkoop yöneticileri arasında yer alan, DSP'den milletvekili adayı olan Rıza Bulut, üç yıl süreyle Burdur Gazetesi'nde eğitici ve mizahi ağırlıklı yazılarıyla dikkat çekti.

Kalp krizi rahatsızlığı nedeniyle, Isparta SDÜ Tıp

Fakültesi Hastanesi'nde yoğun bakım ünitesinde tedavi görürken, 30.12.2008 tarihinde öğle saatlerinde vefat etti. 31.12.2008 yılında Kozluca'da toprağa verildi.

- Rıza Bulut'un yazılarını ilgiyle izliyor, yararlanarak okuyordum. (*İbrahim Özçimen,* Vali)

- Rıza Bulut'u öğretmenlik yıllarında tanımıştık. Onu en çok köşe yazarlığında tanıdık. (*M. Ercan Taraşlı*)

- Rıza Bulut yazılarında yaptığı eleştirilerde kimseyi incitmeden, akılda kalacak görüşler ve öneriler ortaya koyuyordu. (*Adnan Taraşlı*)

- Gazeteyi hazırlarken, kontrol ederken sıra Rıza hocamızın yazısına geldiğinde pür dikkat okuyor, hemen her seferinde gülümsüyorduk. (*Hacer Zeren)*

- Rıza Bulut, birkaç yıldan beri, gazetemizde yazdığı yazılarla bir ilki başlatıp, yaygın basındaki az sayıdaki yazar gibi, köşesi merakla beklenir, okunur hale gelmişti. (*Hasan Türkel*)

- Rıza Bulut, yeryüzünde görüşmeden tanıdığım Burdurlulardandı. Yazıları stil bakımından ilgimi çekerdi. Onun aramızdan ayrılışı gözlerimizi bulutlandırdı. (*Orhan Erenalp*)

- Rıza Bulut'un gözü ve kalemi herkesin görmediğini görür, acımasızca yorumlardı. (*İsa Kayacan*)

Rıza Bulut ve Şair Osman Apaydın'ın isimleri sokaklara verildi

Gazetemiz yazarlarından merhum Rıza Bulut'un ismi "Park Mahallesi Hisar Sokak" ismiyle bilinen sokağa verilerek sokağın adı "Yazar Rıza Bulut Sokağı" olarak değiştirilirken, ilimiz "Park Mahallesi Akın Sokak " ismi, Kozlucalı şair Osman Apaydın'ın ismiyle değiştirilerek, "Şair Osman Apaydın Sokağı" oldu. *(Kemal Taraşlı, Burdur Gazetesi, 12.09.2009)*

Burdur Merkezde, Bulut Kıraathanesi açıldı

Gazetemizin köşe yazarlarından merhum Rıza Bulut'un adını taşıyan Bulut Kıraathanesinin, Cumartesi günü Kışla Caddesi'ndeki yerinde açılışı yapıldı. Meslekte çoğu yılını geride bırakmış olan Adem Uysal, Bulut Kıraathanesi'ni açtı. Açılış törenine çok sayıda Kozlucalı ve Burdur'lu vatandaş katılırken, Rıza Bulut'un oğlu Avukat Barış Bulut ve merhum Bulut'un sevenleri de açılıştaki yerlerini aldı.

Açılışa; Kozluca Belediye Başkanı Gültekin Altındal, Büğdüz Belediye Başkanı Ali Erdoğan, DSP İl Başkanı Süleyman Özen de katıldı. Bulut Kıraathanesi kent merkezinde, 375 dolayındaki hanesinde yaşayan Kozlucalıların buluşma ve dayanışma yeri olacak *(Burdur Gazetesi 27 Aralık 2010)*

Prof. Dr. Mustafa Çetin: Burdur'un Çavdır ilçesinde doğan, Dokuz Eylül Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nde öğretim üyeliği yapan, tefsirci Prof. Dr. Mustafa Çetin 65 yaşında beyin kanaması sonucu hayatını kaybetti ve İzmir'de toprağa verildi. (Oğuzeli Gazetesi, Bucak- Burdur 28.05.2009)

İhsan Dede: İlimiz eski valilerden İhsan Dede geçirdiği beyin kanaması sonucu 78 yaşında hayatını kaybetti. Dede, bir süredir Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Hastanesi'nde yoğun bakım ünitesinde tedavi görüyordu.

1931 Niğde'nin Bor ilçesinde doğumlu İhsan Dede, 1960–1962 yıllarında Borçka, 1962–1965 yılları arasında Sungurlu Kaymakamlıkları ile 1975–1978 yılları arası Artvin 1978 Burdur, 1979–1981 yıllarında Afyonkarahisar, 1984–1985 Diyarbakır, 1985–1991 Kocaeli ve 1991-1993'te de Konya Valiliği görevlerini yaptı.

Emekli olduktan sonra Kocaeli'ye yerleşen İhsan Dede, Ramazan Bayramı'nın birinci günü geçirdiği beyin kanaması sonucu, tedavi gördüğü Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nde hayatını kaybetti. (*Yenigün Gazetesi,* Burdur, 25.09.2009)

Fethi Çelikbaş: Burdur siyasetinin duayen isimlerinden Fethi Çelikbaş hayatını kaybetti. 7 dönem Burdur Milletvekilliği, Ticaret, Sanayi ve Enerji, Gümrük ve Tekel Bakanlığı yapan, Kurucu Meclis üyeliği ve Kontenjan Senatörlüğü de yapan, 97 yaşındaki Burdurlu ünlü politikacı Fethi Çelikbaş dün İstanbul'da vefat etti. Çelikbaş'ın cenazesinin 3 Kasım Salı günü İstanbul'da toprağa verileceği öğrenildi. (*Yenigün Gazetesi, Burdur, 01.11.2009.*)

Güler Köseoğlu: 07.02.1929 tarihinde Burdur'da doğdu. Burdur Tefenni Başpınar köyüne yaptığı yatırımlarla adından sıkça söz ettiren Osman Köseoğlu'nun eşi olan Güler Köseoğlu, tedavi gördüğü hastanede 09.03.2010 tarihinde hayatını kaybetti.

Güler Köseoğlu'nun cenazesi, Bursa Uludağ Üniversitesi Güler - Osman Köseoğlu Öğrenci Yurdu önünde düzenlenen törenin ardından, Tefenni Başpınar köyündeki aile kabristanında 11.03.2010 tarihinde toprağa verildi.

Mahalli Sanatçı Muttalip Şimşek vefat etti

Gölhisarlı Mahalli Sanatçı Muttalip Şimşek, yakalandığı amansız hastalıktan kurtulamayarak tedavi gördüğü Antalya Devlet Hastanesinde hayatını kaybetti.

1968 Çavdır ilçesi Anbarcık köyü doğumlu olan Mutttalip Şimşek, kendine has yorumu ile Burdur'un bilinen mahalli sanatçılarından biriydi. Küçük yaşta saz çalmaya başlayan Şimşek düğünlerde, eğlencelerde ve festivallerde yer alıyordu. Şimşek'in kendine ait çok sayıda eserleri ve 4 adet kasedi bulunmaktaydı. (*Ses-15 Gazetesi, Bucak 15.05.2010)*

Mithat Canıgür: 1931 yılında Burdur'da doğdu. İlk ve Ortaokulu Burdur'da, Lise eğitimini İstanbul Kabataş Lisesi'nde, lisans eğitimini İstanbul Üniversitesi Veteriner Fakültesi ile Diş Hekimliği Fakültesinde tamamladı.

Burdur Belediyesinde Veteriner Hekim olarak görev yapan, ardından lisans eğitimiyle Diş Hekimi ünvanını kazanan, Burdur'un ilk diş hekimlerinden olan, uzun yıllar muayenehanesinde Burdur halkına hizmet veren "o bir beyefendiydi, bir babacan insandı" denilen Mithat Canıgür 18 Aralık 2010 tarihinde vefat etti. 19 Aralık 2010 tarihinde Ulu Camide kılınan öğle namazının ardından, Şehir Mezarlığında toprağa verildi.

Hacı Nurhan Ertuğrul: Merhum Hacı Osman ile Merhum Hacı Şevkiye Ertuğrul'un oğlu, Kayhan ve Süleyman Ertuğrul'un kardeşleri Nurhan Ertuğrul, 23 Mart 1956'da Burdur'da doğdu. İlk ve Orta öğrenimini Hüsnü Bayer İlköğretim Okulunda gördü. Burdur İmam Hatip Lisesi'nde okurken, üniversite sınavlarına girebilmek için 1 sene Burdur Lisesi'nde okuduktan sonra, Hacettepe Üniversitesi İşletme bölümünü kazandı.

Üniversiteden mezun olduktan sonra, Ertuğrullar'da işe başladı. İşe başladıktan 3 yıl sonra Hayriye Ertuğrul ile evlendi. 1983 yılında Burdur'da askerliğini yaptı. Evliliğinden Kadir (28) ve Emre (19) adlarında iki oğlu oldu.

1983'te Anavatan Partisi'nin Burdur Teşkilatı'nın kurulmasında etkin rol oynadı. 1992 yılında da Burdur Genç İşadamları Derneği'ni (BURGİAD) kuran, kurucu başkanların arasında yer alan yardımsever Nurhan Ertuğrul 2005 yılında Hacca giderek, hacı oldu. Merhum Nurhan Ertuğrul'un Ticaret ve Sanayi Odası, TARMAKBİR ve ESİDEF gibi dernek ve federasyonlara üyelikleri de bulunuyordu.

Akciğer Kanserine yenik düşen Hacı Nurhan Ertuğrul 29 Ocak 2011 tarihinde vefat etti, 30 Ocak 2011 tarihinde Ulu Camiinde kılınan namazın ardından Şehir Mezarlığındaki aile mezarlığında toprağa verildi.

Prof. Dr. Atila Özer: Burdur'da 1949 yılında doğan Prof. Dr. Atila Özer,Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisi'ni bitirdi. İletişim Sanatları dalında yüksek lisans yapan Prof. Dr. Atila Özer, Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsünden grafik dalında sanatta yeterlik aldı.

Prof. Dr. Atila Özer, 1995 yılında Doçent, 2001 yılında Profesör oldu. Yaklaşık 30 yıl AÜ öğretim, üyeliği yapan Prof. Dr. Atila Özer, karikatür sanatıyla çizer ve araştırmacı olarak ilgilendi.

İlk kişisel sergisini 1978 yılında Nasreddin Hoca'nın doğduğu köyde (Hortu-Eskişehir) açan Prof. Dr. Atila Özer, daha sonra Avusturya'nın Klagenfurt kentinde (1986), Eskişehir'de (1988), Şile'de (1992), Sivrihisar'da (1993), Ankara'da (1994), Anamur'da (1996), Almanya'nın Staufen kentinde (1996), Avusturya'nın Landeck ve Zams kentlerinde (2000), Eskişehir'de (2008) sergiler açtı. Prof. Dr. Atila Özer, pek çok ulusal ve uluslararası karma sergiye katıldı. Bir eseri de Varşova Karikatür Müzesi'ne alındı. AÜ Karikatür Kulübü'nü 'kuran Prof. Dr. Atila Özer, ulusal ve uluslararası pek çok etkinlik düzenledi.

Kendini karikatür sanatına adayan Prof. Dr. Atila Özer, yaklaşık 50 ödül kazandı. AÜ Eğitim Karikatürleri Müzesi Müdürü de olan Prof. Dr. Atila Özer, tedavi gördüğü Eskişehir Acıbadem Hastanesi'nde 25.04.2011 tarihinde hayatını kaybetti.

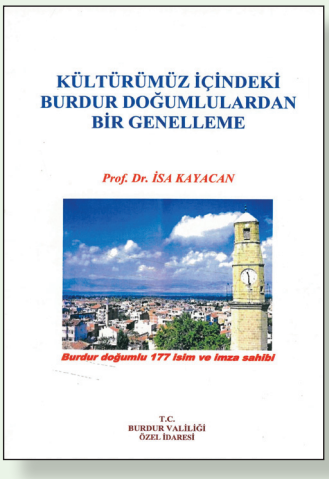
Prof.Dr. Atila Özer'in cenazesi 27.04.2011 tarihinde Alâaddin Cami'inde kılınan ikindi namazının ardından, Eskişehir Asri Mezarlık'ta toprağa verildi.

Ali Ulvi Özkan: Bucak'ta yayınlanan SES-15 gazetesinde haftalık yazılar yazdı. Beyin kanaması sonucu 60 yaşında 24 Şubat 2012 tarihinde vefat etti. Eczacı Özkan, 25 Şubat 2012 tarihinde müftülük camiinde ikindi namazının ardından kılınan cenaze namazından sonra Bucak Hacısarılar mezarlığında toprağa verildi

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

KÜLTÜRÜMÜZ İÇİNDEKİ BURDUR DOĞUMLULARDAN BİR GENELLEME(*)

A - BURDUR - GİRİŞ

Edebiyatımız, kültürümüz içinde, Burdur çıkışlı isim ve imzalar olarak bilinen ve edebiyatımız ve kültürümüze katkılarıyla onur ve gurur duyduklarımızdan, bazıları bir genelleme içinde şöyle sıralanmakta: (Önce kısa bir Burdur anlatımı);

Burdur; Bir sevdadır,
Burdurlu; Sevgi yumağıdır,
Burdur; İnsandır, vatandır, topraktır,
Burdur; Hasrettir, özlemdir,
Burdur; Huzur kentidir,
Burdur; Curadır, bağlamadır, kabak kemanedir sipsidir.
Burdur; Beyköylü Ali beydir, Tefenni'li Ali beydir.
Kemerli Gaz Amad'dır.
Burdur; Düğün havalarından, eşkıya havalarına,
Avşar beylerinden oyun, havalarına, gurbet
havalarına, uzanıp giden, uzunca bir yoldur.
Burdur; Güllük dağından - Genç Ali'ye, Aksulu'lu Osman
Ağa'ya, Arvallı'lı Hatça'ya, duyulan sevdalarda,
mertlikte, kahramanlıkta, türkü türkü, dilden
dile dolaşıp gelen sımsıcak bir el'dir, bölgesel
dildir, güçlü - kuvvetli koldur.

(*) 03-4-5 Haziran 2010 tarihlerinde Burdur'da gerçekleştirilen "Geçmişten Geleceğe Burdur Halk Kültürü ve Turizm Sempozyumu"na İsa Kayacan'ın sunduğu bildiri metni.

Burdur; Teke havalarında, teke zorlatmalarında,
Teke zeybeğinde, ağır serenler, Tefenni ve
Bucak zeybeklerinde;
- Çalımdır, edadır,
- Kol ve ayak hareketlerinin uyumudur,
- Zeybeklerin duruşudur,
- Yere çift vuruştur,
Bir kahraman, bir efe edasıyla,
Gönül gönüle duruştur.

Burdur; Testi kebabı, şiş köfte (Burdur şiş), kabak tatlısı,
Burdur muhallebisidir.

Burdur; Damak tadı, ceviz ezmesidir.
Ben Burdur'um,
Ben Burdur'um,
Ben Anadoluyum,
Hasret, hasret,
Duygu, duygu,
Özlem, özlem,
Bayrak, bayrak,
Türkiye, Türkiye,
Burdur benim, benim,
Burdur benim… Bensiz olmaz.

B- ŞAİR – YAZAR VE SÖZ USTALARI

1- Şeyh Sinani Rumi Burduri: Burdur'un yetiştirdiği büyük bilginlerdendir. Bursa'da Ahmet Paşa Medresesinde müderris olarak görev yaptı. 1505 yılında vefat etti. Tepe mezarlığında toprağa verildi. Elyazması dört eseriyle biliniyor.

2-Fedayi Mehmet Dede: 16. yüzyıl tasavvuf şairi olarak biliniyor. Divan-ı Fedayi adıyla yazdığı divan, Milli kütüphanede bulunmaktadır. Ölümü 1577 olarak kaydediliyor.

3-Molla Sinan Burduri: Hamit ilinin Burdur beldesinden olan Molla Sinan efendi, Bursa'da Beyazıtpaşa, Edirne'de Taşlık Medreselerinde müderrislik yaptı. 1627'de Medine-i Münevvere'de mollalığı ihsan olundu. Mısır'dan gemi ile Yembu iskelesine çıkarak yola devam ederken, yolda vefat etti. Cenazesi Medine'ye getirilerek Cennetül-Bekada toprağa verildi.

4-Servi yada Derviş Servi: Divan şairi olarak 16. yüzyılda yaşadığı biliniyor. Servi adı takma addır.1597 yılında vefat etti.

5-Halil Hamid Paşa: 1736 yılında doğdu. 1785 yılında vefat etti. Tezkerecilik, Reisül- küttaplık ve Sadaret Kethüdalığı (İçişleri Bakanlığı) yaptı. 1782'de Sadrazam oldu. Daha sonra Cidde ve Habeşistan Valiliği'ne atanması üzerine, görevine giderken Bozcaada'da başı kesilerek öldürüldü.

6-Halil Efendi Burduri (Muhaddis): Sayılı bilginlerden olan Muhaddis Halil Efendi, Burdur ili Gölhisar ilçesi Kızıllar köyündendir. Müderris olarak pek çok talebe yetiştirdi. 1852 yılında Burdur'da vefat etti, Demircioğlu mezarlığında toprağa verildi.

7-Küçük Şeyh Mustafa Efendi: Burdur Müftülüğü yapan Mustafa Efendi 1824 yılında medrese içinde yeniden yaptırdığı Kütüphaneye 500 ciltlik kitap koyarak vakfetti. 1827 yılında vefatla aramızdan ayrıldı. Yaptırdığı kütüphane binasının güneyinde toprağa verildi.

8-Hattat Osman: 18. yüzyılda yaşadı. Kendisiyle ilgili fazla bilgi bulunamamıştır.

9-Hattat Kayışzade Hafız Osman Efendi: Burdur medreselerinde yetişti. Hayatını, Kur'an-ı Kerim yazmakla geçirdi. 106 Kur'an-ı Kerim yazdı. İstanbul Merkez Efendi mezarlığındaki kabir taşına (M.1984) yılı kaydedilmiştir.

10-Mehmet Öğütçü (Hatip Hoca): Açık fikirli, yenilik taraftarı değerli bir din adamı olan Mehmet Ögütçü, "İslam Dini" adında bir kitap yayınladı. 20 Ekim 1945 tarihinde vefatla aramızdan ayrıldı.

11-Ömer Rıza Doğrul: 1893 yılında doğdu. Mehmet Akif Ersoy'un damadı olan Ömer Rıza Doğrul, kuvvetli kalemiyle, Türk kütüphanesine önemli hizmetlerde bulundu. "Asrı Saadet" adındaki büyük islam tarihi "Tanrı Buyruğu" adındaki Kur'an-ı Kerim tercümesi başta olmak üzere telif ve tercüme 70'den fazla eser yazdı. 13 Mart 1952 tarihinde vefatla aramızdan ayrıldı.

12-Mehmet Hatiboğlu: 1877 yılında Burdur'da, vaizlik ve müftülük yaptı. "Ana Kaynaklarına Göre İslam Dini" ve "Usul ve Tatbikat" adlı kitapları yayınlandı. 23 Ekim 1945 tarihinde vefat etti.

13- A. Hamdi Kasapoğlu: 1907 yılında Burdur'da doğdu. Diyanet İşleri Başkanlığı'nda, Din İşleri Yüksek Kurulu üyeliği ve başkanlığı görevlerinde bulundu. "Halka Din Rehberi" adlı kitap başta olmak üzere değişik kitaplar yayınladı.19.05.1986 tarihinde vefat etti.

14-İbrahim Zeki Burdurlu: 1922 yılında Burdur'da doğdu. Gazi Terbiye Enstitüsü'nden mezun oldu. Lise ve Eğitim Enstitülerinde, Türkçe, Edebiyat öğretmenliği yaptı. Burdur Ortaokulu'yla, Burdur Lisesi'nde Türkçe öğretmeni olarak çalıştı. İlk kitabı "Toprak İnsanları"nı 1945 yılında yayınladı. Şiir ve araştırmalarının yanısıra, masallar ve oyunlar da yazdı. İbahim Zeki Burdurlu'nun

"Burdur" adlı şiiri, burayı ince desenli halıları, zeybeği, türküleri, üzümleriyle anlatmaktadır. 1984 yılında İzmir'de vefat etti.

15-Fakir Baykurt: 1929 yılında Yeşilova'ya bağlı Akçaköy'de doğdu. 1948 yılında Gönen Köy Enstitüsü'nü bitirdi. Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü'nde ve bir yıl ABD Indiana Üniversitesi'nde okudu. Köy öğretmenliği başta olmak üzere değişik görevlerde bulundu.

Sanata şiirle başlayan Fakir Bayburt, köy gerçeklerini işleyen romanlar, öyküler, makaleler, film metinleri, romanlar, yazdı. Yılanların öcü, Tırpan, Irazcanın Dirliği kitaplarından bazıları olarak sayılıyor. Değişik gazetelerde yazıları da yayınlanan Fakir Baykurt, 12 Ekim 1999 tarihinde vefatla aramızdan ayrıldı.

16-Hüseyin Akbaş: 1927 yılında Burdur'da doğdu. Gönen Köy Enstitüsü'nde okudu. Anılarını "Gerçek Düşünce ve Eğitim" adlı kitapta topladı.

17-Halit Asım Demirsoy: 1918 yılında doğdu. 1941 yılında vefatla aramızdan ayrıldı. Ölüm temini işleyen şiirlerini "Ölüm" adlı kitapta topladı.

18-Azime (Karabulut) Korkmazgil: 1933 yılında Burdur Ağlasun'da doğdu. Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü Edebiyat Bölümünü bitirdi. Değişik eğitim kurumlarında, son olarak da Ankara Eğitim Enstitüsünde öğretmen ve yönetici olarak görev yaptı. Öykü yazarı ve ozan Hasan Hüseyin Kokmazgil'in eşi olan Azime (Karabulut) Korkmazgil 1986 yılından bu yana Ağlasun'da yaşıyor.

19-Özgül Özgüven: 1935 yılında Burdur'da doğdu. Ankara Tıp Fakültesi'ni bitirdi. "Yağmur Tutan Güzellik" adlı dördüncü şiir kitabını yayınladı.

20-Muammer Susuzlu: 04 Temmuz 1935 tarihinde Burdur'da doğdu. Orta ve lise eğitimini Burdur Lisesi'nde tamamladı. Değişik alanlarda çalıştı. "Yaşam" isimli şiir kitabıyla "Gülşen" adlı bir sanat dergisi yayınladı. 20.07.2009 tarihinde vefat etti.

21-Mustafa Asoğlu: 1943 yılında Yeşilova ilçesinin Kayadibi köyünde doğdu. Bursa Eğitim Enstitüsü Edebiyat bölümünden mezun oldu. Van, Burdur ve Bingöl Sanat Enstitülerinde öğretmenlik yaptı. İlk kitabı, "Et, Ekmek-Karanfil" adıyla yayınlandı. "Ulusu" adlı kitabı milliyet yayınları arasında günyüzü gördü.

22-İsa Kayacan: 20 Eylül 1943 tarihinde Burdur ili Tefenni ilçesi'ne bağlı Ece Köyü'nde doğdu. Ortaokulu Tefenni'de, Liseyi Ankara'da, Lisans eğitimini de AÖF Halkla İlişkiler bölümünde tamamladı. Gazetecilik yaptı. Değişik alanlarda 127 ayrı kitap, Ece adlı bir sanat dergisini 28 sayı yayınladı. 3 bin 540 ayrı gazete ve dergide 31.12.2009 tarihi itibariyle 41 bin 125 makalesi yayınlandı. Azerbaycan'dan iki fahri doktora, bir fahri profesörlük payesi alan Kayacan, 11 ayrı bakanın basın danışmanlığını yaptı. Doğum yeri Ece Köyünde, 8 bin dolayında kitap ve derginin yer aldığı "İsa Kayacan Kütüphanesi"nin

kuruluşunu gerçekleştirdi. Özellikle, Burdur'a yönelik "Burdur Hatırlamaları" ve "Burdur'un Saz ve Söz Ustaları" adlı kitaplarıyla, ilgili çevrelerin dikkatini çekti. İsa Kayacan 21 Mayıs 2009 tarihi itibariyle buraya bir not koymak istiyor:

-Mayıs 2004'te yayınladığım 20 bölümden oluşan 720 sayfalık "İşte Hayatım" adlı kitabımda belirttiğim, resmi görevlerimin yanında, gazete, dergi ve kitaplarla fazla uğraştığım için, çevreme, aileme fazla vakit ayıramadığımı bu nedenle sıklıkla eleştirildiğimi, bir gün rahmetli eşimin, Bakanlarla çalıştığım dönemlerden birinde sıklıkla geç geldiğim günlerden birinde, evdeki çalışma masama; "Karın olarak, bazı konuları görüşmek üzere, senden randevu istiyorum" kelimelerinin bulunduğu not bıraktığını üzüntüyle ama bir gerçek olarak hatırlarken; 21 Mayıs 2009 tarihinde, ilköğretim 4 üncü sınıfa giden torunum Nazlı Aykut'un buz pateni çalışması sonunda oradan çıkarken; "Dede, sen kitap yazmayı, gazetelerde yazmayı bırak artık. Emekli oldun. Herkesin dedesinin o kadar vakti var ki, onlar sevdikleriyle ilgileniyorlar... Sen, sevdiklerinle ilgilenemiyorsun. Ben seni daha fazla görmek istiyorum." deyişini, ciddi bir ikaz olarak kabul ettim. Ama, neyi, nasıl yapabilecektim, Nazlı'nın eleştiri ve ikazının temelindeki gerekçeleri, beklentileri nasıl cevap verebilecektim!..

23- Osman Oktay: 1951 yılında Bucak ilçesinde doğdu. 1974 yılında AÜ DTCF'den mezun oldu. Milli Eğitim Bakanlığı'yla TRT'nin değişik kademelerinde görev yaptı. Değişik ödüller alan Osman Oktay, çocuk edebiyatıyla ilgili yazı ve yayınlarıyla dikkat çekti. Pek çok senaryonun altına imza koyan Oktay'ın Bilge Kağan, Manas Destanı, Göç Destanı adlı kitapları başta olmak üzere pek çok kitabı yayınlandı.

24-Arslan Özbey: 1956 yılında Tefenni'de doğdu. AÜ- Siyasal Bilgiler Fakültesi'nden mezun oldu. Ankara Radyosunda, eğitim ve kültür programları hazırladı, metin yazarlığı yanında, değişik ilçelerde Kaymakamlık görevinde bulundu.

25-Abdullah Aşçı: 06 Haziran 1921 tarihinde Burdur'da doğdu. İstanbul Haydarpaşa Lisesi'nden mezun oldu. Hikaye, düz yazı ve şiirleriyle dikkat çeken Aşçı, 1960 yılında ilk kitabı "Bekar Adam"ı yayınladı. Abdullah Aşçı; "Yazar oldum. Gün gelir satar da olurum." görüşüyle dikkat çekti.

26-Binnur Şener: 14 Aralık 1947 tarihinde Burdur'de doğdu. Annesinin istememesi üzerine ortaokuldan ayrıldı. Koyu bir Fakir Baykurt hayranı olan Binnur Şener ilk kitabını "Fakirin Kıyısında" adıyla yayınladı.

27-Atila Özer: 1949 yılında Burdur'da doğdu. Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisinin İnşaat bölümünden mezun oldu. Anadolu Üniversitesi Uygulamalı Güzel Sanatlar Yüksek Okulu'nda Yrd. Doç. ve Açıköğretim Fakültesi Televizyonunda Grafik Bölümü Başkanlığı görevlerinde çalıştı. 1973 yılında karikatür çizmeye başladı.

Yurtiçi ve yurtdışında pek çok sergi açtı. Yarışmalarda birincilik, ikincilik, üçüncülük olanları başka olmak üzere değişik ödüller aldı. 25 Nisan 2011'de vefat etti. Eskişehir'de toprağa verildi.

28- Dr. İrfan Akay: 1944 yılında Gölhisar ilçesinin Armutlu köyünde doğdu. 1961 yılında İ.Ü.Tıp Fakültesine girdi. Askeri Tıbbiye'ye başvurarak, öğrenimi askeri Tıbbiye'li olarak yaptı. Değişik kuruluşlarda çalıştı. Burdur Devlet Hastanesinde görev yaptı. Burdur Türk Ocağı Başkanlığı görevini yürüttü. Değişik gazetelerde sosyo-kültürel ağırlıklı yazılarıyla dikkat çekti.

29-Gülbahar Ünlü: 1963 yılında, Tefenni ilçesinin Yuvalak köyünde doğdu. İktisat fakültesinden mezun olduktan sonra değişik alanlarda çalıştı. Şiire olan aşkı yüzünden sekreterlik, hizmetçilik, seyyar satıcılık yaptı. Uzun süre İstanbul'da yaşayan Gülbahar Ünlü ilk kitabı olan "Tutkunun Gönüllü Sürgünleri"ni 1996 yılında yayınladı.

30-Sebahat Gümüş: 14 Mart 1954 tarihinde Yeşilova ilçesinin Akçaköy'ünde doğdu. Liseyi öğretmen okulunda, yüksekolulu AÖF'de tamamladı. Değişik okullarda öğretmenlik yaptı. Merkezi Burdur'da bulunan Araştırmacı, Yazar ve Şairler Derneğinin Başkanlığı görevini yürüten Sebahat Gümüş, ilk şiir kitabı "Gizemli Duygular"ı yayınladı.

31-Müzeyyen Düdük: 1929 yılında İzmir'de doğdu. 12 yaşında şiir yazmaya başlayan Müzeyyen Düdük 2004 yılında "Gönüllerden Gönüllere" adlı ilk şiir kitabını yayınladı. 18.12.2010 tarihinde vefat etti.

32-Ahmet Ali Bilgen: 1946 yılının son günlerinde Ağlasun ilçesinin Mamak köyünde doğdu. Muğla İlk Öğretmen Okulu'nu, arkasından Ankara Gazi Orta Öğretmen ve Eğitim Enstitüsü'nü bitirdi. Gümüşhane'den Uşak'a Ankara'dan Burdur'a değişik yörelerdeki okullarda Türk Dili ve Edebiyatı öğretmeni olarak 28 yıl çalıştıktan sonra emekli oldu. Ahmet Ali Bilgen değişik gazetelerde köşe yazarlığı yaptı.

33-Hanım Akçay: Burdur ilimizin Kemer ilçesinde dünyaya geldi. "Erkek çocuğu bekleyen aileme 1 Nisan şakası gibi, kız çocuğu olarak dünyaya gelmişim" diyen Hanım Akçay, Burdur Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü'nde masa tenisi antrenörü olarak çalıştı. Müzik öğretmenliği yapan Hanım Akçay'ın gazete ve dergilerde şiirleri ve köy çıkışlı roman denemeleri yayınladı.

34-Dr. Yusuf Ekinci: 1943 yılında Burdur'da doğdu. Necati Bey Eğitim Enstitüsünden mezun oldu. Değişik görevlerde çalıştı. Milli Eğitim Bakanlığı Müsteşar Yardımcılığı ve Burdur Milletvekilliği yaptı.

35-Ziya Yüce: Bucak doğumlu. Bağ-Kur Genel Müdürlüğünde, Başbakanlıkta, Daire Başkanı ve Genel Müdür Yardımcısı olarak çalıştı. Şiir kitapları yayınlandı.

36-Güner Özkan: 1944 yılında Burdur'un Gölhisar ilçesinde doğdu. İstanbul, Atatürk Eğitim Enstitüsü Resim-iş Bölümünden mezun oldu. Liselerde

öğretmenlik, İl kültür Müdürlüğü yapan, Türkiye'de pek tanınmayan çalgılarla ilgili araştırmalar yapıp, uygulamaya koyan, İzmir Devlet Klasik Türk Müziği Korosu Müdürü olarak çalışan, Güner Özkan'ın "geleneksel Türk Çalgıları" koleksiyonu bulunuyor.

37-Sadık Deda: 1947 yılında İzmir'de doğdu. Burdur nüfusuna kayıtlı olan, Sağlık ve Sosyal yardım Müdürlüğünde Personel Şube Müdürü olarak çalışan,1962-1969 yıllarında futbol oynayan, 1969 yılında futbol hakemliğine başlayan Sadık Deda, FİFA listesinde yer aldı. Türkiye liglerinde maç yönetti. Yurtdışında 25 müsabakada hakem olarak görev yaptı.

38-Mustafa Karaca: 1949 yılında Burdur'da doğdu. Ankara Hukuk Fakültesinden mezun oldu. Avukatlığının Yanında ressamlığıyla da ünlenen, değişik ödüller alan, Burdur Müzik ve Folklor Derneğinin kurucuları arasında yeralan, bu derneğin TSM koro çalışmalarına ud ve ney çalarak katılan Mustafa Karaca, bu koronun şefi olarak da hizmet verdi.

39-Leyla Buhara: 1950 yılında Burdur ili Yeşilova ilçesinde doğdu. Öğretmenlik yaptığı yıllarda güzel sanatların her dalıyla ilgilenen, şiirleri bestelenen, yağlı boya çalışmalarını sergileyen Leyla Buhara'nın bazı tabloları Kültür Bakanlığı koleksiyonununda bulunuyor.

40-Esengül Boyacıoğlu İnalpulat: 1958 yılında Burdur'da doğdu. Değişik kuruluşlarda çalıştı. Ebru işçiliğinde sanatın inceliklerini öğrencilerine aktardı.

41-Asuman Şenel: 1958 yılında Sivas'ta doğdu. Atatürk Ünv. Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünden mezun oldu. Hikayeleriyle ödüller aldı. "Burdur Geleneksel Giysileri ve Giysi Aksesuarları" adlı kitabı Valilikçe yayınlandı.

42-Kadir Ertaş: 1961 yılında Burdur'un Kemer beldesinde doğdu. PTT'de memur olarak çalıştı. AÜAÖ Fakültesi Ev İdaresi Bölümünden mezun oldu. Değişik konularda yayınlanan pek çok şiiri bulunuyor.

43-Halil Erdem: 1961 yılında Burdur'un (Dirmil) Altınyayla ilçesine bağlı Çörten köyünde doğdu. Gazi Ünversitesi Eğitim Fakültesi Sınıf Öğretmenliği Bölümünden mezun olan Halil Erdem, ilk şiir kitabını 1990 yılında yayınlandı. Sonraki yıllarda,değişik konulardaki kitapları günyüzü gördü.

44-Yusuf Erkan: 05.08.1970 tarihinde Gölhisar'a bağlı Evciler köyünde doğdu. Gazi Ünversitesi Ticaret ve Turizm Eğitim Fakültesi "Konaklama İşletmeciliği" bölümünden mezun oldu. Burdur'un folklor ve turizmiyle ilgili değişik kitapları yayınlandı.

45-Nadir Aşçı: 24.09.1976 tarihinde, Burdur'un Tefenni ilçesine bağlı, Beyköy beldesinde doğdu. Karadeniz Teknik Ünv. Sınıf öğretmenliği bölümünden mezun olan Nadir Aşçı, değişik okullarda öğretmenlik yaptı ve şiirlerini bazı kitaplarda topladı.

46-Osman Gülmen: 1926 yılında Bulgaristan'da doğdu. Tahsilini eski usul ve eski yazı üzerinden yaptı. Bulgaristan'da "Türkiye lehine casusluk" yaptığı gerekçesiyle tutuklandı. 1956 yılında hapisten salıverildi. Taşocoklarında çalıştı, öğretmenlik yaptı. Lise mezunu olan, 20.11.1969 tarihinde Türkiye'ye göç eden, Tefenni'ye gelen, Tefenni Belediyesinde muhasiplik yapan Osman Gülmen, "Tefenni" kitabının yazarları arasında, Fatih Şimşek'le birlikte yeraldı.

47-Fatih Şimşek: 1976 yılında Burdur'un Tefenni ilçesinde dünyaya geldi. Lisansını Gazi Ünv. Kamu Yönetimi bölümünde tamamlayan, Yapı Kredi Bankası ve Tapu Kadastro Genel Müdürlüğünde çalışan Fatih Şimşek, "Tefenni" kitabının yazarları arasında, Osman Gülmen'le birlikte yeraldı.

48-Murat Özmen: 1932 yılında, Burdur'un Karamanlı ilçesinde doğdu. İstanbul Ünv. Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünden mezin oldu. Lise ve Yüksek Okullarda edebiyat öğretmenliği yaptı. Değişik dergilerde yazdı, pek çok kitabı yayınlandı.

49-Rıza Bulut: Burdur'da doğdu. Öğretmenlik yaptı. Burdur Gazetesinde makaleler yazdı. 31 Aralık 2008 tarihinde vefatla aramızdan ayrıldı.

50-Süleyman Sırrı Taraşlı: 1931 yılında Denizli-Tavas'ta doğdu. Orta öğrenimini Burdur'da, yüksek öğrenimini Zonguldak'ta tamamladı. Genel Müdürlük yapan, siyasetin içinde yeralan, pek çok önemli projenin hayata geçirilmesini sağlayan, "Dumanoğulları'ndan Koca Taraşlı Soyağacı" adlı kitabı yayınlayan Süleyman Sırrı Taraşlı, 26 Mayıs 2007 tarihinde vefatla aramızdan ayrıldı.

51-Çetin Bozcu: 15 Temmuz 1937 tarihinde Burdur merkezde doğdu. Ankara, Meslek Yüksek Okulundan mezun oldu. Değişik kuruluşlarda çalıştı, Burdur Belediye Başkanlığı yaptı. Burdur ağzıyla yazdığı, yayınladığı şiirleriyle dikkat çekti.

52-Sami Bülbül: 01.04.1965 tarihinde Burdur'un Bucak ilçesinin Karacaören köyünde doğdu. Türk Dili ve Edebiyatı öğretmenliği ve Lise Müdürlüğü yaptı. Yayınlanmış şiir kitaplarıyla dikkat çekti.

53-Mehmet Cadıl: 1947 yılında, Antalya'nın Korkuteli ilçesinde doğdu. Burdur'un Bucak ilçesinde çalışmaya başladı. Mermercilik alanında başarılı çalışmalar yaptı. Yurtdışına mermer ihracatıyla bölgeye önemli katkılar sağladı. Medya kuruluşlarıyla da Burdur için önemli hizmetler getirdi. TBMM üstün hizmet ödülü aldı. Kırkpınar Güreş Ağalığı yaptı.

54-Dündar Ersan: 1962 yılında, Burdur'un Yakalar köyünde doğdu. Eskişehir İTİA İşletme Fakültesinden mezun oldu. Mermer sektöründe ocak ve fabrika işletmeciliği yaptı. Serbest Muhasebeci olarak çalıştı. Gazetelerde yazıları ve şiirleri yayınlandı.

55-Ali Gözütok: 1937 yılında, Burdu'un Eğneş (Çallıcı) köyünde doğdu. İlahiyat Fakültesinden mezun oldu. Değişik liselerde öğretmenlik ve müdür-

lük yaptı. Lise yıllarında şiir yazmaya başlayan Gözütok'un, yayınlanmış şiir kitapları bulunuyor.

56-Hasan Konu: 1957 yılında, Burdur'un Bucak ilçesinde doğdu. Çanakkale Gökçeada Öğretmen Okulundan mezun oldu. Hikaye kitapları yayınlanan, pek çok ödülün sahibi olan, değişik ilköğretim okullarında öğretmenlik yapan Hasan Konu'nun adı, Bucakta bir parka verildi.

57-Durmuş Öcal: 1934 yılında, Burdur'un Yeşilova ilçesine bağlı Bademli köyünde doğdu. Değişik fabrikalarda ve yurtdışında çalıştı. Habercilik yaptı. Kültürel ağırlıklı bülten yayınladı.

58-Nazmi Önder: 1946 yılında, Burdur'un Bucak ilçesine bağlı Seydi köyünde doğdu. Isparta Gönen İlköğretmen okulundan mezun oldu. Farklı bölgelerde öğretmenlik yaptı. Değişik şiir kitapları yayınlandı.

59-Gonca Özmen: 1982 yılında, Burdur'un Tefenni ilçesinde doğdu. İstanbul Ünv. İngiliz Dili ve Edebiyatı Bölümünden mezun oldu. Şiirleri, Varlık Dergisinde yayınlandı. Ödüller aldı. Şiir kitapları günyüzü gördü.

60-Osman Tekerci: 1956 yılında, Burdur'un Bucak ilçesinde doğdu. Konya Selçuk Ünv. Eğitim Enstitüsü ve Eskişehir, AÜAÖF 'den lisansını tamamlayarak mezun oldu. Değişik İlköğretim okullarıyla, Liselerde Türkçe öğretmenliği yaptı. Şiir ve tiyatroya ilgisi büyük olan Osman Tekerci'nin yayınlanmış şiir kitapları bulunuyor.

61-Kâmile Yılmaz: 01.12.1948 tarihinde Burdur'un Çavdır ilçesine bağlı Karaköy'de doğdu. Muğla İlköğretmen Okulu'nu bitirdi. Değişik bölgelerde öğretmenlik yaptı. Amatör olarak tiyatroda oynadı. Radyolarda proğramlar hazırlayıp sunan Kâmile Yılmaz'ın yayınlanmış pek çok kitabı bulunuyor.

62-Hüseyin Zeybek: 1953 yılında, Burdur'un Gölhisar ilçesine bağlı Kargalı köyünde doğdu. Değişik kuruluşlarda çalıştı. Almanya'ya gitti. Bu ülkede Sendika Başkanı olarak görev yaptı. Türkiye'ye döndü. Yayınlanmış şiir kitapları bulunuyor.

63-Kemal Türkay: 1936 yılında, Tefenni'de doğdu. Ziraat Bankasında çalıştı. Cura,bağlama, kaval ustası olarak onlarca programda yeraldı. Güreş organizasyonlarında görev aldı. 1992 yılında vefatla aramızdan ayrıldı.

64-Osman Apaydın: 1951 yılında, Burdur'un Kozluca beldesinde doğdu. Değişik kuruluşlarda çalıştı. Yayınlanmış onlarca şiiri bulunan Osman Apaydın, 23.10.2006 tarihinde vefatla aramızdan ayrıldı.

65-Neziha Çetiner: Burdur Merkez Yarıköy'de yaşıyor. Değişik konularda yazıp yayınladığı şiirleri bulunuyor.

66-Ramazan Şencan: 1966 yılında Burdur'da doğdu. Valilikte çalıştı. Futbol oynayan Ramazan Şencan'ın yayınlanmış şiirleri bulunuyor.

67-Vesile Alyanak: 28 Şubat 1950 tarihinde Burdur'un Suludere köyünde doğdu. 12.10.1994 tarihinde şehit olan oğlu Ümit için yazdığı şiirleri, Burdur Valiliğince kitaplaştırıldı.

68-Ali Yücel: 20 Nisan 1947 tarihinde Burdur'un Aziziye köyünde doğdu. Tarım Bakanlığı bünyesinde Ziraat Teknisyeni olarak görev yaptı. Daha sonra İktisat Fakültesini bitirdi. Şube Müdürü olarak çalıştı. "Bana Göre İslam Dini" adlı araştırma kitabını yayınladı. Aziziye Folklor Ekibinin yaşamasında önemli katkılarda bulundu.

69- Hasan Akın: 1965 yılında, Burdur'un Aziziye köyünde doğdu. Burdur Endüstri Meslek Lisesinin torna - tesfiye bölümünden ve AÖF İşletme Fakültesinden ön lisansla mezun oldu. Burdur Eğitim Fakültesi Halk Oyunları Ekibi'ni Türkiye finaline taşıyan, Burdur Folklor Araştırma Derneğinin kurucuları arasında yer alan ve Başkanlığını yürüten Hasan Akın'ın, Teke yöresi halk kültürüyle ilgili çalışma ve yayınları bulunuyor.

C-BİLİM ADAMLARI

1-Prof. Dr. Halil İbrahim Kafesoğlu: 1914 yılında Tefenni ilçesinde doğdu. 1940 yılında Ankara DTCF'den mezun oldu. Değişik üniversitelerde Türk Tarihi profesörlüğü yaptı. İ.Ü Edebiyat Fakültesi Umumi Türk Tarihi kürsüsü başta olmak üzere bu alanda değişik yerlerde hizmet verdi. 1965 yılında Kültür Ocağı Başkanı, İstanbul Milliyetçi Öğretmenler Birliği Başkanı oldu. 1976 yılında Altan Deliorman ile birlikte Lise 1 ve 2 tarih ders kitaplarını yazdı. Bazı kaynaklara göre 17 Ağustos 1984 bazı kaynaklara göre de 1987 yılında vefat etti. Tefenni Lisesinin adı 1990 yılında "İbrahim Kafesoğlu Lisesi" olarak değiştirildi.

2-Prof. Dr.Ethem Ruhi Fığlalı: 08.12.1937 tarihinde Burdur'da doğdu. AÜ İlahiyat Fakültesi'nden mezun oldu. Muğla Üniversitesi'nde rektörlük yapan Fığla'lı çeşitli ansiklopedilere, ihtisas alanında 50 dolayında madde yazdı.

3-Prof. Dr. Metin Özata: 1958 yılında, Burdur'da doğdu. GATA Askeri Tıp Fakültesinden birincilikle mezun oldu. Değişik kuruluşlarda çalıştı. Mesleğiyle ilgili yayınlanmış pek çok makalesi ve kitabı yanında "Burdur Tarihi" adlı kitabıylada dikkat çekti. Farklı ödüller aldı.

4-Prof. Dr. Muharrem Gökçen: Burdur, Tefenni Sazak köyü nüfusuna kayıtlı. Eğitimini tamamlamak üzere gittiği ABD'ye yerleşti. Tıp, özellikle de kanser araştırmaları alanında ihtisas yapan, Prof. Dr. Muharrem Gökçen'in ismi Tefenni'de bir caddeye verildi.

5-Prof. Dr. Mustafa Gülmen: 1942'de doğdu. 1966 yılında Tıp Fakültesinden birincilikle mezun oldu. Tefenni nüfusuna kayıtlı Prof. Dr. Mustafa Gülmen, tahsilini TSK adına tamamladı. Onlarca bilimsel yayını bulunan Gülmen, cerrahi çalışmalarını sürdürüyor.

6-Prof. Dr. Mehmet Kara: 1945 yılında Tefenni'de doğdu. Ankara Ünv. Ziraat Fakültesinden mezun olan, değişik Üniversite ve Bakanlıklarda çalışan, Prof. Dr. Mehmet Kara'nın yayınlanmış kitapları bulunuyor.

7-Prof. Dr. Emine Cebe: 04,03,1953 tarihinde, Burdur'un Tefenni ilçesinde doğdu. İzmir Yüksek Öğretmen Okulu ve Ege Ünv. Fen Fakültesi Fizik-Matematik Bölümünden mezun oldu. Değişik üniversitelerde çalıştı.

8-Prof. Dr. Azmi Özcan: 1960 yılında, Burdur'da doğdu. Değişik üniversitelerde dersler veren Prof. Dr. Azmi Özcan, Bilecik Üniversitesi Rektörü olarak görev yaptı.

9-Prof. Dr. Görsev (Gülmen) Yener: 1965 yılında, Tefenni'de doğdu. 9 Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesinden 1988 yılında mezun oldu. Değişik Tıp Fakültelerinde görev yaptı.

10-Prof. Dr. Levent Yoleri: Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi Plastik Rekontrüktif Cerrahi Ana Bilim Dalı Başkanlığı yaptı.

11-Doç. Dr. Süleyman Gülmen: 1945 yılında doğdu. İlkokulu Tefenni'de bitirdi. Hacettepe Ünv. Diş Hekimliği Fakültesinden 1968 yılında mezun oldu. Tefenni nüfusuna kayıtlı Gülmen'in, Tıp literatüründe yayınlanmış pek çok makalesi bulunuyor.

12-Doç. Dr. Salih Aydemir: 1968 yılında, Burdur'un Tefenni ilçesinde doğdu. Ankara Ünv. Ziraat Fakültesinden 1992 yılında mezun oldu. Değişik Fakültelerle, Harran Ünv. Ziraat Fakültesi Toprak Bölümü öğretim üyeliği yaptı.

13-Yrd. Doç. Dr. Veli Öztürk: 1960 yılında, Burdur'da doğdu. 9 Eylül Ünv. İlahiyat Fakültesinden 1985 yılında mezun oldu. DEÜ, İlahiyat Fakültesinde öğretim üyeliği yaptı.

14-Yrd. Doç. Dr. Ali Naci Arıkan: 1964 yılında, Tefenni'de doğdu. Marmara Ünv. Eğitim Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Bölümünden 1990 yılında mezun oldu. Değişik okullarda beden eğitimi öğretmenliği, Süleyman Demirel Ünv. Burdur Eğitim Fakültesinde Beden Eğitimi ve Spor Bölümünde Araştırma görevlisi olarak çalıştı.

15-Yrd. Doç. Dr. Ahmet Bilgin: 1971 yılında Isparta-Yalvaç'ta doğdu. Tefenni nüfusuna kayıtlı olan, Karadeniz Teknik Ünv. Fen-Edebiyat Fakültesi Kimya Bölümünden mezun olan, Yrd. Doç. Dr. Ahmet Bilgin aynı Üniversitede 1993 yılında araştırma görevlisi olarak çalışmaya başladı. Bilgin'in, Uluslararası hakemli dergilerde yayınlanan pek çok bilimsel makalesi bulunuyor.

16-Yrd. Doç. Dr. Kadir Aşkın Peker: 02 Nisan 1972 tarihinde Tefenni'de doğdu. Bilkent Ünv. Elek. Elektronik Mühendisliği Bölümünden 1996 yılında mezun oldu.

17-Yrd. Doç. Dr. Şevkiye Kazan Nas: Burdur'da doğdu. Ankara Ünv. DTCF Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünden mezun oldu. Değişik bölgelerde Türk Dili ve Edebiyatı ve Türkçe Öğretmenliği yaptı. MAKÜ, Eğitim Fakültesinde Türkçe Eğitimi Bölümünde Öğretim Üyeliği ve Teke Yöresi Kültürü Uygulama ve Araştırma Merkezi Müdürü olarak görev yaptı.

18-Şengül Kazan Kırçık: Burdur'da doğdu. Dicle Üniversitesi Eğitim Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Bölümünden mezun oldu. Değişik liselerde beden eğitimi öğretmenliği yaptı. MAKÜ, Eğitim Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Bölümünde öğretim elemanı olarak çalıştı.

D-HALK ŞAİRLERİ VE OZANLARI

1-Vecai (Aşık Vecai): 1794 yılında Burdur'da doğdu. Lirik ve halk şairi olarak tanındı. Yaşadığı dönemde eserlerini bağlama eşliğinde seslendirdiği biliniyor.

2-Haki: Hakkında fazla bilgi yoktur. "İnsanoğlu" adlı koşmasının sonunda, kendini tanıtma imzasından, "Haki hal olduğu andır-Haki yeksan olunca" sözünden bu mısraların Haki'ye ait olduğu anlaşılıyor.

3-Şemsi Baba: Burdur'un Konak mahallesinden bir halk şairidir. Torunu Mustafa Şemsi de dedesi gibi halk şairi olup saz ve ud çalmıştır. Şemsi Baba, saz çalan ve muamma açan irticalen şiir söyleyen bir halk şairidir.

4-Kemali Baba: Burdurlu olduğu sanılmaktadır. Burdur'da yaşamış bir halk şairi olan Kemali Baba'nın üstüne fazla bilgi yoktur. Burdur'da yaşamış evliyalar hakkında bir "methiye"si bulunmaktadır.

5-Hayri Sine (Aşık Enis): 1931 yılında Burdur'da doğdu. Uzun süre "Aşık Enis" mahlasını kullandı. Değişik kuruluşlarda çalıştı, reji ve operatör asistanlıklarında bulundu. Kendi matbaasında el pedalıyla "Gurbet Öyle Acı ki" adlı kitabını yayınladı.

6-Osman Akkoç: 1944 yılında Gölhisar ilçesinde doğdu. Değişik kuruluşlarda çalıştı. Orman Genel Müdürlüğü kuruluşlarında Orman Muhafaza Memuru olarak görev yaptı. Bilinmeyen yöre türkülerinin hikaye ve sözlerini toparladı. Milli Eğitim Müdürlüğü, Halk Eğitimi Müdürlüğü, Burdur İl Kültür ve Turizm Müdürlüğünce şiirlerinin yer aldığı "Gölhisarlı Halk Şairi Osman Akkoç" adlı şiir kitabı günyüzü gördü.

7-Memiş Acar (Feryadi): 1945 yılında Yeşilova, Armutlu köyünde doğdu. (Feryadi) mahlasını kullandı. Değişik yerlerde polis olarak görev yaptı. "Yedikapılı" adlı ilk şiir kitabını 2004 yılında yayınladı.

8-Ali İrşi(Ozan İrşadi): 1951 yılında Burdur'da doğdu. Düzce Orman Tekniker Okulunu 1970 yılında bitirdi.Ankara Meslek Yüksekokulundan mezuniyetiyle Yüksek Tekniker olan Ali İrşi'nin yayınlanmış kitapları var.

9-İbrahim Can (Aşık Sarı): 05 Ekim 1953 tarihinde Yeşilova ilçesinin Büyükyaka köyünde doğdu.13 yaşında bağlama çalmaya başladı. Köy Hizmetleri İl Müdürlüğünde çalışan İbrahim Can, 1979 yılında I. İnsuyu Festivalinde seslendirdiği "Tezgahında Dokur Halı" türküsüyle tanındı.

10-Aşık Ömer Erkan: 1957 yılında Dirmil'de (Altınyayla'da) doğdu. Kadir Turan, Mahmut Kılınç, Aziz Karakaya, Mehmet Yıldıran, Ali Tekin gibi ustalarla çalıştı. Bağlama, Sipsi, zurna ve davul çalan Aşık Ömer Erkan'ın kendisine ait türküleri bulunmaktadır.)

11-Çörtenli Aşık Hüseyin (Karakaya): Altınyayla (Dirmil) ilçesinin Çörten köyünde 1323 yılında doğdu.Curayı ustaca seslendiren Çörtenli Aşık Hüseyin (Karakaya) 15.08.1973 tarihinde vefatla aramızdan ayrıldı.

12-Asmalı'lı Aşık Osmanali Aslan: 1328 yılında Gölhisar'ın Asmalı köyünde doğdu. Kendi tarzında çaldığı bağlamayı başkalarına öğreterek, zamanımıza taşınmasında büyük emeği geçen, Asmalı'lı Aşık Osmanali Aslan 1990 yılında vefatla aramızdan ayrıldı.

13-Ramazan Kantürk (Aşık Revani): 1941 yılında Gölhisar'da doğdu. Şiire oniki yaşında başladı. Taşlamalar, türküler ve ağıtlar yazdı. Kendi parçalarını çalıp söyleyen Ramazan Kantürk, sazını omzuna alıp köy köy dolaştı.

14-Saim Tanrıver (Aşık Saim): 1947 yılında Burdur'un Yenice Mahallesindeki 17 nolu evde dünyaya geldi. Eşinin görme, oğlunun zeka özürlü oluşu nedeniyle hayatı acılarla geçti.45 yıldır yazdığı ve yayınladığı şiirlerinde yoksulluk konusunu değişik yönleriyle işledi.

E-TÜRK HALK ve SANAT MÜZİĞİ ALANINDAKİLER

1-Ahmet Yamacı: 1926 yılında Tefenni illçesinde doğdu. Gönen İlköğretmen okulunda okudu.1944 yılında Ankara Radyosunda açılan imtihanda bağlama dalında birinci oldu. 1954 yılında İstanbul Radyosu Yurttan Sesler Korosu şefliğine atandı. TRT'de Bilimsel Araştırma ve repertuar kurulu üyeliği yaptı. Binden fazla türkü ve oyun havası derledi.

Tefenni Teke Zortlatması'nı, Tefenni yöresinin deyimiyle "Şelpeyi" radyoda ilk lanse eden Ahmet Yamacı 21.03.1987 tarihinde İstanbul'da vefat etti ve Zincirlikuyu Mezarlığında toprağa verildi.

2-Hamit Çine: 04 Nisan 1926 tarihinde Burdur'da doğdu. Lise tahsilini İstanbul Haydarpaşa Lisesinde yatılı olarak tamamladı.14 yaşında bağlama çalmaya başladı. Liseyi bitirdikten sonra Hukuk Fakültesinde bir yıl okudu. Sonra, İzmir İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi Sanayi İşletmeciliği bölümünden mezun oldu. Ege Üniversitesi Devlet Türk Musikisi Konservatuarında öğretim görevlisi olarak çalıştı. Burdur valiliği yayınları arasında günyüzü gören "Burdur'dan Damlalar" adlı kitabı, teke yöresi folklorunun ansiklopedisi niteliğindedir.

3-Salih Urhan: 1926 yılında Yeşilova ilçesinde doğdu. Babası Ali Urhan yöresinin en iyi bağlama çalanlarından olduğu için, küçük yaşta bağlamayı tanıdı. 1939-1945 yılları arasında Isparta Gönen Köy Enstitüsünde okudu.

1969 yılında TRT'nin açmış olduğu yetişmiş sanatçı sınavına kabak kemane ile katılan Salih Urhan başarılı bulundu ve yıllarca TRT'de kabak kemanesiyle görev yaptı.2004 yılında yayınladığı "Öyküleri ve Notalarıyla Gurbet Havaları" adlı kitabıyla dikkat cekti.

4-Sümer Ezgü: Annesi Burdurlu babası Trabzonlu bir öğretmendir. Sümer Ezgü 1960 yılında dünyaya geldi. Çocukluğu, Burdur ilimizin Bucak kasabasında geçti.

Ortaokulu Bucak'ta liseyi Burdur'da okudu. Sümer Ezgü 1977 yılında başladığı 19 Mayıs Gençlik ve Spor Akademisinin Hentbol bölümünden mezun oldu. Halk oyunları ve Türk Halk Müziği koro çalışmalarında bulundu. TRT Ankara radyosunun açtığı ses sanatçısı sınavını kazanarak göreve başladı. "Bağlamada tavır" dersleri aldı.

1981 yılında TRT'ye profesyonel ses sanatçısı olarak girdi. TRT başta olmak üzere değişik TV kanallarında programlar hazırlayıp sundu. Ankara Ü. DTCF Fakültesinde halk müziği dersleri verdi.

5-Rahmi Uğur: 1907 yılında Burdur'da doğdu. Devletin değişik kademelerinde çalıştı. Müzik, folklor ve tarih alanlarındaki araştırmalarıyla dikkat çekti. Burdur tarihini yazdı. Burdur folkloru içinde yer alan halk kültürü ve oyun havalarını, gelenek ve göreneklerini yansıtan önemlilerini, notaya almak suretiyle derleyerek bir eserde topladı.

6-Kemal Caner: 31.12.1951 tarihinde Yeşilova'da doğdu. 1976 yılında Elektrik Mühendisi oldu. TRT'nin açtığı TSM sınavını kazanarak Ankaralı oldu. Sonraki yıllarda TRT'nin İstanbul Radyosunda çalışmaya başlayan Kemal Caner, pek çok bestesiyle TRT repertuarının zenginleşmesini sağlayanlar arasında yer aldı.

7-Şahin Akay: 01.05.1960 tarihinde Gölhisar'ın Hisarardı köyünde doğdu. Lise eğitimini Gölhisar'da tamamladı. 1981 yılında TRT'nin açtığı ses ve saz sanatçısı sınavına sipsi dalında katıldı ve başarılı oldu.1987 yılında kaval dalında gösterdiği başarısıyla TRT İzmir Radyosu sanatçıları arasında yer aldı.

8-Ferhat Erdem: 1963 yılında Gölhisar Çatak köyünde doğdu. Liseyi Gölhisar'da bitirdi. Konya Kültür ve Turizm Müdürlüğünde Folklor Araştırmacısı olarak çalıştı. TRT Ankara Radyosunda açılan yetişmiş ses sanatçısı sınavlarındaki başarısından sonra, "Sipsi ve kaval sanatçısı" olarak çalışmaya başladı.

9-Kadir Turan: 1335 yılında Dirmil'de (Altınyayla) doğdu. Geçimini yaren geceleri ve düğünlerde çaldığı curayla sağladı. Eserleri arasında; Kezban yenge, Çek deveci, Bizim yaylalarımız, yayla yolları, Erik dalı gevrek olur, Şu

Dirmil'in çalgısı gibi pek çok ünlü türkünün yeraldığı "deli Kadir" lakabıyla anılan Kadir Turan 28.06.1988 tarihinde vefatla aramızdan ayrıldı.

10-Mehmet Turgut (Paskal Mehmet): 1896 yılında, Burdur'un Tefenni ilçesine bağlı Hüyük köyünde doğdu, 1977 yılında TRT, Antalya Radyosu'nda mahhali sanatcı sınavına katılarak başarılı oldu. Bant yayını ve canlı yayınlara katılarak dikkat çekti.

11-Mustafa Kara (Hüyüklü Arap): 1926 yılında, Tefenni'ye bağlı Hüyük köyünde doğdu. Üç yıllık ilkokulu bitirdi. 1958 yılında TRT Antalya Radyosunda açılan sınava katıldı, başarılı oldu.

12-Ahmet Turgut: 1946 yılında Burdur'un Tefenni ilçesine bağlı Hüyük köyünde doğdu. Ortaokul yıllarında Arap Sait'den etkilenen Ahmet Turgut, 25 lira karşılığında Arap Sait'den aldığı cura ile çalıp söylemeye başladı. Dedesi Paskal Ahmet Çavuş'dan çok şey öğrenen, Gönen İlköğretmen okulundan mezun olan Ahmet Turgut, belirli bir süre öğretmenlik yaptı. Halk Eğitim Merkezi Müdür Yardımcısı olarak çalıştı. Bağlama çalan Ahmet Turgut bir müzik evinin yöneticiliğini yaptı.

13-Erdoğan Çetiner: 1927 yılında Tefenni ilçesi-Ferizli Çiftliği'nde doğdu. Tefenni yöresinin türkülerini ve oyun havalarını icra ederek, yöre halk müziğini yaşatmaya çalıştı.

14-Osman Eryılmaz: 1935 yılında, Burdur'un Tefenni ilçesine bağlı Çaylı köyünde doğdu. Yöresel sanatçılığı 1949-1950 yıllarına dayanan Osman Eryılmaz, 1963 yılında TRT, Antalya Radyosu'nda açılan sınava katıldı, başarılı oldu.

15-Hafız Rıza Yağız: 1941 doğumlu olan, Burdurlu Hafız Rıza Yağız, İmam Hatip Okulundan mezun oldu.1958 yılında İmamlığa tayin edildi. TRT Antalya Radyosunda iki yıl çalıp söyledi. TRT Repertuarında pek çok eseri bulunan Rıza Yağız, 1995 yılında emekli oldu. "Memleketin aydın imamlarından, cemaati oynatan imam" gibi ünvanlar aldı.

16-Ahmet Ali Selçuk: 1944 yılında, Burdur ili Tefenni ilçesine bağlı Hasanpaşa köyünde doğdu. Ahmet Yamacılar sülalesinden olan Selçuk, Hüyüklü Mustafa Kara'dan çok şey öğrendi.1980 yılında TRT Antalya Radyosun'ndaki sınava girerek başarılı oldu.

17-Mahmut Özcan: 1947 yılında, Burdur'un Çeltikçi ilçesinde doğdu. Bağlama çalan Mahmut Özcan, 1977 yılında TRT Antalya Radyosu'ndaki sınava girerek başarılı oldu.

18-Alâeddin Atasoy: 1949 yılında Burdur merkez Aziziye köyünde doğdu. Aziziye folklor ekibi içerisinde yeralan Atasoy, 1967 yılında Turizm ve Tanıtma Bakanlığınca, Türkiye genelinde düzenlenen yarışmada "Türkiye birinciliğini" aldı.

19-Mehmet Ali Kayabaş: 150 yılında, Burdur-Altınyayla (Dirmil) ilçesinin Kızılyaka köyünde doğdu. Sipsi, davul, zurna ve saz çalan Kayabaş, 1980 yılında İzmir Gençlik Kültür Merkezinin ekibiyle, 07.09.1980 tarihinde katıldıkları Fransa'nın Dijon kentinde 52 ülkenin katıldığı yarışmada birinci olan ekip içinde yer aldı.

20-Süleyman Özen: 1952 yılında, Burdur merkez Kozluca köyünde doğdu. Gazi Eğitim Enstitüsünden mezun oldu. Teke yöresi kültürüyle ilgili araştırmaları bulunan Süleyman Özen, "Yarenler Grubu" içinde yeraldı.

21-Süleyman Yakan: 1955 yılında, Burdur'un Kozluca beldesinde doğdu. Saz çalan Süleyman Yakan, TRT'nin değişik programlarına katılarak çalıp söyledi.

22-Eşref Yurdasiper: 03.04.1955 tarihinde, Burdur'un Karamanlı ilçesine bağlı, Mürseller köyünde doğdu. Burdur Eğitim Enstitüsünden mezun olan Yurdasiper, Halk Oyunları Federasyonu il temsilciliği yaptı.

23-Hacı Ali Yılmaz: 1956 yılında, Burdur merkez Karaçal köyünde doğdu. Küçük yaşta bağlamayla tanışan, kendine ait derlemeleri bulunan Hacı Ali Yılmaz, yedi kaset doldurdu.

24-Mehmet Bedel: 1964 yılında Burdur'un Aziziye köyünde doğdu. Anadolu Ünv. İşletme Fakültesinden mezun oldu. Babası Ali Bedel'den etkilenerek küçük yaşlarında, kabak, kemane ve sipsi çalmaya başladı. Halk müziği oyunları korolarında ve Grup Yarenleri kuranlar arasında yeraldı. Halk Oyunları Federasyonu İl Temsilciliği yaptı. Nefesli sazlar üzerindeki araştırmalarıyla dikkat çekti.

25-Cahit Anık: 1940 yılında Burdur'da doğdu. Ortaokul üçüncü sınıfta bağlama çalmaya başladı. Burdur Lisesinde resim öğretmeni olarak görev yapan, Nejat Günal'ın Atölyesinden mezun olan Cahit Anık, Burdur'un tanıtımında önemli katkılarda bulundu.

26-Mehmet Çelikdemir: 1958 yılında, Burdur'un Bucak ilçesine bağlı Çamlık köyünde doğdu. Düdük "Sipsi" çalmaya keçi güderken küçük yaşlarda başladı. Durmuş Yazıcıoğlu'ndan nota ve solfej dersleri aldı. Kabak kemane çalmayı da bu sıralarda başladı.

27-Emin Demirayak: 1934 yılında Dirmil'de (Altınyayla) doğdu. Saz çalan, türkü söyleyen 1964-1980 yılları arasında plakları yayınlanan Emin Demirayak, 11 Eylül 1980 gecesi öldürüldü.

28-Tahsin Yarar: 1957 yılında Burdur merkez Kartalpınarı köyünde doğdu. Gönen Ögretmen Okulundan mezun olarak öğretmenliğe başladı. Değişik illerde öğretmen olarak çalıştı. Kabak kemaneyi çok seven, bölge halk oyunları yarışmalarında başarılar elde eden Tahsin Yarar, halk oyunlarında otantikliği ön planda tuttu.

29-Peyami Yengin: 04.04.1960 tarihinde Burdur'un Ağlasun ilçesinde doğdu. Nazilli Öğretmen Okulundan mezun oldu. İstanbul Ünv. Edebiyat Fakültesi, Yabancı Diller Eğitim İngilizce Ana Bilim Dalından mezun olan, liselerde İngilizce öğretmenliği yapan, Türk Halk Müziği ve bağlama çalışmalarını bırakmayan, değişik sanatçılardan bağlama ve nota dersleri alan, Grup Yarenler'in kurucuları arasında yeralan, Peyami Yengin, Burdur Belediyesi bünyesinde faaliyet gösteren THM korosunu yönetti.

30-Habib Özyurt: 1941 yılında Kozağaç'da doğdu. Kendisinin bestelediği, çalıp söylediği pek çok türkü bulunan Habib Özyurt, cura çalıyor.

31-Halil Er: 26.10.1957 tarihinde Burdur ili Yeşilova ilçesinde doğdu. Gönen İlköğretmen okulundan mezun olan,değişik yerlerdeki okullarda öğretmenlik yapan,bağlamayla başlayan müzik sevgisini yıllarca sürdüren Halil Er, Grup Yarenlerin kurucuları arasında yeraldı.

32-Sebile Canyıldıran: 1977 yılında Burdur'un Dirmil (Altınyayla) ilçesinde doğdu. THM ile beş yaşında tanıştı. İzmir'de Hale Gür'den eğitim alan, Ankara, Kültür Bakanlığı Gençlik Korosunda çalışan Sebile Canyıldıran'ın derlemeleri bulunuyor.

33-Nurgül Mıhladız:14.08.1980 tarihinde İzmir'de doğdu. Ege Ünv. Devlet Türk Müziği Konservetuarı Türk Halk Oyunları Bölümünden mezun olan, değişik halk oyunları topluluğunda yeralan, müzik ve halk oyunları kostümü derlemeleri yapan, yurtiçi ve yurtdışında halk oyunları gösterilerinde yeralan Nurgül Mıhladız, 2001 yılında Fransa'nın Dijon kentinde düzenlenen, 23 ülkenin katıldığı uluslararası yarışmada stilize dalda dünya birincisi olan ekibin içinde yeraldı. Grup Serenler Gösteri Ekebi'yle, Türk Halk Oyunları Merkezini kurdu.

34-Sevinç Akkaya:1982 Burdur- Söğüt doğumlu. Dokuz Eylül Ünv. Eğitim Fakültesi Müzik Öğretmenliği Bölümünden mezun oldu. Halk müziği programlarında sesiyle dikkat çekti.

35-Niyazi Birşen: 1324 yılında Van'da dünyaya geldi. 1914 yılında ailesiyle birlikte Ermeni-Rus mezaliminden kaçarak 6-7 yaşlarında Tefenni'ye geldi. İlkokulu bitirip, ortaokula devam ederken bir çeşit göz hastalığından dolayı 14 yaşında gözlerini kaybetti. Bu nedenle öğrenimini sürdüremedi. Tambur, Ud, Bağlama, Keman, Cümbüş gibi müzik aletlerini çalmayı öğrendi. Sanatını, yeğeni Erdoğan Çetiner'e ve bazı gençlere öğreten, Tefenni'ye sanatçılar kazandıran Niyazi Birşen 17.10.1985 tarihinde vefat etti.

36-Şükrü Acar: 1941 yılında, Burdur merkeze bağlı Aziziye köyünde doğdu. Babasının saz yapmasından dolayı, saza karşı ilgi duydu. Davul, zurna, saz çalan, kabak kemane yapımında usta olan Şükrü Acar, aynı zamanda şiirleriyle de dikkat çekti.

37-İsmail Yağız: 1969 yılında Burdur'a bağlı Kozluca kasabasında doğdu. Hafız Rıza Yağız'ın oğlu olan, okuduğu okullarda bağlamasıyla tüm sosyal faaliyetlere katılan, liseyi bitirdikten sonra çiftçilik ve hayvancılıkla uğraşan İsmail Yağız, Akdeniz Üniversitesinin ilgili bölümlerinden ses eğitim kursu aldı.

38-İsmail Türkkan: 20 Mart 1968 tarihinde Burdur'un Altınyayla ilçesine bağlı Çatak köyünde doğdu. 1979 ve 1980'li yıllarda darbuka ve sipsi çalmaya başladı. Düğünlerde "kadın çalgıcısı" olarak görev yaptı. Pek çok ünlü THM sanatcılarıyla sahne alan, İsmail Türkkan, yurtiçinde ve dışında değişik turnelere katıldı.

39-Hüseyin Demir: 16.07.1960 tarihinde Asmabağ'da (Dirmil) doğdu. Önlisansla eğitimini tamamladı. Sağlık Teknikeri olarak emekli oldu. Sipsinin geliştirilmesi için çaba gösterdi. Sipsiyi seslendirdiği kadar, sipsi yapımında da başarılı oldu. Yöresini ülkesinde, ülkesini de dünyada 8 kez temsil etti. Birincilikler ve başarı belgeleri aldı.

40-Abdurrahman Ekinci: 15.03.1944 tarihinde Burdur iline bağlı Çavdır ilçesinin Ambarcık köyünde doğdu. Önlisansla eğitimini tamamladı. Ülkemizin değişik bölgelerinde öğretmenlik yaptı. Araştırmacı,derlemeci, sazbilimci olarak, Burdur folklorunun günyüzüne çıkarılmasıyla ilgili derlemeleriyle dikkat çekti.

41-Sevinç Eratalay: 15.07.1959 tarihinde Burdur'un Tefenni ilçesinde doğdu. Buca Eğitim Enstitüsü Müzik Bölümünden mezun oldu. Müzik öğretmenliği yapan Eratalay, halk türkülerinin yanında kendi bestelerini de yorumladı.

42-İsmail Evcil: 1941 yılında Altınyayla'da (Dirmil) doğdu. Sipsi ve zurna çalan İsmail Evcil, Teke yöresinin halk ezgilerini çalarak, Burdur folklorunun ustaları arasında yeraldı. İsmail Evcil "Tüm Türkiye sipsiyi benimle tanıdı" diyor.

43-Arzu Gök(Ay): 15.12.1978 tarihinde Gölhisar'da doğdu. Süleyman Demirel Üniversitesi Burdur Eğitim Fakültesi Müzik Bölümünden mezun oldu. Değişik yerlerde müzik öğretmenliği yaptı.

44-Emir (Emrullah)Kanyıldıran : 1926 yılında Burdur'un Kızılyaka köyünde doğdu. İkitelli curayı yetkin bir şekilde çalarken, üç telli bağlama çalmaya başladı. Dirmil ekolünün son örneklerinden olarak kabul ediliyor.

45-Ümran Özdemir Yamacı: 27.03.1974 tarihinde Gölhisar'da doğdu. Ege Ünv. DT Müziği Konservatuvarı Halk Müziği Ses Eğitimi bölümünden mezun oldu. Liselerde müzik öğretmenliği yaptı.

F-GAZETECİLER

1-Ali Rıza Taraşlı: Burdur'da ilk matbaayı kurdu. Cahilliğin önünde set olup durdu.

2-M. Kemal Taraşlı: 1924 yılında, Acıpayam'ın Taraşlı köyünde doğdu. 1933 yılında A.Rıza Taraşlı, Burdur'da bir matbaa kurunca, M. Kemal Taraşlı'da bu çalışmalar içinde yeraldı. 05.11.1956 tarih ve 442'nci sayısından itibaren, Burdur'un Sesi Gazetesinin sahipleri arasında yeraldı. 22.11.1960 tarih ve 1428 nci sayısında bu gazetenin sahibi olarak gazeteciliğini sürdürdü. 13.01.1978 tarihinden itibaren Burdur'un Sesi Gazetesi ismi "Burdur" olarak değiştirildi. Burdur Gazeteciliğinin ilk duayenleri arasında yeralan M. Kemal Taraşlı, 28.03.1992 tarihinde vefatla aramızdan ayrıldı.

3-Osman Şan: 1926 yılında Burdur'da doğdu. Yeni Turan Gazetesi kurucuları arasında yeraldı. Basın Şeref Kartı taşıyan Osman Şan,1985 yılına kadar Yenigün Gazetesindeki ortaklığını sürdürdü.

4- Mustafa Balbay: 08.08.1960 tarihinde Yelişova'nın Güney kasabasında doğdu. Ege Üniversitesi İleşitim Fakültesinden mezun oldu. Değişik gazetelerde yazarlık yaptı. Cumhuriyet Gazetesinin Ankara Temsilcisi olarak çalıştı. "Ülkelere Değil Savaşlara Düşmanım" adlı ilk kitabını yayınladı. Silivri cezaevindeyken Aydın Milletvekili olarak CHP'den parlamentoya girdi.

5-Mehmet Doğan Eriş: 1928 yılında Antalya'da doğdu. 27.08.1960 tarihinde Burdur'a gelerek, "Andımız" isimli gazeteyi yayınlamaya başladı. Ulusal gazetelerin ve ajansların muhabirliğini yaptı. "Ergenekon" adlı gazeteyi de yayınlayan Eriş, 15.12.2000 tarihinde vefatla aramızdan ayrıldı.

6-Muharrem Tuncel: 1945 yılında Burdur'un Başmakçı köyünde doğdu. Yenigün Gazetesinin ortakları arasında yeralan Muharrem Tuncel, sonra bu gazeteyi devraldı. Sürekli basın kartı taşıdı.

7-M. Ercan Taraşlı: 1951 yılında Burdur'da doğdu. Burdur Gazetesinin değişik kademelerinde çalıştı. Sürekli Basın kartı sahibi olan M. Ercan Taraşlı, uzun yıllar Burdur Gazeteciler Cemiyeti Başkanlığını yürüttü.

8-Adnan Taraşlı: 1959 yılında Burdur'da doğdu. Kısa bir süre öğretmenlik yaptı. Burdur gazetesinin değişik kademelerinde çalıştı. Bu gazetenin sahibi olarak gazeteciliğini sürdürdü.

9-Melih Lütfi Taraşlı: 20.11.1948 tarihinde Burdur'da doğdu. Yüksek öğrenimini Almanya'da tamamladı.25 yıl Almanya'da kalan Taraşlı, Burdur Gazetesinin değişik kademelerinde görev yaptı.

10-Kürşat Tuncel: Burdur'da doğdu. Ankara'da gazetecilik yapan Kürşat Tuncel, baba kuruluşu olan Yenigün Gazetesinin değişik kademelerinde çalıştı.

11-Hüseyin Kayacan: Burdur, Tefenni Ece köyünde doğdu. "Kayacan Elektronik" kuruluşuyla, bilgisayar sistemleri alanında önemli hizmetler yaptı.

Kurduğu Radyo ve TV. yayınlarıyla kalıcı hizmetler gerçekleştirdi. Burdur Gazeteciler Cemiyeti Başkanlığı görevinide yürüten makale ve şiirleriyle dikkat çeken Hüseyin Kayacan "Burdurlu'nun Sesi" ve "Burdur Güneşi" gazetelerinin yayınlarını yıllarca sürdürdü.Burdur'da "ilk" olarak, Güneş enerjisinden elektrik üretimini gerçekleştirdi.

12-Ahmet Can: 1949 yılında Burdur Merkez Yassıgüme köyünde doğdu. Ege Ünv. Gazetecilik ve Halkla İlişkiler Yüksek Okulundan mezun olan, değişik köy okullarında öğretmenlik yapan, ulusal gazetelerin temsilciliğiyle, gazetecilik alanında araştırmaları bulunan Ahmet Can, köşe yazarlığı yaptı. Burdur Ticaret ve Sanayi Odasının Basın Danışmanlığı görevini yürüttü.

13-Hasan Türkel: 1959 yılında, Burdur'da doğdu. Sağlık Kolejinden mezun olduktan sonra, değişik hastanelerde çalıştı. Değişik şiir kitapları yayınlanan Hasan Türkel, Burdur Gazetesinin değişik kademelerinde görev yaptı. "Burdur Güneşi" Gazetesini haftalık yayımladı.

14-Gülçin İlci Bozkurt: 1959 yılında Afyonkarahisar'da doğdu. Cumhuriyet Gazetesi Muhabirliği, Burdur Belediyesi Basın Danışmanlığı, Anadolu Ajansı muhabirliği yaptı.39 yaşında geçirdiği trafik kazası sonucu 13.11.1998 tarihinde aramızdan ayrıldı.

15-Mehmet Manış: Burdurlu'nun Sesi Gazetesinin sahipliğini yaptı.

16-Mustafa Arslan: Değişik haber ajansları ve gazetelerin Burdur muhabirliğini yaptı.

17-Niyazi Manış: Burdurlu'nun Sesi Gazetesinin Yazı İşleri Müdürlüğünü yaptı.

18-Fethi Şimşek: Ulusal basın organlarının Burdur muhabirliğini yaptı. Radyoculukta yayıncılığını sürdürdü.

19-Ali Girişim: Burdur merkezdeki değişik gazetelerde çalıştı. TRT ve Anadolu Ajansının Burdur temsilciliğini yaptı.

20-Mustafa Tulum: Bucak merkezde Oğuzeli Gazetesinin sahipliğini yaptı.

21-Nuri Yıldırım: Antalya Gazipaşa'da doğdu. Burdur'da Et Balık Kurumunda görev yaptı. Merkezi Bucak'ta bulunan Kanal-15 TV'nin Burdur merkezindeki bürosunda Büro Müdürü olarak çalıştı. Amatör Spor Kulüpleri Federasyon Başkanlığını yürüttü.

22-Hüseyin Dilek: Ses-15 Gazetesinde muhabirlik, Kanal-15 TV'de müdürlük yaptı.

23-Mesut Madan: Değişik kuruluşlarda çalıştı. Yıllarca muhabirlik, yaygın basının temsilciliğini yaptı. Köşe yazılarıylada tanınan Mesut Madan, Burdur Belediyesi Basın Danışmanlığı görevini yürüttü.

24-Tacettin Akbaş: 1950 yılında Burdur'un Düğer köyünde doğdu. Milli Gazete ve Zaman Gazetesinin Burdur muhabirliği ve temsilciliğini yaptı. Burdur gazetelerinde köşe yazarlığıyla da dikkat çekti.

25-Sergül Canıgür: Haber peşinde koştu. Cumhuriyet Gazetesinin Burdur Muhabirliğini yaptı. Kanal-15 TV'de programlar hazırlayıp sundu. Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneğinin Burdur Şubesi Başkanlığını yaptı.

26-Yusuf Tortop: Ulusal Basındaki gazetelerin Burdur muhabirliğini yaptı. Sonra bir kamu kuruluşunda çalıştı.Çağdaş Burdur Gazetesinin Genel Yayın Yönetmenliğini yaptı. Gazetenin ortakları arasında yer aldı.

27-İbrahim Nanecioğlu: Bucak ilçesinde Gündem Gazetesinin sahipliğini, Naneci Grubu'nun başkanlığını yaptı.

28-Yunus Serttaş: 1951 yılında Burdur'un Tefenni ilçesinin Karamanlı beldesinde doğdu. Burdur merkezde Kardeşler Matbaasında çırak olarak çalışmaya başladı. Antalya'da çalışan,sonra Tefenni'ye dönen, 31 Ekim 1975 tarihinde Tefenni'nin Sesi Gazetesini yayınlamaya başlayan, TRT Muhabirliği de yapan Yunus Serttaş, 17.06.2003 tarihinde vefatla aramızdan ayrıldı.

29-Esma Serttaş Ayaz: Babadan miras kalan Tefenni'nin Sesi Gazetesinde mesul müdürlük yaptı.

30-Şahin Ali Şen: 1966 yılında Burdur'un Küçükalan köyünde doğdu. Ankara Ünv. Hukuk Fakültesi, Adalet Meslek Yüksek Okulundan mezun oldu. Zaman Gazetesinde muhabirlik, yazarlık, Memur-Sen Konfederasyonu Eğitim-Bir-Sen Genel Başkan Danışmanı olarak görev yaptı.

31-Hakkı Kurban: 14.01.1977 tarihinde Burdur'un Yeşilova ilçesinin Doğanbaba köyünde doğdu. Gazi Ünv. İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümünü bitirdi. Flaş TV. Işık TV. de muhabirlik ve program yapımcısı olarak çalıştı. Halka ve Olaylara Tercüman Gazetesinde muhabir olarak görev yaptı.

32-Faruk Dumlupınar: Gölhisar'da haftalık "Dumlupınar" Gazetesini yayınladı.

33- Bülent Okunakol: Gölhisar Gündem gazetesinin sahipliğini yaptı.

34- İbrahim Erbay: Gölhisar Gündem gazetesinin sorumlu yazı işleri müdürü olarak çalıştı.

KAYNAKÇA:

1- Burdur 1967 İl Yıllığı Burdur : (Önder ve Güven Matbaaları, Ankara, 1968)

2- Kayacan, İsa : (Ocak 1991)-Burdur Hatırlamaları, Ankara, Ece Yay., Y.No.99-380 sayfa.

3- Kayacan, Dr. İsa : (Ağustos 2005) – Burdur'un Saz ve Söz Ustaları, Ankara, Ece Yayınları, Y. No. 118-168 sayfa.

4- Gülmen, Osman-Şimşek, Fatih : (2009) – Tefenni, Ankara, Sistem Ofset, Tefenni Belediyesi yayını, 180 sayfa.

5- Kayacan, Prof. Dr. İsa : Burdur Destanı 'Bensiz olmaz'- (Aralık 2009)
Burdur Ticaret ve Sanayi Odası yayını, kitap serisi: 3-354 sayfa.

GEÇMİŞTEN GELECEĞE BURDUR HALK KÜLTÜRÜ VE TURİZM SEMPOZYUMU BAŞARILIYDI

Burdur için atılan her adım, getirilen her hizmet, yankılanan her ses önemlidir, anlamlıdır. Kültür ve Turizm Bakanlığı, Burdur Valiliği, Burdur İl Özel İdaresi, Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü işbirliğiyle, 3,4 ve 5 Haziran 2010 tarihlerinde gerçekleştirilen "Geçmişten geleceğe Burdur halk kültürü ve turizm sempozyumu'nun başarılı geçtiğini ifade etmeliyiz.

Sempozyumun düzenlemesinde görev alanlardan, İl Özel İdare Genel Sekreteri İbrahim Şimşek, İl Kültür ve Turizm Müdürü Mehmet Tanır, Yrd. Doç. Dr. Şevkiye Kazan ve öteki görevlilerin çalışmalarını, organizasyonun başarılı geçmesi yönündeki performanslarını uzun süre ayakta alkışladığımı kaydetmeliyim.

Sekiz ayrı oturum, ayrı mekânlarda yapıldı. Oturum Başkanları; Mahmut Evkuran, Doç. Dr. Ali Yakıcı, Osman Özbuldu, Prof. Dr. İsa Kayacan, Prof. Dr. Sabri Çakır, Prof. Dr. Tuncay Neyisci, Doç. Dr. Salih Ceylan, Yrd. Doç. Dr. Şevkiye Kazan, şeklinde sıralandı. Bildirileriyle katılan panelistler, Burdur kültürü ve turizm potansiyeli hakkında detaylı bilgiler sundular, ortaya koydular.

Bildirileriyle, panele katılanlarının sıralanışı: Doç. Dr. Yıldırım Atayeter, Ayşe Akman, Tamer Yılmaz, Şerif Yenen, Hamit Çine, Doç. Dr. Ali Yakıcı, Prof. Dr. İsa Kayacan, Prof. Dr. Sabri Çakır, Abdurrahman Ekinci, Nizamettin Şen, Yrd.Doç. Dr. Şevkiye Kazan, A. Ceren Göğüş, İbrahim Şimşek, Şengül Kazan Kırçık, Osman Özbuldu, Mahmut Davulcu, Halil Erdem, Tanju Ozanoğlu, Asuman Şenel, Nilgün Atar, Volkan Şimşek, Yrd.Doç.Dr. Murat Çuhadar, Doç. Dr.Salih Ceylan, Seçim Aydın, Yrd.Doç.Dr.Şükrü Özüdoğru, Mehmet Tanır, Ayça Çiftçibaşı, Meltem Cingöz Santur, Öznur Tanal, İzzet Kocadağ, Solmaz Karabaşa, Aşiret Boranşen , Bircan Kalaycı Durdu.

Geçmişten Geleceğe Burdur halk kültürü ve turizmi sempozyumuna sunulan bildiri başlıklarından bazıları: Burdur'un coğrafyası ve tarihi kentleri, Burdur halk kültüründen örnekler, Burdur türkülerinin sosyo-kültürel yapısı, Kültürümüz içindeki Burdur doğumlulardan bir genelleme, Kültürel değerlerin turizmde kullanılması, Geçmişten günümüze Burdur'da kültür yozlaşması,Değişen-gelişen Burdur, Burdur halk müziği, Burdur kadın baş giysilerinde mitolojik izler, Bölgeyi ve Burdur İlini tanıtmada bilgi sistemlerinin rolü, Kibyra kazıları ve turizm potansiyeli vd.

Değerlendirme: 3,4,5 Haziran 2010 tarihlerinde Burdur'da gerçekleştirilen "Geçmişten geleceğe Burdur halk kültürü ve turizmi sempozyumu" organizasyonun mükemmelliği, bildirilerin konular itibariyle dağılımı, bildiri sunanların, öz, anlaşılır ve geleceğe yönelik mesajlarla dolu olması, geleceğe taşına-

bilirliklerinin yüksek oluşu gibi özelliklerin fazlalığının gözle görülmesi gibi satırbaşları, sempozyumun başarıya ulaştığını gösterdi.

Sempozyuma sunulan bildiriler, sunum sırasındaki zaman darlığı nedeniyle, bütünlüklerinden ayrılıp, kesitler halinde sunulduğu için tam ve net anlaşılamamış olabilirler. Bildirilerin tamamının bir kitapta toplanacak olması, ifade etmeye çalıştığımız eksikliği giderecektir.

2005 yılında, Burdur merkezde düzenlenen sempozyumda olduğu gibi; Bu sempozyumda da Burdur'un Anayasası farklı bölümleriyle yeniden gözden geçirilerek, şekillendirme, tamalama ve geleceğe taşıma görevi yerine getirilmiştir. Tebriklerimi, sevgi ve saygılarımızı sunuyorum efendim.

Ayrıca, Burdur Belediyesi Türk Halk Müziği Topluluğuyla, yöre oyuncularının birlikte sergilediği, ortaya koyduğu, Burdur yöresindeki düğünlerden verdikleri örnek canlandırma, ayrı bir zenginliğimizide ortaya koydu.

Yazının İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler:

1- Belde Gazetesi (Ankara, 09.06.2010) 2- Anayurt Gazetesi (Ankara, 13.07.2010) 3- Gündem Gazetesi (Ankara, 14.07.2010) 4- Van Postası Gazetesi (14.07.2010) 5- Sonsöz Gazetesi (Ankara, 14.07.2010) 6- 24 Saat Gazetesi (Ankara, 16.07.2010)

"TEFENNİ" KİTABI 2009 YILINDA YAYINLANDI

Yerleşim birimlerimizle ilgili hazırlanıp yayınlananların getirdikleri önemlilik içindedir, anlam zenginliği içindedir. Bu tür yayınların hazırlanması ise ayrı bir zorluk içinde görünür, yaşanır.

Tefenni, Burdur ilimizin en eski ilçelerinden. Osman Gülmen ve Fatih Şimşek'in hazırladığı ve baskı aşamasında içinde yeralmaya çalıştığım 180 sayfalık kitap 2009 yılının ortalarında gün yüzü gördü.

Tefenni kitabının editörü köylüm Alâeddin Erkan. Düzenleme Abdurrahman Koçak'a ait. Fatih Şimşek, Murat Ekinci, Yusuf Eryağcı ve Alaeddin Erkan'ın fotoğraflarından yararlanılmış. Kapak Resmi Selahattin Demir'e ait.

Tefenni Belediyesi'nin kültür hizmeti olarak ortaya konulan, yayınlanan kitabın gelecekte daha bir önem taşıyacağı kanaatimi belirtmek istiyorum.

Burdur Valisi İbrahim Özçimen'le Tefenni Kaymakamı Eyüp Fırat'ın birer önsüzü var ilk sayfalarda. Bu iki isim ve imzadan cümleler:

-Elinizde bulunan bu eser, üzerinde yaşadığımız bir toprak parçası olan Tefenni ilçemizin tarihi geçmişiyle ilgili yapılan araştırmaların bir ürünüdür (İbrahim Özçimen)

-Bir milletin tarihi bir çınar ağacının toprak altındaki kökleri gibidir (Eyüp Fırat)

İçindekiler bölümünde yeralanlardan: Tefenni adı, Akarsularla tarihi kalıntılar arasındaki ilişki, tarihte Tefenni, Mezarlar, Mabet ve mağaralar, Selçuklular döneminde Tefenni, Tefenni'de Belediye teşkilatının kuruluşu (1872), Sibyan mektepleri, İbtidai mektepleri, Kaymakamlık, Tefenni'de liseler, Tefenni'de altyapı, vd. Kitabın sayfaları arasında konulan fotoğraflar, görüntü zenginliği, anlatım bütünlüğü ortaya koymuş.

Birinci Dünya, Çanakkale gibi savaşlarda şehit olan Tefenni'li şehitlerin, değişik bilgileri yeralıyor. Gaziler var isimleri, değişik bilgileriyle. Milletvekilleri, akamisyenler, müzisyenler, şair ve yazarlar sıralanmış. Bu isimler arasında, biyografisi verilenler arasında bu satırların yazarı İsa Kayacan'da bulunuyor. Ayrıca ressamlar hakkında da bilgiler veriliyor.

Tefenni folklorundan da bilgilerin yeraldığı "Tefenni" kitabının 122 nci sayfasında "Kına gecesi"nden sözediliyor. Kına gecesinde seslendirilen türkülerden bir örnek veriliyor. Bu türkü sözlerinin gerişindekilerden:

Getirin kınasını yakalım,
Yetmezse azca gatalım,
Gelinin sözünü dutalım,
Agelin, a nazlı güzel gınan gutlu olsun,
Güveyi yanında sözün datlı olsun.

Tefennili Ali bey türküsünün kısa hikayesi ve sözleri yeralmakta başka sayfalarda.

Tefenni kitabının imza sahipleri:

Osman Gülmen: 1926 yılında Bulgaristan'da doğdu. Tahsilini eski usul ve eski yazı üzerinden yaptı. 1969 yılında Tefenni'ye yerleşti. Tefenni Belediyesinde çalıştı.

Fatih Şimşek: 1976 yılında Burdur'un Tefenni ilçesinde dünyaya geldi. Gazi Ünv. Kamu Yönetimi Bölümünde ön lisansını tamamladı. Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğünde çalıştı.

Yazının İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler:

1- Belde Gazetesi (Ankara, 21.01.2010) 2- Yenigün Gazetesi (Burdur, 09.02.2010) 3- Gaziantep'te Zafer Gazetesi (12.02.2010) 4- Anayurt Gazetesi (Ankara, 22.02.2010) 5- 24 Saat Gazetesi (Ankara, 01.03.2010) 6- Gündem Gazetesi (Ankara, 05.03.2010) 7- Burdur Gazetesi (12.03.2010)

GÜNÜN SÖZÜ:
Herkes beni Ankaralarda sanır
Burdur'da bir dam çökse içim parçalanır.
(İsa Kayacan)

TEFENNİ ÇIKIŞLI İSİM VE İMZALARDAN BİR SIRALAMA

Burdur ilimize bağlı, Tefenni ilçemiz doğumlu isim ve imzalardan bir sıralama ve bunlardan kısa kısa bahsetmek istediğimi belirterek yola çıkmak istiyorum. Bu konuda aldığım bilgiler, Osman Gülmen ve Fatih Şimşek imzasıyla, 2009'un ortalarında yayınlanan 180 sayfalık "Tefenni" isimli kitabın ilgili sayfalarında yer alıyordu efendim.

1- Prof. Dr. İbrahim Kafesoğlu:1914 yılında Tefenni'de doğdu. DTCF'de okudu. Önce aldığı Çağatay soyadını 1942 yılında Kafesoğlu olarak değiştirdi. Türk Tarihi ve kültürüyle ilgili onlarca çalışma ve yayın yaptı. Altan Deliormanla birlikte lise 1 ve lise 2 tarih ders kitaplarını yazdı. 18 Ağustos 1984 tarihinde vefat etti. Adı Tefenni lisesine verildi.

2- Prof. Dr. Muharrem Gökçen: Tefenni Sazak köyünde doğdu. Eğitimini tamamlamak için gittiği ABD'de yerleşti. Kanser araştırmaları alanında ihtisas yapan Gökçen, Tefenni lisesinin yapımı için 20 bin dolar para yardımında bulundu. Tefenni'de Barutlusuya giden caddeye adı verildi.

3- Prof. Dr. Mustafa Gülmen: 1942 yılında Tefenni'de doğdu. İstanbul Tıp Fakültesinden (Türk Silahlı Kuvvetleri adına) mezun oldu. Değişik hastanelerde Cerrahi uzmanı olarak çalıştı. Değişik yayınları bulunan Gülmen, değişik hastanelerde Başhekimlik görevlerini başarıyla yürüttü

4- Prof. Dr. Mehmet Kara: 1945 yılında Tefenni'de doğdu. Ankara Ü. Ziraat Fakültesi mezunu olan Kara, doktorasını Almanya'da tamamladı. Köyişleri Bakanlığı başta olmak üzere değişik kuruluşlarda görev yaptı. Mesleğiyle ilgili yayınlanmış beş ayrı kitabı bulunuyor.

5- Prof. Dr. Emine Cebe: 04.03.1953 tarihinde Tefenni'de doğdu. Doktorasını Ege Ü. Fen Fakültesinde tamamladı. 1992 yılında Profesörlüğe yükselen Cebe, Almanya'da araştırmacı olarak çalıştı. Dokuz Eylül Üniversitesinin değişik bölümlerinde görev yaptı.

6- Prof. Dr. Azmi Özcan: 1960 yılında Burdur'da doğdu. Yayınlanmış iki kitabı ve pek çok makalesi bulunan Özcan, Bilecik üniversitesi Rektörlüğü görevini yürüttü. Fatih Üniversitesinde dersler verdi.

7- Prof. Dr. Görsev Gülmen Yener: 1965 yılında Tefenni'de doğdu. İzmir 9 Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesinden mezun oldu. Bartın Devlet hastanesinde çalıştı. 2004 yılında Profesör olan Yener, 9 Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesinin değişik bölümlerinde görev yaptı. 60 kadar makalesi ve kitap çevirileri bulunuyor.

8- Prof. Dr. Levent Yoleri: Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi Plastik ve Rekontrüktif Cerrahi Ana Bilim Dalı Başkanlığı yaptı.

9- Doç. Dr. Süleyman Gülen: 1945 yılında doğdu. Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesini bitirdi. Yurtdışındaki üniversitelerde çalıştı. Tıp literatüründe yayınlanmış 13 makalesi bulunuyor

10- Doç. Dr. Salih Aydemir: 1968 yılında Tefenni'de doğdu. Lisans öğrenimini Ankara Ü. Ziraat Fakültesi Toprak Biliminde tamamladı. YÖK bursuyla ABD'ye gitti. Harran Üniversitesi Ziraat Fakültesi Toprak Bölümünde öğretim üyesi olarak çalıştı

11- Yrd. Doç. Dr. Veli Öztürk: 1960 yılında Burdur'da doğdu. Dokuz Eylül Üniversitesinden mezun olan Öztürk, DEÜ İlahiyat Fakültesi Din Eğitimi ABD öğretim üyesi olarak görev yaptı.

12- Yrd. Doç. Dr. Ali Naci Arıkan: 1964 yılında Tefenni'de doğdu. Marmara Ü. Atatürk Eğitim Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Bölümünden mezun oldu. Balıkesir Ü. Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Spor Yöneticiliği Bölüm Başkanlığı yaptı.

13- Yrd. Doç. Dr. Ahmet Bilgin: Tefenni Hasanpaşa kasabası nüfusuna kayıtlı Bilgin, 1971 yılında Isparta-Yalvaç ilçesinde doğdu. Karadeniz Teknik Ü.Fen-Edebiyat Fakültesi Kimya Bölümünden mezun oldu. 24 bilimsel makalesi bulunan Bilgin'in değişik ödülleri bulunuyor.

14- Yrd. Doç. Dr. Kadir Aşkın Peker: 02 Nisan 1972 tarihinde Tefenni'de doğdu. Bilkent Üniversitesi Elektrik-Elektronik Mühendisliği Bölümünden mezun olan Peker, Yüksek Lisansını ABD'de tamamladı. ***

15- Osman Gülen: 1926 yılında Bulgaristan'da doğdu. Tahsilini eski usul ve eski yazı üzerinden yaptı. 1948 yılında, Türkiye lehine (sözde) casusluk yüzünden idam istemiyle müebbed hapse mahkûm oldu. O sırada Türkiye'ye göç başladı. 8 yıl sonra hapisten salıverildi. Dışarıdan lise diploması aldı. 20.11.1969 tarihinde Türkiye'ye göç etti. Tefennide yaşayan babasının yanına geldi. Tefenni Belediyesinde muhasiplik ve kâtiplik yaptı.

16- Fatih Şimşek: 1976 yılında Tefenni'de doğdu. Ön lisansını Gazi Ü. Tapu Kadastro MY. Okulunda, Lisansını Anadolu Ü. Kamu Yönetimi Bölümünde tamamladı. Yapı Kredi ve Garanti Bankalarında çalıştı. Tapu Kadastro Genel Müdürlüğünde çalışmalarını sürdürdü.

17- Ahmet Yamacı: 1926 yılında Tefenni'de doğdu. Isparta/Gönen Öğretmen Okulundan mezun oldu. Okulda iken 1944 yılında Ankara Radyosuna sanatçı olarak girdi. 1954 yılında İstanbul Radyo Evi Yurttan Sesler Korosu şefliğine atandı. TRT Bilimsel Araştırma Repertuvar Kurulu Üyeliği yaptı. 1000'den fazla türkü ve oyun havası derlemesi bulunan Ahmet Yamacı, 21.03.1987 tarihinde İstanbul'da vefat etti ve Zincirlikuyu Mezarlığında toprağa verildi.

18- Mehmet Turgut (Paskal Mehmet): 1330 yılında Tefenni Höyük köyünde doğdu. İlköğretimini Tefenni İlkokulunda tamamladı. Babasından okuyuculuğu öğrendi. 1977 yılında TRT Antalya Radyosundaki sınavı kazanarak "mahalli sanatçı" unvanı aldı. 4 ayrı eseri bulunan Mehmet Turgut, Hamit Çine'yle işbirliği yaparak derlemelerinden bazılarının TRT'de yayınlanmasını sağladı.

19- Mustafa Kara (Höyüklü Arap): Tefenni Höyük köyünde 1926 yılında doğdu. Üç yıllık eğitmende okudu, askerde jandarma okulunda yarım kalan ilköğrenimini tamamladı. Ailesinden enstrümanların kullanılışını (çalınışını) öğrendi. 1958 yılında TRT Antalya Radyosundaki sınavı kazanarak "mahalli sanatçı" unvanı aldı. Değişik festivallere katıldı, ödüller aldı. Mahalli sanatçıların yetişmesinde bilgilerini aktaran Mustafa Kara, Ahmet Yamacı ve Özay Gönlüm'le işbirliği yaparak araştırma ve derlemelerinin TRT'de yayınlanmasını sağladı.

20- Osman Eryılmaz: 1935 yılında Tefenni-Çaylı köyünde doğdu. İlkokul öğrenimini Çaylı köyü ilkokulunda tamamladı. Bekir ve Mehmet Ali Gürel'lerden eğitim aldı. TRT Antalya Radyosundaki sınavda başarılı olarak "mahalli sanatçı"unvanı alan, araştırma ve derlemeleri bulunan, Tefennili Ahmet Yamacı'nın yardım ve desteğini gören Osman Eryılmaz, davul, zurna, bağlama, saz, cura, kabak kemane, kaval ve sipsi gibi enstrümanları kullanmakta, Çaylı köyünde ikamet etmektedir.

21- Niyazi Birşen (Kör Niyazi): 1908 yılında Van'da doğdu. 1914 yılında Rus ve Ermeni savaşları sırasında, ailesiyle birlikte Tefenni'ye göç ederek yerleşen, okul hayatı yıllarında 14 yaşında gözlerini kaybeden Niyazi Birşen, öğrenimini tamamlayamadı.

Müzisyenliği gözleri kapalı olduğundan kendi kendini yetiştirdi. Tiyatro sanatına ilgi duydu. Suriye ve İran'da gösteriler sundu. Tanbur, cümbüş, ud, keman, akardiyon, bağlama, saz, cura ve darbuka gibi enstrümanları kullanmıştır.

22- Prof. Dr. İsa Kayacan: 20.09.1943 tarihinde Tefenni-Ece köyünde doğdu. İlkokulu köyünde, Ortaokulu Tefenni'de, Liseyi Ankara'da bitirdi. AÜ-AÖF, Halkla ilişkiler bölümünden mezun oldu. İlk şiiri 1956'da, ilk yazısı 24.01.1961'de yayınlandı. Tercüman, Son Havadis, Adalet, Hergün, Orta Doğu, Belde, Anayurt, Sonsöz, Gündem, 24 Saat gibi gazetelerle, Anadolu'daki yüzlerce gazete ve dergide yazdı. 40 bin dolayında makalesi 3 bin 540 gazete ve dergide yeraldı. 127 ayrı kitap yayınladı. Azerbaycan'dan iki fahri doktora, bir fahri profesörlük alan, sürekli basın kartı sahibi gazeteci-azar İsa Kayacan, 11 ayrı Bakanın Basın Danışmanlığını yaptı.

23- Yunus Serttaş: 1951 yılında Karamanlı'da doğadu.. 4-5 yaşlarında Burdur Yetiştirme Yurduna verildi. İlkokulu burdur'da bitirdi. Yeni Turan Gazete ve Matbaasında çalışarak, gazetecilik mesleğine başladı. 1971 yılında Antalya'da bir matbaada çalışarak, mesleğini geliştirdi. Ali İhsan Işıldar ve yakın çevresi, Yunus Serttaş'ı Tefenniye davet ettiler. 1975 yılında Serttaş, Matbaasını kurarak 31 Ekim 1975 tarihinde Tefenni'nin Sesi Gazetesinin yayınını başlattı. 2003 yılı Haziran ayının 17'sinde vefatla aramızdan ayrıldı.

24- Gülbahar Ünlü: 1962 yılında Tefenni'de doğdu. İşletme Fakültesi mezunu olan, değişik zamanlarda, Antalya, İstanbul ve İngiltere'de yaşayan Gülbahar Ünlü, kitaplarını kendi imkânlarıyla yayınladı.

25- Gonca Özmen: 1982 yılında Tefenni'de doğdu. İstanbul Ünv. İngiliz Dili ve Edebiyatı Bölümünde öğrenim gördü, aynı bölümde yüksek lisans yaptı. Yayınlanmış şiir kitapları bulunan Özmen, denemelerini değişik dergilerde yayınladı. 1997 Yaşar Nabi Nayır Gençlik Ödülleri'nde 'dikkate değer" bulundu.

26- Kemal Yaylalı (Çoban şair): 1962 yılında Tefenni-Sazak köyünde doğdu.

27- Nuri Yavuz: 1970 yılında Tefenni Ece Köyünde doğdu. Dokuz Eylül Üniversitesi Resim Bölümünden 1992 yılında mezun oldu. MKÜ-Eğitim Fakültesi, Resim-İş Eğitimi Bölümünde araştırma görevlisi olarak çalıştı. Turgut Pura Vakfı'nın düzenlediği yarışmada Kültür Bakanlığı Ödülü'nü alan Nuri Yavuz, serbest çalışmalarını Konak'taki Atölyesinde sürdürüyor. (2010)

28- Ahmet Korkmaz: 1966 yılında Tefenni'de doğdu. Resme ilgisi okul yıllarında başladı. Katıldığı resim ve afiş yarışmalarında derecelere girdi. Türe Sanat evinde ve Ressam Feryal Taneri'den dersler aldı. Sergiler açan Ahmet Korkmaz, Antalya'da "Desen Sanatevi" adını verdiği kendi atölyesinde çalışmalarını sürdürüyor.

Tefenni "Gelin ağıtları"ndan bir örnek verelim yazımızın sonunda:

-Davulcular dam başından dolaşır,
Düğüncüler kuzu gibi meleşir,
Aman bubam yavaş çaldır davulu,
Ben gitmeden belki gardeşim gelir.
*

-Vur davulcu, davulları inlesin,
Ben gidiyom, şu Tefenni dinlesin.
*

-Ayağıma geydim gara yemeni,
Galdır bubam bağrındaki duvarı,
Bugün mü geldi ayrılığın zamanı?
Ölelim, gidelim ayrılmayalım…

KAYNAK: "Tefenni" adlı kitap: (Osman Gülmen, Fatih Şimşek, Tefenni Belediyesi Kültür Hizmeti, Sistem Ofset-Ankara-2009, 180 sayfa)

Yazının İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler:

1-Belde Gazetesi (Ankara, 22,23,24 Ocak 2010) 2- Gaziantep'te Zafer Gazetesi (04,05,06 Şubat 2010) 3- Zümrüt Rize Gazetesi (10 Şubat 2010) 4- Sonsöz Gazetesi(Ankara,26,27,28 Şubat 2010) 5- 24 Saat Gazetesi (Ankara, 02,04 Mart 2010) 6- Yenigün Gazetesi (Burdur, 02,03,04 Mart 2010) 7- Oğuzeli Gazetesi (Bucak-Burdur, 03,04,09 Mart 2010) 8- Gündem Gazetesi (Ankara, 12,13,14 Mart 2010) 9- Burdur Gazetesi (24,25,26 Mart 2010) 10- Burdur Gazetesi (01,02,03 Nisan 2010)

Mithat Erden

EFSÂNE EĞİTİMCİ, "KOCA MÜDÜR" MİTHAT ERDEN; BURDUR'UN İLÇELERİNDE "İLK" OLAN, TEFENNİ ORTAOKULUNUN KURULUŞ VE BAŞLANGIÇ YILLARINI ANLATIYOR

1950'li yıllarda, özellikle ilçelerimizde, Ortaokulların yeni yeni kurulmaya başlandığı günlere, ilişkin eğitimcilerimizin anıları bugün daha bir önemlilik ve anlamlılık taşıyor.

Mithat Erden hoca, 04 Nisan 1921, Siirt doğumlu. İstanbul Erkek Öğretmen Okuluyla, Ankara Üniversitesi Gazi Terbiye Enstitüsü Edebiyat Bölümü mezunu...

Sandıklı, Tefenni ve Osmaneli Ortaokullarının kurucu Müdürlüğünü yapan Mithat Erden hoca 29 yaşında Tefenni Ortaokulunun kurucu Müdürlüğünü yapıyor. Bu 29 yaşından hareket ettiğimizde, görev yaptığı yıllar 1950'li yılların başına rastlıyor.

Mithat Erden hoca, Andre Gide'nin: "Anı yazmak, ölümün elinden bir şeyler kurtarmaktır" sözünden hareket ederek, anılarını yazmış, kalınca bir kitap olabilecek şekilde yayına hazırlamış. Bu yayın hazırlığı içindeki anılarının, Tefenni Ortaokulu bölümü, yayın hazırlık sayfalarının 99 ncusunda başlıyor. Bu bölümünden aldığım cümleler, o günlerin zorluklarını, görev azim ve kararlılığıyla dolu olan Mithat Erden hocanın eğitim aşkını ortaya koyuyor. Buradan aldığım Mithat Erden cümleleri:

1- Tefenni Ortaokulunu kurmak üzere, denk yaptığımız iki yatak, bir sandık kap kaçı alarak Tefenni'ye hareket ettik. Burdur- Tefenni arası 63 kilometreydi. Üstü renk renk çiçeklerle boyanmış, süslü, tahta karoserli küçük bir kamyon bozması olan otobüse bindik. 20 kişilik araçta yalnız biz vardık. Genç, yakışıklı, uzun boylu, sarı burma bıyıklı şoför kendisini tanıttı. Adı Şahindi. Güleç yüzüyle Tefenni'ye niçin gitmekle olduğumuzu sordu. Ortaokul Müdürü olduğumu, orada ortaokul açacağımı söyleyince, ortaokul ne oluyor, der gibi yüzüme baktı. Burdur'un ilçelerinin hiçbirinde ortaokul yoktu. 63 kilometrelik tozlu yolu 6 saatte alabildik. Karanlık basarken Tefenni'ye vardık. Salaş, ahşap bir han bozması otelde geceyi geçirdik.

2- Tefenni 1800 nüfuslu küçücük bir kasabaydı. Kendisine göre biraz yumuşamış zengin bir "Beylik" kültürü, enteresan bir geçmişi vardı. Evleri bağdadi, kesmetaş ve kerpiç karması idi. Orta Asya'nın renkli göçebe kültürünün izleri yer yer seziliyordu. Kasabının tam ortasında Tefenni Beylerinin konakları, etrafında Beylerin topraklarında çalışan işçilerin ufak evleri yer alıyordu. Kasabanın hayat kaynağı olan, her yerinde sular kaynayan "Koca Pınar" dedikleri bir kaynak, pınarın etrafında gökyüzüne doğru, iki adamın kucaklayabileceği kalınlıktaki çınar ağaçları yükseliyordu.

3- Ortaokulun açılacağı, yaşı uygun ilkokul öğrencilerinin kayıtlarını yaptırabilecekleri, Kaymakamlık tarafından bütün köylere duyuruldu. İlçe merkezinden yalnız on, onbeş çocuk kayıt yaptırdı. Köylerden okula yazılan 50-60 öğrenci, evlerindeki kırmızı, yeşil, sarı çiçek kaplamalı yorganlarını, iki ucunda el işi dantel işlenmiş yastıklarını ve döşeklerini alıp geldi.

4- Zayıf esmer, tarla yanığı yüzlü bir Tefennili hanımla konuştum. Ortaokul çağında iki çocuğu vardı. Fakat yoksulluk yüzünden onları okula yazdıramayacağını söyledi. İki çocuğunu okula alırsam gelip, yatılı çocuklara yemek pişirebileceğini söyledi. Sembolik bir aylıkla işe başladı. O'na 'Kâmile Bacı" diye hitap ediyorlardı. Çalışkan, şefkatli, yumuşak huylu bir insandı. Ortaokulda okuyan bütün çocuklara annelik yaptı.

5- Köy Enstitüsünde "Yaparak öğrenmek" metodunu hatırladım. Bu pırıl pırıl köy çocuklarını aynı metotla yetiştirmeğe karar verdim. Açtığım bu basit öğrenci yurdunun bütün yönetimini öğrencilere bıraktım. Her öğrenci, genel masraflar için ayda üç lira nakit para ve evde tükettikleri tarhana, bulgur, kırma, mercimek, fasülye gibi alışkın oldukları kuru gıdalardan evlerinde paylarına düşen üç aylık miktarı getirip, yurt müdürü olan arkadaşlarına teslim ediyorlardı.

6- Bu yurdun öğrenci müdürü, sonraki yıllarda Hacettepe Üniversitesinde Nefroloji Ana bilim Dalı Başkanlığı yapan Prof. Dr. Şali Çağlar, yemek, kiler, mutfak ve hesap sorumlusu da, yine sonraki yıllarda "yılın başarılı bürokratı" olarak seçilen ve uzun süre Türk Standartları Enstitüsünün Başkanlığını yapan Mehmet Yılmaz Arıyörük'tü.

7- Süvari Birliğinin terk ettiği üç katlı kışlanın ciddi şekilde onarıma gereksinimi vardı. Bu problemi de Köy Enstitüleri metoduyla çözmeğe çalıştım. Öğrenciler boş zamanlarında, okulun bütün onarımını seve seve yaptılar.

8- Okulumuzun öğrencileri, sıralarda oturmuş esneyerek ders dinleyen, bir kulakları zilde, bir kulakları öğretmende olan öğrenciler değil, doğayla iç içe yaşayan, yapan bozan, düşünen, daha iyisini yapmak için çareler arayan, hareketli canlı varlıklardı. Pansiyon Müdürü yatakhanede kalk zilini çalınca, herkes yataktan fırlıyor, yüzünü yıkıyor, yatağını düzeltiyor, gelip mütalâa masasının başında oturup derslerini gözden geçiriyorlardı.

9- Süleyman Dilmen adındaki öğrenci halk oyunu olarak yapılacak jimnastiğin yöneticisi idi. Davul tokmağının ilk darbesiyle "Hadi efeler, başlıyoruz" komutu üzerine eller yukarı kalkıyor, dizler bükülüyor, oyun başlıyordu. Tefenni yöresinin çok sevilen bir zeybeği vardı:

Al yazmam dalda kaldı,
Gözlerim yolda kaldı,
Ne ettim de gelmedin,
Allah'ından bulası.

Öğrenciler, şevkle, hırsa dizlerini yere vuruyor, naralar atıyordu. Tabii bunun gibi beş on zeybek ve halay çekilerek jimnastik dersi bitiyordu. Bu etkinlik

İzmirli öğretmen Rukiye Soytürk'ün nezaretinde yapılıyordu. Bundan sonra Kâmile Bacının hazırladığı, üzerinde dumanlar tüten tarhana çorbası iştahla ve keyifle kaşıklanıyor veya çaylar içilerek kahvaltı yapılıyordu.

10- Bütün kara tahtaları yeşile boyattım. O sıralarda adını şimdi hatırlayamadığım, soyadı Ülkümen olan bir Bakanlık müfettişi okulu teftişe gelmişti. Yeşil tahtaları görünce şaşırdı. "Müdür bey, burasını tekkeye çevirmişsiniz. Bu yeşil tahtalar neyin nesi?" diye memnuniyetsizliğini açıklayınca, kendisine İsviçre'de yeşil tahta kullanıldığını çünkü kara tahtanın öğrencilerin psikolojik dengelerini bozduğunun tespit edilmiş olduğunu, yeşil rengin çocukları dinlendirdiği yanıtını verdim.

Müfettiş sesini çıkarmadı. Ankara'ya döndükten kısa bir süre sonra yayınlanan bir bildiri ile, Türkiye'nin bütün ortaokullarında kara tahta yerine yeşil tahta kullanılması emredildi.

11- Milli bayramlarda, davul- zurna eşliğinde hükümet meydanında kurulan bir kürsüye çıkıyor, ben veya öğretmen arkadaşlarımızdan birisi, Atatürk Devrimlerini anlatıyorduk. Milli duyguları coşturuyor, kasabada bambaşka bir hava yaratıyorduk.

12- Bu küçük Ortaokulda üç yıl okutup mezun ettiğimiz, zeki, çalışkan, dürüst, vefalı öğrencilerimizin hemen hemen tamamı, sonraki yıllarda üst düzey görevlerde bulundular. Bunlardan bazıları; Hikmet Özbağcı, Yalçın Erten, M. Yılmaz Arıyörük, İhsan Barın, Şali Çağlar, Ali İhsan Yüksel, Ali Çiftçi, İsmail Çiftçi, Ali Sümer, Kadir Uysal, Kadir Akın, Mehmet Tekeli, Hüseyin Alper, Mehmet Sunar, Mehmet Yıldırım, Veysel Yıldırım, Ömer Selimoğlu, Hulusi Selimoğlu ve Ramazan Erçiller şeklinde sıralandı…

13- 1951 yılında Bulgaristan'dan büyük bir göç oldu. Kışı geçirmek üzere her ilçeye 100-200 kadar göçmen ailesinin yerleştirilmesine çalışılıyordu. Tefenni'ye de çoluk çocuğu perişan, renkli yatakları ıslak, eşyaları darma dağınık büyük miktarda göçmen gelmiş, ortalıkta kalmıştı. Sonradan, bir çok ilde Valilik yapan Zekeriya Çelikbilekli ile kolları sıvadık.

Öğrencilerimiz ve öğretmenlerimizle Cumartesi günleri, ayrı ayrı kasabalarda kurulan pazarlara gidiyor, halkı yardıma çağırıyorduk. Kürsüye çıkıyor, pazara gelen halka, zalim göçün nedenlerini, Türklüğü Balkanlardan çıkarmak için başvurulan bu çirkin metotları anlatıyor, hüngür hüngür ağlatıyorduk.

14- Bir gün okuldaki kapım çalındı. İçeriye orta boylu, kutni yelekli bir göçmen girdi. "Efendim, ben dört çocuğumla burada ne yapacağımı şaşırdım. Çocuklarımın karnını zar- zor doyurabiliyordum. İş yok, güç yok lütfen bize yardım ediniz" dedi. Bulgaristan da sobacılık yaptığını söyleyen göçmen Ali Usta; "Elimde bir soba yapacak kadar param olsa, kuzine yapar herkese de satarım" diye ekledi. O gün de 170 lira maaş almıştım. Çıkarıp ona 70 lirasını verdim. Parayı alıp sevinçle çıktı.

İlçe merkezindeki hâkimlere, memurlara bunu anlatınca onlar da yakından ilgilendiler. Sonraki yıllarda Ali Usta'nın Denizliye göç ettiğini, orada büyük

bir Kuzine Fabrikası kurduğunu, çok zengin olduğunu öğrendim. İki oğlu da İstanbul'da Tıp Profesörü olmuş.

15- 1950 seçimlerine yakın günlerde Fethi Çelikbaş adında Burdurlu bir Profesör, Tefenni'ye gelip köy köy dolaşmaya başladı. Her toplantıda kürsüye çıkıp, elindeki Bafra sigara paketini gösterip halka, bu sigara paketinin maliyetinin bir lira olduğunu, halbuki CHP iktidarının bunu halka 6 liraya sattığını, bunun için şimdiki iktidardan kurtulup, Demokrat Partiye oy verilmesi gerektiğini bağıra bağıra anlatıyordu. Halk sessiz, nümayişsiz dinliyor, alkışlamadan sadece başını sallayıp duruyordu. Seçim yapıldı. O sessiz, sadece dinleyen halk oyunu, büyük umutlar içinde Demokrat Partinin kıratına verdi.

16- İzmir'de Jimnastik öğretmenliği yapan Mehmet Özbey adında enerjik, halka yakın birisi Milletvekili seçildi. Tefennililer çok mutlu oldu. Mehmet Özbey'in Kasabaya geleceği günü herkes önceden biliyordu. Tefenni'de bir kardeşi vardı. Sade giyimli bir vatandaştı. Özbey'in geleceğinden bir gün önce o, başına siyah bir şapka geçirir, buruşuk, köylü elbisesinin gömleğine siyah bir kravat takar, çarşıda gezinirdi. Herkes, "Tamam, Özbey yarın geliyor" diye hazırlanmaya başlardı.

Özbey, memleketine hizmet yolunda olduğunu göstermek için, arkasında Sağlık Müdürlüğünden sağladığı Willis Jip, içinde bir doktor, bir hemşire ve sağlık memuru ile gelmeye başladı. Köy köy gezerek, hastaları muayene ettiriyor, ondan sonra köy kahvesinde Demokrat Parti' nin yapmakta olduğu ve yapacağı güzel işleri, ballandıra ballandıra anlatıyordu.

17- Ulaştırma Bakanı Tevfik İleri'nin geldiği haberi, Tefenni'de süratle yayıldı. Kasabanın ortasındaki Koca Pınarı gölgeleyen çınarın altında halk merakla Bakanı dinliyordu. Dinden konu açılmıştı. Herkes yeni iktidarın bu konuda neler yapacağını merak ediyordu.

Tevfik İleri gayret sakin ve güvenli bir sesle; "Beyler, bu din işini çok abartıyorsunuz. Dikkat ederseniz, bütün dinlerin temelinde, çok basit ve açık bir ana fikir vardır. Dinin esası temizliktir, maddede ve manada temizlik. Dinlerin ahlak sistemi bu iki esasa dayanır. Bedeninizi, evinizi, çevrenizi, dünyanızı temiz tutacaksınız. Manevi temizlik ise, insanları sevmek, kimseye zarar vermemek, hak yememek, yalan söylememek, herkese yardım etmek, herkese saygı göstermek gibi değerlerdir. Maddi ve manevi bakımdan temiz olan insan, Allahın sevdiği, Allahın koruyacağı insandır" diyordu.

18- 1950 yılında eşim ikinci hamileliğini geçiriyordu. Siirt'deki doğumun acı hatıraları belleğimden silinmemişti. Büyük bir korku ve heyecana kapıldım. Ne pahasına olursa olsun, bebeğimizin doğumunun tıp öğrenimi yapmış doktorların elinde olması en büyük arzumdu. Burdur'da da bir uzman doktor yoktu. Muhakkak eşimi Isparta'ya götürüp orada doğumunu gerçekleştirmesini istiyordum. Fakat şansım yaver gitmedi. Isparta'daki hanım doktor izinli olarak ayrılmıştı. Yerli ebelerden birisi doğumu yaptırmadan önce, gerekli hijyen tedbirlerini aldık. İkinci çocuğum dünyaya geldi. Adını, Ümit koyduk.

19- Yıllar sonra, ben, eşim ve Mehmet Yılmaz Arıyörük İznik'e "Müşküle Üzümü" bayramına gitmek için seyahat ediyorduk. Konu Tefenni'deki yurttan açıldı. Eşim; "Bir gece bir çocuk başına battaniye sarıp pencereden atlamıştı" deyince, Arıyörük; "Ablacağım, o çocuk bendim" demesin mi!.. Çok güldük.

20- Yukarıda anlattığım bütün çabalarımın ödülünü Tefenni'nin kadirbilir halkı verdi. 29 yaşımda olduğum halde bana "Koca Müdür" adanı takmışlardı. Yıllar sonra Tefenni'ye yolum düştü. "Koca Müdür gelmiş" haberini duyan eski dostlar ve halk akın akın ziyaretime geldiler. Lisede kurucu müdür olarak resmimin, Tefenni'nin yetiştirdiği büyük bilim adamı İbrahim Kafesoğlu ile yan yana asılı olduğunu görünce gözyaşlarımı tutamadım.

Not: Tefenni Ortaokulunda 1958, 1959, 1960 yıllarında okuyan (bizim dönemimizde Mithat Erden hocamız okuldan ayrılmıştı. Okul müdürü, Mehmet Özeren'di.) birisi olarak, ömrünü eğitime, öğrencilerine veren, şair, yazar, araştırmacı Mithat Erden hocamızın kuruculuğunu yaptığı ortaokuldan mezun olma gururunu taşıdığımı belirtiyor, hocamızı sevgi, saygı ve minnetle selamlıyorum efendim. (İsa Kayacan)

1949 yılı Gazete haberi: Tefenni İlçemizde bu yıl açılmasına karar verilen, Tefenni Ortaokulu bu yıl açılacaktır.

Tefennide bulunan eski kışla binalarından biri, tadil ve tamamlanarak okul binası haline getirilmiştir.

Binanın bu hale getirilmesinde halkın yardımı fazla olmuştur. Yeni Ortaokula kavuşacak Tefenni ilçemizi kutlarız *(Yeni Burdur Gazetesi, 02 Eylül 1949, Sayfa 3).*

Yazının İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler:

1- Burdur Gazetesi (25, 26, 28, 30 Kasım 2011) 2- Kent Gazetesi (Kilis, 29, 30 Kasım, 01 Aralık 2011) 3- Yenigün Gazetesi (Burdur, 10, 11, 13 Aralık 2011) 4- Zümrüt Rize Gazetesi (29 Kasım 2011) 5- Ses-15 Gazetesi (Bucak, 29 Kasım 01 Aralık 2011)

Burdur'dan genel görünüş

Burdur Saat Kulesi

Burdur Ulu Camii

Burdur Merkezdeki Atatürk Anıtı

BEŞİNCİ BÖLÜM

HİKÂYELERİYLE TEKE YÖRESİNİN BAŞKENTİ BURDUR TÜRKÜLERİNDEN BİR DEMET ÇEŞİTLEME

Teke Yöresinin Başkenti; efelerin harman olduğu yer olarak bilinen Burdur'da en ağırından, en hızlısına zeybek türleri, oyun havaları ve oyunlar dikkat çeker.

Burdur'da türkülerle oyunlar iç içedir. Her türkünün, her havanın bir oyunu vardır. Bunun en özgün örneği Teke yöresi türküleri ve oyunlarıdır. Teke havasının çoğunluğu oyunlardır. Yörenin en tipik oyunu zeybektir.

Hikâyeleri bugün de dilden dile dolaşan ünlü türkülerin sayısı oldukça fazladır. Bunlardan, "Beyköylü Ali Bey" "Tefennili Ali Bey" ve "Kemerli Gaz Amat" Hamit Çine'nin 1989 yılında yayınladığı "Burdurdan Damlalar" adlı kitabıyla, İsa Kayacan'ın Ocak 1991'de genişletilmiş 2. baskısını yayınlandığı "Burdur Hatırlamaları" adlı kitabıyla yine İsa Kayacan'ın Ağustos 2005'de yayınlandığı "Burdur'un Saz ve Söz Ustaları" adlı kitaplarında uzunca bir yer tutmaktadırlar.

a) Halk müziği: Burdur halk müziğinde Ege Bölgesi özellikleri ağır basmaktadır. Teke havaları yörede geniş bir alan meydana getirmektedir.

b) Ünlü Türküler: Burdur'un köylerinde yakımlar, düğün havaları, eşkıya havaları, Afşar Beyleri, uygulamalı havalar (Varyantlar) ve teke havaları çalınır ve söylenir.

c) Yakımlar: Çoğu kez kimlikleri bilinmeyenlerce söylenir. Kaza, su baskını, öldürme, anasız-babasız kalma, zorla evlendirme, kız kaçırma, kızın sevdiğine kaçması, oğlanın sevdiğinin başkasına kaçması, sıla ve askere gitme gibi olaylar üstüne yapılan ezgilerdir. Arvallı köyünden "Hatça" Türküsü bu türün en güzel örneklerindendir:

Denizin dibinde Hatçam demirden evler,
Ak gerdanın altında da çiftedir benler,
O kınalı parmaklarda o beyaz eller,
Yolcuyum yolumda eyleme dilber.
Ovalara duman çökmüş görmedin mi?
A kız kendi saçını örmedin mi?
Alçaklara karlar yağmış, yükseklere buz,
Gel sarılalım yatalım ince belli kız.
Dalga dalga dalga dalga dalgalanıyor,
Hatçayı görenler sevdalanıyor.

d) Düğün Havaları: Yörede çokça rastlanılan gelin okşama, gelin alma, gelin karşılama, kına havaları bu türdendir.

e) Eşkiya Havaları: Günümüzde ya da önceki yıllarda şakilik, zaptiye ve öldürme olaylarını konu alan havalardır. Milli Kurtuluş Savaşına katılmayan efelerce benimsenmiş, Bucak türküleri bunlara örnek olarak gösterilebilir;

Asarın alçakları,
Poçumun saçakları,
Gene nereye basmış,
Bucak'ın kaçakları?
Hükümetin kapıları burmalı
Kel Mahmut'u kurşun ile vurmalı...

Bunun dışında Tefenni'nin "Şu Çavdırın hanları", Kemer'in "Kaz Ahmet, Gaz Amat" türküleri, eşkıya türkülerinin örneklerindendir.

f) Afşar Beyleri: Oğuz Türklerinin yirmi dört boyundan biri olan Afşarlarından gelen (Avşar) gurbet havalarımızın şahı, tarihsel bir yiğitliği, heybetliği aşkı ve güzelliği geçmiş asırların derinliklerinden tüm tazeliği ile günümüze kadar getiren, duygulandıran ve doyuran bir ezgidir.

Bunlar uzun hava türü olup, Afşar Beyleri üstüne yakılmıştır. Acıpayam ve çevre köyleriyle tüm Burdur köylerinde söylenir. Afşar düzeniyle ve özel çırpma (tezene) mızrapla çalınıp söylenmektedir. Bu türe verilebilecek en iyi örneklerden:

Adını da sevdiğim Afşar Beyleri,
Sizede bir vezirlik yakışıp duru.
Topla dizgini tanı kendini,
Karşıda düşmanların, bakışıp duru.

Kar mı yağmış şu Afşar'ın düzüne,
Sızılar mı inmiş kıratımın dizine,
Selam söyleyin Afşar Beyin kızına,
Kendi güler, beni cığlatıp duru.

g) Oyun Havaları: Teke oyunları ağır ve kıvrak zeybekler, kırık havlar, uygulamalı oyun havları ve teke oyunlarının tümüdür. Kırık ve Teke havalarını kadınlar güzel oynar. Oynadıkları Teke Zortlaması, tepsi tencere kapağı, leğen darı ve dümbelek gibi sazlarla çalınıyorsa buna "Dımıdan" denir.

ğ) Gurbet Havaları: Ölçüsüz ve özgür dizinde, ağıt duygusu uyandıran ezgilerdir. Genellikle Teke oyunları ve Teke zortlamalarından önce çalınır. Ali Bey, Güllük dağı, Sürmelim, Gurbet, Yol Havası, Haydülen, Ümmü, bu havalara örnek gösterilebilir.

Burdur ve Teke yöresinin müzik folklorunda karakteristik bir yeri olan gurbet havaları, yöre halkının çeşitli sosyal olaylara karşı fazla duyarlılığını ortaya koymaktadır. Eğer olaylar, aşkı, yiğitliği, ayrılığı ve ölümü dile getiriyorsa, yakımlar, yaslar, zamanın akışı içinde dilden dile kulaktan kulağa türküleşiverir.

h) Tekelioğlu (Haydulen): Klasik gurbet havalarımızdan biri olup, Teke Beylerinden birinin yiğitliğini ve korkusuzluğunu anlatır. Tekelioğlunun düşmanlarından birisi, yörenin güzel kızlarından birini kaçırır. Kızı aramaya Tekelioğlu'da katılır. Kızın ölüsü bulunur. Olaya çok üzülen Tekelioğlu, kır atına binerek kaçıranı yakalar ve öldürür. Beş bölümden meydana gelen gurbet havasının ilk bölümü şöyledir; **Haydulen:**

Alt yanım deniz de üst yanım balkan,
Kır atın boynunda yaldızlı kalkan,
Üstüme de gelmesin ölümden korkan.

Tekelioğlu deye ünüm (namım) var benim,
Alabıçak üstünde şanım var benim,
Çekerim bıçağı zorum var benim.

ı) Güllük Dağı: Asırlar öncesinin millet birliğini, yurt bütünlüğünü ve sevgisini, geçmişin temiz duygularını dile getiren bu ezgi, gurbet havalarımızın klasik türkülerinden biridir. İki bölümden meydana gelmekte olup, birinci bölümünde şöyle denilmektedir:

Güllük dağındadır bizim yurdumuz,
Bir dağılır, bir toplanır ordumuz,
Bir orduya bedel gelir dördümüz,
Arkam Allah, kalem sensin Bey dağı
Seyre geldim Güllük dağı, Bey dağı.

1- A) BEYKÖYLÜ ALİ BEY:

Hikâyenin başlangıç tarihi aşağı yukarı 1835-1840 yılları. İncir çekirdeğini doldurmayacak nedenlerle ve tahriklerle olaylar zinciri büyütülmüş bir eşkiya veya halkın deyimi ile bir efe türemiştir.

Bugün büyük bir kasaba olan ve Tefenni'ye 15 km. uzakta bulunan Beyköy, 150 yıl önce küçük bir köy idi. Aynı yıllarda Tefenni de bir köy görünümünde olup, çevre yerleşim yerlerinin ortasında bulunduğu için merkez durumda idi. Tefenni'de zamanın Beylerinden ve Çömekoğulları'ndan Hacı Mehmet Bey bulunmaktaydı. Hacı Mehmet Bey, hem çevrenin sorumluluğunu yüklenen hem de padişaha bağlılığı ile tanınan bir idareciydi. Diğer köy ve çiftliklerinin yanında Beyköy ile de ilgili olup, ayrıca Beyköy'de, yakın akrabalarından olan kişiler oturmakta idi. Olayın kahramanı olan Ali Bey bunlardan biri olup, yeğeni durumundadır.

Ali Bey, 23-24 yaşlarında, uzun boylu ve yakışıklılığı ile tanınan çalışkan bir delikanlıydı. Köy kızlarının gönlünde taht kuran Ali Bey'e emekli zaptiye çavuşu İbrahim'in kızı yanmış tutuşmuştur. Kız, birkaç kere Ali Bey'in yoluna çıkmış konuşmak istemiş veya konuşmuştur. Bu hareketleri ile dile düşen kızın babası İbrahim, Ali Bey'e baskı yaparak kızının güya namusunu temizlemesi için onunla evlenmesini istemiş ve bunu birkaç defa tehditlerle tekrarlamıştır. Ali Bey, kızla ilgisi olmadığını yeminli kasemli söylemesine rağmen bir türlü inandıramamıştır. Emekli olduktan sonra Tefenni'de nüfus işlerine bakan zaptiye çavuşu İbrahim, Hacı Mehmet Bey'e haber vermeden, eski bir ordu mensubu olmasına güvenerek, Konya Valisi'ne şikâyette bulunmuştur. Kısa bir süre sonra Burdur'dan gelen zaptiyeler Ali Bey'i tutuklamak istemişler, bunu öğrenen Ali Bey çevreninde yardımıyla kaçmıştır. Bütün aramalara rağmen bulunamayan Ali Bey, dağa çıkmış eşkıya olmuştur artık. Ara ara Kaş'a kadar inerek zenginlere baskılar yapmış, fakir fukarayı gözetmiş ve çevreye ününü duyurmuştur. Uzun zaman Elmalı'nın Beyler Köyü Ağası Sarıbeyzade Mehmet Bey, Ali Bey'i misafir etmiş ve korumuştur. Konya'dan kesin talimat alan zaptiyeler, Ali Bey'i yakalayamayınca ağabeyini tutuklayıp Antalya Hapishanesi'ne kapatmışlardır. Durumu iyice vâkıf olan Hacı Mehmet Bey'in kendisini affettireceğine dair teminat vermesine rağmen Ali Bey düze inmemiştir. Ağabeyinin tutuklanmasından dolayı başçavuşa iyice kinlenen Ali Bey, herkes tarafından korunur ve sevilir olmuştur. Bu arada Ali Bey'e iki de kızan katılmıştır. Bunlardan biri Nuri, diğeri de, ailevi nedenlerden dolayı aralarında husumet olan ve dayısına karşı çıkan, başçavuşun yeğeni Arap'tır. Ali Bey'in yanında sevdiği kadın Fatmana'da vardır. O'nu yanından hiç ayırmaz.

Beyköy'ün birkaç km. batısında "Balık boğazı" denen bir vadi vardır. Vadinin güneyinde boylu boyunca uzanan kayalık bir tepe (Ali Bey Taşı), tepenin başladığı yerde "Çatal değirmen" (iki boyalı) ve onun biraz ilerisinde, kayanın altında mağara bulunmaktadır. Değirmeni döndüren dere mağaranın önünden geçmektedir. Ali Bey ve yanındakiler, çok zaman, kimseden habersiz bu mağarada saklanırlar. Böyle bir durumda Nuri ile Arap nöbet tutarlardı. Bugün "Ali Bey Taşı" denen o kayalığın dibindeki "Çatal değirmen" ve mağara bugün de yerli yerinde durmaktadır.

Ali Beyin ağabeyi, Antalya hapishanesinde iken Antalya valisi ile konuşmak istemiş, bir tatil günü valinin evine götürmüşler. Vali'den kendisini bırakmalarını istemiş, yalvarmış, "Beni bırakmazsanız Ali Bey başçavuşu öldürür, hemde yakarak öldürür" demiş, inandıramamıştır. Birkaç gün sonra başçavuşun yakılarak öldürüldüğü haberi gelmiştir.

Hergün atıyla Tefenni'deki görevine gidip gelen başçavuşu, "Kuru kuzu" mevkiine yakın bir yerde beklemeye başlamışlar. Akşamüstü, başçavuşun önce atını öldürmüşler sonra kendisini armut ağacına bağlamışlar. Başçavuşun yalvarmalarına aldırmayan Ali Bey mavzerini ateşlemiş, Arap, Ali Beyden aldığı emir üzerine ağlayarak çalı çırpı toplamış ve dayısının etrafına sıralamıştır. Başçavuşun bağırması, yalvarması ayyukaya çıkmış, Arap da çalıyı tutuşturmuş. Başçavuş yanarak ölmüş, bu olaydan sonra Ali Bey'in ağabeyini hapisten çıkarmışlardır.

Hacı Beyin eli ayağı bağlıdır. Bu olaydan sonra padişah tarafından gelen son emirle Hacı Beyden Ali Beyin kellesi istenmektedir. Üzülerek Ali Beye haber gönderip, teslim olursa affettireceğini bildirir. Bol ağaçlıklı vadisiyle ve mağarasıyla, emniyetli ve gizlenmeye en uygun yer olan "Balık boğazı"ndan Hacı Bey dayısına, teslim olmayacağını, gelip kendisini teslim almasını cevaplar. Anlatılanlara göre, Hacı Beyin gelmesini emniyet bakımından istemiş olup, Hacı Bey, silahlı adamlarıyla "Ballık boğazı"na vardığında kuşluk vaktidir. Nuri mağaranın yakın bir yerinde, Arap da "Ali Bey taşı" nın üzerinde nöbettedir. Ali Bey, mağarada, sevdiği kadını Fatmana'nın dizinde uyumaktadır. Fatmana, mağaranın önünden, geçen derenin bulandığını görür. Suyun bulanması hayra alâmet değildir, bundan "Çatal değirmen"in yanından atlıların geldiği anlaşılmaktadır. Ali Bey toparlanır, mavzerini alır, mağaranın ağzına yakın çıkar. Fatmana, çıkmaması için yalvarır önüne çıkıp engel olmak ister. Bu arada Hacı Bey ve adamları mağarayı sarmışlardır. Hacı Bey bağırarak dayısı olduğunu, mavzerinin mekanizmasını da çıkarıp atmasını, teslim olmasını ve kendisine bir kötülük yapılmayacağını söyler. Ali Bey, "mademki böyle diyorsun çıkıyorum dayı" der. Ali Bey çıkarken, Fatmana kendisini o'nun önüne atıverir. O sırada Hacı Bey adamlarına işaret etmiş bulunur (göz eder) silahlar patlar, önce Fatmana sonra da Ali Bey vurularak öldürülür. Anlatılanların bir kısmına göre, Arap taşın başında iken telaşından büyük taşları aşağıya düşürmüş, bu taşlardan birisi de aşağıdaki Nuri'nin başına isabet ederek ölümüne sebep olmuş. Kimine göre de Nuri, aynı gün vurularak öldürülmüş. Arap ise, hapiste yattıktan sonra uzun zaman yaşamış.

Ali Beyin kellesi kesilerek aynı gün, atın terkisinde Burdur'a götürülmüş. Söylentilere göre ağıtını kız kardeşleri yakmışlar. Zamanın akışı içinde, dilden dile, kulaktan kulağa yayılarak, halkın duygularını yansıtan bir gurbet havası olmuş.

Padişaha bağlılığını böyle ağır bir yükle acıyla ispat eden Hacı Beye bir elçi, kılıç ile beraber paşalık rütbesi getirir. Hacı Bey, yeğeninin kanı üzerine böyle

bir şeyi kabul edemeyeceğini söyler. İkinci kez gelen elçi, padişahtan muhakkak bir dilekte bulunacağını iletir. Tefenni'nin kaza olması dileğinde bulunur. Tefenni böylece kaza olur.

Ali Beyin türküsü 12 dörtlükten meydana gelmektedir. İlk ve son dörtlükleri şöyledir.

Ali Beyim taştan çıktı parladı,
Sakalı yok, bıyığı terledi,
Yavuklusu karşı çıktı ağladı,
Gitti gençlik der der ağlar genç Ali.

Ali de Beyim de koya komuş fesini,
Yüksek kayalarda duydum sesini,
Gelinlerin de nesini tuttun nesini,
Ali Beyim der der ağlar anası.

B) ALİBEY TÜRKÜSÜNÜN GERÇEĞİ:

Burdur - Tefenni bölgesinde destan yazan ve yazdıran Ali Bey hakkında, uzun süre Beyköy Belediye Başkanlığı yapan, *İsmail Aşçı*'nın görüşleri; Bölgemizde bir tarih, bir destan, bir roman yazdıran Ali Bey üzerindeki yorumları gelin hep beraberce dürüst ve doğru bir şekilde toparlayalım: Ali Bey bu bölgede bir destan yazdırmış hakiki bir Batı Akdeniz delikanlısıdır. Şimdiye kadar çok şey dendi ve yazıldı. Yazarlar ve program yapımcılarına verilen ifadelerde Ali Beyin eşkıya olduğu, efe olduğu söylendi. Ben Ali Bey'in eşkıya olmadığını iddia ediyorum. Ali Bey'in dosyasını açıyorum, baştan sona inceliyorum. Dosyasında bir tek ölüm buluyorum, diğer yorumlar hep uydurmaca. Ali Bey'in tek suçu sevmektir. Ne geldiyse başına bir kıza âşık olmasından gelmiştir.

O zamanlarda görücü usulü ile evlenmeler vardı. Ali Bey'e dayısı Hacıbeyin kızına söz kesilir, söz kesildikten sonra Ali Bey bir ara dayısının kızını görme fırsatını yakalar ve gönül buya kızı beğenmez. Aynı köyde yani Beyköyde Zekiye adlı kızı görür ve âşık olur, dayısının kızından vazgeçer. Zekiye ile anlaşarak dağa kaçarlar. Zaptiye (şimdiki adıyla karakol) bunların peşine takılır. Dayısı Hacıbey'de bu çevrenin sözü geçen eşraflarındandır. Orası senin burası benim derken aylar geçer. Bu arada Başçavuş lakabını taşıyan birisi yakalanması için devamla Ali Bey'i Tefenni'deki makamlara şikâyet eder. Ali Bey defalarca başçavuşu, "yapma şikâyet etme beni, benim kimseye zararım yok" dediyse de bir türlü dinletemez. Eh insan her zaman pekmez küpü gibi olmaz ya, birde sirke küpü gibi oluverir, zaten ne olursa da o zaman olur.

Ali Bey başçavuşu atı ile diri diri yakar, dosyasındaki tek ölüm hadisesi de budur. Ve neticeye doğru gelindiğinde dayısı Hacıbeyin kızını almadığı için dayı ona ayrıca bir kin besliyor tek düşündüğü Ali Bey'i öldürse de kin ve intikamını bir alsa. Dayısının da yardımı ile Ali Bey'i Ballık mevkiinde kıstırırlar.

Ali Bey'e teslim ol sesleri duyulur. Bu sesler arasında Ali Bey dayısının "Çık Ali Bey ben varım seni vurdurtmam" sözüne güvenir ve teslim olmaya karar verir. Fakat Zekiye durumu sezer. "Alim teslim olmayalım" diye yalvardıysa da yalvarmalar boşa gider. Ali Bey Zekiye'yi dinlemez. Teslim olmak için çıktığı sırada vurulur. Onunlada kalmaz, başını boynundan kesip Burdur'a götürürler. Ve ardından maniler, türküler yakılır. Ali Bey olayının özü hakikisi budur.

Ali Beyim taş başında oturur,
Keklik yavruları suya götürür,
Çok seviler tez ayrılık getirir,
Gitti gençlik der de ağlar genç Alim.

Beyköyü'nün üstünde bir bulut uçtu,
Alibey'in kellesi Burdur'a düştü,
Bunu görenlerin tebdili şaştı,
Gitti gençlik der der ağlar genç Alim.

Çatal değirmenlerin suyu bulandı,
Zekiye'nin saçları al meşelere dolandı,
Ali Beyim öldüğüne kalbim inandı,
Gitti gençlik der der ağlar genç Alim.

Ali Beyim kuşluk tuttu güreşi,
Terkiye astılar gövdesiz başı,
Alimin haline ağlar her kişi,
Gitti gençlik der der ağlar genç Alim.

Ali Beyim oldu kurbanlık koyun,
Hacı bey dayı senden gitti bu oyun,
Ben gittim Zekiye'yi dipdiri mezara koyun,
Gitti gençlik der der ağlar genç Alim.

2- TEFENNİ'Lİ ALİ BEY

Tefenni'nin kalbur üstü ailelerinden birinin oğlu olan Ali Bey, asabi mizaçlı olup, kumara düşkünlüğü ile tanınırdı. Bu nedenle zaman zaman ailesi ile arası açıldığı da oluyordu. Bazı akrabalarına kin güttüğü söyleniyordu. Bunlardan biri de Tevfik Bey idi. Bir gün, Ali Beyin hayvanları Tevfik Beyin ekinini zarara sokmuş. Tevfik Bey de haklı olarak, geleneğe ve töreye göre, zarar ziyan kesilinceye kadar hayvanları kapatıyor. Ali Bey de kapatılan yerden hayvanlarını çıkarmak istiyor ve gece gelip kapıya dayanıyor. Tevfik Bey pijamalı olarak aşağıya iniyor ve engel olmak istiyor. Bir müddet ağız münakaşasından sonra Ali Bey bıçağı savuruyor. Tevfik Bey bıçağı eliyle karşılayıp tutuyor, fakat Ali Bey çekince, Tevfik Beyin eli sakatlanıyor. Ali Bey daha sonra 10 bıçak daha

vuruyor. Olaya şahit olan, Çaylı'lı Hüseyin'in (daha sonra Çaylı'lı Hüseyin efe olacaktır ve kaynak kişilerimizden birisidir) teyzesi Haçca, Ali Beyin kafasına odun vurarak etkisiz hale getirir. Tevfik Bey yaylı araba ile 10 saatte Burdur Hastanesine getirilir ve devrin ünlü doktoru Burdur'lu Zekâi Bey tarafından tedavi edilir. Ali Bey ise bu suçundan 3 sene hapis yatar. Daha sonraları kumara para yetiremeyen Ali Bey, üvey annesinin altınlarına ve parasına göz diker, bu nedenle yaptıkları kavgaların birinde babasına silah çektiği söylenmektedir. Böylece aileden de tamamen kopan Ali Bey, bir müddet daha kirli işlerle uğraşmıştır.

Ali Bey, Cumhuriyetin ilk yıllarında, Denizli karakolunda jandarmadır. Yöreyi iyi bildiği için, Çavdır karakoluna evrak götürmek görevi kendisine verilir. Ali Bey, mavzeri omzunda Denizli'den ayrıldıktan sonra Kızılhisar yakınlarında, o tarihlerde hükümet kuvvetlerince aranan devrin azılı eşkiyalarından Dinar'lı Koca Mustafa'nın adamları tarafından önü kesilir. Ali Beyin, kendisini arayan jandarmalardan olmadığına ve görevle Çavdar'a gittiğine inanan Koca Mustafa, kendilerini gammazlamaması için Ali Beyden söz alır ve bırakır. Fakat bu olayı uzaktan gören bir köylü hemen durumu ilgililere bildirir. O günlerde oralardan geçen Jandarmanın Ali Bey olduğu tesbit edilir. Bir müddet sonra Denizli'ye dönen Ali Bey, Karakolda sıkıştırılır ve nezarete atılarak dövülür. Yediği ağır dayağa rağmen Koca Mustafa'nın yerini söylemez. Bu sorgulama, sık sık ve dayak atılarak tekrarlanır. Ali Bey bir fırsatını bulur ve mavzerini alarak kaçar. Kaçış o kaçıştır. Baskınlar, soygunlar ve kadın kaçırmalarla çevreye kısa zamanda ününü duyuran Ali Bey, tek başına etrafa korkulu anlar yaşatmaktadır. Burdur Jandarma Kumandanlığına bağlı olarak Tefenni'de görev yapan yüzbaşı Ferudun Bey devamlı olarak çevredeki eşkiyaların takipçisidir. Ali Bey de bunlardan biridir.

Tefenni'nin 5 km. doğusundaki Hüyük çiftliğinde (şimdi köy) yaşayan köylülerden Mustafa Ağaların Rıza (Hüyük'lü Rıza), Tokat dolaylarında askerliğini yapmaktadır. Çevrede güzelliğiyle namlı bir de karısı vardır. Bir gün kadına tecavüz edilir. Olay yayılır. Yakınları durumu Rıza'ya bildirirler. Rıza, o kişiyi öldürmek için mavzeriyle askerden kaçarak gizlice Tefenni'ye gelir ve daha önceden çok yakinen tanıdığı Ali Beyi bulur ve maksadını açıklar. Ali Bey Rıza'yı yanına alarak daha da kuvvetlenir. Hüyük'lü Rıza, Ali Beyin sağ kolu olmuştur. Bütün vukuatında ona ortaktır. Yüzbaşı Ferudun Bey onları yakalamak için çeşitli planlar yaparak fırsat kollamakta, Ali Bey de bunu hissettiği için tedbirli davranmaktadır. Hatta işi daha da azıtarak Ferudun Bey'e haber gönderip kendisiyle uğraşmamasını, aksi halde öldüreceğini söyleyerek tehdit eder. Bu arada Rıza, amca çocukları Rıza ve Mustafa'nın ağır tahrikleri ile, daha önceden arazi çekişmesi yüzünden araları açık olan, Yörük İbramların Mehmet ile Hüseyini, sonra da Topal Hasanın Osmanı vuruyor. Mehmet ve Hüseyin ölüyor, Osmanı öldü diye bırakıyor, fakat Osman daha sonra iyi oluyor.

Ali Bey daha önceki bir kumar baskınında komser Mehmet'e karşı koyarak

silah sıkıyor, kurşun sekerek komser Mehmet'in gözünü kör ediyor. Ali Bey bu suçtan gıyaben 8 sene hapis cezası yiyor, fakat kaçak olduğu için ceza uygulanamıyor. Bu arada, devamlı yanında taşıdığı "Osmanlı anahtarı mavzer"i Ali Bey'e Çaylı'lı Hüseyin hediye ediyor. Ali Bey işi, artık tamamiyle eşkiyalığa dökmüştür. İşte bu eşkıya geleneğine uyarak, yanına namlı güzellerden birini almak ister. Çevrede en güzel kadının nerede olduğunu bilen kişinin, Bunak'lı (Başpınar) Nuri olduğunu Rıza'dan öğrenir. Bir gece Nuri'ye baskın yaparak onunla beraber Karaköy'e gelirler. Nuri kadının evini gösterir. Kapıyı tekmeleyerek içeri dalarlar. Ne olduğunu anlayamayan karı koca yataklarında iken, Ali Bey kadına artık kendisinin olacağını söyler ve atının terkisine atarak uzaklaşırlar. Karaköy'lü Zeynep Ali Beyin kadınıdır artık.

Ali Bey, bazı geceler Rıza ile Çavdır'a iner ve hancı Sarı Amad'ın (Sarı Ahmet) hanında kalır. Hancı Sarı Amad, ıslahı nefsetmiş bir sabıkalı olduğu için Ali Bey kendisine güvenir. Hâlbuki hanın ilerisinde ve karşı tarafta jandarma karakolu bulunmaktaydı. Sezdirmeden orada kalabilmek ancak hancıyla olan karşılıklı güvenceden ileri gelmekteydi. Aslında Sarı Amad Ali Beyden çok korktuğu için sır vermiyordu.

Bütün çevre illere kadar ünü yayılan Ali Beyin türküsü yakılmıştı bile. Türkü dilden dile, kulaktan kulağa yayıldıkça halk arasında Ali Beyin saygı ve sevgisi daha da artmıştı.

Ferudun Bey, Ali Beyin tehditlerine aldırmadan, müfrezesiyle takibini yapıyordu. Yine böyle bir takipte Ali Bey ile Rıza'yı Teke ovasında sıkıştırıyorlar. Fakat bu takipten de kendisini sıyıran Ali Bey ile Rıza "Samas beline" geliyorlar. O arada Yeşilova'lı Mustafa çavuş (pehlivan), Karamanlı'dan Antalya'ya giden yolculardan "Samas belinde" efelerin olduğunu öğreniyor ve takip ederek Aren köyüne geliyor ve gece orada kalıyor. Bu arada Ali Bey ile Rıza Kemer'e geliyorlar ve bir arkadaşlarının evinde yatıyorlar.

Mustafa çavuş, Kılavuzlar köyünde Ferudun Bey ile jandarmaların olduğunu öğreniyor ve Kemer ovasında, Kemer'li Kara Mehmet Ceylan (kaynak kişilerden biri) ile karşılaşıyor ve ona Ferdun Beye haber vermeye gittiğini söylüyor. Ferudun Bey akşam yemeğinde Kemer'e gidip Molla İsmail Ağanın evinde misafir ediliyor ve Ali Beyi aratıyor. Ali Bey ise karşıki evde yatıyor. Sonra oradan Çakmakcı'nın Amad'ın (Ahmet) evine gidiyor ve gece kaçıyorlar, doğrudan Hatıb'ın evine gidiyorlar. Hatıp bunları evine almıyor, onlar da oradan ayrılarak "Nergisli" mevkiindeki çoban ağıllarına varıyorlar. Ağıl damında kalan bir çobanla beraber orada kalıyorlar. Çoban ateş yakmak için çırpı toplamaya çıktığında, takipçi jandarmalarla karşılaşıyor. 2 jandarma ile Hüyük'lü Osman (Hüyük'lü Rıza'nın daha önce vurup öldü diye bırakıp gittiği Osman) Ali Beyin ve Rıza'nın orada olduğunu öğreniyorlar. Bu arada Ali Bey dışarıdaki durumu fark ediyor. Hüyük'lü Osman ağıldaki koyunun içine giriyor. Bir kaynağa göre Osmanı Ali Bey, diğer bir kaynağa göre Rıza vuruyor. Aslında Osman, Ali Beyin arkadaşı ve dostudur. Ölüyorken Ali Beye gitmesi-

ni söylüyor. Takibe sonradan katılanlardan Yaka köyünün bekçisi yaralanıyor. Çaylı'lı Sarıyı Rıza, Jandarmanın birisini de Ali Bey öldürüyor. Diğer Jandarmada silahını bırakıp kaçıyor ve Ferudun Beye haber götürüyor. Ali Bey ile Rıza Eşenli çiftliğindeki ağanın atlarına binip Kılavuzlar'a geliyorlar, at değiştirip Hüyük'e geçiyorlar ve Hüyük'lü Osman'ın yakınlarına "ölünüzü getirin" diyorlar. Oradan da Çaylı'ya gidip babasına, Sarının olduğunu bildiriyorlar.

Ali Bey ile Rıza bir ara Nazilli'de tiyatro seyrederlerken, Rızanın sanatçı kadına sataşmasından dolayı çıkan olaydan da kaçarak kurtuluyorlar.

Ali Bey, istediği kızı vermedi diye kızın anasını vuruyor. Daha sonra Dengere'li Mehmet efenin baldızı Hörüyü, Bunak'ta (Başpınar) Molla Bekir'in Osman'ın elinden alıp odalık gibi yanında gezdiriyor. Bir defasında Karaköy'ü basıyorlar. Ali Bey ile Rıza birer erkek, Hörü ise bir kadın öldürüyorlar.

Sarı Amadın hanı eşkıya yatağıdır. Ferudun Bey bunu bildiğinden Sarı Amadla gizlice anlaşır ve Ali Beyin geldiğini haber vermesini ister.

Bir gün, Ali Bey ile Rıza yine Çavdır'a gelip hana inerler. Hanın avlusunda ve handan ayrı olarak inşa edilmiş olan "sirke damı"nda içki içmeye otururlar. Sarı Amad kapıyı dışardan kilitleyerek sözde onları emniyete alır. Bir müddet sonra Ali Bey ile Rıza ile iyice sarhoş olurlar. Bu arada handa yangın çıkar ve han alev alev yanmaya başlar. Çavdır karakolunda görevli bulunan, Fethiye, Denizli ve Burdur'dan gelen jandarmalar yangını söndürmeye çalışırlar. Müfrezenin başında Ferudun Bey vardır. Karakol kumandanı ise Karabayırlar'lı koca deli Ali idi. Sarı Amad, sivil Hamit çavuşun kız kardeşi Ayşe ye "sirke damında" eşkiyalar var der. Ayşe "eşkiyalar var" lafını "eşyalar var" anlar ve onları kurtarmak için haber verir. Jandarmanın birkaçı gelip kapıyı kırarlar. Ali Bey ile Rızayı görünce, silahları da olmadığı için kaçarlar. Rıza önde Ali Bey arkada olmak üzere çıkarlar, fakat ayakta duracak halleri yoktur. Sallanarak avlunun koca kapısına varırlar. Fethiye'li bir jandarma kapıyı tutmuş açmıyor. Ali Bey arkası üstü yere düşüyor. Rıza uzun boylu, onun çağşır kolundan tutup ayağa kalkıyor, 10-15 dakika kapıyı tutan jandarma, daha sonra kapıyı bırakıp kaçıyor, fakat bu arada kapı açılıyor ve Rıza kaçan jandarmayı vuruyor. Ali Bey ile Rıza meydana çıkıyorlar. Nahiye müdürü Sadık Bey arkalarından tabanca atıyor, fakat onlar hiç tınmadan yürüyerek gidiyorlar. Nuri Hocaların evinin yanındaki çift yoldan Ali Bey dere tarafına, Rıza da ova yoluna (bahçelere) doğru gidiyorlar. Ali Bey dereye inince Koca pınardan başını ve yüzünü yıkıyor. Önündeki çaylıkta bir çobandan kepenek alıp dere boyu gidiyor ve kendini kurtarıyor. Rıza, sağdaki yoldan yani Alimin Mustafa'nın evinin yanından baş aşağı inerken bir jandarma ile karşı karşıya geliyor, silah sıkıyor, jandarmalar Rızayı, mısır tarlasına girmeden vuruyorlar, ayağından sürüyerek getiriyorlar.

Ali Bey daha sonra İzmir ve Manisa dolaylarında bir yıl kadar çeşitli işlerde çalışarak kendini gizleyebiliyor. Fakat bir ara Manisa'da Ali Beyi Burdur'lu aşçı Mehmet görüp tanıyor. Jandarmaya haber veriyor, müsademede Ali Bey

bir jandarma vuruyor. Daha sonra Manisa'lı arkadaşı Behlül ile yakalanıyorlar. Burdur'dan gelen Çavdır'lı Osman ağa ile Kılavuzlar'lı efe, İsmail Ali Bey'in kimliğini tasdik ediyorlar. Ali Beyi merdivene bağlayarak, trenle Burdur'a getiriyorlar. Ali Bey 7 sene hapis yattıktan sonra 1939 yılında, Burdur pazarının kurulduğu salı günü idam ediliyor.

Şu Çavdır'ın Hanları, türküsü 8 bölümden meydana gelmekte, mısra sayısı 4-6 olarak değişmekte olup başlangıç ve bitiş bölümleri şöyledir:

Şu Çavdır'nın hanları,
Aman parıldıyor camları,
Haydi parıldıyor camları,
Körolası Ferudun Bey,
Aman nasıl kıydın canları,
Haydi nasıl kıydın canları.

N'olacak Ali Beyim nolacak,
Bir seninle mapuslar mı dolacak,
Alıverin filintamı oymadan,
Öldürürler gençliğime doymadan.

3- KEMERLİ GAZ AMAT

Aslı "Kaz Ahmet"tir. Halk dilinin yöresel konuşma alışkanlığından dolayı "Gaz Amat" diye anılır. 1918'den sonra, Burdur ve çevresinde türeyen eşkıya çetelerinden biri de "Gaz Amat" çetesidir.

Kemer karakol kumandanı Girit'li Ali ağanın yanında duran, odalığı gibi hizmet eden ve dost olarak yaşadığı kadın, bir fakirin düğününü yapmak istiyor. Gaz Amat'da "ben yapacağım" diyor ve böylece tartışmaya giriyorlar. Gaz Amat asker kaçağı olduğu için, kadın kumandana ihbar ediyor. Karakol kumandanı Gaz Amadı tutuklamak isteyince, Gaz Amat dağa çıkıyor ve eşkiyalığa başlıyor. Gaz Amat, bir ara kendine yardımcılar da buluyor, bunlardan biri "Sarı keçeli", "Ürkütlü'lü Dede", diğeri de "Antalyalı Gırıdın Süllü"dür.

Bir gün Gaz Amad ve arkadaşları Kemer'e gelip, Gaz Amad'ın evinde yatıyorlar ve o gün bir jandarma öldürüyorlar, akşam vakti karakolu basıyorlar, ellerindeki fenerin şavkıyla etrafı görüp orada olan nahiye müdürünü ve onun yanında misafir olan "Camadağa" adlı doğulu müdürü öldürüyorlar.

Aydın'dan Gaz Amadı bulmak için gelen zeybekler, 15 gün Kemer'de kalıyorlar, fakat Gaz Amad'ın geldiğini duyunca da kaçıyorlar.

Yanında 40-50 yörük ve efeyi barındıran Antalyalı tavukçu Hekimoğulları, Gaz Amadı çekemiyor ve onu arıyorlar. "Söbüce" yaylasında "Silme" adlı yörüğün düğününe bütün efeleri davet ediyorlar. Plânı Hekimoğlu kuruyor. Çavdır'dan Bunak'lı Amat geliyor. Muhabbetten sonra gece yarısı, Hekimoğlu

Goca Mehmet ile Bunak'lı Amat, Gaz Amadı çeviriyorlar. Gaz Amat eşkiya geleneğine uyup yanında gezdirdiği kadını "Arife hanım" ile daha önceden çemberin dışında kamayı başarıyorlar. Hekimoğlu, Bunak'lı Amat, Pazaravdan'lı çoban ve diğerleriyle, şafak vakti, Gaz Amad'ın arkadaşları olan Dede ile Süllü'yü öldürüyorlar. Baskından sonra Gaz Amat Kemer yaylasına geliyor 5 el domdom kurşunu sıkıyor ve böylece sağ olduğunu bildiriyor. Daha sonra, kendisine yanaşan, Gök İbremoğlu (Gök İbrahimoğlu) Efe ile Yüreğil'e geliyorlar. Burada evli olan ve Hekimoğlu'nun kızanı Pazaravdan'lı Çobanın evini ateşe veriyorlar. Çoban evin tabanından sürünüp çıkarken Gaz Amat tarafından öldürülüyor. "Bana Gaz Amat derler, arkadaşlarımı öldürdü" diyor ve ciğerini söküp ısırıyor.

Deniz'li Gümüşgölü'nde (Çardak yakınında) arkadaşı Payamlı'lı Veli Efe ile giderlerken Deniz'li müfrezesi ile vuruşuyorlar. Gaz Amat kaba yerinden yaralanıyor, dağılıyorlar. Gaz Amat, Musalla yaylasına çıkıyor orada kadını Arife hanımın yardımı ile yarasını tedavi ediyor. Daha sonra müfreze üzerine gidiyor. Gaz Amat 5 el ateş ediyor, müfreze kaçıyor. Arifanım da kaçıyor, arkasından ateş ediyor, vuramıyor. Yarası nüksediyor, o vaziyette "Eşen"li İbrem (İbrahim) ağanın yanına geliyor. Gaz Amadın kardeşi Omar ile Eşen'li İbrem (İbrahim) ağanın yanına geliyor. Gaz Amadın kardeşi Omar ile Eşen'li ağası, Gaz Amadı karakola teslim ediyorlar. Burdur hapishanesinde iken, Yunan Savaşı için hapishanelerden adam toplayan Demirci Mehmet Efe'ye "sen efeysen ben de efeyim" deyip ayağa kalkmamış ve hapishanede kalmış. Daha sonra "Isparta damına sevkediyoruz" diye götürülürken, Kışla köyü yakınında, şimdiki "Gaz Amat Çeşmesi"nde, kaçıyor bahanesiyle jandarmalar tarafından öldürülmüş.

Gaz Amat'la ilgili üç bölümden meydana gelen türkünün ilk bölümü şöyledir:

Gaz Amat'da derler adıma,
Çok düşen oldu ardıma,
Beşyüz katar fişaklik kuşandım,
Nazlı da yaren derdine,
Aman da Gaz Amat, olmayaydın sen.

Ayrıca, Kemerli Gaz Amat türküsünün bir de Bucak çeşitlemesi vardır. Dört dörlükten meydana gelen türkünün ilk dörtlüğü ve tekrar bölümü şöyledir:

Gaz Amat dağdan inmiyor,
Moda fesini giymiyor,
Gaz Amat'da vurulmuş,
Ben vuruldum demiyor.

Aman'da Gaz Amat ölmemeliydin sen,
Dağlara şu Burdur'a inmemeliydin sen.

4- GENÇ ALİ

Tarihi kaynaklardan edinilen bilgiler değişiktir. Genç Ali'ye ithaf edildiği ileri sürülen gurbet havasının sözlerinde hiç de öyle yiğitlik, kahramanlık sezilmemektedir. Bu yüzden, böyle birinin kişiliğine uymayan ve mantık değerlendirilmesiyle de doğru olmayan türkünün sözleri kahramanlık değil, eşkıya geleneğini yansıtmaktır. Bu yüzden, Genç Ali'nin bugün bilinen "Ali Bey" gurbet havasıyla karıştırılmaması gerekmektedir.

Mektup: Değerli hocam, Sayın İsa Kayacan; Yazmış olduğum 155 adet şiirlerimden Burdurla ilgili yeni kitabınız için, bazılarını gönderiyorum. Umarım beğenirsiniz.

Ali Bey (Genç Ali) hakkındaki yazdıklarınıza katılmıyorum. Eşkiyaları Bey olarak tanımlıyor, Selçuklu Ordusunun üç Beyini yok sayıyorsunuz.

"Gurbet Havaları" adlı kitabımda en güzel şekilde yazmıştım. 3 tane Ali Bey türküsünü sağlam kaynaklardan tespit ederek, öyle yazdım. Yazılı kaynağımı da gönderiyorum. Yardımcı olacağını sanıyorum.

Rivayete göre Ali Bey, Gençali Köyünün 3 km kuzeyinde Oyuklu tepesinde şehit olmuş. Kabri O zamandan beri 'yatır' olarak orada ziyaret edilmektedir, (Salih Urhan, İzmir, 24 Mart 2010)

Kaynak: ACIPAYAM-Garbikaraağaç halkının asırlık tarihçesi ve köylerimize serpilen maarif ışığının temeli Yüreğilde nasıl kuruldu. Yazan; Yüreğil Muallimi, Ali Vehbi (l331-1915) Ankara, Çankaya Matbaası: 1951, Yeşilova Çocuk Kütüphanesi D.No: okunamadı)

5- AKSULU'LU OSMAN AĞA

Aksulu'lu Osman Ağa: Aksu, Burdur'a 37 km. uzunlukta bir dağ ve orman köyüdür. Bu köyde örfü ile ünlü Hasan Çavuş ve kardeşi Osman Ağa oturmaktadır. Osman Ağa zaman zaman Kayış köyünün merasına tecavüz etmektedir. Osman Ağa, 14 yaşındaki Güssün ile Guzköy'e (Kuzu köy) biber fidanına giderler. Dönüşte Şaybalanı mevkiinde iki kişi yollarını keser. Biri Osman ağaya, öteki atına ateş ederek öldürürler. Sonra kızına bir kurşun sıkarlar. Bu kurşun kızın boynundaki "gremis"i delip sırtından çıkar. Kız o anda vuranları tanır ve babasına duyurmak ister. O zaman kıza 35 kurşun daha sıkarak öldürürler. Vuranların Kayış köylü (Ömer yiğit) ile eşkıya lakabıyla anılan Mehmet Gül olduğu anlaşılır. Bu olaydan sonrada türkü dilden dile dolaşmaya başlar. Türkünün ilk üç satırında şöyle denilmektedir:

Zalim düşman kesti benim yolumu,
Yol üstüne koyverdiler ölümü,
Kardeşlerim sormaz benim halimi.

6- ARVALLI'LI HATÇA

Arvallı (Bağsaray) Burdur'a 38 km. uzaklıkta, 1958 yılında belediyesi kurulan bir büyük kasabadır. Arvallı meydanından güneybatıya doğru 15-20 adım yürüyünce, duvarına bitişik iki oluklu, harıl harıl akan pınarlı bir eve rastlanır. İşte bu ev Arvallı'lı Hatça'nın evidir. Hatça evli bir köy güzelidir. Arvallı'lı bir çobana gönlünü kaptırır. Çoban da Hatça'ya sevdalıdır. Birlikte Antalya'ya kaçıp oraya yerleşirler. Olay 1945- 1946 yıllarında meydana gelmiştir.

Arvallı'nın 5 km kuzeyinde daha yüksek bir yere kurulu ve bir orman köyü olan Kayış'da, İbrahim Can adındaki mahalli sanatçı bu türküyü yakmış. Bu olaydan 5-6 ay sonra Kayış köyünden başka bir Hatça kız Muharrem'in Mehmet'e kaçıp gidiyor. İlk yakılan Hatça türküsü, ikinci Hatça olayı ile ve halkın duyguları ile değişikliğe uğrayıp özleştirilerek bugünkü son şeklini alıyor. Türkü 10 ayrı dörtlükten meydana gelmekte olup, ilk dörtlüğü şöyledir:

Evlerinin önünde pınarlar harlar,
Hatçam çıkmış pencereye ay gibi parlar,
Ben Hatçayı yitirdim de dumanlı dağlar,
Gözlerimin pınarları durmadan çağlar.

7- ŞU ÇAVDIR'IN HANLARI

Çavdır, Burdur ilimize bağlı ilçelerden biri. Başlığımızsa, yörenin ünlü türkülerinden biri.

Tefenni ilçesinin Höyük çiftliğinden Rıza askerde iken, karısının birisi tarafından kirletilmesiyle olay başlıyor. Yakın arkadaşı olan Ali Bey, Rıza tarafından konuyla ilgili bilgilendiriliyor. Öç almaya karar verirler. Eşkıya durumuna gelen Ali Bey ve Rıza değişik olaylara karışırlar. Jandarmalar öldürüp, evlere baskınlar yapılır.

Ali Bey ve Rıza'nın yakın arkadaşları tarafından jandarmaya ihbar edilirler. Ali Bey bunların öcünü almak ister, bu ihbarcıların karılarını kaçırır ve gezdirmeye başlar. Her şey karışır, gerginleşir. Ali Bey'in düşmanları giderek artmaktadır.

O günün müfreze komutanı Ferdon Beydir. Müfreze komutanının kızı Ali Beyimize her nasılsa aşık olur. Ali Bey bu haliyle; "bu işin olmayacağını, istikbalinin bulunmadığını, komutanın kendisi yüzünden işinden olabileceğini" söylese de, kız "nal der mıh demez" ısrarlıdır.

Ali Bey kesin cevabını vererek, alamayacağını, yada kaçıramayacağını bildirir. Kız bu kesin kararlılığın intikamını almak için planlar yapar. Babası Ferdon Beye konuyu başka türlü anlatır. "ırzına geçildiğini" söyler. Ferdon Beyin kini iyice artar ve sıkı bir takibe başlar.

Ferdon Bey, Ali Bey'i defalarca kıstırırsa da, Ali Bey kaçmayı başarır. Ali Bey gizlice Çavdır'lı meşhur Sarı Ahmet'in hanına iner, içki içer, gizlice gelip gider. Handa çıkan bir yangın bunların sonu olur. Ali Bey ve Rıza handa aşırı sarhoş iken yangından kaçmaya çalışırlar. Jandarmayla karşılaşırlar. Rıza, jandarmanın birisini öldürür ve Ali Bey'in üstüne atar. (Bu konu, 1939 yılındaki mahkeme kayıtlarında anlatılmaktadır). Ali Bey artık yalnız kalmıştır. Rıza idamdan kurtulmuş, az bir ceza ile kurtulmuştur. Ali Bey bu yöreyi terk eder. Değişik yerlerde gezip, gizlendikten sonra Manisa'da bir aşçının yanında çalışmakta iken, Burdurlu hemşehrisi, Mehmet isimli birisi bunu teşhis ederek jandarmaya bildirir. Ali Bey bir merdivene bağlanarak Burdur'a getirilir. Mahkeme yedi yıl sürer. Karar idamdır. 1939 yılında bir yaz mevsimi Burdur'un Pazar günü sabah ezanından evvel Ali Bey idam edilir.

Yörede üç ayrı Ali Bey vardır: Beyköylü Ali Bey, Tefennili Ali Bey ve Yeşilova'lı Ali Bey. Bunların öyküleri ayrı ayrıdır, mahkeme kayıtlarında vardır. İşte konumuzun içindeki Ali Bey'in türküsü:

Doldur doldur Karaköy'lüm içelim.
Yol ver dağlar şu Dirmili geçelim.
Alıçlıdır kahpe dağlar alıçlı
Kızlar gitti karakola danıştı.

Şu Çavdır'ın Hanları,
Pırıldıyor camları,
Körolası Ferdon Bey,
Nasıl kıydın canları?

Alıverin filintamı oymadan
Öldürürler gençliğime doymadan.
Keklik olsam kaya gibi eşerim
Bekâr olsam kız peşine düşerim.

Şu Çavdır'ın bükleri
Ötüşür keklikleri
Hiç aklımdan gitmiyor
O kızın dedikleri.

Şu Çavdır'ın hanında
Aman Karaköy'lüm yanımda
Ortaklığınmı vardı
Sarı Mehmedin hanında?

İyi olur tarlaların taşlısı
Güzel olur kızın uzun saçlısı
Dolandım dağları kar bulamadım
Kendime münasip yar bulamadım.

Kaynak kişi: Osman Akkoç

Anlatım, düzenleme ve sözlerin İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: *1- Belde Gazetesi (Ankara, 23.01.2006) 2- Yenigün Gazetesi (Burdur, 07.07.2006)*

8- DİLİ KUŞ TUTSA YİNE OLMAYACAK

Yıl 1963. Birara tevzi memurluğu yapan H. Hüseyin Savaş dayımız, bir akşamüzeri geldiği kahvede anlatıyor. Yıllarca evvel Keklik İbrahim isimli bir avcı vardır. İbrahim bir kıza aşık olur. Defalarca istemesine rağmen, kız babası tarafından verilmez. Başka birisiyle evlendirilir.

Keklik İbrahim bu kızın sevgisi üzerine, hiç evlenmez. Zaman zaman bu kızla gizli gizli buluşurlar kadının eşi ölür. Kocası öldükten sonra, Keklik İbrahim kadının yanına ziyarete gider - gelir. Şair ruhlu biri olan Keklik İbrahim 'le kadının arasında herhangi bir ilişki olmamıştır. Her ikisi de vefat etmişlerdir.

Keklik İbrahim'in aşkına sadakatı yöre halkı tarafından dilden dile dolaştırılmaya başlanır. "İbrahim diliyle keklik tutuyordu, ama o kızı alamadı" şeklinde söylentiler sürüp gider. Osman Akkoç, bu türküyü bir kez Cubbak Osman namıyla bilinen kişiden, bir kez de H. Hüseyin amcadan dinlemiş (Olayın 1880 yılında geçtiği tahmin ediliyor.)

Dilim ile kuş tutsam da sevdiğim olmadı
Başkasına yar edecek bir hallerim kalmadı,
Keklik İbram derki, felek seni salmadı.
Sarılmadan ölürsem, gözlerim açık gider.

Kara Fatma benim ile kaçmadın,
Gerdanına ilik çözüp açmadın,
Benim için karlı dağlar aşmadın
Sarılmadan ölür isem gözlerim açık gider.

Kaynak kişi: Osman Akkoç

Anlatım, düzenleme ve sözlerin İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: *1. Belde Gazetesi, (Ankara, 07.01.2007) 2. Yenigün Gazetesi (Burdur, 18.01.2007), 3- Burdur Gazetesi (20.01.2007), 4. Kent Gazetesi (Kilis, 22.01.2007) 5- Van Postası Gazetesi (15.02.2007) 6- Ses-15 Gazetesi (Bucak-Burdur, 21.03.2007)*

9- HAYDİN ARKADAŞLAR DÜZE GİDELİM

Bu türkünün belirli bir hikâyesi yok. Değişik anlatımlar var. İçlerinden en belirgin ve akla yatkını Dirmilli Derviş dayının anlattıkları olsa gerek. Dirmilli Abdullah… isimli bir genç, Hasibe… isimli bir kıza aşık olur. Evlenmek ister. Kızın ablası razı olmaz. Kız Abdullah'a verilmez. Abdullah Antalya'da çalışmaktadır.

Abdullah ve birkaç arkadaşı içerler. Kafayı bulup, gezmeye gitmek isterler. Canları böyle ister. Karar verirler ve kararlarını türkünün mısralarından seslendirirler.

Düze değil de güze gidelim,
Denizli vilayetine kıza gidelim.

Ördek geldi göllere,
Neşe geldi güllere,
Allah nasip eylesin,
Gülmemeden ellere.

Yamaca gel yamaca,
Kız gelmiş dolamaca,
Ablan geldi kandırı,
Bir metrelik kumaşa.
Şu Dirmile gidelim,
Sularından içelim,
Sen çiçek ol ben arı,
Petekte buluşalım.

Fın fındırı, inek sağdırı,
Yorgan kaldırı, havan dövdürü,
Hayda ha. Hayda hıh...

10- DELİ POYRAZ YİNE SÜRDÜ BULUTU

Fethiyeli bir ağanın oğlu olan Bekir, 16 yaşlarında Kezban isimli bir kıza aşık olur. Kezban nişanlıdır. Sevdaya düşen Bekir içerken hastalanır, yıllar sonra aynı yere hasta haliyle getirilir. Kezban'ı evlenmiş ve ayrılmış görür. Kezbanla ilk defa buluşurlar. Bekir sevişecek halde değildir. Eline sazı alır ve Kezban için yazdığı türkünün bitiminde ölür.

Mezarı (cenazenin Göceğe götürülme imkânı olmadığından) Karamca belindeki mezarların arasında yer alır. Köylülerden bazıları, cenazenin götürüldüğünü söylemektedirler. Bu türkü Emin Demirayak tarafından söylenmiş olup, kasetlerinde de yer almaktadır.

Deli poyraz yine sürdü bulutu,
Günden güne sularımız ılıdı,
Hani nerde gülmemenin kilidi,
O kilidi açan eller çürümüş.

Dağlar aştım tepelere yol sandım,
Çakırdiken avuçladım gül sandım,
Yad ellere sarıldım da sen sandım,
Çekerim hep ayrılığı seninle.

Karlı dağlar aştım senin aşkından,
Nazlanırsın top zülüfün köşkünden,
Söz edersin mezem ile içkimden,
Ölüyorum gel de gör şu halime.

Kaynak kişi: Osman Akkoç

Anlatım, düzenleme ve sözlerin İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: *1. Sonsöz Gazetesi (Ankara, 08.01.2007) 2. Ses-15 Gazetesi (Bucak-Burdur, 21.01.2007) 3. Şafak Gazetesi (Aydın, 24.01.2007) 4. Vanpostası Gazetesi (23.01.2007) 5- Yeni Söke Gazetesi (05.02.2007)*

11- KAHPE FELEK NE DÖNERSİN BAŞIMDA

Kör Şakirlerin Mehmet. Mehmet Amca, bu türküyü dedesinden mi, babasından mı dinlemiş pek hatırlamıyorum. Dedesilden gelip Horzum'a yerleşen Akif adlı bir genç... Köyün ağalarından birinin Nafize adlı bir kızını kaçırır. Aydın-Söke ovalarında pamuk işçiliği yaparlarken Nafize hastalanır ve ölür.

Akif hasret kaldığı Horzum ve Dedesil köyüne gelemez. Çünkü öldürüleceği endişesi taşır. Medrese görmüş, tahsilli birisi olan Akif sonunda hastalanır. Biraz saz da çalar Akif, sevgilisi Nafize'ye bir şiir yazar. Orada okur. Sonunda hastalanır ve ölür. Aşık Akif'in yazdığı şiir türkü olarak, sonradan dillerden dillere dolaşmaya başlar:

Kahpe felek iki canı bir ettin,
Kahpe felek ne dönersin başımda,
Nice gurbetlerden koydun sen beni,
Gurbet ilden can mı verem ben sana.

Sılam pare pare beni yar ettin,
Sağ olurda ben sılama varırsam,
Ayırdın yarimi yarsız koydun sen beni,
Bir can için minnet etmem ben seni.

Kahpe felek koydun beni yalnız,
Mecnuna döndürdün çöllere koydun,
Hasret kaldı güllerimiz çalımız,
Halimizi şer edip dillere koydun....

12- ŞU BURDUR'UN GÖLÜ VAR

Bu türküde annenin, bir ailenin çok sevdikleri kızlarının bir delikanlıya kaçması hikâye ediliyor, anlatılıyor. Bir başka ifadeyle, annenin kızına sitemi var burada.

Bu türkü, İbrahim Zeki Burdurlu hocanın bir edebiyat dersinde 1961 yılında mırıldanmasıyla da hatırlanmaktadır. Rahmetli İbrahim Zeki Burdurlu hoca bu türkünün hikâyesini şöyle anlatmıştır:

Burdur'un Karanesir mahallesinde yaşayan ailenin tek kızları olan... isimli kız, anasının-babasının sözlerini tutmaz. Bir delikanlıya kaçar. Annesi, kızının ayrılığına dayanamayıp bir şiir yazar ve kendi anlayışına göre besteler, seslendirir.

Osman Akkoç, bu türküyü Kadir Turan ve Emin Demirayak'tan dinlemiş. Türkü daha çok bir ağıt havasındadır:

Şu Burdur'un gölü var,
Koklanacak gülü var,
Baldan tatlı dili var,
Sen tatlısın Emine'm,?.

Şu Burdur'un kavunu,
O kız açtı davunu,
Gümbürdettin davulu,
Gelin mi oldun Emine'm?

Şu Burdur'un üzümü,
Sen de açtım gözümü,
Dinlemedin sözümü,
Kaçtın gittin Emine'm?.

Kaynak kişi: Osman Akkoç

Anlatım, düzenleme ve sözlerin İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: *1.Belde Gazetesi (Ankara, 14.01.2007), 2- Gaziantep'te Zafer Gazetesi (25.01.2007) 3- Kent Gazetesi (Kilis, 24.01.2007), 4- Burdur Gazetesi (31.01.2007-08.02.2007), 5- Ege Gazetesi (Fethiye, 10.02.2007), 6- Zümrüt Rize Gazetesi (21.01.2007), 7- Van Postası Gazetesi (24.02.2007)*

13- MEKTUPLARA DÖKÜLEN BURUKLUKLAR

Osman Akkoç, Burdur folkloruyla ilgili anlamlı, kalıcı çalışmalar, araştırmalar gerçekleştiriyor ya. O'nun da yıllar önceye dayanan, Türküleştirilebilecek, gönül kırıklıkları, buruklukları, mektuplara dökülen duygu satırbaşları ve satır araları var. Bunlardan birini şiirleştirmiş Osman Usta. Buyrun birlikte okuyalım, düşünelim, karar verelim:

ADRESİ YOK MEKTUBUN (Osman Akkoç)

Adresi yok mektubun, senden geldiği belli,
Kim bilir kaç yerine, değmiştir güzel eli,
Öyle şeyler yazmışsın, sen bir delisin deli,
Kötülemiş durmuşsun, iyi yanım yok mudur?.

Çok acele yazmışsın, yazıların okunmaz,
Ne kadar kötü bilsen, onuruma dokunmaz,
Dünyada tek gül olsan, o sinene sokulmaz,
Canımı sıktın demişsin, benim canım yok mudur?.

Korkumdan yazdım demiş, gecenin yarısında,
Kötü sözler eklemiş, satırlar arasında,
Böyle korkumu olur AĞA'nın karısında,
Adını kirletmişsin, benim sanım yok mudur?,

Demek ki korkmuyorsun, bu mektubu yazmışsın,
Gönderdiğim habere ne kadar da kızmışsın,
Bu mektupla kabrini elin ile kazmışsın,
Sende çok anı varsa, benim anım yok mudur?.

Bırak artık yakamı, uğraşma benim ile,
İnan seni terk ettim, söylerim yemin ile,
Son mektubu vermiştim, sana ben elim ile,
Parayı heves ettin, benim malım yok mudur?.

Sakın ola bir daha, bana mektup gönderme,
Yollarda görsen bile, bir selamı dahi verme,
Karşılaşırsak eğer, yüzünü çevir görme,
Zan altında bıraktın, benim kanım yok mudur?.

Benim yaşım altmış üç, senin yaşın elli,
Pişman oldun sonradan, son mektubundan belli,
O kalbin çok vicdansız, kafası zihni yelli,
Sen her şeyi söyledin, benden yorum yok mudur?.
Elli yıl beklettin de, hep yollara baktırdın,
Bu aşkın ateşini, çıra verip yaktırdın,
Nefret ettirdin beni, yaka çektim bıktırdın,
Senin gönlün kırılmış, benim yaram yok mudur?.

OSMAN mektup göndermez, sende selam gönderme,
Dertler içinde kalıp, sonra meram gönderme,
Aşka sevgiye ait, bir tek kelam gönderme,
Senin kocan var ise, benim hanım yok mudur?.

Kaynak kişi: Osman Akkoç

Anlatım, düzenleme ve sözlerin İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: *1.Belde Gazetesi (Ankara, 27.01.2007), 2- Anayurt Gazetesi (Ankara, 05.02.2007)- 3 - 24 Saat Gazetesi (Ankara, 07.02.2007) 4- Sonsöz Gazetesi (12.02.2007) 5- Zümrüt Rize Gazetesi (10.02.2007) 6-Kent Gazetesi (Kilis, 10.02.2007) 7- Gaziantep Zafer Gazetesi (15.02.2007) 8- Van Postası Gazetesi (10.03.2007) 9- Ses- 15 Gazetesi (Bucak-Burdur, 02.03.2007)*

14- GÜNDEN GÜNE SULARIMIZ ILIDI

"Günden güne sularımız ılıdı, Hani nerede gülmemenin kilidi" adlı türkü, tahminen 1890 ile 1910 yılları arasında, eski ismi Pınar, şimdiki ismi Elmalıyurt olan, Fethiye mezrası, yaylası kabul edinin Çinli taş, Sarı çayır, Taşyaran, Karamca beli gibi yaylaları ve dağları ile Batı Torosların Akdeniz'in Ege Bölgesi ile kucaklaştığı, dört bir yanı ormanla kaplı köyde geçtiği anlatılıyor.

Osman Akkoç'un, eski adı Pırnaz, yeni adı Elmalıyurt olan köyde, 1970'li yıllarda görevli iken, o köyün ileri gelenleriyle, yaşça eskileriyle yaptığı sohbetler sırasında ortaya çıkan gerçekler, türkülerin hikâyelerini de beraberlerinde getirmiş. 1970 yılında 74 yaşında olan Kadir Bilgin'le köyün ileri gelenlerinden olan Kenan Karayiğit'i ziyarete giderler. Orada, bağlama ustası Emin Demirayak'ta vardır. Kenan Karayiğit Emin Demirayak'tan bir türkü ister. Emin Hoca uzun havayı söylemeye başlar. Türkü bittikten sonra Kenan Karayiğit, bu türkünün hikâyesiyle ilgili şunları söyler:

"Ben 9-10 yaşlarındaydım. Babamla birlikte Pırnaz yaylasına gitmiştik. Yanımızda, uzaktan akraba olan Kezban isimli 16 yaşlarında bir kızımız bize hizmet ediyordu. Fethiye'de bizimle birlikte gelen, Fethiye'li bir ağanın oğlu da vardı. Bekir isimli bu gencimiz Kezban'a aşık olur. Kezban nişanlıdır. Bekir oğlumuz bunun sevdasına düşer. İçerken hastalanır. Yıllar sonra, hasta haliyle yine aynı yere getirilir. Kezban'ı evlenmiş ve ayrılmış görür. Kezban kızımızla ilk defa buluşurlar. Ama Bekir sevişecek halde değildir. Eline sazı ve Kezban için yazdığı şiiri uzun havaya çevirirken, türkünün bitiminde ölür.

Cenazeyi Göcek'e götürme imkanı olmadığından, Karamca Berlindeki mezarlarının arasına koyarlar. Diğer köylülerin bazılarının anlattığına göre, ölüsünün götürüldüğü anlaşılmaktadır, ifade edilmektedir". Bir Gölhisar türküsü olan, Elmalıyurt (Pırnaz) Köyü ormanlarında meydana gelen olaylar sonucu ortaya çıkan türkünün sözleri şöyle:

Deli poyraz yine sürdü bulutu,
Günden güne sularımız ılıdı,
Hani nerde gülmemenin kilidi,
O kilidi açan eller çürümüş.

Dağlar aştım tepelere yol saldım,
Çakır diken avuçladım gül sandım,
Yad ellere sarıldım da sen sandım,
Çekerim hep ayrılığı seninle.

Karlı dağlar aştım senin aşkından,
Nazlanırsın top zülfün köşkünden,
Söz edersin mezem ile içkimden,
Ölüyorum gel de gör şu halimi.

Kaynak kişi: Osman Akkoç

Anlatım, düzenleme ve sözlerin İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler:

1- Belde Gazetesi (Ankara, 01.02.2007) 2- 24 Saat Gazetesi (Ankara, 10.02.2007) 3- Kent Gazetesi (Kilis, 06.02.2007) 4- Sonsöz Gazetesi (Ankara, 15.02.2007) 5-Zümrüt Rize Gazetesi (21.02.2007) 6- Ses-15 Gazetesi (Bucak-Burdur, 03.03.2007)

15- MENEVŞELİ ŞU HORZUMUN BAĞLARI

Gölhisar'ın Asmalı köyünden cura üstadımız Osman Ali Aslan "Menevşeli Şu Horzumun Bağları" adlı türküyü hem okumuş, hem anlatmıştı. Kuşdili Kazım Sirel, Asmalı köyünden Bayram Erdem'de dinlemişti bu türkünün hikayesini. Çünkü onlarla, rahmetli Osman Ali Aslan dayımızla hemen hemen hergün ormanda beraberdik.

Orman Muhafaza Memurluğu yaparak, çevre ormanlarını karış karış dolaşma imkânı bulan, çağdaş halk ozanı Osman Akkoç sözü fazla uzatmadan "Menevşeli Şu Horzumun Bağları" türküsünün hikâyesini anlatmaya başlıyor:

Tefenni'nin Yuvalak köyünden, Fatmana adlı bir kıza, Muğla taraflarından gelmiş, Gölhisar'a yerleşmiş, bir yörük oğlu, Çolak Ramazan adında bir genç istetmiş. Düğünün üçüncü günü Fatmana Gölhisar'a gelirken, önce Fatmana'yı isteyip alamayan iki kişi tarafından yolda öldürülür.

Fatmanasını kaybeden Ramazan, perişan halde Horzum'un dağlarında, deli gibi gezerken ne olduğu bilinmeden kaybolur. 80 yıllık olduğu tahmin edilen bu türkü üzerine birkaç söylenti vardır. Ama Osman Ali amcamızın anlattığı en doğrusudur bence. İşte türkünün sözleri:

Yaralıdır deli gönlüm yaralı,
Benim yarim, Yuvalaklı yuvalı,
Çok dertliyim ben horzumda kalalı,
Duvağıyla öldürdüler Fatma'mı...

Menevşeli şu Horzumun bağları,
Yol vermiyor, koca yaran dağları,
Fatmanasız geçti gençlik çağları,
Gelemedim hiç yanına Fatmanam.

Fatmanama gelinlikle gömdüler,
Hep dostlarım düşman olup döndüler,
Müfrezeler, atlarına bindiler,
Namazında ben yok idim Fatmanam.

Hiç yanına gelemedim Fatmanam,
Hep ağladım gülemedim Fatmanam,
Verem oldum ölemedim Fatmanam.
Verem oldum ölemedim Fatmanam.

Kaynak kişi: Osman Akkoç

Anlatım, düzenleme ve sözlerin İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler:

1- Belde Gazetesi (Ankara, 03.02.2007) 2- 24 Saat Gazetesi (Ankara, 12.02.2007) 3- Yeni Söke Gazetesi (12.02.2007) 4-Sonsöz Gazetesi (Ankara, 16.02.2007) 5- Burdur Gazetesi (05.03.2007) 6- Kuşakkaya Gazetesi (Gümüşhane, 27.03.2007) 7- Kent Gazetesi (Kilis, 24. 02.2007)

16- AĞLASUN'UN TEPELERİ DUMANLI

Burdur'un Üçdibek Mahallesinde bir Fatma nine oturmaktadır. Meşhur Evli Mehmet'in eski eşi. Göz tansiyonu vardı, kurtulamadı. Gözleri kör oldu. Osman Akkoç Fatma nineyle zaman zaman konuşmuş, dertleşmiş. Fatma nine;

"Oğlum, Osmanım, sana bir türkünün hikâyesini anlatacağım, ama türkü söylemem" diye söze başlarmış. Ve bu Fatmana Nine;

Ağlasun'un dere köyünde Akcakız namıyla bilinen, çok güzel bir kız varmış. Yumrutaş köyünden Musa adlı saz ve söz üstadı bir delikanlıya gönlünü kaptırmış bu kız. Musa, Akcakızı ister. Vermezler. Her iki genç kaçmaya karar verirler ve kaçarlar. Ama Yumrutaş köyünde yakalanırlar. Masa kaçıp kurtulmuştur, ama Akcakız kaçamamış, yakalanmıştır. Akcakızı sürükleyerek ve döverek Dere köyüne getirirler. Köyün yakınlarında Akcakız ölür.

Musa sevgilisinin bu durumunu şiirle ve bestesiyle köy köy gezerek dile getirir. Musa deli-divane olmuştur. Yeşilova yakınlarında, bir kış günü ölüsü bulunur Musa'nın" diye anlatırmış.

Osman Akkoç, rica etmiş, Fatma nine türkünün bir kıtasını söylemiş. Uzun hava şeklinde söylemiş Fatma nine. Türkünün, Fatma Nine'nin tahminine göre, 1910-1918 yıllarında söylendiği, ortaya çıktığı düşünülüyor, kabul ediliyor. Osman Akkoç bu türküyü ilk kez Belenli'li Yusuf'tan dinlemiş.

Gelin, "Ağlasun'un Tepeleri Dumanlı" türküsünün sözleriyle tanışalım. Buyrun:

Ağlasunun tepeleri dumanlı
Bahçeleri mor çiçekli çimenli,
Akcakıza ben sevgilim demem mi,?
Aydırdılar, Akcakıza sormadan.

Dereköye geldim mezar kazılmış
Akcakızın kaderine yazılmış,
Verdiğimiz sözler orda bozulmuş
Ayırdılar Akcakıza sormadan.

Yumrutaştan çıktım Yazır göründü,
Düşmanlarım tilki postu büründü,
Akcakızım sürüm sürüm süründü,
Ayırdılar Akcakıza sormadan.

Kaynak kişi: Osman Akkoç

Anlatım, düzenleme ve sözlerin İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: *1- Belde Gazetesi (Ankara, 04.02.2007) 2- Anayurt Gazetesi (Ankara, 12.02.2007) 3- 24 Saat Gazetesi (Ankara, 13.02.2007) 4- Önder Gazetesi (Keşan, 12.02.2007) 5- Sonsöz Gazetesi (Ankara 17.02.2007)*

17- SUYA GİDER BİR İNCECİK YOLU VAR

Osman Akkoç "yıl 1955" diye başlıyor. Gölhisar'da yaşayan İzmirlilerin Mehmet (Mehmet Okunakol) ile oduna gittiklerinden, orada Osman Akkoç'a Mehmet amcanın yardımcı olduğundan, tahmini altmış yaşlarındaki bu İzmirlilerin Mehmet'in dağlardan gelirken söylediği türküler arasında yeralan, "Suya gider bir incecik yolu var/Ayağında bez basmadan donu var" adlı türkünün hikayesini Mehmet amcadan şöyle dinlediğini naklediyor Osman Akkoç:

"Eski adı Kelekli olan sel ve afetlerden bıkarak bir tepenin düzüne yerleşen Çamköylü, zengin bir kişinin Durmuş adında bir oğlu varmış. Kelekli köyünün ormanlarına her yıl bir göçer ailesi gelir, bir – iki ay durur gidermiş. Bu göçer ailesinin Safinaz adında dünya güzeli bir kızı varmış. Durmuş oğlumuz bu Safinaz'a aşık olur. Fakat Safinaz, beşik kertmesi amca oğluna verilmiştir. Safinaz'ın verildiği oğlan alkolikmiş. Sürekli içki içermiş. Nihayet Safinaz ile evlilik yapmadan ölür. Töre gereği Safinaz beşik kertmesi verilen olanın ağa-Beyi ile evlendirilmiştir. Ama yine töre gereği onun yanında kalacak, ilişkiye girilmeyecektir.

Çamköylü Durmuş oğlumuz, her yıl gelen Safinaz'ın haline bakar, şiirler yazıp besteler yapar. Durmuş kahrından vereme yakalanır. Safinaz kızda gelmeyince daha da üzülür ve ölür. Bu olayın 1890-1900 yılları arasında geçtiği tahmin edilmektedir."

Burdur Gazetesinde (23 Ocak 2007) yayınlanan bu araştırmanın dörtlükleri şöyle efendim. Buyrun:

Suya gider bir incecik yolu var,
Ayağında bez basmadan donu var,
Uzun boylu bir sıkımlık beli var,
Gittin de a sevdiğim bir sarhoşa kul oldun.

Yıldız mısın er sabahtan doğarsın?
Melek misin doğar doğar inersin?
Beni görür bir yerlere sinersin,
Gittin de a sevdiğim bir sarhoşa kul oldun.

Keleklinin yaylaları çamlıdır,
Safinazın yüreciği gamlıdır,
Durmuş durmaz Safinazı anlatır,
Gittin de a sevdiğim bir sarhoşa kul oldun.

Kaynak kişi: Osman Akkoç

Anlatım, düzenleme ve sözlerin İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: *1- Belde Gazetesi (Ankara, 23.02.2007) 2- 24 Saat Gazetesi (Ankara, 05.03.2007) 3- Sonsöz Gazetesi (Ankara, 09.03.2007) 4- Burdur Gazetesi (03.03.2007) 5- Zümrüt Rize Gazetesi (5-6 Mart 2007) 6- Kuşakkaya Gazetesi (Gümüşhane, 07.03.2007) 7-Şafak Gazetesi (Aydın, 08- 13 Mart 2007) 8- 24 Saat Gazetesi (Ankara, 15.03.2007) 9- Sonsöz Gazetesi (Ankara, 21.03.2007) 10- Ege Gazetesi (Fethiye, 07.04.2007) 11- Ses-15 Gazetesi (Bucak-Burdur, 22.03.2007) 12- Kent Gazetesi (Kilis, 26.04.2007).*

18- BURDUR TÜRKÜLERİNDEN BİRİ DAHA: TEFENNİ'NİN ECE'Sİ

Tefenni, Burdur'un eski ilçelerinden. Sonraki yıllarda pek çok ilçe, belde bu ilçenin bünyesinden çıktı. Tefenni giderek zayıfladı, nüfusunda azalma oldu. Ama tarihin derinliklerine baktığımızda, Tefenni Burdur'un örnek alınan ilçesiydi bir zamanlar. Şimdi de öyle haddizatında.

Tefenni'ye bağlı köylerden biri, bu satırların yazarı olarak benim doğduğum köy: Ece.

Çağdaş halk ozanı, araştırmacı Osman Akkoç'un bir türkü derlemesi, değerlendirmesi var. "Tefenni'nin Ece"si adıyla.

Osman Akkoç'un anlatımına göre, Bayramlar köyünde yaşayan Şeref Akkaya isimli köylü, şahıs bir ara bir türkü mırıldanır, Osman Akkoç'un bulunduğu sohbet toplantısında.

Osman Akkoç bu türkünün hikâyesiyle ilgili bildiklerini anlatmasını ister Şeref Akkaya'dan. Şöyle anlatılır kısaca ve eksikliklerliyle:

"Bundan 60-70 yıl öncesinde Ece Köyünde oturan... ların... adlı adamın Emine isimli karısı vardır. Manastır tepeye oduna gider. Odundan gelirken Akdere mevkiine geldiğinde kırık bir şarab şişesinin üstüne basar. Kan kaybından hastanede ölür Emine. Kocası şiirler yazar, türkü besteler. Emine bundan önce zehirli mantar yemiş kurtulmuştur." Osman Akkoç bu türküyü birkaç kez Mustafa Kara'dan da dinlemiştir. "Tefenni'nin Ece'si" adlı türkünün sözleri:

Tefenni'nin ECE'si,
Kalın olur Ece köyün meşesi
Zehir olur Akderenin köşesi
Kurban etti bir şarabın şişesi,
Hastaneden ölün geldi Eminem.

Hacoğluna gittim dua okuttum,
Hastanede doktorlara bakıttım,
İki hafta gözyaşımı akıttım,
Tabutuna gülün geldi Eminem.

Bir zamanlar, mantar yedin ölmedin,
Düğün donga ettim yine gülmedin,
Sırlarımı hiç kimseye vermedin,
Mezarlığa gelin geldin Eminem.

MANASTIR'da, odunların kaldımı?.
Akderede ölüm seni buldumu?.
Bir cumada ecellerin doldumu?
Senin değil benim geldi Eminem.
Kaynak kişi: Osman Akkoç

Anlatım, düzenleme ve sözlerin İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: *1- Belde Gazetesi (Ankara, 16.04.2007) 2- 24 Saat Gazetesi (Ankara, 27.04.2007) 3- Sonsöz Gazetesi (Ankara, 04.05.2007) 4- Burdur Gazetesi (05.05.2007)*

19- YADA GECELERİ KALKAR KALKAR AĞLARIM

Yöre folkloru içerisinde, Burdur türkülerinin sözlerinin oluşumundaki hikayelerinden sözetmeye devam edelim:

İlk derlemeyi gerçekleştirilen, Çağdaş Halk Şairi Osman Akkoç'un anlatımından hareket ederek, "Yada geceleri kalkar kalkar ağlarım" adlı türkünün varoluş hikayesinden sözedelim kısaca;

"Yada geceleri kalkar kalkar ağlarım" türküsü, Burdur ilimize bağlı Gölhisar ilçemiz çıkışlıdır. Ama zaman zaman ve buna benzer Burdur türküleri maalesef başka illerimizin, ilçelerimizin adıyla da anılabiliyor, bazı repertuarlara girebiliyor...

Anlatılan türkümüz, askerden yeni gelmiş bir gencin, eşinin ölüm haberini duyduktan sonraki feryadını, duygularını anlatmakta, dışa yansıyanların bir araya getirilişi olarak görülmektedir.

Osman Akkoç, türkünün hikayesinden sözetmeden önce, türkünün ortaya çıkış yıllarıyla ilgili genel değerlendirme yaparak yola çıkıyor ve söze; "Bilindiği üzere, Cumhuriyet kurulmadan önce, askere gidenlerin ne zaman döneceği, kesin olarak bilinmezdi. Askere, oğul, eş yada akrabalarından birisini göndermek, ülkemiz insanına her zaman gurur vermiş, asker eşi, babası, anası diye değerlendirilmiştir" diye başlıyor.

Toplumumuzda ölüm haberinin verilmesinin getirdiği sıkıntı ve zorluklar aynı boyutlarda yaşandığı için, bu türküde de bu zorlukların varlığı hikaye içinde anlatılmaktadır, vardır ve yaşanmıştır.

Gölhisar ilçemizde haftalık yayınlanan "Pınar" Gazetesinin 25 Nisan 2007 tarihli köşesinde Osman Akkoç, "Yada geceleri kalkar kalkar ağlarım" türküsünün hikayesiyle ilgili anlatımlarından çıkarılan, nakledilen bilgiler:

Bu türküyü Osman Akkoç ilk olarak, rahmetli Şevki Yıldıran amcasından duyuyor. 1959- 1960 yılları. Rahmetli mırıldandığı türkülerin hikayelerini de anlatırmış. Şevki Yıldıran'a göre; 1870 ila 1880 yılları arasında Acıpayam'dan gelip, Gölhisar'a yerleşen Madınlar ailesinin Yusuf adındaki oğlu askerdeyken, Havva adındaki eşinin ölümüyle, Yusuf aylarca dolaşıp, eşine yas tutar ve şiirler okur. Yusuf'un okuduğu şiirlerden biri, sonradan türküye dönüştürülür ve "Yada geceleri kalkar kalkar ağlarım" türküsü ortaya çıkar. İşte türkünün sözleri efendim:

Yada geceleri kalkar kalkar ağlarım,
Yada deli gönlüme teselli edip eylerim,
Yada geceleri kalkar kalkar ağlarım,
Yada deli gönlüme teselli edip eylerim,
Yada şu dünyayı top zülüfsüz neylerim,
Yada onun için açık gider gözlerim.

Yada gider yükseklere çıkarım,
Üç gidersem beş ardıma bakarım,
Şu sinemde bir ateştir yakarım,
Herkes duydu, kâr etmedi sözlerim.
Yağmur olur günden güne çağlarım,
Yada gider tenhalarda ağlarım,
Zehir oldu senelerim aylarım,
Aylar geçti, yıllar geçti özlerim.

Kırmızı gülün ömrü azdır tez geçer,
Kırmızı güller geçti, deli günlüm geçmedi.

Kaynak kişi: Osman Akkoç

Anlatım, düzenleme ve sözlerin İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: *1- Belde Gazetesi (Ankara, 10.07.2007) 2- Anayurt Gazetesi (Ankara, 24.07.2007) 3- Gaziantep'te Zafer Gazetesi (23.07.2007), 4- Burdurlu'nun Sesi Gazetesi (21.07.2007), 5- Oğuzeli Gazetesi (Bucak- Burdur 21.07.2007) 6- Zümrüt Rize Gazetesi (24.07.2007), 7- Hürfikir Gazetesi (Lüleburgaz, 25.07.2007), 8- Kent Gazetesi (Kilis, 25.07.2007) 9- Burdurlu'nun Sesi Gazetesi (07.08.2007) 10- Çağrı Dergisi (Ankara, Sayı:587-2008)*

20- BÜLBÜL YUVA YAPMIŞ TOP ZÜLÜFÜN ÜSTÜNE

Başlığımız bir türkü adı. Burdur- Teke yöresinin bilinen, ünlü türkülerinden hemde.

Burada, Tefenni'de, "Höyüklü Arap Mustafa" adıyla bilinen, bağlama sanatçısı, rahmetli Mustafa Kara'nın anlattığı bir türkü öyküsünden söze diliyor. Mustafa Kara'nın 1926 yılında doğup, 1977 yılında vefat ettiği hatırlatmasından sonra, "Bülbül yuva yapmış top zülüfün üstüne" türküsünün öyküsüne geçiliyor.

Yıl 1936: Aslen Antalya yöresinden olan, Tefenni'de öğretmenlik yapan öykümüzün kahramanı, bir gün sinekli yaylasına pikniğe gider. Orada bir göçer kızıyla tanışır. Bu kız o kadar güzeldir ki, öğretmenimiz kıza hemen aşık olur. Kız 19, Öğretmenimiz 50-55 yaşlarındadır.

Kızla konuşmak istemesine rağmen, kız yüz vermez. Öğretmenimiz bir gün ikindi vaktinde oralarda bulunmaya çalışır. Kızın babasıyla tanışır, ağzını arar. Kızın babası kızı vermeye hazırdır. Ama kızın gönlü yoktur. Kızın adı: Safinaz, öğretmenimizin adı: Mustafa'dır. Kız öğretmenimizi başından savmak için;

"Gelecek bahara biz yine geleceğiz. Söz veriyorum o zaman seninle evleneceğim" diye cevaplar. Öğretmenimiz sevinmiştir. Ancak, göçer ailesi üç yıl üst üste yaylaya gelmez. Öğretmenimiz, Fethiye Akçay tarafında kızı aramaya çalışır. Sonunda bulur. Yine söz alır; "bu yıl geleceğiz, tamam" diyerek başından savar kızımız. Bir yıl sonra kızın yaylaya geldiğini duyan öğretmen, yaylaya çıktığında, kızın yanında bir delikanlı görür. Kız evlenmiştir. Öğretmenimiz şair ruhlu olduğu için alır sazı eline şunları söyler:

Duman mı çökmüş Karamanlı'nın üstüne,
Diyarı gurbetlere serivermiş postunu,
Bilbül yuva yapmış top zülüfün üstüne,
Top zülüfün sallama güzel yuva bozarsın.

Eklemedir Tefenni'nin dağları ekleme,
Suna boylum, kostağım yine geldi aklıma,
Evli olduğunu sakın benden saklama,
Eğer saklar isen, suna boylum var demem.

Turnamısın a sevdiğim yükseklerden uçarsın,
Şahinmisin ak göğsünü açarsın,
Nice sözler verip göğsünü açarsın,
Benim yaşım geçse de deli gönlüm geçmiyor.

Burada bir noktanın açıklığa kavuşturulması gerekiyor: Birinci mısrada "Karamanlı'nın üstüne" kelimelerinin halk arasında "Karaman'ın üstüne" şeklinde söylenmesinden dolayı, önceki yıllarda Konya'ya bağlı olan, sonradan il olan "Karaman" zannedilmektedir. Karaman yöresinde bu türkünün ritminde ve sözlerinde bir türkü olmadığı, bu türkünün tamamen teke yöresine ait olduğu yapılan araştırmalar sonunda kesinlik kazanmıştır. Bu türkünün günyüzüne çıkışındaki katkılardan dolayı Mustafa Kara'yla, türküyü arşivinde saklayan Ahmet Okatan'a saygı ve minnetlerimizi sunuyoruz efendim.

Not: Son dörtlüğün 3. mısrasındaki (göğsünü açarsın) yerine (sonra cayarsın) denilmesi daha doğru gibi, düşünülebilir. (İ.K.)

Kaynak kişi: Osman Akkoç

Anlatım, düzenleme ve sözlerin İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: *1- Belde Gazetesi (Ankara, 30.04.2008) 2- Anayurt Gazetesi (Ankara, 15.05.2008) 3- 24 Saat Gazetesi (Ankara, 15.05.2008) 4- Sonsöz Gazetesi (Ankara, 16.05.2008) 5- Gündem Gazetesi (Ankara, 17.05.2008) 6- Kent Gazetesi (Kilis, 04.07.2008)*

21- BURDUR'DAN DASTARLI GELİN

Burdur merkez, ilçeleri, beldeleri, kısacası Burdur'un bütünlüğünde folklor zenginliği göze çarpar. Kabak kemanesi, sipsisi, bağlaması bir başkadır Burdur'un. Duyulmamış, dillendirilmemiş veya az söylenmiş türkülerinin sayısı oldukça fazladır.

Dastarlı gelin türküsünün iki türlü okunuşu ve iki ayrı hikayesi var.

Osman Akkoç Orman Muhafaza Memuru olarak çalıştığı yıllarda, Kozağaç eski belediye başkanlarından Mehmet Şentaş'la sık görüşür. Evine konuk olur, dinlenirler. Mehmet Şentaş zaman zaman değişik türküler mırıldanır. Ve "Ah benim ormancım, bizim oraların türküsü bitmez. Sana Dastar'lı gelin'in hikayesini anlatayım da dinle" der. Mehmet Şentaş şöyle devam eder:

"Dedem rahmetlinin bana anlattığına göre, 1340 yıllarında Hamitoğlu Mehmet Beyin Dengere köyünde (Gölhisar sultanlığını) Sultanlığını ilan ettiği yıllarda, kadıların İbrahim adlı bir şahsın kızı olan Huriye ile Yıldızların Ahmet'in oğlu Feriştah, beşik kertmesiyle nişanlanırlar.

Huriye kızımız oğlanı beğenmeyerek, başka biriyle kaçar. Birara Çavdır'da görülselerde izlerini kaybettirirler. Yıllar sonra ortaya çıkarlar. Feriştah oğlumuz, Huriye kızımıza söz verdiği için başka biriyle evlenmemiş, bekar kalmıştır. Huriye'ye karşı sitemini şiire dökmüş, bu şiir sonradan türkü olarak söylenmeye başlanmış ve günümüze kadar gelmiştir."

Türkünün bir başka hikayesi vardır. Olay 1939 yılında veya sonraki yıllarda geçmiştir. Ama, ikinci hikayeyle ilgili net bilgi bulunmamaktadır. Osman Akkoç "bu türküyü bir kez, Gölhisar'da bir düğünde rahmetli Tefennili Mustafa Kara'dan dinledim. Başka hiçbir yerde duymadım. Türkünün son kıtaları yas şeklinde, diğer kıtaları biraz kıvrakcadır" diyor. Dastarlı gelin türküsünün sözleri şöyle:

Dastar'ını örtüp örtüp bakarsın,
İnce fistan ile köşke çıkarsın,
Ayağına çifte halka takarsın,
Dastar'ını saklıyorum Huriyem.

Kozağacı Dağlarında kar oldun,
Yemin ettin başkasına yar oldun,
Şu Çavdır'ın yollarında sır oldun,.
Çok yalvardım söz tutmadın Huriyem.

Dengerenin Dağlarına çıkarım,
Çıkar çıkar, şu Çavdır'a bakarım,
Yemin ettim evlenmedim bekarım,
Yeminlerin hiç tutmadı Huriyem.

Kaynak kişi: Osman Akkoç

Anlatım, düzenleme ve sözlerin İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: *1- Belde Gazetesi (Ankara, 27.06.2008) 2- Anayurt Gazetesi (Ankara, 07.07.2008) 3- Şafak Gazetesi (Aydın, 08.07.2008) 4- Oğuzeli Gazetesi (Bucak-Burdur, 05.07.2008) 5- Önder Gazetesi (Keşan, 10.07.2008) 6- Çoruh'un Doğduğu Yer Gazetesi (Gümüşhane, 08.07.2008) 7- Kent Gazetesi (Kilis, 10.07.2008) 8- Şafak Gazetesi (Aydın, 14.07.2008) 9- Tefenni'nin Sesi Gazetesi (09.07.2008) 10- Pınar Gazetesi (Gölhisar, 20.08.2008)*

22- ŞU DİRMİL'İN YAYLASI

Dirmil, Burdur'un ilçesi folkloru zengin, sipsinin başkenti. Siyasiler, Dirmil adını "Altınyayla" olarak değiştirerek sanki önemli bir iş ve görev yaptılar!. Halbuki, THM içerisinde yüzlerce halk türküsü Dirmil adıyla kayıtlara geçti.

Aşık Ömer Erkan: 1957 yılında Dirmil'de doğdu. Bağlama, sipsi, zurna ve davul çalan Aşık Ömer Erkan'ın kendisine ait olan ve seslendirdiği türküler vardır.

Aşık Ömer şöyle sesleniyor:

Karşı dağdan bir yol iner, iner dolanı dolanı,
Şu Dirmil'in coşkun çayı, akar bulanı bulanı,
Hani benim yarım, hani?
Erisin dağların karı,
Şu Dirmil'in büklüm yolu,
İner dolanı, dolanı.

Bahçelerde olur gazel,
Kimi okur, kimi yazar,
Dengini bulmayan güzel,
Ağlar, ağlar kendi gezer...

ŞU DİRMİL'İN YAYLASI

Curası sazı, sipsisi,
Halısı, çulu, kilimi,
Yaylalarda kekiği,
Gel gör gardaş Dirmili...

Şu Dirmil'in yaylası,
Serin olur havası,
Pek hoşuma gidiyor,
Güzeline bakması.

Elma toplarım, elma,
Dallarını kırmadan,
Kalk gidelim buradan,
Emin dayın duymadan...

Yazı ve sözlerin İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: *1- Belde Gazetesi (Ankara, 14.05.2009) 2- Gaziantep'te Zafer Gazetesi (21.05.2009) 3- 24 Saat Gazetesi (Ankara, 30.05.2009) 4- Sonsöz Gazetesi (Ankara, 31.05.2009) 5- Sorgun Postası Gazetesi (30.05.2009) 6- Burdurlu'nun Sesi Gazetesi (03.06.2009) 7- Ses- 15 Gazetesi (Bucak-Burdur, 06.06.2009) 7-Yenigün Gazetesi (Burdur, 22.05.2009)*

23- KOCA YARAN DERLER DAĞIMIZIN ADINI

Rahmetli Hüseyin Gacar amca, hayatı boyunca şoförlük yaptı. 1960 yılında, kamyonunda bir şeyler mırıldanıyordu. Çamköylü Badılar sülalesinden Bekir isimli bir genç, bir Çingene kızına âşık olur. Kız, Bekir oğlumuzu yıllarca aldatır. Çamköye her gelişinde Bekir'in evine dilencilik yapmak için gelir. "Bu yıl seninle kaçacağım" diye yalan söyler, gider. Sonra Çingene kızı gelmez olur. Bekir, yıllar sonra bu kızın Kocaş Dağı'nın eteklerinde olduğunu öğrenir. Yanına gider. Zaten deliye dönmüştür.

Kızın gönlünü yapamayınca, kızı bıçaklar ve kaçar. Kız kangren olur, ağrılara dayanamaz, zehir içer ve ölür. Bekir tekrar döndüğünde bunu öğrenir ve bir şiir yazar. Alır sazı eline, bakalım neler söyler. (Bu türküyü bir kez Belenlili Yusuf okumuştur):

Çamköy derler köyümüzün adını,
Çamköy ovasına gelmiş oturmuş,
Gören bilir sabahların bad'ını,
Deli gönlüm bu kadına tutulmuş.

Verem etti bir Çingene kadını,
Zehir içmiş bu beladan kurtulmuş,
Aldı gitti servetimi a Beyler.
Aldı gitti servetimi a Beyler.

Kaynak Kişi: Osman Akkoç

Anlatım, düzenleme ve sözlerin İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: *1- Belde Gazetesi (Ankara, 07.01.2007) 2-Yenigün Gazetesi(Burdur 18.01.2007) 3- Burdur Gazetesi (20.01.2007) 4- Kent Gazetesi (Kilis, 22.01.2007) 5- Zümrüt Rize Gazetesi (22.01.2007) 6- Van Postası Gazetesi (15.02.2007) 7-Ses -15 Gazetesi (Bucak - 21.03.2007)*

24- A GIZIM DA ÖRÜKLERİN ÖRÜLDÜ

Burdur'un bilinen, bilinmeyen veya az bilinen türküleri, Burdur folkloru içinde yer alanları. Çağdaş halk ozanı, araştırmacı Osman Akkoç'un ortaya koyduğu, Burdur Gazetesi'nde (12 Aralık 2006) yayınladığı araştırmalarından birinden daha söz etmek istiyorum efendim: Osman Akkoç bu türkünün hikâyesini rahmetli Hasan Hüseyin Özturgut'tan dinlemiş. 1958 yılında yine rahmetli ablası Türkân Özturgut'un düğününden bir yıl sonra dinlemiş. Akkoç;

"Misafirliğe gitmiştik. O zamanlar enistemin kardeşi Ruyan Özturgut'ta türküler söyler, hatta oynar bizleri eğlendirirdi. Bir ara yakım şeklinde olan bu türkümüzü Hasan Hüseyin Özturgut (bende bir uzun hava söyleyeyim bari) dedi" şeklinde anlatır.

Arkasından Hasan Hüseyin Özturgut şöyle devam eder: "Sizlere bu türkünün hikâyesini de anlatayım da dinleyin: Bundan 150 yıl önce… sülalesinden… kızı, Akkız, istemediği halde, zengin birisine zorla nişanlanır. Ama Akkız ilk isteyenini sevmektedir. Akkız bir gün bahçeye gittiğinde, ilk sevdiği oğlan tarafından öldürülür. Akkız'ın oğlan kardeşi tarafından yazılan, kaleme alınmış şiir türküleşir, söylenmeye başlanır. Bu türkünün hikâyesi uzun ama uzatmaya gerek yok"… Türkünün sözleri:

A gızımda örüklerin örüldü,
Kınalandı boyların sürüldü,
Genç yaşında ölüm layık görüldü,
Layık gören dilleriniz çürüsün.

Gitti gençlik, koydun bizi yalınız,
Sen gidince ne olacak halımız,
Ne iş yarar, altınınız pulunuz,
Yıkılsın da evleriniz çürüsün.

Hani senin paran pulun nerede?
Al kızımı öldürdüler derede,
Bir yüzükle altın koydun geride,
Bağın bahçen, gülleriniz çürüsün.

Ak kızımın dürgüleri pas tutar,
Nişanlısı başucunda yas tutar.
İmam yıkar, yardımcısı tas tutar,
Sizlerinde yerleriniz çürüsün…

Kaynak Kişi: Osman Akkoç

Anlatım, düzenleme ve sözlerin İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: *1- Belde Gazetesi (Ankara 27.01.2007) 2- Anayurt Gazetesi (Ankara 05.02.2007) 3- 24 Saat Gazetesi (Ankara, 27.02.2007) 4- Kent Gazetesi (Kilis 10.02.2007) 5- Zümrüt Rize Gazetesi (10.02.2007) 6- Son söz Gazetesi (Ankara, 12.02.2007) 7- Gaziantep'te Zafer Gazetesi (15.02.2007) 8- Ses – 15 Gazetesi (Bucak-Burdur, 02.03.2007) 9- Van Postası Gazetesi (10.03.2007)*

25- DOLAN GEL ŞU BURDUR'UN DAĞINI

Çağdaş Halk Şairi Osman Akkoç, araştırıyor, eski derlemelerini zaman zaman gün yüzüne çıkararak gazetelerdeki köşelerinden sesleniyor. Gölhisar ilçemiz merkezinde haftalık yayınlanan "Pınar" Gazetesi'nin 19. 09. 2007 tarih ve 381 nci sayısındaki köşesinde " Dolan gel şu Burdur'un dağını" adlı türküden söz etti, türkünün sözlerine sütununda yer verdi.

Bu türkünün hikâyesiyle ilgili beş ayrı anlatım olduğundan söz ediliyor ve akla en yakın olanından bahs ediliyordu. Buradaki anlatım şöyle:

"Tefenni'nin Höyük Köyü'nden Mustafa Kara'nın kardeşi rahatsızlanır. Burdur Devlet Hastanesi'nde tedavi altına alınan kardeşinin başında refakatçi olarak kalan Mustafa Kara, orada türküyü zihninde şekillendirir ve seslendirir." Bu türkünün sözleriyse şöyledir:

Dolan gel şu Burdur'un dağını,
Geçirmişim ah şu gençlik çağımı,
Bize sıla gelir hep bu bayram ayına,
Yadellerde geçti yine bayram ayları,
Kadersiz ömrüm.

Bizim yaylamızın kurusu vardır,
Açılan güllerin sarısı vardır,
Kızın, oğlanın delisi vardır,
Yine yadelde geçti bayramlar,
Kadersiz ömrüm…

26- YİNE DUMAN DUMAN DAĞLARIN BAŞI DEĞİLMEMİŞ GERDANI, ONDOKUZ YAŞI

Türkülerimiz.. Hikâyeleriyle gündemimize gelen, sütunlarımızda, köşelerimizde yeralan Burdur Türküleri. Az bilinenleri, hiç uyulmamışları.

Çağdaş halk şiiri, araştırmacı Osman Akkoç, Gölhisar'daki yayınlarıyla dikkat çekmeye devam ediyor. Gölhisar ilçemiz merkezinde haftalık yayınlanan "Pınar" Gazetesinin 06.08.2008 tarihli sayısında Osman Akkoç'un yöre türküleriyle ilgili araştırmalarından biri daha yayınlandı. Başlığı: "Yine duman duman dağların başı/Değilmemiş gerdanı, ondokuz yaşı" şeklindeydi. Önce bu türkünün kısa hikayesinden cümleler nakledelim:

Horzum Köyü'nde (Şimdiki adı Konak Mahallesi) 1953 yıllarının ilk ayları.. Bir kış günü.. Rahmetli Karamusaların Ali Kara, Carkakların Hasan, Hasan Çimenli, Karabacak Mustafa (Mustafa Işıldar) Veli Özseçen (Tatların Veli) düğün günlerinden birinde imeceyle birlikte oduna giderlerken, Osman Akkoç'un babası Hüsnü Akkoç'ta onlarla birliktedir. Rahmetli Karabacak Mustafa, Avşar Beylerine yakın bir ritmi olan bu türküyü ince sesiyle okumaya başlar.

Osman Akkoç, eşeğin üstünde onları dinlemektedir. Rahmetli Karamusaların Ali dayı, "Ben birkaç yerde bunu anlattım, ama size de anlatayım" diyerek söze başlar:

"Tahminen yıl 1880 yada o civarlarda. Ulu köylü Sarı Ümmünün kızı diye anılan anası gibi sarışın bir kızı vardır. Kızın adı Meryem'dir. Horzum köyünde de Alıveren köyünden gelip yerleşen evli bir oğlan vardır. Oğlanın adı da Abdurrahmandır. Şair ruhlu olan Abdurrahman oğlumuz, Uluköy yaylasına oduna gittiğinde, Meryemi görür, aşık olur.

Abdurrahman sevmediği bir kızla evlendirilmiştir. Meryem'in genç yaşta kocası ölmüştür ama, evlenmeye niyeti yoktur. Meryem'i kafayı takan Abdurrahman karısından boşanır, Meryem'in ardına düşer. Yıllarca uğraşmasına rağmen, Meryem'in gönlünü edemez. Yazdığı şiiri besteler ona son kez okur. Abdurrahman'ın aşkı ozanlığa dönüşmüş, Horzum köyünden gitmeye karar vermiş, Horzum'u terk etmiş, bir daha geri dönmemiştir"

Sonra efendim, Meryem'de evlenmemiş dulolarak ölmüştür. Abdurrahman'ın Meryem için yazdığı şiir, türkünün sözleri:

Yine duman duman dağların başı,
Değilmemiş gerdanı, ondokuz yaşı,
Ilık geçti bu sene yaylanın kışı,
Gerdan yaylalarında, kışlar ılıktır bana.
*

Başakları sararmış kanlı korunun,
Yâri oldun bir ağanın oğlunun,
Ölene dek severim, olsa bile torunun,
Nağmelerin davettir, bakışın sâlıktır bana.
*

Gece karanlığında yıldız olmuşsun,
Şu Horzumun köyünde bir kız olmuşsun,
Sevmediğim kadına baldız olmuşsun,
Gülsen bile gözlerin doluktur bana.
*

Ulu köyün yaylası dar geldi bana,
Senin acı sözlerin bal geldi bana,
Yanında yatılmaz yar geldi bana,
Ermiş üzümler bile koruktur bana.

Kaynak kişi: Osman Akkoç,

Anlatım, düzenleme ve sözlerin İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: *1-Belde Gazetesi (Ankara, 01.02.2010), 2- Yeni Söke Gazetesi (05.02.2010), 3- Oğuzeli Gazetesi (Bucak-Burdur, 05.02.2010), 4- Gaziantep'te Zafer Gazetesi (17.02.2010), 5- Zümrüt Rize Gazetesi (17.02.2010), 6- Sorgun Postası Gazetesi (20.02.2010), 7- Gündem Gazetesi (Ankara, 21.02.2010), 8- Babaeski Söz Gazetesi (25.02.2010), 9- Anayurt Gazetesi (Ankara, 02.03.2010), 10- Sonsöz Gazetesi(Ankara, 04.03.2010), 11- 24 Saat Gazetesi (Ankara, 12.03.2010), 12- Yenigün Gazetesi (Burdur, 14.03.2010)*

27- BURDUR'DAN YENİ BİR TÜRKÜ: DERMANSIZ BİR DERDİM VAR

Burdur folkloruyla ilgili, Burdur folklorunun içinde önemli yer tutan kaynakları belli olanlarla, anonim olan Burdur türkülerinin anlam ve önemini anlama gayretimi sürdürürken, araştırmacı, şair, yazar ve gazeteci Osman Akkoç anlatımlı "Yakım şeklinde bir Burdur türküsü" nün öyküsü ve sözlerini, Gölhisar ilçemizde haftalık yayınlanan "Gölhisar Gündem" Gazetesinin 14 Ocak 2011 tarih ve 257 nci sayısının 8 nci sayfasındaki Osman Akkoç köşesinde görüp okuduk... Buradan aldığımız, "Dermansız bir derdim var" adlı, yakım şeklinde bir Burdur türküsünün öyküsü ve sözlerine doğru bakalım, gördüklerimizle yaşayalım. Buyrun:

- Burdur'da bir bahar günüdür. Çiçek açan ağaçlarla dolu bir parkın boş kanepesinde, hayalleriyle baş başa oturan bir genç kız, kanepenin öteki ucunda hayalinde yaşattığı yakışıklı bir delikanlıyı görür. Hemen delikanlıya karşı ilgi duyar, âşık olur. Kızın amacı, hedefi bu delikanlıyla tanışmaktır. Önce kendini nasıl gösterebileceğini düşünür. Parkın çay ocağında çalışan garson kızın imdadına yetişir. Kız garsona yüksek sesle: Bana bir çay, erkek arkadaşımı da ne içecekse sor" deyince, bir kızın yanına oturduğunun farkında olmayan delikanlı "kalkıp kızın yanına" yaklaşır. Sohbet koyulaşır. Zaman hızla geçmeye başlar.

Kız, "Bu delikanlı tam benim aradığım kişi, bununla ömür boyu yaşayabilirim" diye düşünmeye başlar. Delikanlı ise; "Artık geç oldu, kalksak iyi olur. Çünkü evimde beni bekleyen çocuklarım ve eşim var. Senin gibi insan bulunmuyor, teşekkür ederim, ayrılmak zorundayım" diyerek oradan ayrılır. Kızın dünyası yıkılmış, perişan olmuştur. Delikanlının ardından, için için günlerce ağlasa da, yaralar açılsa da artık yapılacak bir şey kalmamıştır.

Kız, yeniden buluşma imkânlarını arar "hiç olmazsa haftada bir buluşabilsek" diye hayaller kurar, düşünür, düşünür. Ama ne adresini, nede telefon numarasını almamıştır. Çaresizliği giderek artmış, içindeki yaranının kanı daha da hızlı akmaya başlamıştır. Delikanlıyla evlense de, evlenmese de birkaç kez buluşmaları yetecektir, bir çare olacaktır. Delikanlının eşi ve çocuklarının olması büyük bir engeldir.

Bir gün, yine aynı yerde, aynı kanepenin üstüne otururlar. Yine garson gelir, bu kez kız garsona; "Bana bir çay, şu aileye de ne içecekse sor" deyince, yine delikanlının haberi olur. Aile kızın yanına gelir, "İşte sana bahsettiğim kız, tanıştırayım, eşim ve çocuklarım" der. Delikanlının eşinin kendinden güzel olduğunu gören kız, "Böyle bir adamla evlendiğin için, mutlu olman lazım. İnanır mısın, evli olmasaydı evlenme teklifi yapar, evlenirdim" diyerek konuşmasını bitirir. Kız, zamanın geç olduğunu, evlerinde annesinin ve babasının beklediklerini, sonra merak edeceklerini bildirir ve oradan ayrılır. O yara her zaman kanamış, hasretlik daha da artmış, ama kız ömür boyu evlenmemiştir.

Osman Akkoç, bu türkünün öyküsünü, yer ve mekân olarak bildirmiyor. "Bildirmememde yarar var. Çünkü sülale ve kişi ismi verdiğim zaman, değişik sorunlar ortaya çıkıyor" diyor. Ve "Bu türküyü ve hikâyesini, Tefenni'nin Hasanpaşa kasabasında oturan, Orman Muhafaza Memurluğu yapan, sonra emekli olan Mehmet Yıldıran amcamızdan dinlemiştim" diye ilavede bulunuyor. İşte kızımızın aşkını anlattığı, kendisinin yazdığı şiirin mısraları, türkünün sözleri:

Er sabah kalkarım, şafaklar sökmez,
Bahçemde, bağımda bülbüller ötmez,
Çekerim derdini, yıllardır bitmez,
A yârim seni ben görmez olaydım.
*

Geceleri uyku girmez gözüme,
Deli gönlüm tutmadı hiç sözüme,
Çok aradım, hiç bakmadı yüzüme,
A yârim seni ben görmez olaydım.

***Kaynak kişi: Osman Akkoç**

Anlatım, düzenleme ve sözlerin İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: *1- Gaziantep'te Zafer Gazetesi (05.02.2011) 2- Burdur Gazetesi (10.02.2011) 3- 24 Saat Gazetesi, (Ankara 13.02.2011) 4- Babaeski Söz Gazetesi (24.02.2011 5- Anayurt Gazetesi (Ankara, 03.03.2011)*

28- BURDUR - GÖLHİSAR'DAN YENİ BİR TÜRKÜ: YAKTIN BENİ IRMIZAN

Burdur türküleri arasına yenilerinin dahil edilmesi için, gayret gösterenlerin başında, Gölhisar ilçemizde oturan, çağdaş halk ozanı, araştırmacı-gazeteci Osman Akkoç gelmektedir. Gölhisar Gündem Gazetesinin 11 Mart 2011 tarihli sayısındaki köşesinde Osman Akkoç, yeni bir Gölhisar türküsünden, "Yaktın beni Irmızan"dan sözetti, öyküsüyle ilgili anlatımlarını sütununa aktardı. Buyurun buradaki anlatımlara bir göz atalım:

Gölhisar yöresinde yas türü şeklinde okunan, son mısraları kıvrak olarak nakaratlarla süslenen, yöre müziğine uygun ritimde olan "Yaktın beni Irmızan" adlı türkünün şiiri yıllar önce mahalli sanatçılarımızdan birine Osman Akkoç tarafından verilir. Bu mahalli sanatçımız vefat eder. Osman Akkoç birgün bir vesileyle rahmetli bu sanatçının evine gider. Rahmetli sanatçının eşi Osman Akkoç'a; "Kocamın sana vermek istediği fakat veremediği bir şiir var, sana verilmesini çok istiyordu"der ve şiiri Osman Akkoç'a verir. Osman Akkoç; "Ben bu şiiri mahalli sanatçımızı verdiğimi unutmuşum" diyor.

Osman Akkoç bu türkünün hikâyesini şöyle anlatır: 1961 yılında Gölhisar'ın önde gelen eşraflarından Hacı Hatip Mustafa amcamızın, bir düğün ziyaretinde bu türküden sözettiğini, yıllar sonra İbecikli Emin Demirayak'la bir sohbet sırasında bu türkünün şiirini okuyan Osman Akkoç'a, Emin Demirayak hoca; "Ben bu türküyü bazen okurum. Hatta albümümün içinde vardı. Plak şirketi nedense bu türküyü almak istemedi. Hadi eve gidelim de kasetimde var sana dinleteyim" diyerek Emin hocanın evine giderler. Türküyü dinlerler.

Türkünün hikâyesi hakkında Osman Akkoç şu bilgileri veriyor: Horzum köyünden, şimdiki… ….. sülalesinin ferdi olan…. ……. isimli kişinin kızı…… sülalenin zengin, şımarık oğluna gönül verir. Kız, oğlanın kendisini kaçırması için ikna eder. Kız Ramazan isimli bu delikanlının evine varır. Pencereye tıklar, oğlan bakar ki Zeynep gelmiş, gönül eğlendirmek için kız ile iki gün beraber olurlar. Üçüncü gün Ramazan kızı bırakır kaçar. Zeynep kız ortada kalmıştır.

Ramazan ertesi gün dul bir kadını kaçırır, ortadan yok olur. Zeynep ailesinin yanına gidemez. Orada bir ağaca ip bağlayarak intihar eder. Emin Demirayak'a göre ise Zeynep firar eder, göçer ailesinin erkeğinin ikinci karısı olur, bir daha o bölgeye dönmez."Yaktın beni Irmızan" adlı türkünün sözleri:

Pencereden atladım,
Elma armut topladım,
Pencereni tıkladım,
Kaçtım sana Irmızan.

Her belaya katlandık,
Bahçelerde saklandık,
Her yerlerde yoklandık,
Kandım sana Irmızan.

Beni bırakıp kaçtın,
Başıma belâ açtın,
Dul birine yanaştın,
Yaktın beni Irmızan.

Kaynak kişi: Osman AKKOÇ

Anlatım, düzenleme ve sözlerin İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: *1- Belde Gazetesi (Ankara, 18.04.2011) 2- Ses-15 Gazetesi (Bucak, 30.04.2011) 3- Van Postası Gazetesi (03.05.2011) 4- Yenigün Gazetesi (Burdur, 23.04.2011) 5- Anayurt Gazetesi (Ankara 03.05.2011)*

29- ONİKİDİR ŞU BURDUR'UN DERMENİ

Yıllardır, Burdur çıkışlı haber, yazı, araşatırma gibi çalışmalar beni yakından ilgilendirdi, ilgilendirmeye devam ediyor.

Burdur, Teke Yöresi'nin Başkenti. Folklorun denizi... Bazı yazıların özetlenmesi için gayret gösteriyorum. Ama bu yazıların aynen verilmesinin daha doğru olacağı kanaatine varınca, kaynak göstererek aynen veriyorum.

Burdur ilimiz merkezinde günlük yayınlanan "Yenigün" gazetesi yazarlarından, sevip takdir ettiğimiz, arkadaşımız, Mesut Madan'ın, anılan gazetenin 10.06.2009 tarihli sayısındaki köşesinde, Burdur türkülerinin ünlü-lerinden, "Onikidir şu Burdur'un dermeni" adlı türküyle ilgili bir araştırma yazısı yeraldı. Mesut Madan imzalı bu yazıyı aynen aşağıya alıyorum efendim:

Radyo ve TV'lerde keyifle dinlediğimiz Kaynak kişisi Tepeli Hasan Büyükçoban olan ve Muzaffer Sarısözen tarafından derlenen On ikidir Şu Burdur'un dermeni türküsünde anılan on iki değirmenin nerede olduğunu biliyor musunuz? Ya hikayesini? Mehmet Özbek'in Folklor ve Türkülerimiz isimli kitabında On ikidir şu Burdur'un dermeni türküsünün hikayesi şu şekilde geçiyor:

- Türkiye'de yüzyıllarca kardeşçe yaşamış, kanaatkâr Türk halkının göz yummasıyla tekellerinde bulundurdukları ticaretle büyük servetlere sahip olan azınlıklar (Rumlar, Ermeniler), İtilaf devletlerinin Birinci Dünya harbinden sonra Anadolu'yu işgal etmeleri üzerine ayrı devletler kurma yönünde harekete geçerler. Sık sık isyanlar çıkarır, Türk halkını tedirgin eder, İtilaf Devletleriyle bir olup Kurtuluş ordusunu arkadan vurma çabası gösterirler. Bu türkü Rum ve Ermenilerin yarattıkları olaylara karşı barışçı Anadolu halkının milli ruhunda uyanan duyguların bir ifadesidir.

Onikidir imanım aman, şu Burdur'un dermeni
Dermencisi efem aman Urum değil Ermeni
Ya kendisi efeler aman ya kellesi gelmeli.

Ay karanlık efem görünmüyor izimiz
Üç kardeşiz efem kurban gitsin birimiz.

Bir incecik yol gidiyor dermene
Oturmuşlar efem aman çayır ile çimene
Hem severim efeler aman hem döverim kime ne!

Al karanfil aman mor şişede ıslanır
Bir gün olur efem deli gönül uslanır.

İşte Türkü'ye konu olan oniki değirmen;

1-Ayan Hasan Değirmeni- Kurna Köyünde (Yıkıldı)

2- Tıkırdık Değirmeni- Kurna Köyünde (Yıkıldı)

3- Kabacalı Değirmeni -Burdur Antalya Karayolu üzerinde (Kapalı)

4- Sadık Altınkaya Değirmeni (Berberoğlu Un Fabrikası)

5- Can Makarna (Kapalı)

6- Tapucu Yakup Değirmeni (Yıkıldı)

7- Ali Bey Değirmeni (Kapalı)

8- Kaymakamoğlu Değirmeni-Osman Evciler (Yıkıldı)

9- Çobanönü Değirmeni (Yıkıldı)

10- Bavli Değirmeni (Sahibi Rum)

11- Hamit Değirmeni (Emin Un)

12- Hatip Hoca Değirmeni (Şu anda Dinç Ekmek Fabrikası'nın faaliyet gösterdiği değirmen)

Not: *Hamit Çine'nin 299 uncu sayfadaki yorumuna kulak verelim!..*

Yazının İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: *1-Belde Gazetesi (Ankara, 26.06.2009) 2- Ses-15 Gazetesi (Bucak-Burdur, 03.07.2009) 3- Burdur Gazetesi (23.07.2009) 4- Sonsöz Gazetesi (Ankara, 24.07.2009) 5- 24 Saat Gazetesi (Ankara, 28.07.2009) 6- Anayurt Gazetesi (Ankara, 04.08.2009)*

Taşoda

Bakibey Konağı

Mısırlılar Evi

Piribaşlar Evi

Çelikbaşlar Evi

ALTINCI BÖLÜM

HABER - YORUM - HABER

Nereden çıktı bu uydurma; Hepimiz Türküz içimizde yoktur Ermeni, sözleri:

"OLDU MU YA ŞİMDİ?"

Sözlerin orijinali; "onikidir şu Burdur'un Dermeni, / Dermencisi, Urum değil Ermeni" değilmi?

TRT'de canlı olarak yayınlanan ve çekimleri ilimizde gerçekleştirilen Memleket Havaları programından sonra, gazetemizi arayan okurlarımız "oldu mu ya şimdi? Onikidir şu Burdur'un Dermeni" türkümüz böylemi söylenirdi? Nereden çıktı; "Hepimiz Türküz, içimizde yoktur Ermeni" garabeti. Türkünün orijinali neyse öyle okunur, okunmalı. Kim bilir kaç zaman ötelerden süzülerek gelmiş bu türkü. Onikidir şu Burdur'un dermeni, dermencisi Urum değil, Ermeni, aslı budur. Kimse, türkülerimizle oynamasın.Hele hele, yöre müziğimizi seslendirerek adını duyuranlar, asla böyle bir şey yapmasınlar" görüşlerini dile getirdiler.

Gazetemize iletilen okur görüşlerinde, Onikidir şu Burdur'un Dermeni türküsünün sözlerini değiştirerek, ilimizin geçmişini inkar edecek, ırkçı yaklaşımlar, mesajlar verecek şekilde okunmasının yadırgandığı, bunun yanında yine aynı gecede, çirkin, ahlaksız, aslına uymayan, kamu ahlakına, kamu kültürü ahlakına uygun düşmeyen değiştirilmiş laflarla söylenmiş Burdur türküsünün Burdurlu'nun şeref ve haysiyetine dokunduğu yer almakta.

Okurlarımız özellikle, il dışından telefonla gazetemize ulaşarak, yöre sanatçısı Rıza Yağız'ın Onikidir Şu Burdur'un Dermeni türküsünü, sözlerini değiştirerek okuduğunu, buna hakkının olmadığını, ayrıcada bir türküde 'ayrık biter tarlaların anında, yiğit yatar güzellerin koynunda, top top olmuş sineleri koynunda, gündüz senin gece benim değil mi? sözlerinin de türkünün orijinalinde olmadığını, sözlerin bu şekilde ancak kişilere özel toplanmalarda seslendirilmiş olabileceğini, ama TRT gibi saygın bir kurumun canlı yayınında sözlerin çarpıtılarak bu şekilde okunmasını doğru bulmadıklarını dile getirdiler.

Konuya ilişkin görüşlerine başvurduğumuz, yöre türkülerimizin derleyicisi, üstadı Hamit Çine; Onikidir Şu Burdur'un Dermeni türküsünün sözlerinin değiştirilerek okunmasını, kendisinin de yadırgadığını, aynı zamanda başka türkülerinde sözlerinin değiştirilerek kamu ahlakı göz ardı edilerek, sırf popülist

yaklaşımlarla okunmasını da onaylamadığını, kendisinin de yer aldığı programda bunların yaşanmasının kendisini ziyadesiyle üzdüğünü, programdan önce sanatçılarla sohbeti esnasında bu konuyu dile getirip, gerekli önermelerde, uyarılarda bulunduğunu, ancak buna rağmen türkülerin sözlerinin çarpıtılıp çokta uygun düşmeyecek bir tarzda Burdur kültürü ile uyuşmayacak, Burdur ahlakına uymayacak şekilde söylenmesini yadırgadığını, kendisine de bu türden yakınmalar ve şikayetlerin iletildiğini, bundan sonraki benzer programlarda bu türden yanlışlara düşülmemesi gerektiğini, belirtti. (**Haber:** *Hasan Türkel,* Burdur Gazetesi 17 Temmuz 2010)

Saygı değer İsa Kayacan'a; Beni ne kadar sevindirip, mutlu ettiğinizin farkındamısınız? Size yürekten teşekkürler. Tüm gönderdiklerinizi alıyorum.

Birara, rahmetli Sadi Yaver Ataman'ın müzik derslerine gitmiştim. Çok etkilendiğim bir Burdur Türküsü öğretmişti bize:

- Onikidir efeler amman, şu Burdur'un dermeni,
Değirmenci aman, U-rum değil Ermeni,
Ya kendisi efeler amman, ya kellesi gelmeli,
Ay karanlık aman gece vurdular beni,
Ölmeden mezara, kabire de koydular beni.
Olalım, olalım da zeybek olalım,
Güzel de gızlar polis olmuş, teslim olalım...

Kim ne derse desin, yazmak güzel şey. Bir bakıma yaşadığınızı belgelemektir yazmak. Bazıları keser, bazıları eser bırakırlar. Sizin gibi eser bırakanların sayısı fazla değildir. Onlarca dergi ve gazetede yazıyormuşsunuz. Hatta bir yazınızda listesini yayınlamıştınız. O listeyi kaybettim. Halbuki tam benlik dergiler vardı orada. Ah elimde olsa!..

Kalbi saygılarımla (*Sait Demirbaş*, Ordu, 07 Aralık 2010- Mektup)

Burdur'da Musiki, Halk Türküleri ve Halk Oyunları:

Burdur ve çevresi çok eskiden beri musikiye meraklı ve buna muyazi olaraktan halk oyunları ile ilgili bir halk topluluğunu sinesinde taşır.

Eski zamanlarda halk şairlerinin yaşadığı devirlerde Aşık Şemsi Dede, Aşık Vecai ve Kemal Dede gibi etrafa saz ve şiirleriyle ün salmış halk şairlerimiz vardır. Bugün halâ o namlı halk şairlerini temsil edecek Burdur'da torunları vardır.

Mevlevi dedelerinden Neyzen Hasip Dede gibi üstatlar vaktiyle Burdur'da amatör musikişinaslar yetiştirmişler. Burdur çevresine musiki zevkini aşılamışlardır.

Birinci Dünya Harbinin içinde ud çalmak Burdur'da adeta moda halini almış, birçok gençler uda merak ederek bu sazı hayli ilerletmişlerdir. Bilhassa

hicret eden Rum vatandaşlar içinde udu çok güzel ve ahenkli çalanlar vardır. Düğünlerde, törenlerde onlar çeşitli musiki aletleriyle halkın musiki zevkini tatmin ederlerdi.

İstiklal Savaşı sıralarında, Burdur'a gelen Bursalı Baha Efendi dergahı şeyhi Mehmet Baha Bey, Burdur'da pratik ve amatör vaziyette bulunan musiki alemini tanzim etmek istemiş ve kefiyeti musiki sevenlere duyurarak şehirde bir musiki dersanesi açılmıştır.

Bu sıralarda Hilali-Ahmer Cemiyetinin Burdur'da kurduğu teşkilata mensup Dr. Burhanettin Onat (Antalya Mesubu) da kıymetli kemanı ile gençler arasında musiki hevesini kamçılamış, Mehmet Baha beyin açtığı dershane, başta musikişinas udu sayın Fahri Kayaalp dahil olmak üzere benimde dahil bulunduğum 20 kişilik bir musiki meraklısını başında toplamıştı.

İzmir'in, Bursa'nın istirdadına kadar devam eden bu musiki çalışmaları müsmin oldu, bu dersanelerden mezun olanlara da açtıkları musiki yurtlarıyla bu çalışmayı bir müddet devam ettirdiler. (*Burdur'un Sesi Gazetesi*, 18 Eylül 1955)

Burdur'un meşhur oyunu (Teke Zortlatması) nu yaşatamadan döndüler:

1- 14 Eylül tarihleri arasında açık hava tiyatrosunda Türk Halkoyunları gösterileri yapılacaktı. Bu oyunlara iştirak etmeleri için sanat adamı Muzaffer Sarısözen Burdur'a kadar gelmiş ve Dirmil Köyüne kadarda giderek saz sanatkârımız Hamit Çine'nin Başkanlığında kuvvetli bir oyun ekibi teşkil etmiştir.

Dirmil Köyü'nün meşhur (teke zortlatması) adı verilen çok beğenilmiş oyununu bu gösterilerde yaşatmak üzere Dirmilli, saz sanatkârı bir gençle İstanbul'a giden Hamit ve Behiç Çine kardeşler İstanbul halk oyunlarını yaşatma ve yayma sahnelerinde oyunun bütün figürleriyle göstermişler ve çok beğenilmişlerdir.

6 Eylül hadiselerinin vukuu ve İstanbul'da örfi idarenin ilanı üzerine halkoyunları gösterileri yapılmasının geri bırakılması üzerine sanatkâr gençlerimiz memleketimize dönmüşlerdir. *(Burdurun Sesi Gazetesi, 18 Eylül 1955)*

Valiliğin aldığı arsa 23 yıl sonra ortaya çıktı

BURDUR **(Ece Ajans)**- Valilikle, Özel İdare Müdürlüğünün, öğrenci yurdu yapılmak üzere İstanbul Belediyesi'nden, Haseki Hastanesi civarında aldıkları 350 metrekarelik arsanın, bugüne kadar unutulduğu öğrenildi.

Zamanın Burdur Valisi, Vefik Kitapçıgil döneminde alınan söz konusu arsanın öğrenci yurdu olarak değerlendirilmesi çalışmalarına başlanılmıştır. Ece Haber Ajansı Muhabiri, 23 yıl önce alınan arsanın, Vali İsmail Günindi'nin incelemeleri sonucu ortaya çıkarıldığını, Burdurluların sevinç içerisinde olduklarını tespit etmiştir. (Hürsöz Gazetesi, İzmit, 8.4.1986, Hamle Gazetesi, Muğla 8.8.1986)

İstanbul'da "Burdurlular Öğrenci Yurdu" yapılıyor

BURDUR **(Ece Ajans)**- İstanbul'da, Fatih Belediyesi sınırları içinde Guraba Hastane Sokak üzerinde bulunan 224m2 büyüklüğündeki Burdur İl Özel İdaresine ait arsa üzerine, Burdurlu öğrencilerin yurt sıkıntısını giderecek bir öğrenci yurdunun yapılması çalışmaları sürdürülüyor. Ece Haber Ajansı Muhabiri, İstanbul'da yapılacak "Burdurlular Öğrenci Yurdunun" proje hazırlık çalışmalarının sonuna gelindiğini, yakında ihalesinin gerçekleştirileceğini tesbit etti. (Ece Haber Ajansı, Haber Bülteni, Aralık 1986, Sayı: 5066)

İsa Kayacan 151 yıl önce, Fransız ressam Lèon de Laborda'nın Burdur'la ilgili çizdiği iki fotoğrafı Vali ve Belediye Başkanımıza hediye etti.

Gazeteci- Yazar hemşehrimiz İsa Kayacan, şehrimizdeki temaslarını sürdürüyor. Kayacan Vali adına Vali Muavini Hasan Hüseyin Yazlık'a ve Belediye Başkanımız Armağan İlci'yi makamlarında ziyaret ederek; Seyahati sırasında Osmanlı İmparatorluğuna da uğrayan Fransız ressam Lèon de Laborda'nın "Küçük Asya'ya Seyahat, Paris 1838" adlı kitabının 107.sayfasında kayıtlı taşbaskıda yeralan, Ağlasun'daki Sagalassos Sitesi'nin görünüşü ile, Burdur'daki bir tapınağın kalıntıları ve tiyatronun o günkü durumunu gösterir fotoğraflardan büyük boy birer adet Valilik ile Belediye Başkanlığına armağan olarak vermiştir.

İstanbul Arkeoloji Müzeleri Müdürlüğü Kütüphanesinden alınan her iki fotoğraf Kayacan'ın bu yıl yayınlayacağı "Burdur Hatırlamaları" adlı kitabında yeralacaktır. (Fotoğraflı. Burdur Gazetesi, 26.5.1989)

İsa Kayacan'ın hediye ettiği resimler Belediye'de sergileniyor

Gazeteci- Yazar hemşehrimiz İsa Kayacan "Burdur Hatırlamaları" adlı kitabı için gerekli araştırmaları yapmak üzere şehrimize geldiğin de Belediye Başkanlığı'na ve Vilayete Laborda'nın Burdur Ağlasun ilçesindeki Sagalassos'a ait resimler hediye etmişti.

Belediye başkanlığımızın, İsa Kayacan'ın hediye ettiği resimleri belediyenin girişine çerçeveletip halka teşhir etmesinden son derece memnunluk duyduğumuzu ifade etmek isteriz.

İsa Kayacan'ın hediye ettiği resimler, Osmanlı İmparatorluğu zamanında Ressam Lèon de Laborda "Küçük Asya'ya Seyahat, Paris 1838" adlı kitabının 107.sayfasında kayıtlı taş baskıda. Burdur Ağlasun Sagalassos sitesinin uzaktan görünüşü ile bir tapınağın görünüşü ve tiyatronun o günlerdeki durumunu gösterir iki resim bulunmaktadır. (Burdur Gazetesi, 17.8.1989)

Burdurspor için toplantı

Yerel Basın ve Burdur Belediye Başkanlığının organize ettiği, genişletilmiş Burdurspor toplantısı Belediye Düğün Salonunda yapıldı.

Konu: Burdurspor Kulübünün düştüğü durum ve geleceği konusunda, yetkililerle ilgililer, görüşlerini ortaya koydular. Kim ne söyledi özetlemeye çalışalım:

- *Vali, Memduh Oğuz:* Kulüp yürütülecekse yürütelim. Yürümeyecekse kapatalım. Burdurlu, Burdurspor'a daha çok sahip çıkmalıdır. Biz kimseden teberru istemiyoruz. Herkesin üye olmasını ve desteklemesini arzu ediyoruz. Kendisine Burdurspor'a adayacak kulüp yöneticisine ihtiyacımız var.

- *Orhan Gülcü:* Üye sayısını arttırmak için yaptığımız çalışmalarla 150-200 kişiyi üye yaptık. Pul basım ve dağıtımı için başımıza bir takım sorunlar çıktı. Sonuçlandıramadık.

- *Mehmet Yıldızlı:* Yönetim kurulu, hiç çalışmada bulunmadı. Bizim sorunumuz parasal değil, idari konulardadır.

- *Nurhan Çifçibaşı:* Kulübümüzde profesyonel bir idareci eksikliği var.

- *Remzi Yanık:* Her ne kadar maddi sıkıntı yok deniyorsa da işin başında maddi sıkıntılar gelmektedir.

- *Antrenör Turan Mecit:* Takımı sahip çıkalım, sonuna kadar destekleyelim. Daha sonra takımı eleştirelim ve takımda bu eleştirilere açık olsun. Takım daha sahaya çıkmadan eleştiriler başlıyor.

- *Kayhan Ertuğrul:* Her işletme, bir futbolcuya bakarak, sigortalayarak maaşını verirse, külfet ortadan kalkmış olur.

Özetlediğimiz görüşler bunlar.

Hepside kendi çerçevesinde ele alındığında haklılığından sözedilebilecek görüşler.

Ama, Burdurspor'un bulunduğu noktadan alınıp işbirliği içinde ileriye götürülebilmesi için gerekli çalışmalara ihtiyaç vardır. (İsa Kayacan, Çeşitleme köşe başlığıyla, Burdur Gazetesi, 30.11.1988)

Burdurspor kutlanırken

Görevimiz gereği, Anadolu Basını bünyesindeki değerlendirmelerimiz sırasında, Burdur ve Burdurlularla ilgili arayışlarımız bir başka oluyor. Marmaris Postası Gazetesinin 570 nci sayısının spor sayfasındaki Burdurspor'la ilgili haber son derece düşündürücüydü. Kemal Böğüş imzalı haber ve yorumda: "7 haftadır başarılı sonuçlar alan takımımız kendi saha ve seyirci avantajını da koruyarak baştan sona üstün oynadığı maçtan 7-0 galip ayrılmasını bildi" de-

nildikten sonra maçla ilgili görüşleri yanında, Burdurspor'la ilgili görüşlerini de bir başka sütunda dile getiriyordu.

Bu sütunda, "Burdurspor'u kutlarım: Teknik Direktör yok. Antrenör yok. Maaş yok, prim yok, yedek yok… Türk Sporunda örnek bir takım Burdur Spor" başlığından sonra Kemal Böğüş aynen şöyle diyordu:

"Sayın okurlar, Burdurspor'u kutlarım, dedim yanlış duymadınız. 7-0 yendik neresini kutladınız? diye sorarsanız anlatayım;

10 Haftadır Teknik Direktörsüz, Antrenörsüz, maaşlarını alamayan, prim adı duymayan amatör ruhlu bir profesyonel takım Burdurspor.

Türkiye'de bana bir takım gösterin, Antrenörsüz çalışan, maaş almadan da antremana çıkan, prim hayal edemeyen, deplasmana geldiğinde 200 km.de sadece 1 öğün yemekle yetinen, otel yerine otobüste uyuyan bir takım, bana gösterin.

İşte, Burdurspor böyle bir takım… Futbolcu'lar birleşip esnafa ve halka el açarak 200 bin lira toplayıp derinden bir ah çekerek "Bu hafta deplasmana gidebileceğiz" diyen bir takım. Belediye'den verilen otobüse 50-60 bin lirasını mazot doldurup geri kalanını sadece bir öğün yemek parası yapabilen bir takım Burdurspor.

Marmaris deplasmanına da gelirken böyle geldiler. Otobüste uyuyup bir öğün yemekle maça çıktılar (12 saat aç) ve içlerinde oruçlu futbolcularda vardı. Biz basın mensupları olarak bu takıma acıdık ama, acımak yerine bu takımı kutladık.

Sayın Kulüp başkanımıza, basın mensupları olarak maçtan sonra Burdurspor'a yemek verilmesini istedik. Bizi kırmadı kendisine de ayrıca teşekkür ederiz.

İşte Sporseverler böyle bir takım Burdurspor. Türk futbolu adına kutlarız. Burdurspor'u".

Bu satırların yazarı olarak, Burdur'lu işadamı ve ilgililerin bilgilerine sunuyoruz.

(*Gazeteci- Yazar, İsa Kayacan,* Burdur Gazetesi, 19.4.1989).

Burdurgücü örnek olsun

Burdurgücü Spor Kulübü'nün Ankara'da 50 kişilik grup halinde Sağlık Bakanlığı'nda yaptıkları organ bağışı kampanyası, Spordan Sorumlu Devlet Bakanlığı tarafından 71 il'e genelge gönderilerek valiliklere duyuruldu.

Burdurgücü Spor Kulübü de şehrimizde Valilik himayesinde organ bağışı kampanyasını devam ettirmektedir. Kulüp tarafından şehrimizin caddelerine bağışla ilgili dövizler asılmış ve çekimler yapılmıştır. Valilik aşağıdaki metin ile halkımızı organ bağışı kampanyasına katılmaya çağırmaktadır:

"Burdurgücü Spor Kulübü, Burdur'da Valiliğimiz himayesinde organ bağışı kampanyası başlatmıştır. Umutsuz yaşayan insanlara umut olması bakımından bilgi edinmek ve organ bağışlamak isteyenlerin, Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü spor servisine müracaatları ilan olunur." (Burdur Gazetesi, Sayı:12448)

Burdurgücü maçında dişleri kırıldı

İşte futbol sevgisi, işte kulüp sevgisi, uzun bir zamandan beri Yolspor'un kalesini başarılı bir şekilde koruyan ve Mavi- Turunculu ekibin 3.lige yükselmesinde büyük pay sahibi olan kaleci Nurettin, takım arkadaşlarını yalnız bırakmamak için kırık dişleri ve kırık çenesi ile hem idmanlara çıktı, hemde Milasspor maçında takımının kalesini korudu.

Deplasmanda Burdurgücü ile oynanan ve Yolspor'un kazandığı maçta bir pozisyonda rakip takımdan bir futbolcunun tekmesi ile dişleri kırılan Nurettin, bu maçta birde penaltı kurtararak takımının üç puan almasında büyük pay sahibi olmuştu. Bu arada Milasspor maçının hazırlığı sırasında, Konyaspor PAF takımı ile yapılan hazırlık maçında ise İbrahim'in tekmesi ile çenesi iki yerden kırılan ve bütün acılara rağmen takımının bütün idmanlarına çıkan ve Milasspor maçında da kalesini başarılı bir şekilde koruyan Nurettin, önceki gün antrenör Mehmet Özdil tarafından kontrole götürüldü ve çenesinde iki taraflı kırık olduğu anlaşıldı. (Merhaba Gazetesi, Konya, 29.11.1991)

Ekrem Kabay'dan Kültür hizmeti

Burdur eski Senatörü Ekrem Kabay, Burdur Kültürlerine büyük bir hizmet getirdi.

Ekrem Kabay ödenek yokluğundan dolayı mikrofilmlerden kağıtlara aktarılamayan 3 yüz yıllık Burdur tarihine ait dokümanları kendi cebinden ödediği para ile kağıda aktartarak, Burdur İl Halk Kütüphanesine teslim etti.

Konya Asarı Antika Müzesindeki Burdur'a ait Sicil-ler, daha önce Milli Kütüphane tarafından mikrofilmlere geçirilmiş ve İlimiz Halk Kütüphanesine gönderilmişti. Ödenek yokluğundan dolayı bir türlü mikrofilmlerden kağıda aktarılamayan bu Kültür hazineleri Ekrem Kabay tarafından ücreti cebinden ödenerek, kağıtlara aktartılmış ve bu defterler İl Halk Kütüphanesinde araştırmacıların hizmetine sunulmuştur.

Biz hazine değerinde olan bu bilgiler, 17 nci yüzyılın ortalarından başlayıp, 20 nci yüzyıla kadar devam etmektedir. Sicillerde ilimizin Askeri, Mülki, Mali Yönetimleri, ekonomik ve sosyal durumları gibi tarihimize ışık tutacak birçok bilgiler bulunmaktadır. 32 defterde toplanan bu bilgiler Burdur'un tarihi,

kültürü ve folklörü ile ilgili konularda araştırma yapmak isteyenlere birinci derecede kaynaklık edecektir. (Yenigün Gazetesi, Burdur, 6.8.2000)

Burdur'daki Tugay tarihe karıştı

Osmanlı İmparatorluğu döneminde kurulan ve 1955 yılında 58 nci Topçu Er Eğitim Alayı olarak ilimizde yeniden kurulup, 1962 yılında Tugay olarak teşkilatlanmasını tamamlayan, Burdur 58 nci Topçu Er Eğitim Komutanlığı dün yapılan askeri törenle lağvedildi. (Yenigün Gazetesi, Burdur, 17.08.2000).

Burdur'da bir devir sona erdi

84 yıl önce Medine'de teşkil edilen ve 1955'de Burdur'da oluşturulan, 1962'de Topçu Tugayı'na dönüştürülen, Burdur 58.Topçu Er Eğitim Tugayı, geçtiğimiz Çarşamba günü lağvedilerek, Antalya'ya bağlı, Piyade Er Eğitim Tugay Komutan Yardımcılığı'na dönüştürüldü. (Burdur Gazetesi, 18.08.2000)

Hemşehrimiz Gazeteci Dr. İsa Kayacan, Gazetelerde 58 bin 430 kez Burdur'dan bahsetti

Hemşehrimiz, Gazeteci-Yazar Dr. İsa Kayacan'ın ilimize yayın yoluyla sağladığı katkılar zirveye ulaştı. Anadolu basınının öncü temsilcilerinden İsa Kayacan, Anadolu'nun çeşitli gazetelerinde yazdığı yazılarda Burdur'u tanıtma mücadelesi veriyor.

Kayacan, şimdiye kadarki yazılarında 58 bin 430 kez Burdur'dan bahsederek yeni bir rekora imza attı.

Burdur İline, yayınladığı kitaplarla, gazetelerdeki haber ve makaleleri ile hizmet edenlerin başında Hemşehrimiz Gazeteci-Yazar Dr. İsa Kayacan gelmektedir. Her makalesinde, Burdur çıkışlı her haberinde, Burdur'dan, Burdurlu'dan mutlaka söz ederek; değişik vesilelerle Burdur'u ülke gündemine taşıma gayretlerini sürdüren Dr. İsa Kayacan'ın, 31.12.-2004 tarihi itibariyle ortaya koyduğu Burdura hizmet tablosu şöyle karşımıza çıkmaktadır:

* Bu haber ve makalelerin Türkiye genelindeki 10 ayrı gazetede yayınlandığı dikkate alınarak değerlendirme yapıldığında;

* Yayınladığı Burdur kaynaklı haber sayısının: 20 bin 860,

* Burdur çıkışlı haber ve yayınlardan hareketle yazıp yayınladığı makale sayısının 3 bin 570 olduğu görülüyor.

Toplam: 58 bin 430 kez okuyucuya duyurulmasıyla Dr. İsa Kayacan'ın yeni bir rekoru daha ortaya çıkmış bulunmaktadır. *(Yenigün Gazetesi, Burdur, 19 Şubat 2005)*

Başarılı olabilmek için:
Düşün, değerlendir,
Bekle, ama gecikme,
Karar ver,
Hemen uygula.
Her yerde,
Her şeyde,
Her zaman,
Tasarruf düşün,
Mutlaka,
Sonuç almaya bak.

Dr. İsa Kayacan

(Ankara, 2002 ve 09 Ekim 2005)

Dr. İsa Kayacan: Gördüm ki, Burdur Teke Yöresi'nin Başkenti olmayı çoktan haketmiş

Dün, Burdur Atatürk Kültür Merkezinde yapılan "Kültür-Edebiyat" konulu oturumda "Burdur'un Saz ve Söz Ustaları" konu başlıklı bir sunum yapan, Burdurlu, gazetecilerin piri, Ankara'dan da olsa hiçbir zaman Türkiye'nin dört bir yanından yazarların ve şairlerin güzelliklerinden Burdur'u mahrum etmeyen Dr. İsa Kayacan hocamız, 10 dakika gibi sınırlı bir sürede de olsa bile Burdur'lu saz ve söz ustalarını onurlandırdı.

Dr. Kayacan, konuşmasında; TRT'ye 1000'den fazla eser kazandıran Ahmet Yamacı'dan, rekor denememizde yaptığı üstün katkı ve dün yaptığı sunum ve çaldığı cura ile Sempozyumumuza renk katan Sümer Ezgü'ye kadar pek çok değerlerimizi anmadan geçmedi, (*Burdur Çağdaş Gazetesi,* 19.11.2005)

Burdur Halk Oyunlarında adını rekora yazdırdı

Burdur komuoyunun Vali Can Direkçi öncülüğünde aylardır hazırlıklarını sürdürdüğü Teke yöresi folklorunu, rekor kırmak süretiyle dünyaya tanıtma uğraşısı tüm ilimiz Gazi Atatürk Stadyumunda mutlu sonla noktalandı. Burdur 20 bin 328 katılımla adını Guinness rekorlar kitabına yazdırdı *(Burdur Gazeteleri, 26 Eylül 2005)*

Rekor denemesinin ertesi günü Burdur merkezdeki gazetelerin manşetleri:

Halk oyunlarında rekoru kırdık. Hadi gali kalkınmada tanıtımda yeni rekorlara (Burdur Gazetesi)

Burdur rekora adını yazdırdır. Teke yöresi folkloru, dünya zirvesinde... 20 bin 328 kişi, Burdur için tek yürek oldu! *(Yenigün Gazetesi)*

Rekor kırıldı. 20 bin 328. Teşekkürler Burdur. *(Burdurlu'nun Sesi Gazetesi)*

Başardık... 20 bin 328 kişi ile tarih yazdık *(Burdur Çağdaş Gazetesi)*

T.C. BURDUR VALİLİĞİ

ONBİNLER DANS EDİYOR

BURDUR REKORA OYNUYOR

Sayın İsa KAYACAN
Anayurt Gazetesi Yazarı

Teke Yöresinin zengin folklör değerlerine sahip Burdur'umuzun bu eşsiz değerlerini ülkemizde ve uluslararası ortamda tanıtmak için , Valiliğimiz öncülüğünde, yerel yönetimlerimizin ve çeşitli sivil toplum örgütlerinin işbirliğiyle 25 Eylül 2005 Pazar günü saat 14 : 00 da İlimiz Gazi Atatürk Stadyumunda en az onbin kişinin katılımıyla yöresel halk oyunumuzu oynayarak Guinness Rekorlar Kitabında yeralınması hedeflenmiştir.

Ulusal medyamızın siz güzide temsilcilerinin katılımı ile etkinliğimizin çok daha büyük bir zenginlik kazanacağından ve verimliliğinin artacağından kuşkumuz yoktur.

İlgi ve teşriflerinizi bekler , sevgi ve saygılarımı sunarım.

Can DİREKÇİ
VALİ

PROGRAM :
24 EYLÜL 2005
REKOR KOKTEYLİ
Saat : 20:00
Yer : Susamlık Tesisleri

Burdur'un adını dünyaya duyurmak amacıyla yapılan Guinness rekor kitabı denemesinin, gerçekleşmeden reddedildiği ortaya çıktı. Yani 20 bin 328 kişi boş yere Teke zortlatmış oldu.

Guinness Rekorlar Kitabı Türkiye Temsilcisi Orhan Kural, Gazi Atatürk Stadı'nda 20 bin 328 kişinin türkücü Sümer Ezgü'nün seslendirdiği Teke 'Zortlatması' türündeki "Hadi Gari Sen de Gel" adlı oyunu oynamasının Guinness tarafından "evrensel bir dans" olmadığı gerekçesiyle denemeden 10 gün önce reddedildiğini söyledi.

Kural, Burdurlular'ın büyük hevesle rekor denemesine hazırlandığı için bu kararı iletmediğini belirtti. Burdur Valisi Can Direkçi, Orhan Kural'ın Guinness Türkiye Temsilcisi olduğundan şüphe etmeye başladığını söyledi.

Burdurlular'ın, en geniş katılımlı yöresel oyun kategorisinde rekor kırarak, tarihi ve doğal pekçok güzelliği olmasına karşın turizmden pay alamayan kentin adını dünyaya duyurma çabaları amacına ulaşmadı. Burdur'da 25 Eylül 2005 pazar günü AKP Burdur milletvekilleri Bayram Özçelik, Mehmet Alp, CHP Milletvekili Ramazan Kerim Özkan, Burdur Belediye Başkanı Sebahattin Akkaya, Burdur Valisi Can Direkçi ve tanınmış tiyatro sanatçısı Baykal Kent'in de aralarında bulunduğu 20 bin 328 kişi Antalya, Isparta, Burdur ve Muğla yöresine ait, 'Teke Zortlatması' türündeki 'Hadi Gari Sen de Gel' adlı oyunu Gazi Atatürk Stadı'nda oynadı. 4 dakika süren oyunun türküsünü, Burdur'da doğup büyüyen ünlü Türk Halk Müziği sanatçısı Sümer Ezgü söyledi. Aylar

öncesinden hazırlıklarına başlanan oyun için halk oyunları eğitmenleri köyleri gezerek ilköğretim çağındaki çocukları eğitirken bir yandan da başta Burdur Valisi Direkçi olmak üzere kamu görevlileri bile oyunun figürlerini öğrenip rekor denemesine katılmıştı. Jüride görev yapan Süleyman Demirel Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Gökhan Yıldız, Burdur Barosu Başkanı Ramazan Gedik, 1 'inci Noter Fevzi Yıldız, Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü Temsilcisi Asım Yüz ve Guinness Türkiye Temsilcisi Orhan Kural, Guinness'in rekoru kabul etmek için uyulması zorunlu kurallarından olan, oyunun sahada toplu olarak oynanıp- oynanmadığı, stadın önünde ambulans ve itfaiye araçlarının hazır olup- olmadığını denetledi.

Guinness'in talebi olduğu gerekçesiyle stadın dört bir yanı fotoğraf ve kameralarla görüntülendi. Guinness Rekorlar Kitabı'nın Türkiye Temsilcisi Orhan Kural, tuttukları kayıtları Guinness'in İngiltere'deki merkezine göndereceklerini, sonucun orada verilecek karardan sonra açıklanacağını söyledi.

Guinness Türkiye Temsilcisi Orhan Kural, görüştüğü DHA muhabirine, Londra'daki Guinness merkezinin rekor denemesinin yapıldığı günden 10 gün önce oyunun 'evrensel bir dans' olmadığı gerekçesiyle reddettiğini açıkladı. Kural, şöyle dedi: "Hazırlıklar epey ilerlemişti ve Burdurlular büyük bir hevesle, heyecanla çalışıyorlardı. Moralleri bozulmasın diye bir şey söylemedim. O kadar insan aylarca çalıştırılmış, hazırlanmış. Harika bir olay oldu. Denemenin kuralara uygun olarak yapıldığının belgelerini Guinness'e yolladım. İyi niyetle elimden geleni yaptım. Bütün çabalarıma rağmen rekor denemesi yine reddedildi. Bana, 'Biz size (Hayır) demiştik. Niye yaptınız' dediler. Guinness'in en önemli özelliği evrensel olması. Bu nedenle yöresel dansın kabul edilemeyeceğini söylediler."

Burdur Valisi Can Direkçi, rekor denemesinden 10 gün önce gelen olumsuz yanıtını ilk kez DHA muhabirinden duyduğunu belirterek, şöyle konuştu:

"Durumun böyle olduğunu bilsek, denemeyi iptal ederdik. Onca insan müthiş bir birlik sergileyerek şehrinin adını duyurmaya çabalamış ve bütün bunlar boşa mı gitmiş? Bunu kabul edemeyiz. Öyle şey olur mu? Orhan Kural daha önce de başvurumuzu geç yaptığımız için rekor denemesinin tehlikeye düştüğünü söylemişti. Oysa denemeden 10 ay önce başvuru yapmıştık. Bu şartlarda ben, Orhan Kural'ın Guinnness Türkiye Temsilcisi olduğundan şüphe etmeye başladım."

Bu türküyle oynadılar: Yaylalardan ovalardan /A yarim in de gel /Yayan değil kıratına /A Yarim bin de gel /Anan geldi baban geldi /Dayın geldi halan geldi /Davul zurna çalan geldi /Hadi gari sen de gel /Koyun geldi kuzu geldi / Okuyucudan yazı geldi /Hacıosmanın kızı geldi /Hadi gari sen de gel /Bacalardan duman geldi /Arpa buğday saman geldi /Komşu köyden imam geldi /Hadi gari sen de gel/ Tarlalardan ayrık otu /A yarim yolda gel /Sarı inek kayıp olmuş /A yarim bul da gel /Şırıl şırıl derelerde /A yarim yün de gel /Pehlivanlar güreş tutmuş /A yarim sen de gel.

Teke Zortlatması: Antalya, İsparta, Burdur, Muğla'nın bir kısmının da içinde olduğu Teke Yöresi'nde, yörüklerin asırlarca beslediği ve etinden, sütünden, kılından yararlandığı keçinin birtakım davranışlarının halk oyununa dönüştürülmüş halidir. Çiftleşme mevsiminde sinirli davranışlar gösteren tekelerin bu hali, yörede 'zortlama' olarak tanımlanıyor. Çiftleşme döneminde, dişinin ilgisini çekmeye çalışan tekelerin (erkek keçi) birbirine karşı verdiği üstünlük mücadelesi sırasındaki sıçramaları ve şahlanmaları, oyun figürüne dökülmüş. Burdur ve yöresinde yaşayan Sarıkeçili aşiretinin, Türk Folkloruna kazandırdığı bu oyunu kadın ve erkekler birlikte veya ayrı ayrı oynayabiliyor. Oyun, sipsi, kaval, bağlama ve darbuka eşliğinde oynanıyor, (A.A. 15 Nisan 2006)

Burdur Valisi Direkçi:

Sağlık Olsun, Burdur güzel şeyler yapmaya devam edecek

ANTALYA (A.A) - 16.04.2006 - ''En Kalabalık Halk Oyunları" kategorisinde Guinness Rekorlar Kitabı'na girmeyi hedefleyen, ancak -"evrensel dans niteliği taşımadığı' gerekçesiyle başvurusu reddedilen Burdur'da hayal kırıklığı yaşanıyor.

Burdur Valisi Can Direkçi, AA muhabirine yaptığı açıklamada, geçen yıl 25 Eylül'de yapılan rekor denemesine ilişkin başvurularının reddedildiğini öğrenmenin, kent halkında hayal kırıklığı yarattığını söyledi.

Başvurunun kabul edilemeyeceğinin rekor denemesinden 10 gün önce Guinness Rekorlar Kitabı Türkiye Temsilcisi Prof. Dr. Orhan Kural'a söylendiğini öğrendiğini, ancak Kural'ın kendilerine böyle bir bilgi vermediğini belirten Direkçi, şöyle konuştu:

"Rekor denemesinden yaklaşık 6 ay önce Guinness Rekorlar Kitabı'nın temsilcisi bildiğimiz Orhan Kural'a başvurumuzu yaptık. Rekor denemesi gününe kadar bizi yönlendirmesiyle hareket ettik. Ne istediyse harfiyen yerine getirdik. Oluşturduğumuz komisyonlar köy köy, belde belde gezdi. Vatandaşlar, öğrenciler rekor denemesiyle ilgili motive edildi. Biz bile kurslara katıldık."

Orhan Kural'ın 25 Eylül'de Burdur'a gelerek, deneme için gerekli olan kuralların tamamen yerine getirilip getirilmediğini denetlediğini belirten Direkçi, şöyle devam etti:

"Oluşturduğumuz jüriyle birlikte Orhan Hoca denemenin yapıldığı stadyumun kapılarını dolaştı, kayıtların usulüne uygun olup olmadığını denetledi. Bizden burada görevlendirdiğimiz ambulansın, itfaiyenin İngilizce'ye çevrilen ruhsatlarını bile istedi, verdik. Rekor denemesine başlanabileceği ifade edilince büyük coşku içinde günlerce hazırlandığımız, heyecanını birlikte yaşadığımız etkinliği yaptık. Bundan sonra da kendisi kürsüye çıktı ye çok heyecanlandığını, bu denemenin mutlaka Guinness'e gireceğini belirtti."

BURDUR'DA GUINESS REKORLAR KİTABI'NA HALK OYUNLARIYLA İLK ADIM

Haber: İsa Kayacan
Anayurt Gazetesi 27.09.2005

● Guiness Rekorlar Kitabı Türkiye Temsilcisi Prof. Dr. Orhan Kural, 10 binlere hitap etti. (üstte)THM sanatcısı ve Burdurlu Sümer Ezgü verdiği konser ile katılınları coşturdu. (ortada) Burdur'un yöneticileri rekora atılan adımları merakla izlediler. (altta- Fotoğraflar: Selcan E. Tuncel)

Burdur'da rekor için oynadılar

BURDUR'da, Valilik, Belediye Başkanlığı ve Burdur ve Folklor Derneği öncülüğünde ve günler öncesi başlatılan hazırlık çalışmalarından sonra; Guiness Türkiye Temsilcisi, Prof. Dr. Orhan Kural, Noter ve 5 kişilik jüri üyeleri huzurunda giriş kayıtlarının tutulmasıyla 25 Eylül 2005 tarihinde saat 14:00'de, ilçe ve köyleriyle tüm Burdurlu,Gazi Atatürk Stadyumu'ndaydı.

Küçüğüyle, büyüğüyle, yaşlısıyla, kadınıyla, zenginiyle 20 bin 328 kişi zengin Burdur folklörünün örneklerinden biri olan "Hadi galı, sen de gel" oyunuyla, elele tutuşarak uzun ve kalabalık bir görüntü zinciri oluşturdu.

Katılımcılar için, ulaşımından, kumanyaya, oynanacak oyundan gelen misafirlerin ve yetkililerin tüm ihtiyaçlarının düzenli bir şekilde karşılandığı, fazla izdihamın yaşanmadığı ve Vali Can Direkçi'nin büyük payının olduğu organizasyon tam puan aldı.

Burdurlu olan ve ülkemiz folklörünün her yönüyle ve her yerde temsil eden Türk Halk Müziği sanatçısı Sümer Ezgü'nün verdiği konserle Burdurluların coştuğu "Hadi gali sen de gel" konseriyle, ana hedefin, zengin teke yöresi folklör değerlerine sahip Burdur'un dünyaya tanıtılması olduğu vurgulandı.

"Onbinler dans ediyor / Burdur rekora oynuyor" sloganının öne çıktığı rekor oyunundan SONRA, Guiness Rekorlar kitabının Türkiye temsilcisi Prof. Dr. Orhan Kural, onbinlere hitap ederek; "Kalabalık ve Burdurlular beni şaşırttı. Bu olay Burdur'u Dünya'ya taşıyacak, tebrik ediyorum, kutluyorum" dedi.

Vali Can Direkçi, hazırlanan belgelerin Orhan Kural aracılığıyla Londra'ya gönderildiğini söyledi.

Bu tarihten itibaren rekorun tescil edilmesini beklediklerini belirten Direkçi, basına yansıyan haberleri görünce Burdur halkının büyük üzüntü yaşadığını kaydetti.

Direkçi, sözlerini şöyle sürdürdü:

"Rekorlar Kitabı'na girsek de girmesek de ne kadar bir olduğumuzu, birlikte hareket edebildiğimizi göstermek istemiştik. Özgün kültürümüzü yaşattığımız ve tanıtmak için her türlü çabayı gösterebileceğimizi ifade etmeye çalıştık. Bunda da başarılı olduk. Sonuç bence daha iyi olmalıydı. Hak ettiğimiz sonucu alamadığımızı düşünüyorum."

Direkçi, yarından itibaren doğrudan Londra'ya başvuracaklarını ve "olayın perde arkasını öğreneceğini" söyledi.

Kural'a durumu ilk öğrendiğinde kendilerine bildirmesi gerektiğini belirttiğini de kaydeden Direkçi, "Halkımız buna yine katılırdı. Ama sonuç bilinirdi.

Biz o günden bu sonucu bilseydik, bugün hayal kırıklığına uğramamış olurduk. Burdur güzel şeyler yapmaya devam edecek" dedi.

Guinness Rekorlar Kitabı Türkiye Temsilcisi Prof. Dr. Orhan Kural da, yaşanan gelişmeden dolayı büyük üzüntü duyduğunu ifade etti.

Burdur'un Teke Zortlatması ile Guinness Rekorlar Kitabı'nda yeni bir kategori açmak istediğini belirten Kural, "Bütün hazırlıklara başlanmadan bana 'Böyle bir kategori olabilir mi?' diye sorulsaydı, onları yönlendirirdim. Benim haberim olduğunda olay başlamıştı" dedi.

Guinness'in "evrensel dans niteliği taşımadığı' gerekçesiyle rekor denemesi başvurusunu kabul etmediğini belirten Kural, şöyle konuştu:

"Fakat, bu arada rekor denemesine tam on gün vardı, bundan dolayı sustum. Bu rekor denemesi benim Türkiye'de gördüğüm en güzel olaydı. Özürlüsünden, çalışanına, çocuğundan yaşlısına herkes stadyumdaydı. Siz olsaydınız böyle birşeye 'Yapmayın, Guinness'e girme şansı sıfır' der miydiniz? Kaldı ki şansı da sıfır değildi. Küçük de olsa bir şansı vardı."

Kural, "Türk Hava Kurumu'nun gökyüzünde açılan en büyük bayrak rekorunda da 'Yapmayın' dediler, ama yaptık yolladık ve kabul edildi. Baştan 'Hayır' dedikleri denemeleri sonradan kabul ettikleri oluyor. Bunun için Burdur'da da açıklamadım. İnisiyatifimi kullandım. Ölmüş kardeşimin üzerine yemin ediyorum bu evrakı en güzel şekilde hazırlayıp, Guiness'e bildirdim."

Kural, rekor denemesinin ardından, Burdur Valisi Direkçi'nin kalp ameliyatı olduğu sırada bir vali yardımcısına durumu anlattığını belirterek, "Sanırım kalp rahatsızlığı olduğu için durum Vali Direkçi'ye iletilmedi'" dedi.

Burdur'da 25 Eylül 2005'te yapılan rekor denemesinde, Gazi Atatürk Stadyumu'nda bir araya gelen 20 bin 328 kişi, Teke Zortlatması olarak bilinen yöresel oyunu oynamıştı. *(AA. 16 Nisan 2006)*

Guinness Dünya Rekorunu kıramadık,

14 bin 920 kişiyle Türkiye Süt İçme Rekortmeniyiz

Burdur'un aylardır beklediği süt içme rekor denemesi 18 Mayıs 2012 tarihinde gerçekleştirildi. Ancak yeterli sayıya ulaşılamadığı için rekor kırılamadı.

Rekor denemesi için Gazi Atatürk Stadı'na 23 bin kişi giriş yaptı.

Sütlerin rekor denemesinden çok önce verilmesi bazı vatandaşların rekor denemesi başlamadan sütlerini içmelerine neden olurken, bazı vatandaşlarında denemeye katılmamaları ve erken ayrılmaları dikkat çekti.

Rekor denemesinde 14 bin 920 kişi aynı anda süt içti

Gazi Atatürk Stadında Şevval Sam konserinin ardından gerçekleştirilen re-

kor denemesinde Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanı Binali Yıldırım, Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakan Yardımcısı Kubbettin Arzu, Burdur Valisi, Milletvekilleri, Belediye Başkanı, MAKÜ Rekörü ve tüm kurum müdürleri rekor denemesine katılan vatandaşlarla aynı anda süt içti.

Guinness Rekorları Temsilcisi Şeyda Subaşı Gemici, rekor denemesi sonrası yaptığı konuşmada; Nisan ayında süt içme rekorunun Amerika'da 32 bin 904 kişiyle kırıldığını hatırlatarak, yeterli sayıya ulaşılamadığı için rekorun kırılamadığını açıkladı. Rekor denemesi sonrası gazetecilere açıklama yapan Bakan Binali Yıldırım rekorun kırılmamasına rağmen Burdur'da güzel bir etkinliğe imza atıldığını söyledi.

Vali Süleyman Tapsız ise, süt içme rekoru için 23 bin kişinin stada giriş yaptığını ancak elverişsiz hava şartları nedeniyle vatandaşların süt içme rekor denemesine kadar bekleyemediklerini belirtti. *(Yenigün Gazetesi 19 Mayıs 2012, Burdur Gazetesi 21 Mayıs 2012,)*

Mahalli Sanatçı, Doğan Arıkan'ın ilginç buluşu

Yaklaşık 20 yıldır müzik hayatıyla uğraşan, İlimizin usta sanatçılarından olan mahalli sanatçı Doğan Arıkan, kendi geliştirdiği teknikle seyyar müzikevi yaptı.

Kışın yağmur ve çamurdan, yazın ise kavurucu sıcaktan korunmak için kafasında ürettiği fikirle bir kamyoneti stüdyo gibi değerlendiren mahalli sanatçı Arıkan, bu fikrin bir kasabada düğüne gittiğinde, kendisine ayrılan bir kısmın römorkun üzerini bıranda ile kapatılmış olduğunu gören Arıkan; "ben bu işin daha da güzelini nasıl yapabilirim" diye planladıktan sonra kafasında ürettiği fikri uygulamaya dökerek, ortaya gezer bir müzikevi çıkardı.

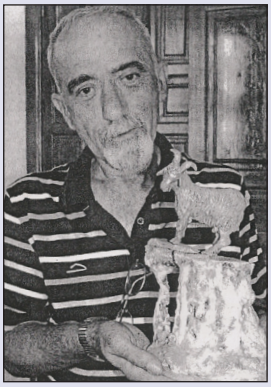
Mahalli sanatçı Doğan Arıkan konuyla ilgili konuşmasında şunları söyledi;

"Bu fikir benim kendi aklımdan çıktı, Kozluca Kasabasına düğüne gitmiştim, gittiğim düğünde römorkun üzerine bir sahne gibi üstü örtülü bir sahne yapmışlar. Yağmurdan,çamurdan, sıcaktan etkilenmemek için, ben orada çalarken,aklıma bu işi daha güzel, daha profesyonel yapacağım dedim. Römork'un üzerine bıranda değilde daha farklı şeyler yapmak istedim. Bu nasıl olurdu, yazın sıcaktan, kışın yağmurdan soğuktan korunmak için, gezer halde bir müzikevi tasarımını oluşturdum.

Biliyorsunuz bizim cihazlarımız elektronik olduğu için en küçük bir yağmur yağışında zarar görüyor, çünkü yağmur birden bastırdığı zaman toplama imkanımız hemen olmuyor. O yüzden bende böyle bir fikir düşündüm.

Bir 50 NC kamyonda sıcaktan soğuktan korunmak için, zahmetsiz bir iş yapmak için kafamda tasarladığım işi uygulamaya döktüm. Bir kaç arkadaşa sordum ben böyle bir şey yapacağım nasıl olur dedim ve bütün arkadaşlar da okey cevabı verdi. Ve bu işin başına geçince ortaya böyle bir manzara çıktı. Bu kamyonette yaklaşık 2 aydır çalmaya başladım. Gittiğim yerlerde bu aracı görenler kimi şaşkınlıkla karşılıyor, kimileri de çok akıllıca karşılıyor. Ama çok otantik bir şey olduğunu söylüyorlar. Ben ortaya çıkardığım bu sistemle İlimizde belki de Türkiye'de bir ilki gerçekleştirdim. Sonuçta ben işimi her zaman daha iyi yapmak isterim. Bu işinde çok güzel olduğunu çok gösterişli olduğunu zannediyorum" diyerek sözlerini noktaladı. (*Yenigün Gazetesi* Burdur, 23.07.2006)

Teke Heykeli, Burdur'un simgesi olmalı

Burdur için kullandığım, kullanılan cümlelerden birkaçı:

- Teke Yöresinin Başkenti. Akdeniz ve Ege Bölgelerinin Kültür Başkenti.

Burdur ilimiz merkezinde yaşayan, sanatçı-avukat Mustafa Karaca, sıklıkla ve birbiri ardına Burdur için fikirler üretiyor. Pek çoğu uygulanması şansıyla gerçekleştiği görülüyor.

Burdur ilimiz merkezinde günlük yayınlanan "Yenigün" Gazetesinin 15 bin 883 ncü sayısının 3 ncü sayfasında bir haber vardı. CHA kaynaklı. Başlığı: Teke heykeli, Burdur'un simgesi olacak. Biz de "olmalıdır" diyoruz.

Ressam ve Avukat olan Mustafa Karaca Ağustos 2006 içerisinde, Burdur'da bir sergi açıyor. Bu sergide, Burdur İnsuyu Mağarası sarkıtlarıyla, daha doğrusu sarkıtların üzerine bir Teke heykeli, görüntüsü yerleştiriliyor. Bu bütünlük,

Vali Rasih Özbek'in de dikkatini çekiyor. İnsuyu Mağarası ve Tekeden oluşan bu sembolle ilgili Burdur'un simgesi olması yönünde değerlendirmeler başlıyor.

Mustafa Karaca, bu sembolün şehrin üç girişine yerleştirilmesini istiyor. Yıllardır bu konuda çalışma yaptığını, mücadele verdiğini kaydediyor. Vali Rasih Özbek, mağara ve tekeden oluşan bu heykeli çok beğeniyor ve "kentin girişlerine gösterişli bir şekilde yerleştirilmesini" istiyor. Gereken katkının sağlanacağını de ilave ediyor.

Sözkonusu haberden anlıyoruz ki, Vali Rasih Özbek, konuyla yakından ilgilenerek, Burdur'un bir çok tarihi ve doğal güzelliğe sahip olduğunu, ancak bunların yeterince tanıtılmadığını anlatarak;

- "Ankara'nın keçisi, Isparta'nın gülü, Denizli'nin horozu, Aydın'ın efesi var. Ancak, Burdur'da şehri temsil eden bir anıt ya da heykel yok. Bu eksikliği işbirliği içinde gidereceğiz. Çünkü tanıtımın önemini biliyoruz" diyor.

Ressam Avukat Mustafa Karaca'da yaptığı konuşmada, tüm çalışmalarının Burdur için olduğunu kaydederek; "Avukatlığımın yanısıra sadece sulu boya tekniğiyle 28 kez resim sergisi açtım. Eserlerimde hep Burdur'un güzel yanlarını ortaya çıkartmaya çalıştım. Teke yöresi oyunlarını dünyaya tanıtmak için dernek kurduk. Girdiğimiz çalışmalar ve yaptığımız çalışmalar buna büyük katkı sağladı. Şehrimizi albeniyi artıracak eserlerle süslemeliyiz ki daha fazla dikkat çekip, turizm potansiyelimizi güçlendirebilelim" diyor efendim.

Evet, Teke heykeli Burdur'un simgesi haline getirilmeli, Burdur'un tanıtımı için gereken desteğin verilmesi yönünde ilgili kuruluş yöneticileri harekete geçmelidirler. Teke yöresinin Başkenti, Akdeniz ve Ege Bölgelerinin kültür Başkenti Burdur'a, "Teke heykeli" yakışır... Mustafa Karaca dostumu kutluyorum. (*İsa Kayacan*, Ağustos 2006)

Gençlerimiz halkoyunlarında Türkiye ikincisi

Burdur Gençlik ve Spor Kulübü Halk Oyunları Ekibi, Ankara'da düzenenlenen gençler kategorisi Türkiye finalinde ikinci oldu. 7 takımın yarıştığı gençler finalinde ekibimiz 92.71 puan alan Artvin ekibinin ardından, yalnızca 32 puanlık farkla 92.75 puan alarak ikinci oldu. Gençlik Spor Kulübü Gençler Halk Oyunları ekibi yarışmaya 32 kişiyle katıldı. (*Burdur Gazetesi,* 14.09.2006)

Burdur'da da heykeller yapılamaz mı?

Fethiye Belediyesi'nden: Ramazan Güngör heykeli.

Fethiye Belediye Başkanı Behçet Saatcı'nın imzasıyla bir davetiye aldık. Bu-

rada, üç telli bağlama üstadı merhum Ramazan Güngör'ün heykelinin açılış törennine davet vardı.

Eylül 2006 tarihinde saat 18.00'de açılan heykelle, bir kadirbilirlik örneği verilmiş oluyordu.

Rahmetli Ramazan Güngör'den: Hezelidir Yüce Dağlar Hezeli, adlı türkü sünün sözleri:

Hezelidir yüce dağlar hezeli
Güz gelir de bağlar döker gazeli
Neylemeli kendi gelen güzeli
Of
Her guş geldi de baykuş gelmedi
Of of
Yüzüm gülmedi

Hey benim koca Burdurum, folklorunla deniz deyimlerinle, sema kültürünle, koca bir tarih, halkınla türkü, ozanlarınla beste, yazarlarınla destanlaşmışsın. Seni yalnız bırakır mıyız hiç? Biri ölse birkaç tanesi gelir doldurur yerlerini. İsa Kayacan'ın yüzlerce kitap yazarak, binlerce kez ismini anıp bitiremediği Burdur'u, ben nasıl bitireyim? Ne taraftan bakarsan bak, gökyüzündeki yıldızlar kadar konun var senin. Ben birkaç damlasını anlatmaya kalktım, bitmiyor. Senin kültür denizinden işte bir damlası daha. *(Osman Akkoç, Burdur Gazetesi, 22.11.2006)*

Burdur Sporlu Futbolcular kazan kaldırdı

Burdur Sporlu futbolcular, Teknik Direktör haricindeki teknik kadroyla birlikte tam takım Gazi Atatürk Stadyumu önünde basına açıklama yaparak, haftalardır hiç para almadıkları için idmanlara ve maçlara çıkmama kararı aldıklarını açıkladılar. Stadyum içinde basına açıklama yapmak için toplanan futbolcular stadyum görevlileri, stadyum içinde açıklama, görevlilerle futbolcular arasında münakaşalar oldu. Stadyum dışına çıkan futbolcular maç başına alınacak paraları; maaşları ve pirimleri 6 maçtır alamadıklarını, ilk 7 hafta ücretlerini aldıktan sonra 6 haftadan bu yana hiç para alamadıklarını, kendileriyle birlikte masör ve malzemecilerinde hiç ücret alamadıklarını, basına sözlü olarak açıklayıp; "Alacağımız rakamlar küçük gibi görünebilir, ancak, işin manevi yıkımı çok büyük. 24 futbolcu ve 4 teknik adamla birlikte 28 kişi 6 haftadır hiçbir ücret alamadık" dediler. Ve ardından basına yazılı bir açıklama dağıttılar. Açıklama metni şöyle:

"Burdur kamuoyuna duyurulur;

Bu açıklamanın sebebi çaresizliğin sonucudur. Aylardır süre gelen maddi manevi sorunların hat safaya çıkması ve şu ana kadar bir çözüm üretilmemesinden dolayı sesimizin gerekli yerlere ulaşmasını sağlamak için böyle bir deklarasyon yayınlamaya karar verdik.

Amacımız kimseyi kırmak, rencide etmek değil, sorunlarımızın bir an önce çözümlenmesidir.

Biz futbolcular olarak, tüm alacaklarımızın ödenene kadar, idman ve maçlara çıkmamaya karar verdik.

İlgili mercilerin sorunlarımızı görüp, en kısa zamanda çözüme kavuşturmalarını arz ederiz. *Burdur Spor Futbolcuları"* (Burdur Gazetesi, 09.12.2006)

Su kabağından müzik aleti yaptı

(CHA) İlimizin Gölhisar ilçesinde yaşayan emekli öğretmen Necati Arslan, su kabağından müzik aleti yaptı. Emekli öğretmen, yöre türkülerini yaptığı sipsi, kabak, kemane, cura, kaval ve bağlama çalarak seslendirebiliyor.

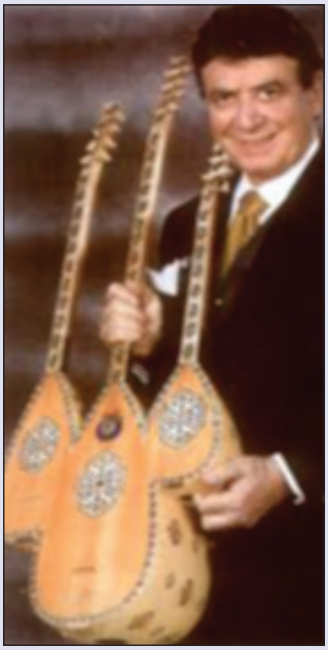
Su kabağının saz yapımına çok elverişli olduğunu belirten Arslan, büyüklük ve küçüklüğüne göre saz yapabildiğini söyledi. Su kabağından iki kovanlı birleşik cura imal ettiğini kaydeden emekli öğretmen; "İncelettim, sesinin fevkalede olduğnu söyledi. Eğer bu imal ettiğim saz üniversite tarafından onaylanırsa bunun büyük imalatına geçeceğim. Çünkü, herkesin istediği boyda ve çok ucuza mal olacak yöremizde satışı yapılmayan su kabakları da değerlenmiş olacak. Benim incelemelerimde esas cura'nın sesinden daha güzel kabak kemani oluyor da niye kabak cura olmasın. Küçük çocukların babalarından bu imal edeceğim sazdan şimdiden siparişler aldım." diye konuştu. (*Yenigün Gazetesi,* Burdur, 24.12.2006)

Gölhisar'da yeni bir saz türü imal ediliyor

Gölhisar ilçesinde yaşayan, yöre türkülerini yaptığı sipsi, kabak, kemane, cura, kaval ve bağlama ile seslendiren yöre halkını kendini sevdiren emekli öğretmen Necati Arslan şimdi de henüz ismini vermediği yeni bir saz imalatına başladı.

Sanatçı Öğretmen Necati Arslan önceki yıllarda Özay Gönlümün "gıdı-gıdı" adını verdiği üçlü sazını da imal etmişti. Özay Gönlüm'ün "gıdı-gıdı" sını

örnek olarak yaptığını belirten Necati Arslan, "talep olursa bu tür sazların da seri üretimine geçerim" dedi.

Emekli Öğretmeni Necati Arslan; "Bu mesleğin nesli bitmek üzere mahalli saz imalatı yapanların sayısı bitti. Bilhassa yeni yetişen gençlik yerel sazlara çok meraklı, birçok sipariş alıyorum, bunların çoğunluğu üniversite gençliği, Avrupa'daki gurbetçilerimizden de sipariş alıyorum, boş zamanlarımı bunların imalatıyla geçiriyorum en önemlisi su kabağı denen bitkinin saz yapımına çok elverişli saz yapabileceğim ucuz bir bitki ve iki kovanlı birleşik cura imal ettim, incelettim, sesinin fevkalede olduğunu söylediler.

Eğer bu imal ettiğim saz üniversite tarafından onaylanırsa bunun büyük imalatına geçeceğim. Çünkü herkesin istediği boyda ve çok ucuza mal olacak yöremizde satışı yapılmayan su kabakları da değerlenmiş olacak. Benim incelemelerimde esas cura'nın sesinden daha güzel kabak kemani oluyor da niye kabak cura olmasın, küçük çocukların babaları da bu imal edeceğim sazdan şimdiden siparişler aldım" dedi. (*Burdurlu'nun Sesi Gazetesi,* 27.12.2006)

Kabak Kemane Burdur'u sembolize ediyor

Gazetemiz Muhabiri Kemal Taraşlı, Özleyen Kabak Kemane işletmesinin sahibi İbrahim Özleyen'den kabak kemane yapımı, pazarlanması, tanıtımı, sıkıntıları gibi konularda bilgi aldı. Bu konularla ilgili olarak açıklamalarda bulunan Özleyen:

"1960 Burdur doğumluyum. İlk Orta ve Lise öğrenimimi Burdur'da bitirdim. Endüstri Meslek Lisesi torna tesviye bölümü mezunuyum. 1982'de teknisyen olarak göreve başladım. 2004'de Endüstri Meslek Lisesi'nden emekli oldum.

Kabak kemane alt yapısına ve bu işi meslek olarak yapmaya 1982'de başladım. Şu anda profesyonel olarak devam ediyorum. Su kabaklarını Mersin-Alanya gibi sahil kesimlerindeki üreticilerden getirtiyoruz.

Getirtikten sonra, kabağın temizlenmesi, bun-

dan sonra kesip yürek zarı geçirmek suretiyle hazır hale getiriyoruz. 2. aşamada ağaç tornasıyla klavyesi çekilip, montajı devam ediyor. Sonra vernik, boya cilası ve süslemeleri yapılıyor. İsteğe göre gitar vurguları takılıp, akort salmaması için klavyeye montaj yapılıyor. En son aşamada teller takılıyor ve kulanıma hazır hale getiriliyor.

Pazarlama konusunda ve satışlarda ise, ağırlık olarak Üniversitelerin Türk Halk Müziği bölümleri, çeşitli müzik evleri ve Almanya'ya siparişler olabiliyor. Bu Burdur'umuz için bir yönden tanıtım olmuş oluyor. TRT'deki sanatçı arkadaşlardan da arayanlar oluyor. Fiyatlarımız 40 ile 150 YTL arasında olurken, siparişler telefonla ve adresten doğrudan siparişle yapılabiliniyor.

Genel sıkıntımız hammadde yönünde oluyor. Hammadde sıkıntısından dolayı ve maliyetleri azaltıp fiyatları indirmek için su kabağı üretimine de geçmeyi düşünüyoruz. Tane hesabı olarak alındığından bize maliyeti pahalı oluyor. Çalma işini ve tutma kolaylığını sağlayacak yeni klavye tipi geliştirmemizden dolayı siparişleri de yetiştiremiyoruz" dedi. (*Burdur Gazetesi*, 08.02.2007)

Abdurrahman Ekinci'ye Folklor Araştırmaları Kurumu'ndan kutlama

Abdurrahman Ekinci Burdur'da yaşayan, bir eğitimci, folklor araştırmacısı ve derlemecisi. Bu konudaki çalışmaları, Burdur dışındakki ilgili kuruluş yöneticilerince de değerlendiriliyor.

Merkezi Ankara'da bulunan, Folklor Araştırmaları Kurumu Genel Başkanı Prof. Dr. İrfan Ünver Nasrattınoğlu, Abdurrahman Ekinci'ye yazdığı 17.03.2007 tarih ve 2007/13 sayılı yazıda şöyle diyor:

"Sayın Abdurrahman Ekinci; (Folklor araştırmacı ve derlemecisi-Burdur):

Teke yöresinin Başkenti olarak kabul edilen Burdur folklor denizi içerisindeki çalışmalarınızı, gazeteci-yazar ve araştırmacı, Burdurlu ve Burdur sevdalısı değerli dostum Prof. Dr. Sayın İsa Kayacan'ın, Burdur'a yönelik yayınlarından öğrendim.

Bu yayınlar çerçevesinde; ikinci cildi için çalışmalarını sürdürdüğü "Burdur'un Saz ve Söz Ustaları" adlı kitabının çalışmalarında, sizin de önemli katkılarınızın olduğunu sıklıkla belirten Sayın Kayacan, anılan kitabın yayınından önce hazırladığı biyografileri, ülke genelindeki gazetelerde bulunan köşelerinde yayınlayarak. Burdur fokloruna, dolayısıyla, genelde Türk folkloruna yaptığı hizmetlerinin sayısını artırırken, hemşehrileriyle bütünleştiğini, sizlerle içiçe araştırma çalışmaları yapmanın mutluluğunu ve gururunu sıklıkla anlatmaktadır.

Sizi Teke yöresindeki 12.000 km'yi aşan araştırma yolculuğunuz içerisinde, ama o ölçüde de şerefli ve gururlu 40 yılı aşan çalışmalarınızla, Burdur folkloruna emeği geçenleri günyüzüne çıkrma, bir araya getirme çalışmalarındaki

başarılarınız ve bu alanda çalışma yapanlara sağladığınız katkılardan dolayı Kurumum adına kutluyor: başarılarınızın devamı dileklerimle, tebriklerimi; bu vesileyle selam, sevgi ve saygılarımı sunuyorum."

*Abdurrahman Ekinci'yi kutluyor, Folklor Araştırmaları Kurumu Genel Başkanı Prof. Dr. İrfan Ünver Nasrattınoğlu'nu da teşekkürlerimi sunuyorum efendim. (İK).

Huzurevinde Atatürk'ü Anlatıyor

Burdur (A.A) – 21.03.2007 – Burdur ziyareti sırasında Mustafa Kemal Atatürk ile tanışma fırsatı bulduğunu belirten 100 yaşındaki Dudu Uğuz, sekiz yıldır kaldığı huzurevini ziyaret edenlere Atatürk'ü anlatıyor.

Bir tarihe tanıklık eden ve sekiz yıldır yaşamını Burdur Belediyesi Berberoğlu Vakfı Huzurevi'nde sürdüren Dudu Uğuz'un nüfus cüzdanında doğum tarihi 1325 olarak yer alıyor.

Huzurevi'ni ziyaret edenlere sürekli Atatürk ile karşılaşmasını anlatan Uğuz, kendisini ziyaret eden Burdur Valisi M. Rasih Özbek'e de Atatürk ile karşılaştığı günü şöyle anlattı:

"Atatürk'ün Burdur'u ziyareti sırasında herkes gibi merakla O'nun geçmesini bekliyordum. 6 Mart 1930'da Tepe mahallesindeki evimizin önünden geçerken pencereden gördüm. Koşarak yanına gittim. Atatürk geldiği an bütün insanlar susmuştu... Herkes O'na hayranlıkla bakıyordu. Elini öpmek istedim ama o kendisiyle el sıkışmamı istedi. Gözleri mavi maviydi, deniz gibiydi, huzur veriyordu. O'nu hayatım boyunca unutamam..."

Büyük Önder'i anlatırken gözleri dolan Uğuz, Atatürk gibi bir kahramanın bir daha dünyaya gelmeyeceğini belirterek, herkesin, O'nun çizdiği yolda gitmesini istedi.

Türk Milletinin sahip olduğu her şeyin, Atatürk ve Şehitler sayesinde kazanıldığını ifade eden Oğuz; "Bugün yatakta huzurlu yatıyorsak, Atatürk ve şehitlerimiz sayesindedir" dedi.

Burdur'un Mahalli Sanatçılarından: Gölhisar'daki Yâren Gecesi

Osman Akkoç ve Yılmaz Tunç'un telefonuyla bir davet aldım. Gölhisar ve çevresinde yetişmiş mahalli sanatçıların biraraya getirileceği, çalıp-çığrılacağı bir etkinliği, Gölhisar, Halk Eğitim Merkezi Müdürlüğü olarak gerçekleştireceklerinden sözederek beni davet ediyorlardı. O gün, yani 14 Mayıs 2007 Pazartesi akşamı İsa Kayacan olarak, Gölhisar'daydım. Hamit Çine ustamız, hocamız da gelmişti. Büyük bir çadır düzenlemesi, gördüm ki salonda, yerel sanatçılarımız çalıp çığırdılar. Bunların bir kısmı isim olarak, "Burdur'un Saz

ve Söz Ustaları" adlı kitabımın birinci cildinde yeralmışlardı. Kalanlarının da ikinci ciltte yeralması için Yılmaz Tunç hocadan sözaldım.

Bu gecede, gruplar vardı. Bunlar: Gölhisar Yayla Grubu, Çameli Grubu, Gölhisar Halk Eğitim Merkezi Müzik Grubu, Çavdır Grubu, Dirmil Sipsi Grubu (Dirmil'in isminin Altınyayla olarak değiştirilmesinin, halk müziği kayıtlarına altüst ettiğini konuştuk. Altınyayla'nın isminin yeniden Dirmil'e dönüştürülmesi için çalışmalar yapılması gerektiği üzerinde durduk)

Bu gecede çalıp çığıranların isimlerini (yazılış yanlışları olabilir) şöyle tesbit ettim: (Halk Eğitim Merkezi Müdürü Ömer Erdoğan, Yardımcısı Yılmaz Tunç'u tebrik ettikten sonra) Tokatlama, tarama, çift tarama, boğaz tekniği gibi usullerle beni Burdur yöresel müziğimizi doyuranlar; Hayri amca, Durmuş amca, Musa Dede, Hasan Aslan,İsmail Evcil, Bayram Bayraktar, Arif Canyıldıran, Aşık Ömer Erkan, Hasan Turgut, İsmail Türkkan, Necati Aslan, Recep Hasyıldız, Arap Emin, Gölhisarlı Şeref, Mehmet Koparan, Muttalip Şimşek, Recep Karayılan, Şakir Şahinkurt (Galip dayının oğlu), Fatih Burdurlu, (Fevzi Burdurlu'nun torunu), Bekir Çakır vd.

Burdur'un damak tadı: "Burdur şiş"

Kültürüyle, tarihi yerleriyle görülmeye, gezilmeye değer bir il olan Burdur'un damak tatlarından en özeli ve en güzeli "Burdur Şiş" yemeğe, tatmaya değer bir lezzet.

İlimize gelipte "Burdur Şiş" yemeden dönmek belkide bir eksikliktir ne dersiniz? Burdur Ticaret ve Sanayi Odasının yayınladığı aylık derginin Temmuz 2007 sayısında "Burdur Şiş" e de yer verilerek, Burdur'daki yeri belirtilmiş. Burdur Ticaret ve Sanayi Odasının çıkarmış olduğu aylık derginin bu ayki sayısında yer alan "Burdur Şiş" ve Burdur'un tanınmış önde gelen Burdur Şiş ustalarına da yer verilerek, Burdur Şiş'in tarihi şöyle açıklanmış;

"Burdur Şiş; önceleri Şiş, daha sonraları "Burdur Şiş" olarak adlandırılan ve yakın zamana kadar sadece Burdurlu'ların bildiği ve yediği özel bir et ızgara yemeğidir.

Son yıllarda, başta Antalya olmak üzere çevre illerde de tadılıp, beğenilen ve istenen Burdur Şiş, aslına uygun şekilde ancak Burdurlu ustalar tarafından yapılabilmektedir. Zaten çevre illerdeki Burdur Şişçiler de, Burdurlu ustaların çıraklarıdır. Burdur'un meşhur tatlısı olan Ceviz Ezmesi için başlatılan patent çalışmaları ile "coğrafi işaret" olarak tescil ettirilecek Burdur simgesi bir yiyecek de "Burdur Şiş' dir.

Burdur Şiş ustaları ve tarihçesi:

Halen, orijinaline uygun olarak Burdur Şiş yapan ve başka yemek ya da ızgara yapmayan (Gerçek Burdur Şiş ustaları, başka bir yemek de yapmazlar) Burdur Şiş ustası Adil Can, eski Demirciler Caddesindeki dükkanında şişçiliğini sürdürmektedir.

Adil Can; ustalığını; yanında çalıştığı Mehmet Karabacak'tan öğrendiğini, Mehmet Karabacağın ustasının ise, Şişçi Hüda Usta (ölü) olduğunu ve Burdur'da bilinen en eski şişçinin, Celiloğlu (ölü) namındaki usta olduğunu söyledi.

Halen çalışmayan, şişçilikten emekli olan Ahmet Sakızcı (90) en eski Burdur Şiş ustalarındandır. Mesleğini, oğlu İsmet Sakızcı'ya (55) öğretmiş ve halen o devam etmektedir. Ahmet Sakızcı usta ile Celiloğlu, 10 yaşlarında iken, Şişçi Ömer namındaki ustanın yanına çırak olarak girmişler ve askere gidinceye kadar bu ustanın yanında çalışarak, Burdur Şiş yapmayı öğrenmişler.

Yaşayan Burdur Şişçileri:

Halen Adil Can ve İsmet Sakızcı'dan başka geleneğe uygun olarak, sadece Burdur Şiş yapan ustalar şunlardır: Hüsnü Bütün, Mehmet Yılmaz, Ali Ceber, Hasan Akman, Şişçi Ali, Şişçi Ömer, Şişçi Ahmet, Şişçi Ömür, Şişçi Adnan, Şişçi Hüseyin, Şişçi Kadir.

Burdur Şiş: Burdur Şiş, normal yağlı günlük taze kıymadan yapılır. Burdur Şiş'in en lezzetlisi, kaburga etinin kıymasından yapılanıdır. Kıyma but etinden yapılırsa, bir miktar iç yağı ilave edilmesi gerekir. Tuzdan başka hiçbir katkı maddesi girmez.

Tek porsiyon şiş; 100 gramdır ve çoğunlukla 6 parça olarak yapılır. Bazı ustalar, yine tek porsiyonu 100 gram olmak üzere 4 parça olarak da yapmaktadır.

Burdur Şiş için kullanılan şişler; yaklaşık 1 cm. eninde, 3 mm kalınlığında ve 40 cm.uzunluğunda olan demir çubuklardır.

Burdur şiş, mutlaka beyaz, yumuşak, taze ve şişlerin üzerinde kızartılan pide ile servis yapılır.

Burdur Şiş'in yanında mevsimine göre domates, şişte pişirilmiş yeşilbiber, marul, soğan, turp, havuç salataları verilir. Burdur Şiş yemeğini tamamlayan ve Burdur Şişçilerin mutlaka hazırladıkları kaymaklı kadayıf tatlısıdır. (*Burdurlu'nun Sesi Gazetesi,* 19.07.2007)

TRT ve Kültür Bakanlığı'nda 143 Burdur Türküsü

İnsuyu şenlikleri için Bakibey Konağında türkülerimizi anlatan öğretim görevlisi Salih Urhan, 143 Burdur türküsünün 21 derleyici ve 55 kaynak kişiy-

le Kültür Bakanlığı repertuarında yer aldığını açıkladı. Ege Üniversitesi Türk Halk Müziği Yaylı Sazlar öğretim görevlisi Urhan, söyleşi ile toplanılan, Bakibey Konağı'nın tarihsel dokusu eşliğinde "Burdur derlemeleri ve Burdur türkülerinin karakteristik yapısı" hakındaki araştırmalarını aktardı.

Öğretim görevlisi Salih Urhan'ın biyografisinin okunmasıyla başlayan söyleşiye, Çağlayan Müzik Grubu üyeleri Burdur türküleriyle eşlik ederek davetlilere türkü şöleni yaşattılar.

Burdur kadar değerlerine sahip çıkan bir il olmadığını konuşmasının giriş bölümünde vurgulayan öğretim görevlisi Urhan, Türkiye'de ilk derlemelerin 1925 yılında yapıldığını, bu derlemelerde 10 bin Burdur türküsünün bulunduğu, ancak, bugüne değin 21 kişinin derlemeleriyle 55 kişinin kaynak gösterilip, 143 eserin repertuara alındığını, bu eserlerden 19 tanesinin uzun hava, 35 adedinin oyun havası ve 89'unun da türkü özelliğiyyle Kültür Bakanlığı arşivine alındığınnı belirtti. Türk kabak kemane tarihinden incelemeler yaparak, kemanenin TRT'de yaygın hale getirilmesini sağladıklarını kaydeden öğretim görevlisi Urhan, yöre tavrı, yöre ağzı ve derlemelerin karakteristik özellikleri ve Kültür Bakanlığı arşivine nasıl alındıkları konusunda da açıklamalarda bulundu.

Türkülerin; köyler, kasabalar ve şehirlerarasında değişikliğe uğradığını kaydeden Urhan, tarihte, Gültekin Orhan Say'ın çalışmalarının olduğunu ve bu çalışmalarla Burdur türkülerinin işlendiğini, işlemlerde 6 bini sözlü, bini sözsüz türkünün arşivlendiğini söyledi. Urhan yaptığı konuşmada; "Derleme nasıl yapılır? Öncelikle yöre tesbit edilir, sonra o yöreye gidilir. Kimler derleyici olabilir? Derleyiciler Türk Halk Müziği çalıp söyleyebilen kişiler olmalıdır. Yöre türkülerini bilen ve o yöredeki çalgıları kullanabilen kişiler derleyicidir. Ayrıca derleyicilerin, halk adamı olmaları da önemlidir. Burdur'umuzun 143 eseri TRT arşivinde notalarıyla birlikte bulunmakttadır" dedi. Ege Üniversitesi Türk Halk Müziği yaylı sazlar öğretim görevlisi Salih Urhan, beraberinde gelen, Çağlayan Müzik Grubu üyeleriyle ülkede seslendirilen eserleri işledi, bu eserlerle birlikte Burdur türkü ve derlemelerini de seslendirerek, aradaki farkı davetlilere aktardı. (*Burdur Gazetesi,* 13.08.2007)

Saz ve Sipsi çalma hevesine değer biçilemez

İlçemizde 35 yıldır kamyon şoförlüğü yapan İbrahim Coşkuner: "Saz ve sipsi çalma hevesine değer biçilemez. Bu farklı bir alışkanlık, hastalıktır." dedi.

Coşkuner: "9 yıl çobanlık yaptığım için sipsiyi bu kadar iyi çalıyorum. Ben ce-

bimde taşıdığım 5–6 adet sipsiyle zaman zaman arkadaşlar arasında, muhabbet esnasında sipsi çalarım. Bu tarif edilemez bir duygudur. Zevkin masrafı biçilemez. Ben sipsi için bir kalemde tam 435 YTL ödedim. Bunun değeri parayla kıyaslanamaz. Ben her zaman yanımda 5–6 tane sipsi taşıyorum. Hepsinin sesi farklıdır. Zaten sipsi Burdur ilimizin bir simgesidir. Bende yöremize ait türküler çalarak hem müzik hevesimi alıyorum, hem de muhabbet ortamında yöre türkülerimizi yaşatıyorum. *(Oğuzeli Gazetesi,Bucak, 04.02.2008)*

Bucak'ta Türk Sanat Müziği Konseri

Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi (MAKÜ) Bucak Hikmet Tolunay Meslek Yüksek Okulu tarafından organize edilen MAKÜ Türk Sanat Müziği topluluğu, 27 Mart Perşembe günü akşam saat 20.00'de İlçemiz Kültür Merkezi Konferans Salonunda Atatürk'ün Burdur'a gelişinin 78. onur günü anısına, Atatürk'ün En Sevdiği Şarkılar adlı bir konser gerçekleştirdi.

Konsere İlçemiz Kaymakamı Osman Taştan, Belediye Başkanı Arsal Sarı, Çeltikçi Kaymakamı Önder Can, İlçe Milli Eğitim Müdürü Murat Erdem, Şube Müdürleri Özel Turhan Yaşar, Av. Abdullah Özel, Bucak Hikmet Tolunay Meslek Yüksek Okulu Müdürü Yrd. Doç. Dr. Hüseyin Dalgar, öğretim görevlileri ve öğrenciler katıldı.

Av. Erol Palaz'ın sunumuyla gerçekleştirilen konserde, Atatürk'ün en sevdiği 16 Türk Sanat Müziği eseri seslendirildi. Türk Sanat Müziğinden 16 eseri; kanunda Selahattin Erkalaycı, kemanda Buğra Zencir, Elif Kurtuldu, Ruhi Yıldız, udda Mustafa Karaca, Ayhan Kurtuldu, neyde Ramazan Doğan, kavalzurnada Ali Bedel, ritim sazda Osman Bakdemir ve Osman N. Böcüoğlu'ndan oluşan orkestra seslendirdi.

Şef Mehmet Serin yönetimindeki Türk Sanat Müziği Koro Ekibi; Aysun Ulusoy, Ayşe Onaran, Cemile Yılmaz Atila, Dilek Okkalı, Feray Çukurca, Filiz Binay, Güler Özkan, Hüsniye Gündoğdu, Nahide Yeşilyurt, Nilgün İnarlıoğlu, Nurçin Gök, Sermin Çelik, Şercan Arık, Şule Erkalaycı, Ahmet Binay, Ahmet Yavuzkan, İbrahim Arısoy, İsmail Bozcu, İsmal Vural, Lütfi Alkaya, M. Faik Şensöz, Mehmet M. Çukurca ve Mustafa Arslan'dan oluşmaktadır.

2 bölüm olarak gerçekleştirilen konserin birinci bölümünde koronun seslendirdiği; "Mani oluyor halimi takrire hicabım, Habgahı yere girdim, Nihansın dideden, Bu akşam gün batarken gel, Cana rakibi handan edersin" adlı paçalardan sonra Cemile Yılmaz Atila ve İsmail Vural solo olarak "Havada bulut yok" türküsünü seslendirdiler. Yine solo olarak Mehmet Çukurca "Sobalarında kuruda meşe yanıyor efem" şarkısını seslendirdi.

Konserin birinci bölümü koronun seslendirdiği "İzmir'in Kavakları" adlı şarkı ile kapandı.

Konserin ikinci bölümü ise Lütfi Alkaya'nın solo olarak seslendirdi-

ği "Kimseye Etmem Şikâyet" şarkısı ile başladı. Alkaya'nın ardından Nahide Yeşilyurt'un seslendirdiği "Bülbülüm Altın Kafeste" ve İsmail Bozcu'nun seslendirdiği "Çile Bülbülüm Çile" adlı şarkı ile devam etti.

Sololoların ardından koronun seslendirdiği Estergon Kalesi, Kırmızı Gül, Dayler Viran Dayler, Pencere Açıldı, Bilal Oğlan ve Vardar Ovası adlı şarkılarla Şef Mehmet Serin'in yönettiği konser sona erdi. *(M. Gökdoğan, Oğuzeli Gazetesi, Bucak,29.03.2008)*

Türk Halk Müziği Topluluğu izleyicileri coşturdu

Burdur Belediyesi Türk Halk Müziği Topluluğu, 22 Nisan 2008 tarihinde, Atatürk Kültür Merkezi'nde, kalabalık bir koro ve saz ekibi eşliğinde konser verdi. Burdur Halkının uzun zamandır özlediği, tiyatral bir sahne düzeniyle sundukları dinletinin Şefi Peyami Yengin'di. Balamada Süleyman Yelen, Fahrettin Güngör, Divan bağlamada Kerem Kırmızıgül, cüra bağlamada Ömer Okan Gencer, Kabak kemanede İsmail Yağız, Kaval ve sipside Ali Bedel, Darbukada İlhan Kozak, Bendirde Ozan Gündüz ve Defte, Ali Güler saz ekibindeydiler.

Koroda ise, Alev Uslu, Ayşe Onaran, Birsen Erbil, Gülperi Kurt, Hülya Altuğ, Hülya İş, Kadriye Balta, Sabiha Göker, Sadiye Yayla, Ülker Kurt, Aydın Yıldırım, Bülent Çaylak, Bülent Kuşan, Deniz Ağıt Atılgan, Ertuğrul Yıldırım, Halil Doğan, Mehmet Günay, Mustafa Çetiner, Mustafa Özekinci, Necmi Yallı, Nihat Doğan, Osman Sezgin Kitiş, Selahattin Arslan, Sezgin Kocabay, Şenol Türkkan, Şükrü Pekşen, Uğur Kuşan güçlü sesleriyle dinleyicileri büyülediler.

Solo parçalar da söyleyerek, konsere eşlik eden, Serkant Akkaya, Mustafa Özekinci, Birsen Erbil, Mehmet Günay, Ülker Kurt, Nihat Doğan, Sezgin Kocabay, Ertuğrul Yıldırım, Ayşe Onaran ve Selahattin Arslan dinleyicilerden büyük alkış topladılar. Burdur'da uzun bir aradan sonra yapılan konser etkinliği akşamın ilerleyen saatlerine kadar sürdü. Ve konserden çıkan Burdur halkı mutlu ve huzurlu bir şekilde evlerinin yolunu tuttu. *(Burdur Gazetesi, 24.04.2008)*

Bucak Belediyesi Türk Halk Müziği Korosundan muhteşem konser

Bucak Belediyesi Türk Halk Müziği Korosu, Bucak Kültür merkezi'nde konser verdi. Konsere Bucak Kaymakamı Osman Taştan, Belediye Başkanı Arsal Sarı, Garnizon Komutanı Üsteğmen Akif Öztürk, İlçe Emniyet Müdürü Yunus Avcı, İlçe Milli Eğitim Müdürü Murat Erdem, Belediye meclis üyeleri, daire amirleri, sivil toplum örgütü temsilcileri ve davetliler katıldı. Türk Halk Müziği Korosu konserinin birinci bölümünde 1- Akdağmadeni yöresinden Hastane Önünde İncir Ağacı 2- Aşık Mahsuni Şerif'ten Ağlasam mı? 3- Tekirdağ yöresinden İnce Giyerim İnce 4- Balıkesir Yöresinden Mehmet Gökdoğan'ın

seslendirdiği İki Keklik 5- Denizli Yöresinden Denizlinin Adım Adım Yolları 6- Sivas Yöresinden Bedir 7- Artvin Yöresinden İndim Dere Irmağı 8- Konya Yöresi'nden Betül Özmutlu'nun seslendirdiği Elmaların Yongası 9- Urfa Yöresinden Harman Yeri Sürseler 10- Uşak Yöresinden Ay Bulutta türküleri seslendirdi.

Türk Halk Müziği konserinin 2. bölümü Mehmet Cadıl Anadolu Öğretmen Lisesi Folklor grubu ile başladı. Konser 1. Burdur Yöresinden Serenler 2. İzmir Yöresinden Gerizlerin Başı 3. Burdur Yöresinden Tahtalıkta Galbur Var 4. Balıkesir Yöresinden Emel Gökoğlan-Özcan Duran'ın seslendirdiği Bir Fırtına Tuttu Bizi 5. Erzincan Yöresinden Tanrıdan Diledim Bu Kadar Dilek 6. Emel Gökoğlan'ın Seslendirdiği Ümmüm 7. Burdur Yöresinden Kezban Yenge 8. Onur Polat'ın seslendirdiği Takvimlerden Haberin yok mu? 9. Denizli yöresinden Cemile 10. Ankara Yöresinden Kara Koyun Etli Olur isimli türküleri seslendirdiler.

Bucak Belediye Başkanı Arsal Sarı bir konuşma yaptı. Başkan Sarı konuşmasında; " Belediye olarak alt yapı ve üst yapı hizmetlerimizin yanında kültürel faaliyetleri de destekliyoruz. Türk Halk Müziği Koromuz kurulalı 2 yıl oldu. Bu konser koromuzun 3. konseri. Koromuza katılan koro elemanlarını kutluyorum. Mehmet Cadıl Anadolu Öğretmen Lisesi folklor ekibine teşekkür ediyorum. Belediye olarak halk müziğinin yanında, tiyatro faaliyetlerini de destekliyoruz. Belediyemiz tiyatrosu çok yakın bir zamanda araştırmacı yazar öğretmen Hasan Konu'nun 'Dönmeyi Düşünmediler' isimli tiyatro oyununu sergileyecek. Belediye olarak kültürel faaliyetleri desteklemeye devam edeceğiz." dedi.

Bucak Kaymakamı Osman Taştan bir konuşma yaptı. Kaymakam Osman Taştan konuşmasında; " Türk Halk Müziği Korosu başarılı bir konser sundu. Koro elemanlarını ve konsere renk katan Mehmet Cadıl Anadolu Öğretmen Lisesi folklor ekibini kutluyorum." dedi.

Türk Halk Müziği Korosu Konseri Bucak Kaymakamı Osman Taştan, Bucak Belediye Başkanı Arsal Sarı'nın Koro Şefi A. Altuğ Özkan ve sunucu Serap Şimşek'e çiçek takdim etmesiyle son buldu. *(Burdur Gazetesi, 07.05.2008)*

Belediye Türk Sanat Müziği Topluluğu coşturdu

Burdur Belediyesi Türk Sanat Müziği Topluluğu, geçtiğimiz salı Atatürk Kültür Merkezinde konser verdi. Konsere Vali M. Rasih Özbek, Belediye Başkanı Sebahattin Akkaya, Emniyet Müdürü Reşat Altay ve eşleri katıldılar.

Birbirinden güzel parçalarla dinleyenlere güzel bir akşam yaşatan, Türk Sanat Müziği topluluğu korosu ve sanatçıları eserler seslendirdiler. Solo parçalarda, Hakan Şavklı, Makber, Özgür Baysal, Unut Beni, Ahmet Onur, Neden Saçların Beyazlanmış arkadaş, Umut Kaya, Günlerce Yolunu Bekleyeceğim,

Aydan Yıldırım, Bahar Gelir Bülbül Öter adlı şarkıları söyleyip büyük alkış topladılar. Gözde Taş ise Sevmekten Kim Usanır eseriyle büyük tezahürat alıp, ardından seslendirdiği çok sayıda eserle alkışlandı.

Uzun bir emeğin sonunda, izleyenlerin karşısına geçtikleri, profesyonelliklerinden anlaşılan, Türk Sanat Müziği Topluluğu kalabalık bir saz ekibiyle sanatlarını sergilediler. Neylerde, Yusuf Koyutürk ve Ramazan Doğan, flütte Özgür Averi, udda Burak Korkmaz, kanunda Zafer Danacı, kemanlarda Serkan Çamurcu ve Buğra Zencir, bağlamada Emre Yıldırım, klasik gitarda Emrah Zambak, bass gitarda Aker Akay, ritim sazlarda Mesut Şavklı, Ali Güler ve Ozan Gündüz, Ahmet Onur'un şefliğinde izleyenleri, çok farklı bir stille etkilediler.

Koro halinde seslendirdikleri Esmer Güzelim, Ağlama Değmez Hayat şarkılarına, salondaki dinleyicilerin de katılımıyla güzel ve hareketli bir konser oluştu. Akşamın ilerleyen saatlerine kadar süren konser, aynı zamanda Vali M. Rasih Özbek'in Burdur'da katıldığı son konser oldu. (*Burdur Gazetesi,* 8 Mayıs 2008)

Efsane Kaleci Fevzi anısına Futbol Antrenörleri Semineri

Türkiye Futbol Antrenörleri Derneği Burdur Şubesi, Burdurspor'un en başarılı olduğu 1968–1971 yılları arasında kalecilik ve takım kaptanlığı yapan, daha sonra ikinci ligdeki Kayserispor'da forma giyen Fevzi Kayacan'ın anısına, futbol antrenörleri semineri düzenliyor. Futbol Antrenörleri Derneği Burdur Şubesi Başkanı, önceki dönem Belediye Başkanlarından Eczacı Nurhan Çiftçibaşı, gazetemize konuya ilişkin yaptığı açıklamada;

İbrahim, Oktay
İNCANSPOR : Yıldırım — Naz-
mi, Kemal — Erol, Sadi, Beh-
at — Metin, Mustafa, Ramiz, Sa-
lâhattin, Kaya
GOLLER : Oktay (Dk. 27 ve 85)
Kaya (Dk. 35)
BURDURSPOR : 2
SÜLEYMANIYE : 1
Stad: Vefa
Hakem: Zati Özakgün
BURDURSPOR: Feyzi — Ata, Kemal — Yılmaz, Mehmet, Vedat — İbrahim, Mustafa, Yılcan, Akın, Nazmi (Hicabi).
SÜLEYMANIYE: Nejat — Os-
man, Mustafa — Refik, Şefik, Selâhattin — Vahit, Mehmet, Sezai, Yücel, Salim (Engin).
GOL: Mustafa (Dk. 12)
ANTALYA : 1
TRABZON : 1
Stad: Antalya Şehir
Hakem: Veli Necdet Arığ
ANTALYASPOR: Yalçın — Abdullah, Özmetin — Mustafa, Ahmet, Şerafettin — Hüseyin, K. Bülent, Şükrü, Benan, Saviç.
(Devamı Sa: 7 SÜ: 1 de)
Burdurspor sahaya çıkıyor

(Tercüman Gazetesi,12.10.1970)

"Burdurspor'un gelmiş geçmiş en başarılı kalecilerinden Fevzi Kayacan'ı yâd etmek, Burdur'un ona olan şükran borcunu ve sempatisini yaşatmak için onun anısına futbol antrenörleri semineri düzenledik. Seminer 9 Haziran'da Yeşilçimen spor tesislerinde gerçekleştirilecek, tüm üyelerimize ulaşarak seminer konusunda bilgilendirdik. Seminer futbol hakemleri derneği yayın organımızda da yer aldı. Dergide kaleci Fevzi'nin spor yaşamına da bir sayfa yer ayrıldı. Bu vesileyle geçirdiği rahatsızlık sonucu kaybettiğimiz, Burdur'un efsane kalecisi Fevzi'yi bir kez daha saygıyla futbol camiası adına anıyorum" dedi. *(Burdur Gazetesi, 09.06.2008)*

3 sene yedek bekledi asıl kalecinin dili kopunca görev ona düştü

Bir süre önce Aydın yolunda bir trafik kazası geçiren Sencer Orfanlı'dan sonra Burdurspor takımında Fevzi Kayacan tek kaleci olarak kalmıştır. Üç seneye yakın bir süredir yedek olarak beklediğiken sonra Burdurspor kalesini emanet alan Fevzi çalışmasi ve formu ile takımda başarılı maçlar çıkarmakta ve antrenör Beyhullah Dalip tarafından futbol vaadeden bir kaleci olarak nitelendirilmektedir. Resimde Burdurspor'un başarılı kalecisi Fevzi bir maçtan önce.

(EROL ERSEN)

(Milliyet Gazetesi,10.01.1971)

Burdur'da Fevzi'ye vefa

Burdur çıkışlı haberler, Burdur konulu şiirler, yazılar-araştırmalar beni hep ilgilendiriyor.

Bugün, Burdur'dan bir haber var gündemimde. Bu haber, 28.11.2000 tarihinde kaybettiğimiz, yeğenim Fevzi Kayacan ile ilgili.

Efsane Kaleci: Burdur Gazetesi'nin 9 Haziran 2008 tarih ve 18 bin 90 ıncı sayısındaki haberlerden biri, "Efsane kaleci Fevzi anısına futbol antrenörleri semineri" başlığını taşıyordu. İki Fevzi Kayacan fotoğrafı. Kalede uçan ama topu kurtaran, gölü önleyen bir görüntü. Gurur verici bir görüntü. Fevzi'nin gençlik fotoğraflarından biri. Haberde özetle; "Türkiye Futbol Antrenörleri Derneği Burdur Şubesi, Burdurspor'un en başarılı olduğu 1968–1971 yılları arasında kalecilik ve takım kaptanlığı yapan, daha sonra ikinci ligdeki Kayserispor'da forma giyen Fevzi Kayacan'ın anısına, futbol antrenörleri semineri düzenlendi. Futbol Antrenörleri Derneği Burdur Şubesi Başkanı, önceki dönem Belediye Başkanlarından Eczacı Nurhan Çiftçibaşı, gazetemize konuya ilişkin yaptığı açıklamada; Burdurspor'un gelmiş geçmiş en başarılı kalecilerinden Fevzi Kayacan'ı yâd etmek, Burdur'un ona olan şükran borcunu ve sempatisini yaşatmak için onun anısına futbol antrenörleri semineri düzenledik. Geçirdiği rahatsızlık sonucu kaybettiğimiz, Burdur'un efsane kalecisi Fevzi'yi bir kez daha futbol camiası adına saygıyla anıyoruz" dedi.

Bu satırların yazarı olarak, rahmetli yeğenim için böyle bir kadirbilirlik örneği gösterdikleri için, Türkiye Futbol Antrenörleri Derneği Burdur Şubesi Başkanlığıyla, Nurhan Çiftçibaşı'na teşekkür ediyor, tebriklerimi sunuyorum efendim.

Fevzi Kayacan: Ülkemizde, dünyada "vefa" pek görünmüyor. Asrın 'yitik malı' haline geldi vefa. Hep izinde, hep tatilde. Ama zaman zaman görüldüğü, yaşandığı, yaşatıldığı oluyor. Tıpkı, yukarıda örneği verilen, Türkiye Futbol Antrenörleri Derneği Burdur Şubesiyle, Nurhan Çiftçibaşı'nın yaptığı gibi. Örnek bir hatırlama, vefa ağırlıklı bir etkinlik. Onları tekrar kutlamak istiyorum.

Fevzi Kayacan hakkında birkaç cümle bilgi vermek isterim. O'nun Ağustos 2005'de yayımladığım 'Burdur'un Saz ve Söz Ustaları' adlı kitabımın 96'ncı sayfasındaki biyografisi şöyle:

Fevzi Kayacan (futbolcu): 1948 yılında Burdur-Tefenni Ece Köyü'nde doğdu. 1965–1968 Doğanspor'da futbola başladı. 1968-1971'de profesyonel

Burdurspor'da, 1971-1972'de Altınordu'da, 1972-1974'de Kayserisporda ve 1974-1976'da Amasyaspor'da file bekçiliği yaptı. Terfi liglerinde emek veren futbolculardandır. 28.11.2000 tarihinde vefat etti. 29.11.2000 tarihinde toprağa verildi.

Sürekli özlediğim, rahmetli yeğenim Fevzi'yi bir kez daha sevgi ve saygıyla anıyorum. İnşallah mekânı cennet olmuştur! (İ.K)

Teke Kültürü Gölhisar'da hayat buldu

Gölhisar Halk Eğitim Merkezi Müdürlüğü tarafından, şehrin ortasına keçi kılından Yörük çadırı kurularak, Teke Yöresi Yâren Gecesi düzenlendi. Burdur Valisi İbrahim Özçimen'inde katıldığı programda, Vali Özçimen yaşlı dedeler ile Teke Zortlatması oynadı, ilk defa geldiği Gölhisar'da halkla kucaklaştı. Burdur Teke Yöresi Halk kültürünün, ozan ve üstatlarının bir araya getirilerek yaşatılması ve genç kuşaklara aktarılması amacıyla düzenlenen programda, Teke Yöresi kültürü tanıtılarak, özellikle müzik kültürünü bugünlere aktaran hayatını kaybeden ozanlar ve üstatlar kendi ses kayıtları ile anıldı. Ayrıca Gölhisar ve çevresinde halâ yaşayan ve Teke Yöresini en has haliyle temsil eden aşık ev ozanların bir araya geldiği gecede, sipsi, kabak kemane ve curalar ile yöresel müzik ziyafeti verildi.

Geceye Burdur Valisi İbrahim Özçimen, Mülkiye Müfettişi eski Gölhisar Kaymakamı Kemal Çeber ve Gölhisar Kaymakamı Selami Kapankaya, Altınyayla Kaymakamı Mustafa Can, Gölhisar Belediye Başkanı Mehmet Yavuzer, Araştırmacı Yazar Prof. Dr. İsa Kayacan, TRT'den emekli cura Üstadı Hamit Çine, Kabak Kemane Üstadı Salih Urhan ve birçok misafir katıldı. Geceye katılanların ortak görüşü " Gölhisar'ın Teke Yöresinin en önemli kültür merkezi" olma yolunda hızla ilerlediği şeklinde ifade edildi.

İkincisi düzenlenen Teke Yöresi Yaren Gecesine büyük ilgi vardı. Programı baştan sona kadar TRT ve Avrasya TV çekim yaptı. Yaren Gecesine katılan sanatçılara katılım belgesi, teke yöresi kültürüne katkı sağlayan araştırmacı yazarlara teşekkür belgesi verildi. İkinci düzenlenen Yaren Gecesi'nin konukları ise Çameli'nden Hayri Dev ve ekibi, Dirmil'den Aşık Ömer, Kayabaş ve ekibi, Çavdır Ambarcık Köyü'nden Muttalip Şimşek ve Karayılan, Çavdır Kayacık'tan Şakir Şahinkurt, İshak Köyü'nden Ümmet Çelik, Gölhisar Yayla Grubu sanatçıları ve Grup Zeybek sanatçıları, Burdur'dan Grup Avşar adına Hüseyin Demir, araştırmacı yazar Abdurrahman Ekinci ve ekibi geceye iştirak ettiler.

Programın açılışında konuşan Halk Eğitimi Merkezi Müdürü Ömer Erdoğan; "Sevgili Yarenler İkincisini düzenlemekle büyük mutluluk duyduğumuz Yarenler Gecesine hoş geldiniz. Bizim Yaren geleneğimizde, Koçaştaki çamların hışıltısını, Kozpınarı ve Böğürdelikteki ardıçların kokusunu, kekik kokulu yaylalarımızın serinliğini bulursunuz. Anadolumuzun batısında; teke yöresin-

de yetişmiş, Kadir Türen, Emin Demirayak,Çörtenli Hüseyin, Asmalılı Osman Ali, Dirmilli Mahmut Kılınç, Kozağaçlı Kerim Erdem, İbecikdereli Şabanları rahmetle, yaşayan çınarları da saygıyla anıyorum" dedi. (*Burdur Gazetesi,* 12.06.2008)

MAKÜ 'Teke Kültürü' Araştırma Merkezi kuruyor

Teke Projesini SDÜ başlattı, darısı MAKÜ'ye başlıklı haberimizle, SDÜ'nün Teke Kültürünü geleceğe taşıyacak bir proje oluşturduğunu duymuştuk. Haberimizin üzerinden kısa bir süre geçmesinden sonra, SDÜ'den yapılan bir açıklama ile MAKÜ Rektörü Prof. Gökay Yıldız'ın üniversite bünyesinde Teke Yöresi Araştırma ve Uygulama Merkezi açma çalışmalarını başlattığı müjdesini verdiği duyuruldu. Açıklamada Burdur'un Teke Yöresi'nin kalbi olduğu, 9 bin yıllık tarihi ile Batı Anadolu'nun en eski yerleşim yerlerinden olan Burdur'da Teke Yöresi kültür özelliklerini asırlardır karakter, tavır ve duygu birliği ile kaynaştırdığı, toplumunda bunları gelenekleştirdiği ve töreleştirdiği belirtiliyor.

Teke Yöresinin Türk kültürünün önemli bir parçası olduğu, her karış toprağı gezilmeye, görülmeye değer az bulunur yörelerden birisi olduğunun belirtildiği açıklamada, insanlığın var olduğu günden bugüne, tarih yelpazesi içinde değişik uygarlıkların izlerini taşıyan, tarih boyunca insanlığın dikkatini çeken yörenin derin bir tarihsel zenginliğe sahip olduğu, yöre içerisinde bulunan kültürel yapının korunması konusunda, MAKÜ'nün duyarlı davranarak, Teke Yöresi Halk Kültürü Araştırma ve Uygulama Merkezi kurma konusunda gerekli girişimleri başlattığı belirtiliyor.

Açıklamaya göre merkezin amacı ve görevleri; Teke Yöresi Halk Kültürü özelliklerine sahip çıkmak, Teke Yöresinin halk kültürü açısından envanterini çıkarmak, Teke Kültürünü içinde barındıran kitap, gazete, dergi, broşür, giysi, ses ve görüntü kayıtlarının yer aldığı Teke Yöresi Halk Kültürü Kütüphanesi ve Dokümantasyon Merkezi kurmak, Teke Yöresi Müzik ve Halk Oyunları topluluklarına destekte bulunmak, maddi ve maddi olmayan kültürel unsurları derlemek, yurt içi ve yurt dışı Türk Halk Kültürü için önemli merkezlere araştırma ve inceleme gezileri düzenlemek olarak saptanıp, Teke Yöresi'nin Kültür ve Folklorik yapısını koruyup geliştirerek gelecek ensilerle taşımak için, MAKÜ'nün daha birçok etkinlik ve projeler içerisinde var olmaya devam edeceği vurgulanıyor. *(Burdur Gazetesi, 11.07.2008)*

MAKÜ, Teke Yöresi'nin Kültürünü araştıracak

MAKÜ Teke Yöresi Halk Kültürü Uygulama ve Araştırma Merkezi kuruldu. Kurul üyeleri araştırmalarına başladı.

Teke Yöresi'nin Başkenti Burdur'da Araştırma ve Uygulama Merkezi kuruldu. Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi bünyesinde kurulan Teke Yöresi Halk

Kültürleri Araştırma ve Uygulama Merkezi'nde; Yrd. Doç. Dr. Şevkiye Kazan, Yrd. Doç. Dr Hatice Ekinci, Yrd. Doç. Dr Hülya Okuyan, Yrd. Doç. Dr Hatice Keten, Öğretim Görevlisi Semra Eren, Öğr. Gör. Rabiya Bıçakçı ve Öğr. Gör. İnaç Ekinci görev alarak Teke Yöresi kültürünü araştırmaya başladılar. Teke Kültürünün başkenti Burdur'da halk kültürü bilimsel ortama taşınarak dünü bugüne, bugünü yarına bilimsel tetkikler kullanarak bağlamaktadır.

Araştırmacı derlemeci Abdurrahman Ekinci'nin oğlu İnaç Ekinci'den Teke Yöresinin kültürünün bilimsel araştırılmasına büyük katkıları olacağı beklenmektedir. (*Burdurlu'nun Sesi Gazetesi,* 06.04.2009)

Yolculara Ceviz Ezmesi ikramı

Burdur-Emniyet Müdürlüğü ekipleri yaklaşan Ramazan Bayramı nedeniyle Burdur-Antalya karayolunda durdurdukları araçlardaki sürücü ve yolculara ceviz ezmesi ikram etti.

Burdur Valiliğinin Ramazan Bayramı nedeniyle aldığı tedbirler çerçevesinde, bayram tatili nedeniyle Burdur-Antalya karayolundan geçiş yapan araçlar durdurularak ceviz ezmesi ikram ediliyor. Binlerce aracın peş peşe seyahat ederek bunaldıkları bir sırada durdurulmaları araç sürücülerini 2–3 dakika da olsa sakinleştirirken, kendilerine ceviz ezmesi ikram edilen vatandaşlar; "Polis ekiplerine teşekkür ederiz. Bizi 2–3 dakika dahi durdurmaları bizim yolun stresini atmamıza neden oluyor. Bir de dağıtılan ceviz ezmesi, belki de ilk defa tadacağımız bir tatlıyı yememize vesile oluyor, dağıtılan harita ise yolculukta bizim kılavuzumuz oluyor" diyerek memnuniyetlerini dile getiriyorlar. (*Anayurt Gazetesi*, Ankara, 30.09.2008)

Burdur'un Ceviz Ezmesini TPE tescilledi

Burdur'un ağız tadı, ceviz ezmesi adı, sloganımı yıllardır tekrarlayıp durdum, yazıp yayınlayıp sundum. Ceviz ezmesinin Burdur'a aitliğinin tescillenmesi için, Burdur çıkışlı çalışmalara, Ankara'da destek vermeye, girişimleri desteklemeye çalıştım. Bu yıllarca sürdü.

Ve bir gün geldi, Burdur Ticaret ve Sanayi Odası Başkanlığının girişimleriyle, kısa ası TPE olan, Türk Patent Enstitüsü, Burdur ceviz ezmesini Burdur'a has bir tatlı olduğuna ilişkin değerlendirmesini sonuçlandırdı ve "ceviz ezmesinin Burdur bölgesine ait olduğunu" kabul etti, tasdikledi.

Bu sonuç, bizim için, Burdurlular için sevindirici bir çalışmaydı, değerlendirme ve sonuçtu.

Bucak ilçemiz merkezinde günlük ve ofset tekniğiyle yayınlanan "Ses–15" gazetesinin 28–30 Ocak 2009 tarih ve 1422-1424 ncü sayılarının ilk sayfalarında verilen ceviz ezmesiyle ilgili haberler sevinç ve gurur kaynağımızın belgele-

riydi. Haberlerin başlıkları:

-Ceviz ezmesi Burdur'a has satılacak ve Burdur hak ettiği marka ürüne kavuştu, şeklinde karşımıza çıkıyorlardı. Bu haberler, Burdur Ticaret ve Sanayi Odası Başkanı Yusuf Keyik'in verdiği bilgilerden oluşuyor. Haberlerin birinde, Yusuf Keyik'in elindeki tabak üzerinde yer alan ceviz ezmesi görüntüleri yer alıyordu.

Bu haberlerden 28 Ocak 2009 tarihli Ses–15 Gazetesinde yer alanın satırları arasına dönelim, buradan bazı cümleler nakledelim efendim: "Burdur Ticaret ve Sanayi Odası'nın Burdur'un ceviz ezmesini coğrafi işaret tescili için yaptığı başvuru kabul gördü. Kurumun onayının, resmi gazetede yayınlanmasının ardından söz konusu ürün Burdur'a has satılacak. Burdur ceviz ezmesinin tescil almasında çok eski yıllardan beri sadece Burdur ilinde yapılan ve Burdur'a ait özgün bir tatlı ve ikram yiyeceği kimliği etkili oldu" deniliyordu. Türk Patent Enstitüsü'nün bu kararından sonra, ceviz ezmesi Antalya, Isparta ve Denizli gibi illerde yapılsa da orijinalinin Burdur'da imal edildiği gerçeği garanti altına alınmış oldu.

Ceviz Ezmemiz tescillendi

Burdur Ticaret ve Sanayi Odası (Burdur TSO) Başkanı Yusuf Keyik, uzun yıllar sonra Burdur'un meşhur ceviz ezmesinin coğrafi işareti patent belgesinin, TC Patent Enstitüsü tarafından onaylanarak gönderildiğini açıkladı. Oda Başkanı Keyik, patent belgesinin gönderilmesinin ardından basın mensuplarına ceviz ezmesi ikram etti.

Yaklaşık bir yıl önce, ceviz ezmesini coğrafi işaret almak üzere, Patent Enstitüsü'ne başvuruda bulunduklarını hatırlatan Yusuf Keyik; " Bu süreç tamamlandı. Bir süre önce resmi gazetede yayımlanarak tescil edildiğini öğrendiğimiz Burdur ceviz ezmesinin coğrafi işaret patenti resmi bel-

gesini almış bulunuyoruz. Burdur'umuz için hayırlı olsun" dedi. *(Yenigün Gazetesi,Burdur, 23.10.2009)*

Hoş geldin usta

Tefenni Ece Köyü'nden çıkıp yazdığı yazılarla Burdur'u tüm Türkiye'ye tanıttı o. O bir duayen. O bir Usta. O Anadolu Basını'nın yıldızı. Bitmek tükenmek bilmez bir hazine o. Yazılarıyla, şiirleriyle bütün Anadolu Basını'nın can suyu. O bir yazı fabrikatörü.

"Herkes beni Ankaralarda sanır,
Burdur'da bir dam çökse içim parçalanır"

diyen bir Burdur sevdalısı o. Ama Burdur O'nun kıymetini biliyor mu? İşte bu tartışılır…

Geçtiğimiz günlerde doğduğu Ece Köyü'nde kendi adını taşıyan, içerisinde 7 binden fazla kitabın yer aldığı bir kütüphaneyi hizmete sundu.

Yüzlerce kitap yazdı. On binlerce yazısı gazete ve dergilerde yayınlandı. O mütevaziliğini hiç elden bırakmadı. Yazılarını aksatmadan mahalli gazetelere gönderdi. Kısa bir aradan sonra yazılarıyla tekrar aramızda. Hoş geldin büyük usta İsa Kayacan… (*Mesut Madan, Yenigün Gazetesi, Burdur,* 19.11.2008)

Soru - Yorum

Hiç dolambaçlı yollara sapmıyorum ve direkt olarak Cemiyet Başkanımız Ercan Taraşlı'ya sesleniyorum;

Başkanım; Alın bizim Matbuat aleminin insanlarını karşınıza; Ve fotoğraf çekmeyi değil, haber yazmayı değil ama lütfen soru sorma tekniklerini anlatın. (Fotoğraf çekme, haber yazma tekniklerini öğrenme bir dahaki sefere) Bir yetkiliye soru sorarken nasıl sorulacağını öğretin, kendi fikirlerini muhatabına onaylatmaya çalışmanın soru sormak olmadığını anlatın, ben bilirim bu işleri havasından çıkıp soru sorma moduna geçmeleri gerektiğini anlatın, soru soruyorum diye dadikalarca yorum yapmamaları gerektiğini, bir kaç şapkaları varsa, sorularını gazeteci şapkası altında sormaları gerektiğini, sorularını muhatabına makul, mantıklı şekilde sorması gerektiğini anlatın.

Soru sorarken yemin billâh etmelerine gerek olmadığını, gülünç duruma düşmemeleri gerektiğini anlatın. Bu şekildeki davranışlarla Burdur'daki gazeteciliğin saygınlığının kalmadığını anlatın... Lütfen... *(Mesut Madan, Yenigün Gazetesi, Burdur, 20.10.2009)*

Haber kaça?

İğneyi başkasına batırmakta pek mahir olan Bizim Mahallenin mensupları, çuvaldızı da kendilerine batırmaktan korkmamalılar artık. Kimseyi zan altında bırakmak istemiyorum, yarası olan gocunsun. Gittiği tören görüntülerini,

haberlerini para ile satmak gazeteciliğin hangi kuralı bilen var mı? Gazeteciliğin etik kurallarının arasında böyle bir madde var mı?

Gazeteciliği ayaklar altına almaya kimsenin hakkı yok! Vücudun ifrazatını atması gibi, gazetecilikte bu ifrazatları atmasını bilmelidir! *(Mesut Madan Yenigün Gazetesi, Burdur, 11.11. 2009)*

Sipsi kursu sertifika töreninde büyük coşku

Gölhisar ilçesinde 9 Ocak 2009 tarihinde başlatılan ve 150 saat olarak uygulanan enstrüman "sipsi" kursunda mutlu sona ulaşıldı. 17 Mart 2009 akşamı Halk Eğitimi Merkezi Müdürlüğü'nde düzenlenen sertifika töreninde Gölhisar Kaymakamı Bülent Güven, İlçe Milli Eğitim Müdürü Osman Candeğer, sipsi usta öğreticisi Recep Hasyalçın, emekli öğretmen Necati Arslan, Halk Eğitimi Merkezi Müdürlüğü Yöneticileri ve Halk Oyunları kursiyerleri katıldı.

Sertifika töreninde konuşan Halk Eğitimi Merkezi Müdürü Ömer Erdoğan, "unutulmaya yüz tutmuş sipsimizi gelecek nesillere gönül rahatlığı ile aktarabilecek olmanın mutluluğunu yaşıyoruz. Sanata gönül veren 13 kursiyerle başladığımız sipsi kursumuzu beş kursiyer başarı ile tamamlamış bulunuyor. Başta sipsi usta öğreticimiz Recep Hasyalçın'a ve kursiyerlerimize teşekkür ediyorum" dedi. Birbirinden güzel sahnelerin sergilendiği törende sipsi kursunu başarı ile bitiren beş kursiyere sertifikaları dağıtıldı. Sertifikalarını alan kursiyerler sipsi gösterisi yaptı. Sipsinin tiz sesi ile coşan halk oyunları kursiyerleri teke zortlatması oynayıp ve teke yöresi zeybeklerini sergilerdiler. *(Oğuzeli Gazetesi, 20.03.2009)*

Prof. Dr. İsa Kayacan, geçen hafta Namık - Kemal İlköğretim Okulu öğrencilerinin davetlisi olarak ilçemizdeydi:

Uzun yıllar Başbakanlık Basın - Yayın Enformasyon Genel Müdürlüğünde yönetici olarak görev yapan ve Türkiye'nin her bölgesinde çeşitli gazete ve dergilerde kendinden söz ettiren, makaleleriyle, şiirleriyle dikkat çeken ve gazetemizde aralıksız köşe yazarlığı yapan Prof. Dr. İsa Kayacan, İlçe Milli Eğitin Müdürlüğü ve Namık Kemal İlköğretim Okulu'nun davetlisi olarak 20.03.2009 tarihinde öğrencilerle tanışma, bilgi alıp verme toplantısı düzenledi.

İmam Hatip Lisesi Konferans Salonu'nda gerçekleştirilen tanışma kaynaşma toplantısında öğrencilerin yoğun ilgisiyle hoşça bir vakit geçirildi.

Prof. Dr. İsa Kayacan öncelikle kendisini öğrencilere tanıtarak, "bende sizler gibi Tefenni ilçemizin Ece Köyü'nde ilkokulumu okudum" dedi. Sohbetler gittikçe genişledi, öğrenciler ise anlatılan uzun yılları büyük bir merak içinde dinlediler.

Prof. Dr. İsa Kayacan, öğrencilerle Ece köyünde açılan Prof. Dr. İsa Kayacan Ece Köyü Kütüphanesi'nden de bahsetti. Kütüphanenin içerisinde çok değerli

yayınların bulunduğunu, köy halkının da bunlardan iyi bir şekilde faydalandığını da belirtti. Kendi yazıp kitap haline getirdiği 125. kitaba ulaştığını, 126. kitabın hazırlık çalışmalarına başlandığını sözlerine ekledi.

Öğrencilerin sorularını ve merak ettiklerini ayrı ayrı anlayabilecekleri şekilde cevaplayan Kayacan'ın bazen de sorulan sorular karşısında zorlandığı anlar oldu.

İsa Kayacan hocamıza ilçemiz öğrencilerinin davetlerine göstermiş olduğu büyük ilgiden ve verdiği öğretici açıklamalarından dolayı kendisine bir kez de bizler öğrenciler adına Tefenni'nin Sesi Gazetesi olarak teşekkür ediyor, böyle toplantıların devamını diliyoruz. Toplantı sonunda öğrenciler İsa amcalarını çok sevmiş, ondan iyi bilgiler almış olmalılar ki Kayacan'dan hatıra imzası alma kuyruğuna girdiler. Kimileri kitaplara defterlere kimileri de bileklerine imza aldılar. Prof. Dr. İsa Kayacan bir süre İbrahim Kafesoğlu Lisesi'nde dinlenerek İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü Şube Başkanı Aleeddin Erkan ile sohbet ederek ilçemizden ayrıldı. *(Tefenni'nin Sesi Gazetesi, 01.04.2009)*

Günün Haberi: Burdur'da 58 yıl önce Teknik-İş ve Torna Atölyesi adı altında kurularak küçük çapta tarım aracı imal eden Ertuğrullar, "Türkiye'nin ilk pamuk hasat makinesi"ni üretti. *(Ses–15 Gazetesi Bucak, Burdur, 12.04.2009)*

Burdur'dan Dünyaya Çalgı İhracatı

1992 yılında Burdur'da açtığı atölyede yaylı çalgılar imal eden Erkan ve Hakan Küçükkaya Kardeşler, 17 yıldır 20 binden fazla yaylı çalgıyı önce Almanya'ya oradan da 60'a yakın ülkeye servis yapıyor.

Geçen yıllarda Almanya'da çalıştıkları firma ile Türkiye'ye geldikten sonra ilişkilerini koparmayan Erkan ve Hakan Küçükkaya, Burdur'da 5 bin metrekaresi açık, 700 metrekaresi kapalı atölyelerinde imal ettikleri yaylı çalgıları sekiz çırağı ile dünyada 60'a yakın ülkeye servis yapıyor.

Yılda 1000–1500 arasında talebi karşıladıklarını belirten Erkan Küçükkaya, Almanya'da bulunduğu zaman içinde saz yapımını öğrendiğini ve 1992 yılında Türkiye'ye dönerek kardeşi Hakan Küçükkaya ile memleketleri Burdur'da atölye açmaya karar verdiklerini söyledi.

Yaylı sazlar ailesinin tüm ürünlerini imal ettiklerini anlatan Hakan Küçükkaya; yılda 1000–1500 adet arasında üretilen ürünün hepsinin Almanya'ya ihraç edildiğini, Almanya'daki firmaların ise ürünlere kendi etiketlerini basarak piyasaya sürdüğünü belirtti.

Küçükkaya Kaplamacılık İthalat, İhracat ve Ticaret Limited Şirketi'nde üretilen viyola, viyolonsel, keman, kontrbas sazlarının yapılışını anlatan Erkan Küçükkaya, yaylı sazların üç türlü ağaçtan yapıldığını ev bu ağaçların altı yıl kurutulduktan sonra işlendiğini belirtti.

Yaylı çalgılarının göğüs kısmının ladin, sırt ve salyangoz kısmının akça ağacından, tuşe, burgu ve tel takozlarının ise abanoz ağacından yapıldığını söyleyen Erkan Küçükkaya, yaylı sazların modellerini ise ünlü saz ustalarının eserlerinden kopyaladıklarını, modellerin belli formaları olduğunu ve bu formaları talep doğrultusunda işlediklerini anlatı.

Enstrüman almak isteyen vatandaşlara önerilerde de bulunan Erkan Küçükkaya, yaylı sazların mağazalardan değil yapımcıdan alınması gerektiğini, sazda yaşanan bir sorunda yapımcıyla müşterinin bağlantısı olması gerektiğini sözlerine ekledi. *(Ses–15 Gazetesi, Bucak,17.04.2009)*, (*Yenigün Gazetesi*, Burdur, 18.04.2009)

Teke Yöresi Kültürü

Burdur'da yaklaşık 207 yerleşim yeri olduğunu belirten Hamit Çine, bu yerleşim birimlerinde Teke yöresine ait oyunların oynanmadığı bir yer olmadığına dikkat çekti. Teke kültürünün tarihçesinden de bahseden Çine, Teke kültürünün, Teke ile Teke devletinin kaynaşması sonucu oluştuğunu belirterek, "Kültür, Teke devletinin kültürü değil, kültür, Teke'nin kültürüdür. Tekenin hareketlerinden alınan, oyunlarından isimlendirilmiş bir kültür kaynağı olmuştur. Teke kültürünün başında, Teke zortlatması oyunu vardır" dedi. *(Ses–15 Gazetesi, Bucak, s. 1481, Nisan 2009)*

Sümer Ezgü'den Kültür Dersi

Çocukluğu Burdur'da geçen Türk Halk Müziğinin güçlü yorumcusu Sümer Ezgü, Burdur yöresinin kültürünü anlatmak için Burdur Mehmet Akif Üniversitesi'ne geldi.

Yörüklerin yaşantısındaki keçilerin, baharla birlikte uyanışın başlandığını belirten THM sanatçısı Sümer Ezgü; "Baharla birlikte doğada çiçekler açar. Çiçekler gibi keçilerde uyanır. Keçi bahar aylarında dişinin dikkatini çekmek için çeşitli hareketler yapar. Erkek keçiler bu dönemde ilginç sesler de çıkarır ve bu seslere zortlatma denir. Keçinin çıkardığı sesin de bir ritmi vardır ve bu ritim bu yörenin müziklerine yansımıştır" dedi. (*Burdurlu'nun Sesi Gazetesi,* 30.04.2009)

Teke Yöresi, Folklorun Başkenti

Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Teke Yöresi Halk Kültürü Uygulama ve Araştırma Merkezi Cuma günü saat 14:30da 'Teke Yöresi Folklor Araştırmaları' konulu konferans düzenledi. MAKÜ Konferans ve Sergi Salonu'ndaki konferansın konuşmacısı gazeteci yazar İsa Kayacan oldu. Konferanstaki konuşmasında Burdur kültürünü çok yönlü işleyen ve Teke Yöresinin folklorik

özelliklerine ışık tutan Kayacan, Burdur'daki kültüre ve folklor birikimine ait pek çok örnek verdi. Konuşmasında basılmış ve basılacak eserlerinden ve bu eserlerdeki konulardan ayrıntı aktaran İsa Kayacan, Burdur merkezin ve ilçelerinin Teke kültürünü ve folklorik geleneklerini sonuna kadar yaşattığını ve taşıdığını söyledi.

yeni gün
GÜNLÜK SİYASİ TARAFSIZ GAZETE
10 Mayıs 2009 Pazar
.burduryenigun.

Hemşehrimiz Gazeteci - Yazar İsa Kayacan MAKÜ'de konferans verdi

Hemşehrimiz Gazeteci-Yazar İsa Kayacan, dün Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi'nde konferans verdi. MAKÜ bünyesinde kurulan Teke Yöresi Araştırma ve Uygulama Merkezi'nin düzenlediği konferanslar dizisi devam ediyor.

Geçtiğimiz haftalarda Hamit Çine ve Sümer Ezgü'yü ağırlayan MAKÜ Teke Yöresi Araştırma ve Uygulama Merkezi'nin bu haftaki konuğu, Anadolu basınının yılmaz savunucusu, Burdur sevdalısı, Gazeteci-Yazar Prof. Dr. İsa Kayacan oldu. ■ *Devamı sayfa 8'de*

■ *Baştarafı sayfa 1'de*

MAKÜ Konferans ve Sergi Salonunda gerçekleşen konferansa; MAKÜ Rektörü Prof. Gökay Yıldız, Cumhuriyet Başsavcısı İbrahim Akbaş, öğrenciler ve Üniversite çalışanları katıldı.

İsa Kayacan MAKÜ'deki konferansının başında, uzun yıllar boyunca mücadelesini verdikleri Üniversite sevdasını hatırlatarak, "bugün işte bu heyecanı yaşıyorum. Yıllarca özlemle beklediğimiz Üniversite'ye kavuştuk. Şimdi burada, Üniversitemizin güzel mekanlarından birinde konferans veriyorum. Mutluluk verici bir olay, büyük heyecan duyuyorum" dedi.

Konuşmasında Teke yöresinin zengin kültür birikiminden bahseden Kayacan yazarlığı ve bürokratlığı dönemindeki tecrübelerini katılımcılarla paylaştı.

■ K. TUNCEL

Teke Yöresi Halk Kültürü Uygulama ve Araştırma Merkezince düzenlenen 'Teke Yöresi Folklor Araştırmaları' konulu konferans, konuşmacı gazeteci yazar İsa Kayacan'ın özgeçmişinin aktarılmasıyla başladı. Bu bölümde Kayacan'ın ilk şiirinin 1956 yılı Nisan ayında, ilk yazısının da 1961 yılında yayınlandığı belirtildi. İsa Kayacan'ın üç binden fazla gazete ve dergide yayınlanan yazıları bulunduğuna dikkat çekilirken, kendisinin yazı fabrikatörü olarak da adlandırıldığı bildirildi. Konuşma masasına davet edilen İsa Kayacan ilk olarak Burdur sevdasından bahsetti. "Teke yöresi, folklorun başkentidir. Ankara Türkiye'nin başkenti, Burdur ise Teke yöresinin başkentidir. Teke yöresi folklorunda söz ve öz zenginliği bulunur. İncelik ve centilmenlik vardır; yaylaların serinliği, ovaların sıcaklığı, zeybeklerin çalımı, çamların hışıltısı vardır" diyerek konuşmasını sürdüren Kayacan, Burdurlu Ahmet Yamacı ve ilin söz ve sanat ustalarını tanıtarak devam etti.

Ahmet Yamacı gibi bir Burdur sevdalısı ve değerinin heykelinin Burdur'a dikilmesi gerekliliğine dikkat çeken gazeteci yazar İsa Kayacan, Kırşehir'de Neşet Ertaş'ın, Yozgat'ta Nida Tüfekçi'nin, Denizli'de de Özay Gönlüm'ün heykellerinin bulunduğunu, bunlarla birlikte Burdur'un tanıtılmasında, Burdur folklorunun yaygınlaştırılmasında büyük pay sahibi olan Ahmet Yamacı'nın heykelinin Burdur'a en işlek noktaya dikilmesi gerektiğini ifade etti. Konferansa, Valilik ve Belediye Başkanlığından temsilcisinin katılmamasının ince serzenişinde de bulunan İsa Kayacan, Valilik ve Belediye temsilcilerinin katıldığı bir konferansta Ahmet Yamacı'nın heykelinin Burdur'un en işlek yerine dikilmesi konusunu sunacağını da belirtti.

Memleketi Burdur'da, Teke Yöresi Halk Kültürü Uygulama ve Araştırma

Merkezi'nin aracılığıyla düzenlenen 'Teke Yöresi Folklor Araştırmaları' konulu konferansı vermekten duyduğu memnuniyeti dile getiren gazeteci yazar İsa Kayacan; "Teke yöresi, 9 bin yıllık Neolitik Çağ'dan gelinen bir yöredir. Güllük Dağı'ndan, Gençali'ye türlü türlü özellikleri bulunur. Burdur'da 'Ağır Serenler' ilçelerinde çalımdır, edadır; zeybeklerin duruşudur" dedi. Burdur'u tanıtan makaleleri ve kitaplarından da bahseden Kayacan, yeğeni Hüseyin Kayacan'ın çalışmasını örnek gösterdi, "Burdur kültür tarihi içerisinde sevgili yeğenim Hüseyin Kayacan fıkralarla ilgili kitap oluşturacak" diyerek, Burdur menşeilli iki fıkra anlattı.

Konferans konuşmasında Burdur'daki gazetelerden de sıkça söz eden İsa Kayacan, köyü Tefenni'nin Ece'de geçen yıl kendi adını taşıyan kütüphane açıldığını ve o kütüphanede 8 bin kitap ve masa üstü yayını bulunduğunu ifade etti. Kendisi için, kendi istatistiğini tutan adam, diye bir tabirin de geliştiğini ifade eden İsa Kayacan, 31 Aralık 2008 itibariyle 40.350 makalesinin yayınlandığını bunlarda 62.750 kez Burdur adını kullandığını 350 gazeteye yazı gönderdiğini ve 300 dolayında gazetede yazılarının yayınlanıyor olduğunu ayrıntılandırdı. İsa Kayacan: "Anadolu basını gurbetten gelen bir mektup gibidir. Onda valinizi görürsünüz, belediye başkanınızı görürsünüz, rektörünüzü görürsünüz" diyerek, yayınlanacak kitabında MAKÜ Rektörü Prof. Gökay Yıldız, Rektör Yardımcısı Prof. Dr. M. Zeki Yıldırım için yazdıklarını aktardı.

Teke Yöresi Halk Kültürü Uygulama ve Araştırma Merkezi'nin düzenlediği 'Teke Yöresi Folklor Araştırmaları' konulu konferans, gazeteci yazar İsa Kayacan'ın Teke yöresi ve Burdur güdümlü konuşmalarıyla sürdü. *(Burdurlu'nun Sesi Gazetesi, 11.05.2009)*

Dumansız havada doğa yürüyüşü

Burdur Belediyesi ile Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü ortaklaşa "Dumansız ve Havada Doğa Yürüyüşü" düzenledi geçtiğimiz Pazar günü. Günlerdir hoparlörlerden ilan edildi ama katılım hayli az oldu yürüyüşe.

Vali yardımcıları Nahsen Badeli, Osman Nuri Canatan, Belediye Başkanı Sebahattin Akkaya ve Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü Sağlık Daire Başkanı Sultan Seyhan'ın katıldığı yürüyüşe, Burdurluların ilgi göstermeyişi, Herkes İçin Spor Federasyonu Burdur Temsilcisi Hamza Boyacı'nın haklı tepkisini çekti.

Hafta sonunu güzel bir Burdur Gölü manzarası eşliğinde değerlendirmeyenler çok şey kaçırdılar.

Gazeteci Emin Çölaşan, son kitabı 'Sakıncalı Gazeteci'de medya dünyasında yaşadıklarını, politikacı ve sanatçılarla anılarını yazmış.

Çölaşan, ART televizyonunda Mustafa Balbay ile birlikte birbirlerine sordukları çanak sorularla önüne gelene el sallayıp duruyorlardı. Balbay,

Ergenekon'dan tutuklanınca programı yayından kaldırılan Çölaşan bu durumdan Balbay ve ailesini sorumlu tutmuş ve Balbay'a sallamaya başlamış. En demişler-düşmeye gör

Balbay deyince, geçenlerde Cumhuriyet Gazetesi'nde bir haber çıkmıştı, "Hemşerilerinden Balbay'a destek" diye. Burdurlular Balbay'a destek vermiş habere göre. Mustafa Balbay Yeşilova Güney'de doğmuş. İzmir'de büyümüş. Burdur'a hayatında kaç defa gelmiş? Burdur ile ilgili kaç yazı yazmış? Burdur'u hangi platformda temsil etmiş?

"Herkes beni Ankaralarda sanır,

Burdur'da bir dam çökse içim parçalanır" diyen İsa Kayacan'ın Burdur'u tanıtmak için çırpındığının binde biri kadar çaba harcamış mı Balbay? Hemşerilerinden destekmiş. Biz destek falan vermiyoruz. *(Mesut Madan, Yenigün Gazetesi, Burdur;27.05.2009)*

Burdur'da THM ses yarışması

Burdur Belediyesi'nin İnsuyu Festivali içerisinde düzenlenen THM ses yarışması sonunda;

1. Cihat ve Nihat Uruk kardeşler (1000 TL. ödül)
2. Mehmet Sak (500 TL. ödül)
3. Burcu Özdemir (250 TL. ödül) aldılar.

(Ses- 15 Gazetesi, Bucak - Burdur 09.08.2009)

Anadolu'nun her yöresinde ayrı bir memleket havası kokar türkülerimiz

Türk halk müziğinin güçlü sesi Burdurlu Hafız Rıza Yağız'ın oğlu Menderes Yağız; "Küçük yaştan beri babamın yanında müzikle iç içe olmam nedeniyle 5–6 yaşlarımda başladı türkü ve saz merakım. O yaşlarda sazı elime alır çalmaya çalışırdım. Müziğe olan ilgim büyüdükçe giderek arttı. Zamanla saz ve diğer müzik aletlerini çalmaya başladım. Kendimi geliştirdim. Konser ve düğünlerde babama eşlik etmeye başladım. Şu anda yine konserlere, düğünlere katılıyoruz" dedi.

Yıllar sonra Bucak'ta da halkın Türk Halk Müziğine olan ilgisini artırmak, Türk Halk Müziğini gençlere de sevdirmek amacıyla Bucak'ta Yağız Müzik Evi'ni açan Menderes Yağız; "Bucak'ta Türk Halk Müziğine olan ilgi giderek artıyor. Amacımız bu ilgiyi daha da artırmak" dedi. Menderes Yağız; "Şu anda saz, gitar, org, sipsi, kabak kemane, kaval, ney ve folklor kursu da veriyoruz. Her çeşit müzik aleti de satmaktayız. Böylece Bucak'ta eksikliği hissedilen müzik kurslarını ve müzik aleti satışlarını da başlatmış oluyoruz. Şu anda en çok ilgi bağlama ve gitar kursuna, halk oyunları kursuna da ilgi yoğun" dedi.

Menderes Yağız; "Türküler Anadolu'nun dört bir yanında buram buram hasret kokan, gurbet kokan, sevda kokan bir memleket havasıdır. Her yörede ayrı bir ezgi ile anlatır gurbet ile sıla özlemini, sevdalıları. Her birinin yaşanmış gerçek hayat öyküsü vardır" dedi. Yağız; "Kültürümüzün bir parçası olan türkülerimizi nesilden nesile yaşatmalıyız. Özümüzden gelen türküleri de unutmamalıyız. Müziğin her dalı ayrı bir anlam taşır. Ancak çocuklarımızı batı müziğine değil halk müziğine heveslendirmeliyiz. Bol bol Türk Halk Müziğimizin ve Türk müziklerimizin dinlenmesini, halk müziği çalgılarımızı tavsiye ediyorum. Müzik ruhun gıdasıdır. Tabi ki bu dinlediğimiz müziğe göre değişir. Müzik insanı dinlendirir, stres giderir" dedi. *(M.Gökdoğan, Oğuzeli Gazetesi, Bucak, Burdur, 17.08.2009)*

Suna Uzal halk oyunlarında derece yaptı

Eğitim, öğretim, sosyal, kültürel ve sportif başarıları ile kendinden her zaman söz ettiren Suna Uzal İlköğretim Okulu halk oyunlarında Türkiye 4. oldu.

8–9 Ağustos 2009 tarihlerinde Bursa ilinde yapılan Minikler Türkiye Şampiyonası'na minikler stilize ve minikler geleneksel dalda 16 takım (Burdur, Muğla, Adana, İstanbul, Ordu, Van, Iğdır, Sinop, Kilis, Manisa, Ankara, Bursa, Erzurum, Elazığ, Bayburt, Isparta) katılmış ve muhteşem bir final yaşanmıştır. 10 yıldır şampiyonluğu hiçbir okula bırakmayan Suna Uzal İlköğretim Okulumuz Burdurumuzu ve Teke yöremizi en iyi şekilde temsil etmiş ve 2006 yılında elde ettiği Türkiye beşinciliğini egale ederek Türkiye dördüncüsü olmuştur. *(Burdur Gazetesi, 18.08.2009)*

Burdur'da bir asırlık; Emine Nine

Kayıtlarda 1912 doğumlu gözüken ama gerçek yaşı yüz olan Emine Alptekin, asırlık hayatı ile canlı bir tarih. Burdur Belediye Başkanı Sebahattin Akkaya, Alptekin'i ziyaret ederek sağlığı konusunda oğlu İsmail Alptekin'den bilgi aldı.

Başkan Akkaya; "Emine Nine'nin oğlu 77 yaşında. Kendi yüz yaşında. Torununun torununu görmüş. Çok az yaşlımız var. Onları ziyaret ediyoruz. Maşallah hafızası çok iyi. Kendisine sağlıklı bir yaşam diliyoruz" dedi. Emine Nine bir asırlık hayatına sığdırdığı olayları anlatırken o günlerin heyecanını yeniden yaşıyor. Atatürk'ün Burdur'a gelişini çok iyi hatırladığını söyleyen Emine Nine, Çatalpınar'da asker ve öğrenci birçok kişinin Atayı karşıladıklarını söyledi. *(Ses–15 Gazetesi, Bucak, 15 Eylül 2009)*

Günün Sözleri:

1. Gördüm ki Burdur, Teke Yöresi'nin başkenti olmayı çoktan hak etmiş. *(Dr. İsa Kayacan, Burdur Çağdaş Gazetesi, 19.11.2005)*

2. Burdur'un değerlerini akademik platforma taşıyan, toplumla bütünleşen bir üniversite olmak için çabalıyoruz. *(MAKÜ Rektörü Prof. Gökay Yıldız, Kanal–15 TV, Yenigün Gazetesi, Burdur, 21.04.2009)*

3. Burdur, Mehmet Akif Üniversitesi Kütüphanesinin zenginleştirilmesi için, değişik kanallardan bana ulaşan kitap ve dergilerin bilimsel ağırlıklı olanlarını; başlattığım MAKÜ Kütüphanesine aktarma gayretimi kesintisiz sürdüreceğim. *(İsa Kayacan, 08.05.2009)*

4. Dilimizi- güzel Türkçemizi; doğru, düzgün ve yerinde kullanma, kullandırma görev ve zorunluluğumuzu sürekli hatırlamalı; duyarlılığımızı koruyarak, özenti ve yanlışlıklar içinde bulunanları uyarmalı; konuşma, araştırma ve yayınlarımızla çevremize, çalışma alanımızdakilere örnek olmalı, yozlaşma ve dil kirliliğini önlemeliyiz. *(İsa Kayacan)*

5. Dünyanın neresinde Türk varsa, ellerimiz uzatmalı ve kucaklaşmalıyız. *(İsa Kayacan)*

6. Burdurlu birbirine sahip çıkmadığı gibi, yöresel ürünlere de sahip çıkmıyor. Yöresel ürünlerimizi gelecek nesillere taşıma sorumluluğumuz var. *(Yusuf Altıparmak, Burdur Gazetesi, 07.11.2009)*

Hilmi Güven: Burdur'umuza Mehter takımı kazandıralım

2007 yılında kurulan Burdur Mehteran Bölüğü ve Halk Kültürü Derneği faaliyetlerini sürdürüyor. Burdur Meteran Bölüğü ve Halk Kültürü Derneği Başkanı Hilmi Güven, Burdur da mehter takımı kurulması için yardım istiyor. Mehtere gönül vermiş kişiler olarak mehter ruhunu yaşatmak ve Burdur'a bir mehter takımı kazandırmak için gayret gösteriyor.

Dernek Başkanı Hilmi Güven, Derneklerinde mehter takımı kurmak için çalışma yaptıklarını, ancak maddi sıkıntılar sebebiyle desteğe ihtiyaçları olduğunu belirtti.

Güven; "Biz Burdur'umuza mehter takımı kurmak istedik. Derneğimizin 43 üyesi var. Çalışmalarımız devam ediyor. Mehterin olmazsa olmaz çalgısı zurnadır. Ben ilk etapta zurna çalan kişileri buldum. Arkadaşlarımızın şahsi gayretleri sayesinde çalışmalar sürüyor.

Ben bu gençlere bir şey de veremiyorum. Sadece 5-10 kuruş veriyoruz. Ben bu mehterin devam edebilmesi için yardım istiyorum. Sıkıntılarımız var. Dernekteki arkadaşlarımıza yeşilkart çıkarttık. Burdur'da bir mehter takımı olması ve programlara katılabilmesi için buradaki arkadaşların da istihdam edilmesi gerekiyor. Biz yeni nesillere mehter sayesinde o ruhu yaşatacağız. "dedi. (*Ses - 15 Gazetesi, Bucak, 20.06.2009*)

Burdur'da bir edebiyat toplantısı

31 Mart 2010 Çarşamba günü Burdur'da Kütüphaneler Haftası dolayısıyla, bir söyleşi düzenlendi. Konusu; Şairlik, Yazarlık, Okuma Kültürümüz. Konuşmacı sayısı biraz kabarık (yedi kişi) olmasına karşın zaman iyi kullanıldı. Tam iki saat sürdü. İki tur konuşuldu. Oturum Başkanı, Prof. Dr. İsa Kayacan'dı.

İsa hoca; zarif kişiliğiyle, net ses tonu, arı- duru

Türkçesi ve birikimiyle son derece güzel, eşit söz hakkı vererek oturumu yönetti. Vali, Belediye Başkanı oturumun sonuna dek sabırla izlediler. Ben ilk kez bürokratların bu tür toplantılardan sıkılmadan sonuna dek izlediklerine tanık oldum. Zaman zaman kendileri de katkıda bulundular. Salon doluydu, yarısını da lise öğrencileri doldurmuştu, böyle olması ayrıca sevindiriciydi. İsa Kayacan, "Herkes beni Ankara'larda sanır/Burdur'da bir dam çökse içim parçalanır" dizeleriyle söze başladı. "Şiir güzel söz söyleme sanatıdır, ülkemizde herkes şairdir ama, çok az kişi şiir okur" dedi.

Asuman Şenel: "Biz kitap okumuyoruz. Halkın %95'i TV izliyor, dizilerin başında zaman geçiriyor. Öğretmenlerin % 8'i hiç kitap okumuyor. % 28'i ayda bir kitap okuyor.

Japonyada %14, ABD'de %21, Türkiye'de ise on binde bir kişi kitap okuyor. Malezya'dan bile sonra 86. sıradayız. Yılda altı kişiye bir kitap düşüyor. Yılda kırk bin kişi kitap okuyor. Çocuklar bakımından ise 35 ülkeden 28. sıradayız.

Gülbahar Ünlü: "Deli deliden, imam ölüden hoşlanır da yazar yazardan hoşlanmazmış, ama bizi burada Kütüphane Müdürü topladı sevinçliyim. Mevlâna, "cahil yalnızca cahilliği bilir, okumuş hem cahilliği, hem de okumuşluğu bilir." diyerek, Tefenni'den topladığı özdeyişleri sıraladı.

Hasan Konu: "Şairin işi yazardan daha zor. Sayfalar dolusu yazıyı birkaç dizeyle yazabilmesi gerekir. Dili ve kültürü iyi bilmesi gerekir" dedi.

İsa Kayacan: "Az söylenmiş, ya da söylenmemiş cümleleri yakalamanız gerekiyor, işte hüner o zaman ortaya çıkıyor. Şair- yazar eleştiriye açık olmalı, son yıllarda internet şairliği ortaya çıktı. Onların da şiirin bozulmasına neden olduğunu düşünüyorum, önemli olan yarına kalabilmesi" dedi.

Kâmile YıImaz: "Şiirin büyüleyici bir sanat olduğunu düşünüyorum. Uzun uzun konuyu anlatma yerine, birkaç dizeyle bize sunuveren, bizi o dizelerle uzun düş yollarına çıkaran, bazen acı, bazen mutlu bir sevinç duyuran bir sanat dalıdır şairlik. Yaz sıcağında vurmuşsun kendini yokuşa, yorgun ve terlisin, tam pes edip oturacağın zaman, yanı başında bir söğüt ağacının gölgesinde çağıl çağıl akan, içini serinletip sana umut dağıtan, dinlendirendir pınardır şiir".

Halil Erdem: "Biz pek yazma taraftarı bir toplum değiliz! Teke Paşa padişahla iki yıl savaşmış. Hem kendisinin, hem de ihanet edenlerin hepsinin ölüleri Kale'den aşağıya atılmış. Hiç kimse kemiklerini bile toplayamamış. Böylece

Antalya'da Kemiklik semti oluşmuş. Biz bunları bir Fransız'ın yazdıklarından öğreniyoruz. Çünkü biz sözlü edebiyatı kullanan bir toplumuz. Yazıya dökmemişiz. Ben de bunların kalıcı olmasını istedim ve Halk İnançları kitabını yazdım" dedi....

Azime Korkmazgil: "İkinci Mahmut zamanında nüfus sayımında yalnızca atlar ve erkekler sayıldığı için nüfus hakkında bilgi yok. 1927'de 13 milyon nüfus. Yüz erkekten beşi okuma yazma biliyor. Kadınların ise on binde biri yalnızca kuran okuyor. Biz çok yol aldık, bu durumdan harf devrimine geldik. Eskiden halk odaları vardı. Orada kitap okunurdu. Şimdi Halk Eğitimlerin içi boşaltıldı. Pasta, dikiş, nakış öğretiliyor. Alanı daraltılıyor. Oysa Türkçenin doğrusu öğretilebilir" dedi. *(Kâmile Yılmaz, Antalya Ekspres Gazetesi 06.04.2010)*

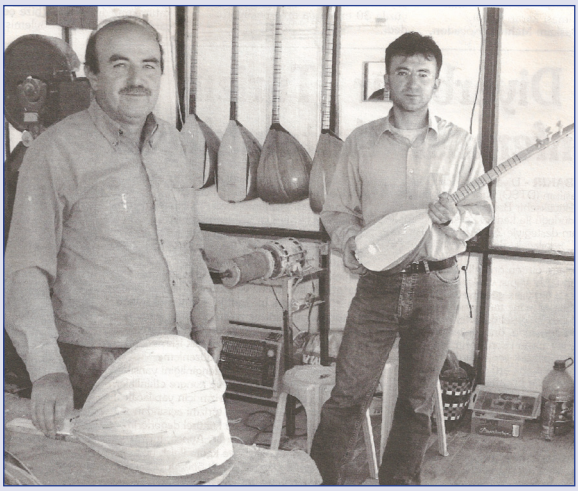
Burdur - Dirmil'in Sipsi ve Üç Telli Cura Kültürü yeniden canlanıyor

BURDUR - Burdurun Altınyayla ilçesinin sipsi ve üç telli cura kültürü, Halil Erkurt (50) ve oğlu Mehmet Erkurt (27) tarafından Altınyayla (Dirmil) meydanında açılan imalat ve satış yerinde tekrar yaşanıyor.

Dirmilli olduğu için gurur duyan ve kültürü her yönüyle yaşamaya çalışan Erkurt ailesi cura, sipsi, saz ve bağlama imal etmek için Dirmil meydanında imalat ve satış evi açtı.

Önceleri sipsi ve üç telli cura çalan Halil Erkurt, önce kendi zevkine uygun cura, sipsi yapmaya başlamış. Daha sonra yaptığı ürünler herkes tarafından beğenilmeye başlanmış ve Erkurt siparişler alarak evinde üretime geçmiş. Amacının, Dirmil'in zengin kültürünü herkese tanıtmak olduğunu söyleyen Halil Erkurt, şöyle dedi:

"Ben 25 yıldan beri bu işlerle uğraşıyorum. İnsanların Dirmil'in üç telli curasını ve sipsisini duymadıklarını öğrendim ve çok üzüldüm. Bir karar verdim, bu kültürü herkese tanıtacak ve mesleğimi oğluma miras bırakacağım. Ürünlerimiz fabrikasyon değildir, el emeği göz nurudur. Artık sipariş üzerine saz, bağlama, cura ve sipsi yapıyoruz."

Her zevke uygun imalat yaptıklarını bildiren Halil Erkurt'un oğlu Mehmet Erkurt ise ürünlerinin garantili olduğunu ve her türlü tamir, bakım işlerini yaptıklarını söyledi.

Altınyayla Belediye Başkanı Mehmet Tuğrul da Dirmil'in zengin kültürünü tanıtmak için bunun önemli bir adım olduğunu bildirdi. Başkan Tuğrul, şöyle dedi:

"Halil Erkurt ve oğlu Mehmet Erkurt, Dirmilimizin öz değeri olan üç Telli Cura ve Sipsiyi evlerinde yapıyorlardı. Biz de bu kültür mirasımızı unutturmamak için Halil Erkurt'tan bu işi Dirmil meydanında yapmasını ve herkesin görmesini istedik, o da kabul etti. Tek amacımız, zengin bir kültürü olan Dirmilimizi dünyaya duyurmaktır." (*Yarın Gazetesi*, Ankara, 11.04.2010)

Burdur'da ilk kadın camcı iş başında

Ülkemizde, cam imalatçılığına yönelik belli başlı büyük fabrikalar bulunmasının yanı sıra irili ufaklı cam atölyeleri de mevcuttur. Cam mamul üretimi ağır iş kollarından olup, meslekte genellikle erkeklerin çalıştırıldığı, kadınların ise cam sanayinin sadece paketleme ve cam süslemeciliği bölümünde çalıştıkları herkes tarafından bilinmektedir.

Burdur'daki sanayi bölgesinde dört yıldır tek kadın camcı olarak görev yapan Elvan Çetiner için camcılık bir meslek haline gelmiş.

Burdur'da ilk kadın camcı olma özelliğine sahip olan Elvan Çetiner mesleğini severek yaptığını belirterek; "İlk işe başladığımda çok zorlandım. Herkes bu iş erkek işi, usta nerede diye soruyordu. Artık sanayi esnafımız da alıştı. Bu işin sadece erkek işi olmadığını, bir kadının da yapabileceğini kanıtladım" diye konuştu.

Cam atölye sahibi Elvan Çetiner ayrıca; "Türkiye genelinde olduğu gibi ekonomik krizden hepimiz etkileniyoruz. Esnafımıza peşin alışverişlerde yüzde 20'ye varan indirimle beraber sürpriz hediyeler veren bir kampanya da düzenliyoruz" dedi. *(Yenigün Gazetesi, Burdur, Sayı 16984-2010)*

Hamit Çine: Türkülerin yozlaşmasına tahammül edemiyorum

Burdur Belediyesi İnsuyu Kültür Sanat ve Spor Festivali Etkinlikleri kapsamında Hamit Çine, Salih Urhan ve Peyami Yengin'in katıldığı müzikli söyleşi gerçekleştirildi.

Cumhuriyet Parkındaki söyleşiyi Burdur Belediyesi Türk Halk Müziği Korosu Şefi Peyami Yengin yönetti. Söyleşide Burdur Müziği, folklor ve müzik sorunları üzerine konuşmalar yapıldı ve örnekler verildi. 15 yaşından bu yana müziğin içinde olduğunu söyleyen Hamit Çine; "Halk Müziği ve Halkoyunla-

rının yozlaşmasına tahammül edemiyorum." dedi. Çine, Halk Kültürü ile Milli Kültürün birbirinden ayrılması gerektiğini ifade etti.

Kabak Kemane Sanatçısı Salih Urhan ise bütün TV'ler de, sahnelerde, kasetçilerde Doğu ve Güneydoğu Anadolu türkülerinin seslendirildiğini, Burdur Yöresi türkülerinin yer almadığını belirtti.

Peyami Yengin de Halk Müziğinde tavrın önemine dikkat çekti. Peyami Yengin Türkü ve halkoyunlarının özelliğini bozmadan söylenmesi gerektiğini belirtti.

Konuşmacılar Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi bünyesinde Konsevatuvar açılması gerektiğini de belirttiler. Söyleşide Burdur Müziğinden örnekler sunuldu.

Söyleşide dinleyici olarak bulunan İl Sosyal Hizmetler Müdürü Mehmet Şimşek'in oynadığı Serenler Zeybeği izleyiciler tarafından alkışlandı.

Belediye Başkanı Sebahattin Akkaya da Hamit Çine ve Salih Urhan'ın Burdur Müziğini ulusal ve uluslararası alanda tanıttıklarını belirtti. *(Burdur ve Çağdaş Burdur Gazeteleri 02.08.2010), (Ses-15 Gazetesi Bucak, 03.08.2010)*

Saygıdeğer İsa Bey; Burdur'dan, doğduğunuz topraklardan bir habere rastlarsam hemen size haberdar etmek istiyorum.

İşte yine böyle güzel bir haberi size postalarken geçmiş bayramınızı da kutlar sevgi ve saygılar sunarım: (Nuran Şentürk Karakılıç, Ankara, 14.09.2010)

1800 yıllık Antoninler Çeşmesi suyla buluştu

Sagalassos Antik Kenti Burdur'un Ağlasun ilçesine 7 kilometre uzaklıkta bulunuyor. İlk yerleşim izleri M.Ö 4200 yılına kadar uzanan Sagalassos'un 1800 yıllık görkemli yapıtlarından Antoninler Çeşmesi, 13 yıl süren restorasyonun ardından yeniden suyla buluştu.

Tarihin görkemi ile yeniden ayaklanan Sagalassos Antik Kenti'nin Antoninler Çesmesi'ne yakında Dionysos heykelinin replikası yerleştirilecek. Çeşmenin yapımında 7 ayrı renk taş kullanılmış. Eserin bulunduğu Burdur'da, 25 antik şehir daha bulunuyor.

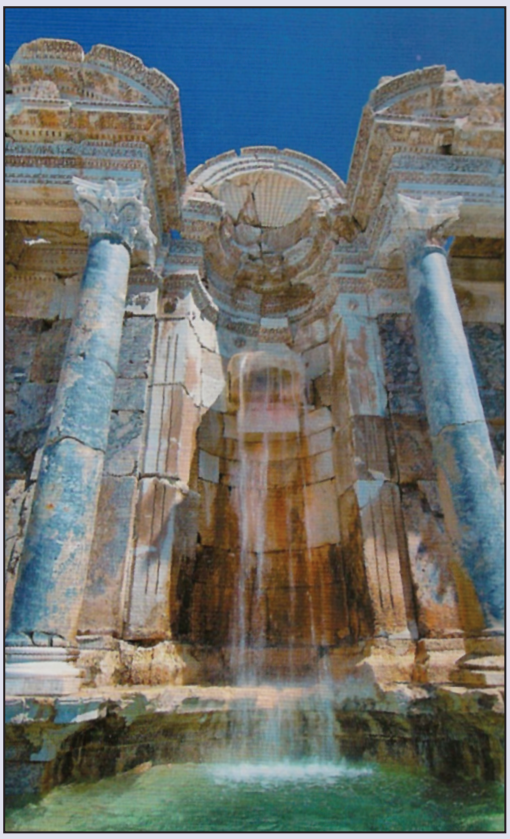
Her yıl gerçekleştirilen kazılarda ortaya çıkan eserlerle bütün dünyanın dikkatini üzerine çeken Sagalassos Antik Kenti'nin görkemli yapıtlarından olan Antoninler Çeşmesi'nin açılışı geçtiğimiz günlerde gerçekleştirildi. Açılışta Kültür ve Turizm Bakanı Ertuğrul Günay, Burdur Valisi Süleyman Tapsız, Belçika'nın Ankara Büyükelçisi Pol De Witte, Sagalassos Antik Kenti Kazı Başkanı Belçikalı Arkeolog Prof. Dr. Şövalye Marc Waelkens, çeşmenin ana sponsoru Aygaz Genel Müdürü Yağız Eyüboğlu, Leuven Üniversitesi Onursal Rektörü Marc Vervenne, Belçika'dan gelen sponsor aileler, üniversite yetkilileri ve tarihseverler katıldı.

Günay, geçen yıl buraya bir akşam üzeri geldiğini ve bekçiden başka kimse bulunmadığını ifade ederek, "Bir bekçi bir de ben vardım. Sonra kazı sorumlularından Semih Ercan geldi. Burada bir yıl içinde inanılmaz bir güzelliği görebileceğimizi anlattılar ve bu söz tutuldu. Bütün çalışanlara minnetlerimi sunuyorum" dedi.

Günay, şöyle devam etti: "Bu topraklarda ne varsa, hangi dönemden kaldıysa, bunların hepsinin adı Anadolu... Bugün bu topraklarda ne varsa, hangi dönemden kalmışsa, ayrım yapmaksızın hepsine Sagalassos gibi sahip çıkmaya, korumaya ve hepsini insanlığın emaneti olarak, insanlığın ortak malı olarak geleceğe taşımaya çalışıyoruz."

UNESCO'nun, yaptıkları başvuruyu kabul ederek, Sagalassos, Afrodisyas, Perge, Çatalhöyük ve Likya kalıntılarını dünya mirası geçici listesine aldığını anımsatan Günay, "Hayalim yakın gelecekte Sagalassos'un kalıcı listeye katılması. Bunu birlikte yapacağız" dedi.

Leuven Üniversitesi Öğretim Üyesi ve Sagalassos Hafriyatı Başkanı Mark Waelken yaptığı kısa ve duygulu konuşmasında, 1994 yılında Sagalassos'a geldiğini, yaptığı yüzey araştırması ve incelemesinde toprak yüzeyinde gördüğü tarihi eser parçalarının kendisini çok etkilediğini, ömrünün sonuna kadar Sagalassos'ta kalmak istediğini belirtti.

Sagalassos, Antoninler çeşmesi

3500 parça yeniden birleştirildi:

Sagalassos Antik Kenti'nde 1994 yılında yapılan kazı çalışmalarında gün yüzüne çıkarılan Antoninler Çeşmesi, 2007 yılında tüm parçaları birleştirilerek ayağa kaldırıldı. Restorasyon ekibi tarihi çeşmeyi yeniden hayata döndürmek için 3500 parçayı tek tek bir araya getirdi. Antoninler Çeşmesi'nin depreme karşı güçlendirme çalışmaları 2008 yılından bu yana devam etmekteydi. Aygaz ise 1990 yılından bu yana devam eden "Kayıp Şehir" Sagalassos'un uyandırılması projesi kapsamında 2005 yılından beri tek Türk sponsor olarak devam ediyor. (*Vatan Gazetesi* 04 Eylül 2010-Cumartesi Eki)

Burdur, Anadolu kültür tarihine ışık tutmaya devam ediyor

KARAMANLI - İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi, Eskiçağ Tarihi Anabilim Dalı adına Burdur ve ilçelerinde yüzey araştırmaları yürüten Prof. Dr. Mehmet Özsait ve eşi arkeolog Nesrin Özsait, 1974 yılından bu yana Neolotik Çağ dönemine ilişkin 30 antik yerleşim birimi saptadı.

İngiliz Arkeolog Prof. Dr. James Mellard tarafından 1957-1960 yılları arasında yapılan Hacılar kazılarından sonra arkeolojik önemi anlaşılan Burdur yöresi, her geçen yıl bulunan yeni antik yerleşim birimleriyle Anadolu kültür tarihine ışık tutmaya devam ediyor.

Kuruçay Höyüğünü 1978 yılında bulan Prof. Dr. Özsait, eşi arkeolog Nesrin Özsait ile birlikte Burdur yöresindeki yüzey araştırmalarını sürdürüyor. Özsait çifti bugüne kadar elde ettikleri antik yerleşim bölgelerine ilişkin verileri, Suna-İnan Kıraç Akdeniz Medeniyetleri Araştırma Enstitüsünün Yüzey Araştırmaları Raporu'nda yayımladılar. Raporda, Özsait çiftinin Burdur ve Isparta illerinde yaptıkları kapsamlı çalışmalar hakkında bilgilere yer verildi.

Prof. Dr. Özsait Burdur il merkeziyle Yeşilova, Karamanlı, Tefenni, Kemer ilçeleriyle Düğer, Aşağı Müslimler, Karaçal, Kocapınar ve Çallıca köylerinde ayrıntılı olarak, Kumluca, Yaylabeli ve Karakent köylerinde ise kısmen araştırmalar yaptığını belirterek, "Burdur'da Neolotik Çağ bütün açıklığıyla ortaya çıkmıştır" dedi.

Karamanlı'nın Burdur kültür tarihinde önemli bir yer tuttuğuna işaret eden Prof. Dr. Özsait, saptanan 30'un üzerindeki antik yerleşim yerinden dördünün Karamanlı'da bulunduğunu söyledi, ilçedeki Çamur Höyük, Yenice Höyük, Adatepe ve Kayapınar yerleşim merkezlerinin son Neolotik Çağa ait merkezler olduğunu anlatan Prof. Dr. Özsait, şu bilgileri verdi:

"Bu merkezler Milattan Önce 5600 yılını vermektedir. Bu da Karamanlı'nın kültür tarihi yönünden ne derece önemli bir konuma sahip olduğunu göstermektedir. Bunun yanında Karamanlı ve köylerinde yaptığımız araştırmalarda 16 tane de Tunç Çağ yerleşmesi tespit ettik. Böylece, Roma Çağı yerleşmeleri ile birlikte toplam 25 yerleşme merkezinin bulunduğunu söyleyebiliriz."

Bulunan yerleşim merkezlerinin çoğunda kazı yapılamayacağının altını çizen Prof. Dr. Özsait, şöyle devam etti:

"Maalesef bulduğumuz yerleşmeler son derece tahrip edilmiş durumdadır. Bu merkezlerin içerisinde kazı yapılabilecek tek yer, Dereköy köyünün 2 kilometre kuzeydoğusunda, kaya mezarıyla ve yanındaki höyüğüyle birlikte yer alan Kayapınar yerleşmesidir. Bu yerleşkenin tescilini yaptırmaktayız. Burada yapılacak kazılarla, bölgenin kültür tarihine daha fazla hizmet edileceği düşüncesindeyiz. Çünkü, yüzeyde gördüğümüz son Neolotik Çağ'a ait buluntulardan bazıları, yerleşkenin alt kısmında, ilk Neolotik Çağ'a işaret eder durumdadır. Burada sistemli bir kazı yapılırsa, bölgenin ilk Neolotik Çağ'a ait yerleşmesinin ortaya çıkacağı düşüncesindeyiz."

Prof. Dr. Özsait, bölge kültür tarihine katkıda bulunacak tespitlerin yapıldığı araştırmalar sonucunda, Adatepe, Akseki Kaya Mezarı, Aşağımüslimler Nekropolü, Halı Kayası, Çaputlu Ardıç Pınarı, Karaçal Höyük, Karataş Sivrisi, Çallıca-Kormasa, Kayapınarı ve Yarışlı Gölü çevresinin tescilleri için öneride bulunulduğunu sözlerine ekledi. *(Yarın Gazetesi, Ankara, 30 Ekim 2010)*

Amatör Ses Yarışması'nda dereceye girenler belli oldu

Burdur Belediyesi'nden yayınlanan bültenle, Ramazan Etkinlikleri kapsamında düzenlenen Amatör Ses Yarışması hakkında bilgi verildi;

Burdur Belediyesi'nin düzenlediği Ramazan Etkinliklerinde Amatör Ses Yarışmasında dereceye girenler belli oldu.

Ramazan Etkinliklerinde her hafta Pazar günü düzenlenen Amatör Ses Yarışmasında ilk üçe giren yarışmacılar Ramazan Bayramının ikinci gününde düzenlenen finalde sahneye çıktılar. Finale kalan 8 yarışmacı jüri karşısında birisi yöre türküsü olmak üzere ikişer türkü söyleyerek hünerlerini sergilediler.

Jürinin yaptığı değerlendirmede yarışmanın birincisi Özlem Şener, ikincisi Deniz Şahin ve üçüncüsü ise Ali Talaşçı olarak açıklandı. *(Haber: Süleyman Taraşlı, Burdur Gazetesi, 14.09.2010)*

Burdur Müziği Sipsiyle notalandırıldı

Burdur İl Kültür Müdürlüğü'nün organizasyonu ve Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Müzik Bölümü Başkanı Yrd. Doç. Cem Şakdanlı'nın öncülüğünde yapılan çalışmalarla yöre müziğimizin sipsi üzerinden notalandırılması yapılıyor. Böylelikle yalnızca Burdur yöresine ait olan sipsiyle birlikte yöre müziğimizinde ortaklaşa tanıtımı gerçekleştirilmiş oluyor. İl Kültür Müdürü Mehmet Tanır'ın çalışmalara ilişkin gazetemize verdiği bilgi şöyle;

Şu anda Kültür Derneğimiz ilk projesinde başarıya ulaştı. Müdürlüğümüz ve Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Kültür Turizm Derneği ile birlikte yaptığımız işbirliği arasında, Burdur'da yükün devletin sırtından alınıp, halkla paylaşıldığı, geri bildirimlerin olduğu bir Dernek olarak rehberlik etmek amacını taşıyoruz. Teke müziğinin baştacı sipsinin tanıtım projesi yapıldı. Kültür ve Turizm Bakanlığından destek geldi. Dernek kendi öz kaynaklarını da kullanarak şu anda Burdur yöresi müziğini yansıtan iki parça yapıldı. Gökte yıldız ellidir türküsünde bulunduğu 4 parçadan oluşan bir süit çalışması yaptık. Yani Burdur'un müziğini sipsiyle yansıtan notalamalar yapıldı. Biliyorsunuz geçen ay Antoninler Çeşmesi'nin açılışında, Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi'nin oda orkestrası, bu notalamayı çalışarak izleyenlere sundular. Orkestranın solisti sipsi çaldı. Çok beğenildi. Yapılabilirse birde klip yapılabilir belki. Kültürle beraber turizmle ilgili de çalışmalar yürüteceğiz. Bu projeTürkiye'de bir ilk oldu. *(Haber: Hacer Zeren, Burdur Gazetesi, 22.09.2010)*

Kendisi öldü tabelası duruyor

Merhum Diş Hekimi Serdar Gofralılar birkaç yıl önce hayatını kaybetmişti. Merhumun Diş Hekimi şeklinde reklâm tabelası ise aradan yıllar geçmesine rağmen eski yerinde duruyor. *(Burdurlu'nun Sesi Gazetesi, 02.10.2010)*

Fatih Burdurlu'dan muhteşem konser

Burdur E Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu hükümlü ve tutukluları yerel sanatçı Fatih Burdurlu'nun verdiği konser ile farklı bir gün geçirdiler.

Zaman zaman düzenlenen etkinlikler kapsamında gönüllerince eğlenen Burdur E tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu hükümlü ve tutukluları önceki günde düzenlenen program ile coştular.

Saat 13.00'de başlayan programa Kapalı - Açık Ceza İnfaz Kurumu birinci Müdür Yusuf Bulut, ikinci müdür, kurum personelleri, hükümlü ve tutuklular katılırken yerel sanatçı Fatih Burdurlu seslendirdiği birbirinden güzel eserler ile herkesi coşturdu. *(Dilek Delibaş, Burdurlu'nun Sesi Gazetesi, 11.10.2010)*

Türkiye'de köy çalgıcısı, dünyada yaşayan insan hazinesi olarak görülüyor

DENİZLİ - Denizli'de köy çalgıcısı muamelesi gören; ancak Avrupa'nın hakkında filmler yaptığı Hayri Dev, Birleşmiş Milletler Eğitim, Bilim ve Kültür Kurumu (UNESCO) tarafından "Yaşayan İnsan Hazinesi" Ödülüne layık görüldü.

UNESCO tarafından 2003 yılında kabul edilen, Türkiye'nin 2006 yılında taraf olduğu Somut Olmayan Kültürel Mirasın Korunması Sözleşmesi kapsamında kültürel mirasın belli unsurlarını yeniden yaşatarak yorumlayan bilgi ve beceriye yüksek düzeyde sahip olan, Türkiye'den seçilen 7 kişi içerisinde yer alan Hayri Dev, 2008 yılında "Yaşayan insan Hazinesi" olarak değerlendirilmişti. Denizli'de geleneksel kültürün önemli kollarından biri olan "Çam Düdüğü" alanında yurt içinde ve yurt dışında yaptığı çalışmalardan dolayı Hayri Dev'e Kültür ve Turizm Bakanı Ertuğrul Günay tarafından imzalanan "Teşekkür Belgesi" verildi.

Yaşayan İnsan Hazinesi Kültürel Miras Taşıyıcıları ödülünü almaya hak kazanan Hayri Dev, verilen ödülden dolayı çok gurur duyduğunu, yaptıkları mesleğin çok eskiye dayandığını söyledi.

Kendi yazdığı ve bestelediği türküleri ile kendine has oyununu üniversitelerde öğrenmek amacıyla kendisinden görüntü aldıklarını kaydeden Dev, Karaman Kırı diye tabir edilen türkülerin kendisinden sonra da gençler tarafından yaşatılacak olmasından dolayı mutlu olduğunu ifade etti.

Denizli Kültür ve Turizm Müdürü Mehmet Korkmaz da Hayri Dev'in onurlandırılmasının mutluluk verici olduğunu söyledi. *(Olay Gazetesi, Ankara, 10.02.2010)*

Türkiye'nin "Yaşayan İnsan Hazineleri" belirlendi

Ankara (Elif Koçak) - Cam boncuğu, ebru, tezhip, dokumacılık, bağlama, kıspet ve sipsi yapımcılığı, yazma sanatı, çini sanatı gibi alanlarda usta 16 isim çeşitli yayınlarla dünyaya tanıtılacak.

UNESCO'nun, "Yaşayan İnsan Hazineleri Listesi'ne aday gösterilecek bu kişilerin, tüm dünyanın ortak mirası olmaları sağlanacak.

Birleşmiş Milletler (BM) Eğitim, Bilim ve Kültür Kurumunun (UNESCO) somut olmayan kültür mirası çalışmaları kapsamında, Kültür ve Turizm Bakanlığı Araştırma ve Eğitim Genel Müdürlüğü, Türkiye'nin 2010 yılı "Yaşayan İnsan Hazineleri" adaylarını belirledi. Türkiye'nin 2010 yılı "Yaşayan İnsan Hazineleri" adayları şu isimlerden oluştu:

"Neşet Ertaş (Abdallık Geleneği-Halk Ozanlığı), Yaşar Güç (Anadolu'da icra edilen hortlama kaval-dilli dilsiz), Halime Öğüt(Anadolu'da yaşayan sipsi ve dilsiz kaval), Mahmut Sür (Cam boncuğu), Mehmet Gürsoy (Çini sanatı), Emine Karadayı (Dokumacılık ve doğal boyamacılık), Cemil Kızılkaya (Yazma sanatı), Maksut Koca (Aşıklık), Ali Rıza Ezgi (Aşıklık), Veli Aykut (Aşıklık-Zakirlik), *Mehmet Bedel* (Sipsi Yapımcılığı ve İcrası), Bekir Tekeli (Bağlama yapımcısı), İrfan Şahin (Kıspet yapımcısı), Uğur Derman (Tezhip), Hasan Çelebi (Hüsn-ü Hat), Fuat Başer (Ebru sanatçısı). *(A.A- Belde Gazetesi, Ankara, 03 Eylül 2010)*

16 Türk'ün arasında, Burdur'dan Sipsi Ustası Mehmet Bedel'de var

** 30 yılını sipsi üretimi ve çalmaya adadı:*

BURDUR - Birleşmiş Milletler Eğitim, Bilim ve Kültür Örgütü (UNESCO)'nun yaşayan insan hazineleri listesine aday gösterilen Burdur'lu Mehmet Bedel, "30 yılımı sipsi üretimi ve çalmaya adadım" dedi.

UNESCO somut olmayan kültür mirası çalışmaları kapsamında, Kültür ve Turizm Bakanlığı Araştırma ve Eğitim Genel Müdürlüğünce bir süre önce belirlenen "Türkiye'nin 2010 Yılı Yaşayan insan Hazineleri arasında Burdurlu sipsi ustası Mehmet Bedel de bulunuyor.

Mehmet Bedel AA muhabirine yaptığı açıklamada; 47 yıllık ömrünün 30 yıldan fazlasını sipsi üretimi ve çalmaya adadığını belirterek, babasından öğrendiği mesleğini 2 oğluna da öğrettiğini anlattı. Bedel, bu işi ailece sevdiklerini ifade ederek, "Grup Yarenler" adlı bir grubun üyesi olduğunu söyledi.

Türkmenistan'daki Tümken Festivali'nde Türkiye'yi ailece temsil ettiklerini vurgulayan Bedel, şöyle konuştu:

"Evimin altındaki atölyemde sipsi, zurna, çoban kavalı, zambır, çığırtma imalatı yapıyorum ama sipsi ağırlıkta. Özellikle sipsiyi Türkiye'nin birçok iline olduğu gibi Almanya, Hollanda, İsviçre ve Japonya başta olmak üzere bir çok ülkeye gönderiyorum. Son zamanlarda satışlarda artış da yaşanıyor. Tabi unutulmaya yüz tutmuş olan sipsinin yeniden canlanması beni çok mutlu ediyor."

Türkiye'nin çeşitli illerinde konser ve benzeri faaliyetlere katıldığını ve bir çok ödül aldığını ifade eden Mehmet Bedel, sözlerini şöyle tamamladı:

"Hayatım ödüllerle dolu ancak, UNESCO'nun vereceği yaşayan insan hazinesi ödülü benim için en önemlisi. Türkiye'deki 16 kişiden biri olmak beni çok gururlandırdı. Bu ödül sayesinde sipsi, Burdur ve Türkiye'nin yanı sıra dünyaya tanıtılacak. Aynı zamanda Teke Yöresi Kültürü de Türkiye'ye ve dünyaya tanıtılmış olacak. *(Yenigün Gazetesi, Burdur, 15 Ekim 2010-Belde Gazetesi, Ankara, 16 Ekim 2010) Ses -15 Gazetesi (Bucak 17 Ekim 2010) Burdurlu'nun Sesi Gazetesi (18 Ekim 2010).*

SİPSİ (Yenigün Gazetesi haberi sonunda)

Nefesli çalgılar grubundan bir Türk halk müziği çalgısı. Sipsi 15-25 cm uzunluğunda ince bir kamıştan yapılır. Sesin çıkmasını sağlayan ağızlık kısmına cukcuk, gövde kısmına da gödlek denilmektedir. Çam dallarının filizlerinden, söğüt dallarından, içi boş ot ve çavdarlardan ve kartalın kanat kemiğinden yapılan sipsilere de rastlanılmaktadır.

Boyu küçük sesi büyük sipsi

Üstte 5, altta 1 olmak üzere toplam 6 deliklidir. Delikler yörede yaygın olan ezgileri çalacak şekilde Hüseyni dizisine göre açılmıştır ve ses alanı sınırlı olduğundan diğer dizilerin çoğunun çalınması mümkün değildir.

Ses alanı yaklaşık 1 oktavdır ve diğer nefesli çalgılarda olduğu gibi sipside de akort yapılamadığından değişik boyda sipsiler kullanılır. Daha çok bir eşlik çalgısıdır ve gurbet havaları, zeybekler, Teke havaları gibi ezgileri çalarken bağlama, üç telli, kabak kemane gibi çalgılarla güzel bir uyum oluşturur. *(A. Kapan)*

UNESCO'nun yaşayan insan hazineleri listesine giren Mehmet Bedel, Burdur'un dünya çapındaki gruru

Burdur'un yetiştirdiği büyük sanatçılardan, ney, kaval imalatçısı ve çalma ustası Mehmet Bedel, genç yaşında UNESCO'nun Yaşayan İnsan Hazineleri listesinde, üstelikte Neşet Ertaş gibi dünya çapında bir sanatçıyla birlikte yer alarak Burdur'un dünya çapında gururu oldu.

Burdur Belediyesi'nde görev yapan Mehmet Bedel, yıllardır yöre folklorunun ve teke kültürünün araştırmacılığını ve derleyiciliğini yapmakta. Aynı zamanda, Halk Oyunları Federasyonu İl Temsilciliğini yürütmekte. Mehmet Bedel, yıllar önce, daha öğrencilik yıllarında köyünden ve ailesinden devraldığı kültürle, kendi başına kabak kemane imal etmeyi ve çalmayı öğrendi.

Daha sonra sipsi ve kaval konusunda imalat ve çalma alanında kendini geliştirip, ülkenin en ünlü sipsi, kaval, ney ustalarına enstrümanlar yaptı. Aynı zamanda, Burdur'u temsil eden halk oyunları ekiplerinde yer alarak sipsi çaldı, televizyon programlarında Burdur'u temsil etti ve bütün bu çalışma ve çabalarının karşılığında, genç sayılabilecek bir yaşta UNESCO'nun 2010 Yaşayan İnsan Hazineleri listesine girme başarısını gösterdi. *(Haber: Hasan Türkel, Burdur Gazetesi, 15 Ekim 2010)*

Prof. Dr. İsa Kayacan Suna Uzal İlköğretim Okulu öğrencileriyle şiirle söyleşti

"Herkes beni Ankaralarda sanır / Burdur'da bir dam çökse içim parçalanır"

Burdur Gazetesi ve Suna Uzal İlköğretim Okulu işbirliğiyle düzenlenen İsa Kayacan ile söyleşi, dün Suna Uzal İlköğretim Okulu'nda gerçekleştirildi.

Araştırmacı Gazeteci Yazar Prof. Dr. İsa Kayacan, Edebiyat ve yazınla ilgili tecrübelerini bu söyleşide, 7. sınıf öğrencileriyle paylaştı. Etkinliği Suna Uzal İlköğretim Okulu öğretmenlerinden ve gazetemiz köşe yazarlarından Orhan Altın organize etti.

Burdur Suna Uzal İlköğretim Okulu Müdürü Ahmet Ali Küçük, Öğretmen Orhan Altın, Şairler ve Yazarlar Derneği Başkanı Sebahat Gümüş ve derneğin kurucu üyesi Durmuş Öcal, Prof. Dr. İsa Kayacan ile birlikte 7. sınıf öğrencilerine şiir yazma ve edebiyat konularında bilgi ve birikimlerini aktardılar. Söyleşide, şiirleri Burdur Gazetesinde de yayınlanan Kâmile Dinç, Özde Seda Akın ve Şerife Uçkun, Prof. Dr. Kayacan'dan tebrik ve anmalık aldılar. Söyleşi kitap yazma kuralları ve şiir ile deneme yazmaya başlayan öğrenciler için yazım kurallarını içerdi. Öğrenciler adına Dinç, Akın ve Uçkun, Suna Uzal İlköğretim Okulu Medya Okur Yazarlığı çerçevesinde Okul Müdürü Küçük'le birlikte, Prof.Dr. İsa Kayacan'a iki ayarı Plaket verdiler. Şiir yazan öğrencilerin onore edilmesi ve diğer öğrencilerinde derslerinden sonra, şiir ve edebiyata

yönlenmeleri adına atılan adımlardan biri olan bu söyleşi, konuşmalarla devam etti.

Orhan Altın: "Konuğumuz Prof. Dr. İsa Kayacan, Ankara'da tüm işlerini bırakıp buraya sizler için geldi. Sayın Kayacan, Burdur aşığı ve edebiyat hayatımızın vazgeçilmez parçası. Kendisi, sizler için ve Burdur için büyük işler yapıyor." dedi.

Prof. Dr. İsa Kayacan, kendi hayatından örneklerle süslediği ve tecrübelerini yansıtan konuşma gerçekleştirdir Prof. Dr. Kayacan: "Okulunuz edebiyat alanında önde giden çalışmalarla dikkat çekiyor. Siz, öğrencilerde bu alanda, en iyiyi yakalamak için büyük çaba sarfediyorsunuz. Ben 1961'de Ankara'ya gittim. Ama gözüm ve gönlüm Burdurdaydı." diyerek kitaplarından ve kitaplarının içeriğinden bahsetti. Kayacan, konuşmasını, derslerini bitirdikten sonra, şiir yazan öğrencilerin bu şiirlerini kendisine göndermelerini isteyerek sürdürdü. Kayacan, son kitabının da basım evresinde olduğunu aktardı.

Prof. Dr. İsa Kayacan: "Şiir deyince ne anlıyoruz? Şiir, güzel söz söyleme sanatıdır. Sizler, şiir denemeleri yaptığınızda önce derslerinizi tamamlamalısınız. Şiir, derslerinizin önüne geçerse, bazı şeyler geleceğinizi etkileri Mesela; şiirinizi yazdıktan sonra dinlendirmeye bırakın. Şiirler için de bir dinlendirme dönemi olmalıdır. Ben bunu ilk önerdiğimde, eksik anlaşılmalar olmuştu. Fakat bir şiiri 24 saatte bitirmek zorunluluğu yoktur. Şiir, bir süre dinlendirilip, sonra tekrar incelenmeli, eksiklikleri düzeltilip, ondan sonra topluma sunulmalıdır.

Kitaplar ise, yazarlar için bir annenin, bir babanın evladı gibidir. Matbaada, kitabınız elinize geldiğinde, bu bir doğumdur. Edebiyat hayatında, bilgi ve tecrübenin de sınır yoktur. Benim Burdur'la ilgili değişik kitaplarım var. "Burdur'da kitap mı basılır?" düşüncesinden sıyrılınması lazım. Çünk ben, kitaplarımdan bazılarını Burdur Gazetesi'nde bastırdım. Ben, siz Suna Uzal İlköğretim Okulu öğrencilerinin şiirlerini nasıl okuyorum; Burdur merkezde 4 gazete var ve bunlar bana haftalık olarak gönderiliyor. Burdurdaki bu dört gazetenin dışında Türkiye'nin değişik yerlerinden de bana gazete ve kitap gibi eserler gelir. Ben de bunları PTT'de aracılığıyla gönderirim. 2009 yılında PTT'den gönderdiklerimin sayısı 5.550 olmuş. Bunu PTT çalışanları bana aktardılar. İsa Kayacan olarak ben, Guinness Rekorlar Kitabına aday oldum. 1960'lı yıllardan itibaren yayınlanan yazılarımı toparlayıp, bu adaylık için başvuracağım"dedi.

Prof. Dr. İsa Kayacan, söyleşideki konuşmasının son bölümünde, diğer davetlileri de tanıtarak, Sebahat Gümüş ve Durmuş Öcal'ın Şairler ve Yazarlar Demeği, kurucu ve başkanı olduklarını, Burdur'da bu derneğin faaliyet gösterdiğini aktardı.

BAYŞA-DER Başkanı Sebahat Günnüş'de öğrencilere Burdur'a ithaf ettiği Burdur şiirini okudu. Söyleşinin sonunda 7. sınıf öğrencileri, Prof. Dr.

Kayacan'a şu andaki ve doğumundan itibarenki hayatıyla ilgili ve bunların yanında edebiyat hayatıyla ilgili sorular sordular. Okul Müdürü Ahmet Ali Küçük de Prof. Dr. Kayacan'a ve beraberindekilere, öğrenci velileri ile birlikte teşekkür ettiler. *(Haber: Haluk Sağlam, Burdur Gazetesi, 16 Ekim 2010)*

Türk Kültürüne Hizmet eden Prof. Dr. İsa Kayacan okulumuzda

Burdur, Tefenni, Ece Köyü'nden,

İlk şiiri 1956, ilk yazısı 1961, 127 kitap, 41 bin makale, Guinees Rekorlarına aday, gazeteci yazar.

Burdur Gazetesinden yıllarca makalelerini okudum. Bir Burdur sevdalısı, hayatının her anında edebiyat, şiir ve Türk Kültürüne hizmet var. Hizmetten ziyade hizmet aşkı var yürekten.

Öğrencilerimizin şiir denemelerini inceledi, sahip çıktı, yüreklendirdi. Yazılarında dillendirdi.

Kamile Dinç için: "Miniklerimizin, çocuklarımızın duyguları içinden sıyrılıp, sayfalara dökülenler, mısralaşıp, şiir denemeleri olarak bize ulaşanlar, gelecek için ümit veren görüntülerdir."

Şerife Uçkun için: "Beklenen aşklar, sevgiler, yalnızlıklar, bir bir dile gelir Şerife Uçkun şiirlerinde. İnsanlık adına, hayaller ve umutlar adına merhamet ister uzun uzun anlatımlarıyla. Ümitlerini ve hayallerini anlatırken şöyle söze başlar:

Hayallerime tutunarak yaşıyorum her anda,
Umutsuzluk yer almaz duygular pınarımda,
Küçük bir istek kaynağıdır mutluluğun,
Azim enerjisidir yüreğimizdeki suyun. "

Bu duygulu yazılarında ben de öğrencilerim kadar mutlu oldum.

Davetimizi kırmadı. Yüzlerce kilometre uzaktan sadece bu güzel çocuklarımız için bizlerle kucaklaştı. Bizde onunla kucaklaştık. Şiir konuştuk, şiirle hasret giderdik. Öğüt aldık, bilgi dolduk.

Kayacan'ın nefesinden torunlarının Burdur sevdalısı şiirlerin dinledik. Öğrencilerimizin küçük yüreklerinde küçük torunlarının Burdur sevdalısı şiirleri sevgi ve coşkuya dönüştü. Ödülü alkış oldu.

Teşekkürler Sayın Prof Dr. İsa Kayacan. Çocuklarımıza bu coşkuyu ve sevgiyi yaşattınız. Sizinle herkes bir şair, herkes bir şiir oldu.

Sözümü Ece köyü ile başlatıp, ece köyü ile bitirmek istiyorum. Sayın İsa Kayacan'ın 1958 yılında yazmış olduğu Ece Köyünde Akşam isimli şiirini okuyup, hep birlikte köyünü gezmeye ne dersiniz?

Ece Köyünde Akşam

Kerpiç evimizin bahçesinde,
Derince bir kuyu vardı kuyu.
Bütün akşamın şirin sesinde,
Köyün halkına yeterdi suyu.

Akşama doğru bir ay ışığı,
Çıkardı çalılar arasından,
Elinden atar ağaç kaşığı,
Sonra gençler, gönül yarasından.

İşte nur yüzlü ayın önünde,
O uzun boylu ince ağaçlar.
Böyle bütün eğleniş gününde,
Neş'elenir sümbülü yamaçlar.

Bu yamaçların ta eteğinde,
Görünür selvilerin gölgesi.
Sonra arıların peteğinde,
Bir vızıltı, bir de ezan sesi."

Orhan ALTIN

1- (Burdur Gazetesi, 25,10.2010) 2- 24 Saat Gazetesi, Ankara, 30.10.2010)

Kabaktan cümbüş yaptı

İlimizde ud ve cümbüş sanatçısı Şükrü Hekimoğlu, kabak gövdeli cümbüş üretti. Hekimoğlu; alüminyum cümbüşün sesini beğenmeyince, kabak kemanenin yapıldığı biçimde cümbüş yaparak, Türk müziğine yeni bir ses kazandırdı.

Vefat eden babasının da saz sanatçısı olduğunu ve ailesiyle birlikte her türlü enstrümanı çalıklarını belirten Şükrü Hekimoğlu, alüminyum gövdeli cümbüşten metalik bir ses çıktığını ev bu nedenle kabak gövdeli bir saz üretme kararı aldığını söyledi.

Türk müziğine yeni bir saz kazandırdığı için gururlu olduğunu belirten Hekimoğlu; "Yöremizde kabak çok bulunduğu için kabaktan bir cümbüş yapmak istedim. Bana göre başarılı da oldum. Bu yeni sazı Türk müziğine armağan ediyorum" dedi.

Kabak gövdeli cümbüşte ud ve cümbüş seslerinin karışımı bir ses elde ettiğini dile getiren Hekimoğlu; "Yeni sazımın sesi tamburu da andırıyor. Kabak kasalı cümbüşten çok güzel bir saz elde ettim" diye konuştu. *(Ses–15 ve Oğuzeli Gazeteleri, Bucak, 5–6 Ocak 2010 – Yenigün Gazetesi, Burdur 06.01.2010)*

Saz ustası Şükrü Hekimoğlu'ndan: Gitarlı Cümbüş

Burdurlu saz ustası Şükrü Hekimoğlu, ud, gitar ve cümbüşü aynı gövdede birleştirdi. Türk müziğine yeni bir saz kazandıran Şükrü Hekimoğlu; "Benim bütün uğraşım müzik, çeşitli enstüramanları ses olarak deniyorum, şimdi de ud, gitar ve cümbüşü elektro olarak aynı kasada birleştirdim" dedi. *(Burdurlu'nun Sesi Gazetesi, 12 Ekim 2011)*

Prof. Dr. İsa Kayacan'ın Burdur'a kazandırdıkları saya saya bitmez

"Büyük şairlerden, Burdur'un-Türkiye'nin duayeni merhum şair Mehmet Akif Ersoy'dan sonra, Burdurumuza yararı olanların arasında duayenimiz, sayın Prof. Dr. İsa Kayacanımız ikinci sıradadır. Sevgili İsa Kayacan en azından bizim gibi, benim gibileri yetiştirdi. "Burdur Destanı-Bensiz Olmaz" adlı 354 sayfalık kitabında, Burdur'un yazarları, şairleri, basın mensupları, gazeteleri yeralıyor. Ayrıca, İsa Kayacan'ın "Burdur'un Saz ve Söz Ustaları-I" çok emek harcanmış, saz ve söz ustaları fotoğraflarıyla verilmiştir. İsa Kayacan'ın yaptığının çeyreğini yapan var, diyen varsa bültenin, adresine yazsın, telefonuna bilgi versin.

Prof. Dr. İsa Kayacan'la ben, Burdur ilini, Burdurluyu seviyor, her gittiğimiz yerde Burdur'un sözünü edip, yükseltmeye uğraşıyoruz. İsa Kayacan'ın gönderdiği gazeteleri görünce, yazdıklarını okuyunca, içim açılıyor, hastalığımı unutuyorum. Uzun boylu, güzel huylu İsa Kayacan, Burdur'un parlayan güneşidir. *(Durmuş Öcal, Burdur Yöremizin Kültür Sanat ve Edebiyat Bülteni, 27 Ağustos 2010, sayı: 75-Burdur)*

UNUTMA ÇOCUĞUM (Celal Öztaş)

- Çalışmak için uygun gün ve saat bekleme!
- Bir günde yapman lazım gelen, bir işi ertesi güne bırakma!
- Başladığın bir işi, bitirmeden başka bir işe başlama!
- Bir işe başlamadan evvel, o iş üzerinde iyice düşün ve hesap yap!
- Devamlı ve planlı çalış!
- Dinlemek için işini değiştir ve yavaşlat!
- Sakin ve metin ol, acele etme, sindirerek çalış ve öğren!
- Her gün iyi bir eserden yüksek sesle, beş on sahife oku!

• Rastladığın edebi, felsefi bazı güzel parçaları ezberle!

• Sabırlı ve metanetli ol!

• Her şeyden evvel, ana dilini iyi konuşmayı ve iyi yazmayı öğren!

• Bir işe öfkeli ve sinirli iken karar verme!

• Çok konuşma! Yerinde ve özlü konuş!

• Kimsenin yüzüne karşı söylemediğini, arkasından söyleme ve bil ki arkasından konuşmak korkaklığın en köyü şeklidir!

• Kimsenin cahilliğini yüzüne vurma! Bil ki insanları en çok kızdıran ve gücendiren, cahilliklerinin yüzüne vurulmasıdır!

• Yalan söyleme, yalan söyleyen, yakalanma korkusu içinde yaşayan hırsız gibidir!

• Daima olduğun gibi görün, göründüğün gibi ol!

• Gece yatarken ve sabah kalkarken besmelesiz işe başlama, zira besmelenin her şeyin anahtarı olduğunu unutma!

• Bir günü tamamlayıp, ertesi güne başlamadan ne yapacağını kendine sormadan uyuma! **Celal ÖZTAŞ** (*Çağdaş Burdur Gazetesi,* 16 Aralık 2010)

İlgisizliğe Vali Tapsız tepki gösterdi

Burdur Valiliği, Burdur Belediyesi, Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi (MAKÜ), Kültür ve Turizm Müdürlüğü, Burdur Kültür ve Turizm Derneği işbirliği ile *"Unutulmayan Burdurlular I 'nci Sempozyumu"* düzenlendi. Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi (MAKÜ) Konferans ve Sergi Salonunda düzenlenen Sempozyuma ilginin az olması, Vali Süleyman Tapsız'ı çileden çıkardı.

6 ay önce Burdur'a geldiğini ve Burdur'a ilk geldiği günden itibaren tanıtımın eksik olduğunu ifade ettiğini belirten Vali Süleyman Tapsız, salonun boş olmasından dolayı sitemini dile getirdi.

2010 yılını Burdur'da tanıtım yılı ilan ettiklerini vurgulayan Vali Tapsız, "Burada sadece Sempozyuma katılan, Sempozyuma katkı sağlayan çok değerli araştırmacı ve akademisyenlerimiz var. Onun dışında sadece Rektör Yardımcımızın talimatlarıyla gelmiş olan öğrencilerimiz var. Ben burada şunu düşünüyorum, biz kime tanıtım yapacağız, Burdur'u kime tanıtacağız. Bu nasıl bir tanıtım. Bu nasıl bir ilgisizlik, böyle bir şeyi ben kabul etmiyorum. Bakıyorum benim daire müdürlerimden 3'te 1'i burada yok" diye konuştu.

Özellikle Milli Eğitim Müdürünün burada olması gerektiğini belirten Vali Tapsız, şunları söyledi: "Milletlerin bekası, kültürlerine yaşatmalarına bağlıdır. O zaman biz kime kültürümüzü anlatacağız? Gençlerimize anlatacağız. Her liseden hatta her ortaokuldan burada öğrenci olması gerekir. Üniversitemizin her bölümünden burada öğrenci olması gerekir. Bütün il müdürlerimiz, şube müdürlerimiz, memurlarımız burada olması gerekir. Gönlü Burdur sevdasıyla

tutuşan insanlarımız burada olması lazım. Böyle bir konuşma yapmak istemezdim ama mecbur kaldım."

Açılış törenine Vali Süleyman Tapsız'ın yaptığı çıkış damgasını vurdu. Açılış programının ardından Sempozyumda birinci ve ikinci oturumda İbrahim Zeki Burdurlu ele alındı. Üçüncü oturumda Ahmet Yamacı, Kadir Turan ve Emin Demirayak'ın Burdur kültüründeki yeri anlatıldı.

Unutulmayan Burdurlular Sempozyumu, Burdur'un taşıdığı zengin kültür birikimini açığa çıkarmayı, il'i tanıtan önemli bir etkinlik olmayı amaçlıyor. *(Yenigün ve Çağdaş Burdur Gazeteleri, 18.12.2010)*

Teke Yöresi Kültürünü Yaşatan Ulu Çınarlara Vali Tapsız destek veriyor

Teke Yöresi Kültürünün yaşayan efsanelerinden, ilimizin yetiştirdiği sanatçılardan Derlemeci Hamit Çine, Teke Yöresi Kültürünü tanıtma çalışmalarına devam ediyor.

Zengin halkoyunları birikimine sahip Burdur'da, besteleri ve derlemeleri ile birçok eseri kültürümüze kazandıran Hamit Çine; "Anam Unutamıyorum, Halam Unutamıyorum" şiirini de besteledi. İnsuyu Etkinlikleri dolayısıyla ilimize gelen Burdur'a ait değerlerini anlattığı şiirini besteleyen Üstad Hamit Çine, Salih Urhan ve Araştırmacı Yazar Hilmi Güner Özkan ile birlikte Sayın Valimiz Süleyman Tapsız'ı geçtiğimiz Çarşamba günü makamında ziyaret etti.

Vali Tapsız'a yaptığı çalışmaları da aktaran Hamit Çine, Teke Yöresi Kültürü'nün tanıtımı için neler yapılabileceği hakkında Vali Tapsız'la görüş alışverişinde bulundu. Hamit Çine'nin, Salih Urhan ve Hilmi Güner Özkan'ın Teke Yöresi Kültürüne büyük katkılar sağladığını hatırlatan Vali Tapsız; "Sizin gibi kültür adamlarının ürettikleri eserler sayesinde bugün Teke yöresi kültürümüzün zenginliğiyle övünüyoruz. Bu çalışmaların ilimizin tanıtımına büyük katkıları var. Teke Yöresi Kültürüne ait çalışmaları cd ve diğer yollar ile tanıtmaya, gelecek nesillere aktarmaya devam edeceğiz. Burdur Valiliği olarak bu tür kültürel çalışmalara destek olma kararlılığımız var. Burdur'umuzun değerlerini anlatan, zaman süzgecinden süzülerek bugünlere gelen kültürel ve sosyal yaşamdan çeşitli kesitler sunan Teke Yöresi Kültürünü tanıtmak Valiliğimizin en öncellikli hedefleri arasında yer alıyor. Sizlerle yakın işbirliği yaparak, Burdur'u tanıtma çabamız sürecek" değerlendirmesinde bulundu. *(Yenigün Gazetesi, Burdur, 01 Ekim 2011)*

Anadolu Çalgıları Burdur'da görcüye çıktı

Yaklaşık 3 yıl önce "Çağlar Boyu Silahlar" sergisi ile başlayan daha sonra "Çağlar Boyu Takılar ve Çağlar Boyu Aydınlatma Araçları" sergisiyle devam eden Burdur Arkeoloji Müzesinde, bu yıl üflemeli, telli ve vurmalı çalgıların

sergisi yapıldı. İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü ile Arkeoloji Müzesi işbirliğinde gerçekleştiren organizasyonda, Güner Özkan ve İzmir Kültür Sanat ve Eğitim Vakfi'nın katkılarıyla "Eski Çağlardan Günümüze Anadolu'da Çalgılar" sergisi halkın beğenisine sunuldu.

Burdur Kültür ve Turizm Müdürlüğü ile Arkeoloji Müze Müdürlüğü tarafından geçtiğimiz yıl düzenlenen "Çağlar Boyu Takılar" sergisinin ardından yine Güner Özkan ve İzmir Kültür Sanat ve Eğitim Vakfi'nın katkılarıyla "Eski Çağlardan Günümüze Anadolu'da Halk Çalgıları" konulu sergi düzenlendi. Serginin açılışını yapan Vali Süleyman Tapsız, eline aldığı Ney'i göstererek, "Bu çalınır mı yoksa üflenir mi" diye basın mensuplarının bilgisini yokladı. Basın mensupları da 'üflenir' diye cevap verdi.

Vali Süleyman Tapsız, 'Türk kültürünün, özellikle müziğin ürünlerinin çağlar boyu dilden dile, elden ele, nesilden nesile aktarıldığını ve günümüze kadar ulaşıldığını belirterek," Bizim bölgemizde teke yöresi olarak biliniyor ve teke yöresinin kültürünü her yönüyle yansıtan bir yöremiz, bir ilimiz ve aynı zamanda teke yöresi, yörük kültürünün Anadoluya açılan kapısı konumunda teke yöresini her yönüyle yansıtan bir iliz" dedi. *(Yenigün Gazetesi, Burdur, 25.12.2010) Burdur Gazetesi, (27.12.2010)*

Her kişi sakız çiğner amaa.....lı / Fatma gibi patlatamaz.

Eski yıllarda, şimdiki gibi, aromalı, sade, çok patlayan, patlamayan, çeşitli maddelerden yapılan, yüzlerce çeşidi bulunan sakızlar yoktu. Yöremize böyle sakızların gelmesi daha yenidir. Bu sakızlar ilçemize gelmeden önce, yaşı biraz ileride olanlar hatırlar. Bir kaç türlü maddeden yapılan sakızlar, asırlarca devam etmiş, son elli yıl içinde, sakız çeşitleri hızlanarak, patlama noktasına gelmiştir. Benim bildiğim kadarıyla, sakız otunun, kökünden, çam ağaçlarının akmasından, pirinçten yapılan nadir bulunan bir sakız türü yanında, bazı otlardan da yapılıp satılan sakızlar haricinde bir sakız türü yoktu. Sözü fazla uzatmadan, deyimimizin hikâyesine girelim. Bu deyimimiz,"Yöremizde, iki türlü kullanılır. "Bir çiğnem sakızın varsa ustasına çiğnet", "Her kişi sakız çiğner ama,..... lı Fatma kadar patlatamaz", "lafı ağzında sakız etme" gibi deyimlerimiz konumuz olan deyimimizin kardeşleridir.

Köylü bir Fatma bacımız, geçimini çeşitli köklerden olan sakız imal eder, pazarlarda satardı. Sakızın güzel olduğunu anlatmak için, sakız patlatmanın bütün özelliklerini öğrenmiş, görenleri hayretler içinde bırakarak, sakızların kapışılmasını sağlarmış. Fakat sakızı satın alanlar, onun gibi patlatmaya kalkar, bir türlü patlatamazlardı. Artık sakız alınmış ağza konmuştur. Geriye iade edilemez.

Bir çok kişi denese de başaramamışlar. Diğer bir hikayesi de; ..... Köyünde sakız patlatma yarışları düzenlenirmiş, Fatma bacımız kadar patlatan

olmadığı için , hep birinciliği o alırmış. Burada en doğrusu benim de gördüğüm, hatta konuştuğum, sakız satan Fatma bacımızın serüvenidir. *(Osman Akkoç, Gölhisar Gündem Gazetesi, 04.02.2011)*

İki Telli Cura inceleme altında

Milli Eğitim Bakanlığı Müfettişlerinden İrfan Aktan ve beraberinde Burdur İlköğretim Müfettişleri Başkanı Ekrem Konar, Gölhisar'da incelemelerde bulundu.

Ziyaret sırasında İlçe Milli Eğitim Müdürü Mehmet Ertürkmen ilçe Milli Eğitim Müdürlüğü, Şube Müdürü Murat Demir, Halk Eğitimi Merkezi Müdür Başyardımcısı Yılmaz Tunç ve VHKİ Zeki Gülmez refakat etti.

Bakanlık Müfettişi İrfan Aktan, yörede yoğun olarak çalınan iki telli curanın Halk Eğitimi Merkezi Müdürlüğü'nce koruma altına alınmasını, kaybolmaya yüz tutmuş kültürel değerlerimiz adı altında kurs açılmasını ve gelecek nesillere öğretilmesini istedi.

Halk Eğitimi Merkezi Müdür Başyardımcısı Yılmaz Tunç, yörede daha önce yoğun olarak çalman ama şimdilerde yörede gittikçe azalan bu değerlerimizi korumak ve gelecek nesillere aktarmak için "Teke Yöresi Yaren Geceleri" düzenliyoruz, dedi.

Emekli Öğretmen Necati Arslan, "Kozağaç Kasabası'nda Habib Özyurt amcamızdan bu curanın inceliklerini öğrendim, keyifle çalmaktayım, öğrenmek isteyen genç nesile, Halk Eğitim Merkezi aracılığı ile kurs vermeye hazırım" dedi. *(Ses -15 Gazetesi Bucak, 27.02.2011)*

MAKÜ Halk Oyunları ekibi birinci oldu

Türkiye Üniversite Sporları Federasyonu Başkanlığı tarafından 9 Nisan 2011 Cumartesi Günü Antalya Belek'te düzenlenen I. Üniversiteler Halk Oyunları Final Yarışması'nda, ilimiz Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi (MAKÜ) Halk Oyunları Ekibi birinci oldu.

Düzenlemesiz ve düzenlemeli olmak üzere iki dalda yapılan yarışmalarda, MAKÜ Halk Oyunları ekibi, Düzenlemeli Dalda 91,43 puanla Türkiye Birincisi olarak, önemli bir başarıya daha imza attı. MAKÜ'nün birinci olarak üniversite ve Burdur'a büyük bir gurur daha yaşattığını aktaran MAKÜ Rektörü Prof. Gö-kay Yıldız, "Her alanda olduğu gibi kültür ve sanat alanlarında da MAKÜ bir marka olma yolunda ilerlemeye devam etmektedir" dedi.

Çalışmanın, inancın ve kararlılığın başarıyı yakalamada ne kadar önemli olduğunu bir kez daha kanıtlayan öğrencilere ve çalıştırıcıları Nurgül Çağırgan ve Gökhan Çağırgan'a yürekten *teşekkür ettiğini belirten Rektör Yıldız, başarılı çalışmalarının devamını diledi. (Yenigün Gazetesi Burdur, 13 Nisan 2011)*

Usta Gazeteci Kayacan'dan Şehrimizde anlamlı konferans

Cumhuriyet Lisesi 7 ve 8'nci sınıf öğrencilerine seslenen Kayacan "yarının geleceği gençlerin çok kitap okumaları ve duygularını şiir yazarak yansıtmaları" tavsiyesinde bulundu.

Şehrimizin yetiştirdiği kültür elçilerinden biri olan hemşehrimiz Gazeteci-Yazar Prof. Dr. İsa Kayacan, fırsat buldukça Burdur'a gelerek kültür etkinliklerine katılıyor. Şehrimizde Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi başta olmak üzere pek çok Lise ve çeşitli eğitim kurumlarının konferanslarına ve söyleşilerine katılan Usta Gazeteci Kayacan, geçtiğimiz hafta şehrimizin önde gelen okullarından Burdur Cumhuriyet Lisesi'nin, düzenlediği konferansa konuk konuşmacı olarak katıldı.

Burdur'un Ankara'daki sesi olan ve yıllarını tüm Türkiye ve dış ülkelerdeki yerel gazetelerde köşe yazılarıyla sesini duyuran Prof. Dr. İsa Kayacan, Burdur Merkez Cumhuriyet Lisesi 7 ve 8'nci sınıf öğrencilerine Nurcihan Velicangil Kültür Merkezi'nde "Tecrübe ve Gençlik" konulu konferans verdi.

Konferansa; Cumhuriyet Lisesi Müdürü Sami Bülbül, Okul öğretmenleri ve 7 ve 8'nci sınıflarda öğrenim gören öğrenciler katıldı. Duayen Gazeteci Prof. Dr. Kayacan, yarının geleceği gençlerin çok kitap okuyup, duygularını ise şiir yazarak ifade etmelerini istedi.

Program sonrasında okul Müdürü Sami Bülbül, usta gazeteciye katkılarından dolayı, bilgi ve birikimlerini öğrencilerle paylaştığı için teşekkür etti. (Yenigün Gazetesi, Burdur 13.04.2011)

Not: İsa Kayacan, 07 Nisan 2011 tarihinde, saat 14.00'de Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesinde "Burdur Sevgisi" konulu konferansdan sonra, 08.04.2011 tarihinde saat 10.00'da Mehmet Akif Ersoy İlköğretim okulunda öğrencilerle "sohbet" ederken, saat 14.30'da da Cumhuriyet Anadolu Lisesinde öğrencilere, "Tecrübe ve Gençlik" konulu konferans verdi.

Prof. Dr. Kayacan'dan "Burdur Sevgisi" konferansı

Prof. Dr. İsa Kayacan Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi'nin 5. kuruluş yıldönümünde Konferans Salonu'nda, Burdur Sevgisi' konulu konferans verdi. Mehmet Akif Ersoy Üniversitesince, 5. kuruluş yıldönümü nedeniyle düzenlenen etkinlikler devam ediyor. Etkinlikler kapsamında dün MAKÜ Sergi ve Konferans Salonu'nda 'Burdur Sevgisi' konulu konferans veren Prof. Dr. İsa Kayacan, konferansın konusuna Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Zeki Yıldırım ile karar verdiklerini belirtti. İnsanların sevgi için çaba ve gayretleri olması gerektiğini dile getiren İsa Kayacan, Ece Köyü'nde, elektriğin suyun olmadığı bir dönemde dünyaya geldiğini belirterek, gazetecilik yaşamından kesitler sundu. Bazı gazetelerde kadroda bulunmadan çalıştığını ifade eden Kayacan, "Uzun süre benim haberlerim gazeteye girmedi ama ben ısrarımı sürdürdüm. Sonra haberlerim yayınlanmaya başladı" dedi.

Burdur
8 Nisan 2011
Pazar Hariç Günlük Siyasi Gazete

Prof. Dr. Kayacan'dan 'Burdur Sevgisi' konferansı

Prof. Dr. İsa Kayacan Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi'nin 5. kuruluş yıldönümünde Konferans Salonu'nda 'Burdur Sevgisi' konulu konferans verdi.

Mehmet Akif Ersoy Üniversitesince, 5. kuruluş yıldönümü nedeniyle düzenlenen etkinlikler devam ediyor. Etkinlikler kapsamında dün MAKÜ Sergi ve Konferans Salonu'nda 'Burdur Sevgisi' konulu konferans veren Prof. Dr. İsa Kayacan, konferanson konusuna Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Zeki Yıldırım ile karar verdiklerini belirtti. İnsanların sevgi için çaba ve gayretleri olması gerektiğini dile getiren İsa Kayacan, Ece Köyü'nde, elektriğin suyun olmadığı bir dönemde dünyaya geldiğini belirterek, gazetecilik yaşamından kesitler sundu. Bazı gazetelerde kadroda bulunmadan çalıştığını ifade eden Kayacan, 'Uzun süre benim haberlerim ... 5'de

İSA KAYACAN

Burdur'da üniversite kurulması konusunun uzun yıllar gündemde kaldığını belirten Prof. Dr. İsa Kayacan, 2006 yılında Burdur'da üniversite kurulmasıyla birlikte Burdur'un büyük bir sevinç ve mutluluk yaşadığını ve üniversitenin kısa zamanda Burdur'un gururu olduğunu söyledi. Üniversitenin gelişmesinde üniversitenin Rektörü Prof. Gökay Yıldız ve çalışma arkadaşlarının çok büyük rolü olduğunu kaydeden Kayacan, "Burdur gazeteleri bana sürekli gelir. Burdur ve ilçelerindeki gazetelerin tamamına yakını gelir. Anadolu basını yayınlandığı yerlerden başka insanlara gönderilince memleketten gelen bir mektup gibidir. O gazetelerde rektörünüzü görürsünüz, üniversitelerdeki öğrencilerin yayınladıkları makaleleri görürsünüz. Burdur'dan mezun olan öğrencilerimiz Burdur'dan memnun olmuşsa, bu Burdurluların yaklaşımına bağlıdır. Biz Burdurlular olarak öğrencilerimize çok sıcak davranmak durumundayız."diye konuştu. *(Haber: Hacer Zeren, Burdur Gazetesi, 08.04.2011)*

Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi (MAKÜ) Rektörlüğü'ne, Prof. Dr. Mustafa Saatcı atandı

MAKÜ'de yapılan seçimin ardından Yükseköğretim Kurulu (YÖK) Genel Kurulu, rektör adayı olarak Prof. Dr. Mustafa Saatcı, Prof. Dr. Gökay Yıldız ve Prof. Dr. Mahiye Metin Özçelik'in isimlerini Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'e sunmuştu. Seçimlerde mevcut rektör Prof. Dr. Yıldız 95 oy, Prof. Dr. Saatcı 52 oy ve Prof. Dr. Özçelik ise 2 oy almıştı. Cumhurbaşkanı Gül, yaptığı değerlendirmede Prof. Dr. Mustafa Saatcı'yı MAKÜ'ye rektör olarak atadı.

Atama kararının açıklanmasının ardından değerlendirme yapan Prof. Dr. Saatcı, rektörlük makamını, sorumluluk bilincinde ve gerekli şartlara haiz her akademisyenin talip olabile-

ceği bir hizmet yeri olarak gördüğünü belirtti. Prof. Dr. Saatcı, "Mehmet Akif Ersoy'un ismini taşıyan bir üniversitede rektör olarak görev yapmaktan onur duyacağım. Her mevkide hizmet etmek benim için bir ayrıcalık ve gurur kaynağıdır. Bu bağlamda, Burdur'a bir taç gibi giydirilen üniversitemizi, ismine yakışır seviyeye ulaştırmak başlıca vazifem olacaktır" diye konuştu. *(Pınar Gazetesi, Gölhisar, Burdurlu'nun Sesi Gazetesi, 11 Mayıs 2011)*

MAKÜ'de Görev Değişimi

Burdur'da, 17 Mayıs 2006 tarihinde Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi (MAKÜ) Rektörlüğüne atanan Prof. Gökay Yıldız, 4 yıllık görev süresinin ardından, Rektörlük görevini Veteriner Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Mustafa Saatcı'ya devretti. Rektörlük cübbesini, Saatcı'ya giydiren Yıldız, "Bugünden itibaren, bu aile içerisinde gerek Burdur için, gerekse Üniversitem için bir nefer olarak çalışmaya devam edeceğim" dedi.

Mehmet Akif Ersoy üniversitesinde, (MAKÜ) Rektörlük devir teslim töreni vardı. 4 yıldır MAKÜ Rektörlüğü görevini yürüten Gökay Yıldız, görevini Prof. Dr. Mustafa Saatcı'ya devretti. 17 Mayıs 2006 tarihinde atandığı MAKÜ Rektörlük görevinin, 9 Mayıs 2011 tarihi itibariyle sona erdiğini aktaran Yıldız, "9 Mayıs 2011 tarihinde MAKÜ Rektörlüğüne, Veteriner Fakültesi Öğretim Üyelerinden Prof. Dr. Mustafa Saatcı hocam atanmış bulunuyor. Kendisine görev süresi içerisinde üstün başarılar diliyorum. Gerek Üniversitemiz için, gerek Türk Yüksek Öğretimi için, gerekse Burdur'umuz için hayırlara vesile olmasını canı gönülden diliyorum" şeklinde konuştu.

(Yenigün Gazetesi Burdur, Burdurlu'nun Sesi Gazetesi, 12 Mayıs 2011)

Halk oyunları yarışmasında Bahçelievler İÖO, Türkiye 4'sü oldu

Bu yıl halk oyunları yarışmalarında kazandığı derecelerle adından söz ettiren Burdur, bu derecelere bir yenisini daha ekledi. Burdur'da düzenlenen yarışmalarda il birincisi olan Bahçelievler İlköğretim Okulu, 12 bölgenin katıldığı yarışmada Türkiye dördüncüsü oldu.

Bahçelievler İlköğretim Okulu'nun Türkiye dördüncülüğü zaferini İl Milli Eğitim Müdürü Recep Yiğit duyurdu. Milli Eğitim Bakanlığı tarafından düzenlenen halk oyunları yarışmasının 15 Haziran tarihinde Kütahya ilinde gerçekleştirildiğini söyleyen Recep Yiğit; "İlimiz Bahçelievler İlköğretim Okulu 15 Haziran 2011 tarihinde yapılan Türkiye Halk Oyunları Yarışmasında Türkiye 4.'sü oldu. Yarışmalar dün Kütahya'da gerçekleştirildi. Yarışmaya 12 bölgenin birincileri katılmıştı. Burdur'u temsil eden Bahçelievler İlköğretim Okulu ilimizi gerçekten çok güzel temsil etti.

Burdur'umuza yaraşır biçimde temsil etti. Bu önemli bir başarıdır. Çünkü okulumuz daha önce il birincisi olmuştu, sonra bölge birincisi oldu. 12 böl-

genin içerisinde de Türkiye 4.sü oldu. "diye konuştu. *(Hacer Zeren, Burdur Gazetesi 17.06.2011)*

Burdur'un Başöğretmeni İsa Kayacan

Prof.Dr.İsa Kayacan yıllardır, usanmadan, yorulmadan ve yılmadan, hergün yerel gazetelerin hemen hemen hepsinde yazmaktadır. Bu gazetelerde onun parmaklarının izleri vardır.Ben ona, bundan sonra "Burdur ili'nin Başöğretmeni"diyorum.

Prof.Dr.İsa Kayacan, Burdur'la ilgili pek çok makale, kitap yazdı. Bunlardan biri, 354 sayfalık "Burdur Destanı-Bensiz 0lmaz"dır. İlimizin rehberi olan sayın Prof.Dr. İsa Kayacan'ın yaptığı, ortaya koyduğu Burdur'a yönelik hizmetleri gurur vericidir. *(Durmuş Öcal, Burdur Yöremizin Kültür, Sanat, Edebiyat Bülteni-18 Haziran 2011, Sayı:76-,Burdur)*

Vali Tapsız, Mert Nalbant'ı ödüllendirdi

Burdur Valisi Süleyman Tapsız, Gençler Atıcılık Türkiye Şampiyonu Mert Nalbant'ı ödüllendirdi. Eskişehir'de düzenlenen Türkiye Finali'nde tüfeğinin bozulmasına rağmen Mert Nalbant'ın Türkiye Şampiyonu olduğunu belirten Atıcılık İl Temsilcisi Özcan Nalbant, "Türkiye Finali için çok iyi hazırlandık. Mert Nalbant Emniyet Spor Kulübü'ne bağlıdır. Emniyet Müdürlüğümüz bize çok destek verdi. Başta İl Emniyet Müdürü Celal Aydoğan olmak üzere, emniyete teşekkür ediyoruz. Burdur'a ikinci kez şampiyonluk getirmekten mutluyuz" diye konuştu. *(Burdurlu'nun Sesi Gazetesi, 27.06.2011)*

2. Altın Sipsi yarışmasında ödüller sahiplerini buldu

9. Göcek-Gürsu-Pırnaz Yayla Yürüyüşü sonunda Elmalıyurt Salaba mevkiinde 25 Haziran 2011 tarihinde düzenlenen programda Yörük kültürünün saz üstatları, mahalli sanatçılar tarafından konser verildi.

Kültür ve Turizm Bakanlığı sanatçısı ve altın sipsi yarışını düzenleme komisyonu başkanı Tahsin Duru, Sipsi organizasyonunda ve jüride yer aldı. Ayrıca Jüride İl Kültür ve Turizm Müdürü Mehmet Tanır, mahalli sanatçılardan Mehmet Ali Kayabaş, Ömer Erkan, Arif Sümbül, Yörük Obaları program yapımcısı Ramazan Kıvrak yer aldı. Gölhisar Halk Eğitimi Merkezi Müdür Yardımcısı Yılmaz Tunç'un sunduğu yarışmada dereceye girenler ödüllendirildi.

Sipsi sazını üfleme (çalma) yarışmasının. (18-35 yaş) kategorisinde:

1. Recep Hasyalçın (Gölhisar) Altın sipsi ve tam altın

2. Ahmet Çoban (Tefenni) Gümüş sipsi ve yarım altın

3. Günal Teke "(Gölhisar-Elmalıyurt) Bronz sipsi ve çeyrek altın. Sipsi sazını üfleme (çalma) yarışmasının Alt (18 yaş altı) kategorisinde:

Adem Erçetin 250 TL

Burak Can Kara 150 TL

Çağatay Tunç 100 TL

8 yaşındaki minik sipsi ustası Kayra Akbulut'a ise jüri tarafından jüri özel ödülü verildi. Yarışma sonunda dereceye giren sipsiciler birlikte konser verdiler. *(Pınar Gazetesi, Gölhisar, 29 Haziran 2011)*

Suna Uzal Halk Oyunları Ekibi Afyon'da birinci oldu

'Teke Yöresi'nin merkezi, Teke Yöresi'nin başkenti' gibi unvanlarla anılan, zengin halk oyunları kültürüne sahip Burdur'da bu yıl okulların halk oyunları ekipleri elde ettikleri şampiyonluklarla adından söz ettirmeye devam ediyor.

Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi halk oyunları ekibinin Üniversitelerarası halk oyunları şampiyonluğu, Gazi İlköğretim Okulu halk oyunları ekibi'nin Türkiye birinciliği derecesinin ardından, komşu ilimiz Afyonkarahisar'da düzenlenen yarışmadan Suna Uzal Halk Oyunları Ekibi de birincilikle döndü.

Afyon Atatürk Spor Salonunda 7 ilden 32 kulüp halk oyunları ekibinin katıldığı yarışmalarda Suna Uzal Gençlik ve Spor Kulübü Minikler Düzenlemeli Dalda ve Yıldızlar Geleneksel Dalda birincilik, büyüklerde ise Geleneksel Dalda ikincilik kazandı. Aynı yarışmada USO Anadolu Lisesi Gençlik ve Spor Kulübü Büyüklerde Düzenlemeli dalda birincilik elde ederken Burdur Folklor Araştırma Demeği (BURFAD) ekibi de Büyükler geleneksel dalda birincilik elde etti. *(Yenigün Gazetesi, Burdur, 05.07.2011)*

Teke Yöresi'nden, Burdur; Yörük İl Beyine ziyaret

Teke Yöresi Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği Başkanı Kahraman Köktürk Burdur Yörük il Beyi İşadamı Mehmet Cadıl'ı ziyaret etti.

Ziyarette Teke Yöresi Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği Başkanı Kahraman Köktürk, "Mehmet Cadıl Teke Yöresinde hayırseverliği ile tanınan bir işadamı ve hemşehrimiz. Kendisini Teke Yöresinin her bölgesinde görebilirsiniz. Yaptığı hizmetleri anlatmakla bitmez. Yörük kültürüne son derece bağlı olan Mehmet Cadıl ağabeyimizi derneğimize fahri üyeliği desteği bizleri mutlu etti. Kendisini daha üst yerlerde görmekten mutluluk duyacağız. Aziziye Şenlikleri ile yöremizin kültürünün de yaşaması için çok yoğun çaba sarf etmektedir. Eğitim-sağlık ve kültürel anlamda hayırseverliğinin ticari olarak da kazancını arttırmasını temenni ediyoruz." dedi.

Burdur Yörük İl Beyi Mehmet Cadıl ziyaretten duyduğu mutluluğu be-

lirterek "Mehmet Cadıl olmak kolay değil. Allah'ın verdiği zenginliği gene halkımızın yararına işlerde kullanmak istiyoruz. Ne doğduğumuz yerine de doyduğumuz yeri unutmadan çalışmalarımıza devam ediyoruz. Kurduğunuz derneğin hayırlara vesile olmasını diliyorum." dedi. *(Ses-15 Gazetesi, Bucak, 14.07.2011)*

Gölhisar, Ölüdeniz Yörük Yârenlerinde temsil edildi

Teke Yöresi Yörük Kültürünü yöre insanlarına tanıtmak ve yaşatmak amacıyla 8.si düzenlenen Ölüdeniz Kültür ve Sanat Festivali etkinlikleri çerçevesinde yörük yürüyüşü ve yârenliği yapıldı.

Atalarımızdan bize miras kalan yâren geleneğinin devam etmesi için çaba harcayan, belgesel programlar yapan ve kitap yazan Ramazan Kıvrak'ın sunuculuğunu yaptığı, Yörük yârenleri programına Gölhisar'dan; Halk Eğitim Merkezi Müdür Başyardımcısı Yılmaz Tunç, Halk Oyunları Usta öğreticisi Ali Çakır, Ziraat Odası Başkanı İbrahim Özçoban, Konak Mahallesi Muhtarı Gülsüm Sunar ve Emekli Öğretmen Cura Üstadı Necati Arslan katıIdılar. 2. Çavdır Kozaağaç Kasabası'ndan Habib Özyurt, Burdur'dan Sipsi Sanatçısı Mehmet Bedel katıldılar. Muğla ilinden ve Fethiye İlçesinden Yörükleri temsilen mahalli sanatçılar ve yörük kültürünü yaşatmaya çalışan gönüllüler, ayrıca Kültür ve Turizm Bakanlığı Sanatçısı ve aslen Fethiyeli olan Tahsin Duru katıldı.

Yörük Obaları Program Yapımcısı Ramazan Kıvrak, kitabında; "Dağlarda yaşayan keçinin nesli biterse, türküler de biter. Yörük dağa gidemezse, türkü yakamaz. Çünkü türkülerin çoğu yaylalara, dağlara, hayvanlara yakılmıştır. Mani tekerleme, atasözleri ve masallar, efsaneler, yayla şiirleri de yok olur.

Sevincini, üzüntüsünü, hayallerini anlatamaz, el sanatlarımız kaybolur. Keçi biterse, sırrına erilmemiş hastalıklar ortaya çıkar. İnsanlar farkında olmasalar da keçinin yediği otlardan şifa bulurlar. Eğer keçi biterse hastalık çoğalır. Keçi biterse keçi sütünden yapılan dondurmanın çökeleğin, peynirin, kısacası damaktadının kaybı söz konusudur." diyor! Yörüklerin dağlarda Özgürce yaşadıklarını söylüyor. Yörük yürüyüşünden sonra misafirlere keşkek ikramı yapıldı.

Gölhisar Yöresinin folklorik giysilerini Ölüdeniz Yörük Yârenlerinde sergileyen Halk Eğitim Merkezi Müdür Başyardımcısı Yılmaz Tunç ve Konak Mahallesi Muhtarı Gülsüm Sunar, Muğla yöresinin kadın kostümlerini sergileyenlerle hatıra fotoğrafı çektirdiler.

Yârenlik başlamadan önce Gölhisarlıları gören Ölüdeniz İlköğretim Okulu Müdürü Mustafa Ayan'da, Yârenler Yörük programına katılarak ev sahipliği yaptı, Gölhisar'daki anılarını anlattı. Ayan, "Gölhisar'ı ve sizleri sitenizden takip ediyorum. Bu tür faaliyetlerle Gölhisar'ı tanıtmak için buraya gelmeniz çok güzel" dedi. *(Pınar Gazetesi, Gölhisar 20 Temmuz 2011)*

Sagalassos Antik Kenti, ilk kez bir Caz Konserine ev sahipliği yaptı

AĞLASUN (A.A) Uluslararası Antalya Caz Festivali için Türkiye'ye gelen New York Gypsy All Stars, Burdur'un Ağlasun ilçesindeki Sagalassos Antik Kenti'nde konser verdi.

Batı Akdeniz Kalkınma Ajansı sponsorluğunda ilk defa düzenlenen caz konseri, Antoninler Çeşmesi'nin önünde gerçekleştirildi. Konserde, grup üyeleri İsmail Lumanovski, Tamer Pınarbaşı ve Danagiotis Andreau, çingene müziğini caz ve funk ile destekleyerek yaptıkları müzikle büyük beğeni topladı. Imparatorların gizemli ve gözde şehri olarak bilinen 2 bin 200 metre yükseklikte bulunan Sagalassos Antik Kenti, tarihinde ilk defa bir caz konserine ev sahipliği yaptı.

Konsere CHP Burdur Milletvekili Ramazan Kerim Özkan, Burdur Vali Vekili Macit Dalkılıç, Burdur Vali Yardımcıları Halil Karbuz, İhsan Selim Baydaş, Ağlasun Kaymakamı Ramazan Kurtyemez, Burdur Belediye Başkan Yardımcısı Serdar Başgül ile vatandaşlar katıldı. *(Belde Gazetesi, Ankara, 30.07.2011)*

Tefenni Yeşilköy'de Regina kirazı yetiştiriliyor

Burdur'da çiftçiye tanıtımları henüz yeni yeni yapılmaya başlanan Regina çeşidi kiraz Tefenni Yeşilköy' de 7. yaşına girdi.

Mehmet Erkan tarafından 7 sene önce tesis edilen kiraz bahçesinin bugün diğer meyve türleriyle beraber 70 dönüme ulaştığını söyleyen Süleyman Erkan; "1400; metrede kiraz yetiştiriciliği yapıyoruz. Regina çeşidi farklı bir çeşit olduğu için bu bölgede Temmuzun üçüncü haftasında, piyasada kirazın bittiği dönemde hasadına başlanıyor. Dolayısı ile daha pahalıya satılıyor." dedi. Yedi sene önce tesis edilen bahçenin fidanlarını İtalya'dan getirttiklerini, gübrelemenin toprak tahlillerine göre yapıldığını, bitki hastalık ve zararlıları için ise, özel bir firmadan danışmanlık hizmeti aldıklarını söyleyen Erkan "Köyümüzün rakımının yüksekliğinden dolayı meyvelerimizin daha aromalı olduğunu söylüyorlar." diyor. *(Burdurlu'nun Sesi Gazetesi 30.07.2011)*

Altyapı Grubu, yaptıkları sokak müziğiyle, Burdurluların ilgisini çekiyor

Üniversite öğrencilerinin biraraya gelerek kurdukları 'Altyapı' adlı grup, yaptıkları sokak müziğiyle Burdurluların ilgisini çekiyor.

Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Burdur Meslek Yüksekokulu İnşaat Bölümü'nde öğrenim gören Özüm Özak, Öner Engin ve Erkan Ataç, müzik tutkularını oluşturdukları 'Altyapı' adlı grupla sürdürüyorlar. Yaz tatilini değerlendirmek isteyen gençler, cep harçlıklarını çıkarmak için sokak müziği yapıyor. Gençler ayrıca 'savaşa hayır' yazılı fotoğraflarıyla da izleyenlere mesaj veriyor. Özellikle alternatif müzik yapan gençler, yerel halkın pek de alışık ol-

madığı sokak müziğini Burdurlulara sevdirmeyi başardı. Gazi Caddesi üzerinde öğle saatlerinde mini konserlerine başlayan gençler, gece geç saatlere kadar müzik yapmaya devam ediyorlar.

DHA'ya konuşan Erkan Ataç, Burdur'da denenmemiş bir müzik yaptıklarını belirterek, yaptıkları müziğe Burdurluların alıştığını söyledi. Müziğin evrensel olduğunu belirten Özüm Özak ise; "yavaş yavaş beste yapmaya başladık. Herkesin müzikle uğraşmasını, en azından müzik dinlemesini istiyoruz. Büyük illerde sokak müziği yapan arkadaşlarımız çok. Ramazan ayı boyunca Burdurlularla birlikte olacağız. Konserlere devam ederek Burdurlulara da sokak müziğini sevdireceğiz" diye konuştu. *(Yenigün Gazetesi (Burdur, 12.08.2011)*

Burdur'un Neşet Ertaş'ı

Ortaoyunu, meddah, Hacîvat-Karagöz, skeç ve parodilerin yer aldığı etkinliklerde sahne alan yerel sanatçı Hacı Ali Yılmaz söylediği birbirinden güzel türkülerle Burdurluları türküye doyurdu. Burdurlular Yılmaz'ın söylediği türküler eşliğinde piste çıkarak oynadı. Program sonunda Hacı Ali Yılmaz'a çiçek vererek teşekkür eden Burdur Belediye Başkanı Sebahattin Akkaya Burdur'da çok başarılı yerel sanatçıların olduğunu belirtti.

Akkaya, "Hacı Ali Yılmaz Burdur'lu ünlü sanatçı Hamit Çine'nin dediği gibi Neşet Ertaş'ın Burdur versiyonu" dedi. Hacı Ali Yılmaz konserini Neşet Ertaş'ın 'zahidem' türküsü ile bitirdi. *(Burdurlu'nun Sesi Gazetesi, 26 Ağustos 2011)*

Dövizli Bedellide 21 gün askerliğin yok olmasıyla, Burdur esnafı bitecek

Başbakan Recep Tayip Erdoğan'ın Bedelli Askerlik ve Döviz Bedelli askerliğin temel eğitiminin kalktığı yönündeki açıklamasından sonra, şoka giren Burdur esnafı halâ şokun içinde.

1- *Recep Kalkan:* Bedelli askerliğin kaldırılması Burdur ekenomisini bir hayli sarsmaktır. Biz esnaf olarak bu konuda üzgünüz. Burdur Esnaf ve Sanatkârları Odaları Birliği Başkanı *(Burdurlu'nun Sesi Gazetesi, 24 Kasım 2011)*

2- *BUTSO Başkanı Yusuf Keyik:* Bedelli askerliğin kalkması, Burdur ekonomisine ciddi kayıplar verir *(Burdurlu'nun Sesi Gazetesi, 24 Kasım 2011)*

3- Burdur'da hareketli, yoğun bir gündemin yaşandığı bir haftayı daha geride bırakıyoruz. Hiç kuşkusuz, döviz bedelli askerlik hizmetinde 21 günlük temel eğitimin kaldırılma kararı, bu hafta Burdur'da gündemin en çok konuşulan konusu oldu. *(Kürşat Tuncel, Yenigün Gazetesi, 27 Kasım 2011)*

4-Dövizle askerîik yapanların yurt dışından 21 günlük temel eğitim için yılda 4 dönem geldiği şehrimizde, temel askerlik eğitiminin kaldırılacak . olmasına karşı, tepkiler giderek büyüyor.

Gazi Caddesi üzerindeki bir işyeri sahibi, dükkanının camına 'Bedelli askerimizi geri istiyoruz' yazılı pankart asarak, sesini duyurmaya çalışıyor.

Burdur ekonomisinde şehir merkezinde önemli bir yeri olan döviz bedelli askerlik uygulamasında, temel eğitimin kaldırılmasıyla bazı esnafların büyük bir ekonomik kayıp yaşayacağı tahmin ediliyor. Dövizle askerliğin 4 dönemden 6 döneme çıkarılmasını bekleyen Burdur esnafı, temel eğitimin kaldırılma kararının ardından şaşkına döndü. *(Yenigün Gazetesi, Burdur, 27 Kasım 2011)*

5- Döviz bedelli askerlikte 21 günlük temel eğitimin kaldırılmasının ardından, Burdur'un tek gündemi bedelli askerlik konusu oldu. Esnaflar her geçen gün artarak tepkilerini ortaya koyuyor. Bedelli askerlerden en fazla kazanç elde edilen iş alanlarının başında fotoğrafçılar geliyor. Derya Fotoğrafçılık adlı işyerinin camına 'Bedelli askerimizi geri istiyoruz' yazılı pankart asıldı. Derya Fotoğrafçılığın sahibi Emrah Aksel, yetkililerden esnafı tatmin edecek bir açıklama gelmezse, tepkilerini eyleme dönüştüreceklerini söyledi. *(Burdur Gazetesi, 28 Kasım 2011)*

Burdur Sivil Toplum Kuruluşlarından Bedelli kaybını Telafi edecek 4 öneri

1 -Burdur Alay Komutanlığı; asker sayısı artırılmak sureti ile Askeri birliğe dönüştürülmeli, Profesyonel Asker yetiştirilmesinde önemli üs olmalı.

2-Büyük illere sıkışıp kalmış askeri okulların Burdur'a kaydırılması sureti ile kaldırılan bedelli askerin il ekonomisine katkısı telafi edilmelidir.

3- Menmet Akif Ersoy Üniversitesine (MAKÜ) ilave 3 veya 4 Fakülte daha açılmak sureti ile zaman içerisinde bedelli askerin il ekonomisine katkısı telafi edilmelidir.

4-Burdur ili Bölgesel Teşvik Mevzuatında; 2.Bölge iller arasından çıkarılarak, 3 veya 4.ncü Bölge iller arasına alınmalıdır. Bu şekilde yatırımcı desteği sağlanmalıdır. *(Yenigün Gazetesi Burdur, 30 Kasım 2011)*

Burdur heyetiyle görüşen Milli Savunma Bakanı İsmet Yılmaz; Burdur, mağdur olmayacak

Vali Süleyman Tapsız başkanlığındaki Burdur heyeti, 28 Kasım 2011 Pazartesi günü, Ankara'da Milli Savunma Bakanı İsmet Yılmaz'ı makamında ziyaret etti.

Burdur Belediye Başkanı Sebahattin Akkaya, ilimiz Milletvekilleri Bayram Özçelik ve Hasan Hami Yıldırım'ın da katıldığı ziyarette, Milli Savunma Bakanı Yılmaz'a dövizle bedelli askerlik hizmetinde 21 günlük temel eğitimin yapıldığı Burdur'da, bedelli askerlerin Burdur ekonomisine sağladığı katkılar aktarıldı. *(Yengün Gazetesi, Burdur, 30 Kasım 2011)*

Burdur'a "Bedelli" Teşviki

Yılda yaklaşık 20 bin kişinin askerlik için geldiği ilimize, döviz bedelli askerlikte temel eğitimin kaldırılmasından daha az etkilenmesi için birtakım çalışmalar başlatıldı. 21 günlük temel eğitimin kaldırılmasının Burdur ekonomisine zarar vermemesi için harekete geçen hükümet, teşvik sisteminde detaylı bir çalışma yapacak.

Maliye Bakanı Mehmet Şimşek, konu hakkında detaylı bir çalışma başlatıldığını duyurdu. Sabah Gazetesi Yazarı Hazal Ateş'in haberine göre; Bakan Şimşek; "Burdur'a Sanayi Kümelenmesi dikkate alınarak destek sağlanabilir dedi *(Halil İbrahim Kara - Çağdaş Burdur Gazetesi, 20 Aralık 2011)*

Kışla Caddesinde ticari hayat durma noktasında

Döviz Bedelli Askerlik uygulamasının kaldırılması ve diğer etkenlerle birlikte Kışla Caddesi'nde pek çok dükkan boşaltıldı. Bazı dükkanlarda boşaltılmamasına rağmen, kapısına kilit vurularak açılmaz oldu.

Bedelli askerlikte 21 günlük temel eğitim uygulamasının kaldırılması Kışla Caddesi esnafının ticari hayattan tamamen kopmalarına neden oldu. (Burdur Gazetesi, 18 Şubat 2012)

Sümer Ezgü'den, Burdur Gölü'nü kurtarma çalışmalarına destek

Doğa Derneği'nin Burdur Gölü'nü korumak, Göl'ün çekilmesini engellemek için yürüttüğü çalışmalara, Türk Halk Müziğinin önde gelen sanatçılarından, Burdur'da büyüyen Sümer Ezgü'den destek geldi.

Doğa Derneği'nin 'Burdur Gölü Projesi' kapsamında çektiği 'damla sulama' konulu kısa filmde yer alan Sümer Ezgü, Burdur Gölü'nün, Burdur için önemini anlatarak Göl'ün yok olmaktan kurtulabilmesi için hemşehrilerinden destek istedi.

Burdur Gölü kıyısında gerçekleştirilen çekimler sırasında basın mensuplarına açıklama yapan ünlü sanatçı Sümer Ezgü, Burdur Gölü hakkında şunları söyledi:

"Benim ve yaşıtlarım olan bütün arkadaşlarımın çocukluk yılları Burdur'da ve Burdur Gölü'nde geçti. Yüzmeyi biz bu Göl'de öğrendik. Burdur Gölü'nde dikkuyruk ördekleriyle, karabataklarla birlikte yüzdük. Kayıklara bindik, optimist ve benzeri su sporiarı yaptık, güneşlendik. Ne yazık ki hemşehrilerim yıllar geçtikçe Göl'e daha az uğrar oldu. Çünkü göl hem gittikçe kirlendi, hem de gözle görülür bir şekilde çekilmeye başladı. Eğer bunu fark edip biran önce harekete geçmez ve gölümüzü kurtarmak için tüm Burdurlular el ele vermezsek çok geç olabilir." *(Yenigün Gazetesi Burdur 28 Ağustos 2011)*

Burdur Göllündeki çekilme devam ediyor

• Şehrimizdeki en önemli doğal varlıkların başında gelen Burdur Gölü'ndeki çekilme devam ediyor. Son 35 yılda üç'te biri kuruyan Burdur Gölü, su seviyesini de 12 metre 25 santim kaybetti. Son yıllarda Akşehir Gölü ve Tuz Gölü gibi çok sayıda doğa harikasının göz göre göre kuruduğunu belirten uzmanlar, Burdur Gölü için acilen önlem alınması gerektiğini belirtiyor.

• Doğa Derneği, Burdur Gölünde yaşanan kuruma ile ilgili "Göl Yoksa Burdur da Yok" adında bir kitapçık yayımladı. Kitapçıkta göl'de yaşanan tehlikeli sürece dikkat çekiliyor.

Havzada 1995'ten bu yana yağışlı bir döneme geçilmesine karşın göl'ün su seviyesinin düşmeye devam etmesi, sorunun çok daha büyük olduğunu gösteriyor.

• Göl'le ilgili bilimsel çalışmaların sonuçlarına göre, gölü besleyen akarsulardaki suyun barajlarda tutulması ve yeraltı sularının sondaj kuyularıyla aşırı miktarda çekilmesi, göl'ün sonunu hazırlıyor... *(Yenigün Gazetesi, Burdur, 02 Aralık 2011)*

Burdur Gölündeki "Su kaybı" yağışlarla telafi edilecek

Megastar Tarkan'ın kuruma tehlikesiyle karşı karşıya kalan Burdur Gölü'nün korunması için çağrıda bulunmasının ardından, Orman ve Su İşleri Bakanı , Prof. Dr. Veysel Eroğlu, korkulacak bir şey olmadığını, yağmur ve kar yağmasıyla göl seviyesinin normale döneceğini belirtti. *(Burdur Gazetesi, 13 Aralık 2011)*

Burdur Gölü'nün kurumasının nedeni yağışlardaki azalma değil

Süleyman Demirel Üniversitesi Eğirdir Su Ürünleri Fakültesi öğretim üyesi Yrd. Doç. Dr. Erol Kesici Burdur Gölü Havzası'nda 1995'ten beri yağışlarda artış olduğunu, göldeki çekilmenin nedeninin Orman ve Su İşleri Bakanı Veysel Eroğlu'nun iddia ettiği gibi yağışlardaki azalma olmadığını belirtti. Orman ve Su İşleri Bakan Veysel Eroğlu, pop müziğin megastarı Tarkan'ın kuruma tehlikesiyle karşı karşıya kaldığı için korunması çağrısında bulunduğu Burdur Gölü'nde korkulacak bir şey olmadığını, yağmur ve kar yağmasıyla göl seviyesinin normale döneceğini savunmuştu.

Burdur Gölü de dahil olmak üzere Göller Bölgesi'ndeki pek çok gölde 30 yıldan bu yana bilimsel çalışmalar yürüten Yrd. Doç. Dr. Erol Kesici, Türkiye'deki uluslararası koruma altına alınmış 13 Ramsar Alanı'ndan birisi olan Burdur Gölü'nün su seviyesindeki düşüşün en önemli nedeninin, gölün doğal yapısına müdahale edilerek, gölü besleyen akarsuların göle ulaşmasının engellenmesi olduğunu söyledi. Kesici, gölü besleyen irili ufaklı bütün akarsuların

sularının, bu akarsular üzerinde plansız olarak ve gölün beslenmesi düşünülmeden inşa edilen baraj ve göletlerde tutulduğunun ve yer altı sularının sondajlarla aşırı miktarlarda çekildiğinin altını çizdi. Sadece havzadaki en büyük akarsu olan Bozçay ve kolları üzerinde 14 baraj ve gölet olduğunu ifade eden Kesici; "Tasarruflu sulama yöntemleri kullanılmadığında barajlarda tutulan bu su da heba oluyor" dedi. *(Çağdaş Burdur Gazetesi, 14 Aralık 2011 - Ses -15 Gazetesi, Bucak, 15 Aralık 2011)*

Burdur Gölü kuruyor

Burdur Gölü; Türkiye'nin en hızlı kuruyan göllerinden biri olarak biliniyor. Türkiye'nin uluslararası öneme sahip 13 Ramsar alanından biri olan göl yağışlarda azalma olmamasına rağmen son 35 yılda suyunun üçte birini kaybederek gölün su seviyesi 12 metre 25 santim düştü.

Gölü besleyen akarsuların üzerine inşa edilen baraj ve göletler, bu akarsuların Burdur Gölü'ne ulaşmasını engellerken göl çevresinde açılan çok sayıda sondaj kuyusu da gölü besleyen yer altı suyunun azalmasına neden oluyor. *(Yenigün Gazetesi, Burdur, 15 Aralık 2011)*

DOĞA Derneğinden SOS çığlığı: Göl yoksa, Burdur'da yok

Doğa Derneği'nin bir süredir Burdur Gölü'ndeki aşırı çekilmeye dikkat çeken çalışmalarına, gölün karşı kıyısındaki Senir'de yapılan etkinlikle devam edildi. Etkinlik kapsamında Burdur Gölü'ne sadakat yolculuğu yapıldı. Doğa Derneğini Genel Başkanı Güven Eken, dernek genel merkez yöneticileri, üyeleri, protokol mensupları, sanatçılar, vatandaşlar, öğrenciler ve doğaya duyarlı kişilerden oluşan topluluk, gölün çekilen bölümünde 'S.O.S' biçminde düzen alarak, gölün S.O.S. (imdat) sinyali verdiğini aktardılar.

Programa Belediye Başkanı Sebahattin Akkaya, Başkan Yardımcısı Hasan Duygulu, Milletvekili Ramazan Kerim Özkan, İl Genel Meclisi Başkanı İbrahim Ekici, İl Özel İdaresi Genel Sekteri İbrahim Şimşek, Burdurlu ses sanatçısı Sümer Ezgü, sivil toplum kuruluşları, ilk ve yüksek öğretim öğrencileri, muhtarlar, öğretmenler, Isparta, Ankara, İstanbul, Antalya'dan gelen vatandaşlar ve Diyarbakır Hasankeyf'ten gelen Doğa Derneği üyeleri ile diğer davetliler katıldı.

Kent merkezinden ve ülkenin dört bir yanından araç ve otobüslerle gelen Doğa Derneği üyeleri, Burdur Gölü'nün Senir kasabası altındaki bölümünde buluştu. Topluluğun

oluşturulmasının ardından dikkuyruklu bereler, kırmızı yağmurluklar ve çeşitli dövizlerle gölün çekilen alanlarına doğru yürüyüşe başlandı. 100 metrelik yürüyüşün ardından çekilen alanda SOS yazısı içerisinde düzen alan katılımcılar, daha sonra yere uzanarak tepkilerini ortaya koydu. Faaliyetin sonunda katılımcılar doğa yazılı büyük bez afişin önünde toplanarak Türkiye'ye ve dünyaya Burdur Gölünden seslendi. *(Haber; Haluk Sağlam – H. Sivrikaya, Yenigün Gazetesi, 08 Ocak 2012 - Burdur Gazetesi, 09 Ocak 2012)*

Burdur Gölü Belgeseli

Burdur Gölü'nün su seviyesindeki düşüşe dikkat çekmek amacıyla, örceki gün Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi (MAKÜ) Konferans Salonunda, Doğa Derneği gönülleri tarafından çekilen "Göl Yoksa Burdur'da Yok" belgeselinin galası yapıldı.

Konuşmaların ardından Doğa Derneği gönülleri tarafından hazırlanan "Göl Yoksa Burdur'da Yok" belgeseli izletildi. *(Yenigün Gazetesi, Burdur, 08 Ocak 2012)*

Burdur Gölü ve çevresinde 465 bitki çeşidi bulunuyor

Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi'nin yaptığı araştırmada Burdur Gölü çevresinde toplam 465 bitki çeşidi tespit edildiği ve bunlardan 49'unun endemik olduğu ortaya kondu. *(Yenigün Gazetesi, Burdur, 04 Ocak 2012)*

Burdur Gölü çekilmeye devam ediyor

Dünyada her yıl 2 Şubat günü "Dünya Sulak Alanları Günü, olarak kutlanıyor. Türkiye'nin 13. Ramsar alanından biri olan Burdur Gölü, Dünya Sulak Alanları Günü'nde de çekilmeye devam etti ve göl seviyesi 842,85 metreye düştü.

Burdur Gölü, son 35 yılda suyunun yaklaşık üçte birini kaybetti. Bu süreçte göl seviyesinde 12 m 25 cm'lik bir alçalma meydana geldi ve gölün yüzey alanı 228 km^2'den 153 km^2'ye geriledi. Gölü besleyen yer üstü sularının barajlarda tutulması ve yer altı sularının sondaj kuyularıyla aşırı miktarlarda çekilmesi gölün sonunu hazırlıyor. *(Çağdaş Burdur Gazetesi, 03 Şubat 2012)*

Kuşlar, Burdur Gölü'nü terk ediyor

Son yıllarda hızla kuruyan Burdur Gölü'nde yapılan Kış Ortası Su Kuşu Sayımları (KOSKS), Burdur Gölü'nün suyundaki azalmaya bağlı olarak dikkuyu-

ların sayısınında azaldığını ortaya koydu. Doğa Derneği tarafından 5 kişilik bir ekiple gerçekleşitirilen sayım, gölde kışlayan dikkuyrukların sayısında geçen seneye göre yüzde 64 azalma olduğunu ortaya koydu. Geçen sene gölde 1.250 dikkuyruk gözlenmişken, bu sene 454 dikkuyruk gözlendi. *(Yenigün Gazetesi, Burdur, 12 Şubat 2012)*

Sagalassos'u geçen yıl, 18 bin 879 kişi ziyaret etti.

Burdur Müze Müdürlüğü yetkilerinden edinilen bilgiye göre, antik kentin ziyaretçi sayısı, önceki yıla oranla azalırken, ziyaretçilerden elde edilen gelir ise arttı.

Sagalassos Antik Kenti'ni 2010 yılında 19 bin 528 kişi ziyaret ederken, geçen yıl bu sayı 18 bin 879 kişide kaldı. Ziyaretlerden elde edilen gelir,

2010 yılında 52 bin 205 lirayken

2011 yılında 55 bin 845 liraya yükseldi.

Antik kent, geçen yıl en çok Mayıs ayında ziyaret edildi. Mayıs ayında 3 bin 146 kişi antik kenti gezdi. *(Ses -15 Gazetesi, Bucak, 07 Ocak 2012)*

Afrika'da kıtlık, Burdur'da Pazar Duası

Şarka bakmaz, garbı bilmez görgüden yok payesi,
Bir kızarmaz yüz, bir yaşarmaz göz bütün sermayesi...
M. Akif ERSOY

Medeni ülkeler sömürdüklerini iade etseler geride neleri kalırdı acaba?. Güçsüzün elindekini alıp da semizleştiklerini bilseler insan içine çıkmamaları gerekir ama, nerede o yüz.

Irak'ta, Somali'de ölen de Müslüman sonuçta. En faydalısı yaşamayanıdır. Terörist de vur, Demokrasi getiriyorum de vur, BOP de vur, hop de vur. Zeval görmesin saltanatın yeter ki.

Anadolu'da yaygın pazar duası buna bir örnek. Burdur'da karşılaşmıştım ilk. Hamd etmiştim böyle bir medeniyetin içinde doğduğuma. Hayıflanmıştım birazda bizim oralarda neden yok diye. Arap'ta yok böylesi. Bir bizde. Varsa Türk Müslümanlığı, bu işte.

Sözler Türkçe. Ahilik müessesesinin günümüze yansıması belli ki..

Teke yöresine (Burdur, Isparta, Gelendost, Dinar v.b) yolu düşenler bir pazar yeri ziyaretinde bulunsunlar, anlarlar ne demek istediğimizi.

Kaynağını araştırdık.

Hacı Hamit Hafız döneminde Burdur UIu Cami civarında kurulan Salı Pazarında okunmak adetten iken bir ara unutulur nasılsa. Daha sonra emekli

din görevlisi Suat Can tarafından uzunca olan ilk metin biraz kısaltılarak şimdiki halini alır. Aşağıdaki metin şimdiki Pazar Camii din görevlisi Hüseyin Hoca'dan alınmıştır.

Tezgâhların yerlerini aldıkları, pazarın hareketlenmeye başladığı sıra bir "amin" sesi en yakın minareden. Oturan doğruluyor, tartılar donduruluyor, ara veriliyor maddi, dünyevi olan ne varsa. Hayat duruyor bir dua miktarınca. Alıcı, satıcı, hamal, şoför, küçük, büyük el açıyor kim varsa. Kadın, kız, kızan, İstiklâl Marşımızı dinler gibi, ihtiram duruşu alıyor yerini hareketliliğin dua bitimine kadar. Buyurun "amin" diyelim birlikte, Burdur'da okunan duamıza. Örnek olması dileği ile diğer pazarlarımıza.

Elhamdülillahi Rabbil âlemin.

Vessalâtü vesselâmü alâ Rasülinâ

Muhammedin ve alâ âlihi ve sahbîhî ecmaîn.

Âlemlerin Rabbi olan Yüce Allahımız.

Yalnız sana ibadet eder,

Yalnız senden yardım dileriz.

Sen affedicisin, bizi affeyle!

Bizi doğruluktan ayırma ya Rabbi

Alışverişimizi kolaylaştır.

Rızkımızı bollaştır.

Haramdan uzaklaştır.

Helaline ve hoşnutluğuna ulaştır.

Her türlü zorluktan, yokluk ve darlıktan, aldatmak ile aldatılmaktan bizi koru.

Ticaretimizi hareketli,

Kazancımızı bereketli.

Sağlık ve sıhhatimizi devamlı kıl.

Pazara gelen satıcı ve tüketiciye kolaylık ver. Bizi kuraklık ve açlık ile terbiye etme.

Rahmet ve bereketini esirgeme ülkemizden

Ya Rabbi!

Yüce Mevla'mız.!

Yapmış olduğumuz bu duayı Kâbe-i Muazzamada Ravzai Mutahharada yapılan ve zatınca kabul olan dualara ilhak eyle Ya Rabbi.

Süphane Rabbike Rabbil izzeti amme yasifûn.

Vesselamun alel mürselin.

Velhamdülillahi Rabbil âlemin.

*(El -Fatiha!.. (**Osman Erenalp,** Yenigün Gazetesi, Burdur, 02 Eylül 2011)*

Burdur'da 3 Faytoncu kaldı

Burdur'da 40 yıldır faytonculuk yapan Habip İnarlıoğlu, Burdur'da 3 tane fayton kaldığını söyledi. Faytoncuların en çok gurbetçiler ve bedelli askerlerden kazandığını dile getiren faytoncu Habip İnarlıoğlu, Ramazan Ayı'nda para kazanmadıklarını söyledi. Faytoncu Habip İnarlıoğlu: 'Ramazan Ayı boş geçti. Hiç bayram gibi değildi, biz bu hayvanlara yaz kış bakıyoruz, yemini alıyoruz, fakat yem alacak para kazanamıyoruz. Evimize ekmek götürürüz diye Valilik önünde bekliyoruz. Bizi Vali Bey görüyor, Emniyet Müdürü görüyor, Belediye Reisi görüyor, onlar bir şey demiyor ama bazen bir belediye çavuşu geliyor, kalkın buradan diyor. Bizde yer değiştirmek zorunda kalıyoruz' dedi.

Burdur'da 120 faytoncudan sadece 3 tane kaldığını dile getiren Habip İnarlıoğlu: Eskiden taksi yoktu, otobüs yoktu, insanlar faytona biniyordu. Bizde taksiciler gibi kazanıyorduk. Şimdi bazen siftahımız olmuyor bazen de düğünler, sünnetler oluyor 50-60 TL'ye gidiyoruz. Bize eskiden olduğu gibi vatandaşların ilgi göstermesini istiyoruz, yanımızdan geçtikleri zaman burun kıvırmasınlar, zaten 3 tane kaldık, bize sahip çıksınlar' diye konuştu. *(Burdurlu'nun Sesi Gazetesi, 05 Eylül 2011)*

Burdur'un ilk ve tek kadın taksicisi, Sabahat abla

Burdur'un ilk ve tek kadın taksicisi Sabahat Nuray Sezer, kadınların taksi hizmetinden yararlanması için kadınlara özel taksicilik hizmeti veriyor. Burdur Devlet Hastanesi önünde 5 aydır taksicilik yapan; Kadın ya da erkek müşterilerin arabaya bindiği zaman kadın taksici gördüklerinde memnun olduğunu dile getiren taksici 46 yaşındaki taksici Sabahat Nuray Sezer; 'Taksi Durağından çağırılıp gidiyoruz. Müşteri arabaya binmeden önce beni görünce şaşırıyor, bazı müşteriler ise arabaya bindikten sonra beni görüp, gülümseyerek 'abla helal sana' diye beni tebrik ediyorlar dedi. *(Burdurlu'nun Sesi Gazetesi, 14.09.2011)*

Burdurlu sipsi sanatçısı Hüseyin Demir Dünya şampiyonu oldu

Burdurlu Sipsi Sanatçısı Hüseyin Demir, 22 Ağustos-1 Eylül tarihlerinde Bulgaristan'da düzenlenen Dünya Folklor yarışmasından birincilikle döndü. 21 ülkeden 72 yarışmacının katıldığı World Champınshıp Of Folklore World Folk 2011 adlı yarışmaya, Süleyman Demirel Üniversitesi Oda Orketrası ile katılan Hüseyin Demir, çifte sipsi ve tek sipsi ile yaptığı gösteri ile büyük beğeni topladı ve altın madalyayı kazandı. Bunun yanı sıra ekibi ile birlikte bağlama ve halk oyunu dalında da ödül kazanan ekip, 4 altın madalyayı ülkemize kazandırdı. Yarışmada ayrıca tüm grup üyelerine apsolit ödülü verildi.

Bulgaristan'ın Burgas şehrinde yapılan ve yarışmanın yapıldığı tarihlerde, farklı şehirlere taşınan yarışmada, Burdurun yöresel çalgısı sipsiyi tanıtan Hü-

seyin Demir; "22 Ağustos-1 Eylül arasında Bulgaristan'ın Burgas bölgesinde yapılan Dünya Folklor Yarışmasına katıldık. Isparta Süleyman Demirel Üniversitesi Oda Orkestrası, halk dansçı ve bağlama sanatçısı ile katıldığım yarışmada, sipsi ile altın madalya aldım. Aynı zamanda ilk defa, uluslararası arenaya taşıdığım ve kendi yaptığım çifte sipsi ve sipsi gösterilerinde yapılan değerlendirme sonucu dünya birincisi olarak ilan edildim. Bu enstrümanımızla ülkemize ve ilimize bir altın madalya getirdim. Çok mutluyum. Genç nesile iyi örnek olmaya çalışıyorum. İnşallah daha iyi işler yapacağım. Bu enstrümanın üretimini de yapmaktayım." diye konuştu.

Burdurlu sipsi sanatçısı Hüseyin Demir, kendi üretimi olan çifte sipsiyi de ilk kez uluslararası platforma taşımış oldu. Sipsi çalmanın yanı sıra üretimini de yapan Hüseyin Demir, çifte sipsinin yaygınlaşması için çalışmalarda yapmayı planlıyor. (Hacer Zeren, Burdur Gazetesi *(05 Eylül 2011), Belde Gazetesi (Ankara - AA 07 Eylül 2011)*

Dirmilli Hüseyin Demir Sipsisiyle Dünya birincisi oldu

Dirmil ilçesinin yetiştirdiği yerel sanatçılarımızdan, sipsi üstadı Hüseyin Demir; 22 Ağustos -1 Eylül tarihleri arasında Bulgaristan'da düzenlenen Dünya Folklor Şampiyonasına (World Folk 2011) katıldı. Dimilli sipsi sanatçımız Hüseyin Demir Bulgaristan'da düzenlenen Dünya Folklor Şampiyonasında "Solo Performans" kategorisinde birinci oldu. Türk Müzik Kültürünün ve yöremizin önemli müzik enstrümanlarından olan sipsiyi dünya çapında, evrensel anlamda tanıtarak adını duyurarak, ülke müziğimizin tanıtım elçisi olarak büyük bir başarıya imza atarak gurur kaynağı olmuştur.

Demir, Dünya Folklor Festivalleri Birliğinin organize ettiği yarışmada, sipsi ile yöremize ait parçalarla Bulgaristan'ın çeşitli kentlerinde konserler verdi. Elde ettiği bu başarısı ile yöremizin en önemli üflemeli çalgılarından biri olan Sipsiyi en iyi şekilde tanıtmış oldu. Sanatçımızı bu başarısından dolayı kutluyor, başarılarının devamını diliyoruz.

Uluslararası düzeyde temsil edilen sipsi; sulak yerde yetişen kargı bitkisinin gövde kısmından yapılan, üstte 5 ve altta 1 olmak üzere 6 perdeden oluşan müzik aletidir. Üç ana bölümden oluşur.

Ses çıkarma özelliği olan ve titreşim sonucu ses veren ağızlık kısmı, Seslerin ezgiye dönüştüğü ana kalıp -Seslerin dağılımını önleyen alış, kiraz gibi ağaçların kabuğu süslenen kısım. Sipsinin öğretim şekli usta- çırak ilişkisi şeklindedir. Altınyayla ilçesinde halâ sipsiyi yapan ve çalgı aleti olarak kulla-

nan ustalar bulunmakta. İsmail Evcil, Bayram Bayraktar, Mehmet Ali Kayabaş, Ömer Erkan, Hüseyin Demir, TRT Sanatçısı Ferhat Erdem ve İsmail Türkkan yöremizin yetiştirdiği sipsi ustalarının bazılarıdır. *(Haber: Aylin Kılınç – Gölhisar Gündem Gazetesi, 09.09.2011)*

Konuk öğrenciler yöre ezgileriyle tanıştı

Burdur yöresi ezgilerinden oluşan ve MAKÜ'nün katkılarıyla düzenlenen konseri dinlemeye yabancı konukların yanı sıra, Kaymakam Osman Hacıbektaşoğlu, Belediye Başkanı Ramazan Ayaz, İlçe Milli Eğitim Müdür Vekili Hamdi Aktürk, Şube Müdürü Muhammet Deniz Solmaz daire amirleri, yabancı konuklar ve çok sayıda davetli katıldı.

Konserin açılış konuşmasını yapan Bucak Kız Teknik ve Meslek Lisesi Müdürü Ayşe Ünal; "Bucak Kız Teknik Meslek Lisesi koordinesinde düzenlenen Burdur yöresi ezgileri konserine hoş geldiniz. Bu gün burada Belçika olmak üzere 3 ülkeden gelen öğretmen ve öğrencilerimiz bulunuyor. Comennius projesi kapsamında ilçemizi ziyaret eden konuklarımıza kültürümüzü oluşturan yiyeceklerimizi, geleneklerimizi ve müziğimizi tanıtmak bizleri mutlu kılmaktadır. İnsanların ortak noktada buluştuğu tek dil müziktir. Hangi kültürde olursanız olun aynı tempoyu tutabiliyoruz. İnsanların kaynaşması arasındaki problemlerin çözülmesi bu tür etkinliklerle mümkün olmaktadır. Bu gün burada bunun güzel bir örneğini yaşayacağız. Farklı kültürleri aynı noktada birleştireceğiz" dedi.

Daha sonra Programın hazırlanmasında emeği geçenlere plaketleri verildi. Plaketlerin verilmesinin ardından Burdur yöresi ezgilerinden örnekler sunuldu, iki bölümde verilen konserde; kemanda Aslı Kılıçkaya ve Elvan Gün Duru, Viyolada Gökhan Özdemir ve Çelloda Can Çiftçibaşı, kabak kemanede Avşar Yengin, bağlamada Emre Dayıoğlu Perküsyonda Ege Kale, vokalde Zührenur Yılmaz, klavyede Onur Akıncı, sipside Ali Bedel ve bas gitarda Gökhan Özdemir hünerlerini gösterdiler. Yabancı misafirler konseri ilgi ve beğeniyle dinledi. İki bölümden oluşan konserde Burdur yöresine ait değişik ezgiler seslendirirken özellikle proje ekibi konserden büyük keyif aldı. *(Ses-15 Gazetesi, Bucak, 10 Kasım 2011)*

Sipsi Ustası Hüseyin Demir, Sipsinin özgün bir sese kavuşması için proje hazırlıyor

Uluslararası folklor festivallerinde Türkiye'yi temsil eden ve ödüllerle dönen Burdurlu sipsi ustası Hüseyin Demir, kamış farklılığı nedeniyle farklı sesler çıkaran bu müzik aletinin tek bir özgün sese kavuşması için proje hazırlıyor. Demir, dünyanın en küçük enstrümanlarından olan sipsi için hazırladığı projeyi, Kültür ve Turizm Bakanlığı'na sunacak. Kamış farklılığı nedeniyle or-

taya değişik seslerin çıkmasını bir müzik aleti için istenmeyen bir durum olarak değerlendiren Hüseyin Demir, bu farklılığın giderilmesiyle sipsinin dünya sazları ile birlikte çalınabileceğini söyledi. Kültür ve Turizm Bakanlığı ile ziraat fakültelerinin tek tip sipsi kamışı geliştirilmesi için birlikte çalışmalarını öneren Demir, bu talebini bir proje halinde önümüzdeki günlerde Bakanlığa ulaştıracağını söyledi.

Sipsinin, M.Ö. 2000'li yıllara dayanan bir geçmişi olduğunu kaydeden 30 yıllık sipsi ustası Demir, projesini şöyle özetledi:

"Muğla'nın Fethiye İlçesi ile Antalya'nın Manavgat ve Gazipaşa ilçelerinde yetişen kamışlardan üretilen sipsiler daha iyi ses veriyor. Ancak, her yörenin kamışı farklı bir ses üretiyor. Bu da istenmeyen bir durum, çünkü her sazın kendine özgü bir sesi olur ve müzikle uğraşanlar bunu iyi bilirler. Biz de sipside tek bir özgün sese ulaşmak istiyoruz. Bunu başardığımızda, Anadolu'ya özgü bu enstrümanı dünya sahnelerine taşıyabiliriz. Sipsiye, keman, piyano ve gitarın eşlik etmesini istiyorsak, bu projeyi hayata geçirmeliyiz."

8 yaşından beri sipsi çalan Hüseyin Demir, ömrünü adadığı bu müzik aleti ile dünya birinciliği kazandı. 1986'da İngiltere'deki Langollen Festivaline katılan Demir, buradaki solo performansı ile birincilik elde etti. Demir, bu yılın Ağustos ayında da Bulgaristan'da düzenlenen Dünya Folklor Şampiyonası'na da katıldı ve birincilik ödülüne layık görüldü.

Nefesli çalgılar grubundan bir Türk Halk Müziği çalgısı olan sipsi, 15- 25 santimetre uzunluğunda ince bir kamıştan yapılıyor. Çam dallarının filizlerinden, Söğüt dallarından, çavdar saplarından, kartalın kanat kemiğinden yapılan sipsilere de rastlanılıyor. 6 delikli enstrüman, daha çok bir eşlik çalgısı olarak kullanılıyor. Sipsi ile gurbet havaları, zeybekler, Teke yöresi havaları gibi ezgileri çalınıyor. Bu müzik aleti bağlama, üç telli, kabak kemane gibi çalgılarla güzel bir uyum oluşturuyor. *(Yenigün ve Ses 15 Gazeteleri 11 Kasım 2011)*

Gölhisarlı emekli öğretmen Necati Aslan; Ömrünü, Cura'ya adadı

İlimiz Gölhisar İlçesi'nde oturan emekli öğretmen Necati Aslan, gençlik yıllarında tanıştığı Anadolu'nun geleneksel telli sazlarından curaya ömrünü adadı.

Antalya'nın Kaş ilçesi'nde eserlerini sergileyen Aslan, imal ettiği ve büyük bir ustalıkla çaldığı curaların daha çok tanınıp sevilmesi için Anadolu'yu dolaşıyor.

Gölhisar'ın Ambarcık Köyü'nde doğan 57 yaşındaki Necati Aslan, Gönen İlköğretmen Okulu'nu bitirdikten sonra 26 yıl boyunca köy öğretmenliği yaptı

ve emekli olduktan sonra kendisini halk sazlarının tanıtılmasına adadı. Öğretmenliği sırasında köyleri dolaşırken Bağlama ailesinin en küçük çalgısı olan cura ile tanışan Aslan, bir türlü elinden bırakamadı ve bu geleneksel sazın daha çok tanınması ve sevilmesi için 30 yıldan fazla uğraş verdi.

Evli ve iki çocuk babası olan Necati Aslan, genç bir öğretmen iken eline aldığı cura sayesinde diğer Anadolu sazlarını da tanıma fırsatı bulduğunu söyledi. Aslan; "Zaman içerisinde onları imal etmeye de başladım. Bir süre sonra Yörüklerin ne kadar çalgısı varsa, hepsinin ustası haline geldim" dedi.

Aradan geçen sürede, curanın yanı sıra sipsi, kaval, kabak kemane ve bağlama üretimine de başladığını anlatan Aslan, bu sazların tümünü ustalıkla seslendirme yeteneği kazandığını söyledi. Aslan'ın atölyesinde, Anadolu sazlarının yanında, minyatür karasabanlar, kağnılar ve beşikler de üretiliyor. Bu ürünleri, değişik kentlerde sergileyen Aslan, ardıç ağacından haftalarca uğraşarak imal ettiği curalarını 300 liradan satıyor.

Curanın kendisi için çok önemli bir müzik aleti olduğunu belirten emekli eğitimci Aslan; "Cura, Anadolu ozanlarının heybesinde taşıyabildiği bir sazdır. Gittiği her yere onu da götürür. Bu yüzden, kuşaktan kuşağa taşınabilmiştir. Benim amacım da, bu muhteşem sazımızı gelecek kuşaklara aktarabilmek. Bunda etkili olabilirsem ne mutlu bana" diye konuştu. (Yenigün Gazetesi, *(Burdur, 17 Kasım 2011, Ses-15 Gazetesi Bucak, 18 Kasım 2011, Çağdaş Burdur Gazetesi, 18 Kasım 2011)*

Teke Kültürünün Ulu Çınarları

Teke Yöresinin Başkenti Burdurumuzun yetiştirdiği büyük sanatçılar Hamit Çine, Salih Urhan ve Araştırmacı Yazar Hilmi Güner Özkan. Teke Kültürümüzün Ulu Çınarları onlar. Her yıl olduğu gibi bu yıl da, İnsuyu Şenlikleri Etkinliklerine büyük bir disiplin ve özveri ile hazırlanarak, Burdurlularla kucaklaşmak için ilimizdeler.

Büyük üstadlar, gazetemizi ziyaretlerinde şöyle bir geçmişe uzanıverdiler, kendi anlatımlarıyla. Üstad Hamit Çine, öyküsüyle birlikte bize, son yazdığı şiiri okudu. Şiirin adı, 'Sözümü Tuttum'. Öyküsü de ilginç. Bir gelin, görümce, ileri yaşlarında, Antalya tatili dönüşü bir gezmek için uğrayıverdikleri ilimiz Burdur'da bir hafta kalıverirler. Gezerler, yerler, içerler, doyamazlar hiç birşeylerin tadına. Sonra İstanbul'a döndüklerinde, karşılarına alırlar, birinin halam, diğerinin anam dediği, pek sevdiklerini, sonra da bak derler, biliyoruz Antalya'ya tatile gideceksin, bize söz vermeni istiyoruz, tatil dönüşü mutlaka Burdur'a uğrayacaksın, Serenler Tepesi'nden Burdur'u ve Burdur Gölünü, gün batarken izleyeceksin bizim izlediğimiz gibi, Burdur Şişinden, Burdur Ezmesi'nden yiyeceksin, gezip, tozup, tanıyacaksın Burdur'u, Burdurlu'ları. Oğul, tatil dönüşü İstanbul'a döndüğünde bir şiir okur, anasına ve halasına.

Şiirin adı da 'Anam unutamıyorum, halam unutamıyorum'. İşte bu şiiri havalandıran, yani bestelendiren Hamit Çine üstadımız, muhtemelen gazetemiz yayınlandığında İstasyon Parkı'nda, dinleyicilere aktarmış, müziğiyle seslendirmiş olacak.

Üstad Hamit Çine, Burdur'da ilk ve orta mektebi bitirdikten sonra, Lise mektebini İstanbul Özel Haydarpaşa Lisesi'nde tamamlamış, sonra Burdur'a dönüp, kendi deyimiyle karasaban'ın kulpuna yapışmış, düven sürmüş, toprakla haşır neşir olmuş, kendilerine ait çiftlikte. Sonra yedek subaylık yapmasının ardından, İktisadi Ticari İlimler Akademisini bitirmiş, İzmir'de. 1958 yılında sınavla, İzmir Radyosu'na girmiş. Ardından da Ege Üniversitesi'nde Genel Folklor ve Bağlama Öğretimi dersleri verdikten sonra, emekliye ayrılmış, şimdilerde kendi deyimiyle, İzmir-Burdur arasında mekik dokumakta. Hamit Çine'nin yayınlanmış 6 kitabı, sayısız derlemesi, pekçok bestesi ve şiiri var. Teke Kültürümüze öykünüp, insanlığa kazandırdı.

Yöremizin yetiştirdiği büyük değerlerden Salih Urhan üstadımızda, o güzel anlatımıyla, anlatıyor gazetemizi ziyaretinde bizlere; Köy ilkokulunu, köyü Navlu'da okuduktan sonra, Gönen Köy Enstitüsünü bitirdiğini, ardından da Gazi Eğitim'de İlk, orta ve liselerde müzik dersleri verebilmek için, yeterlilik eğitimi ve belgesi aldığını, ardından da 1969 yılında ikinci tip sözleşme sistemiyle TRT'de çalışmaya başladığını anlatıyor Üstad Salih Urhan, 1965-1994 yılları arasında, Bakanlar Kurulu kararıyla TRT'de hocalık, şeflik ve denetçilik yapmış. Sonrasında da, Ege Üniversitesi Türk Müziği Korosu'nda görev yapmış. 2008 yılından bu yanada, o da İzmir-Burdur arasında gidip, gelmekte. Ve halen onun yetiştirdiği 5 öğrencisi, Ege Üniversitesi Konservatuarında, onun derslerini sürdürmekteler.

Üstad Salih Urhan, hangi enstrümanları çalıyorsunuz, sorumuza ilginç bir cevap veriyor; 'Çalınabilen ne varsa hırsızlık dışında herşeyi çalarım'. Evet üstad Salih Urhan, yaylı tamburdan tutunda, nefesli çalgılara, kavala, bağlamaya kadar her türlü enstrümanı çalabilmekte, ama tabi ki, temel uğraşı ve ustalığı kabak kemane üstüne. Üstad Salih Urhan'ında, yayınlanmış 5 kitabı var.

Araştırmacı Yazar Hilmi Güner Özkan, İzmir'de ikamet etmekte. Kendisi Türki Devletler, Asya Kültürü, Halk Sazları araştırmacısı. Ve bu çalışma esnasında pek çok önemli, otantik ve tarihi değer taşıyan enstrümanları, sahiplerinden bağış yoluyla toplayarak, İzmir Kültür Sanat Eğitim Vakfı'na bağışlamış ve halen bağışladığı müzik aletleri, o müzede sergilenmekte. Araştırmacı Yazar Hilmi Güner Özkan'ın müzeye kazandırdığı enstrümanlar arasında Mehmet Bedel'in, Kartal kanadı bir çığırtması, bir argunu, bir çift el birleştirilmiş sipsisi, kavalları ile Burdurlu hemşehrimiz Yazar Yusuf Erkan'ın kendisine ulaştırdığı, Dirmilli Emin Demirayak'a ait olan bağlama, Ahmet Yamacı'nın curası, İzmirli Yılmaz İpek'in tambura bağlaması, yine torun Hilkat Emir İpek ve oğul Yılmaz İpek'in bağışladıkları Hulki Rıza İpek'e ait iki önemli bağlama ve yine Mustafa İpek'in babasına İstanbul'da Manol'dan intikal eden bir cümbüş, Yeşi-

lovalı Süleyman Ünlü'den intikal eden bağlamada, Filiz Sarper Eczacıbaşı'nın Yönetim Kurulu Başkanlığını yaptığı Vakfın Müzesinde sergilenmekte.

Üstad Hamit Çine ve Üstad Salih Urhan, Burdur Belediyesi tarafından Restore edilen Piribaşlar Evinde, kitaplarının ve Yılmaz İpek'in babası namı diğer Kalın Mustafa, Mustafa İpek'e ait bağlama ile Ramazan Güngör yapımı, üç telli bağlamanın sergilendiğini vurguladılar.

Halk Müziğimizin Ulu Çınarları, üstad Hamit Çine, üstad Salih Urhan, Araştırmacı Yazar Hilmi Güner Özkan, ziyaretleriyle bizi mutlu kıldılar, kendilerine sağlıklı, mutlu, uzun ömür diliyor, Burdur'un kendilerine çok şey borçlu olduğunu vurguluyor, daha nice sanat eserlerini ilimize, ülkemize kazandırmalarını diliyoruz. *(Burdur Gazetesi, 28 Eylül 2011)*

Bucak'ta bağlamaya yoğun talep

Bucak Halk Eğitimi Merkezinin açtığı kurslardan biri de bağlama kursu. Bağlama kursuna talebin yoğun olduğunu belirten bağlama kursu veren Menderes Yağız; "Saz kursuna çok talep var. Artık günümüzde halk müziği de oldukça ilgi görüyor." dedi.

Bağlamanın özellikleri hakkında da bilgi aldığımız Yağız; "Uzun bağlamanın avantajı fazladır. Ama kısa bağlama da hemen hemen aynıdır. Kalite olarak bakılırsa özellikle sazın sapının eğri olup olmadığına dikkat edilmeli." dedi.

Menderes Yağız; "Bağlama kursuna aşırı ilgi var, ben bu sene Bucak'ta ve Çamlık Beldesinde Halk Eğitimi Merkezi tarafından düzenlenen bağlama kurslarında bağlama eğitimi verdim. 80 -100 öğrencimizi öğrettik, şu anda da halâ ilgi var. Yine Halk Eğitimde kurslarımız dolmakta. Ayrıca özel kurslarda veriyoruz kendi yerimizde" dedi.

Menderes Yağız; "Halk müziğine de ilgi çoğaldı. Halk müziği devamlı sürer, ne kadar pop müziği, caz müziği girse de halk müziği sürer. Halk müziği halkın özüdür. Uzun sap, kısa sap olaraktan öğretiliş ve öğrenme açısından bir şey fark etmez. Çünkü ikisini de notadan alacağı için değişen bir şey olmaz. İleriye yönelik uzun bağlamanın avantajı fazladır tabii. Kısa sapta fark etmez, şu anda verdiğimiz bağlama eğitimini uzun sap bağlama üzerine veriyoruz. Kalite yönünden değerlendirilirse bağlamanın sapının atık olmadığına iyi dikkat edecekler. Bağlama almak isteyen kişi satın alırken bağlamanın sapına dikkat etmeli. Perdelerde çırpma olur. Sese vurduğunda tam sesini alması lazım, istenen ses bozuk gelirse tel perdelere dokunur. Sapta bir anormallik vardır, ona iyi dikkat etmek lazım. Sazın sağırı, körü diye tabir vardır. Bağlama alınırken sazdan anlayan bir kişiyle alınması daha iyi olur. Sazlar 80 TL'den başlar,

2-3 bin TL'ye kadar, kalitesine göre değişir. Saz bir şanstır güzel seçmek lazım. Söylentilere göre sazda en güzel sesi veren ağaç, dut ağacı. Şu anda uzun sap bağlama eğitimi veriyoruz. Ama Halk Eğitime çok talep gelirse kısa sap bağlama eğitimi de veririz" dedi. *(Ses-15 Gazetesi Bucak, 02 Ekim 2011)*

Tefenni'de yeni bir bitki türü bulundu

Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi (MAKÜ) Eğitim Fakültesi Fen Bilgisi Eğitimi Anabilim Dalı Başkanı Yrd. Doç. Dr. Hasan Genç, ilimiz Tefenni ilçesinde baklagiller familyasına ait olduğu belirtilen yeni bir bitki türü keşfederek, bitkinin adını "Lathyrus Tefennicus" koydu.

MAKÜ Tefenni Meslek Yüksekokulu Müdürü de olan Yrd. Doç. Dr. Genç, yaptığı açıklamada; 2009 yılında Tefenni ilçesine bağlı Bezirgan Yaylası'nda araştırmalar yaptığı sırada yeni bir bitki türüne rastladığını ve bu bitki türü üzerinde araştırmalarını yoğunlaştırdığını söyledi.

Bitkinin sadece bu yöreye ait olduğunu tespit edince ismini; "Lathyrus Tefenni-cus" koyduğunu anlatan Genç; "Bitkinin ismini ve türünün tescili için gerekli çalışmaları yaptım ve onayı için yaklaşık üç yıl bekledim. Bitkinin, geçen ay Çin'de yayınlanan ve uluslararası nitelikte olan 'Journal of Systematics and Evolution' adlı dergide yer almasıyla, 'Lathyrus Tefennicus' ismi literatüre geçti" dedi.

Bitkinin çam ağaçlarının açıklığında yetiştiğine dikkati çeken Genç, baklagiller familyasından olduğu belirlenen Lathyrus Tefennicus'un, Türkiye'de yetişen 74 türü olduğunu kaydetti.

Önceki çalışmalarında da çeşitli bitki türleri keşfettiğine değinen Genç, "Yeni bir bitkiyi keşfetmekle gurur duyuyorum. Bitkinin ismini Tefenni olarak literatüre geçirmek güzel oldu. Tefenni'ye ve ülkemize hayırlı olsun" diye konuştu. *(Tefenni'nin Sesi Gazetesi, Yenigün Gazetesi, Burdur, 05 Ekim 2011)*

İl Kültür ve Turizm Müdürü Mehmet Tanır: Gölhisardaki Yâren Gecesi Burdur ve ülkemiz kültüründe önemli bir yere sahiptir

Kültür ve Turizm Bakanlığının somut olmayan kültürel miras'ın korunması ve yaşatılmasına büyük önem verdiğini belirten İl Kültür ve Turizm Müdürü Mehmet Tanır; Teke Yöresi'nin Başkenti Burdur'un Gölhisar ilçesinde düzenlenen "Teke Yöresi Yâren Gecesi" Burdur ve Ülkemiz kültüründe önemli bir yere sahiptir dedi. *(Ses-15 Gazetesi, Bucak, 09 Ekim 2011)*

Kültür Müdürü Tanır, 81 İl Müdürünün sözcülüğünü yaptı

27-30 Eylül 2011 tarihleri arasında Ankara'da Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından, İl Kültür ve Turizm Müdürleri için düzenlenen seminerin açılış konuşmasını 81 İl Müdürü adına Mehmet Tanır yaptı.

İldeki çalışmaları yakından takip eden Kültür ve Turizm Bakanı Ertuğrul Günay; yeniliklere açık Bakanlık vizyonuna sahip, İlinin kültür ve turizm düzeylerini yükseltmeye çalışan, devletin genel bütçesi yanında yerel imkanları projeler yapıp hayata geçiren, İlin Valisi milletvekilleri, bürokratları, sektör temsilcileriyle, basınla ve sivil toplum kuruluşlarıyla birlikte ve uyumlu çalışabilen, ekip çalışmasına sahip lider olabilen müdürleri teşvik ediyor.

Bakanlık tarafından Ankara'da gerçekleştirilen İl Kültür ve Turizm Müdürlerine Yönelik seminerde Burdur'da yaptığı çalışmaları beğenen Bakan Günay, 81 İl müdürleri adına açılış konuşması görevini Burdur İl Müdürü Mehmet Tanır'a verdi. *(Gazete Detay, Burdur, 11 Ekim 2011)*

Gölhisar'da 'Teke Yöresi 4.Yâren Gecesi' düzenlendi

Gölhisar Halk Eğitimi Müdürlüğünün düzenlediği geceye; Kaymakam Kürşat Kırbıyık, Belediye Başkam Veli Cantilav, II Kültür Müdürü Mehmet Tanır, sanatçı Sümer Ezgü ve vatandaşlar katıldı.

İl Kültür Müdürü Mehmet Tanır; Yârenliğin Uygur Türkleri'nden günümüze kadar gelen bir kültür olduğunu vurgulayarak; "Bu kültürde bir muhabbet, bir birliktelik, bir güzellik vardır. İnşallah bunu da dünya kültür listesine sokabilirsek büyük bir başarı olacaktır" dedi. Belediye Başkam Veli Cantilav da, yâren gecesinin önemine dikkati çekerek;

"Örflerimizin, adetlerimizin, gelenek ve göreneklerimizin devamı, kültür varlıklarının korunması yönünde asırlardır devam eden alışkanlıklarımızı devam ettirmemiz ve gelecek nesillere iletmemiz gerekmektedir" diye konuştu.

Konuşmaların ardından Gölhisarlı halk şairi ve AA Gölhisar Yurt Muhabiri Osman Akkoç'un okuduğu şiirlerle başlayan gecede, Teke yöresi sanatçıları sipsi, kaval, cura ve bağlama çalarak, yöreye ait türküleri seslendirdiler. (Ses-15 Gazetesi, Bucak 13 Ekim 2011)

Teke Yöresi 4. Yâren Gecesi büyük ilgi gördü

Gölhisar Halk Eğitimi Merkezi tarafından düzenlenen "4. Teke Yöresi Yâren Gecesi" 10 Ekim 2011 Pazartesi günü, Gölhisar Belediyesi Kapalı Spor Salonunda gerçekleştirildi.

Programa; İl Kültür Müdürü Mehmet Tanır, Gölhisar Kaymakamı H. Kürşat Kırbıyık, Belediye Başkanı Veli Cantilav, çeşitli İl ve ilçelerin daire amirleri, Gölhisar, Burdur, Çavdır, Dirmil, Fethiye, Çameli çevresi ve köylerinde bulunan mahalli sanatçılarımız ve misafirlerin yanında TRT ve Kültür Bakanlığında çalışmış ve halen çalışmakta olan Halk müziği derlemeci ve sanatçılar ile il, ilçe ve köylerden gelen vatandaşlar da büyük ilgi gösterdi.

Programın açılış konuşmasını Belediye Başkanı Veli Cantilav, İl Kültür ve Turizm Müdürü Mehmet Tanır ve Kaymakam H.Kürşat Kırbıyık yaptılar.

Sipsi sanatçılarından oluşan sipsi topluluğu izleyicilere keyifli bir sipsi resitali yaşattı. Daha sonra Gölhisar Halk Eğitimi Merkezi halk oyunlan ekibi gösterilerini sundular. Teke Yöresi Halk kültürünün, ozan ve üstatlarının bir araya getirilerek yaşatılması ve genç kuşaklara aktarılması amacıyla düzenlenen programda Teke Yöresi kültürü tanıtılarak, özellikle müzik kültürünü bugünlere aktaran, hayatını kaybeden ozanlar ve üstatlar da rahmetle anıldı. Ayrıca, Gölhisar ve çevresinde halâ yaşayan ve teke yöresini en has haliyle temsil eden aşık ve ozanların bir araya geldiği gecede, sipsi, kabak kemane ve curalar ile yöresel müzik ziyafeti verildi.

Kaybolmaya yüz tutmuş saz ve söz ustalarının yanında, kültürel zenginliğimizin otantik örnekleri sergilenerek, belgesel nitelik taşıyan "Yâren Gecesi" halka açık olarak gösterime sunuldu. Bu etkinlikte yöremizin usta dediği mahalli sanatçılarla beraber, yeni yetişen çırak sanatçılarımıza da programda yer verildi. Geceye katılanların ortak görüşü "Gölhisar'ın Teke Yöresinin En Önemli Kültür Merkezi" olma yolunda hızla ilerlediği şeklindeydi. Dördüncüsü düzenlenen teke yöresi yâren gecesine ilgi büyüktü. Programa yerel basın ve ulusal televizyon kanallarıda yoğun ilgi gösterdi.

TRT Ankara Radyosu Sipsi ve Kaval Sanatçısı Ferhat Erdem'den kaval, sipsi ve cura gösterisiyle birlikte Türk Halk Müziği Sanatçısı Sümer Ezgü ile birlikte kardeşi Antalya Tarım Kredi Kooperatifleri bölge müdür yardımcısı ve halk oyunları usta öğreticisi Taner Ezgü karşılıklı avşar zeybeği oynadılar.

Sanatçılara ve katılımcılara verilen plaket ve belge töreninin ardından, sanatçıların tanıtımı ile ilgili takdim konuşmalarından sonra program sona erdi. *(Pınar Gazetesi, Gölhisar, 12 Ekim 2011)*

Gölhisar 4. Yâren Gecesi, büyük üstadların katılımıyla gerçekleşti

Gölhisarda 10 Ekim 2011 pazartesi günü 4.üncüsü yapılan yârenler gecesinde yöre sanatçılarının yanı sıra bir çok saz ve söz ustası yâren gecesinde buluştu.

Gölhisar Kaymakamlığı, Belediye ve Halk Eğitimi Merkezi tarafından düzenlenen yârenler gecesine yöre sanatçılarının yanı sıra bir çok sanatçı katıldı. UNESCO tarafından belgeseli yapılan Denizli Çameli İlçesinde ikamet eden cura ustası Hayri Dev kendisi gibi sanatçı olan oğulları Bayram ve Zafer Dev babalarına eşlik ettiler.

Sıra ile sanatçılar sazı ile sahne alırken geceye Kaymakam Hüseyin Kürşat Kırbıyık, İl Kültür Müdürü Mehmet Tanır, Özel İdare Genel Sekreteri İbrahim Şimşek, İl Özel İdare Meclis Başkanı İbrahim Ekici, Gölhisar Belediye Başkanı Veli Cantilav, Burdur Damızlık Sığır Yetiştiricileri Birliği Başkanı Kâmil Özcan çevre ilçelerin belediye başkanları ile vatandaşlar katıldı.

İlk olarak konuşmasını yapan Belediye Başkanı Cantilav; "Kültürümüzün elçileri, yöresel sanatçılarımızı burada toplayıp; bizlere bu geceyi hazırlayan herkese teşekkür ederim. Böyle eşsiz sanatçıları bir araya toparlayabilmek büyük bir başarıdır" dedi.

İl Kültür Müdürü Mehmet Tanır da; bu gece ile alakalı duygu ve düşüncelerini aktardıktan sonra, Gölhisar Kaymakamı H.Kürşat Kırbıyık'da; "Öncelikle bu geceyi hazırlamakta büyük bir çaba harcayan Halk Eğitimi Merkezi Müdür Yardımcısı Yılmaz Tunç'a baş sağlığı diliyorum. Bunca sanatçının bir araya gelmesinde Yılmaz Tunç'un büyük emeği olmuştur. Ayrıca bu geceye gelemeyip şu anda Hastanede yatmakta olan Halk Eğitimi Merkezi Müdürü Rıza Ertürkmen'e acil şifalar diliyorum. Bu gecede onlarında olmasını çok isterdim" dedi. Gecenin açılışı saygı duruşu ve İstiklâl Marşının okunması ile başladı. Yörenin en küçük çalgısı olarak bilinen Sipsi bir gurup sanatçı tarafından çeşitli ezgilerle çalındı. Geceye THM emekli sanatçılarından Hamit Çine'de katıldı.

Programa gelen tüm sanatçılar teşekkür belgeleriyle onurlandırıldı. Ayrıca Prof. Dr. İsa Kayacan ve Gazetemiz Yazarı Halk Şairi Osman Akkoç'a da ödülleri verildi.

Yârenler gecesinde 30'a yakın sanatçı sahne alırken UNESCO tarafından kültür elçisi olarak belgeseli yapılan Denizli Çameli İlçesinden Hayri Dev oğulları ile birlikte sahneye çıktı. Kendisine özgü cura çalan ve kendisine özgü Türküleri icra eden Hayri Dev yörenin en yaşlı sanatçısı olarak yârenlerden saygı gördü. Gecede TRT Ankara Radyosu sanatçısı Ferhat Erdem, THM sanatçısı Sümer Ezgü yöre gurbet havalarını seslendirdi. Sümer ve Kardeşi Tamer Ezgü birlikte teke yöresi Halk oyunlarından birkaç örneği birlikte oynadı.

Teke yöresi halk kültürünün, ozan ve üstatların bir araya getirilerek yaşatılması, genç kuşaklara aktarılması amacıyla düzenlenen programda, Teke Yöresi kültürü tanıtılarak, özellikle Müzik Kültürünü bu günlere aktaran hayatını kaybeden ozanlar ve üstadlar rahmetle anıldı. Ayrıca Gölhisar ve Çevresinde halâ yaşayan ve Teke Yöresini en has hali ile temsil eden aşık ve ozanların bir araya geldiği gecede, sipsi, kabak kemane ve curaları ile yöresel müzik ziyafeti verildi.

Geceye katılanların ortak görüşü; "Gölhisar'ın Teke Yöresinin en önemli Kültür Merkezi olma yolunda hızla ilerlediği, şeklindeydi. Dördüncüsü düzenlenen Teke Yöresi Yâren Gecesine büyük ilgi vardı. Programı TRT, Avrasya televizyonları çekim yaparak yâren gecesini tüm dünyaya izlettirdiler. *(Haber: İbrahim Erbay, Gündem Gazetesi, Gölhisar, 14 Ekim 2011)*

Kültür ve Turizm Müdürü Mehmet Tanır'dan: Teşekkür

İl Kültür ve Turizm Müdürü Mehmet Tanır, 4. Teke Yöresi Yâren gecesinin yaşatılmasında katkı verenlere teşekkür etti.

Tanır açıklamasında; "Gölhisar ve çevresinde mevcut; mahalli saz ve söz sanatçılarını bir araya getirerek bu sanatçıların tecrübelerini halka aktarmak ve çevredeki yöre kültürünü genç kuşaklara aktarmak amacıyla 10 Ekim 2011 Pazartesi akşamı saat 20:00'de '4. Teke Yöresi Yâren Gecesi' düzenlenmiştir. Geceye çok sayıda saz, söz üstadı ile müzikseverler ve protokol katılmıştır.

Kültürümüzün gelecek kuşaklara aktarımını sağlayan yöresel oyunlarımızın oynandığı ve halk türkülerinin icra edildiği bu gecenin gerçekleşmesini sağlayan, Yörük çalgılarını çalan, halk türkülerimizi seslendiren mahalli sanatçılarımıza, programın geniş kitlelere aktarımını sağlayan basınımıza ve programı izlemeye gelen halkımaza katkılarından dolayı teşekkür ediyoruz" dedi. *(Çağdaş Burdur Gazetesi, 26 Ekim 2011) – Ses 15 Gazetesi, Bucak, 27 Ekim 2011)*

Burdur'da muhtarlar yeni Derneğini kurdu

Burdur merkez Şirinevler mahallesi muhtarı Ahmet Emre başkanlığında Burdur da yeni Muhtarlar Derneği kuruldu.

Muhtarlar Derneği "Tüm Muhtarlar Derneği" olarak Şirinevler mahallesi muhtarı Ahmet Emre başkanlığında ilk basın toplantısını Oskar pastanesin de yaptı. Bu toplantıya Burdur merkez mahalle muhtarları ile birlikte merkeze bağlı köy muhtarları ile ilçe ve ilçelere bağlı köy muhtarları katıldı. *(Oğuzeli Gazetesi, Bucak, 15.10.2011)*

Sagalassos eserleri Belçika'da sergileniyor

İlimiz Ağlasun ilçesi Sagalassos antik kentinden çıkarılan eserler 'Dreams of City-Sagalassos' ismiyle Belçika'nın Tongeren Galya-Roma Müzesinde sergilenmeye başlandı. Sergi 29 Ekim 2011 tarihinden, 18 Haziran 2012 tarihine kadar açık kalacak.

Sergide toplam 238 eser arasında başta İmparator Hadrian Heykel başı ve İmparator Marcus Aurelieus Heykel başı gibi eserlerin yanı sıra figürinler, sikkeler, kabartma ve frizler, takılar, çanak ve çömlekler, mızrak uçları gibi değerli orijinal eserler bulunuyor.

SAGALASSOS eserleri Belçika'da sergileniyor

✔ İlimiz Ağlasun ilçesi Sagalassos antik kentinden çıkarılan eserler 'Dreams of City-Sagalassos' ismiyle Belçika'nın Tongeren Galya-Roma Müzesi'nde sergilenmeye başlandı. Sergi 29 Ekim 2011 tarihinden, 17 Haziran 2012 tarihine kadar açık kalacak.

✔ Sergide toplam 38 eser arasında başta İmparator Hadrian Heykel başı ve İmparator Marcus Aurelieus Heykel Başı isimlerin yanı sıra figürinler, sikkeler, kabartma ve Troya'dan çıkarılan değerli orijinal frizler, takılar, mızrak uçları gibi eserler bulunuyor.

İlimiz Ağlasun ilçesi Sagalassos antik kentinden çıkarılan 38 eser arasında Hadrian Heykel başı ve İmparator Marcus Aurelieus Heykel Başı isimlerin yanı sıra figürinler, sikkeler, kabartma ve Troya'dan çıkarılan değerli orijinal frizler, takılar, mızrak uçları gibi eserler bulunuyor.

✔ Belçika'daki Sagalasssos sergisinin ilimizin tanıtımına ve kültür turizmine ciddi katıklar sağlaması bekleniyor. Son yıllarda arkeoloji dünyasının dikkatini çekmeyi başaran Sagalassos'taki eserler bu sergide adını daha fazla duyurma fırsatı yakalayacak.

20 yılı aşan bölümünü adadığı Türkiye'nin Toros Dağları arasında yer alan Sagalassos'ta gerçekleştirdiği rüyasının sonuçlarından

SAGALASSOS CITY OF DREAMS
29 EKİM 2011 / 17 HAZİRAN 2012
TONGEREN GALYA-ROMA MÜZESİ

yeni gün 1 Kasım 2011 Salı Sayı:17478 Telefon: 232 64 59 Fax: 233 38 93

e-posta: yenigunizle@ttmail.com internet adresi: www.burdur.yenigun.com

Belçika'daki Sagalassos sergisinin ilimizin tanıtımına ve kültür turizmine ciddi katıklar sağlaması bekleniyor. Son yıllarda arkeoloji dünyasının dikkatini çekmeyi başaran Sagalassos'taki eserler bu sergide adını daha fazla duyurma fırsatı yakalayacak.

Belçika'lı bir ailenin çocuğu olan Marc Waelkens 6 yaşında Troy'a ile ilgili 4 sayfalık çizgi romanı okuyup, babasına bir, "gün ben Türkiye'ye kazı yapmaya gideceğim" diyerek 42 yıl sonra ömrünün 20 yılı aşan bölümünü adadığı Türkiye'nin Toros Dağları arasında yer alan Sagalassos'ta gerçekleştirdiği rüyasının sonuçlarından bir demetinin sergileneceği 'Dreams of City-Sagalasos' adlı sergiyi açmanın mutluluğunu duyduğunu dile getirdi. K.U.Leuven Üniversitesinden Belçikalı Arkeolog Marc Waelkens aynı zamanda Türkçe konuşuyor ve Türkiye'ye hayran olduğunu söylüyor.

K.U.Leuven Üniversitesi'nden Belçikalı Arkeolog Marc VVaelkens, "bu sergi için çok seviniyorum, çünkü bütün parçaları ben kendim seçtim. Her tarafta işler devam etti ve sergilendi. Çok mutluyum ve sergi 18 Hazirana kadar devam edecek" dedi. *(Yenigün Gazetesi, Burdur, 01 Kasım 2011)*

Piribaşlar Evi, bağışlarla Etnografya Müzesi'ne dönüştü.

Açılışının önceki hafta yapıldığı Piribaşlar Evi, bağışlanan, Burdur'a ait çok çeşitli eşya ve eserlerle Etnografya müzesi işlevi görmeye başladı. Oluklaraltı mevkisinde, Mısırlılar Evi'nin karşısında bulunan Piribaşlar Evi, 19. yüzyılın izlerini günümüze taşıyor. Piribaşlar Evi; Alaca dokuma tezgâhları, eski döşeme ve mobilyaları, müzayede ve dinlenme salonları, bahçesi, balkonları, ayrı amaçlar için dizayn edilmiş odaları ve diğer özellikleriyle Burdurlu kişilerin ve turistlerin ilgi odağına girdi.

Burdur'un köklü ailelerinden olan Piribaşlar ailesinden alınıp, restorasyon yapıldıktan sonra herkesin kullanımına açılan evin; Edebiyat odası, Başkanlık odası, Toplantı salonu, Konferans salonu, Dokuma Odası, Sergi salonu ve bahçesi bulunuyor.

Burdur Belediyesi tarafından restorasyon ve yenileme çalışması tamamlanıp, halkın kullanımına açılan Piribaşlar Evi, on sekizinci ve on dokuzuncu

Piribaşlar Evi, bağışlarla Etnografya Müzesi'ne dönüştü

evin; Edebiyat Odası, Müzik Odası, Başkanlık Odası, Toplantı Salonu, Konferans Salonu, Dokuma Odası, Sergi Salonu ve bahçesi bulunuyor.
Burdur Belediyesi tarafından restorasyo

PİRİBAŞLAR AİLESİ
Bu evde yaşayanlar

Burdur Yıl: 58 Sayı: 19134 5 Kasım 2011 Cumartesi

yüzyılların izlerini de günümüze taşıyor. Tarihi dokusuyla bu ev, aynı zamanda yan tarafındaki Mısırlılar Evi ve karşısında bulunan Sadrazam Derviş Paşa Kütüphanesiyle, Oluklaraltı mevkisini tarihi ve turistik özelliğine kavuşturdu. Evin içerisinde, o evde yaşayanların isimlerinin listesiyle birlikte eski model mobilyalar, gramafon, Teke Yöresi müzik aletleri, yörenin ünlü sanatçılarının yayınlanan kitapları ve Burdur tanıtım kitapları, konferans için salon ve sandalyeler, Burdur'u beşeri ve yöresel ürünleriyle tanıtan duvar haritaları, alaca dokuma tezgâhı, geçen yüzyılda kullanılan ev araç ve ekipmanları yer alıyor.

Piribaşlar ailesini tanıtan ve Piribaşlar Evinde kimlerin yaşadığını aktaran listede; Osman Piribaş; Zübeyde Piribaş, Aliye Piribaş, Kemal Piribaş, Melahat Piribaş, Sevgi Piribaş (Dikici), Sema Piribaş (Dikici), Semra Piribaş, Zekai Piribaş, Sevim Piribaş, Filiz Piribaş (Pınarbaşlı), O. Cengiz Piribaş, Osman Piribaş, Zübeyde Piribaş, Ülget Baysal (Piribaş), Ziynet Ünal, Vessile Özoral, Aliye Baysal, Remzi Baysal'ın isimleri yazmakta. *(Haber: Haluk Sağlam, Burdur Gazetesi, 05 Kasım 2011)*

Macaristan, Teke Yöresini mercek altına aldı

Dışişleri Bakanlığı Kültür İşleri Genel Müdürlüğü'nün oluru ile 10 Ekim 2011-30 Kasım 2011 tarihleri arasında Ankara, Antalya, Nevşehir, Eskişehir illerinde "halk müziği" alanında araştırma yapmak üzere ülkemize gelen Macaristan Bilim Akademisi Öğretim Üyesi Etnomüzikolog (Halk Bilimci) Janos Sipos, Teke Yöresi Kültürünü mercek altına aldı. Sipos, Kültür Bakanlığı'nın izni ile Kurban Bayramının 3'üncü günü otobüsle ilimize geldi. Janos Sipos, İlimiz Etnomüzikoloğu (Halk Bilimci) Abdurrahman Ekinci tarafından Burdur girişinde karşılandı.

İlk olarak tarihi Bakibey Konağını gezen Sipos, Teke Yöresi ve Yörük Kültürünü araştırmak üzere Burdur da bir hafta kalacağını açıkladı. Çağdaş Burdur Gazetesi muhabiri Halil İbrahim Kara'ya özel açıklamalarda bulunan Sipos, Macarların kısmen Türk olduğunu söyledi. Bin 100 sene önce Türklerin Macaristan'da yaşadığını kaydeden Sipos, burada yaşayan insanların hem Türkçe, hem de Macarca konuştuğunu aktardı.

O tarihte Macar topraklarında Osmanlı Hun imparatorluğu ile Avarların oturduğunu belirten Sipos, "Bizim dilimiz Macarca fakat, Türk izleri vardır.

Biz çoktan beri bunları takip ediyoruz. Macar bestecisi, piyanocusu ve Doğu Avrupa halk müziği derleyicisi Budun Müzik Bilimi kurucumuz 1936 yılında CHP'nin daveti üzerine Türkiye'ye gelmişti. Macar ve Anadolu Halk Müziği arasında bağ kuruyor. Türkiye ile kültür ortaklığımız var. Bu araştırmayı devam ettiriyorum" dedi.

Baki Bey Konağı gezisinin ardından Burdur Merkez Değirmenler Mahallesi'nde Hasan Gürgen'in evini ziyaret eden Sipos, burada yaşam kültürü hakkında çeşitli bilgiler aldı, her bir odası tarih fışkıran evi gezdi.

Sipos, Değirmenler Mahallesi ziyaretinin ardından Burdur-Antalya Karayolu üzerine yaptırılan "Teke yöresine hoş geldiniz" yazılı teke heykelinin önünde hemşehrimiz Etnomüzikolog Abdurrahman Ekinci, Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Teke Yöresi Halk Kültürü Araştırma ve Uygulama Merkezi öğretim Üyesi İnanç Ekinci ile birlikte hatıra fotoğrafı çektirdi.

Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Teke Yöresi Halk Kültürü Araştırma ve Uygulama Merkezi'ni de ziyaret eden Sipos, Yardımcı Doç. Dr. Hatice Ekinci, Öğretim Görevlisi İnanç Ekinci'den Teke yöresi hakkında bilgi aldı. *(Halil İbrahim Kara- Aysel Kara, Çağdaş Burdur Gazetesi, 11 Kasım 2011)*

Abdurrahman Ekinci: Prof. Dr. Janos Sipos'la beş gün

Etnomüzikolog Abdurrahman Ekinci, Teke Yöresi ve Yörük Kültürünü araştırmak üzere 8 Kasım 2011 Salı günü Burdur'a gelen Macaristan Bilim Akademisi öğretim Üyesi Etnomüzikolog (Halk Bilimci) Janos Sipos ile birlikte geçirdiği beş günü anlatı:

Sipos'a "Hocam ben sizinle ilgili bir yazı yazmaya çalışsam, bu yazı için neler dersiniz?" diye sordum.

Prof. Dr. Janos Sipos şu cevabı verdi: "Burdur ili resmi makamları bana çok yardımcı oldular. İl Kültür Müdürü Mehmet Tanır, Kozluca Belediye Başkanı Gültekin Altındal resmi makamların başında idi. Özellikle emekli öğretmen Fidan Ekinci, araştırmacı derlemeci meslektaşım Abdurrahman Ekinci beni evlerine alarak bir evlat gibi baktılar. Bu yardımlar olmasa bu araştırmalar bu kadar başarılı olamazdı. Diyebilirim ki kısa zamanda çok çok başarılı, sonuçlu araştırmalar yapıldı. Herkes bana çok yardımcı oldu. Macar olduğumu anlayanlar, bilenler, duyanlar beni çok sevdi. Bu da iki halk arasında güçlü bir bağın olduğunu ispat eder. Türk Halk Sanatçıları dünyanın en güzel, en başarılı sanatçılarıdır. Abdurrahman hoca ve eşi Fidan hocahanım daha candan, daha samimi davrandılar.

Basitçe ve kısaca Türk Halk Türkülerine değinmemiz gerekirse Türkü dizilerinde pentetonik olanı azınlıktadır. Yine söylemem gerekirse, Macar halkı ile Türk halkı arasında güçlü bir bağ vardır. Macar ağıtları Türk ağıtlarının hemen hemen aynısıdır. Ninnilerde aynı sonuca vardırır. Duvarımda asılı olan curanın tipi üzerinde dururken bu cura balta tiplidir dedim. Balta bizde de

baltadır. (Elini balta gibi sallayarak tarif etti.) Macar dilinde günümüzde en az 500 Türkçe sözcük yaşamaktadır" dedi.

Janos Sipos'un çok güzel Türkçe bilip konuştuğunu kaydeden Abdurrahman Ekinci; "Ankara Türkmen Türkçesi aksanını kullanıyordu. İstanbul ağzını konuşmuyordu. Hadiiii! Gidelim gariii! Kaaaalk. Gibi sözcükleri kullanarak şaka yapıyordu.

Türk erkeklerinin eşlerine davranışlarını taklit ederken Türk kadınlarının her zaman malzeme vermeye hazır olduklarını anlattıktan sonra; Sen sus. Sen bir şeyden annamassın bir şey bilmezsin, çeneni kapat.

Sözcüklerini sesini kalınlaştırarak taklit ediyordu. Janos'un her haraketini gözlüyor izliyordum. Evrensel derleme kanunlarını kullanıyor metot ve teknikleri bizimle ayını kullanıyordu. Bir ara: 'Abdurrahman gideceğimiz yere telefon edebildik mi al telefonu telefon et' dedi. Sahaya varınca sanki oralıymış, yüz yıldır dost, arkadaş, akrabaymış gibi gayet candan, gayet içten, gayet doğal davranıyordu.

Sanki Avrupalı bir Profesör değil de onlardan biriymiş gibi davranıyordu. Bir köyümüzde patlıcan yemeği ağza alınmayacak kalitedeydi, tuzlu ve ekşiydi. Midemizi bozmak pahasına o yemeği yedik ve sonrada mide ilacı kullandık. Sahada derleme yapılacak sanatçı seçerken erkeklerden çok, kadınlara yöneliyordu. Kadınlarımızdan öncelikle ağıtlar (yakımlar) ninniler, çocuk saymacaları, çocuk tekerlemeleri üzerinde durdu" diye konuştu. *(Çağdaş Burdur Gazetesi, 18 Kasım 2011)*

Tarihi Kütüphane ayağa kalkıyor

Burdur Belediye Başkanı Sebahâttin Akkaya, Derviş Mehmet Paşa Kütüphanesinin yenileme çalışmalarını yerinde inceledi. Kütüphane hakkında bir açıklama yapan Başkan Akkaya, "Derviş Mehmet Paşa Kütüphanesi 19. yüzyılın başında Burdurlu Sadrazam Derviş Mehmet Paşa tarafından yaptırılmış. Burdur'un en zengin, en meşhur kütüphanelerinden bir tanesi iken, 1914 \ depreminde hasar görmüş. İçindeki kitapların bir kısmı alınmış Konya'ya ve Ankara'ya gitmiş. Bir kısmı ise İl Halk Kütüphanesinde bulunuyor.

1914'den 1955'lere kadar, burası virane bir şekildeydi. Daha sonra bir vatandaşın mülkiyetine geçmiş. Bunu ben eski kaynaklardan çıkardım. Günlerce bu kütüphaneyi aradım. Sonucunda ev yapıldığını gördüm. Burası tescillenmemişti ve yıkılırken hemen el koyduk ve tescillettik. Arkasından burayı sahibinden aldık. Derviş Mehmet Paşa Kütüphanesini Burdur'umuza kazandırmak için çalışmalarımız sürüyor. İhale edildi ve ihaleyi alan firma çalışmalara başladı. İhale şartnamesine göre 9 ay sonra ihaleyi alan firma bize teslim edecek" diye konuştu. *(Haber: Turgay Dinler, Burdurlu'nun Sesi Gazetesi, 09 Kasım 2011)*

BURDUR'UM (Ramazan Şenkal)

Isparta- Keçiborlu- Antalya arası,
Bir şirin ilimizdir, Burdur'umuz.
Gelen alamaz gözünü, gelir bakası,
Sizin ağırlayacaktır Burdurlumuz.

Hoş geldiniz gali, Burdur'umuza,
Bakacağız tabi ki! umduğunuza,
Biz, misafirperver Burdurlularız,
Demeyiz ki; şükredin bulduğunuza.

Biz misafire, umduğunu da bulunuz,
Değişmez misafire göre huyumuz,
Hepsi bizim için birbirinden değerli,
Var mı iyilik gibisi, hepimiz yolcuyuz.

Fazla söze gerek yok; gelin görün,
Çekilse de güzeldir, Burdur Gölüm,
Sarmış onu Burdur'un bağı, bahçesi,
Meşhurdur Burdur'da, razakı üzüm,

Üzüm olursa, ceviz olmaz mı hiç,
Ceviz ezmesi; insanı yapıyor dinç,
Sakın ola ki, tatmadım demeyin,
Niceleri enerjisiyle tattı sevinç.

Eskiden; kavunu da çok meşhurdu,
Artık oda, eski tadını bulur oldu,
Tabii ki meyvenin de her çeşidi,
Artık; Burdur'umuzla anılır oldu.

Sanayimiz; küçükte olsa çok kibar,
Burdur markasıdır, Yıldız silahlar,
Dünyanın her bir ülkesine gidiyor,
Burdur'un gururudur bu ihracatlar,

Hayvancılıkta dersen, Hollanda'yız,
Biz bu sektörün uzmanı, mimarıyız,
Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi ile,
Daha önce ilklere, imzalar atacağız.

Turizm dersen Sagalossosu var,
İnsuyu ve Müzemiz tarih kokar,
Bucak ilçesi Kremna antik kenti,
Burdur'un tarihine zenginlik katar.

Mermerciliği; her geçen gün parlıyor,
Burdura; değer üstüne değer katıyor,
Adriyatik'ten Çin Seddi-ne kadar,
Burdur mermeri artık damga vuruyor.

Şairin köyünde de, tarihin alâsı var,
Askeriye Köyündedir Teke Saraylar,
Şairinizde sizi misafir etmeye hazır,
Hiç unutulur mu bu güzel dostluklar.
(Çağdaş Burdur Gazetesi, 17 Aralık 2011

Unutulmayan Burdurlular Paneli

Bu yıl ikincisi düzenlenen 'Unutulmayan Burdurlular Paneli'nde Burdurlu Hatipzade Hacı Mehmet Refet Efendi ve Hacı Rahmi Sultan'ın hayatı konu edildi. Burdur Valiliği, Burdur Belediyesi, Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Burdur Müftülüğü, Diyanet İşleri Başkanlığı, Milli Eğitim Bakanlığı, Burdur Kent Konseyi ve Burdur Kültür ve Turizm Derneği'nin katkılarıyla hazırlanan panele; Dumlupınar Üniversitesi'nden Prof. Dr. Ali Sarıkoyuncu, Akdeniz Üniversitesi'nden Doç. Dr. Ahmet Öğke ve İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü'nden, Folklor Araştırmacısı Hülya Kökten konuşmacı olarak katıldılar.

Panel öncesi konuşma yapan Vali Süleyman Tapsız, Burdur'un zengin tarihini gün ışığına çıkarmanın ve yeni nesillere anlatmanın görev haline geldiğine dikkat çekerek, bu görevi en iyi şekilde yapacak olanların da akademisyenler olduğunu belirtti. Akademisyenlere çok önemli tarihi görevler düştüğünü söyleyen Vali Tapsız; "Akademisyenlerimizin, bilim adamlarımızın tarihimizi doğru ve yanlış yönleriyle beraber bugünkü nesilleri aktarmak, onlara geçmişimizi sevdirmek ve ondan ders almalarını sağlamak gibi çok önemli tarihi görevleri vardır. Üzerine bastığımız bu topraklar, yıllarca atalarımıza vatan olmuş, Türk'ün islâmiyetle yoğrulup hamur olduğu benliğini bulduğu, Türk'ün yeniden doğuşuna sahip olduğu kutsal topraklardır. Bu topraklar bir cihan devletinin kuruluş sancısını çekmiş, birliğin, dirliğin zevkini tatmış, vatan toprağının şerefini yaşamış, mübarek, şanslı topraklardır. Bunları gençliğimize en iyi şekilde anlatmak gerekmektedir." dedi.

Burdur tarihini en iyi bilenlerden biri olan Belediye Başkanı Sebahattin Akkaya, Anadolu'nun her köşesinde öne çıkmış değerler olduğuna dikkat çekerek; "Toplumlar, bu değerleriyle yaşar. Konya denildiği zaman Mevlâna akla

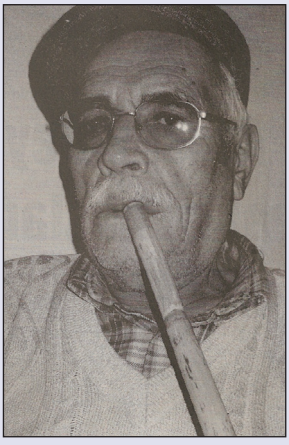
gelir, Bursa dediğimiz zaman Emir Sultan, İstanbul dediğimiz zaman Eyüp Sultan akla gelir. Küçük veya büyük her Anadolu şehrinin geçmişte, tarihimizde, kültürümüzde öne çıkan şahsiyetleri vardır. Burdur'umuzda da bu şahsiyetlerden bir tanesi Hatip Hoca (Mehmet Refet Hatipoğlu), diğeri de Hacı Rahmi Sultan'dır. Kültür ve Turizm Derneğimiz, her geçen gün bu değerleri bir bir ortaya çıkarıyor. Bunun için bir Burdurlu olarak onlara teşekkür ediyorum. Bizim gençliğimiz onların yanında bulunmuş, onlarla okumuş büyüklerimizin anlattıklarını dinleyerek geçti. Onlar bizde bir heyecan." şeklinde konuşma yaptı.

İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Mehmet Tanır, toplumda kültürel yozlaşmayı önlemek için, bu şahsiyetleri model olarak genç nesile sunmanın ve gençlerin haberdar olmasını sağlamanın bir görev ve vefa borcu olduğuna dikkat çerek, milli mücadele de emeği geçenlere teşekkür etti. Mehmet Tanır, toplumsal düzeninin kurulmasında emeği geçen Hacı Mehmet Refet Efendi ve Hacı Rahmi Sultan'ı andı.

Burdur Kültür ve Turizm Derneği Yönetim Kurulu Başkanı Hüseyin Özeren ise, derneğin kurulmasının üzerinden kısa süre geçmesine rağmen, derneğin yürüttüğü faaliyetlerin gurur kaynağı olduğunu dile getirerek; "Öncelikle Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın desteğiyle, yöremiz çalgısı sipsinin evrensel çalgılarla birlikte seslendirilmesi ilk proje olmuştur. Ardından geçen yıl yapılan 1. Unutulmayan Burdurlular Sempozyumunda Burdur'un büyük değerlerinden biri, çok yönlü şair İbrahim Zeki Burdurlu, saz ve söz ustalarından Ahmet Yamacı, Kadir Turan ve Emin Demirayak güzel bir programla anılmış ve haklarında yapılan araştırmalar paylaşılmıştır. Daha sonra Burdur kültür ve tarihini paylaşmak amacıyla Kültür ve Tarih Söyleşileri başlamıştır. Derneğin faaliyetleri sürecektir."dedi.

İl Müftüsü Osman Artan'ın yönettiği panelde; Prof. Dr Ali Sarıkoyuncu, 'Burdurlu Hatipzade Hacı Mehmet Refet Efendi ve Milli Mücadeledeki Hizmetleri' konusunda konuşma yaptı. *(Haber: Hacer Zeren, Burdur Gazetesi, 20 Aralık 2011)*

Bir bağışta Mehmet Demir'den

Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Teke Yöresi Halk Kültürü Araştırma ve Uygulama Merkezi'ne halk çalgıları bağışları devam ediyor. İlimizin tanınmış müzisyenleri arasında yer alan Mehmet Demir, (Zurnacı Mehmet), kartal kanadından yapılan bir düdük, 1 kargı kavalı birde küçük zurna bağışında bulundu. Demir, değeri binlerle ölçülen halk çalgılarını araştırma ve uygulam merkezine ulaştırılmak üzere Etnomüzikolog Abdurrahman

Ekinci'ye teslim etti. Demir; "Bu Üniversite bizim. Oraya biz doldurmalıyız. Geleceğe kültürümüzle bakacağız" dedi.

Bağışlanan çalgıları teslim alan Ekinci, desteklerinden dolayı Mehmet Demir'e teşekkür etti. *(Çağdaş Burdur Gazetesi, 10 Aralık 2011)*

Yusuf Keyik: Şekerspor İlimizdeki futbol heyecanını geri getirdi

Burdur Şekerspor'un deplasmanda Kumluca Belediyespor ile yaptığı maça sponsor olan Burdur TSO Başkanı Yusuf Keyik; Şekersporu ziyaret ederek bu haftaki Isparta maçı antrenmanını izledi. TSO Başkanı Keyik futbolculara bir tepsi baklava da ikram etti. Başkan Keyik, "Ligdeki Burdurspordan sonra ilimizdeki futbol faaliyetlerine ara verilmişti. Ama Şekerspor heyecanı geri getirdi. Futbolcularımız başarılı bir şekilde mücadele ediyor. Bize düşen futbolcularımıza sahip çıkmaktır" dedi.

Sportif koordinatör Osman Çelik , TSO Başkanı Yusuf Keyik'e teşekkür etti ve "Biz bu işe belli bir bütçe ile girdik.Gençlerden mütevazi bir takım kurduk. Resmi yerlerden destek bekliyoruz." dedi. Takım antrenörü Özcan Gürol, "'Bu haftaki maç öncesi sakat ve cezalı futbolcumuz yok. Isparta'daki maç önemli. Onları orada yenmek istiyoruz" dedi. *(Ses - 15 Gazetesi Bucak, 11 Aralık 2011)*

Mehmet Cadıl'dan öğrencilere sürpriz

Öğretim Görevlisi Kahraman Köktürk'ün, Kurumsal Halkla İlişkiler dersine konuk olarak katılan İşadamı Mehmet Cadıl, öğrencilere güzel bir sürpriz yaptı. Köktürk; "Bucak ilçesinde birçok levhalarda ismini gördüğünüz Mehmet Cadıl sosyal sorumluluk anlayışı ile hareket etmenin önemi üzerine konuk olarak dersimize girdi. Kendisine çok teşekkür ediyoruz" dedi.

Bugünlere nasıl geldiğini anlatan Mehmet Cadıl, öğrencilere hayatından bazı kesitleri anlattı. Yardımsever iş adamı olarak tanınan Cadıl, öğrencilerle birlikte olmaktan mutluluk duyduğunu belirterek' Çok çalışan başarılı olur' mesajını verdi. *(Ses -15 Gazetesi, Bucak, 15 Aralık 2011)*

Gitar'a merak artıyor

Müzik belki de bir çoğumuzun vazgeçilmezlerinden... Müzikle yatıp, müzikle uyanmak, müziksiz bir an bile duramamak çok sayıda insanın "Müzik ruhun gıdasıdır" sözü ile bütünleştiğini belirtiyor.

Saydam Müzik sahibi Uğur Saydam 30 yılı aşkın bir süredir müzikle iç içe olduğunu belirterek; Burdur halkının müziğe olan merakı konusunda bilgiler aktardı. Müzik aletleri, tamir, satış ve bunun yanında enstrüman kursları paralelinde ses, ışık ve organizasyon işleri ile Burdur'a ve Burdur halkına hizmet

verdiklerini belirterek;" Çalışma alanımız sadece Burdur olarak kısıtlı değil. Türkiye'nin her bir köşesine gidiyoruz. Ege Akdeniz ve İç Anadolu Bölgeleri Burdur'dan sonra en çok çalıştığımız bölgeler. Bunun yanısıra diğer yerlere de gidiyoruz" dedi.

Her türlü enstrüman için kurs kayıtlarının bu hafta başladığını ifade eden Uğur Saydam şöyle devam etti; "Gitar, bağlama, flüt, ney ve kaval tercih edilen enstrümanlar arasında. Saydam Müzik olarak özel dersler ve grup kursları da veriyoruz. Fakat özellikle son zamanlarda en çok tercih edilen enstrüman gitar...

Aslında her enstrümanı öğrenmek zaman alır kişinin kendisinin de bir şeyler katması gerekiyor. Kurslarımıza 12-20 yaş arası katılanlar çoğunlukta olmakla birlikte küçük yaşta örneğin 7 yaşında keman ve piyano eğitimi alanlarda var" diyerek müzik adına her türlü hizmeti vermekten mutluluk duyduklarını dile getirdi. *(Burdurlu'nun Sesi Gazetesi, 17 Kasım 2011)*

Burdur Yıldız Silahları 57 ülkede

Av ve spor tüfeği denilince akla gelen ilk marka olan Yıldız Silah, uluslararası pazarda Türkiye'yi başarı ile temsil ediyor.

Türkiye ve uluslararası arenada tanınan bir marka haline gelen Yıldız Silah, ihracat yaptığı ülke sayısını 57 'ye çıkardı. Fabrika yetkililerinin açıklaması: Şu anda 2 fabrikamızda 150 çalışanıyla günlük 150 adet av ve spor tüfeği üretebilir durumdayız. Önceliğimiz, tüm şirketi saran bir kalite anlayışı ve müşteri merkezli düşünce tarzıdır.

Personeline uzman ekiplerce çeşitli konularda eğitimler aldırarak çalışan kalitesini arttıran firmamızda üretim, geniş kapsamlı bir Ar-Ge ve tasarım planlaması ile başlar. Üretimin her aşamasında 3 boyutlu tasarım ve ileri teknoloji kullanılır. Üretim sürecindeki parçaların tamamını kendi bünyemizde üretmekte olup dışarıdan fason parça almamaktayız.

Namlular, çatlak kontrolleri yapılan 4140 çelikten delinerek üretilmektedir. Ana gövdeler alaşımlı alimünyum yada 4140 çelikten üretilmektedir. Dipçikler ve el kundakları fırınlanmış 2,3,4 ve 5 numaralı seçilmiş Türk cevi-zinden üretilmektedir.

Türkiye'de ilk ve tek olarak süper poze ve çifte kırma av tüfeklerinde namlu birleştirmeleri ve şeritlerin yapıştırılması yüksek ısı hassasiyetine sahip tünel fırında gümüş kaynakla firmamızda yapılmaktadır. Atış testlerinde'de 1550 bar yüksek basınçlı fişek kullanan tek firmayız. Tüfeklerimiz hedef isabet testlerinde de oldukça başarılıdır.

Yıldız silah üretime başladığı günden beri kalite ve teknolojiye yatırım yaptı. Kendi sektöründeki üretim teknolojilerini belirleyen Yıldız Silah, kalite çıtasını her zaman yüksek tuttu. Bu çalışmalarının karşılığını yurt dışından al-

dığı ödüllerle taçlandırdı. 2010 yılında İngiltere'de yılın en iyi tüfeği ödü-lünü Türkiye'ye kazandırdı, ürün çeşitliliğini arttırdı.

Yıldız Silah, her müşterisine özel ilgi göstermektedir. Ürün yelpazesine özellikle son dönemde butik ürünlerde eklemiştir. Özel ambalajında koyu damarlı renkli dipçikli, el gravürlü, kişiye özel koleksiyon tüfekler üretmektedir.

Tüm faaliyetlerimizin çevre kirliliğine neden olmaksızın yürütülmesi konusunda diğer sanayi tesislerine örnek oluşturacak bir hassasiyet gösteriyoruz. Oluşan atıkları Çevre Bakanlığından ve Almanya'dan lisanslı kuruluşlara ücretini ödeyerek bertaraf ettiriyoruz. *(Burdur Gazetesi, 22 Kasım 2011)*

Gölhisar'da düğünler artık bir gün yapılacak

İlimiz Gölhisar ilçesi İstişare Heyeti'nin geçtiğimiz günlerde yapmış olduğu toplantıda; Gölhisar'da yapılacak olan düğünlerin 01.01.2012 tarihinden itibaren 1 gün yapılması kararı alındığı açıklandı.

Bu toplantıda Gölhisar İstişare Heyeti, 19.10.2011 -23.10.2011 tarihleri arasında Gölhisar Meslek Yüksek Okuluna yaptırılan "İlçemizdeki Düğünlerle ilgili kamuoyu araştırması"yla ilgili anket sonuçlarının değerlendirildiği öğrenildi. *(Yenigün Gazetesi, Burdur, 05 Ocak 2012)*

Başbakan, Gazetecilere Burdur - Bucak Salebi ikram etti

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, Başbakanlık Basın Bürosuna gelerek Başbakanlık muhabirlerinin, "Çalışan Gazeteciler Günü"nü kutladı. Erdoğan'a ziyaretinde Başbakan Yardımcısı Bekir Bozdağ ve Sağlık Bakanı Recep Akdağ eşlik etti. Büroya gelişinde basın mensuplarıyla tek tek tokalaşan Başbakan Erdoğan; "Burada sigara içmiyorsunuz değil, mi-" diye espri yaptı. Basın mensuplarına salep ikram eden Erdoğan, "Bu Bucak salebi, çarşı, pazar değil, Biliyorsunuz Türkiye'nin en iyi salebi Burdur Bucak'ta çıkar" dedi. *(Ses-15 Gazetesi, Bucak, 12 Ocak 2012)*

TEŞEKKÜR

Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde 24 Ocak Salı günü Başbakanımıza, Meclis Başkanımıza, Milletvekillerimize ve TBMM çalışanlarına Bucak Salebini ikram ederek, salebimizin tanıtımına katkı sağlayan bu organizasyonun düzenlenmesinde emeği geçen;

Milletvekili Arkadaşım Bayram ÖZCELİK'e,
İl Başkanımız Osman KARAKAYA'ya,
Bucak Belediye Başkanımız Ramazan AYAZ'a,
Bucak İlçe Başkanımız Süleyman MUTLU'ya,
Bucak İlçe Kadın ve Gençlik Kollarına,
Bucak İlçe Yönetim Kurulu Üyelerine,
Belde Belediye Başkanlarımız;
İsmail DURMAZ'a,
Mahmut Çelikdemir'e,
Canan ATASOY'a,
Belde Başkanlarımıza,
Gençlik Kolları Başkanımız Ali HAS ve Yönetimine,
Kadın Kolları Başkanımız Av. Hatice DALGAR'a,
İl Genel Meclis Üyelerimiz
Mustafa TULUM'a,
Av. Hasan KURT'a,
Bucak Belediye Meclis Üyeleri Muzaffer YANIKARA'ya,
Ayşe COŞKUN BURAL'a, Hüseyin ÇİN'e,
Kanal 15 Genel Yayın Yönetmeni Hüseyin DİLEK'e,
Gündem Gazetesi Genel Yayın Müdürü Mustafa HANECİOĞLU'na
Teşekkür ederim.

DR. HASAN HAMİ YILDIRIM
AK PARTİ YEREL YÖNETİMLER BAŞKAN YARDIMCISI BURDUR MİLLETVEKİLİ

Ses-15 Gazetesi (Bucak, 27.01.2012)

Bucak Salebinin ünü artıyor

Başbakan Erdoğan'ın övgüyle söz ettiği Bucak salebinin nerede ve nasıl yetiştirildiğini Bucak'ta toptan salep satışı yapan Aziz Gündüz anlattı. Gündüz; "Bucak salebinin özelliği Toroslarda yüksek yerlerde yetişiyor. Köylüler tarafından Nisan, Mayıs aylarında kazılıyor. Temiz bir şekilde kurutulur. Yüksek kesimde olması kaliteyi yükseltiyor.

Bucak salebi Türkiyenin her yerinde talep görüyor. Sayın Başbakanımıza teşekkür ediyoruz, Bucak salebini tanıttığı için. Değirmende öğütülerek toz haline getiriliyor, "dedi. *(Ses-15 Gazetesi, Bucak – Burdur, 13 Ocak 2012)*

Burdur - Bucak Salebi Medyanın gündeminde

Başbakan Erdoğan'ın 'Çalışan Gazeteciler Günü'nde basın mensuplarına salep ikram etmesi, Bucak salebinden övgüyle bahsetmesi üzerine; 'Bucak salebi' ilgi odağı oldu.

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, 10 Ocak, Çalışan Gazeteciler Günü'nde, Ankara'da Başbakanlık Basın Bürosuna gelerek, Başbakanlık muhabirlerinin, 'Çalışan Gazeteciler Günü'nü kutlamıştı... Karşılıklı sohbette, basın mensuplarına salep ikram eden Erdoğan, "Bu Bucak salebi. Çarşı, pazar değil. Biliyorsunuz Türkiye'nin en iyi sahlebi Burdur Bucak'ta çıkar"demişti.

Önceki gün Fox TV'de yayınlanan haberde, ilimiz Ak Parti Milletvekili Bayram Özçelik'te Bucak salebinin Meclis'te tanıtımını yaptı.

Başbakan Erdoğan, sadece salep ikram etmekle kalmadı, iyi salepten ve Türkiye'nin en iyi salebinin hangi yörede yetiştiğinden de söz etti. Erdoğan, "Bu Bucak salebi. Çarşı, pazar değil. Türkiye'nin en iyi salebi Burdur Bucak'tan çıkar" dedi. Bunun üzerine, Bucak Salebi haberlere de konu oldu. Önceki gün Fox Tv'de ilimiz Milletvekili Bayram Özçelik, Bucak salebini tanıttı (H. Sivrikaya, Yenigün Gazetesi, Burdur, 14 Ocak 2012)

İzmir Milli Eğitim Müdür Yardımcısı İsmail Çetin Burdur İl Milli Eğitim Müdürlüğü görevine atandı

Milli Eğitim Bakanlığı tarafından 56 il'in Milli Eğitim Müdürleri değiştirildi.

Geniş kapsamlı atama kararına göre; ilimizde yaklaşık 9 yıldır Milli Eğitim Müdürlüğü görevini yürüten Recep Yiğit'in yerine, İzmir İl Milli Eğitim Müdür Yardımcısı İsmail Çetin getirildi.

Milli Eğitim Bakanı Ömer Dinçer'in merakla beklenen il müdürleri operasyonu ve rotasyon uygulamasında, Burdur İl Milli Eğitim Müdürlüğü'ne atanan İsmail Çetin'in, İzmir Milli Eğitim Müdürlüğünde Koordinatörlük, Yönetici Atama, Basın-Halkla İlişkiler ve Bilgi Edinme biriminden sorumlu olduğu öğrenildi. *(Yenigün Gazetesi Burdur, 13 Ocak 1012)*

Yeni Milli Eğitim Müdürü İsmail Çetin: Konuşmaktansa çalışmak iyidir

İzmir Milli Eğitim Müdür Yardımcılığı görevindeyken Burdur'a Milli Eğitim Müdürü olarak atanan İsmail Çetin görevine başladı. Gazetemize yaptığı açıklamada kendini tanıtan İl Milli Eğitim Müdürü İsmail Çetin;"1956 Uşak Eşme doğumluyum. İlk ve orta öğrenimimi Uşak ve Konya'da okuduktan sonra, Erzurum Atatürk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi tarih bölümünü bitirdim.

Manisa, Uşak ve İzmir'de öğretmenlik ve yöneticilik görevlerim oldu. Son 7 yıl İzmir Milli Eğitim Müdürlüğü'nde milli eğitim müdür yardımcısı ve şube müdürü olarak görev yaptım. Görev yaptığımız zamanda, İzmir milli eğitiminde büyük gelişmeler olduğunu biliyorum.

Orada görev yapan bir arkadaşımla birlikte, gelişmelerde azda olsa katkım olduğu için mutluyum. Daha sonra bildiğiniz gibi Bakanlığımızın takdir etmesiyle Burdur Milli Eğitim Müdürü olarak görevlendirildim ve dün" (Pazartesi) itibariyle görevime başlamış bulunuyorum."dedi. (Burdur Gazetesi, 02 Şubat 2012)

Tınaztepe'de kayak keyfi

İlimizde, uzun yıllardır gündemde olan Yeşilova ilçesindeki Salda Gölü manzaralı Tınaztepe mevkiinde kayak yapma hayali, sonunda gerçeğe dönüştü...

Tınaztepe'ye kurulan teleski tesisi, inşa edilen kayak evi ve kayak pisti çalışmalarının ardından yağan kar ile birlikte Tınaztepe, eşsiz manzarasıyla kayak yapmak için, hazır hale geldi. *(Yenigün Gazetesi, Burdur, 14 Ocak 2012)*

Ahmet Can, boğaz havalarını yaşatıyor

Burdur Aziziye Köyü'nde ikamet eden, 1948 doğumlu Ahmet Can Yörük kültürünü yaşatmaya devam ediyor. Beyin sesinin ciğer sesine, ciğer sesinin beyne geçerken parmakların ses telleri üzerine baskı yapılarak icra edilen Hada türkülerini (Boğaz Havası) 7 yaşından beri söylediğini aktaran Ahmet Can, sağlığı el verdiği süre zarfınca bu kültürü yaşatmaya devam edeceğini söylüyor. *(Çağdaş Burdur Gazetesi, 27 Ocak 2012)*

Ankara Burdurlular Derneği Başkanı Ahmet Şakar: Ankara'ya Burdur Evi yapalım

Ankara Burdurlular Derneği Başkanı Ahmet Şakar, Ankara'daki Burdurluların bir Burdur Evine ihtiyaç olduğunu gündeme getirerek şunları söyledi:

Ankara'ya gelen hemşerilerimize ve ilimize daha iyi hizmet verebilmenin aracı olarak öncelikle dernek merkezi olarak kullanabileceğimiz "Ankara Burdur Evi" ne ihtiyacımız vardır. Kira ödemekten kurtulmak için bu işe üyelerimizden başlıyoruz. Hayırseverlerimizin ve sizlerin maddi ve manevi katkıları, iş adamlarımızın yardımları, hayırsever hemşehlerimizin bağışları ile en kısa zamanda ilimize yakışır bir dernek merkezi almak ve ilimize hizmet etmek istiyoruz.

Özellikle siyasi ve mülki gücü arkasına alabilen dernekler, dernek merkezi sorununu çözmüşlerdir. Başkentdeki dernek merkezi sorununu çözmüş Isparta, Yozgat, Sivas, Kastamonu, Tokat, Elazığ, Rize, Aydın, Denizli... vb. gibi iller Ankara Kültür Merkezinde Tanıtım Günleri düzenleyerek illerini tanıtmaktadırlar. *(Oğuzeli Gazetesi, Bucak, 28 Ocak 2012)*

Sâl-Nâme'lerde Burdur

İlimiz AK Parti Milletvekili ve TBMM Başkanlık Divanı Üyesi Bayram Özçelik, Burdur tarihini yakından ilgilendiren Osmanlı döneminde şehrimizle ilgili en sağlıklı bilgilerin yer aldığı Salnamelerin, Konya Salnamesi'nin güncellendiğini, 14 salnamenin asılları ve tıpkı basımıyla yayımlandığını, toplam 30 salnamenin tamamının kısa sürede yayımlanacağını açıkladı. *(Yenigün Gazetesi, Burdur, 05 Şubat 2012)*

Çavdır ve Tefenni kaçakçılıkta başı çekiyor

Ülkemizin ve insanlığın sahip olduğu kültürel varlıkları daha etkin koruyabilmek için il Jandarma Komutanlığı Personeline 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarının Korunmasının kaçakçılığın önlenmesi konusunda İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü uzmanları tarafından seminer verildi.

İl Müdürü Mehmet Tanır yaptığı açılış konuşmasında; "Ülkemizin ve özellikle ilimizin sahip olduğu zengin tarihi ve kültürel değerler geçmişte define arayıcılarının yer yer zararlarına maruz kalmıştır. Tüm insanlık tarihi boyunca eski eserlere ilgi duyanlar, define avcıları olagelmiştir.

Günümüzde de efsanelere inanan kısa yoldan zengin olmayı hayal eden ve hapse girmeyi göze alabilen insanlar olduğu bilinmektedir. Nitekim güvenlik güçlerimiz İl Jandarma Komutanlığı ve İl Emniyet Müdürlüğümüzle yürüttüğümüz işbirliği çerçevesinde kaçakçılar yakalanmaktadır.

İl Jandarma komutanlığının Kültür varlıklarının korunması ve kaçakçılıkla ilgili mevzuatı ayrıntılı olarak bilmesi bu tür seminerlerle desteklenecek ve kaçakçılıkla mücadelede etkinlik arttırılabilecektir. Kültür varlılarımızı korumada bize her zaman destek veren Jandarma Alay Komutanı Jandarma Alay Komutanı Jandarma Albay Yavuz Özfidan'a ve şahsında personeline teşekkürlerimi sunuyorum" dedi. *(Haber: Dilek Bakırkaynak, Burdurlu'nun Sesi Gazetesi, 03 Şubat 2012)*

52 yıldır, doğan ve ölenlerin kaydını tutuyor

Burdur'un Karamanlı ilçesine bağlı Kağılcık köyünde yaşayan 68 yaşındaki Emin Akay, 52 yıldır doğan ve ölenlerin kayıtlarını tutuyor. Akay, köyünde hayatını kaybedenlerin resimlerinin ve ölüm nedenlerinin de bulunduğu kayıtları köy kütüphanesine bağışladı. *(Burdurlu'nun Sesi Gazetesi, 06 Şubat 2012)*

Burdur'un son kalaycıları

Burdur'da küçük sanayi sitesi'nde sadece iki kalaycı kaldı. Son kalaycılardan Mustafa Yıldız, plastik ve alüminyum ürünlerin kalaycılığı bitirme noktasına getirdiğini belirtirken, kentte 19 yıl öncesine kadar çok sayıda kalaycı ve

bakırcı olduğunu söyledi. Yıldız, "10 sene öncesine kadar Burdur'da kalaycı ve bakırcı esnafımız çoktu. Alüminyum, paslanmaz, çelik, naylon çıktı, işlerimiz geriledi. Şimdi ise bitme noktasına geldi. Köylerden gelen kazan, tava gibi eşyaların kalayını yaparak geçiniyoruz" dedi.

Bir zamanlar Burdur'un bölgede önemli bir bakırcılık ve kalaycılık merkezi olduğunu ancak günümüzde sadece bir bakır ile iki kalay ustası kaldıklarını belirten Yıldız, "Biz bu mesleği şimdilik götürüyoruz. Kalaycılık işi ustadan gelir. Bizi ustamız yetiştirdi, bu mesleği sevdirdi. Şimdi yeni yetişen de yok. Kalaycılık ve bakırcılık, biz gittikten sonra da öldü sayılır" şeklinde konuştu. *(Burdurlu'nun Sesi Gazetesi, 07 Şubat 2012)*

Minyatür halıcılığın son ustası Mehmet Tezel

Burdur'da bir zamanların gözde mesleklerinden biri olan minyatür halıcılık, artık bitme noktasına geldi. Tugay caddesinde minyatür halıcılıkla uğraşan ve bu mesleği sürdüren son kişi olan minyatür ustası Mehmet Tezel, artık sadece sipariş olursa bu işi evinde sürdürüyor. *(Ses-15 Gazetesi, Bucak, 07 Şubat 2012)*

Teke Zeybeği anıtlaşıyor

Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Resim İş Öğretmenliği Bölümü Öğretim Görevlisi Önder Topdaş, öğrencileri ile beraber Burdur yöresini simgeleyen figürleri yapmaya devam ediyor. Daha önce teke heykeli yapan Önder Topdaş ve öğrencileri, bu kez Burdur yöresi oynayan bir zeybek heykeli yaptı. Çalışmayı çok beğenen Belediye Başkanı Sebahhattin Akkaya, zeybek heykelini şehrin bir noktasına koyacaklarını söyledi.

Önder Topdaş ve öğrencileri, Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Mustafa Saatcı'nın talimatıyla, biri küçük, diğeri ise 6,5-7 metre büyüklüğünde iki Mehmet Akif büstü yapımı için de kolları sıvadı.

Burdur yöresi oynayan zeybek figürünü üç ayda tamamlayan Topdaş ve öğrencileri, asıl mesleği veterinerlik olan milli şair Mehmet Akif'in büstünün yapımını tamamlamak üzere. Bu büst, Veterinerlik Fakültesi'ne ya da uygun görülen başka bir yere monte edilecek. Yine Rektör Mustafa Saatcı'nın tamilatıyla yapılacak büyük ebatlardaki diğer Mehmet Akif büstü ise, kurna yokuşundaki dağa yerleştirilecek.

Daha önce EMITT Fuarında sergilenmek üzere İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü için Sagalassos'taki Antoninler Çeşmesi ve Kbiyra'daki odeon tapınağını yapan Önder Topdaş, bu tür çalışmalar yapanların, yaşadıkları yeri tanıyarak ve bu bölgelerdeki figürleri resmederek, heykelini yaparak, ilin tanıtımına katkı sağlanmasının önemine vurgu yaptı. *(Haber: Hacer Zeren; Burdur Gazetesi 23 Şubat 2012)*

Teke Yöresi ziyaretlerine devam ediyor

Teke Yöresi Eğitim Kültür Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği Başkanı Kahraman Köktürk ve Yönetim Kurulu üyesi Mesut Çelik Antalya Birikeçtiler Odası Başkanı Mehmet Ümit'i ziyaret etti.

Ziyaret esnasında Dernek Başkanı Köktürk; "Dernek olarak ilk etkinliğimiz olan Camili Şenliklerine katılan Mehmet Ümit aynı zamanda yöremizin insanı olması sebebiyle de ziyaret etmek istedik. Antalya da ve Burdur da herkesi ziyaret etmeye, fikir almaya Teke yöresine hizmet etmeye devam edeceğiz. *(Burdurlu'nun Sesi Gazetesi 14 Şubat 2012)*

Vali Tapsız, Turizm Fuarını değerlendirdi

Burdur Valisi Süleyman Tapsız, geçtiğimiz günlerde İstanbul'da gerçekleştirilen EMİTT Turizm Fuar'ına katılan Burdur İlinin tanıtım açısından büyük kazançlar sağladığını söyledi. Burdur Valiliği'nde düzenlenen basın toplantısında Tanıtım Fuarı'nı değerlendiren Vali Tapsız: 'Turizm Fuarı'nda 6 bin fincan Bucak Salebi dağıtıldı' dedi.

Burdur'un tanıtımı için Burdur Kültür ve Turizm Müdürlüğü tarafından Türkçe, Almanca ve Rusça İl rehberleri basıldığını, Burdur folklorünün tüm ürünlerinin turizm fuarında sergilendiğini ifade eden Vali Tapsız; Fuarda sipsi, cura konserleri verildiğini ve halk oyunları gösterileri yapıldığını söyledi. Burdur standının en neşeli ve dikkat çeken stantlarından biri olduğunu vurgulayan Vali Tapsız; "Halk Müziği ve Halk oyunları. Bu yıl EMİTT'e daha hazırlıklı katılan Burdur tüm katılımcılar tarafından takdirle karşılandı. Zengin bir halk kültürü cura ve sipsi sazları ile Mahalli sanatçılar tarafından temsil edildi. (Sipsi Mehmet Bedel ve Recep Hasyalçın, cura Necati Aslan) Mahalli sanatçılarla halk oyunları ekibi (Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi) oldukça ilgi çekti. Birçok yerli ve yabancı stantlardan gelen talepler üzerine gösteri yapma imkanı bulduk" dedi. Burdur standında ayrıca yöresel tatlarında dağıtıldığını dile getiren Vali Tapsız, fuarda 6 bin fincan Bucak Salebi dağıtıldığını, standı ziyaret eden tüm vatandaşlara ceviz ezmesi ikram edildiğini ifade etti. *(Burdurlu'nun Sesi Gazetesi 16 Şubat 2012)*

Burdur'a bağlı Yeşilova İlçesinde yapılan Salda Kayak Merkezi, düzenlenen Kar Festivaliyle hizmete açıldı.

Burdur'a bağlı Yeşilova İlçesi Eşeler Yaylası'nda yapılan Salda Kayak Merkezi, düzenlenen Kar Festivali ile hizmete açıldı. Kar Festivali'ne protokolün yanı sıra vatandaşlar büyük ilgi gösterdi. Salda Kayak Merkezi'nin Akdeniz Bölgesi'ne ve

ülkemize büyük katkı sağlayacağını ifade eden Burdur Valisi Süleyman Tapsız; Salda Gölünün alt yapısı ve kayak donatıları kayak severlerin beklentilerine cevap verecek şekilde tamamlandı. Şimdi ülkemizin her yerinden kayakseverleri, muhteşem Salda Gölü manzarası eşliğinde ve çam ormanlarının arasında kayak yapmak üzere Salda'ya bekliyoruz' dedi. *(Gazete Detay, Yenigün ve Burdur Gazeteleri, 28-29 Şubat 2012)*

Gençlik Merkezi Halk Oyunları Ekibi Grup birincisi oldu

25-26 Şubat 2012 tarihlerinde Eskişehir'de düzenlenen "Gençlik Merkezleri Arası Türk Halk Oyun Etkinliği" 13-17 yaş arası Geleneksel Sitilize grup müsabakalarında birinciliği Burdur Gençlik Merkezi elde etti. Burdur Gençlik Merkezi halk oyunları ekibi 5 il'in katıldığı müsabakada en yüksek oyu almayı başardı. *(Yenigün Gazetesi, Burdur, 02 Mart 2012)*

İsa Kayacan "Edep Bahçesi"nde Onur Konuğu

(ANKARA)- Murat Duman, Turan Eroğlu (Ozan Sevdai)'nun birlikte hazırlayıp sundukları, Bayındır-1, No:15'deki Kurtuba Kitabevi salonunda gerçekleştirilen, "Edep Bahçesi" adlı şiir dinletisinin 08 Şubat 2012 tarihindeki programın "Onur Konuğu", Gazeteci- Yazar ve Şair İsa Kayacan'dı.

Burdur İnşaat Sektöründe bir ilk daha

Burdur'da inşaat sektörünün önde gelen firmaları arasında yer alan Tekinler Baf Tuğla ve Kil Sanayi Limited Şerketi, ısı yalıtımlı tuğla üretmeyi başardı.

AR-GE çalışmalarına verdiği önemle ürettiği ısı yalıtımlı tuğlanın patentini de alan Tekinler BAF Burdur'da bir ilkin daha altına imza atmayı başardı. *(Çağdaş Burdur Gazetesi, 14 Mart 2012)*

2012 YGS Şampiyonu Burdur

Eğitim kenti Burdur yine bir başarıya daha imza attı. Daha önce OKS adı altında yapılan liselere giriş sınavlarında defalarca birinciliği ve dereceleri bulunan Burdur bu kez de YGS'de şampiyon oldu.

En başarılı il sıralımasında ilimizi Ankara takip ederken, Karabük üçüncü oldu. YGS'de tüm puan türlerine göre Burdur'un Türkiye 1'incisi olması nedeniyle Burdur Valisi Süleyman Tapsız, Milli Eğitim Müdürü İsmail Çetin ile birlikte basın toplantısı düzenledi.

Burdur Valisi Süleyman Tapsız; "Yükseköğretime Geçiş Sınavı'nda Burdur tüm puan türlerine göre Türkiye 1'incisi, YGS 1 YGS 2, YGS 6'da, Türkiye ikincisi, YGS 3 YGS 4 ve YGS 5'te ise 1'inci oldu. YGS'de Türkiye birincisi olmak bizim için sürpriz olmadı. Akdeniz'in incisi, eğitimin birincisi Burdur" dedi. *(Burdur, Yenigün, ve Çağdaş Burdur Gazetesi, 21 Nisan 2012)*

Mucit Kayacan, enerji sıkıntısını bitirdi.

Ülkemiz akarsu, güneş ve rüzgâr açısından sonsuz ve de bedelsiz büyük kaynaklara sahipken, ne yazık ki enerji ve enerji üretimimiz petrole ve doğalgaza bağımlıdır. Ülkemiz güneş cenneti ya, işte mucit Hüseyin Kayacan, güneş enerjisiyle motorsikletinin aküsünü dolduracak bir sistem geliştirerek, kendi çapında enerji sıkıntısına son verdi. Ve şimdi de vatandaşları, sanayicileri ve girişimcileri, güneşten enerji sağlama konusuna yönlendirmeye, dikkatlerini güneş enerjisine çekmeye çalışıyor.

Kayacan, gazetemize konuya ilişkin yaptığı açıklamada; "Geçen yaz, yaz boyunca şarjlı motorsikletimizin aküsünü, hiç 220 V'luk şebekeye bağlamadan, güneş enerjisiyle şarj ettim. Bunu sağlamak için, güneş panelleriyle birlikte bir düzenek oluşturdum. Burdur, güneş enerjisini aylarca kullanabilecek bir il. Mevsim yapısı ve coğrafi konumu buna çok müsait. Ben sadece motorsikletimin aküsünün şarjı için değil, evlerde, işyerlerinde elektriğin olmadığı bağ evlerinde, yaylalarda, tarlalarda enerji sağlayabilecek sistemler geliştirdim." dedi. *(Burdur Gezetesi 24 Nisan 2012)*

* Burdur'da güneş enerji sistemleriyle uğraşan elektronik teknisyeni Hüseyin Kayacan elektrikle çalışan bir bisikleti modifiye ederek güneş enerjisiyle çalışır hale getirdi.

Elektronik teknisyeni Hüseyin Kayacan (52), AA muhabirine yaptığı açıklamada; güneş enerjisi teknolojisine ilgi duyduğu için bu alanda çeşitli araştırmalar yaptığını söyledi.

Kayacan, ''Elektrik sistemini hiç bozmadık, sisteme ilave olarak güneş paneli taktık ve elektrik üretimi sistemini kurduk. Motorsiklete prizden değil güneş panelinden elde ettiğimiz elektriği şarj ettik ve bu şekilde çalıştırdık" dedi. (Belde Gazetesi, Ankara, 05 Mayıs 2012, Ses-15 Gazetesi, Bucak)

*Kayacan Bilgisayarın Sahibi Hüseyin Kayacan önce TRT'nin gerçekleştirdiği çekim, Ana Haber Bülteninde 5 dakika yayımlandı. Sonra, TVNET ve TGRT Kanalları Hüseyin Kayacan'la yaptıkları röportajlarını yayınladılar. (Burdur Gazetesi, 04 Mayıs 2012)

ÖDÜL HABERLERİ

Prof.Dr. İsa Kayacan'a Kanada'dan "Güzel Söz Ödülü" güzel sözlerle geldi.

*Yapılan açıklamada; *"İsa Kayacan; Türkiye'den yurt dışına ulaşan, aydınlatıcı bir ışık, serinletici bir şelâledir"* denilişi, dikkat çekti.

OTTOWA (Ece Ajans): Prof. Dr. İsa Kayacan'a verilen ödüllerin sayısı hızla artarken, Kayacan'a bir ödül de Kanada'dan geldi. Bu ödülün gerekçesi oldukça ilginç:

Kanada'nın Başkenti Ottowa'da faaliyet gösteren, "Şair ve Şiirseverler Kültür Kulübü" yetkililerinden, Cüneyt Küçükyalçın' dan alınan bilgiye göre;

Prof. Dr. İsa Kayacan'ın 2006 ve 2007 yılı ortalarına kadar yazılarının altında yer verdiği, "Günün sözleri"yle ilgili değerlendirmeler ve toplum üzerindeki etkileri de dikkate alınarak, Kayacan'ın onlarca kez yayınladığı ve sayıları 50'ye ulaşan bu anlamlı ve özlü sözleri nedeniyle, İsa Kayacan'a Kulübün "Güzel Söz Ödülü"nün verilmesi kararlaştırıldığı öğrenildi.

Prof. Dr. İsa Kayacan'ın bu özlü ve "Günün Sözleri" arasında yer alanlardan, özellikle;

***1**- Dünyanın neresinde Türk varsa, ellerimizi uzatmalı ve kucaklaşmalıyız, **2**- Rafa kaldırdığın vicdanın tekrar sana dönerse, "Vicdan mahkemesi"nde yargılanıp idama mahkum olacaksın. / Gönül meydanlarında infaz edilişini ben görmeyeceğim. **3**- Ey sevgi ve saygı sahtekàrı kadın ; Kendi doğrularınla "yanlış" üretmeye devam et, Belki bir gün "alıcı" bulursun. **4**- Sevgiyi bilmek, sevmeyi yaşamak; duygu ve karar karmaşıklığı değil, netlik, mertlik ve süreklilik gerektirir. **5**- Yaptıkların ve yaşattıklarından sonra, ben sana tövbeliyim. **6**- Sen, bana "cehennem hayatı" yaşatıyor muşsun; senden ayrılınca, cennetin varlığını hissettim, gördüm. Oh be! Dünya ne güzelmiş. **7**- Senin kuralların; T.C. Anayasasını geride bırakır. / Anlayıp, yorumlayıp üzerinde konuşabilene aşk olsun!. **8**- Herkes beni Ankaralarda sanır/Burdur'da bir dam çökse içim parçalanır,* gibi özlü sözlerin değerlendirmelerde ödüle layık görüldüğü bildirildi.

Cüneyt Küçükyalçın yaptığı açıklamada; "İsa Kayacan'ın yazılarının altındaki günün sözlerini değişik kanallarla izleme ve paylaşma olanağı bulduk. Bizi çok etkileyen, kulübümüz bünyesinde ve çevresinde ilgi ve takdirle karşılanan bu sözler için, Sayın İsa Kayacan'ın ödüllendirilmesi kararını verdik. Yurt dışında bu tür etkilenmeler daha fazla kendini gösteriyor. İsa Kayacan, Türkiye'den bize ulaşan aydınlatıcı bir ışık ve serinletici bir şelàledir" dedi.

Daha önce de, Azerbaycan'dan Beynelmilel "Türk Dünyasına Hizmet Ödülü" verilen İsa Kayacan'ın gazetelerdeki köşelerinde yayınlanan" Günün Sözleri"nin 2007 yılının başından itibaren değişik çevrelerde elden ele dolaştırıldığına, çerçeveletilip duvarlara asıldığına, defter ve bilgisayar kayıtlarına geçirildiğine ilişkin e-mail, telefon kutlama mesajları ve mektupları alınmıştı.

Haberin Yayınlandığı Gazeteler: *1. 24 saat Gazetesi (Ankara, 30.07.2007) 2. Sonsöz Gazetesi (Ankara, 31.07.2007) 3. Yeni Söke Gazetesi (31.07.2007) 4. Gaziantep'te Zafer Gazetesi (31.07.2007) 5. Burdurlu'nun Sesi Gazetesi (31.07.2007) 6. Burdur Gazetesi (31.07.2007) 7. Dünya'da Kilis Bülteni (İstanbul, S.119-2007) 8. Çinikent Gazetesi (Kütahya, s.31-2007) 9. Sarızeybek Dergisi (Söke, s.31-2007) 10. Belde Gazetesi (Ankara, 01.08.2007) 11. Tasvir Gazetesi (Ankara, 01.08.2007) 12. Olay Gazetesi (Ankara, 01.08.2007) 13. Şafak Gazetesi (Aydın, 02.08.2007) 14. Kent Gazetesi (Kilis, 02.08.2007) 15. Samandağ Gazetesi (03.08.2007) 16. Anayurt Gazetesi (Ankara, 04.08.2007) 17. Sorgun Postası Gazetesi (04.08.2007)*

PLAKET VE BELGELER

Prof. Dr. Sayın İsa Kayacan; "Gölhisar Halk Eğitimi Merkezi Müdürlüğü"nün 14.05.2007 tarihinde düzenlemiş olduğu "Birinci Teke Yöresi Yaren Gecesi" etkinliğine katılımınızdan dolayı teşekkür eder, yöresel sanat ve kültürümüze katkılarınızın devamını dilerim. *(Selami Kapankaya, Gölhisar Kaymakamı)*

Teşekkür Belgesi: *Sayın İsa Kayacan;* Sevgili can dostum ve hemşehrim. Yıllardır kurmuş olduğumuz dostluklara dayanarak ve benim için çok zahmetlere katlandığın için düşüncelerinizi saygıyla karşılıyorum. 01.05.2005 tarihinden bu güne kadar değişik 23 ayrı gazetede, Durmuş Öcal adını duyurduğundan dolayı şahsınıza (Onursal hemşehrilik) ve Teşekkür belgesini kendi ellerimle yazıp, şahsınıza sunuyorum. Bu hatıramı daima saklayıp beni anacağınızdan eminim. Çam sakızı çoban armağanı. Saygılarımla. *(Durmuş Öcal, Gazeteci-Yazar, 25 Haziran 2008, Burdur).* Teşekkürlerimi yineliyorum efendim. (İ.K)

Onur Belgesi: Kültür Çağlayanı Başkent Şairler ve Yazarlar Buluşması (Onur Belgesi): Türk edebiyatına ve şiirine yaptıkları onur verici katkı ve hizmetlerden dolayı; Sayın İsa Kayacan'a "I. Başkent Şairler ve Yazarlar Buluşması " vesilesiyle, Kültür Çağlayanı Dergisi adına bu belge sunulmuştur. (18 Aralık 2010, Hayrettin İlgin, Kültür Çağlayanı Dergisi Sahibi-Ankara)

Katılım Belgesi: Türkiye Belediyeler Birliği; Sayın İsa Kayacan; Türkiye Belediyeler Birliği tarafından 3-6 Mart 2011 tarihleri arasında Antalya Belek'te düzenlenen "Basın - Yayın Danışmanları ve Müdürleri Bilgilendirme Toplantısı"na katılım ve katkılarınızdan dolayı bu belge verilmiştir. *(Hayrettin Güngör, Türkiye Belediyeler Birliği Genel Sekreter)*

221. Plaket: Sayın İsa Kayacan; *-Otuzuncu yıl anısına" (Prof.Dr. Nevzat Aypek,* Türk Kooperatifçilik Kurumu Başkanı. 16 Nisan 2011)

222. Plaket: İLESAM Edebiyat Dalında Üstün Hizmet ve Başarı Ödülü: Sayın **İsa Kayacan;** İLESAM'ın 25.kuruluş yıldönümünde Genel Merkez Yönetim Kurulu tarafından Edebiyat dalında, İLESAM Üstün Hizmet ve Başarı ödülüne lâyık görüldünüz. Türk Edebiyatına yaptığınız hizmetlerden dolayı şükranlarımızı sunarız. (28 Nisan 2011- *Mehmet Nuri Parmaksız,* İLESAM Genel Başkanı- Yenimahalle Belediyesinin katkılarıyla).

Teşekkür Belgesi: Erciyes, Aylık Fikir ve Sanat Dergisi: 34. yılda 400.sayıya ulaşmanın mutluluğu ile Erciyes Ailesinin değerli mensubu Sayın Prof. İsa Kayacan'a teşekkürlerimizle.. Nisan 2011 (İnş. Müh. Âlim Gerçel, Genel Genel Yayın Müdürü, Av. Nevzat Türkten, Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü).

Onur Belgesi: Sayın Prof. Dr. İsa Kayacan: Okulumuzun düzenlediği öğrencilerimize doğru davranış kazandırma etkinlikleri çerçevesinde verdiğiniz "Tecrübe ve Gençlik" konulu konferanstan dolayı teşekkür ederiz. *(Sami Bülbül, Cumhuriyet Anadolu Lisesi Müdürü. Burdur. 08 Nisan 2011)*

Katılım Belgesi: Antalya Büyükşehir Belediyesi, Sayın Prof. Dr. İsa Kayacan, 22-24 Nisan 2011 tarihlerinde gerçekleştirilen, Antalya Gülce Şairler Buluşması'nda ve "23 Nisan Ozanların Diliyle Atatürk ve Çocuk" konulu etkinliğimize katılımınızdan , dolayı teşekkür eder, saygılar sunarız. (Mustafa Ceylan, Gülce Edebiyat / Tacim Alpaslan Antalya Sanatçılar Derneği Başkanı, Prof . Dr. Mustafa Akaydın, Antalya Büyükşehir Belediye Başkanı).

Katılım Belgesi: Sayın İsa Kayacan; Kültür Çağlayanı Dergisi ile Yol Dergisi'nin' Ankara'da Çankaya Belediyesi Yılmaz Güney Sahnesinde birlikte düzenledikleri "3. Başkent Şairler ve Yazarlar Buluşması" etkinliğine katılımınız ve katkılarımızdan dolayı teşekkür ederiz (30 Nisan 2011, Hayrettin İvgin Kültür Çağlayanı Dergisi Sahibi, Gülağ Öz Yol Dergisi)

Teşekkür Belgesi: Simav 16. Eynal Kaplıcaları Şairler Şöleni... Sayın İsa Kayacan;13-14-15 Mayıs 2011 tarihleri arasında geleneksel olarak düzenlenen "Simav 16. Eynal Kaplıcaları Şairler Şöleni"ne katkılarınızdan dolayı teşekkür ederiz (Kasım Karahan, Belediye Başkanı).

Teşekkür: Sayın İsa Kayacan; Her yıl Mayıs ayında düzenlediğimiz şiir şöleni geleneğini devam ettirerek, bu sene "17. Şiir Şöleni"ni gerçekleştirmenin onuru ve mutluluğunu birlikte yaşadık.. Gönül pınarınızdan akan duygu dolu mısraları, bizlerle paylaştığınız için teşekkürlerimizi sunuyoruz (Rabia Gölbaşı, şair, yazar, gazeteci- Ankara, 21 Mayıs 2011)

Teşekkür Belgesi: Sayın Prof. Dr. İsa Kayacan; şair, yazar, gazeteci, Sanat ve Sanatkârlar Topluluğu Kültür Derneğimizin, Türkiye genelinde düzenlenmiş olduğu. "Aşk ve Sevgi" konulu ödüllü şiir yarışmasında jüri üyesi olarak katkılarınız nedeniyle teşekkürlerimizi sunarız. (Sevgi Eser, SAKÜDER Yönetim Kurulu Başkanı, Şair, Yazar- Ankara. 21 05.2011)

Takdir ve Teşekkür Belgesi: Sayın İsa Kayacan; İLESAM'ın değerli üyesi, şiirimizin ustalarından rahmetli, Sayın "Ahmet Tufan Şentürk Türk Şiirine Hizmet Ödülü" çalışmalarınızdan dolayı, takdir ve teşekkürlerimizi sunar, sağlık ve başarılarınızın devamını dilerim. (Mehmet Nuri Parmaksız, İLESAM Genel Başkanı, 28.05.2011)

223. Plaket: "Goren Dunev" Vakfı, Sayın Prof. Dr. İsa Kayacan; Bulgaristan Türk Kültürüne Hizmet Ödülü (Bulgaristan 24 Mayıs 2011)

Şeref Belgesi: Sayın Prof. Dr. İsa Kayacan'a "Bulgaristan Türk Kültürüne hizmet ödülü" verilmiş olup, iş bu 'Şeref Belgesi' kendisine takdim edilmiştir. (İsmail İbişev Kelov, "Goren Dunav" "Bulgaristan'da Türk ve Bulgar Kültürünü Araştırma Vakfı - Bulgaristan, 24 Mayıs 2011)

Ödül Belgesi: Uzun yıllardır Türk Dünyası kültürüne ve basın hayatına yazılarıyla, araştırmalarıyla ve gazeteciliğiyle hizmet veren; Sayın İsa Kayacan'a Vakfımızın yönetim kurulu kararıyla "Türk kültürüne ve Basınına hizmet ödülü" verilmiştir. Tebrik eder çalışmalarınızda başarılar dilerim. (Gülağ Öz, Hüseyin Gazi Kültür Sanat Vakfı, Hüseyin Gazi Derneği Başkanı, 16 Temmuz 2011- Ankara)

Takdir belgesi: Sayın Prof. Dr. İsa Kayacan; Edebiyat dünyamıza armağan ettiğiniz muhtelif alanlarda birbirinden değerli eserlerinizden dolayı sizi kutlar, başarılarınızın devamını dileriz. Şahsınız ve eserleriniz kültür iklimimizde daima yaşayacaktır (Necdet Çelikdönmez, Paye Ortak Kitap sahibi ve Genel Yayın Müdürü - Elazığ, 18.07.2011)

225. Plaket: Sayın Prof. Dr. İsa Kayacan, 24 Temmuz 2011 Basın Bayramı anısına (Yönetim Kurulu adına, M. Ercan Taraşlı, Gazeteciler Cemiyeti Başkanı, 24.07.2011)

Katılım Belgesi : Mehmet Akif Ersoy anısına; 19. Uluslararası Hazar Şiir Akşamları (22-25 Eylül 2011- Elazığ - Türkiye) Sayın, Prof. Dr. İsa Kayacan; Türk Dünyasının gönül ve kültür birlikteliğinin sesi, Uluslararası Hazar Şiir Akşamları'na katılımınız ve katkılarınızdan dolayı teşekkür eder saygılarımı sunarım. (Muammer Erol, Elazığ Valisi)

Prof. Dr. İsa Kayacan'a Bulgaristan "Goren Dunav Vakfı"ndan; Bulgaristan Türk Kültürüne Hizmet Ödülü

ANKARA (Ece Ajans)- Gazeteci- Yazar Prof. Dr. İsa Kayacan'a bir ödülde merkezi Bulgaristan'da bulunan, Türk Kültür ve Bulgar Kültürünü Araştırma Vakfı'ndan geldi.

İsa Kayacan'a, Goren Dunav Vakfı Yönetim Kurulu kararı ile verilen, Bulgaristan'da Türkçe yayınlanan Tuna Boyu Dergisinin Ankara Temsilcisi Servet Tunalı ve eşi yazar- araştırmacı İsmail Tunalı'nın Ankara'ya getirdikleri, 15 Haziran 2011 tarihinde Ankara Başkent Öğretmenevi'nde; Goren Dunav Vakfı'nın Kurucusu ve Yönetim Kurulu üyesi Zümrüt İsmailova tarafından Prof. Dr. İsa Kayacan'a verilen plaket ve şeref belgesinde şunlar yazıyor:

Plaket: (Vakfın logosu) "Goren Dunav" Vakfı.....Sayın Prof. Dr. İsa Kayacan; Bulgaristan Türk Kültürüne Hizmet Ödülü (24 Mayıs 2011)

Şeref Belgesi: (Vakfın logosu) "Sayın Prof. Dr. İsa Kayacan'a, "Bulgaristan Türk Kültürüne Hizmet Ödülü" verilmiş olup, iş bu "Şeref Belgesi" kendisine takdim edilmiştir. (24 Mayıs 2011- İsmail İbişev Kelov "Goren Dunav" Bulgaristan'da Türk ve Bulgar Kültürünü Araştırma Vakfı"

"Tuna Boyu" Dergisini'n İlk sayfasında; Bulgaristan Türk Kültürüne Hizmet ödüllerinden söz ediliyor. Girişi; "Goren Dunav" Vakfı yönetim kurulu kararı, ile, Bulgaristan Türk Kültürü çalışmalarına yaptıkları değerli katkılarından dolayı, "Bulgaristan 'Türk Kültürüne Hizmet ödülü" bu yıl aşağıda isimleri yazılı olan kişilere verilmiştir, dendikten sonra Bulgaristan ve Türkiye'den ödül alanların isimleri şöyle sıralanıyor:

Bulgaristan; 1—Dr. Nigar Salılı - Razgrad Milletvekili (Tsar Kaloyan), 2—Ahmet Memmedov Tsar Kaloyan Belediye Başkanı. 3-Sabri Alâgöz-Şair, yazar, araştırmacı- Sofya, 4-İsmail Çavuş - Şair - yazar - araştırmacı - Sofya, 5—Ali Bayram-Şair Deliorman, Edebiyat Derneği Başkanı -Dulova.

Türkiye: N. Türker Acaroğlu - Yazar, araştırmacı, İstanbul, 2-Niyazi Bahtiyar—Şair, yazar İstanbul, 3-Şaban M. Kalkan şair, İstanbul, 4-Mehmet Arslan, Yazar, araştırmacı - Çorlu, 5- İsa Kayacan, Yazar, Araştırmacı, Gazeteci-Ankara.

"Goren Dunev" Vakfı bir yandan Bulgar Türk Kültürü ile çalışmalarını sürdürürken, öte yandan yurt dışında (Türkiye) sapılan çalışmaları da izlemekte ve 2010 yılma ait ödül değerlendirmeleri sonunda, bunları ödüllendirmektedir. *(24 Saat Gazetesi - Ankara, 17.06.2011) (Babaeski Söz Gazetesi 23.06.2011) Anayurt Gazetesi - Ankara, 25.06.2011)*

Gazeteci – Yazar İsa Kayacan'a bir ödül de Hüseyin Gazi Kültür Sanat Vakfı ve Derneği'nden

ANKARA- (Ece Ajans)- Merkezleri Ankara'da bulunan, Hüseyin Gazi Kültür Sanat Vakfı, Hüseyin Gazi Derneğince, Gazeteci - Yazar İsa Kayacan'a "Türk Kültürüne ve Basınına Hizmet Ödülü" verildi.

16 Temmuz 2011 tarihinde, Hüseyin Gazi'deki Cem evinde düzenlenen törenle, Gazeteci, Yazar ve Araştırmacı İsa Kayacan'a verilen plaket ve ödül belgesinde yazılanlar:

Plâket (Kayacan'ın aldığı 224. plâket); Hüseyin Gazi Vakıf ve Derneği (Amblem): Ödül Belgesi (Plaket); Sayın Prof. Dr. İsa Kayacan; Türk Kültür, Edebiyat ve Basınına, Kurumumuzun tanıtılmasında katkılarınızdan dolayı Vakıf ve Derneğimizce, bu onura lâyık görüldünüz. Teşekkür eder, çalışmalarınızda başarılar dilerim *(Gülağ Öz, Vakıf ve Dernek Başkanı- 16 Temmuz 2011, Ankara)*

Onur Belgesi: Uzun yıllardır Türk Dünyası kültürüne ve basın hayatına yazılarıyla, araştırmarıyla ve gazeteciliğiyle hizmet veren; Sayın İsa Kayacan'a, Vakfımızın Yönetim Kurulu kararıyla; "Türk Kültürüne ve Basınına Hizmet Ödülü" verilmiştir. Tebrik eder çalışmalarınızda başarılar dileriz. *(Gülağ Öz, Hüseyin Gazi Kültür Sanat Vakfı, Hüseyin Gazi Derneği Başkanı, 16 Temmuz 2011- Ankara)*

226. plaket; Ortanca Dergisi (2010) Teşekkür plaketi: Prof. Dr. İsa Kayacan; "Sanatsız kalan bir milletin hayat damarlarından biri kopmuş demektir. Kemal Atatürk:"*(Ortanca Dergisi-İbrahim Engin-Ankara)*

Katılım Belgesi: Ortanca Dergisi-Katılım Belgesi; Sayın İsa Kayacan; Dergimiz tarafından 15 Ekim 2011 tarihinde 3-sü gerçekleştirilen Can Akengin şiir törenine göstermiş olduğunuz alâkadan ve kültürümüze yaptığınız katkıdan dolayı teşekkür ederiz *(İbrahim Engin, Ortanca Kültür Sanat ve Edebiyat Dergisi, imtiyaz sahibi)*

Teşekkür Belgesi: Paye, Edebiyat, Kültür, Sanat Dergisi: Dergimizin yayın hayatında 20. yılını doldurmasının mutluluğu içinde, değerli kültür dostu sayın Prof. Dr. İsa Kayacan'a tekkürlerimizle *(Necdet Çelikdönmez, İsa Çelikdönmez – Elazığ, Eylül 2011)*

Teşekkür Belgesi: MEMUR – DER, Memur Dernekleri Federasyonu, Teşekkür belgesi. Konu: Yeni Anayasa Çalıştayı. Sayın Prof. Dr. İsa Kayacan; Memur Dernekleri Federasyonumuzun, etkinliklerine vermiş olduğunuz destek ve göstermiş olduğunuz yakın ilgiden dolayı, teşekkür eder, sağlık ve esenlikler dileriz *(Cengiz Özbay. Memur Dernekleri Federasyonu Genel Başkanı, Ankara, 01 Ekim 2011)*

Gazeteci- Yazar İsa Kayacan'a; Irak ve Kerkük Edebiyatçılar- Yazarlar Birliklerinden ortak ödül

ANKARA (Ece Ajans)- Merkezi, Irak'ın Başkenti Bağdat'da bulunan, Irak Edebiyatçılar ve Yazarlar Birliğiyle, merkezi Irak-Kerkük'te bulunan, Kerkük Edebiyatçılar ve Yazarlar Birliği'nin, "Dünya Şiir Günü Festivali Ödülü";, 17 Ekim 2011 tarihinde, Irak Türkmen Milletvekili Fevzi Ekrem Terzioğlu tarafından, Irak'taki Türkmenlere yayın yoluyla yaptığı hizmetleri nedeniyle, Ankara'da Irak Türkmen Kültür Merkezinde, Gazeteci- Yazar İsa Kayacan'a verildi.

Irak Türkmen Milletvekili Fevzi Ekrem Terzioğlu; "İsa Kayacan, bizim için, önemli bir gazeteci ve yazardır. O, Iraktaki, Kerkük'teki Türkmenlerle, Türkmen edebiyatıyla ilgili yüzlerce yazı yazmış, kitaplarıyla önemli ve kalıcı hizmetlerde bulunmuştur. İsa Kayacan, Irak ve Kerkük Edebiyatçılar ve Yazarlar Birliklerinin Fahri üyeleri arasında yer almaktadır" dedi.

Irak'ta faaliyet gösteren, iki Edebiyatçı ve Yazarlar Birliğinin ortak ödülünü aldıktan sonra, memnuniyetini dile getiren İsa Kayacan; "Irak'taki Türkmen

kardeşlerimiz yalnız değillerdir. Sıkıntılar uzun sürse de, bir gün mutlaka bitecektir. Bu ödül benim için, ayrı bir anlam taşıyor. Şahsınızda her iki Birlik Yöneticilerine teşekkür ediyor, sevgi ve saygılarımı sunuyorum, lütfen selâm ve teşekkürlerimi götürün" şeklinde konuştu.

İsa Kayacan (solda) ödülünü Türkmen Milletvekili Fevzi Ekrem Terzioğlu (sağda)'ndan aldı.

22 Arap ülkesinin oluşturduğu, "Arap Edebiyatçılar ve Yazarlar Birliği"nin üyesi olan, 2000 dolayında üyesi bulunan, Irak Edebiyatçılar ve Yazarlar Birliği bünyesinde, Türkmenlerin 180 üyesi bulunuyor. Milletvekili Fevzi Ekrem Terzioğlu, Birlik bünyesinde Türkmen Edebiyatçılar ve Yazarlar Bölümü Başkanlığı görevini yürütüyor.

Bu plaketle, aldığı plâket sayısı 227'ye ulaşan; "Dünyanın neresinde Türk varsa, ellerimizi uzatmalı ve kucaklaşmalıyız" diyen, Irak Türkmenleri ile ilgili makaleleriyle dikkat çekmeye devam eden İsa Kayacan; Dr. Şemsettin Küzeci ile birlikte, Nisan-2009'da "İçimizdeki Kerkük" adlı kitabını yayınlamıştı *(Anayurt Gazetesi, Ankara, 23 Ekim 2011)*

Takdir Diploması; Sayın Gazeteci - Yazar İsa Kayacan; Irak Türkmen kültürünü, uluslararası mahfillerde tanıtmak ve yaymak çabalarınızdan dolayı, sizlere Birliğimizin özel diplomasını takdim eder, yeni Irak kültür savunması yolunda başarılı çalışmalarınızın devamını dileriz. *(Elfreyd Saman, Irak Edebiyatçılar - Yazarlar Birliği Genel Sekreteri, Sayı: 175-19 Kasım 2011)*

İsa Kayacan'ın 55. hizmet yılı; Anayurt Gazetesi tarafından Atatürk Kültür Merkezi Konferans Salonu'nda 'İsa Kayacan' konulu panel düzenlendi. Panelde, Türk kültür yaşamının zenginleşmesine uzun yıllar hizmet veren gazeteci yazar İsa Kayacan'ın farklı yönleri konuşuldu. Özellikle Anadolu Basını'nda yazdığı yazılar ile halkın sesi olmaya devam eden Kayacan'ın, aydınlık ve çağdaş bir gelecek için yazmaya devam edeceği üzerinde duruldu. Konuşmacılar ve paneli ilgiyle takip eden çok sayıdaki izleyici, meslekte 55. yılına ulaşan Anadolu'nun Ulu Çınarı Kayacan'ı kutladı. *(Anayurt Gazetesi, Ankara, 28 Mart 2012)*

228. Plaket: Gazetemiz Kültür ve Sanat Danışmanı, Gazeteci – Yazar İsa Kayacan'ın Türk Kültür ve Basın Yayını'nda 55. hizmet yılını kutlar, sağlık ve başarı dolu daha nice yıllar dilerim (*Naci Alan*, Anayurt Gazetesi İmtiyaz sahibi)

Onur Belgesi: Türk edebiyatı ve Türk şiirine yaptığı olumlu katkılar ve hizmetleri sebebiyle değerli yazar, şair ve kültür adamı Sayın İsa Kayacan'a bu onur belgesi Kümbet Altında Dergisinin yayın kurulunun kararıyla verilmiştir. Kutluyor şükranlarımızı sunuyoruz (23 Mart 2012 – *Osman Baş*, Kümbet Altında Dergisi Genel Yayın Yönetmeni, İrfan Yıldız, Kümbet Altında Dergisi Sahibi)

Onur Belgesi: Sayın Prof. Dr. İsa Kayacan; 70. yaş gününüzü ve sanat hayatınızın 55. yılını kutlar, Irak Türkmen edebiyatı ve basınına sunmuş olduğunuz hizmetinizden dolayı da teşekkür eder, çalışmalarınızın devamını dilerim (23 Mart 2012 *Dr. Şemsettin Küzeci*, Işık Edebiyatçılar Grubu Başkanı – Irak)

Burdur Ticaret ve Sanayi Odasına Beş Yıldızlı Belgesi: Burdur Ticaret ve Sanayi Odası (BUTSO) Başkanı Yusuf Keyik, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği (TOBB) üyesi 15 oda ve borsa ile birlikte, TOBB Başkanı Rifat Hisarcıklıoğlu'nun elinden '5 yıldızlı hizmet kalite belgesi olan Akreditasyon belgesini' aldı.

Oda Başkanı Keyik, bu konudaki çalışmalara katılan ve samimi desteklerini esirgemeyen Yönetim Kurulu Üyelerine, Meclis Başkanı'na ve üyelere teşekkür etti.

BUTSO'ya, AB standartlarında oda statüsü kazandıran bu belgeyi, Türkiye'de 365'e ulaşan Oda ve Borsa içinden 100'ü elde etti. *(Burdur Yenigün ve Çağdaş Burdur Gazeteleri 23.03.2012)*

Ceviz Ezmesi'nden sonra "Burdur Şiş Köfte"de de tescillendi: Türk Patent Enstitüsü tarafından Burdur Şiş Köftesi Burdur'un Coğrafi İşareti olarak tescillendi.

Burdur Ticaret ve Sanayi Odası (BUTSO) Yönetim Kurulu Başkanı Yusuf Keyik, Burdur Şiş Köftesi Coğrafi İşaret Belgesi'ni de aldıklarını açıkladı. Keyik, Belge'nin Türk Patent Enstitüsü'nün 20.03.2012 tarihli yazısı ile geçtiğimiz gün kendilerine ulaştırıldığını söyledi.

"BUTSO Yönetimi olarak Burdur'un tarihi, geleneksel ve ticari değerlerine sahip çıkma hedeflerimizin birini daha gerçekleştirmenin mutluluk ve gururunu yaşıyoruz" diyen Oda Başkanı Yusuf Keyik, Burdur Şiş Köftesi Coğrafi İşaret Tescil Sürecine ilişkin şu bilgileri verdi:

"Burdur Ticaret ve Sanayi Odası olarak 26.07.2010 tarihinde Türk Patent Enstitüsü'ne yaptığımız başvuru ile 09.08.2010 tarihinde koruma kararı alınmış olan Burdur Şiş Köftesi, 03.07.2011 tarih ve 27983 sayılı Resmi Gazete'de ilan edildi. *(Çağdaş Burdur Gazetesi, 29 Mart 2012-Burdur Gazetesi, 30 Mart 2012 - Gölhisar Gündem Gazetesi, 02 Nisan 2012)*

T.C.
TÜRK PATENT ENSTİTÜSÜ

COĞRAFİ İŞARET
TESCİL BELGESİ

Tescil No	: 155
Koruma Tarihi	: 09.08.2010
Başvuru No	: C2010/052
Coğrafi İşaretin Türü	: Mahreç İşareti
Başvuru Sahibi	: Burdur Ticaret ve Sanayi Odası
Başvuru Sahibinin Adresi	: Yeni Mahalle Sehit Teğmen Halil Demirtöv Cad. No: 2 Merkez BURDUR
Ürünün Adı	: Şiş Köfte
Coğrafi İşaretin Adı	: Burdur Şiş Köftesi
Kullanım Biçimi	: Markalama
Diğer bilgiler eklenir.	

Teknik özellikleri ve denetim biçimi ekte verilen coğrafi işaret; 03.07.2011 tarih ve 27983 sayılı Resmi Gazetede ilan edilmiştir. 555 sayılı Coğrafi İşaretlerin Korunması Hakkındaki Kanun Hükmünde Kararname'nin 12 nci maddesi gereğince 09.08.2010 tarihinden geçerli olmak üzere tescil edilmiştir.

Hakan KIZILTEPE
Enstitü Başkanı a.
Markalar Dairesi Başkan V.

TÜRK PATENT ENSTİTÜSÜ

YEDİNCİ BÖLÜM

BURDUR ÇIKIŞLI, TEKE YÖRESİ FOLKLORUNA YÖNELİK İSA KAYACAN MAKALELERİNDEN SEÇMELER

BURDUR RÜYALARIMDAN BİRİ

Burdur-Tefenni-Ece Köyü üçlüsü, benim için hep değişik duyguların çağrışımını yaptırıyorlar. Doğum yerim Ece Köyü...

24, 25, 26 Mayıs 2002 tarihlerinde, bir yarışmanın Seçici Kurul Üyesi olarak, Şairler Şöleni için Isparta'daydım.

26, 27, 28 Mayıs 2002 tarihinde de, Tefenni'de akrabalarım, dostlarımla hasret giderdim. Köyümüz Ece'ye gidip, önceki yıllarda satılan ve şimdi bir bölümü ayakta kalan evimizin yerinde ve bahçesinde, duygularımla eski günlere döndüm, eski anılarım içersinde ağladım, ağladım..

Isparta'dan gelirken, Burdur merkezde işyeri bulunan yeğenim Hüseyin Kayacan, geçmişten kaynaklanan, günümüze yansıyan bir anlatımda bulundu. Anlatım şöyle:

- İki Denizli'li vatandaş, müteşebbis yanyana, biraraya gelmiş, hemen bir şirket kurup faaliyete geçerek, çalışmaya-üretmeye başlamışlar,

- İki Isparta'lı vatandaş, müteşebbis yanyana, biraraya gelince önce kavga etmişler, hemen barışıp, bir şirket kurup, Denizli örneğinde olduğu gibi çalışmaya, üretime başlamışlar,

- İki Burdur'lu vatandaş, müteşebbis yanyana, biraraya gelince önce kavga etmişler, sonra kavga etmişler, bugün halâ kavga ediyorlarmış!...

Bu anlatım beni son derece etkiledi. Düşündüm, düşündüm.. Ama işin içinden çıkamadım. Ve o gece uzunca bir "Burdur Rüyası" gördüm. Gerçi bu rüya Burdur'la ilgili ilk rüyam değildi. Anlatayım efendim:

Burdur merkez ve ilçeler, beldeler, tüm yerleşim birimleri, kaderine razı olmaktan çıkıp, kalkınma, yarışı içine giren yöneticileriyle; çalıştıran ve çalışanıyla, buralarda yaşayan vatandaşlarıyla, dolu, dopdolu birer "yarış merkezleri" haline dönüşmüşler.

Her kademede görev yapanlar, birbirleriyle dost.. Kimse kimsenin saygı ve sevgisini çalmıyor.

Kısa adı DKÜM olan, "Dedikodu Üretim Merkezleri" açılmamak üzere, kendilerini kapatmışlar.. Verimlilik ve üretim ikilisi kolkola geziyorlar,

Medya kuruluşlarının sayısında önemli artışlar olmuş. Radyo-Televizyon, gazete ve dergiler tüm yayınlarında, Burdur'un, Burdurlu'nun kalkınması gayreti içinde görünüyorlar,

Yerel ve yaygın basının-medyanın temsilcileri, haber almada, değerlendirmede zorluk çekmiyorlar. Burdur imajını zedeleyebilecek, en küçük bir haber bile vermeyip, hep olumlulukları yansıtıyorlar. Olumsuzluklar için ilgili ve yetkililerle rahatça görüşüp, gidermeleri için, kapalı devre çalışmayı tercih ediyorlar, örnek oluyorlar,

Gurbette, dosttan gelen bir mektup gibi, sıcak ve beklenir olan yerel gazeteler, bu gazetelerde çalışanlar, "Gazeteciliğin 9 temel ilkesi" olan;

1- Gerçeği söylemek,

2- Öncelikle yurttaşlara ve kamu çıkarına hizmet etmek,

3-Güçlüleri denetlemek, izlemek,

4- Kamuya söz hakkı ve tartışma forumu yaratmak,

5- Haber ve bilgileri doğrulamak için etik yöntemler kullanmak,

6-Tüm kesimlerden bağımsız olmak,

7-Olayları ilginç ve anlamlı kılmak,

8-Haberleri tam ve dengeli vermek,

9- Kişisel vicdana karşı gerçekçi olmak, gerçeklerine titizlikle uyuyor, uyguluyorlar,

Medya kuruluşları benimle biraraya gelerek, gazete-gazetecilik ve Anadolu Basını konularında sohbet etmek için yarışıyorlar. Saatlerce konuşuyoruz, konuşuyorum,

Burdur ve Burdur'lu büyük değişikliklere uğramış, Burdur bir başka hüviyet kazanmış,

Burdur'un tanıtımı için, herkes kolları sıvamış. Geçmişiyle, bütünüyle, geleceğiyle ilgili pek çok çalışma yapılmış, ilgili projelerin meyveleri alınmaya başlamış,

Atanmışlarla, seçilmişler elele, omuz omuza.. Burdur'un, Burdurlu'nun geleceği için proje üstüne, proje yapılmış-yapılmakta..Uygulamalar olumlu-kalıcı sonuçlarıyla dikkat çekmekte, alkışlanmakta,

45 yıldır, ülkemiz ve Burdur kültürüne yaptığım hizmetlerim dikkate alı-

narak, isa Kayacan adı Milli Eğitim camiasında, okullara, Kültür Bakanlığı camiasında Halk Kütüphanelerine (ismim) verilerek, İsa Kayacan alkışlanmış, alkışlanmış,

Burdur Merkez ve Tefenni Halk Kütüphanelerine, Kültür Bakanlığı aracılığıyla bağış olarak gönderdiğim 10 bin dolayındaki kitaplar, her iki kütüphanede değerlendirilerek "İsa Kayacan Köşeleri" açılmış.

Burdur'un sanayii ve kalkınmasını omuzlama gayreti içinde olanlar, hep teşvik görmüşler, görmekteler,

Siyasi alandaki, birlik ve beraberlik düşünceleri gerçeğe dönüşmüş. Siyasi kavgalar rafa kaldırılmış, "Mehmet Akif Üniversitesi" açılmış, öğrenciler-öğretim üye ve görevlileri, geleceğimizle ilgili eğitim ve öğretime başlamışlar,

Geçmişteki atanmış ve seçilmiş yöneticiler, zaman zaman ilgili kuruluşlarca düzenlenen toplantılarda biraraya gelerek, Burdur için gerçekleştirilenlerle, henüz ulaşılamayanların değerlendirmelerini yapmışlar, yapmaktalar. Bu toplantılarda medya kuruluşları önemli rol oynuyorlar.

Valilik, Belediye ve sivil toplum örgütlerinin desteklediği, kültürel etkinlikler çerçevesinde, ülke genelinden katılımlarla, Burdur konulu şiir-öykü yarışmaları düzenleniyor, sonuçlar şölenlerle, ödül törenleriyle kutlanıyor, şair ve yazarlar Burdur'da konuk edilerek, Burdur'un, Burdurlu'nun tanıtımı sağlanıyor,

Burdur'lu şair, yazar ve sanatçılar bir kuruluş çatısı altında, toplanarak, varoluşlarını kanıtlamışlar. Beni aralarına davet ederek, saatlerce süren sanat toplantıları düzenleniyor, fikir alışverişinde, bulunuyoruz,

Ankara dışındaki Burdurluların, birbirlerine "sahip çıkan" gayret, çalışma ve başarıları, halk arasında dilden dile dolaşıyor,

Siyasette hizmet edenlerle, getirenlerle, politika yapanlar, Burdur'lu tarafından farkedilmiş, politika yapanlar hemen dışlanmışlar,

Burdur'un sorunlarının Ankara'ya götürülüp izlenmesinde, tüm kuruluş yöneticilerinin bütünleşerek, Ankara'da karargâh kurmaları, yatırımların Burdur'a akışı sağlanmış, özelleştirmelerden Burdur fazla etkilenmemiş,

İki Burdur'lu biraraya gelince, artık kavga etmemiş, hemen şirketleşerek, yatırıma ve üretime geçmişler,

Burdur'lu, tek kişilik Zeybek oyununu bırakmış, toplu oyunlarda yeralmaya, görünmeye, toplu hareketlerle sesinin daha güçlü ve gür çıktığını hissetmeye, duyurmaya yaşamaya başlamış, Burdur'un sahip olduğu değerlerin tanıtımını gerçekleştirenler, aranılarak alkışlanıp, ödüllendirilmişler,

Burdur'lu gazeteci-yazar, şair ve öteki alanlarda kitap yayınlayan, araştırmaları olan imzaların yayınları, medya kuruluşları yönetici ve muhabirlerinin

gözlerinden kaçmayıp, bu tür yayınlar görüntüleriyle haber ve makale konusu yapılarak ilk sayfalardan hemşehrilerine duyurma alışkanlığı yerleşmiş,

Burdur Valiliğince, merkez, ilçe, beldelerdeki ilköğretim okulları arasında "Dergicilik yarışması" açılarak, yarının gazeteci ve yayıncılarının yetiştirilmeleri sağlanmış,

Valilik ve Belediye'nin Basın ve Halkla İlişkiler birimleri, koordineli çalışarak, medya kuruluşlarına, doğru ve sıcak haber akımını gerçekleştirmelerde örnek olmuşlar, örnek olmaya devam etmişler,

Bürokratlar, şeffaflık içinde hizmet götürmede eşit ve ayırım yapmadan, gerektiği gibi çalışılarak, birbirleriyle yarışır hale gelmişler,

Bu genel görüntü ve ufuk zenginliği, derinliği içersinde, Burdur fotoğrafının kareleri hızla artarken, birden uyandım... Rüyada olduğumu anlayıp, artık uyuyamadım!.. (**İsa Kayacan,** *Yenigün Gazetesi, Burdur, 09 Haziran 2002*)

TGRT'ye DUYURULUR: BURDUR 1923 YILINDA İL OLDU

Kişiler, kuruluşlar, güvenilirliklerini artırırken "inanılırlıkları ve doğruluklarıy"la gündeme gelirler, gündemde kalırlar.

Yanlışlık, pek çoğumuzun yapabildiği, farkında olmadan ortaya koyabildiği ifade ve görüntü biçimidir.

Ama bu yanlışlıkların, hafif olanı, ağırlıklı olanı,affedileni, affedilmeyeni vardır.

Özel televizyonlarımızın yayın hayatına başladığı günden beri, bu sistem içinde yayın yapan kuruluşların personel- haber ve kamoyu ilişkileri tartışılıyor.. Her işte olduğu gibi, yayıncılıkta cidiyet aranıyor. Zaman zaman bulunuyor, zaman zamanda bulanamıyor.

TGRT 03 Ekim 2002 tarihinde saat 12.00 haberlerinde öyle bir yanlışlık yapıyor, ifade kullanıyor ki, şaşırıp kalıyoruz:

Erol Evcil isimli meşhur şahıs, askerliğini yapmak üzere Burdur'a geliyor. Askeri birliğine teslim oluyor. TGRT ilgili haber saatinde öyle bir cümle kullanıyor ki, herkesin dili ağzından dışarı çıkıyor. Haber: "Erol Evcil dün askerlik görevine başlamak üzere Antalya'nın Burdur kazasında bulunan birliğine teslim oldu"..

1923 yılından beri il olan Burdur, değerli yayıncılar sayesinde birden bire ilçe-kaza oluveriyor! Bu nasıl haberciliktir? Haberin yazımı yapılıyor, kontrol mekanizması var, sonrada spiker hanımefendinin tarih- coğrafya bilgisi sözde var!.. Bütün bu varlar, birden bire "yok"lara dönüşüveriyor.

Burdur Gazetesinin 07.10.2002 tarihli sayısında manşetten verilen ve "Ga-

fın bu kadarına pes" başlıkla, haber aktarımından sonra, Ankara'daki TGRT temsilcisiyle görüşmek üzere aradım. Yerinde yokmuş. Bir yetkiliyle görüştüm. Yanlışlığı aktardım. Konunun küçük bir yanlışlık olmadığını, bunun TGRT gibi kuruluşa hiç mi hiç yakışmadığını söyledim. Düzeltmek için Antalya bölgeyle görüşüp, talimat vererek, Burdur'da Vali, Belediye Başkanı ve Gazeteciler Cemiyeti Başkanı başta olmak üzere yetkililerle görüşmek suretiyle, bir tanıtım programı yapılmasının doğru olacağını söyledim. İstanbul'la görüşeceklerini, beni arayacaklarını söylediler. Bir türlü aranmadım!

Burdur halkı tepkili. Burdurdaki yöneticiler bu yanlışlığın affedilir olmadığını ifade ediyorlar. Hatta, eğitimci ve köşe yazarı Ahmet Ali Bilgen, Burdur Gazetelerinde "TGRT'ye açık mektup" yazarak, yayınlayarak "Bu ne aymazlık böyle, bu ne cehalet?" diye sordu. Sanırım cevap yok, yok..

Ocak 1991'de genişletilmiş ikinci baskısını yayınladığım "Burdur Hatırlamaları" adlı kitabımın 53 ve 55 nci sayfalarına bakıyorum:

Burdur Merkez İlçe: Ara başlığı altında şunlar yazıyor; İ.Ö.2000'de yapımı gerçekleştirilen Pisidya Kalesi üzerine kurulmuş bir kenttir. Yöredeki ilk yerinin 6000'e kadar uzanan Neolitik dönemde gerçekleştiğine ilişkin bulgular vardır. Nitekim, merkez ilçeye bağlı Hacılar Köyü'nde bu döneme ilişkin çanak-çömlekler bulunmuştur.

1920'de bağımsız sancak olan Burdur, Cumhuriyet'ten sonra 1923'te il durumuna getirilmiştir.

Bu sayfada, Burdur'da valilik yapanların isimleri, göreve başlayış ve görevden ayrılış tarihleri de var. Örneğin 1921- 1922 yıllarında Ali Suat Bey, 1923 yılında Sefa Bey, Burdur'da valilik yapıyorlar.

Burdur Hatırlamaları, adlı kitabımın 55 nci sayfasına bakıyorum. Gördüklerim özetle şöyle:

Burdur Belediye Başkanları: Burdur merkezinde Belediye Başkanlığı yapanların göreve başlayış ve görevden ayrılış tarihleri yılları veriliyor burada.

Burdur'da Belediye 1858 yılında kurulmuş olup, ilk Reis 1884 yılında Nafiz Bey'dir. Sonra, 1930 1933 yıllarındaki Belediye Reisinin Fahri Ali Bey olduğu kaydediliyor.

Ekim 2002 itibariyle baktığımızda; Burdur Valisi Kadir Koçdemir, Burdur merkez Belediye Başkanı Ahmet Nejdet İlgün'dür. Gazeteciler Cemiyeti Başkanı da Mehmet Ercan Taraşlı'dır.

Biz tabi, yazıyoruz, yayınlıyoruz, Bu arada tarihe not düşüyoruz. Bu tesbitlerimiz, TGRT'nin bu gökten düşme hatası, önümüzdeki yıllarda yayınlayacağımız kitaplarımızda aynen yeralacak.

Hani 226 rakamı 262 olarak söylenebilir, yazılabilir. Bunun mantıkta biraz yeri bulunabilir. Ama 1923'lerden bu yana vilayet-İL olan bir yerleşim biri-

minin, Burdur'un birden bire kaza- ilçe oluvermesi hiç mi hiç kabul edilemez yani!..

Şöyle düşündüm: Bizim muhabirliğimiz dönemlerindeki gazetelerde, basın-yayın kuruluşlarında, TGRT'nin yaptığı gibi hatalar yapılsa, hata sahipleri ertesi günü kapının önüne bırakılırlardı.

Ya şimdi?. Şimdi, teknoloji gelişti, iletişim sınırsızlaştı. Anlayışlar, değer yargıları da değişti ama, hangi istikamette, nasıl değişti, değişiyor anlamakta zorluk çekiyorum doğrusu!.. *(**İsa Kayacan,** Belde Gazetesi, Ankara 23 Ekim 2002), Burdur Gazetesi (24 Ekim 2002), Mersin Tercüman Gazetesi (29 Ekim 2002).*

BURDUR'UN TANITIMI

Akdeniz Bölgesi'nin batısında yer alan Burdur, tanınmaya ve tanıtılmaya çok muhtaç bir ilimizdir.

Tanınmak; varlığını ve benliğini kabul ettirmektir. Bu bakımdan özel bir önem taşır tanınmak. Tanınmak için tanıtılmak gerekir. Bir ilin tanıtılması, öncelikle o ilin kimliğini taşıyan insanlara ve o ili yönetenlere düşer. Tanıtımda ilk akla gelen; Burdur Valiliği, Burdur Merkez Belediyesi, İlçe Belediyeleri, Üniversitesi ve sivil toplum kuruluşlarıdır. Bu tanıtın etkinliği yeterli olmadığı için, bu şehrin bir hemşehrisi olarak üzüntü duymaktayım. Nasıl mı? Şöyle:

1- Bir televizyon programı için (NTV) ilimizde çekimler yapan televizyoncu Oğuz Haksever, akşam haberlerinde çektiklerini gösterirken; Bucak'ın Burdur ilçesi diye söze başlayınca…

2- Uzak illerde askerlik yapan Burdur delikanlısının, kışlada, nerelisin diye soranlara, Burdur'u tanımadıklarını anlayınca Antalyalıyım dediği duyulunca…

3- Televizyon kanallarının günde defalarca yayınladıkları Hava Durumu raporlarında bölgemiz illerini verirken, ilimiz Burdur'u atlamalarını gördükçe…

Ve daha birçok tanınmazlığımızı, bilinmezliğimizi duydukça, gördükçe ve yaşadıkça üzüntü ve hicap duymaktayım.

ÇÖZÜM: Tanıtım organlarından yeterince yararlanmak. Ulusal ve uluslararası sosyal ve kültürel etkinliklerin içinde olmak, Burdur varlığını hissettirmek. *(Ramazan Biçer, Burdur Gazetesi, 21 Şubat 2012)*

BURNUNDAN KIL YOLDURMAK

Hani, anonimleşmiş bir deyim var: Burnundan kıl aldırmıyor.

Burdur ilimizin Gölhisar ilçesinde, bir şair-halk ozanı, araştırmacı Osman

Akkoç yaşar. Bu gönül adamı, dünyası geniş insan, bölgesiyle ilgili araştırmalarıyla, çevresinde olup-bitenlerin sayfalara, sütunlara aktarılmasıyla ilgili çalışmalarını aralıksız sürdürür.

Gölhisar ilçemizde haftalık olarak okurlarının karşısına çıkan "Pınar" Gazetesi'nde de köşesi vardır Osman Akkoç'un. Bu gazetenin 314'ncü sayısındaki köşesinde, çağdaş Halk şairimiz Osman Akkoç "Yöremiz-Folklorumuz" köşesinde, "Burnundan kıl yoldurmak"la ilgili gerçeklerin ortaya konuluşunu sağladı. Bir yerinde şöyle diyordu yazısının:

"Bitmez-tükenmez bizim yöremiz anlatmakla. İsa Kayacan, Hamit Çine gibi değerler bitiremez anlatmakla. Buraların ne bereketi biter ne de güzelliği. Buraların toprağından yetişenler bir başkadır (Bir başkadır benim yörem). Havası 'ben varım' der. Yaylası, barajı 'ben varım' der. Bir başkadır benim yöremin insanları. Yürekleri kavgayı sevmez. Kin tutmazlar. Bunun karşılığında bir eylemde bulunur, yayılır dalga dalga ülkeye. Deyim olur, vecize olur, atasözü olur. Olur da birkaç kişisi araştırır bunları, onların da değeri-kıymeti bilinmez. Bazen bir sokağa, bir caddeye isimlerinin verilmesi bile çok görülür"…

Çağdaş Halk Şairimiz Osman Akkoç, burada gerçeklerden söz ediyor ve bir de sitemde bulunuyor, yöredeki Belediye Başkanlarına… (Sahi, Gölhisar'da Osman Akkoç adının bir caddeye veya sokağa verilmesi pek mi zor sayın Belediye Başkanı?)

Burnundan kıl yoldurmak: Osman Akkoç'un araştırmasına bakıyoruz:

"Ece köyünden yaşlı Eşref adında bir kişi duymuştur dedesinden ve Osman Akkoç'a anlatmıştır burnundan kıl yoldurmak deyiminin hikâyesini.

Tefenni ilçemizin kuruluş yıllarından hemen sonrası (ilçe oluşundan)… Bir berber vardır Tefenni'de. Bu berberin Gadı Mehmetoğlu ismiyle bilinen birisinden alacağı vardır. Ama bir türlü alamaz. Alamayacağını anlamıştır. Ancak, bunun karşılığında bir ders vermek ister. Yani öcünü almak ister.

Bu düşünceler içindeyken bir gün alacağı olan adam tıraş olmaya gelir. Tıraşını yapar usta. Sıra burnundaki kılların kesilmesine, alınmasına gelmiştir.

"Bak Gadı oğlu Mehmet burnunda çok kıl var, hiç kıpırdama yoksa makas burnuna batar-çakılır." der. Yanında çalışan kalfalara kollarını tutturtan alacaklı berber, başlar Gadı oğlu Mehmet'in burnundaki kılları yolmaya. Hem kılları yolar, hem de, "sen benim alacağımı vermezsin ha" diye söylenerek canını acıtır ve kıllarını kütür kütür yolar. Sonunda tıraş olmakta olan borçlu, "burnumdan kıl yolma, paranı vereceğim" dediyse de, berber hıncımı alır, burnunun şeklini değiştirircesine, burun denecek bir yeri bırakmaz.

Tıraş olan borçlu kaçacaktır ama berberin usturasından korkar.

Sonra, tıraş olan kişi bunu her yerde anlatır. Ve böylelikle de deyimler denizine bir damla daha atılmış olur, dalga dalga yayılmasına sebep olunmuş olur.

Bu deyim, Burdur-Tefenni, Ece Köyü başta olmak üzere bölgede; "kimseye onurumu kırdırmam. Minnet etmem, boyun eğmem, muhatap olmam" anlamında kullanılmaktadır.

Ömrün uzun, araştırmaların hep böyle gerçeklerin ortaya çıkışını sağlama yönünde olsun sevgili Osman Akkoç… Seni çok seviyoruz.

Yazının İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: *1- Belde Gazetesi (Ankara, 24.04.2007) 2- 24 Saat Gazetesi (Ankara,01.05.2007) 3- Zümrüt Rize Gazetesi (02.05.2007) 4- Yeni Söke Gazetesi (04.05.2007) 5- Sonsöz Gazetesi (Ankara, 09.05.2007) 6- Önder Gazetesi (Keşan, 30.05.2007)*

ÜÇTELLİ CURA VE SİPSİ USTASI: HAYRİ DEV

İnsanlar çoğu kez, soyadlarıyla yanyana gelmezler, gelemezler. Bazen, bu ikilinin yanyana, geldiği ve iç içe olduğu görülür. Burdur ilimize bağlı Gölhisar ilçemizdeki, Teke Yöresi halk oyunları, folklor çalışmalarının sergilenmesi icra edilmesi sırasında tanıdığımız, dinleyip alkışladığımız ustalar vardır. Soyadı gibi "Dev" olanlar vardır.

Hayri Dev (Solda) ödül alırken

Gölhisar Halk Eğitimi Merkezinin organize ettiği, daha doğrusu bu merkezin Müdür Başyardımcısı Yılmaz Tunç'un organize ettiği "Yarenler Gecesi"nde bulundum. Mayıs 2007 içindeydi bu yöre türkülerinin çalınıp çığrılması, oyunlarının sergilenmesi.Orada tanıdığım ustalar vardı. Bu ustaların başında, kendine özgü tavırlarıyla, seslendirmeleriyle, hareketleriyle dikkat çeken bir çınar, bir dev dikkatimi çekmişti. Sonradan öğrendim ki, bu isim, usta: Hayri Dev'di. Hazırlamakta olduğum, "Burdur'un Saz Söz Ustaları"(2) adlı kitabımda yeralsını istiyordum biyografisiyle. Ama, Burdur'lu sayılmıyordu. Denizli-Çameli ilçesi Gökçeyayla Köyünde yaşaması, kitabımın yayın prensibi dışındaydı. Sonraki günlerde, gazetelerde bu ustayla, Hayri Dev hocayla ilgili haberler yeraldı. Bende bu haberler çerçevesinde hareket etmek istedim:

75 yaşındaki usta: Hayri Dev 1992 yılına kadar, Çameli dağlarında çobanlık yapmış. Düğünlerde üçtelli curası ve sipsiyle, ekibiyle görünmüş, alkış almış, toplamış. 1992 yılında Fransız Doçent Jerome Cler kendisini bir tesadüfle tanır. Bu tarihten sonra Hayri Dev, Jerome Cler sayesinde Avrupa'nın pek çok ülkesinde konserler verip, ünlenir. Hayri hoca bu konuda:

-"1992 yılından bu yana sekiz yıl Hollanda, Belçika, Fransa, Almanya İtalya maceram var. Fransız Cler, Acıpayam'da gezerken benim bandı dinlemiş. Kaymakama beni bulmak istediğini söylemiş. Kaymakam da 'Onu bulamayız dağdadır' demiş. Bir düğünde dört kişiyle geldiler. Bu sayede Cler'le tanışarak Avrupa maceram başladı" diyor.

Hayri Dev hoca, ilk önce Fransa'ya gider. İtalya'daki kiliselerde ilk müzik çalan sanatçı olarak bilinir, hatırlanır. Avrupa'nın kendisini, Türkiye'den, bölgedeki insanlardan daha çok tanıdığı gerçeği ortaya çıkar. Almanlarla-Fransızların ortak yapımı bir "Ormanlar Arkası" adlı filmde oynar. Bu film iki ödül alır sonra.

Çameli-Gökçeyayla Köyü: Hayri Dev usta 2008 yılının başında, Denizli Belediyesinin Konservatuarında, öğrencilerini anlatır bildiklerini, gösterir çalıp söylediklerini. O, bir konservatuarın hocaları arasındadır artık. Dün, düğünlerde çalıp söyleyerek, kırık zeybek oyunlarını sergileyerek davetlileri eğlendiren Hayri Dev, hakettiği ilgiyi görmeye başlamıştır son yıllarda.

Hayri Dev: 1933 yılında Çameli ilçesi Gökçeyayla Köyünde doğdu. Yürümeye başladıktan sonra, ailesinin en önemli varlığı olan bir kaç keçinin peşine düştü. Dağlarda yankılanan yanık kavaL sesine, düğünlerde dinlediği üç telli saza gönül verdi. 17-18 yaşlarına geldiğinde, sipsi denilen düdük ve üç telli bağlama ustası oldu. 1992 yılında Hayri Dev'in şansı, Doç. Dr. Jerome Cler'i tanımasından sonra değişti. Kendi ülkesinde edebiyat öğretmeni olan Cler, İspanya'da görevli olduğu sırada duyduğu bir bağlama sesinin büyüsüne kapılarak Türkiye'ye gelmişti. Çameli ve Fethiye dağlarında 12 yıl boyunca bu sesin kaynağını bulmaya çalışırken, o yörenin kültürü hakkında hazırladığı 350 sayfalık tezle Sorbonne Üniversitesi'nin etimoloji doçentleri arasına katıldı. Cler, bu tarihten sonra Hayri Dev'e Avrupa'nın kapılarını aralamış oldu. Hayri Dev, Avrupa'da ünlü bir sanatçı olarak görülürken, Türkiye'de köy çalgıcısı olarak görülmesi, anılması ülkemizin çelişkilerini ortaya koymuyor mu?

Yazının İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: *1- Belde Gazetesi (Ankara, 06.03.2008) 2- Anayurt Gazetesi (Ankara, 13.03.2008) 3- Burdurlu'nun Sesi Gazetesi (17.03.2008) 4- Zümrüt Rize Gazetesi (26.03. 2008) 5- Burdur Gazetesi (02.04.2008) 6- Beşkaza Postası Gazetesi (Fethiye, 09.05.2008) 7- Fethiye Gazetesi (04.07.2008)*

ADNAN BİNYAZAR HOCANIN GÖZÜ VE KALEMİYLE: BURDUR

Ankara'dan bir mektup aldım. Ekinde bir gazete kupürü vardı. Önce mektup:

- ***Saygıdeğer İsa Bey;*** Gönderdiğiniz gazetelerdeki amcam Ahmet Tufan Şentürk'le ilgili yazılarınız ve vefalı, kadirşinas davranışlarınız için teşekkürlerimi iletirken, Burdur'la ilgili bir yazıyı da size hoşnut eder düşüncesi ile gönderiyorum. Selam ve saygılarımla *(Nuran Ş. Karakılıç-Ankara, 04.06.2009)*

Mektubun ekindeki gazete kupürü usta kalem Adnan Binyazar'ın "Ayna" köşesindeki "İzlenimsel bir yazı" başlıklı yazıydı. Hoca, Cumhuriyet Gazetesindeki yazısında Burdur'dan, Burdurludan sözediyordu. Özetlemek, kısa alıntılarla yayınlamak istedim önce. Ama cesaret edemedim. Aynen alıp yayınlamak istedim. Nuran hanıma teşekkür ediyor, Adnan Binyazar hocanın 19 Mayıs 2009 tarihli Cumhuriyet gazetesindeki makelesini aynen aşağıya alıyorum efendim. (İzlenimsel bir yazı: Adnan Binyazar-Cumhuriyet Gazetesi, 19.05.2009):

-Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Türkçe Topluluğunun çağrılısı olarak, "Türkçe Yazmak" konulu bir konuşma yapmak üzere Burdur'daydım. Burdur'a akşam alacasında vardık. Anadolu'da bir kente girerken, hele baharsa, belleğimde şiirler sıralanır. Günışığının kavak yapraklarına yansıyan puslu aydınlığı geceye karışırken dilimde Cahit Külebi'nin dizeleri: "Orda, derenin içinde/İki üç akçakavak./ Tekerler döner, başım döner,/ Kavaklar yeşeriyor, dön geri bak" Kavak, tarla kıyılarında gelin gibi dizilir de birinin yaprağı öbürünün yaprağına değmez . Hafif bir yel esmeye görsün, yapraklarda sarılı yeşilli ipilemeler...

Gece karanlığında Anadolu kentleri derin sessizliklerdir, birkaç aşevidir, oteldir...

Otelimin adı Atam Hotel! / Aydınlığı içinde saklı bir ad... "The Marmara" uydurmacıları, ad nasıl koyulur; öğrensinler Anadolu'dan!.. Duvarlara, Atatürk'ün sanatsal portreleri asılmış. Burası otel değil, bir sergievi. Çalışanların giyimi kuşamı, ilgisi, yüzü okşayan ılık hava, odaları düzeni, temizliği, resimdeki Atatürklerin yüzünü nasıl güldürüyor!.. Sanatın ateşi yanıyor, uygarlığın ışığı parlıyor Anadolu'da... Otellerde sorunlar uyutmazdı beni, o gece, güzellik coşkusu uyutmadı. Kahvaltıda, Türkçe topluluğunun akademik danışmanı Dr. Hülya Yazıcı Okuyan, topluluk başkanı Ayhan Özdil, sabah çiçeği yüzlü öğrencilerle bir aradayız.

Toplantı 14.00'te başlayacak. O saate kadar Burdur'un doğasıyla başbaşa kalıyoruz. Burdur'a gidip de Susamlık'tan bakmayanlar, kentin güzelliğini gördüm demesinler.

Göl kıyısındaki "Sofra" ya uğrarlarsa, kulaklarında bülbül ötüşüyle ayrılırlar Burdur'dan...

Gökte utangaç bulutlar dolaşıyor; göl yeşilliğin ortasında göğün puslu maviliğini soluyor.

Bol yağmur yağınca daha da serpilip ışılayan bu yeşil, sanırım yalnız Burdur'a özgü.

Sanki, gölün solukları arasından Fakir Baykurt çıkıp geldi; onu kucakladım, "Ey Fakir'im, bu yeşilden, bu maviden mi aldın sözcüklerinin rengini?.." dedim.

Üniversite yerleşkesine adımımı atınca, sanki 1950'lerin Dicle Köy Enstitüsü'ndeydim. Ortada ne asık suratlı duvarlar, ne insanı ürküten yapılar...

Öğretim üyesinden öğrencisine, herkes bir işin ucundan tutmuş, koşuşturup duruyor. Yerleşkenin bir köşesinde şantiyeyi andıran çadırlar... Üniversitelilerle ilköğretim öğrencileri bir araya gelmişler, bilimsel deneyler için araç gereç üretiyorlar. Şu iyi bilinsin; Atatürk'ün teknikte de ilerlemeyi öngören "Çağdaş uygarlık düzeyi" ne molla kafasıyla değil, "üretici eğitim" anlayışıyla ulaşılacaktır. Salonda yüzlerce öğrenci, konuşmacıyı bekliyor. Toplantıya katılan Rektör Prof. Gökay Yıldız, yönetimsel işlev yönünden öğretim üyeleriyle de, öğrencilerle de, dostça bir uyum içinde. Bu, öğrencilerin salondaki duruşlarından belli oluyor. Rektöre beslenen bu saygıda, onun yarattığı özgür eğitim ortamının etkisi seziliyor. Havasından mı, suyundan mı, sokaktaki insanlar da içtenlikli, saygılı davranıyor birbirine. Rektör, düşünsel bir bütünleşme duygusuyla, konuşmadan edindiği izlenimleri öğrencilere de aktarıyor. Havaalanına doğru yol alırken, Burdur'da geçirdiğim yirmi saatin sonucunu yazıyorum defterime: Burdur, doğanın uygarlık yüzüdür.

Yazının İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: *1-Belde Gazetesi (Ankara, 20.06.2009) 2- Yenigün Gazetesi (Burdur, 02.07.2009) 3- 24 Saat Gazetesi (Ankara, 04.07.2009) 4- Sonsöz Gazetesi (Ankara, 04.07.2009) 5- Gündem Gazetesi (Ankara, 08.07.2009) 6- Van Postası Gazetesi (09.07.2009) 7- Burdurlu'nun Sesi Gazetesi (15.07.2009) 8- Burdur Gazetesi (15.07.2009) 9- Anayurt Gazetesi (Ankara, 18.08.2009) 10- Ses-15 Gazetesi (Bucak-Burdur, 18.07.2009)*

TEKE YÖRESİ 3.YÂREN GECESİNDE TÜNKÜDÜM

Burdur ilimizle ilgili yaptığımız, yapılan değerlendirmelerde: "Teke yöresinin başkenti, folklorumuzun başkenti" ifadelerimizi ortaya koyuyoruz.

Burdur ilimizin, Gölhisar İlçesinde faaliyetlerini başarıyla sürdüren, Halk Eğitim Merkezi Müdürlüğü 22.06.2009 tarihinde, "Teke Yöresi 3. Yaren Gecesi"ni gerçekleştirdi.

Yörenin mahalli sanatçıları çalıp çığırdılar. Sipsisiyle, kabak kemanesiyle, bağlamasıyla güzel, anlamlı bir müzik ziyafeti çekildi.

Gölhisar, Kaymakamı, Belediye Başkanı, Milli Eğitim Müdürü, Halk Eğitim Müdürü ve yardımcılarıyla anılan gecenin başarıyla ortaya konulabilmesi için toplu halde gösterdikleri gayret dikkatlerden kaçmıyordu.

Halk Eğitimi Merkezi Müdürü Ömer Erdoğan, Başmüdür Yardımcısı Yılmaz Tunç ve arkadaşları yaren gecesi için sefer olmuşlardı. Geceye, Hamit Çine, Salih Urhan, Mehmet Cadıl, İsa Kayacan, Abdurrahman Ekinci gibi onlarca ismin katıldığı görüldü.

"Teke Yöresi 3. Yaren Gecesi"ne katılanlar, çalıp-çığıranların genel sıralaması şöyle: Zeybek Grubu: Mehmet Ertakımlı, Battal Krali, Salih Öznalbat, Aziziye, Çaylı, Yeşildere, Uylupınar ekipleri, İbrahim Karagöz, Mustafa Kırlı, Maşta Grubu: Ramazan Erbil, Turgut Karagöz, Kayacıklı Fatih Burdurlu, Ümmet Çelik Yayla Grubu: Süleyman Yakan, Ahmet Can, Hüseyin Köse… Ahmet Can ve Hasibe Can çifti Hada'da başarılıydılar (Akkoyunum yüz olsa) ustalıkla seslendirildi. Bu çift aynı zamanda (atıştılar).

Hüseyin Köse çifte sipsisiyle göz doldurdu, kulakların pasını sildi.

Gölhisar Yayla Grubu başarılıydı. Recep Hasyalçın, Necati Aslan bu grub içinde yeralıyorlardı.

Dirmil Grubu: M. Ali Kayabaş, İsmail Evcil, İsmail Türkkan'ın seslendirdiği sipsi ziyafeti de dikkat çekiciydi.

Ramazan Eryılmaz, Habib Özyurt yanında, Acıpayam'dan Hüseyin Amca (Aktekin) gecenin güzelliğini sağlayanlar arasında yeraldılar. Hüseyin amca, 1930'lu yıllarda 'Cemilem' türküsünü, Dirmil'li Kör Fatmadan dinlediğini anlattı, hatırlattı.

Grup Yarenler içinde, Mehmet Bedel, Halil Er, Mehmet Şenel kapanışı gerçekleştirdiler. Bu gecede oynayıp tünküme fırsatı bulduğum için moral depolayarak Burdur'a, oradan Ankara'ya döndüm.

Denizin dibinde demirden evler, Hükümetin önünden geçtim (orta oyunu), Akkoyunum yüz olsa, Yada geceleri, Cemilem, Çek deveci, Kezban yenge, Erik dalı gevrektir, Tahtalıkta kalbur var, gibi sevilen ve özlenen türkülerin seslendirilişi bizleri sevindirdi, gururlandırdı.

Not: Düngümek; Burdur yöresinde, Ege Bölgesinde, "zıplamak sıçramak, oynamak" anlamında kullanılmaktadır.

Teşekkür Belgesi: Sayın, Prof. Dr. İsa Kayacan; Gölhisar Halk Eğitimi Merkezi Müdürlüğünün 09.06.2008 tarihinde düzenlemiş olduğu "Teke Yöresi 2. Yaren Gecesi" etkinliğine katılımınızdan dolayı teşekkür eder, sanat hayatınızda başarılar dilerim. (Selami Kapankaya, Kaymakam) Katılım Belgesi: Sayın, Prof. Dr. İsa Kayacan; Gölhisar Halk Eğitimi Merkezi Müdürlüğü'nün 22.06.2009 tarihinde düzenlemiş olduğu "Teke Yöresi 3. Yaren Gecesi" etkinliğine katılımınızdan dolayı teşekkür eder, sanat hayatınızda başarılar dilerim (**Mustafa Can,** Altınyayla Kaymakamı- Gölhisar Kaymakam vekili)

Yazının İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler:

1- Belde Gazetesi (Ankara, 02.07.2009) 2- Oğuzeli Gazetesi (Bucak-Burdur, 09.07.2009) 3- Yenigün Gazetesi (Burdur, 10.07.2009) 4- Van Postası Gazetesi (11.07.2009) 5- Ses-15 Gazetesi (Bucak-Burdur, 11.07.2009) 6- Gaziantep'te Zafer Gazetesi (13.07.2009) 7- Burdurlu'nun Sesi Gazetesi (13.07.2009) 8- Sorgun Postası Gazetesi (19.07.2009) 9- Anayurt Gazetesi (Ankara, 21.07.2009) 10- Burdur Gazetesi (28.07.2009) 11- Fethiye Gazetesi (22.07.2009) 12- Sonsöz Gazetesi (30.07.2009) 13- Gündem Gazetesi (Ankara,01. 08. 2009) 14- 24 Saat Gazetesi (Ankara, 03.08.2009)

BURDUR – GÖLHİSAR'DAKİ TEKE YÖRESİ 4. YÂREN GECESİ

Yaylalar diyarı ve kültürlerin harmanı olduğu Burdur- Gölhisar'da Halk Eğitimi Merkezi Müdürlüğünce, bu kuruluşumuzun Müdür Baş Yardımcısı ve arkadaşlarının gayretleriyle düzenlenmekte olan, Teke Yöresi Yaren Gecesinin 4 ncüsü 10 Ekim 2011 tarihinde, Gölhisar ilçemizin, Belediye Kapalı Spor Salonunda gerçekleştirildi.

Bu ,Teke Yöresi Yâren gecelerinde; Gölhisar ve çevresinde mevcut; mahalli saz ve söz ustalarını bir araya getirerek bu sanatçıların tecrübelerini, deneyimleri halka göstermek ve çevrede mevcut yöre kültürünü gelecek kuşaklara aktarmanın hedeflendiği kaydediliyor.

Teke Yöresi 4.Yâren Gecesi programı detaylı olarak şekillendirilmiş. Programda hangi sanatçı, kiminle çalıp söyleyecek ve kaç dakika sahnede kalacak, türküler, saat ve dakikalar itibariyle sayfalara dökülmüş. Ancak uyumunda bazı zorlukların gözlendiğini kaydetmeliyim.

Teke Yöresi 4.Yaren Gecesi programı, Belediye Başkanı Veli Cantilav, İl Kültür ve Turizm Müdürü Mehmet Tanır ve Kaymakam Hüseyin Kürşat Kırbıyık'ın konuşmalarıyla başladı. Bu satırların yazarı İsa Kayacan olarak 8-A4 boyutuyla, broşür biçiminde hazırlayıp, 75 adet çoğaltıp gönderdiğim; "Burdurlu Teke Yöresi Yarenleri" adlı yayın çalışmamın, program içinde dağıtıldığını gördüm. Bu çalışmamda, ilk iki sayfada Burdur mahalli sanatçılarıyla ilgili genel bir değerlendirme, yöre türkülerinin bir arada yorumsal sıralanması ve 12 ayrı bölümden oluşan, Yarenlerle ilgili şiirsel bir anlatımım vardı. Bundan birkaç bölüm okumak isterdim!

Gölhisar Halk Eğitimi Merkezi Müdürlüğünce düzenlenen Teke Yöresi 4.Yaren Gecesine çağrılanların sıralanışı şöyleydi:

1- Burdur'dan: Hamit Çine, Sümer Ezgü, Taner Ezgü, Taner Ezgü, Süleyman Yakan, Ahmet Can ve Hasibe Can, 2- Gölhisar'dan; Şahin Akay, Güner Özkan, Ramazan Aktaş, Necati Arslan, İnan Ekinci, Yrd.Doç.Dr.Hatice Ekinci, Yrd. Doç. Dr. Kadriye Türkan, Recep Hasyalçın, Ümmet Çelik, Battal Kırali, Özer Oğuz, Çağatay Tunç, Hüsnü Cakar, Osman Akkoç, Mustafa Avcı, Mehmet Başaran, Ömer Türker, Ramazan Şengün, Ali Çakır, Emrah Ceylan, Mustafa Şenyurt, Muhammet Erkılıç, 3- Çavdır'dan; Habib Özyurt, Şeref Yörük, Recep Yörük, Oktay Yörük, Eşref Özer, 4- Dirmil'den; Ferhat Erdem, Mehmet Ali Kayabaş, Hüseyin Demir, İsmail Evcil, Aşık Ömer Erkan, İsmail Türkkan, Servet Tekin, Bayram Bayraktar, Hüseyin Aykan, Abdullah Türen, 5- Çameli'nden; Hayri Dev, Şevket İren Kızılırmak, Bayram Dev, Zafer Dev, Cemil Çağdaş, Alper Çağdaş, 6- Yeşilova'dan; Salih Urhan, 7- Tefenni'den; Prof. Dr. İsa Kayacan, Ahmet Çoban, 8- Fethiye'den: Hasan Bülbül, Arif Sümbül, Ramazan Kıvrak.

Yukarıda ismi geçenlerden bazılarına, (bu satırların yazarı da var) belgeleri verildi. Zor bir organizasyon. Uygulaması da bir o kadar zor. Ama başarıyla

gerçekleştirildiğini, Teke yöresi folklorunun değişik özellik ve güzellikleriyle sergilendiğini kaydederken, bu gecelerde, özellikle ve öncelikle müzik ağırlıklı çalışmalara, seslendirilmelere yer verildiğini gözlüyorum.

Bu konunun tabiatı gereği doğru…

Ama söz bölümü için (açılış konuşmaları hariç) bir sıkıntı var. Örneğin bendeniz yeterince ne konuşabiliyorum, nede söylemek istediklerimi anlatabiliyorum!

Üstelik yeterince tanıtılmıyorum! Ankara çıkışlı, Burdur merkez aktarmalı uzun bir yolculukla ulaştığım Gölhisar'daki bu gecelere gidip gitmeme konusunda beliren tereddütlerim üzerinde bir değerlendirme yapmak istediğimi üzülerek ifade etmek istiyorum.

Teşekkür Belgesi: T.C. Gölhisar Kaymakamlığı Halk Eğitimi Merkezi Müdürlüğü. Sayın Prof. Dr. İsa Kayacan; Gölhisar Halk Eğitimi Merkezi Müdürlüğünün 10 Ekim 2011 tarihinde düzenlemiş olduğu "4. Teke Yöresi Yâren Gecesi" etkinliğine katılımınızdan dolayı teşekkür eder, sanat hayatınızda başarılar dilerim. *(H.Kürşat Kırbıyık, Gölhisar Kaymakamı)* ***Yazının İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazete:*** *1- Zümrüt Rize Gazetesi, (19.10.2011)*

BURDUR'DAN NEZİHA ANANIN ŞİİR DÜNYASI

Edebiyatımızın önde gelen dallarından olan şiir için söylenenler değişik. Şiirin ruhlara hitap edebilme sanatı olduğunu söylemek daha doğrusu bence.

72 milyon nüfusumuzun tamamının şair olduğunu söyleyerek geliyorum. Öyle şairlerimiz, şair adaylarımız var ki maşallah bir gecede şiirin zirvesine çıkıp oturduklarını zannediyorlar,kabul ediyorlar.

Burdur ilimize bağlı (merkez) Yarıköy'de yaşayan Neziha Çetiner annemizin varlığını Burdur merkezde bir şiir programı içerisinde gördüm,alkışladım.O, sade duyguları,yapmacıktan uzak anlatım ve şiir okuyuşuyla herkes gibi benim de dikkatimi çekiyordu.

Yenilerde dört şiiri geldi, ulaştı bana.Bunlar sırasıyla;

Babam-can direğim: Şiirin tam adı: Babam benim can direğim.Altı dörtlük ve beşlikten meydana geliyor. İlk dörtlüğü şöyle başlıyor bu şiirin:

-Babam benim tek varlığım,
Babam benim yüce dağım,
Babam benim,köşküm sarayım
Babam benim can direğim

Dikkat ettinizmi,mısraların sonundaki kelimeler, yani hecenin varlığını, uyumunu ortaya koyan kelimeler:Varlığım,dayanağım,sarayım şeklinde nasıl da güzel sıralanıyor.Sonraki mısralarda, başkasının baba olamayacağı, hatır-

latıldıktan sonra,"Babama dağlar gibi yaslanırım" mısrasındaki baba güçlülüğünü görüyor, anlatım zenginliğini hissediyoruz.Ve arkasından,"Arıyorum bilgisini/Özlüyorum sevgisini/Bulamam babam gibisini/Babam benim can direğim/Babam benim can direğim/Babam benim köşküm,sarayım" mısralarıyla şiirleşen duygular ne kadar güzel ve anlamlı değil mi?

Anam başlığıyla: Neziha Çetiner anamızın bir başka şiiri"Anam" başlığını taşıyor. Burada da annesine karşı duygularını anlatıyor.Beş beşlikten meydana geliyor bu şiir.Bir bölümünde şöyle deniyor:

-Ana olunca anladım anayı/Dindiremedim içimdeki yarayı/Cennet olsun anaların durağı/Sardı içime ana baba merağı/Hakkınızı nasıl öderim anam.

Diğer iki şiir: Neziha Çetiner anamızın diğer iki şiiri; Git yavrum askere ve uyan Türkiyem uyan,adlarının taşıyıcısı efendim.Bu şiirlerden "Git yavrum askere" başlıklı olanından:

1-Git guzum git vatan borcudur/Git guzum git her yiğidin harcıdır/Korkma sakın sonu acıdır/Git yavrum git,uğurlar olsun.

Beş ayrı dörtlükten meydana gelen bu şiir; Neziha ananın torunu 2007 yılında askere giderken yazılmış.

2-Uyan Türkiyem uyan, uzunca bir şiir.Yer yer nefes alınmış, mola verilmiş. Bir dörtlüğünden:"Bütün dünya Atatürkten örnek almıştı dersini/Olgunluğunu gösterirdi hakimdi nefsini/Dünyalara duyururdu vatana olan sevgisini/O kadar övünülecek hizmeti vardı ki, bitiremem gerisini" deniyor.

Burada;"Olgunluğunu gösterirdi,hakimdi nefsini/Dünyalara duyururdu vatanına olan sevgisini" mısralarındaki gerçek anlatımla,Atatürk sevgisinin bütünlüğünü ortaya koyan Neziha Çetiner ananın ellerinden öpmez misiniz? Ben öpüyorum,biz öpüyoruz...

Yazının İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: *1-Belde Gazetesi (Ankara, 12.07.2009) 2-Yenigün Gazetesi (Burdur, 21.06.2009) 3-Tefenni'nin Sesi Gazetesi (22.07.2009) 4-Kent Gazetesi (Kilis, 25.07.2009) 5-Vangölü Ekspres Gazetesi (27.07.2009) 6-Sonsöz Gazetesi(Ankara,08.08.2009) 7-Gündem Gazetesi (Ankara, 08.08.2009) 8-Burdur Gazetesi (08.08.2009) 9-24 Saat Gazetesi (Ankara, 15.08.2009) 10-Gündem Gazetesi (Ankara, 25.08.2009) 11-Sonsöz Gazetesi(Ankara, 30.08.2009)*

İL ÖZEL İDARESİ GENEL SEKRETERLİĞİNDEN:

GÜLLER, GÖLLER VE GÖNÜLLER DİYÂRI BURDUR'U GEZİYORUM

İllerimizde, ilçelerimizde görev yapan, resmi-özel kuruluşlarımız, ana görevleri yanında, zaman zaman yayınlarıyla da dikkat çekiyorlar.

Burdur ilimizde, İl Özel İdare Genel Sekreterliğince gerçekleştirilen bir yayın, kitap.

Adı:"Güller, göller ve gönüller diyarı Burdur'u Geziyorum" Pırıl pırıl bir baskı ve Bahattin Atak'ın çizdikleriyle zenginleştirilmiş, bir öykü anlatımı biçiminde ilköğretim okullarımızdaki öğrencilerimiz için, özellikle 5 nci sınıflarımızdaki öğrencilerimize yönelik hazırlanmış ve yayınlanmış

Burdur İl Özel İdare Genel Sekreteri İbrahim Şimşek, Ankara bürokrasisinden aldığı tecrübeleriyle, Burdur'da kalıcı ve anlamlı hizmetlerin altına imza atıyor. Bahattin Atak'ın hazırladığı 80 büyük sayfalık "Burdur'u Geziyorum" vermek istediğimiz örneklerden biri olarak karşımıza çıkıyor.

Güller, göller ve gönüllüler diyarı

Burdur'u geziyorum

İl Özel İdaresi Genel Sekreteri İbrahim Şimşek, yayınladığı bültenle Burdur'u tanıtım kitabının duyurusu yaptı: İnsanlık tarihinin ilk yerleşim yerlerinin en önemlilerinden olan ilimiz Burdur, Anadolu'nun Akdeniz'e açılan bir kapısı durumundadır. Konumu itibariyle nice medeniyetlerin beşiği olmuştur. Göller ve güller diyarı olarak bilinen Burdur da bütün Anadolu gibi tarihin karanlık dönemlerinden bugüne kadar insanlık aleminin meydana getirdiği en eski ve çeşitli medeniyetlere beşiklik yapmıştır. Çok zengin

Burdur Gazetesi (17 Nisan 2009)

Kitabın ön iç kapağında, Burdur Valisi İbrahim Özçimen'in sunuşu var. Bir yerinde: "Sevgili çocuklar; doğanın, tarihin, yeşilin ve mavinin buluştuğu şehrimize hoş geldiniz. Bu şehirde her adımda sürprizlerle karşılaşacaksınız" diye söze başlıyor sayın vali.

Kitap içindeki anlatımlar, Burdur'un tarihi ve doğal güzelliklerini gözler önüne seren bir değerlendirme ve sunuş biçimiyle başlıyor, sürüp gidiyor.

Çizme-değerlendirme fotoğrafları anlatım zenginliğinin oranını artırmış. İlk sayfada şöyle söze başlanıyor:

"Altan, Anadolu'da insanlık tarihinin ilk yerleşim yerlerinin en önemlilerinden olan Burdur'da oturmaktadır. Babası Tahsin bey, Ankara'da vergi dairesinde müdürlük görevini sürdürürken, beş sene önce Burdur'a tayini çıkmış ve Burdurlulara kısa zamanda kendini sevdirmişti".

Sonra Altan'ın Burdur'un tarihi ve doğal güzellikleriyle zengin yerlerinde anlatım gezisi başlıyor. Ulu Cami, saat kulesi, tarihi konaklar Taş Oda, Baki Bey konağı gibi zenginlikler anlatılıyor. Mısırlılar evi geziliyor. Serenler tepesi, vilayet evi, dikkuyruklar anlatımlar içinde yeralıyor. Barajlar, antik kentler, yer yer gerçek resimlerle de süslenmiş, sayfaların zenginleştirilişini sağlamış görünüyorlar. Verilen bilgiler arasında, devletimizin kurucusu yüce Atatürk'ün 06 Mart 1930 ve 09 Mart 1930 tarihlerinde Burdur'a gelişleri de hatırlatılıyor. Sagalassos antik kentle İnsuyu mağarasının çekicilikleri de anlatımlar arasında yeralıyor.

Ayrıca, Mustafa Kemal Atatürk'ün; "Benim Atalarım Anadolu'dan

Rumeli'ye gelmiş Yörük Türkmenlerindendir" sözü 44 ncü sayfada yer alıyor.

Sayfa 42'de; Başpınar Köyündeki "Osman Köseoğlu Kültür Merkezi"yle, Ece köyündeki *"İsa Kayacan Kütüphanesi"*nden söz ediliyor. Tahsin Bey, Başpınar köyündeki Park ve Dinlenme Evi'nden sözettikten sonra ;

-"Mesela, Tefenni ilçesine bağlı Ece Köyünde, bu köyün yetiştirmiş olduğu ender şahsiyetlerden biri olan Prof. Dr. İsa Kayacan tarafından bağışlanan kitaplarla kütüphane oluşturuldu" diyerek bir örnek veriliyor..

Böyle öğretici, eğitici bir yayının gerçekleşmesini sağlayan, Burdur İl Özel İdare Genel Sekreteri İbrahim Şimşek'i kutluyor, sevgi ve saygılarımı sunuyorum efendim.

Yazının İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: *1- Belde Gazetesi (Ankara, 06.08.2009) 2- Ses-15 Gazetesi (Bucak-Burdur, 14.08.2009) 3- Yenigün Gazetesi (Burdur, 19.08.2009) 4- Burdurlu'nun Sesi Gazetesi (20.08.2009) 5- Tefenni'nin Sesi Gazetesi (26.08.2009) 6- Burdur Gazetesi (27.08.2009) 7- Oğuzeli Gazetesi (Bucak-Burdur, 05.09.2009) 8- Sonsöz Gazetesi (Ankara, 06.09.2009) 9- Gündem Gazetesi (Ankara, 07.09.2009) 10- 24 Saat Gazetesi (Ankara, 15.09.2009)*

MUAMMER SUSUZLU'YU SONSUZLUĞA UĞURLADIK

Sevdiğim, saydığım, gönül ve fikir birliği yaptığım, yaptığımız insanların vefatla aramızdan ayrılmaları, hele bu ayrılış sonucu onlarla ilgili yazı yazmak beni çok üzüyor. Hele son yıllarda bu üzüntüyü daha bir başka yaşamaya başladım.

Muammer Susuzlu (solda)
Sebahattin Akkaya (sağda)

Muammer Susuzlu hemşehrim. Burdurlu olmaktan gurur duyanların başında gelenlerden. Şiirleri, kitapları ve yayınladığı sanat dergisi o'nu zirvelere taşıdı.

Son yıllarda Burdur'da yapılan her etkinlikte bulunmak isteyen duygularını hep paylaşırdık. Benim, "Burdurlu zeybeği tek başına oynar. Hâlbuki zeybek oyunu toplulukla oynanırsa ses verir, ilgi görür" sözümü alkışlar, ne demek istediğimi açıklamam için ısrarla sorar, "Burdurlu paylaşmayı pek sevmez. Ferdi hareket etmekten hoşlanır" açıklamam karşısında, "çok doğru söylüyorsun Kayacan. Bundan nasıl kurtulacağız, kurtulacaklar?" diye tereddütlerini ortaya koyar, üzülür, üzüntüleri paylaşırdık.

20.07.2009 tarihinde, Muammer Susuzlu hocanın oğlu tarafından gönderilen, "Babam Muammer Suzuzlu'yu kaybettik. Yarın öğle namazı sonrası Ataköy 5. kısım camiinde kılınacak cenaze namazından sonra Bakırköy mezarlığında toprağa verilecek" şeklindeki acı haber mesaj olarak telefonlarımıza

düşünce, "yav hoca ne yaptın?. Hani Ankara'da buluşacaktık?" demekten kendimi alamadım.

Burdur sevdalısı Susuzlu, 21.07.2009 tarihinde, öğle namazından sonra yakınlarının, hemşehrilerinin omuzlarında İstanbul-Bakırköy Mezarlığında toprağa verildi. Mekanı cennet, ruhu aydın olsun.

Ağustos 2005'de 168 sayfayla yayınladığım "Burdur'un Saz ve Söz Ustaları" adlı kitabımın 87 ve 88 nci sayfalarında yeralan, akciğer rahatsızlığı sonucu kaybettiğimiz Muammer Susuzlu biyografisini aşağıya alıyorum efendim:

Muammer Susuzlu: Halil ve Nafiye'nin 3'ncü çocuğu olarak 04.07.1935 tarihinde Burdur'da doğdu. İlkokulu, Turan, Cumhuriyet Hüsnü Bayer ve Yeşilova ilçesi merkez ilkokulunda okudu. Orta ve lise eğitimini Burdur Lisesinde tamamladı. Edebiyatçı Hikmet Dizdaroğlu ile İbrahim Zeki Burdurlu (Öcal) gibi öğretmenlerinden feyz alarak yetişti.

1957 yılında İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesine girdi. 1959 yılında başından geçen elim bir olay nedeniyle üniversite tahsilini yarıda bıraktı. Lise öğrenimi sırasında şiir yazmaya başlayan Muammer Susuzlu,1960 yılında ilk şiir kitabı "Şule"yi yayınladı.

1955–1957 yıllarında (yılları arasında) Şeker Fabrikası Muhasebesinde, 1957-1963 yılları arasında Sümerbank Pamuklu Sanayi Müessesesinin personel ve genel muhasebe bölümlerinde çalıştı. 1963 yılında yedek subay olarak askerlik görevine başladı. Kastamonu-Taşköprü ilçesi 27 Mayıs ilkokulunda bir yıl, 1964 yılında İstanbul Milli Eğitim Müdürlüğü kadrosunda Yeşilköy İlkokulunda görev yaptı. Ayrıca, Bakırköy Kız Enstitüsünde, edebiyat grubu öğretmeni olarak çalıştı. Daha sonra öğretmenlikten ayrıldı.

1965–1967 yılları arasında, Sümerbank İstanbul Beykoz Deri ve Kundura Sanayinde mağaza şefliği yaptı. 1967 yılından itibaren mizacını ters düşen ticaret hayatına başladı. 1963 yılında öğretmen Aysel Gökalp ile evlendi. Türk sanat musikisi alanında çalışmalarda bulunan Muammer Susuzlu, ticari hayatını 1966 yılında noktaladı. Şiirlerinin pek çoğu değişik bestekârlarca bestelendi. Pek çok antolojide yer aldı. Yazı ve şiirleri pek çok dergide yayınlanan Susuzlu, 1 Nisan 2000 tarihinde "Yaşam" isimli ikinci şiir kitabını, Mayıs 2001'de "Gülşen" adlı edebiyat kültür ve sanat dergisinin ilk sayısından sonra "Gözlerin" adlı şiir kitabını 2008'de yayınladı.

Muasır Soylu, Muhterem Sayan ve Mazlum Korkmaz imzalarını da kullanan güzel sanatların en zorunun şiir sanatı olduğunu söyleyen, pek çok dernek meslek birliğinin üyesi olan, değişik şiir sergileriyle de sanatseverlerin karşısına çıkan Muammer Susuzlu, 20.07.2009 tarihinde vefat etti. (oğlu: 0533 263 09 94)

Yazının İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: *1- Belde Gazetesi (Ankara, 09.08.2009) 2- Yenigün Gazetesi (Burdur, 15.08.2009) 3- Gaziantep'te Zafer Gazetesi (15.08.2009) 4- Burdur Gazetesi (19.08.2009) 5- Van Postası Gazetesi (19.08.2009) 6- Burdurlu'nun Sesi Gazetesi (04.09.2009) 7- Gündem Gazetesi (Ankara, 04.09.2009) 8- Tefenni'nin Sesi Gazetesi (19.08.2009) 9- 24 Saat Gazetesi (Ankara, 12.09.2009) 10- Sonsöz Gazetesi (Ankara, 07.09.2009) 11- Anayurt Gazetesi (Ankara, 03.09.2009)*

MEKTUP: *Sonsuz teşekkürler, hürmetler hocam sayın İsa Kayacan;* Ben de hep sizin internet adresinizi düşünmüştüm. Şöyle ki; rahmetli Muammer Susuzlu bey için yazdığım şiiri iletmek için. Bu fırsatı bulduğum için mutluyum. Muammer Susuzlu bey yaşama veda ederken başucundaydım. Haliyle daha da derinden etkilenmemem mümkün değildi. Rahmetliyle ilgili yazdığım bir şiiri sunuyorum. Yeniden size özverili çalışmalarınıza teşekkür ediyorum. Saygılarımla (**Gülşen Şenderin,** İstanbul, 18 Mart 2010)

BİR ŞAİR GÖÇTÜ (*Gülşen Şenderin)*

** Sayın Muammer Susuzlu anısına ithafen*

Dalları savururcasına bir rüzgâr esti
Solgun bir gül veda etti yaprağa
Acıları, kırgınlıkları susturdu zaman
Kapkara bir bulut öfkesine bıraktı toprağa
Söz sukutu giyindi, yaşam özde manayı kesti
İki ucu bileli hançer dinlemedi aman
Çarmıha gerilircesine sabahlar, uyanışlar
Dar vakitlerin zulmünden bir şair göçtü...

Bir kalem o ilâhi takdire boyun eğdi
Dizelere ses veren ahenk yiterek uçtu
Bir kalp durdu yalnızlığını emanet ederek
Sonrasızlığı haykırdı acı acı duvarlar
Ardında kitaplaşan, kitaplaşmayan
Sayfalarca bir yığın mısra kaldı geriye
Umut sandıklarına sığmayan şiirleriyle
Dar vakitlerin zulmünden bir şair göçtü...

Evlatlarının yürekleri paramparça, yaslı
İyilik meleği Gülay hanım, suskun telaşlı
Kedisi Eda şaşkın, olanları hissetmiş gibi
Kıbrıs fesleğeni ağladı saksısında
Menekşesi Afrika'dan su istedi
Atatürk Çiçeği edebi bir yüreğe sığındı
Sardunyaları komşuların emanetinde
Kitapları şiir severlerin denetiminde
Sevenlerinin, dostlarının gözleri önünde
Dar vakitlerin zulmünden bir şair göçtü...

Gülşen ŞENDERİN *(Bakırköy, Pazartesi, 20.07.2009)*

BURDUR TUTKUNU:
ORDULU SAİT DEMİRBAŞ'DAN MEKTUP VAR

Mensubu olmaktan gurur duyduğum, Anayurt gazetesi adresime Ordu'dan bir mektup geldi. Sait Demirbaş imzalı bir okuyucumuz, arkadaşımızdan. İki ayrı bölümde mektup, Ordu ilimiz merkeziyle ilgili kartpostal, arkasında, "Gözleriniz böyle güzel memleket gördü mü?" sorusuyla biten cümlenin yazılışıyla selamlaşmamızdan sonra mektubun sayfalarına, satırlarına dönmek istiyorum: (Sait Demirbaş, mektupda geçen duygularının bir kısmını, Burdur gazetesi ilgililerine ulaştırmış ve bunlar okuyucu mektubu köşesinde, 03 Mayıs 2007 tarihli Burdur gazetesinde yayınlanmış:

Prof. Dr. Sayın İsa Kayacan; Tüm içtenliğimle söyleyeyim ki, aylardır size yazmak arzusuyla dopdoluyum. 21 Temmuz 2009 tarihli "Teke yöresi 3. yaren gecesinde tünküdüm" başlıklı yazınızı da okuyunca artık dayanamadım ve arzumu kaleme, kağıda dökmeye karar verdim.

Bu satırların yazarı Orduludur. Adım Sait Demirbaş. Eminim hem şaşıracak, hem de duygulanıp gurur duyacaksınız. Çünkü ben tam bir "Teke yöresi" daha doğrusu "Burdur türküleri" tutkunuyum. İllada Yeşilova ve "Dirmil" türkülerinin… Bugüne dek teke yöresi ve türküleriyle ilgili tüm yazılarınızı adeta su içercesine okudum.

Zorla değilya, Burdur türküleri deyince ben, benlikten çıkıyorum. Hele de sesini ölesiye sevdiğim Hale Gür'den, yayla zamanlarında dilimden düşürmediğim, "Dirmilcikten geçer yaylanın yolu" türküsünü dinlerken-nakaratına ise tek kelimeyle "bitiyorum"… "Gitme gelin yaylalara yaz değil/Gelin iken ağlatanlar az değil" Ya, "Denizin dibinde Hatçem demirden evler" türküsü.. Hele şu nakaratına "Uyan Hatçem uyan, guşluk çağıdır. Salıver saçlarını Hatçem, gençlik çağıdır".. Bu türkünün kısa hikayesini ve bilinen 3 kıtasından başka kıtalarının olup-olmadığını çok merak ediyorum?.. Yine şimdi dillerde olan "Hadi gari sende gel" adlı türkünün sadece-nakarat hariç-dört satırının dışında da sözleri varmıdır?.

Haa, bakın ben sırf folkloruna değil her şeyine ilgi duyuyorum Burdur'un. Hatta bu ilgimi dile getirdiğim bir mektubum 03 Mayıs 2007 tarihli "Burdur" Gazetesinde de yayınlanmıştı. O sırada İstanbul-Bakırköy'de çalışıyordum. Artık memleketim Ordu'dayım. Ricalarıma gelince;

1- Burdur'u ve folklorunu anlatan bir kitap var mı?. Özellikle Hamit Çine'nin?

2- Mahalli sanatçıların cd'leri veya kasetlerinden yollayabilir misiniz?

3- Yeşilova ve "Dirmil"in kartpostalından

4- 1957'de Burdur'da Fethi Çelikbaş'ın dışında-onunla-seçilen Hürriyet Partisinden diğer milletvekillerinin adlarını yazabilir misiniz?.

5- Tekeli Hasan'ın "Burdur Türküleri" kitabı varsa.

Ha bakın, kendim de türkü söylerim.. Selam olsun "Yayla yollarında yürüyen gelinlere". Kalbi hürmetlerimle. (Sait Demirbaş, Ordu, 22.07.2009)

İsa Kayacan'ın notu: Sayın Demirbaş'a, İsa Kayacan'ın Burdur Hatırlamaları kitabının "Burdur Milletvekilleri" sayfalarının fotokopilerinden bir takım. Yine İsa Kayacan'ın "Burdur'un Saz ve Söz Ustaları" kitabıyla, Hamit Çine hocanın "Sazlı Sözlü Anılarım" adlı kitabından birer adet gönderildi. Teşekkürlerimi, tebriklerimi, sevgi ve saygılarımı sunuyorum efendim. Fahri hemşerimiz Sait Demirbaş'a selam olsun...(İK).

Yazının İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: *1- Belde Gazetesi (Ankara, 17.08.2009) 2- Burdurlu'nun Sesi Gazetesi (24.08.2009) 3- Tefenni'nin Sesi Gazetesi (26.08.2009) 4- Gaziantep'te Zafer Gazetesi (26.08.2009) 5- Yenigün Gazetesi (Burdur, 27.08.2009) 6- Sonsöz Gazetesi (Ankara, 01.09.2009) 7- Burdur Gazetesi (04.09.2009) 8- Gündem Gazetesi (Ankara, 18.09.2009) 9- Fethiye Gazetesi (18.09.2009) 10- Anayurt Gazetesi (Ankara, 24.09.2009) 11- 24 Saat Gazetesi (Ankara, 28.09.2009)*

TEFENNİLİ AHMET YAMACI'NIN HEYKELİ NE ZAMAN DİKİLECEK?

Bu sorum, Burdur merkez Belediye Başkanımıza, Burdur valiliğimize ve Tefenni Belediye Başkanlığınadır. Bu üç makamda oturan değerli yöneticilerimizedir.

TRT repertuarına 650'den fazla türkü ve oyun havası kazandıran, İstanbul Radyosu Yurttan Sesler Korosu'nun şefi, Tefennili, Burdurlu olmasından dolayı gurur duyduğumuz, iftihar ettiğimiz Ahmet Yamacı'nın, Burdur merkez ve Tefenni ye heykelinin dikilmesi sürpriz, yani bir yenilik olmayacaktır.

Yozgat'ta Nida Tüfekçi'nin, Kırşehir'de, baba Muharrem Ertaş ve oğul Neşet Ertaş'ın, Denizli'de Özay Gönlüm'ün heykelleri vardır ve örnektir. Gerçi Burdurlular, daha doğrusu Burdur yöneticileri her nedense heykelleri pek sevmiyorlar ama, kadirbilirlik örneklerle zenginleşen bir anlayış, yaklaşımıdır.

Ahmet Yamacı: 1926 yılında Burdur ilimizin, Tefenni ilçesinde doğdu. Bölgenin en iyi müzisyenlerinden biri olarak bilinen çocuk yaşta kaybettiği babası, yörede Çil Mehmed adıyla bilinirdi. Anası ise Kasap Halil'in kızı Fatma'dır.

Ahmet Yamacı, müzikle adeta bütünleşmiş bir ailenin 5 çocuğundan en küçüğü olarak biliniyor. Babasının ölümünden sonra ondan hatıra olarak kalan bir bağlama ile ölümünden 5-6 yaşlarında halk müziği çalışmalarına başlayan Ahmet Yamacı, iyi bağlama çalan amcasının yardımıyla bağlama çalmayı ilerletti.

İlkokulu Tefenni'de bitirdikten sonra 1939 yılında Ankara-Kırıkkale Gedikli Sanat Okuluna girdi. Ailevi nedenlerden dolayı buradan ayrıldı. 1940 yılında sınavla Gönen Köy Enstitüsü'ne (ilköğretmen okuluna) öğrenci olarak girdi. Burada öğrencilik yıllarında, Mandolin, Keman, Akordeon, ağız mızıkası çalmasını öğrendi. Ahmet Yamacı bu yıllarda, halk oyunlarımızı oynamaya, başkalarına öğretmekten zevk almaya, duymaya başladı.

1944 yılında Ankara Radyosunda açılan bir sınavı kazanarak, halk müziği dalında ilk memur saz sanatçısı olarak göreve başlayan Ahmet Yamacı, Ankara Devlet Konservatuarı öğretmenlerinden Saadet İlkesus ve Nurullah Taşkıran'dan dersler aldı. 1946 yılında asker oldu. Askerde saksafon çalmasını öğrendi ve notasını dahada ilerletti. Askerlik dönüşü Radyodaki görevine döndü. Ankara merkez ve ilçelerindeki halk evleriyle Ankara Atatürk lisesinde bağlama sanatçısı olarak öğretmenlik yaptı. Pek çok halk müziği sanatçısının yetişmesinde emeği bulunan Ahmet Yamacı, Muzaffer Sarısözen'den yararlandı.

1954 yılında İstanbul Radyosunda kurulan "Yurttan Sesler Korosu"na şef olarak atanan Ahmet Yamacı nın 1955 yılında Behçet Kemal Çağlar'la birlikte hazırladıkları "Güzel Vatanımızdan" adlı program ilgiyle karşılandı.

Aksaray Musiki Cemiyetince Cağaloğlu'nda açılan özel Konservatuar, Beşiktaş Barbaros İlkokulu ve Hakevinde Halk Müziği sevenlere solfej, Nota, Saz ve ses dersleri veren Ahmet Yamacı'nın yetiştirdiği binlerce öğrenciden bazıları radyo ve sahnelerde sanatlarını icra etmektedirler. Ankara Radyosunda iken bir eğlence programında şelpe tabir edilen (tezenesiz) bağlama ve cura çaldığı zaman, izleyiciler tarafından dakikalarca alkışlandığı, kayıtlarda yer almaktadır.

Berlin'de yapılan Dünya Film Festivalinde birincilik kazanan Türk filmi "Susuz Yaz"ın müziğini yapan Ahmet Yamacı, yurdumuzun 60 ilini ve ilçelerini gezerek buralardan 500'den fazla türkü 150 kadarda oyun havası derleyerek, TRT Müzik Dairesi Türk Halk Müziği ve Oyunları Repertuar Kurulunca kabul edilmeleri sonucu yayınlanmalarını sağladı. TRT Müzik Dairesi Halk Müziği Repertuar ve Denetleme Kurulu üyeliği, TRT'de yetiştirilmek ve yetişmiş olarak alınan halk müziği sanatçılarının sınavlarında jüri üyeliği, TRT İstanbul Radyosu THM ve oyunları şube müdürlüğü de yapan Ahmet Yamacı 21.03. 1987 tarihinde İstanbul'da vefat etti. Zincirlikuyu mezarlığında toprağa verildi.

Yazının İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: *1- Belde Gazetesi (Ankara, 18.08.2009) 2- Burdur Gazetesi (21.08.2009) 3- Burdurlu'nun Sesi Gazetesi (22.08.2009) 4- Yenigün Gazetesi (Burdur, 23.08.2009) 5- Burdur Gazetesi (25.08.2009) 6- Sonsöz Gazetesi (Ankara, 27.08.2009) 7- Pınar Gazetesi (Gölhisar-Burdur, 26.08.2009) 8- Fethiye Gazetesi (12.09.2009) 9- Gündem Gazetesi (Ankara, 14.09.2009) 10- Anayurt Gazetesi (Ankara, 22.09.2009) 11- 24 Saat Gazetesi (Ankara, 23.09.2009)*

BURDUR'DAKİ KEMANCI

Burdur'la, Burdurluyla ilgili haberler, değişik bilgiler, yayın organlarında yer alınca, arkadaşlarım tarafından bana ulaştırılanlar oluyor bunların içinden.

Hürriyet Gazetesinin 17 Ağustos 2008 tarihli Pazar ekinde, 14 ncü sayfada Burdur Organize Sanayi Bölgesi'ndeki bir atölyeden söz ediliyor ve "Burdur'daki kemancı" başlığı altında bir de fotoğrafın yeraldığı tam sayfada özetle şunlar yeralıyordu efendim:

Burdur Organize Sanayi Bölgesi: Burdur Organize Sanayi Bölgesi'nde bir atölye. Erkan ve Hakan Küçükkaya kardeşler çalıştırıyorlar. Atölyede dünya kalitesinde keman viyolonsel, kontrbas imal ediliyor ve tamamı yurtdışına satılıyor.

"Küçükkaya kemanları"nın öyküsü var Erkan (Küçükkaya) usta anlatıyor;

-"Annem babam Almanya'da işçiydi. Biz üç erkek kardeşiz. Babam ilkokulu burada okuyalım Türkçe öğrenelim istedi. 12 yaşını bitirince Almanya'ya gittim. Ortaokulu orada başladım. Sonra bir arkadaşın Alman arkadaşı vasıtasıyla, Bavyera bölgesinde dededen kalma bir keman imalathanesinde işe başladım. Burada üç hafta çalışıyor, bir hafta okula gidiyordum. Okulda da atölye var. Bölümün adı: Keman Yapımı Bölümüydü. Üçbuçuk yıl çıraklık eğitimi aldım. Okul bitti. Sonra aynı atölyede 6 yıl kalfa olarak çalıştım. Ama aslında orada kalmak niyetinde değildim".

Türkiye'ye dönme kararı veren Erkan Küçükkaya, Almanya'daki iş yeri sahibinden; "Madem Türkiye'ye gidiyorsun, orada imalat yap, bana sat" şeklinde bir teklif alıyor. "Evet" diyor. Antalya'da babasının işyerinde çalışıyorlar belirli bir süre. Ağabeyi Hakan Küçükkaya'yla uyum içinde çalışıyorlar. Hakan usta cila işlerini iyi yapıyor.

Erkan ve Hakan kardeşlerin Burdur'daki atölyeleri (Hürriyet Gazetesi, Pazar eki, 17.08.2008)

Küçükkaya kardeşler, Alman firmasıyla bir taşeronluk anlaşması yapıyorlar. Almanlar üretimi tamamen Erkan ustaya devrediyorlar. İmalat için gerekli ağaç ve her türlü malzemeyi temin ediyorlar, üretimin hepsini satın alıyorlar.

Erkan usta neden böyle bir anlaşma yaptıklarından sözederken, şunları söylüyor:

"Türkiye'de ladin varda, akçaağaç yok. Çok büyük tomruklar lazım. Daha çok Bosna Hersek'te bulunuyor. Ve Almanya'nın bazı bölgelerinde. Bir de hemen kesip kullanamıyorsun. 6-7 sene dinlendirmen gerekiyor. Alman işletmecinin de dedesi başlamış ağaç stokuna, dev depoları var".

Hakan ve Erkan Küçükkaya kardeşlerin imalatlarının tamamını alan Alman işletmesi, dünyanın dört bir yanındaki 60-70 kadar küçük işletmeye satıyor. Yani Burdur'da yapılan keman üretimi çeşitli markalar altında satılıyor. Meşhur keman yapımcıları Alman firmaya sipariş veriyor. Beyaz (cilasız) olarak alıyorlar. Cilasını yapıyor, yayını filan takıyor ve kendi markasıyla satıyor. Burdur'da, Keman, viyola, viyolonsel, kontrbas ve barok saz (çello) imal ediyor Hakan ve Erkan Küçükkaya kardeşler. Yıllık üretimleri 800 ile bin adet arasında değişiyor. Küçükkayalar, Almanya'dan aldıkları malzemeye para ödemiyorlar. Atölyede 7 kişi çalışıyor. Kendileriyle bu sayı 9'a ulaşıyor.

İç pazardaki sıkıntı: Erkan usta (Küçükkaya), Türkiye'deki okullara, üniversitelere demirbaş estrüman alımlarında ihaleye giren firmalar kendilerinden teklif aldıklarını, ama ihale yönetiminde bulunanların sadece fiyatla ilgilendiklerini, hangisi ucuzsa O'nun alımı için karar verdiklerini, kalite üzerinde durmadıklarını anlatıyor. Görmeden aldıklarının da hiçbir işe yaramadığını söylüyor. Erkan usta, birde orkestraların olduğunu, bunların da yurtdışından alım yapma hastalığında olduklarını anlatıyor. "Bizimle konuşacakları yerde, yurtdışına gidiyorlar. Benim sattıklarımı alıp, tekrar Türkiye'ye getiriyorlar" diyerek ortadaki komediyi dile getiriyor. Burdur'da açılan Mehmet Akif Ersoy Üniversitesinin "çalgı bölümü" açmasının doğru olacağını da hatırlatmaları arasında yer veriyor Erkan usta. Kardeşi içini çekiyor "Tuhaf memleket!" diye söyleniyor.

GÜNÜN SÖZÜ: Burdur Cumhuriyet Başsavcısı Ali Nevzat Açıkgöz: "İddia ediyorum ki, iki yıl ülkemizde yolsuzluk ve hırsızlık yapılmasın, ülkemiz ekonomik açıdan şahlanma dönemine girecektir." (Oğuzeli Gazetesi, Bucak-Burdur 10 Eylül 2009)

Yazının İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: *1-Belde Gazetesi (Ankara, 14.09.2009) 2- Burdur Gazetesi (25.09.2009) 3- Yenigün Gazetesi (Burdur, 01.10.2009) 4- 24 Saat Gazetesi (Ankara, 26.10.2009) 5- Sonsöz Gazetesi (Ankara, 26.10.2009) 6- Anayurt Gazetesi (Ankara, 02.11.2009) 7- Burdurlu'nun Sesi Gazetesi (01.12.2009)*

BURDUR-TEFENNİ HASANPAŞA'DA YÜNÜM BÖĞET ŞENLİKLERİ

Koyunlar su içinde "su gibi" akıyor

Burdur ilimizin Tefenni ilçesine bağlı Hasanpaşa beldesinde, yaklaşık 750 yıldır sürdürülen, böyle uzunca bir geçmişi olan "Yünüm Böğet Şenlikleri" her yıl sonbaharda gerçekleştiriliyor.

Burdur ilimiz merkezinde günlük ve ofset tekniğiyle yayınlanan Yenigün Gazetesinin 16 Eylül 2009 tarih ve 16 bin 828 nci sayısının sekizinci sayfasında, Yünüm Böğet Şenlikleriyle ilgili bir haber vardı. Haber, Hasanpaşa Belediye Başkanı Bayram Yıldız'ın açıklamalarına dayandırılmış H. Sivrikaya imzalıydı. Bu haberin satırları arasında bir gezinti yapalım, buyurun; (Ayrıca; Burdur Gazetesi, 16.09.2009, Hacer Zeren imzalı haber).

Yünüm Böğet Şenlikleri: Tefenni ilçemizin, Hasanpaşa Beldesinde, tarihsel bir değeri olan "Koyun yıkama, (Yünüm Böğet)" geleneği Selçuklular ve Osmanlılar döneminden beri sürüp geliyor. Genelde iki gün süren şenliklerin ilk gecesi eğlence yapılıyor, ertesi günün devri olan sabah 05.30'da koyun yıkama işlemi başlıyor, şenlik içinde gerçekleştiriliyor.

Burada, yaklaşık 750 yıldır devam eden, koyun yıkama-Yünüm Böğet şenlikleri bir gelenek, görenek ve adetler olarak kabul ediliyor. Gelecek nesillere aktarma olarak algılanan şenliklerin sürdürülmesiyle, Hasanpaşa'nın tanıtımı da hedeflenmiş ve gerçekleştirilmiş oluyor.

Koyun yıkama-Su böğeti şenlikleri çerçevesinde, ortalama 20 veya 25 sürünün bu şenliklere katıldığı gözleniyor. Sürüsünü en iyi şekilde geçiren çobanlar ödüllendiriliyor.

Yünüm Böğeti, araştırmacı-Yazar Şükrü Elçin'in kitabında yer verdiği bilgilere bakıldığında; Türk boylarında hayvan kültürüne yönelik geleneklerin uzantısı olduğu görülüyor.

Hasanpaşa Belediye Başkanı Bayram Yıldız; "Kasabamızda çobanlar, kendi koyunlarını otlatırlarken, para karşılığı başkalarına ait koyunları da otlatırlar. Çobanlar 6 ay boyunca hem kendi, hem de katılımcıların koyunlarını otlatırlar. Sezon bitiminde koyunları sahiplerine teslim etmeden önce yıkayıp temizlerler" diyor.

Koyunların yıkanması işi de bir tören ve yarışma şeklinde yapılıyor. Yani, çobanlar koyun yıkama (Böğet) şenliklerine kadar, koyunlarını iyi besleyerek,

süsleyerek hazırlık yapıyorlar. Çobanlar, kendilerine en çok bağlı elcik koyunları seçiyorlar. Elcik koyunları lokum, şeker, arpa vb. şeylerle özel besleme yapılıyor. Elcik koyunlar aşı taşı denilen bir taştan elde edilen boya ile boyanıyor. Çan gibi, ipten püskül gibi süs araçları ile süsleniyorlar.

Sürüyü otlatan çoban veya çobanlar sürünün önünde el ele tutarak, kendilerine özgü bağırışlarıyla koyunları tepeden aşağıya koşarak indirmeye çalışıyorlar. Sürünün ardından havaya silah atılıyor. Koyunların böğete indirilmesi sağlanmak isteniyor, sağlanıyor. Böğetten bir gün önce yapılan bu törene "tos tos" deniyor. Tos tos töreninin yapıldığı akşam, halk arasında eğlence şenlikleri gerçekleştiriliyor. Bu eğlence 1997 yılına kadar halk arasında gruplar halinde olurdu. 1997 yılında Hasanpaşa Belediyesi "1. Geleneksel Hasanpaşa Yünüm Böğet Şenlikleri" adıyla toplu şenlik düzenlemeye başladı.

Gece eğlencenin yapıldığı sabah 06.00 sularında, ilk önce çevre köylerden gelen sürüler, daha sonra çekilen kur'a sırasıyla Hasanpaşa'nın sürüleri böğete indiriliyor. Tarafsız 5 kişiden oluşan jüri böğete inen sürüler arasından suya en iyi inen sürüyü seçiyor. Dereceye giren sürülerin çobanlarına Tertip Komitesince para ödülü, ilaç vb. ödüller 1,2,3.ye şilt veriliyor. Böğet'te koyunlarını yıkayan çobanlar suyun içinde maniler söyleyerek birbirleriyle atışıyorlar.

Manilerden (örnek): Ben bu koyunları ekili tarla içinde gütmedim/Sabaha kadar karı koynunda yatmadım/Hırsızlık koyun alıp satmadım/Emek çektim , dayılar emek.

Yazının İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: *1-Belde Gazetesi (Ankara, 22.10.2009) 2- Burdurlu'nun Sesi Gazetesi (02.11.2009) 3- Gaziantep'te Zafer Gazetesi (10.11.2009) 4- Yenigün Gazetesi (Burdur, 12.11.2009) 5- Anayurt Gazetesi (Ankara, 17.11.2009) 6- Burdur Gazetesi (18.11.2009) 7- Şafak Gazetesi (Aydın, 07.12.2010) 8- Sonsöz Gazetesi (Ankara, 25.12.2009) 9- Gündem Gazetesi (Ankara, 12.02.2010)*

DÜNYA'YA "BİR İÇLİ TÜRKÜ" OLARAK GELMEK

Yeni, az veya hiç söylenmemiş sözler beni etkiler. Kim, nerede, nasıl söylerse söylesin, bu sözlerin toparlanması, değerlendirilip yayınlanması için gayret gösteririm.

"Dünyaya, bir içli türkü olarak gelmek". . Ne kadar güzel, hoş ve anlamlı değil mi?.

Bu söz ve buna benzer sözler kimin tarafından söyleniyor?.

Cevaplayalım: Ordu ilimiz merkezinde yaşayan, gözü gönlü zengin, dünyası geniş bir arkadaşımız Sait Demirbaş tarafından söyleniyor bu söz veya sözler.

Sait Demirbaş'dan önceleri birkaç mektup almıştım. 24.09.2009 tarihinin taşıyıcısı, Ordu çıkışlı bir başka mektubu daha geldi. Buyurun birlikte okuyalım, Sait Demirbaş ne diyor, neler söylüyor, yazıyor:

Saygı değer Prof. Dr. İsa Kayacan; Gönderdiklerinizden önce iki kitabı, sonrada mahalli "Burdur" gazetesini aldım. Yazımın yayınlanması beni öylesine mutlu etti, öylesine gururlandırıp, onurlandırdı ki, size en içten yürekten teşekkürlerimi sunarım.

İnanın çocuklar gibi sevindim. O yazımın yeraldığı sayfayı çoğaltıp, arkadaşlarıma yolluyorum. Bende ortaokul yıllarımda bizim Ordu'da mahalli gazete sattım. Sonra İstanbul gazetelerini koltuğumda gezdirerek sattım. Okumaya öyle düşkündüm ki, sattığım gazetelerin, dergilerin bazılarını satın alırdım. Tüm içtenliğimle söyleyeyim ki mahalli gazeteleri daha çok seviyorum.

Tüm gazetelerden önemli yazıları, resimleri kesip saklıyorum. Ve tam bir kitap kurduyum. Üstelik yıllardır "günlük" de tutuyorum. İşin garip tarafı, yazdıkça Türküleri daha içten söylüyor, söyledikçe yazma tutkum daha bir artıyor.

Hamit Çine'nin küçüklük, çocukluk anılarıyla köy yaşamını dillendiren anılarını gözlerim dolu dolu okudum. Hemen söyleyeyim "Burdur'dan Damlalar" adlı kitabı da çok merak ediyorum. İnanın ki türküleri yakanlar ve yapanlar, kanunları yapanlardan daha güçlüdür.

Tüm içtenliğimle söyleyeyim ki, şu dünyaya keşke bir içli türkü olarak gelebilseydim de, dünya durdukça dilden dile, nesilden nesile söylenseydim. Yine tek cümleyle söyleyeyim ki, eve köylerimize, medeniyetin nimetleri geldi ama, nice güzellikleri de aldı götürdü.

Acaba Yeşilova'nın ve Dirmil'in birer kartpostalı mümkün mü?.

Mektubu, Burdur Türkülerinin usta sesleri Hale Gür ve Sümer Ezgü'yü saygıyla selamlayarak, yine dilimden düşmeyen bir Burdur türküsüyle bitiriyorum:

Şu Çavdır'ın düzleri,
Hiç aklımdan çıkmıyor,
Suya giden gızları,
Sürmelenmiş
Gözleri,
Doldur Zeynep hanım doldur içelim,
Yollar verin şu Dirmil'e geçelim…

Kalbi saygılarımla. (Ordu'lu **Sait Demirbaş,** 23 Eylül 2009-Ordu)

Yazının İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: *1- Belde Gazetesi (Ankara, 15.12.2009) 2- Yeni Söke Gazetesi (24.12.2009) 3- Kent Gazetesi (Kilis, 18.12.2009) 4- Burdurlu'nun Sesi Gazetesi (18.12.2009) 5- Oğuzeli Gazetesi (Bucak, Burdur, 18.12.2009) 6- Sorgun Postası Gazetesi (26.12.2009) 7- Van Postası Gazetesi (26.12.2009) 8- Gaziantep'te Zafer Gazetesi (04.01.2010) 9- Anayurt Gazetesi (Ankara, 11.01.2010) 10- Sonsöz Gazetesi (Ankara, 01.02.2010) 11- Burdur Gazetesi (03.02.2010) 12- Pınar Gazetesi (Gölhisar-Burdur, 14.07.2010)*

BURDURLU VESİLE ANA'DAN MEKTUP VAR

Mektupların yazılışı, gönderilişi;-gelişi sürerken, geçmişe dayalı gelenek ve alışkanlıklarımızın devamı için "ne güzel" deyişimiz geliyor.

Burdur ilimize bağlı Suludere Köyünde yaşayan, şehit annesi ve yazdığı şiirleriyle dikkat çeken Vesile Alyanak anamızdan 21.12.2009 tarihli ekinde şiirler bulunan bir mektup aldım. Hemen Vesile ananın satır ve mısralarına dönmek istiyorum:

Saygı değer İsa Kayacan abi; Önce sizi saygıyla selamlıyorum. Göndermiş olduğunuz gazeteleri ve kıta kıta şiirleri aldım, çok sevindim. Gösterdiğiniz ilgiden dolayı teşekkür ederim.

Ben bu şiirleri yazmadan önce çok mücizeli şeyler yaşadım. Oğlum Ümit şehit düşmeden bir gün önce rüyamda gördüm. Sabaha karşıymış. Telefon çaldı, tek çalışta açtım. "Alo anne ben Ümit" dedi. Elimi bağrıma basarak, yavrum nasılsın? dedim. "Anne sana ağıtlar yazdım, okuyemde bir dinle" dedi. O okudu, ben ağladım. Sabahleyin mektubu geldi. Eşim, "Vesile senin rüya hemen çıktı. Bak oğlun ağıtta yazmış" dedi. Pazartesi mektubu aldık, salı günü gece şehit oluyor. Çarşamba haberini aldık.

Kitabımdan size ulaştı mı bilmiyorum?. Bana yüz tane verdiler, eşe-dosta dağıttım. Sayın Valimize çok minnettarım. Allah razı olsun Valimize bir şiir yazdım:

Valimiz: İbrahim Özçimen'e

Sayın Burdur Valimiz, dinamik ve çalışkan,
Böyle kullara hayran, oluyor insan,
Gönlünde merhamet, göğsünde iman,
İsmini sorarsanız; İbrahim Özçimen
Sağlığın daim, yolun açık olsun,
Üç gonca gülüne,
Hayırlı yazılar yazsın Rabbim,
Güzel Nezahat Hanım,
Seni de sevgiyle kucaklarım.

"Canım kardeşim Şeref Çağan'ın vefatı (04.10) hem akrabamız hem aile dostumuz olan, eşime "ortak" diye hitabeden değerli bir insandı. Oğlumdan sonra gönlümüzde büyük bir yara açtı" diye devam ediyor Vesile Alyanak anamız. 13.12.2009 tarihinde "Ecel" isimli bir şiir yazmış, duygularını sayfalara aktarmış. Bu şiirden:

-Ecel çekti seni yüce dağlara,
Her hafta giderdin sen avlara,
Geleceksin diye baktı, uzak yollara,
Tanrım ömür vermiyor, iyi kullara.

Tektin köyümüzde, yoktu benzerin,
Nereye baksak, her şey senin ellerin,
Yüzlerce "Şeref" gelse, dolmaz ki yerin,
Genç yaşta göç etmekmiş, senin kaderin.

Kurmuştun düzenini, yoktu eksiğin,
Bilmiyorum nazardan göze mi geldin?
Kaybolunca biliniyor insan değerin,
Dilerim, cennet olur ahrette yerin

Ermiştin muradına, olmuştun muhtar,
Hepsi yarım kaldı bir sürü işler,
Zamansız toprak oldu, nice yiğitler,
Gözü yaşlı dolaşır, analar, eşler.
-Toprağın bol olsun mekanın cennet,
Arkandan ağladı, bir sürü millet.

Yazının İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: *1-Belde Gazetesi (Ankara, 26.01.2010) 2-Kent Gazetesi (Kilis, 02.02.2010) 3- Zümrüt Rize Gazetesi (10.02.2010) 4- Sonsöz Gazetesi (Ankara, 02.03.2010) 5- Oğuzeli Gazetesi (Bucak-Burdur, 05.03.2010) 6- Yenigün Gazetesi (Burdur, 06.03.2010) 7- 24 Saat Gazetesi (Ankara, 09.03.2010) 8- Gündem Gazetesi (Ankara, 15.03.2010) 9- Burdur Gazetesi (27 Mart, 05 Nisan 2010)*

BURDURLU VESİLE ANA'DAN: ÜMİT

Vesile Alyanak anamız, Burdur'un (Merkez) Suludere köyünde yaşıyor.

Oğlu Jandarma er Ümit Alyanak 12.10.1994 tarihinde bölücü terör örgütü tarafından Pirinçeken Karakoluna yapılan baskın sonucu şehit olunca, Velise Alyanak anamızın duygularının önü alınamadı. Oğlu için, Ümit'i için yazdı, yazdı. Yazdığı şiirleri değişik gazetelerde yayınlandı. Sonra, Burdur Valiliği bu şiirlerin bir araya getirilişini "Ümit-Bir şehit annesinin gönül nağmeleri" adıyla 64 sayfayla kitaplaştırdı.

Vesile Alyanak, Vali Özçimen'le kitabını tanıttı.

Vesile Anne'nin şiirleri bir kitapta toplandı

"Bir Şehit Annesi'nin Gönül Nağmeleri" adlı kitap, Valiliğin katkısıyla kitaplaştırıldı

Şehit annesi Vesile Alyanak'ın, oğlu Ümit Alyanak'ın şehit olduğu haberini aldıktan sonra yazmaya başladığı şiirlerinden 39'u Valiliğin katkılarıyla kitap haline getirildi. "Bir Şehit Annesinin Gönül Nağmeleri' isimli kitabın, önceki gün düzenlene

Şehit Annesi Vesile ALYANAK

Yenigün Gazetesi, Burdur 23.08.2009

Anılan kitabın yayınlanışıyla ilgili, Burdur Valisi İbrahim Özçimen düzenlenen basın toplantısıyla, kitabın yayınlanışı ve içeriği hakkında bilgi verdi. Bu tanıtım toplantısında, Vesile anamızda yer aldı, duygularını dile getirdi. Bana gönderilmeyen kitap hakkında, Burdur basınında geniş olarak yeralan haberlerden yararlanarak bir yazı yazdım, Vesile anamızla, Valimiz İbrahim Özçimen'in kadirbirliğini kutladım.

Sonra, Vesile anamız "kitabın bana gelip – gelmediğini" sordu. Gelmedi cevabım üzerine kitapdan bir adet postayla gönderdi. Şimdi bu kitabın sayfalarına doğru bir gezinti yapmak istiyorum efendim.

Ümit, adlı kitap, Burdur Valiliğinin kültür hizmeti. 64 sayfayla Burdur'da "Arzu Ofset Reklam Ajansı"nda Temmuz 2009'da dizilip, basılmış.

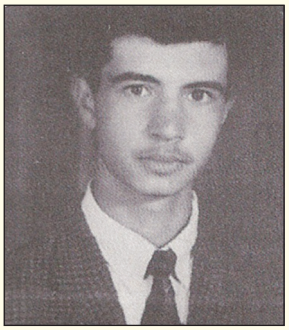
Bölümler: Şehit şiirleri, Vatan şiirleri, Aile şiirleri, Doğa şiirleri, Diğer seçme şiirler olarak sıralanıyor. Özsözlerden:

1- Burdur Valiliği olarak böyle bir eseri hem bir kültür hizmeti, hem de aziz şehidimize, şehitlerimize ve ailelerine karşı vefanın gereği olarak yayınlıyor olmak büyük bir gurur vesilesidir (İbrahim Özçimen, Burdur Valisi),

2- Yazmış olduğum şiirler gençliğime ait izlenimlerimin, çocuğuma duyduğum özlemle birleşmesidir (Vesile Alyanak)

Vesile Alyanak: 28 Şubat 1950 tarihinde Burdur merkeze bağlı Suludere köyünde doğdu. Köyünde İlkokulu bitirdi. Burdur'da bir terzinin yanında çıraklık yapan, Gölhisar'da terziliğini sürdüren Vesile Alyanak, 1972 yılında Mustafa Alyanak'la evlendi. Bir süre Isparta'da yaşayan Alyanak, babasının vefatı üzerine köyüne döndü.

Oğlu Ümit'in 1994 yılında şehit olmasından sonra yazdığı şiirlerini değişik gazetelerde yayınladı. Bu şiirleri, önceki şiirleriyle birleştirilerek Temmuz 2009'da Burdur Valiliği Kültür Yayınları arasında, "Ümit, Bir şehit annesinin

gönül nağmeleri" adıyla 64 sayfa olarak kitaplaştırıldı.

Şehit Ümit Alyanak: Mustafa ve Vesile'nin çocukları olarak 03.03.1974 tarihinde Antalya'da doğdu. İlköğrenimini Burdur-Merkeze bağlı Suludere köyünde tamamladı. İlkokul beşinci sınıftayken, okulunun düzenlediği yıl sonu müsameresinde sergilenen tiyatro oyununda bir askerin şehit olmasını canlandırdı.

Burdur Endüstri Meslek Lisesi Elektrik bölümü 2. sınıfından ekonomik nedenlerle ayrıldı. Hakkari ili, Çukurca ilçesi J. Tak. Alay Komutanlığına bağlı Pirinçeken karakolunda Tim Çavuşu olarak vatani görevini yaparken, 12.10.1994 tarihinde Bölücü Terör örgütü tarafından Pirinçeken karakoluna yapılan baskında şehit oldu.

Şehit Ümit Alyanak son şiirinin ilk dörtlüğünde; "Gürleyen çeşmeler doldurmuyor tasımı/ Bitmeyen şu terör dindirmiyor yasımı/ Mendiller bile küsmüş silmiyor yaşımı/Gençliğimin sesini aldı askerlik" demişti.

Saygı Değer İsa Kayacan Abiye

Serin bir ilkbahar akşamı,
Tanımadığım insanlardan,
Davetiye aldım, sergileri gezdim.
Güzel insanları tanıdım,
Kendimi biran rüyada sandım.
Uzun süre rüyadan uyanamadım,
O taş odanın ve el sanatlarının,
Güzelliği büyülemişti beni.
Geçmişte, orada yaşayan insanları düşündüm,
Burdurumla ve güzel insanlarıyla gurur duydum.
Senin resmini gördüm,
Seninle ve Burdurumun İsa Kayacanlarıyla gurur duydum.

Vesile ALYANAK (Burdur-Suludere Köyü, 26.12.2009)

Yazının İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler:*1-Belde Gazetesi (Ankara, 29.01.2010) 2-Yeni Söke Gazetesi (15.02.2010) 3-Zümrüt Rize Gazetesi (17.02.2010) 4-Saat Gazetesi (Ankara, 23.02.2010) 5-Sonsöz Gazetesi(Ankara,24.02.2010) 6-Gündem Gazetesi (Ankara, 26.02.2010) 7- Gaziantep'te Zafer Gazetesi (27.02.2010) 8-Sonsöz Gazetesi(Ankara, 08.03.2010) 9-Yenigün Gazetesi (Burdur, 16.03.2010) 10-24 Saat Gazetesi (Ankara, 18.03.2010)*

BURDUR'DAN: KARAMANLI TÜRKÜSÜ

Doğup büyüdüğüm, ekmeğini, aşını yediğim Burdurla ilgili her türlü bilgi ve belge beni ilgilendirmeye devam ediyor. Burdurlu, onur ve gururlarımız Hamit Çine ve Salih Urhan hocaların araştırmaları ve yayınları, Burdur türküleri için ilk sırada yeralan kaynaklarımız.

Ankara'da yaşayan Burdur'un Karamanlı ilçesinden Murat Özmen hocanın, merkezi Ankara'da bulunan "Ürün Yayınları" arasında, 148 sayfayla Mart 2008'de günyüzü gören, yayınlanan "Karamanlılı Olmak" adlı kitabının 95 ve 96 ncı sayfalarında yeralan bir "Karamanlı Türküsü" var. Anılan türküyü aşağıya alıyorum, birlikte gözden geçirelim efendim:

KARAMANLI TÜRKÜSÜ

Karamanlının alt yanı dere,
Geliyor göğsünü gere gere,
Köpekler ısırmış her yanı bere.

Aman Karamanlı, yandım Karamanlı,
Senide seviyor üç beş delikanlı.

Karamanlının alt yanı kuyu,
Kuyudan alırlar buz gibi suyu,
Şu güzelin pek tatlı huyu.

Aman Karamanlı yandım Karamanlı,
Senide seviyor üç beş delikanlı.

Vallahi sarmecen göynek üstünden,
Soyunup goynumna girmeden keri.

Boynu boncuklu gelin,
Boynu boncuklu gelin.

Yayla dedikleri ne aman yayla,
İk-elim goynumda merhamet eyle,
Eğer sevilerim galırsa böyle,
Gabirde kemiğim ah çeker sene.

Boynu boncuklu gelin,
Boynu boncuklu gelin.

Koyun gelir kab'ardıca dayanır,
Sümbülün kokusu cana boyanır,
Güzel seven ilk akşamdan uyanır,
Severim güzeli korkmam ölümden.

Boynu boncuklu gelin,
Boynu boncuklu gelin.
Cavır gızı ne bakarsın kaleden,
At kendini kurtar beni belâdan,
Ne güzel yaratmış seni Yaradan,
Seni yaradanın ben de guluyum.

Boynu boncuklu gelin
Boynu boncuklu gelin.

İnci midir mercen midir dişleri,
Guduretten çekilmiş kaşları,
Bir omuzdan bir omuza saçları,
Sallandıkça döğer ince belini.

Boynu boncuklu gelin,
Boynu boncuklu gelin.

Sen bir padişahsın otur tahtında,
Ne ararsın burada ayak altında,
Sabah namazında seher vaktında,
Oğlan kıza nergiz verir gül alır.

Boynu boncuklu gelin,
Boynu boncuklu gelin.

Yazının İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: *1- Belde Gazetesi (Ankara, 10.04.2010) 2- Zümrüt Rize Gazetesi (17.04.2010) 3- Gaziantep'te Zafer Gazetesi (27.04.2010) 4- Gündem Gazetesi (Ankara, 04.06.2010) 5- Van Postası Gazetesi (21.05.2010) 6- Yenigün Gazetesi (Burdur, 05.06.2010) 7- 24 Saat Gazetesi (Ankara, 08.06.2010)*

ALİ YÜCEL'DEN: BURDUR-AZİZİYE FOLKLOR EKİBİNİN TARİHÇESİ

Geçmişte yaşananlar.. Bilgiler arasında kalanlar, sıralananlar. Tarihçe olarak kabullendiklerimiz. Burdur folkloru içinde önemli yeri olan, merkeze bağlı Aziziye Köyü "Aziziye folklor Ekibi"nin geçmişiyle ilgili bilgiler önemli. Bu önemli bilgiler, emekli bürokrat, yazar-araştırmacı, Burdur merkezde yaşayan hemşehrim Ali Yücel'den geldi. Ali Yücel, Aziziye Folklor Ekibinin tarihçesiyle ilgili neler söylüyor, okuyalım, dinleyelim. Buyurun:

Aziziye Folklor Ekibinin tarihçesi: 1958 yılında Prof. Dr. Halil Bedii Yönetken ve Prof. Dr. Ahmet Kutsi Tecer, Folklor araştırmaları için Aziziye köyüne gelmişlerdir. Aziziye köyü halkı bir meş'ale yakarak, orta oyunları, halk oyunları ve gece muhabbeti ile gösterilerini sunmuşlardır. Bu gösteri ve oyunlardan çok memnun olan hocalar, Aziziye köyünde bir folklor ekibi kurmaya karar vermişlerdir.

O tarihte köy ilkokul öğretmeni olan Ali Aksungur'un Başkanlığında, sazcılar; Musa Başer ve Kemal Kalkan, Kavalda; Mehmet Bozca, Boğazda; Ahmet Can ve Mustafa Ceylan, Oyuncular; Arif Karakaş, Mehmet Aksungur, Hüseyin Ali Acar, Musa Çetin, İsmail Karaca ve Rafet Atmaca'dan oluşan Aziziye Folklor ve Halk Oyunları Ekibini oluşturmuşlardır.

Ekibin elbiseleri ve ihtiyaç olan malzeme köyün imkânları ile temin edilmiştir. Kepeleri köyün yaşlı kadınları tarafından "Karaşayak bez" üzerine sarı sim işlenerek hazırlanmıştır. Çakşırlar yine köyün kadınları tarafından siyah yünden dokunmuştur. Çoraplar, tek şiş olarak beyaz yünden, çarıkları ise dana derisinden köyün yaşlı erkeklerince örülüp, dikilmiştir. Fes ve poşileri ise eski sandıklar karıştırılıp elde edilmiştir.

Folklor ekibi 1959 yılında Prof. Dr. Halil Bedii Yönetken ve Prof. Dr. Ahmet Kutsi Tecer'in davetleri ile İstanbul Radyosunda gösteri yapmıştır. Bu gösteri-

de tanınan ekip, çeşitli festivallere katılmış, yarışmalara iştirak ederek muhtelif dereceler ve madalyalar almıştır.

Folklor ekibi Burdur ilinde olan karşılama törenlerinde ve festival gibi etkinliklerde Burdur'u temsil eden tek folklor ekibidir. Ekip bu faaliyetlerini 1974 yılına kadar sürdürmüştür. Fakat elbiseleri ve malzemeleri eskimiş ve yıpranmış olması nedeniyle, dağılma noktasına gelmiştir.

Bu dönemde, Aziziye köyünden olan Ali Yücel, Aziziye Köyü Folklor ve Geliştirme Derneğini kurarak, folklor ekibine sahip çıkmıştır. Folklor ekibinin elbise ve tüm malzemeleri araştırmalar yapılarak, aslına uygun olarak, yeniden yaptırılmıştır.

Kepe; Burdur'a has olarak camgöbeği, mavi aba kumaş üzerine siyah kordon işlemedir. Folklor ekibi, 1998 yılına kadar faaliyetine devam ederken, elbiselerin bir kısmı kaybolmuş, bir kısmıda yıpranmış olduğundan, Ali Yücel ikinci defa olmak üzere 20 takım elbise yaptırarak, ekibin faaliyetlerini sürdürmesini sağlamıştır.

Aziziye Köyü Folklor Ekibi, Burdur ili ve çevresinde, zaman zaman başka illerdeki festival ve etkinliklere katılarak faaliyetlerini sürdürmektedir (**Ali Yücel,** Burdur, 13.04.2010)

Not: Her ne hikmetse, ne gereği varsa, Aziziye köyünün adı sonradan "Çamoluk" olarak değiştirilmiştir!.. (İK)

Yazının İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: *1- Belde Gazetesi (Ankara, 01.05.2010) 2- Burdurlu'nun Sesi Gazetesi (05.05.2010) 3- Sonsöz Gazetesi (Ankara, 29.05.2010) 4- Van Postası Gazetesi (04.06.2010) 5- Gündem Gazetesi (Ankara, 07.06.2010) 6- Anayurt Gazetesi (Ankara,17.06.2010) 7- 24 Saat Gazetesi (Ankara, 21.06.2010) 8- Zümrüt Rize Gazetesi (05,23 Temmuz 2010)*

BURDUR'UN CEVİZ EZMESİNDE YENİ BİR LEZZET

Bir ilin kendine özgü özellikleri, güzellikleri, bunların. tamamlanışında, bunların çekirdeğinde yer alanlar vardır. Her yerleşim biriminde bunlar hemen hemen görülür, bilinir.

Burdur'un tatlıları arasında, hatta başında gelen ceviz ezmesinin, artık ülke genelinde bilinmesi, tanınması zamanı geldi ve geçti. Patent alma çalışmaları bir sonuçlansa, ceviz ezmesi daha bir bilinecek, daha bir ünlenecek. İnşallah o günler yakındır.

Ocak 199l'de Ankara'da genişletilmiş 2.inci baskısını yaptığım "Burdur Hatırlamaları" adlı kitabımın 106.ncı sayfasına bakıyorum. "Burdur'a has yemekler" bölümünde ceviz ezmesi için şunlar yazıyor:

Ceviz ezmesi: Ölçüleri; 1000 gr irmik, 1000 gr dövülmüş ceviz, bir bardak su (su bardağı).

Yapılışı: Ölçülü olan irmik ve dövülmüş ceviz bir kaba konur. Diğer tarafta bir bardak su ateş üzerinde ılıklaştırılır ve 1000 gram şeker üzerine dökülerek eriyinceye kadar karıştırılır. Şeker eriyince irmik ve ceviz üzerine dökülerek karıştırılır. İyice hallolunca bir tepsi üzerine pudra şeker serpilir. Ve karışım bunun üzerine dökülerek kaşığın tersi ile aynı kalınlıkta tepsiye yayılır ve baklava şeklinde kesilir.

Burdurlu'nun Sesi Gazetesinin 25.08.2008 tarih ve 1900 ncü sayısında "Ceviz ezmesine makyaj" başlıklı ve görüntülü bir haber vardı. Burada, ceviz ezmesi üzerindeki değişikliklerinden söz ediliyordu:

-15 yılını Rusya'da çalışarak geçiren Mehmet Aksoy isimli bir elektrikçi bir Rus arkadaşının desteğiyle, ceviz ezmesinin meyvelisini yapmanın yanı sıra, Rusya'da doktorların reçeteye yazdıkları, hastalarına yemelerini istedikleri meyvelerin kompostosunu doğal ve steril ortamda imal edip iç ve dış piyasaya sunuyor.

Makine teknikeri olan oğlu Salih Aksoy adına AKME Ltd. adında bir şirket kurarak, imal ettikleri ürünlerinin ve özellikle meyveli ceviz ezmesinin patentini alan Mehmet Aksoy; Burdur'da bol miktarda bulunan doğal meyvelerin kompostosunu yapmış ve ceviz ezmesine de bal, ceviz, erik, üzüm, kayısı gibi meyveleri katarak şifalı ceviz ezmesinin özelliklerine yeni özellikler katmış, eklemiş.

Bir laboratuvar görünümündeki imalathanesinde. Burdur'a has ceviz ezmesine al beni katmak için meyveli ceviz ezmesini yaparak "patentini ilk defa biz almış olduk. Burdur'un doğal, organik meyvelerini hijyenik ortamda değerlendirip pazarlıyoruz" diyen Mehmet Aksoy, gelecek yıllarda bu meyvelerin özellikle Rusya tarafından istenilen şekilde değerlendirilmesi için çalışmalar yapacaklarını söylüyor.

Ceviz ezmesinin yararları anlaşıldıkça, bunlar içindeki artışlar da dikkat çekmeye başlıyor. Yukarıda kaydettiğimiz haberin girişinde şunlar yazıyordu:

-Burdur'un meşhur ezmesi, içerisine Burdur'un doğal ve organik meyvelerinin katılmasıyla yenildiği zaman enerji veren, stresi azaltan, kolestrolu düşüren, gözleri güçlendiren, yaşlanmayı geciktiren, kansere karşı direnç kazandıran, hücre gelişimini sağlayan, zayıflatıcı özelliği olan, iştah açan, hazmı kolaylaştıran, yorgunluğu ve bitkinliği gideren, sindirim sistemi bozukluklarını gideren, ağrı ve sancı dindirici özelliği olan, adele ağrılarını ve uyuşmalarını gideren, şeker hastalığının tedavisinde yardımcı olan, unutkanlığı gideren ve hafızayı kuvvetlendiren, böbrek taşlarının oluşumunu azaltan ve kumlarını döken, cilt bozuklukları ve lekelerini gideren, cildi güzelleştiren, karaciğerin dostu olan ve tahrip olan kısımlarını onaran, damar sertliği ve tıkanıklığına iyi gelen ve damarları açan, kemiklerin düzgün ve sağlam olmasında önemli rol oynayan bir duruma getirildi. Daha ne istenebilir, beklenebilir ki?..

Yazının İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: *1- Belde Gazetesi, Ankara 2- Yeni Söke Gazetesi (20.09.2008)*

BURDUR TSO'DAN: CEVİZ EZMESİNİN TPE TESCİL BELGESİ

Başlığımızdaki kısaltılmışın açılışı, Burdur Ticaret ve Sanayi Odası. Bu odamıza yaptığım her ziyarette yeni ve geniş kapsamlı çalışmaların yansımasıyla karşılaşırım.

İki ayrı broşür var elimde, Burdur Ticaret ve Sanayi Odası faaliyetlerini yansıtan. Birinci, "Burdur hayvancılığının bel kemiği yem sorunudur" başlığıyla karşımıza çıkıyor. Buradan, Burdur yem fabrikalarının atılıma hazırlandığını öğreniyoruz. Bu konuda, TSO Başkanı Yusuf Keyik;

-"Her sorunda olduğu gibi; yemcilik sorunlarına da çare arıyoruz. Soruna çare ise, sizsiniz, bunu biliyoruz. Bu yüzden, sorunun çözümüne birlikte gitmeliyiz" diyor.

Şiirimsi bir anlatım var "Biz bize lazımız" başlığıyla verilen. Bunun bir dörtlüğü:

Bugün var, yarın yok değiliz,
Burdur sevdamız, baş tacımız,
Yardan ve serden geçici değiliz,
Ve Burdur'dan göçücü de değiliz.

İkinci broşür "Burdur Ceviz ezmesi" adıyla karşımıza çıkıyor. Bu broşür içinde, Türk Patent Enstitüsü (TPE'den) Burdur'a has ürün olduğuna ilişkin tescil belgesi alınan Ceviz Ezmesiyle ilgili detaylı bilgi veriliyor. TPE'nin coğrafi işaret tescil belgesinin genel görüntüsü yanında, bilgilerin arasında;

T. C.
TÜRK PATENT ENSTİTÜSÜ
COĞRAFİ İŞARET
TESCİL BELGESİ

Tescil No : 117
Başvuru Tarihi : 22/05/2008
Başvuru No : C 2008/024
Yayın Tarihi : 06/02/2009
Coğrafi İşaretin Türü : Mahreç İşareti
Başvuru Sahibinin Adı : BURDUR TİCARET VE SANAYİ ODASI
Başvuru Sahibinin Adresi : Yeni Mahalle İmaret İstiklal Bulvarı No:130 BURDUR
Ürünün Adı :Ceviz Ezmesi
Coğrafi İşaretin Adı : BURDUR CEVİZ EZMESİ
Kullanım Biçimi : Markalama
Coğrafi Sınırları : Burdur
Diğer bilgiler eklenir.

Teknik özellikleri ve denetim biçimi ekte verilen coğrafi işaret; 06.02.2009 tarih ve 27133 sayılı Resmi Gazetede ilan edilmiştir. 555 sayılı Coğrafi İşaretlerin Korunması Hakkındaki Kanun Hükmünde Kararname'nin 12 nci maddesi gereğince 22.05.2008 tarihinden geçerli olmak üzere tescil edilmiştir.

TÜRK PATENT ENSTİTÜSÜ

BURDUR TİCARET VE SANAYİ ODASI 1923

-"Burdur ceviz ezmesi, içerdiği fosfor ve kalsiyum nedeniyle zihni yorgunluğu giderir, kemik ve dişleri güçlendirir. Potasyum açısından zengin olan ezme, sinirlerin uyarımı ve kas dokusunun çalışması için gereklidir/Cevizin beyin sağlığına olumlu katkı sağlamasının yanı sıra kalp ve kolesterol için de vazgeçilmez bir meyve olduğu unutulmamalıdır.

Ceviz sadece ileri yaştaki bireyler için değil, gelişme çağındaki çocuklar için de tüketimi gerekli bir meyvedir. Bu bakımdan ceviz, Burdur Ceviz Ezmesi içerisinde doğal hali ile bulunduğu için bu tatlının gün içerisinde yenilmesi, vücudun ihtiyacı olan cevizin

Burdur TSO Başkanı Yusuf Keyik (sağda)
Gazeteci Nuri Yıldırım (Solda)

alınmasını sağlayacaktır" denildikten sonra, irmiğin Burdur yöresindeki un fabrikalarından temin edildiği ve ince irmik kullanıldığı anlatılıyor.

İrmiğin taze, nemsiz ve kuru olması gerektiğinin altı çiziliyor. Bayatlamış veya nemli irmiğin ezmenin lezzetini bozacağı, hatırlatılarak, şekerin Burdur Şeker Fabrikası ürünü olmasının tercih edildiği bilgisi veriliyor.

Kısa adı TSO olan, Burdur Ticaret ve Sanayi Odası önemli ve kalıcı hizmetlerin altına imza atmaya devam ederken, gündemlerinde "Burdur Şiş" için de TPE tescil belgesi alınabilmesi çalışmalarının bulunduğu bilgileri bize ulaşıyor ve sevindiriyor. ***(Haberi 6. bölüm içinde)***

Yazının İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: *1-Belde Gazetesi (Ankara, 29.05.2010) 2- Ses-15 Gazetesi (Bucak-Burdur, 05.06.2010) 3- Gündem Gazetesi (Ankara, 26.06.2010) 4- 24 Saat Gazetesi (Ankara, 03.07.2010) 5- Sonsöz Gazetesi(Ankara, 03.07.2010) 6- Zümrüt Rize Gazetesi (03.07.2010) 7- Yenigün Gazetesi (Burdur, 18.07.2010) 8- Anayurt Gazetesi (Ankara, 29.07.2010)*

BURDUR ŞİŞ'DE COĞRAFİ HARİTADA OLACAK

Ticaret ve Sanayi Odası Yönetim Kurulu Başkanı Yusuf Keyik, Odasının olağan 2012 yılı Ocak ayı toplantısında değerlendirme yaptı.

Meclis toplantısında konuşan Burdur TSO Başkanı Keyik, Ceviz ezmesinden sonra Burdur Şiş Köftesinin de coğrafi haritaya alınacağını vurguladı. *(Burdur Gazetesi, 14 Şubat 2012)*

Not: Burdur Şiş içinde tescil belgesi alındı. Haberi; 6. bölüm sonunda

BURDUR, GELENEKSEL GİYSİLERİ VE GİYSİ AKSESUARLARI

Burdur çıkışlı her haber, her çalışma, beni yakından ilgilendiriyor. Yayınların önemi bir başka açıdan dikkat çekiyor.

Edebiyatçı, araştırmacı, yayınları ve ebru alanındaki çalışmalarıyla da dikkat çeken, Burdur'da yaşayan Asuman Şenel'in *"Burdur geleneksel giysileri ve giysi aksesuarları"* adlı 216 sayfalık araştırması-kitabı, yenilerde bana ulaştı. (Önceleri de kısa bir yazıyla sözetmiştim).

Kitap, renkli fotoğrafları-görüntüleriyle ayrı bir zenginlik içinde karşımıza çıkıyor. Burdur Valiliği İl Özel İdaresi'nin katkılarıyla, İl Kültür ve Turizm Müdürlüğünce bastırılmış, yayınlanmış.

Burdur Valisi İbrahim Özçimen'in bir sunuşu var. Bir yerinde: "Türk milletinin ortak değeri olan bu giysilerin ortaya çıkarılarak unutulmamasını sağlamak için yapılan bu çalışmaları her zaman Valilik olarak maddi ve manevi yönden desteklemek gerektiği inancındayım" deniyor.

Önsöz Asuman Şenel'in. Burdur İli Geleneksel Kadın-Erkek giysilerinin tarihçesi ve teknik sanatsal özellikleri konulu yüksek lisans tezinden hareketle böyle bir yayının ortaya konuluşunun sağlandığını anlatıyor Asuman Şenel.

Kaynak bir yayın olarak ortaya konulan kitapla, önemli bir hizmetin gerçekleştirildiğini söyleyebiliriz. Kutluyoruz efendim.

Bazı örnekler verelim: S.40. Şekil 3.1.3.2.26 Kadife üçetek entari (ön) Kaynak: Burdur Müzesi Envanter seksiyonu Nu:5891,

Şekil 3.1.3.2.28 Bindallı üçetek entari (arka), Kaynak: Burdur Müzesi Envanter seksiyonu Nu.5891,

Sayfa 128. Şekil 3.1.18.3.5 Gümüş kemer, Kaynak: Burdur Müzesi Envanter seksiyonu Nu: Et.20.20.81

Şekil 3.1.18.3.6 Gümüş kemer tokası

Ağırlığı: 300 gr

Boyu: 91 cm,

Eni: 4,5 cm (Envanter defteri, C-81-1:20) şeklinde verilen bilgiler.

Sayfa 177 ve 178'deki bilgilerden:

Göynek: Pamuklu dokumadan yapılmış, yaka kenarı iğne oyası ile işlenmiştir.

Şalvar: Mor setenden hazırlanmış, bel ve paça kenarları lastikle büzülmüştür.

Üçetek: Belden aşağısı üç dilimlidir. Mor alaca dokumadan ve desenli çizgili kumaştan yapılmıştır. Renginin dona uygun olmasına özen gösterilmiştir.

Asuman Şenel: 1958 yılında Sivas'ta doğdu. Erzurum Atatürk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı bölümünden mezun oldu. Yüksek Lisans eğitimini 2009 yılında tamamladı. Doktora eğitimini sürdürüyor. Ebru çalışmalarıyla bilinen Asuman Şenel, açtığı ebru sergileri ve aldığı ödülleriyle de dikkat çekiyor.

Yazının İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: *1-Belde Gazetesi (Ankara, 03.06.2010) 2- Gündem Gazetesi (Ankara, 04.07.2010) 3- Zümrüt Rize Gazetesi (07.07. 2010) 4- Sonsöz Gazetesi (Ankara, 09.07.2010) 5- 24 Saat Gazetesi (Ankara, 12.07.2010) 6- Anayurt Gazetesi (Ankara, 22.07.2010) 7- Yenigün Gazetesi (Burdur, 22.07.2010) 8- Gaziantep'te Zafer Gazetesi (30.07.2010)*

YILMAZ TUNÇ'DAN:

BURDUR YÖRESİ ERKEK HALK OYUNLARI KIYAFETLERİ

Gölhisar (Burdur)'da Halk Eğitim Müdür Yardımcısı olarak görev yapan Yılmaz Tunç'un, ricam üzerine hazırlayıp gönderdiği, "Burdur Yöresi Erkek Halk Oyunları Kıyafetleri"yle ilgili tespit ve değerlendirmeleri:

1- Fes: Keçeden yapılmıştır, başa giyilir, bordo renklidir

2- Poşu-(poçu): İplikten yapılmış olup, çeşitli desen ve renklerdedir. Fesin üzerine bağlanır. Siyah tercih edilir.

3- Mintan (iç gömlek): Denizli - Buldan bezinden, hâkim yakalı, önden açık gömlek giyilir. Boğazı üç düğmeli, yakasız, düz beyaz veya çizgili kumaştan yapılmıştır.

4- Şal – Yün Kuşak: Özel şal kuşak desenlerinden yapılır. Yün ipekten dokunur 1m2 büyüklüğündedir. İki kenarı saçaklıdır. Çeyrek olarak düşülür. Bir köşesinden özel büzülmüş veya yapılmış siyah ip bağlanır. Bu çeyrek olarak katlandıktan sonra, püsküllerin bir kısmı önden ve sol taraftan sarkıtılır. Bele dolanır 25 – 30 cm genişliğindedir.

5- Cepken (kepe): Mavi veya siyah çuhadan yapılmış kısa bir ceket.

6- Çağşır (menevrek) şalvar: Kara koyun yününden özel olarak dokunur. Ağ kısmı geniştir. Uçkurluğu vardır. Özel bir maharetle kesilip dikilir. Keçi kılından da dokunanı vardır. Siyah koyun yününden bükülmüş, ipten dokunan veya siyah kıldan yapılmış şalvar da giyilir.

7- Çorap: Tek şişle örülmüş, beyaz yünden yapılır. Dize kadar uzanır ve iple bağlanır. Bayanların giydiklerinin aksine sadedir.

8- Yörük kolanı: Özel olarak elle dokunur. Şal kuşağın üzerine sarılır.

9- Çarık: Manda ve öküz derisinden şaplanmış olarak yapılır. Kenarları kıl iple özel olarak bağlanır. Bu ipler ayak bileklerine bağlanır.

Genel olarak Burdur ve ilçelerinde erkekler bu kıyafetleri giyerek oynarlar. 40-50 yıl önceleri bu kıyafetleri giyenler daha çoktu. Düğünlerde ve yâranlık gecelerinde sıkça giyilirdi. Ama günümüzde halk oyunları yarışmalarında, bayram kutlamalarında, özel gösterilerde, festivallerde ve Teke Yöresi yâren gecelerinde giyiliyor. *(Gölhisar-Burdur- 25 Eylül 2011)*

AHMET CAN'DAN: BURDUR'UN FOLKLORİK EĞLENCE KÜLTÜRÜ

Burdur Ticaret ve Sanayi Odası, mesleki alandaki, görev alanındaki faaliyetleri yanında, yayınlarıyla da dikkat çekiyor.

Gelişen Burdur, Burdur Destanı, Faaliyetlerimiz ve Burdur ili Kalkınma Düzeyi Araştırması adlı kitaplardan sonra, Şükrü Hekimoğlu'nun derlediği, Ahmet Can'ın yazıp yayına hazırladığı "Burdur'un Folklorik Eğlence Kültürü" adlı kitap 168 sayfayla, Burdur'da Dilek Ofset Matbaa'da basıldı, okurlarıyla, ilgililerle buluştu, buluşturuldu.

Burada, Burdur TSO Meclis Başkanı Feyzi Oktay'la, Yönetim Kurulu Başkanı Yusuf Keyik'in de tebrik edilmesi, kutlanması gerekiyor. Çünkü kültürel faaliyetlerin destekçisi bu iki isim ve imza.

Kitabın dizgi ve düzenlemesini gerçekleştiren Hulusi İlhan'ın da kutlanması gerekiyor bu çerçevede. Ahmet Can (bana ithaf ettiği bir dörtlükle) ve Hulusi İlhan ortaklaşa imzalayıp bana göndermişler. Teşekkürlerimi, tebrik ve sevgilerimi sunuyorum efendim.

İçindekiler bölümlerine bakıyoruz, gördüklerimizden bazıları başlık olarak:

-Geçmişten geleceğe yaren ziyafetleri, ziyafet oyunları, yenilenin okşanması, Burdur'un eski geleneksel hayatı, Ot yolma ve bağ beli, Burdur'da Pazar pikniği, Okşama müziği ve güfteler, Ziyafet başlangıcında çalınanlar, Yenilenlerin Okşanması, Hennasi oyununun okşama müziği ve güftesi, Ziyafeti yapan için okşama, Ziyafeti alan için okşama, Ramazan okşaması, Mani ve manili oyun, Zeybek oyunları, Burdur türküleri, Burdur'da folklor, Burdur'da kıyafet, Gelenekler, Burdur'un folklorik musiki tarihçesi, Ahilik, Burdur'da ahilik, Burdur'un geleneksel eğlence kültürü ve yaren albümü.

İlk sayfalardan birindeki haber: Cümbüşün sesini beğenmeyen Burdurlu sanatçı, Türk müziğine yeni bir saz kazandırdı. Cümbüş'ten daha doğal bir ses çıkmasını isteyen Burdurlu Hekimoğlu, kabak gövdeli bir cümbüş yaptı. Yeni saz, ud'la cümbüşün karışımı ses veriyor. Şükrü Hekimoğlu hemşehrimizi kutlayalım.

-Şehir kültür ve gelenekleri bizleri birbirimize bağlar, hemşehrilik duygularımızın oluşum ve gelişimini sağlar (Yusuf Keyik, Önsöz'den)

-Yerel folklorik kültür öğelerimizden birinin korunarak gelecek nesillere yazılı bir kaynak olarak aktarılmasına katkı sağlaması sebebiyle Şükrü Hekimoğlu'nu tebrik ediyorum (*Ahmet Can*, Giriş'ten)

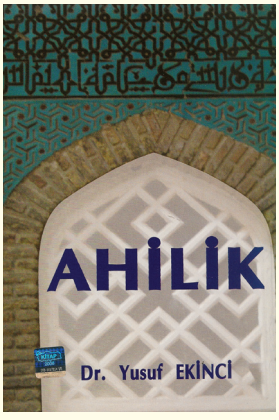
Burdur Türküleri arasında yeralanların derleyici ve imza sahipleriyle verilenleri var iç sayfalarda. Bunlardan; Burdur'un Dermeni (R. Uğur), Top şeker (Hamit Çine), Yağmur yağar (Tefçi Patahmet), Ispanakta er çıkar gerdeme (Tepeli Hasan Çavuş),

Burdur'da folklor: Burdur'un folklorik yapısı, F. Fazıl Tülbentçi'nin dediği gibi, Ege bölgesi özelliğini taşır. Küçümsenemeyecek bir zenginlikte olduğuna inandığımız Burdur folkloru, oyundan müziğe kadar araştırılmalı, toplanmalı, tasnif ve tespit edilmeli, geleceğin sanatkârlarına bir sanat kaynağı olarak elde tutulmalıdır (s.81).

BİZİM İSA KAYACAN **(Ahmet Can)**

Kendi Ankara'da kalan,
Gönlü Burdur için yanan,
Şehir, şehir yurdu yazan,
O bizim İsa Kayacan.
(Burdur, 12.11.2010)
Not: İsa Kayacan'a yazılan; 249. şiir, yazan; 134. şair

Yazının İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler *1- Belde Gazetesi (Ankara, 29.11.2010) 2- Kent Gazetesi (Kilis, 18.12.2010) 3- Gaziantep'te Zafer Gazetesi (23.12.2010) 4- Sonsöz Gazetesi (Ankara, 13.01.2011) 5- Van Postası Gazetesi (15.01.2011) 6- Gündem Gazetesi (Ankara, 24.01.2011) 7- Anayurt Gazetesi (Ankara, 10.02.2011)*

Dr. YUSUF EKİNCİ'DEN: AHİLİK

Kitaplar, dergiler.. Yayınlandıkları günlerde veya sonraki günlerde bize ulaşanlar. Ulaştırılanlar bunlar içinden, arasından.

Hemşehrim Dr. Yusuf Ekinci'nin "Ahilik" adlı araştırması, genişletilmiş 10. baskısıyla bana ulaştı. 494 sayfalık kitabın ilk sayfası, Dr. Ekinci'nin biyografisiyle başlıyor.

Sonra önsöz var hocanın kendine ait olsa gerek. Bir yerinde, "Kitabı yeniden düzenlerken eleştirileri ve önerileri değerlendirdim. Ahilik ve Ahi Birliklerini günümüzle daha fazla ilişkilendirmeye çalıştım" deniliyor.

Beş bölümden oluşan "Ahilik" adlı kitabın içinde yer alanların ana başlıkları, şöyle karşımıza çıkıyor: Ahilik, Ahi Birliklerinin kuruluşu, Ahi Birliklerinin faaliyetleri, Ahi Birliklerinin çözülmesi, TKY-Standardizasyon.

Ana başlıklar altındaki ara başlıklara bakıyoruz. Bunlardan, dikkat çekenler:

-Değişim karşısında Ahilik, Ahilik ve insan, Ahilik ve toplum, Ahilik ve ekonomi, günümüz görgü kurallarıyla, Ahilik görgü kurallarının karşılaştı-

rılması, Ahi Birlikleri ve loncalar, Orta Sandıkları, Ahi Birliklerinin yönetimi, Esnaf Şeyhi, yönetim kurulu, Büyük meclis, İş hayatının düzenlenmesi, Dayanışma, sosyal faaliyetler, yamaklık, çıraklık, kalfalık ve ustalık dönemleri, Çıraklık, kalfalık, ustalık merasimleri, Katılımcı liderlik, Kalite, standart ve Ahilik, Standardizasyonun önemi,.. Ahilikle ilgili verilen bilgilere bakıyoruz. Bunlar:

Ahinin üç şeyi açık, üç şeyi kapalı olmalıdır.

Açık olanlar: 1- Eli açık olmalı; Yani cömert olmalı, 2- Kapısı açık olmalı; Yani konuksever olmalı, 3-Sofrası açık olmalı; Yani aç geleni tok döndürmeli,

Kapalı olanlar: 1-Gözü kapalı olmalı, Kimseye kötü bakmamalı, kimsenin ayıbını görmemeli, 2-Dili bağlı olmalı, Yani kimseye kötü söz söylememeli, 3- Beli bağlı olmalı, Yani kimsenin ırzına, namusuna, haysiyetine ve şerefine göz dikmemeli.

Peki "Ahilik" deyince ne anlıyoruz? Bu sorunun cevabı 15. sayfada veriliyor: Günümüzde Ahilik esnafa özgü bir kavram olarak algılanmakta, Ahilik denilince esnaf, esnaf denilince de Ahilik akla gelmektedir. Ancak, bu kavramın günümüze ve geleceğe ışık tutan daha derin ve geniş anlamı da vardır.

Ahiliğin, Türklerin İslamiyeti topluluk halinde kabul ettikleri yıllarda, Türk örf ve adetleri ile İslam inancını kaynaştırmak amacıyla geliştirilen bir düşünce sistemi ve yaşama tarzı olduğu söylenebilir.

Dr. Yusuf Ekinci: 21.03.1943 tarihinde Burdur'da doğdu. Isparta Gönen İlk Öğretmen okuluyla, Balıkesir Necati Eğitim Enstitüsü Edebiyat Bölümünden mezun oldu. 1987 yılında doktorasını verdi. İlkokul, ortaokul, lise ve dengi okullarda öğretmen ve idareci olarak çalıştı.

Milli Eğitim Bakanlığında, Şube Müdürü, Genel Müdür Yardımcısı, Daire Başkanı, Müsteşar Yardımcısı, Talim ve Terbiye Kurulu Başkanı olarak çalıştı.

1995 yılında Burdur Milletvekili olarak seçildi. Türk-İş Genel Başkan Danışmanı olarak görev yapan Yusuf Ekinci'nin 11 ayrı kitabı yayınlandı. ***

Yazının İsa Kayacan İmzasıyla Yayınlandığı Gazeteler: *1- Belde Gazetesi (Ankara, 09.12.2010) 2- Burdur Gazetesi (10.12.2010) 3- Kent Gazetesi (Kilis, 20.12.2010) 4- Yenigün Gazetesi (Burdur, 22.12.2010) 5- Sonsöz Gazetesi (Ankara, 23.12.2010) 6- Burdurlu'nun Sesi Gazetesi (24.12.2010) 7- Gündem Gazetesi (Ankara, 29.12.2010) 8- Gaziantep'te Zafer Gazetesi (30.12.2010) 9- Van Postası Gazetesi (08.01.2011) 9-Anayurt Gazetesi (Ankara, 20.01.2011)*

BURDURLU DURMUŞ ÖCAL'DAN DOLU DOLU

İnsanoğlu olaylar karşısında dolar, sitemlerini peş peşe sıralamaya başlar. Duyan olur, dinleyen olur.. Veya kimseden "çıt" çıkmaz, ses gelmez.

Durmuş Öcal Burdur'da yaşayan, kendi ölçülerine göre, fotokopi tekniğiyle yayınladığı bülteniyle Burdur'un, Burdurlu'nun sesini duyurmak için gayret sarfeden bir hemşehrimiz. A4 ölçülü-boyutlu kağıdın ön ve arka yüzünü hiç

boşluk kalmayacak şekilde yazmış, mektup anlatımı-türüyle duygularını, düşüncelerini ortaya koymuş. Bu mektubu, kısaltarak aşağıya almak istiyorum, Durmuş Öcal duygularının duyulması, üzerinde düşünülmesi bakımından:

-Adıyla, şöhret ve şanıyla dürüst, kişilik haliyle muhterem, sayın Prof. Dr. İsa Kayacan; Bizler için verdiğin tüm emeklerin, yaşamak için yediğin acı-tatlı, lezzetli yemeklerin, kendine has giydiğin mavi gömleklerin, ülkemiz için yazıp yayınladığın, insanlık uğruna bilgilerin, ilgili köşe yazıların, gönüllere fetheden, özellikle ilimiz Burdur için çektiğin emeklerin için ne kadar teşekkür etsek, ne kadar tebrik etsek az olduğunu biliyorum, görüyorum.

Senin gibi bir dostum olduğu için mutluluğum gururum artıyor. Her gittiğim yerde senden bahsediyorum. Rahatsızlandığım günlerde, ilk önce senin aramış olman sağlığımı geri getirdi. Başta sen olmak üzere, Mansur Ekmekçi, Baki Yıldırım, Necdet Çelikdönmez, Melahat Ecevit, Zeki Çelik telefonla, mesajla rahatsızlığımı paylaştılar. Gönderdiğin gazeteleri alıyorum. Burdur Suna Uzal İlköğretim Okulunda birlikte bulunduğumuz anı yayınladığın için, sana minnet borçluyum. Kent Gazetesinde "Durmuş Öcal üzüntülü" başlığıyla yayınladığın yazın beni mutlu etti. Seni çok özledim, her şey için teşekkür ederim. Ruhen sıkılıyorum, bülteni biraz ara verdim. Sağlığım önemli.

Burdur'dan, bir Allah kulu "nasılsın?" diye soran olmadı. Gelde üzülme. Zengin veya Başkan, Müdürlerden biri rahatsızlansa, yağ çekmek için çiçekler dolup taşardı. Burdur böyle bir memleket!

Adını sevdiğim sevgili İsacığım, iyilikte, kötülükte insanın içinden çıkmıyor. Seni takdir edip özlüyorum. Gönlünde ne gibi muradın varsa onu versin Allah. Burdur halkı, senin gibi bir insanın kıymetini bilsin. Senin gibi değerli bir insan, hayata bir defa gelir. Burdur'un ileri gelen, mevki sahipleri, bu yazarımızın, bu şairimizin, bu ozanımızın, bu kalemşörümüzün, İsa Kayacan'ımızın kıymetini iyi bilin, gecikmeyin derim. Bir gün gelip O'nu bulamayınca, çok ararsınız!.. O zaman, aradığınız zaman bulamayabilirsiniz. Hayatta olanın kıymetini bilmeyip, hayatta olmayana-olmayanlara değer veriyorsunuz. Ben İsa Kayacan'ın değerini biliyorum, O'na çok değer veriyorum, kıymetini biliyorum. (*Durmuş Öcal*, Burdur, 05 Aralık 2010)

YILDA İKİ BAYRAM (Durmuş Öcal)

Bir dini bayramın, asıl gününde,
Dargınlar barışır, el bayram eder.
Gül dalında bülbül şakır ise,
Güller bayram eder, dal bayram eder.

Dertli Durmuş der ki, kalmasın yaslar,
Silinsin gönülden, karalar paslar,
Bayramdan bayrama görüşen dostlar,
Sarılır beller, kol bayram eder.

Baktım ki posta kutusunda mektup var,
Satır satır okunacak gazeteler var,
Durmuş yollar, İsa Kayacan yazar,
Dil bayram eder, kalem bayram eder.

Yazının İsa Kayacan İmzasıyla Yayınlandığı Gazeteler: *1- Belde Gazetesi (Ankara, 06.01.2011) 2- Kent Gazetesi (Kilis, 19.01.2011) 3- Yenigün Gazetesi (Burdur, 26.01.2011) 4- Zümrüt Rize Gazetesi (26.01.2011) 5- Gaziantepte Zafer Gazetesi (27.01.2011) 6- Burdur Gazetesi (04.02.2011)*

BURDURLU ŞAİR MÜZEYYEN DÜDÜK ANNEMİZİ DE, SONSUZLUĞA UĞURLADIK

İnsanoğlu, az yaşıyor- çok yaşıyor, zamanı- vakti gelince aramızdan ayrılıyor, vefatla bizlerden ayrılıyor, çok sevdiklerini veda ediyor.

Müzeyyen Düdük, Burdurlu şairlerimizden biriydi. Yazdıkları, yayınladıklarıyla hayat buluyor, sanatçı ve edebiyatçılarla birlikte olmaktan huzur ve mutluluk duyuyordu.

Yakalandığı amansız hastalıktan kurtulabilmek için aylarca mücadele etti. Uzun süre yatağa bağlı kaldı. Eşi hacı amcamız başta olmak üzere yakınları bakımıyla ilgili gece gündüz seferber oldular.

Burdur'a gittiğimde ziyaret eder, yeniden şiirlerinin yayınlanacağını, kendisiyle ilgili toplantılar düzenleyeceğimizi söyler, üzüntü içinde bir sevinç yaratmaya çalışırdık. O, bizimle "helâlleşir" gerçekleri bildiğini anlatmaya çalışırdı.

Burdur, Araştırmacı, Yazar ve Şairler Derneği çatısı altında bulunmaktan mutluluk duyduğunu yakından bildiğim Müzeyyen Düdük annemizle ilgili bilgileri sıksıkla bu Derneğin Başkanı Sebahat Gümüş'ten alırdım.

18 Aralık 2010 Cumartesi günü, erken saatte Sebahat Gümüş hocahanım telefonla beni arayarak; Müzeyyen annemizin vefat ettiğine ilişkin acı haberi verdi.

Üzüldük, hemen eşi hacı amcamızı aradım, başsağlığı diledim. Durmuş Öcal'a haber verdim. Yeğenim Hüseyin Kayacan'ı da bilgilendirdim.

Müzeryyen Düdük, annemiz 18 Aralık 2010'un ilk saatlerinde Burdur'da vefat etti. Aynı gün Ulu Camide kılınan öğle namazının ardından, şehir mezarlığındaki aile kabristanında toprağa verildi. Mekânı cennet olsun, Allah rahmet eylesin.

2005 Yılında yayınladığım "Burdur'un Saz ve Söz ustaları-I" adlı kitabımın 106'ncı sayfasında yeralan Müzeyyen Düdük biyografisini aşağıya alıyorum efendim:

Müzeyyen Düdük: 1928 yılında İzmir'de doğdu. 12 yaşında şiir yazmaya başladı. Değişik nedenlerle, eğitimini sürdüremedi. Babası, köyde hem hocalık (imamlık) hemde muallimlik yaptı. Babasının o günlerde okuttuğu kitap ve gazetelerle, dünyasını genişletmeye çalıştı. Kendi kendini yetiştirdi. Şiirleri dergi ve gazetelerde yayınlandı.

Tahsilini tamamlayamadığı için sık, sık üzüntü duyan, 2004 yılı itibariyle 75 yaşına basan "Şiir Pınarı", "şiir anne" adlarıyla bilinen Müzeyyen Düdük şiirin her alanında gezdi, kendini gösterdi.

Genellikle günlük hayattan aldığı kesitler, mısralara dökülünce anlam zenginliği içine girdi. İlk bakışta sevgiyi, hasret duygularıyla birleştirerek, ağırlıklı nasihat taşıyan görüşleriyle dikkat çekti.

Toplumumuzun değişik kesimlerinde olup- bitenlere karşı duyarsız kalmayıp bir objektif titizliği ve özelliğiyle tespite çalıştı. Tespitten sonra tahlil ederek, sonuçlarını mısra mısra gözlerimizin önüne serdi.

Yaşamımızın gülmekle başlaması gerektiğini, anlam kazandığını hareket noktası yaparak şiirlerini işledi, dergi ve gazetelerde yayınladı. Müzeyyen Düdük, ilk şiir kitabı "Gönüllerden Gönüllere"nin (2004) sayfalarında, bu sayfalardaki şiirlerin mısralarında bizlerle merhabalaştı.

Yazının İsa Kayacan İmzasıyla Yayınlandığı Gazeteler: *1- Burdur Gazetesi (21.12.2010) 2- Yenigün Gazetesi (Burdur, 22.12.2010) 3- Çağdaş Burdur Gazetesi (22.12.2010) 4- Burdurlu'nun Sesi Gazetesi (22.12.2010) 5- Pınar Gazetesi (Gölhisar-Burdur, 29.12.2010) 6- Tefenni'nin Sesi Gazetesi (Tefenni - Burdur, 29.12.2010) 7- Anayurt Gazetesi (Ankara, 10.01.2011) 8- 24 Saat Gazetesi (Ankara, 22.01.2011) 9- Burdur Yöremizin Kültür Bülteni (Sayı: 71)*

MÜZEYYEN DÜDÜK ANNEMİZİN ARDINDAN

Vefatla aramızdan ayrılanların ardından söylenenler, yazılalanlar. Bir sıralama bir değerlendirmeyle ortaya konulanlar. Şiir annemiz, Müzeyyen Düdük 18 Aralık 2010 tarihinin ilk saatlerinde aramızdan ayrıldı.

Üzüntülerimizi sıraladık birbir, ifade ettik satır satır, mısra mısra. Bu görüşlerden:

1- Şiir annemiz Müzeyyen Düdük, Derneğimizin üyesi, şairi, büyüğüydü. İnsancıl, çalışkan, güler yüzlü, iyi kalpli biriydi. (*Ahmet Ali Bilgen*- Burdur),

2- 70 yıllık eşimin vefatıyla yıkıldım. O'nun ölümü beni perişan etti. Onsuz hayat benim için boş. Günlerim zindan gibi. O, eşim, hayat arkadaşım, her şeyimdi. Üzgünüm, bomboşum (Eşi, *Hacı Hüseyin Düdük*- Burdur)

3- Müzeyyen Düdük annemiz, şiiri ve insanları seven, çalışkan bir insandı. (*Çetin Bozcu*-Burdur)

4- Şiir pınarı olan Müzeyyen annemiz, "son nefesime kadar şiir yazacağım" demişti. Öyle de oldu. O, hep yazdı, yazdı. O, insanları, hele çocukları çok severdi. Biz de Müzeyyen annemizi çok sevdik. O'nun "Gönülden Gönüllere" adlı şiir kitabı hep dillerde dolaşacak (*Sevtap Gümüş* Azaklı- Burdur),

5- "Yaşamak istersen, dünyaya küsme gül, güneşe gül, Ay'a gül, güllere gül, gülümsemek şirinlik demek,

Tatlı tatlı gül" diyen, şiir annemizi 18 Aralık 2010 tarihinin ilk saatlerinde kaybettik. O'nun mor menekşeleri soldu, şiir pınarları sustu. Güneş, ay dünya ya gülmedi, sanki ağladı.

Müzeyyen Düdük annemiz hem hacı, hem şair bir insandı. O benim için bambaşkaydı. "Gönülden Gönüllere" adlı şiir kitabı insanlara armağan oldu. O'nun güzel yüzü hep karşımızda, şiirleri de gönüllerde olacak (*Sebahat Gümüş*- Burdur),

6- Müzeyyen Düdük annemiz, sevgiyle doluydu. İnsanların birbiriyle dost olmasını ister, arzu ederdi. O'nun bulunduğu yerde hep sevgi ve dostluk kazanırdı. (*Durmuş Öcal*- Burdur),

7- Müzeyyen Düdük annemizi tanıdığım günden itibaren, vefatına kadar geçen süre içinde, gülen yüzüyle, memnuniyet ifadelerinin yansıdığı gözleriyle, mutluluğun yolunu gösteren konuşmalarıyla, genç kuşaklara tavsiye niteliğindeki şiirleriyle, aradığım takdir ettiğim bir değerimizdi. O, yayın yoluyla kendisine yapılan hizmetlerin ne anlama geldiğini bilen; vefalı, fedakâr büyüklerimizin önde geleniydi. Daha çok işimiz vardı. Yeni yazdığı, yazacağı şiirleri dinleyecek o'nu alkışlayacaktık. O, "Gönüllerden Gönüllere" adlı şiir kitabının yayınlandığı günün heyecanını hep yaşadı, yaşattı. O, Kadir- kıymet bilenlerden, benimle ilgili en çok şiir yazanlardan biriydi. (*Prof. Dr. İsa Kayacan*- Burdur- Ankara)

MÜZEYYEN DÜDÜK ŞAİR ANNEM

Burdur ilindeydin şiir sanatın,
Mütevazi dille sürdü hayatın,
Üstünden hızlı geç köprü sıratın.
Kabriniz nur olsun, Müzeyyen annem.

Şölende sesini duymak güzeldi,
Saygı, sevgi, sonsuz ilgi özeldi,
Kitabın okundu duyan haz aldı,
Kabriniz nur olsun, Müzeyyen annem.

Düdük soyadınla çabuk tanındın,
Hayır hasanatta geniş, yalındın,
Ömrün sona erdi, yere konuldun,
Kabriniz nur olsun, Müzeyyen annem.

Derli, toplu vücut erimiş hayret,
Süren doluyorken, edersin gayret,
Bir pazar akşamı, yaptım ziyaret,
Kabriniz nur olsun, Müzeyyen annem.

Zeki'den dizildi ince satırlar,
Şairler, yazarlar seni hatırlar,
Duamızı bekler şehit, yatırlar,
Kabriniz nur olsun, Müzeyyen annem.

Zeki ÇELİK *(Isparta 18.12.2010)*

Not: Müzeyyen annemiz; "iki gözüm gibi sevdiğim, iki oğlu var. Biri Prof. Dr. İsa Kayacan, biri Zeki Çelik" derdi.

MÜZEYYEN ABLAM

Ah! Müzeyyen ablam ah!
Adressiz çıktığın yolculukta
Burdur'da bıraktın kimliğini..
Islak şiirlerle bitirdin
Solmaya yüz tutmuş sohbetini..

Kapını çalınca
Ecel denen soğuk el
Saatler durdu
Esiverdi karayel..

Haberini alınca
Çözüldü dizlerimin bağları
Acı gerçek,
Önüme dizdi yanardağları..
Adını andıkça
İçim titredi, üşür gibi
İmdadıma yetişti gözyaşlarım
Derdimi bölüşür gibi..

Telefonda diyordun
Terk etmem yakın, fani dünyayı
Hakkını helal et
Eksik etme duanı..
Dertler girince araya
Görünmedin uzak yakın dostlara
Ah! Müzeyyen ablam ah!
Zor geldi ayrılığın böylesi
Mekanın cennet olsun inşallah!

Melahat ECEVİT
(Isparta, 26 Şubat 2011)

BURDUR MEHMET AKİF ERSOY ÜNİVERSİTESİ'NDEN: İLKÖĞRETİM OKULLARI KOMPOZİSYON YARIŞMASI METİNLERİ

Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi bünyesindeki eğitim, kültürel faaliyetler, Üniversitenin adını taşıyan, Milli Şairimiz Mehmet Akif Ersoy'la ilgili etkinlikler bizi sevindiriyor, mutluluğumuzu artırıyor.

Mehmet Akif Ersoy Üniversitesinde 5.yıl anısına gerçekleştirilen etkinlikler sonunda ortaya konulan önemli hizmet yayınları karşımıza çıktı, çıkarıldı.

MAKÜ'nün değerli Rektörü Prof. Gökay Yıldız yönetiminde, öğretim üyeleri, görevlileri ve çalışanlarıyla Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi 2006 yılından bu yana çok büyük mesafeler aldı, başarılara imza attı. Hatta, pek çok Üniversiteyi geride bırakarak alkışlanan başarı tablolarına imza koydu bu üniversitemiz.

Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün katılımlarıyla gerçekleştirilen "12 Mart İstiklal Marşı'nın kabulünün yıldönümü ve Mehmet Akif Ersoy'u Anma etkinliği" nden sonra yayınlanan bir kitap bana ulaştı. Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi 5. yıl anısına yayınlanan kitabın tam adı:

12 Mart İstiklal Marşı'nın Kabulünün Yıldönümü ve Mehmet Akif Ersoy'u Anma Etkinliği-İlköğretim Okulları Kompozisyon Yarışması Metinleri-12 Mart 2010.

Yayına hazırlayanlar: Yrd. Doç.Dr. Şevkiye Kazan Nas, Yrd. Doç.Dr. Nihat Karaer, imzalarıyla karşımıza çıkıyor. İçindekiler bölümüne baktığımızda, Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün, Burdur Valisi İbrahim Özçimen'in, MAKÜ Rektörü Prof. Gökay Yıldız'ın açış konuşmalarının metinleri yeralıyor. Sayfaları çevirdiğimizde bir ilginç görüntüyle karşılaşıyoruz: Dereceye giren kompozisyonlar, Türkiye'nin değişik illerindeki, ilçelerindeki İlköğretim Okullarının 5,67,8 nci sınıfları öğrencilerinin komposizyon denemeleri karşımıza çıkıyor öncelikle. Bu genel görüntünün içinde farklı bir ayrıntı benzerliği var. O'da şu: Değişik il ve ilçelerdeki, yerleşim birimlerindeki "Mehmet Akif Ersoy İlköğretim Okulları" öğrencileri katılmış, Mehmet Akif Ersoy ve İstiklâl Marşımız konulu yarışmaya. Yani:

Akçağ (Malatya), Kırklareli, Seyitgazi, Kırka (Eskişehir), Adapazarı, Muratpaşa (Antalya), Korkuteli (Antalya), Edremit (Balıkesir), Savaştepe (Balıkesir), Kumluca (Bartın), Bayburt, Bozüyük (Bilecik), Burdur, Çorum, Ergani (Diyarbakır), Tepebaşı (Eskişehir), Isparta, Yalvaç (Isparta), Derik (Mardin), Tarsus (Mersin), Avanos-Kalaba (Nevşehir), Kozaklı (Nevşehir), Fatsa (Ordu), Ünye (Ordu), Şanlıurfa, Silopi (Şırnak), Malkara (Tekirdağ), Reşadiye (Tokat), Trabzon, Yenifakılı (Yozgat), Ereğli (Zonguldak),

Bu yerleşim birimlerimizdeki Mehmet Akif Ersoy İlköğretim Okullarının 5,6,7,8 nci sınıflarında okuyup Mehmet Akif Ersoy konulu kompozisyon yarışmasına katılan öğrencilerimizin, el yazılarıyla kompozisyon metinleri ve bu

metinlerin dizilmiş sayfa görüntüleri altında yeralan öğrencilerimizin isimleriyle ilgili sıralamamıza geçelim:

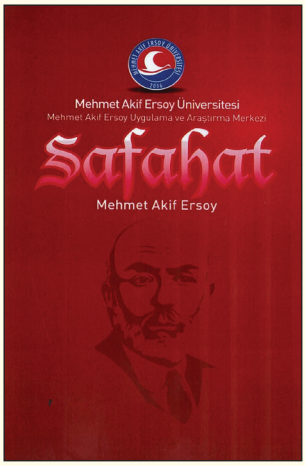
Sema Yiğit, Mehmet Poray, Zeliha Nur Gümüş, Nurdan Yazıcı, Mustafa Kaya, Berfin Büşra Bintaş, Leyli Aybüke Tok, Halil İbrahim Bozdemir, Tuğba Körük, Seda Gürel, Berat Kocabey, Hilal Yeşil, Gizem Öztürk (Burdur) Oğuzhan Arda Yalın, Mehmet Sait Duyu, Esra Irmak, Ayşe Gül Seyhan, Merve Çünürlü, Ahmet Ergin, Ferdi Öztürk, Halil Karasu, Selen Altun, Çağrı Küçük, Hilal Yurt, Hacir Çiçek, Hacera Eren, Dilek Türkyılmaz, Yavuz Selim Akdeniz, Gamze Çat, Gizem Çağal, Şuheda Nur Güler, Gülfidan Esrarı.

Ülke genelindeki Mehmet Akif Ersoy İlköğretim Okullarında okuyup, yarışmaya katılan öğrencilerimizin kompozisyon başlıklarıyla da, İstiklal Marşımız, Mehmet Akif Ersoy kurtuluş savaşı üçlüsünün bütünleştiği, bütünleştirildiği görülüyor. Bunlardan dereceye giren komposizyonlar: 1-Semal Yiğit, Benim Marşım, 2. Mehmet Poray, Seni yaşamak, 3.Zeliha Nur Gümüş, İstiklal Marşı ve Türk Milleti.

Okutman Önder Topdaş ve Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü Resim-İş Eğitimi Öğretmenliği Anabilim Dalı 4. Sınıf öğrencilerinin "Resimlerle İstiklal Marşı" konulu resim sergisinden tablo görüntüleri ve altında İstiklal Marşımızın dörtlüklerinin yer alışı sergilenmiş kitabın sonraki sayfalarında. Daha sonraki sayfalarda Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün Burdur ziyareti fotoğraf görüntüleri, yerel basında çıkan Abdullah Gül haberlerinin görüntüleri, Burdur gecesi fotoğraf görüntüleri yer almış, ilerleyen sayfalarda efendim…

Yazının İsa Kayacan İmzasıyla Yayınlandığı Gazeteler: 1- Belde Gazetesi (Ankara 05.03.2011) *2- Gaziantep'te Zafer Gazetesi (10.03.2011) 3- Burdur Gazetesi (11.03.2011) 4- 24 Saat Gazetesi, (Ankara 16.03.2011) 5- Kent Gazetesi (Kilis, 17.03.2011) 6- Anayurt Gazetesi (Ankara, 13.04.2011)*

BURDUR, MEHMET AKİF ERSOY ÜNİVERSİTESİNDEN: SAFAHAT

Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesince yayınlanan, ortaya konulan kitapların sayısı hızla artıyor.

22- 25 Eylül 2011 tarihleri arasında, Elazığ'da gerçekleştirilen, Uluslararası Şiir Akşamları, programlarının bitiminde katılımcılara verilen kitaplar arasında yer alan, Burdur, Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Uygulama ve Araştırma Merkezi yayınları arasında günyüzü gören kitaplardan birinin adı:

- Safahat, olarak karşımıza çıktı. 536 sayfalık kitap (bilindiği gibi) Mehmet Akif Ersoy imzasını

taşıyor. 2010 yılında basılan kitabın, Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Rektörü Prof. Gökay Yıldız imzasının taşıcısı. Gökay hoca sunuşunun girişinde;

- "1873- 1936 yılları arasında yaşamış olan milli şairimiz Mehmet Akif Ersoy, Osmanlı İmparatorluğunun çöküşüne ve Türkiye Cumhuriyeti'nin doğuşunu tanıklık ederken şiirlerinde, yazılarında, sohbetlerinde Türk toplumunun önemli sorunlarını ele almış, tenkit etmiş ve çözüm üretmiş bir kültür adamıdır" diyor.

Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi- Mehmet Akif Ersoy Uygulama ve Araştırma Merkezi Müdürü Yrd. Doç. Dr. Nihat Karaer, Merkezle ilgili bilgiler veriyor, kitabın yayınlanış gerekçelerini ortaya koyuyor.

Safahat, yedi kitap olarak şekillendirilmiş. Şiirlerin isimleri var ayrı ayrı:

Nazım Parçaları da verilmiş. Kitaplar altındaki başlıklarının sıralanışı: Nazım parçaları, Süleymaniye kürsüsünde, Fatih kürsüsünde, Hatıralar, Asım, Gölgeler, Safahatta bulunmayan şiirlerinden bir kısmı.

Verilen bilgilerin satırları arasındaki gezintimiz sürüyor: "Safahat, Akif'in yedi ayrı şiir kitabından birincisidir ve ilk olarak 1911 yılında yayınlanmıştır. Diğer kitaplarından her birinin ayrı ayrı adları bulunduğu halde, bu kitabın adı 'Safahat' olarak kalmış ve toplu baskılarda da bu adın kullanılması adet olmuştur".

Bu bir açıklama, bilgilendirme. Ama Akif ve eserleriyle ilgili önemli bir açıklama efendim.

Sayfa 476'da yeralan, 27 Aralık 1924 tarihinde yazılmış, "Şehitler Abidesi için" başlıklı Mehmet Akif Ersoy şiiri, duyguları:

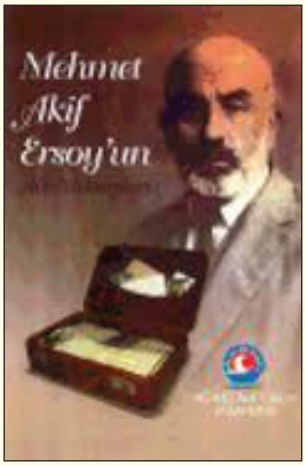
- Gök kubbenin altında yatar, al kan içinde,
Ey yolcu, şu topraklar için can veren erler.
Hakk'ın bu veli kulları taş tecrübeye, girmez;
Gufrâna bürünmüş, yalnız Fatiha bekler.

Yazının İsa Kayacan İmzasıyla Yayınlandığı Gazeteler: *1- Burdur Gazetesi, (29.11.2011) 2- Belde Gazetesi, (Ankara, 01.12.2011) Kent Gazetesi (Kilis, 02.12.2011) 4- Pınar Gazetesi, (Gölhisar, 07.12.2011) 5- Yenigün Gazetesi Burdur, 21.12.2011) Anayurt Gazetesi, (Ankara, 11.01. 2012)*

BURDUR, MEHMET AKİF ERSOY ÜNİVERSİTESİNDEN: MEHMET AKİF ERSOY'UN AİLE MEKTUPLARI

Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi yayınları, bana, ya doğrudan gönderiliyor, yada değişik kanallarla masamda oluyorlar.

22-25 Eylül 2011 tarihlerinde Elazığ ilimiz merkezinde Mehmet Akif Ersoy anısına gerçekleştirilen, "Uluslararası Hazar Şiir Akşamları programlarının

sonunda bize ulaştırılan yayınlar arasında yer alan kitaplardan biri de, "Mehmet Akif Ersoy'un Aile Mektupları" adlı büyük boy 220 sayfalık kitaptı.

Burdur, Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi yayınları arasında Kasım 2010'da gün yüzü gören kitap içinde kullanılan mektup ve fotoğrafların tamamı M. Rüyan Soydan arşivinden alınmış. Kitabın editörü: Dr. Nihat Karaer. Tasarım: Yasemin Duran, Hazırlayan: Ömer Hakan Özalp olarak görülüyor.

Giriş, Mehmet Rüyan Soydan, Sunuşlar, Prof. Gökay Yıldız ve Yrd. Doç. Dr. Nihat Karaer, önsöz Ömer Hakan Özalp imzalarının taşıyıcısı. Buralardan aldıklarımız efendim:

-Dede yadigârı olarak sakladıkları bu mektupları, aileden biri olmak üzere telâkki ettikleri bendenize lütfetmek suretiyle yayınlanmasına vesile olan Ferdâ Argun ve Selma Argun hanım teyzelerime en derin şükranlarımı arz ederim (Mehmet Rüyan Soydan)

-Mehmet Akif, edebiyatçı, şair, eğitimci, gazeteci, veteriner-hekim ve milletvekili olma özellikleri ile çok yönlü bir kişilik sergilemiş; böylece toplumsal verimliliğini ve topluma katkılarını en üst düzeye çıkarmış; etkileri kendi çağını aşarak günümüze ulaşmış bir Türk aydınıdır (Prof.Gökay Yıldız)

-Bu çalışmada; topluma mal olmuş, milli şairimiz, büyük sanatçı ve fikir adamı Mehmet Akif Ersoy'un, Mısır'da ailesinden ve vatanından uzakta geçirdiği yaklaşık 19 yıl içerisinde, bütün içtenliği ve samimiyeti ile onlara yazdığı duygu yüklü mektuplarını bulacağız (Yrd. Doç. Dr. Nihat Karaer)

-Özellikle son on yılını Mısır'da; ailesinden ve vatanından uzakta, adeta bir sürgün hayatında geçiren Akif için bu mektupların apayrı bir yeri vardır (Ömer Hakan Özalp)

Mektupların (Arapça) orijinal görüntüleri, sonra günümüz Türkçesine çevrilen metinleri var. İlk mektup orijinali 16 ncı sayfada, Türkçe metni 17 nci sayfada. İlk mektubun girişi:

Evlâdım Ahmet Bey;

Mektubunuzdan, afiyetinizden, geniş geniş geçinmekte olduğunuzdan, Ferdâ Kadın'ın, oralarda kış olmadığından ayrı ayrı memnun oldum. Allah sa'âdetinizi daim etsin. *(Mektubun yazılmış tarihi: 1 Mart 1344 Perşembe)*

Yazının İsa Kayacan İmzasıyla Yayınlandığı Gazeteler: *1- Belde Gazetesi, (Ankara, 10.11.2011) 2- Çağdaş Burdur, (18.11.2011) 3- Kent (Kilis) (18.11.2011) 4-Yenigün (Burdur) Gazeteleri (18.11.2011) 5- Anayurt Gazetesi (Ankara 18.11.2011) 6- Sorgun Postası Gazetesi (07.01.2012) 7- 24 Saat Gazetesi, (Ankara, 16.01.2012)*

Mektup: Sayın Prof.Dr. İsa Kayacan; Burdur gönüllüsü olarak, köşe yazılarınızla, üniversitemiz ile ilgili konulara yer vermeniz bizleri yüreklendiriyor.

Destek veren yazılarınız için teşekkür eder, saygılarımı sunarım *(Prof.Dr. Mustafa Saatcı, Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Rektörü, Burdur, 26 Şubat 2012)*

BURDUR SUNA UZAL İLKÖĞRETİM OKULUNDAKİ ÖĞRENCİLERİMİZDEN UMUTLUYUM

Burdur merkez ve ilçelerindeki ilköğretim okullarındaki öğrencilerimizden değişik yollarla (gazetelerle) bana ulaşan şiirlerin mısraları arasındaki gezintilerim sonunda, bazen ferdi, bazen toplu görüşmelerim oluyor.

14 Ekim 2010 Perşembe günü, Burdur merkezde faaliyet gösteren Suna Uzal İlköğretim Okulu öğrencileriyle bir sohbetim oldu. Orhan Altın hocanın organizasyonu, okul müdürlüğünün daveti üzerine gittim. Okulun genelinde kültür, merdiven basamaklarının boşluğunda özlü sözler kokuyor. Gelecek için, ümitlenmemiz için, gerekli her türlü görüntü ve gerçekleştirmenin varlığıyla karşılaştığımı hemen belirtmeliyim.

Bu okulumuz öğrencilerinden pek çoğu şiirle ilgileniyor. Yazıyor, yayınlıyorlar. Duygularının mısralara dökülüş, duygularının Burdur la ilgili olanlarının öne çıkışı geçmişten günümüze akıp gelen hatırlamalarım arasında yer alıyor.

Suna Uzal İlköğretim Okulu'nun okul gazetesinin ilk sayısı 23 Nisan 2010 tarihinde yayınlanmış. 4 normal sayfalık gazetenin, Kültür Edebiyat ve Yayın Kulübü adına sahibi, okul Müdürü: Ahmet Ali Küçük. İnceleme ve seçme kurulları var. Seçme kurulunda görev yapanların öğrencilerden meydana gelmesi sevindirici ve anlamlı.

Okul Gazetesinin sayfalarında genellikle öğrenci imzalarının ağırlıklı olduğu görülüyor. Doğru bir seçim, değerlendirme. "Okulumuzdan haberler" sütunu dikkat çekiyor. Manşette, devletimizin kurucusu yüce Atatürk'ün; "Küçük hanımlar, küçük beyler!.. Sizler, hepiniz geleceğin virgülü, yıldızı, bir mutluluk pırıltısısınız!. Memleketi asıl aydınlığa boğacak sizsiniz. Kendinizin ne kadar mühim, kıymetli olduğunuzu düşünerek, ona göre çalışınız. Sizlerden çok şey bekliyoruz-Mustafa Kemal Atatürk" imzalı sözü var.

Sordukları sorularla beni sevindiren, özellikle şiirin meşakkatli yolculuğunda yürümeye aday olarak gördüğüm öğrencilerimiz arasından, belki de ilerde-yarının önemli şairleri çıkabilecektir. Suna Uzal İlköğretim Okulu yönetimi ve öğretmenleri, öğrencilerinin geleceğiyle ilgili her türlü çalışma ve gayret içinde görünüyorlar. Ümitlendiğim önemli bir nokta burası.

Suna Uzal İlköğretim Okulundaki sohbet toplantımıza, Burdur Araştırmacı, Yazar ve Şairler Derneği kurucularından Durmuş Öcal, bu Derneğin şim-

diki Başkanı Sebahat Gümüş'ün katılması, sohbetimiz içerisinde yeralmaları öğrencilerimize verilen mesajlar arasında, Burdur'da böyle bir Derneğin bulunduğu yönünde önemliydi.

Biz şimdi, Okul Gazetesi, "Suna Uzal İlköğretim Okulu" sayı: 1'in sayfalarına yeniden dönelim: Okul Müdürü Ahmet Ali Küçük'ün kısa bir sunuşu. İstiklal Marşımızın sözlerinin BMM'de 12 Mart 1921 tarihinde kabul edilişinin yıldönümünde düzenlenen programdan görüntüden sonra, Orhan Altın Hocanın "Sınav stresi ve eğitim" başlıklı yazısı, rehber öğretmen Barış Özer'in "Mazeretim var kaygılıyım" başlıklı yazısı, Atatürk'ün gençliğe hitabesi, "Öğretmen kadromuz" başlığı altındaki okul yöneticileri ve öğretmenlerinin isimleri, branşları, fotoğrafları. Sonra, söz öğrencilerin. Bunlar sayfalara serpiştirilmiş. Bakalım bu öğrenciler kim, kimler?:

Bera Tekin (7-A), Şerife Uçkun (8-C), Ceyda Sude Tekin (3-B), Lale Nur Sarı (7-A), Şerife Zeynep Özcan (7-A), Beyzanur Demirel (7-A), Kâmile Dinç (7-C), Mehmet Emin Karul (7-D), Zümra Ceren Gün (5-A), Rabia Özmen (7-C), Kader Yılmaz (7-C).

Bunlardan: C. Sude Tekin, Şerife Uçkun, Kamile Dinç, M. Emin Karul, Z. Ceren Gün, Kader Yılmaz, şiirleriyle dikkat çekerken, öteki öğrenciler denemeleriyle gazete sütunlarından bizimle selamlaşıyorlar. (Kamile Dinç'in hem şiiri, hem denemesi var)

219. Plaket: Sayın Prof. Dr. İsa Kayacan; Öğrencilerimize vermiş olduğunuz değerli bilgiler ve desteğinizden dolayı, teşekkür ederim. Sizi aramızda görmekten onur duyduk (Ahmet Ali Küçük, Suna Uzal İlköğretim Okulu Müdürü, Burdur, 14 Ekim 2010)

220. Plaket: Sayın Prof. Dr. İsa Kayacan; Sizi aramızda görmekten mutluluk duyuyoruz. (Burdur, Suna Uzal İlköğretim Okulu öğrencileri, Burdur, 14.10.2010)

Yazının İsa Kayacan İmzasıyla Yayınlandığı Gazeteler: 1- Belde Gazetesi (Ankara 21.10.2010) *2- Burdur Gazetesi (05.11.2010) 3- Zümrüt Rize Gazetesi (06.11.2010) 4- Pınar Gazetesi (Gölhisar, 10.11.2010) 5- Yenigün Gazetesi (Burdur, 13.11.2010) 6- Gaziantep'te Zafer Gazetesi (22.11.2010) 7- 24 Saat Gazetesi, (Ankara, 24.11.2010) 8- Gündem Gazetesi (Ankara, 24.11.2010) 9- Sonsöz Gazetesi (Ankara, 25.11.2010)*

ORDU'DAN SAİT DEMİRBAŞ'IN TÜRKÜ VE HALE GÜR SEVGİSİ

Ordu ilimiz merkezinden, mektuplarıyla bize ulaşan, THM ve Teke yöresi folkloruna karşı tutkulu olan, sevdalı olan Sait Demirbaş'dan bir mektup daha aldım. Lafı uzatmadan, hemen mektubun satırlarına dönelim istiyorum. Buyurun:

Saygı değer İsa Kayacan; Bugün aldım yolladığınız gazeteleri. Bir kez daha beni çocuklar gibi sevindirip, mutlu ettiniz. Size en içten teşekkürlerimi sunu-

yorum. Hele hep merak ettiğim "Oğuzeli 18.12.2009" tarihli Oğuzeli Gazetesinde mektubun; çok çok sevdiğim, saydığım Hale Gür'ün resmiyle birlikte yayınlanması daha bir mutlu etti beni. Eminim sizi de derinden etkilerdir Hale Gür'ün sesi.

Sesinde tabiatın tüm renklerini, tatlarını, hazlarını, hüzünlerini dinleyenlerin duygu dünyasına akan bin çiçekten alınmış bal tadını veriyor.

Düşünün, dünya kurulalı beri, nice kavimler, imparatorluklar, krallıklar, 7 dağdan daha gücü yeten nice beyler, ağalar gelmiş, geçmiş. Nice hükümler, kanunlar değişmiş, hükmünü, gücünü yitirmiş, unutulmuş ama, Türküler, o türküler hiç kaybolmamış, gücünü, güzelliğini yitirmemiştir.

Size 19 Ocak'da yolladığım mektupda da yazdığım gibi; dünyaya bir içli türkü olarak gelmeyi gerçekten çok isterdim. İçimdeki gerçek korku ve hüzün ölüm değildir. Gerçek hüznüm, türküleri söyleyememek ve dinleyememektir.

Bazen sorarım kendime, "Ben öldükten sonra, taa hücrelerimden duygu dünyamın derinliklerinden kaynaklanan kâh hazlarla, kâh hüzünlerle ben gibi kim söyler bu türküleri?

Yeri gelmişken, sesinden dinleyeceğim Türkülerin, mezarımda bile bana can getireceğine inandığım Hale Gür'e en içten kalbi saygılarımı iletiyorum.

Bu mektubumu da yayınlarsanız, bir adet de Hale hanıma gönderirseniz çok sevinirim.

Bunca kötülükler, acılar ve kahırlar içinde tek sığınağımızdır, yegâne tesirli kaynağımızdır türküler:

Bir gülün çevresi dikendir, har'dır,
Bülbül gül elinden ahh ile zar'dır,
Nede olsa kışın sonu bahardır.
Buda gelir, buda geçer ağlama..
Kalbi saygılarımla,

(Sait Demirbaş, Ordu, 03 Mart 2010)

Yazının İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: *1- Belde Gazetesi (Ankara, 18.05.2010) 2- Babaeski Söz Gazetesi (25.05.2010) 3- Anayurt Gazetesi (Ankara, 27.05.2010) 4- Gaziantep'te Zafer Gazetesi (31.05.2010) 5- Sonsöz Gazetesi (Ankara, 18.06.2010) 6- Van Postası Gazetesi (01.07.2010) 7- Gündem Gazetesi (Ankara, 12.07.2010) 8- Yenigün Gazetesi (Burdur, 13.07.2010) 9- Kent Gazetesi (Kilis, 30.07.2010)*

MUSALLA TAŞINDA, HALE GÜR'DEN İÇLİ BİR TÜRKÜ DİNLETSELER

Başlığımız: "Musalla taşında, dini vecibeler yerine getirildikten sonra Hale Gür'den içli bir türkü dinletseler" şeklinde olmalıydı.

Mektupların satırları arasındaki türkülerden, yorumlarla bize ulaşan türkü sevgisi ve sevdasından sözeden örneklerimizden birini daha, mektup örneklerimizden birini daha nakletmek istiyoruz efendim. Mektup, Ordu ilimizde yaşayan, türkü sevdalısı Sait Demirbaş'tan geliyor. Buyurun birlikte gözden geçirelim:

Saygı değer İsa Bey; Ben türkü düşkünü, tutkunu olduğum kadar, gazete, kitap ve mecmua okumaya da çok düşkünüm. Gazeteniz Anayurt'u Pazar hariç hergün okuyor ve okutuyorum.

Gönderdiğiniz gazeteleri geçen hafta aldım. Açıp okuyunca, çocuklar gibi sevindim. Beni bir kez daha mutlu ettiniz. Size candan teşekkür ederim. Aramızda kurulan bu, türküler kadar içten ve güzel, sıcak dostluk köprüsüyle beni öyle gururlandırdınız ki…

Taa çocukluğumdan beri söylerim, dinlerim türküleri. Benim hayat felsefemdir türküler. İç dünyamı, gizli dertlerimi, düşüncelerimi en içtenlikle ve rahatlıkla türkülerle dile getirebiliyorum. Sırf ben değil, bizim insanlarımızın taa ezelden beri, iç dünyalarını dış dünyaya açılan pencereleri olmuştur türküler.

Nice acılar, yokluklar, haksızlıklar, hüzünler, sevgiler, hayranlıklar velhasıl insan kaynaklı duygular, hep türkülerle dile getirilmiştir. Dağların, ovaların, ırmakların, derelerin, kışların, baharların güzellikleri, nice yürek burkan toplumsal olaylar, savaşlar, daha neler neler ve illâ da sevgiler, özlemler hep türkülerle dile getirilmiştir.

İşte mevsim kış… Gerçi o çocukluğumuzun kışları yok. O çocukluk günlerimizin nice yokluklarına rağmen, kışların bile bir tadı, zevki vardı. Kar üstüne söylenirdi türküler.

-"Kar mı yağmış, Kütahya'nın dağına?

Ataş düşmüş ciğerimin bağına" diye b*aşlayan. Hem bereketti, hem kavuşmalara engeldi, karlar, kışlar.*

-"Selam ister, Beytullahın kulları,
Dağlar kardır, aşamadım belleri,
Al yanakta gonca gonca gülleri,
Deremedim gül yüzlü dost küstün mü?"
"Dünyaya keşke bir içli türkü olarak gelseydim"

sözümde samimiyim.

Düşünün, dünya durdukça insanların dilinde söylenmek, dinlenmek, sevilmek bir türkü olarak, var mı bunun ötesinde bi mutluluk?. Hangi türkünün ömrü bitmiş?. Bilsem ki öbür dünyada da türkülerimi gönlümce söyleyip dinleyebileceğim, ölüm sefa gelmiş, hoş gelmiş.

Biliyorum, biliyorum bazıları hoşgörüyle karşılamayacak ama, musalla taşında Hale Gür'den yaylalı, ovalı içli bir Ege türküsü dinletseler, belki de yeniden canlanırım!..

Selam olsun Cemile'min gezdiği, meşeli Acıpayam dağlarına. Kalbi saygılar. *(Sait Demirbaş, 19 Ocak 2010, Ordu)*

Yazının İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: *1- Belde Gazetesi (Ankara, 18.10.2010) 2- Kent Gazetesi (Kilis, 22.10.2010) 3- Anayurt Gazetesi (Ankara, 02.11.2010) 4- Zümrüt Rize Gazetesi (05.11.2010) 5- Yenigün Gazetesi (Burdur, 07.11.2010) 6- Gaziantep'te Zafer Gazetesi (13.11.2010) 7- Gündem Gazetesi (Ankara, 17.11.2010) 8- Sonsöz Gazetesi (Ankara, 18.11.2010) 9- Van Postası Gazetesi (31.12.2010) 10- 24 Saat Gazetesi (Ankara, 10.01.2011)*

BURDURLU OSMAN OKTAY, TRT, ANKARA RADYOSU EĞİTİM VE KÜLTÜR YAYINLARI MÜDÜRÜ OLDU

Burdur ve Burdurlu ikilisi. Bu ikilinin getirdiği bütünlük görüntüsü.. Sevindiğim, üzüldüğüm duygularımın ortaya konuluşunu sağlıyor.

Burdur'dan, Osman Oktay'dan söz ederken, iki Osman Oktay'la karşılaşıyoruz. Bunların ikisi de Burdur- Bucak doğumlu. Hatta akrabalıkları var.

Birinci Osman Oktay, Ankara'da yaşayan, araştırmacı, yazar- yayıncı, kültür adamı. İkincisi işadamı, İstanbul'da yaşıyor. O'nun da araştırmacılığı, yazarlığı var.

Biz birinci Osman Oktay'dan söz edeceğiz. TRT Ankara Radyosu'nda uzun süredir değişik görevlerde başarılı yayın çalışmalarının altına imza atan, sakin yaradılışıyla, dostluğu önde tutan, sevilip sayılan bir "Mükemmel insan", yenilerde Ankara Radyosunun Eğitim ve Kültür Yayınları Müdürlüğüne getirilen hemşehrim Osman Oktay'dan söz edeceğim bu yazımda.

Bu satırların yazarı İsa Kayacan olarak, Ağustos 2005'de 168 sayfayla yayınladığım, "Burdur'un Saz ve Söz Ustaları (I)" adlı kitabımın 89 ve 90'ncı sayfalarında yer alan Osman Oktay biyografisine bakıyorum. Buradaki biyografiden kısaltarak bazı bölümler almak istiyorum efendim:

Osman Oktay: 1951 yılında Burdur'un Bucak ilçesinde doğdu. Ankara Üniversitesi DTCF Fakültesinden 1974 yılında mezun oldu. Milli Eğitim Bakanlığının değişik kademelerinde öğretmen ve idareci olarak çalıştı.

1986 yılında TRT'ye geçen Osman Oktay, Ankara Radyosunda pek çok program hazırladı. Türkiye Yazarlar Birliğince "Yılın En iyi Radyo Programı Ödülü" aldı. Çocuk Edebiyatıyla ilgili değişik çalışmaları, yayınları bulunan Oktay, Milli Eğitim Bakanlığı ve Diyanet İşleri Başkanlığı yayınları arasında yer alan kitaplarıyla da dikkat çekti.

"A.Brief History Of Turks" adıyla, Kültür Bakanlığı yayın projeleri arasında yer alan kitabı İngilizce olarak basıldı. Radyo Piyesleri de bulunan Osman Oktay'ın Bizim Ev, Şehir Hastalığı, Bilge Kaan 1,2, Manas Destanı 1,2 ve Göç Destanı, Gönül Dostları adlı kitaplarının yanı sıra, Çocuk kalbi, İslâm Kahramanları, Kâbe Yolları gibi adlarla yazdığı senaryoları Aileden Sorumlu Devlet Bakanlığınca değerlendirildi.

Kısa adı İLESAM olan Türkiye İlim ve Edebiyat Eseri Sahipleri Meslek Birliği ile Türk Ocakları Genel Merkezinde değişik görevler yapan, sorumluluklar üstlenen, 2004 yılında Karaman Türk Dili Ödülüyle, onlarca ödülün sahibi olan Osman Oktay, yeni görevinde de başarılı hizmetlerin altına imza atacaktır. Tebriklerimizi sevgi ve saygılarımızı sunuyoruz efendim.

Yazının İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: 1- Burdur Gazetesi (16.07.2011) 2- Pınar Gazetesi (Gölhisar 27.07.2011) 3- Gaziantep'te Zafer Gazetesi (28.07.2011) 4- 24 saat Gazetesi (Ankara, 30.07.2011) 5- Yenigün Gazetesi (Burdur, 06.08.2011)

BATI AKDENİZ BÖLGESİ YÖRÜKLERİ

Yıllarca, Kültür Bakanlığının il müdürlüklerinde, "Kültür Müdürü" olarak görev yaptığını bildiğimiz, folklor ağırlıklı, mahalli –yöresel araştırma ve yayınlarıyla takdir edilen bir isim ve imza: Musa Seyirci.

Musa Seyirci hocanın İstanbul "Der Yayınları"nın 262 ncisi olarak 204 sayfayla yayınlanmış "Batı Akdeniz Bölgesi Yörükleri" adlı kitabı, değerli hemşehrim Uzman Veteriner Hekim, araştırmacı, Bursa'da yaşayan Osman Köseoğlu tarafından;,, "Vatanına, milletine var gücü ile hizmetler sunan, düşün ve eylem insanı, değerli hemşehrim Prof. Dr. İsa Kayacan'a sevgi ve saygılarımla, Mart 2011" şeklindeki ithafıyla bana gönderdiği kitabın sayfalarında gezmek istiyorum öncelikle:

Musa Seyirci hocanın bir önsözü var ilk sayfalardan birinde. Buranın bir yerinde; "Alacağın içinden gelen ve Yörük kökenli bir aydın olarak, 1978'li yıllarda belirtilen kültürü araştırmak için, Yörük köylerine gittiğimde, onların hangi Yörük aşiretinden geldiklerini sorduğumda, -biz Yörük değiliz- derlerdi bana. Onlara, ben Yörüğüm deyince gerçek mi söylüyorsun diyerek rahatlarlar, giderek sohbet koyulaşır onların Yörükçülük günleri akıllarına gelir, gözle-

ri buğulanırdı" deniyor, ifade ediliyor efendim. Kitabın içindekiler sayfasından bazı satırlar aktarmak istiyorum:

-Batı Akdeniz'de Yörükleri, Elmalı yöresindeki Yörükler ve Tahtacılar, Manavgat Yörüklerinin göç yolları ve aşiretleri, Bahşiş Yörükleri ve dokumaları, Afyonkarahisar Yörükleri, Bir Yörük anasıyla söyleşi, Yörüklerin çıktığı yaylalar, Yörüklerde boğaz havaları, Antalya Yörüklerinin kullandığı çalgılar vd.

Sayfa 137'deki "Yörükler'de boğaz havaları" ana başlığı altındakilerden birkaç cümle: "Antalya Yöresinde yıllarca yaşayan bir Karakoyunlu Obası, yıllar sonra Mersin'e Adana'ya göçtüğü gibi, Mersin'de, Adana'da yaşayan bir Sarıkeçili Obası da Burdur'a, Antalya'ya , Afyonkarahisar'a göçmüştür. Belirtilen göçler, Yörük Aşiretleri arasında kültür alışverişini hep canlı tutmuştur".

Sayfa 143, başlık: Yörüklerde Alaçık. "Alaçık konusuna değinen araştırmacılardan Ali Rıza Yalman, Yörüklerde Karaçadır, adlı araştırmasında, gerçekten Antalya, Burdur'un Bucak, Tefenni, Gölhisar ilçelerinde, Denizli'nin Fethiye'ye sınır köylerinde ve Fethiye Yöresinde Alaçağı, geçimini büyük ölçüde hayvancılıkla sağlayan, geçmişte konar-göçer olan bugün ise toprağa yerleşmesine karşın, yazın yaylaya çıkan yarı köylüler kullanırlar. Ancak Naci Eren'in belirttiği Tahtacıların kullandığı meskenlere Alaçık demek pek mümkün değildir".

Alaçık, Yörüklerin yaygın olarak kullandığı konaklanan alanda süratle kurulan, ayrıntısı fazla olmayan mesken tipidir.

Yazının İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: 1- Belde Gazetesi (Ankara, 11.04.2011) 2- Kent Gazetesi (Kilis, 27.04.2011) 3- Van Postası Gazetesi 28.04.2011) 4- Yenigün Gazetesi (Burdur, 29.04.2011) 5- Gaziantep'te Zafer Gazetesi (30.04.2011) 6- Anayurt Gazetesi (Ankara, 04.05.2011) 7- 24 Saat Gazetesi (Ankara, 08.05.2011) 8- Zümrüt Rize Gazetesi (26.04.2011) 9- Ses-15 Gazetesi (Bucak, 30.07.2011)

TORUNUM NAZLI AYKUT'UN BAŞARILARI ARTIYOR

Torunum Nazlı Aykut, Filiz ve İlhan'ın çocukları olarak Ankara'da doğdu. Hareketli bir çocukluk dönemi yaşadı. 2010- 2011 eğitim döneminde, Ankara Arı Okulları 6-D sınıfının 247 numaralı öğrencisi,

Nazlı'nın bugüne kadar gösterdiği başarı çizgisi ve genellik içindeki performansı beni ümitlendiriyor. Devletimizin kurucusu Yüce Atatürk'ün Türk Gençliğine hitabesi içinde yer alan bir Nazlı Aykut görüyor, seviniyor, mutlu oluyorum.

Nazlı, derslerine karşı ilgili, duyarlı, bağlı, öğretmenleriyle ilişkilerinde onlardan aldıklarına karşı yorumları ümitlendirici, aile fertleriyle ilişkileri ileri düzeyde. Nazlı, dünle- bugünle yarın arasındaki zaman değerlendirmelerinde titizlik içinde. Dilimize (Türkçemize) Bayrağımıza, Annesine, Dedesine yönelik yazdığı şiirleriyle hep dikkat çekiyor, göz dolduruyor.

Hattâ "Maşallah, yaşının üzerinde bir performans gösteriyor" dedirtiyor.

Nazlı, bir bakıyoruz okul yöneticileri (Beden eğitimi öğretmenleri) nezaretinde Atlıspor kulübünde ata binen bir sporcu, bu kimlikle karşımıza çıkıyor. Aynı gün akşam Gençlik ve Spor İl Müdürlüğünün Buz Pateni Salonunda buz üzerinde önceleri Buz Pateni, sonra Buz Hokeyi çalışmalarına katılıyor, ayrı bir sporcu olarak bizimle selamlaşıyor.

Bu arada, okulundaki pek çok etkinlik içinde görüyoruz Nazlı'yı. Halk oyunları oynuyor, İngilizce temsillerde arkadaşlarıyla birlikte rol alıyor. Azerbaycan milli kıyafeti içinde oynadığı oyunlarla dikkat çekiyor, kıyafetleriyle sevimliliğini artırıyor.

Nazlı'yı Bale çalışmalarında görürken, gitar çalarak, müzik alanında da görüyoruz. Buz Hokeyinde "milli takıma girmek" istiyor. Seçtiği, yerli ve yabancı yazarların kitaplarından sürekli okuyor, kitapların içeriğiyle ilgili bilgiler aktarıyor. Burada hedefinin "hobi olarak kitap yazmak" olduğunu söylüyor.

Nazlı, kısa olduğu için şiir yazmanın daha kolayına gittiğini anlatıyor.

Şiir ve öykü yarışmalarına cesaretle katılıyor. 5-A sınıfında okurken 09 Mayıs 2010 tarihinde Anneler gününde, annesine yazdığı mektubunun bir yerinde: "Biliyorum, bazen seninle tartışıyoruz. Ama bil ki seni çok seviyorum. Sana sevgim şimdi de aynı, gelecekte de aynı olacak. Seninle bir sırdaş, hatta iki dost gibiyiz. Yani, sadece anne- kız ilişkisi içinde değiliz" diyor.

Nazlı 3-A sınıfında iken 01.08.2008 tarihinde yazdığı şiirde annesine şöyle sesleniyor:

BİR ANNE ŞARKISI

Gözlerin bana, duygu verir,
Saçların bana, pırıltı verir,
Ellerin bana, sıcaklık verir,
Sesin bana, huzur verir,
Annemsin, canım annemsin,
Güzel Annemsin,
En önemlisi, benim annemsin,
Ve bir meleksin..

Nazlı Aykut

Akrostiş:
DEDEM İSA KAYACAN'a

İliğimize işledin sen,
Sana çok teşekkür etsem, az şimdiden,
Artık oldun bir gazeteci.

Kapılarımız her zaman açık sana,
Aralıktan bakarız sana,
Yazar- gazeteci olmak kolay mı?,
Aşık destan yazarsın dağlarda,
Ceylan'dan, Everest'e,
Aldın götürdün bizi,
Ne yapardık sen olmasan?

Nazlı AYKUT
(Arı Okulları, 5-A No:247, Ankara, 19.01.2010)

BAYRAĞIM!

Bayrağım, bayrağım,
Savaşlarda tek umut kaynağım,
Çok soğuk gecelerde,
Şöminem oldun bayrağım.

Aşkın kasıp kavuruyor herkesi,
Ayyıldızlı dünya güzeli,
Kalbimin en derinlerindeki,
Tek hürriyet hikâyesi..

Bayrağım, bayrağım,
Kalbimizdeki al yanaklım,
Kan kadar kıymetlisin benim için,
Sonsuza dek ayaktasın bayrağım.

Nazlı AYKUT, (07.03.2011)

Nazlı'nın bayrağımıza, gururumuz bayrağımıza karşı duyguları, ortaya koydukları bunlar efendim.

Aynı Nazlı'nın, Torunum Nazlı'nın birde dilimizle, Türkçemizle ilgili yazdığı bir başka şiir var. Bu şiir de şöyle:

DİLİM TÜRKÇE

Dil, yansımasıdır yalnızca,
Bir ülkenin, bir kurtuluşun.
Bir Türk konuşmazsa Türkçe,
Türkiye'nin kalbine girer o kurşun.

Dil her şeydir,
Dil umuttur, dil mutluluktur.
İletişim kurmak zor değildir,
Yalnızca kendini tanıtır.

Benim dilim Türkçe,
Türkçe konuşmalıyım öyleyse,
Bu ülkeyi sefalete düşürmemeliyiz,
Türkçe'yi yok olan dile dönüştürmemeliyiz.

Nazlı AYKUT
(Arı Okulları, Sınıf:6-D, No:247-Ankara 14.03.2011)

Nazlı, Hayal Sahnesi Sanat Kurslarında: Hayal Sahnesi Sanat kurslarının gitar kursları bölümüne devam eden torunum Nazlı Aykut, 19 Haziran 2011 tarihinde Saat: 19.00'da Çayyolu Cüneyt Gökçer Sahnesinde, bale ve müzik gösterisi çerçevesindeki orkestra içerisinde yer aldı. Koro ve orkestra tam bir profesyoneller görüntüsü ortaya koydu.

Bu önemli günle ilgili "Hayalden Gerçeğe -2011" adıyla hazırlanan 8 sayfalık broşürün, orkestra bölümünün Keman, Flüt (Gitar) Flüt Viyolonsel, Batari paragraflarının içerisinde Gitar Paragrafında 21 Gitarist (gitar çalan) arasında Nazlı Aykut adı da vardı. Güzel sahnelenen müzikali (önce bale gösterileri - hemde çokca) Filiz, Gül, ben birlikte izledik. Programın bitiminde, çıkışta Nazlı'yı bekleyip gururla kucakladık, kutladık (İK)

Yazının İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: 1- Belde Gazetesi (Ankara, 17.04.2011) 2- Van Postası Gazetesi (23.04.2011) 3- Kent Gazetesi (Kilis, 23.04.2011) 4- Burdur Gazetesi (26.05.2011) 5- Pınar Gazetesi (Gölhisar, 11.05.2011) 6- 24 Saat Gazetesi (Ankara, 29.05.2011)

KONUK:

IRAK TÜRKLERİNİN MİLLİ SANATÇISI: ABDÜLVAHİT KÜZECİ

Irak Türklerinin, Kerküklülerin milli ses sanatçısı, ilk sıralarda yer alan sanatçısı Abdülvahit Küzeci'nin hayatı, kişiliği ve sanatıyla ilgili araştırmalarını değerlendirip, kitaplaştırma çalışmaları içinde bulunan, Abdülvahit Küzeci'nin yeğeni Dr. Şemsettin Küzeci'nin yayın çalışmaları sürerken, bu çalışma içeriğinden bazı karşılaştırmalar yapma fırsatı buldum.

Kerküklü Abdülvahit Küzecioğlu (1925-2007) anısına, TRT Ankara Radyosunca "Kerkük Türküleri Konseri" düzenlendi. 22 Temmuz 2011 tarihinde saat 19.15'de başlayan müzik yönetmenliğini Ömer Hayri Uzun'un yaptığı, Zeynep Geçer'in hazırlayıp sunduğu "Abdülvahit Küzecioğlu- Kerkük Türküleri Konseri" nde; Adile Kurt Karatepe, Ahmet Tuzlu, Aysun Gültekin, Azize Gürses, Gürsoy Babaoğlu, Hakan Ünal, İhsan Ekber, Mehmet Küzeci, Münevver Özdemir, Salih Turhan, Mehmet Neccar, Ziyat Kalayı, Abdülvahit Küzecioğlu'na ait Kerkük türkülerini seslendirdiler.

Hazırlanmasında, Abdülvahit Küsecioğlu'nun yeğeni Dr. Şemsettin Küzeci'nin de araştırma ve katkılarının bulunduğu konser beğeniyle izlendi.

Biz Abdülvahit Küzecioğlu olarak bilirken, yeğen Dr. Şemsettin Küzeci'den bir düzeltme geldi: Abdülvahit Küzeci.. Yani, Dr. Şemsettin Küzeci'nin hazırladığı kitap-yayın çalışmasında(oğlu) eki kaldırılıyor, Abdülvahit Küzeci olarak değerlendiriliyor.

Kerkük hoyratı ve türkülerini ilk kez Abdülvahit Küzeci'nin sesinden Türkiye'ye duyuran TRT kurumunun, Kerkük türküleri yoluyla Türk varlığını, Türk kamuoyuna tanıtılmasında önemli ve büyük rol oynadığını biliyoruz.

Abdülvahit Küzeci 1925 yılında Kerkük Musalla-Çay mahallesinde doğdu. Küzeci soyadını baba mesleğinden aldı. Küzeci kelimesine (oğlu) eki 1956 yılında Türkiye'ye geldiğinde kendisine verildi. Aslında soyadı Küzeçi'dir. Küzeçi, testici anlamına gelmektedir. Kerkük televizyonunda ve Bağdat Türkmence radyosunda Küzeçi soyadı kullanılmıştır. TRT, THM repertuarında kaynak kişi gösterilen, bazı Türkülerde bile Küzeci olarak kullanıldığı görünmektedir.

Abdülvahit Küzeci, eğitimine İmam Ahmet mahallesinde, Molla Hamdi camisinde, Molla Hamdi Efendi Sakallı yanında Kuran'ı Kerim okuyarak başladı. Yedi yaşındayken Kuran'ı Kerim'i hatmetti ve tecvit öğrendi.

Abdülvahit Küzeci, 1932 yılında ilkokul birinci sınıftayken hocalarının dikkatini çekti, hemen 2. sınıfa konuldu. Müzik öğretmeni Namık Efendi Küzeci'nin sesini beğendiği için kemençesiyle ona eşlik ederek Türkçe marş öğretip, okuttu. 1944 yılında Ortaokuldan mezun olan Abdülvahit Küzeci,

Kerkük petrol şirketinde teknisyen olarak çakışmaya başladı. Abdülvahit Küzeci, bu şirkette çalışırken, Dayı Kadir, Mehmet Kalayı ve İlham Merdan ile birlikte bir müzik ekibi kurdu.

Abdülvahit Küzeci, Londra 'da BBC Radyosunda seslendirdiği türkülerle dikkat çekti. Irak makam yarışmasında birinci, Bağdat radyosunda Türkmenlerin sesi oldu. Taş plakları bulunan Küzeci, 1956 yılında ilk kez Türkiye'ye geldi. Yurttan Sesler programına katıldı. İkinci kez 1958 yılında Türkiye'ye gelen Abdülvahit Küzeci, Nida Tüfekçi ile tanıştı. Türkiye'de pek çok ünlü THM sanatçısı Kerkük Türkülerini seslendirdi.

Abdülvahit Küzeci, 82 yaşında 29 Haziran 2007 tarihinde Kerkük'te hayata gözlerini yumdu. Kerkük Musalla mezarlığında Toprağa verildi.

Dr. Şemsettin Küzeci; "Türkiye'de okunan Kerkük Türküleri özellikle de Abdülvahit Küzeci'nin kaynak kişi olarak gösterildiği TRT-THM repertuarındaki bazı türkülerde nerdeyse Kerkük ağzı bilerek veya bilmeyerek yok edilmekte çalışılmıştır. Müzik bakımından da bazı türküler de ritim hatası bulunmaktadır" diyor.

Burada aklımıza şunlar geliyor: Hadi, Türkiye'deki sanatçılar bu şive farkını anlayamadılar veya anlamakta zorluk çektiler! Ya, Kerkük- Irak çıkışlı olup ta Türkiye'de sanatçılık yapanlar bu farklılıkları neden göremediler, görmediler acaba?

Yazının İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: 1- Zümrüt Rize Gazetesi (12.10.2011), 2- Gaziantep'te Zafer Gazetesi (14.10.2011), 3- 24 Saat Gazetesi (Ankara, 19.10.2011), 4- Anayurt Gazetesi (Ankara, 20.10.2011)

"KERKÜK SEVDALISI" İSA KAYACAN'IN DA YER ALDIĞI TÜRKMENELİ BİLGİ TAKVİMİ 2012

Günlerimizin takibi, bilgilerimizin tazelenmesi, yenilerinin öğrenilmesi gibi özelliklerin taşıyıcıları takvimler önem taşır, anlam taşır.

Merkezi Ankara'da bulunan Türkmeneli İşbirliği Kültür Vakfı'nca hazırlatılıp, duvarlarımızdaki yerini alan "Türkmeneli Bilgi Takvimi"nin 2011 ve 2012 nci yıllarına ait olan duvar takvimlerinden çok yararlandım, yararlanmaya devam ediyorum. 2012 yılı takviminin hazırlanmasında, nacizane tuzum-biberim oldu. Hizmetlerim helal olsun.

TÜRKMENELİ BİLGİ TAKVİMİ

2012

TÜRKMENELİ İŞBİRLİĞİ VE KÜLTÜR VAKFI-
KÜLTÜR MERKEZİ TARAFINDAN BASILMIŞTIR.

TÜRKMENELİ BİLGİ TAKVİMİ

EKİM 2012

Hicri: 11 Zilhicce 1433

26
تشرين الاول
EKİM
CUMA

GÜNÜN ADI
ÖZNİL
(Yel gibi vurmu)
Atasözleri / Deyimler
Yabancı boyun kenara yatar

Ayna sen
Güzel derdim ayna sen
Ne baxısan güzgüye
Sen özün bir aynasen

	İmsak	Güneş	Öğle	İkindi	Akşam	Yatsı
BAĞDAT	04:47	06:11	11:53	14:57	17:24	18:37
İRTİLE	04:47	06:10	11:52	14:59	17:22	18:36
SELAHATTİN	04:51	06:15	11:55	14:58	17:25	18:40
KERKÜK	04:48	06:14	11:53	14:54	17:21	18:37
ERBİL	04:50	06:16	11:55	14:54	17:22	18:38
MUSUL	04:52	06:20	11:56	14:58	17:25	18:41

Kerkük Sevdalısı
İSA KAYAÇAN

Gazeteci Yazar İsa Kayacan, Hasan Hüseyin ve Güldalı'nin çocukları olarak, 29 Eylül 1943 tarihinde Burdur'un Tefenni ilçesi'ne bağlı Ece Köyü'nde doğdu. İlk şiiri Nisan 1956'da, ilk yazısı 24 Ocak 1961'de yayınlandı. Edebiyatın değişik dallarında 127 ayrı kitap yayınladı. 42 bin dolayında makalesi, 3540 ayrı gazete ve dergide yer aldı. Dağılışık kamu kuruluşlarında basından sorumlu görevler yaptı. 11 ayrı Bakanın "Basın Danışmanı" olarak çalıştı. "Bakanlıklar arası en çalışkan ve başarılı Basın Danışmanı" seçildi. "Basında 25 yılın şeref ödülü" başta olmak üzere, onlarca ödülle 217 plâket aldı. Defalarca yılın yazarı, yılı edebiyatçısı, yılın şairi ve yılın editörü seçildi. Azerbaycan'ın Başkenti Bakü'de bulunan Üniversitelerce iki ayrı "Fahri Doktora", bir "Fahri Profesörlük" payesi alan ve "Guinnes Rekorlar Kitabı" na girme çalışmalarını sürdüren Kayacan'ın; Burdur merkez ve Tefenni ilçesinde Belediye Meclislerinin kararlarıyla adı birer Cadde ve Sokağa verildi. 2006 yılında Ankara ve Burdur'da "Türk Kültür ve Basın-Yayınına 50. Hizmet Yılı" kutlanan İsa Kayacan, Anadolu'da yayınlanan yüzlerce gazetenin "yazar kadrosunda" yer almaktadır. Yaklaşık 130 civarında kitabı yayınlanmıştır.

Irak Türkmenleri ile 1000 civarında makalesi vardır. 2009 yılında Şemsettin Küzeci ile birlikte " İçimdeki Kerkük" adı altında bir kitap yayınladılar

Türkmeneliyle ilgili değişik bilgiler yer alıyor yaprakların (gün) arkalarında. Önce bir teşekkür var ilk iç yapraklarından birinde. Şöyle deniyor: Irak tarihinde ilk kez hazırlanan 2011 ve 2012 yılları Türkmeneli Bilgi Takviminin yapımında emeği geçen Dr. Mustafa Ziya, Dr. Şemsettin Küzeci, Prof. Dr. Suphi Saatçi, Prof. Dr. Mahir Nakip ve katkıda bulunan herkese teşekkürlerimizi sunarım. (Fatih Türkcan, Türkmeneli İşbirliği ve Kültür Vakfı Başkanı).

2012 yılı takvimi için İmtiyaz sahibi: Türkmeneli İşbirliği ve Kültür Vakfı adına Fatih Türkcan, Dr. Mustafa Ziya. Hazırlayan: Dr.Şemsettin Küzeci, Yayın Danışmanı: Prof. Dr. Mahir Nakip, Editör: Prof. Dr. İsa Kayacan. Grafik, tasarımı, mizanpaj: Ummu Kurt, Baskı: Fuzuli Basım ve Yayın - Kerkük.

Türkmeneli İşbirliği ve Kültür Vakfı, hükümetler dışı sivil bir toplum örgütü (NGO) olarak 12 Haziran 1996'da Ankara'da kurulmuştur. Türkmeneli Vakfı Kültür Merkezi; Türkmeneli Vakfının yan kuruluşlarından biri olan Türkmeneli Kültür Merkezi 2001 yılının Kasım ayında Ankara'da kuruldu. Türkmeneli Vakfı Kültür Merkezinin yazışma adresi: Mithatpaşa cad. No:46 Kızılay- Ankara. Tlf: +90.312-4334373 e-mail: bilgi@ kulturmerkezi.info, Dört ayrı dörtlükten meydana gelen Türkmeneli Marşı, takvim yapraklarının ilk sayfalarından birinin ardında yeralıyor.

Bu marşın ilk dörtlüğü:

Biz Türkmeniz, Türkmencedir dilimiz,
Mendeli'den Telâfer'e elimiz,
Müslüman'ız yüce Tanrı belimiz,
Türkmeneli, Türkmenli Yurdumuz,

Takvimin yapraklarının ilk yüzünde Şehirlerle ilgili bilgiler, Türkmeneli gazeteleriyle ilgili bilgiler ay'ın tamamı- gün, günün adı, atasözleri deyimler, hoyratlar, Takvim yapraklarının arkasında, Irak'ta ilk Türkler, Irakta Türkmen yerleşimi, Takvimlerle bilgiler, Türkiye'den ve Türkmenlerden pek çok şair, yazar, bilim adamının biyografileri, eserlerinden örnekler var. Bunlardan; Dr. Mustafa Cevad, Dr.Abdulhalik Bayatlı, Emine Işınsu, Ahmet Ortakçıoğlu, Yunus Hatta, Adnan Sarıkahya, İzzettin Abdi Bayatlı, Yaşar Cengiz, Kerkük Sevdalısı İsa Kayacan. 26 Ekim 2012 gün- takvim yaprağının arkasında, "Kerkük Sevdalısı İsa Kayacan" başlığıyla, İsa Kayacan'ın kısa biyografisi, fotoğrafı yer alıyor.

Türkmeneli Bilgi Takvimiyle, Türkmenler, Türkmeneli Dünyası, bütünleştirilmiş. Tebriklerimi sunuyorum.

HALİL ERDEM'DEN: KARACAOĞLAN GELENEĞİNDE DİRMİL GÜZELLEMELERİ VE ÖYKÜLER

Hemşehrim, eğitimci, araştırmacı- yazar Halil Erdem, verimli çalışmalarıyla dikkat çekiyor.

Yenilerde bir kitabı daha bana ulaştı. Adı: Karacaoğlan Geleneğinde Dirmil Güzellemeleri ve Öyküler.

110 sayfalık kitabın ilk sayfasında, Halil Erdem ve eserleriyle ilgili bir sayfalık bilgiler yer alıyor.

Dirmilli Ustalar adlı bir şiir 6 ncı sayfada karşımıza çıkıyor. Bu şiirin ikinci bölümünde şöyle diyor Halil Erdem:

Güneşin bağrında, yanan bir köyde,
Bir kuş gölgesi geçti,
Sekme keklik sekme,
Cilve sanır da Kadir Usta,
Oynak bir Dirmil gaydası tutturuverir,
Elinde curası,
Yayladan yaylaya sekerdi oynattığı kızlarla.

Karacaoğlan geleneği açısından Kadir Türen ve Emin Demirayak türkülerinin genel bir değerlendirilmesi yapılmış, yöreye bir bakışla yola çıkılmış. Buranın bir yerinde;

-" Dirmil'in genel olarak manzarasına baktığın zaman, insana coşku veren bir görkemi vardır. Pek düzlüğü bulunmayan Dirmil coğrafyasında insanlar seker gibi; hatta koşar gibi yürürler ve ben buna yürürken dans eden halk derim Dirmilliler için" deniliyor.

Kadir Türen (Turan) hakkında bilgiler var 9 ve 10 ncu sayfalarda. Girişi şöyle bu bölümün: 1918- 1988 yılları arasında Dirmil'de yaşamış. İki telli cura ustasıdır. Kadir Türen iki telliyi mızrapla çalardı. Curasını omuzlarında boyun arkasında, curanın yüzü göğe bakacak şekilde, ayak arasında, belinde çalarak bu görünümüyle görsel şovunu da katardı.

Halil Erdem, Dirmil ve yöresindeki türkülerin, halk şiirinde aşık geleneğine bağlı olarak genelde güzelleme, mani, gurbet, teke zortlama, kırık hava biçimlerinde üretildiğini söylüyor.

Halil Erdem'in arka bölümünde, sayfalarda fotoğraflarla zenginleştirdiği araştırma ağırlıklı, zenginlik içindeki bu kitabında; Kadir Türen (Turan), Emin Demirayak, Ferhat Erdem, Aşık Ömer (Ömer Erkan), Arif Canyıldıran, Hüseyin Karacakaya, Aziz Karakaya, Hüseyin Demir, Sebile Canyıldıran'dan uzun uzadıya söz edilmiş, onlarla ilgili biyografik bilgiler verilmiştir.

Ayrıca, Dirmille ilgili Halil Erdem öykünmeleri yanında, bir de "Sümbülün öyküsü" dile getirilmiştir.

Halil Erdem: 1961 yılında Burdur'un Çörten köyünde doğdu. Gazi Üniversitesi, Eğitim Fakültesi Sınıf Öğretmenliği Türkçe bölümünden lisans aldı. Pek çok kitabı yayınlandı.

Yazının İsa Kayacan İmzasıyla Yayınlandığı Gazeteler: 1- Kent Gazetesi, (Kilis, 15.11.2011) 2- Gaziantep'te Zafer Gazetesi(16.11.2011) 3- Anayurt Gazetesi (Ankara, 15.12.2011) 4- 24 Saat Gazetesi (Ankara, 22.12.2011)

BURDURLU, ABDURRAHMAN EKİNCİ'DEN BİR KİTAP: TEKELİ'NİN DİLİNDEN, TELİNDEN (1)

Burdur için bir çivi çakanın karşısında, saygıyla eğildiğimi yıllardır söyleyip geliyorum.

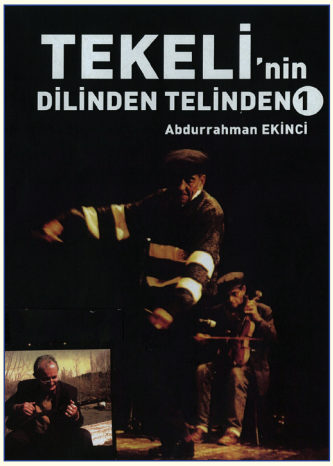
Burdur- Teke yöresini kültürüne yönelik araştırma ve yayınlarıyla beğenip, takdir ettiğimiz, Araştırmacı Derlemeci, Organolog Abdurrahman Ekinci hocanın, yıllarca süren araştırma, derleme çalışmalarının sonunda, Burdur Valiliğimizin, İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü yayınlarının 6 ncısı olarak 554 büyük sayfayla günyüzü gören;

- Tekelinin Dilinden, Telinden (1), adlı kitabıyla, Burdur halk kültürüne yeni bir boyut kazandırıldığını görüyoruz. Abdurrahman Ekinci, araştırmalarında kararlılık gösterir, ısrarla sürdürülen çalışmalarının altına başaralı imzalar atar.

12.11.2011 tarihinde bana imzalayıp gönderdiği; "Kültürümüzün yozlaşmamasına, köksüzleşmemesine, öksüzleşmemesine direnen, emek harcayan, Abdurrahman Ekinci'den, Prof. Dr. Sayın İsa Kayacan'a" cümlesiyle, anlamlı ve birazda sitemkârlık bulunan bir ifade biçimi ortaya koymuş. O'nu anlıyor, seviyor ve tebriklerimi sunuyorum.

Burdur Valisi, yöresel kültürün destekleyicisi Süleyman Tapsız'ın, Burdur için kültürel bir şans olan İl Kültür ve Turizm Müdürü Mehmet Tanır'ın ayrı ayrı sunuşları var. Bu iki değerli isim ve imza, Abdurrahman Ekinci'nin kitabıyla ilgili (seçtiğimiz birkaç cümleyle) şunları söylüyorlar:

1- Bu kitap uzun ve titiz bir çalışmanın sonucudur. Derlemeci Abdurrahman Ekinci tarafından halkın yaşamı, saz ve söz sanatı üzerine yapılan araştırma, Teke yöresi, yörük kültürü ve geleneğini yeni kuşaklara taşımada önemli bir rol oynayacaktır. İlgilenenlere kaynak niteliği taşımaktadır (Süleyman Tapsız, Burdur Valisi).

2- Bu kitap ile bir ömür harcanıp 25 bin km yol aşılarak, kültürü yaşayan halka gidilip, birebir bilgiler derlenerek, kültürümüzü öğrenmek ve kayıt altına almak açısından önemli bir irade ortaya konmuştur (Mehmet Tanır, Burdur, İl Kültür ve Turizm Müdürü)

Kitapla ilgili, Abdurrahman Ekinci'nin çalışmalarıyla ilgili görüşlerini ortaya koyan bilim adamları var 6 ncı, yedinci sayfalarda okur karşısına çıkarılan. Sonra, içindekiler sayfaları başlıyor. Burada gördüklerimizden bazı alıntılarla devam edelim:

- Bölge olarak Teke Yöresi, Sahibi olamadığımız sözcüklerimiz, Biçim bakımından Türkçe, Sanatçılarımız (Kadir Turan, Asmalılı Osman Ali, Ahmet Ali Selçuk, Çotak Nuri, Emin Demirayak, Hüseyin Karakaya İsmail Evcil, Ali Tekin vd.

Teke Yöresinin türküleri ve sazları, İki telli Kozağaç- Dirmil curası, bağlaması, Teke Yöresi yaylı halk çalgıları, Müzik Kültürümüzde Teke Yöresi Burdur Sipsisi, Türk Halk oyunları, Teke Yöresinde giyim, kuşam, süsleme, Kadın- erkek kıyafetleri, Maket sazlar, Teke Yöresinde yaşantılarıyla toplumu etkilemiş sanatçılar, Türkmen yurdunun Yörükleri vd.

Yörük kültürüyle iç içe bir yaşantı sürdüren Abdurrahman Ekinci, önsözünün bir yerinde; "Halk ustalarına öğretmeye değil, öğrenmeye; vermeye değil, almaya gidildi" diyor.

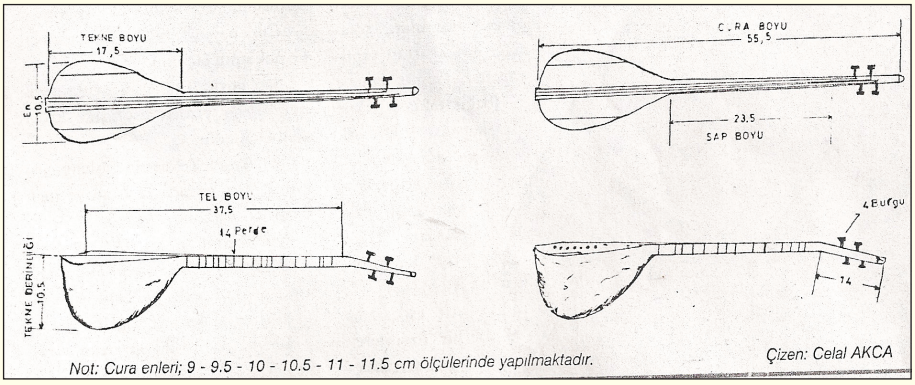
Kitap içine konulan, sazlarla ilgili görüntüler, yapımları aşamasındaki anlatımlar, ayrı bir zenginlik ortaya koymuş. Burdur yöresine ait türkülerin sözleri ve notalarıyla da bu zenginliğin oranı, artırılmış.

Abdurrahman Ekinci'nin 11 ayrı bölümden oluşan "Tekede Türkü Söyleyelim" adlı şiirlerinden bir bölüm:

Bir ölümlük günde
Bir nefes alır gibi
Gerinip de güneşin önüne
Güneşlenir gibi
Etimizle, kemiğimizle türkü söyleyelim...

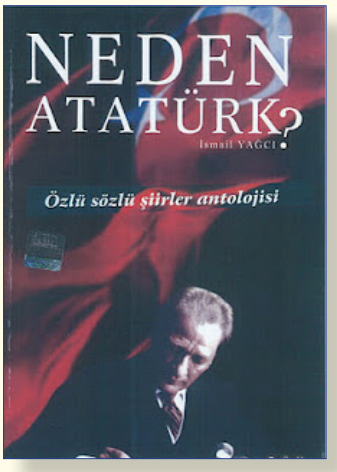
Yazının İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: *1- Pınar Gazetesi (Gölhisar, 30.11.2011) 2- Kent Gazetesi Kilis, 03 Aralık 2011) 3- Burdur Gazetesi (30.11.2011), 4- Yenigün Gazetesi, (Burdur, 14.12.2011), 5- Zümrüt Rize Gazetesi, (29.11.2011) 6- Sorgun Postası Gazetesi, (24.12.2011) 7- Anayurt Gazetesi, (Ankara, 12.01.2012)*

Dirmil Kozağaç Curası

Abdurrahman Ekinci

BURDURLU HEMŞEHRİM İSMAİL YAĞCI'DAN: ATATÜRK, ÖZLÜ, SÖZLÜ ŞİİRLER ANTOLOJİSİ

Kitapların, yayın öncesi gerçekleştirilen, araştırma, değerlendirme ve öteki çalışmalar, perde arkasındakiler "görünmeyenler" olarak kabul edilir. Zordur, yayın öncesi ortaya konulan çalışmalar, değerlendirmeler.

Burdurlu hemşehrim, araştırmacı, şair, yazar, emeklilik sonrası Antalya'da yaşayan, Gölhisar Gündem gazetesindeki yazılarıyla dikkat çeken İsmail Yağcı'nın 2009 yılında yayınladığı 168 sayfalık, devletimizin kurucusu Yüce Atatürk'e yazılan şiirlerle, Atatürk hakkında yerli ve yabancı düşünürlerin söylediklerinden vatan ve kahramanlık duygularıyla yazıp yayınladıklarından yapılan seçmelerle şekillenen, ortaya konulan bir kitap, bir antoloji var masamda. Adı: Neden Atatürk?. Özlü, sözlü şiirler antolojisi.

Anlam zenginliği içinde; "Burdurumuzun onuru, gururu, Anadolu'nun sesi, soluğu olan, dolu dolu memleket sevdalısı hemşehrim, Prof. Dr. İsa Kayacan beyefendiye, en içten saygılarımla" cümlesiyle imzalamış 21.12.2011 tarihinde Kitabın 114 ncü sayfasında bendenizin "Gitme Atam Gitme" adlı şiirimin bulunduğu notunu da düşmüş imza sayfasının altına.

Öncelikle böyle bir araştırmanın, değerlendirme ve yayının ortaya konuluşunu sağladığı için tebriklerimi, sevgilerimi sunuyorum efendim. Kısa bir İsmail Yağcı önsözü, "Her Türk vatandaşının merak ettiği kahramanlık şiiri, kahramanlık destanı ve Cumhuriyetimizin kurucusu Ulu Önder Gazi Mustafa Kemal Atatürk ile ilgili şiir ve destanları bulamadığımız bir gerçektir" girişiyle verilen.

İsmail Yağcı biyografisinden sonra, şiirle ilgili görüşlerin bir araya getirilişi. Özlü sözler hakkındaki görüşler, Atatürk'ün gençliğe hitabesi, Mehmet Akif Ersoy'un "İstiklal Marşı" adlı şiirinin tamamı. Behçet Kemal Çağlar ve Faruk Nafiz Çamlıbel imzalı "Onuncu yıl Marşı"nın sözleri. Sonra, Fuat Azgur, Fethi Tevetoğlu, Halit Fahri Ozansoy Fazıl Hüsnü Dağlarca, Enver Tuncalp, Cemal Oğuz Öcal, Faruk Nafiz Çamlıbel, Ekrem Şenozan, Rıza Tevfik Bölükbaşı, İbrahim Zeki Burdurlu, Halim Yağcıoğlu, Ziya Gökalp, Orhan Şaik Gökyay, M.Uluğ Turanlıoğlu, Sami Ateş, Osman Atilla, Yavuz Bülent Bakiler, Bekir Sıtkı Erdoğan, Coşkun Ertepınar, İsa Kayacan, Güzide Taranoğlu, Melih Özer, Arif Nihat Asya, Halide Nusret Zorlutuna ve daha pek çok şairin, Atatürk, vatan- bayrak, kahramanlık şiirlerinden örnekler verilmiş. Rahmetli Sami Ateş

arkadaşımızın beş ayrı beşlikten meydana gelen "Atatürk'ün sevgisi" adlı şiiri 95 nci sayfada, bu satırların yazarı İsa Kayacan'ın altı dörtlükten meydana gelen "Gitme Atam Gitme" adlı şiiri 114 ncü sayfada yer almış. Bendenizin "Gitme Atam Gitme" adlı şiirinden:

Bugün dakikalar gitmesin, dursun yerinde,
Bir soğukluk, soğukluk Atam'ın ellerinde,
Bugün de varmış, Türk milletinin kaderinde,
Bugün dakikalar gitmesin, dursun yerinde.

Bir kalabalık gördüm Dolmabahçe yolunda,
Ata'm gidiyor, biz öksüzlerin kolunda.

Ey Ata'm;
Unutulmayacaksın, kalplerde dolaşıyorsun,
Aramızdan gittinse, ölmedin yaşıyorsun.

GÜNÜN SÖZÜ: Savaş'ta Türkiye'yi kurtaran, savaştan sonra da Türk ulusunu yeniden dirilten Atatürk'ün ölümü, yalnız yurdu için değil, Avrupa için de en büyük kayıptır. Her sınıf halkın O'nun ardından döktükleri için gözyaşları bu büyük kahramana ve modern Türkiye'nin Ata'sına layık bir tezahürden başka bir şey değildir *(Winston Churchil, İngiltere Başbakanı, 1968)*

Yazının İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: *1-Gaziantep'te Zafer Gazetesi, (12 Ocak 2012), 2- Burdur Gazetesi, (13.01.2012) 3- Ses-15 Gazetesi (Bucak, 14.01.2012) 4- Babaeski Söz Gazekesi (26.01.2012) 5- Çağdaş Budur Gazetesi, (17. 01.2012)*

BUGÜNÜN KÜÇÜK, YARININ BÜYÜK ŞAİRİ: BURDURLU SEZA TUTKU AZAKLI

Klasikleşmiş sözlerimizden biri: Bugünün küçüğü, yarının büyüğüdür. Bizde bu noktadan hareket ederek bir başlık attık.

Burdur merkezde yaşayan, eğitimci, şair, yazar ve araştırmacı Burdur Araştırmacı, Yazar ve Şairler Derneğinin uzun süre Başkanlığını yürüten Sebahat G ümüş hocanımın bir torunu var. Adı: Seza Tutku Azaklı. 19 Eylül 2001 doğumlu. 8 yaşından beri yazdığı şiirlerle dikkat çekiyor. Bu şiirlerinden bazılarını değişik gazetelerdeki köşelerimle, yayınladığım "Burdur" çıkışlı kitaplarımda yer verdim.

Seza'nın, Annesi ve babasının da şiirleri var yayınlanan. Aralık 2011 sonunda posta aracılığıyla bana gelen dört şiiri var Seza Tutku Azaklı'nın. Okul kimliği şöyle yazılmış şiirlerden birinin altına: Seza Tutku Azaklı. Cumhuriyet İlköğretim Okulu, 5-B, No:343- Burdur. Şiirlerden üçü "Öğretmen "leriyle, öğretmeniyle ilgili, birisi de, yine okul çıkışlı, Bilgi pınarı, adlı. Bu şiirlerin mısraları arasına dönelim:

Canım Öğretmenim: Şöyle başlıyor; "Canımsın öğretmenim / Alfabeyi öğrettin bana/ Ne yapsam az sana/ Işığımsın öğretmenim/ Milletimin güneşisin öğretmenim".. Devam ediyor Seza; Tüm bilgileri öğreten öğretmenine, "güller gibi narinsin" diye sesleniyor. Öğretmeninin yanında rahat olduğundan söz ediyor, "eserlerin biziz öğretmenim" diyerek doğruların yanından sesleniyor.

Öğretmenini görmek için erken kalktığından hareketle, "Ne büyüksün öğretmenim/ İbrahim Günay'sın öğretmenim/ Milleti bilgilerinle parlatırsın öğretmenim" cümlesiyle noktasını koyuyor.

Bir başka öğretmen şiiri: "Öğrettin bize her şeyi/ Gökleri, yıldızı, evreni/ Resmini, saygını ve sevgini/ En güzel bilgileri/ Trafik, Türkçe, Fen, Sosyal, Matematiği o güzel dersleri" mısralarıyla aldıklarının önemini, güzelliğini, özelliğini anlatıyor bizlere.

Bilginsin Öğretmenim: Öğretmeninin bilgi dolu olduğu noktasından hareket eden Seza Tutku Azaklı; "Sevgidir, sevindiren/ En güzel sevgiyi veren/ Ne mutlu, benim öğretmenim" belirlemesinden sonra; "Benim Öğretmenimsin, İbrahim Günay'sın/ Lâle gibi narinsin/ Göklerde süzülen yıldızlar gibisin/ İyi bir insansın/ Sensiz olamam" mısralarıyla öğretmenine karşı saygı ve sevgisini ortaya koyuyor Seza Tutku Azaklı. Öğretmeninden öğrendikleriyle, mutlu ve rahat olduğunu da duyguları arasında yer veriyor minik şairemiz.

Bilgi Pınarı: Seza Tutku Azaklı'nın bir başka şiiri; "Saygı, sevgi yuvası/ Eğitim öğretim ocağı/ Yurdumun en verimli yapıları/ Sevinçle açıldı okulumun kapıları" mısralarıyla başlıyor. Burada, yani okulda, okullarda cehaletin kaybolup gittiği, bilgisizliğin sona erdiği, okuma- yazma bilmeyenin kalmadığı, belirtildikten sonra, "Atam'ın izinden kimse ayrılmasın" mısraıyla sona eriyor şiirin bu bölümü.

Okulun açıldığı gün, bütün yolların cıvıl cıvıl olduğu, arkadaşlarını özleyen öğrencilerin okullara koştuğu dile getiriliyor. "Bilgi pınarı" adlı, başlıklı Seza Tutku Azaklı şiiri'nin son dörtlüğü şöyle noktalanıyor:

- Okulum ışık saçtı/ Öğretmenim sınıfı aydınlattı/ İsa Kayacan arkadaşım, şairleri parlattı/ Karanlıktan eser kalmadı/ Bilgi pınarı bizi canlandırdı. *(İsa Kayacan, Gaziantep'te Zafer Gazetesi, 18 Ocak 2012)*

SEKİZİNCİ BÖLÜM

RÖPORTAJLAR

HEMŞEHRİMİZ AHMET YAMACI'NIN ARDINDAN

Türk Halk müziğinin ünlü ismi hemşehrimiz Ahmet Yamacı'nın hatırlanması bakımından bazı bilgilerin tekrarında fayda vardır.

Yamacı, 1926 yılında Burdur İli Tefenni ilçesinde dünyaya geldi. Tefenni'deki ilk tahsilinden sonra; İsparta, Gönen Köy Enstitüsüne, şimdiki adıyla Gönen ilköğretim okuluna devam etti. Musiki aşkı, çocuk yaşlarında başladı. İlkokul 2. sınıfından başlamak üzere gittikçe gelişti.

Bir öğretmeni ona saz hediye etti. 19 Mayıs töreninde çalmak üzere kendi şiirini besteledi. Bestesi tüm okul öğrencileri ve merasime katılan hemşehrilerince alkışlandı. Sazına düşkünlüğü giderek arttı. O gönden sonrada yanından hiç ayırmadı.

Rahmetli, Muzaffer Sarısözen, Halil Bedii Yönetken'in dikkatini çekti. 1944 yılında Ankara Radyosunda açılan imtihanda (bağlama) birincisi oldu. 1946 yılında Askerlikten sonra, Ankara, Radyosuna döndü. 1954 yılına kadar çalıştı. 1954 yılında İstanbul Radyosu Yurttan Sesler korosu şefliğine atandı. TRT'de Bilimsel Araştırma ve Repertuar Kurulu üyeliği yaptı. Binden fazla türkü ve oyun havası derledi. Türk filmlerinin bazılarının müziklerini yaptı. Susuz Yaz filmi' bunların başında yer alıyor.

Tefenni Tekke Zortlaması'nı, Tefenni yöresinin deyimiyle "Şelpeyi" Radyoya ilk lanse eden Ahmet Yamacrdır. Bununla ilgili olarak "Ankara Radyosü'nda ilk defa Şelpe şeklindeki sazı ben çaldım. Radyo da bir eğlence programında çaldığım zaman iyi bir intiba bırakmıştı. Guk guk boğaz- derler bu havalara Tefenni yöresinde" şeklinde cevap vermektedir.

Türkiye'nin 67 vilayetini dolaşan, halk türküleri sanatçısı Fatma Türkan Yamancı ile evlenen, Halk müziği sevdalısı Ahmet Yamacı 21.3.1987 tarihinde İstanbul'da vefat etti ve Zincirlikuyu mezarlığında toprağa verildi. Türk Halk Müziği'nin ünlü ismi Ahmet Yamancı, son röportajını Tercüman Gazetesiyle yapmıştı. Aşağıda, bu değerli sanatçı ile yapılan röportajı sunuyoruz:

Özgeçmişinizi anlatır mısınız?.

A.Yamacı: 1926 yılında Burdur'un Tefenni kazasında dünyaya geldim. İlk tahsilimi Tefenni'de tamamladıktan sonra İsparta, Gönen Koy Enstitüsü'ne

şimdiki adıyla Gönen İlkoğretmen Okulu'na devam ettim. Daha sonra Ankara ve İstanbul radyoları.

Musikiye olan böylesine büyük ilgi aileden geliyor denebilir mi?

. **A.Yamacı:** Muhakkak ki ailenin musik ye düşkünlüğü beni yönlendirmiştir. Fakat annem ve diğer aile büyüklerimin de ara, ara anlattıklarına göre, çok küçük yaşlarda bulduğum bir teneke parçasını dahi enstrüman olarak kullanabiliyor ve bulduğum bir sopa parçasına iki ucuna üçerçivi takmak suretiyle lâstik gerip o anki şartlarda kendi çapımda ilkel de olsa, bir üçtelli saz elde ettiğimi düşünerek anlatıldığına göre, zannediyorum ki bendeki bu musiki aşkı çok ufak yaşlara dayanıyor.

Küçük yaşlarda başlayan bu musiki aşkım Ankara Radyosu'na girene kadar nasıl yönlendirdiniz. Ne gibi mücadeleleriniz oldu?

A.Yamacı: Kendi imkânlarımla başlayan saz çalma merakı, ilkokul 2. sınıfa gelinceye kadar daha da gelişti ve öğretmenimin bana saz hediye edişinden sonra, 19 Mayıs töreninde çalmak üzere kendimce yazdığım şiiri besteledim. Bestemin tüm okul ve merasime katılan hemşehrilerimin alkışlarından çok beğenildiğini anladıktan sonra, sazıma düşkünlüğüm daha da arttı ve sazıma daha çok zaman ayırmaya başladım.

Hayatınızda sizi yönlendirecek özelliği olan bir hatıranız oldu mu?

A.Yamacı: Gönen Köy Ensitüsü'nde sazımı iyice ilerletme imkânı :mlmuşıum. Rahmetli Muzaffer Sarısözen, Halil Bedii Yöneten, Rıza fetişkin'den oluşan bir grup turneye gelmişti. Okulumuzun müdürü, okulda çok güzel saz çalan bir talebesi olduğundan bahsedince, görmek istemişler. Ve köyden bir saz bulduduk. Benim elime çok büyük olduğundan, ellerim kollarım yetişmiyordu. Rahmetli Sarısözen beni dinledikten sonra "Oğlum ne zaman senin boyun bu sazın boyunu geçerse beni ara, bul" dedi. Bu benim unutamadığım anımdır.

Ankara Radyosu ile ilk tanışmanız nasıl oldu?

A.Yamacı: Ankara Radyosu'nda imtihan yapılacağı haberini aldım. Okuldan izin alarak, imtihana katıldım. Halk Müziği'nde bağlamada birinci olarak ben kazanmıştım. 1944 yılında radyoya giren iki kadrolu sanatçı olarak radyoyla tanıştım.

Ankara Radyosu'nda göreve başladığınızda sizinle beraber kaç saz sanatçısı olmuştunuz?

A.Yamacı: Ben imtihanla radyoya girdiğimde radyoda Sarı Recep ve Avni Özbenli vardı. Benimle birlikte 3 kişi olduk. Altı ay sonra Osman Özdenkçi, 1946 yılında ise Mucip Araman ve Ahmet Gazi Ayhan geldiler. Askere gidip geldikten sonra tekrardan Sarısözen hocanın da yardımı ile radyodaki görevime başladım. O arada, Mucip Araman ile Ahmet Gazi Ayhan radyodan ayrıldılar. Emin Aldemir ile Seyfettin Sığmaz onların yerine alınca 5 saz olarak 1954 yılına kadar çalıştık.

İstanbul Radyosu Yurttan Sesler'in şefi oluşunuzu anlatır mısınız?

A.Yamacı: 1954 yılında İstanbul Radyosu'nda açılan bir imtihanda rahmetli Sarısözen hoca ile bulundum. Burada 4 bağlama 4 erkek 4 kız sesi alındı ve bu kadar az toplulukla biz çalışmalara başladık ve yurttan seslerin başına da Ahmet Yamacı beni getirmişlerdi, sazlarda; Zekâi Beşgül, Kenan Şavklı, Yücel Paşmakçı ve Orhan Dağlı, Kadınlarda; Fatma Türkân Yamacı, Birgül Bilgiser, Muhasip Cihangir, Neriman Gürpınar, Erkeklerde; Selâhattin Erorhan, Nihat Mercanlı, Yüksel Özkaynak, ve Rıdvan Cor. Bu arkadaşlar hep birlikte ilk Yurttan Sesler İstanbul Radyosu olarak göreve başladık.

Yıtrtan Sesler'de notaya alma ne zaman denendi, tepkiler oldu mu?

A.Yamacı: Türküler bir hayli artınca hatırlamakta güçlük çekiyorduk. O zaman Ankara Radyosu'nda Muzaffer hocamıza türküleri notaya almayı telif ettik Hoca kabul edince de saz üzerine nota tatbik etmeye başladık, fakat bu sefer de yörelerden mektuplar gelmeye başladı, "okunuş güzel ama sazların tavrı olmuyor" diye. Bunun üzerine Muzaffer hoca "bu işi biraz erteleyelim, ileriki tarihlerde tekrar başlarız" deyince geçici olarak notalı çalışmaya ara verdik.

Yurttan Sesler'de başınızdan geçen ilginç bir hatıranızı anlatır mısınız?

A.Yamacı: Bazen Anadoludan bölge sanatçıları gelirdi. Ben onları dinler, Okuyabilecek gibi olanlarını (o zaman zaten canlı yayın yapılıyordu) programlarda okuturdum. Müsait olmayanlar da "Adresinizi yazdırın biz sizi davet edeceğiz" der gönderirdim. Bir gün yine bir bölge sanatçısı geldi ve Nihat Mercanlf yi çağırtarak "Arkadaşın adresini al en kısa zamanda çağırırız" dedim. Nihat Mercanlı bu arkadaşı almış dışarıya çıkarmış ve "Gel ben sana yayın yaptıracağım" demiş, radyonun asansörüne bindirmiş ve hemen düğmesine basıp "Hadi çalıp söylemeye başla, şu anda köylüler ve tüm radyo dinleyenler seni dinliyorlar" diyor ve adam türküyü çalıp söyleyene kadar, asansörü bir aşağı bir yukarı indirip çıkarmış. Türküsü bitince "Hadi şimdi herkes seni dinledi ve işin bitti güle, güle" deyip yolcu etmiş.

Tefenni, teke zortlatması yani yörenizin deyişine göre Şelpe'yi ilk radyoya sizin lanse ettiğinizi biliyoruz, anlatır mısınız?

A. Yamacı: Ankara Radyosu'nda ilk defa Şelpe şeklindeki sazı ben çaldım. Radyoda bir eğlence programında çaldığım zaman iyi bir intiba bırakmıştı. "Guk, guk boğazı" derler bu havalan Tefenni yöresinde.

İlk Tekirdağ karşılamasını derleyip çaldırmıştınız- Bu nasıl oldu?

A. Yamacı: Askerken bir saz grubum vardı, onların içinde Hüseyin Çelik diye bir çocuk klarnet çalardı. Ama parça parça çaldığı için düzenlemesini yaptım notaya aldım ve radyo repertuvanna alındı. Halen de çalmakta. Sizlere bir şey söyleyeyim, yarının Türk Müziği, Türk Halk Müziği'nin tohumundan yetişecek. (Tercüman Gazetesi. 23.3.1987)

A.Yamacı; Burdur folkloru için yaptığı değerlendirmesinin bir yerinde, "Burdur yöresi efelerin harman olduğu yer olarak bilinir. En ağır zeybeklerden, en hareketli zeybeklere ve oyunlara kadar çok çeşitli oyun ve oyun havalarının bulunduğu yer gene Burdur'dur" demektedir.

*Adı: Evlerim, Evlerim;
Kenti: Tefenni
*Adı: Aşağıdan gelen.
Kenti: Tefenni
Adı; Bahçalarda bir kuzu
Kenti: Tefenni
*Adı: Tefenni Zeybeği
Kenti: Tefenni
* Adı : Sarı Gelin
Kenti: Tefenni (Yuvalak köyü)
*Adı: Ayağında kundura
Kenti: Burdur
Alınan: İbrahim Arşı
*Adı: Kalk gidelim elmasa.
Kenti: Burdur
*Adı: Sabah olur
Kenti: Tefenni- Yeşilova
Alınan: Salih Urhan,
* Adı: Kabardıç
Kenti: Tefenni
Alınan: Salih Urhan
*Adı: Bir taş attım
Kenti: Yeşilova,
Alınan: Salih Urhan
*Adı: Gurbet havası,
Kenti: Tefenni,
*Adı: Dere geliyor dere (Teke zortlaması)
Kenti: Dirmil
*Adı: Allı gelin
Kenti: Tefenni
*Adı: Eli elekli gelin
(Teke zortlaması)
Kenti: Tefenni.
*Adı: Çadır kurdum,
Kenti: Tefenni
*Adı: Sabuncu Zeybeği
Kenti: Tefenni,
*Adı: Menevşesi tutam tutam
(Teke zortlaması)
Kenti: Tefenni
*Adı: Mısırımı kazmalı
(Teke zortlaması)
Kenti: Tefenni
*Adı: Köroğlu Pehlivan havası
Kenti: Yeşilova,
Alınan: Salih Urhan
* Adı: Dodurgalı Pehlivan havası
Kenti: Tefenni- Yeşilova
Alınan: Salih Urhan
*Adı: Boğaz havası
Kenti: Tefenni.

BURDURLU HALK OZANI HACI ALİ YILMAZ: TÜRKÜLER SESİMİZ, FIRTINALARDA SIĞINAĞIMIZDIR

Burdurla ilgili her ses, benim sesimdir, nefesimdir. Buradan, Burdur'dan gelen her haber beni etkiler, sevindirir veya üzer.

Burdur ilimiz merkezinde günlük ve ofset tekniğiyle yayınlanan "Burdur" Gazetesi'nin 15 Aralık 2006 tarihli sayısında, gazetenin kıdemli muhabirlerinden Hasan Türkel'in "Şehirde ve Ülkede Gündem" başlığı çerçevesinde, Kâzım Üstüner, Ahmet Yavuzkan ve Hüseyin Üstüner'in katılımıyla Halk Ozanı Hacı Ali Yılmaz'ın, Burdur folklorundan, türkülerinden örnekler verdiği, yer yer yorumlar getirdiği bir sohbet toplantısının deşifre edilmiş şekli gazetenin bir ve 6 ncı sayfalarında yer aldı.

Burada, Sayın Kâzım Üstüner, Ahmet Yavuzkan ve Hüseyin Üstüner'den özür dileyerek (gazetelerdeki köşe sınırını aşacağından) sadece Hasan Türkel ve Hacı Ali Yılmaz'ın konuşmalarını aşağıya almak istiyorum:

Hasan Türkel: Sayın Yılmaz, yöremiz müzisyenlerine daha çok yöre düğünlerinde müzik yapanlara yöre sanatçısı deniyor. Ancak bu tanım sizi pek kucaklamıyor. Çünkü siz bu işi meslek olarak yapmanın dışında, türküler besteliyor, farklı ortamlarda doğaçlamalar yapabiliyorsunuz. Anladığımız kadarıyla müzik, yani türküler sizin için yaşamla bütünleşmiş gibi. Türküler sizin için ne ifade ediyor?

Hacı Ali Yılmaz: Çok şey, hatta her şey. Türküler sesimiz, fırtınada sığınağımızdır. Sanat müziği, pop ya da diğer farklı müziklerde yaşamın bir kesiti. Özellikle de sanat müziğinde neredeyse yalnızca aşk konu edilirken, köylülüğün, işçiliğin, gecekondu insanının, yörüklerin, göçerlerin yaşamındaki hemen her şey türkülere dökülmüştür. Türkü sesimizdir bizim, türkü sığınağımız, türkü düğünümüz, maşalamız. Orak tarlasında da, su arığı imecesinde türkülerimiz vardır bizim. Şimdi söyleyeceğim " Sarı Yaylam", bir yörük göçebe türküsüdür. Muhtemelen göç esnasında mola verilen bir subaşında toplanıldığında sevdalı bir ozan hemen oracıkta bu türküyü doğaçlama söylemiş olsa gerek ve oradan belki de yüzyıllar öncesinden bize kadar ulaşmış. (Hacı Ali Yılmaz bu esnada Sarı Yaylam türküsünü kendine has üslubu ve mızrabıyla çalıp, söylüyor. Söylediklerinden aktarabildiğimiz kadarıyla türkünün sözler şöyle: *Of, sarı yaylam, seni yaylayamadım, Ala bahar kar iken. Yavru palazımı avlayamadım, tor iken. Sende bu güzellik bende sevda var iken, alırım ahtımı da koymam yar senden. Sürmelim oy. Of, göçer yörüklerde boz kayalıklarda yurt olur. Nasıl göçmüş bu da, yüreğime dert olur. Seninle bu ayrılık dört olur. Alırım ahtımı da koymam yar senden, sürmelim)*

Hacı Ali Yılmaz: Ozan Ali İzzet'in bir türküsü var. Mühür Gözlüm. Çocukluğumdan bu yana başım dara düştüyse ben bu türküyü söyler dururdum. Sonra müzisyenliği meslek edinince uygun ortam ve mekânlarda bu türkü-

yü büyük bir haz duyarak, çalar söylerim. Tıpkı Köprüden Geçti Gelin'in size gurbette yoldaşlığı gibi ben de bu türkünün yoldaşlığını hissederim. Bakın size Mühür Gözlüm'ü çalıp söyleyeyim de anlattığım bildik duyguları, birlikte sizinle yeniden yaşayalım. (Hacı Ali Yılmaz çalıp söylerken türkünün alabildiğimiz sözleri şöyle: *Mühür gözlüm seni elden, sakınırım kıskanırım. Yağan kardan esen yelden, sakınırım kıskanırım. Havadaki turnalardan, su içtiğin kurnalardan, giyindiğin urbalardan, sakınırım kıskanırım oy. Ali İzzet'im oncalardan, takındığın goncalardan, yerdeki karıncalardan sakınırım kıskanırım.)*

Hacı Ali Yılmaz: Türküler, türküleri dillendiren havalandıranların yaşadığı her şeyden etkilenmesiyle oluşur. Tıpkı çorak toprakta yetişen bitki ile sulak arazide yetişen bitkinin farklılığı gibi türküler de yörelerine göre farklılık gösterir. Batıda yaşam nispeten daha kolaydır. Köylü için, ırgat için, emekçi için. Çünkü doğa daha lütufkârdır, daha toleranslıdır. Örneğin; Muğla'nın Karlıova köyünün bir türküsü var, bir düğün gecesini ve o düğün gecesini kana bulayan cinayeti anlatır. Ancak, türküde her şey çok yumuşak bir geçişle düğün şenliğinden acıya taşınıyor. Halbuki Doğu Anadolu'nun hatta İç Anadolu'nun türkülerinde acıların işlenişi katmerlidir, çatır ayazlıdır.

Hasan Türkel: Sayın Yılmaz, bu söyleşinin üzerine sizce hangi türkü gider, ne söyleyeceksiniz?

Hacı Ali Yılmaz: Aslında her şey gider, tüm türkülerimiz birbirinden güzel ama Hüseyin hocam madem sevdaların dışa vurumunda sıkıntı var dedi, o zaman sevdaların simgesi olmuş Leyla'nın türküsünü söyleyelim.

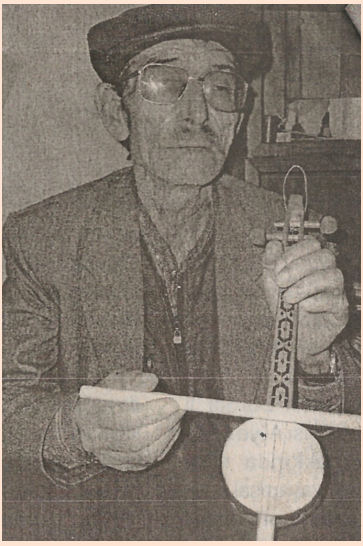
(Alabildiğimiz bölümüyle türkünün sözlerinin bir kısmı şöyle: Yazımı kışa çevirdin kar yağdırdın başa dünya, her an gözümde perdesin nere baksam sen ordasın, mevlam ayrılık vermesin gökte uçan kuşa Leyla.)

Yazının İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: *1- Belde Gazetesi (Ankara, 29.01.2007) 2- 24 Saat Gazetesi (Ankara, 05.02.2007) 3- Zümrüt Rize Gazetesi (13.02.2007) 4- Şafak Gazetesi (Aydın, 16.02.2007) 5- Gaziantep'te Zafer Gazetesi (16.02.2007) 6- Ses – 15 Gazetesi (Bucak – Burdur, 04.03.2007) 7- Van Postası Gazetesi (13.03.2007)*

KÖY SEYİRLİK OYUNU USTASI, ŞÜKRÜ ACAR

Burdur Aziziye Köyü'nde yaşayan 1941 (66) doğumlu Şükrü Acar (Şükrü dayı) evli olup, 1965'ten beri Burdur yöresine has, çalmalı ve vurmalı çalgılar yapıp aynı zamanda çalmasını da iyi biliyor.

Yöreye has vurmalı çalgı yapmasını ve çalmasını babası Ali Acar'dan öğrendiğini söyleyen Şükrü dayı; "Babam köyde saz yapar, çalardı. Bende yanında durarak bu işe özendim. Ve bu işe başladım. Gerçi babam bu işi yapmamamı istemişti. Ben babamdan saklı olarak sipsi, kabak kemane yapıp, çalmayı öğrendim. Aynı zamanda köy seyirlik oyunlarını oynayan ve yöneten kişiyim. Bu anlamda Aziziye Köyü Burdur'a bir örnektir. Bizim köy seyirlik oyunlarımız

TRT başta olmak üzere birçok TV kanalında yayınlandı" dedi.

Burdur'da ilk yöresel halk oyunları ekibinin Aziziye Köyü'nde kurulduğunun altını çizen Şükrü Acar; Halen bu yöresel halk oyunu ekibinin Burdur'un yöresel oyunlarını başarılı bir şekilde temsil ettiğini söyledi. Aziziye Köyü'nün yerleşik düzene geçmeden önce göçebe bir hayat sürdürdüğünü de sözlerine ekleyen Acar; "Köyümüz Sarıkeçililer Yörük aşiretine mensuptur. Bu özelliği ile seyirlik oyunlarımız bilhassa Yörük şenliklerinde gösterilmektedir. Köy seyirlik oyunlarımız özellikle Sarıkeçililerden olan; Isparta, Kütahya, Muğla, Konya, Mersin, Karaman, Antalya illerinde düzenlenen Yörük şenliklerinde keyifle izlenmekte. Bu seyirlik oyunlar arasında, Külcü, Arap, kadın kılığına bürünmüş erkek tiplemesi, kırat, deve, hasta doktor tiplemelerinin" yer aldığını ifade etti.

Acar'dan uyarı; "Kültürümüze sahip çıkalım": Batı sevdalısı olduğumuzdan dolayı kültürümüze sahip çıkamadığımızı vurgulayan Şükrü Acar; "Maalesef batı sevdalısı olduğumuzdan kültürümüzü yozlaştırmayı da başarmak üzereyiz." dedi.

Kendi öz kültürümüzü canlandırıp seslendirmediğimizin önemini vurgulayan Acar; "Bizim Burdur kültürümüzde özellikler Burdur'da davul-zurna, saz, sipsi, kabak kemane v.s. vardır. Şimdi bu kültür varlıklarımız görmezlikten gelinerek, yerlerini batı icadı olan org, piyano gibi çalgılar alıyor. Eskiden beri Burdur'da gerek sünnet, gerek nikâh düğünleri davul-zurna ile olurdu. Şimdi bunların yerini salon düğünleri, balo aldı. Balolarda org eşliğinde kasetten çeşitli batı müzikleri çalınıyor. Bu da bizim kültürümüzü olumsuz etkiliyor. Bence her düğünde bizim kültürümüzü yansıtan; davul-zurna ve yöresel sanatçılar ile yöresel türkü ve seyirlik oyunlarımız seslendirilip, canlandırılmalı " diyerek bu konuda tüm Burdurluları duyarlılığa davet etti.

Teknoloji yaylı, vurmalı çalgıları da değiştirmiş: Asırlar öncesi kemanın tahtadan yapıldığını belirten Şükrü Acar; "Asırlar öncesi teknoloji henüz gelişmemişken keman tahtadan, keman yayı at kılından yapılırdı. Zamanla bu kemanın yerini kabak kemane almış. Kabak kemaneyi Burdur'da ilk defa Yeşilovalı Salih Urhan icat etti. Teknoloji geliştikçe kabak kemanenin yayını atkuyruğunun yerine metal tel aldı. Diğer çalgılar da bu değişime ayak uydurdu. Eskiden at, keçi kılı ve bağırsaktan olan yaylı çalgıların telleri şimdi misine ve metale dönüştü. Bazı vurmalı çalgılar eskiden hayvan derisinden yapılırdı. Bunların yerini de film ve benzeri maddeler aldı. Biz her türlü yeniliğe hemen

yeniliyoruz. Umarım kültürümüz yozlaşmaz." şeklinde konuşarak, görülüp de görmemezlikten gelinen önemli konulara parmak bastı.

Aziziye Köyü, ismini 2. Abdülaziz'den almış: Aziziye Köyü'nde yaşayan Şükrü Acar, yaşadığı köy hakkında kısa bir bilgi verdi. Aziziye Köyü'nün Sarıkeçililer aşiretinden olduğunu söyleyen Acar, "Sarıkeçililer yörüktür. Biz yörükler yerleşik düzene geçmeden evvel göçebe hayatı yaşardık. Dağda koyun keçi güder, nerede otlak var, oraya göç ederdik. Ta ki 1250'li yıllarda yerleşik düzene geçinceye kadar. 1250'li yıllarda 7 göçebe çadırı ile Aziziye Köyü'ne gelen Sarıkeçilili atalarımız 2. Abdülaziz zamanında yerleşik düzene geçmişler ve Aziziye Köyü'nün ismini zamanla Abdülaziz yerine Aziziye almıştır." dedi. **(H. İbrahim Kara-Burak Önder,** Burdurlu'nun Sesi Gazetesi 25.06.2007)

İSA KAYACAN'IN ZEKÂİ TUNCA'YLA YAPTIĞI RÖPORTAJ:

TSM' nin zirvesindeki isim Zekâi Tunca:

Bestekârlığımın kaynağı, yorumlamaya çalıştığım eserlerdir.

***Beste yapmak, büyük ölçüde duyguya bağlıdır.**

Dünyanın çok büyük olduğunu, geniş olduğunu söylemek mümkündür. Ama Ülkemizde, gerek TSM gerekse THM alanında ciddi sıkıntılar yaşandığını biliyoruz, görüyoruz. Kimin sanatçı, kimin nereden, nerelerden geçtiğini merak etmekle geçen günlerimiz içinde, gerçek sanatçıların ayrımını sanki pek yapamıyoruz, yapmak için zamanımız olmuyor. Halbuki, hem zamanımız var, hem de bu yetenek bizde bulunuyor.

İsa Kayacan (solda), Zekâi Tunca (sağda)

Yıllardır, takdirle, gururla izlediğimiz TSM sanatçılarından biri, önde geleni Zekâi Tunca. Sayın Tunca, icracı aynı zamanda bestekâr. Hangi yönü ağır basıyor ayırmak zor ama, kendileriyle Gazetemiz yazarlarından Dr. İsa Kayacan' ın yaptığı söyleşi de bu ayırımın yapılmasının da kolay olmadığını gördük. Buyurun, Kayacan'ın sorularıyla, sayın Tunca'nın verdiği cevapları birlikte gözden geçirelim.

Efendim, Türk Sanat Musîkimiz alanındaki başarılarınızla gurur duyduğumuzu kaydederek, birkaç soru sormak istiyorum:

Klasik bir soru belki ama, TSM'yle ilginiz nasıl başladı?. Öğrencilik yıllarında, hayalinizde böyle bir nokta varmıydı?. Yoksa tesadüfler mi sizi bu alana sürükledi.

*TSM ile ilgim, hep olageldiği üzere, ilkokul sıralarında başladı. Daha geç kalırsanız şarkıcı felan olmanız biraz ite kalka olur, kendinizi duyurabilmeniz de ancak sansasyonla mümkün olur. Günümüzde örneklerini gördüğümüz üzere.

Öğrenciliğimde hayalimizde bu nokta hep vardı ama çevrem buna pek elverişli değildi. Kendi gayretimle temel bilgiler edinmeğe çabaladım. Hedefim daha sonra adı TRT'ye dönüşen. Türkiye radyolarından birine girmekti. Çünkü o radyoların yaptığı müzik ve müzikçiler idolümdü. Dans etmek, bütün organlarımızın oynaması zorunluluğu yoktu.

Mesleki teknik eğitim aldım. Teknik öğretmen oldum, öğretmenlik de yaptım ama aklımda hep o hedef vardı. Yani bir noktadan sonra bu işte ekmek var diye girmiş değilim.

Sizin okuyuculuğunuz, yorumculuğunuz yanında, belki de bunun bile önünde bestekârlığınız var. Biliyoruz. Beste yapmak nasıl bir şey?. Yani, her şiir veya her yazılanın beste yapılması mümkün mü?.Bunun bir kuralı var mı?

*Bestekârlığımın kaynağı yorumlamaya çalıştığım eserlerdir. Onların birikimidir yazdıklarım. Beste yapmak bir kural ve aritmetik iş olmakla birlikte, büyük ölçüde duyguya bağlıdır. Her şeyi kuralına, kitabına uydurduğunuz halde, duygularda bir tembellik, tıkanma varsa, beste çıkmayabilir. Ya da kötü çıkar. Bunun için, sözlü müziğin kaynağı olan sözler duygulandırmamışsa beste olmaz. Veya iyi olmaz. O halde, her söze beste yapılamaz. En azından, müzik iyi olsa da, yarım bir eser çıkmış olur ortaya.

Giderek yozlaştığı görülen, musîkimiz için endişe çanları çalıyor, demek yanlış olmasa gerek! TSM alanında, kimin ne yaptığı, kimin ne söylediği veya istediği pek belli olmuyor. En azından bizim tespitlerimiz böyle. Yozlaşmanın temelinde yatanlar nelerdir?. TRT'nin dışındaki kuruluşlar, bir ölçüde adeta sorumluluk duymuyorlar. Bu konularda söylemek istediklerinizi alabilir miyiz efendim?

*TRT; kuruluş amacı ve yayın ilkeleri gereği, sistemli, kurallı ve sanatsal müzikler (TSM- THM), (Klasik ve hafif Batı Müziği) bu ülkeye getirdi, tanıttı, yakın zamana kadar da yaşattı.

Diğer medya kuruluşlarının böyle bir ilke ve zorunlulukları olmadığı için, iki dinleyici seyirci kapabilmek için en alt kültürler dümen suyunda, kıran kırana yarışmaktalar. Bu yarışta bir çok kazalar olmakta, bir çok değerler yıkılmakta. Tıpkı ticari ulaşım araçlarının yolcu kapma yarışlarındaki kazalar gibi. Bu gidişi bırakmayı hepsi birbirinden bekliyor, biri her türlü istismarı yaparken, öbürü fedakarlık yapamıyor. Yaptırımsız önlenemez bir gidiş.

Halka çok cazip geldiği için, halk istiyor gerekçesiyle, halkın kültürünü, geldiği köy düzeyinde dondurmak pahasına ticari bir olgu bu. Kocaman medya kuruluşlarına rağmen savaşmak da, Don Kishot'luktan öteye gidemiyor.

Sizin, şu anda Kültür ve Turizm Bakanlığı sanatçısı olduğunuzu biliyoruz. Kamu oyunda da sizin ekranlarda veya mikrofonlarda fazla görünmeyişinizden, dinlenilmeyişinizden dolayı özlem şikayetleri var. Bu şikayet sahipleri için, bu özlem şikayetçileri için söyleyecekleriniz?.

*Ekranda fazla görünmediğimiz şikayetlerinin de cevabı yukarıda, daha doğrusu ekranlarda, her gün gördüklerimize bakarsak bizim niye hiç değil ama, az görüldüğümüz anlaşılır.

Başka söylemek istedikleriniz var mı efendim?

*Bütün söylediklerimiz gibi, bunları da muhtemelen böyle düşünenler okuyacak. Ötekilere zaten ulaşamıyoruz. Ulaştıklarımızın da yarasını debreştirmedim umarım.

Sayın Tunca, bizi aydınlattınız önemli bilgi ve mesajlar verdiniz. Bize vakit ayırdığınız için Gazetemiz ve okuyucularımız adına teşekkür ederim. Sağolunuz.

*Sayın Kayacan; Asıl ben teşekkür ederim. Bu fırsatı yarattınız. Saygı ve şükranlarımı sunuyorum.

Zekâi Tunca: 1944 yılında Ankara (Tatlar) da doğdu. İlkokuldan sonra Endüstri Meslek Lisesi (Sanat Enstitüsü) Tesviye bölümünü bitirdi. Değişik kuruluşlarda çalıştı. G.Ü.Teknik Eğitim Fakültesi Yüksek Teknik Öğretmen Okulunu bitirdi. Bulunduğu her ortamda şarkı söyletilmesi şeklindeki müzik ilişkisi, 1960 yılında merhum Hikmet Taşan vasıtasıyla katıldığı Dr. Recai Özdil topluluğunda notalı ve sistemli çalışmaya döndü.

Erol Sayan, Yıldırım Gürses, Yaşar Özel, İsmail Baha Sürelsan, Ahmet Hatipoğlu, Yılmaz Yüksel, Kenan Yomralı gibi ustalarla çalışma olanağı buldu.

Öğrenciliği sırasında, 1964 yılında Ankara Radyosu'nun stajyer sanatçı sınavının ilk 10 kişilik finaline kadar başardı. Sonra değişik başarıları birbirini izledi. Ordu Endüstri Meslek Lisesinde öğretmen olarak görev yaptı. 1965 yılında kendi alanında birinciliğe yükseldi. 1970 yılında TRT Çok Sesli Koro sınavını kazanarak Ankara Radyosuna (1971) geri döndü. Değişik ustalarla çalışmalarını sürdüren Zekâi Tunca, ODTÜ TM topluluğunu çalıştırdı. Milliyet,

Hürriyet gazetelerinin düzenlediği pek çok yarışmada, eserleriyle ilk derecelere girdi. Yılın şarkıları arasında pek çok eseri bulunan Zekâi Tunca yurtdışında da onlarca konser verdi. Halen, Kültür ve Turizm Bakanlığı KTM solisti olarak görevini sürdürmekte olan Zekâi Tunca'nın, gönüllerde yaşayan; Hüsnüne Güvenme Ey Ruy-i Mahım, Tutam Yâr Elinden Tutam, Alın Yazım, Gitme Güzel Gitme, Tren Yolları, Aziz İstanbul, Gözlerini Çok Özledim, Bakmıyor Çeşmi Siyah, Aheste Çek Kürekleri, Birisi Var ki, Seherde İndim Bağa, gibi 90'a yakın bestelenmiş eseri bulunuyor.

Röportajın İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: *1- Tekirdağ Yeni İnan Gazetesi (22.03.2006) 2- Hürfikir Gazetesi (Lüleburgaz, 23.03.2006) 3- Yenigün Gazetesi (Burdur, 26.03.2006) 4- Belde Gazetesi (Ankara, 13.04.2006) 5- Anayurt Gazetesi (Ankara, 13.04.2006) 6- Van Postası Gazetesi (18.04.2006) 7- Sonsöz Gazetesi (Ankara, 29.04.2006) 8- 24 Saat Gazetesi (Ankara, 03.05.2006)*

İSA KAYACAN'IN BEDİA AKARTÜRK'LE YAPTIĞI RÖPORTAJ:

Türkmeneli Tv'de Bedia Akartürk ve sıla türküleri

Yayın merkezi Kerkük'te olan, " Irak'ın aydınlık yüzü " Türkmeneli Televizyonunun Ankara Stüdyolarındaki haftalık "Sıla Türküleri" adlı programından önce,kısa sohbet etme fırsatı bulduğum, Türk Halk Müziğinin ünlü ve duayen isimlerinden Bedia Akartürk, önemli açıklamalarda bulundu.

Türkmeneli TV'nin Ankara Bürosunda görev yapanlar, pek çok programın gerçekleşmesinde olduğu gibi, Bedia Akartürk'ün "Sıla Türküleri" adlı programının da gerçekleştirilmesinde emeği geçenler; Sacit Baydar, Ersen Sarıkâhya,

İsa Kayacan (solda), Bedia Akartürk (sağda)

Hanifi Uzunçam, Şemsettin Küzeci, Genco Barshan ,Burçin Şener,Burak Akcan ve Gürkan Çetinkaya,şeklinde sıralanıyor efendim.

Bedia Akartürk: Yıllardır, mikrofon ve ekranlardan tanıdığımız,her birimizin mutlaka onun türküleriyle büyüdüğümüz,hasret giderdiğimiz günler olmuş,olmaktadır.Kendisiyle, Türkmeneli TV'nin Ankara Bürosunda görüşürken,yılların kendisi üzerinde pek bir şey alıp götüremediğini gördüm. Kendisinden emin, konusunun hakimi ve Türk Halk Müziği alanındaki otoriteliği ,hazır-cevaplığı hemen dikkat çekiyor.Sohbetimiz sırasında,ilk yıllarından söz ederken, ll yaşında Ödemiş Musiki Cemiyetinde çalışmaya başladığını anlatıyor.

-"Gönlümde musîki aşkı, 40 yıl önce nasıl başladıysa öyle devam ediyor" diyerek, bisiklet kornalarını mikrofon kabul ederek konserler verdiklerini, geçmişin bir satırbaşı olarak anlatıyor.

Şimdilerde, Almanya ve Türkiye'de yaşayan, oradan oraya koşarak ,Türk Halk Müziğimizin önemli köşe taşlarından olma özelliğini yansıtma,yaşatma başarısının altına imza atmaya devam eden Bedia Akartürk, ilk plağının taş plak olduğunu,"Pınar olsam çağlar gibi" türküsüyle beklemediği ilgiyi gördüğünü ifade ediyor.

Ankara Radyosundan emekli olduğunu, özel TV'lerdeki sözde okuyucuların, Türk Halk Müziğimizi katlettikleriyle ilgili sorduğumda; "Siz özel Tv'lere değil, Anadolu'ya kulak verin. Halkımız seçmesini biliyor. Onlar bugün var yarın yok. Ben 40 yıldır nasıl ayaktayım? Sanata ağırlık vermek lazım. Ben sanatçıyım. Halkımız çok seçici" diye cevap veriyor.

-Peki sayın Akartürk. Özel Tv'lerdeki yayınlar malûm.. TRT, THM konusunda da hassasiyetini koruyor… TRT olmasaydı durum daha mı vahim olur du?,diye soruyorum.Aldığım cevap; "TRT'nin önemli payı ve katkısı vardır kalitenin korunması yönünde.Ama,unutmamak lazımdır ki,Karacaoğlan döneminde TRT'mi vardı?. Hayır..

O günden bugüne aynı kalite, güzellik nasıl geliyor ?"diye soruyor.

2500-3 bin arasında türküyü ezbere bilen, baba tarafından Konyalı olan, "Konya Bülbülü" olarak bilinen, Konya türküleriyle ünlenen Bedia Akartürk,Almanya ve dünyanın öteki ülkelerinde sık sık konserleriyle sevenlerinin karşısına çıkıyor. Yurtdışındaki vatandaşlarımızın özlemlerinin fazlalığından ve genelikle bu konserlerde, "Gayrı dayanamam ben bu hasrete" ve "Zahidem" türkülerinin okunmasını istediklerini anlatıyor.

Türkmeneli TV'de pazartesi günleri saat 20'de yayınlanan her programda, "Sıla Türküleri" adıyla bir yöreyi türküleriyle seslendiren Bedia Akartürk'ün okuduğu,pek çoğunun sözleri Anonim ve bazılarının da söz ve müzikleri değişik müzik ustalarına ait olan türkülerden bazılarının sıralanışı şöyle; Şerif hanım, Süpürgesi yoncadan, Menteşeli, Çil horozum, Tokat yaylası, Kesik çayır,

Bacacılar (Karam) vd. Tebriklerimizi, sevgi ve saygılarımızı sunuyor, Türkü Bülbülü Bedia Akartürk'ün daha uzun yıllar türkü dostlarıyla birlikte olması dileklerimizi yineliyoruz efendim.

Röportajın İsa Kayacan İmzasıyla Yayınlyandığı Gazeteler: *1- Tekirdağ Yeni İnan Gazetesi (13.07.2006) 2- Zümrüt Rize Gazetesi (13.07.2006) 3- Demokrat Gazetesi (Isparta, 13.07.2006) 4- Anayurt Gazetesi (Ankara, 14.07.2006) 5- Sorgun Postası Gazetesi (15.07.2006) 6- Yeni Söke Gazetesi (17.07.2006) 7- Belde Gazetesi (Ankara, 18.07.2006) 8- 24 Saat Gazetesi (Ankara, 18.07.2006) 9- Önder Gazetesi (Keşan,18.07.2006) 10- Sonsöz Gazetesi (Ankara, 19.07.2006) 11- Bizim Kümbet Dergisi (Tokat, sayı: 5-2006)*

53 yıldır, yazıp yayınlayan onlarca rekorun sahibi İsa Kayacan'la;

MAKÜ'DEN DUDU KOYUNCU'NUN YAPTIĞI RÖPORTAJ: Gazeteci-Yazar (Prof.Dr) İsa Kayacan: Sanat ve edebiyat alanında; Haddini aşan hormonlu kültür terbiyesizlerinin sayısı giderek artıyor.

Gazeteci- Yazar (Prof. Dr) İsa Kayacan, Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Türkçe Öğretmenliği 1.sınıf öğrencilerinden Dudu Koyuncu'nun sorularını cevapladı ve değişik konulardaki görüşlerini açıkladı. Dudu Koyuncu'nun sorularıyla, İsa Kayacan'ın verdiği cevapları aşağıya alıyoruz..

Koyuncu: İlk önce size okulumuzda oluşturmaya çalıştığımız kültür arşivimize gösterdiğiniz ilgiden dolayı teşekkürlerimi sunmak istiyorum.

Herkes gibi bende çok merak ediyorum. Kendinizi edebiyata adamışsınız. Bu kadar çok şiir, hikâye ve değişik türlerde yazı yazabilmek her yazara göre değil. Ayrıca gazetecilik de yapıyorsunuz. Bunu nasıl başarabiliyorsunuz?

Kayacan: Başarıya ulaşmak için, önce inanmak ve bu inanç doğrultusunda zamanı iyi ve düzenli kullanarak çalışmak, çalışmak gerekiyor. Bu kural her meslek ve her hizmet alanı için geçerlidir.

Dediğiniz doğru, şiirden-romana, film senaryosundan, radyo oyununa, yani edebiyatın her alanında son yayınladığım "Aramızdan Ayrılanlar" la, kitap sayım 121 oldu.

31. 12. 2006 tarihi itibariyle yazıp yayınladığım makale sayım 38 bin 794'e ulaştı.

Değişik konuların işlendiği makalelerimle, topluma bir şeyler vermeye çalışıyorum ama, maalesef sanat ve edebiyat dünyasında, bu alanda ısrarla vermek istediklerimi anlama zorluğu içinde olanlar, algılama sıkıntısı çekiyorlar. Olsun, biz inandığımız doğrultuda ve yolda devam edelim.

Koyuncu : Size bir "yazı fabrikatörü" demeleri çok doğru. Pek çok gazete ve dergiye emeğiniz geçmiş. Çok sayıda makaleleriniz var. Şimdi hangi gazetelerde yazmaya devam ediyorsunuz ?

Kayacan : Binlerce makale, 100'ün üzerinde kitap yazıp yayınlayınca, insana bir unvan veriyorlar. Benim için kullanılan, bana verilen "Yazı Fabrikatörü" unvanı da doğru verilmiş bir değerlendirme, ödüllendirme biçimidir, diye düşünüyorum.

2007 yılının başından itibaren yazılarımda gözle görülen bir azalma var. Böyle olsun istiyorum. Yazılarımın daha güncel, özellikle kitap- dergi tanıtımı dışında olmaları için özen gösteriyorum. Ama, böyle kalın bir çizgiyi de henüz ortaya koyabilmiş değilim. Ne var ki, bu yönde kararlıyım, artık eskisi gibi bana gelen her kitap için bir yazı yazmıyorum, yazmayacağım. Anayurt, Belde, Olay, Tasvir, Sonsöz, 24 Saat, Burdur, Ses 15, gazeteleri başta olmak üzere Türkiye genelinde 350'ye yakın gazete ve dergide yazılarım yayınlanıyor.

Koyuncu : Benim, sizinle ilgili dikkatimi çeken bir konu da, az kitaplı kütüphanelere kitap dağıtımı yapmanız... Bu konudaki çalışmalarınızı öğrenebilir miyim?

Kayacan : 1960'lı yılların başında, ülke genelindeki ilk okul, ortaokul ve değişik kütüphanelere kitap bağışlamaya başladım. Sonra, Burdur merkezdeki İl Halk Kütüphanesiyle, Tefenni İlçe Halk Kütüphanesine, Burdur'daki öteki kuruluşlarla, Türkiye genelindeki kütüphane ve kitaplıklara; Farklı yazar ve araştırmacılara ait, toplam 20 bin 106 ayrı kitap bağışladım. Bu kitaplar, ilgili kütüphanelere, Kültür Bakanlığı, Kütüphaneler Genel Müdürlüğü aracılığıyla gönderildi.

Burada amacım; Bana değişik kişi, kurum ve kuruluşlardan gelen kitapların, kamuoyuna mâledilmeleri, okuyucular ve araştırmacılara sunulabilmeleriydi. Bilmiyorum, bu hizmet ilgili kütüphanelerce gerçekleştirilebildi mi?

Koyuncu : Sizinle ilgili edindiğim bilgilerden öğrendim ki; "Topraksızlar" isimli senaryonuz çalınmış. Bu konuya açıklık getirebilir misiniz?

Kayacan : Evet, "Topraksızlar" adlı senaryom İstanbul'un uyanık film yapımcıları tarafından çalındı ve "Kanunsuz Toprak" adıyla, beyaz perdeye getirildi. O filmin başrolünde Yılmaz Güney oynamıştı. Mahkemelerde uğraşamadık, uğraşılamadı. Bu tür kolaya kaçışlar her dönemde kendini göstermiştir, gösterecektir.

Koyuncu : Son olarak sizden edebiyat dünyasının bugünü ile ilgili bir değerlendirme alabilir miyim?

Kayacan : Sanat ve edebiyat dünyamızın günümüzdeki genel görünümü: Bu alanda faaliyet gösterenler öncelikle okumuyorlar. Şiirleri, denemeleri üzerinde fazla çalışmıyorlar. Hatta toplantılara gelirken "otobüste yazdıkları" şiirlerini okuyacak kadar sorumsuz davranıyorlar.

"Haddini aşan hormonlu kültür terbiyesizleri" nin sayısı her geçen gün artıyor. Her şeyin kolayına kaçılması, alışkanlık haline getirildi. Geçmişimiz hakkında fazla bilgi sahibi değiliz, öğrenmek veya hatırlamak işimize gelmiyor! .

Ama, sanat ve edebiyat alanında çaba-gayret harcamayanlar, göstermeyenler, kalburun altına geçemiyecekler, yarınlara kalamayacaklardır.

Koyuncu : Hocam bana vakit ayırıp, sorularımı cevapladığınız için teşekkür ederim.

Kayacan : Senin gibi gelecek vadeden bir araştırmacı - yazar adayımızla sohbet etme fırsatı buldum. Asıl ben teşekkür eder, başarılarının devamını dilerim.

Röportajın Dudu Koyuncu İmzasıyla Yayınlandığı Gazeteler: *1- Tasvir Gazetesi (Ankara 12.06.2007) 2- Şafak Gazetesi (Aydın, 18.06.2007) 3- Sonsöz Gazetesi (Ankara, 20.06.2007)*

HASAN TÜRKEL'İN MUSTAFA KARACA VE İSMAİL VURAL'LA YAPTIĞI RÖPORTAJ:

Şehirde ve ülkede gündem köşemizin bugünkü konuğu, medya kuruluşları tarafından Halk Kahramanı seçilen Burdur Müzik ve Folklor Derneği Başkanı Mustafa Karaca ve Derneğin TSM korosu üyesi İsmail Vural. Kendileriyle müzik ve folklor derneği çalışmaları üzerine söyleştik.

Hasan Türkel: Sayın Karaca, sizinle başlayalım isterseniz. Siz Burdur Müzik ve Folklor Derneği'nin kurucularındansınız. Kuruluşundan bu yana 22 yıldır da başkanlığını yürütüyorsunuz. Müzik ve Folklor Derneği ne zaman, hangi şartlarda ve nasıl kuruldu?

Mustafa Karaca: 1980 sonrası derneğin kuruluş çalışmalarına başladık. O sıralarda adı Eğitim Enstitüsü olan okul öğrencilerinden koro oluşturduk. Ancak iki yıllık eğitim süresi sona eren koro üyeleri ilden ayrılınca sil baştan, yeniden çalışmalara başlamak zorunda kalıyorduk. 1985 yılında sabit Burdur'da yaşayan TSM sevenlerin kuruculuğunu yaptığı Burdur Müzik ve Folklor Derneğimizin kuruluşunu gerçekleştirdik. Kuruluşta Erkan Bilgin, Neyzen Yusuf Korutürk, Gazeteci Fethi Şimşek ve Mehmet Serin gibi isimlerde yer aldılar. Ve tabi ki ben Avukat Mustafa Karaca çalışmaları koordine ettim. Derneği kurarken folkloru da faaliyet alanı içine koyduk. Çünkü biliyorduk ki Burdur'un zengin bir folklor birikimi vardır ve derneğimiz sanat müziği çalışmaları yanında ilimiz folklorunun gelişmesine katkı çalışmaları da yapacaktır.

Hasan Türkel: Kuruluştan sonraki ilk etkinliğiniz ne oldu?

Mustafa Karaca: Koromuzla ilk konserimizi 1986 yılının 6 Martında, yani Ata'mızın Burdur'a geliş yıldönümünde vermiştik. Çok görkemli bir konser oldu. Bu etkinlik bizim doğumumuz, heyecanla ileriye atılımımız odlu. O dönemde koromuzun şefliğini şimdi Malatya'da İnönü Üniversitesi dekanlığını yürüten Prof. Dr. Bülent Birol yönetiyordu. 22 yıllık çalışma süremizde yılda ortalama 2 konser vererek toplam 50 konser seviyesine ulaştık. 1989 yılında Sümer Ezgü'nün de katıldığı büyük bir halk oyunları şenliği düzenledik. Şenlikte derneğimizin halk oyunları ekibi de vardı.

Hasan Türkel: Müzik ve Folklor Derneği'nin çalışmalarıyla sanat müziği ve halk oyunlarına katkılar ne oldu?

Mustafa Karaca: İldeki çalışmalarımızla sanat müziğine ilginin artmasını sağladık. Bunun yanında halk oyunları çalışmalarımızla da bir kıvılcım çaktık, ardından bu kıvılcımla pek çok okulda halk oyunları ekipleri kurulmaya başlandı. Ben hatırlıyorum bu dönemden önce okullarda kurulan halk oyunları ekipleri Çayda Çıra oynarlar ama yöre oyunlarımızı bilmezlerdi.

Hasan Türkel: Sayın Karaca, siz 2005 yılında düzenlenen halk oyunları rekor denemesinin fikir babasıydınız. Nasıl doğdu rekor denemesi fikri?

Rekor denemesiyle Burdur'un adı Dünyaya duyuruldu

Mustafa Karaca: Ben Burdur'un halk oyunlarındaki kapasitesini iyi bilirim. Böyle bir organizasyonla çok sayıda kişiyi bir araya getireceğimizi de biliyordum. Böylesi bir rekor denemesi çalışması için, bir proje oluşturdum ve konuyu Vali Can Direkçi'ye aktardım, gerekli açıklamayı yapınca olumlu buldu. Daha sonra 25 Eylül 2005'te 20328 kişiyi stadyumda bir araya getirdiğimiz organizasyonda alt komisyon başkanlığı yaparak, organizasyonda önemli bir görev üstlendim. Bu rekor denemesinden sonra Burdur'un adı ülkede ve dünyada duyulmaya başlandı. Bugün pek çok televizyon programında sanatçılar yöre eserlerimizi seslendiriyorlar hatta yöre oyunlarımızı oynuyorlar.

Hasan Türkel: Sayın Karaca, derneğinizin korosu MAKÜ bünyesine girerek MAKÜ adına faaliyet göstermeye başladı. Nasıl gerçekleşti bu oluşum?

Mustafa Karaca: 2007 yılında üniversitede düzenlenen bahar şenliklerine TSM koromuzla katıldık. Rektör Yıldız, konseri izledikten sonra bizimle görüşmek istedi, görüştük. Ve ciddi bir protokolle olay senatodan geçti ve böylece bizde korosu olduk. 2008, 6 Martında verdiğimiz bir konserde Atatürk'ün sevdiği Vardar Ovası, Bilal Oğlan, Estergon Kalesi, Kırmızı Gül ve İzmir'in Kavakları eserlerini seslendirdik. Bu konserden sonra Bucak'tan davet aldık ve orada daha başarılı bir konser verdik. Şimdilerde üniversitenin 1 Mayıs'taki Bahar Şenliği'ne hazırlanıyoruz. Bahar şenliğinde bahar şarkıları söyleyeceğiz.

Hasan Türkel: Gazetemizde yer verdik, Sayın Vural TRT Klasik Türk Müziği programı çekimine katılmış. Bu nasıl gerçekleşti?

Mustafa Karaca: Derneğimizin son zamanlardaki çalışması çok ses getirdi. TRT'nin bazı programlarında yer aldık. Son olarak da TRT Klasik Türk Müziği programı için derneğimizden bir kişiyi çağırdı. TRT bu program için illerdeki dernek üyelerinden konuk alıyor. Bize öyle bir teklif geldi ve bu çağrı İsmail Vural Bey'e çok yakıştı. Onun anlatmasında yarar var.

İsmail Vural: Olay şöyle gelişti. SDÜ'den Okutman Beste Esen arayıp, TRT Klasik Türk Müziği programına derneğinizden bir kişi katılır mı dedi, benim gitmem uygun görüldü. Daha sonra programın yapımcısı Münir Aykan ara-

dı, katılacağımı bildirdim. 23 Mart Pazar günü yapılacak çekimlere katılmak için korodan Lütfi Alkaya'nın bana refakatiyle Ankara'ya gittik. Doğal olarak çekimlerde heyecanlandım. ARI Stüdyosu'ndaki çekimlerde yapımcı, koro şefi ve sanatçılar canlı yayın olmadığını söyleyerek bana destek oldular. Ben koroya katılarak bir eseri ferdi olarak söyleyerek çekimlere iştirak ettim. Klasik Türk Müziği programı 23 Nisan 23.30'da TRT 2'de, 26 Nisan 16.00'da TRT 4'te, 28 Nisan 17.30'da yine TRT 4'te yayınlanacak.

Hasan Türkel: Sayın Karaca, hafif müzik, rap ve rock müzik yanında sanat müziğinin dinlenme oranı nasıl?

Mustafa Karaca: Ülkede TRT ve Sanat Müzikleri derneklerinin çalışmaları olmazsa TSM yok olup gidecek. Zaten gençler rock ve rap müzik hayranı. Ritimli müzikler oldukları için tamam ama her insan orta yaşa gelindiğinde Sanat Müziğinin farkını ve kalitesini fark ediyor. Bu sanat dalının unutulmaması için çaba gösteren çekirdek kadroyuz ve işte geldik gidiyoruz. Nöbeti gençlere devretmek istiyoruz ki bu hoş sedalar ülkemizde çınlamaya devam etsin. Bunun yanında biz yöre folklorumuzun yaşayıp gelişmesi içinde mücadele verdik. Ben folklorumuzu resim, heykel, biblo çalışmalarımla yaşatmaya gayret ettim. Bu çalışmalarım sonunda da beni halk kahramanı seçtiler.

Hasan Türkel: Sayın Karaca ve Sayın Vural söyleşi için teşekkür ediyor çalışmalarınızda başarılar diliyoruz. *(Burdur Gazetesi, 17.04.2008)*

HASAN TÜRKEL'İN İSA KAYACAN'LA YAPTIĞI RÖPORTAJ:

İsa Kayacan: Zeybeği tek başına değil, toplu oynadığımızda Burdur'un sesi duyulur.

Burdur Destanı 'Bensiz Olmaz'ın Burdur Gazetesinde yayınının başladığı günlerde, **Hasan Türkel'in **İsa Kayacan**'la yaptığı röportaj.*

Burdur basınının duayeni, Gazeteci Yazar İsa Kayacan'ı, şehre hakim Yeşiltepe'de gerçekleştirdiğimiz bir söyleşiyle, "Şehirde ve Ülkede Gündem" köşemize konuk ettik. Üstat Kayacan'a, yayına hazırladığı **"Burdur Destanı Bensiz Olmaz"** adlı kitabına ilişkin sorular yöneltip, Burdur'a dair de yorumlarını aldık.

Hasan Türkel: Sayın Kayacan, yayına hazırladığınız ve gazetemizde, eski deyişle tefrika etmeye, yani bölümler halinde yayınlamaya başladığımız "Burdur Destanı Bensiz Olmaz" adlı kitabınızın hazırlık evresi nasıldı?

İsa Kayacan: Burdur'la ilgili "Burdur Hatırlamaları" adlı, ikinci baskısı yapılan kitabım başta olmak üzere, değişik yayınlar yanında Burdur'un ve Burdur'lunun manzum türüyle, yani manzum anlatım biçimiyle dile getirilmesinin bir araya toparlanmasının yararlı olacağını düşündüm. Ve Türkiye'de, bu alanda bir ilki gerçekleştirmek istedim.

İsa Kayacan (solda), Hasan Türkel (sağda)

H.T.: "Burdur Destanı Bensiz Olmaz" adlı kitabınız Burdur'u tanımaya nasıl katkı sağlayacak?

İ.K.: Burdur, elbette değişik kaynaklarda, özellik ve güzellikleriyle birlikte yer alıyor. Ancak, düz yazı, yani nesirle verilenler çok uzun olduğu için, şiirle anlatmanın daha pratik, daha kısa yoldan, Burdur ve Burdur'luya bir tasvir verebileceğini ve bu çalışmanın Burdur'u tanımaya katkısının daha etkin olacağını düşünüyorum.

H.T.: Üstad, "Burdur Destanı Bensiz Olmaz" da, ilk kez gün ışığına çıkardığınız Burdur'a dair şeyler de yer alacak mı?

İ.K.: Burdur'u tanımlamaya ilave gibi imkanım yok. Ama bu varolanların tesbiti, değerlendirilmesi ve bir araya getirilmesi anlamında değerlendirilebilir.

Burdur sevdadır, Burdur'lu sevgi yumağıdır.

H.T.: Kitabınızda tabiat, tarım, turizm, sosyal yapı, kurumlar, sanat, yemekler, daha pek çok alanda bilgiler yeralıyor. Bu anlamda, kitabın amacını ortaya koyarsak, ne söylersiniz?

İ.K.: Burdur sadece bir kelimeden ibaret değil. Bu anlatım içerisinde varolan farklı bilgiler, belgeler, Burdur'un tarihinden de başlıyarak, kültürel varlıklarıyla, yöneticileriyle, gazete ve gazetecileriyle, çok geniş bir biçimde ele alınması, değerlendirilmesi amaçtır.

H.T.: Burdur'u iki cümleyle tanımlarsanız?

İ.K.: Burdur, bir sevdadır. Burdur'lu, sevgi yumağıdır. Burdur, hasrettir, özlemdir. Burdur, sevgi kentidir.

Burdur'lu, ferdi hareketten vazgeçmezse, kalkınamayız.

H.T. : Burdur'un gelişmesi, daha doğrusu gelişmemesi hakkında görüşleriniz neler?

İ.K.: Yıllardır söylemeye gayret ettiğim bir söz var. Burdur'lular zeybeği, tek başına oynuyor. Halbuki zeybek oyunu, toplu halde oynanırsa ses verir, görüntü zenginliği ortaya koyulur. Burdur'lu, ferdi hareket etmekten vazgeçmediği sürece, bir araya gelme ve beklenen kalkınmanın sağlanması mümkün olamayacaktır.

H.T. : Burdur'da, sanat, şiir, yazı, resim, yani kültür üretimi ne alemde sizce?

İ.K. : Geçmiş yıllara baktığımız zaman, kültürel çalışmalar ülke genelinde olduğu gibi Burdur'da da zayıflamıştır. Ancak, gelecek için ümit veren, şair ve yazarlarımız fazla olmasa da vardır.

H.T. : Ülkenin, başka kültürlerden etkilenmemiş, en özgün kültürü olan Teke Yöresi kültürü hakkında düşüncelerinizi alabilirmiyiz?

İ.K. : Burdur, Teke kültürünün başkentidir. Sipsisinden kabak kemanesine, bağlamasından curasına, Ahmet Yamacı'sından Hamit Çine'sine ve Sümer Ezgü'süne kadar uzanan, büyük bir kültür zenginliği vardır.

Türkülerimiz, Denizli ve komşu illere maledilmiş.

H.T. : Teke kültürünün yeterince tespit edilip arşivlenerek, kayıt altına alındığı söylenebilir mi sizce? Alınmadıysa neden?

İ.K. : TRT repertuarlarında bulunması gereken Burdur çıkışlı pek çok türkü, ya Denizli'ye ya da çevredeki başka illere ait olarak kayıtlara geçirilmiş. Bunun üstüne bir de, Burdur'da konu ile ilgilenmesi gerekenlerin, fazla duyarlı ve etkili olamayışlarını ve sorunun bunlardan kaynaklandığını söylemek yanlış olmaz.

Burdur'a karşı görevimiz bitmez,

H.T. : Sayın Kayacan, artık bir üniversitemiz var. Bu kültürün korunması ve yansıtılması anlamında, üniversiteden beklentileriniz var mı?

İ.K. : Üniversite, adı üstünde Teke Folkloruyla ilgili, bilimsel araştırma ve çalışmalarını arttırıp, kayıt altına alıp, araştırma sonuçlarını ülke genelinin hizmetine sunmalıdır. Beklentimiz budur.

H.T. : Sayın üstad, şimdi şöyle gerilere, hatta çocukluğunuza kadar giderek düşündüğünüzde, geleneklerimizde Burdur'a has, düğüne, şenliğe ilişkin bir tablo aktarabilir misiniz bize?

İ.K.: Bizim çocukluğumuzda, Hıdırellez katılımları, çok etkili olurdu. Bir

bayram havası içinde geçerdi. Şimdi rahmetli olan, köyümüz sakinlerinden, bağlama çalanlar ve Burdur türkülerini seslendirenler, beni çok etkilerdi. Onları hatırladım.

H.T. : Üstadım, söyleşimizin sonunda, mesajınız nedir?

İ.K.: Burdur'lu olarak, Burdur ve Burdur'luya karşı görevlerimin bitmediğini ve bitmeyeceğini biliyorum. Hepimiz, elimizden ne geliyorsa yaparak, Burdur ve Burdur'luyu sürekli, Türkiye ve Dünya gündeminde tutmaya devam etmeliyiz. *(Burdur Gazetesi, 02 Mart 2009, Sayfa: 1-5)*

MAKÜ'DEN ÖKKEŞ ANALIK'IN PROF.DR.İSA KAYACAN'LA YAPTIĞI RÖPORTAJ:

Prof. Dr. İsa Kayacan: MAKÜ kısa zamanda büyük gelişme gösterdi

Yazmak; kimi zaman derdi olur insanın, kimi zamanda en yakın dostu. Ama hayatımızın vazgeçilmezidir aslında yazmak. Kimi zamanda yazmayı karşındaki ile konuşacak şekilde mektuba dönüştürürüz. İşte, Prof. Dr. İsa Kayacan hocam ile röportaj yapmadan önce ona yazdığım mektup'tan birkaç dizeler: " Sizden bir şey istemek yağmur altında ıslanmaya benziyor. Ama yazmak, yazmayı sevda olarak görmek yok mu o istetiyor her şeyi. Diyorum ki; HTMYO Gençlik dergimizin ikinci sayısında sizinle röportaj yapmak istiyorum. Bunu tüm kalbimle belirtmek istiyorum.

Ve Röportaj soruları ve cevapları:

Ö. Analık: Hocam, öncelikle kendinizi tanıtır mısınız?

İ.Kayacan: 20 Eylül 1943 tarihinde Burdur iline bağlı Tefenni ilçesinin Ece köyünde dünyaya gelmişim. Köyde; Üç yıl eğitim süresi olan eğitmende sonra köye ilkokulun yapılmasıyla, 4 ve 5'inci sınıfları okudum. Tefenni ortaokulundan sonra Burdur'da çalıştım.1961 yılında Anakara'ya gittim. Ankara'da liseyi bitirdim. AÜ – AÖF, Halkla İlişkiler Bölümünden ön lisansla mezun oldum.

11 ayrı Bakanın Basın Danışmanlığını yaptım. Ece adlı sanat dergisini 28 sayı yayınladım. Edebiyatın değişik türlerinde (bir kısmı kamu kuruluşları yayınları arasında)

130 ayrı kitap yayınladım.

08 Nisan 2006 tarihinde Ankara'da, 13 Mayıs2006 tarihinde Burdur'da " Türk Basın – Yayınında 50. Hizmet Yılım " hazırlanan iki belgeselle birlikte kutladım.

31.12.2008 tarihi itibariyle 40 bin 350 makalem, bugün kapananlar dâhil 3 bin 450 ayrı gazete ve dergilerde yayınlandı.

01 Kasım 2008 tarihinde doğum yeri Ece Köyünde 8 bin dolayında; kitap,

dergi ve antoloji'nin yer aldığı " İsa Kayacan Kütüphanesi'nin açılışını gerçekleştirdim.

Azerbaycan da ki Üniversitelerden iki ayrı " Fahri Doktora " ve " Fahri Profesörlük " payesiyle taltif edildim.

Ö.Analık: Mehmet Akif Ersoy Üniversitenin kurulmasında sizin verdiğiniz desteği biliyoruz. Siz 8 Mayıs 2009 tarihinde yayınlanan bir yazınızda *"MAKÜ Burdur' un parlayan yıldızı oluşuyla sevincimiz arttı"* dediniz. MAKÜ' nün şuan ki eğitim ve sosyal durumu hakkında neler söylemek istersiniz?

İ.Kayacan: MAKÜ kısa zamanda büyük gelişmeler gösterdi. Bunun temelinde, Rektörümüz Prof. Gökay Yıldız hocanın payı büyüktür. Üniversite kurulmadan önce Fakülte düzeyinde Burdur'da görev yapmaları, arkadaşlarının canla – başla çalışmaları, üç yıllık üniversitenin 15 – 20 yıllık bir üniversite gibi gelişmişliği içinde oluşunu ortaya koymuştur.

Ö.Analık: Üzerinizde çalıştığınız bir proje var mı?

İ.Kayacan: Kitap yayınlarım var. Bunlardan biri 2005 yılında ilk ciddi yayınlanan " Burdur'un Saz ve Söz Ustaları " nın 2. cildinin yayınlanması. Derleme, değerlendirme ve dizgi işlemleri sürüyor. Bugünlerde " Burdur Destanı Bensiz Olmaz " adlı ve Türkiye'de bir İl'in şiirsel anlatımla, bütün özelliklerinin önde gelen isim ve imzalarının anlatılması olarak gördüğüm kitap çalışmalarımı sürdürüyorum. Bu kitabın Burdur Ticaret ve Sanayi Odası yayınları arasında yer alabilme kararı verildi. Son düzenleme çalışmalarım sürüyor.

Ayrıca, Guinness Rekorlar Kitabı için başvuru hazırlıklarım var. Onlarda vakit buldukça derleniyor, değerlendiriliyor. Bu konuda bir kitap – yayın hazırlamak istiyorum.

Ö.Analık: Yaşamınızda Teke Yöresi ve Burdur olmazsa olmazlarınızdan. Siz Burdur halkının Burdur'u daha iyi bir yere taşımak için neler önerirsiniz?

İ.Kayacan: Burdur halkının ileriye bakabilmesi, kalkınabilmesi, tek yürek haline gelebilmesi için; Burdurlu zeybeği tek başına değil toplu halde oynamak gerektiğini öğrenmelidir. Yani ferdi hareket etmekten vazgeçmeli, bütünleşmelidir.

Böylece bu sorunuzu da yanıtlamış oldum.

Ö.Analık: Okulumuz Hikmet Tolunay MYO hakkında neler söylemek istersiniz?

İ.Kayacan: Bucak ilçemiz: Gelişmişliği Burdur ilçeleri arasında ilk sırada yer aldığı için Hikmet Tolunay MYO' da okuyan, tahsil gören sizler şanlısınız.

Ö.Analık: HTMYO GENÇLİK dergisi için neler söylemek istersiniz?

İ.Kayacan: Öğrencilik yıllarında yayınlanan, yayını için gösterilen gayretler önemlidir ve unutulmazlar arasına girer. Amatörlükle yola çıkılan derginiz

ve bunun gibi yayınlar, bu konuda gayret gösteren sizler için bir başlangıç olacaktır. Konu seçimi, değerlendirilip sayfalara aktarımı gelecek için ümit veren bir görüntü ortaya koyması bakımından anlam ve önemlilik taşımaktadır.

Ö.Analık: 53 yılı geride bırakmanızla ilgili söylemek istediklerinizi öğrenebilir miyiz?

İ.Kayacan: Çalışma hayatının içinde gazetecilik olduğu için yazarlığımı da hala sürdürdüğüm için; her geçen gün bir şeyler öğreniyorum, uygulama gayreti içinde oluyorum.

Ö.Analık: 53 yıl içinde keşke bunu da bunu yapmasaydım dediğiniz oldu mu?

İ.Kayacan: Oldu tabi. Ama yanlışlarınızı geri getirip geri çevirip yineleme şansınız olmuyor. İnsan ömrü doğrularla – yanlışlarla geçiyor, doğrularınız fazlaysa üzerinde durmaya gerek yok. Ben doğrularımın fazla olduğunu düşünüyorum.

Ö.Analık: İlk şiiriniz 1956, ilkyazınız 1961'de yayınlandı. Bu kadar başarılı olacağınızı tahmin etmiş, hayal etmiş miydiniz?

İ.Kayacan: Yıl tespitleriniz doğru. Ama ne kadar başarılı oldum, nereye çıktım, bu konuda bir şey söylemem doğru olmaz. Takdir ve değerlendirme beni izleyenlerin, benim dışında olanlarındır.

Ö.Analık: Sayın Münevver Düver, sizin için" Kültür hizmetinin hizmetkârı " diye yazmış. Bu konuda neler söylemek istersiniz?

İ.Kayacan: Bu arkadaşımız beni kültür hizmetinin hizmetkârı görmüşe, böyle kabul etmişse teşekkür etmekten başka ne söyleyebilirim. Bir yerde; bir kapıda hizmetkâr olmak, hizmet edebilmek güzel bir şeydir.

Ö.Analık: Gazetecilik çalışmalarınızda unutamadığınız bir an var mı? Varsa bizimle paylaşır mısınız?

İ.Kayacan: 1960'lı yıllar. Muhabirliğini yaptığım merkezi İstanbul'da olan gazetemize bir haber geçeceğim. İletişim, haberleşme bu kadar gelişmemiş. Ankara'dan İstanbul görüşmesi için PTT'deki çalışanlara (bayanlara) görüşme isteğimi bulunduğum telefon kaydıyla haberdar ediyorum. Uzun süre bekliyorum görüşme bağlantısı kurulamıyor. Sonra " Acele " kaydına dönüştürüyorum. Belirli bir sonra telefonum çalışıyor. Heyecanla haberimi geçmek için konuşma bölümünü kulağıma götürüyorum… Hemen haberi yazdırmaya başlıyorum.

Belirli bir süre sonra, karşımdaki ses, *"sen ne diyorsun kardeşim"* deyince, orasının neresi olduğunu soruyorum. Aldığım cevap " *petrol istasyonu*" Telefonu kapatıyorum. Saatlerce beklemem boşa gidiyor. PTT' deki bayanların verdiğim telefon numarasından ayrı başka bir telefon numarasıyla bağlantı yaptıklarını anlıyorum. Her şey boşa gidiyor yeniden bağlantı için yola çıkı-

yorsunuz, tam beş saat sonra İstanbul telefonu bağlanabiliyor Haberinizi geçebiliyorsunuz.

Şimdi teknolojinin zirvesinde çalışılıyor. Her şey kolay her şey anında karşınızda… Bunca kolaylık varken; kalite, gazeteciliğin vazgeçilmez İlkeleri nerede?

Ö.Analık: Başka söylemek istediğiniz veya isteğiniz var mı?

İ.Kayacan: Gazeteciliğin gerçek okulu Anadolu gazeteleridir. Anadolu gazetelerinde çalışmadan, yaygın basında çalışmaya başlamak; ilk ve orta ve lise öğrenimini görmeden Yüksek okulda öğrenim görmeye benzer…

Ö.Analık: Sevgili hocam, "HTMYO GENÇLİK" dergisi adına sorularımızı yanıtladığınız için teşekkür eder şükranlarımızı sunarız…

İ.Kayacan: Ben teşekkür ederim, başarılarınızın devamını dilerim.

(Burdur-Bucak, HTMYO Gençlik Dergisi, sayı: 3-2010)

BURDUR'UN YAS ÖRNEKLERİNDEN

Teke Yöresinde, Teke kültürü içerisinde yaslar, önemli bir yer tutar. Yazılı kaynaklara çokça geçmemiş yaslar yalnız ölümde, felakette, kayıpta değil gelin almada, gelin uğurlamada, asker uğurlamada da yüzlerce yıldır söylene gelir. Yaslar çoğunlukla hemen oracıkta doğaçlama olarak, anında yaratılmakta birlikte kulaktan kulağa, obadan obaya, köyden köye de yayılabilir.

Ayşe Türkel'den derleyerek aldığımız yaslar, adını Samas Dağı'ndan alan Samas Yöresindeki göçlerin ya da yerleşik köylülerin yüzyılllar ötesinden gelen ve halâ söylene gelen yaslarıdır. Bize kaynaklık eden 1928 doğumlu Ayşe Türkel, gelinlerin köyden köye at sırtında gittikleri, bugünkü gibi otomobillerle, traktörlerle değil at arabalarıyla konvoyların oluşturulduğu dönemleri yaşamış.

Samas Yöresi aynı zamanda Söbüce Yaylası'nı da içine alan bir bölge. Söbüce yaylası Aydın'dan Antalya'ya göçen Yörüklerin mevsime göre bir süreliğine konup eğlendikleri bir yayla. Yani Yörüklerin göç yolu üzerinde, göç yolu Aydın'dan Denizli'ye ulaştıktan sonra Yeşilova üzerinden Kemer'e, Kemer'den yayla yolu üzerinden Söbüce Yaylası'na, Söbüce Yaylasındaki konaklamanın ardından Antalya sahillerine kadar uzanıyormuş geçmişte. Şimdi Yörükler Antalya sahillerinden yayla mevsimi geldiğinde Korkuteli üzerinden Söbüce Yaylasına kamyonlarla asfalt ve şose yoldan ulaşıyorlar artık.

Bu yaslar, tabi ki çok doğal olarak acıları, sıkıntıları, ayrılıkları, çaresizlikleri ve tabi ki sevdaları yansıtıyor. Yaslar, en güzel yanıyla yörenin çiçeğinden, kuşundan, rüzgârından, yağmurundan, ovasından alıyor kaynağını ve de Yörük kültürünün temelini oluşturan göçten de . Yaslar da öyle çok kahır, gücenme, kin, garez yok. Hatta çok estetik bir biçimde acılardan yumuşak bir geçişle Yunusça bir hoşgörüye çıkıyor yaslar. Ve tabi, yöre insanının sevgiye, sevdaya bakışını ve her şeye rağmen sevgiden, sevgiden yana olmaktan vazgeçmediğini de pek güzel ortaya koyuyor yaslarımız. İşte bunlardan bazıları: (*Hasan Türkel, Burdur Gazetesi,* 08.08.2007)

Gazeli kahba dağlar gazeli,
Güz gelince döker bağlar gazeli,
Ben istemem kendi gelen güzeli,
Gelen güzel mihnet ile gelmeli.

Sabah yeli eser eser kesilmez,
Güzellerin kem sözüne küsülmez,
Bir güzel sevmeyle yiğit asılmaz,
Severim güzeli korkmam ölümden,
Es sabah yeli es, koç yiğidin bağrına.

Yine kara bulut ağdı havaya,
Buğanaklı yağmur indi ovaya,
Günler kara doğdu bizim oraya,
Kara doğan günler gene mi bizim?
Gelen haberler gene mi bizim?.

Güzel oğlumun gözleri,
Göğden indirir gazları,
Güzel oğlan göç göçürür,
Güzellere baka baka.

Çirkin olan çifte gider,
Çamurlara bata bata.
Antalya'nın kuyuları,
Çayır çimen kıyıları,
Selam söyler dayıları.

Yayla yollarında göç katar katar,
Mavi çilbirini boynuna atar,
Anamın ayrılığı çiğerimi yakar,
Bizim yaylamıza koyun ağmamış,
Lalesi, sümbülü boyun eğmemiş,

Bizim gidenlerden haber gelmemiş.
Anam geymiş çitarinin hasını,
Eline toplamış mor menevşesini,
Eline almışta okunup gelir,
Kendini düşmandan sakınıp gelir.

Akşam oldu yine bastı karalar,
Ciğerimde göz göz oldu yaralar,
Misafir almaz mı tenha dereler,
Misafir alacak yerim kalmadı,
Gurbete dayanacak halim kalmadı.

Yöreye özgü dil: Yukarıda verdiğimiz, yaslarla ilgili dil özelliği, yöreye ait ağızlı anlatım diliyle verilseydi, daha gerçekçi olmazmıydı diye düşündüm.

Örneğin Kara: Gara, Haber: Habar Akşam: Aaşam, Halim: Halım, Güzel: Gözel, Misafir: Mısafır, Tebrikler Hasan Türkel. Saygılar Ayşe Teyze (İsa Kayacan)

Not: *İsa Kayacan'ın bu Röportajdan hareketle yayınladığı "Burdur'un yas örneklerinden" başlıklı yazısı; 25.08.2007 tarihli Ankara Belde Gazetesi başta olmak 10 ayrı gazetede yayımlanmıştır.*

BURDUR VALİSİ SÜLEYMAN TAPSIZ: 2.ABDÜLHAMİT DÖNEMİNE AİT GÜNALAN KÖYÜNDEKİ SAAT, ANTALYA VAKIFLAR BÖLGE MÜDÜRLÜĞÜ ENVANTERİNE KAYITLI

Zaman geçer, değişik olaylar gündeme gelir, getirilir. Burdur, doğduğum, doyduğum, "Herkes beni Ankaralarda sanır/ Burdur'da bir dam çökse için parçalanır" dediğim ilimdir, ilimizdir.

Burdur'un, Burdurlunun yükseltilmesi, belirli bir çizginin altına indirilmemesi için çalışır, çabalarız. 1990'lı yılların sonunda, Şalvarsporla ilgili haberler sıklıkla gündeme gelirken, getirilirken, Burdur merkezde çalışan bir gazeteci arkadaşımız, Şalvarspor'u rencide edecek bir haber yazıp yaygın basında yayınlatınca, Ankara'dan arayıp, kendisinin Burdur açısından doğru bir haber yapmadığını hatırlatmış, tartışmıştık. Bu arkadaşımız sonradan, bu yanlışından, yanlışlarından dönüp, Burdur'a zarar verecek haberlerden uzaklaşarak, bizce doğruları yakalamaya başlamıştı.

Son günlerde, haftalarca Burdur Valisi Süleyman Tapsız'la ilgili bir "Saat olayı" yaratılmak istendi, yaratıldı ve Burdur sınırlarına taşan, haberler, yayınlar yer alarak, Burdur imajının yüksek seviyede tutulması ilkesi dışına çıkıldı. Bu konuyla ilgili, birinci ağızdan dinlemek, anlatılanları okumak fırsatı bulduk.

Burdur merkezde ofset tekniğiyle günlük yayınlanan "Burdur Gazetesi"nin 04 Ekim 2011 tarih ve 19 bin 106 ncı sayısının 1,5, 6 ve 7 nci sayfalarında, "Şehirde ve ülkede gündem" ana başlığı altında, iki deneyimli gazeteci, Hasan

Türkel ve Hüseyin Kayacan'ın, Vali Süleyman Tapsız'la yaptıkları bir röportaj yer aldı.

Hasan Türkel (solda), Süleyman Tapsız (ortada)
Hüseyin Kayacan (sağda)

Röportajda, sorular netti, cevaplar açık ve anlaşılır biçimdeydi. Hatta, Sayın Valinin artık Burdurlu olduğu belirtiliyor, gazetecilere, "Nereye oturmak istersiniz gali" dediği, Burdurlu ağzıyla konuştuğu naklediliyor, Vali Tapsız'ın; "Mülki idare amirleri olarak görev yaptığımız yerleri benimsiyoruz ve kendimizi oralı olarak görüyoruz" dediği nakledilerek söze başlanılıyordu.

Burdur Gölündeki su çekilmesi, "Göle mutlaka dışarıdan su kaynağı bulmamız lazım" cümlesiyle çare aranması gerektiği, 100 dönümlük bir alana Teknokent ve Fuar alanı kurulacağı, gibi pek çok konuda sorulara verilen cevaplar, Burdur Gazetesinin ilgili sayfalarında yer aldıktan sonra, Hüseyin Kayacan'ın bir sorusu üzerine "saat olayı" gündeme geliyor, Burdur Valisi Süleyman Tapsız bu konuda şunları söylüyordu:

- Geçen yıl köyleri gezerken, Günalan Köyüne gittiğimde saati orada gördüm. Kırık, çalışmaz vaziyette duruyordu. Televizyonlarda konuşanlar, açıklama yapanlar yalan söylüyor. Bu saati getirttim. Konuyu araştırdığımızda, saatin, 2.Abdülhamit döneminde, tahta çıkışının 30.yıldönümü anısına belli illere saat ve benzeri hediyelerin gönderildiğini, bu saatin de Burdur Ulu Camiye hediye olarak gönderildiğini öğrendim. Bu saatin o köye ait olduğunu kim belgeleyebilir? Saat burada, Valilikte zaten emanet olarak duruyordu.

Saatin, Antalya Vakıflar Bölge Müdürlüğünün envanterine kayıtlı olduğunu öğrendik. Üç aylık bir çalışma neticesinde, saat çalışır hale getirildi. Değeri 77 bin liraymış. Ben "kırarım da vermem" demişim! Bu kadar değer verdiğim bir şey için niye bu lafı söyleyeyim ki? Benim evim konağım değil. Bunu ben buraya koyalı bir yıl olmuştu. Bu olayın bir yıl sonra gündeme gelmesi, anlamlı ve ülke gündemindeymiş gibi lanse edilmesi ne derece doğru? İlimizin kalkınmasına, gelişmesine zaman harcamalıyız. Nelerle uğraşıyoruz, vah ki vah!

Yazının İsa Kayacan'ın imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: 1- Gaziantep'te Zafer Gazetesi (19.10.2011), 2- Yenigün Gazetesi (Burdur, 19.10.2011), 3- Burdur Gezetesi (19.10.2011), 4- Zümrüt Rize Gazetesi (19.10.2011)

DOKUZUNCU BÖLÜM

Yarası sarıldıktan sonra sedye üzerinde ateşe devam eden "Vatana parayla hizmet edilmez" diyerek, ikramiye ve şeref aylığını almayan, Çanakkale ve İstiklâl Savaşı Kahramanlarımızdan:

BURDURLU GAZİ, AĞIR TOPÇU, KADEMLİOĞLU İSMAİL BAŞÇAVUŞ

Burdur'un Yenice Mahallesinden Kademlioğullarından Hasan oğlu 1303 doğumlu ağır Topçu Başçavuşu İsmail Doğaner, Çanakkale ve İstiklal Savaşlarında yararlılıklar, kahramanlıklar göstererek "gazilik" mertebesine yükseldi. Dört madalya aldı, adına destanlar yazıldı.

Duygularını zaman zaman şiirle anlatan İsmail Doğaner 90 yaşında 04.04.1972 tarihinde Burdur'da vefat etti. 05.04.1972 tarihinde askeri törenle, Burdur mezarlığındaki 248 parseldeki aile mezarlığında toprağa verildi.

Bazı makale ve destanlarda "Kademloğlu İsmail Başçavuş" olarak kaydedilmekte olup "Kademlioğlu" doğrusudur. Esas adı ve soyadı ise: İsmail Doğaner'dir.

Aynı adı taşıyan ve Isparta Gençlik ve Spor İl Müdürlüğünde şube müdürü olarak görev yapmakta olan torun İsmail Doğaner vardır.

Seddülbahir mıntıkasına topları yerleştirenlerden biri olan, yarası sarıldıktan sonra sedye üzerinde ateşe devam eden, düşman gemilerinin üzerine top yağmuru yağdıran, Çanakkale Savaşlarının bilinmeyen yönlerine ışık tutan kahramanlarımızdan biridir Kademlioğlu İsmail Başçavuş.

Bu satırların yazarı İsa Kayacan'ın Ocak 1991'de genişletilmiş 2 nci baskısını yayınladığı "Burdur Hatırlamaları" adlı kitabın 173-188 nci sayfalarında yeralan Kademlioğlu İsmail Başçavuş'un, tespit edebildiğimiz aşağıdaki görüşleri, önemlilik ve ilginçlikle karşımıza çıkmaktadır:

- Çanakkale Boğazı'ndan geçip, Haydarpaşa'da şekerli kahvelerini içeceğini hükümetine rapor edenler, denizin dibinde tuzlu kahvelerini içmişlerdir.

- Türk vatanına göz dikenlerin gözleri kılıcımızın ucu ile oyulmuştur.

- Nâra Burnu'na askeriye tarafından bir sefer noktası tertip edilseydi Dumlupınar Denizaltı Gemimizden 70-80 arkadaşımızı kaybetmezdik. Bunlar masum katarında şehitlerdir.

- Çanakkale'de aldığım yarada kalan bir mermi parçası, İstiklal Harbinde Köşk Cephesinde geceleri düşman üzerine keşif kolu giderken iltihap edip, geriye sevkedildim. 36 senesinde mermi parçası hak tarafından dışarı atıldı.

- Alman Batarya Kumandanına "ateş altında kaldık, siz ateş edin" diye haber verdik ise de ateş açmadılar. Ateş açmadıklarını Alman Grup Kumandanına şikayet ettim.

- Yaşım yetmiş, vücudumda er kuvveti mevcuttur. Elan askerliğe devam etmekteyim. Ordumuz harbe lüzum gösterdiğinde, yüz yaşıma girsem harbe iştirak ederim.

Ordumuza Aşk Ola: Kademlioğlu İsmail Doğaner'in yakınlarından elde edebildiğimiz ve başlığını koyduğumuz "Ordumuza Aşk Ola" adlı "Burdur'un Yenice Mahallesinde, No: 29'da" kaydı bulunan şiiri aşağıda sunuyoruz:

ORDUMUZA AŞK OLA ...

Subh-u mesahlarda top başında olanlar
Hatt-ı âlisinden düşmanları bulanlar
Ve (Ulül emri minküm) ayetini tutanlar
Medet Allah, Türk ordumuza aşk ola.
Hakkın divanında olur mu hatır
Nice marifetler kalblerde yatır
Var ise eksiği Hüdam sen yetir
Medet Allah, Türk ordumuza aşk ola.

Bin dokuz yüz ellialtıyı görenler
Hak ile bâtılı tefrik edenler
Doğan erin hakikatini bilenler
Medet Allah, Türk ordumuza aşk ola.

Kademlioğlu İsmail Başçavuş'la ilgili, rahmetliler; *Ahmet Kabaklı*'nın Tercüman Gazetesinde 25.03.1972 tarihinde, *Tahir Kutsi Makal*'ın Son Havadis Gazetesinde 21.04.1972 tarihinde yazdıkları makaleler:

Kahraman: Hep hikaye düzecek değiliz ya, size bir de destan söyleyeyim. Bilhassa Çanakkale Zaferimizin 57. yılına bastığımız şu günlerde bir yiğiti anlatayım ki, büyük milletimizin bu kadar katır çiftesine, aydın(!) çilesine, ecnebi sillesine ve hatta İsmet Paşa cilvesine rağmen nasıl olup da ayakta durabildiğinin sırrını az çok kavrayıp, kimlerin yüzü suyu hürmetine ayaktayız, bilelim:

Dostum İ. Hakkı Yılanlıoğlu, sayın Mustafa Hacıömeroğlu ile gitmiş, ziyaret etmişler: Burdur'da Mumcu Sokağında iki göz bir evde oturur, Çanakkale ve İstiklal Savaşları'nda büyük yararlık göstermiş 90 yaşında Topçu Başçavuş Kademloğlu İsmail adında bir kahramandır. Yılanlıoğlu:

- "Birbuçuk yıldır felçli olmasına rağmen, dinç ve şendi. Zelzelede başlarına yıkılan evlerini de Vali Naci Bozkurt ile Eğitim Tugay Komutanı yaptırmışlardı. Hanımı ile kendisine, şoför olan oğulları bakıyormuş" diyor, sohbetlerini anlatıyor.

- "İsmail Başçavuş, dedim. Sen Meclis'te kabul edilen bir kanun gereğince 140 bin lira ikramiyeye ve 'şeref aylığı'na hak kazandın müsadenle muameleni ben yaptırayım.

- Olmaz oğul, dedi. Ben malul değil, gaziyim, Vatana para ile hizmet edilmez. Miri malda süt emen yetimlerin dulların, öksüzlerin hakkı vardır. Bu para haramdır, bana gelmez.

- Ne diyorsun Çavuş, bu parayı İsmet Paşa bile alıyor. Sen ne diye hakkını almayacaksın?... Senin için haram değil bu.

- İsmet Paşa demek fakir, ihtiyacı var ki alıyor. Benim çok şükür ihtiyacım yok."

Ertesi gün yetmişbeşlik hanımına emminin nüfus kağıdını getirmesini, maaş bağlatacağımı söyledim. İsmail Çavuş razı değilmiş. Hanım, şoför oğlu ile konuşmuş, o da;

-"O nasıl söz ana, demiş. Para için babamın gönlü kırılır mı?. Allah'a şükür ben size bakıyorum işte. Kefenin cebi mi var?.. Madem ki 'haram' diyor, ben gazi babama haram yedirtmem.."

Ziyaretçiler, bu asalet karşısında kendilerini tutamayıp ağlamışlar. Yılanlıoğlu bir de destan döşenmiş ki, kısmet olursa Türk Edebiyatı Dergisinin 4. sayısında yayınlayacağız. (*Ahmet Kabaklı,* Tercüman Gazetesi, 25.03.1972)

Burdur'da: Türk Milleti büyük millet. Nerede ne cevherler olduğu pek bilinmese de büyük. Sevinçli gününde büyük, acılarından çıkmış olsa da.. Türkiye'de hemen her evden bir şehit çıkmıştır, her ailede bir "gazi" vardır. Yurdumuzun hemen her köyü, bağrında İstiklal Madalyası taşıyan şeref abideleriyle dolu.

Bu şeref abidelerinden birine eski Kastamonu Milletvekili İsmail Hakkı Yılanlıoğlu Burdur'da rastlamış, şöyle anlatıyor:

-Burdur'da Mumcu Sokağında iki odalı bir eve girdik. Odanın birinde çıplak zemine serili bir şilte üstünde beyaz sakallı, sol yanı mefluç bir ihtiyar yatıyor. Duvarda dört madalya asılı. Yatağın başında 75'lik nurani yüzlü bir Türk kadını. Bu ihtiyar, Çanakkale ve İstiklal Savaşları'nda büyük yararlıklar gösteren Topçu Başçavuş Kademloğlu İsmail. Halen 90 yaşında olan bu kahraman savaşçı hatıralarını bütün teferruatı ile bize anlattı. Birbuçuk yıldır felçli olmasına rağmen, şen ve dinç. Fakrü zaruret içinde bulundukları gözden kaçmıyor. Bu kahramanı şoför olan oğlu bakıyormuş. Zelzelede başına yıkılan evini de Vali Naci Bozkurt, ile oradaki Eğitim Tugay Komutanı yaptırıvermiş.

İşin hayret edilecek tarafı şu: Benim ve bazı mebus arkadaşların teklif ettikleri ve Meclisce kabul edilen kanun gereğince İsmail Başçavuş (Şeref aylığı) almaya hak kazandılar. Hal böyle iken, İsmail Başçavuş bütün ısrarlarıma rağmen bu maaşı almamakta direniyor. Ben de maaşı alması için kendisine çok ısrar ettim. Verdiği cevap şu:

-"Ben malul değilim, gaziyim. Cephede yaralandığım halde savaşa devam ettim. Vatana para ile hizmet edilmez. Miri malda süt emen yetimlerin, dulların, fakirlerin hakkı vardır. Ben böyle bir parayı kabul edemem" dedi.

Ben de:

-"Bu maaşı İsmet Paşa bile alıyor sen ne diye almıyorsun?.Bu senin hakkın" deyince,

-"İsmet Paşa fakir ve ihtiyacı var ki alıyor. Ben zenginim, ihtiyacım yok" dedi.

Ertesi günü eşine nüfus tezkeresini getirmesini ve maaş için muamele yaptıracağımı, söyledim. Eşi oğlu ile konuşmuş. Oğlu da razı olmamış, İsmail emmi de nüfus tezkeresini vermemiş. Oğlu demiş ki:

-"Ana para için babam kırılır mı? Ben size bakıyorum. Kefenin cebi yoktur. Babama haram yedirmem ben."

O muhterem kadın öyle saf ve temiz bir şekilde anlattı ki, hepimiz ağladık. Orada hemen bir destan yazdım ve İsmail emmiye hediye ettim. Memnun oldu. "Madalyaların altına bunu, asacağım" dedi.

Yılanlıoğlu'nun ibret verici mülakatını anlatan mektubu burada son buluyor. Ve destan başlıyor. (*Tahir Kutsi Makal,* Son Havadis Gazetesi 21.04.1972)

Kademlioğlu İsmail Başçavuş *(İsmail Doğaner'le)* ilgili, yine rahmetli *İsmail Hakkı Yılanlıoğlu* hocanın 21.02.1972 tarihinde Burdur'da yazdığı bir destan var. *Ahmet Kabaklı* hocanın bahsettiği bu olsa gerek:

BÜYÜK GAZİ BAŞÇAVUŞ

Atmadım ben mermileri boşuna,
Nişan aldım hep düşüne düşüne,
Düşmedim hiç menfaatin peşinde.

Ben Kademloğlu İsmail,
Etmedim kötüye meyil.

Yaralandım, Gazi oldum savaştım,
Çanakkale, Seddülbahir dolaştım,
Vatan için çelik kaleler aştım.
Ben Kademloğlu İsmail,
Cesaretim çok, az değil.

Düştüm, kalktım, yaralandım dönmedim,
Parlamadım ışıldadım sönmedim,
Çile çektim, acı duydum yanmadım.

Ben Kademloğlu İsmail,
Canım pek, azıcık değil.

Vatanı kurtardım, çekildim yana
Maaş bile teklif ettiler bana
Ben reddettim, kalsın dedim vatana.

Ben Kademloğlu İsmail,
Gözümüz toktur, aç değil

Kılıç çaldım, kelleleri uçurdum,
Bir mermiyle zırhlıları aşırdım,
Hücum ettim, düşmanları kaçırdım.

Ben Kademloğlu İsmail,
Gazi oldum, Malûl değil.
Savaş bitti, ben çekildim işime
Haram lokma değdirmedim dişime,
Şeref ile şan getirdim eşime.

Ben Kademloğlu İsmail,
Şerefim var, servet değil.

Yetmişbeşlik eşim, bekler başımı,
Taşırmadan pişiriyor aşımı,
Elbet diker oğlum, mezar taşımı.

Ben Kademloğlu İsmail,
Yaş doksan, onsekiz değil

Altımda yatağım, üstte yorganım,
İki göz odam var, bir kuru canım,
Nüzül indi, hiç tutmuyor sol yanım.

Ben Kademloğlu İsmail,
Zenginim, fakir de değil

Ceddimi sorarsan, Selçuk soyundan,
Cihana nam salan, Oğuz boyundan,
Atam köle değil, Türk'ün beyinden.

Ben Kademloğlu İsmail,
Kasılma, karşımda eğil.

Miri mala el sürmedim el gibi
Hep kükredim ilerledim sel gibi
Ilık estim, seherdeki yel gibi

Ben Kademloğlu İsmail,
Değilim harama mail.

Durağım Burdur'da Mumcu sokağı,
Sönmedi, parlıyor alnımın akı,
Daim zikrederim Cenabı Hak'kı.

Ben Kademloğlu İsmail,
Olmadı imanım zail.

Yılanlıoğlu sundu sana destanı,
Sen kurtardın, bu milleti, vatanı,
Sensin milletimin şerefü şanı.

Sen Kademloğlu İsmail,
Çok yücesin, cüce değil.

İsmail Hakkı YILANLIOĞLU
(21.02.1972- Burdur)

Yazının İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: *1- Belde Gazetesi (Ankara, 30, 31 Ekim ve 01 Kasım 2009) 2- Burdurlu'nun Sesi Gazetesi (06, 07, 09 Kasım 2009) 3- Burdur Gazetesi (07, 10, 11 Aralık 2009)*

ONUNCU BÖLÜM

BURDUR GÜNDEMİ İÇİNDEN

TEKE YÖRESİ FOLKLOR ARAŞTIRMALARI(*)

Burdur'da bir üniversitenin kurulmasıyla ilgili gayret ve çabalarımız yıllarca sürdü. 2006 yılında yeni kurulan 15 üniversite içerisinde, kısa adı MAKÜ olan Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi'nin yer alması, bizleri sevindirdi, sonraki yıllarda MAKÜ' nün "Burdur'un paylayan yıldızı" oluşuyla sevincimiz arttı, mutluluğumuz sürekli hale geldi.

MAKÜ, Teke Yöresi Halk Kültürü Uygulama ve Araştırma Merkezi Müdürlüğünün faaliyete geçirilişi, bir folklor denizi olan Burdur ve yöresindeki halk kültürü araştırmalarının bilimsel temele oturtulması bakımından, önem taşıdı, anlam taşıdı. Rektörümüz, Burdur'un içinden gelen, Burdurluyla kaynaşarak, bütünleşen hocamız Prof. Gökay Yıldız'ın şahsında, MAKÜ yöneticileriyle, çalışanlarını kutluyorum.

Burdur, Teke Yöresi Folklor araştırmaları:

A-Yıllardır tekrarladığım, mini bir sloganım var:

-Herkes beni Ankaralarda sanır / Burdur'da bir dam çökse, benim içim parçalanır.

Folklor: Halk bilimi, **Folklorcu:** Halk bilimci, halk oyunlarını öğreten veya oynayan kimse, olarak ifade ediliyor.

Araştırmacı: Adı üstünde araştıran,

** İsa Kayacan; Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi (MAKÜ) Konferans ve Sergi Salonu-Konferans Metni (08 Mayıs 2009-saat 14.30 Burdur)*

arayıp bulan, değerlendiren, araştırmalarını kamuoyuyla paylaşan kimse olarak biliniyor.

1- Teke Yöresi:

-Teke yöresi folklorunda, söz ve öz zenginliği vardır,
-Tere yöresi folklorunda, incelik ve centilmenlik vardır,
-Teke yöresi folklorunda, gurbetin hüzünleşen bütünlüğü vardır,
-Teke yöresi folklorunda, yaylaların serinliği, ovaların sıcaklığı vardır,
-Teke yöresi folklorunda, çamların rüzgâr hışırtısı,
kabardıçların gölgesinde mola veren zeybeklerin çalımı vardır.

2- Teke Yöresinin, Başkenti Burdur folklorunda:

-Ahmet Yamacı'dan, Hamit Çine'ye,
-Salih Urhan'dan, Rahmi Uğur'a,
-Sümer Ezgü'den, Şahin Akay'a,
-Ahmet Turgut'tan, Kemal Caner'e,
-Kadir Turan'dan, M. Ali Kayabaş'a
-Hüseyin Demir'den, Yılmaz Tunç'a,
-Hafız Rıza Yağız'dan, Süleyman Özen'e,
-Mehmet Bedel'den, Eşref Yurdasiper'e,
-Hacı Ali Yılmaz'dan, Şükrü Acar'a,
-Alâeddin Atasoy'dan, Süleyman Yakan'a,
-Halil Er'den, Peyami Yengin'e,
-Abdurrahman Ekinci'den, Osman Akkoç'a, Hayri Dev'e
-Sebile Canyıldıran'dan, Nurcan Çetinel Altınok'a
-Nurgül Mıhladız'dan, Sevinç Akkaya'ya,
uzanan ince, uzun ve sağlam bir yol vardır.

3- Burdur'un zeybekleri:

Gurbet havaları, türküleri içinde yeralmak,
Kulaktan kulağa dağılmak isterdim.
Efelerin harman olduğu,
En ağır zeybeklerden, en süratli zeybeklere,
Oyunlara kadar,
Oyun havaları içinde göğüs kabartmak,
Serenler zeybeğini, alyazmayı,
Yere çöküşlerdeki kıvraklığı,
Şu Burdur'un dermenini,
Çavdır'ın hanlarını,

Beyköylü ve Tefennili Alibeylerin,
Öykülerini anlatan türkülerini çalıp-çığıran,
Burdur folkloru içinde düngümek, diz vurup,
Dimdik durmak isterdim.
4-Evlerim, evlerim,
Bahçelerde bir kuzu,
Kabardıç,
Dere geliyor dere,
Türkülerini, Tefenni'den alıp,
Tefenni zeybeğiyle bütünleşen,
Tefenni teke zortlamasını,
Ankara Radyosunda, ilk defa,
"Şelpe" şeklindeki sazı çalan,
Çokca alkış alan,
Tefenni yöresinde,
Bu havaların tamamını,
"Guk, guk boğazı" dendiğini,
Anlatan,
21 Mart 1987 tarihinde,
Vefatla aramızdan ayrılan,
Ahmet Yamacı'nın bağlaması dibinde,
Burdur Türkülerini dinlemek isterdim.

5-1926 yılında Tefenni'de doğan, (TRT) Ankara ve İstanbul Radyolarında "Yurttan Sesler"in kurucuları arasında yeralan, bu koronun şefliğini yapan, TRT Repertuvarında, aralarında Burdur türkülerinin de bulunduğu 1000'in üzerinde derlediği türkü bulunan, 21.03.1987 tarihinde İstanbul'da vefat eden, Zincirlikuyu Mezarlığında toprağa verilen Ahmet Yamacı'yı Burdurlu hatırlamak zorundadır. Yozgat'ta Nida Tüfekçi'nin dikilen heykeli örneğinde olduğu gibi, Ahmet Yamacı'nın heykelinin de Burdur'a dikilmesiyle vefa örneği gösterilmelidir. Bu konudaki görev Valilik, Merkez ve Tefenni Belediye Başkanlıklarınındır.

6-Gölhisar, Halk Eğitim Müdürlüğünce düzenlenen "Teke Yöresi Yâren Geceleri" yöre folkloruna önemli katkılar sağlamaktadır.

7-Kıyıda, köşede kalmış yöre türkülerini, kaynakları ve öyküleriyle birlikte gazete sütunlarına aktaran, bize ulaştıran, yıllardır yaptığı araştırmalarıyla, "Dastarlı gelin"lerin, top zülüfler üzerine yuva yapan bülbüllerin dilinden an-

layan, Gölhisar'da yaşayan Osman Akkoç'un unutulmaması gerektiğini kaydetmek istiyorum.

B- BURDUR DESTANI (Bensiz olmaz)

Burdur'u, Burdurlu'yu şiirsel bir anlatımla, "manzum türü"yle, Türkiye'de ilk defa bir araştırma ve çalışma yaparak, Burdur'un ve Burdurlu'nun anlatıldığı, bu satırların yazarı İsa Kayacan'ın 32 bölümde 300 dolayında anlatımla ortaya koyduğu "Burdur Destanı" 18 Şubat 2009 tarihinde başlayan bir anonsla, Burdur Gazetesinde 20 Şubat 2009 tarihinde seri olarak yayınlanmaya başlandı. Önümüzdeki aylarda kitap halinde yayınlanacak olan bu destanın, Burdur anlatımı içerisinde; "Teke yöresi folkloru ve halk kültürü / THM-TSM ünlüleri/ Mahalli sanatçılar" gibi başlıklar altında verilenler, anlatılanlar yeralıyor. Giriş ve anılan bölümlerden bazı örnekler verelim:

1-9000 yıllık Neolitik çağdan gelinen,
Güneybatıda;
Fethiye, Köyceğiz, Kaş, Dalaman,
Kuzeyde;
Burdur, Acıpayam, Tavas ve
Dinar, Isparta,
Güneyde;
Kısmen Antalya'ya,
Kadar olan bölgeleri kapsayan,
Gölhisar'a bağlı,
Dirmil kasabası çercevesinde
(Şimdi müstakil ilçe: Altınyayla)
Teke yöresi olarak bilinen,
Bölgenin kültür başkenti,
Burdur,
Benim... Bensiz olmaz.
2-Burdur; düğün havalarından, eşkiya havalarına,
Avşar beylerinden, oyun havalarına, gurbet havalarına,
Uzanıp giden, uzunca bir yoldur.
Güllük dağından, Genç Ali'ye, Aksulu'lu Osman ağa'ya,
Arvalılı Hatça'ya duyulan sevdalarda,
Mertlikte, kahramanlıkta, türkü türkü, dilden dile dolaşıp gelen,
Sımsıcak bir el'dir, bölgesel dildir, güçlü – kuvvetli koldur.
Burdur; teke zortlatmalarında,

Teke zeybeğinde, ağır serenler, Tefenni ve Bucak zeybeklerinde,
Çalımdır, edadır,
Kol ve ayak hareketlerinin uyumudur,
Zeybeklerin duruşudur,
Yere çift vuruştur,
Bir kahraman, bir efe edasıyla,
Gönül gönüle duruştur,
Denilen Burdur,
Benim... Bensiz olmaz.
3-Davul çalar, zurna ses verir,
Kabak kemane, cura, bağlama, el verir,
Fadime, Ayşe, Osman, Ali, Veli, diz verir,
Burdur'da gurbet havaları,
Yürek yakar, ince ince,
Toparlayıp, Burdur, Burdurlu deyince,
Ortaya çıkan Teke yöresi folkloru,
Benim... Bensiz olmaz.
4-Teke zorlatması,
Teke zeybeği, alyazma zeybeği,
Avşar zeybeği, Kezban yenge,
İğnem düştü, kabardıç,
Türkülerini,
Nağme nağme toplayan,
İzleyenlerin, yüreklerini hoplatan,
Burdur halk oyunları,
Benim... Bensiz olmaz.

C- HALK KÜLTÜRÜ: DÖRT BURDUR FIKRASI

Gazeteci-araştırmacı, Hüseyin Kayacan'ın derlemeleriyle, kendi derlemelerim arasında yeralan, halk kültürü açısından önem taşıyan "Burdur Fıkraları"ndan seçerek değişik sempozyumlarda sunduğum bildiriler arasında görülen fıkralardan dördünü aşağıya almak istiyorum:

1- Yıllar önce, Burdurlu bir Albay hakkın rahmetine kavuşmuş. Ulucami'de kılınacak cenaze namazının ardından kaldırılacağı, selâyla duyurulmuş. Cenaze namazı sırasında sivil ve askeri erkân bir araya gelerek saf tutmuş. Namazdan önce müezzin (hocaefendi) cemaate yüksek sesle seslenmiş:

-Er kişi niyetineee, er kişi niyetineee,

Hemen, ön sıralardan sert bir uyarı gelmiş:

-Hocaefendi, hocaefendi, o bir Albaydı. Er değil.

2- İki Burdurlu trenle İstanbul -Haydarpaşa'ya gitmişler. Konuşmalarını düzgün bir İstanbul Türkçesiyle sürdürmek arzusu içinde, biri ötekine seslenmiş:

-Gali demiyelim gali... İstanbul'a geldik gali..

3- Şehirlerarasında çalışan otobüs modellerinin çok düşük olduğu, otobüslerde sigara içildiği, yolculuğun yorucu ve sıkıntılı olduğu 1960'lı yıllar.

Burdur'dan hareket eden "Köseoğlu" firmasına ait otobüsün şoförü bir tesisde mola verir. O günlerde anons sistemi olmadığı için, mola sonunda otobüsün ön kapısında dikilen muavin yüksek sesle birkaç kez bağırır:

-Hadin gali Köseoğlu yolcuları... Hadin gali gediyoz. Hadin gali Köseoğlu yolcuları!

4- Gazeteci- Yazar İsa Kayacan'ın anlattığına göre; 1940- 1950-1960 lı yıllarda İsa Kayacan'ın doğum yeri olan Ece köyünde Topal Hüseyin lakabıyla bilinen Hüseyin emmi;

O yıllardaki Ankara ve İstanbul radyolarındaki THM yayınlarını dinler ve;

- Saz çalıp Türkü söyleyenler bu ıradıyonun içine nasıl sığıyolar acaba? diye sorup cevap ararken;

- Bu ses sahipleri ıradıyonun içinde değillerdir. Yayın yapılan yerdedirler, cevabı üzerine daha da ileri giderek, farklı biçimde;

-Siz sığmazlar deyin bakalım. İlerde gocuman gocuman kutuların camları içinden çıkıp çalıp çığıranların hepsi görülcek. Belki ben görmem emme siz görürsünüz, görürsünüz, derken Hüseyin Emmi'nin geleceğin televizyon yayınlarından haberi varmıydı dersiniz?.

5- Tek Başına Zeybek Oyunu:

Bu satırların yazarı İsa Kayacan olarak, sık sık söylediğim ve gazete sütun, sayfa ve manşetlerine geçen "Zeybeği tek başına değil, toplu oynadığımızda Burdur'un sesi duyulur"la ne söylemek istiyorum:

Zeybek oyunu, toplu oynanırsa ses verir. El, parmak sesleri, diz vuruşlar duyulur. Bunun karşılığı olarak, Burdur'lu, toplu çalışma yerine, ferdi çalışmayı, tek başına hareket etmeyi sevdiği için, Burdur'un ve Burdurlu'nun kalkınması istenilen ve beklenilen noktalara ulaşamamaktadır.

D- ARAŞTIRMALAR - YAYINLAR

1- Burdur'da yayınlanan dergi ve mecmuaların yayınlanışı ve özellikleriyle ilgili bilgiler:

a-Gül Mecmuası: Kültür, sanat ve bilgi mecmuası olarak Sabri S. İmamoğlu'nun sahipliğinde 01.10.1933 tarihinde yayınlanmaya başlamış, Burdur Matbaasında dizilip basılmış, 01.02.1936 tarihinde kapanmıştır.

b-Ülker Halkevi Dergisi: 1937 yılında kurularak iki ayda bir yayınlanmış, Burdur Basımevinde dizilip basılmıştır.

c- Burdur Dergisi: Burdur halkevi tarafından her ayın 19 unda yayınlanan dergi, Burdur Basımevinde dizilip basılmıştır.

d- Burdur Kültür Mecmuası: Aylık olarak 19.02.1939 tarihinde yayınlanmaya başlamıştır.

* Yukarıda adı geçen dergilerin tümü, Burdur kültürü, folkloruyla ilgili değişik bilgi ve belgeleri sayfalarına aktararak, okuyucularının bilgilenmelerini sağlamışlardır.

e- Burak Dergisi: Kasım 1979'da Abdullah Önder'in sahipliğinde aylık yayınlanmaya başlamıştır.

f-Serenler Dergisi: Mustafa Önder'in sahipliğinde, Eylül 2004'de Burdur merkezde yayınlandı. İlk sayıda, Teke yöresi folkloruyla ilgili yazı ve değerlendirmelerin yeraldığı görülmüştür.

g-Şu anda Burdur merkezde günlük yayınlanmakta olan:

* 04 Nisan 1954 tarihinde kurulan, Adnan Taraşlı sahipliğindeki "Burdur" Gazetesiyle,

* 01 Eylül 1954 tarihinde kurulan, Muharrem Tuncel sahipliğindeki "Yenigün"

Gazetesi başta olmak üzere, İl Merkezi ve İlçelerinde yayınlanan gazetelerle, geçmişte kalan gazetelerin Burdur kültür ve folkloruna yaptıkları, yapmakta oldukları katkı ve hizmetleri unutmamalıyız.

2- Burdur Valiliği Çevre Koruma Vakfı'nca 2001-2002 yıllarında yayınlanan "Burdur Araştırmaları" Dergisi, Burdur folklorundan kesitler getirmesi bakımından önemlilik taşımaktadır.

3- Hamit Çine'nin Valilik yayınları arasında yeralan "Burdur'dan Damlalar" (1989-476 sayfa) adlı yayını, Teke yöresi folklorunun ansiklopedisi niteliğindedir.

4- Valilik, Burdur Eğitim Fakültesi Dekanlığı, SDÜ Rektörlüğü, Burdur Belediye Başkanlığı, Ticaret ve Sanayi Odasınca düzenlenen ve 16-19 Kasım 2005 tarihlerinde gerçekleştirilen "I. Burdur Sempozyumu"na sunulan değişik konulardaki bildiriler yanında, pek çok bildiriylede Burdur folkloru masaya yatırılmış, enine boyuna tartışılmıştır.

Sözkonusu sempozyuma sunulan bildirilerin, Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Rektörlüğü'nce 2 cilt halinde (I.cilt 829, 2. cilt 830-1698 say) 2007 yılında kitaplaştırılmalarıyla, Burdur kültür hayatına önemli ve kalıcı bir yayın

çalışması kazandırılmış olup, Burdur'un bilinmeyen pek çok özelliği ve güzelliği ortaya çıkarılmış, gözler önüne serilmiştir. Sempozyumun düzenlenmesi, gerçekleştirilmesi, bildirilerin kitaplaştırılması çalışmalarında emeği geçenleri teker teker kutluyor, buradan alkışlıyorum efendim.

5- Burdur merkezinde- İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü'nün yayınlarında, sık sık Burdur folklorundan örnekler görür, ilgilenir, bilgileniriz.

6- "Öyküleri ve Notalarıyla Gurbet Havaları" (2004) Kabak Kemane Sanatçısı Salih Urhan'ın bu kitabında, Burdur folkloru enine-boyuna örnekleriyle sayfalara aktarılmıştır.

7- Dedemle Ninem de çocuktu- Dünden bugüne Burdur'da oynanan çocuk ve genç oyunları (Yrd. Dr. Şevkiye Kazan, Şengül Kazan Kırçık-96 say) adlı kitapta çocukluğumuzu yeniden yaşarken, Burdur halk kültürünün önemli bir boyutunun karşımıza çıktığı görülmüştür.

8- Bu satırların yazarı İsa Kayacan'ın Orman Bakanlığı Basın ve Halkla İlişkiler Müşaviri iken, Ekim 1980'de 64 sayfayla yayınladığı, "Türkülerimizde Ağaç ve Orman" adlı kitabında, Burdur yöresine ait Cemil Demirsipahi ve Hamit Çine'den alınan "Ardıçtandır kuyuların kovası" türküsü'nün sözleri yer almıştır.

9- Yine bu satırların yazarı İsa Kayacan'ın 1976 yılında 48 sayfayla yayınladığı "Bizim Eceliler" adlı kitabında, Ece Köyü'nde (çevrede) söylenen kelimeler- ağız farkı, genel Türkçe karşılıklarıyla verilmiştir.

10- Burdur'u ve Burdurluyu bir ansiklopedi özelliğiyle anlatan, bu satırların yazarı İsa Kayacan'ın "Burdur Hatırlamaları" adlı 228 sayfalık kitabı 1989 yılında yayınlanmıştır.

11- "Burdur Hatırlamaları" adlı kitabın genişletilmiş 2 nci baskısı 384 sayfayla Burdur folklorunun ve bu alanda emeği geçenlerin de yer almasıyla, 1991 yılında günyüzü görmüştür.

a- İsa Kayacan'ın, genişletilmiş ikinci baskısını yayınladığı "Burdur Hatırlamaları" isimli muhteşem araştırma kitabıyla, Burdur ve Türk tarihine, dolayısıyla, milli kültürümüze emsalsiz bir katkıda bulunulmuştur. *(Abdullah Satoğlu, 2004-Ankara)*

12- İsa Kayacan'ın 792 sayfayla 2001 yılında yayınladığı "Sayfa ve Sütunlarda Kırkbeş Yıl" adlı kitabında, Burdur'dan ve Burdur folklorundan geniş olarak söz edilmiştir.

13- İsa Kayacan'ın Mayıs 2004'de yayınladığı 20 bölümden oluşan 720 sayfalık "İşte Hayatım" adlı kitabının ilk bölümlerinde, doğum yeri olan Ece köyündeki yaşantıdan, bu yaşantı çercevesinde, bayramlar ve köy odalarındaki mutluluklardan düğünlerden, el sanatlarından, lakaplardan, soy olarak geçmişinden, bağlama sevgisinden söz edilmektedir.

14- "Burdur Hatırlamaları" adlı kitabın hazırlanmasında, Yurt Ansiklopedisi'yle Burdur il yıllıklarının 1967 ve 1973 yıllarında günyüzü görenlerinden, Türkiye İş Bankası "Türk Halk Oyunları" ndan (1975) büyük ölçüde yararlanılmıştır.

15- Bu satırların yazarı İsa Kayacan'ın 65 saz ustası, 110 söz ustasıyla birlikte yer aldığı "Burdur'un Saz ve Söz Ustaları" adlı biyografik araştırması 168 sayfayla Ağustos 2005'de, Hüseyin Kayacan'ın, Mehmet Bedel'in Osman Akkoç, Ahmet Ali Bilgen, Fatma Uçarlar ve Sabri Yıldız'ın katkılarıyla yayınlanmasından sonra, söz konusu yayın içinde yer alması gerekenlerin bir kısmının bulunmadıkları ısrarla ifade edilince bu araştırmanın 2 nci cildini yayınlama kararı verildi ve çalışmalara başlanıldı. Dizgi çalışmaları sürüyor.

16- Ülkemiz folklor araştırmacılarının temel taşlarından Nail Tan, "Burdur'un Saz ve Söz Ustaları" adlı kitabımızla ilgili yazısında; "Bu ne zenginlik" başlığı altında hayretlerini belirterek Burdur'un bağrından yetişen ustalara karşı, sevgi, saygı ve minnetlerini iletmiştir.

17- "Folklorumuzun ve Teke yöresinin Başkenti, Burdur'un ve Saz Söz Ustaları (2)"nin tarafımdan yayın hazırlık çalışmaları sürerken, bu yayın çalışmamda; Abdurrahman Ekinci'nin büyük ölçüde, ayrıca Ahmet Ali Bilgen ve Osman Tekerci'nin katkıları olmuştur.

18- 01 Kasım 2008 tarihinde 8 bin dolayında kitap ve dergiyle Tefenni-Ece Köyü'nde hizmete açtığımız "İsa Kayacan Kütüphanesi"nde, Burdur ve ülke folkloruna yönelik yüzlerce kitap vardır.

19- Şengül Erkekoğlu'nun "Burdur" (1999-76 say) adlı kitabında da Burdur halk kültürünün kesitleri yeralmaktadır.

20- Yusuf Erkan'ın "Zamanın Ötesinden Burdur Gezi Rehberi" (2008-600 say) adlı kitabı, Burdur'u turizm açısından anlatmaktadır.

21- Halil Erdem'in kitaplarından biri: "Teke Yöresi Halk İnançları-2008".

22- Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmenliği bölümünde, Yrd. Doç. Dr. Şevkiye Kazan'ın Danışmanlığında Havva Zerhan Özkan'ın hazırladığı, "Anadolu Basınının Duayeni Gazeteci-Yazar, Şair ve Araştırmacı Prof. Dr. İsa Kayacan (2007)" adlı yüksek lisans teziyle;

23- Kayseri-Erciyes Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Halk Edebiyatı bölümünde, Dr. Bayram Durbilmez'in Danışmanlığında Tuğba Gönal'ın hazırladığı, "Araştırmacı, Gazeteci-Yazar İsa Kayacan (2008)" adlı bitirme tezinde, Burdur'dan, Burdur folklorundan değişik biçimlerde söz edilmiştir.

24- Dr. Yusuf Ekinci'nin 1995 yılında yayınladığı "Burdur" adlı kitabında, Burdur değişik yönleriyle anlatılırken, Teke yöresi folklorundan bazı kesitler verilmiştir.

25- Burdur Valiliği Çevre Koruma Vakfınca 1998 yılında yayınlanan "Bur-

dur - Türkiye" adlı kitapda Burdur, bol fotoğraflı yayınlar arasındaki yerini almıştır.

26- "Burdur Rehberi-2002" adlı kitap, Burdur Valiliğince Merkezi İzmir'de bulunan RK. Stüdyo Ajans tarafından hazırlatılıp yayınlanmış olup, Burdur bol fotoğraflı olarak, Burdur yayınları arasındaki yerini almıştır.

27- "Burdurlife" adlı kitap, Burdur Belediye Başkanlığınca, bol fotoğraflı, teke yöresi folklorunun da geniş olarak verildiği bir kitap olarak 2003 yılında Merkezi İzmir'de bulunan Ak Ajans tarafından hazırlanıp yayınlanmış, Burdur çıkışlı yayınlar arasında yerini almıştır.

28- "Cbyra-Gölhisar" adlı kitap, Gölhisar Kaymakamlığınca Eylül 2004'de İstanbul'da hazırlatılıp bol fotoğraflı olarak yayınlanmış, yöre folklorundan da bilgilerin yeraldığı bir yayın olarak yerini almıştır.

29- Tarihsel Kültürel Değerleri ve İnsanlarıyla Gölhisar (Kibyra): Yusuf Erkan; Gölhisar değişik yönleriyle anlatılmaktadır. (Temmuz, 2010- İstanbul)

30- Merkezi İstanbul'da bulunan, Türkiye Seyahat Acentaları Birliğinin yayınorganı "Dergi DURSAB"ın Şubat 2005'deki 251 nci sayısındaki Burdur bölümünde; Cura, sipsi, teke zortlatması, serenler zeybeği hakkında bilgiler de yeralmıştır.

31- "Gelişen Burdur" adlı kitap, 2008 yılında Burdur Ticaret ve Sanayi Odası'nca bol fotoğraflı ve ekonomik bilgiler ağırlıklı olarak yayınlanmış, sayfalarında, Burdur kültürü ve folkloruyla ilgili bölümlerin de bulunduğu yayın olarak yerini almıştır.

32- Özel İdare Genel Sekreteri İbrahim Şimşek'in yaptığı açıklamaya göre; Burdur İl Özel İdaresince, İlköğretim okullarındaki (özellikle 5. sınıflara) öğrenciler için, Milli Eğitim Müdürlüğü aracılığıyla dağıtılmak üzere, 14 punto ile yazılıp bastırılan "Güller, Göller ve Gönüller Diyarı Burdur'u Geziyorum" adlı kitapta, Burdur folklorundan da sözedilmektedir. (Burdur Gazetesi, 17.04.2009- Ses 15 Gazetesi Bucak, 22.04.2009)

33- MAKÜ-Eğitim Fakültesi Öğretim Üyelerinden Yrd. Doç. Dr. Nurfettin Kahraman'ın "Dağlar- Gün Vurur, Bulut Ağlar" adlı kitabında Burdur'a geniş yer ayrılmıştır. (Burdur Gazetesi, 25.04.2009)

34- Güller, göller ve gönüller diyarı Burdur'u Geziyorum: Burdur İl Özel İdaresi'nin tanıtım hizmeti olarak Bahattin Atak'ın hazırlamasıyla 80 sayfayla büyük boy olarak 2009 yılında Ankara Sistem Ofset'te basıldı. Burdur'u bir masal anlatımıyla dile getiren kitap içinde, Burdur folkloruyla ilgili örnek cümleler yeralmaktadır.

35- Biz, Burdur'la ilgili bilgileri doğru ve kaynaklarıyla vermeliyiz. Burdur'un konuğu olan MAKÜ' deki öğrencilerimizin mezuniyetleriyle Burdur'dan ayrıl-

dıkları zaman, Burdur'un birer gönüllü temsilcisi olarak görev yapacaklarını unutmamalıyız.

36- Zafer Özdemir, yıllar önce Gölhisar Meslek Yüksek Okulu öğrencileri arasında yeralmış. İstanbul'da çalışıyor. Yazdığı ve bu satırların yazarı İsa Kayacan'a gönderdiği şiir ve yazılarda, Gölhisar'daki günlerinden, ders hocalarından, arkadaşlarından, ev sahiplerinden uzun uzadıya sözederek, bayramlarda yaşadıkları güzellikleri dile getirip yaren gecelerini, Altınyayla çıkışlı sipsi ustalarını, Çavdır ve Tefenni folklorunun- halk kültürünün özelliklerini sayfalara aktaran bir tanıtım elçisi olarak karşımıza çıkışı sevindirmektedir. Zafer Özdemirlerin sayısının artırılması konusunda Üniversitemiz yanında, tüm Burdurluların görevli olduğunu unutmamalıyız.

Dili benim dilim,
Sevinci benim sevincim,
Kederim benim kederim
Bunun için Burdur'u severim.
Sözü sözümdür,
Türküsü türkümdür,
Zeybeği zeybeğimdir,
Bunun için kıymetlimdir.
Zafer Özdemir (2008)

37- İsa Kayacan'ın, 31.12.2008 tarihi itibariyle yayınlanan 40 bin 350 makalesinin büyük bölümünde; müstakil veya makale içinde, Burdur folkloru, türkülerin öyküleri, Burdur çıkışlı THM sanatçılarıyla, mahalli sanatçıların kısa veya uzun biyografileri, yer yer fotoğraflarıyla, Ankara ve Burdur gazeteleri başta olmak üzere Türkiye genelindeki gazetelerde yayınlanarak, ilgili kamuoyu bilgilendirilmekte olup, bu konudaki yayınlar sürdürülmektedir. Ayrıca, Kayacan'ın yazılarında 62 bin 750 kez Burdur'dan sözedişi de bu değerlendirmeler arasında yeralmaktadır.

a- İsa Kayacan; Burdur folklorundan, halk kültüründen, haberlerinden oluşan makalelerini; Anayurt, Belde, Tasvir, Yarın, Olay, Sonsöz, 24 Saat, Gündem, Burdur, Yenigün, Burdurlu'nun Sesi, Tefenni'nin Sesi, Pınar, Ses-15, Oğuzeli, Zümrüt Rize, Van Postası, Vangölü Ekspres, Gaziantep'te Zafer, Kent, Yeni Söke, Şafak, Çoruh'un Doğduğu Yer, 7 Mart, Babaeski Söz, Hürfikir, Önder, Sorgun Postası, Yozgat, Fethiye, gazeteleri başta olmak üzere 350 dolayında gazete ve dergiye göndermekte, buralarda yayınlanan yazılarını ilgililere ulaştırma çalışmalarını sürdürmektedir.

E-BURDUR ŞİİRLERİNDE

Burdur Belediyesi kültür yayınlarının ilki olarak, 2005 yılında bu satırların

yazarı İsa Kayacan imzası ve "Şiirlerle Burdur" (96 say) adıyla yayınlanan kitapda yeralan pek çok şiirde, Burdur folklorundan söz edilmektedir. Bunlardan:

*Burdurumuz, Burdurlumuz, sanat ve edebiyat alanında, şiir dünyasından bakıldığında nasıl görünüyor, merak ettik ve **İsa Kayacan aracılığıyla değişik şairlerce** yazılmış şiirlerin mısraları arasında bir gezinti yaparak, bu gezintimizi sürekli hale getirmek istedik. (Sebahattin Akkaya-2005)

a- BURDURLU OLAN ŞAİRLER

1- Eren ardıç ezgileşir sazıma,
Tefenni'den su dol, yanan özüme,
Burdur zeybeğiyle kardeş dizime,
Sipsi sipsi teke zortlat bacaktan ***(İbrahim Zeki Burdurlu)***

2- Afyon, Antalya, Denizli, Merkezi,
Gazetesi var, Burdurun sesi,
Folklorunda oynar zeybek, efesi,
Ölürsem buralara, koydurun beni. ***(Osman Akkoç, 1988)***

3- Onikidir şu Burdur'un dermeni,
Hepimiz Türk, ne Rum var, ne Ermeni.
Arvallı önünde pınarlar harlar,
Çavdır hanlarının camları parlar.
Yayla yollarında biter naneler,
Vatan için er doğurur anneler. ***(Dr. İrfan Akay-1994)***

4- Hamit Çine'yi, mahalli sanatçılarını özledin mi?,
İnsuyunda Ali beyim türküsünü söyledin mi?,
Teke zorlatmasını, zeybeğini oynadın mı?,
Sen ne bilcen kahbemcik, benim Burdurumu ***(Çetin Bozcu-2002)***

5- Mutluluğun bir çimendir bastığın yerde biter,
Halk ve halk oyunların ayrılmaz ikili iken,
Kabak kemane, saz, zurna, sipsinle,
Tabiat cenneti Salda ve Sultan pınarlarınla,
Türkiye'min incisisin sen Burdur'um. ***(Sebahat Gümüş-2004)***

6- Uzağında, yakınında sipsisi,
Yanık yanık gelir incecik sesi ***(Osman Tekerci-2007)***

7- Gelin, gelin,
Burdur'da, türkü söyleyelim.
Curayla, sipsiyle, oynayan gülen,
Üç telli bağlamayla sazla,
Ağlayan gülen,
Sazların, sözlerin,
Gerçek sahipleri,
Koşun, koşun gelin, türkü söyleyelim. ***(Abdurrahman Ekinci, 2008)***

8- Folklorun bütün renklerini toplumsal yaşamında buluşturan Burdur; şiirlerin dillerinde, türkülerin ezgilerinde, resimlerin renklerinde, oyunların ritimlerinde dünyaya bir çığlık olarak yükseliyor ***(Ahmet Nejdet İIgün-2003).***

b- BURDURLU OLMAYAN ŞAİRLER

1- Folklorunun halılarına, kilimlerine nakışıyla,
Düğünlerde çalınan havaların, gönüllere akışıyla,
Al yanaklı, peçemli, kızların yürekleri yakışıyla,
Sen beni mestedersin, güzel Burdur'um ***(Celal Oğan-1992)***

2- Gölhisar'dan Toroslar'a varda dur,
Daha ötelere gidemez Burdur,
Artık çaresizdir "Sipsi" konuşur,
Çaresizi yazan, Türkü'sü boldur ***(Fuat Altun-1992)***

3- Dağlarında kış, ovalarında bahar,
Düğünlerde çalınır, Türkmen şarkılar,
Tabiat sanki senin koynunda yatar,
Gül kokan, efelerin kentidir Burdur ***(Selçuk Alparslan-1999)***

4- Asası var, Musa'sı var,
Ece Köylü İsa'sı var,
Derinden bir tasası var,
Üniversitesine kavuşmalı, Burdurlu (***Ekrem Doğan-2004)***

5- "Demir kargı" isimli sert kamıştan yapılan,
Ya da kartal kanadı, altı perde sipsiyim,
Gücünüz yetmez bana, susturamaz hiç kimse,
Yamacı'yla Kayacan; hasılı ben hepsiyim,
Burdur'da türkü türkü, duygu dolu sipsiyim. ***(Mustafa CeyIan-2004)***

6- Halk şairlerini, halk ozanlarını, yemeklerini, sonra;
Hamit Çine, Dr. İsa Kayacan'ı, Sümer Ezgü'yü, Ahmet Yamacı'yı,
Kayacan caddesini ve kütüphanesini,
Biliyor musunuz?. Ben biliyorum dostlar ***(Aysel Al-2004)***

7- Burdur türküleri yürek yakıyor,
Bak Hatçem denize, ekin ekiyor,
Hatçeyi görenler sevda çekiyor,
Teke zorlatmasında tek, sen varsın ***(Melahat Ecevit-2005)***

8- Aziziye dünyanın kültür yatağı,
Yörükler kurarlar, yayla otağı,
Yanık sipsi sesi, cura otağı,
Telin bir hoş Burdur, doyum olmuyor ***(Hilmi Özdemir, 2005)***

9- Gönüle can, saza cansın, tele can,
İyi ki varsın, iyi ki varsın, İsa Kayacan ***(Sadık Dağdeviren-2006)***

10- Bunca yıl çalışmış, örnek bir lider
Bir deryadır bilgin, ummana gider,
Burdur seninle hep, iftihar eder,
Bulunmaz bir eşin, İsa Kayacan. ***(Birdal Can Tüfekçi, 2007)***

11- Kuşları şakıyor Salda üstünde
Eşini Dirmil'de, yaylada bulmuş,
İnsuyu kaybolmuş, anılar yeri,
Dertliler dermanı, tellerde bulmuş. ***(Memduh Oğuz, 1990)***

12- Aziziyemiz folklorun anıtı,
Teke kültürünün kesin kanıtı,
Merak eden hemen alır yanıtı,
Oynamayan bulmak, zordur Burdur'da.

Avşarlar, Serenler çalınca hele,
Hele de Yârenler gelince dile,
Dokununca Halil curada tele,
Meydanlar zeybeğe, dardır Burdur'da. ***(M. Rasih Özbek, 2007)***

SİPSİNİN MERKEZİ DİRMİL (ALTINYAYLA)

Eskiden Balbura olarak bilinen, şimdiki adı Çolkayık olan yerleşim yerine defalarca gitmiş, özellikle büyük Roma döneminde Spansia döneminde yapılan çeşmenin ve o zamanki Kanlıkaya'dan, kayanın böğründen geçirilerek Şirlengiç, Sarıseki, Kemelimuar, Üçkavak, Eğri ardıç, Kazancı, Buruncuk, Örtülü, Epeni'deki toprakları sulayan suyu aradık. Bugün bu topraklar susuz; yazın çatlayan topraklardaki nohudu yolan nasırlı yarık ellere çare bulmayı hep hayal ettim. Bu nedenledir ki İngiliz arkeoloğun çalışmasına katılmıştım.

Harap edilmiş mezar taşları arasında dolaşırken ak dastarlı, elli yaşlarındaki Çamköylü teyzemiz, "Dağın arkasındaki Karaoluk yurdundaki süslü mezarları ve aslanlı kapakları görelim. On yıldır gidemedim; sizin sayenizde ben de gideyim." dedi ve dere boyu yola devam ettik. Karaoluk yurduna geldiğimizde teyzemizin eskiden gördükleri artık yoktu. Şurada şu vardı, burada bu vardı anlatmaya başladı. Anlatılanlara bakarsak altmışın üzerinde Roma dönemi mezar vardı. Çoğunu bizde biliyorduk; ama teyzemizin Anadolu toprağına sahip çıkışı, kaybolanlar için ah çekişi sanki ben Anadolu'yum diyordu.

Kaybolan aslanlı mezar taşlarını, Dirmil'in kaymakamı, komutanı, hâkimi, hekimi ilçenin meydanına götürmüş. Biz de bakalım, deyip yola çıktık. Bele geldiğimizde Kızlarsivrisi ile Kelebekli Dağı arasındaydık. Aradaki tepede sınır kavgaları olmuş. Benim babamın muhtarlığında epey yol kat edilmiş. Sonuç olarak güneşin baktığı yer doğusu Fethiye Karaçulha'ya, suyun aktığı tepenin öte yanı batısı Dirmil'e verilmiş. Tepesi aşağı sallandık; yeşilliler içerisinde, her türlü meyvenin yetiştiği bahçe anlarında sıra sıra selvilerin olduğu Dirmil'e geldik.

İlk önce meydandaki aslanları sayalım dedik. On iki tanesi var; gerisi yok. Aslında tarihî eserler bulunduğu yerde korunmalı ki gelecekteki araştırmalarda tarih doğru yazılabilsin. Ancak dağlarda korunamıyorsa, özellikle sütunların, aslanların, mezar kapaklarının, lahitlerin kırılıp taşın içinde antika denen değerli altın eşyaları arayan cehalet yüklü insanların olması dağlardaki eserlerin korunmasını zorlaştırmış. Çözüm olarak da taşınabilen eserleri yerleşim yerlerine taşımayı çare olarak görenler olmuş. Karaçulha Belediyesi'nin uyuması üzerine, sen sahip çıkmaz isen sahip çıkanlar olacaktır sözü gereği, Balbura'daki eserler Dirmil'e götürülmüştür. Fakat onlarca eserden sadece on iki tanesinin bulunması, gerisinin kayıp olması değişik soruları beraberinde getirmektedir.

Sonra asırlık kavak ağaçlarının altında gülen ve mutlu insanları aradık. Çok aradık; çünkü Likyalıların ilk ortaya çıkışları, devlet oluşları Dirmil'de olmuş. Eski adıyla Tirimile'de o zaman güler yüzlü, mutlu insanlar yaşarmış.

Selçuklu ve Osmanlı mimarisinin özelliklerinin görüldüğü yeni yapılan caminin arkasında demirci, kalaycı dükkanlarına geldik. Bakır kapları kalaylayan koca ustalar çıraksız, disiplinli, ahenk içerisinde çalışıyorlar. Ömürlerinin

sonunda sanatları gibi kendilerinin yok olup gideceklerini biliyorlar. Hemen yanında su için demir ırbık, süt için haranı, yemek için divan, çamaşır için kazan yapan ustaların alın terleri, sanki yaptıkları kap kaçağa verilen su idi.

Diğer dükkânda çan yapılıyor. Demir sacın kesilişi, dövülüşü, deri körüklerden gelen hava ile alevi artan pınar kömüründe ısıtılması, sonra suya cass deyi sokulması, daha sonra boynuzlardan yapılan dili takıp ses ayarının yapılması bir el maharetidir.

Sürüsünde koyunu, keçisi, sığırı, devesi artan çoban, eski çanını çan ustasına getirir ve aynısını ister. Çan ustası da tıpkı saza, curaya, kemana verilen ses düzeni gibi, çanda da ses ayan yapar. Sürüdeki bütün çanlar aynı ayarda uyum içinde ses çıkarır çobanın kimliği sürüsünden çıkan çan sesleriyle belli olur. Eğer yurtta, sazda,evde, sözde olduğu gibi çanların ses düzeni olmaz ise langur, lungur ses çıkarsa, çobana bu ardır. Halk çanları başka başka sürülerden çalmış, Dontlu çanı gibi düzeni bozuk, çanları çalmış derler. Bu hoş bir ad ya da lakap getirmez.

Obür dükkânlarda ev aletleri tara (tahra), nacak, keser, orak, tırmık, çapa, saban, hamıt ve kurtlarla boğuşan köpeklerin boyunlarına taktığı tasma, ustalar yaylalardaki ısrarla yaşamını sürdüren Yörükler için çalışıyorlar. Bundan da para kazandıkları için değil, dedelerinden, babalarından namlı ustalardan öğrendikleri yaşamın parçası haline gelen eserlerini ürettikleri için mutludurlar.

Dirmil'in hem tandır, hem de kuyu kebabı iyi olur. Hele kuzunun pınar odununda üç saat çevirerek kendi yağıyla döne döne kızartılması hoş olur. Yoğurtları ise küçük toprak kapta mayalarlar. Ters çevirsen bile koyun yoğurdu dökülmez. Zaten 'Koyu da olur koyun yoğurdu' diye türküler yakılmıştır. Sonra kar şerbeti, lokumu, yemesi içmesi bol ve tatlıdır. Pazarında satılan sebzelerde toprağın, suyun kokusunu hisseder tadını alabilirsiniz.

Dirmil'in çalgıları ve türküleri Teke Yöresi'nde hep dinlenir. Dünya, Antalya, Fethiye arası ve Denizli, Burdur ile Isparta 'ya uzanan Teke Yöresi'ni, Dirmilli Curacı Kadir'in çaldığı çörten boğazı, Kör Emin'in sazı ile ayrılık türküleri, Gara Mehmet, İsmail Evcil'in yurtların acılarını, sevdalarını, çığırır gibi, bağırır gibi ses çıkaran sipsisiyle tanır. "Şu Dirmil'in çalgısı", "Dirmilcik'ten gider yaylanın yolu", "Curacı da Kadir saz önünde kız oynatmış desinler" ve keklik ötüşlü türküleri çok namlıdır. Dirmil'de Curacı Kadir'in ayrı bir yeri vardır. Anlatılır ki, dağda ardıçların arasında, ardıcın dibine curasını denkmiş, yanındaki kadınla oynaşmaya başlamış. O anda dukuk kuşu ötmeye başlamış. Curacı Kadir kadını elinin tersiyle iterek uzaklaşıp curayı eline almış, curanın tellerinden dukuk kuşunun çıkardığı sesi çıkarmaya çalışmış. Muhabbeti de seven Curacı Kadir'in dostları da kendine göre vardı. Kezben Yenge türküsünü söze ve saza döken Curacı Kadir'den, Karaçulhalı Kadir Özdemir Kezben Yenge türküsünün aslını şöyle dinlediğini söyledi:

Kocası var kelden,
Çâşırı var kıldan,
Ne galır yerin var elden?
Muhtar mı oldun Kezben Yenge?

Ala golan belinde
Goduklu eşek önünde
Kel tara elinde
Oduna mı gediyon Kezben Yenge?

Penceresi var dilmeden
İnip gelir ilmeden
Fevziye kızı vermeden
Nereye gidiyon Kezben Yenge?

Dere maarın gülleri
Şak şak öter bülbülleri
Kezban yengenin kızları
Muhtar mı oldun Kezben Yenge?

Çayırlı Hatça'nın da manileri, yakıştırmaları hem ders verir, hem güldürür. Kızılyaka köyünün düğünlerinde kızların saçlarının zülüflerini salması, üçetek giymeleri, başlarında dastarı gıymanalı örtmeleri, döne döne, çöke çöke oynamaları, Osmanlı kadını edasıyla yürümeleri, Türk kadınının tarih boyunca değişmeyen asaletini yansıtıyor.

Dirmil, yayla bilinir ki yaylanın da yaylası vardır. Çıktık yine dağlara. Önce Fatma Muarı'na. Yörede çeşmelere, hele büyük çeşmelere muar deniyor. Fatma Muarı'nda beş adet, etrafı kargıyla örülmüş çadır kalmış. Çadırlar öyle temiz ki, süt dök yala; o kadar temiz. Toprağın bu kadar temizlendiğini burada gördüm.

Söğütlerin dibine kınalı koyunların birbirlerine sokularak yatmaları, muhtaçlığı, saflığı ve korunmayı simgeliyor. Karşı kayalarda keçilerin tek tek yüksekten aşağılara bakışı, gücü, kuvveti, çevikliği, özgürlüğü simgeliyordu.

Fatma Muarı'nı geçince Kadı Muarı'na geldik. Orada da birkaç tane çadır kalmış. Eskiden yüzlerce çadır varmış. Sanki son kalanlar öksüz ailelerin yetim çocukları gibi. Obadan yaşlı amca bize doğru geldi. Geri döndü karısına bağırdı, "Gıyzz! Bizim Iramazan gelmiş. Getir yoğurt çanağını" dedi. Sarıldık öpüştük.

Muğla'nın Ulası, Denizli'nin Çamelisi, Antalya'nın Korkutelisi ve Elmalısı arasında ne kadar Yörük yurdu, ne kadar çoban yurdu, Yörük çadırı varsa oralara gitmişimdir. Tam yirmi yıldır gardaş olmuş, dertlerimizi, acılarımızı, sevinçlerimizi paylaşmışızdır. Doğruluğu, mertliği, olgunluğu, sevdayı, insanda olması gereken bütün üstün meziyetleri gördüm ve en sonunda özet olarak; "Türk'ün tarifi şahsiyet, sevdası hürriyet" diyerek bu sözü kitaplarımın, dergilerimin başına yazdım. Dirmilli Yörük kadının eli kınalı elleriyle sağıp, ısıtıp, mayalayıp getirdiği tertemiz, koyu koyun yoğurdunu kaşık kaşık yedik. Gözlerimize can geldi. Helalleşerek yola devam ettik. *(**Ramazan Kıvrak** 'Yörük Obalarımız' adlı kitap. Genişletilmiş 2. Baskı, sayfa 71-75, 2008- Fethiye)*

F- BURDUR ÇIKIŞLI YAYINLARIN YENİLERİ (Yeni tespitler)

*Burdurumuz, Burdurlumuz, sanat ve edebiyat alanında, şiir dünyasından bakıldığında nasıl görünüyor, merak ettik ve İsa Kayacan aracılığıyla değişik şairlerce yazılmış şiirlerin mısraları arasında bir gezinti yaparak, bu gezintimizi sürekli hale getirmek istedik. (Sebahattin Akkaya-2005)

1- İlk Çağlarda Kurtuluş Savaşı'na Burdur Tarihi (Prof. Dr. Metin Özata,

262 sayfa, Umay Yayınları, 1. basım, Eylül 2009)

2- Zamanın Ötesinde Burdur Gezi Rehberi (Yusuf Erkan, 590 sayfa, İstanbul, 2008, Birleşmiş Yazarlar, Şairler ve Bestekârlar Derneği yayını)

3- Hamit Çine: Sazlı Sözlü Anılarım (217 sayfa, Burdur Valiliği, İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü yayını, Hazırlayan: Seyit Erdoğan, Kasım 2007- Burdur)

4- Gülhisarlı Halk Şairi Osman Akkoç: Seyit Erdoğan, 140 sayfa, Burdur Valiliği, İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü yayını, Kasım 2007 Burdur)

5- Dünü, Bugünü ve Yarınıyla Burdur: Hasan Duygulu, 90 sayfa, Burdur Ticaret ve Sanayi Odası Araştırma dizisi - 1, 1995)

6- "Burası Satırlar Nihayesi" Salih Urhan, İzmir'de 2008 yılında 102 sayfayla basılan kitap, Yeşilova ilçemize bağlı bir belde olan "Satırlar'ın değişik özellikleriyle anlatıldığı folklorundanda kesitlerin sergilendiği bu kitap, Salih Urhan hocanın önemli kitaplarından biri olarak hatırlanmalıdır.

7- Burdur Destanı- Bensiz olmaz (Prof. Dr. İsa Kayacan, Burdur Gazetesi, 18 Şubat- 25 Mayıs 2009, Özel yayın)

8- Teke Yöresi Folklor Araştırmaları' ve MAKÜ yazılarım: (Prof. Dr. İsa Kayacan, Özel yayın, 08 Mayıs 2009)

9- Hikayeleriyle Teke Yöresinin Başkenti Burdur Türkülerinden Bir Demet Çeşitleme (İsa Kayacan'ın Burdur'u, Burdur'un İsa Kayacan'ı ekiyle,) – (İsa Kayacan, Özel yayın, Ekim 2009)

10- Yitik Dünün Tanıkları (Kremna Gazetesi Sahibi İş Adamı Osman Oktay - (İstanbul ve Hasan Konu)

11- Oğuzhan'dan Doğan Şehir (Bucak - Hasan Konu Kremna Gazetesi Sahibi İş Adamı Osman Oktay - İstanbul)

12- Tefenni (Osman Gülmen - Fatih Şimşek, Tefenni Belediyesi Kültür yayın,Sistem Ofset- Ankara, 2009, 180 sayfa)

13- Burdur, Burdur Valiliği Yayını, 165 sayfa, İsmail Akgün Matbaası, İstanbul, 1955, Fiyatı 5 lira.

14- Burdur folklorunun duayenlerinden Hamit "Çine'nin Sazlı Sözlü Anılarım" adlı 200 sayfalık kitabı, Kasım 2007'de Burdur Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğünce yayınlandı. Bu yayın içinde, Hamit Çine'nin anıları ve Burdur folkloruyla ilgili verilen örnekler yeralmaktadır.

15- Ümit (Bir şehit annesinin gönül nağmeleri) Vesile Alyanak, şiirler, Burdur Valiliği Kültür hizmeti, Temmuz 2009 Burdur, 64 sayfa.

16- Mehmet Akif Ersoy, Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi İlk sayısı 2009'da yayınlandı. Hakemli olan Dergi Türkçe, İngilizce Ve Fransızca dillerinde Güz ve Bahar dönemlerinde yılda 2 kez yayınlanıyor.

17- Tarihi İpek Yolu Üzerinde Bir kent: Bucak: (Burdur - Bucak Belediyesi yayını, 108 sayfa, Ağustos 2009- EPAMAT Basım ve Yayıncılık Ltd. Şti- Ankara)

18- Burdur Geleneksel Giysileri ve Giysi Aksesuarları (Asuman Şenel, 214 sayfa, Burdur Valiliği İl Özel İdaresi katkılarıyla İl Kültür ve Turizm Müdürlüğünce bastırılmıştır. Dumat Matbaacılık- Ergazi- Ankara, 2009,)

19- Burdur Destanı 'Bensiz olmaz' (Prof. Dr. İsa Kayacan, Burdur Ticaret Odası yayını, 354 sayfa, Dilek Ofset Matbaacılık - Burdur, Ankara 2009)

20- Bekleyen Kent Burdur (Yusuf Erkan, Heyemola yayınları, Nisan 2010, 392 sayfa, İstanbul)

21- Kültürümüz içindeki Burdur doğumlulardan bir genelleme (Prof. Dr. *İsa Kayacan,* 24 sayfalık özel yayın - Haziran 2010)

22- Burdur'un Folklorik Eğlence Kültürü (Derl: Şükrü Hekimoğlu, Yazan, yayına hazırlayan: Ahmet Can, Burdur TSO yayını 5- Dilek Matbaası-Burdur, 168 sayfa- 2010)

23- Burdur (Burdur Belediyesi Kültür Yayını, 110 büyük sayfa, Ak Ajans Ltd. Şti. İzmir, 02.05.2010)

24- Tarihsel kültürel değerleri ve insanlarıyla Gölhisar (Kibyra) (Yusuf Erkan, Star Ajans Ltd.Şti. Bursa, Temmuz, 2010, 666 sayfa)

25- Burdur İli Kalkınma Düzeyi Araştırması: (Burdur Ticaret ve Sanayi Odası Yayını; 90 sayfa, Dilek Matbaası, Burdur, 2010)

26- Burdur TSO Dergisi: Burdur Ticaret ve Sanayi Odası'nca üç ayda bir yayınlanan (ortalama 36 sayfa) TSO'nun faaliyetlerinin yayınlandığı derginin Kasım 2010'da 18. sayısı yayınlandı.

27- Burdur'dan Kültür Yağmuru (Prof.Dr. İsa Kayacan'ın 129. kitabı, Burdur Belediyesi'nin 12. yayını, 432 sayfa, Burdur Gazetesi Baskı Tesisleri 01 Nisan 2011)

28- Tekelinin Dilinden, Telinden (1) (Abdurrahman Ekinci, İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Yayını: 6-554 sayfa, Burdur, 2010)

29- BUTSO - Çin Özel Gezi Rehberi: Yazan- Hazırlayan; Ahmet Can, 60 sayfa, Burdur Ticaret ve Sanayi Odası (Y. No: 7 -2011)

30- Karacaoğlan Geleneğinde Dirmil Güzellemeleri ve Öyküler (Halil Erdem, Yosun Ofset Matbaacılık, 110 sayfa, Ağustos 2011, Ankara)

31- Geçmişten Geleceğe Burdur Halk Kültürü ve Turizm Sempozyumu (2. Burdur Sempozyumu) Sempozyum bildirileri - İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü yayını (582 sayfa, Ankara, 2010)

32- Burdur Yöresel Yazma Oyaları. Yaşar Yapıcı Nalcı - İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü yayını (72 sayfa),

33- Burdur'un Tarihi Kent Dokusu. (Sade Şimşek Tolacı - İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Yayını (295 sayfa, Aralık 2011)

34- Unutulmayan Burdurlular. I. Sempozyum - Sempozyum bildirileri. Editörü: Mehmet Tanır. İl, Kültür ve Turizm Müdürlüğü yayını (260 sayfa, Aralık 2011)

35- Burdur "İl Rehberi" Türkçe, İngilizce, Almanca ve Rusça dillerinde. İl, Kültür ve Turizm Müdürlüğü yayını (144 sayfa, 2011).

G- "BURDUR'UN SAZ VE SÖZ USTALARI" İÇİN YAZILANLAR

1- "Burdur'un Saz ve Söz Ustaları" kitabıyla Dr. İsa Kayacan, yeni ve kalıcı bir eser daha hazırlamıştır. Kendi ilinin sanat, kültür adamlarının özgeçmişlerini, eserleriyle biyografi niteliğinde derli-toplu bir yapıt daha Türk edebiyatına ve Burdur halkına kazandırmıştır. Dr. İsa Kayacan'a yakışan bir eser ortaya çıkmıştır *(Abdülkadir Güler*, Söke Ekspres Gazetesi, 25.08.2005)

2- İsa Kayacan'ın "Burdur'un Saz ve Söz Ustaları"nı inceledim. Maşallah bu ne zenginlik! Burdurlular acaba Kayacan'ın bu hizmetlerinin ne kadar farkındalar?. Burdur'u bu kadar seven başka bir yazarları var mı? (*Nail Tan*, Burdur Gazetesi, 09.09.2005)

3- İsa Kayacan, kendisini Anadolu Basını'na, Burdur'un sanat ve folkloruna, dolayısıyla Türk Kültürü'ne adayan, derviş edalı bir şair, yazar, gazeteci ve gönül adamıdır. (*Osman Oktay*, Tasvir Gazetesi, Ankara, 14.09.2005)

4- Dr. İsa Kayacan'ın yeni eseri "Burdur'un Saz ve Söz Ustaları" zengin içerikli bir kitap. İsa Kayacan' ı yürekten kutlamalıyım. Bunu da Azerbaycanlı kardeşlerimizin deyişleriyle yapmak isterim. Eşg olsun size, İsa bey gardaşım. (Prof. Dr. İrfan *Ünver Nasrattınoğlu*, Yenigün Gazetesi, Burdur, 09.10.2005)

5- Ben İsa Kayacan'ın "İşte Hayatım" adlı kitabını okudum. O'nun çok çok manalı bir hayat yolu olduğunu öğrendim. Böyle de demek olur; ben İsa Kayacan'ın doğum yeri, Türkiye'nin en güzel mekânı Burdur'u bağrıma bastım. Eğilip toprağından öptüm. (*Kerimova Pervane Namıkgızı*-Bakü, Azerbaycan-2005)

GÜNÜN SÖZLERİ:

1- Gördüm ki Burdur; Teke Yöresinin Başkenti olmayı çoktan haketmiş (*Dr. İsa Kayacan* Burdur Çağdaş Gazetesi, 19.11.2005)

2- Burdur'un değerlerini akademik platforma taşıyan, toplumla bütünleşen bir üniversite olmak için çabalıyoruz. (MAKÜ Rektörü *Prof. Gökay Yıldız,* Kanal-15 Tv, Yenigün Gazetesi, Burdur, 21.04.2009)

3- Burdur, Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Kütüphanesinin zenginleştirilmesi için, değişik kanallardan bana ulaşan kitap ve dergilerin bilimsel ağırlıklı olanlarını; başlattığım MAKÜ Kütüphanesine aktarma gayretimi kesintisiz sürdüreceğim. *(İsa Kayacan).*

4- Dilimizi-güzel Türkçemizi; doğru, düzgün ve yerinde kullanma, kullandırma görev ve zorunluluğumuzu sürekli hatırlamalı; duyarlılığımızı koruyarak, özenti ve yanlışlıklar içinde bulunanları uyarmalı; konuşma, araştırma ve yayınlarımızla çevremize, çalışma alanlarımızdakilere örnek olmalı, yozlaşma ve dil kirliliğini önlemeliyiz. *(İsa Kayacan).*

5- Dünyanın neresinde Türk varsa, ellerimizi uzatmalı ve kucaklaşmalıyız. *(İsa Kayacan).* 18 Haziran 2010.

6- Söz ağızdan çıkınca dönmez. İnsan sözüyle yücelir, sözüyle küçülür. *(İsa Kayacan).*

7- Doğru ve başarılı çalışmanın sırrı; Hızlı çalışmak değil, dikkatli çalışmada saklıdır. *(İsa Kayacan).*

8- Sevgide, iletişimin kuralları işlemez / Gelirkende, giderkende izin istemez. *(İsa Kayacan).*

9- Karşılıksız sevmek; Boşa kürek çekmektir / Karşılıksız sevmek; Kadere boyun eğmektir. *(İsa Kayacan).*

10- Sevgi, bağlılık, hoşgörü; Nefret, kırgınlık, ayrılık iki düşmandırlar / Birbirlerini bitirmek, yok etmek için çırpınırlar / Ama ne ayrılırlar, ne de barışırlar. *(İsa Kayacan).*

11- Sevginin uzun ömürlü oluşu ve kalıcılığı, sevginin sevgiye bağlılığıyla yakından ilgilidir / Sevginin sevgiye bağlı olmadığı sevgiler, yıkılıp gitmeye, yok olmaya mahkumdurlar. *(İsa Kayacan).*

12- Gururla, sevgiyi yan yana getirmek, birlikte yaşamalarında ısrarlı olmak, cinayettir/ Bu cinayeti işleyenlerin sayısı, giderek artmaktadır *(İsa Kayacan)*

13- İhtiyacımız sevgi; kuru, gururlu ellerde yetişmez/ Bülbüller sevgi olmayan kuru dallara konsa bile, ötüşmez *(İsa Kayacan).*

14- Saltanat güçlüleri, yalakalarca öne çıkarılıp, alkışlanırken; Doğru ve mert insanların eleştirilerini dikkate almayan yalakaların, ömürleri kısadır. *(İsa Kayacan).*

15- Dostuna, arkadaşına, yoldaşına ihanet edip, bir pula satma. Bir gün sen de satılırsın/ Gönül birliği, güç birliği yaptıklarına, yerlere atma. Bir gün sen de atılırsın *(İsa Kayacan).*

16- Sevgi tatlısının üzerine gurur tozu dökerseniz, o sevginin tadı kaçar, her şey havaya uçar. *(İsa Kayacan).*

17. Gurur, kendini beğenmişlik, kırık plâk gibi bir yerlere takılıp kalmak; daha çok kadınlarda görülen, tedavisi olmayan birer hastalıktır. *(İsa Kayacan).*

18. Büyük aşklar, kara sevdalar; küçük ve basit duygulara feda edilir / Sonra pişmanlıklar içinde; "sevmesini bilemedik" diyerek ağıtlar yakılıp, gözyaşı dökülür. *(İsa Kayacan).*

19. İnsanoğlu için yaşamak; sağlığını korumak, zamanını yerli yerince tasarruflu kullanmak, verimlilik içinde, her şeyden zevk alıp, gurur ve kıskançlık kapılarından içeri girmeden, mutlu olmak, yakınlarına ve çevresine huzur ve mutluluk verebilmek olmalıdır. *(İsa Kayacan).*

Sayın İsa Kayacan, P.K.15 Aşağı Ayrancı-Ankara;

Üniversitemiz Teke Yöresi Halk Kültürü Uygulama ve Araştırma Merkezi tarafından 8 mayıs 2009 Cuma günü saat 14.30'da Üniversitemiz Konferans ve Sergi Salonu'nda düzenlenecek olan "Teke Yöresi Folklor Araştırmaları" konulu konferansın tarafınızın katılımıyla yapılması planlanmaktadır.

Söz konusu konferansın gerçekleştirilebilmesi için sizi, Üniversitemizde görmekten mutluluk duyacağımızı bildirir saygılar sunarız. (Prof. Gökay Yıldız-Rektör, Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Teke Yöresi Halk Kültürü Uygulama ve Araştırma Merkezi Müdürlüğü 24.04.2009-s.1796-Burdur)

Onur Belgesi: Sayın İsa Kayacan; Gazeteci-yazar kimliğinizle bir Burdur sevdalısı olarak TEKE YÖRESİ FOLKLOR ARAŞTIRMALARI'na göstermiş olduğunuz çaba ve duyarlılığa üniversitem adına teşekkür eder, başarılarınızın

sürekliliğini dilerim. Saygılarımla. *(Prof. Gökay Yıldız-Rektör-Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi-08.05.2009-Burdur)*

Sayın İsa Kayacan; P.K.15 A. Ayrancı-Ankara;

Üniversitemiz Teke Yöresi Halk Kültürü Uygulama ve Araştırma Merkezi Yönetmeliğinin 12. maddesi gereğince 3 yıllığına Merkez Danışma Kurulu Üyesi olarak seçilmiş bulunmaktasınız.

Üniversitemiz Teke Yöresi Halk Kültürü Uygulama ve Araştırma Merkezi'ne yapacağınız katkılardan dolayı teşekkür eder, görevinizde başarılar dilerim. *(Prof. Gökay Yıldız-Rektör,* Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Personel Dairesi Başkanlığı 15.06.2009-1533-2604-Burdur)

Teşekkür Belgesi : Prof. Dr. Sayın İsa Kayacan; Şahsınıza ait değerli kitapları Üniversitemiz Merkez Kütüphanesine bağışlayarak bu eserlerin gelecek nesillerle buluşmasını sağladığınız için teşekkür eder, saygılarımı sunarım. *(Prof. Gökay Yıldız,* Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Rektörü-22.02.2011 Burdur)

Sayın İsa Kayacan; Üniversitemiz Merkez Kütüphanemize göndermiş olduğunuz kitaplar teslim alınarak, okuyucularımızın hizmetine sunulmuştur.

İlginize teşekkür eder, saygılar sunarım, *(Ek, kitap listesi, Prof. Dr. Halil İbrahim Gökce Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Rektör a.Rektör Yardımcısı, Burdur, 751-08 Şubat 2012)*

İmparator Hadrian Büstü, M.S.2.yy

Marcus Aurelius Büstü, M.S.2.yy

Mesis Heykeli M.S.:yy.

Sagalassos kazılarında bulunan aşk ve şarap tanrısı

Sagalassos kazılarında ortaya çıkan kent merkezi

ONBİRİNCİ BÖLÜM

BURDUR HALK FIKRALARINDAN ÖRNEKLER

Merkezi Denizli'de bulunan ve kısa adı EGAY-DER olan Egeli Araştırmacı ve Yazarlar Birliği'nce 17-19 Eylül 2004 tarihlerinde Denizli'de düzenlenen "III.Uluslararası Türk Medeniyetlerinde Sözlü Kültür Geleneği (Fıkralar) Sempozyumu'na sunulan 25 bildiriden birisi de "Burdur Halk Fıkralarından Örnekler" başlığıyla bu satırların yazarı İsa Kayacan'a aitti.

Ocak 2005'de, yukarıda sayısı belirtilen bildiriler, Şükrü Tekin Kaptan'ın yayına hazırlaması, A.Kadir Uslu'nun kapak tasarımıyla ve 254 sayfayla merkezi ankara'da bulunan Kültür Ajans Tanıtım veOrganizasyon Ltd.Şti.'nin dizgi ve mizampajından sonra, Denizli'deki Bilal Ofset Tesislerinde kitaplaştırıldı.

Anılan kitabın 125-130'ncu sayfalarında yeralan İsa Kayacan(Türkiye, Gazeteci-Araştırmacı-Yazar) imzasıyla yeralan fıkralar şöyle sıralandı:

Burdur halk fıkralarından örnekler:

Fıkralarla anlatılanların, ortaya konulanların anlamı olanlar, kalıcılıklarını kendileri yaratır,kendileri sağlarlar.

Bu halk fıkraları arasında, okuyunca, dinleyince tebessüm ettiklerimizin, kahkaha attıklarımızın, düşünüp ders alıp, sonuç çıkardıklarımızın sayıları az değildir. Türk Dil Kurumu'nun Türkçe Sözlüğü'nde; Fıkra: "kısa ve özlü anlatımı olan, nükteli, güldürü hikaye" olarak ifade ediliyor. Buyrun efendim:

1. Pekmezin beş para etmez:

Yörüğün biri uzunca aradan sonra Burdur pazarına gelmiş. Kunduracılar çarşısından geçerken gözüne kunduracıların derileri yumuşatmak için deri bastırdıkları kazanlara ilişmiş. Adam kazanın içindekini bilmeden, rengi benzediğinden, bunların pekmez kazanı olduğunu düşünmüş ve dükkan sahibine sormuş :

Usta pekmez kaç para?

Valla okkası 2 lira

Bir deneyelim o zaman

Al şu tası. Daldır. Yörük tastan bir yudum içmiş, yüzünü buruşturmuş. Ve demiş ki;

Usta bizi birşeyden anlamıyor sanma. Pekmezin beş para etmez.

2. Gali demeyelim :

İki Burdur'lu trenle İstanbul Haydarpaşa'ya gitmişler Ancak konuşmalarını düzgün bir İstanbul Türkçe'si ile sürdürmek arzusu içinde, biri ötekine seslenmiş.

Gali demiyelim gali. İstanbl'a geldik gali.

3.Kalıpsız:

İnar (Yayla beli) köyünden bir adam Burdur'a pazara gelmiş. Ayakkabı alacak, ancak ayağına uygun boyda bir takım bulamamış. Sonunda satıcı da pes etmiş ve demiş ki,

Amca amma da kalıpsızmışsın.

Bizimki dükkandan ayakkabı alamadan çıkmış ama bu kalıpsızsın lafına fena bozulmuş. Burdur'dan otobüse binmiş, köy girişinde inmiş. İnar köyünde yüksekten bakılınca Burdur ve göl ayaklarınızın altında kalır. Bizim köylü bir kayanın üstüne çıkmış ve ayakkabı satıcısına haykırmış;

Sensin kalıpsız.

4. Traktör suyla çalışsaydı:

Kurna köyünden biri bir traktör almış. Depoyu bir doldur. Iki doldur cebinden mazot parası çıktıça zoruna gitmeye başlamış. Bir gün depoya yarı yarı su ile doldurmuş basmış kontağa tarlaya doğru sürmüş. Derken yolda traktör hoplamış zıplamış ve durmuş. Adamcağız sağına soluna bakmış son çare Burdur'dan bir traktör ustası çağırmış. Usta epey araştırdıktan sonra bir full olan depoya bakmış.

Amca bunun içine su girmiş.

Evet ben doldurdum.

A be amca bu traktör hiç su ile çalışır mı?

Biliyorum. Ya çalışsaydı amma, nasıl da kar ederdim.

5. Otobüsü kaçırınca:

1970'li yıllarda Kozağaç-Ambarcık köyünden birisi Hacca gitmek ister. O yıllarda otobüs ile seyahat edildiğinden Burdur, Konya, Urfa ve Cilvegözü gümrük kapısından Suriye'ye geçilirmiş. Adamcağız gümrük çıkışı sırasında tuvalete gidince otobüsü de kaçırmış. Epey bir şaşkınlıktan sonra kendini toparlamış ve oradakilere sormuş :

Bu otobüs buradan mı geri gelecek?

Evet

Adamcağız hacıların geri dönmesini orada beklemiş. Bu arada sakalı da epeyce uzamış. Dönüş vakti gelince gelen hacılardan biraz tespih, zemzem suyu ve hurma almış,. Aynı otobüs ile Burdur'a geri dönerek köyüne gitmiş.

Köyde hoş beşten sonra anılarını soranlara çok güzel geçtiğini, Burdur'dan çıkıp Cilevegözü'ne kadar olan mesafeyi en ince ayrıntılarına kadar ve hatta saati saatine uzun uzun anlatırmış.

Peki hacım, ilerisinde Mekke-Medine'den anlatsana? diyenlere ise adamcağız çaresizlik içinde elini yelpaze gibi sallayarak,

Hölühölühölühölühölühölühölüüüüüüüüüüüüüüüü, deyip geçiştirirmiş.

6. Biz her gün yiyoruz:

Tefenni, Guluman (Yeni adı Belkaya) köpüne bir gün Kaymamak inceleme gezisine çıkar. Uzun yıllar sorunda bir devlet büyüğü gören köylüller öğle yemeği olarak bir kuzu kebabı çevirirler.Sofraya oturan Kaymakam ve arkadaşları afiyetle kuzuyu yerlerken, köylülerden kimse sofrada yer almayınca, kaymakam davet eder:

Ağalar gelin siz de yeyin.

Kaymakamla aynı sofraya oturmayı kendilerine uygun görmeyen köylülerden birisi hemen cevabı yetiştirmiş.

Afiyet olsun Kaymakam bey, biz her gün yiyoruz.

7. Dana pabuç yemez ama :

Yıllar önce Bayındır köyünü bir ağa ziyaret etmiş. Günlerden Cuma günü ve ağa camiye gitmiş. O yıllarda ayakkabı yok ve herkes çarık giyiyormuş. Bizim ağa iskarpini (Kundura ayakkabı) çıkarmış, cami girişine koyup içeri en öne gidip oturmuş. İlk çıkan köylü gençlerden birisi, geçerken iskarpini ayağına denemiş uygudunu görünce de çıkarmadan evine gitmiş.

Ağa çıkınca bakmış ayakkabının yerinde yeller esiyor. Sormuş etrafındakilere;

Yahu benim pabuçlar nerede?

Şakacı bir ihtiyar cami avlusunda ot yiyen danayı göstererek,

Dana yedi ağam, demiş. Ağa olayı anlamış ve döktürmüş;

Bayındır Bayındır/İnsanları hayındır/Dana pabuç yemez ama/Bu bana bir oyundur.

8. Meh…. Meh…

Çeltiçi ilçesine bağlı Yukarı Sülemiş (Kartalpınar) köyüne bir gün Aşağı Sülemiş (Güvenli) köyünden bir heyetin ziyaret etmesi gündeme gelmiş. Yukarı Sülemiş'liler dağ köyüne yerleşik Yörükler olduğu için nazik ve kibar konu-

şamayız. Gelen heyete rezil oluruz, endişesi taşımaya başlamışlar. Aralarında biri, Aşağı Sülemiş köyünden geçen yıl taze bir gelin geldiğini ve bu çay ikramını ona yaptırırlarsa daha nazik düzgün konuşacağını anlatır. Köyün ileri gelenleri bu fikri beğenir ve uygulanır.

Aşağı Sülemiş köyü heyeti gelir. Hoş beşten sonra çay ikramı için gelen gelin herkese çayı veri "meh meh" diyerek oradan ayrılır.

9. Penaltıdan gol atılınca :

1970'li yıllarda Burdur spor ile Isparta spor arasında oynanan maçlar çok fanatik geçerdi. İki komşu şehrin futbolcu taşıyan otobüsleri taşlanır ve büyük kavgalar yaşanırdı. Burdur'da oynanan yine öyle bir maçta hakem penaltı vererek Burdurspor'un gol atmasını sağlar, buna bozulan İspırta'lı taraftarlar itiraz etmek için bağırırlar:

Saymeyooooz, saymeyooooooz…..

Hemen ardından Burdurlu taraftarlar öfkeyle bastırır;

Sayceniiiiiiiiiz, sayceniiiiiiiiiz.

10. Anlarsın ya:

Tefenni Beykök kasabasından Ahmet adında bir adam varmış. Arkadaşları ona "Makas Ahmet" lakabını takmışlar. Makas Ahmet aşağı, Makas Ahmet yukarı. Adam içinden kızarmış, ancak belli etmemeye çalışırmış.

Günün birinde bizim makas Ahmet evlenmiş. Fakat karısı da bir süre sonra, Makas Ahmet şunu al, makas Ahmet şunu getir diye seslenmeye başlamış. Bir gün Ahmet:

Bak hanım, arkadaşlar diyor bir şey söylemiyorum. Ben aslında bu lakaptan kıl kapıyorum. N'olur sen söyleme. Yoksa bir gün fena yapacağım. Hanımı gülmüş geçmiş ve aldırmamış. Hiçbir şey olmamış gibi lakabı ile hitap etmeye devam etmiş. Ancak bir gün bizim makas Ahmet'in sabri taşmış. Hanımını bir güzel dömüş. Ağız, burun kan içinde kadıncağız yerlerde ama yine de elini yumruk yaparak kaldırmış, işaret parmağı ile orta parmağını uzatarak açıp kapamış, açıp kapamış ve "Anlarsın ya" diye seslenmiş.

11. Rütbe farkı:

Yıllar önce Burdurlu' bir Albay hakkın rahmetine kavuşmuş. Ulu camide kılınacak cenaze namazının ardından kaldırılacağı selasıyla duyurulmuş. Cenaze namazı sırasında sivil ve askeri erkan bir araya gelir ve saf tutar. Namazdan önce müezzin cemaate sesle seslenir.

Er kişi niyetine, er kişi niyetineeee.

Hemen ön sıralardan sert bir uyarı gelir

Hoca Efendi, o bir Albaydı. Er değil.

12. Aman bir şey söyleme:

Yıllar önce Karamanlı İlçesinde yaşanan bu olayda komşunun komşusundan bir isteği vardır. Evin dıştaki büyük kapıyı aralayan adam, ev sahibine seslenir.

Osman dayııı. Sana eşek diyeceğim. Osman dayı ne demek istediğini bilir fakat anlamamazlıktan gelir.

Aamat, deyorsun ya daha nasıl olacek. Gir ahıra eşşeği de al, ineği de. Yeter ki bana bi şey deme.

13. Accık daha okuyup :

Çocukluğumda, Orman Muhafaza Memurlarınnı, köylü güzerindeki etkisinin gösterilişi olarak, "Aççık daha okuyup, ormancı olmakla" ilgili bir hikaye anlatılırdı. 2002 yılında Çağdaş Halk Ozanımız ve folklor araştırmacısı Osman Akkço bu hikaye ile ilgili bir anlatım metni gönderdi. Burada şöyle deniliyor:

"Aççık daha okuyup Ormancı olmak" deyimi kesin olmamakla birlikte, Burdur Dirmil (yeni adı Altınyayla) ilçesinin Maşta köyünde geçer. Bu köye, 1963 yılında Burdur Valisinin yolu düşer ve köyün girişinde, arabası çamura saplanır. Hiç kimse kurtarmaya gelmez.

Oğlum, sen neyin nesisin?

Vali, Maşta'lı yaşlı ninenin elini öperek,

Ben Valiyim teyzeciğim der.

Köyünde ormancıdan başka bir memur, devlet görevlisi görmeyen, bilmeyen nine bu cevabı alınca şöyle karşılık verir:

A benim gözel olum. Aççıcık daha (biraz da) okuseydin de, ormancı olseydin ya.. İşte o zaman senin arabanı çıkarırlardır.

Ben İsa Kayacan olarak bu hikayenin doğruluğunu biliyorum. Ama unvanı belirtilen mülki amirin, Vali değil de Kaymakam olduğunu, arabasının çamura saplanmasından sonra değil de, normal köy içindeki gezintisi sırasında bu yaşlı nineyle karşılaştığını, bu cevabı aldığını hatırlıyorum.

14. Sürüm sürüm sürünsün:

Bilindiği ve görüldüğü gibi, fıkralar değişik vesilelerle ortaya konuyor. Bir bakıyorsunuz bir toplantıda, bir bakıyorsunuz yolda yürürken, bir bakıyorsunuz köyde komşular arasındaki konuşmalarda, sohbetlerde…

Sonra, gazete sütunlarına taşınan haberlerle belgeleniyor bu fıkraların pek çoğu, Burdur Gazetesinin 18.05.2004 tarihli sayısında yayınlanan bir haber, o tarihten itibaren fıkralaşmış. Birlikte okuyalım:

Engelli öğrencilerden Vali'ye: "Sürüm sürüm sürünsün."

Burdur Eğitim Uygulama Okulu ve İş Eğitimi Merkezi öğrencilerinin, hazırlamış olduğu okul gecesinde, Hüsnü Bayer Spor Salonu tıka basa doluydu.

Zihinsel Engelliler Futbol Şampiyonası için, Burdur'a gelen futbolcular, anneler, babalar, İş Eğitim öğrencilerinin gösterilerini, ayakta alkışladılar. Gösterilerin bir bölümünde bir gurup öğrenci sahnede yerlerini aldılar. Sırayla mikrofona gelip: "Müdürümüz sürüm sürüm sürünsün, öğretmenlerimiz sürüm sürüm sürünsün, Sayın Valimiz de sürüm sürüm sürünsün" dediler.

Bu esnada salonda buz gibi bir hava esmeye başladı. Dinleyiciler, bu öğrenciler ne söylediklerini biliyorlar mı der gibi, birbirlerinin yüzüne bakmaya başladılar. Tab bu sırada bir öğrenci, üzerinde "Sürüm Kolonyaları" yazan bir dövizle sahneye çıkınca seyirciler kahkahaları koyuverdiler. Gecede bu espri gibi bütün gösteriler fevkalade anlamlı, fevkalade güzeldi.

Burdur Eğitim Uygulama Okulu ve İş Eğitim Merkezi öğrencilerinin hazırlamış olduğu okul gecesinde, öğrenciler, profesyonellere taş çıkartacak güzellikte pleybekler, step gösterileri, dans gösterileri ve kına gecesi sergilediler.

15. Hadingali; Köseoğlu yolcuları:

Şehirlerarasında çalışan otobüs modellerinin çok düşük olduğu, otobüslerde sigara içildiği, yolculuğun yorucu ve sıkıntılı olduğu 1960'lı yıllar.

Burdur'dan hareket eden "Köseoğlu" firmasına ait otobüsün şoförü bir tesisde mola verir. O günlerde anons sistemi olmadığı için, mola sonunda otobüsün ön kapısında dikilen muavin yüksek sesle birkaç kez bağırır:

-Hadin gali Köseoğlu yolcuları... Hadin gali gediyoz. Hadin gali Köseoğlu yolcuları.

16. Gocuman gocuman kutular:

Gazeteci- Yazar İsa Kayacan'ın anlattığına göre; 1940- 1950-1960'lı yıllarda İsa Kayacan'ın doğum yeri olan Ece köyünde Topal Hüseyin lakabıyla bilinen Hüseyin emmi; O yıllardaki Ankara ve İstanbul radyolarındaki THM yayınlarını dinler ve;

- Saz çalıp Türkü söyleyenler bu radyonun içine nasıl sığıyolar acaba? diye sorup cevap ararken;

- Bu ses sahipleri, radyonun içinde değillerdir. Yayın yapılan yerdedirler, cevabı üzerine daha da ileri giderek, farklı biçimde;

-Siz sığmazlar deyin bakalım. İlerde gocuman gocuman kutuların camları içinden çıkıp çalıp çığıranların hepsi görülcek. Belki ben görmem emme siz görürsünüz, görürsünüz, derken Hüseyin Emmi'nin geleceğin televizyon yayınlarından haberi varmıydı dersiniz?

17. Çeketimi satarım, yalın ayak., başı kabak koşarım:

Burdur'da bir Üniversite kurulmasıyla ilgili çalışma ve beklentiler yıllarca sürer .Hatta isim konusunda değişik görüşler ortaya konur, tartışmanın boyutları yükselir.

Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi adı, en doğru olanıdır. Çünkü; Mehmet Akif Ersoy, Hem İstiklâl Marşımızın şairi, hem de l.dönem Büyük Millet Meclisinde Burdur Milletvekilleri arasında yeralmıştır.

18 Mart 2006 tarihli gazeteler, yeni kurulan 15 Üniversite arasında, Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesinin de bulunduğunu yazar.

Isparta, SDÜ Rektörü Prof.Dr. Metin Lütfi Baydar, Mehmet Akif Ersoy Üniversitesine kurucu rektör olarak atanmasıyla işe başlanır. Rektör Yardımcılığına Eğitim Fakültesi Dekanı Prof. Gökay Yıldız getirilirken, Üniversite Genel Sekreterliğine öğretip görevlisi Hüseyin Göz atanır.

Rektör Metin Lütfi Baydar başkanlığında yapılan ilk toplantıda senato ve yönetim kurulu oluşturulur.

Üniversitenin yapılanması toplantıları başlar. Toplantılara, merkezdeki sivil toplum kuruluşlarının temsilcileriyle, milletvekili, Vali, Belediye Başkanı ilçelerin Kaymakam ve Belediye Başkanları katılır. Bu toplantılarda ilginç görüşler ortaya çıkar.

Yüksek Okulların ilçelerde kurulması talepleri ilk sırada yer alır.

Çavdır Belediye Başkanı Mustafa Uysal'ın Çavdır'a bir yüksek okul kurulması için: -"Biz okuyamadık, çocuklarımız okusun istiyorum. Bunun için ceketimi satmaya hazırım. Yalınayak, başı kabak koşmaya hazırım" sözleri ilgiyle karşılanır.

Konuşmasını bitirip kürsüden inen Çavdır Belediye Başkanı Mustafa Uysal hazırladığı dosyayı Rektör Baydar'a takdim eder.

Rektör Baydar, ince bir espriyle Başkan Uysal'a;

-"Ceketi de alayım" der. .Espri, Başkan Uysal'ın ceketini çıkarmasıyla daha ilginç hale dönüşür.

Tek Başına Zeybek Oyunu

Bu satırların yazarı İsa Kayacan olarak, sık sık söylediğim ve gazete sütun, sayfa ve manşetlerine geçen "Zeybeği tek başına değil, toplu oynadığımızda Burdur 'un sesi duyulur"la ne söylemek istiyorum:

Zeybek oyunu, toplu oynanırsa ses verir. El, parmak sesleri, diz vuruşlar duyulur. Bunun karşılığı olarak, Burdur'llu, toplu çalışma yerine, ferdi çalışmayı, tek başına hareket etmeyi sevdiği için, Burdur'un ve Bıırdurlu'nun kalkınması istenilen ve beklenilen noktalara ulaşamamaktadır.

Dr. OSMAN KÖSEOĞLU'DAN DÖRT BURDUR FIKRASI

Burdur fıkralarını gündeme taşıyan, Burdur merkezde yaşayan yeğenim gazeteci-teknoloji uzmanı Hüseyin Kayacan. Bendenizin de birkaç fıkralık ilavem oldu. Bursa'da yaşayan, hemşehrim uzman Veteriner Dr. Osman Köseoğlu bana kendisinin derlediği, ürettiği dört yeni Burdur fıkrası gönderdi. Bunlar sırasıyla efendim:

18- Gayna cavirin bazari gayna.. çuvaldizi bulan buldu:

Burdur'un çevre köylerinden birinde yaşayan bir delikanlı, Çavdır pazarına gider. Vakit erken olduğundan, Pazar yerine satıcılardan, alışverişçilerden henüz gelen-giden yoktur.

Geçen haftaki satıcılardan birisinin düşürdüğü, kaybettiği bir çuvaldız bulur ve kuşağına iliştirir delikanlı. Pazarcılar gelinceye kadar, o tarihlerde aynı gün 600–700 metre yukarıda, yüksekçe bir yerde kurulan, hayvan pazarına giden, hayvan pazarını geçerken aşağıdaki pazar yeri kalabalıklaşmaya başlar.

Bizim delikanlı herkesin, bulduğu o çuvaldızı aradığını zannederek; "Gayna cavırın bazarı gayna, çuvaldızı bulan buldu" diye söylenir.

19- Hirli kerhaneci olmasan,

g. tüne bu çapıt dolanmış kazığı sokmazlardı:

Her pazartesi, Burdur'a bağlı Çavdır'da pazar kurulur. Çavdırlıların su gereksinimlerini mahalle çeşmelerinden karşıladığı yıllardır. Pazara gelenler ise ya testi ile su satarlar, kar şerbeti satanlarla veya pazara yakın su sarnıcıyla ihtiyaçlarını giderirlerdi.

Sarnıç, Çavdır'ın birkaç km. yukarısındaki Karaköy'den gelen ve gecenin ayazını yemiş derenin ayazını yemiş, derenin suyu ile sabah olmadan hayırseverlerce doldurulurdu. Musluğun henüz yaygınlaşmadığı dönemlerdir. Tas yerine de ağaçtan oyulmuş, saplı 'susak' denilen bir kap kullanılmakta, sarnıçda musluk görevini kazık biçiminde bez dolanmış bir tıkaç görmektedir.

Bir elinde susağı alıp hafifçe çömelerek tıkacı diğer eliyle çekince dopdolu olan sarnıçtan fışkıran suyla üstü başı fena halde ıslanan köylünün, öfkeyle: "Hırlı kerhaneci olmasan, G.tüne bu kazığı sokmazlardı" şeklindeki seslenişi, dikkat çekicidir.

20-Kumandanim beni döğecekseniz döğün de:

Geçmiş yıllarda, Burdur'un Tefenni ilçesine bağlı köylerden birinden, saf biri şahitlik için karakola çağırılır. Köylülerden birisi ona;

-"Karakola geleni, niçin çağırırlırsa çağrılsın, kesinlikle döğmeden bırakmazlar" diye hatırlatmada bulunur.

Şahitlik için karakola giden bizim köylü, çağıracaklar diye ikindiye kadar

bekler. Ne çağıran var, ne döğen. Sonunda onbaşının karşısına hazırolda dikilir:

- "Başefendi, beni döğcekseniz döğünde, köyüme döneyim. İşim, kaydım var benim" diyerek bekleme süresini sonlandırmak ister.

21-Yumurta için karı mı döğülür-ben hem akını yerim hem sarısını:

Burdur'un, Tefenni ilçesine bağlı Başpınar köyünden tarla komşusu iki çiftci, ilkbaharda öküzlerini karasabana koşmuşlar, tarlalarını sürmektedirler. İkisinin de kuşluk azıklarını, birinin çocuğu getirmiştir. Öküzlerini dinlendirmek için otlağa salıyorlar.

Eşleri ikisine de ikişer yumurta ile birer demetcik soğan göndermişler. İkisi de sonradan rahmetli olanlardan uyanık Ali dayı;

-"Eve varınca ben bu karının kemiklerini kırmazsam, banada Ali demesinler. Benim, yumurtanın akını hiç sevmediğimi bildiği halde gine yumurta yollamış" diyerek kükremiş.

Safça olan Mehmet amca, "Oğlum Ali, ben yumurtanın hem sarısını yerim, hem akını. Zararı yok, sen sarılarını, ben de aklarını.. İnsan yumurta akı için karısının kemiklerini kırmaya mı kalkar" diye cevap verir. (Haziran 2009)

KAYNAKLAR:

1) Dr.İsa Kayacan'ın, değişik gazetelerde yayınlanan araştırmaları,

2) Hüseyin Kayacan'ın derlediği ve değişik gazetelerde yayınladığı fıkralar (Burdur)

3) Burdur Gazetesi, 18.05.2004 (Haber)

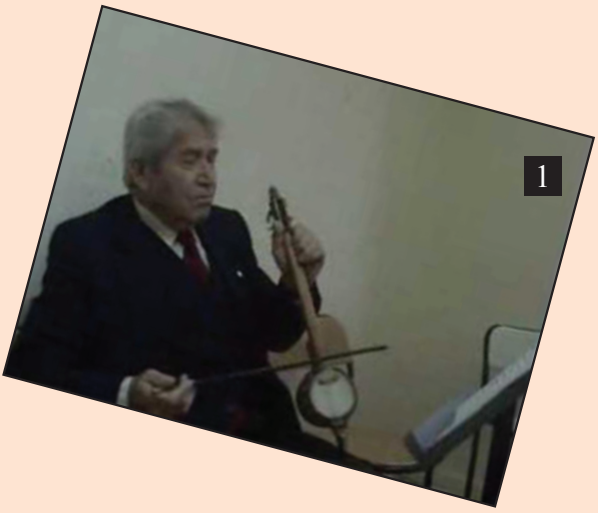
İsa Kayacan'ın makalelerinin yayınlandığı Gazeteler: 1- Belde Gazetesi (Ankara, 2, 3, 4, 5, Mayıs 2009 - 11 Eylül 2009) 2- Anayurt Gazetesi (Ankara, 11, 12, 14, Mayıs 2009), 3- Yenigün Gazetesi (Burdur, 8, 9, 10 Mayıs 2009) 4- Yeni Söke Gazetesi (7, 8, 9, 11 Mayıs 2009), 5- 24 Saat Gazetesi (Ankara 1, 2, 3 Haziran 2009), 6- Van Postası Gazetesi (26, 28, 29 Mayıs 2009), 7- Gündem Gazetesi (Ankara, 5, 8, Haziran, 20 Ekim 2009)

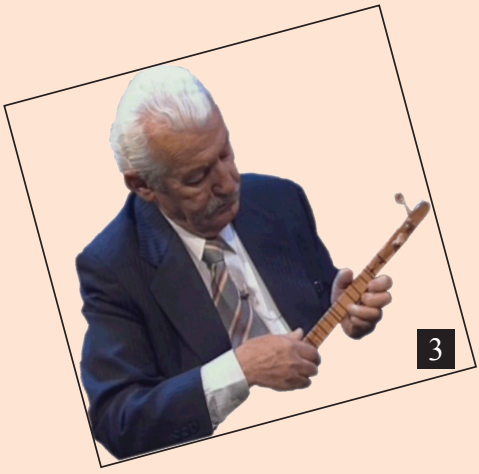
Kavaklı Rum Kilisesi

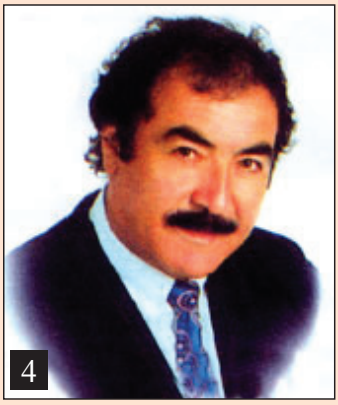

Susuz Han Portalı

1

2

3

4

5

1- Salih Urhan
2- Ahmet Yamacı
3- Hamit Çine
4- Rıza Yağız
5- Sümer Ezgü

ONİKİNCİ BÖLÜM

"ECE KÖYÜ Prof. Dr. İSA KAYACAN KÜTÜPHANESİ" GÖRKEMLİ BİR TÖRENLE HİZMETE AÇILDI

TEFENNİ'NİN SESİ

Ece Köyü'nde

Prof. Dr. İsa Kayacan Kütüphanesi

Gazeteci Kayacan'ın adına kütüphane

Ece Köyü Prof.Dr. İsa KAYACAN Kütüphanesi

Ece Köy Halkına hediye edildi

Kurdalesi kesilen Kütüphanede 7 bin 635 kitap, ansiklopedi, Antoloji ve dergi bulunuyor

Burdurlu Gazeteci - Yazar İsa Kayacan doğduğu köy olan Tefenni Ece köyüne kütüphane yaptırdı.

*** Gazeteci-Yazar İsa Kayacan'dan kalıcı ve anlamlı bir kültür hizmeti daha…**

** İsa Kayacan, doğduğu köye kütüphane kazandırdı.*

*** "Ece Köyü Prof. Dr. İsa Kayacan Kütüphanesi" 7 bin 635 kitap, ansiklopedi, antoloji ve dergiyle hizmete açıldı.**

** İsa Kayacan'ın Burdur ağırlıklı olmak üzere yurt içi ve yurt dışındaki değişik kuruluşlara bağışladığı kitap sayısı toplamı 28 bin 895'e ulaştı.*

*** Aynı gün "İsa Kayacan Sokağı" nın da açılışı yapıldı.**

BURDUR (Ece Ajans-01 Kasım 2008) İnsanın, doğup büyüdüğü yere, buradaki hemşehrilerine hizmet etmesinin utluluğunu yaşayanlar çok iyi bilirler.

Bu satırların yazarı İsa Kayacan olarak, 2007 yılının Eylül ayında verdiğim karar sonucu, doğup büyüdüğüm Ece Köyü'ndeki kütüphanenin açılışını Burdur Valisi sayın İbrahim Özçimen 01.11.2008 tarihinde gerçekleştirdi. Ece Köyü Muhtarlığı kararıyla fiiliyata dönüştürülen "İsa Kayacan Sokağı" da aynı tarihte hizmete açıldı.

ECE KÖYÜNDE BAYRAM VARDI.

Açılış davetiyesinde 6 bin 250 olan kitap ve dergi sayısı, Ankara'daki kitapsever dostlarımın katkısıyla açılış öncesi 7 bin 450'ye ulaştı. Açılış günü, törene katılan Ünal Şöhret Dirlik, Recai Şahin, Birdal Can Tüfekçi, Cahit Yargıcı, Ramazan Kıvrak, Sabahat Gümüş, Osman Tekerci, Müzeyyen Düdük ve Ahmet Can'ın getirdikleri 185 kitap, dergi ve ansiklopediyle kütüphanede bulunan ya-

yın sayısı 7 bin 635'e ulaştı. Yani, "Ece Köyü Prof. Dr. İsa Kayacan Kütüphanesi " 7 bin 635 kitap, dergi, antoloji ve ansiklopediyle tarım, çiftçi, yerel yönetim, gezi, anı, biyografi, dergiler, roman, hikâye, şiir, edebiyat, dini kitaplar, Atatürk, çocuk kitapları, yabancı, ansiklopedi, İsa Kayacan, gibi bölümlere ayrılarak genel bir düzenlemeyle hizmete açıldı.

İsa Kayacan olarak, kütüphanenin açılışına kadar emeği geçen katkısı bulunan onlarca kişi sıralamasında; M. Rasih Özbek, İbrahim Özçimen, İbrahim Şimşek, Eyüp Fırat, İlhan Özeren, Resul Alptekin, Adnan Taraşlı, Baha Gencer, Ali Kart, Hüseyin Kayacan, Mustafa Gediz, Alaeddin Erkan ve Sevinç Dilmen isimlerinden söz etmeli ve teşekkür etmeliyim.

Günler önce başlayan açılış hazırlıkları 01.11.2008 tarihlerinde; Atatürk posteri, Türk Bayrağının duvara asılıp, göndere çekilişi, Ece Köyünün girişine, Gocapınarın yanına; "Sayın Valimiz İbrahim Özçimen, Kaymakamımız Eyüp Fırat, basın mensupları köyümüze hoş geldiniz, şereflendirdiniz" metninin yazıldığı bez afiş görüntüsüyle, Ece köyünde bir anlamda bayram havası yaşandı.

Ahmet Nejdet İlgün, Kamil Özcan, Burdur Gazetesi, Yenigün Gazetesi, Burdur Gazeteciler Cemiyeti, BURFAD, Ethem Sipahi, Baki Varol, Burdur Ticaret ve Sanayi Odası Başkanlığı, CHP Tefenni ilçe Başkanlığı, Recep Demir, Osman Kayacan, İlhan Özeren, Müzeyyen Düdük, Sebahat Gümüş, Birdal Can Tüfekçi, Osman Tekerci imzalı çelenk ve küçük boy çiçek demetleriyle Dalaman Belediye Başkanlığı'nın duvar saati, Sabahat Gümüş'ün "Nazar boncuklarından yapılmış" nazar değmesin-maşallah" boncuk düzenlemesi, Osman Tekerci'nin İsa Kayacan'a ithafen yazdığı ve okuduğu "Özdesin, sözdesin, gözdesin" adlı şiirinin fotoğraflarla çerçeveletilmiş şekli Sabahat Gümüş ve Memiş Acar'ın okuduğu şiirler İsa Kayacan'ın mutluluğunu artıranlardı.

"Ece Köyü, Prof. Dr. İsa Kayacan Kütüphanesi"nin açılışına 350'ye yakın insanın katılımıyla, 01.11.2008 tarihinde Ece köyünde bir bayram havası vardı. Açılış törenine katılanlar arasında; Burdur Valisi İbrahim Özçimen Tefenni Kaymakamı Eyüp Fırat, Burdur Belediye Başkanı Sebahattin Akaya, Belediye eski başkanı Çetin Bozcu, Burdur Gazeteciler Cemiyeti Başkanı M. Ercan Taraşlı, İl Özel İdare Genel Sekreteri İbrahim Şimşek, Burdur Gazetesi sahibi Adnan Taraşlı, Yenigün Gazetesi sahibi Muharrem Tuncel, Kültür ve Turizm Müdürü Seyit Erdoğan, İl Halk Kütüphanesi Müdürü, Müze Müdürü, Gençlik ve Spor İl Müdürü Resul Alptekin, Tefenni Belediye Başkanı Metin Işıldar, Burdur Milli Eğitim Müdürü Recep Yiğit, Tefenni Milli Eğitim Müdürü Bayram Kavak, Beyköy Belediye Başkanı İsmail Aşçı, Çavdır Belediye Başkanı Mustafa Uysal, Burdur Araştırmacı, Yazar ve Şairler Derneği Başkanı Sabahat Gümüş, Derneğin yönetim kurulundan A. Ali Bilgen, Müzeyyen Düdük, Burdur TEMA il temsilcisi Gülser Bülbül, Burdur Sivil Toplum Örgütleri Konseyi Başkanı Kemal Arslan ve genel sekreter Emel.Sayın, BURFAD Başkanı Hasan Akın, Gölhisar Halk Eğitimi Müdür Yardımcısı Yılmaz Tunç, Tefenni'den İl

Genel Meclis üyesi İbrahim Arıcan, Bucak Oğuzeli Gazetesi sahibi Mustafa Tulum, siyasi partileriyle sivil toplum örgütlerinin temsilcileri, ismi kaydedilmeyen onlarca davetli ve Ece Köyü halkı katıldı.

Fethiye'den ART-Avrasya Tv'nin temsilcisi Ramazan Kıvrak ekibiyle gelip, yaptığı röportajlarla dikkat çekerken, Burdur K-15 tv'nin muhabirleri de aynı çerçevede görevlerini yerine getirdiler. Burdur merkez ve Tefenni'deki yerel gazetelerin muhabirleriyle yaygın basının muhabirlerinin valiliğin organize ettiği düzenlemeyle törene katılarak tören ve açılış görüntülerini tespit ettiler. İsa Kayacan'ın hazırladığı 6 sayfalık basın bülteni de basın mensuplarıyla katılımcılara dağıtıldı.

Prof. Dr. İSA KAYACAN KÜTÜPHANESİ'NİN AÇILIŞINDAKİ KONUŞMALAR

Burdur ilimizin Tefenni ilçesine bağlı Ece Köyün'de 1 Kasım 2008 tarihinde açılan "Ece Köyü Prof. Dr. İsa Kayacan Kütüphanesi"nin açılış töreninde yapılan konuşmalardan:

1- İçimizden çıkan İsa Kayacan tarafından köyümüzün hizmetine sunulan bu kütüphanenin geleceğimize yapılan bir yatırım olduğunu biliyorum. İsa abinin babası Çil Üsen dayı da hayır sever bir insandı (Baha Gencer, Ece Köyü Muhtarı)

2- İlçemiz Tefenni, kültürün temelinde olan bir yerdir, medreselerin bulunduğu bir yerdir. Tefenni biraz küçülmüş gibi görünebilir. Ama, Tefenni hiçbir zaman küçülmez, ileriye bakmaya, yükseklerde görülmeye değer bir ilçemizdir. Geçen yıl bir vesileyle köyümüz muhtarı Baha Gencer'le sohbet ederken "Ese abi, her yere bir şeyler göndermişsin. Bizim köye bir kitaplık niye kurmadın?" deyince hayıflandım, üzüldüm. Bu sitemden sonra, kütüphane için karar verdim. Ülke genelindeki arkadaşlarımın, özellikle Ankara'daki arkadaşlarımın katkılarıyla biraz sonra göreceğimiz kütüphane ortaya çıktı. Bugün başka bir heyecanım var. Burada doğmuşum, burada çelik-çomak oynamışım, burada erik çalmışım. Çocukluğumun en önemli günleri burada geçmiş. "Herkes beni Ankaralarda sanır. Burdur'da bir dam çökse içim parçalanır" Bu görüşüm, sloganım hale gelmiş. Umarım, Burdur Kültür ve Turizm Müdürlüğümüz, Tefenni'deki Kaymakamlığımız ve ilçe halk kütüphanesi görevli ve yetkilileri bu kütüphanemizle ilgilenirler. Kütüphanemiz köyümüze hayırlı olsun *(İsa Kayacan)*.

3- İsa Kayacan Türk edebiyatının güneşidir. O, daktilosunu, kalemini arkadaş edinen büyük bir kişiliktir. Saygın, özgüven sahibi ve dost canlısıdır. O, ulu bir çınardır yazısının yayınlanmadığı gazete kalmamıştır. Kalemini ustaca kullanır, çok okur, çok irdeler, öz yazar, çok yazar *(Sabahat Gümüş,* Burdur

Araştırmacı, Şair ve Yazarlar Derneği Başkanı:)

4- İsa Kayacan, hepimizin elinden tutmuştur. Yazdıklarımızı Türkiye geneline duyurmuştur. Kütüphaneye İsa Kayacan adının verilmesi yerinde bir karardır. *(*Denizli'den gelen *Memiş Acar, Aşık Feryadi)*

5- İsa Kayacan, Burdur'un Ankara'daki temsilcisidir. O, Burdur'un neresinde ne denli güzellik varsa onları bir başka illerede aktarmaktadır. İsa Kayacan, Burdur'un Türkiye elçisidir. (Bucak ilçesinden gelen, öğretmen *Osman Tekerci)*

6- İsa Kayacan, sadece Burdur'un değil, Türkiye'nin hemşehrisidir. O'nunla kırk yıldır tanışıyorum, çalışıyorum. Yazdıkları, yayınladıklarının büyük bölümü, Burdur'la, Burdurluyla ilgilidir. Kütüphaneniz hayırlı olsun (Fethiye'den gelen *Ünal Şöhret Dirlik*)

7- Bugün, doğduğu köye güzel bir kütüphane açan sayın İsa Kayacan'a teşekkür ediyorum. Amaç, kütüphaneleri çoğaltmak, okuma oranını yükseltmenin çok iyi bir şey olduğunu anlamaktır. Bu değerli müesseseyi inşallah koruyacağız, kıymetini bileceğiz. İsa ağabeyimize teşekkür ediyorum. İnşallah ilçemize ve köyümüze örnek olur, devamı gelir (*Metin Işıldar*, Tefenni Belediye Başkanı).

8- İsa Kayacan, her şeyden önemlisi, Burdurluyu, Burdur'u Türkiye'ye tanıtmış, hemen her yazısında Burdur'dan bahsetmiş, bizim övüncümüz, değerimiz, güvencemiz. Kendisini her zaman takdir ediyor, seviyoruz. O'nun kıymeti ölmeden biliniyor. O'nun bir yazısı bir gazetede çıkmaz, tüm gazetelerde Burdur'u görmeniz mümkündür. Bu, O'nun gücünü, enerjisini ortaya koyuyor. Bu enerji giderek devam edecek inşallah. (*Sebahattin Akkaya,* Burdur Belediye Başkanı

9- Dün, Başpınar'dan Osman Köseoğlu, bugün Ece köyünden İsa Kayacan, yarın başka yerde başka bir hayırseverimiz, elbirliğiyle Tefenni'de taş üstüne taş koymaya devam edeceğiz. Yaptığı bu hizmetlerinden dolayı Sayın İsa Kayacan'a, her platformda Tefenni'den ve Tefenniliden bahsetmesinden dolayı, bir ayağının ve gönlünün burada olmasından dolayı ilçe Kaymakamı olarak teşekkür ediyorum (*Eyüp Fırat* Tefenni Kaymakamı)

10- İsa Kayacan ağabeyimiz Burdur'u Türkiye'de en iyi tanıtan, en iyi reklâmını yapan, kendini yazmaya adamış, çok değerli bir büyüğümüzdür. İsa Kayacan adını, Edirne Keşan'da, Rize'de Adıyaman'da, Van'da Türkiye'nin her yerindeki gazetelerde bulunan köşelerinde rastlayabilirsiniz. Her yazısında mutlaka bir Burdur vardır. Burdur sevdasını, sevgisini gönlünde yaşatan İsa Kayacan'ın Anadolu Basınında da ayrı bir yeri vardır. İsa Kayacan'a Türk edebiyatına, Türk basınına ve ayrıca Anadolu Basınına verdiği destekten dolayı ayrıca şükranlarımı sunuyorum (*M .Ercan Taraşlı,* Burdur Gazeteciler Cemiyeti Başkanı)

11- Bu toplulukta değişik duygular hissediyorum. Resmi bir hava yok. Ba-

sın mensupları bir tören izlemeye gelmemişler. Kendilerinden biri, bir ağabeyleri, bir dostları güzel hizmet yapıyor ve ona katkıya geliyorlar. Değerli yazarımız, şairimiz İsa Kayacan'ı tebrik ediyorum. Vefa kaybolan bir duygu. Ama İsa Kayacan'da ise vefayı görüyoruz.

Sanki bende İsa Kayacan ismini, daha vali olmadan duymuş gibiyim, Şırnaklı bir çocuktan mektup almıştık. Kitap istemişti bizden. Sevgili İsa Kayacan, hemen bu mektubu aldı "ve ben bunu çözerim" dedi. Çözdü de. Böyle sorun çözenlerin olması büyük güç kaynağı. Kitaplar okundukça, çiçekler sevildikçe yaşar. Ben Eceli'lerin, Tefennili'lerin bu büyük insanın hediye ettiği kitapları öksüz koymayacağı inancındayım (*İbrahim Özçimen*, Burdur Valisi)

Kütüphanenin açılışı, Vali İbrahim Özçimen, Kaymakam Eyüp Fırat, Belediye Başkanı Sebahattin Akaya, Prof. Dr. İsa Kayacan tarafından yapıldı. Köylünün misafirlere hazırladığı Dirgit-haşhaşlı, cevizli, bademli olarak ikram edildi.

GAZETELERDEKİ AÇILIŞ HABERLERİ

1. Ece Köyü Kütüphanesine Kavuştu. Tefenni ilçesi Ece Köyü'ne Prof. Dr. İsa Kayacan kütüphane kazandırdı. (*Burdurlu'nun Sesi Gazetesi,* 03.11.2008)

2. Ece Köyü İsa Kayacan Kütüphanesi görkemli, bir törenle açıldı. (*Oğuzeli Gazetesi, Bucak-Burdur,* 04.11.2008)

3. Eve Köyü İsa Kayacan Kütüphanesi hizmete açıldı. (*Ünal Şöhret Dirlik, Dost Gazetesi,* Fethiye, 04.11.2008)

4. Kayacan Kütüphanesi Açıldı. (*Ege Gazetesi,* Fethiye, 04.11.2008)

5. Gazeteci Kayacan'ın adına kütüphane (*Anayurt Gazetesi,* 04 Kasım 2008,)

6. Prof. Dr. İsa Kayacan'dan köyüne kütüphane (*Ses-15 Gazetesi,* Bucak-Burdur, 04 Kasım 2008),

7. Üstad İsa Kayacan'dan doğduğu topraklara kültür hizmeti (*Burdur Gazetesi* 04.11.2008)

8. Ece Köyü Prof. Dr. İsa Kayacan Kütüphanesi Ece Köyü halkına hediye edildi (*Tefenni'nin Sesi Gazetesi,* 05 Kasım 2008)

9. İsa Kayacan Kütüphanesi'ne FETAV'dan katkı. (*Batı Akdeniz Gazetesi,* Fethiye, 05.11.2008)

10. Gazeteci Yazar İsa Kayacan, Köyüne Kütüphane yaptırdı (*AA Sonsöz Gazetesi,* Ankara, 08.11.2008)

11. İsa Kayacan Kütüphanesi hizmete açıldı (*24 Saat Gazetesi,* Ankara,10.11.2008)

İsa Kayacan'ın Burdur ağırlıklı olmak üzere yurt içi ve yurt dışındaki değişik kuruluşlara bağışladığı kitap sayısı toplamı 28 bin 895'e ulaştı.

Gazeteci- yazar ve araştırmacı Prof. Dr. İsa Kayacan, kitap bağışlarını sürdürüyor. Kayacan'ın Ekim 2008 sonu itibariyle değişik kurum ve kuruluşlara listeler halinde detaylandırarak bağışladığı kitap ve dergi sayısı 28 bin 28.895'e ulaştı.

15. kitap bağışını; Kerkük'te yaşayan Türkmen kardeşlerimize, 16 ve 17. kitap bağışlarını; merkezleri Azerbaycan'ın Başkenti Bakü'de bulunan Asya Üniversitesiyle, VEKTOR Beynelhalq Elm Merkezi'ne yapan, gazeteci- yazar Prof. Dr. İsa Kayacan, 18. kitap bağışını; Burdur Araştırmacı-Yazar ve Şairler Derneğine, 19. kitap bağışını; G Ü. İletişim Fakültesi Dekanlığına, 20. Kitap bağışını Durmuş Öcal'ın (Burdur) köyünde açtığı okuma odasına, 21. kitap bağışını; Kültür ve Turizm Bakanlığı Kütüphaneler ve Yayımlar Genel Müdürlüğüne, 22.kitap bağışını "Ece Köyü Prof. Dr. İsa Kayacan Kütüphanesi" ne yapan İsa Kayacan, bu ve öteki hizmetleri nedeniyle değişik ödüller almaya devam ediyor.

31.12.2007 tarihi itibariyle 39 bin 425 makalesi yayınlanan, bazı dönemlerde her üç makalesinden ikisi Burdur'la ilgili olan, yazılarında 62 bin 724 kez Burdur'dan, Burdurlu' dan söz eden, 124 ayrı kitap yayınlayan, yazılarının yayınlandığı gazete ve dergi sayısı (kapananlar dahil) 3 bin 540'a ulaşan, "Ece" adlı bir sanat dergisini 28 sayı yayınlayan, "Ece Haber Ajansı" nın deneme yayınlarını gerçekleştiren "İsa Kayacan Yazı Ofisi" ni kuran değişik kuruluşlardan 206 plaket alan İsa Kayacan'ın kitap bağışlarının sayısı 28 bin 895'e ulaştı.

Burdur'a ulaştırdıklarını, Kültür ve Turizm Bakanlığı, Kütüphaneler ve Yayımlar Genel Müdürlüğü aracılığıyla gönderen Kayacan'ın, tek başına ülkemiz eğitim ve kültürüne yapmakta olduğu bu hizmetlerinin, yetkililerce görülüp görülmediği, değerlendirilip- değerlendirilmediği merak edilmektedir!

MANEVİ BORCUM

Doğup büyüdüğü Ece Köyü'ne bir kütüphane kuran ve 7 bin 635 kitap, antoloji ve derginin bulunduğu "Türk Harf Devrimi (İnkılabı) Haftası"nın ilk günü 01 Kasım 2008 tarihinde hizmete açılan "Ece Köyü Prof. D r. İsa Kayacan Kütüphanesi" yle ilgili olarak bir açıklama yapan "Burdur'un Saz ve Söz Ustaları-2" yle, "Burdur Destanı" adlı kitaplarının yayın hazırlıkları içinde olduğunu söyleyen Gazeteci- Yazar İsa Kayacan;

"Nasıl, kır çiçekleri fazla bakım istemeden büyüyorsa, nasıl kapari bitkisi yamaçlarda, kayalıklarda yetişiyor, boy veriyor, insanlara yararlı oluyorsa, inanıyorum ki Ece Köyü'ndeki Kütüphane de çevresine ışık saçacak, aydınlatacaktır. Ece köyü, doğduğum, çocukluk ve gençlik günlerimin geçtiği yerdir. Burada yaşayan hemşehrilerime karşı manevi borcumun bir kısmını ödemek

için köye ışık olur düşüncesiyle bir kütüphane kurmaya karar verdim. Bir yıl içinde tamamlanan çalışmalarıma, kitap bağışlarıyla katkıda bulunan; Burdur Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü, Nail Tan, Hayrettin İvgin, Mustafa Nevruz Sınacı, Aysel Al, Şahin Ali Şen, Faruk Çukurovalı, Bekir Yalçınkaya, İrfan Ünver Nasrattınoğlu, Uğur Nalbantoğlu, Naci Alan, Sevinç Güven, Feyzi Halıcı, İbrahim Albayrak, İsmail Ovacık, İsmet Bora Binatlı, Ömer Özder, Osman Oktay, İsmail Kara, Güzide Taranoğlu, Sabahat Gümüş, Birdal Can Tüfekçi, İbrahim Agâh Çubukçu, Tamer Abuşoğlu, Abdülkadir Güler, Fatma Onur, Ünal Şöhret Dirlik, Kâzım Poyraz, Gülây Kutlay, Cengiz Önal, Ahmet Telli, Kadriye Göktepe, Süleyman Demircan, Sabahat Özgür, Selçuk Alparslan, Necla Gür, Fatma Güzel, Hüseyin Uz, Filiz Uğurlu, Ramazan Kıvrak, Recai Şahin, Cahit Yargıcı, Müzeyyen Düdük, Osman Tekerci ve Nursel (Soyuer) Gündüz'e teşekkür ediyorum.

Kütüphane içinde; Birinci devreye ait 1920-1921, 1923-1934 yıllarındaki TBMM'nin gizli celse zabıtlarının 1. ve 4. ciltleri, Grigoriy Petrov'un yazdığı Atatürk'ün Askeri okulların müfredatına konulmasını emrettiği "Beyaz Zambaklar Ülkesinde" adlı kitap gibi pek çok farklı yayın vardır. İnşallah kütüphane çalıştırılır ve köyümüz halkına ve çevresine yararlı olunur. Şu anda 7 bin 450 kitap, antoloji ve dergi bulunan kütüphaneye desteğim devam edecektir. Hayırlı olmasını diliyorum." dedi.

Ece Köyü'ndeki İsa Kayacan Kütüphanesinde, Türk ve yabancı klasikleri, Nobel armağanlı kitaplar, Kültür Bakanlığı, Basın -Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğü, Türk Dil Kurumu, Türk Tarih Kurumu, Türkiye İş Bankası, Diyanet İşleri Başkanlığı, Diyanet Vakfı, Ceyhan Belediye Başkanlığı, Türkiye Ziraat Odaları Birliği, Burdur Ticaret ve Sanayi Odası değişik üniversitelerle pek çok şair ve yazarın kitapları yer alıyor.

Bunlardan Safahat, Nutuk, pek çok yabancı yazarın Türkçeye çevrilmiş kitapları, Atatürk'le ilgili kitaplar, folklorumuzla ilgili araştırmalar, Türk diline yönelik yayınlar, değişik ansiklopediler, Türkiye dışındaki Türk edebiyatları antolojisi gibi pek çok eser bulunuyor

Ömer Seyfettin , Ahmet Haşim, Yakup Kadri Karaosmanoğlu, Reşat Nuri Güntekin, Falih Rıfkı Atay, İsmail Hakkı Baltacıoğlu, Yahya Kemal Beyatlı, Bedri Rahmi Eyüpoğlu, Halide Edip Adıvar, A. Adnan Adıvar, Ord. Prof. Dr. Ali Fuat Başgil, Eflatun Cem Güney, Refik Halid Karay, Vasfi Mahir Kocatürk, Ziya Gökalp, Tarık Buğra, Rifat Ilgaz, Yaşar Kemal, Orhan Veli, Orhan Kemal, Necati Cumalı, Şevket Rado, Halid Ziya Uşaklıgil, İlber Ortaylı, Fakir Baykurt, Aziz Nesin, Abbas Sayar, Sait Faik, Fikret Otyam, Muzaffer İzgü, Arif Nihat Asya, Ahmet Tufan Şentürk, Grigoriy Petrov, Honore De Balzac, Alexandr Soljenitsin, Cengiz Aytmatov , Elçin İskenderzade, Tamilla Abbashanlı, Mustafa Cemiloğlu yanında pek çok yerli yabancı yazarın kitaplarıyla karşılaşılıyor.

Aynı kütüphanede, aile, çevre, tarım, ekonomi, bilim, teknoloji ve toplumsal içerikli kitaplar yanında sanat, edebiyat ağırlıklı dergilerle İsa Kayacan'ın kendi yayınlarından örnekler de var.

"Ece Köyü Prof. Dr. İsa Kayacan Kütüphanesi" nde bulunan kitaplar- yayınların listeler halinde (01- 7635) olarak demirbaş numarası verilerek kayıt altına alındığı ifade ediliyor.

Ayrıca, İsa Kayacan'a Burdur da ki kuruluşlarca verilen plâketlerden bazıları da kütüphanede yeralıyor.

ECE KÖYÜNDEKİ "İSA KAYACAN SOKAĞI" VE KÖYÜN GEÇMİŞİ

Ece Köyü Muhtarlığı'nın kararıyla gerçekleştirilen, eski adı Yukarı, yeni adı Eyice mahallesi olan köy konağı ve yeni açılan kütüphane binasının bulunduğu yerin sağ tarafındaki "Havut başı" na giden yol üzerinde yeralan "İsa Kayacan Sokağı" da hizmete açıldı.

Önceki yıllarda Burdur- Merkez ve Tefennide bir cadde ve sokağa, İl Halk Kütüphanesinde de bir okuma salonuna "İsa Kayacan" adı verilmişti.

- "Herkes beni Ankaralarda sanır / Burdur da bir dam çökse içim parçalanır" diyen İsa Kayacan'ın "İşte Hayatım" adlı kitabının 11. sayfasındaki Tefenni'ye 3.5 km. mesafede olan Ece Köyüyle ilgili olarak anlatılanlar;

Yıllar önce yerleşmek için buraya gelenler, köyün alt kısmında bulunan ve "Kocapınar" olarak anılan, bilinen çeşmenin yerine gelip, akan sudan içmişler… Su içip ellerini, yüzlerini yıkayıp serinlemişler. Bakmışlar ki, su güzel, ağaçlar ve yeşillik güzel… Burada kalalım, burası gözel "eyice" deyip yerleşmişler.

Bu görüş noktasından hareket ettiğimizde, yürümekten, hareket halinde olmaktan kaynaklanan "Yörük" kelimesi içerisinde yürüyerek Ece Köyü'nde yerleşen bu insanların "konar-göçer Türkmenler" olabilme ihtimalleri kuvvetlilik kazanıyor ve Ece Köyü'nde yaşayanların temeli "Konar-göçer Türkmenlere" yani, "Yörüklere" dayanıyor.

Bilindiği gibi; Türkmen, Türk milleti'nin İslâmiyet'i kabul edişinden sonra Oğuz Boylarına verilen addır. Türkmen kelimesi Türkçe de "Yiğit ve Cesur Türk" anlamına geliyor.

Yıllar önce Ece Köyü için söylenen bu "Eyice" kelimesi yıllar sonra değişikliğe uğrayıp, kraliçe anlamına gelen "Ece" ye dönüşmüş. Ece Köyü'nün kurucuları, Yardımoğlu Ali ve Hıdıroğlu Mustafa köyün altındaki Tekke de yan yana yatıyorlar.

Merhaba
Bizim köyün adı Ece,
Karanlıktır her gece,
Eşeler dağına giden,
Oduncu emmiler, dayılar,
Merhaba.

(Yeşil Eşeler Gazetesi, Tefenni, Nisan 1956)

Haberin bütünlük içinde yayınlandığı Gazeteler: *1- Burdurlu'nun Sesi Gazetesi (03.11.2008) 2- Burdur Gazetesi (04.11.2008) 3- Anayurt Gazetesi (Ankara, 04.11.2008) 4- Oğuzeli Gazetesi (Bucak-Burdur, 04.11.2008) 5- Ses - 15 Gazetesi (Bucak-Burdur, 04.11.2008) 6- Ege Gazetesi (Fethiye, 04.11.2008) 7- Tefenni'nin Sesi Gazetesi (05.11.2008) 8- Fethiye Gazetesi (06.11.2008) 9- Sonsöz Gazetesi (Ankara, 08.11.2008) 10- 24 Saat Gazetesi (Ankara, 10.11.2008)*

Prof. Dr. İsa Kayacan Kütüphanesi açıldı (Abdülkadir Güler) *1- Söke Ekspres Gazetesi (10.12.2008) 2- Yarın Gazetesi (Ankara, 15.12.2008) 3- 24 Saat Gazetesi (Ankara, 22.12.2008) 4- Sonsöz Gazetesi (Ankara, 23.12.2008) 5- Vangölü Ekspres Gazetesi (24-25 Aralık 2008)*

Türkiye'nin 1966 yılında turizme açılan ilk mağaralarından biri; İnsuyu Mağarası

Kabak kemane ve ses ustası Halil Er

Sipsi yapım ve seslendirme ustası Mehmet Bedel

647. Kırkpınar Güreş Ağası Mehmet Cadıl

Kıl çadırın önünde zeybek oynayan efeler

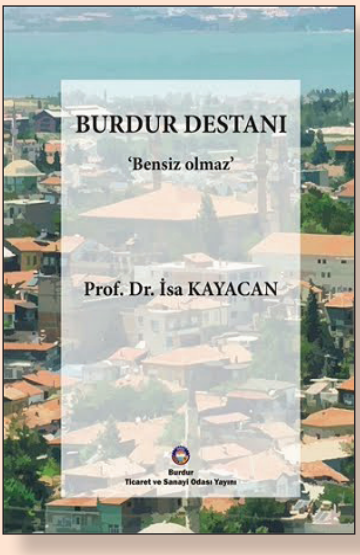
Sipsi ustası Mahmut Kılıç

ONÜÇÜNCÜ BÖLÜM

İSA KAYACAN'IN 127 NCİ KİTABI "BURDUR DESTANI- BENSİZ OLMAZ"

BURDUR TSO YAYINLARI ARASINDA GÜNYÜZÜ GÖRDÜ

**TSO Yönetim Kurulu Başkanı Yusuf Keyik: İlimizin kültür elçisi İsa Kayacan'ın bu kitabı, Burdur'un tanıtımında önemli katkılar sağlayacak.*

ANKARA (Ece Ajans)- Prof. Dr. İsa Kayacan'ın 127. nci kitabı, "Burdur Destanı - Bensiz Olmaz" adıyla, Burdur Ticaret ve Sanayi Odası yayınlarının kitap serisinin 3. ncüsü olarak, 354 sayfayla Burdur'da Dilek Matbaasında basılarak yayınlandı.

Türkiye'de "ilk kez" bir il'in yaşayan ve yaşatılan özellik ve değerlerinin manzum türüyle anlatılışı ve yayımlanışı olan "Burdur Destanı - Bensiz Olmaz"ın sunuşu Prof. Dr. İsa Kayacan, önsözü Yusuf Keyik imzalarını yaşıyor.

Kitap içerisindeki bölümlerden önce, ilgili bölümün özet anlatımı olarak kabul edilen, iki sayfasında renkli basımlı görüntüler yer alıyor.

- Genelleme, tarihin içinden, tabiat ve turizm varlıkları, deprem ve afetler, kültürel varlıklar, tarım ve ekonomi, yerleşim birimleri, resmi ve sivil toplum kuruluşları,

Yöneticiler (milletvekilleri valiler vd.) Belediye Başkanları, bilim adamları, iş adamları, toplum öncüleri, Yardımseverler, Burdur'u hizmet edenler, bürokrat- serbest melek sahipleri;

Teke yöresi folkloru ve halk kültürü, THM - TSM ünlüleri, mahalli sanatçılar, matbaalar, gazeteler, dergiler ve bültenler, gazeteciler, radyo ve televizyonlar, yazarlar, şairler, ozanlar, şiir ve yazılarıyla Burdur'u ve Burdurluyu anlatan Burdurlu olmayan şair, yazar ve gazeteciler,

Ressamlar, spor kuruluşları ve sporcular, yemekler, tatlılar ve Burdur'da üretilenler sıralamasıyla veriliyor.

Ayrıca, kitabın sonunda Hasan Türkel'in İsa Kayacan'la yaptığı bir röportaj, Kemal Petricli'nin bir yazısı, İsa Kayacan'ın biyografisiyle, İsa Kayacan'ın Burdur'u, Burdur'un İsa Kayacan'ı için yazılanlara yer ayrıldığı görülüyor. Danışma Kurulunda; M. Ercan Taraşlı, Muharrem Tuncel, Çetin Bozcu, Recep Kalkan, Seyit Erdoğan, Yrd. Doç. Dr. Şevkiye Kazan, Ahmet Can, Ahmet Şakar, Nuri Yıldırım ve Hüseyin Kayacan'ın bulunduğu Burdur Destanı - Bensiz Olmaz"ın genelleme bölümünden bir anlatım örneği:

Burdur; Bir sevdadır,

Burdurlu; Sevgi yumağıdır,

Burdur; İnsandır, vatandır, topraktır,

Burdur; Hasrettir, özlemdir,

Burdur, Huzur kentidir,

Burdur; Curadır, bağlamadır, kabak kemanedir, sipsidir,

Burdur; Beyköylü Ali beydir, Tefennili Ali beydir, Kemerli Gaz Amad'dır.

Burdur; Düğün havalarından, eşkıya havalarına, Avşar beylerinden, oyun havalarına, gurbet havalarına uzanıp giden uzunca bir yoldur.

Haberin yayınlandığı Gazeteler: *1- Oğuzeli Gazetesi (Bucak 28 Ocak 2010) 2- Belde Gazetesi (Ankara, 30 Ocak 2010) 3- Gündem Gazetesi (Ankara, 30 Ocak 2010) 4- Yarın Gazetesi (Ankara, 30 Ocak 2010) 5- Olay Gazetesi (Ankara, 30 Ocak 2010) 6-Anayurt Gazetesi (Ankara, 01 Şubat 2010) 7- Ses - 15 Gazetesi (Bucak - Burdur, 09 Şubat 2010) 8- Burdurlu'nun Sesi Gazetesi (16 Mart 2010)*

Gazeteci - Yazar hemşehrimiz İsa Kayacan'dan yeni bir kültür hizmeti: Türkiye'de bir ilk; "BURDUR DESTANI, BENSİZ OLMAZ"

Gazeteci - Yazar hemşehrimiz Prof. Dr. İsa Kayacan, "BURDUR DESTANI - BENSİZ OLMAZ" isimli kitabıyla bir kültür hizmetini daha okuyucularının beğenisine sundu.

Doğup büyüdüğü memleketi Burdur il'i hakkında yıllardır kitaplar yazan, inceleme ve araştırmalar yayımlayan İsa Kayacan, son eserinde Burdur'u, Burdurlu'yu manzum bir anlatımla, destansı bir toparlamayla anlatıyor. Burdur Ticaret ve Sanayi Odası'nın katkılarıyla kitaplaşan Burdur Destanı'nda Burdur'a ait her şey şiirsel anlatımla aktarılıyor.

Bir Burdur sevdalısı olan Gazeteci - Yazar İsa Kayacan, "Burdur Destanı, Bensiz olmaz" isimli eseri ile ilimizin tanıtımına bir kez daha katkı sağladı. Kayacan, üretkenliği ile, sağladığı kültür hizmetleriyle örnek bir yazar - edebiyatçı olduğunu bir kez daha ortaya koydu. (*Yenigün Gazetesi,* Burdur - 02.05.2010)

Sayın Prof. Dr. İsa Kayacan: Burdur Belediye Başkanlığı'nın postayla gönderdiği "Burdur'dan Kültür Yağmuru" adlı kitabınızı almış bulunmaktayım. Uzun zamandır, kitabınızı nasıl temin edebilirim diye araştırma yapıyordum.

Gerçekten çok teşekkür ederim. Sizin gibi bir kültür elçisi tarafından yazılan bu kitabı Burdur adına çok teşekkür ederim. Bu hazineyi kitaplığımın en güzel yerinde saklayacağım (*Zafer Özdemir,* İstanbul, 31.05 .2011. e-mail mektup)

Sevgili üstadım ve değerli ağabeyim, Prof. Dr. İsa Kayacan; Burdur Belediyesinin kültür yayınları arasında çıkan, 129. Kitabınız olan "Burdur'dan Kültür Yağmuru"nu aldım. Kitap, yoğun ve dikkatli hazırlanan bir çalışmanın ve araştırmanın ürünüdür.

Baskı, mizampaj ve içeriği çok iyi hazırlanmıştır. Kutluyorum. Aslında İsa Kayacan'ın elinden çıkan cümle yapıtlar güzel ve benim için değerlidir. Çünkü Kayacan, deneyimli bir yazardır. Bu kitapta birkaç yerde bana da yer verdiğiniz için teşekkürler. **Mektup,** Abdülkadir Güler, (Söke, 01 Haziran 2011)

İsa Kayacan'ın son yayımladığı Burdur'dan Kültür Yağmuru, adını taşıyan kitabına bir bakalım. Bu kitap Burdur Belediyesi Kültür Yayınları arasında (No:12) basılıp yayınlanmıştır. Nisan 2011, tertemiz bir baskısı vardır. Kitap 432 sayfadan ibarettir. Bu kitap İsa Kayacan'ın 129. kitabıdır. 129 kitap dille yazmak çok kolaydır. Bir insanın ömrü böylesine devasa kitaplara yetiyor mu? Biraz durmak ve düşünmek lazımdır. İsa Kayacan yaklaşık ömrünün iki katından fazla kitap kaleme almıştır. Bu bir rekordur. Alkışlanmalıdır. Zaten İsa Kayacan Anadolu basınında yazılarıyla ünlü bir rekora da koşuyor, inanıyorum Guinness Rekorlar kitabında da yer alacaktır.

Kitabın önsözü Burdur'un değerli sanatsever ve kültür adamı Belediye Başkanı Sebahattin Akkaya tarafından kaleme alınmıştır. Sayın Akkaya, kısa ve özlü olarak; "Belediyemizin Kültür Yayınları arasında, Eylül 2005'de Dr. İsa Kayacan'ın imzasıyla yayınladığımız "Şiirlerle Burdur" kitabı büyük ilgi gördü. Burdur'umuzun tanıtımında önemli katkılarda bulundu. Önceki Burdur çıkışlı kitap ve yazılarına ilaveten, son araştırıp hazırladığı İlimiz Ticaret ve Sanayi Odası'nca yayınlanan "BURDUR DESTANI"-Bensiz Olmaz" kitabıyla doruğa ulaşan Burdur sevgisinin gerçek sahibi İsa Kayacan'Ia her Burdurlu gurur duymakta, onu alkışlamaktadır. Şiirlerle Burdur kitabından sonra bu kez, 'Burdur'dan Kültür Yağmuru'nda Burdur ve Burdur'lu içindeki satırlarla bir tanıtım görevi yapacağı inancımı belirterek yeni yayınlarda buluşmak ümidiyle Sayın İsa Kayacan'ı kutluyor, sevgi ve saygıyla selamlıyorum" diyor. *(Abdülkadir Güler, Söke Ekspres Gazetesi, 07 Eylül 2011)*

Burdur'dan Kültür Yağmuru İsa Kayacan'ı ıslattı. Burdur'un yetiştirdiği nadir şahsiyetlerden biri olan gazeteci, araştırmacı ve yazar Prof. Dr. İsa Kayacan'ın yeni eseri "Burdur'dan Kültür Yağmuru" Burdur Belediyesi kültür yayını olarak Nisan 2011 tarihinde Burdur'da basıldı. 432 sayfadan oluşan bu

dev eser hakkında kültür ve sanata önem veren Burdur Belediye Başkanı Sebahattin Akkaya kitabın önsözünde:

"Burdur ve Burdurlunun gururu, hemşehrimiz araştırmacı, gazeteci- yazar İsa Kayacan'ın Eylül 2005'te Belediyemizin kültür yayınları arasında yayınlanan 'Şiirlerle Burdur' kitabı büyük ilgi gördü ve Burdur'umuzun tanıtımında önemli katkılarda bulundu. 'Burdur'dan Kültür Yağmuru' eserinde de Burdur ve Burdurluyu, içindeki satırlarla yeni bir tanıtım görevi yapacağı inancımı belirterek, yeni yayınlarda buluşmak ümidiyle" diyerek İsa Kayacan'a teşekkür ve minnettarlığını sunuyor.

Bu eser; Anadolu Basınının İmparatoru İsa Kayacan hocamızın hizmetlerine büyük bir ivme kazandıracağına inanıyoruz. Gittikçe de yükü ağırlaşan Kayacan Üstadımızın Kültür Yağmuru ile ıslanacağının farkındayız, ama "hocamızı ıslatamaz ne yağmur ne dolu Kendisi tepeden tırnağa kadar büyük bir Anadolu" Prof. Dr. İsa Kayacan'ı tebrik eder, Burdur Belediye Başkanına da, bu eseri Belediyenin Kültür Yayınları arasında basması için de teşekkür ve tebrik etmeyi bir borç bilirim. (*Dr. Şemsettin Küzeci,* 24 Saat Gazetesi, Ankara, 06 Haziran 2011)

İSA KAYACAN'IN YENİ KİTABI BURDUR BELEDİYESİNİN KÜLTÜR HİZMETİ OLARAK "BURDUR'DAN KÜLTÜR YAĞMURU" ADIYLA YAYINLANDI

ANKARA (Ece Ajans)- Gazeteci- Yazar, Araştırmacı Prof. Dr. İsa Kayacan'ın 129 ncu, Burdur Belediyesi'nin 12 nci kültür yayını, "Burdur'dan Kültür Yağmuru" adıyla yayınlandı.

432 sayfalık büyük boy Burdur'dan Kültür Yağmuru'nun önsözü, Burdur Belediye Başkanı Sebahattin Akkaya'ya ilk sunuş İsa Kayacan'a, 2 nci sunuş ise Vedat Fidanboy'a ait.

Kitap içindeki sunuş ve önsözlerden bazı alıntılar şu cümlelerle karşımıza çıkıyor:

Sebahattin Akkaya: Burdur ve Burdurlu'nun gururu, hemşehrimiz, araştırmacı gazeteci- yazar İsa Kayacan'ın bir başka araştırması olan; "Şiirlerle Burdur-2"bölümü başta olmak üzere, değişik Burdur çıkışlı eklerle yayınladığımız "Burdur'dan kültür Yağmuru"nda Burdur ve Burdurlu değişik yönleriyle geniş biçimde anlatmaktadır.

Prof. Dr. İsa Kayacan: Kültüre büyük değer veren, Burdur Belediye Başkanımız sayın Sebahattin Akkaya'nın katkı ve kararlılığıyla yayınladığımız "Burdur'dan kültür Yağmuru"nun Burdurumuza hayırlı olmasını diliyorum.

Vedat Fidanboy: Doğduğu kente vurgun, yok böylesi bir aşık / Söz ederken köyünden, canına canan gelir / Leyla ile Mecnun'u, birlikte anmak gibi/ Burdur dendi mi akla, İsa Kayacan gelir.

İsa Kayacan'ın, "Burdur'dan Kültür Yağmuru" adlı kitabının sayfalarında Burdur'dan, Burdurlu'dan seçilmiş bol fotoğraflı sayfalarda yeralan bölümlerdeki başlıkların sıralanışı şöyle:

Birinci bölüm: Birinci kitap "Şiirlerle Burdur"da yer almayan Burdur şiirleri,

İkinci bölüm: Birinci kitap "Şiirlerle Burdur'da" yer almayan Osman Akkoç şiirleri,

Üçüncü bölüm: Burdur tarihinin içinden,

Dördüncü bölüm: Burdur, Akdeniz ve Ege Bölgeleri şairlerinden "İsa Kayacan" şiirleri

Beşinci bölüm: 1850-1953 yılları arasında Burdur'u idare edenler - 1854 yılında "kaza" olan Burdur'un en eski ilçesi Tefenni/ 1955 yılının Burdur'u/ BMM'de I.dönem milletvekilleri, Valiler, Belediye Başkanları,

Altıncı bölüm: Burdurlu Gazi, ağır topçu Kademlioğlu İsmail Başçavuş/ İsa Kayacan'ın Burdur rüyalarından biri,

Yedinci bölüm: Burdur'da üniversite sevinci/ "Tefenni" kitabı 2009 yılında yayınlandı,

Sekizinci bölüm: Teke yöresi folklor araştırmaları,

Dokuzuncu bölüm: Hikâyeleriyle Teke yöresinin başkenti Burdur türkülerinden bir çeşitleme,

Onuncu bölüm: Haberler- kitap tanıtım yazıları,

Onbirinci bölüm: Burdur Destanı "Bensiz Olmaz"ın ilave bölümleri,

Onikinci bölüm: Kültürümüz içindeki Burdur doğumlularından bir genelleme/ Geçmişten geleceğe Burdur Halk Kültürü ve Turizm Sempozyumu başarılıydı,

Onüçüncü bölüm: Burdur Efsaneleri,

Ondördüncü bölüm: Burdur Halk fıkralarından örnekler,

Onbeşinci bölüm: Yazarların gözü ve kalemiyle İsa Kayacan,

Onaltıncı bölüm: İsa Kayacan'ın Burdur'u, Burdur'un İsa Kayacan'ı için (Burdur çıkışlı) yazılarından/ İsa Kayacan biyografisi/ Eski Burdur fotoğraf-

ları/ Burdur milletvekilleri/ Bilim adamları, iş adamları, toplum öncüleri/ Sivil toplum kuruluşlarının başkanları/ Gazeteler- gazeteciler/ İsa Kayacan'ın yayınlanmış kitapları/ Rekorların adamı: İsa Kayacan (Şahin Ali Şen)-İsa Kayacan'ın yayınlanacak sıradaki kitapları... *1-2 (Burdur ve Yenigün Gazeteleri, 14.04.2011) 3- Belde Gazetesi (Ankara, 14.04.2011)*

PROF. DR. İSA KAYACAN VE BURDUR'U KUCAKLAYAN KİTABI "BURDUR'DAN KÜLTÜR YAĞMURU"

Prof. Dr. İsa Kayacan ismini Burdur'da kime sorsak bilmeyen yoktur. Burdur İsa Kayacan'ı, İsa Kayacan Burdur'u çağrıştırır.

Tüm kitapları adeta bir Burdur belgeselidir. Kitaplar geleceğe bir belgedir, bir kültürdür, gelecek nesillere ışıktır.

14 Ekim 2010 günü Suna Uzal İlköğretim Okulu öğrencilerinin davetlisi olarak Ankara'dan işini gücünü bırakarak bu minik öğrencilerle kucaklaşmak için, bilgisini bu geleceklerimizle paylaşmak için geldiler. Öğrenciler, büyük bir sevgi ve hasretle Kayacan'ı bağırlarına bastılar. Söyleştiler. Mutlu oldular.

Tüm öğrencilerle tek tek ilgilendi. Edebiyata yatkın olanları yüreklendirdi. Aradı, sordu, ilgilendi.

Ne güzel bir ilgi, ne güzel bir yönlendirme!

Prof. Dr. İsa Kayacan'ın "Burdur'dan Kültür Yağmuru" isimli kitabı ile ilgili çalışmalarından haberdardım. Böyle bir güzel eserin geleceğe güzel bir miras olacağını tahmin edebiliyordum. Ancak kitap elime geçtiğinde Kitabın dizgi baskı ve en önemlisi içeriğiyle muhteşem olduğunu gördüm.

Eline, emeğine sağlık.

Burdur'a armağan ettiğiniz bu kültür hazinesinden dolayı kutluyorum.

"Burdur'dan Kültür Yağmuru" Prof. Dr. İsa Kayacan'ın, güzel sözüyle adeta özdeşleşiyor:

"Herkes beni Ankaralarda sanır,

Burdur'da bir dam çökse, içim parçalanır" *(Orhan Altın, Burdur Gazetesi, 27.05.2011)*

VATAN BANA OĞUL DESE…

"Burdur'dan Kültür Yağmuru" kitabının yazarı;

İsa Kayacan hocama mektup

Hayli zamandır Size mektup yazmak, Sizin "Burdur'dan Kültür Yağmuru"

kitabınız hakkında konuşmak istiyordum. Her gün düşünür, taşınır, yazmak için kendimi hazır bilmiyordum. Bir yazıyı yazmak için düşünende mutlaka elime bir kitap alıp okuyorum. Bu defa da öyle oldu. Azerbaycan'ın dünyaca ünlü filozof şairi, vatan, millet fedaisi Mehmet Araz'ın "Kayalara Yazılan Ses" kitabını elime aldım. İlk gözüme değen şiir "Vatan Bana Oğul Dese" şiiri oldu. Bu şiiri her zaman sevmişim, benim için ebedi yaşayan, her dönemin nabzını tutan, her dönemde insanlara ciddi mesajlar gönderen bir şiirdir. Yani derler ya, XV. asır İngiliz edebiyatının dehası Şekspir'in "66'ı sone"si her dönem için aktüel olan şiirdir, M. Araz'ın bu eseri de öyledir. Ve birden bir hazine bulan insan gibi sevindim. İsa Hocam "Vatan Bana Oğul Dese" diyen millet oğludur. Evet, aynen böyledir. Şiirdeki lirik kahraman İsa Bey'dir. İsa Bey sadece Burdur'un evladı değil, sadece Anadolu'nun evladı değil, bütün Türk dünyasının evladıdır. O da Mehmet Araz'ın lirik kahramanı gibi:

Vatan bana oğul dese ne derdim,
Mamur olup kayasında biterdim,
Bu topraksız nerde, ne zaman, ne derdin,
Hazanımdır, hazanımdır, hazanım..

diyor.

M. Araz'ın bu şiirinde sadece Azerbaycan derdin değil, dünyanın derdinden konuşulur. Tabii ki, şair önce canı kadar sevdiği, onu büyütüp erseye getiren, onu ilim, irfan sahibi eden ana vatanına-Azerbaycan'a minnettardır. Şairin bu mısrasına sayfalarca imi makale yazıla bilir, bu bir tane mısradaki felsefenin derinliğine bakın: "Kimi senin çiyninde (omzunda), sen kiminin". Evet, bu gün İsa Bey gibi vatanı omuzda gezdiren azdır, ama vatanın omzunda oturanlar, vatan için can yandırmayanlar daha üstün mevkilerde yer bulmuşlar. M.Araz'ı da hayattan alıp götüren bu dertler oldu. O da çok istiyordu ki, vatanı omuzlarında gezdirenlerin değeri, kıymeti bilinsin.

Değerli İsa Hocam, Sizin 2011 yılında yayımlanmış "Burdur'dan Kültür Yağmuru" kitabını okuyorken bir elimde de M.Araz'ın şiir kitabı idi ve bu kitap bana Sizin kitabınızı incelerken çok yardım etti. Türk Dünyasının büyük şairi Mehmet Araz'ın ruhu şad olsun.

Her şeyden önce bu değerli eser için İsa Hocama yürekten teşekkür ederim. Elleriniz var olsun, vatan, millet için çarpan yüreğiniz yorulmasın. Burdur'un suyu, ekmeği helâlınız olsun. Sonra ise bu önemli işte size maddi, manevi desteğini esirgemeyen Burdur Belediye Başkanı Sebahattin Akkaya Beyefendiye teşekkür ederim. O da Sizin gibi vatan, millet fedaisi olmasaydı, bu değerli eser ortaya çıkmazdı. Ona da yürekten minnettar olduğumu iletmek isterim.

Kitabı dikkatle okudum, büyük zevk aldım, düşündüm:-Keşke ben de doğduğum yerler hakkında böyle bir kitap yazsaydım. Ama onu da anladım ki, bu kitap yazarlar için örnek olacak, buna bakıp herkes kendi şehri hakkında eser yazacaktır.

İsa Kayacan'ın "Burdur'dan Kültür Yağmuru" kitabında Burdur'un tarihi, tarihinde rol alan ünlü insanlar ve bu günü hakkında resimler de dikkatimizi çekti. Onları birer birer toplamak, en değerli inci gibi aziz tutarak kitaba yerleştirmek ancak İsa bey gibi vatanperver şairin işidir.

Son olarak: Ben İsa Beyin yayımlanan kitapları demek olar ki, hepsini okumuştum, bu kitabı da okudum ve hem Burdur'u bir daha sevdim, hem de İsa Hoca'm gözlerimde daha da yüceldi. Allah'tan arzum budur ki, İsa Hocam her zaman böyle yücelerde olsun, bu, onun hakkıdır. Çünkü vatan, millet için canını feda eden bir insan yücelerde olmağa layıktır. İsa bey yücelerde durmağa hakk ediyor. Makalemizi Mehmet Araz'la başladık, onunla da bitireyim, diyorum. M.Araz'ın "Vatan Bana Oğul Dese" şirinin sonuncu bendi de İsa Beyin talihine çok uygundur:

Gülüm, bir de görüşüne geciksem
Adımı tut, nerde dağlar dumansa,
Gözünü sık (ağla anlamında),
Hangi taşta su yansa,
O taş altta Mehmet Araz yaşıyor…

Evet, Burdur'un her taşının altında bir İsa Kayacan yaşıyor… (*Doç.Dr. Tamilla Abbashanlı, Eskişehir, 9 Ocak 2012 *Ses-15 Gazetesi, Bucak, 22 Ocak 2012)*

GAZETECİ - YAZAR İSA KAYACAN'IN (1968-2011)
KİTAP VE DERGİ BAĞIŞI SAYISI 31 BİN 333'e ULAŞTI

**Bağışların yapıldığı yer sıralamasında Burdur, 25 bin 403 kitap ve dergiyle ilk sırada yer alıyor.*

ANKARA (Ece Ajans - 31 Aralık 2011) - Gazeteci - yazar ve araştırmacı Prof. Dr. İsa Kayacan, kitap bağışlarını sürdürüyor. Değişik kişi ve kuruluşlardan kendisine gelen kitap ve dergilerle, kendi yayınlarından,

31 Aralık 2011 tarihi itibariyle değişik kişi ve kuruluşlara listeler halinde detaylandırarak İsa Kayacan'ın bağışladığı kitap ve dergi sayısı 31 bin 333'e ulaştı.

31.12.2011 tarihi itibariyle 42 bin 849 makalesi yayınlanan, bazı dönemlerde her üç makalesinden ikisi Burdur'la ilgili olan, yazılarında 64 bin 940 kez Burdur'dan, Burdurlu'dan söz eden, 130 ayrı kitap yayınlayan, yazılarının yayınlandığı gazete ve dergi sayısı (kapananlar dahil) 3 bin 540'a ulaşan, değişik kuruluşlardan 227 plaket alan İsa Kayacan'ın kitap bağışlarının detayı şöyle:

- Önceki yıllarda değişik il ve ilçe kütüphane,

ilk, orta, lise kitaplık ve okuma odalarına: **4.835**

-Burdur İl Halk Kütüphanesine : **6.298**
-Tefenni İlçe Halk Kütüphanesine: **2.850**
- Tefenni Namık Kemal İlköğretim okulu: **164**
-Burdur merkez ve merkez dışına: **6.207**
-Azerbaycan Asya Üniversitesine: **165**
-Azerbaycan Vektor Beynelhalq Elm Merkezi'ne: **167**
-Burdur Araştırmacı- Yazar ve Şairler Derneğine: **350**
-G.Ü.İletişim Fakültesi Dekanlığına: **172**
-Kerkük'teki Türkmenlere: **316**
-Kültür ve Turizm Bakanlığı Kütüphaneler ve Yayımlar Gn. Müd.: **220**
-Ece Köyü Prof. Dr. İsa Kayacan Kütüphanesine
(7.450 kitap ve dergi ile 01.11.2008'de açıldı.) Şimdiki sayı : **8.172**
- Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi (MAKÜ) Kütüphanesine : **414**
- MAKÜ, Tefenni Meslek Yüksek Okulu Kütüphanesine : **553**
- Burdur, Cumhuriyet Anadolu Lisesi : **106**
- Burdur, Suna Uzal İlköğretim okulu: **110**
- Burdur, Mehmet Akif Ersoy İlköğretim okulu: **117**
- Burdur Devlet Hastanesi: **62**
- İzmir, Şiir Kütüphanesi: **30**
- Diyarbakır Emniyet Müdürlüğü: **25**
Toplam: **31 bin 333**

Burdur'a ulaştırdıklarını, Kültür ve Turizm Bakanlığı, Kütüphaneler ve Yayımlar Genel Müdürlüğü aracılığıyla gönderen İsa Kayacan'ın, tek başına ülkemiz eğitim ve kültürüne yapmakta olduğu bu hizmetlerinin devamı olarak, MAKÜ Kütüphanesi, Tefenni Meslek Yüksek Okulu Kütüphanesiyle, diğer kuruluşlara kitap ve dergi göndermeye devam edeceği öğrenildi.

Teşekkür Belgesi: Sayın İsa Kayacan; İlimiz Halk Kütüphanesine yapmış olduğunuz kitap ve dergi bağışıyla koleksiyonumuzun zenginleşmesine katkınızdan dolayı teşekkür ederim. (Kaya Uyar, Burdur Valisi, S.47- 06.06.2000)

Plaket: Sayın İsa Kayacan; Bilgi hazinenizin kaynağını teşkil eden özel kütüphanenizi bağışınızdan dolayı şükranlarımızı sunarız (Türk Kütüphaneciler Derneği Burdur Şubesi, 2000)

Sayın İsa Kayacan; P.K.15 A. Ayrancı-Ankara;

Üniversitemiz Teke Yöresi Halk Kültürü Uygulama ve Araştırma Merkezi Yönetmeliğinin 12. maddesi gereğince 3 yıllığına Merkez Danışma Kurulu Üyesi olarak seçilmiş bulunmaktasınız.

Üniversitemiz Teke Yöresi Halk Kültürü Uygulama ve Araştırma Merkezi'ne yapacağınız katkılardan dolayı teşekkür eder, görevinizde başarılar dilerim. *(Prof. Gökay Yıldız-Rektör,* Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Personel Dairesi Başkanlığı 15.06.2009-1533-2604-Burdur)

Teşekkür Belgesi : Prof. Dr. Sayın İsa Kayacan; Şahsınıza ait değerli kitapları Üniversitemiz Merkez Kütüphanesine bağışlayarak bu eserlerin gelecek nesillerle buluşmasını sağladığınız için teşekkür eder, saygılarımı sunarım. *(Prof. Gökay Yıldız,* Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Rektörü-22.02.2011 Burdur)

Sayın İsa Kayacan; Üniversitemiz Merkez Kütüphanemize göndermiş olduğunuz kitaplar teslim alınarak, okuyucularımızın hizmetine sunulmuştur.

İlginize teşekkür eder, saygılar sunarım, *(Ek, kitap listesi, Prof. Dr. Halil İbrahim Gökce Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Rektör a.Rektör Yardımcısı, Burdur, 751-08 Şubat 2012)*

İsa Kayacan'ın, Burdur çıkışlı yayınları:

1. Burdur Hatırlamaları (Genişletilmiş 2.baskı, Ocak 1991),

2. Burdur'un Saz ve Söz Ustaları (I -Ağustos 2005),

3. Şiirlerle Burdur (I-Burdur Belediye Başkanlığı yayını, Eylül 2005),

4. Hikâyeleriyle Teke Yöresinin Başkenti Burdur Türkülerinden bir demet çeşitleme (Ekim 2009),

5. 127. kitabı "Burdur Destanı- Bensiz Olmaz" Burdur TSO yayını olarak Aralık 2009'da günyüzü gördü.

6. Teke Yöresinin Başkenti Burdur'un Saz ve Söz Ustaları - 2 (hazırlanıyor)

Haberin yayınlandığı Gazeteler: *1- Oğuzeli Gazetesi (Bucak - Burdur, 16.04.2010) 2 - Burdur Gazetesi (15 Nisan 2010)*

İSA KAYACAN; YÜZLERCE EĞİTİM KURUMUNUN SAHİBİ, BURALARDAN MEZUN OLAN BİNLERCE ŞAİR VE YAZARIN BAŞÖĞRETMENİDİR.

ANKARA *(Ece Ajans)*: İnsanoğlu bazen nelerin sahibi olduğunun farkına varamayabilir. Son aylarda İsa Kayacan'la ilgili yapılan yorumların sayısı bir hayli arttı. Bu yorumlardan birisi Hakkari'den eğitimci-şair ve yazar Veli Gündoğdu'dan geldi.

Yüzlerce Eğitim Kurumunun Sahibi-Binlerce Şair ve Yazarın Başöğretmeni:

Prof. Dr. İsa Kayacan'ın ülkemiz genelinde görünmeyen pek çok ilköğretim okulu, lise, enstitü, yüksekokul, fakülte ve dershanesi vardır. Kayacan bu eğitim kurumlarının başöğretmenidir.

O'nun eğitim kurumlarından, kademe kademe yetişerek, mezun olan binlerce öğrenci, bugün ülke genelindeki il, ilçe, belde, köy ve mahallelerde, şair ve yazar olarak faaliyetlerini sürdürmekte edebiyatımıza önemli, anlamlı ve kalıcı katkılarda bulunmaktadırlar.

Acizane, bende İsa Kayacan Eğitim Kurumlarından mezun olanlardan biriyim. Yıllardır O'nu izliyor gönderdiği yayınlarla, yayınladığı makale, araştırma yazılarıyla, kültürel özlemlerimi gideriyor, doyuyor ve kendimi geliştiriyorum, yetiştiriyorum.

Bu öğrenciler arasında, "fire" verenler, "çürük" çıkanlar, mezun olamayanlar varsa da onların sayısı devede kulak misali küçüktür. Yani mevutlar içinde "yok" denecek kadar azdır. Hatta, mezunlar arasında zaman zaman ve yer yer, Kayacan hocayı üzen vefasızlara da rastlamak mümkündür!...

Ülkemizde, hatta dış ülkelerde, "İsa Kayacan örneğinde biri var mıdır?" diye yıllardır arayış içindeyim. Doğrusu, İsa Kayacan gibi bir başöğretmene, çevresine ışık saçan, aydınlık veren kültür adamına rastlamadım, rastlayamadım, duymadım, duyamadım. Duyan, bilen, gören varsa lütfen bildirsin....

Önce, İsa Kayacan gibi bir değerin, kalem ustasının tedrisatından geçenleri, bu arada kendimi kutluyorum. İyi ki varsın ve başımızdasın, eli öpülesi, heykelleri dikilesi İsa Kayacan. (*Veli Gündoğdu,* 18.12.2007, Hakkâri)

Haberin yayınlandığı Gazeteler: *1- Kuşakkaya Gazetesi (Gümüşhane, 31.12.2007) 2- 24 Saat Gazetesi (Ankara, 05.01.2008) 3- Sonsöz Gazetesi (Ankara, 11.01.2008) 4- Gündem Gazetesi (Ankara, 12.01.2008) 5- Hürfikir Gazetesi (Lüleburgaz, 10.01.2008) 6- Gaziantep'te Zafer Gazetesi (04.01.2008)*

PROF. DR. İSA KAYACAN, YAZI VE SÜTUNLARIN DA, 2 BİN 427 ŞAİRİN 11 BİN 386 ŞİİRİNE YER VEREREK YENİ BİR REKORA İMZA ATTI

ANKARA *(Ece Ajans)*- Gazeteci-Yazar Prof. Dr. İsa Kayacan; 1966-1969 yıllarında aylık yayınladığı "Ece Sanat Dergisi" ve hazırladığı "Ece Şairler Toplaşması", günlük yazılarında yer verdiği kitap tanıtımı ve şairlerin şiir dünyalarına yönelik yazıları içinde, binlerce şairin şiirinin yayınlanmasına öncülük ve aracılık yaptı.

Yapılan değerlendirmeler sonucu; 31 Mayıs 2008 tarihi itibariyle İsa Kayacan'ın, 2 bin 427 şairin 11 bin 386 şiirine gazetelerdeki köşe ve sütunlarında yer vererek yeni bir rekora imza attığı ortaya çıktı.

Bu şairlerin arasında yaşayan ve aramızdan ayrılan ustalarımız, profesyonellerimiz olduğu gibi, Türkiye genelinde pek çok amatör şairin, şairenin veya şair adayının şiirlerinin de bulunduğunu ifade eden, bugün kapananlar

dahil 3 bin 540 gazete ve dergide 39 bin 425 makalesi yayınlanan İsa Kayacan, 1960-1970 yılları arasında, Adalet ve Zafer gazetelerinde hazırladığı "Sanat-Edebiyat ve Kültür" sayfalarında başlayan şairlere hizmet çalışmalarını Tasvir ve Olay gazetelerindeki şiir sütunlarında sürdürüyor.

Haberin yayınlandığı Gazeteler; *1- Oğuzeli Gazetesi (Bucak-Burdur, 04.06.2008) 2- Anayurt Gazetesi (Ankara, 11.06.2008)*

PROF. DR. İSA KAYACAN:
GAZETECİLİĞİN GERÇEK OKULU ANADOLU GAZETELERİDİR

ANKARA, (Ece Ajans)- Başbakanlık Basın-Yayın Enformasyon Genel Müdürlüğü ve TRT'nin işbirliği ile "TRT Anadolu" kanalında hafta içi her gün sabah saat 10.30 da başlayan 12.00 ye kadar devam eden "Anadolu Basını" adlı bir program yayına girdi.

Bekir Gündoğan'ın sunduğu, 20 Aralık 2010 tarihindeki ilk programa Gazeteci-Yazar Prof. Dr. İsa Kayacan ile Gazeteciler Cemiyeti Genel Sekreter Yardımcısı Süleyman Ukav konuk olarak katıldılar.

İsa Kayacan söz konusu programda yaptığı konuşmada; "Anadolu Basını Milli Mücadele'nin kazanılmasında harcı olan basındır. Yani, Anadolu Basını Gazi Basın'dır" dedi.

Gazeteciliğin gerçek okulu'nun Anadolu Basını olduğunu vurgulayan Kayacan; "Anadolu da Gazetecilik yapmadan yaygın basında çalışmaya başlayanlar, İlk, Orta ve Lise eğitimi almadan yüksek okula başlamış olanlar gibidirler…

Bu gün Anadolu Basını içerisinde bir çınar gibi duran, 1918 yılında kurulmuş Yeni Adana Gazetesi, l922 yılında kurulmuş Antalya Gazetesi, 1924 yılında kurulmuş Bartın Gazetesi ayaktadırlar, hatırlatmasında bulundu.

Prof. Dr. İsa Kayacan; Anadolu Basını'na yönelik böyle bir programın başlatılmasının çok doğru ve yerinde olduğunu, bu programla Anadolu da ki Gazeteciler arasında teşvik ortamı ve yarış sağlanacağını sözlerine ekledi. *(Tefenni'nin Sesi Gazetesi, 29.12.2010) 2 - Babaeski Söz Gazetesi (28.12.2010)*

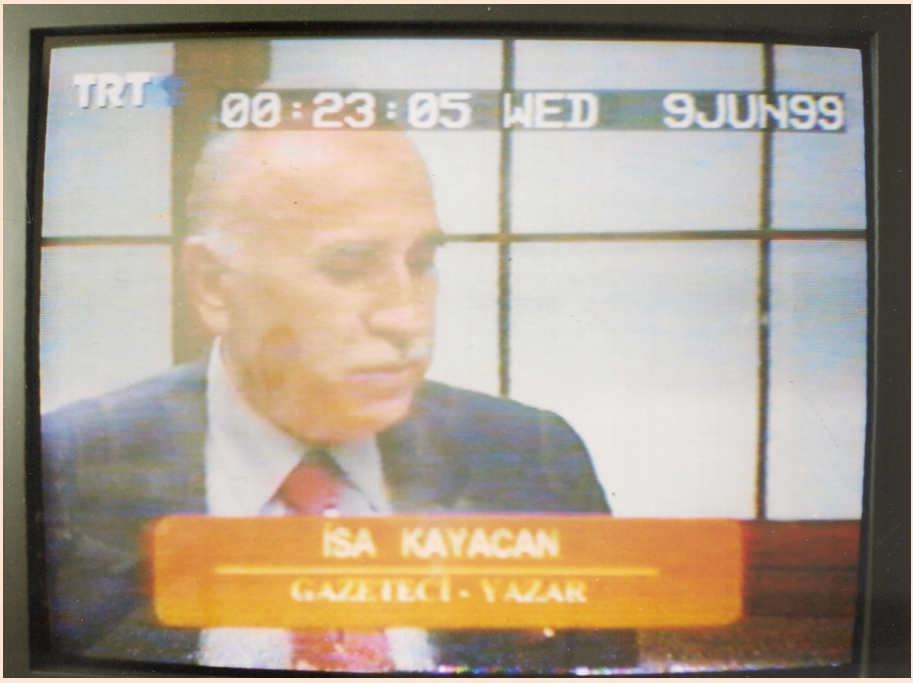
ANADOLU'NUN SESİ GÜRLEŞTİ

Basın - Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğü ile TRT'nin ortaklaşa hazırladığı "Anadolu'nun Sesi" Programının üçüncüsü gerçekleştirildi. Gazetemizin imtiyaz sahibi Alaeddin Kaya Bey'de, Prof. Dr. Nurettin Güz ile birlikte 22.12.2010 Çarşamba günkü programın konukları arasındaydı.

Program sunucusu Bekir Gündoğan'ın; "Alaeddin bey, sizinle başlamak istiyorum. Programımızın 3. günündeyiz. Aralarında İsa Kayacan hocamızın

da bulunduğu çok değerli konuklarımız vardı. Tabii program süresi içerisinde yerel gazete, yerel basın konuşulurken bir çok sorun ortaya çıktı ve bir çok sorun dile getirildi. Siz bu konuda bir duayen olarak ne söyleyeceksiniz?, sorusu Alaeddin beyin heyecanını ekrandan masamıza, soframıza yansıtan, "Tabii masanın üzerinde izleyicilerimiz görebiliyor mu bilmiyorum, ama yüreğimi hoplatan bir görüntü var" cümlesiyle karşılık buldu.

İsa Kayacan için, "İsa hoca Anadolu Basınında büyük bir yeri olan hocamızdır" diyen Kaya, Anadolu'nun Sesi programını ve içeriğini değerlendirirken de; "Medya mensubu arkadaşlarımız yarışa girecekler. Daha da iyi manşet nasıl atarız kaygısı taşıyacaklar" değerlendirmesinde bulundu. (**Dursun Erkılıç,** Belde Gazetesi, Ankara, 24 Aralık 2010)

İsa Kayacan; TRT'de Genel Müdür Danışmanı olarak çalıştığı yıllarda, Anadolu basını için hazırlanan belgesellerde danışmanlık yaptı, Anadolu basınının sorunları ve çözüm yollarını ekran ve mikrofonlardan anlattı.

Yöre kıyafetleriyle, Burdur halk oyunları ayrı bir anlam kazanır.

ONDÖRDÜNCÜ BÖLÜM

YAZARLARIN -ŞAİRLERİN GÖZÜ VE KALEMİYLE İSA KAYACAN

* İsa Kayacan'ın Burdur sevdası, dağlardan yüce, denizlerden ve okyanuslardan engindir. O, Burdur'a aşıktır, tutkundur. O'nun Burdur sevdası, Burdur Gölü'nden büyüktür. *(Mustafa Ceylan, Araştırmacı, Ankara - Antalya)*

* İsa Kayacan'ın sevgilerinin en büyüklerinden biriside, elbetteki sevginin ötesinde bir aşk, bir tutku haline gelmiş olan Burdur sevgisidir. O'nun Burdur aşkı, hiç bir şeyle kıyaslanamaz. Ölçüye, tartıya gelmez bir şeydir.

Prof.Dr. İsa Kayacan, Türk yazın hayatının kilometre taşlarından birisi, Anadolu'nun ulu çınarı gibi, edebiyatımızın ulu çınarlarından birisidir.

Saçını değirmenlerde değil, ülke sevgisi, insanlık sevgisi ve hizmet aşkıyla ağartmış, dost ve bilge bir kişidir. *(Nazmi Öner, Burdurlu E. Öğretmen-Antalya)*

Can İsa Kayacan; Üzüntüyle belirtmeliyiz ki, yetişmiş ender insanlarımızın pek azında Burdur'a vefa, ilgi ve hizmet görebilmeketeyiz.

Şehrimize vefalı, doğduğu yöreden kopmamış ve işi gereği Ankara'da olsada, her gün bizimle yaşayan ve aramızda soluklanan, ender insanlarımızdan biri olan; şehrinin, ülkesinin, insanlığın ve hassaten Türklüğün ve Türk dünyasının özellikle Azerbaycan'ın dostu kıymetli ağabeyimiz İsa Kayacan Bey, Anadolu'nun değişik gazetelerinde aynı günde birden fazla gazetede yazma ve Türk dünyası ile yakından ilgilenme gibi olağanüstü yoğunluğu arasında, Burdur sevdasınıda ihmal etmiyor. *(Ahmet Can, Burdur Gazetesi, 17 Kasım 2003)*

Prof. Dr. İsa Kayacan; Bir Burdur aşığı, Burdur sevdalısıdır. Hayatımda yüreği Burdur için, İsa Kayacan kadar sevgiyle çarpan bir başka insan görmedim.

Her beş yazısından birinde mutlaka Burdur tarihi ve kültürünü dile getirir. Ondaki Burdur sevdasına ve insan sevgisine hayran kaldım.

Keşke herkes memleketini bu şekilde sevebilseyedi! Ne mutlu Burdur'a, ne mutlu Burdur'lulara, böyle bir Burdur aşığına sahipler. *(Oktay Zerrin, Çağdaş Burdur Gazetesi, 20 Ocak 2011)*

Burdur'a tutkunun görülmeyeni: Anadolu'culuğu ile Burdur'culuğu gönül dünyasında özdeşdeştirmiş olan İsa Kayacan'ın bir diğer özelliğide arşivciliğidir. Kendi yazı yaşamını en ayrıntısına kadar arşivleyen, yada belgeleyen ülkemizde ondan başka kimse yoktur heralde! *(İsmail Sadık, Belde Gazetesi 28-31 Aralık 2004)*

* Beynini tırnaklaya tırnaklaya yazdığı bütün memleket sathı-na bir ışık yağmuru gibi serptiği binlerce makale, yüzlerce kitap Bunlar ayak izleri İsa Kayacan'ın. O zirvede şimdi. Dağın en yüksek noktasında, bir heykel gibi, gururla duruyor. (*Rızâ Akdemir,* Ankara, 2004)

*Bir gün İsa Kayacan'ı tam anlatabilecek bir sözcük veya bir terim bulunursa, o sözcük veya terim, asrın icadı olabilir. (*Recai Şahin,* Fethiye, 2005)

* İsa Kayacan; Bir şiir doktoru, Anadolu basınının hastalıklarına karşı ilaç, reçete... Moral ve teşvik pirimi üreticisi... Yazı ve dost hamalı... Marko Paşa'nın Anadolu basınındaki adresi.

Her ilçeye kadar uzanmış imzasıyla, yazanın ve okuyanın duayeni. İsa Kayacan, inanınca "Kayadan can" çıkaran bir dost. (*Mehmet Uzer*, İzmir, 2006)

*İsa Kayacan; köylerdeki verimli harımlar (tarlalar) gibidir. Dört mevsim ürün verir. (*Osman Köseoğlu,* Bursa, 2010)

* İsa Kayacan, Budur'un Tefenni ilçesinin Ece Köyü'nden çarığıyla, yırtık poturu, yamalı gömleğiyle çıkmış, insan üstü bir irade, yılmak, yorulmak bilmeyen bir çalışma (çaba ile) koşmuş, koltuk değneğine dayanmadan "bende varım" diyebilmiş, ipek böceği gibi kozasını örmüş, balarısı gibi peteğini balla doldurmuştur. (*Ahmet Tufan Şentürk* - Ankara)

* Oturdum bir hesap yaptım. Ne mi? Nasıl, nasıl mı? Biliyorsunuz ben aynı zamanda mühendisim. Yaptığım hesaba güvenebilirsiniz. Asla yanılmam:

Hesap şu: Şayet İsa Kayacan, bir ömür harcadığı kağıtları yazmayıp sadece bir yerde toplasaydı, ülkemizin en büyük kağıt tüccarı olurdu. Veya bu kağıtları satıp parasıyla inşaat yaptırsaydı,

8 adet sarayı, 10 adet yatı ve 20'şer katlı 90 adet apartmanın sahibi olurdu, diyorum. Bunu iddia ediyorum. Siz bu hesabın üzerine bir de kitaplarına harcadığı zamanı, 28 sayı süren " Ece Sanat Dergisi"ni de paraya çevirerek ekleyin, neler neler göreceksiniz...

İsa Kayacan, bir yazı fabrikatörüdür. Anadolu Basınının hamisi, babası ve fikir hocasıdır. Türkiye'nin hangi iline giderseniz gidiniz, orada bir gazete

yayınlanıyorsa, mutlaka Kayacan'ın bir köşesi vardır. Hem de günlük olarak makale yazılan bir köşe. Bu kadar il ve ilçe gazetesinde hem de günlük köşe yazarı olmak, Türkiye'de hiçbir yazara nasip olmamıştır ve hiçbir yazar bunu başaramamıştır. Bunu sadece, İsa Kayacan gibi bir yazı fabrikatörü başarabilirdi. Başardı da. (*Mustafa Ceylan* - Ankara)

* Ortaokul yıllarımdan 1993'lü yıllara kadar şahsen benimle ilgili bir araştırma yapacakların, ağabeyim, hocam İsa Kayacan'ın anılarla yüklü dev kitaplarına başvurmalarını önermekteyim. Kayacan usta ile sanat – kültür – edebiyat yolculuğumuz hep ağabey-kardeş ilişkisi içinde geçmiştir ve son nefese kadar da devam edecektir. *(Mustafa Ceylan, Kapadokya Güneşleri kitabı -2010, sayfa:12)*

* "İşte Hayatım" kitabını okuduktan sonra anladım ve karar verdim ki, Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı olsaydım, Kızılay meydanına Dr. İsa Kayacan'ın heykelini mutlaka dikerdim. (*Abdülkadir Güler* - Söke)

* İsa Kayacan hem ülkemiz, hem kültürümüz, hem edebiyatımız, hem de geleceğimiz için bir kazançtır. Ne mutlu ki, ülkemiz İsa Kayacan gibi bir insanı yetiştirdi. Ve ne mutlu ki, gelecek nesiller için örnek gösterilebilecek yegâne insanlardan birine sahibiz (*Nur Sümeyra* - Ankara)

* Herkesin diyemediği bir sözcük var aklımın ucunda: "İsa Kayacan, peygamber gibi adamdır"... Duygusallığı, inceliği, yardımseverliği, sevecenliği ve sabrı ile bu unvanı hak etmiyor mu? (*Ünal Şöhret Dirlik* - Fethiye)

* Türkiye'nin en süratli yazarı ve şairi İsa Kayacan'ın yazarlığının ibresini 200 km'yi gösteren bir otomobil olarak görürsek, O'nun otomobili 160-170 km. süratle kullandığını söyleyebiliriz. (*Kerim Özbekler* -Nazilli)

* İsa Kayacan, Anadolu Basın tarihi içinde, bugüne kadar en geniş anlamda yazışma diyaloğu kurmuş, bir anlamda rekor kırmış bir kalemdir. (*Dr. Sami Ateş* - Ankara)

* İsa Kayacan, kendisini Anadolu Basını'na, Burdur'un sanat ve folkloruna, dolayısıyla Türk Kültürü'ne adayan, derviş edalı bir şair, yazar, gazeteci ve gönül adamıdır. (*Dr. Osman Oktay*-Ankara)

* Anadolu'nun kalbi olan Dr. İsa Kayacan'ın "İşte Hayatım" adlı eserinde, usta kalemin yaşamı ve sınırlar ötesindeki başarıları, ülkesinin tanıtımında oynadığı rolleri anlatılıyor. O'nun Burdur'da ve Türkiye'nin her köşesinde, anıtının, heykelinin, dikileceğini, kendisine Profesörlük unvanı verileceğini düşünüyorum. (*Şemsettin Küzeci* - Ankara)

* Gerek Türkiye'de, gerekse diğer Türk dilli ülkelerinde İsa Kayacan isminin karşısında bu gibi veyahut buna benzer, çoklu sayıda örneklere rast gelmek pek mümkün olmuyor. O, "çağdaş Türk edebiyatının - matbuatının canlı klasiği" "çağdaş matbuatının Yunus Emre'si", " Destanlaşmış efsanevi insan" veyahut "Türk matbuatının imparatoru" unvanlarını, öz zahmeti, öz istidadı, öz helalliği, öz samimiyeti ve öz gayreti ile kazanmıştır. İsa Kayacan, insanlık adına

yaraşan yeryüzündeki bütün deyimlerin hepsini, ana sütü gibi helâl ve hak etmiştir. (*Prof.Dr. Elçin İskenderzade,* Bakü- Azerbaycan)

*Anadolu Basını'nın altın evladı İsa Kayacan'ı her el, her yürek yakalayamaz. Rekordan rekora koşan İsa Kayacan, ünlü rekorlar kitabına da alınmalıdır. (*M. Cem Yiğit,* Akşehir - Konya)

*İsa Kayacan, sanatta, edebiyatta bir ekoldür. O'nunla bir arada olmak şereftir. (*Celal Oymak*-Ankara)

*Anadolu'culuğu ile, Burdurluluğu, gönül dünyasında özdeşleştirmiş olan İsa Kayacan'ın, bir diğer özelliği de müthiş arşivciliğidir. (*İsmail Sadık*)

*İsa Kayacan, Türkiye ve Azerbaycan için büyük bir değerdir. (*Sona Çerkez*, Bakü - Azerbaycan)

*İsa Kayacan çok kimlikli bir şahsiyettir. O kimi zaman gazeteci, kimi zaman araştırmacı, kimi zaman yazar, kimi zamanda şair olarak çıkıyor karşımıza (*Vedat Fidanboy*-Ankara)

*İsa Kayacan, tevâzu perdesi altında, kendisini âbideleştiren şahsiyettir. (*Abdullah Satoğlu*-Ankara)

*Kapmış güzellikleri, Hak'tan İsa Kayacan / O, bir kültür âlemi, tükenmeyen heyecan. (*Hüseyin Yurdabak*-Ankara)

* İsa Kayacan'ın bir özelliği var ki, hem üniversitelerde doktora konusu yapılmalı, hem de Guinnes Rekorlar Kitabına aday gösterilmeli. O'nun kadar farklı ve zengin medya kuruluşlarında yazıları yayınlanan bir yazar hatırlamıyorum. Hatta dünyada dahi, Kayacan'ın yakaladığı rekora yaklaşan yok. Buradan gazeteciler cemiyetlerine sesleniyorum: Kayacan'ın Guinnes Rakorlar Kitabı'nda yeralması için çalışma başlatmalılar (*Şahin Ali Şen* - Ankara)

* Gazeteci - yazar ve şair İsa Kayacan'ı ben, tam biyonik Adam sözüyle tanımlarım. Çünkü, bir insanın bu kadar çok üretmesine, yayınlamasına, yazmasına olanak sağlayacak tek şey biyonik olmaktır. Yemez mi, içmez mi, uyumaz mı, zaman denilen olguya bu kadar çok şeyi nasıl sığdırır, bir türlü aklım almaz. (*Ali Bilgiç*, Yenişehir - Bursa)

* İsa Kayacan yorulmaz, usanmaz. Yıllar önce O'nun için "Yazı makinası" demiştim. Şimdi bilgisayar oldu. O, ünlü rekorlar kitabına adaydır. Kayacan, dinleyen, düşünen, sonra konuşan bir insandır. Yok yere kimseyi incitmez. (*İsmail Kara* - Ankara)

* İsa Kayacan hem kendini aşmış ve hem alanında zirveye ulaşmıştır. O, bilimi, ışığı ve aşk'ı hem yaşayan, hem de yayandır. (*Mustafa Nevruz Sınacı* - Ankara)

* Tükmenelini hiç görmeden, yakından uzaktan onu izleyerek kafasının özsuyunu, yüreğini cömertlikle, içtenlikle kağıtlara döken İsa Kayacan kendi

kendine tüm Türkmenlerin gönüllerinde taht kurmuş, yontular dikmiş ve ölmezliğe kavuşmuştur. (*Seyfettin Biravcı* - Kerkük)

* Hayatını Türk kültür, sanat ve edebiyatına adayan, yazdığı makalelerle her Türkün kalbinde abideleşen, Prof. Dr. İsa Kayacan, kendisine verilen bütün unvanları fazlasıyla hak etmiştir. (*M. Yahya Efe* - Ankara)

* İsa Kayacan, Türk edebiyatında unutulmaz hizmetleriyle, kendisine yer yapmış nadir insanlardan biridir. O'nun hizmet ve gayretleri her türlü takdirin üzerindedir. Eğer haddim olsaydı, İsa Kayacan'a "Atom Karınca" unvanını verirdim. Bunu bir gün biri yaparsa fevkalâde isabetli bir iş yapmış olur, şüphesiz… (*İsmet Bora Binatlı* - Ankara)

* Dolu dolu bir basın ve yazı hayatı. İsa Kayacan'ın dişiyle, tırnağıyla yardımsız ve gönül sevgisiyle inşa ettiği bir hayat. Bir köy çocuğunun gelebileceği, elde edebileceği nokta. Aldığı ödüller O'nun alnının teriyle kazandıklarıdır. (*Prof. Dr. Hayrettin İvgin* - Ankara)

* Göller yöresinin değerli şahsiyeti olan İsa Kayacan'ın yazdığı yazıları ölçüye vuracak olursak, ekvatoru bir kaç defa dolaşır. O aynı zamanda "bir dünya insanı"dır. (*Melâhat Ecevit* - Isparta)

*"Bir ağaç meyve vermeye başladı mı, her sene ürününü artırır" düşüncesinin doğruluğunu Kayacan hoca, yazdığı yazılarla göstermeye devam ediyordu. "Şiirimizin başağrıları" başlıklı yazısında, şiiri ve şairleri eleştiriyor, bugünkü Türk şairinin düştüğü durumda kimlerin payı olduğunu yazıyor ve yazısında önemli tespitlerde bulunuyordu.

İsa Kayacan hocanın, edebiyatımız, şiirimiz ve edebiyat tarihimiz acısından üstüne düşeni yaptığını, bir çok konuda onunla aynı şeyleri düşündüğümü gönül rahatlığıyla söyleyebilirim.. O, doğru bildiklerini her platformda, hiçbir şeyden korkmadan söyler. (*Mehmet Nuri Parmaksız*-Ankara),

*İsa Kayacan, yöresine moral veren bir gönül adamıdır. Topluma yararlı olmaya çalışan bir kültür emekçisidir. Ömrünü, okumakla, yazmakla geçiren, enerjisini toplum yararına tüketmeye uğraşan biridir. (*Aydın Karasüleymanoğlu* - Ankara)

*Mükemmel bir insan, çok iyi bir dost olan İsa Kayacan, Türk basınında hakkında en çok yazı yazılan kişidir O'nun dostluğu, çıkar ilişkisine dayanmamaktadır. (*Prof. Dr. İrfan Ünver Nasrattınoğlu* - Ankara)

*Vatanını seven, vatandaşlara her dalda fayda sağlamaya devam eden, Prof. Dr. İsa Kayacan'ın belirli yerlere heykeli dikilmeli, en büyük caddelere ismi verilmelidir. Prof. Dr. İsa Kayacan milletine sevgiyle, saygıyla yaratıcı fikirlerini sunan, paylaşmaya and içmiş bir gönül rehberidir. (*Kemal Petricli* - Köln, Almanya)

*Yazma serüvenindeki bitmez-tükenmez enerjisi ve üretkenliğinin genç

kuşaklara iyi bir örnek teşkil edeceğini biliyorum ve onları İsa Kayacan'ı tanımaya çağırıyorum. (*Tamer Abuşoğlu* - Gaziantep)

*Ulusal ve yerel basın-yayın organlarındaki yazılarıyla Türk okurlarına ışık tutan, el-kol, göz olan kalem erbabı, ülkemiz basınının değerli mensubu "Ordinaryüs Yazar" İsa Kayacan'dır. (*Cemal Tuzcuoğulları* - Ankara)

*İsa Kayacan, kağıdı-kalemi sevdiği kadar, hatta ondan daha fazla memleketini seviyor. Burdur'u seviyor. Gazeteci-Yazar Kayacan, çalışmaları ile, aldığı ödülleriyle Burdur'un adını her ortamda duyurarak, Burdur'a vefa borcunu ödedi. Şimdi sıra bizlerde. (*M. Ercan Taraşlı* - Burdur)

*Amcam İsa Kayacan benim için bir idoldur. O'nun kitapları arasında yolculuk yaparsanız, kendisinde bulunan mega enerjiyi daha yakından, görürsünüz. İsa Kayacan bir bilgisayar gibi çalışıyor sanki. Amcam, araştırmalarıyla bir tarihçi, şiirleriyle de ince ruhlu bir sanatçıdır. (*Hüseyin Kayacan* - Burdur)

BİR KÖY ÇOCUĞU PROF.DR. İSA KAYACAN

Burdur İlinin Tefenni ilçesine bağlı, Ece köyünde, İkinci Dünya Savaşından arda kalan acıların bitmediği bir dönemde, kıtlık ve yokluğun hüküm sürdüğü bir ortamda (20.09.1943) dünyaya gelmiştir. Çocukluğunda orakla buğday biçen, öküzlerin kağnılarında harman yerinde mahsûllerin dövülmesinde döven sürmüştür. Yeri gelince çobanlık yapmış, çocukluk yıllarını çok zor şartlar altında geçirmiştir. Elde ettiklerini kolay elde edemeyen, binbir güçlükle hayatını kazanan İsa Kayacan, çocuk yaşında çeşitli işlerde çalışmak zorunda kalmıştır.

Çalışkanlığı ve gayretli oluşuyla dikkatleri üzerine çekmiş, Türk edebiyatı ve basınına olan ilgisiyle bıkmadan usanmadan ülke genelindeki gazetelere sürekli yazılar yazmıştır.

İsa Kayacan, Araştırmacı-Yazar-Gazeteci olarak değerli bir üstaddır. Mütevazi, halktan biri oluşu, hiçbir çıkar hesabına çalışmayan gerçek gönül dostudur. Yurdun dört bir köşesindeki, gazetelere yazılarını ulaştıran, insanları aydınlatan, halkın sesini duyuran, dertlerini paylaşan dert ortadığıdır. Anadolu basınını onurlandıran bir dostluk elçisidir.

Ankara'da oturan, kalbi Burdur diye atan, Burdur sevdalısı, örnek bir Burdurludur. Basın ve edebiyat dünyasında sayısız ödüller almıştır.

Azerbaycan Üniversitelerinden aldığı iki fahri doktora diplomasıyla (Dr), unvanını hakkıyla almış, sonra yine bu ülke üniversitelerince (Prof) unvanı hakkı olarak verilmiştir. Aynı zamanda Anadolu Basınının Fahri Hemşehrisi olan isa Kayacan, edebiyatın her dalında 119 ayrı kitap yazmıştır. Yayınlanmaya hazır kitapları bulunmaktadır. 720 sayfalık "İşte Hayatım" adlı kitabıyla tüm hayatını anlatmıştır. İsa Kayacan, yazı hayatında büyük bir güç kaynağıdır.

Bir köy çocuğu oiarak hiç bir destek almadan şöhretin zirvesine tırmanmasını bilmiştir. Ömrünü okurlarıyla paylaşan, dostların en samimi ve içten olanıdır. Anadolu Basın tarihinde en geniş diyalog kuran kişidir. İsa Kayacan, gönüller neferi, yazmakla bitirilemeyen bir deryadır. Kendilerini gönülden kutlar, Yüce Mevla'dan uzun ve sağlıklı bir ömür temenni ederim, nice ödüllere. Yolun açık olsun, saygıdeğer üstadım! Saygılar... Sevgiler.. Efendim!

Melâhat ECEVİT, 1- Sonsöz Gazetesi Ankara, 01 Şubat 2006, 2- 24 Saat Gazetesi (Ankara, 31 Ocak 2006.

SEBAHAT GÜMÜŞ: İSA KAYACAN, BİR ULU ÇINARDIR

Prof. Dr. İsa Kayacan'ı, Burdur Araştırmacı Yazarlar ve Şairler Derneğinde tanıdım... Sanatı, sanata bakışıyla örnek aldığım, imrendiğim bir insandır. Türk edebiyatımızın "Sanat Güneşidir." Kağıtla, kalemini, daktilosunu arkadaş edinen büyük bir kişidir. Geniş edebiyat kültürü olan İsa Kayacan, dürüst... çalışkan... sanata bakış açısı çok zengindir... Saygın özgüven sahibi ve dost canlısıdır... O bir ulu çınardır...

Anadoluyu adım adım dolaşmıştır. Büyük bir çevre edinmiştir... Yazmadığı; Kitap dergi, gazete kalmamıştır. Çok ödüllüdür... İlimiz Burdur'a ve Derneğimize sayısız kitap kazandırmıştır... Şiirlerimizi, yazılarımızı gazetelerde yayınlayıp başka illere göndermiştir... Bizlerin tanıtılmasında öncülük yapmıştır...

Yazı dili, halk dilidir. Sade, akıcı, duru ve berraktır... Abartıya kaçmaz. Kalemini ustaca kullanır...

Çok okur. İrdeler. Öz yazar. Çok yazar... Birçok Gazeteci, Şair, Yazar, Araştırmacının yetişmesinde emeği çoktur... Kendisiyle ne denli övünsek, gene azdır... Derneğimizin onursal başkanıdır...

Prof. Dr. İsa Kayacan'a Derneğimiz BAYŞA-DER ve şahsım adına teşekkür ediyor, sağlık, mutluluk, başarılar diliyorum... Yolu daima açık olsun. *(Sebahat Gümüş,* Burdur, 13 Mayıs 2006)

HEM KAYAMIZ, HEM DE' CANIMIZ!'

Yıllardır Burdur'un Ankara'daki gözü, kulağı, sesi ve nefesi durumunda bulunan Ağabeyimiz-büyüğümüz ve üstadımız Prof. Dr. İsa Kayacan Beyefendi; şimdiye kadar Anadolu Basınının hem anası, hem de babası durumunda olurken; taş gibi yapısıyla, yani dimdik duruşuyla ve Burdur sevdasıyla da Burdur basınının hem kayası, hem canı-cânanı, hem de gülü olmuştur!

'Güzel düşünen güzel bakar! Güzel bakan güzel görür..' felsefesine çok uyan yapısıyla her şeyden ve her çirkinlikten mutlaka bir güzellik çıkarmasını bilen İsa Kayacan'ın bakışını ve görüşünü; bir alimin (çok affedersiniz) ölmüş bir

köpeğin yanından geçmekte iken gördükleriyle, diğer insanların bakışlarını ve gördüklerini kıyaslayarak değerlendirmek istiyorum: Malum! Bakmak ayrı, görmek ayrı şeydir.

Şöyle ki; vatandaşların, ölmüş bir köpeğin leşine bakıp bakıp tiksindikleri-iğrendikleri sırada; oradan, geçmekte olan bir alim, leşin hiç çirkinliğine., bakmadan-görmeden:

"Ne güzel dişleri varmış!.." der...

Ölmüş bir köpeğin leşinde bile bir güzellik bulan zat gibi, bir çok olumsuzluktan mutlaka bir olumluluk çıkaran Prof. Dr. İsa Kayacan; Gazeteniz Yeni Gün de yayınlanan bazı yazılarımı olduğu gibi, 14 Eylül 2006 tarihinde yayınlanan (Bir anneden on bir tasviye) başlıklı yazımı da iktibas ederek yine bir Anadolu Gazetesi olan Belde'de değerlendirmeye tabi tutmuş ve o tasviyeleri çok beğendiğini belirterek tekrar neşredilmesini sağlamış...

"Herkes beni Ankara'larda sanır;
Burdur'da bir dam çökse içim parçalanır..."

şeklindeki şiir veya yazılarıyla cismaniyetinin Ankara'da olsa bile, ruhaniyetinin Burdur'da olduğuna vurgu yapan İsa Kayacan Beyefendi, Anadolu'nun en ücra köşesinde, hatta Orta Asya'da yayınlanan gazetelere bile 'Burdur'dan haber yaparak veya köşe yazısı yazarak **Burdur'un 'Fahri Türkiye Elçisi'** gibi çalışmıştır! Yani her yazısı ve her konuşmasında sözü hep BURadaDUR'a getirmiş ve herkese, 'burada durun, çünkü burada durulur! Çünkü burası her şeyiyle özel güzel ve durulacak ikamet edilecek çok güzel bir mekan ve kenttir!' demek istemiştir...

Burdur şişi, badem ve ceviz ezmesi, şeker veya pekmez sucuğu ve daha bir çok gıda üretimiyle midelere; Dokuma tezgâhları, biçer döver ve batoz vb. imalatlarıyla ceplere; düzgün asayişi/güvenli sokakları, yüksek okuma yazma oranı ve kaliteli eğitim/öğretimiyle (OKS'de Türkiye 2.) öğrencilere; İnsuyu Mağarası, Sagalossos'u, Müzesi, Mavi Bayrak'a aday Salda Gölü ve saymakla bitmeyecek daha bir çok özelliği ve güzelliğiyle iç ve dış turizme hitap eden, yani bir cazibe/çekim merkezi olan Burdur'umuzun tanıtımında önemli rolü bulunan İsa Bey'e bütün hemşehrilerimiz müteşekkirdir...

O nedenle ben de bu köşemden, kadirşinas bir insan, vefalı bir dost ve melankoli mesabesinde bir Burdur sevdalısı olan Sayın Kayacan'a teşekkür ediyor; hayırlı işlerinde kendilerine başarılar temenni ediyor; sağlıklı, hayırlı ve uzun ömürler diliyorum. Saygılarımla. (**Taceddin Akbaş**, Yenigün Gazetesi, Burdur, 10.10.2006)

BİR MİTOLOJİ KAHRAMANI: GAZETECİ - YAZAR İSA KAYACAN

Gazeteci- Yazar İsa Kayacan ve onun yazılarıyla, Burdur Gazetesinde muhabir olarak çalışmaya başladıktan sonra tanıştım denilebilir. Daha önceden

Hasan Türkel

de Yenigün Gazetesinde ve Burdur Gazetesinde çıkan yazılarını tek tük okumuştum. Sayın Kayacan'la birlikte olduğumuz platformlarda farklı şeyleri savunup, farklı şeyler seslendirdik. Onun konuşmacı olduğu bir panelde ben, gazeteciliğe bakışımın ondan ayrı olduğunu bir dinleyici olarak belirtmiştim. Sayın Kayacan'la farklı şeyler düşünüyor ve savunuyor olmak, benim ona bakışımı asla değiştirmedi. Benim gözümde İsa Kayacan, bir mitoloji kahramanı gibidir.

Gazetemizin bürosuna haftada üç- beş kez İsa Kayacan'dan posta gelir. Postayla gelenler, ülkenin doğusundan batısına, kuzeyinden güneyine değişik şehirlerde yayınlanmış, yerel gazetelerdir. Gelen gazetelerde İsa Kayacan'ın köşe yazıları vardır ve Sayın Kayacan gazetelerdeki köşe yazılarını kolayca bulunsun diye keçe kalemle- özenle işaretler. Gelen yazılarda, mutlaka Burdur Gazetesi ile ilgili bir şeyler vardır. Türkiye'deki yerel gazeteleri kaynaştırmak, onlar arasında bilgi alışverişi sağlamak konusunda İsa Kayacan, tek örnek olarak bir kahramandır.

Bir keresinde Burdur Gazetesinde yayınlanan benim bir şiirimi, Sayın Kayacan köşesine alarak, neredeyse yirmiye yakın Türkiye'nin değişik illerinde yayınlanan yerel gazetelere taşımış. Ve sonra da kendisine ulaşan o gazeteleri, özenle gazetemize ulaştırdı. Burdur'da yerel basında yer alan kayda değer ne varsa bilin ki, İsa Kayacan, onları, Anadolu'nun dört bir köşesindeki yerel gazetelere taşımaktadır. Gazetemiz de aynı özenle, Gazeteci Yazar İsa Kayacan'a ulaştırılmaktadır. Gazeteci Yazar İsa Kayacan, bu çalışmaları ile ülkenin her yanından yerel gazeteleri kaynaştırmakta, onlara güç ve şevk vermektedir.

Burdur

21 TEMMUZ 2010

Metin Yazarı: Hasan Türkel
Sayfa Tasarımı: Kemal Taraşlı

Anadolu Basını'nın mitoloji kahramanı

İsa Kayacan

İsa Kayacan, ülke gazeteciliğinin Anadolu'dan sesidir. Anadolu Gazetelerinin birbirleriyle olan gönül bağlarının kurulmasında, üstadın çok büyük emeği vardır. Burdur Gazetesi'nde yayınlanmış bir söyleşiyi, köşe yazısını ya da bir haberi, bir bakarsınız ülke çapında on, on beş Anadolu gazetesi ayrı ayrı şehirlerde, bölgelerde yayınlamış ve o gazeteler size üstad Kayacan tarafından ulaştırılmış...

BURDUR DESTANI

Prof. Dr. İsa KAYACAN

Burdur Gazetesi 21.07.2010

Barem adlı bir derginin Temmuz sayısında İsa Kayacan'la yapılan bir söyleşi yer aldı. Sayın Kayacan bu söyleşide, gazeteciliğinin yanında, felsefeciliğini de konuşturarak, vefayı eskiden biz İstanbul'da bir semt olarak görürdük; ama şimdi Amerika'da bulunan bir semt gibi görür olduk diyor. Gazeteciliğe başlayış öyküsü de oldukça ilginç. Kayacan, habere giderken, yol parası için

25 kuruşunun olmadığını vurgularken, ilk haberinin gazetede çıkması ile yaşadığı mutluluğu da çok sade ama bir o kadar da etkileyici biçimde aktarıyor.

Medyadaki yozlaşmaya da söyleşide değinen Sayın Kayacan, buna, siyasetteki yozlaşmanın yol açtığını, şimdilerde medya patronlarının, her dönem başka siyasinin yanında yer aldığını belirtiyor. Anadolu basınının Kurtuluş Savaşındaki önemini de vurgulayan Sayın Kayacan, Anadolu'daki ilk gazetenin Kurtuluş Savaşında, bir vagonda basıldığını anlatarak, o günlerin unutulmuş bir gerçeğini de gözler önüne seriyor.

Yerel basında bir küçük ilde, birilerinin aleyhinde haber yapmanın zorluğunu da aktaran Sayın Kayacan; Anadolu basınının, savunulanın aksine, yerel kalmasından yana olduğunu, yerel basında sadece teknolojinin değil, gazetecilik anlayışının da geliştirilmesi gerektiğini çok güzel ortaya koyuyor.

Bırakın ülkenin dört bir yanından yerel gazeteleri kaynaştırmasını, bırakın Burdur'da yayınlananları ülkenin her yanına taşımasını, bırakın Anadolu basınını; bir trafik polisi gibi her yana aktarmasını, bu söyleşideki savundukları ile bile, İsa Kayacan bir kahramandır. Bana göre eşine artık rastlanmayan yüz yıllar ötesinden bize mesajlar ileten bir mitoloji kahramanıdır. İsa Kayacan, gazetecilikte benim kahramanımdır. (*Hasan TÜRKEL*-Burdur Gazetesi, 03.08.2007)

Mitoloji (TDK) : 1) Mitleri, doğuşlarını, anlamlarını yorumlayan, inceleyen bilim. 2) Bir ulusa, bir dine, özellikle Yunan, Lâtin uygarlığına ait mitlerin, efsanelerin bütünü.

Yazının Hasan Türkel imzasıyla Yayınlandığı Gazeteler: *1- Burdur Gazetesi (03.08.2007) 2- Tasvir Gazetesi (Ankara, 20.08.2007) 3- Günlük Gazete (Fethiye, 20-27.08.2007) 4- Özyalvaç Gazetesi (21.09.2007) 5- 24 Saat Gazetesi (Ankara, 16-17.08.2007) 6- Gaziantep'te Zafer Gazetesi (17.08.2007) 7- Kent Gazetesi (Kilis, 17.08.2007) 8- Söke Ekspres Gazetesi (17.08.2007) 9- Van Postası Gazetesi (17.01.2008) 10- Zümrüt Rize Gazetesi (28.01.2011)*

ALÇAK GÖNÜLLÜ, HOŞGÖRÜLÜ İSA KAYACAN İÇİN

Bireyler arasındaki ilişkiler çoğunlukla görevseldir. Aile bağlarıyla başlayıp akrabalık, komşuluk ve dostluğa uzanan sıcaklık öğrencilik, askerlik ve yolculukla ayrı ama yaşam boyu süren boyutlar kazanır. Arkadaşlıkla gündeme gelen içtenlikli yaklaşımlar genelde "dostluk" olarak nitelendirilir. Ailedeki en yakınlardan bile önde gelen bir özgün birlikteliği anlatan dostluk kolay kazanılmaz. Kimi nedenlerle kolay yitirilse de gerçek bir insanlık ilişkisini özetler. Son yıllarda toplumsal bozukluklarla sarsılan ilişkiler içinde dostluklar da payını almaktadır. Özellikle ekonomik sorunların neden olduğu durumlar kimi ayrılıkları, karşıtlıkları, uzaklıkları kaçınılmaz kılmakta, çok az da olsa umulmadık tutum ve davranışlar, kişisel çarpıklıklar ilişkileri etkilemektedir. Değerini bildiğimizi savunmakta güçlük çektiğimiz olgulardan biri de dostluktur. Sık sık yinelediğim "Ne altın gemi, ne gümüş gemi, dost gemisi" sözü yüreği-

mizi sıcak tutan, sağlığımızı güçlendiren bir güvenceyi çağrıştırır. Güvenilecek kimselerin giderek azaldığı bir ortamda dostluğun, dostların değeri daha iyi anlaşılmaktadır.

Sayın İsa Kayacan, yazın-yayın yaşamımızda belirgin bir yeri olan dostlardandır. Hemen hemen ülkemizin her yerindeki gazetelerde yazıları yayımlanmakta toplumsal oluşumları duyarlılıkla izlemekte, araştırmaları, derlemeleri ile devingenliğini olumsuz koşullarda bile sürdürmektedir. Güler yüzü, saygılı davranışları, ilişkilerde beğeni toplayan ciddî, güvenilir ve anlayışlı tutumuyla aranılan bir dost olduğunu kanıtlamaktadır. Gazeteci, yazar, kültür adamı olarak yapıtlarıyla sürdürdüğü katkı önemli bir toplumsal kazanımdır.

Kendisini yıllardır tanıyorum. Alçakgönüllü, hoşgörülü bir yazın insanı olarak çabalarıyla kendini sevdirmiştir. Herkese koşmakta, elinden gelen desteği esirgememekte, basın- yayın alanında ürünleriyle örnek olmaktadır. Benim çok önem verip yurttaşlık niteliği yönünden üzerinde durduğum Atatürk sevgi ve saygısı konusunda gerçekçi, içtenlikli özeni ve bağlılığı, yakınlığımın başlıca nedeni sayılabilir. Kimi çirkinliklerin, dönekliklerin, sapkınlık ve düşmanlıkların insanlık dışı biçimde sergilendiği günümüzde, Atatürk'te odaklaşan yurtseverliği kişilik ve nitelik ölçütü sayıyorum. Sayın Kayacan'ı bu yanıyla da güçlü buluyorum.

Kişiler için yazmak sanıldığı kadar kolay değildir. Ne yazılsa eksik kalan, unutulanlar vardır, ne yazılsa duygusallığa bağlanabilir. Yansız değerlendirmeyi benimseyen az olur. Benim Kayacan hakkındaki bu anlatımım, yetişecek gençler için gözetilecek özelliklerdir. Amacımız yarınların bugünlerden daha iyi olmasına çalışmaktır. En zorunlu ve gerçek öğe de kişilerdir. Gençlere yol göstermek, ışık tutmak, örnek olmak kendisiyle barışık olmak, mutlu olmaktır. Sayın Kayacan'a yaşam boyu esenlik diliyorum.

Yekta Güngör ÖZDEN-*Tefenni'nin Sesi Gazetesi (03 Mart 2010) * Ses - 15 Gazetesi (Bucak - Burdur, 06 Mart 2010) * Sonsöz Gazetesi (Ankara, 08 Mart 2010) *24 Saat Gazetesi (Ankara, 06 Mart 2010) * Olay Gazetesi (Ankara, 10 Mart 2010) * Yarın Gazetesi (Ankara,10 Mart 2010) *Özden Gazetesi (İstanbul, 09-15 Mart 2010) * Kent Gazetesi (Kilis 13 Mart 2010)*

ÇALIŞAN; ÖZ HALKININ İŞİNE YARAYAN, TÜRK KÜLTÜRÜNÜN KORKMAZ VE YİĞİT ASKERİ: İSA KAYACAN

İsa Kayacan hocam hakkında yazmak isterken nedense, Türk Dünyasının ölmez şairi Nizami Gencevi'nin bu mısralarını hatırladım:

Çalış öz halkının işine yara,
Giysin amelinden dünya zerhara.

İsa Kayacan, Nizami Gencevi'nin dediği insanlardandır. Onun işi-gücü yalnız halkına hizmettir. İsa hocamız bu hizmeti kaleminin gücüyle, gece-gündüz masa başında araştırmalarıyla, incelemeleriyle yapıyor.

Ben onun hakkında yazarken İsa Kayacan hocamıza; "Türk dünyasına ışık saçan insan", "Türk edebiyatının Ferhat'ı", "Türk kültürünün korkmaz ve yiğit askeri" demiştim. Ama şimdi düşünüyorum ki, İsa hocamın zahmeti karşısında bu sözler sönük seslenir. İsa Kayacan, bütün güzel hususiyetlerini Nizami Gencevi'nin şiirlerinde görmek mümkündür. Nizami Gencevi insanlarda en örnek hususiyetleri şöyle tasvir ediyor:

Hizmet etmek sayılır erkeklikten nişana,
Halkına hizmet etmek şereftir bir insana.

Veya:

Becersen herkesin yükünü sen çek,
İnsana en büyük şereftir emek.
Derde dayan, incitme hiç zaman eli,
Eller gam çekince, dert alsın seni.

İsa Kayacan, halkına şerefle hizmet eden insanlardandır. O, sadece Türkiye'nin değil, Türk dünyasında yaşayan insanların derdini çekiyor. Türk dünyasında bir çocuğun gözünde yaş olarsa, İsa beyin uykuları çekilir.

Nizami Gencevi'nin dediği gibi: -Türk elleri gam çekince İsa beyin yüzünü keder-gam bürüyor. İsa bey bu kadar işin içinde doğulup-büyüdüğü Burdur'u –Tefenni'yi, Ece Köyünü de unutmuyor. Onun doğduğu köyde mezarlıkta uyuyan doğmaları var, İsa bey onları unutmuyor. Çünkü onlar İsa beyi bütün Türk dünyasına armağan etmişler. İsa bey Burdur'un taşını-toprağını seve-seve okşuyor, sanki kutsal bir toprağa el süren gibi.

İsa beyin bütün uğurlarına sevinen, bu uğurları kendi uğurları sayan bir insan da şimdi ebedi dünyadadır. O İsa beyin vefalı ömür-gün arkadaşı- Sabahat hanımdır. İşi ne kadar çok olursa olsun, ister yağmur olsun, ister kar-İsa beyin umurunda değil. O Sabahat hanımın "görüşüne" yollanır, elinde Sabahat'ın çok sevdiği çiçeklerle.

İsa bey kaygıkeş baba, sevimli dededir. Evlatlarının kaygısını çekmeye, torunlarını sevip - okşamağa her zaman zamanı vardır. İsa bey vefalı, dikkatcil dosttur, arkadaştır. Dostlarının hayatında olan önemli günleri unutmaz.

Toplantılarda her zaman ağırlığını koruyabiliyor, bakmayarak ki, toplantılarda, Azerbaycan şivesiyle desek; İsa beyi el üstünde gezdirirler, ama o hiç zaman şımarmaz, her zamanki ciddi tavrını koruyor, herkesle mihriban, her herkesle candandır…

Azerbaycan Türklerinin tabirince desek; İsa Kayacan kişi gibi kişidir. Sözü özünde, özü özünde... Ömrün uzun olsun, canım hocam. Yüce Tanrı sizi Türk Milletine çok görmesin! Her zaman yolunda yeşil ışık yansın, evinde güneş, yüzünde gülüş oynasın! Nazlı için gelen dünürlere "evet" -verdim- gitti"-deyeceksen, hocam. Karabağ'da benim baba evimin bahçesindeki leylakları siz toplayacaksınız, canım hocam! Karşıda çok işler var... Sizi sevenler ve sevdikleriniz için yaşamağa değer, İsa hocam!

(Doç. Dr. Tamilla ABBASHANLI- *Tefenni'nin Sesi Gazetesi (24 Şubat 2010) - Sonsöz Gazetesi (Ankara, 07 Mart 2010) - 24 Saat Gazetesi (Ankara, 08 Mart 2010) - Olay Gazetesi (Ankara, 11 Mart 2010)*

İSA KAYACAN: KÜLTÜR DOKTORU

İsa Kayacan, isminin himmeti ve azminin gücüyle, başarının sınırlarını parçalayan bir kültür dehasıdır. O, dünya kültüründe ve edebiyatında eşi benzeri rastlanılmamış, Türkiye Cumhuriyeti'nin folkloruna, sanatına, kültürüne ve edebiyatına en çok katkı sağlayan bir kültür doktorudur. O, Türkiye sınırları içerisinde Türk edebiyatçılarını, şair ve yazarlarını, yazdığı gazete köşelerinde tanıtıp, gazete ve dergileri ilgilisine göndererek, binlerce lira posta bedelini, kendi cebinden karşılayan bir insan hizmetkârıdır.

O, insanüstü bir iradeyle, yıllardır yapılamayanı yaparak, Anadolu'nun 81 ili ve 957 ilçesine (01 Adana'dan 81 Düzce'ye kadar) yazılarıyla kusursuz hizmet veren bir kültür eri, bir basın cengâveridir.

Bizler, Prof. Dr. İsa Kayacanlar gibi nice değerlerin farkında olmadık, olamadık. Kıyaslamalarımızı yanlış yapıp, yanlışları da hep doğru bildik! Bu, olağanüstü şahsiyet hakkında, Burdur ve Tefenni Belediyelerine "Heykellerinin meydanlara dikilmesi" hususunda ilk öneri mektuplarını yazanlardan biri olmaktan da ayrıca gurur duyuyorum.

Prof. Dr. İsa Kayacan bize; azmin gücünü, zirvenin ötesini ve ulaşılmazın tılsımını göstermiştir. Böylesine kudretli bir kültür dehâsını yetiştirdiği için, Türkiye Cumhuriyeti onunla iftihar etmeli diye düşünüyorum. Bahtın açık, ahtın açık, tahtın açık olsun, güzeller güzeli, hocaların hocası dostum İsa Kayacan. (**Mansur EKMEKÇİ**) - *İlkhaber Gazetesi, Adana, 01 Ocak 2010)*

NESLİ TÜKENMEYE BAŞLAYAN EDEP VE EDEBİYAT ERENLERİNDEN OLAN: Prof. Dr. İSA KAYACAN

İsa Kayacan'la ilk tanışmam, Kilis Kent Gazetesi'ndeki yazılarını okuyarak başladı. Görevde bulunduğum yurdun beş ilinde ve dolaştığım diğer illerde yazılarına her zaman rastladım ve ilgiyle okumayı sürdürdüm.

Sayın Kayacan'ın, bazı yazar ve ediplerin yaptığı gibi kendisini edebi vitrinlerde gösterme merakı ve çabası yoktur. Çünkü edebi vitrinler her zaman İsa Kayacan arayışı içindedir.

İsa Kayacan üstadımla ilgili ne yazsam yetersiz kalacağını biliyorum. Yetmez ama yazmaya kalkarsam kalın bir kitap yazmak zorunda kalacağım. O edebiyata, şiire ve Anadolu Türk Kültürüne gönül vermiş bir edebi derviştir. Çalışmalarında hiçbir çıkar, ün ve şan beklentisi yok. Tek amacı Anadolu kültürüne hizmet etmek. Benim gibi kenarda köşede gizli kalmış edebiyat yolcularını patika yollardan asfalta çıkarmak ve tanıtımlarını yapmak. Ancak bu

tanıtımları yaparken maksadı kişileri yüceltmek değil, edebiyata ve Türk kültürüne hizmet etmektir.

Dili ve kültürü yiten milletlerin kendileri de yok olmuş sayılırlar. Bilirsiniz; "Anadolu Erenleri", diye bir deyim var. Genelde dini konularda derinliği olanlarla, dini önderlikte bulunanlar için söylenmiş bir deyim. Sayın İsa Kayacan Anadolu'muzda yetişmiş edep ve edebiyat erenlerinden biridir. Zamanımızda nesli tükenmeye başlayan bu tür erenlerimizin kadir ve kıymetini bilmek zorundayız.

İsa Kayacan, Anadolu Kültüründe edebi bir mezkezdir. Parasal değerle ölçülen servetler yok olmaya mahkûm. Üstat Kayacan hiç bir zaman yok olmayacak edep ve edebiyat zenginliğini kendinde toplayan müstesna bir isim olarak kalacaktır.

(**Mehmet NACAR**) *1- Gaziantep 27 Gazetesi (08 Şubat 2010) 2- Burdurlu'nun Sesi Gazetesi (19 Şubat 2010) 3- Yenigün Gazetesi (Burdur, 21 Mart 2010)*

***

Rütbesi ve aklı, bıraktığı eserlerde görülen, haberleşmede rekor kıran, imkansız sözünü lügatlardan silen;

Prof. Dr. İSA KAYACAN'A VEFA BORCUMUZU ÖDEMELİYİZ

**"Bana Yazılan Şiirler" adlı kitabıyla yakından tanıdığımız İsa Kayacan'ın; Ders kitaplarında yer alması, adına müze kurulması, hayatının belgeselleştirilmesi, Burdur başta olmak üzere, hizmet ettiği yerlerde heykellerinin dikilmesi çalışmalarını başlatmalıyız...*

İsa Kayacan'la ilgili istatistikî rakamları burada tekrarlamak anlamsız; fakat İsa Kayacan kendi cebinden posta masraflarını karşılayarak sayısı yüz binlere varan insanlara ulaşabilmesi, insanoğlu için "imkânsız" sözünü lügatlerden silmektedir. Bu durum, insanın isteyince yapamayacağı şeyin "imkânsızın" olmadığını göstermesi açısından enteresan ve heyecan vericidir.

Prof. Dr. İsa Kayacan, insanî bir gayretle, nasıl insanüstü bir çalışma, disiplinle başarının yakalanabileceğini bizlere gösteriyor: "Söz uçar yazı kalır."

"Her insan, bıraka her yerde bir eser,

Eseri olmayanın yanında yeller eser. (Mevlânâ)"

Kimileri "ben şöyle yaptım, böyle ettim" deyip laf kalabalığı yaparken İsa Kayacan, "yaptım!.." demiştir. İnsanlar için önemli olan, kalıcı ve gelecekte hatırlanacak izler bırakabilmektir.

"Ayinesi iştir kişinin, laf'a bakılmaz,

Şahsın görünür, rütbe-i aklı eserinde (Ziya Paşa)" dediği gibi, Prof. Dr. İsa Kayacan'ın rütbesi ve aklı, bıraktığı eserlerde görülmektedir.

2 bin 750 şairin, 11 bin 420 şiirine köşesinde yer verdi.

Sanatçılardan kendisine gelen mektup sayısı, 34 bin 225 ve kendisinin sanatçılara gönderdikleri postanın sayısı ise 45 bin 720'ye ulaşarak hafızalara durgunluk vermiş ve haberleşmede rekor kırmıştır.

Prof. Dr. İsa kayacan için ne kadar söz söylense beyhude olur; çünkü Kayacan'ın meydana getirdiği eserler, bize onun hakkında yeterli derecede bilgi aktarmaktadır.

Şimdi biz: "yaşayana verilen bir tek gül, ölüye verilen tantanalı çelenklerden çok daha kıymetlidir." sözünü hatırlamalıyız.

İsa Kayacan İçin ne yapmalıyız?...

Memlekete malıyla, canıyla bu denli hizmet eden ve hayatını vatanı, milleti, insanı uğruna sebil yapan insana, vefâ borcumuzu nasıl ödemeliyiz?..

İsa Kayacan yapacağını yaptı, yapmaya da devam ediyor.

Peki biz ona ne yapmalıyız?..

Yaşarken biz bunları yapmaz isek, büyük vefasızlık olur. O zaman biz de onun hizmet ettiği her bölgeye heykeli dikilmelidir. Başta doğduğu yer, Burdur; sonra Ankara ve giderek hizmette bulunduğu yerler olmak üzere, çocuklarımıza öğretmeliyiz. Ders kitaplarına almalıyız. Şiirlerimizle, makalelerimizle tanıtmalıyız.

- Yeter mi?

- Hayır!..

1. Bunca zaman harcadığı paranın toplamın iki katını kendisine ödül olarak vermeliyiz.

2. Yaşı ne olursa olsun bir üniversitede kendisine bir kürsü vermeliyiz..

3. Bir zengin bulup birkaç yerden ev bağışlanmasını sağlamalıyız.

4. Adına bir müze kurmalıyız.

5. Yaşayan değerlerimiz olarak filmini çekmeli, belgeselini yapmalıyız.

6. Kendisine uygun zamanlarda yaz tatilini geçirebilmesi için bir yazlık hediye etmeliyiz.

7. Rahatça dolaşabilmesi için iyi bir araba vermeliyiz.

8. TBMM' de kendisine bir oda verilip, sürekli müşavirlik göreviyle istediğinde gelip burada kalabilmesine ve kendisine her konuda danışılabilmesine imkân tanımalıyız.

9. TYB, MESAM, SESAM, İLESAM, Türkiye Yazarlar Birliği, İlim ve Edebiyat Eserleri Sahipleri Meslek Birliği, gibi kuruluşlarda adına özel günler düzenlemeliyiz.

10. Kendisini genç kuşaklara örnek insan, örnek vatandaş, örnek yazar, örnek sanatçı olarak göstermeliyiz...

11. Buralarda da bu yazarın kendisine ait bir bilgisayarı ve çalışma odası olması için girişimlerde bulunmalıyız.

Yaşayan değerlerimize önem vermez, hak ettiği ilgiyi göstermezsek, yarın bu fedakârlığı başkalarının yapmasını, böylesi eziyet ve sıkıntıya katlanmasını, gecesini gündüzünü heba etmesini kimseden bekleyemeyiz.

Abdullah Çağrı ELGÜN: *1- Babaeski Söz Gazetesi (16.09.2010) 2- Gündem Gazetesi (Ankara, 17.09.2010) 3- 24 Saat Gazetesi (Ankara, 20.09.2010) 4- Burdurlu'nun Sesi Gazetesi (15-20 Eylül 2010) 5- Şafak Gazetesi (Aydın, 21.09.2010)*

İSA KAYACAN VE MUHSİN DURUCAN

Bu iki fedekâr insan, kendilerini, kimsenin desteği olmadan yetiştirmişlerdir. Durucan, öğretmenlik ve ilköğretim müfettişliği görevi süresince okumuş, okumuş ve de yazmıştır.

Yerel gazetelerde yayınlanan edebi yazıları ve şiirlerinin bir kısmını kitap haline getirmiş, halen bıkmadan usanmadan yazıyor, yazıyor.

Ya İsa Kayacan?

Onu yazmak, tasvir etmek o kadar zor ki. Çokça kitap yayınlanmıştır.

Ankara'da çalıştığı resmi Bakanlıklarda bıraktığı izleri kimse silemez. O bir edip, o bir şair, o bir gazeteci yazar, o bir Anadolu basını dostu, yılmaz, usanmaz bir yazarımız.

Türkiye bu değerleri ne kadar sahiplenmiştir, bilinmez amma Azerbaycan ona Dr. Prof'luk ünvanı vermiştir.

Bu fedakâr insanları, küçük bir köşede anlatmak kolay değil. Her iki yazarımıza da minnet borcumuz vardır.

Çok yaşa Durucan, çok yaşa Kayacan.

Bize ve halkımıza lazımsınız. *(Cahit Çelebi, Kıssadan Hisse, Tekirdağ Yeni İnan Gazetesi 18 Ekim 2010)*

ÖMÜR UZATAN BİR KALEM VE KELÂM ERBABI: İSA KAYACAN

Meslek hayatımın önemli bir bölümünde kalem ve kelam ahbaplığı yaptığım İsa Kayacan ağabey, aynı ya da ayrı gazetelerde olsak bile Anadolu basını adına kalbi, kelamı, kalemi bizimle atan bir dost…

Anadolu basınının yaygın ve saygın imzası İsa Kayacan ağabey, hayatının her aşamasında görevi ne olursa olsun bir şeyi hiç ihmal etmedi; yazmayı…

Yazma tutkusu onda öyle bir hal aldı ki, uluslar arası rekorlara uzanan bir yazı ve kitap silsilesi oluşturdu…

O kadar çok yazdı ve yazıyor ki; İsa ağabey, yazdıklarıyla, kendisi ve dostları için ömür törpüsü değil hayat köprüsü oldu, oluyor… Onu özetlemem gerekirse;

Kolay değildir dostlar ömür denen etapta
Huzur, güven deryası derde derman hitapta
Yazdıkça eksik kalan yüzü aşkın kitapta
İsa Kayacan Hoca bir kelam erbabıdır.

O yazdı hayat buldu yazamayan devrildi
Şiirleri yabancı dile bile çevrildi
Gazete sütununda pişti, yandı evrildi
İsa Kayacan Hoca bir kalem erbabıdır.

Siyasiler insanı; oysa gönül fişledi
O bambaşka bi'dünya, bir alemi düşledi
Şiiri beste beste gönüllere işledi
İsa Kayacan Hoca bir selam erbabıdır.

Kem gözlerin hedefi bize vurgun bu yurdun
Nebatat ve hayvanat; otun, kuzunun, kurdun
İnsanlıkla ilgili sevgi, saygı her derdin
İsa Kayacan Hoca vesselam erbabıdır.

Dursun ERKILIÇ *(Ankara: 06.06.2011)*

Not: İsa Kayacan'a yazılan 271.şiir, yazan; 144. şair. *1- 24 Saat Gazetesi, (Ankara, 09.06.2011) 2- Sorgun Postası Gazetesi, (11.06.2011) 3-Babaeski Söz Gazetesi (21.06.2011) 4- Zümrüt Rize Gazetesi (27.06.2011)*

PROF. DR. İSA KAYACAN'A Evvel zaman içinde; yerler zifiri karanlık gökyüzü sis-duman içinde iken, Burdur dağlarının ardından beliren güneş Tefenni'nin üstüne düşer. Şavkı Ece Köyü'nü, Kayacan hanesini onurlandırır. Baba ocağı şenlenir. Küçük İsa belenir bembeyaz beleğe.

Daha o gün; Hâk tarafından insanlık alemi için insanlara, bir İsa Kayacan müjdesi verilmişti. Büyüdü, gelişti ilk mektebini köyde bitirdi. Sonra köyünde çoban oldu. Bet yamalı pantolonu, cebi sökük gömleğiyle dağların yamacında koyun güttü.

Zaman geldi büyük mektebe gitti, ilim meclisinde okudu. Bilgiyi sevgi ile dokudu. Rehberi Muhammed, adaşı İsa oldu. Yol aldı ilim ile, irfan ile, sevgiyi kalplere işledi nakış ile. Dev-u devran sefa sürdü, bizim İsa cefa cekti ah ile. Menziline varmak için, Hâkka ulaşmak için çalıştı. Emek verdi, sevgi verdi, arı oldu petek verdi, bal verdi. Tabip oldu; yaralara merhem, gönüllerde baht oldu.

Ellinci yılında ar bıraktı, var bıraktı, yar bıraktı. Ve ardından... iz bıraktı.

(*Mansur Ekmekçi*-Adana)

BURDUR'UN BİR DEĞERİ, İÇİMİZDE YETİŞEN PROF. DR. İSA KAYACAN'IN KIYMETİNİ BİLMELİYİZ

Burdurlu olarak içimizden yetişmiş olan değerlerimizin kıymetini bilmeliyiz. Yaşarken bilmediklerimize karşı vefalı olmayız.

Bunlardan en başta olanı bence Sayın Prof. Dr. İsa Kayacan beyefendidir. Kendisini yakinen tanımak imkânım olmadı. Fakat bir iki makalemi okuyarak değerlendirdiğini yazılarından biliyorum.

Ben ise yazılarını maille gönderdikçe okumaya çalışıyorum. Kendisiyle tanışamamanın eksikliğinin kendimde olduğunu da bilmekteyim.

Sitesinden takip edebildiğim kadarıyla oldukça verimli ve Burdur içinde emek çeken büyüğümüz. Bizim terbiyemiz gereğince büyüklerimize saygıda kusur etmemek birinci kuraldır.

Burdur'umuzdan böyle büyük yazarımızın olması bizler için bir şanstır. Bu şansı ne kadar değerlendirebiliyoruz onu sorgulamak gerekir?

Göndermiş olduğu son mailinin ekinde videoda Prof. Dr. İsa Bey'in davet edilerek yerel basın hakkındaki konuşmasını içermektedir. Baş taraflarda yerel basın ve yerel basının temsilcilerinin niteliklerini anlatıyor.

Kendisinin bakanlara danışmanlık yaptığı günleri de anıları eşliğinde ifade ederken, insanlarımızın bir yerlere geldiğinde ki garip halini de anlatıyor.

Videoda asıl konu basın müdürlüklerinin görevlerini dile getirmek. Konuyu çarpıcı örnekle ve Ankara da yaşadığı hadiseyi anlatarak insanımızın fotoğrafını çekmekte. Bizler almış olduğumuz görevlerin bilincinde olmalıyız diye yazıyoruz, söylüyoruz bir türlü sonuca gidemiyoruz. Çünkü küçük makam sahibi olduğumuzda kimseyi tanımıyoruz.

Çünkü aslımızı kaybediyoruz.

Böyle olunca da arkadaşlarımızın tutumları bizi insani duygulardan soğutmaktadır. Soğutmakla kalmıyor dahası güvenirlikleri tartışılır hale geliyor.

Danışmanlar olarak sık görüştüğü arkadaşına giden İsa Bey arkadaşının sekreteri tarafından bekleme salonuna alınır. Sekreter görüşmek istediği arkadaşının makamında çok önemli görüşmesi olduğunu kendisine ifade eder. İsa Bey de özel hukukları olduğunu beyan ederek içeri girer ki, çok önemli görüşme yapmakta denen arkadaşı, bir başkasıyla sohbet etmektedir.

Hemen orayı terk eder.

Konuşmasında basın danışmanlarından bahsettiği cümlelerinde, "basından sorumlu olanların, kurumuyla alakalı tüm icraatlara vakıf olmalı"diyor.

İsa Bey'e canı gönülden katılıyorum.

Nasıl basın danışmanlığı yapıyor bazıları anlamıyorum?

Köşe yazısı yazan kişileri bile tanımayan, basın müdürlüğünü işgal edenler var.

Basın müdürlüğünü bi hakkın yerine getirmiş olsalar kurumlarının yaptıkları icraatları daha iyi anlatmış olacaklardır.

Kendi İl'leriyle ilgili birileri ülke çapında faaliyete katılacağında yerel basının üzerine düşeni yaptıklarına ben inanmıyorum.

Ülkemizdeki kurumlar kurulurken gerçekten isabetli kurulmuş. Yasalarda çalışılması gerektiği şekilde çıkarılmış.

Fakat işin başına geçenlerin bakış açısı kadar başarıyı yakalayabiliyorlar. Basın danışmanının görev tanımının gerektirdiği şekilde mutlaka görevini yapanlar vardır. İsa beyin görevi olmamasına rağmen yazan, düşünen, davetlere katılan, bunları yapan seçkin kişinin aslında bizlere örnek olması gerekir.

Basında görevli olan arkadaşların İsa beyin ifadelerine kulak vermeleri gerekiyor. Burada hepimiz görev bilincini nerelere gidersek gidelim unutmamalıyız. Hangi güce ulaşırsak ulaşalım bir gün öleceğimizi de asla beynimizden çıkarmamalıyız.

Basın memleketin gözüdür, kulağıdır, kendisidir.

Kurtuluş savaşında milli mücadele de öncelik basına verilmiştir. Yazı yazanların, kütüphane kuranların, ilmi çalışma yapanların kıymetini bilmeliyiz.

Hatta böyle Burdur ili doğumlu olan İsa hocamız gibi kariyer sahibi, entelektüel kişiliği olan büyüklerimizle gençlerimizi bir araya getirmeyi düşünmeliyiz.

İlçelerimize bilge kişileri getirerek çalışmalarıyla örnek olan, örnek kişilerin öğrencilerle tanışmalarını sağlamayı hiç düşünmedik herhalde?

Yeni nesilden yazacak olanlara yazı hayatını, okul hayatını, kitaplarını nasıl yazdığını anlatmasını istesek bence 'hayır' demez.

Birçok yerde Sayın Prof. Dr. İsa Kayacan konuşmalar yaparak insanları aydınlatmakta.

Kendi doğduğu toprakların insanının bu tür davetlerine 'hayır' diyeceğini hiç düşünmem.

Yazılarından tanıdığım kadarıyla, haberlerden takip ettiklerime güvenerek söylüyorum.

(**Mehmet ŞENER,** Çağdaş Burdur Gazetesi; 02 Kasım 2011) - Ortanca Dergisi (Ankara, sayı: 34- 2011)

BANA YAZILAN ŞİİRLER VE İSA KAYACAN

"Bana Yazılan Şiirler" Prof. Dr. İsa Kayacan'a yazılan şiirleri bir araya getiren eserin adı oluyor. Asıl konuya geçmeden önce eserin kahramanı Sayın Kayacan'ın özgeçmişi ile ilgili kısa bir bilgi sunmak istiyorum.

İsa Kayacan, 20 Eylül 1943 tarihinde Burdur'un Tefenni ilçesine bağlı Ece köyünde dünyaya gelmiştir. Anadolu Üniversitesi Açık öğretim Fakültesi Halkla İlişkiler Bölümü' nü bitirmiştir.

İş ve İşçi Bulma Kurumu Genel Müdürlüğü, Orman ve Sanayi Bakanlıklarıyla, Basın-Yayın Enformasyon genel Müdürlüğü, TRT ve Başbakanlık'ta görev yapmıştır.

Asıl mesleği yazarlık olan Kayacan, 31.12.2010 tarihi itibariyle 42 bin 065 makaleye imza atmış, edebiyatımıza her türden 129 eser vermiş, 3 bin 560 gazete ve dergide yazıları yer almış, değişik kuruluşlara 29 bin 920 kitap ve dergi hediye etmiştir.

Yine, dost ve kardeş Azerbaycan'la ilgili olarak en çok yazı yazan, bir başka söyleyişle Azerbaycan'ı gündemde tutan tek yazardır. Haklı olarak; UNESCO Milli Kültür Komisyonu üyesi olarak çalışan, Azerbaycan'ın Başkenti Bakü'de bulunan üniversitelerce kendilerine iki ayrı ayrı "Fahri Doktora", bir Fahri Profesörlük" payesi verilmiştir. Elbette bu denli onore edilmeler kişiye manen bir güç vermektedir. Aslında Sayın Kayacan bu denli çalışmaları ile bunu çoktan hak eden bir kültür insanıdır. Özgeçmişte bazı çalışmalarını istatistik olarak sunduğum Kayacan'a bu denli unvanlar az bile demekten insan kendini alamıyor. Bu tür kişilere, kültürümüzün hak ettiği yeri alması için çok ihtiyacı olduğunu okuyucularımla paylaşmak istiyor, asıl konuya geçiyorum.

Sevgili okurlar, aslında, ben, Sayın Kayacan'a yazılan şiirlerle ilgili olarak bir şeyler yazacaktım. Fakat, özgeçmişteki yapılan işleri görünce doğrusu şaşırdım. İnsan ömrüne bu kadar yazı, makale, yorum şiir ve benzeri şeylerin sığdırılması olağan üstü bir gücü gerektiriyor. Tanrı, Sayın Kayacan'a bu gücü vermiş işte. Daha nice yıllar dilemek geçiyor içimden bu bilge insana...

Sözü edilen eserde 130 şairin 242 şiiri yer alıyor. Ayrıca, yazar ve şairler yazarla ilgili olarak yorumlarda bulunmuş. Bu cümleden olarak, "Yazarların Gözü ve Kalemiyle İsa Kayacan I" bölümünde şiirimizde çok saygın bir yeri olan ağabeyimiz, merhum Ahmet Tufan Şentürk yazar için şu yorumda bulunmuş.

"İsa Kayacan, Burdur'un Tefenni ilçesinin, Ece köyünden çarığıyla, yırtık poturu, yamalı gömleğiyle çıkmış, insan üstü bir irade, yılmak, yorulmak bilmeyen bir çalışma (çaba ile) koşmuş, koltuk değneğine dayanmadan "ben de varım" diyebilmiş, ipek böceği gibi kozasını örmüş, balarısı gibi peteğini balla doldurmuştur."

Ne güzel tanım değil mi? üzerinde yorum yapmaya hiç gerek yok. Bu vesileyle şiirimizin duayeni ve tatlı insanı merhum ağabeyime kabrin cennet, ruhun şad olsun demeyi kendimce bir görev sayıyorum...

Eser sunuş kısmından sonra üç bölümden oluşuyor.

- Birinci Bölüm'de şairlerin yazarla ilgili yazdığı şiirler,

- İkinci Bölüm'de eser sahibinin vefat eden eşi Sabahat Kayacan'a ait yazdığı şiir ve yazılar.

- Üçüncü Bölüm'de yazarın eserleri,bestelenen şiirleri ve bazı yazarların Kayacan'a atfen yazdığı kitaplar yer alıyor.

Eserdeki ilk şiir Prof. Dr.İbrahim Agah Çubukçu'dan. Sayın Çubukçu "İsa Kayacan" adını verdiği şiirinin ilk kıtasında Kayacan için:

"İsa Bey'in adı belleklerde yaşar,
Güçlüge göğsünü germiş Kayacan.
Hizmetini saysak insanlar şaşar,
Kendini kültüre vermiş Kayacan." demiş.

"Hizmetini saysak insanlar şaşar" derken hepimizin duygularına tercüman olmuş Sayın Çubukçu. Kayacan'ın çalışmalarını bundan daha güzel anlatan bir kıta bulmak çok zor doğrusu...

Kazım Poyraz, "Gönlü İlim Dolu" adını verdiği şiirinin son kıtasında:

"Gönlümüze mekan kurdu,
Canı gibi sever yurdu,
Kazım'ı sevgisi sardı,
Beğler beğidir Kayacan." diye tanımlamış İsa Kayacan'ı.

Şair İkinci Bölüm'de 12.02.2002 tarihinde kaybettiği eşi Sabahat'a içi yanarak şöyle seslenmiş:

"Aşkım ve heyecanım, en mübarek işimdin,
Ocağımı tüttüren sımsıcak ateşimdin,
Hayatımdın, eşimdin, her mevsim güneşimdin,
Şimdi karanlıktayım,çekilmiyor bu hayat,
Öksüz, yetim kalmışım, neredesin Sabahat?.

Katlanmak kolay değil.Hele bu ilk eşinizse ,acı- tatlı günleri birlikte paylaşmışsanız yokluğu her gün daha çok hissedilir. Onun yerini dolduracak birisini bulamazsınız. (Yukarıdaki beş mısra Mustafa Ceylan'ın, İsa Kayacan'ın Ağıdı'ndan)

Sevgili Okurlar, buraya kadar Sayın Kayacan'ı sizlere tanıtmaya çalıştım. Tam tanıttığım kanısında değilim, Çünkü, kültür dolu bu insanı gereği gibi tanıtmak çok zor. Ancak teselli bulduğum bir yanı var. Bu, yeri doldurulamaz yazarı "GUİNNESS" Rekorlar Kitabı'na aday göstermek için çalışmalar başlatılmış. Şahsım adına çok sevindim,

Yetenek dolu bu insan, Türk kültürünü ve edebiyatını bir yerlere getirebilmek için gece demeyiş, gündüz demeyiş var gücüyle çalışmış. Tabir yerindeyse yaşamı, yazın olmuş, Keşke eli kalem tutan herkes böyle olabilse ve

Tanrı'nın verdiği yeteneği böyle sergileyebilse. İşte, o zaman Türk edebiyatı hakettiği yeri alır ve yeryüzü edebiyat kulvarında "ben de varım" der.

Sayın Kayacan, bu denli güç üstü çalışmalarınız nedeniyle sizi candan kutluyor, hayranlığımı iletiyor, daha niceleri diyor, uzun ömürler diliyorum.

Ayrıca, Türk edebiyatı ve kültürü adına sizi saygı ile selamlıyorum...

*(**Muharrem KUBAT;** 1- Milli İrade Gazetesi, Eskişehir 12 Aralık 2011 - 2 -24 Saat Gazetesi, Ankara 28.12.2011, 3 - Pınar Gazetesi,Gölhisar, 28.12.2011)*

Mektup; Aziz Dost Sayın İsa Kayacan; "Bana Yazılan Şiirler" isimli eserde yer alan 130 şairini size yazdığı 242 şiiri tek tek okudum. Okurken hem sevindim hem imrendim. Sevindim, çünkü, şair arkadaşlarımız Sezar'ın hakkını Sezar'a vermişler. İmrendim, zira, bir faninin ne kadar değerli olduğunu duygu yüklü şiirleriyle sağlığında belgelemişler.

Sizi candan kutluyor, daha nicelerini diyorum. Ayrıca, edebiyatımız adına saygı ile selamlıyorum. (**Muharrem Kubat**, Eskişehir, 12 Aralık 2011)

TÜRK'ÜN SESİ, KARDELENİMİZ
PROF. DR. İSA KAYACAN'A SAHİP ÇIKALIM

Değerli okurlarım: Elinizde bulunan Gündem Gazetesinde son zamanlarda yazılarını gördüğümüz veya okuduğumuz bir büyük üstadı, memleketimizin onuru, gururu Prof. Dr. İsa Kayacan'ı dilim döndüğünce size tanıtmaya çalışacağım.

Kimdir bu İsa Kayacan?

Hasan Hüseyin ve Güldali'nin çocukları olarak, 20 Eylül 1943 tarihinde Burdur'un Tefenni İlçesi'ne bağlı Ece Köyü'nde doğdu. İlk şiiri Nisan 1956'da, ilk yazısı 24 Ocak 1961' de yayınlandı. Edebiyatın değişik dallarında 129 ayrı kitap yayınladı. 42 binin üzerinde makalesi, 3560 ayrı gazete ve dergide yer aldı. Değişik kamu kuruluşlarında basından sorumlu görevler yaptı. 11 ayrı Bakanın "Basın Danışmanı" olarak çalıştı. "Bakanlıklar arası en çalışkan ve başarılı Basın Danışmanı" seçildi. "Basında 25 yılın şeref ödülü" başta olmak üzere, onlarca ödülle 227 plâket aldı.

Defalarca yılın yazarı, yılı edebiyatçısı, yılın şairi ve yılın editörü seçildi. Azerbaycan'ın Başkenti Bakü'de bulunan Üniversitelerce iki ayrı "Fahri Doktora", bir "Fahri Profesörlük" payesi alan ve "Guinness Rekorlar Kitabı" na girme çalışmalarını sürdüren Kayacan'ın; Burdur merkez ve Tefenni ilçesinde Belediye Meclislerinin kararlarıyla adı birer Cadde ve Sokağa verildi. 2006

yılında Ankara ve Burdur'da "Türk Kültür ve Basın-Yayınına 50. Hizmet Yılı" kutlanan İsa Kayacan, Anadolu'da yayınlanan yüzlerce gazetenin "yazar kadrosunda" yer almaktadır.

İsa Kayacan her ne kadar doğum yeri Tefenni Ece Köyü olarak kayıtlara geçmişse de, O bir Gölhisarlı, Yusufçalı, Konyalı, Edirneli, Erzurumlu, Bakûlüdür.

Kısaca Türkün sesidir, soluğudur. Anadolu kültürünün misyoneridir.

Bilgi birikimini hiçbir çıkar gözetmeden paylaşan bilgindir.

Şöyle bir çevremize bakalım. Devletin milletin parasıyla okullarda okumuş eğitim almış kişiler görürüz. Bunlar ya emekli olmuş, emeklilik maaşı alarak suya sabuna dokunmadan kahve köşelerinde oyun oynayarak zaman öldürerek toplumsal bir fayda sağlamadan kafasındaki fazla bilgi(!) birikimini, paylaşmadan uzak; çalışanları, üretenleri eleştiren; öz eleştiri yapamayan, konuştuğu zaman mangalda kül bırakmayanları, ya da birilerinin paçasına yapışarak bir şeyler kazanmak isteyen yalakaları veya kendini tabiat üstü varlık gibi gören, insanları küçümseyen psikolojik sorunları olan kişileri görürüz. İşte bu açıdan da bakınca; inşallah, İsa Kayacan gibi, birikimlerini mezarda değil burada vatandaşlarla paylaşırlar.

Bir yurttaş olarak değerlerimizi sahip çıkmak insanlık görevidir. Anadolu'nun kuş uçmaz kervan geçmez bir köşesinde toprak kokulu kerpiçten bir evden çıkmış, dişiyle, tırnağıyla, alın teriyle çalışmış ve bu çalışmalarıyla başarılara imza atmış ve ödüllendirilmiş, araştırmacı, şair, yazar, gazeteci Prof. Dr. İsa Kayacan'a sahip çıkalım.. *(**İsmail YAĞCI Gölhisar Gündem Gazetesi**, Burdur, 20 Şubat 2012)*

EFSANELER ŞEHRİ BURDUR SEVDASI ve İSA KAYACAN EFSÂNESİ

Mustafa Ceylan

(B) aharı giyinip, her çiçekte nefesleyen
S(U) ltanların düşlerini oylum oylum süsleyen
Bi(R) güzel ki, şehir yüzlü, yeşil-mavi destanı
Sen(D) e, bende hatırası sanki dostluk bostanı
Zorl(U) kları yenerek çağları göğüsleyen
Her ta(R) afı gül goncası, yiğitlerin diyarı
Ey benim kentim, kimliğim, kendim
Aşkım, heyecanım, ömür kemendim
Burdur derler adına duamsın, dilimdesin
Ezelden ebede içimde, kalbimdesin…
Yağız atlarıyla zamanı topuklayan

Selçuklu Sultanlarından birisi bir gün
Bir nida işitir düşlerinin ortasında:
.....“Sür atını sür, güneybatıya sür!
.....Cenneti bulacaksın, vatan haritasında
.....Biz sana “dur! ” diyene kadar, geri dönme ilerle!
.....Bir dünya bulacaksın mavilerle, yeşillerle
.....İşte orasıdır eşi, benzeri bulunmaz diyar
.....Kınalı oymağına olacaktır sonsuzadek yâr,
..... Sür atını sür, mavi göller sevinsin
.....Sür atını sür, yeşil dallar övünsün
.....Işısın asma dalında üzüm salkımı
.....Ve boy boy yaşasın, ulusun
.....Huzur içinde,
.....Sağlıkla
.....Ve barışta…”
Kır atına biner sultan
….Düşer yollara yollara.
……Selçuklunun özlemini
……Döşer yollara yollara
……Umut denen deli tayı
……Koşar yollara yollara
……Gördüğü düş çağıldayıp
……Taşar yollara yollara
……Göl mavisi, yaprak, yosun
…….Şaşar yollara yollara
…..Destan edip sevdasını
Deşer yollara yollara…

Yollar biliriz yolcusunu tutar ölüme yollar
Yollar biliriz yolcusunu tutar ölümden kollar
Yollar biliriz yolcusuz, ıssız, iniş, yokuş
Yollar biliriz geçmez üstünden uçarak bir kuş

Nice kale fethedilir yol boyu
Nice toprak Selçukluya gül sunar
Sonsuzluğun türküsüyle
Kıraç yamaç, ova, bayır, orman, ağaç
Yıkanır sularda ay,
Su kıyıda nefes nefes,
Kıyıda su üç kulaç…
Ve
Muhteşem göl kenarında
.....’Burada dur! ‘ diye
Bir ses duyar bizim Sultan,

Hatırlar düşünü
Ve
Durduğu yerde
Kurulur çadır çadır otağı
"Bismillâh" der, şükür eder dudağı…

'Burada dur'dan
Esinlenerek
Bu yeşil mavi türkü, bu göl kıyısı Cennet
O tarihten bu yana
Işık ışık yoğrulur
Çağrılır oniki değirmen diliyle Türkçe:
....."-Vatanım Burdur…
.....Güzelim Burdur…"

Onikidir (imanım aman) şu Burdur'un dermeni
Dermenciye (aman/efem) nasıl gönül vermeli
Ya kendisi (imanım aman) ya kellesi gelmeli
Ay karanlık (aman) görünmüyor izimiz
Üç kardeşiz (aman) kurban gitsin birimiz

Gizemli sütunlarda ışıltılı bakışlar,
Antik kentler yaşar kollarında uykulu
Nefti düşler koridor kuytularında
Taş odalarda en çılgın gülüşler
Ve merdivenlerinde zamanın
Bey kızları salınır, gezer
Süt aklığı giysilerde
Öylesine duyguylu...
Tersine çevireyim
Tersine diye takvimi
Yanar yakılırım bir anda
Engel olamam doru taylara
Deli toynaklar üşüşür başıma
Bir çay kenarında bağdaş kurar gönlüm
Elerim mâziyi bugünün eleğinde
Tarih kokan mavi güller kalır ellerimde

Dündar Ağam nerdesin ufuklardan çık da gel?!
Yas tutar göl kıyısı, kederli karşı dağlar
Sazlıklardan yükselen su kuşları hep ağlar
Çare sensin, umut sen; ayrılığı yık da gel!

Hele bak, bir bilinmez hâldedir şu Kınalı
Sipsiler suskun şimdi, suskun kabak kemâne

Dündar Ağam inan ki döküldük tane tane
Derle topla bizleri, gülsün eli kınalı!

Analar gülsün n'olur, çağıl çağıl ak da gel
Beşiklerde bebekler, gelinler, oğul,uşak
Yeniden yeni olup, sarılıp da kavuşak...

Dündar Ağam unutma, şimşek olup çak da gel!
Sabrım tükendi inan, deme gayri "sen sabret!"
Uyandır uyuyanı, bekliyoruz ha gayret!

Geçtik göçebelikten yerleşik bir hayata
Diktik kutlu bayrağı Alan Pazarına
Ve bir Mescit yaptık çadır kentimize
Bir arada iki yüz-üç yüz çadır..

Günlerden bir gün;
Bu civara yerleşmiş olan
Başka bir aşiretin beyi,
Gelmişti misafir olarak Kınalı'ya
Görünce çadırların düzenini
Görünce birliği, nizamı, dirliği
-"Ne güzel Türkemiş!"
-"Ne güzel Türkemiş!"
Diye takdir etmişti..
Türkemiş;
Çay kenarında,
Düz bir alanda kurulu
Kurulu olmasına kurulu amma
Sel felâketinin önünde hazır lokma.

Neden sonra;
Çayın karşı yamaçlarına
Tepelik yerlere
Çaktık çadır zikkesini...
Ve hiçbir devlete tabi olmaksızın
Yaşadık kendi başımıza, özgür...

Bizdik yüzyılları dolduran
Tekerlek sesleri, ok vınlamasıyla...
Kuşaklarımızda getirdiğimiz tohumları
Avuç avuç saçan toprağa
Coğrafyayı vatan yapan bizdik biz...
Doğudan, güneşin ülkesinden geliyorduk
Oba oba, boy boy
Gül kokuyordu nefeslerimiz...
Sığmadık yere, göğe

Uzandık Gölhisar, Yeşilova
Bucak, Ürkütlü'ye
Otağ kurduk Tefenni'de...

Geldiler,
Peşpeşine geldiler
Dedem Korkut öğütlemesine
Deli Dumrul köprülemesine geldiler
Bizimkilerdi gelenler, bizdik...

Beyler obası kurdu Bey köyü'nü
Kara Dorular
Ağlanlılar, Büyük ve Küçük Alan Köylerini
Pınar başılılar isimlerini verdiler o yöreye
Alakırlılar, Tefenni de Alakır Köyünün ilk sakinleri oldular
Tefenni Yörükleriydi bu gelenler
Kurdular bizim Tefenni'yi
Ve ardından
Bulak Yörükleri
İmanç Bölüğü
Tabaçlılar.
Hüyüklüler, Tefenni Hüyük Köyü banileri.
Emetliler.
Kılçanlılılar otağ kurdular Karamanlıya
Sonra Develiler
Sonra Karamanlı Yörükleri çadır açtılar birer birer...

Moralılar otağ kurdu Ece'ye
Ece baştan sona, gökten yere Türk'ün nuru,
Işıdı gözler, kıl çadırlar, yürekler
Yüreklerde birlik yağmuru..

Ovacık Bölüğü nefeslendi Tefenni Ovacık Köyünde
Demir Beyli Bölüğü,
Ve Ferizlilar,
Harmankaya'da,
Karamanlı'da
Türkü türkü
Duruverdiler...

Ürkütlüler
Kurdular Ürkütlüyü
Bölük bölük kurdular
Öbek öbek sardılar, işlediler,
Vurdular kazmayı boz toprağa...

Kara Haydarlılar, Acarlar, Işıklar
Bölük bölük geldiler,
Güneşin içinden çıkıp geldiler
Güneşi çalkaladılar yüreklerinde
Bizdik alın terinden Seyhun Ceyhun olanlar
Alnı akıtmalı boz atların binicileri
Işığın amansız sevdalıları
Bu gelenler bizdendi, bizdik..

-"Sen burada dur, sen de burada dur!"
Dedik de yerleştirdik boyları, bölükleri
Türkemiş derler bize
Ve sığmadık, sığamadık Menteşe'ye,
Antalya'ya, Bergama ılıcasına
Dağılan, yayılan bizdik...

Efsâneler, masallar, öyküler getirdik
Kınalı avuçlarımızdan döktük boz toprağa
Diktik umutlarımızı fidan fidan
Saçtık tohum tohum düşlerimizi
Vatan yaptık, kutlu bir vatan
Bu güzelim coğrafyayı,
Bu Anadolu'yu vatan...

Dokuduk insan insan
Dağ, taş demeden dokuduk.
Yunus olduk sarı çiğdem gibi
İlâhîler söyledik,
Karacoğlan olduk çeşme başlarında
Curamızla maniler okuduk
Yoğurduk alın terimizle bulutları
Derelere yükledik iç çalkantılarımızı
Ve dağlara yasladık gökçe bakışlarımızı
Otundan çimenine, yarpuzundan bademine
Kuzular ve kaval sesleriyle büyüttük biz...

20 EYLÜL 1943
ECE KÖYLÜ ESE* (İSA)

A oğul !
Bey Oğul!
Canımda can Oğul!
Ve Gülce Kızım dinle, duy, işit..
Bu Millet, bu yüce Millet
Bu güzelim Anadolu'ya
Burdur'a ve Teke Yöresine
Nasıl gelmiş, yurtsamış bu yerleri
Belleyin, öğrenin e mi?
Ve
Ve sonra
Moralıların Ese,
Çil Üsenin oğlu Ese'den
Nasıl bir zirve yaratmış işitin, bilin...
Azmin, imanın, inancın
Sevginin, saygının ve sabrın âbidesi
Gines rekorlarına namzet bir yazar
Bir Anadolu destanı doğurmuş Burdur
Hele işitin,
Hele belleyin
Hele bilin olur mu?

Şimdi siz, beyaz camın içinde görüyorsunuz
Ve adına "belgesel" deyip geçiyorsunuz

Atların kişnemesine,
Köpeklerin havlamasına
Horozların ötmesine,
Kuşların cıvıltısına...

Ah!..
Ah be !...
Ah oğul!
Kaval sesi,
Kemençe, cura
Kayadan kayaya
Sekmesi tekelerin...
Kuş cıvıltıları ile

** Burdur - Tefenni Ece Köyünde, İsa Kayacan'ın adı "ESE" olarak bilinmekte, öyle kullanılmaktadır.*

Her gün dolması gökyüzünün
Yeni güneş tomurcuğu, yeni bir su damlası
Kadifemsi bir sıcaktı kıl çadırlar üstünde
Mâziye sürüklenen bakışlarımın izi
Böğelek tutmuş düğenin koşuşturması şimdi zaman
Kısrakların kişneyerek
Sulara dörtnala gitmesidir şimdi takvim..
Dur durak dinlemez çılgın bir projedir saat
Sonunda iflas eden tüccarız
Tesellimiz anılar...

Tam, yirmi Eylül bindokuzyüz kırk üç'te
Anadolu yanmış; zorda ve güçte...

Tefenni'ye bağlı bir köy adı Ece;
Ne suyu var, ne elektrik; gün, gece...

Altmış hane ya var, ya yok, o kadar
Bu köy baştan başa efkâr mı efkâr...

Nefes nefes solumakta kuyular,
Gece gündüz çalışmakta dayılar...

Damlar toprak, duvar kerpiç, dert büyük,
Yollar çamur, çekilmez ki onca yük...

"Çil Üsen"in bacasından dumanı
Doğru tüter... Çünkü vardır imanı...

Eşi dertli, adı : Güllü, gül denmiş
Bunca çile, sana yazı, bil denmiş...

"Çil Üsen"im marangozluk yapıyor,
Ekmeğini alın teri öpüyor...
Hayırsever, güleç yüzlü bir köylü,
Başak başak, sevgi dolu şu gönlü...

Yazın çiftçi, tarla-harman peşinde,
"Bismillâh" var ekmeğinde, aşında...

Yokluk onun, çile onun kaderi;
Çalışmaktan nasır tutmuş elleri...
Boş kaldıkça duvar örer elleri,
Eşe-dosta Yasin okur dilleri...

Gaz lâmbası aydınlatır geceyi,
Görün hele, o zamanlar Ece'yi

Kağnıların gıcırtısı türküdür,
Gündüz dosttur, gece düşman ürkütür
Anadolu sevenlere ülküdür...
.....Ece Köyü'n dertli akar çeşmesi,
.....Pek de zordur, dereleri aşması...

Kuyulardan su çekilir geceden,
Bir yâr sevsem Tefenni'den, Ece'den
Kına gelir, yazma gelir niceden,
.....Ece Köyü'n güzelleri kınalı,
.....Bir yâr sevdim, vallah-billâh buralı...

Kış gelince dam üstünü yuvar'lar
Çeşmelerden ellerini ovarlar
Dosta dosttur, düşmanları kovalar
.....Ece Köyü'n gençleri var yürekli,
.....Evleri var, kerpiç duvar direkli...

Yaz gelince, harman-döven peşinde,
"İmece"ler, toprağında-taşında;
Bir kız sevdim tam onsekiz yaşında,
.....Ece Köy'ün kızları var, gül yüzlü,
.....Uzun saçlı, ak topuklu, bal gözlü...

Yağmur yağar, çamur olur yolları
Bahar gelir, çiçek açar dalları;
Sevdiğim kız, gene giymiş alları;
.....Ece Köy'ün gençleri var sevdalı,
.....Cana candır, yâdellere belâlı...

"Kırlarında kuzuları meleşir,
Yaylasında pehlivanlar güreşir,"
Bayram günü, dostla düşman birleşir
.....Ece Köy'ün camisine gitmeli,
.....Diz çöküp de şöyle dua etmeli :
"Yeşiliniz kurumasın canlansın,
Duman tütsün, ocağınız hep yansın;
Düşleriniz mutlulukla boyansın !
.....Ece köy'ün insanları can insan,
.....İşte şimdi okunuyor bak ezan...

Ben Ese,
Moralıların Çil Üsen'in oğlu,
Anamın adını sormadan siz
Ben deyiverem olur mu?
Adıyla yüreği birdi anamın
Güllü veya Güldalı derlerdi ona, Güldalı...

Burdur Tefenni Ece Köyünden
Yoksulluğun korkunç kıskacından su çekilmiş çeliğime
Kağnı gıcırtılarından ışıltılar düşmüş her iki bileğime
Vurgunum dostlar vurgun,
Yağmur dualarındaki sese;
Ben Ece Köylü Ese...

Burcu burcu kokan bitkilerin içinde
Koyu gölgeli bir kabardıçın gölgesine yaslandım.
Vardım uçsuz bucaksız bozkırlara, yemyeşil ovalara
Yıkandım kıvrım kıvrım
Türküler söyleyip akan derelerde
Yeşil çayırlara uzandım,
Alçak tepelerde gezindim
Çanlarını dinledim keçilerin...
Koyunların meleyişlerini resmettim tuvalime
Duydum öküzlerin böğürmelerini
Danaların tozu dumana katışını izledim öğlen vakti
Islıklı türkülerim doldurdu yayla yollarını
Şimdi gurbet elden selamlar gönderiyorum herkese
Ben Tefenni Ece Köyünden Çil Üsen'in oğlu Ese...

Çizgimiz düz,
Düz çizgiler çizdik hayatın defterine
Kâğıt, kalem ve daktilomuz vardı dert ortağımız
Ölçüp, biçip kelâm eyledik hep
Marangozdu, duvar ustasıydı babamız
Belki de ondan...
Okuduğumuz ilk okulun duvarını ördük ellerimizle
Çıkarttık iki derslikten beş dersliğe okulu
Su taşıdık kuyulardan evlere
Cemreler misâli sevdalandık bu yurda
Dik durduk onca çileye, eleme, acıya karşın
Çalıştık, çabaladık gece gündüz...

Önlerinde koştu atalarımız,
Öbek öbek çadırların
Çıngırak oynayan çocuklarla biz aynıydık.
Düştük, kalktık, seğirttik.
Elinde bakraç
Koyun sağmaya gidenlerle beraber
Biz de gittik

Yamaçlara serpilmiş ;
Obalar, oymaklar boyunca
Yeşillikler içine
Küme küme yerleştik,
Lâstik çarıklar giydik bayram sabahlarında
Kepeneği değişmedik eğreti urbalara
Orağı, pulluğu, tırpanı
Ekin yığınlarını saydık akşam gölgelerinde
"Yıkık değirmenlerde çok un öğüttük
Çarkın dönüp dönmediğini biliriz" de
Gene de sustuk sabır gülleri gibi...

"Efendi Ağa,
Öğretmen Beğ!
Öper ellerinizden bu çocuk
Okusun, büyük adam olsun
Cahil kalmasın bizim gibi"
Böyle demişti daha dün
Tefenni Orta okulunda babam.
Ben işte o çocuğum
Ece'den Tefenni'ye üç kilometre her gün
Gidip gelen benim ben...
Kış bastığında soğuk ağırlığını yollara
Yakın uzak köylerden
Okumaya gelen arkadaşlarımla
Öperiz
Sımsıcak ellerinizden...
"Soğukkuyu" yorgun ayaklarımızda
Çamurlu yollarda ne de güzel ses çıkarırdı Tanrım?
Unutmadım hâlâ...

Ben Eylüllerde doğarım
Damlı evlerin yuvağında yuvarlanan bir dünyam
Damdan akan su boyunca buzlaşan yazgım
Suların dans ettiği bir yörede beşiğim
Köy kökenli çocukların cümlesinde ben varım.

Ben varım,
Asma dallarında gülümseyen üzümde
Sergenlerde, efsunkâr türkülerde
Eşkiyâların gezindiği gecelerde, köy evlerinde
Sipside, curada, bağlamada ben varım...

Ben Eylüllerde doğarım
Tefenni'den Burdur'a giden minübüs benim
Karasabanı, pulluğu, çarığı da bilirim
Kağnımın üstünde havaleli yüktür düşlerim
Harman gecelerinden yansır gülüşlerim

Ben varım,
Asma dallarında gülümseyen üzümde
Sergenlerde, efsunkâr türkülerde
Eşkiyâların gezindiği gecelerde, köy evlerinde
Sipside, curada, bağlamada ben varım...

Ezan vakti camiye
Gidiyordu "Çil Üsen..."
Kuyularıyla bir köye
Yetiyordu "Çil Üsen..."

Üç evlâdı var idi,
"Mıstık, Mehmet, Bekir'di
Beklediği haberdi
Bekliyordu "Çil Üsen..."

Güllü karnı burnunda
Eylül ayı onunda
Haber geldi sonunda
Bekliyordu "Çil Üsen..."

Dördüncü de olmuştu
Hem ağlamış gülmüştü...
Yolda haber almıştı
Yokluyordu "Çil Üsen..."

Dertleri bir bir saydı,
Tuttu, üst üste koydu;
Adını İSA koydu
Kokluyordu "Çil Üsen..."

Güllü'süne bir baktı,
Sanki yüreği aktı;
Birden şimşekler çaktı,
Şaklıyordu "Çil Üsen..."

Ece Köyü şenlendi,
Dostlara çay demlendi,
Gelene İsa dendi;
Kulağına ezanı
Okuyordu "Çil Üsen..."

Of !
Of ki!
Canım of!
Karanlığındayım gecenin
Ve yemişim yufka ile höşmerim
Dikmişim kafama kese yoğurdundan ayranı
Zaten zor kalkmışım bağdaş kurduğum bir sofradan
Hız ve ilham almışım Tefennili
Ak sakallı, nur yüzlü Yörük Koca'dan...

Seher ıslaklığında yürümeli köy çocuğu
Yürümeli oğul derdi güngörmüş analar, babalar
Evet, biz de yürüdük durmaksızın.
Başımızda çorap şapka, çarık ayağımızda
Belimizin kuşağında kuzu gibi yatan kaval
Elimizde değnek, sırtımızda kepenek
Ve omzumuzda tüfek
Koyunların arkasından..
Dalınca karanlığın böğrüne Yörük kocası
Duyulur ıslık sesleri çayırdan çayıra
Her ıslığın bir anlamı vardır, şimdi de öyle
Yörük haberleşmesidir bizim ıslıklar.

Müzikle konuştuk yörük obalarında
Sevdamızı anlattık karşıdan karşıya
Ayna tuttuk gün ışığından gül yüzlere
Al yanaklı, eli kınalı gül güzellerinin
Nakış, oya işlerken ,
Karaçul, kızıl kilim, alara kilim,
Ve heybe, çuval dokumaya başlarken
Söylediği manilerdeydim.
Kim demiş bize İsa gurbette şimdi diye

Yakımlarda, ağıtlarda sözdüm ben.
Anaların Cennet kokulu ellerindeydim,
Büküldüm, eğrildim, çekildim
Zaman kapuzunun içinde
Özden özdüm ben.
Konak bahçelerinde gül hatmi
Su kuyusuna kol uzatan çıkrık
Mor çiçekli çeyizlerde hasret
Akça dağ başlarında ayrılıktım.
Bir dam çökse Tefenni'de Burdur'da
Siyim siyim gözyaşı
Göğü delen çığlıktım.
Yıldızlarım inerdi gecelerine alel acele
Köy çocuklarının köy yollarında yayan yapıldak
Islık çala çala gitmesi için.
Hüznümün olgun güneşindeyim şimdi..

Kuşun düneğinde korkusuzdur yavrusu
Ben, senli gecelerimde özgür.
Ananın kucağında uykuların en güzeli
Lekesiz, tertemiz rüyâlarda bebeler
Ben senin kucağında saf ve masum,
İste,
Uğrunda can vereyim Burdur'um…

Dağlara ulaşırsa Yörük;
Kurarsa alaçığını, çadırını
Çakarsa zikkesini çayırlara
Yurt edinirse yüceleri,
Ben,
Yayla çeşmesinin şırıltısı olurum.
Kömür ve tereyağı katılmış
Çıngırağın çağ dolusu sesindeyim aslında
Bazen nara, bazen feryâdım
Dedim ya ay balam !
Ece Köylü Çil Üsen'in oğlu
Ese'dir adım…

Sizin çıngıraklarınızla bizimkilerin
Arasında öyle çok fark var
Var ki ay canım, bir anlatabilsem
Ve bir anlayabilsen sen…

Sizin çıngıraklarınız hesap kitap, para pul
Makam, şöhret, şan,
Ayak oyunu, kaset, iftira, dul.
Ne siz anlayabildiniz bizi
Ne de duyabildiniz can evimizi.
Siz de "flaş flaş, şok şok"tur gün batımları
Kin, öfke, garez ve yıkımdır zindan bakışlarınız
Ve
Yalancı, yapmacıktır dudaklarınızdaki tebessüm
Sahtedir alkışlarınız…

Bizim çıngırakları bilmezsiniz
Bilemezsiniz, aklınız yetmez.
Deve boynunda, kuzuda başka başka sestir
Cümbüştür, iklimdir, zaman ölçeğidir bizimkiler ay balam…

Anımsıyorum çocukluğumu da,
Çıngırakta yer bulamayanlarla
Çelik çomak oynamaya koşardım
O kutlu diyardan
Nefes alır, güç kazanırdım.
Ayak, bel, uç, taş derken
Sıra yelliye gelince
Hep bir ağızdan kopardığımız naralar var ya
Yankılanır bize dönerdi kayalardan
Seğirtenler, zıp zıp zıplayanlarla,
Hoş görü harmanında esen rüzgâr olurdum.
Ipışıl, tertemiz…
Bir akşamüstü
Anamın anlattığı
Tekelioğlu öyküsündeyim,
Burdur Gölü'nde her bahar mevsiminde
Her ışıklı gün seherinde
Bir gelinlik giyer sular
Gördünüz mü hiç?
Ben,
O gelinliğin bembeyaz, köpük köpük ipliğindeyim
Anamdan işittiğimi anlatayım hele de
Dinleyin…
Dinleyin :

Erken olur bizim elde Yörüklerin sabahı
Kıl çadırlar önlerine
Kara çullar ve keçeler serilir
Gün dediğin nedir ki?
Gökyüzünden yıldızlar kaybolunca başlar gün.
Koyunlar, keçiler melemeye ,
Horozlar ötmeye, köpekler havlamaya başlayanda
Oğlakları keçilerin yanına koşana katar yörük
Ve emdirir
Sonra ayırır bir bir
Anasından oğlağı.
Açılanda çitlerin derme çatma kapısı
Keçiler, nasıl koşar özlediği dağlara,
Ve nasıl kaplar çan sesleri evreni ?

Ben Ece Köylü Ese'yim
Anamın saçta pişirdiği gatmerin enfesliğinde
Sütle ayranın aklığındayım.
Veya
Saçtan yeni indirilmiş
Hamurlu ekmeğin üzerine sürülen
Halis tereyağı kokusundayım…

Üstüm başım toprak,
Elim ayağım yarpuz
Saçım, başlığım yağmur
Yeleğim, ceketim keçi kokar hemşerim.

Dağlar ve yaylalar çocuğuyum
Bir de hayvanlar türlü türlü
Dağ çiçekleri, çiğdemler anlar dilimden
Şükrederim, dua ederim
Bilmem isyân nedir
Bağlıyım Devletime
Vatan sevgisi ecdadımdan yadigâr
Vatan varsa ben de varım
Vatan yoksa ben de yoğum, bilirim…

Düşerse yolunuz bizim oralara
Uğrarsanız Yörük obalarına
Ve bağdaş kurarsanız çoban çeşmesi yakınında
Üç söğüt gölgesinde

Tadmayı unutmayın sakın ola höşmerimden
Kese yoğurdunu,
Çökeleği, yufkayı gördüğünüzde
Anımsayın beni
Sakın unutmayın e mi?

Birde
Buz gibi soğuk suyu
Yarpuzlu gözelerden eğilip içiniz avuç avuç.

Güzün sahile inen çobanlara dönmüşüm
Yayla özleminden yakılırım, yanarım.
Otlar çücüklemeye, ağaçlar pürçüklemeye başlayanda
Buralarda yetimim
Boynu büküğüm, garibim
Burdur musun sen nesin?
Ben sana hasretim…
Ben sana hasretim…

Çile alın yazımdır,
Ben köylüyüm, ben köylü
Dert mi? Oğlum-kızımdır
Ben köylüyüm, ben köylü.

Kağnıyladır yolculuk,
Kaderimiz yoksulluk,
Görmedik ki hiç bolluk
Ben köylüyüm, ben köylü.

Korku nedir bilmem ki,
Hiç sözümden dönmem ki,
Yalancıyı sevmem ki,
Ben köylüyüm, ben köylü.

Yazın eker, biçeriz;
Testiden su içeriz,
Garip bakman bana siz
Ben köylüyüm, ben köylü.

Sözlerimiz senettir,
Köylü yiğit demektir!
Hakikattir, gerçektir
Ben köylüyüm, ben köylü.

AĞABEYLERİ ve İSA

Bekir, Mustafa, Mehmet
Üç ağabey, üç çınar…
Köy çocuğu ise
Uçar uçar uçar
Ve bu çınarların dallarına konardı…

En büyük ağabey Bekir,
Altında damlı evlerinin,
Bir odalık bir yerde
Ayakkabı tamirciliği yapardı.
Daha sonra bu mesleği
Kardeşi Mustafa'ya öğretti
Ağabey Bekir daha sonra
Meydan Çavuşu oldu
Burdur Şeker Fabrikası'na
.....İlk çocuktu, en büyüktü
.....Koştu, koştu Bekir Çavuş
.....Eve yardım etmek için
.....Koştu, koştu Bekir Çavuş.
.....Çalış, yorul, terle, eğil !
.....Hayattır bu senin değil !
.....Çilelerle çağıl çağıl
.....Coştu, coştu Bekir Çavuş.
.....Burdur Şeker Fabrikası
.....O'dur meydanın ağası.
.....Fakirlik mi? Kör olası !
.....Aştı, aştı Bekir Çavuş.
.....Giren, çıkan selâm verir,
.....Soranlara yol gösterir.
.....Dost selinde kar'ı erir
.....Taştı, taştı Bekir Çavuş.
.....Sabah, erken kapıdadır,
.....Meydandadır, yapıdadır.
.....Gören sanır tapudadır
.....Hoş'tu, hoş'tu Bekir Çavuş.

Evlerinin altı dükkân yapıldı
Ayakkabı tamir eder Mustafa.
Hiç durmadan işe, güce sarıldı
Tepesinden duman tüter Mustafa.

.....Ekin ekin gün yanığı, vurgundur
.....Biraz suskun, ağırbaşlı, durgundur
.....Gece gündüz çalışmaktan yorgundur
.....Akşamları erken yatar Mustafa.
Düşlerinde, asma asma üzüm var
Esmer yüzde, sanki benim yüzüm var
Gözlerinde, deli-dolu gözüm var
Onlar ile bakar, çatar Mustafa.

.....Küçük örsle, bıçak, çekiç, çivisi
.....Her birinin eksilmeyen sevgisi...
.....Çeker durur gurbet elin mavisi
.....Geleceği boyar, atar Mustafa.
Evin altı ayakkabı dükkânı
Hoşgörüdür, heyecandır her yanı
Gören onu, sanır gönül sultanı
Doğru sözü, doğru tutar Mustafa.

Öteki ağabey Mehmet
Esnaftı, pazarcıydı
Dükkânı vardı Tefenni'de.
Sebzeyi, meyveyi
Yükler kamyonlara Antalya'dan
Tefenni pazarlarında satardı.
.....Antalya'dan sebze gelir, muz gelir
.....Portakalla kış, karpuz ile yaz gelir,
.....Çürük ise ahâliden söz gelir
.....Diye diye sebze satar Mehmet'im...
.....Dükkânı var Tefenni'nin içinde
.....Dertleri var, elden ayrı biçimde,
.....Pazarları cümle âlem seçimde
.....Seçtirmezse, yoksa batar Mehmet'im.

.....Yeşil soğan, marul, havuç, patates
.....İşte kavun, işte karpuz, ister kes !
.....Bu dükkânın müşterisi hep, herkes
.....Gelirine gelir katar Mehmet'im...
.....Muhanete muhtaçlıktan kurtulmuş
.....Geçimini sebzecilik de bulmuş
.....Güler yüzlü, dost elinde kavrulmuş
.....Şimdi diyor:"Şükür, yeter!"Mehmet'im..

Terazisi doğru tartar gramı,
Belli etmez, içte tutar, dert-gamı
Şu feleğe kaptırmış da yakamı
Bu sebepten yaka yırtar Mehmet'im.

Lise yoktu o yıllarda Tefenni'de
Yaz tatillerinde bizim İsa
Ağabeylerine yardıma koşardı.

Zıpkın gibi delikanlı aslanım
Maşılanın çevresinde dönüyor.
Bir de baktım üzerinden atlamış
Maşılanın ateşinde yanıyor...

Şu meydanlar yiğit görsün, koç görsün
Davran hele Kayacan'ım hoş görsün
Koca köyün güzelleri kaş görsün
Maşılanın gövdesinde duruyor...

Zıpkın gibi delikanlı yiğidim,
Cesarettir, başarıdır öğüdüm
Ellerinle içtim suyu soğudum
Maşılanın çehresi de soğuyor...

Güneş vurmuş yüzüne,
Derman vermiş dizine,
Sorar birde "yazı ne?"
Köy çocuğu Kayacan...

Kalkıyor gün doğarken
Koşar yağmur yağarken,
Durur, inek sağarken
Köy çocuğu Kayacan...

Hiç durmadan çalışır,
Çilelere alışır,
Boz toprağa karışır
Köy çocuğu Kayacan...

Davar, inek peşinde;
Bel ki onbir yaşında
Çocukların başında
Köy çocuğu Kayacan...

Ağabeyi Mustafa'nın
Tefenni'de, Burdur'da tanıdığı
Bir avukat vardı
Talat Şener'di adı
İşe girdi orada
Kâtibi oldu avukatın
Ve tanıdı, dokundu, sevdi
Daktiloyu
Bir ömür parmak dansı yaptı daktiloyla
.....Şu yoksulluk onu içten yaralar
.....Dizi dizi kanun kitap sıralar,
.....Dava dava, dosya dosya buralar...
Her birine yâr gibidir kâtibim,
Bu büroya kâr gibidir kâtibim.
.....Kravatı bağlamış da boynuna
.....Daktiloyu alıp gider koynuna
.....Arada bir bakar durur kanuna
Ondan erir, kar gibidir kâtibim,
Öyle tatlı, nar gibidir kâtibim.

.....Köy çocuğu, yazı yazar elleri;
.....Ağır başlı, sevgi dolu dilleri,
.....Ceketinin cebinde mendilleri
Alev alev kor gibidir kâtibim,
Kolay değil, zor gibidir kâtibim.

.....Tertip, düzen; kelâm, selâm öğrendi
.....Hep ütülü pantolonu beğendi,
.....Köy çocuğu, yazdı-çizdi sevindi.
Yanlış yere kör gibidir kâtibim,
Doğrulukta bir gibidir kâtibim.

.....İlk şiiri orda yazıp yolladı
.....Sevdi, öptü; zarfını da pulladı
.....Gazetede çıkıverdi tek adı...
Kanat kanat hür gibidir kâtibim,
Yazdıkça hep, pir gibidir kâtibim...

Yıl 1956
Tefenni, Yeşil Eşeler,
Gazetesinde
İlk şiiri yayınlandı.

Yıl 1958
Burdur Gazetesinde ikinci şiiri
Göz kırpıyordu İsa'ya…
Unutmadı, unutamadı asla
O günleri bizim İsa…
Köy meydanında yakılan
Maşıla' nın ateşinde o vardı,
Sinsin havalarında duman duman
Düğünlerde avukat kâtibi
Oyunlarda, halaylarda o vardı.

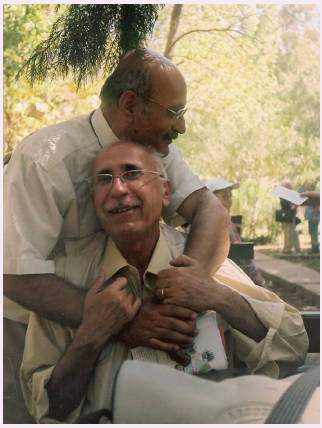
Günlerden bir gün
Ağabeyi Bekir
Şeker Fabrikasına geçici-mevsimlik
İşe koydu İsa'yı..
Kömür kırım işindeydi
Kömür tozları içindeydi
Eli, ayağı, yüzü, gözü…
Kömür karasına bölenmişti
Gecesi, gündüzü…

YÖRÜKLERİN GÖÇÜ VE İSA'NIN BAŞKENT ANKARA'YA GÖÇÜ

----------Mıhtar m'oldun Kezban yenge?

Ulam ulam haberler salınanda civar obalara
Duyurulanda göç kararı muhtarlığın
Deveci yıldızı görülende
Doğusunda gökyüzünün
Yola düzülecektir göç kervanı…

Çıkar tepelere dellal
İlân eder tarihini göçün
Sağıra, dilsize bile duyurur…
Başka oba aynı gün, aynı saat
Göç eylemesin diyedir bu duyuru hey anam…
Aceleni, telaşını bilirim
Bilirim bilmesine emme,
"Göç yolda düzelir" dert etme fidanım…

İsa Kayacan (oturan)
Mustafa Ceylan (ayakta-
Antalya - Eylül 2005)

En önde en değerli kızıl kilimler
Kirmeniyle Gökçe Gelin
Ve alınları çanlı develer, lapur lupur
Develerin ayak izlerinde yol
Yolda yayla havaları
Havada kuş sesi
Kuş sesinde özlem…

Develerin arkasından
Tülüler, yozlar, mayalar
Köşekler, kısraklar, atlar
Mayalar, köşekler,
Semerinde çar çaput yüklü eşekler, sıpalar,
Öküzler, sığırlar, düğeler,
Tosunlar, danalar, bızalar,
Keçiler, tekeler, çepiçler,
Oğlaklar, koçlar, koyunlar,
Ve şişekler, kuzular
Velhasıl, anlayacağın hemşehrim
Yörüğün evcilleştirdiği
Kendine dost saydığı hayvanların
Hepiciği sıralanmıştır bir bir.

Muhtar ve onun heyeti önde giderken
Tecrübeli atlılar
Pervane dönerler göçün çevresinde.
Geçit vermeyen koca dağları
Tırmanmaya başlayınca kervan
Yırtılır ayağının çarığı yörüğün
Ve düşer kimi atların nalları yollara
Ne var ki;
"Dinlenmez yüklü deve yollarda"
Der de yürür
Bizimkiler böylece…

Gece
Gece
Gece
Gece var gece içinde
Göç gecelerini bilirim ben yiğidim
Sen de bilir misin, de hele?!

Gece ;
Gelinince konalga yerine
Develerdeki, atlardaki, eşeklerdeki yükler
Çözülür, indirilir yere.
Dinlenmeye çekilir hayvanların cümlesi.

Konalga meydanına yakılır ateş
Ateşin içinde rengim ben.
Uzan ısıt ellerini bebeğim
Sana sevdalanmışım sana
Topuğunu öpen
Kilimdeki âhengim ben…

Erişte, tarhana ne varsa
Çıkar dağarcıkta duran ekmeği
Süt sağ ve ısıt sevdalım
Sana yangın, sana vurgun
Değişmez nirengim ben.

Sen uyu deveci yıldızı görünene dek
Ben sana nöbetteyim nasılsa
Kapa kara kirpiklerini aşkımızın üstüne

Yaylaya yaklaşanda ,
Kabaardıcın kokusunu almaya başlar bizim Yörükler
Bilseniz ne kadar ferahlatır,
Huzur verir, güven verir insana.
Yayla denince insanın aklına
Kabardıç gelir aslanım
Öyle değil mi?

Atalar demiş ki;
Kavak kavlatır, armut ağlatır, söğüt söyletir
Kabaardıç gölgesi ise
Yaylalar içinde baş yayladır.

Gürül gürül akan suyun kenarı
Yâren yeri, bekler seni Kayacan.
Üç söğütler, üç kavaklar çınarı
Ceren yeri, bekler seni Kayacan

Dostların var sohbet edip bekleşen
Obalardan, kervanlardan koklaşan
Yüce dağı kır atıyla dolaşan
Efeleri bekler seni Kayacan.

Bizim yörelerde güç
Bizim törelerde güç
Parayla, pulla değildir.
Güç;
Yürekle, bilekle, akılladır.
Ata binende yiğitler
Veya yürüyende şöyle yol boyu,
Zeybek oyununda,
Konuşmasında, oturmasında, kalkmasında
Bir asalet vardır kendiliğinden
Yapmacık değil…

Bir haber gelir
Ankara'da, Emniyette çalışan
Ağabey Mehmet'ten bir haber :

-"Acele olarak atla otobüse
Ve Ankara'ya gel İsa kardeşim.
Biz de yatar kalkarsın,
Hem çalışır, hem okursun" diye bir haber..
.....Burası büyük kent, sana da yer var
.....Atla otobüse, Ankara'ya gel !
.....Çalışır, okursun; gün böyle doğar
.....Atla otobüse, Ankara'ya gel !
.....Burası büyük kent iş bulmak kolay
.....Oradaki günleri yaşanmamış say
.....Gecikme kardeşim, hemence bu ay
.....Atla otobüse, Ankara'ya gel !

.....Burası büyük kent, okulu fazla,
.....Neden duruyorsun, orada nazla?
.....Davran be kardeşim, zamanı gözle!
.....Atla otobüse, Ankara'ya gel !
.....Burası büyük kent, sokaklar asfalt
.....Gel, gör bu şehri, garipliği at !
.....Bir ev bulamazsan, bizim evde yat
.....Atla otobüse, Ankara'ya gel !..

Ve çıkar gider Başkent'e
Yaptırır Akşam Ticaret Lisesi'ne kaydını
Bir yandan da iş arar
Gündüz çalışacak, gece okuyacaktır.

Ulus'ta, Başkent'in göbeğinde
Çankırı Caddesi'nde
Bir Otel vardır
Turist Otel derler adına
İşe girer oracıkta İsa'mız...
Peki;
Turist Otelin Müdürü kim dersiniz?
Halil Soyuer usta...
Yaa işte böyle
Kader derler bu hususa..

Sonra,
Ülkenin en meşhur artistleri
Ekrem Bora, Göksel Arsoy
Ve Ahmet Tarık Tekçe
O otelde konaklar
Gelişlerinde Ankara'ya...

Yıl 1963
Aylardan Haziran
Artist Mecmuası İstanbul'da
Yarışma açar bir anda...
Bizim köysü bakışlı İsa'da
Girer yarışmaya
Ediz Hun, Hülya Koçyiğit ve
İsa Kayacan (Mehmet İsa Kayaoğulları)
Kazanırlar yarışmayı,
Ancak;
Bunu duyan ağabeyi köpürüverir :
-"Sen artist olamazsın,
Ne diyeceğiz köye ve köylüye
Bunun için mi geldin bu şehre İsa?"
Baba çil Üsen;
"Sen soytarımı olcaksın?
Hakkımı helal etmem Sana"

Ece Sanat Dergisini,
28 sayı yayınladı
Edebiyat dünyamıza,
Işık saçtı Kayacan.

Yıllar sonra,
Anadolu Üniversitesi,
Açık Öğretim Fakültesi,
Halkla İlişkiler Bölümünden,
Ön lisansla mezun oldu Kayacan.

Bürokrattı,
Gazeteciydi Kayacan.
130'un üzerinde kitap yazdı,
Yayınladı Kayacan.

Gazeteciliğin resmi belgesi
Sürekli Basın kartı
Sahibi oldu Kayacan.
Sabırlı çalışmalarıyla
Doğru yolu buldu Kayacan.

Yüzlerce şairin, yazarın,
Elinden tuttu,
Yetiştirdi Kayacan.
Onlardan vefa görmedi,
Üzüldü, kırıldı Kayacan.

Kırkiki binin üzerinde,
Yazıp yayınladığı makalesiyle,
"Guinness Rekorlar Kitabı"na
Göz kırptı Kayacan.

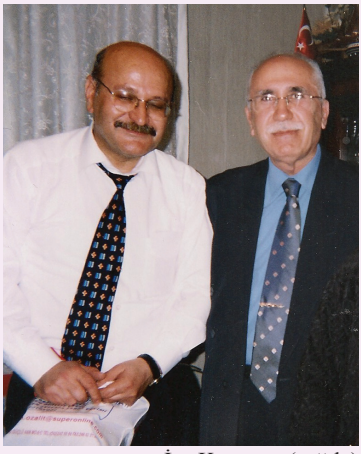
"Kendi istatistiğini tutan adam,
Onlarca rekora imza atam adam"
Olarak bilindi, anıldı Kayacan.

Burdur Merkezde,
Bir caddeye,
Tefenni ve Ece köyünde,
Birer sokağa adı verilerek,
Bir cadde, iki sokak,
Sahibi oldu Kayacan.

Kültür Bakanı'nın olurlarıyla,
Burdur İl Halk Kütüphanesinde,
Bir okuma salonuna adı verildi,
Kitaplarla, kütüphanelerle,
Elele tutuştu, bütünleşti Kayacan...

Değişik kütüphanelere,
30 binin üzerinde,
Kitap ve dergi bağışladı Kayacan.
Kütüphane ve kütüphanecilerle,
Dost oldu, dost kaldı Kayacan.

Kasım 2008'de,
Doğduğu Ece köyüne,
Sekizbin dolayında,
Kitap ve derginin bulunduğu,
Kendi adının verildiği,
Bir kütüphane açtı Kayacan.

İsa Kayacan (sağda)
Mustafa Ceylan (solda)

Azerbaycan'daki Üniversitelerden,
Fahri doktorluk,
Profesörlük payeleri aldı,
Mütevazılığını
Hep korudu Kayacan.

Hazırlanan Belgeselle,
Türk Kültür ve Basın-Yayınına
50.Hizmet yılı,
08 Nisan 2006 tarihinde,
Ankara'da,
13 Mayıs 2006 tarihinde,
Burdur'da,
Ayrı ayrı kutlandı,
Değişik yönleriyle anlatıldı,
Mutlu oldu, gururlandı Kayacan.

Burdur sevdası,
Burdur Gölünden büyük oldu,
Gece-gündüz coştu Kayacan.

Yazılarında, binlerce kez,
Burdur'dan, Burdurlu'dan
Sözetti Kayacan.
"Burdur'un kültür elçisi'ünvanıyla,
Yoluna devam etti Kayacan.

Değişik kuruluşlardan,
Yüzlerce ödül aldı Kayacan.
2002 yılında eşini kaybedince,
Dünyada yalnız kaldı Kayacan.
Gözyaşları içinde,
Kayboldu, kayboldu Kayacan.

***Mustafa CEYLAN** (Gülce - Antalya)*

BURDUR GÜZELLEMESİ (Mustafa Caylan)

-Ağabeyim İsa KAYACAN'a..

-I-

"İşte Cennet burada, ey Kınalı oymağı
Burada dur, burada, bura Burdur! " diyerek
Kurduk mavi bir gölün kenarına otağı
İşte zaman içinde, işte en katı gerçek…
Dinlendi yağız atlar, ovam, obam gayri şen
Seyrettim ben Burdur'u tarihlerin içinden.

Sonra; baktık çevreye, vurduk mührü toprağa
Birer birer çözerek insanlığın gizini.
Kırmızı gülden aldık renklerini bayrağa
Göklerin ay'ı ile süsledik yıldızını.
Hanlar, kervansaraylar; Gıyasettin Hüsrev'den
Seyrettim ben Burdur'u tarihlerin içinden.

Sonra; döndük oniki değirmenle peşpeşe
Her birinin taşında un ederek zamanı.
Kılıcı verdik suya, çaldık kızıl ateşe
Kaybetmedik çok şükür kalbde duran imanı.
Akıttık da suları Cümbüşlü çeşmelerden
Seyrettim ben Burdur'u tarihlerin içinden.
Sonra; anıt mezarlar, tümülüsler, höyükler
Antik kentlerle dolu yanımız ve yöremiz.
Bir leopar yavrusu sırta çileyi yükler
Hoşgörü, barış dedik; dedik bizim töremiz.
Ruh kökümüz yükseldi göğe minarelerden
Seyrettim ben Burdur'u tarihlerin içinden.

Sonra; bahçe içine iki katlı evlerde
Açılırken huzura, açılırken kapılar
Sevda bulutu gökte, hasret çiçeği yerde
Diyen, çoban kavalı, kulağımda hep çınlar.
Kınalı Oymağı'na dua, kınalı elden
Seyrettim ben Burdur'u tarihlerin içinden.

-II-

Kışlarda konuğundur tam üçyüzbin su kuşu
Dikkuyruk Ördeğinle çekiyorsun en başı
Sen en kutsal hazinem, sen gözlerimin yaşı
Ey doğa harikası, ey mavi yeşil türkü!

İşte Karataş, Salda, Yarışlı ve Gölhisar
At beni sularına, göğsüne beni de sar
Ey dünyalar güzeli, ey efsunkâr gözlü yâr
Ömrümün sonunda dek, yüreğimdesin bil ki…

Bil ki bil, sularının can evimde var dansı
İnsuyu'nda Dilek Göl, verirken bana şansı.
Sarkıt ve dikitlerden alıyorken rövanşı
Aldıkların özlemim, vuslatım hiç değil ki.

Gizemli bir yolculuk, kristal bir bahçesin
İnsuyu'nu saklayan sırdaşımsın, bohçasın
Sensiz duramıyorum, Burdur' musun sen nesin?
Aşkım, tutkum, gururum; sen mavi yeşil türkü.

-III-
Bak şimdi yaz güneşi tepemde dolanıyor
Yükleyip de yükleri yaylalara göçelim.
Özledim kar suyunu, içim öyle yanıyor
Kırkpınar'da suları avuç avuç içelim.

Türkü yakalım türkü, kuralım çadırları
"Teke zortlat bacaktan," şen edelim kırları
Ana bacı yan yana dizerken bakırları
Bindallı güzelleri yaylalarda seçelim.

Ha Dirmil, ha Eşeler, farkı yok birbirinden
Çam havası solurum, Katrancı'da derinden
Tanırım Burdurluyu vallahi gözlerinden!
Der ki bana: "Yaylada ayrık otu biçelim."

Şaşırır da kalırım, ayrık otu biçmek ne?
Der ki: "Bizi bizden ayıran, solucan, yılan, kene."
İşte o an anlarım, derim bu ne şahane
İnsan, derim; derim de yaylalara göçerim…

-IV-
"Burdur Alacası" nı bilir misin sen kardeş?
"Burdur bezi" dokuyan tezgâhları gördün mü?
Halı ve çul dokuma parmaklarda son güneş
Durup da karşısına hatırını sordun mu?

Bakırcılar çarşısı sesleniyor: Tak! Tak! Tak!
Bin maharet istiyor; eğil, dinle, işit, bak.
Hele kilim dokumak, hele hasır dokumak
Bir Yörük çadırında dizlerini kırdın mı?

Göl kıyısı sazlıktır, dokudum nice hasır
Her seccade, her heybe rengârenktir bin asır
Burdurlunun yüzü gül, tutsa da eli nasır
Bismillâh diye diye "sofra altı" serdin mi?

Yedin mi o çadırda bir Haşgeş helvasını?
Tattın mı ki acaba, bal kabak tatlısını
Konuk edip dostları, bir testi kebabını
Bir ceviz ezmesiyle ikram edip verdin mi?

-V-
"Demir kargı" isimli sert kamıştan yapılan
Ya da kartal kanadı, altı perde sipsiyim.
Gücünüz yetmez bana, susturamaz hiç kimse!
Yamacı'yla Kayacan; hasılı ben hepsiyim
Burdur' da türkü türkü, duygu dulu sipsiyim.

Yüzyıllardır söylerim, efelik-sevda-ölüm
Kabardıç'ın dibinde alınlık takar gülüm
Bir gurbet havasıyla biter gurbette zulüm
Yayla havalarından çıldıran birisiyim
Burdur' da türkü türkü, duygu dolu sipsiyim.

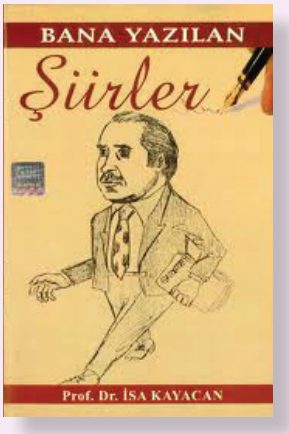
Kâh düğün, kâh ziyafet; fark etmez benim için
Çağlar çağı inlerim, dediniz mi "Hey niçin? ! "
Gönül sanatı benim, dinleyin, kıymet biçin
Aşıkların sırdaşı, yüreğin yâresiyim
Burdur'da türkü türkü, duygu dolu sipsiyim.

"Bir dam çökse Burdur'da, ben çökerim" diyormuş
Geceleri dört gözle sabahı bekliyormuş,
Sizlere hasret kalmış, ben gibi inliyormuş
Kayacan denen usta, kaleminin sesiyim!
Burdur' da türkü türkü, duygu dolu sipsiyim.

Şal, kuşak, cepken benim, yün çorap bacağımda
Dostluk dumanı tüter, billâhi ocağımda
Bindallı, üç etekle, gül kiraz yanağımda
Sevenin sevdiğine bitmeyen hasretiyim
Burdur'da türkü türkü, duygu dolu sipsiyim.

Göllerin ve güllerin sancısını çekerim
Zeybeğin yüreğine yurt sevgisi ekerim
Avuçlarda kirkitim, dilde kaymak şekerim
Şu Teke beylerinin ses veren gurbetiyim
Burdur' da türkü türkü, duygu dolu sipsiyim.

İSA KAYACAN'A YAZILAN ŞİİRLER

GÖNÜLLER SERVERİ İSA KAYACAN

Sırrı hakikâtle geldi meydana
Erenler hemberi İsa Kayacan.
Tarikat izinden geldi meydana
Gönüller serveri İsa Kayacan.

Burdur'dan Ece'ye bir güneş doğdu
Baba ocağını sevince boğdu
Nurlu cemalinden bereket yağdı
Gönüller serveri İsa Kayacan.

Doğarken ham idi bir karış cüce
Sırra mahzar oldu şimdi bir yüce
Azmiyle ulaştı sınırsız güce
Gönüller serveri İsa Kayacan.

Evvel çoban idi, oldu bir melek
Rehberi doğruluk, önderi felek
Profesör oldu kuşandı yelek
Gönüller serveri İsa Kayacan

Cahili bırakıp kâmille gezdi
Üç bin gazetede makale yazdı
Yobazın, fetbazın işini bozdu
Gönüller serveri İsa Kayacan.

Basın fabrikası, kültür elçisi
Şairin, yazarın yılmaz bekçisi
İnsan hizmetkârı kalem işçisi
Gönüller serveri İsa Kayacan.

Ölümlü dünyanın insanı beşer
Bir ömre sığdırdı yüz yirmi eser
Pir'in himmetiyle soluklar keser
Gönüller serveri İsa Kayacan.

"Elli hizmet yılı" mübarek olsun
Düşmanın, gururda muhabbet bulsun
İtikât temelin nur ile dolsun
Mansur'un serveri İsa Kayacan.

Mansur EKMEKÇİ
(20.12.2006-Adana)

İSA KAYACAN

Yazarlar içinde bir benzeri yok
Kovandaki arı İsa Kayacan.
Yokluğu yürekte saplanmış bir ok
Gönüllerin yarı İsa Kayacan.

Özünü merhamet, şefkat süslemiş
İnsan sevgisini alıp işlemiş
Kalbindeki şekli hayra düşlemiş
Kültür, sanat şarı İsa Kayacan.

Müşkül imdadına her dem koşuyor
İyilik yaptıkça candan coşuyor
Gönüllere misk-u amber taşıyor
Gülün nazik harı İsa Kayacan.

İrfan meclisinde ilim okudu
Kâmil tezgâhında bilim dokudu
Yoldaki bilenden, bilmez çok idi
Cahilin göz feri İsa Kayacan.

Ummanda bir damla gibi çalıştı
Zevk ile sefaya, derde alıştı
Bir lokma ekmeği dostla bölüştü
Sömekteki darı İsa Kayacan.

Üç-beş kitap değil; yüz yirmi yazdı
Merhalesi sabır ilhamı sazdı
Adına yaraşır soylu bir bazdı
Dinmez ahû zarı İsa Kayacan.

Yurdun dört yanında hizmet veriyor
Yazara şaire güller deriyor
Mansur'lar yoluna başın seriyor
Yanan kalbin karı İsa Kayacan

Mansur EKMEKÇİ
(Adana, 22.12.2006)

İSA KAYACAN

Bir sevinç var yeşilinde alında
Çiçekler kudurmuş kendi dalında
Gün, ay belli değil 43 yılında
Dünyaya geliyor İsa Kayacan.

Beş aylıkken elmaları dişlemiş
10 aylıkken armutları taşlamış
Beş yaşında yazarlığa başlamış
Allah'ın lütfudur İsa Kayacan.

Yedisinde şimşek gibi çakıyor
Sekizinde gurbet ele çıkıyor
On üçünde ofset baskı yapıyor
Allah'ın lütfudur İsa Kayacan.

Binlerce kitapta emeği saklı
Onla gurur duyan her dostu haklı
O normal insandan çok çok çok farklı
Allah'ın lütfudur İsa Kayacan.

Tez zamanda çözdü bilgisayarı
Dünyada kalmadı onun ayarı
Yaşı sollayacak Celal Bayar'ı
Allah'ın lütfudur İsa Kayacan.

Gurur duysun şu Burdur'un Ece'si
Kayacan'la aydınlandı gecesi
Onunla yükseldi basın locası
Allah'ın lütfudur İsa Kayacan.

Adı dilden dile efsaneleşti
Yarışa başladı herkesi geçti
Altmışından sonra Doktorluk seçti
Allah'ın lütfudur İsa Kayacan.

Kırkbeş şanlı yılı geçmiş basında
Bir derya gizlidir kafa tasında
Milyonlar yürüyor bak arkasında
Allah'ın lütfudur İsa Kayacan.

Ziya Yüce kendine gel ve de bak
Kolay mı şiirle onu anlatmak
Haddini bil sözü tarihe bırak
Allah'ın lütfudur İsa Kayacan.

Ziya YÜCE
*(**Not:** İsa Kayacan'a yazılan 268 nci şiir, (Ankara -2004)*

REKORLAR KİTABINDA İSA KAYACAN

Azminin zaferidir, engelsiz yolu,
Fetheder gönülleri, İsa Kayacan.
Uzanıyor herkese, kardeşlik kolu,
Rekorlar kitabında, İsa Kayacan.

Onun hakkıdır, layıktır, azdır övülse,
Ulaşılamaz yeri, kalpten sevilse,
Koskoca dehadır, kıymet verilse,
Rekorlar kitabında. İsa Kayacan.

Yıllar geçip, karlar yağsa başına,
Kurbandır, Burdurun, toprağına taşına,
Paylaşır sevgiyi, uçan kuşuna,
Rekorlar kitabında, İsa Kayacan.

Bilgi ondadır, ilgi onda, özveri onda,
Bir vahadır o dostluğun dergâhında,
Görmek isterim onu, rekorlar kitabında,
Mutlaka olmalı, dost İsa Kayacan.

Birdal Can TÜFEKÇİ
(Dalaman, 28.02.2011)
Not: İsa Kayacan'a yazılan 256. Şiir

İSA KAYACAN USTA'YA

Değerli Hocam Sayın Prof. Dr. İsa Kayacan'a
Guinness Rekorlar Kitabı başvurusu dolaysıyla...

Ne olur bağışla, gel beni Usta;
Kolay anlatılmaz, o sendeki sır,
Henüz bir çırağım ben bu hususta,
Çoklara sığmazsın, az aciz kalır!

Her rütbeye lâyık ey basın eri,
Hiç mi kurumadı alnının teri?
Nasıl yazdın bilmem, bunca eseri,
Okuyan şaşırır, göz aciz kalır..

Güneşi aratmaz içindeki kor,
Böyle âdem olmak, zor Allah'ım zor
Güinness'e sığmaz kırdığın rekor,
Sayfa yetmez sana, söz aciz kalır.

Vedat FİDANBOY
(Ankara, 26.02.2011)
Not: İsa Kayacan'a yazılan 257. Şiir.

BİR DE DÖRTLÜK EFENDİM!

Sen geçmiş, sen ati ve de son günsün,
Sen Türk'ün gönlünde en büyük ünsün,
Sen değil, seninle; girdiğin vakit,
Guinness adlı O, kitap övünsün

Vedat FİDANBOY
(Ankara, 26.02.2011)
Not: İsa Kayacan'a yazılan 258. Şiir.

GÖNÜL GÖZÜMÜZLE İSA KAYACAN (GÜLCE-BULUŞMA)

Gönül bahçemize akan
Kesilmez pınar,
Bir koca yürek bir ulu çınar,
Can içinde can
Üstad İsa Kayacan...

Edebi âlemden dostça uzanan,
Ele can gibi Can İsa Kayacan.
Ozan kopuzunda inleyip yanan,
Tele can gibi Can İsa Kayacan.

Düsturu kendine hısım eyleyen,
Âlim sohbetinde hakkı söyleyen,
Virane bağlarda bülbül eğleyen,
Güle can gibi Can İsa Kayacan.

Engin tavrı ile beylik var serde,
Kardelen misali her yüce yerde,
Ilgıt ılgıt esen bin bir seherde,
Yele can gibi Can İsa Kayacan.

Öyle ki:
Sevda çırasında alaz, dili şah,
Kalemi keskin, ışık yüklü bir nefer.
İklim iklim, yürür ha yürür;
Aydınlığa, vuslatadır her sefer.
Koskoca deryada yorulmaz kaptan,
Serhatlardan öte kalbe ihsan,
Yiğit yürekli bir insan.
Dosttur, alın teridir, emektir
Baştanbaşa Anadolu'dur
Üstad İsa Kayacan...

Savaşır benlikle kıran kırana,
Hınzırın önünde döner borana,
Diyardan diyara bütün Turana,
İle can gibi Can İsa Kayacan.

Mavi göğe kardeş kılmış hilali,
Gönül gözümüzle görünen hali,
Hasreti bağrında mecnun misali,
Çöle can gibi Can İsa Kayacan.

Vuslatî indinde üs bayrağımız,
Huduttan hududa es bayrağımız,
Ezelden edebe ses bayrağımız,
Dile can gibi Can İsa Kayacan.

***Osman ÖCAL** (Kırıkkale - 21.02.2011)*
***Not:** İsa Kayacan'a yazılan 259. şiir, yazan: 138. Şair.*

İSA KAYACAN'LA GURUR DUY, BURDUR

Tefenni, Ece'nin gülleri açtı,
Ülke geneline emekler saçtı,
Barış güvercini, rekora uçtu,
İsa Kayacan'la gurur duy, Burdur.

Sanat hayatına derinden daldı,
Ankara Başkent'de yıllarca kaldı,
Binlerce eseri kaydına aldı,
İsa Kayacan'la gurur duy Burdur.

İli, her yöreyi beğendirmekde,
Yetkili kurumu direndirmekde,
Uyuyan güzelsin uyandırmakda,
İsa Kayacan'la gurur duy Burdur.

Şairin, yazarın hatırındadır,
Memleket sevdası satırındadır,
Aldığı ödüller, vitrinindedir,
İsa Kayacan'la gurur duy, Burdur.

Ozan, sanatkârla hoşsun, iyisin,
Zeki insanlarla yalnız değilsin,
Üstün şahsiyetler artsın, anılsın,
İsa Kayacanla, gurur duy, Burdur.

Zeki ÇELİK (Isparta, 23.02.2011)
Not: *İsa Kayacan'a yazılan 260. Şiir.*

İSA KAYACAN

Tevekkül, tevazu bu kadar sana
Yakıştığı kadar uymaz insana
Seninle tanışmak onurdur bana
Uzat ellerinden öpeyim ağam.

Ahmet Yesevi'nin Alp'i, Eren'i
Gönlün gibi açık tut pencereni
Türk gibi yaşayıp ömür süreni
Uzat ellerinden öpeyim ağam.

Hamurun mu başka, başka mı mayan?
Her mevsim taze gül, rengi solmayan
*Sen ey gönül eri, ey soylu noyan**
Uzat ellerinden öpeyim ağam.

Seni övmek haddim değildir asla
Kaya-Can da bulur bu ihtirasla
Gel açık alnını göğsüme yasla
Uzat ellerinden öpeyim ağam.

Senin sohbetinle geçen her zaman
Beynime nakşolur unutulmaz an
Burdur efsanesi İsa Kayacan
Uzat ellerinden öpeyim ağam.

Hangi sihirli el beledi seni
Özüne döndürdü eledi seni
Unutmak mümkün mü ebedi seni
Uzat ellerinden öpeyim ağam.

Mustafa haddini bil de kelâm et
Yüce Rabb'im sana versin selamet
Mektup ulaşınca bize selam et
Uzat ellerinden öpeyim ağam.

**Noyan: Bey, başkomutan*

Mustafa BERÇİN
(Çanakkale 24.12.2010)
***Not:** İsa Kayacan'a yazılan 261. şiir, yazan 139. şair.*

Akrostiş:
İSA KAYACAN'A

İmanlı kulusun, yüce Rabb'imin,
Seninle dost olmak, onur şerefim,
Ardında kalacak, onca eserin,
Kalplere kazınmış, silinmez adın,
Anadoluda nice ışık yaktın,
Yağmur olup gönle, şiirle aktın,
Ağzından çıkanı, kağıda kattın,
Candan da cansın sen, dosta şaire,
Acı görme artık, yeter incinme,
Ne kadar yazsak da, az bu şaire.

Nilüfer DURSUN
(Mersin, 13 Mart 2011)
Not: *İsa Kayacan'a yazılan 262. Şiir, yazan; 140. Şair.*

ŞİİRİN BABASI İSA KAYACAN'A

Kültüre gönlünü, adamış bir can,
Şiir dünyamızda, tektir Kayacan.
Anadolu piri, şairler dostu,
Medyanın yükünü çeker Kayacan.

O,Türk Kültürü'nün cefakâr eri,
Topluma hizmette, yoktur benzeri.
Anadolu piri, şairler dostu,
Yıllara sığdırmış, onca eseri.

Güzel erdemlerin , hepsi şahsında,
Şiirin babası, gönül tahtında.
Anadolu piri, şairler dostu,
Kutsanmış olmalı, Tanrı katında.

Onuru,gururu köyü Ece'nin,
Yerini tutamaz, kimse eşinin.
Anadolu piri, şairler dostu,
Kem gözden ırak ol, nazar değmesin.

Rekorunu kıran, olabilir mi?
Bir Kayacan daha, doğabilir mi?.
Anadolu piri, şairler dostu,
Dünya'da eşi bulunabilir mi?.

Nilüfer DURSUN
(Mersin, 13 Mart 2011)
Not: *İsa Kayacan'a yazılan 263. şiir,*

İNSANLIK İÇİN

Kalemi mücevher, insanlık için
Bu yolda ağartmış, simsiyah saçın
İşık saçan yiğit, yüklemiş göçün
"ECE KÖY"den Ankara'ya geliyor.

Kırküçbin makale yazdıkça yazar,
Aydınlık yoldadır, dünyayı gezer,
İmbik imbik ilmi, gönlünde süzer
Karanlığı ilim boğar, biliyor.

Profesör Doktor İsa Kayacan
Yüzyirmidokuz kitabı yazan
O'nu anlatıyor yüzlerce ozan
Kalbi hizmet aşkı ile gülüyor.

Aydınlatmak ister, koca Evreni
Gönlü dinlemiyor bunca fermanı,
Kitap yüklü, ilim yüklü kervanı
Hem dağıtır hem de sevgi buluyor.

Mustafa Ertaş dosta birşey diyecek
İsa Kayacan Bey neler görecek
Guinness Rekorlar Kitabına girecek
İnsanlığın yüzü gülsün diliyor.

Mustafa ERTAŞ
(Konya, 19 Mart 2011)
Not: *İsa Kayacan'a yazılan 264. şiir,*

GERÇEK YAZAR

Benim Köyüm Ece, diyor hocam Kayacan,
Edebiyat, kültüre katmış dolu kan ve can,
Gerçekleri anlatıyor, gerçek yazar basında,
Tecrübesi yarattı, bende büyük heyecan.

Kemal ARSLAN
(Ankara, 09 Mayıs 2012)
Not: *İsa Kayacan'a yazılan 280. şiir, yazan; 148. şair*

BİR ASKER GİBİ

-Sayın İsa Kayacan hocama-
Hiç yorulmamış gibi,
Her gün batışında,
Bir asker gibi,
Her adım atışında...
Senden başka yok,
Senin dışında,
Bir vatan yatıyor,
Her kalp atışında..
Dünya aydınlandı,
İlme ışık yakışında..

Melâhat ECEVİT
(Isparta, 19 Mart 2011)
Not: *İsa Kayacan'a yazılan 267. şiir,*

Akrostiş:
İSA KAYACAN

İ*sminizle yücelerdesiniz*
S*iz de ışık yolunda görevlisiniz.*
A*kıl, mantık, şuurunuzla...*

K*aya gibidir, hem de sevgi doludur yüreğiniz.*
A*lkışlanmayı çoktan hakkettiniz.*
Y*ayıncılıkta örnek oldunuz - fark atarak*
A*nkara'dan sesinizi duyurdunuz önderimiz gibi...*
C*an dostlarınız ve Ozan Maralı'yla da birlikte,*
A*yırt etmeden paylaşmayı bildiniz...*
N*urlu yüzünüzle çevrenize IŞIK saçtınız.*

Şaziye ÇELİKLER / Ozan Maralı
(Bursa, 30 Mart 2011)
Not: *İsa Kayacan'a yazılan 266. şiir, yazan; 142. şair.*

"BURDUR'DAN KÜLTÜR YAĞMURU" ÜZERİNE

İsa Kayacan hocamızı ıslatamaz,
Ne yağmur, ne dolu.
Kendisi
Tepeden tırnağa kadar,
Büyük bir Anadolu.

Dr. Şemsettin KÜZECİ
(Ankara, 30 Mayıs 2011)
Not: *İsa Kayacan'a yazılan 270. şiir, yazan 143. şair.*

GEÇER KAYACAN

Onu anlatmaya cümleler yetmez,
Adı kitaplarda geçer Kayacan.
Bende sözcük biter, onunki bitmez,
Yüksek kapılardan geçer Kayacan.

Gönül hanesine serilmiş postu,
Hiç kimseye yoktur en küçük kastı.
Onu takdir eder düşmanı, dostu;
Gönül kapısından geçer Kayacan

Binlerce makale, yüzlerce kitap;
Saymaya kalkanı düşürür bitap,
Edilir kendine saygıyla hitap,
Toplumda en başa geçer Kayacan.

Tanrı hanesine indirsin rahmet,
Dilerim dünyada çekmesin zahmet...
Gelip başvurana ederken hizmet,
Aşk ile kendinden geçer Kayacan.

İnsanın gönlüne bastırmaz koru,
Kafada bırakmaz eksik bir soru,
Kendine az gelir Guinness rekoru,
Onu da ileri geçer Kayacan.

Onun kıymetini kimler bilirse,
Mutlak şeref verir eğer gelirse,
Hak geçinden versin bir gün ölürse,
Eller üzerinde geçer Kayacan.

İrşâdi der: Yazdım onu hayâlsiz,
Ressam olsam çizer idim tuvalsiz...
Hakkın huzurundan sorgu-sualsiz,
Sırat Köprüsünden geçer Kayacan.

Ali İRŞİ (İRŞÂDİ)
(Antalya, 31 Mart 2011)
Not: *İsa Kayacan'a yazılan 265. şiir, yazan; 141. şair*

KAYACAN İÇİN

Kayacan dostum yazıyor durmadan,
Bilgiler verir insanı yormadan.
Bazen iğneler, kimseyi kırmadan,
O gönüllerde, bembeyaz saraydır.

Yazılarıyla herkese ulaşan,
Gönülden gönüle gezen, dolaşan,
Adı, sanıyla ülkemizi aşan,
Bir ışıktır o, gecelerde aydır.

Ay demek azdır, güneş demek gerek,
İnsana verir, insanca çok emek,
Büyük ödülü vermeli severek,
Bence Kayacan, Nobel'e adaydır.

İsmail KARA
(Ankara, 26 Nisan 2011)
Not: *İsa Kayacan'a yazılan 269. şiir,*

BULDUM

Sayın Dr. İsa Kayacan'a saygıyla

İki damla göz yaşında,
Bazen, bir şiirin yankıları arasında,
Yaşamın başlangıcında,
Aradım *sizi sayın Kayacan.*

Gören gözün aydınlığında,
Coşkuların dolup taşan başlangıcında,
Bir dua gibi bütün şarkılardan,
Sordum *sizi sayın Kayacan.*

Gelen geçen yolcularda,
Hem varlıkta hem yoklukta,
Yaşamın başlangıcında,
Gördüm *sizi sayın Kayacan.*

Hiçbir şairin yazamadığı şiirlerde,
Uçup giden yılların bilgeliğinde,
Zamanların sonsuz serinliğinde,
Tanıdım *sizi sayın Kayacan.*

Kimi zaman yüzündeki aydınlıkta,
Kaçıp giden yıllarda,
Yaşamın baharında,
***Hissettim** sizi sayın Kayacan.*

Bir duasın duygularımda,
İnançların en güzel çağında,
Bazen rüyalarımda,
***Gördüm** sizi sayın Kayacan.*

Bir kitabın kanatlarında,
Bir çiçeğin açan can pınarında,
Sevgi ile doğan Merhabayla,
***Konuştum** sizinle sayın Kayacan.*

Bir şiirin şiir gibi yaşandığı dostlukta.
Geçip giden yılların baharında,
Yaşamın başlangıcında,
***Buldum** sizi sayın Kayacan.*

Aysel AL (Burdur - 2004)
***Not:** İsa Kayacan'a yazılan 279. şiir,*

AHMET TUFAN ŞENTÜRK'DEN İSA KAYACAN'A SESLENİŞ (1)

Sona geldim artık kapandı perde
Dünya yaşamında değilim
Değilim artık
Ellerim gözlerim, başım benim değil
Sonsuz rahmet içinde
Birim artık...

İstedim diledim
İnsanlık şarkısını
Yazdım çizdim kalem, kalem yürek, yürek
Yüreğimde düğümlendi kelimelerle
Şimdi dans ediyor bütün heceler
Ben sevgi diyarlarından
Sana sesleniyorum
İsa Kayacan, duy sesimi.

Bir yürek var sancıyan
Sancılar içinde benim gibi
İnsanlık şarkısı için çarpan
Çarpınışlarının sesini
Kulaklarda dillerde yüreklerde
Bilmem kaçıncı ömrün kaçıncı yerinden
Sana sesleniyorum seni görüyorum
Sanma senin uzaklarındayım
Bilmem hatırlarmısın
İçtiğin çayın yudumunda
Çalıştığın bütün kitapların sayfalarında
Kelimelerin hecelerin arasında
Sana sesleniyorum Kayacan
Bir tek yüreğim vardı ardımdan
Bir tek sesim bir tek bildiğim bir tek gördüğüm
Sensin o sensin
Sonsuz ufuklardan sana sevgiyle
Merhaba diyorum.

Uzaklarında değilim
Al yüreğimi al gönlümü
Bildiğim bir tek şey var sana söyleyeceğim
Susturma yüreğinin sesini
Gülümse artık.

Aysel AL (Ankara, 04.05.2011)

Not: *İsa Kayacan'a yazılan 272. şiir,*

A.Tufan Şentürk

Kızım, bu şiir İsa Kayacan'a benden armağan olsun. Bu onunla benim aramdaki sevgi bağının bir ifadesi, bir anlamını ve önemini anlatır. Sen bu sözleri ona söyleme, sadece şiiri oku. Ve bu şiir Tufan babadan İsa Kayacan'a armağan olarak yazdım de. İçindeki suskun Aysel, sana senin sesinle senin gönlünle sesleniyor. Bu sesleniş bazen benim aracılığımla, bazen seni sevenlerin aracılığıyla olacak. Sen çok yoğun ve çok sevgi dolu bir yüreğe sahipsin şimdi kalp şakra'nın açılma zamanıydı ve adım adım açılış yoğunlaşacak. Umut bile edemeyeceğin, bir sevgi seli içinde çok yoğun, çok anlamlı ve çok önemi olan bir programın içindesin. Bu program hem iş alanında hem özel alanında sana gelecek ve sen yansımanı evrenle uyum içinde yapacaksın. Unutma sana yardımcıyım ve senin yanındayım. İsa Kayacan'a senin aracılığınla zaman zaman yardım edeceğim bu aracılığı ister misin?

Evet Tufan baba isterim. O kendi iç dünyasının yalnızlığını yaşıyor. O yalnızlık öyle bir hat safhaya geldik ki, bu safhada kendisiyle aşırı kavgalı olacak hale geldi.

AHMET TUFAN ŞENTÜRK'TEN İSA KAYACAN'A SESLENİŞ (2)

Dillerden dile gönüllerden gönüle
Kapandı perde
Üç gün üç gece üç mü bilmem kaç gece
Kapandı perde, kapandı perde...

Ellerin ellerimde
Gönlâtftden akan bütün hece
Bilmem kaç gönülden gönüle
Geldim, girdim,gördüm hece hece
Kapandı dünya delilen perde, kapandı perde.

Bütün kelimelerin ardından
Bütün hecelerin bütün şiirlerin ardından
Bir tek şiir var yazdığım
Benim içimdeki beni anlatan
Sevgi diye haykırdığım.

Anlatamam bilemezsiniz
Benim bütün dileklerimi
Ardımdan ardımdan
Ne emekler verdiğinizi
Ödüller var dilden dile
Ödüller var gönüllerden gönüle
Ben evladım, ben kardeşim, ben arkadaşım
Benim içimdeki beni ararsanız
Benim ardımdan
Benim gibi benim gibi sevin
İnsşrtlık şarkısını
Gönülden gönüle söyleyin, söyleyin
Gönülden gönüle söyleyin, söyleyin

Aysel AL
(Ankara, 07 Haziran 2011)
Not: *İsa Kayacan'a yazılan 273. şiir.*

BENDEKİ İSA KAYACAN'A -İTHAF

Burdur'un Tefenni Ece Köyü'nden
Adı İsa, Soyadı Kayacan'dır
Ankara'ya gelmiş gece köyünden
Tanıdığım en müşfik heyecandır

Altmış yıldır eli kalem tutuyor
Beşeri menzile ahenk katıyor
Uzanmış gönül köşkümde yatıyor
Sorarsanız; he can mıdır? He candır!

Muhabbet ehlîdir, fikrî mutmain
Musul'da Türkmen'dir Kerkük'te
Şahin Yurdu-yuvasında barınmaz hain
İmrendiğim kadar hayr-ı encamdır

Söz vardır ki zemzemidir Kevser'in
Sayfası kapanmaz ilmî eserin
Ben diyeyim, sizde bir meal verin
Bin yazıda iki milyon kelâmdır

Profluk bir kibri olsa sevmezdim
Ne Kayacan, ne de İsa demezdim
Dostluk çatısına omuz vermezdim
Ben merhaba, O' amenna-selâmdır

Bilemem ki, mühlet kaç gün önümde
Pusulam mı varki ömür yönümde
Üç günlük Dünya'ya veda günümde
Vardığım Burdur'da özge sılamdır

Bekir YALÇINKAYA
(Ankara - Sincan, Temmuz 2011)
***Not:** İsa Kayacan'a yazılan 274. şiir, yazan; 145. şair.*

Prof. Dr. İSA KAYACAN HOCAMIZA!

Bir eşimi, bir beni, durmadan tanıtıyor,
İkimizi, şiirlerimizi,
Ana Vatanımızın şirin şehirlerinde,
Seçkin gazetelerinde, makaleleriyle.
Posta ile gönderiyor da bize, her birini.
Sevindiriyor bizi, çocuklar gibi.
Sahiplendi bizi, evlat gibi.
Sadece bizi değil ki...
O,bir iyilik meleği,
Herkesin sevgilisi, canı, ciğeri.
Ne mutlu bize ki...
Tanıdık onun gibi, eşsiz bilim adamını,
Türkiye'mizin sanat elçisini.
Görmedik, tanımadık, onun gibi,
İnsancıl, yardımsever, mütevazı,
Üretken, nazik birisini.
Tarif etmeye çalışıyoruz,
Asla, tarif edilemez,
Osmanlı efendisini.
Beyniyle, yüreğiyle, kalemiyle, bileğiyle,
Bilimin, sanatın zirvesinde.
Hiç şüphesiz, O'nun hakkı, O'nun yeri,
Mutlaka, Ama mutlaka,
Rekorlar kitabına dahil edilmeli!

Dr. Hasan AHMET
(Yunanistan, Gümülcine - 27 Temmuz 2011)
***Not:** İsa Kayacan'a yazılan; 275. şiir, yazan; 146. şair.*

İSA KAYACAN'a
Kaymağa doymayan İsa Kayacan,
Ararsan bulursun beni nerdeyim.
Sende kahırlanma, bende heyecan,
Kulağın ağzıma yaklaştır, deyim.

Samsunlu Âşık Kemâli BÜLBÜL
(Ankara, 24.03.1984)
Not: İsa Kayacan'a yazılan 276. şiir.

BAŞKENT OZANLARINA

Yağızdır, Yavuz'dur aslı Bülent'in,
Uytun gibi Göktürk uslu levendin,
Kayacan sadık dost çözmez kemendin,
Hoş bakar âleme, aleykümselam.

Samsunlu Âşık Kemâli BÜLBÜL
Not: İsa Kayacan'a yazılan 277. şiir

ÜSTAD-I ÂZAM: İSA KAYACAN

Tepeden tırnağa gerçek,
Tepeden tırnağa insan,
Ömrü boyunca güzel,
Ve en doğruya tapan,
Ustaların ustası,
Büyük Üstad-ı Âzam,
Eşsiz İsa Kayacan..

Eşeler doruğunda,
Güneş gibi parlarsın,
Yalnız bir yazar değil,
Dört dörtlük bir insansın.
İnancım o ki İsa,
Sen âlem-i faniden,
Dünyaya iletilen,
Mübarek bir mesajsın..

Makam ile övünen,
O âlimlerden fazla,
Sonsuz onur duyduğum,
Allâme'i cihansın..
Sen övündüğüm dostum,
Kardeşim ve öğrencim,
Ustaların ustası
Bir Üstad-ı Âzamsın..

Mithat ERDEN (11 Ocak 2012, Ankara)
Not: İsa Kayacan'a yazılan; 278.şiir, yazan; 147.şair.

ONBEŞİNCİ BÖLÜM

İSA KAYACAN'IN BURDUR'U BURDUR'UN İSA KAYACAN'I İÇİN

(BURDUR ÇIKIŞLI) YAZILANLARDAN:

Can Direkçi: Sayın Dr. İsa Kayacan Burdur'umuzun yetiştirmiş olduğu ender şahsiyetlerden biridir. Kendisiyle Burdur'da görev yapan Burdur Valisi olarak gurur duyuyoruz. Bu güne kadar Türk Edebiyatına Türk Kültür hayatına, Türk basınına yapmış olduğu katkıların yanı sıra, Burdur'un dışında geçirdiği zamanlarda bile Burdur'u asla hafızasından bir nebze olsun uzaklaştırmamış hep Burdur'u düşünmüş, Burdur'un iyiliği için güzelliği için, bu güne kadar 50 yıla ulaşan süredir kavga vermiştir. Biz İsa Kayacan'a sevgiyle, saygıyla ve bundan sonraki tüm yaşamı boyunca mutlulukla sağlıkla geçirmelerini ve Burdur'a olan katkılarının devamını diliyoruz.

Bütün Burdurlu hemşerilerimizden İsa Kayacan'a olan görevlerini de yerine getirmelerini rica ediyorum. Bizler İsa Kayacan'ı hatırladıkça onun için Burdur'a yapmış olduklarının karşılığını bir nebze olsun verdikçe daha nice İsa Kayacanların Burdur için çok daha fazlasını yapmasını sağlayacağız. 3 binin üzerinde Anadolu basınında Anadolu gazetesinde 40 binin üzerinde makalesiyle sadece Burdur'un değil ama tüm Anadolu'nun Basın hayatına bu güne kadar verdiklerinin yanı sıra yazdıkları önemli edebi eserlerle şiirlerle de Türk kültürüne önemli katkılar sağlamıştır.

Bunun yanı sıra özellikle Azerbaycan Türkiye dostluk köprüsünün kurulmasında önemli görevler üstlenmiştir. İsa Kayacan aynı zamanda çok önemli bir kültür elçisidir. Kamu hayatına yıllarca önemli katkılar sağlamıştır emek vermiştir. Özellikle bugün hemen hemen üst düzeyde görev yapan kamu kurumlarımızdaki Basın ve Halkla ilişkiler Müdürlüklerinin oluşmasında önemli katkıları olmuştur. Yeni nesle bu anlamda önemli dersler vermiştir.

Kısacası İsa Kayacan 50 yıldır her alanda hem ülkemize hem Burdur'umuza çok güzel katkılar sağladı. Onu seviyoruz onunla gurur duyuyoruz. Ve bundan sonraki yaşamındı sağlıklar mutluluklar diliyoruz. Nice 50 yıllar diliyoruz. (*Burdur Valisi,* 13.05.2006)

İbrahim Özçimen: Vefa kaybolan bir duygu. Ama İsa Kayacan'da bu vefayı görüyoruz. Sanki bende İsa Kayacan ismini, daha Vali olmadan duymuş gibi-

yim. Şırnaklı bir çocuktan bir mektup almıştık. Kitap istemişti bizden. Sevgili İsa Kayacan. hemen o mektubu aldı "ve ben bunu çözerim" dedi. Çözdü de. Böyle sorun çözenlerin olması büyük güç kaynağı. Kitaplar okundukça çiçekler sevildikçe yaşar. Ben Eceli'lerin, Tefennili'lerin bu büyük insanın hediye ettiği kitapları öksüz koymayacağı inancındayım (*Burdur Valisi* 01.11.2008)

Sebahattin Akkaya: Sayın Dr. İsa Kayacan Burdur'umuzun yetiştirdiği çok mümtaz simalardan, çok sevdiğimiz, çok saydığımız bir değerimizdir. Kendisi Anadolu basınına büyük hizmetler yapmış. Anadolu'nun her yerinde çıkan gazetelerle, dergilere yazılarını göndermiş. Özellikle Burdur'umuzu anlatmış. Bir edebiyatçımız, şairimiz, gazetecimiz. Böyle değerler çok az yetişiyor. Özellikle hiçbir şey beklemeden tamamen kendisini bu işe adamış memleketine Burdur'a Azerbaycan'a Azerbaycan'ın tanıtılmasına tanıtımına büyük önem vermiş bir değerimiz. Biz bir Burdurlu olarak sayın İsa Kayacan'la kıvanç duyuyoruz. Onun gibi değere sahip olduğumuz için çok mutlu oluyoruz. Bizim Burdur İnsuyu kültür sanat ve spor etkinliklerine çok büyük katkısı oldu. Gerek 2004 yılında gerek 2005 yılında özellikle 2005 yılında yapmış olduğumuz etkinliklere kendileri 30'a aşkın edebiyatçıyı, şairi davet ettiler. İnsuyu'nda "İnsuyu şiir akşamları" diye bir programı yönettiler, şairler birer şiir okudular. Kendilerini Burdur da misafir ettik ve onlar memleketlerine döndükten sonra Anadolu basınında gazetelerde Burdur'dan söz edildi. Dolayısıyla İsa Kayacan bir hemşehrimiz olarak bir değerimiz olarak bu yönüyle de Burdu'un özellikle İnsuyu'nun tanıtımına çok büyük katkıda bulundu bu yönüyle kendisine teşekkür ediyoruz.

Onun sanat yılının 50 yılı bu sene, daha biz ona nice yıllar diliyoruz. Daha çok eserler vermesini inşallah Guinnes rekorlar kitabına geçmesini de buradan temenni ediyoruz. Kendisine uzun ömürler diliyorum. Başarılar diliyor saygılar sunuyorum. (*Burdur Belediye Başkanı,* 13.05.2006)

Osman Oktay: İsa Kayacan adını duymayan var mı bilmiyorum? Bir soru edası da taşıyan bu kanaatim yalnız Burdurlular için değil, Edirne'den Kars'a, Karadeniz'den Akdeniz'e kadar yurdumuzun her köşesinde yaşayanlar için geçerlidir. Çünkü İsa Kayacan, Anadolu Basınının fahri yazarı olarak çoğu illerimizde, ilçelerinde çıkan mahalli gazetelerde, yüzlerce, binlerce, yazı yazdı halâ da yazıyor.

Akıp giden zaman ve bu yoğun çalışma içerisinde de 98. kitabına imza atıyor: "Burdur Hatırlamaları" 98 kitap dedim. Dile kolay, insan o kitapların satırlarını bir yerden bir yere kopya etse baş edemez. Yazan eller yorulur, daktilo tuşlarına basan parmaklar yıpranır. Ama, İsa Kayacan bir derviş adam işte.

"Burdur Hatırlamaları", tarihi, coğrafyası, siyasi ve sosyal yapısı folklor unsurlarıyla Burdur'u anlatıyor. Burdur ve ilçeleri konusunda araştırma yapacak olanlar, ilk ve ortaokul öğrencileri için bir başvuru, bir kaynak kitap. Hemşehrimiz İsa Kayacan'ı tebrik ediyor, çalışmalarının devamını diliyorum. *(Burdur Gazetesi* 02.12.1989)

Ahmet Tufan Şentürk: Ne mutlu o Burdur'a ki bağrından İsa Kayacan'ı yetiştirmiş. Her köy, her kent il gibi Burdur'da çok değerli insanlar yetiştirmiş. Bir Ece Köylü İsa Kayacan'ın alınteri, göz nuru, kişisel çalışmalarıyla ürettiği, yarattığı ürünleri, eserleri de "Burdur Hatırlamaları" adını verdiği 234 sayfalık şahane inceleme ve araştırma eseri, tamamen kamu yararına yönelik ölmez bir kaynak, eser olarak soydan soya, boydan boya, elden ele, dilden dile devredip gidecektir.

Onun için "Ne Mutlu o Burdur'a ki, bağrından bir İsa Kayacan yetiştirmiştir" diyorum. Ece Köyünün ve Burdur'un İsa Kayacan'a ne verdiğini bilmiyorum. Öyle sanıyorum ki, İsa Kayacan Ece Köyünden ve Burdur'dan yokluk, yoksulluk, dert acı ve tasadan başka bir şey almamış, görmemiştir. O yörelerin o köylerin, o kentlerin sefası başkasına, cefası İsa Kayacan'a düşmüştür. Böyle söylediğim, böyle yazdığım için beni bağışlasınlar. İsa Kayacan bugünkü bulunduğu yere, ana, baba koltuğunda, bol para harcayarak atla, arabayla zevk-ü sefayla gelmemiştir. Etiyle, tırnağıyla, didinerek, çırpınarak, gece gündüz demeden, durmadan çalışarak gelmiştir.

Onu az veya çok tanıyorum ve bunu biliyorum. Bunu bildiğim için de kendisine saygı duyuyorum. Fazileti "karşılık beklemeksizin verebilme" diye tanımlarlar. İşte İsa Kayacan budur. Ece Köyü için, Burdur için bıkmadan usanmadan hep çalışmış, hep üretmiştir. Kayacan'ın "Burdur Hatırlatmaları" kitabı, bu şahane eser, öyle çalakalem yazılıveren bir eser değil, aylarca, yıllarca araştırılıp, incelenip meydana getirilmiş bir eserdir. Kayacan 97 ayrı eserini oluştururken, kimsenin gölgesine sığınmamış, hiçbir koltuk değneğine dayanmamış, hiç kimseden yardım görmemiş, kendi beyninin ürünlerini ortaya koymuştur.

İçtenlikle kutluyorum dost ve kardeş İsa Kayacan'ı.

"Kadrini senki masallada bilip ey Bâki!..

Durup el bağlayanlar karşında yâran saf saf."

Dilerim ki, Burdurlular İsa Kayacan'ın kadrini kıymetini bilirler!. (*Ortadoğu Gazetesi* 12.11.1989 *Yenigün Gazetesi* Burdur, 20 ve 21.02.1990)

Mustafa Ceylan: İsa Kayacan'ın Burdur sevdası, dağlardan yüce, denizlerden ve okyanuslardan engindir. O, Burdur'a aşıktır, tutkundur. O'nun Burdur sevdası, Burdur Gölü'nden büyüktür (*Şair, yazar – araştırmacı*- Antalya)

Abdülkadir Güler: Burdurlu İsa Kayacan'ın "İşte Hayatım" kitabını okuduktan sonra anladım ve karar verdim ki; Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı olsaydım, Kızılay meydanına; Burdur Belediye Başkanı olsaydım, şehrin güzel bir yerine Dr. İsa Kayacan'ın heykelini mutlaka dikerdim. (*Şair, yazar – araştırmacı*- Söke)

M. Ercan Taraşlı: İsa Kayacan, kağıdı – kalemi sevdiği kadar, hatta ondan daha fazla memleketini seviyor. Burdur'u seviyor. Gazeteci, Yazar Kaya-

can, çalışmaları ile aldığı ödülleriyle Burdur'un adını her ortamda duyurarak, Burdur'a vefa borcunu ödedi. Şimdi sıra bizlerde. İsa Kayacan'a biz de borcumuzu ödeyelim. Nasıl mı? O'na ve yazdığı eserlere sahip çıkarak (*Burdur Gazeteciler Cemiyeti Başkanı*)

Yenigün Gazetesi: Hemşehrimiz, Gazeteci – yazar ve aynı zamanda gazetemiz yazı ailesinden olan İsa Kayacan'ın adı Burdur'da bir caddeye verildi. İsa Kayacan, Ankara'da Burdur'un ve Burdurluların sorunlarıyla yakından ilgilenmekte çözüme kavuşturmak için canla başla çalışmaktadır. Belediye Meclisinin İsa Kayacan'la ilgili kararı Burdur'da büyük bir memnunluk yarattı. (*04.07.2000*)

M. Ercan Taraşlı: İsa Kayacan'ı tam 27 yıldır tanırım. Gazetecilikte örnek insanlardan biridir. Mesleğe başladığım ilk yıllarda gazetemizde köşe yazıları yazardı. Ankara'da oturduğu halde bıkmadan, usanmadan sürekli bize yazılar gönderirdi. Sonra baktım ki sadece Burdur Gazetesi'nde değil, Anadolu'da yüzlerce gazetede yazıları yayınlanıyor. İsa Ağabeyin enerjisine, özverisine, yazarlık ruhuna halâ gıpta ederim. O'na "Anadolu Basını'nın Fahri Hemşehrisi" sıfatı boşuna verilmedi. Basın- Yayın Enformasyon Genel Müdürlüğü'nde çalışırken tüm gazetecilerin, gazete sahiplerinin dertlerine çare olmaya çalışırdı. Sanki Anadolu Gazeteleri'nin tümünün Ankara Temsilcisi gibiydi.

Gazeteciliğin yanı sıra şair ve yazardır İsa Kayacan. Tam 108 kitaba imzasını koymuştur. Burdur Hatırlamaları 1-2, Basınımızın Anadolu Cephesi, Türk Basınında Unutamadıklarımız, isimli eserleri halâ belleğimizde.

Araştırmacı – Yazar, Mustafa Ceylan "Destanlaşan Köylü" diyor İsa Kayacan için.

Yıllar önce bir yazı yazmış, Hamit Çine, İsa Kayacan gibi sanat ve edebiyat alanlarında Burdur'un adını duyurmuş insanlarımıza sahip çıkalım, onların isimlerini yaşatalım demiştim. Bir vefa duygusu idi bizimki. Türk folklörünün ünlü siması Hamit Çine'den sonra gazetecilik ve yazarlıkta bir dolu ödülün sahibi İsa Kayacan'ın da adı bir caddeye verildi. Bir gönül dileğimizin gerçekleşmesinden mutluluk duyuyoruz. Belediye Meclisi'ni ve Belediye Başkanı A. Nejdet İlgün'ü de bu vefalı yaklaşımlarından dolayı kutluyoruz. (*Burdur Gazetesi*, 06.07.2000)

A. Nejdet İlgün: Bir büyüğümüz, ağabeyimiz olarak İsa Kayacan'ı sürekli izliyorum. Eski adı Burdur'un sesi, yeni adı Burdur ve Yenigün Gazetelerinde resim – yazılarıyla, devamlı beraber olduğumuz, Burdur'umuzun yetiştirdiği ve Burdur'umuzun dışında bizleri temsil eden, kalem emekçisi ağabeyimiz İsa Kayacan'ın ismini, bu caddenin ismini verdik. Onu unutmadık, unutmayacağız da. (*Belediye Başkanı, Burdur*, 30.08.2000)

İsmail Kara: Ne zaman "Burdur" denilse, aklıma hep oranın yetiştirdiği mümtaz insan, İsa Kayacan gelmiştir.

Burdur'da bir caddeye, Tefenni'de bir sokağa "İsa Kayacan" adının verilmesine o'nun kadar, sevinenlerden birisi de benim.

29 Ağustos günü Kayacan'ın davetiyle 30 Ağustos'ta yapılacak törene katılmak üzere şair ve yazar Ahmet Tufan Şentürk, ben, İsa Kayacan ve değerli eşi Sabahat hanımla yola çıktık.

Burdur'a vardığımızda Kayacan'ın yakın akrabalarından bazıları bizi otobüs terminalinde karşıladı. Yeğeni eski gazeteci ve bilgisayar operatörü Hüseyin Kayacan, ağabeyi Bekir Kayacan ve tüm yakınlarından büyük bir ilgi gördük. Bizleri misafir ettiler, samimi ve çok sıcak insanlardı.

30 Ağustos günü Burdur'un Belediye Başkanı Ahmet Necdet İlgün'ü Kayacan'la birlikte ziyaret ettik. "Destanlaşan Köylü İsa Kayacan" adlı eserini yazan, manevi kardeşim Mustafa Ceylan da bizimleydi. Saat: 14:00'de yeni ve genç Vali Kadir Koçdemir sıcak bir ilgiyle bizleri makamına kabul etti.

Aynı günün akşamı saat 18:00 sularında yeni açılan iki caddeye "Uğur Mumcu" ve "Ahmet Taner Kışlalı" adları verildiğinden, tabelâları törenle bizzat Başkan A. Nejdet İlgün tarafından açıldı. Ardından yapılan bir konuşma ile Fevzi Çakmak Mahallesinde bulunan "Kooperatifler Caddesi"nin adına ait tabela ise "İsa Kayacan Caddesi" tabelasıyla değiştirildi. Bu sırada İsa Kayacan'da kısa bir konuşma ile mutluluğunu ve şükranlarını belirti. Bütün dostları, yakınları İsa Kayacan'ı tek tek kutladılar.

Bu gün, ben de en az O'nun kadar mutluyum. Kayacan dostum, çok daha değerli davranışlara lâyıktır. O'nu yürekten kutluyor ve başarılarının devamını diliyorum. (*Van Postası Gazetesi,* 05.10.2000)

Mustafa Ceylan: Burdur tarihinin en önemli yazarlarından birisine Burdurlular muhteşem bir kadirşinaslık göstererek, adına unutulmazlar arasına kaydettiler… Burdur Vali'sini ve Burdur Belediye Başkanı'nı, Burdur Belediye Meclis üyelerini tebrik ediyorum…

Türk yazı dünyasında, edebiyat sahasında, Burdur ve çevresini gündemin birinci sırasında tutmasını bilen, gazeteci, şair, yazar halkla ilişkiler uzmanı, son yüzyılın en çok yazı yazan kalemi, yazı fabrikatörü Kayacan'ın adı, Burdur'da güzel bir caddeye isim olarak verildi. Bir iki veya en fazla üç katlı, bahçe içinde binalardan oluşan, eski "Kooperatifler Caddesi"nin adı büyük yazar, üstad Kayacan'ın adıyla şenlendi, dillendi… Bahçelerden sarkan ağaç dallarındaki güzelim yapraklar, dış kapıdan evin kapısına kadar uzanan yolların kenarındaki rengârenk çiçekler, pencerelerdeki ak – pamuk tüller, üstadımızın adıyla baharın müjdesini yakaladılar…

İsa Kayacan Caddesi'nin açılışı tam istediğim, beklediğim ve özlediğim şekilde cereyan etti. Kayacan, ailesiyle, akraba ve yakınlarıyla ve şair – yazar dostlarıyla açılışta hazırdı. İnce, uzun, es çizen Kooperatifler Caddesi, tarihi bir an'ı yaşıyor ve adını değiştiriyordu. Tam köşe başındaki bahçe duvarına

dikilmiş direğin üstüne yazılan yazı, lacivert bir örtü ile örtülmüştü. Uç kısmından kurdele ile bağlanmış direk boyunca, bir gelinlik gibi süslenmişti.

Veciz, kalıcı konuşmalar yapıldı. Kayacan üstadım gözleri dolu dolu olmuş, söyleyecekleri titreyen dudaklarında donup kalmış, yüreğinin gümbürtüsünü döküyordu. İlk okula yeni başlayan çocuklar misali heyecanlıydı. Aynen eşi Sahabat'da o'nun gibi heyecan küpüne dönmüştü. Hele hele manevi babam, Türk şiirinin babası Ahmet Tufan Şentürk'ün çillenmiş yüzünde ışıltılar vals yapıyordu.

Özellikle Burdur'a ait yerel basın- yayın organları ve TV'ler oradaydı. Ben oradaydım. Es çizerek evlerin, bahçelerin arasında giden Kayacan Caddesi'nin tam ortasında, bahçelerden sarkan çiçeklerle gülüp oynuyordum. Çiçekler bana, ben çiçeklere, Kayacan müjdesini fısıldıyorduk…

"Herkes beni, Ankara'lar da sanır. / Burdur'da bir dam çökse içim parçalanır…" diyen Kayacan'ın adı nihayet hak ettiği şekilde değerini buluyor, unutulmazlar arasına giriyordu.

Şükür Rabbim sana!... Teşekkürler Burdur'un Valisi, Belediye Başkanı, Belediye Meclisi… Teşekkürler güzel ülkemin, güzel Burdur'luları… Teşekkürler Burdur'umun yerel basını (*Yenigün Gazetesi, Burdur,* 12, 13, 14, 15, Aralık 2000),

Hüseyin Kayacan: Amcam İsa Kayacan, sayfa ve sütunlar arasında bir ömür harcasada, halen bıkmadan usanmadan devam etmektedir.

Siz onu sadece Burdur ve Yenigün gazetelerindeki köşesinden tanırsınız. Halbuki İsa Kayacan, neredeyse Türkiye'nin tüm Anadolu gazetelerine günlük yazı göndermektedir. Iğdır'dan Keşan'a Muğla'dan Kilis'e Ankara'dan hergün sayfalar uçar gider. Bıkmadan usanmadan. Çok titiz bir editördür kendisi. Yazınızda bir hata, yada Türkçeyi kötü kullanma varsa en kısa zamanda da altı kırmızı çizilmiş bir fotokopisini önünüzde bulursunuz.

İsa Kayacan benim için bir idoldur. Bana hayranlık uyandıran en belirgin özelliği ise çalışma kişiliğinin üst seviyelerde olmasıdır. Hergün makaleler arasında boğulmadan seçmeler yapıp bunların derlenmesi ve ilgili kişilere postalanması her babayiğidin harcı olmasa gerek!... Hepimizin içinden yazmak, çizmek gelir, ancak başlayınca da iki satırdan ileriye götüremez bir çoğumuz. Fakat İsa Kayacan'ın kitapları arasında yolculuk yaparsanız, işte o zaman kendisinde bulunan mega enerjiyi daha yakından görürsünüz. İsa Kayacan bir bilgisayar gibi çalışıyor sanki.

Burdur'dan yetişen bürokrat eksikliğine bakarsak, aynı zamanda Başkent ile Burdur arasında bir köprü olmuş İsa Kayacan.

Yazılarında her zaman Ece Köyü'nü, Tefenni'yi ve Burdur'u işleyerek, buraların tanıtımını yapan fahri bir turizm elçisidir İsa Kayacan. Basın şeref kartı sahibi olarak Anadolu Basınının her zaman yanında olarak, gazeteci ve çalışanlarının dert babasıdır İsa Kayacan.

Araştırmaları ile bir tarihçi, şiirleri ile de ince ruhlu bir sanatçıdır İsa Kayacan. Kütüphanelere onbinlerce kitap bağışlayarak süper bir kitap kurdu'dur İsa Kayacan.

Özellik ve güzelliklerin saymaya devam etsek, sayfalar sütunlar dolar taşar. Buradan Burdur ve Tefenni Belediye Başkanlarımıza teşekkür etmek istiyorum. Zira hem Burdur'umuzda, hemde Tefenni'mizde birer "İsa Kayacan Caddesi" var. Gelecek nesile taşınan bir zaman nişantaşı olarak görüyor ve mutluluk duyuyoruz.

Yeterli mi? Elbette hayır. Bu deha insandan daha fazla faydalanabiliriz. Yaz günleri düzenlediğimiz şenlik günlerinde bize şiirlerini tattırabilir. Bize (Basının güzide mensuplarına) deneyimlerini aktarabilir. Ankara'dan Burdur ve Burdurlu nasıl görünüyor? O bize bunları anlatabilir. Hem de çok fazlasını. Davet etmeye değer.

Engin düşünce ve ince işleyişi
Sanki sayfalar çiçek bahçesi
Hayat yolunda tek kanat çırpan
Benim amcam, İsa Kayacan.
(*Burdurlu'nun Sesi Gazetesi,* Burdur, 30.04.2002)

Kürşat Tuncel: Geçtiğimiz hafta Burdur'un tanıtıldığı TRT -1 kanalında canlı olarak yayınlanan "Gün Ortası" programı dolayısıyla İstanbul'da hemşehrimiz, basın camiasının üstadı Gazeteci- Yazar İsa Kayacan'la dolu dolu bir günü birlikte değerlendirme fırsatı buldum.

Yıllardan beri bıkmadan, usanmadan yerel gazetelere gönderdiği yazılarından tanıdığım; müthiş tecrübesi, mütevazi kişiliği, ince espri ve dokunduruşlarıyla gerçekten de bir duayen olan İsa Kayacan'la İstanbul'da doyasıya sohbet imkanı yakaladım.

Ankara'dan çektiği Burdur fotoğrafı ile Burdur'un dinamiklerini adeta Burdur'da yaşayanlardan daha iyi gördüğüne tanık olduğum İsa Kayacan'ın, Burdur'un ekonomik, sosyal ve kültürel gelişimine ilişkin ilginç tespitleri beni derinden etkiledi. Hele hele hepimizin malumu olan "Burdur'da neden bir türlü birlik ve beraberlik ortamı sağlanamıyor?", sorusuna verdiği örnek gerçekten düşündürücü bir değerlendirme idi; "Burdur'un oyunlarında bile ferdiyetçilik var" görüşüyle bu sosyal yapının geçmişten günümüze kadar süzülerek geldiğine, dikkat çeken üstad; "bakın Avşar Zeybeği, Serenler hep kişisel seyre dayalı oyunlardır" diyerek Burdur'da niçin birlik ve bütünlük ortamı yakalanamıyor? sorusuna değişik bir bakış açısıyla yaklaşıyordu.

Ankara'da da, Burdur'lular arasında güçlü bir iletişim ortamının da tesis edilemediğini, bunun sıkıntısını yıllardır çektiklerini, ilgisizlik yüzünden Ankara'da, Burdur'un sahipsiz bırakıldığına işaret eden Kayacan, "Sayfa ve Sütunlarda Kırkbeş Yıl" adlı son kitabından birçok Anadolu gazetesinde ilgiyle

söz edilmişken, Burdur gazetelerinde tek satır bile bahsedilmeyişi (Gazetemiz Yenigün'de dahil) eleştirisi bu konuda ne kadar haklı olduğunu ortaya koyuyordu…

Fakat Üstad, buna rağmen ümidini kaybetmemişti. Yaklaşık iki ay önce çok sevdiği hayat arkadaşı, eşi Sabahat Hanım'ı kaybetmesine rağmen, Burdur için bir şeyler yapmaya, çalışmaya, üretmeye devam ediyordu. Çalışarak, derin üzüntüsünü atlatacağını, İstanbul'daki programa da bu heyecan ve şevkle katıldığını söyledi. Keşke bizler de onun kadar çalışkan, onun kadar duyarlı olabilsek, diye düşündüm içimden!...

Yazımı İsa Kayacan'ın artık Burdur özdeyişine dönüşen dizeleriyle noktalamak istiyorum:

"Herkes beni Ankara'larda sanır, / Burdur'da bir dam çökse, içim parçalanır… (*Yenigün Gazetesi,* Burdur, 15.05.2002)

Cengiz Hürmeriç: Dr. İsa Kayacan'ın Ece Haber Ajansı, Burdur Haber Ajansı gibidir. Bu güne kadar kullandığı ve Türkiye'nin 4 bir yanına dağıttığı Burdur kaynaklı haber sayısı 1892'ye, yine Burdur çıkışlı konulardan hareketle yazıp yayınladığı makale sayısı 3445'e ulaşmıştır. Her üç makalesinden 2'si Burdur çıkışlı olan İsa Kayacan, Burdur'un tanıtımında başaktördür. O, her zaman ve her yerde, "Gözüm, kulağım Burdur'da; Herkes beni Ankaralarda sanır / Burdur da bir dam çökse içim parçalanır" sloganlarıyla hareket etmektedir. (*2003- Ankara*)

Taceddin Akbaş : Yıllardır Burdur'un Ankara'daki gözü, kulağı, sesi ve nefesi durumunda bulunan Ağabeyimiz- büyüğümüz ve üstadımız Prof. Dr. İsa Kayacan Beyefendi; şimdiye kadar Anadolu Basınının hem anası, hem de babası durumunda olurken; taş gibi yapısıyla, yani dim dik duruşuyla ve Burdur sevdasıyla da Burdur basınının hem kayası, hem canı - cananı, hemde gülü olmuştur!

İsa Kayacan'ı Burdur'da tanımayan ve O'nun Burdur Sevdasıyla yanıp tutuştuğunu bilmeyen kişi yok gibidir.

"Herkes beni Ankaralarda sanır / Burdur'da bir dam çökse içim parçalanır…" şeklindeki şiir veya yazılarıyla cismaniyetinin Ankara'da olsa bile, ruhaniyetinin Burdur'da olduğuna vurgu yapan İsa Kayacan Beyefendi, Anadolu'nun en ücra köşesinde, hatta Orta Asya'da yayınlanan gazetelere bile Burdur'dan haber yaparak veya köşe yazısı yazarak Burdur'un "Fahri Türkiye Elçisi" gibi çalışmıştır! Yani her yazısı ve her konuşmasında sözü hep BURadaDUR'a getirmiş ve herkese, "burada durun, çünkü burada durulur! Çünkü burası her şeyiyle özel güzel ve durulacak / ikamet edilecek çok güzel bir mekan… ve kenttir!" demek istemiştir…

O nedenle ben de bu köşemden, kadirşinas bir insan, vefalı bir dost ve melankoli mesabesinde bir Burdur sevdalısı olan Sayın Kayacan'a teşekkür ediyor,

hayırlı işlerinde kendilerine başarılar temenni ediyor; sağlıklı, hayırlı ve uzun ömürler diliyorum. (*Yenigün Gazetesi*, Burdur, 10.10.2006)

Kaya Uyar: Sayın İsa Kayacan; İlimiz Halk Kütüphanesine yapmış olduğunuz kitap ve dergi bağışıyla koleksiyonumuzun zenginleşmesine katkınızdan dolayı teşekkür ederim (*Burdur Valisi*, 47-06.06.2000)

Plaket: Sayın İsa Kayacan; Bilgi hazinenizin kaynağını teşkil eden özel kütüphanenizi bağışınızdan dolayı şükranlarımızı sunarız. (*Türk Kütüphaneciler Derneği* Burdur Şubesi 2000)

Kadir Koçdemir: Sayın İsa Kayacan; Çeşitli gazetelerde yayınlanan köşe yazılarınızla, ilimizin tanıtımına ve Valiliğimizin çalışmalarına göstermiş olduğunuz yakın ilgi ve desteğe teşekkür ederim. Bu ilgi ve desteğe layık olmaya çalışacağım. (*Burdur Valisi,* 15.02.2001)

Can Direkçi: Sayın İsa Kayacan; Türk dünyasına yönelik araştırma ve yayınlarınızdan dolayı VEKTOR Uluslararası İlim Merkezi'nce "Türk dünyasına hizmet diploması" verildiğini öğrendim. Sizi tebrik eder, çalışmalarınızda başarılar dilerim. (*Burdur Valisi*, Şubat 2004)

M. Rasih Özbek: Prof. Dr. Sayın İsa Kayacan; Burdur kültürünü ve her yönüyle Burdur'u yüceltmenin yanısıra, kamuoyuna benimsetme ve tanıtma çaba ve gayretlerinize ve görev süremiz boyunca bize verdiğiniz özendirici desteğe ailece teşekkür ederiz. (*M.R. Özbek ve Eşi – Vali- Burdur,* 07.05.2008)

Teklif hazırlandı: Şehrimizin yetiştirdiği değerlerden, Gazeteci- Yazar İsa Kayacan'ın adının, Burdur ve Tefenni'deki halk kütüphaneleri ile bir ilköğretim okuluna verilmesi için hazırlanan teklife, 9 gazete, ajans ve kurum başkanı imza koydu. (*Burdur Gazetesi,* 22.03.2001)

Ülkemiz-Burdur kültür ve eğitimine yaptığı hizmetleri nedeniyle; İsa Kayacan adının Burdur Merkez ve Tefenni ilçesindeki İl ve ilçe kütüphaneleriyle, ilköğretim ve öteki eğitim kurumlarına verilmesi teklifi, İLESAM Başkanı Prof. Dr. Naci Kınacıoğlu ve 7 kuruluş Başkanının imzalarıyla, 12.03.2001 tarihinde, Milli Eğitim ve Kültür Bakanlıklarıyla Burdur Valiliğine, 13.03.2001 tarihinde de Burdur Milli Eğitim ve Kültür Müdürlükleriyle, Tefenni Kaymakamlığına gönderildi.

Teklifler, Burdur Valiliğine değişik kuruluş Başkanlarının toplu imzalarıyla; 01.03.2005- 379 imzalı (Mv.var) ekle 19.04.2005'den sonra 08.02.2006 tarihinden de tekrarlandı.

Adanalı Halk Ozanı, Araştırmacı-Yazar Mansur Ekmekçi 26.12.2006 tarihinde Burdur (Merkez) ve Tefenni Belediye Başkanlıklarına; "İsa Kayacan, Burdurluların geleceği ve gelecek nesillerinde geleceğidir" diyerek "İsa Kayacan'ın heykelinin dikilmesi" teklifinde bulundu.

Burdur sevdası, Burdur Gölü'nden büyük olan İsa Kayacan'ın heykelinin

Burdur'un simgesi olacağı düşüncesinden hareketle, **"Eli kalemli İsa Kayacan heykeli"**nin dikilmesine ilişkin 129 imzalı teklif, üç ayrı kuruluş başkanının imzasıyla, 12.12.2007 tarihinde, Burdur merkez ve Tefenni Belediye Başkanlıklarına gönderildi.

Sebahattin Akkaya: İsa Kayacan, her şeyden önemlisi, Burdurluyu, Burdur'u Türkiye'ye tanıtmış, hemen her yazısında Burdur'dan bahsetmiş, bizim övüncümüz, değerimiz, güvencemiz. Kendisini her zaman takdir ediyor, seviyoruz. O'nun kıymeti ölmeden biliniyor. O'nun bir yazısı bir gazetede çıkmaz, tüm gazetelerde Burdur'u görmeniz mümkündür. Bu o'nun gücünü, enerjisini ortaya koyuyor. (*Burdur Belediye Başkanı,* 01.11.2008, Ece Köyü)

Eyüp Fırat: Yaptığı hizmetlerden dolayı sayın İsa Kayacan'a, her platformda Tefenni'den ve Tefenniliden bahsetmesinden dolayı, bir ayağının ve gönlünün burada olmasından dolayı ilçe Kaymakamı olarak teşekkür ediyorum (*Tefenni Kaymakamı,* 01.11..2008 Ece Köyü)

M. Ercan Taraşlı: İsa Kayacan ağabeyimiz Burdur'u Türkiye'de en iyi tanıtan, en iyi reklamını yapan, kendini yazmaya adamış, çok değerli bir büyüğümüzdür. İsa Kayacan adını, Edirne'de, Keşan'da Rize'de Adıyaman'da, Van'da Türkiye'nin her yerinedeki gazetelerde bulunan köşelerinde rastlayabilirsiniz. Her yazısında mutlaka bir Burdur vardır. Burdur sevdasını, sevgisini gönlünde yaşatan İsa Kayacan'ın Anadolu Basının da da ayrı bir yeri vardır. (*Burdur Gazeteciler Cemiyeti Başkanı*, 01.11.2008- Ece Köyü)

Ünal Şöhret Dirlik: İsa Kayacan, sadece Burdur'un değil, Türkiye'nin hemşehrisidir. O'nunla kırk yıldır tanışıyorum, çalışıyorum. Yazdıkları, yayınladıklarının büyük bölümü Burdur'la Burdurluyla ilgilidir. (01.11.2008, *Ece Köyü*)

Sebahat Gümüş: İsa Kayacan, Türk edebiyatının güneşidir. O, daktilosunu, kalemini arkadaş edinen Burdur ve Türkiye için kullanan, büyük bir kişiliktir. Yazısının yayınlanmadığı gazete kalmamıştır. (01.11.2008- *Ece Köyü*)

Osman Tekerci: İsa Kayacan, Burdur'un Ankara'daki temsilcisidir. O, Burdur'un neresinde ne denli bir güzellik varsa, onları başka illere de aktarmaktadır. İsa Kayacan, Burdur'un Türkiye elçisidir. (01.11.2008- *Ece Köyü*)

Kerimova-Pervane Namıkgızı: Ben İsa Kayacan'ın "İşte Hayatım" adlı kitabını okudum. O'nun çok çok namlı bir hayat yolu olduğunu öğrendim. Böyle de demek olur – ben İsa Kayacan'ın doğum yeri, Türkiye'nin en güzel mekanı Burdur'u bağrıma bastım. Eğilip toprağından öptüm. (*Azerbaycan-Bakü*, 1992 doğumlu öğrenci)

Mesut Madan: Tefenni'nin Ece Köyü'nden çıkıp, yazdığı yazılarıyla Burdur'u tüm Türkiye'ye tanıttı İsa Kayacan. O, bir duayen. O, bir usta. O Anadolu Basınının yıldızı. Bitmek, tükenmek bilmez bir hazine o. Yazılarıyla, şiirleriyle bütün Anadolu Basınının can suyu. O İsa Kayacan, ki, bir yazı fabrikatörü.

-"Herkes beni Ankara'larda sanır/Burdur'da bir dam çökse içim parçalanır"

diyen bir Burdur sevdalısı o. Ama Burdur O'nun kıymetini biliyor mu? İşte bu tartışılır!. (*Yenigün Gazetesi,* Burdur, 19.11.2008)

Yusuf Keyik: Prof Dr. İsa Kayacan; Burdur'umuzun yetiştirdiği bir değerimizdir. O, ülke genelinde ve yurtdışındaki, gazete ve dergilerde yayınladığı Burdur'a yönelik binlerce araştırma ve yazılarıyla, ilimizin tanıtımında ilk sırada yeralan kültür elçimizdir.

Bunun son örneği; Odamız yayını olarak çıkan Türkiye'de ilk kez bir il'in (Burdur'un) bütün özellik ve güzellikleriyle, şiirsel bir anlatımla yazılıp, yayınlanan "Burdur Destanı – Bensiz Olmaz" adlı kitabıdır. (*Burdur TSO – Yönetim Kurulu Başkanı.* Aralık 2009)

Ekrem Kabay: İsa Kayacan'ın son gelen "Burdur Destanı" adlı eseriyle birlikte, kütüphanemde ve gönlümde iyi bir yeri oldu. Teşekkür ederim. 53 yıldır; Burdur'u ve Dünya'ya yönelik anlatım, araştırma, derleme, çok büyük bir emek ve dirayet gerektiriyordu. İsa Kayacan bunu başardı. Bu ne demek?:

31.12.2009 tarihine kadar 41 bin 125 makale. Yine 2009 durağına kadar 127 ayrı kitap. İnsan odaklanmasının bu kadar ürünle elde edilen görüntü, muhteşemdir. Aferin sevgili Kayacan!.

O'na aslında: (Kayacan ismide kulağa hoş geliyor ama!); Üretkencan, demek daha mı, yakışırdı?...

Sakin, hoşgörülü, yorulmayan dostelli kimliğiyle İsa Kayacan'ın Burdurumuzda güzel bir yeri var. Bundan büyük servet, bundan büyük ödül olamaz. Bu sevgi ve dirayetle yaşaması dileklerimi sunuyorum. (*TBMM Burdur üyesi,* Ankara, 14.05.2010)

"Dr. İsa Kayacan adının bir eğitim kurumuna verilmesi" teklifi:

Aşağıdaki teklif 2001 yılında 9 2005 yılında sekiz, 2006 yılında da dört ayrı kuruluş temsilcilerinin imzalarıyla tekrarlandı:

VALİLİK MAKAMINA

BURDUR

İLGİ: a- 12. 03. 2001 Tarihli A. Taahhütlü yazı

b- Burdur Milli Eğitim Müdürlüğü'nün 08. 06. 2001 tarih ve B- 08. 4. MEM-4. 15. 00. 04. 708/ 7049 sayılı yazısı.

İlgi (a) da kayıtlı yazıyla, 9 kuruluş temsilcisinin imzasıyla Burdur merkez veya Tefenni İlçesinde ilköğretim veya öteki eğitim kuruluşlarından birine; Burdur'un yetiştirdiği ve gerek kitaplarında, gerekse gazetelerdeki köşelerinde Burdur'un tanıtımında önemli katkısı bulunan ve bugüne kadar eğitim kuruluşlarıyla halk kütüphanelerine binlerce kitap bağışlayan, uluslararası pek

çok başarıya imza atan Gazeteci- Yazar ve Araştırmacı Dr. İsa Kayacan adının verilmesi teklifi yapılmış, ilgi (b)de kayıtlı yazıyla "ilgili yönetmeliğin 9 maddesindeki koşulların oluşması halinde, İsa Kayacan isminin bir kuruluşa verilebileceği" ifade edilmiştir.

İlgi (önceki) yönetmeliğin "öğretim kurumlarına verilecek adlar" başlıklı 9- F bendinin "Bilim ve teknoloji, kültür, eğitim, sanat, spor ve benzeri alanlarında önemli başarılar kazanmış kişilerin adları" ifadesi ve yeni yönetmeliğin 2'nci maddesindeki; "Kurumlara ad verme işlemleri, il Mili Eğitim Müdürünün teklifi ve il Milli Eğitim Danışma Kurulu'nun kararına dayalı olarak Vali'nin onayı ile yapılır ve sonucundan Bakanlığa bilgi verilir" şeklindeki ifadelere dayalı olarak, bir eğitim kurumuna Dr. İsa Kayacan adının verilmesi kararının alınıp uygulamaya konulmasının doğru olacağı kanaatimizi kaydetmek istiyoruz.

İlişkideki bilgi ve belgelerle, yayınların tetkiki, değerlendirilmesi ve sonucu, bu görüşümüzü doğrular niteliktedir.

İlişkideki doküman ve yayınlar çerçevesinde bir kez daha gözden geçirilerek, ilgili yönetmeliğin belirtilen maddelerindeki şartların oluştuğu kanaatimizle iliniz merkezinde veya Tefenni ilçesinde bir eğitim kurumuna Dr. İsa Kayacan adının verilmesi için gereğinin yapılmasını arz ve teklif ediyoruz. (Ek: 16- 19. 04. 2005)

Yukarıdaki başvuruda, imzaları bulunanlar şunlardır:

1- Nazmi Bilgin (Gazeteciler Cemiyeti Başkanı ve Türkiye Gazeteciler Federasyonu Genel Başkanı), 2 Prof. Dr. A Mehmet Kocaoğlu (İLESAM, Türkiye İlim ve Edebiyat Eseri Sahipleri Birliği Başkanı), 3- Prof. Dr. İrfan Ünver Nasrattınoğlu (Folklor Araştırmaları Kurumu Genel Başkanı), 4- Naci Alan (Anayurt Gazetesi imtiyaz sahibi), 5- Ahmet Ali Koca (Ankara'daki Burdur İli ve İlçelerini kalkındırma ve Yardımlaşma Derneği Başkanı), 6- M. Ercan Taraşlı (Burdur Gazeteciler Cemiyeti Başkanı), 7- Sebahat Gümüş (Burdur, Araştırmacı- Yazar ve Şairler Derneği Başkanı), 8- Kamil Üçbaş (Anfora ve Avdoğa Dergileri sahibi).

Bu araştırmalar ayrıca değişik eklerle, bilgi bakımından zenginleştirilmişti. İsa Kayacan'la İlgili belgeler eklenmişti. Hatta aralarında Milli Eğitim eski Bakanı, E. Vali, E. Müsteşar Yardımcısı , Yargıtay üyesi, E. Genel Müdür,Genel Müdür Yardımcısı, Gazeteci, yazar, şair ve değişik meslek mensubunun yeraldığı, Ankara, Denizli, Antalya, Isparta ve Burdur çıkışlı 379 ortak imzalı 15 sayfalık teklif listesi de eklenmişti.

Burdur çıkışlı 3 bin 757 makaleye imza koyan, yazılarında 58 bin 430 kez Burdur'dan söz eden İsa Kayacan'ın Burdur'la ilgili yayınlanmış kitaplarından da örnekler eklenmişti…

"Prof. Dr. İsa Kayacan'ın Burdur'da heykelinin dikilmesi" teklifi:

BURDUR BELEDİYE BAŞKANLIĞI'NA

Sıcak Adana'dan sımsıcak Burdurlulara sonsuz saygı, sevgi ve engin muhabbetlerimle üzerime tebliğ olunan Hakkın selamlarını sunarım.

İlişikte sunmuş olduğum, "Çukurovalı Aşıklar Antolojisi" ve ilgili belgelerimle beni daha yakından tanıma imkanı bulacağınıza inanıyorum.

Saygıdeğer Başkanım. Hani bir halk tabiri vardır: "Kendim için bir şey istiyorsam namert olayım." diye. Benimde nacizane düşüncelerim büyük üstat, Araştırmacı, Yazar, Şair, Profesör Dr. İsa Kayacan ile ilgilidir. Yaklaşık yirmi yıldır edebiyatla iştigal etmekteyim. Türkiye ve dünya içindeki yaşanmış ve yaşanmakta olan edebi hadiselerden haberdarım. En son, 1800 ile 2000 yılları arasında yaşamış yaklaşık iki yüz şair – yazar üzerinde yapmış olduğum araştırmada ilginç bulgularla karşılaştım. Bu araştırma neticesine göre büyük bir çoğunluğunun şan – şöhret, para – pul derdinde iken diğer çoğunluk da "Hep bana, Rab bana." cinsinden olduğu, lortlar kamarasında saray şairliğini sürdürdüğünü, bu nedenle de günümüze kadar ders kitaplarında beleş yerlerini alarak ayyuka çıkartıldıkları gözlenmiştir. Edebiyat tarihinde hikayecisi – romancısı olan Kemalettin Tuğcu hariç, hiçbir şair – yazar elli kitap yayımlama sınırını geçmemiştir.

Gelelim İsa Kayacan'a: O, devletinin, milletinin, memleketinin temsilcisidir. O, elli yıldır Türkiye'nin sayısız Ansiklopedilerinde, kitaplarında, dergilerinde ve sayısız gazetelerin rekor derecesini aşmış köşe yazılarında ve ilgili makalelerinde tanıtmış, tanıttırmıştır biricik Burdur'unu ve Burdurlu hemşehrilerini. Bence bu rekor değil, azim değil, güç değil hatta sevgi veya sayğıda değil. Bu erişilmesi imkansız bir kudrettir, ilgili şair ve yazarlarla olan kıyaslamasına gelince; kırk – elli değil, yüz de değil tam yüz yirmi bir kitap yayımlanmıştır bu ulvi insan. Daha ne demeli sayın Başkanım. Nice şair ve yazarlar var ki memleketlerinde hatta başka başka memleketlerde bile heykelleri dikilmiştir. Peki bizim İsa Kayacan'ın heykeli ne zaman dikilecek?

Sayın Başkanım; Şimdi diyeceksiniz ki bu adam neyin nesidir. Akrabası, yakını falan mı diye. O zaman size kısaca anlatayım: Büyük üstat Prof. Dr. İsa Kayacan meslektaşımla ilk olarak Isparta Şairler Şöleni'nde tanıştık. O günkü, üzgün, durgun, soğuk, hiç gülmeyen ve biz şairlerle paylaşımlarda bulunmayan, kendini beğenmişlik halini inceledikten sonra Adana'ya dönüşümde sert bir taşlama yazan, yani hasmı olan bir insanım. İkinci tanışma vesilemiz olan Bursa Şairler Şöleniydi. Orada daha yakın temaslarda bulunduk. O gün çok üzgün, stresli ve kendinde olmadığını açıklayınca çok utandım ve böylesine büyük bir insanı istemeden incittiğimi fark ettim. Belge sunmam gerekiyorsa işte o gün kendisine yazdığım ilgili şiirim.

Saygıdeğer Başkanım; Benim maruzatım bundan ibarettir. Büyük üstat Prof.

Dr. İsa Kayacan Burdur halkı için velinimettir. O, Allah'ın sizlere bahşettiği bir lütûftur. O, Burdurluların geleceği ve gelecek nesillerin de geleceğidir.

Heykelinin açılışına beni davet etmezseniz, kıyamet gününde iki elim yakanızda olacak sayın özü güzel, sözü güzel, tözü güzel Başkanım.

Hoşça kalın, dostça kalın. Saygılarımla. (*Mansur Ekmekçi,* 26.12.2006, Adana, 0535 - 254 93 29)

Not: *Aynı yazı içeriktekiler "Burdur" yerine "Tefenni" şeklinde değiştirilerek, Tefenni Belediye Başkanlığı'na da gönderilmiştir.*

PROF. DR İSA KAYACAN'IN HEYKELİNİN DİKİLMESİ İÇİN BİR İMZA KAMPANYASI DAHA

Yazar ve Araştırmacı Prof. Dr. İsa Kayacan'ın heykelinin dikilmesi için yapılan tekliflere bir yenisi daha eklendi. Bu sefer ki teklif gazeteci-yazar-şair ve araştırmacılardan geldi. Bu doğrultuda imza kampanyası başlatan grup Kayacan'ın heykelinin dikilmesi için yapılan daha önceki tekliflere ek bir teklif sunduklarını belirti.

ANKARA- Gazeteci – Yazar ve Araştırmacı Prof. Dr İsa Kayacan'ın Burdur, Tefenni ve doğup büyüdüğü Ece köyüne heykelinin dikilmesi teklifi tekrarlandı. Türk Kültür ve eğitimine 45 yıldır aralıksız hizmetler veren gazeteci yazar İsa Kayacan için bu kez gazeteci, yazar ve şairler seferber oldu. Burdur'un Tefenni-Ece köyünde doğan Kayacan'ın heykelinin dikilmesi için gazeteci, yazar, şair ve araştırmacılar da imza kampanyası başlattı. Daha öncede bu doğrultuda Kayacan'ın heykelinin dikilmesi yönünde Aydın- Söke'den eğitimci-yazar- şair ve araştırmacı Abdulkadir Güler, Adana'dan şair-yazar ve araştırmacı Mansur Emekçi, Eğitimci, şair-yazar ve araştırmacı Recai Şahin teklifte bulunmuştu. Kayacan'nın heykelinin dikilmesini isteyen birçok şair-yazar- gazeteci ve araştırmacı yaptığı açıklamada, " İsa Kayacan Burdur ve ilçelerinin takipçisi ve tanıtımcısı, şemsiyesi, fahri Ankara temsilcisi, gözü, kulağı ve bir kültür temsilcisidir. Şair-yazar ve araştırmacı olarak 2006 yılı sonu itibari ile bugün kapananlar dahil 3 bin 420 ayrı gazete ve dergide, 38 bin 794 ayrı makalesi ve 121 kitabı yayınlanan Prof.

Prof. Dr İsa Kayacan'ın heykelinin dikilmesi için bir imza kampanyası daha

Yazar ve Araştırmacı Prof. Dr. İsa Kayacan'ın heykelinin dikilmesi için yapılan tekliflere bir yenisi daha eklendi. Bu sefer ki teklif gazeteci-yazar-şair ve araştırmacılardan geldi. Bu doğrultuda imza kampanyası başlatan grup Kayacan'ın heykelinin dikilmesi için yapılan daha önceki tekliflere ek bir teklif sunduklarını belirti.

İşte Hayatım
Dr. İsa Kayacan

Bir ömür böyle geçti

ANKARA - Gazeteci-Yazar ve Araştırmacı Prof. Dr İsa Kayacan'ın Burdur, Tefenni ve doğup büyüdüğü Ece köyüne heykelinin dikilmesi teklifi tekrarlandı. Türk Kültür ve eğitimine 45 yıldır aralıksız hizmetler veren gazeteci yazar İsa Kayacan için bu kez gazeteci, yazar ve şairler seferber oldu. Burdur'un Tefenni-Ece köyünde doğan Kayacan'ın heykelinin dikilmesi için gazeteci, yazar, şair ve araştırmacılar da imza kampanyası başlattı. Daha öncede bu doğrultuda Kayacan'ın heykelinin dikilmesi yönünde

Bu adamın heykeli dikilir

takipçisi ve tanıtımcısı, şemsiyesi, fahri Ankara temsilcisi, gözü, kulağı ve bir kültür temsilcisidir. Şair-yazar ve araştırmacı olarak 2006 yılı sonu itibari ile bugün kapananlar dahil 3 bin 420 ayrı gazete ve dergide, 38 bin 794 ayrı makalesi ve 121 kitabı yayınlanan Prof. Dr İsa Kayaca'nın ilinizde ilçenize, köyünüzde ve bölgenize yönelik hizmetleri göz önüne alınarak heykelinin dikilmesinin istiyoruz" dediler. "Türk Kültürüne Hizmet Ödülü", "Azerbaycan'dan "Türk Dünyasına Hizmet Diplomasi' Kanada'dan "Güzel Söz Ödülü" alan ve değişik kuruluşlarca verilen 202 plakete sahip

Türkiye Gazetesi (22.08.2007)

yazar ve şairler seferber oldu. Burdur'un Tefenni-Ece köyünde doğan Kayacan'ın heykelinin dikilmesi için gazeteci, yazar, şair ve araştırmacılar da imza kampanyası başlattı. Daha öncede bu doğrultuda Kayacan'ın heykelinin dikilmesi yönünde Aydın- Söke'den eğitimci-yazar- şair ve araştırmacı Abdulkadir Güler, Adana'dan şair-yazar ve araştırmacı Mansur Emekçi, Eğitimci, şair-yazar ve araştırmacı Recai Şahin teklifte bulunmuştu. Kayacan'nın heykelinin dikilmesini isteyen birçok şair-yazar- gazeteci ve araştırmacı yaptığı açıklamada, " İsa Kayacan Burdur ve ilçelerinin takipçisi ve tanıtımcısı, şemsiyesi, fahri Ankara temsilcisi, gözü, kulağı ve bir kültür temsilcisidir. Şair-yazar ve araştırmacı olarak 2006 yılı sonu itibari ile bugün kapananlar dahil 3 bin 420 ayrı gazete ve dergide, 38 bin 794 ayrı makalesi ve 121 kitabı yayınlanan Prof.

Dr İsa Kayaca'nın ilinizde ilçenize, köyünüzde ve bölgenize yönelik hizmetleri göz önüne alınarak heykelinin dikilmesinin istiyoruz" dediler. 'Türk Kültürüne Hizmet Ödülü', 'Azerbaycan'dan 'Türk Dünyasına Hizmet Diploması' Kanada'dan ' Güzel Söz Ödülü' alan ve değişik kuruluşlarca verilen 202 plakete sahip olan . İsa Kayacan bugüne kadar Burdur merkezde ve Tefenni ilçesi halk kütüphaneleri ağırlıklı olmak üzere 13 bin 274 dergi ve kitap bağışında bulundu. Kayacan değişik yıllarda şair ve gazetecilerden kendine gelen 17 ciltlik toplam 2 bin 43 mektup orijinalini de Ankara Milli Kütüphane Başkanlığına bağışlamıştı. *(Türkiye Gazetesi, 22 Ağustos 2007)*

BURDUR VE TEFENNİ BELEDİYE BAŞKANLIKLARIYLA ECE KÖYÜ MUHTARLIĞINA GAZETECİ–YAZAR Prof. Dr. İSA KAYACAN'IN HEYKELİNİN DİKİLMESİ TEKLİFLERİ

** Burdur sevdası, Burdur Gölü'nden büyük olan İsa Kayacan'ın "Eli Kalemli" bir heykeli; Burdur'un simgesi olacaktır.*

ANKARA – Burdur İli, Tefenni İlçesi Ece Köyü doğumlu olan Gazeteci-Yazar Prof. Dr. İsa Kayacan'ın her üç yerde birer heykelinin dikilmesine ilişkin 129 imzalı teklif;

Kısa adı İLESAM olan Türkiye İlim ve Edebiyat Eseri Sahipleri Meslek Birliği Genel Başkanı İhsan Işık, Türk Kültürü ve Araştırmaları Kurumu Genel Başkanı Prof. Dr. İrfan Ünver Nasrattınoğlu, Türk Dünyası Genç İletişimciler Birliği Genel Başkanı Şemsettin Küzeci imzalarıyla, Burdur Merkez ve Tefenni Belediye Başkanlıkları ile Ece Köyü Muhtarlığı'na ayrı ayrı 12 Aralık 2007 tarih ve 309-130,131,132 sayılarla gönderilen teklif yazılarında şöyle denildi:

Tercüman Tercüman

Türk Kültür ve Eğitimine sağladığı 40 yıllık hizmetiyle gazeteci-yazar İsa Kayacan için eğitimciler seferber oldu...

Bu adamın heykeli dikilir

İsa Kayacan'ın bugüne kadar; Burdur merkez ve Tefenni ilçesi Halk Kütüphaneleri ağırlıklı olmak üzere, değişen kurallara bağladığı kitap ve dergi sayısı 13 bin 274'e, yazılarının yer aldığı gazete ve dergi sayısı 2 bin 850'ye, yayınlanan makale sayısı 12 bin 500'ün üzerine çıkarken, yayınladığı kitap sayısı da 11'e ulaştı.

İlinizin yetiştirdiği, Ülkemiz ve ülkemiz dışında tanınmış gazeteci-yazarlardan; yazı ve kitaplarının büyük bölümünde hep Burdur'dan, Burdurlu'dan sözeden İsa Kayacan için;

-"İsa Kayacan'ın Burdur sevdası dağlardan yüce, denizlerden ve okyanuslardan engindir. O'nun öykü, masal ve yöresel araştırmalarındaki dili hep Burdur şivesidir. Olaylar o

Mersin Tercüman Gazetesi (19.11.2002)

yörenin olayları, kahramanlar o yörenin insanlarıdır. Kayacan'ın Burdur sevdası Burdur Gölü'den büyüktür" denilmektedir.

İlişikteki belge ve gerekçelerin dikkate alınıp değerlendirilmesiyle görülecektir ki; Prof. Dr.İsa Kayacan ülkemize ve ülkemizin seçkin illerinden biri olan, Teke yöresinin kültür başkenti, vefalı ve kadirbilir insanların yaşadığı Burdur'a karşı görevini fazlasıyla yerine getirmiştir.

Ekteki 129 imzalı teklif doğrultusunda;

-"Fahri elçimiz Prof.Dr. İsa Kayacan üstlendiği, 'gönüllü tanıtımcılık göreviyle' Burdur ve çevresinden aldığı ışık ve ilhamı bütün Türkiye'ye; Türkiye'nin dörtbir yanından topladığı ışık demetlerini de Burdur'a taşımaktadır."

-"İsa Kayacan Burdur ve ilçelerinin takipçisi, tanıtımcısı, şemsiyesi, fahri temsilcisi, kalbi, gözü, kulağı ve bir kültür elçisidir"

-"İsa Kayacan'ın bu kadar yoğunluk içinde, Burdur'a olan ilgi ve bağlılığına hayran kaldım. Bu çok büyük vefanın karşısında saygıyla eğilmemek mümkün mü? İyi ki Burdur'un bir İsa Kayacan'ı var."

-"Burdur'umuzu Türkiye dışına taşıyan ve başarıyla temsil eden İsa Kayacan için ne yaptık ? O'na sahip çıkabiliyor muyuz? Hiç düşündük mü?"

-"Ömrünü Burdur'u tanıtmakla geçiren, Burdur'la yatıp, Burdur'la kalkan Prof.Dr. İsa Kayacan, kişiliğini ispatlamış bir gönül ve yazın adamıdır. Burdur için elinden geleni fazlasıyla yapmıştır.

Eli kalemli bir İsa Kayacan heykeli Burdur'un simgesi olacaktır. Burdur'dan gelip-geçerken O'nun heykelini görerek 'İsa Kayacan özlemimizi' giderelim."

Görüşleri ile anlatılan; 2006 yılı sonu itibarı ile bugün kapananlar dahil 3 bin 420 gazete ve dergide 38 bin 794 makalesi ve 121 ayrı kitabı yayınlanan, 03 Mart 2007 tarihi itibariyle yazı ve yayınlarında 62 bin 940 kez Burdur'dan ve Burdur'ludan sözeden, onlarca ödülle, 203 plaketin sahibi, Guiness Rekorlar Kitabına girme çalışmaları sürdürülen, hemşehriniz, içinizden biri "Moralıların Çil Üsen'in oğlu Ese" gazeteci-yazar-araştırmacı Prof.Dr. İsa Kayacan'ın; İlinizde, İlçenizde köyünüzde, bölgenize yönelik hizmetleri de dikkate alınarak, heykelinin dikilmesi için, (önceki tekliflere ilaveten) gereğinin yapılmasını saygılarımızla arz ve teklif ediyoruz.

Teklifde imzaları bulunanlar: Gazeteci - Yazar Prof. Dr. İsa Kayacan'ın heykelinin dikilmesine ilişkin her üç üst yazının altında ortak teklif olarak imzaları bulunanların şöyle sıralandığı öğrenildi: Ünal Şöhret Dirlik, Abdülkadir Güler, Mustafa Ceylan, Prof.Dr. Nail Tan, Prof.Dr. İrfan Ünver Nasrattınoğlu, Prof.Dr. Hayrettin İvgin, Naci Alan, Ahmet Sevgi, Ali Gündüz, Abdullah Satoğlu, Hüseyin Yurdabak, Selçuk Alparslan, Mehmet Nuri Parmaksız, İsmet Bora Binatlı, Şemsettin Küzeci, İsmail Kara, M. Yahya Efe, Murat Duman, Aysel Al, Osman Oktay, Mustafa Nevruz Sınacı, Dr. Gürhan Yücel, Velsel Gülte-

kin, Nezih Demirtepe, Nusret Turan, Şakir Susuz, Şahin Ali Şen, Vedat Fidanboy, Ali Eser, Sevgi Eser, Ramazan Kurt, Sevinç Güven Doğan, Akif Bülbül, Ahmet Tekeş, Cafer Külahlıoğlu, Ali Bavuk, Zeki Aparı, Şakir Nazlım, Ramazan Durmuş, Nazmi Alper Tanrıverdi, İsa Kahraman, Sabit İnce, Esat Anık, Ali Abdülkerimoğlu, Hüsamettin Tat, Sadık Dağdeviren, Ahmet Canbaba, Hatice Türker, Bekir Dağsever, Mansur Ekmekçi, Münevver Düver, Halise Tekbaş, Baki Yıldırım, M. Arslan Demirtaş, Arslan Bayır, Bayram Kaya, Davut Cömert, Necdet Atal, Halil Karacan, Özali Yılmaz, Ozan Naçari, Ozan Efkari, Aslıhan Bacı, Müzeyyen Yıldırım, Necati Talas, Hamdi Akgül, Ergün Doğan, Nevzat Seçen, Ali Gözütok, Birdal Can Tüfekçi, Durmuş Öcal, Gülay Birkl, Zeki Çelik, Hesna Dağcı, Vahip Aksöz, Sunay Cıbıroğlu, Rabia Barış, Kenan Demirel, Necati Ocakçı, Serpil Erkılıç, Tuncay Yalın, Bakiye Cebeci, Cennet Çelik, Gündüz Aydın, Kıymet Polat, Şah İsmail, Aşık Yorguni, Erol Ürkan, Sezai Yıldızhan, Hasan Altınkaynak, Orhan Şentürk, B. Nazif Ecevit, Okay Akpınar, Yılmaz Bütün, Mehmet Cemyiğit, İsmet Ilıcan, İbrahim Uçar, Hilmi Özdemir, Ali İrşi, Salih Armağan, Mehmet Aydoğdu, Oğuzhan Bağ, Kazım Poyraz, Sevim Kırgezen, Derya Müncüoğlu, Azime Gökay, Ozan Şahinoğlu, Ali Dinç, Sabahat Gümüş, Sevtap Azaklı, Melahat Ecevit, Ahmet Özdemir, Cahide Ulaş, Pakize Altan, Doç.Dr.Tamilla Aliyeva Abbashanlı, Ümmügülsüm Çelik, Dr.Bayram Durbilmez, Feyzi Halıcı, Bahar Halıcı, Mevlüt Kaplan, Doç.Dr. Bekir Sami Özsoy, Aşık Temel Turabi, Kudret Ünal, Prof.Dr. Elçin İsgenderzade, Abbasov Arif Harun, İmdat Gümüş, Osman Ünlütürk, Sabri Alagöz, Bolat Ünsal, İbrahim Albayrak, Durmuş Kaya, Cemal Tuzcuoğulları.

Burdur sevdası, Burdur Gölü'nden büyük olan İsa Kayacan'ın heykeli Burdur'un simgesi olacaktır

ANKARA – Burdur İli, Tefenni İlçesi Ece Köyü doğumlu olan Gazeteci-Yazar Prof. Dr. İsa Kayacan'ın her üç yerde birer heykelinin dikilmesine ilişkin 129 imzalı teklif;

Kısa adı İLESAM olan Türkiye İlim ve Edebiyat Eseri Sahipleri Meslek Birliği Genel Başkanı İhsan Işık, Türk Kültürü ve Araştırmaları Kurumu Genel Başkanı Prof. Dr. İrfan Ünver Nasrattınoğlu, Türk Dünyası Genç İletişimciler Birliği Genel Başkanı Şemsettin Küzeci imzalarıyla, Burdur Merkez ve Tefenni Belediye Başkanlıkları ile Ece Köyü Muhtarlığı'na ayrı ayrı 12 Aralık 2007 tarih ve 309-131,132

(Devamı 4. Sayfada)

Burdur Gazetesi (13.12.2007)

Teklifin sonunda; Prof. Dr. İsa Kayacan' ın heykelinin dikilmesine ilişkin değişik gazetelerde yayınlanan 20 ayrı haber ve Kayacan' ın Burdurla ilgili yazı örneklerine de yer verildiği alınan bilgiler arasında yer aldı.

Haberin Yer Aldığı Gazeteler: *1- Burdur Gazetesi (13.12.2007) 2- Burdurlu'nun Sesi Gazetesi (14.12.2007) 3- Gaziantep'te Zafer Gazetesi (14.12.2007) 4- Belde Gazetesi (Ankara, 15.12.2007) 5- Tasvir Gazetesi (Ankara, 15.12.2007) 6- Olay Gazetesi (Ankara, 15.12.2007) 7- 24 Saat Gazetesi (Ankara, 17.12.2007)*

Burdur Belediyesi'nden cevap: Türkiye İlim ve Edebiyat Eseri Sahipleri Meslek Birliği Başkanlığına (Ankara): İlgi; 12. 12 .2007 tarih ve 309 - 130 sayılı yazı; İlimizin yetiştirdiği, tanınmış gazeteci ve yazar İsa Kayacan'ın adı Fevzi Çakmak mahallesindeki bir caddeye verilmiştir.

Bir heykelinin dikilmesi talebiniz değerlendirilecektir. Gereğini bilgilerinize rica ederim. (*Mehmet Oral*, Başkan a. Başkan Yrd. V. 14.01.2008, S: M - 10/1262, Burdur Belediye Başkanlığı Yazı İşleri Müdürlüğü)

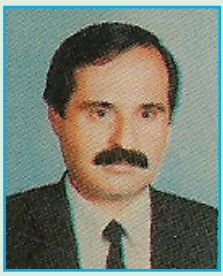
Eki: 2 fotoğraf (İsa Kayacan Caddesi tabelalarının bulunduğu iki fotoğraf)

Kemal Caner

Ferhat Erdem

Ahmet Turgut

Süleyman Özen

Şahin Akay

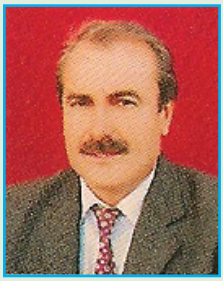
Hüseyin Demir

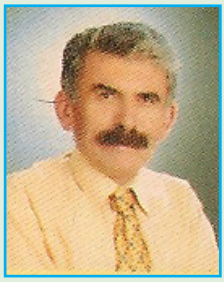
Abdurrahman Ekinci

Peyami Yengin

Tahsin Yarar

Eşref Yurdasiper

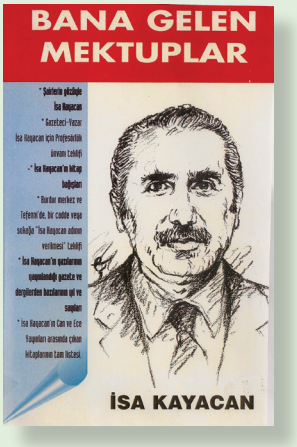
Süleyman Yakan

Hacı Ali Yılmaz

ONALTINCI BÖLÜM

MEKTUPLAR

Sayın Dr. İsa Kayacan; 16-19 Kasım 2005 tarihlerinde düzenlemeyi planladığımız **"I. Burdur Sempozyumu"**na göndermiş olduğunuz **"Burdur'un Saz ve Söz Ustaları"** başlıklı bildiriniz Bilim Kurulu'muzca, sunuma değer bulunmuştur.

Ekte göndermiş olduğumuz program çerçevesinde katılımınızı bekliyor, çalışmalarınızda başarılar diliyorum. *(Prof.Dr. M.Zeki Yıldırım, Burdur Eğitim Fakültesi Sempozyum Düzenleme Kurulu Başkanı, 26 Ekim 2005, Sayı: 1410, Burdur)*

Değerli Başkan Sayın Sebahattin Akkaya (Burdur); Belediyeniz bünyesinde faaliyet gösteren, Türk Sanat Müziği (varsa, Türk Halk Müziği) korosu elemanlarının tümünün;

-Kısa biyografileriyle (arkalarına isimleri yazılarak) birer fotoğraflarının gönderilmesi için aracılık ederseniz, 2 nci cildini hazırlamakta olduğum "Burdur'un Saz ve Söz Ustaları" adlı kitabımda yeralmalarını sağlamış olacaksınız.

Teşekkürlerimi, sevgi ve saygılarımı sunuyorum. *(İsa Kayacan, 05.07.2007, Ankara)*

Sevgili Başkan, Sayın Arsal Sarı (Bucak); Beldiyeniz bünyesinde faaliyet gösteren, Türk Halk Müziği Korosu elemanlarının tümünün;

- Kısa biyografileriyle, birer fotoğraflarının (arkalarına isimleri yazılarak) göndermeleri için, toplu olarak (ayrı ayrı) aracılık ederseniz, 2 nci cildini hazırlamakta olduğum "Burdur'un Saz ve Söz Ustaları" adlı kitabımda yeralmalarını sağlamış olacaksınız.

Teşekkürlerimi, sevgi ve saygılarımı sunuyorum. *(İsa Kayacan, 05.07.2007)*

Not: Bilmiyorum! Türk Sanat Müziği koronuz varsa, o koro elemanları içinde geçerliliği vardır.

BURDUR'DA TSM VE THM KOROLARI

Avukat - Ressam
Ney ve ud sanatçısı
Burdur Müzik ve Folklor Derneği'nin
Kurucularından
TSM korosunun şefi
Mustafa Karaca tarafından
Kurulup çalıştırılan
Sonra MAKÜ bünyesine alınan
TSM korosu
Benim... **Bensiz olmaz.**

Mustafa Karaca öncülüğünde,
1980 sonrası kuruluş
Çalışmalarına başlanan,
Okul öğrencilerinden korosu oluşturulan,
1985 yılında yeniden faaliyete geçirilen,
Kurucuları arasında;
Erkan Bilgin, Yusuf Koyutürk,
Fethi Şimşek, Mehmet Serin gibi İsimler bulunan,
Burdur Müzik ve Folklor Derneği
Bünyesinde faaliyet gösteren,
TSM korosu konserlerinin sayısı,
22 yılda 50'ye ulaşan,
İlk dönemlerde koro şefliğini
Prof.Dr. Bülent Birol'un yaptığı,
2007 yılında bir protokolle
"MAKÜ TSM Korosu" adını alan,
Burdur Müzik ve Folklor Derneği
TSM Korosu, Benim... Bensiz olmaz.

MAKÜ TSM Korosu'nda:
Kanunda, Selahattin Erkalaycı - Kemanda,
Buğra Zencir, Elif Kurtuldu, Ruhi Yıldız -
Udda, Mustafa Karaca, Ayhan Kurtuldu -
Neyde, Ramazan Doğan - Kaval/Zurnada,
Ali Bedel - Ritim sazda, Osman Bakdemir ve
Osman N.Böcüoğlu'ndan oluşan koro,
Benim... Bensiz olmaz.

MAKÜ TSM Korosu'nda;
Şef Mehmet Serin yönetimindeki
Türk Sanat Müziği;
Aysun Ulusoy, Ayşe Onaran,
Cemile Yılmaz Atila, Dilek Okkalı,
Feray Çukurca, Filiz Binay,
Güler Özkan, Hüsniye Gündoğdu,
Nahide Yeşilyurt, Nilgün İnarlıoğlu,
Nuşin Gök, Sermin Çelik,
Şencan Arık, Şule Erkalaycı,
Ahmet Binay, Ahmet Yavuzkan,
İbrahim Arısoy, İsmail Bozcu,
İsmail Vural, Lütfi Alkaya,
M.Faik Şensöz, Mehmet M. Çukurca ve
Mustafa Arslan'dan oluşan,
Koro Ekibi,
Benim... Bensiz olmaz.

Burdur merkez Belediyesi
Bünyesinde kurulup
Çalışan, çalıştırılan
Konserleriyle türkü türkü
Burduru dolaşan, dolaştıran
Burdurluyu coşturan
THM korosu
Benim... **Bensiz olmaz.**

Burdur Belediyesi TSM Korosu'nda;
Ahmet Onur'un şefliğinde;
Neylerde, Yusuf Koyutürk ve
Ramazan Doğan - Flütte, Özgür Avari -
Udda, Burak Korkmaz - Kanunda, Zafer
Danacı - Kemanlarda, Serkan Çamurcu ve
Buğra Zencir - Bağlamada, Emre Yıldırım -
Klasik gitarda, Emrah Zambak - Bass gitarda,
Aker Akay - Ritim sazlarda, Mesut Şavklı,
Ali Güler ve Ozan Gündüz'den oluşan koro,
Benim... Bensiz olmaz.

Burdur Belediyesi TSM Korosu'nda;
Hakan Şavklı, Özgür Baysal,Ahmet Onur, Mehmet Özer,
Umut Kaya, Aydan Yıldırım, Gözde Taş gibi
İsimlerden oluşan koro,
Benim... Bensiz olmaz.

Burdur Belediyesi THM Korosu'nda;

Koroya ilk günden beri emeği geçmiş ve halen hizmet veren üyeler:

Bağlamalar; Fahrettin Güngör, Yavuz Doğan, Kerem Kırmızıgül, Süleyman Yelen, Süleyman Özen, Mehmet Çeler, Ziya Uygar Yengin, Mehmet Akpınar, Ömer Okan Gencer, Doğan Arıkan.

Kabak Kemaneler; İsmail Yağız, Halil Er, Avşar Yengin, Murat Eraslan.

Kaval-sipsi-zurna; Ali Bedel, Mehmet Bedel, Hüseyin Coşkun, İbrahim Er.

Ritm sazlar; Ozan Gündüz, Ali Güler, Pervin Barkan, Deniz Akpınar, İlhan Kozak, Mesut Şavklı, Burak Tortop, Onur Arıcan, Özgür Çeler.

Koro şefi; Peyami Yengin.

*Koro üyeleri; Alev Uslu, Ali Dağ, Altan Demir, Aydan Şahan, Aydın Yıld*ırım, Ayşe Ercan, Ayşe Hanım Özkaya, Ayşeli Yıldırım, Ayşe Onaran, Binnaz Ünsür, Birsen Erbil, Bülent Çaylak, Bülent Kuşan, Celil Onur, Çiğdem Çağan, Deniz Ağıt Atılgan, Derya Değirmenci, Ebru (Boya) Altay, Ebru Türker, Emel Urhan Atlaş, Emine Çağ, Emine Kemerkaya, Ertuğrul Yıldırım, Evrim Yıldırım Aslan, Ezgi Çiçek, Fatma Çaprak, Gülperi Kut, Hasan Pala, Hayat Doğan, Halil Doğan, Hülya Altuğ, Hülya İş Acar, Hüseyin Özgün, İbrahim Daşdan, İbrahim Gürsoy, İbrahim Kaleci, Kadriye Balta, Kerem Kırmızıgül, Mehmet Emin Ünsür, Mehmet Günay, Mehmet Şimşek, Merve Bakır, Mucize Çetinkaya, Musta-

fa Çaydan, Mustafa Çetiner, Mustafa Meydan, Mustafa Özekinci, Necati Kaya, Necmi Yallı, Nihat Biçer, Nilüfer Kılıç, Nimet Ağıl, Nihat, Doğan, Nuray Yavaş, Osman Sezgin Kitiş, Özgür Özder Acar, Rafet Çankaya, Ramazan Kaygısız, Resmiye Pala, Ruhi Yıldız, Sabiha Göker, Sadiye Yayla, Serkant Akkaya, Sevde Kuşan, Selahattin Arslan, Sezgin Kocabay, Süheyla Yıldırkan, Suzan Alp, Şehri Ersoyol, Şenol Türkkan, Şükrü Pekşen, Tayfun Dikici, Tekgül Kuşan, Tuğba Doğan, Uğur Kuşan, Ülker Kurt, Yusuf Aykaç, Yücel Şimşek, Ziynet Ün'den oluşan saz ekibi ve koro üyeleri, *Biziz... Bizsiz olmaz.*

Bucak Belediyesi
Bünyesinde oluşturalan
Konserlerinde
Halkı türkülerle buluşturan
THM korosu
Benim... **Bensiz olmaz.**

Bucak Belediyesi Türk Halk Müziği Korosu:

22.06.2007-03.05.2008 tarihlerinde verilen konserlerin
üyeleri (birleştirilerek):

Bağlamalar; Çetin Koruk, Gökhan Çağırgan, Aytekin Altuner.

Gitar; Murat Kaya, Özer Uysal.

Kabak kemane; Uğur Önür, Serkan Gülle.

Kaval; Ali Bedel.

Bas gitar; Yusuf Başak.

Ritm sazlar; Emrah Özdamar, Emrah Turgut.

Klavye; Özgür Ekici.

Şefler; 1-Fikri Aktuğ 2-Altuğ Özkan

Koro koordinatörü; Serap Şimşek.

Koro üyeleri; Serap Şimşek, Ahmet Tekin, Alime Özkurt, Aslı Demirşam, Ayten Kurnaz, Bilgin Topuz, Ebru Duran, Ercan Özdemir, Fatih Altuntaş, Fidan Demirel, Gamze Aybaş, Güleri Ergül, Gülşen Çetin, Güngör Simav, Levent Işık, Mehmet Gökdoğan, Mehmet Gün, Meral Özdemir, Mustafa Dilek, Mustafa Kaynak, Mustafa Köse, Mürvet Kendigelen, Nevzat Tosun, Özlem Zengin, Seda Ünal, Serkan Ağca, Şerafettin Ural, Tahir Düzgün, Yakup Çetin, Özcan Duran, Mustafa Önal, Mustafa Topay, İsmail Sedat Sarı, Orhan Çankaya, Celil Öz, Onur Polat, İbrahim Bayer, Feriha Sarızeybek, Şerife Sayın, Hanife Gül, Sultan Aktin, Damla Ergün, Hilal Kaya, Emel Gökoğlan, Merve Çitekçi, Betül Özmutlu, Ayşe Özkurt, Ebru Çiftçi'den oluşan saz ekibi ve koro üyeleri

Biziz... Bizsiz olmaz.

TRT Avaz'da Burdur türküleri

TRT Avaz Televizyonu'nda canlı olarak yayınlanan stüdyo Avaz programında Burdur Belediyesi THM Korosu Burdur türkülerini seslendirdi.

Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Konferans ve Sergi Salonu'ndaki program çekimine Belediye Başkanı Sebahattin Akkaya da konuk oldu. Belediye Başkanı Sebahattin Akkaya program sunucusu Esra Bisi'nin sorularını cevapladı. Akkaya, Burdur'un müzik ve folklor açısından teke yöresinin merkezi olduğunu belirtti. Akkaya "Burdurumuzun çok zengin bir halk müziği ve folklör kültürü var" dedi.

Burdur Belediyesi Türk Halk Müziği korosunun tamamen gönüllülük esasına göre çalışmalarını sürdürdüğünü belirten Akkaya "Biz de Burdur Belediyesi olarak sosyal belediyecilik anlayışımızın gereği olarak ilimizin kültürünü yansıtmaya önem veriyoruz. Koromuz 7 yıldır faaliyetlerine devam ediyor. Burdur Belediyesi Türk Halk Müziği korosunda, emekli, işçi, öğrenci, memur her sosyal gruptan insan var. Gönüllülüğün ötesinde Belediye'nin kadrolu elemanı gibi fedakârane bir şekilde çalışmalarını sürdürürler. Kendilerine çok teşekkür ediyorum. Bu durum bize ayrı bir gayret aşılıyor. Halk Müziğimize paralel olarak, Çocuk Koromuz oluşturuldu. 6 Mart Atatürk'ün Burdur'a geliş gününde ilk konserini verecek" dedi.

Burdur Belediyesi Türk Halk Müziği Korosu programda Burdur türkülerini seslendirirken folklör ekibi de Teke Zortlaması oyunundan örnek sundu. *(Çağdaş Burdur Gazetesi, 20 Şubat 2012)*

Burdur'da Türk Sanat Müziği Konseri

Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi (MAKÜ) ve Burdur Müzik ve Folklor Derneği Türk Sanat Müziği Topluluğu tarafından Türk Sanat Müziği konseri verildi.

MAKÜ Oditoryumunda düzenlenen konserde, Burdurlular unutulmaz bir gece yaşadı. Ayşegül Engürlü Ölmez'in şefliğindeki koro, söyledikleri şarkılarla izleyenleri duygulandırdı. Burdur Müzik ve Folklor Derneği Türk Sanat Müziği Topluluğu Başkanı Mehmet Çukurca, topluluğun 8 Nisan 1986 yılından bu yana konser verdiğini söyledi.

Çukurca, topluluğun eski başkanları İsmail Vural ve Erol Palaz'a plaket ve çiçek verdi. Konseri, MAKÜ Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Halil İbrahim Gökçe, Genel Sekreter Hüseyin Göz, İl Milli Eğitim Müdürü İsmail Çetin, SGK Müdürü Selim Yurtseven ile çok sayıda vatandaş izledi. *(Burdurlu'nun Sesi Gazetesi, 22 Şubat 2012)*

MEKTUPLAR DEVAM
BURDUR MARŞI

* Nazmi Öner, Antalya'da yaşayan, Burdurlu hemşehrilerimden biri. "Burdur'un Saz ve Söz Ustaları" adlı kitabımın, yayınının 2 nci cildi için yardımları, katkıları var. Teşekkürlerimi sunuyorum. 12.01.2007 tarihli bir mektup aldım sayın Öner'den. Hemşehrilerimin biyografileri vardı içinde, fotoraf-

larıyla birlikte. Mektubunun ortasında bir ara başlık: *"Burdur Marşı".* Mektup şöyle başlıyordu:

Değerli hocam, sayın İsa Kayacan; Antalya'da yaşayan Burdurlu sanatçıların özgeçmişlerinden toplayabildiklerimi ekte gönderiyorum. Geçiktirecek birkaç kişi daha vardı ama, daha fazla da beklemek istemedim. Bu arada bir *"Burdur Marşı"* buldum ve kendi Burdur şiirlerimi de ekledim.

Fakat ulaşamadıklarım da oldu.

"Kör Vatan" diye tanıdığımız Belediye Bandosu şefi, Vatan bey, otuz sene her hafta bayrağı çekip indirmiş bir müzisyen. Ayrıca Burdur'da 1960 ve 1990 yılları arasında evlenen çiftlerden enaz yarısının düğününü yapmış olup, bence Burdur müzik yaşamında en önemli şahsiyetlerden birisi.

Gül Emekçi, Burdur türkülerini en güzel söyleyen bir genç. Kasedi var. Bunları Burdur'da yaşayan Ahmet Ali Bilgen'den isteyebilirsiniz diye düşünüyorum. Ayrıca, yapabileceğim bir husus varsa, yardıma hazır olduğumu bilmenizi isterim. Çalışmalarınızda kolaylıklar dilerim. *(Nazmi Öner, Antalya, 12.01.2007)*

Burdur Marşı: Nazmi Öner'in araştırması sonucu dikkatini çeken "Burdur Marşı"yla ilgili mektup ifadeleri şöyle:

- Burdurlu sanatçıları araştırmalarım sırasında Nur Öz'ün annesinden derlediği, o güne dek hiç duymadığımız, bilmediğimiz, unutulmuş bir *"Burdur Marşı"*yla karşılaştık.

1947 Burdur doğumlu olup, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Coğrafya Bölümü mezunu Nur Öz, uzun yıllar Burdur Lisesinde coğrafya öğretmeni olarak çalışmıştır.

Marşı "annesi 1928 Burdur doğumlu, Tefenni kaymakamı Cafer Sadık Gürata, kızı Sevim Öz'den derlediğini" belirten Nur Öz, "Marşın devamının olupolmadığını bilmediğini" söyledi. "Teyzem, dayım ve yaşıtlarına da sorduğumda aşağıdaki iki dörtlükten fazlasını bulamadım" dedi. Marş, devamı varsa ve bilen varsa tamamlanmaya açıktır:

Burdur Marşı

Yeşil Burdur şen yuvadır bize,
Biz neş'eyi kollarında bulduk,
İlk bakışta gölü, güler yüze,
Gülleriyle bahtiyar olduk.

Sevgili yeşil Burdur,
Fabrika, Lise kurdur,
Bacaların yükselsin,
Dileğimiz hep budur.

(Yazının *İsa Kayacan* imzasıyla yayınlandığı Gazete: *Burdur Gazetesi,* 13.03.2007)

Burdur ilimiz, efelerin harman olduğu yer; Teke yöresinin Başkenti gibi önemli ve anlamlı benzetmelerin, ifadelerin içinde yeralıyor.

Burdur folklorunun gerçek sahipleri, uzmanları, hocaları, yolgöstericileri, beni hep ilgilendirdi, ilgilendiriyor.

Bu alanda yetişmiş, kalıcı çalışmalara imza atmış, atmakta olan Abdurrahman Ekinci'den aldığım son mektubun Burdur çıkış tarihi: 03.02.2005. Mektupdan bazı satırbaşları, cümleler sunmak istiyorum:

- *Sayın Dr. İsa Kayacan:* 08 Aralık 2005 tarihli "24 Saat" adlı gazetede "Burdurun Saz ve Söz Ustaları adlı kitabımdaki eksikler giderilecek" başlıklı yazıyı okudum. Bu çalışmanızı övüp övüp göklere çıkaracak, yerip yerip yerin dibine batıracak değilim. Bu konuda birşeyler diyebilmek için yapılan kadarını benim yapmam, sonrada öykünmemem gerekmez mi?

Güzel bir değişimiz vardır: "Okucudur, düğüncüyü bozan" diye. Benim düğün sahibine diyeceğim yoktur. Düğüncüyü bozanlaradır..

Abdurrahman Ekinci'nin mektubu devam ediyor:

- "Uyuyan güzel Burdur".. Nedir bu? Niye uyur Burdur. Uyuduğunu kim biliyor, kim söylüyor? Uyuduğuna nasıl karar veriyorlar?

Bizim kadınlarımız uyumaz. Eşinin, işinin başındadır. Uyuyan güzeli prensesi öperek uyandıran prens Avrupa halklarının edebiyatıdır, Avrupanın kültürüdür. Taklitçiliğe, uydurukçuluğa, magazinciliğe gerek var mıdır, bilinmez!..

Burdur ne zaman uyumuştur ki?. Her çağda sanatçısı, edebiyatçısı, matematikçisi, şairiyle şehrini, bölgesini, ülkesini uyanık tutmuştur.

İbrahim Kafesoğlu, Fığlalılar, Hatipoğulları, Fakir Baykurt. İ. Zeki Burdurlu, İsa Kayacan gibi onlarca isim Burdur isminin önünde parlayan güneş gibidirler. Biz uyuşuk değiliz.. Bu mu uyumak?

Abdurrahman Ekinci, "Uyuyan güzel" benzetmesiyle ilgili görüşlerini sıraladıktan sonra, dönüyor, dolaşıyor, yine benim "Burdur'un Saz ve Söz Ustaları" adlı araştırmamın sayfalarına geliyor.. Burada yer alması gereken bazı isimlerin bulunmayışını ince bir sitemle geçiştirdiikten sonra diyor ki:

- Otantik ustalarımız, İsmail Evcil, Servet Tekin, İsmail Türkkan, Recep Hasyalçın, Aşağı Müslümlerli Hüseyin....

- Okullu ve Uluslararası başarı belgeli ustalarımız ise: Hüseyin Demir (7 defa), İnanç Ekinci (5 defa).. Bu konular araştırılıp, değerlendirilince gerçekler ortaya çıkacaktır.

Abdurrahman Ekinci, Burdur'un Saz ve Söz Ustaları konusunda bana yardımcı olacağından sözederek; "Bu kitabın oluşmasında bende yardım edeceğim. Benim önderim bilim olacak. Gerçek halk sanatçılarına ulaşarak bu kitabınızda yeralmasını sağlayacağım. Köyler uzak. Halkımız evmez. Sizin de, hal-

kımıza ayak uyduacağınızı bekliyorum. Saygılar. Kolay gelsin" (*Abdurrahman Ekinci*, Araştırmacı, Derlemeci-Organalok-Burdur, 03.02.2006)

Sayın hocam merhabalar; Ben Mehmet Kacemer. 1960 yılında, Burdur Merkez Üçdibek mahallesinde dünyaya gelmişim. Babam: Hasan Hüsnü, annem: Vesile. Saz ve Söz Ustalarının yanında yetiştim. Her ne kadar saz çalmasam ve söylemesem de, Burdur'da yaşayan tüm saz sanatçılarını tanıyan iyi bir dinleyiciyimdir.

Sizin "ulaşamadıklarım" dediğiniz sanatçıların çoğuna Mevlüt Öz, İsmet Bayat ve Hüseyin Demir'le birlikte çalışıyorlar. Onlarda en kısa zamanda kendileriyle ilgili bilgileri gönderecekler inşallah. Ayrıca Muharrem Oral'da yakında bilgilerini gönderecek. O'nun babası da iyi zurna çalıp, uzun hava okuyanlardan biriydi zamanında. Mustafa Yılmaz, Mustafa Ersoy, Cemil Emek hakkında da en kısa zamanda size bilgiler göndermeye çalışacağım.

Yöremizin saz ve söz sanatçılarından müzisyen bir aileden gelen iki kişinin bilgilerini ilişikte gönderiyorum. Yazılar kendi el yazısı ve oğlunun yazısıdır. Bu sanatçılar hakkında hiçbir yazı yazılmamıştır. *(Mehmet Kacamer, Burdur, 25.08.2006)*

Hocam, sayın İsa Kayacan; Size yazdığım mektuplarımda nedense hep güzellikler, güzeller çoğunlukta. Hiç mi derdi yok, dertlisi yok dersen:

- "Derdimi söylesem derin dereye, düz olur gider".. Hem niye yazılsın, yazılacakmış, yasak, ayıp, görgüsüzlük, işbozanlık oldu dertleri yazmak..

Dertlilerin yanında yeralmak.

Sevemediğim, yanında olamadığım bir davranış. Hava raporu verir gibi, sağlığın, sağlığım lafazanlığı....:

"Ne dönersin kahpe felek başımda
Gurbet elde canmı veririm ben sana.
Birgün nasip olurda dönersem sılama
Bircan için minnet etmem ben sana.

A sevdiğim of!...
Yağmuru yağdıran karabulut değilmi?
Ayrılığa boyun eğdiren gurbetel değilmi?
Güzeli sevdiren deli gönül değilmi?
Sevelim güzeli ayrılmayalım bir zaman.

A sevdiğim of!...

Derdimizi söylesek derin dereye, düz olur gider. "A sevdiğim of." diyor Emin Demirayak. Hani der ya şair *"Türkülere sor halimi ahvalimi."*

İşte budur halimiz, ahvalimiz. Selam olsun *(Abdurrahman Ekinci, Burdur, 03.11.2006)*

KÜLTÜR TERBİYELİ HEMŞEHRİLERİM!

Kültürün, kültürlü olanın terbiyelisi-terbiyesizi olur. Terbiyenin sınırıyoktur. Terbiyesizliğin de öyle. Oturup, laf üretmek, dedi-kodudan başka bir şey ortaya koymamak.. Sadece kültürel noksanlıkları olanların yaptıkları, yapabildikleridir.

"Burdur'un Saz ve Ustaları" adlı araştırmamın yayınımın 2 ncisi için, Burdurlu hemşehrilerimizle seferber olduk, çalışıyoruz. Bunların başında araştırmacı Abdurrahman Ekinci geliyor. Ama Burdur merkezinde bazı "çatlak seslerin" varlığı, her zaman olduğu gibi hissediliyor. Onların görevi, hizmet üretmek, üretenlerle birlikte olma yerine, sözde konuşuyor olmak.. Ne söyledikleri belli olmayan, sadece kıskançlıkları hissedilenlerin muhatap alınması gündemimde yoktur.. Ancak, aşağıda bir kaç cümle söylemek, istiyorum:

Abdurrahman Ekinci'nin Mektubu: Burdur foklorunun araştırılmasında büyük emeği bulunan Abdurrahman Ekinci, çalışmalarımızın zaman zaman siteme dönüştüğü noktalardan birinden hareketle bir mektup daha yazmış bana.

Mektup aynen şöyle:

Sayın hocam Prof. Dr. İsa Kayacan;

Ne diyor şairimiz:

"Yeni mektup aldım gülyüzlü yarden uzatma yolları geldiye yazmış."

Hocam mektubunu beklerken, sessizce çıka geldin.

Sitem doluydun.

Kahır doluydun.

"Burdurun Saz ve Söz ustaları 2. Kitabım için bana yolladığın özgeçmişleri eline alarak kırtasiyeci kırtasiyeci dolanarak basın bunları demişsin." diyordun.

- Evet dedim.

Bana ne dediler?:

"Abdurrahman hoca bunları İsa Kayacan'a topluyorsun, sen uşakmısın?"

"Söylesem dinleyen yok, sussam gönül razı değil."

Ben uşağım.

Ben azabım.

Ben tutmayım.

Ben köleyim.

Ben hizmetçiyim.

Size başak gibi dil sallayanlar, kıç sallayanlar, laf yetiştirme yerine, bir tane özgeçmiş yollasalardı. İnsan olabilselerdi!

Gördün mü hocam.

Duydun mu hocam.

Hissettin mi hocam.

Işığı akıl olan, önderi bilim olan, hakbildiğinin ucunda ölümde olsa yapan birisine ulaşamıyorlar. Sizde ulaştırmassınız.

Bu kitap basılacak.

Buyurun beyler yüreğiniz varsa.

Paranız varsa.

Bu işi başaracak kültürünüz varsa.

Eğer taşıyabilecekseniz.

Yırtılmayacaksınız.

Buyurun, buyurun beyler

Siz basın. Neden olmasın.

Niye o cehalet, cahillik, kıskançlık batağından uzattığınız sivri dilinizle Ankara'ya ulaşıyorsunuz?

"Bizim suçumuz şerefimizdir."

"Yaramazlar yaramıza elini sürmesin."

"Senden sana gitmek bir uzun yoldur."

Erdemli kişi, verebilen, yapıcı olan, yıkıcı olmayan kişidir. Ben halk değerlerinin, halktan yana, haktan yana olanların işçisiyim. Hizmetkârıyım.

Sitemlenme hocam.

Kahırlanma hocam.

Yolumuz doğru ve aydınlıktır. Gece kuşları bizim aydınlığımızdan kaçar.

Yinede herkese selam olsun *(Abdurrahman Ekinci – Araştırmacı, Derlemeci, Organalok, Burdur, 19.02.2007)*

Kültür Terbiyeli Hemşehrilerim: Abdurrahman Ekinci, Burdur folkloruna emeği geçenleri biraraya toplamaya çalışmakla, bu biyografileri İsa Kayacan'a göndermekle, "uşak" oluyor öylemi?

Siz hayatınızda hangi konuda ve ne ölçüde bir araştırmada bulundunuz? Yapılan araştırmaları nasıl değerlendirdiniz? Yayın haline getirdiniz mi? Hayatınızda kaç biyografi yazdınız? Kültürel hizmetlerin paylaşımını gerçekleştirdiniz mi hiç?.

Abdurrahman Ekinci'nin bana gönderdiği biyografiler bir üslup ve düzenleme içinde biyografi tekniği içinde yazılıyor, ülke genelindeki gazetelerde yayınlanıyor, sonra hazırlamakta olduğum kitap içindeki yerleri için düzenleme yapılıyor, fotoraflarıyla birlikte yerleştiriliyor. Yayının gerçekleştirilmesinde emeği geçenlerle katkıda bulunanlar ayrıntılı biçimde kitap içinde yeralıyor. "Burdur'un Saz ve Ustaları"nın 2. cildinde de böyle olacak, Abdurrahman Ekinci adı sıklıkla pek çok sayfada kurallar ne ise yeralacak. Keşke sizde böyle bir araştırmada, yardımda, katkıda bulunabilseniz de, sizden de sözetsek, teşekkür etsek..

Bu kelimeler, bu cümleler size yakışıyor mu? "Abdurrahman hoca bunları İsa Kayacan'a topluyorsun, sen uşak mısın?" ne demek?.. Kim kimin uşağı oluyor? Burdur'un, Burdurlu'nun uşağı olmaksa ben öyleyim, Abdurrahman Ekinci öyle. Gelin sizler de katılın bize.. Yapabilecekleriniz varsa, yapacaklarınız varsa!.

Burdur'dan ve dışından pek çok hemşehrilerim, Abdurrahman Ekinci gibi biyografi öndermeye, Burdur kültürüne hizmet etmeye devam ediyorlar. Teşekkürlerimi, sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

Bir başka mektup Kütahya'dan: Vefalı insanların, kalem sahiplerinin sayısı fazla değil. Başlangıçta, "Allah'tan sonra beni siz yarattınız" deyip, sonra kendini zirvelerde kabul edenlerin hızla arttığı bir dönemde, İsa Kahraman, M. Cem Yiğit gibi dostlarımızın sayısının fazla olduğunu söylemek mümkün değil. Adaşımdan gelen yeni bir mektup var. Aşağıya alıyorum:

Muhterem hocam, sayın Prof. Dr. İsa Kayacan; Kaleme aldığınız ve yalnız sizi değil, ben dahil onlarca binlerce kişinin hayatını anlattığınız "İşte Hayatım" isimli kitabınızı okurken, "Olay" Gazetesi geldi. İç sayfadaki köşenizde yine benim bir şiirime yer vermişsiniz, yüzümü güldürdünüz. Allah'da sizin yüzünüzü güldürsün, efendim. Burada program yaptığım BTV'de çok sıklıkla adınızı anıyor ve size teşekkürlerimizle beraber dualarımızı da yolluyoruz. Bilhassa "İşte Hayattım" adlı kitabınızdaki çocukluk ve gençlik hayatınızın çoğu adeta benim hayatım gibiymiş. Sizinle gurur duyuyor, kaleminizden ve ellerinizden öpüyor, Kütahya'ya emirlerinizi bekliyorum. *(İsa Kahraman, Kütahya, 15.02.2007)*

"Kültür Terbiyeli hemşehrilerim" yazısının "İsa Kayacan" imzasıyla yayınlandığı gazeteler; *1- Belde Gazetesi (Ankara, 03.03.2007) 2- Zümrüt Rize Gazetesi (09.03.2007)*

Değerli hocam, sayın İsa Kayacan; Son alan araştırmam Burdur-Gölhisar 109 km,Gölhisar-Dirmil 18 km, Dirmil-Ballık (Maşta) 30 km, Ballık Kızılbel köyü 18 km'dir.

Çoban kemanesi ustası Aili Çoruh'un yanındaydım. Yörüklerin kışlarındaydım. Kızılbel Fethiye ovasına dağlardan bakan bir köy. Sırtını karanlık vadiye dayamış. Türkiye'nin en uzun katranı "Sedir" ağacı burada. Hepsinden de üstün, Saadet hanım attı boğazına elini, o güzel sesiyle, yörüklerin süitlerinden "boğaz havalarından" dinletti. Ağıt yaktı, ağlattı, Uzun hava söyledi, derinlere daldı.

Çavdır ilçesinin Bayır (Bayındır) köyünde Karacaoğlan'ın filizi, Veysel Çoban söylüyor, yazıyor şiirlerini. Tek (kelime) sözcük, Türk köylüsü kadar artist, Türk köylüsü kadar sanatçı bir halk yok, desek abartmış olmayız...

Sayın hocam; Kışa doğru diğer ilçelerdeki çalışmalarımıza devam ederiz. Şimdi Kazdağında, sarı kızın ortasındayım. Yörükler, bir başka anlatıyor, yaşıyor, yaşatıyor. Tahtacılar bir başka anlatıyor, yaşıyor, yaşatıyor. Saygılar, saygılar (*Abdurrahman Ekinci,* Burdur, 13.06.2007)

TEKEDE TÜRKÜ SÖYLEYELİM (Abdurrahman Ekinci)

Gelin gelin
Semâh dönüp, sema dönelim.
Camide, havrada, kilisede, ibadet eder gibi
Hepimiz türkü söyleyelim.

Bütün sazlar dillenmiş
Çok ses çok telden
Olmayan sesinizle
Bir elden
Gelin, gelin türkü söyleyelim.

Aynı havayı alıp,
Aynı suyu içer gibi,
Pazardan kilo ile
Sebze alır gibi
Kolayca, kolayca türkü söyleyelim.

Ha ne olur
Kına yakar gibi
İmeceyle orak biçer
Düğün odununa gider gibi
Gelin kolay, kolayca türkü söyleyelim.

Tekede curadan, üç telliden,
Karadenizde kemençeden,
Çok sesli çalan çok sesli söyleyen
Horon tepen, halay çeken,
Tekede, Egede, zeybek oynayan
Hadi gari, hadi gali türkü söyleyelim.

Bir ölümlük günde
Bir nefes alır gibi
Gerinip de güneşin önüne
Güneşlenir gibi,
Etimizle, kemiğimizle türkü söyleyelim.

Curayla, sipsiyle, oynayan gülen
Üç telli bağlamayla sazla,
Ağlayan gülen
Sazların sözlerin
Gerçek sahipleri
Koşun, koşun gelin türkü söyleyelim.

Söyleyemediğimiz
Söyleyemesek de sözle
Konuşsak, anlaşamasak da dille
Uğraşsak, kaşla, gözle
Söylenmeyenleri, söylenemeyenleri,
Bir taraftan telle
Bir taraftan da dille
Gelin ha söyleyelim
Gelin ha türkü söyleyelim.

Zurnada gelin ağlatma havası
Hatice'nin gönlü gelin olası
Toplanın, toplanın poçu örtelim
Kına bizim çeyiz bizim
Kız bizim
Meydan türkülerimizin
Toplanın, toplanın, topluca türkü söyleyelim.

Koşun gelin hele
Saralım dertleri türkülere
Veriverelim yele
Salıverelim sele
Bakın, bakın hele
Başına takmış lele
Türkümüzü söyleyelim türkümüzle.

Saygıdeğer hocam sayın İsa Kayacan; Yaptığınız çalışmaları yakından izliyor kolaylıklar diliyorum. Burdur linin fahri takipçisi, kültür tanıtımcısı ve elçisi kültür şemsiyesi görevini üstlenen ve başarıyla yürüten bir şahsiyetsiniz. Böyle zor, zahmetli ve ağır bir görevin altında ezilmeden yıkılmadan koşturuyorsunuz.

Size ulaşanlara hiçbir zaman cevapsız bırakmıyor ve mutlaka kulak veriyorsunuz, yol yöntem gösteriyorsunuz. Kültürel güzellikleri, göz ardı edilen ama paylaşılması gereken konuları ilgili birimler ve kişilerle paylaşıyorsunuz. Küçük de olsa tanıtılması gereken eserlere sütunlarınızda bıkmadan, usanmadan yer veriyorsunuz. Böyle bir davranış mütevaziliğinizin ve hoşgörünüzün yansıyışıdır.

Burdur ili ve ilçelerinin fahri Ankara temsilcisi, kalbi, gözü, kulağı, kültür elçisisiniz.

Neyin var?

Memleketi hemi çizer, yazarız,
İnce ince gönüllere sızarız,
Sevdamızı tüm kalplere kazarız,
Bundan gayrı dosta kalan ne ola?.

Ne işlersek dost izleri olmalı,
Yaptığımız yarınlara kalmalı,
Göz atanlar derinlere dalmalı,
Bundan gayrı dosta kalan ne ola?.

Her insanda olmalı ki haysiyet,
Zor işlerde tut sen iyice niyet,
Vatan sevdan, kalanlara vasiyet,
Ondan gayrı dosta kalan ne ola?.

Gönüllerdeki sevgi ve kütüphanelerde ebedileşen eserlerden başka kalan ne olur?

Sevdalıya sevdasını katanı,
Yükümüze omuz verip tutanı,
Gönlümüzde gönülleri atanı,
Gönüllere altın harfle yazmalı.

Gönderdiğim şiirlere sütununuzda yer verirseniz sevinirim. Sizleri çalışmalarınızdan dolayı tebrik eder, saygılar sunarım. (*Osman Tekerci* Edebiyat Öğretmeni Bucak/Burdur, Temmuz 2007)

Sayın Kayacan; " Burdur'un Saz ve Söz Ustaları" kitabınızı, Alaşehir Halk Okuma Kütüphanesine konulmak üzere istiyorum.

Not: Türküleri, yakanlar, yasaları yapanlardan güçlüdürler. (*Ahmet Necati Derin*, Alaşehir, Temmuz 2007)

Sevgili hocam, sayın İsa Kayacan; Beşiğin arkasında yatmış, "işte gurbetteyim" demiş. Gurbetteyiz, uzağız ilimizden, obamızdan. Bir ara Burdur'dayım. Kabak Kemane ustamız Tahsin Yarar'la sohbet ediyorum:

Emre Kural'ın, yanında sekiz yıl çalıştığını, bir usta olacağını, ama matematiğinin çok çok üstün olduğunu, başka mesleklerin kapacağını, aslında bu kalfanın bir Üniversitemizin, saz yapım bölümüne girerek Türk halk sazlarına hizmet etmesini istediğini belirtti.

Ne de iyi olurdu!.. Dilimin döndüğünce ben de anlattım. Özgeçmişini yazdırdım, fotoğrafını çekerek size gönderiyorum. İşlerinizde başarı, yaşamınızda huzur ve mutluluk içinde olmanızı dilerim. Saygılar, selamlar. (*Abdurrahman Ekinci***,** Burdur, 02.09.2007.)

Sevgili ağabey; Size bu mektubu, biraz da mahcubiyet duyguları içinde yazıyorum. Yeni çıkaracağınız kitap için istediğiniz "genç muhabir" lerimizin özgeçmişini, ancak şimdi gönderebiliyorum. O'da sadece dört isim. Demek ki Burdur'da "genç muhabir" arkadaşlarımız sadece bu kadarmış!..

Sizin de bildiğiniz üzere, bu geçikme benden kaynaklanmıyor. Çok şey söylemeye gerek var mı bilmiyorum? Üstadımıza saygılar sunuyorum. **Not:** Bu vesileyle yıllar sonra yeniden mektup yazmanın mutluluğunu yaşadığımı bilmenizi isterim (*M.Ercan Taraşlı* 03.09.2007).

Sayın Prof. Dr. İsa Kayacan (Gazeteci-Yazar); Şahsımla ve Burdur bağlamındaki şiir denememle ilgili övücü sözlerinize teşekkür ederim.

Hele de bu denemenin, sizin gibi insanlığın tanıdığı bir şahsiyetin hazırlayacağı kitapta yer alabilme olasılığı beni heycanlandırdı. Söz uçar, yazı kalır. İçten saygılarımla (*M. Rasih Özbek*, Vali, Burdur, 07.09.2007)

Sayın Prof. Dr. İsa Kayacan; Gönderdiğiniz son derece değerli ve güzel

kitaplar ve "Belde" gazetesi yazısı için çok çok teşekkür ediyorum. Bu denli yoğun olmanıza karşın, bu zarif davranışınız için çok heycanlandım. O kadar işinizin arasında bana da yer verip ciddiye almanız beni çok sevindirdi.

Öykü kitabım gelir gelmez size göndereceğim. Şimdilik yalnızca masal kitabımı size sunabilirim. Postayla size mektup attım, sanırım ulaşmıştır. Halâ postayla gelen mektupların sıcaklığını tercih ediyorum. Her ne kadar teknoloji gelişirse gelişsin, postayla gelen yazı başka diye düşündüm. Ayrıca WEB sitenizi okuyorum, Kanada'dan gelen ödül ve Ece Köyü'ne yaptırmakta olduğumuz kitaplık için sizi yürekten kutluyorum. İyi ki varsınız, iyi ki Burdur'lusunuz, Antalya'ya gelirseniz lütfen konuğum olunuz. Sevgi ve saygılar, hoşça kalın. (*Kâmile Yılmaz*, Antalya, 11.10.2007)

Sayın Prof. Dr. İsa Kayacan; Gönderdiğiniz çok değerli ktapları aldım. Bu duyarlılığınızdan dolayı size çok teşekkür ediyorum. "İşte Hayatım" adlı kitabınızı hemen okumaya başladım. Okudukça size daha çok saygı ve hayranlık duydum. Bir insan yaşamına bu denli başarıları sığdırmanız beni çok etkiledi. Yaşamı bu denli dolu dolu yaşadığınız için sizi kıskandım.

Özellikle bu kadar yoğunluk içinde, Burdur'a olan ilgi ve bağlılığınıza hayran oldum. Bu çok büyük vefanızın karşısında saygıyla eğilmemek mümkün mü? Sağ olun, var olun. İyi ki Burdur'un bir İsa Kayacan'ı var. Abdullah Aşçı'nın dediği gibi; "Burdur'u yazdığınız için Burdur var, Yazdığınız için siz varsınız."

Aklınıza, elinize sağlık. Daha uzun yıllar sizin yazılarınızı okuyacağımıza inanıyorum. Bizlere örnek ve kaynak oluyorsunuz. Antalya'ya yolunuz düşerse, sizi onurla konuk etmek isterim. Saygılar, sevgiler hoşça kalın. (*Kâmile Yılmaz*, Antalya, 29.09.2007)

ABDURRAHMAN EKİNCİ'DEN 2008 YILININ İLK MEKTUBU

Abdurrahman Ekinci, Burdur ilimiz merkezinde yaşayan, folklor alanındaki araştırma ve derlemeleriyle dikkat çeken hemşehrilerimden biri. 2008 yılının ilk mektubu, 07.01.2008 tarihinde bana ulaştı Abdurrahman Ekinci'nin.

Merkezi Ankara'da bulunan, Halk Kültürü Araştırmaları Kurumu'nun 2007 yılında ait "Halk Kültürüne Hizmet Ödülleri" 15 Aralık 2007 tarihinde Ankara'da düzenlenen törenle sahiplerine verildi. Bu ödül sahiplerinden biri de Abdurrahman Ekinci'ydi. Abdurrahman hoca, kendisine verilen bu ödülle ilgili duygularını dile getiriyor mektubunun ilk bölümünde ve sonra, yöre folklorundan örnekler veriyor. Buyrun birlikte okuyalım, bakalım ne diyor Abdurrahman Ekinci:

Sayın hocam İsa Kayacan; Bildiğin gibi, Halk Kültürü Araştırmaları Kurumunun 2007 yılı ödül dağıtımında bende ödüllendirildim. Düşünenlere, emeği geçenlere, rahatından, huzurundan olupta bu kültür adına eskiyenlere selam olsun.

Ödülü alınca, gök çatlayıp, yer yarılmadı. On şiddetinde deprem olup, yer beşik sallanmadı. Bütün denizlerin suyu karalara yürümedi. Sevincimden tabanlarım butlarıma değmedi. Ayağıma kırmızı halılar serilmedi. İsteyenler duydu, sevindi. İstemeyeneler, duymamış gibi durdular. Bu ödül bana ne kariyer, ne apolet, ne makam, ne rütbe sağladı. Beklemem de..

Ama orada yeni dostlar edindim. Yeni görevler, yeni sorumluluklar, yeni ödevler yüklendim. Sizde oradaydınız. Hatırlacaksınız, ödülü alırken; "Bu ödülü, Teke yöresi, Burdurlu ustalar adına alıyorum. Bu ödül onlara layıktır" dedim.

Bu ödül, bana enerji olacak. Bana hız verecek, daha çok yol almamı, daha çok bel aşmamı sağlayacak. Bir halk deyimi vardır: "Boynuz kulağı geçer". Ben ustalarıma yetişemem ki, geçeyim. Yinede sözü ustalarımıza vermek isterim. Emin Demirayak diyor ki;

- *"Ne dönersin kahpe felek üstümde,*
Gurbet elde can mı veririm sana,
Bir gün nasip olurda dönersem sılama,
Bir can için, minnet etmem ben sana"..

Gıravgaz'dan, Halil Çelen üfleyip kavalına;

- *"Karlı dağların arkası boş değil,*
Gülsem oynasamda, gönlüm hoş değil,
Kahpe gurbet (ölüm, ayrılık, yokluk) çekilesi iş değil,
Biz çekelim de başkaları çekmesin.."

Kadir Turan, Toros Dağlarının koçaş tepesinden İndos çayına (Dalaman çayına) doğru:

- *"A gız zülüflerine güller mi değmiş?*
Gülün kokusuna, menekşe boyun eğmiş,
Şu yalan dünyada, zengin, güzel kim kalmış?
Ergeç ölüm bizlerin de yoludur.."

Coşmaya görsün, taşmaya görsün Dirmil'den Aşık Ömer:

- *"Kahpe de gençlik, geldi de geçti yel gibi,*
Tadı damağımda kaldı da bal gibi,
Boynu karanfilli yar sevmedim el gibi,
Getirin, getirin Gülüzarımı göreyim"..

İşte bunun için, böyleyim. Daha ne söyleyim, ustalarım varken. Herkese selam *(Abdurrahman Ekinci, Burdur, Ocak 2008).*

Sebahat Gümüş – A.Ali Bilgen: Bu iki isim, Burdur Araştırmacı Yazar ve Şairler Derneği'nin, Başkan ve Başkan Yardımcısı olarak görev yapıyorlar. Dernek Başkanı olarak Sebahat Gümüş imzasıyla Burdur İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü'ne başvurularak; Burdurlu şair ve yazarların eserlerinin, Burdur İl Halk Kütüphanesi'nde ayrı bir köşede okuyuculara sunulması istenmiş. Birde, anılan köşede eserleri yer alabilecek şair, yazar ve ozanların isimleri sıralanmış. İnşallah olumlu sonuç alınır. Başvuru tarihi: 05.02.2008

Sayın Prof. Dr. İsa Kayacan; Bugün 15 Şubat 2008. Yağmayan kar yağdı yöremize. Karların üzerindeyiz. Kapalı spor salonunda da okullar arası halk oyunları yarışması var. Karlar arasında yine menekşe toplamaya gidiyorum. Dudağımda da eksik olmaz ki türküler. Asmalılı Ali Ustadan:

Menekşesi budam budam,
Haydin beyler yâre gidem,
Yar evde yoğ ise,
Bulup bizim eve gidem.

Engel menevşeli engel,
Aramıza girdi engel,
Gön gel menevşelim, dön gel.

Yummacımızı, çomacımızı yiyerek, tarhanamızı kaşıklayarak yetişen genç ustalarımız, Anadolu'nun dört bir yanına dağılmış üniversitelerden gelerek yarışmaların oyun havalarını çalıyorlardı.

Oyun alnında Türkmen yörüklerinin torunları, allı pullu giyecekleri içinde bir oturup bir kalkıyor, tüngüyor, tingildiyor, öne arkaya yana ayak sallıyorlar, fırlayarak dönüyorlardı. İki ellerini birbirlerine çarptırıyorlardı.

Ama kulaklarında oyun havalarının ezgileri çınlarken, bu ezgi zeybek ezgisi olunca; salonda bir efelik, bir zeybeklik, bir kızanlık dolup taşıyordu. Yiğitliği, mertliği, kararlılığı, sözüne, özüne sadıklığı doldurup savura savura oynuyorlardı. Zaman zaman da gözlerini dikerek kalkmış kolları, kasılmış bacakları ile daaaah dah ediyorlardı tekmelerini. Bu tekmeler, bu salınmalar tarihin derinliklerinden kökümüzden günümüze gelen denizin dip dalgaları idi.

Hepsi bıyığında tarak durmayacak kadar gençti. Arvallı salataları gibi tazeydiler.

Oyuncuları derleyemedim. Çoktular, çoktular. Denizler kadar derin, kumlar kadar çok, çok. Ben çalıcıları derledim. Depremin derin dalgalarını yaratan bu gençleri derledim. Hani diyordu ya Osman Ali Usta:

Menekşesi boynunu eğmiş,
Yapracığı suya değmiş.

Karlar arasından o menekşeleri derledim. Üşümedi ellerim. Sıcacıktı menekşeler:

Menekşesi tutam tutam,

Arasına güller katam.

İşte menekşeler, güller, nergisler, safranlar. Bizim döllerimiz. Oğullarımız, kızlarımız. Ama, ama genlerinde bizim genlerimiz. Varsınlar, dağılsınlar yurdun dört bir yanına. Toplanmışlar bugün buraya. Geçip de sıraya, "öpeyim ellerinizi hocam" demezler mi ya…

Altı taneydiler. Altmış milyona bedel. Bir yandan mehter marşına, bir yandan dugug boğazına dayanıp veryansın ettiler. Sordum, oğlum İnanç çalmadı mı, "sipsilide hocam, sipsilide" dediler.

Bugünün topluluğunda, yarının orkestrasında: Sazda: Mevlüt Öz. Vurmalı çalgılarda; Burak Toprak. Kabak Kemanede; İbrahim Uğur Önür. Kavalda; Deniz Yıldız. Kaşık, darbuka, defte; Emrah Turgut. İki telli cura, üç telli bağlamada; Gökhan Çağırgan. Kilimlerin, renkler motiflerle yazılmamış tarihlerini yazan, yol gösteren, ışık tutan analaın anası; Fadime Akbaş. Hepsine selam olsun. (*Abdurrahman Ekinci,* Burdur, 18.02.2008)

Sayın Prof. Dr. İsa Kayacan; Kıymetli saygıdeğer büyüğüm, eksikliği hiçbir zaman doldurulmayacak değerli insan, epey zamandır hatırınızı soramadığım için çok üzgün ve müteessirim. Onun için engin hoşgörünüze sığınarak affınızı diliyorum.

Değerli hocam; Burdurumuzun yetiştirdiği kıymetli insan, şahsiyeti tüm insanlığa ve topluma mal olmuş, onların insanlığın yarınları için çaba sarf eden, kaygı duyan ve bu doğrultuda tüm çalışmalarını insanlığa adamış yaşanabilir bir dünya, bir çevre kaygısı ile hep çalışan, topluma bir şeyler katmak için mücadele veren değerli büyüğüm, öncelikle en derin saygılarımı sunar, mübarek ellerinizden öper, tüm ilçe halkım ve şahsımın selamlarını iletirim.

Siz değerli hocam, Burdurumuzun Ankara'da sesi, tüm Türk dünyasına açılan penceresi olmuşsunuz. Ne mutlu ki, sizin gibi şahsı münehassır bir şahsiyetin dönemine şahit olarak yaşamış olmak. Biz bundan fevkalade gururluyuz ve onurluyuz. Değerli hocam, Allah sana uzun ömürler ihsan eğlesin, sen fidanın toprakla buluşması gibi sizinde insanlıkla buluşmanız bir lütuftur.

En derin saygılarımla, ellerinizden öperim. (*Mustafa Uysal,* Çavdır Belediye Başkanı, 20.04.2008)

Hüzün ve sitem dolu bir mektup; Abdurrahman Ekinci, eğitim dünyamıza yıllarca hizmet vermiş, emekli olmuş bir araştırmacı, derlemeci. "Burdur'un Saz ve Söz Ustaları 2" adlı kitabım için büyük emekleri geçti, kimsenin yardımcı olamadığı, olamayacağı kadar yardımcı oldu. Buradan teşekkürlerimi yineliyorum.

Abdurrahman Hoca, bana gönderdiği Burdur merkez ve çevresinde yaşayan, folklorumuzun içinde yaşayanların bazılarının biyografileriyle birlikte,

genellik taşıyan ama Burdur'a, Burdurdakilere yönelik sitem dolu bir mektup göndermiş. Zarfın üzerindeki PTT damga tarihi: 21.04.2008. Bu mektubu özetleyerek aşağıya alıyorum. *(İsa Kayacan):*

Ben kötüyüm. Asılarak boynu kırılacak, dili ensesinden çıkarılacak, gözlerine mil çekilip salınacak, öfkenizi alamadıysanız kazığa oturtulacak biriyim.

Daha, daha öfkeleniyorsanız, yüzün derimi, saman tepin. "Olmadı, olmadı" diyorsanız açın göğsümü, karnımı kartallar yesin. Kininiz, nefretiniz geçmediyse, sırtlanlara yedirin beni. Beni dünya dışına ışınlayabilirsiniz.

Dünya dönüyor yer çekiminden dolayı. Maddeler yere düşüyor.

Aranıza çomak mı soktum? Arabanızın tekerine taş mı koydum? Atınızı alıp, kazığınızı mı kuruttum? Birisinin ırzına, rızkına, rahatına mı baktım? Birisinin kişiliğiyle mi oynadım? Durduğum yerden mi zenginleştim? Okumadan âlim, yazmadan kâtip mi oldum? Kültüre mi sahip çıkmadım?

Ben, hiçbir kurum, kurul ve kişiyi "zan-zem, kin" altında tutmadım.

Köy Hizmetlerinden emekli bir ressamla, Burdur Belediye Başkanının huzurundayız.

Başkanım, ilimizde maket saz yapan, bakırı döverek resim yapan, küçük gap-gacak yapan, yağlı boya ile resim yapan, karikatür çizen, Türkiye ikincisi bir arkadaşımız ilimizde yaşamaktadır.

Bu arkadaşımız küçük ölçekli saz yapımında da usta. Bunlardan başka, küçük ölçekli maket, yani; kabak kemane, cura, üç telli bağlama, yörük kemanesi, sipsi yapan, heybe dokuyan, kökboyası ile ipi boyayarak kilim dokuyan, tek şişle Türkmen çorabı ören, tek şişle Türkmen turuluğu ören ustalarımız bulunmaktadır. Bu ustalarımız bir çatı altında toplansın. İsteyen orada çalışsın, isteyen dinlensin… Orası bir kültür yurdu, kültür merkezi olsun…

Üretilsin, satılsın. Ustalarımız kazansın. Belediyemiz kazansın. Burdur'a gelen sadece ceviz ezmesiyle dönmesin. Dünyaca ünlü bir sipsi alsın, kabak kemane alsın, üç telli bağlama alsın. Bir heybemizi, bir torbamızı alsın, motifimizin güzelliğini tanısın. Bizim işimizle, bizim tanıtımımızı yapsın…

Bunları söylemek suçsa, ben bu "suçu" işleyenlerdenim…

Yerden ses geldi, gökten ses geldi, taş yarıldı ses geldi, ama Başkandan, Başkanımızdan ses gelmedi!

Ben ilimi seviyorum. Ben işimi seviyorum, ustamı seviyorum. Ustamın, ustalarımın korunmasını, kollanmasını, desteklenmesini istiyorum.

Bunları istediğim için; ben suçlu muyum? Ben kötü müyüm? Ben yargılanmalı mıyım? Cevabını, cevaplarını siz verin, sizler verin. Sahi ben kötü müyüm? (*Abdurrahman Ekinci*, araştırmacı-derlemeci, *Burdur,* 21.04.2008)

Sayın Prof. Dr. İsa Kayacan; Burdur kültürünü ve her yönüyle Burdur'u yüceltmenin yanı sıra kamuoyuna benimsetme ve tanıtma çaba ve gayret-

lerinize ve görev süremiz boyunca bize verdiğiniz desteğe ailece teşekkür ederiz.

Sevgi ve saygılarımızla sağlık, mutluluk ve başarılarınızın devamını dileriz. *(M. Rasih Özbek ve eşi, Vali, Burdur; 07.05.2008)*

Prof. Dr. Sayın İsa Kayacan; Değerli hocam; Burdur'un Saz ve Söz Ustaları (2) adlı eserinizde yer alması gereken bir ulu şahsiyet, nedense bugüne kadar hep gözümüzden kaçmıştır. Burdur'da belki de Türkiye'de, ilk kez kendi kazancıyla, kendi alın terinden aktararak, 1941–1942 yıllarında o günün koşullarında tam donanımlı bir ilkokul yaptırarak eğitime katkıda bulunan hemşerimiz, Eczacı Hüsnü Bayer'dir.

Cumhuriyetin ilk eczacılarından ve ilk eğitim gönüllülerinden olan Hüsnü Bayer'in kısa hayat hikâyesi bu mektubun ekindedir. 1941–1942 öğretim yılında Köprübaşı mevkiinde (yeni mahallenin başladığı öküzbattı mevkiindeki çayırlığa) merhum Hüsnü Bayer'in yaptırdığı bu ilkokul 12 Mayıs 1971 depreminde yıprandığı gerekçesiyle yıkılmış; Özel İdareye ait olan bu arsası satılarak otuz kadar apartmana yer açılmıştır.

Ne yazık ki, o yıllarda yapılan ilkokullardan birine Cumhuriyetin ilk aydınlanmacılarından Hüsnü Bayer'in adının verilmesi, kimsenin aklına gelmemiş; O yüce şahsiyetin gösterdiği yurtseverlik örneği unutulmaya, belleklerden silinmeye doğru evrilmeye başlamıştı.

Nihayet, 1996 yılında, zamanın Burdur Belediye Başkanı merhum Armağan İlci'nin önayak olmasıyla Hüsnü Bayer'in adı Burdur Merkez İlköğretim Okulu'na verilerek bu büyük bellek yitiminin önüne geçilmiştir.

Bu günlerde, Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi (MAKÜ) inşaatına ne kamudan, ne hayırseverlerden tek mıh bile çakılmamışken; Hüsnü Bayer'in o darlık yıllarında, o yoksunluk günlerinde eğitime yaptığı katkı sanırım kitapta anılmaya değer olmalıdır. Saygılarımla. (*Ahmet Ali Bilgen,* 11.06.2008, Burdur)

* Bu okul isminin bir başka yere verilmesiyle ilgili görevli olan Milli Eğitim Müdürleri, 1971 yılından 1996 yılına kadar neden böyle bir unutkanlık ve vurdumduymazlık içine girdiler acaba? *(İsa Kayacan)*

Muhterem hocam, sevgili adaşım, Prof. Dr. Sayın İsa Kayacan; Yıllardır, yalnız benim iyiliğim, benim bir adım daha öne çıkabilmem, benim kültürümün artması için yaptığınız gayret, verdiğiniz emek bile, eminim sizi cennete götürecektir. Çünkü "Fisebilillah" yani sırf Allah rızası için yapıyorsunuz bunları.

" Yalnız benim için" dedim. Türkiye'de yüzlerce, binlerce kişiye daha fazlasını yaptığınızı biliyorum ve gerek kendi adıma, gerekse onarlın adına size ancak dualaların merkezi sayılacak olan şunu söyleyebiliyorum:

"Allah sizden razı olsun"… Türkiye'de bir eşinizin, bir alternatifinizin olduğunu sanmıyorum. Bilen varsa söylesin. İsa Kayacan'ın en az 5–6 tane Ankara'da apartman dairesi, 5–6 yerde de yazlığı olurdu. Eğer Türk yazar, şair ve gençlerinin terakkisi için harcadığı paraları biriktirseydi.

Muhterem büyüğüm, gerçi şu anda bile binlerce insan sizin büyüklüğünüzü, âlicenaplığınızı, hizmetinizi takdir ediyordur ama, asıl mükâfatınızı ahirette alacağınızdan asla şüphe etmem.

En son gönderme zahmet ve lûtfunda bulunduğunuz 124. kitabınız olan "Mezarlık Kültürümüzden Örnekler" adlı eserinizi aldım, öptüm başıma koydum, okumaya başladım bile.

Bu vesile ile ve özellikle ellerinizden öperim. Kütahya ve havalisine dair her türlü ricanız emir telakki edilecektir. Cenabı-ı Allah'tan size hayırlı ve uzun ömür diliyorum, tâ ki hizmete devam edebilesiniz.

Sizinle tanıştıran Allah'a şükür, size teşekkür ediyorum. Sizinle gurur ve şeref duyuyorum. Hatta isminizden bile. Allah'a emanet olsunuz. Saygı, sevgi, selam ve hürmetlerimle, efendim. *(İsa Kahraman, Kütahya, 06.08.2008)*

Saygıdeğer hocam, sayın İsa Kayacan; Taşranın sesini Ankara'da duyuran, gönül yolarını merkezde buluşturan, sayfalar arasında tozlanmaya, yıpranıp kaybolmaya yüz tutmuş eserlerin gün yüzüne çıkarılmasına vesile olan, solmaya bırakılan rengârenk fidanları toprakla, suyla buluşturan gönül dostu, yıllara meydan okuyan, emektar bahçıvanı azimli çalışmalarından ve kültürümüze olan katkılarından dolayı kutluyorum. Emeğinize, yüreğinize sağlık, tebrikler. Uzun ömürler, sağlıklar dilerim.

Değerli hocam; Burdur'un fahri temsilcisi tuttuğu geniş şemsiyesiyle sadece ilimize, ilçelerimize değil, tüm Türkiye'mizin illerini kültür bahçesinde buluşturan, kültürel değerlerimizi yoğurup, leziz bir biçimde sütun sofralarında bize sunan, Sayın İsa Kayacan hocama saygılar efendim.

Son eserini adıma gönderdiği için, ayrıca teşekkür ediyorum. Hızını kesmeden sıraya aldığı tüm eserlerinin yayımlanarak kütüphanelerdeki güzide yerlerini almasını, severleriyle, okurlarıyla buluşmasını canı gönülden arzuluyor ve bekliyorum.

"Mezarlık Kültürümüzden Örnekler" adlı eserinizin içerisinde dikkatlice gezindim. İki dünya arasında gidip gelmeler, bugün neyiz yarın ne olacağız, keşkeler keşkeler, madde mâna âlemi, düşünceler… Kısacası baştan aşağı bir ibret abidesi. Bence bu alanda hazırlanan en kapsamlı araştırma ve derleme eseri. Kültürümüze böyle güzel ve kaliteli eseri kazandırdığınız için sizi tebrik eder, kutlarım. Çalışmalarınızda kolaylıklar dilerim. *(Osman Tekerci, Bucak-Burdur, 12.08.2008)*

Sayın üstad Prof. Dr. İsa Kayacan; Hakkımızda yazdığınız makale için tekrar teşekkür ederim.

Bu makale bir vesile oldu. Ben eskiden beri iyi bir okurunuzum. Sizin eserlerinizi, özellikle Burdur'un atalar sözleri, deyimleri hakkındaki kitabınızı ve başkada Türk dünyasının mercanları hakkındaki bir çok makalenizi okudum.

Ayrıca sizin, çalışkan üretken bir yaratıcı olmanız bizleri hep sevindirmektedir. Bazen arkadaşlarıma sizin yazdığınız kitapların ve makalelerin sayısını söylediğimde onlar inanmazlar, hep şaşırırlardı. Özbekistan'dan ünlü bir bilge Prof. Dr. Ahmad Hacı Horazmiy'e sizden söz açtığımda o hayretler içinde kaldı. Size çok büyük bir sevgi duydu. *(Annaguli Nurmemmet, Türkmenistan, Ekim 2009)*

e-mail mesaj -Sayın Mehmet Nacar; İsa Kayacan, Anadolumuzda yetişmiş, edep ve edebiyat erenlerinden biridir. Zamanımızda nesli tükenmeye başlayan bu tür erenlerimizin kadir ve kıymetini bilmek zorundayız.

İsa Kayacan, Anadolu kültüründe, edebi bir merkezdir. Parasal değerle ölçülen servetler yok olmaya mahkumdur. Üstat İsa Kayacan,hiç bir zaman yok olmayacak edep ve edebiyat zenginliğini kendinde toplayan müstesna bir isimdir (*Mustafa Ceylan*-Antalya, 05.02.2010)

Değerli İsa hocam; Yazılarınızı uzun süredir ilgi ile okuyorum.

31 Mart 2010 tarihli Belde Gazetesi köşe yazınızda yer alan öğrenciler benim öğrencilerim. Yazılarınızda adı geçen öğrencilerimize yer vermeniz, öncelikli olarak beni, öğrencilerimi öğretmen ve idarecilerimizi mutlu etmiştir.

Desteklerinizden dolayı sonsuz mutluluk duyduk. Öğrencilerimiz adına size teşekkürlerimizi sunarız.

Bu şiirlerin hazırlanışında öncelikli olarak Medya Okuryazarlığı dersi etkili oldu. Öğrencilerimizin bu konuda yetenekli olabileceğini düşündüm. Ayırım yapmadan tüm öğrencilerime serbest konulu şiir yazmalarını istedim. Belirli bir zaman vermedim. O anki dersimizde içinden ne geçiyorsa duygularını kağıda dökmelerini istedim. Dört şubede yaklaşık doksan öğrenci içerisinden seçim yaptım. Aslını bozmadan Burdur Gazetesinde yayınlatılmasını sağladım. (Bu konuda bana destek veren Adnan Taraşlı, Ercan Taraşlı ve Hasan Türkel'e teşekkürler ederim.)

Şu anda üç öğrencim kendilerini ön plana çıkardı. Güzel şiirleriyle renk katan, 8-C sınıfımızın öğrencisi Şerife Uçkun ve 7-C sınıfı öğrencisi Kâmile Dinç, çocuk hikayeleri yazmaya çalışan 3-B sınıfından Özde Selen Akın.

Sizin de ifade ettiğiniz gibi bunlara destek verdiğimiz sürece geleceğimizin şair ve yazarları olarak edebiyat dünyamızda yerlerini alacağına inanıyorum.

Sizin desteğiniz bir mutlu bir ilk oldu küçük dünyalarında...

Teşekkür ve saygılarımla...

Not: Öğrencim Şerife Uçkun'un şiirlerini gönderiyorum. İlgilenirseniz memnun olurum.

(*Orhan Altın* Suna Uzal İlköğretim Okulu Sosyal Bilgiler Öğretmeni 15.05.2010-Burdur)

Sevgili İsa bey; Güzel kitaplarınızdan sonra, sıcacık yazınızla süslenmiş gazetelerinizi de aldım. Sonsuz teşekkürler. Bu ince ve duyarlı davranışınız beni çok sevindirdi.

"Burçak Tarlası" nı Anadolu'ya tanıtmak için, yazdığınız güzel dizelerinizi okudum, mutlandım. Elinize, yüreğinize, aklınıza sağlık.

Yazılarınızı ve kitaplarınızı okurken, şiirsel diliniz insanın içini, buz gibi yayla sularıyla yıkıyor. Usta olmak böyle olsa gerek. Tekrar sağ olun. Sizin de kaleminiz hiç susmasın. Yüreğinizdeki insan sevgisi ve paylaşımcı davranışlarınızdan biz de tasımızı doldurmaya devam edelim.

Sizi tanıdıktan sonra ustalığın tepeden bakma, yerme değil, onore etme, paylaşma olduğunu bir kere daha öğrendim. Sevgi ve saygılarımla. (*Kâmile Yılmaz* 02.08.2010-Antalya)

Sevgili, Prof. Dr. İsa Kayacan; Hasta oldum. Elim kalem tutmuyor. Sevgili İsa, yaşlı ve hasta Durmuş Öcal seni asla unutmuyor. Ben seni arayacağım yerde, sen beni arıyorsun. Gönderdiğin gazetelerle, sesinle ruhuma neşe saçtın. Çok işe yaradın. Rüyalarımdan ve hayallerimden hiç gitmiyorsun. Gazetelerde yine beni övmüşsün. Ankara'dan Adana'ya, Burdur'a hastalığım için haber vermişsin. Allah senden razı olsun (*Durmuş Öcal,* 13 Ekim 2010-Burdur)

Değerli dost, sayın İsa Kayacan; Sizi tanımak için geç kalmış sayılmam ama, bunca iyilikleriniz geçmiş yılları da içine aldığına inandığımı sağladı. Siz, bana yeterli bir dostsunuz. İyi ve karakteri temiz, iyi niyet sahipliğini savlam tutmuş, insanların gönlünde taht kurmuş; Sevilen sayılan, dünyada eşi enderi bulunmayan yegâne kalbi altından üstün bir gerçek dostsunuz.

Hayattan anlamayan insanlar, sizin yüceliğinizi de anlamazlar. Önce sizi tanımak, hayatınızın içinde perçinleşmiş doğruluğu, yardım severliği, her yere yetişmekle öpülesi gereken ellerinize büyük saygı gösteren milyonlarca insandan fazla insan olduğuna inanmaları gerekir, o sizi anlamayanların. Ama, ben yine de diyorum ki; sizi tanımayan kalmamıştır. Benim garip düşüncemi lütfen bir latife olarak kabul ediverin.

Bunca yaşıma geldim, dünyayı gezdim, yazdım, çizdim ama sizin gibi asil, gurursuz, her insanla aynı ayarda yürüyen, gezip yaşayan, uyum sağlayan tek bir insana rastlamadım. (*Kemal Petricli,* Köln- 29 Kasım 2010)

Değerli dost, sayın İsa Kayacan; İyi niyet sahibi insanlığınıza hayranım. Bu gurbet elde bir güneş gibi gözlerimde bir sevinç ışığı parlattınız. Sıcak bir iklim sardı duygularımı.

Sizinle gazetelerde belki yan yana, belki karşı karşıya idik. Sonra birkaç tesadüf derin bir dostluğu gösterince yarıda kalmış birkaç sevincim yeniden yeşerdi. Çok iyi birisiniz. Sizin hayatınızı dünya turuna çevirten, bütün bilgilerinizi insanlarla paylaşmanızdaki en büyük katkı olduğuna adım gibi eminim. Ama yine başarınız sizin sevecen kişiliğinizin verimli oluşundan doğduğunu eklemek isterim. (*Kemal Petricli,* Köln-12.12.2010)

Değerli dost, sayın İsa Kayacan; İleri görüşlü insanlar, içinde her şeyi süzerler, ortaya doğruyu sererler. İnsanların duygularına tercüman ve yardımcı olurlar. Sizi kimseyle kıyas edemem. Siz ayrı bir üstünlüğün abidesisiniz. Sebil Uğraşınız, sizi göklere taşımaya devam ediyor. Ama, bunun kaç kişi farkına varıyor? O meçhul… Olsun. Siz her halinizle mükemmel bir yaradılış, gözbebeklerde nazar değmeyen mavi boncuk benzeri, dünyaya bir ışıksınız. (*Kemal Petricli* 11.01.2011, Köln- Almanya)

Değerli hocam, sayın İsa Kayacan; Ne diyordu koca yörük:

"Korkar olduk ovanın sineğinden derdinden.

Yaylanın ayısından kurdundan." Korkar oldum insanların karşısına çıka çıka yıpranmaktan. Ama size her zaman yazmakta istedim. Kaynadım, doldum, taşamadım, ünnedim ünnedim ulaşamadım. "Size bir şey diyeceğim, sözün doğrusu" diyor Karacoğlan. Hocam bütün dostlarımın olmaz dediği, düşmanların engellediği kitabımı en sonunda Sayın Valiliğimiz, Kültür Müdürlüğümüz, İl Özel İdare Müdürümüz, Kent Konseyi Müdürümüz tarafından bastırıldı; bugün yarın dağıtıma verilecek.

"Ayağına giye goymuş hediği

Aşıp gider boz beleni gediği

Yanar, yanar, ağlar giderim

Eğer olursa düşmanların dediği.

diye türkü söylemiyorum. Kitabın çıkmasına sebep olan, grubu, makamları övecek, yüceltecek türkü de bulamıyorum. Herhalde türkülerimiz hep olmazları eleştirmiş, olmazları olur kılmış.

Sayın Hocam, Yard. Doç. Rıza Oğraş'la bir sohbette son zamanlarda dişe dokunur bir eserin yazılmadığını, yazılmamanın 18. yüz yılda başladığını anlattı. Eğer bu olumsuzluğu kırabildiysem mutluyum.

Kitabım Teke Yöresini kapsadığı için adı" Tekelinin Dilinden, Telinden" oldu.

Sayın hocam İkinci Burdur'un Saz ve Söz Ustaları kitabının bitiminin müjdesini bekliyorum,

İşlerinde kolaylıklar dilerken selamlarımı yolluyorum.

(*Abdurrahman Ekinci*, Burdur, 25.02.2011)

İsacığım bana söyle!: Hasta olduğumdan dolayı uzun zamandır sana mektup yazamadım, İnan ki sevgili dostum senin bana olan sevimli sözlerini duymayı, senin şu nurlu yüzünü görmeyi özledim.

Bilmem ki bu muamma nedendir çözemedim. İnan ki can dostum seni görmeyi çok istiyorum. Ben bunları çok zamandır söyledim.

Doğru mu bana söyle? Bak İsacığım bu dünya insanları birer birer yutuyo. Görüyorsun televizyonda ne dengesiz insanlar çıkıyor. Bazıları var ki; yapılan iyiliği unutuyor. Doğru mu bana söyle sevgili İsacığım? Benden sana selam olsun. Sana dua ediyorum. Allahım seni korusun. Bil ki; sen Burdur halkına ve bizlere lâzımsın. Işığın bin kilometreyi ısıtıyor.

Kaleminle yansıttığın ışığın, sence beni de aydınlatıyor mu bana söyle?

Herkes bilir aramızdaki dostluğu. Gökyüzünde uçuşan irili, ufaklı, renkli kuşlar, Durmuş Öcal seni sevdiği için beyaz sayfaları kalemiyle nakış nakış işler, İsa Kayacan Ankara'da, Durmuş Öcal Burdur'da diye söylemişler. Ne Almanya, ne İstanbul, ne Ankara ne İzmir, ne Konya geçmedik bir yer koydun mu bilmiyorum ki. Şu Türkiye'nin muammasını bir türlü çözemedim.

Türkiye deyince önce aklıma kırmızı al yıldızlı bayrak ve Atatürk geliyor. Şöyle düşündüm de iyi ve güzel insanlar birer birer bu dünyadan göçüyor. Kendini bilmeyen bazı dengesiz insanlar, sigara, rakı, şarap içiyor. Sevgili İsacığım; şu yalan dünyada her ne yaparsan yap, bil ki söz söylenir adı kalır, özleyipte yediğin her ne varsa, yedikçe ağzında damağında tadı kalır. Kimseye acı söz söyleme ve soru sorma. En iyisini bizleri yoktan var eden Allahım bilir. (*Durmuş Öcal*, Burdur Gazetesi, 05 Mart 2011)

Sevgili İsa Kayacan; Benim için bu ayın anlam ve önemini belirten olay, "Burdur'un Saz ve Söz Ustaları" isimli kitabınızı bana hediye etmenizdir. Adını duyduğumuz, ya da adını duymadığımız sanata yakın, sanatla uğraşan insanların doğum yerlerini, doğum tarihlerini ve yaptıkları çalışmaları öğrenmek, beni heyecanlandırdı. Şimdiye kadar kimsenin aklına gelmeyeni yaptığınız için, size teşekkür ediyorum.

Bu kitap için bazı önerilerde bulunmak istiyorum. Lütfen beni ukala olarak algılamayınız. Bu kitap, Burdurlular ve Burdurlu sanatçıları merak eden Türkiyeliler için, iyi bir kaynak kitap olabilir. O nedenle, estetik beğeni de göz önüne alınarak, sayfa düzeni yapılabilirdi. Örneğin, türkü derlemeleri için büyük bir sayfa ayrılması yerine, daha küçük puntolarla meraklılarına sunulabilirdi. Bir de, "lakaplar" bölümü bu kitaptan çıkarılmalıdır. Hissedebiliyorum, bu sözüm yüreğinize inmiştir; ama o bölümü "Mezarlık Kültürümüz" kitabınıza kaydırabilirsiniz. Ayrıca, uzaydan gelip de, sizin kitabınızı okusaydım, gazeteci olduğunuzu anlardım; çünkü, asla sayfalarda soluk alacak bir boşluk yok. Yeni bir konuya, yeni bir sayfadan başlamamışsınız. Gazeteciler için, göze batar bir boşluğun olmaması önemlidir; fakat, kitap için durum, tam tersinedir; yazı ne kadar esnek tutulursa, göze o kadar hoş görünür. Bunları hoşgörünüze sığınarak söylüyorum. Eğer, ikinci bir baskı yapılması durumunda, sayfa düzenine yardımcı olmak isterim.

Başka Burdurlu ve Tefennili sanatçılara ulaşıp, biyografik bilgileri de size aktarmaya çalışacağım. Kapsamlı bir araştırma yapılmamış; örneğin, sekiz tane kaseti çıkmış, "Sevinç Eratalay" diye bir sanatçımız da var; biyografisini gönderiyorum. Örneğin, Seydilerli Zülde Dede'min hayatının da bu kitapta olmasını isterdim. Ben, üç ile yedi yaşlarım arasında, onun masallarını dinlemiştim. Yani, benim ilk ve doğal edebiyat hocamdı. Zülde Dede, köy köy dolaşır, masal anlatırdı, işin üzücü yanı ise, o yüz yaşına kadar yaşadığı halde, ben bir teyp bulup, onun masallarını kayıt edemedim. Galiba, bize kültürümüze sahip çıkma bilinci aşılanmıyor. Gurbete gidince, "Hanyayı Konya'yı anlıyoruz", ama iş işten geçmiş oluyor. Pertev Nail Boratav'ın "Folklor ve Edebiyat" kitabında, şöyle bir sözünü anımsıyorum: "Bir antik kentin üstüne bir otel yapılsa bile, antik kent yerinde duruyor, kaybolmuyor. Ama yaşlı biri öldüğünde, bir kültür taşıyıcısı daha tamamen yok oluyor." Geleneksel olarak, kuşaktan kuşağa sözel olarak aktarılan kültürümüz, televizyon gibi bir iletişim aracı yüzünden bıçak gibi kesildi, işlerliğini kaybetti. İşte bu nedenle, hızla kaybolan kültür taşıyıcılarımızdan, hızla derleme ve kayıtlar yapmamız gerektiğini düşünüyorum. Aslında, "Söylenecek söz çok da, ceremeye verilecek para yok," diyelim Tefennililer gibi... Sözümü bitirirken, annemden derlediğim iki maniyi de gönderiyorum size. Saygı ve dostlukla...

Ak gülü budarlar, ederler deste / Kendim el evinde, kulağım seste / Eğer gurbet elde olursam hasta / Saklaman, gizlemen, "öldü" deyiverin.

Mezarlık arası 12 direk

Yalvardım, yakardım geçmedi dilek

Hz. Ali'nin kestiği gömlek

O da kollarıma dar geliyor.

Anamdan ayrılması zor geliyor.

(Gülbahar Ünlü, Tefenni 23 Ağustos 2005, Saklanmış Mektuplar, adlı kitabı, sayfa 132-133, Nisan 2011)

Sevgili İsa Bey: Herkes benim konuşkan ve neşeli olduğumu bilir de, kimse "utangaç" olduğumu bilmez. Hani olması gereken bir prosedür için başvuruda bulunurum da, sonrası için, üstüne düşmem. Hiç unutmam, Beyoğlu'nda Yapı Kredi Bankası'nın önünde şiir kitaplarımı satarken, başımı kaldırdığımda profesör ve çevirmen Cevat Çapan'ı karşımda görünce, bir kitabımı hediye etmiştim. Bir hafta sonra tekrar karşılaştığımızda, "Hocam, kitabımı okudunuz mu?" deme gafletinde bulunmuştum; "Hayır, okumadım," cevabını alınca, o kadar utanmıştım ki, hâlâ o beyefendiyi görünce yolumu değiştiririm. Sonra Melih Cevdet Anday yanıma gelip, benimle fotoğraf çektirdi; ama boyumun ölçüsünü aldığım için, kitabımı hediye etmedim. Bir daha da, "Kitabımı okudunuz mu?" diye kimseye sormadım. Belki onlar da haklılar, 'ünlüsün' diye, herkes kitabını uzatıyor. Gerçi, sizde bundan bunalmış durumda olduğunuzu yazmışsınız bir köşe yazınızda. Ama gelecek vaat eden, ışığı olanı da es geçmiyorsunuz. Asıl yanlış olanı, kötü eserini sana "etek yalayıcılığı" yaparak söz ettirmesidir. Ben de eserlerimi, bana ödül versinler, 'aferin' desinler, diye yazmıyorum. Zaten, iyi bir yapıt kıskanılsa da, göz ardı edilmiyor, değer veriliyor. Belki fark şu olabilir, ikibin yılında değil de, üçbin yılında insanlar beğeniyle okuyacaktır.

Bir "utangaçlık" lafından, nerelere geldik... Asıl, bana gönderdiğiniz arşiv yazılar için teşekkür ederim. Üşenmeden, bu kadar özenli, ve sevgiyle yapılmış kesmeleri, yapıştırmaları, ben ne kendim, ne de çok sevdiğim biri için yapmazdım. Örneğin, ellibeş saat bir konu üzerinde gözümü kırpmadan kitap okuyabilirim; ama beş dakika böyle bir şeyle uğraşmak, bana cehennem azabı verirdi. Bu da benim zaafım, diyebilirim. Bu noktada, Eceli Ese -İsa- abiyi değil, Ankaralı bürokrat İsa abinin titizliğini ve inceliğini görüyorum. Hatırlarsınız, biz eskiden zamkları -yapıştırıcı- ağaçlardan toplardık. Onları bulamaç yapar, sonra da çöp parçasıyla defter ve kitaplarımızın kaplıklarını yapıştırırdık. Bizim köyde, 'püs' diye adlandırırdık bu zamkı. Okullar açıldığı zaman, ağaçların bazı yerlerinden bal renginde akıp kurumuş bu püsleri birkaç arkadaşla toplamaya giderdik. Püsün hikâyesini anlatmak, nereden aklımıza geldi demeyin; şimdi, kırtasiyeden hazır yapıştırıcı satın alan gençlere, eskiden öğrencilerin zamkı nasıl 'ürettiklerini' öğrenler istedim.

Ben, şu aralar "hiç yokmuşum" gibi yaşıyorum. Sabah yedide yatıyorum, akşam dörtte kalkıyorum. Yani, hiç odamdan çıkmıyorum. Bu nedenle de hiçbir insanla karşılaşmıyorum ve güneşi de göremiyorum. Budizm ve mafya üzerine kitaplar okuyorum. Herhalde, son cümlemle şaşkınlığa uğramışsınızdır. İnsanların dünyası ne kadar ilginç!. Örneğin, bir baba, ayakkabılarının topuklarına altın taktırdığı için, "altın topuklu adam" lakabıyla tanınmış. Bir arkadaşım Hindistan'a gitmişti. Orada, köpeğin kustuğunu yiyen aç bir adam görmüş. Bu olayı anlattığım başka biri de, "köpeğin kustuğunu yiyene kadar, köpeği yerim," demişti. Ben de, bu söze şaşmıştım. Bazen para, bazen de parasızlık, insanlara neler yaptırıyor (!) .Hiç odamdan çıkmadığımı söyledim ya, Tibet dağlarındaki manastırlarda tulkulardan -yüksek rütbeli lamaders san trapa -öğrenci- olarak da, çalışmalarımı sürdürmekteyim. Kim bilir, bazen Ankara'ya gelip, sizinle de görüşüyorumdur. Saygılarımla... Her şey gönlünüzce olsun.

(*Gülbahar Ünlü,* Tefenni, 02 Kasım 2005, Saklanmış Mektuplar, adlı kitabı, sayfa 134-135-Nisan 2011)

Sayın Prof.Dr.İsa Kayacan, değerli dost; Evet, bir yakında, bir uzakta. Size sonsuz, saygılar. Yine yazmak umuduyla, kendinize iyi bakın her zaman. Size benim renkli teşekkürlerimde ne bir sarsıntı, ne ufak bir değişiklik olmadı.. Olamaz..

Bu mektupta da, bütün renkleriyle, dünyada söylenen her teşekkürü aynı renkleriyle tekrar ediyorum. Çok iyi ve örnek bir insansınız. Sizinle matematiksel çarpılarda bunun sayısını çıkaranlar, yanılırlar. Zaten başaramazlar.

Sizi öylesine sevgi içinde gezdiren insanlar var ki, o insanlar asla unutmayacak isminizi. Dilden dile aktaracaklarına inandığım gibi, siz de inanın. Çünkü ben bu yaşa geldim, binlerce kitap okudum, şiirler yazdım, yazılar sergiledim, sizin gibi tertemiz duygularla insanları birarada sevip sayan, insanlığın damarlarına titreyen görmedim. Siz ise insanların gönlünde doğan, bambaşkasınız. Ve siz, yazılarınızı dünyada turist benzeri gezdirip her yöne insanlığınızı tanıtıp yoğun yaşantıyı hem kazanmışsınız,hem kazandırmışsınız, kazandırıyorsunuz. Dediğim gibi, bir yakında, bir uzakta. Hoşçakalın değerli dost *(Kemal Petricli, 06 Haziran 2011, Köln-Almanya)*

AHMET TUFAN ŞENTÜRKTEN İSA KAYACAN'A MEKTUP

Sevgili İsa Kayacan ben geldim yanındayım. "Olamaz sen öldün olamaz" diyen bakışlarını görür gibi oluyorum. Olur, sevgili İsa Kayacan olur, şimdi "nasıl" diyen sesini duyuyorum. Nasıl olurda ben gelirim. Nasıl olurda ölmüş bir insan gelir.

Öyle ya nasıl olsa ölüm bir son. Hayır İsa Kayacan ölüm benim sana gelmeme benim seni görmeme; benim' seninle konuşmama engel değil. Sadece dünya yaşamım bitti. Neden mi geldim sana / Senin yüreğinin çığlıklarını, senin yüreğinin haykırışlarını gördüğüm için geldim ben sana. Bak seninleyim. Seni bu sonsuz yolculuktan görüyorum, duyuyorum. Her bir haykırışında bende haykırıyorum, yardım etmeye çalışıyorum sana ama yeni yeni çığlıkların katılıyor benim yardım etmek istediğim dünyanda.

Sevgili can dostum, kardeşim İsa Kayacan. Hani ben dünya yaşamındayken arardın beni bazen sabah bazen akşam üzeri her fırsatta da gelirdin ziyaretime. Uzun uzun konuşur sohbetler eder. Yeni kitaplardan sanat çalışmalarından haber verirdin. Zevkle beklerdim senin gelişini senin sevdiğin yemekleri yapmaya gayret ederdim, bazen de sitem dolu sesini duyardım "abi yapmasaydın; kendini yormasaydın" derdin ama, ben yapmak isterdim. Seninle konuşmalarımız günün en güzel olayıydı benim için. Yeni kitapların kanatlarını görmek hele o kitaplardaki kokuyu hissetmek beni canlandırır,- sanki ayrı bir yaşam verirdi yüreğime. Sende bunu bilirdin. Ve her gelişinde elinde bir şeyler olurdu. Ba-

zen elma alırdın. Oysa ben bilirdim senin elmayı sevdiğini bilir, her zaman senin için bulundururdum dolabımda. Bulundurmak isterdim her zaman senin sevdiğin yiyecekleri. Ne güzel bir manzaraydı bu inan bana; bende buradan bu diyardan özlüyorum bunları. Öldüm diye bunlar geride kaldı sanma. Senin sesindeki şefkatli yüreğindeki sözlerin her zaman ruhumun, beynimin derinliklerinde.

-Sevgili İsa Kayacan, yüreğindeki çırpınışa ben son ver diyorum ama olmuyor çünkü sen diyorsun ki; "hiç kimse beni anlayamaz." Tabi ki anlayamaz sevgili İsa Kayacan sen o zamanların insanı değilsin doğruluğun dürüstlüğün bir sembolüsün, anlaşılamayan bir düzen içinde düzenlerin sembolüsün.

Üzülüyorsun yüreğin buruk, gözlerin ağlamaklı ardımdan yaptığın anma günlerinin, adıma düzenleyip verdiğiniz ödüllerin sancısıyla kıvranıyor yüreğin.

Daha iyisi.. daha iyisi olsaydı, diyorsun. Olamaz İsa Kayacan olamaz; çünkü ben benim ardımdan olacakları bilemedim ki, ben benim ardımdan olacakları hissedemedim ki, benim yüreğim hep insanlık şarkısı dedi. İnsanlık şarkısı için çarptı. Ben benim ardımdan paylaşılamayan bir miras bıraktığımı bilemedim ki. Olsun sevgili İsa Kayacan olsun. Yüreklerin susmasın, yüreklerin ağlamasın eğer benim için bir şey yapmak istiyorsan balkonumdaki güvercinler aç kaldı, susuz kaldı. Bir avuç yemle onları doyur, bir kova suyla onları sula. Aç kalmasınlar, susamasınlar. Sen onları doyurduğun gün, sen onları suladığın gün, ben orada seninle olacağım İsa Kayacan, seninle olacağım. Şimdi seni sevgiyle selamlıyorum, hoşçakal. **Aysel Al** (Ankara, 10 Haziran 2011)

***Gardaşım Kayacan;** Ben dünyadan, ancak size borçlu gibi göçeceğim. Beni Türkiye'nin edebi aleminde siz çıkarttınız. Bu son derece yüksek gaygı ve beni medeniyyete kavuşturmak cehdinizdir. Çok sağ olun. Hörmetle (Yusif Hesenbey, Temmuz 2011, Bakü - Azerbaycan).

Prof. Dr. Sayın İsa Kayacan, sevgili hocam; "Haykırış" adlı şiir kitabımı, tanıtmak amacıyla, lütfedip, kaleme aldığınız duygulandırıcı makalenizi, sitenizde, Ana Vatanımız Türkiye'nin şirin şehirlerinin, seçkin gazetelerinde yayınlatıp, gazeteleri bize göndermenizle, bizleri sevince gark ettiniz.

Bu tarif edilemeyecek bir mutluluk. Size şükranlarımızı arz ediyoruz. Allah sizden razı olsun. Her şey, her zaman gönlünüzce olsun. Sevgiler, saygılar, kucak dolusu selamlar. *(Füsun Suka, Ressam, Şair, Yunanistan - 21 Temmuz 2011)*

Arada bir, Ankara'dan postaya verilmiş gazeteler gelir. Açar okurum. İsa Kayacan, memleketin herhangi bir yerinde yayınlanan bu gazetelere zaman zaman yazılar gönderir. Bir bakarsınız Burdur 'dan, Gaziantep'ten, bir bakarsınız Erzurum'dan, İzmir'den, derken sayıları artar gider. Dergimiz ile ilgili olarak yazılmış kısa tanıtımlar bizi mutlu etmektedir. Bunun için kalemine sağlık der, kendisine teşekkür ederiz. (Güncel Sanat Dergisi-Antalya, Sayı:14, Eylül-Ekim 2011)

Değerli dost, sayın İsa Kayacan; İki gazete gelmişti. Yine sonsuz teşekkürler, renkleriyle beraber. Size hayranım. Verimli, yılmayan sevilensiniz.

Ayrıca, İnternet yoluyla ilettiğiniz yazılar birer harika. Toplumsal bir yol sizin ki. Benim ki, romantik çerçeveye içine yakın mı, pek bildiğim yok!

Hiç tanımadığım, duymadığım isimleri görüyorum yazılarınızda.. Hemde resimli... Bunları nasıl topluyorsunuz, düşünsem bulamam... Her taktire layık olduğunuzu şimdi daha iyi anlıyorum.

Benim yazılarım sadece Sorgun'da yayına alınıyor. Öyle bir an geliyor, bırakıversem şunun yakasını diyorum... Belki bir gün.. Size sıhhatler, kendinize iyi bakın.. Sevgiler, saygılar... Acele yazdım, özür dilerim. *(Kemal Petricli, Köln - Almanya, 11 Kasım 2011)*

Kitap girişinde yazılı mektup: Azerbaycan'ın Başkenti Bakü'de Azerbaycan Devlet Üniversitesinde Başmuallim (Öğretim üyesi) olarak çalışan 1948 doğumlu Sona Çerkez hocanım, "Daş Olmak İstiyorum" adlı kitabının ilk sayfasına (Benim gibi eşine rahmete gönderdiği için) Aralık 2011'de şunları yazmış:

Çok değerli İsa Kayacan hocam!. Bu kitabı size imzalarken, gözyaşlarım Nisan yağmuruna döndü, sel olup aktı, aktı.. Dilimden bu mani süzüldü: Azizim yara sızlar/ Yürekte yara sızlar/ Yaralılar derdini/ Ne bilir yarasızlar…

Ah hocam, gerçekten Sona'nın derdini İsa, İsa'nın derdini Sona bilir. Sizin rahmetli eşiniz Sabahat hanım derdinizi, yazdığınız yazılardan, şiirlerden, Tamilla hocanın makalesinden okudum:

Azizim yeşil ördek/ Nicedir yaşın ördek/ Bir zaman çift gezerdik/ Nerde yoldaşın örnek?..

Değerli İsa hocam! Bu kitabı size gönderiyorum. İşiniz rast gelsin, yazan elleriniz yorulmasın. Hörmetle. (**Sona Çerkez.** Bakü- Azerbaycan, Aralık 2011)

Muhterem hocam, İsa Kayacan; Çok uzun bir süre geçmiş olsada sizi unutamadığımı itiraf etmemde bir sakınca görmüyorum.

Tesadüfen haber sitelerinde rastlayınca sanki dünyaları bana bahşettiler.

Bir anda yıllar öncesine gittim.İş ve İşçi Bulma Kurumundaki günlerimize.

O günlerdeki siyasi kaygılarımıza rağmen duruşunuzu,kişiliğinizi anlamaya çalışsamda gençliğin verdiği acemilikle çok iyi anlamadığımı şimdi daha iyi görebiliyorum.

Birkaç denememi çeşitli gazetelerde yayınlatmanızın mutluluğunu o zamandan beri yüreğimin bir köşesinde yaşatıyorum.

Değerli hocam, Yıllar sonra size tesadüfen ulaşabilenin mutluluğunu yaşamaktan büyük bir onur duyuyorum.

Daha detaylı ve daha uzun yazabilmek ve sizinle paylaşabilmek ümidiyle ellerinizden öpüyorum. Saygılarımla....*(**Atıf Cengiz,** İstanbul 14.01.2012)*

İsa abi. Sizin gibi değerli usta bir kalemden yazı almak mutluluk verici, yaznızı hattim olmayarak misafir kalem köşesine koydum. Sizin gibi usta kalemleri Akca Gazete sitesinde tüm okurlarla paylaşabilmek için ülkenin, bölgenin ve Burdur'u konu alan yazılarınızı izniniz olması halinde size ait bir köşe de seve seve yayınlayabilmenin mutluluğunu paylaşırım. Bu tür yazılarınızı inşallah size ait bir köşede beklerim. Eğer birde kendinize ait fotoyu atarsanız çok sevinirim. Saygılarımla. *(Halim Akca, Bucak, 15 Ocak 2012)*

Değerli dostumuz, kardeşim Prof.Dr. İsa Kayacan, merhaba. Durmadan üreten yüreğinizin sesini ve yankınızla coşan kalemleri hoşlukla alıyorum; teşekkür ederim. Sayenizde edebiyat, sanat ufkumu da genişletmiş oluyorum.

Sayın İsa Kayacan'ı tanımlamam gerekirse:

1) Durgun bir göl gibidir. Siz bir damla düşürseniz, su halka halka dalgalanır; giderek okyanusa varır. 2) Yardım elini hep açık tutar. 3) En büyük kusuru(!), zararsız insan oluşudur. Türk Dünyası'nın bu kültür-sanat çeşmesinden testisini dolduranlara ne mutlu... Esenlik dileklerimle. (*Nadir Şener Hatunoğlu,* Matematikçi-bilim uzmanı - Ankara, 17 Ocak 2012)

Candan Vefalı Dost Sayın Prof Dr. İsa Kayacan; "Sırası Geldikçe" köşe yazınızı aldım.

Beni sönmeyen ışık olarak göstermeniz karşısında vefalı olmanın örneğini de bu yaşımda öğrenmiş oldum.

Güneş doğudan doğar ama Türkiye Cumhuriyeti batıdan aldığı ışıkla bugünkü durumuna gelmiştir.

Anadolu'nun bir kırsal köyünde okuma olanağı bulan Salim Savcı'dan bugün söz ediliyorsa bunun bir öncüsü vardır. O da sizsiniz benim vefalı dostum İsa Bey!

Yerel basındaki öncülüğün batıdaki temsilcisi siz oldunuz. Size imrenmiş olabilirim. 1974'den itibaren Şebinkarahisar'da, daha sonra da (7) yerde köşe yazısı yazmam beni bugünkü duruma getirmiştir.

Birikimi olan bir kişi olarak okullarda öğrencilerin sordukları sorulara cevap veren bir eğitimci yazar yapıvermiştir.

Söylemek istediğim şudur: Bugün bir ışık isem; onu sönmeyen duruma yücelten sizsiniz. Şimdi bana; "hayatta kaç dostunuz?" oldu deseler, inanınız ilk kez sizin adınızı söylerim, Yaradanıma şükrederim.

Bilimsel açıdan kitabımı iki yer biner bastı. Üçüncü yer(2) bin basacak, hiçbirinden bir maddi yardım almadım, ama telif hakkınıda kendimde tuttum.

Yaşım (88)'den (89)'a girmek üzere, 64.kitabımda basımdadır. (Size göndereceğim) Sizi, boynunuza sarılarak kutlar bizim köyün deyimi ile sırtınızı okşarım (pıtıpıtı yaparım) Sevgi dolu vefalı dostum İsa Bey!

Sizi unutmayan **Salim Savcı**, (Osmancık,Çorum 25 Ocak 2012)

Sayın Hocam Prof.Dr.İsa Kayacan Bey; Sizin gibi pek değerli biri ile şimdiye kadar tanışmadığıma üzgünüm. Dün bir arkadaşımın ofisinde "Hayatım" isimli kalın bir kitabınızı gördüm. Az ve kısa incelemem sırasında, sizin 116 kitabınızın olduğunu okudum. Hayret ettim. Eve geldim. Hemen internete girdim. Bir derya ile karşılaştım.

13 yaşında ilk şiir yazmak, 18 yaşında ilk makale yazmak, 127 kitap yazmak, 41 000 makale yazmak, 3540 gazete ve dergi ile irtibatlı olmak, 215 plaket almak, ne büyük bir çalışmadır.

Eskiler bu duruma velüd derler. Şimdikiler "doğurgan", "üretken" diyorlar. 127 kitabı üst üste koysanız, her halde boyunuzu geçer. Kutlamamak, taktir etmemek, imrenmemek mümkün değil. Allah sizi gözden, nazardan korusun.

Ben de sizinle aynı yaştayım. Edebiyatçıyım, dilbilimciyim. Hayatım boyunca sürekli okudum, yazdım. Ancak üç kitap çıkarabildim.

1973 yılında "Bir Şehit Bir Gazi" isimli piyesim oynandı.1976 da" Millet Sektörü" isimli eserim yayınlandı.

1982 de "Genel Dilbilgisi ve Sesbilgisi" isimli kitabım yayınlandı. Nihayet 2010 yılında da "Yurtta Ve Yuvada Mutluluk" isimli kitabım yayınlandı.

Şimdi de "Kilisli Muallim Rıfat Bilge" isimli kitabı bitirdim.

Şimdi senaryo tekniği üzerinde çalışıyorum. Sizin senaryolarınız da olacak. "Topraksızlar" mı olacak, "Yolsuzlar" mı olacak, Onu tam olarak hatırlamıyorum. Bana senaryolarınızdan birer tane gönderebilirseniz, o dalda da çalışmama sebep olmuş olursunuz. Ben de kitaplarımdan size gönderirim.

İleride güzel günlerde görüşmek arzusuyla, uzun ve sağlıklı günler dileklerimle saygılar sunarım. Adresim: Mehmet Ak, Osmangazi Mahellesi, Abdülkadir Aksu Bulvarı, Platin Sitesi, B/Blok, Kat:1, No:3 Şehitkamil/Gaziantep Tel :5556730333 E-Mail:m27ak46@mynet.com

Saygıdeğer hocam, sayın İsa Kayacan; 20 Aralık 2011 tarihli "Burdur" Gazetesinde, 'Burdur'a Ankara Mektubu' köşenizde "Yağmur O" adlı kitabımı yorumlamışsınız. Gazeteyi göndermekle beni nasıl sevindirdiğinizi bilmenizi dilerim. Size çok teşekkür ederim.

Benim için çok değerli olan bu yazınızın, beşinci kitabımın 'Okuyucuların düşünceleri' bölümünde yer alması, tüm ailemi onurlandırcaktır.

Değerli hocam; Öz dayım M.Kemal Yılmaz, manevi dayım Salim Savcı ho-

camın ve onların değerli dostu siz Prof. Dr. İsa Kayacan hocamın aydınlık yolunda yürümeye çalışıyorum.

Işığınız ve desteğiniz için sonsuz teşekkürlerimle.. Aydın'dan selam, sevgi ve saygılarımla hocam *(Birsel Oğuz, Aydın, 30 Ocak 2012)*

İsa Kayacan'ın yaz sıcağı yüreği: Sen dağlarda açan bir gelincik, yanımda ağabeyimsin Kayacan. Öpülesi ellerin, sarılası boynun önünde ellerim tutsak, boynum büküktür Kayacan. Sana, seni anlatmaya gücüm yetmez. Bir elinde şiirlerin, diğerinde sevgin… Bakamam saçlarının kar beyaz örtüsüne. Bilirim yaz sıcağıdır yüreğin.

Bazen dağlarda kar oldun, yağmur oldun. Rüzgârlarla yarıştın ama bizi hep sevgiye alıştırdın. Değirmende ağarmadı ak saçların. Yalan yoktu yazdığın kitaplarda. Gülleri incitmeden hep verdin. Varından değil, yoğundan verdin.

Eğri zamanda, doğru insan, unutma sevgili İsa Kayacan; Devler bile küçüktür dağların yanında. "Gül ağacı budana budana büyür" şeklinde bir sözümüz var, bilirsin. Sen yaza yaza büyüyor, yükseklere tırmanmaya devam ediyorsun. Sevgilerimle, nice yıllara Kayacan... (*Aytekin Aydın*, Ankara)

Mektup; Değerli İsa Kayacan hocam; "Uzun bir acı" adlı romanımı tanıttığınız gazeteyi aldım. Yazarı olarak bendenizin böyle takdim edilmesi son derece önemlidir. Size sonsuz teşekkürlerimi sunarım. Keşke her araştırmacı, her edebiyatçı sizler gibi gayretli, sebatkâr, verimli olabilseydi, benliği aşabilseydi!.. Esenliğinizi diler, sevgi ve saygılarımı sunarım.(*İslâm Beytullah Erdi*, 16.03.2012-Ankara)

Yurdun sesi, gözü kulağı İsa Kayacan; Buram buram Anadolu kokan bir yazar, ozan. O'nun yazılarında, kitaplarında, şiirlerinde, Anadolu bozkırında sevdalar, hikâyeler, ağıtlar, güzellikler bulursunuz!..Yurdun sesi, gözü, kulağı gibidir adeta.

" İşte Hayatım" adlı kitabı, Teke yöresinin özgün yaşam koşullarını, yalın, doğrudan bir anlatımla sergiliyor. Sanki benim, senin yaşamımız var içinde.45 yılı geçen gazetecilik yaşamımda İsa Kayacan'la ilgili dolu dolu anılarım var. O hep bize geldi, yorulmadan usanmadan…

Çantasından çıkardığı bir metin, ya da bir şiir demeti ile… Çoğu zamanda Anadolu'dan bir armağanla çaldı kapımızı. Güler yüzü, içten davranışı, bizde her zaman, saygı ve sevgi uyandırdı kendisine karşı.

Onca kitap, onca emek .. Kocaman bir yüreğin eseri olsa gerek!.. Üstadın bir başarısından söz etmeden geçemeyeceğim: İsa ağabeyin doğduğu, Tefenni'nin Ece köyüne kazandırdığı kütüphane için verdiği fedakâr uğraşları şahit olmuş biri olarak, takdirlerimi sunuyorum. Kalıcı anımsanacak bu tür eserler bırakmak, onlarla hatırlanmak hoş seda olsa gerek!.. (***Ahmet Tekeş***, 23 Mart 2012 – Ankara)

Alaca dokumaları

ONYEDİNCİ BÖLÜM

BURDUR BASINI

İLK SAYISI 02 EYLÜL 1949 TARİHİNDE YAYINLANAN "YENİ BURDUR" GAZETESİ

Burdur basınıyla ilgili araştırmalarımız, bulabildiklerimizin, bize ulaşanların değerlendirmeleri sürüyor.

İlk sayısı 02 Eylül 1949 tarihlerinde dört normal boyutuyla, salı ve cuma günleri çıkan, siyasi ve memleket gazetesi olan "Yeni Burdur" Gazetesiyle ilgili, bu satırların yazarı İsa Kayacan'ın ilk baskısını 1989 yılında 234 sayfayla yayınladığı, "Burdur Hatırlamaları" adlı kitabının 65 nci sayfasında, genişletilmiş 2 nci baskısını Ocak 1991'de (Ankara'da) yayınladığı "Burdur Hatırlamaları" adlı kitabının 76 ncı sayfasında "Yeni Burdur" Gazetesinden sözedilmektedir. Buradaki bilgiler:

Yeni Burdur Gazetesi: 02.09.1949 tarihinde Eczacı Abdünnafi Onat'ın sahipliği, Dr.Mehmet Abdullah Çiftcıbaşı'nın Yazı İşleri Müdürlüğünde, haftada iki gün Salı ve Cuma günleri yayınlanmaya başlamıştır. 02.03.1950 tarihinde Gazetenin Sahipliği ve Yazı İşleri Müdürlüğü Dr.Hüseyin Otan tarafından deruhte edilmeye başlanmıştır.

YENİ BURDUR

Salı ve Cuma Günleri Çıkar Siyasî Memleket Gazetesi

30 AĞUSTOS
ZAFER BAYRAMINI KUTLADIK

Başbakan Şemsettin Günaltay tetkik gezisinde
Sivas, Şarkışla ve Yıldızeli'nde Konuşmalar Yaptı

25.09.1951 tarihinden itibaren Dr.Hüseyin Otan Yazı İşleri Müdürlüğünden ayrılarak, yerine Burdur merkezinde haftada bir Salı günleri yayınlanan "Fedai" Gazetesi Sahibi Osman Şan, "Yeni Burdur" Gazetesinin Yazı İşleri Müdürlüğüne getirilmiştir.

275.sayısı 17.10.1953 tarihi itibariyle çıkan Gazetenin Sahip ve Yazı İşleri Müdürlüğü, Matbaacı Ali Rıza Taraşlı tarafından devralınmıştır.

Yeni Burdur Gazetesi, 12.07.1954 tarihinden itibaren, Cuma günlerine ilave olarak Salı günleri de yayınlanmaya başlamıştır. (Başlangıç günlerinde var olan Salı günü yayını, anlaşılıyor ki, bir ara kaldırılmış) Sonra, 23.03.1955 tarih ve 385.sayısından itibaren, Sahip ve Mesul Müdürlüğü Niyazi Diker tarafından devralınmış, 15.04.1955 tarihinden itibaren günlük olarak yayınlanmaya başlamış, 26.08.1955 tarihinden itibaren Pazar günleri dışında hergün neşriyatına devam etmiş, "Yeni Burdur Basımevi Kolektif Şirketi"nin feshedilmesi üzerine 31.12.1955 tarihinde yayınına son vermiştir.

Nurhan Çiftcıbaşı'ndan Alınan ilk sayı

Yeni Burdur Gazetesinin 02 Eylül 1949 tarihli, normal 4 sayfalık, 'Salı ve Cuma günleri çıkar, siyasi memleket Gazetesi, fiatı (fiyatı) her yerde 5 kuruştur' notlu, Yıl: 1, Sayı: 1 kayıtlı "Yeni Burdur" Gazetesinin kimliği 3 ncü sayfada yer alıyor. Kimlikte: Sahibi: Abdünnafi Onat, Yazı İşlerini fiilen idare eden: Dr. Abdullah Çiftçibaşı, Yıllık abone: 400 kuruş, Altı aylık: 250 kuruş, idare Yeri: Cumhuriyet Alanı, Yeni Burdur Basımevinde özel daire. Telefon 36, bilgileri yeralıyor.

Yeni Burdur, sonradan (İ.Z.Öcal) kelimeleri yazılı, İbrahim Zeki Burdurlu imzalı "Çıkarken" başlıklı yukarıdan aşağıya tek sütun da verilen yazı. İlk cümleler: "Burdur'un basın hayatının genç tarihine çok yeni olarak katılan basımevimiz, açılışından bir ay sonra yeni gazetemizi de Türk basını içinde, hemşerilerimize, Türk yurduna hizmet için sunuyor/ Gazetemiz, sadece Türk basını alanında Türk Milli Birliğinin bir organı olarak memleketimize hizmet edecektir"..

Birinci sayfada, Hikmet Dizdaroğlu "Mânâ buhranı" başlıklı bir yazı, Eczacı, Etem Ruhi Yeşilyurt imzalı "Büyük üstad ve kıymetli meslektaşımız Eczacı Hüsnü Arsanı kaybettik" başlıklı bir hatırlatma yazısı, 2 nci sayfada Oğuz Kâzım Atok imzalı "30 Ağustos" başlıklı, "Burdur ve su" başlıklı İbrahim Zeki imzalı yazılar, 3 ncü sayfada "mahalli tiyatrolar "başlıklı Necmettin Ar imzalı yazı dikkat çekiyor.

Şehir haberleri bir sütunda ara başlıklarla verilirken, ayrıca Devlet Orman İşletmesi Burdur Müdürlüğünden, Burdur Ticaret ve Sanayi Odası Başkanlığından ilanların da yayınlandığı görülüyor. Haberlerden birinin başlığı: "Tefenni Ortaokulu bu yıl açılacak" şeklinde karşımıza çıkıyor. Bu haber: Tefenni ilçemizde bu yıl açılmasına Milli Eğitim Bakanlığınca karar verilen Tefenni Ortaokulu bu yıl açılacaktır. Tefenni de bulunan eski kışla binalarından biri tadil ve tamamlanarak okul binası haline getirilmiştir. Binanın bu hale getirilmesinde halkın yardımı fazla olmuştur. Yeni Ortaokula kavuşacak Tefenni ilçemizi kutlarız. *(İsa Kayacan, Burdur Gazetesi, 10 Aralık 2011)*

Burdur'da "Yenigün" Gazetesine yapılan saldırı

ilkellik ve olgunlaşamamadır.

ANKARA- *(Ece Ajans)*: Burdur Merkezde, günlük yayınlanan "Yenigün" gazetesine camlarının kırılması suretiyle yapılan saldırıyla ilgili bir açıklama yapan, gazeteci-yazar Prof. Dr. İsa Kayacan; Bu tür saldırıların yıllardır sürdüğünü, medya mensuplarının bunlara alışkın olduğunu kaydederek şunları söyledi:

"-Ülkemiz genelinde gazetecilik yapmak, gazete yayımlamak, hele küçük kentlerde tarafsız habercilik ilkelerini savunarak sürdürebilmek çok zordur. Unutmamak gerekir ki, gazetecilik çok ince bir çizgi üzerinde yürüyebilmek, dengeyi kurabilmek gibi özellikler taşır.

Gazetecilik mesleğinin ustalarından Muharrem Tuncel tarafından yıllardır başarılı bir yayıncılık ilkesiyle, Burdur Kamuoyunun karşısına çıkmakta olan "Yenigün" gazetesine yapılan saldırıyla, camlarının kırılması olayı toplumumuzun bazı fertlerinin halâ ilkellik ve olgunlaşamama özelliklerini taşımakta olduklarını gösermektedir.

Görüşler-düşünceler farklı olabilir. İyi niyet çerçevesinde karşılıklı görüşmeler yapılarak varsa sorunların çözümü için çaba ve gayret sarf edilebilir. İnsanlar birbirlerine karşı kırgınlık ve kızgınlık içinde olabilirler. Yüz yüze görüşerek, gerekiyorsa yazılı metilerle açıklamalar yaparak sorunların ortadan kaldırılması yoluna başvurulabilir. Bu gerçekler varken, artık çağımızda geçerliliğini kaybeden saldırılarla bir gazetenin basım yeri ve idarehanesinin camlarının kırılması tasvip görecek bir hareket ve davranış değildir.

Unutulmamalıdır ki; Anadolu Basını ve bu camianın şerefli mensupları, milli mücadelenin kazanılmasında önemli katkıları olan gazeteler ve gazeteciler topluluğudur.

Haberin Yayınlandığı Gazeteler: 1- *Burdur Gazetesi (14.12.2007), 2- Oğuzeli Gazetesi (Bucak-Burdur, 15.12.2007), 3- Hürfikir Gazetesi (Lüleburgaz, 15.12.2007)*

BURDUR GAZETELERİNDE SAYFA ARTIŞI

Burdur ilimiz bünyesindeki her gelişme beni yakından ilgilendiriyor. Hele bu gelişmeler, basın dünyasında oluyorsa, daha çok seviniyorum. Burdur ilimiz merkezinde günlük yayınlanan gazetelerimizden ikisi "Burdur" ve "Yenigün" adıyla okurlarının ve kamuuoyunun karşısına çıkıyorlar. Bunların sayfa sayıları 4'den 6'ya çıktı.

Burdur Gazetesi: 04 Nisan 1954 tarihinde kurulan bu gazetenin kurucusu (rahmetli): Mustafa Kemal Taraşlı. Sahibi: Adnan Taraşlı. Yazı İşleri Müdürü ve Genel Yayın Yönetmeni: Melih Lütfi Taraşlı. Burdur Temsilcisi: Mehmet

Ercan Taraşlı, Ankara Temsilcisi: Dr. İsa Kayacan, Muhabirler: Hasan Türkel, Kemal Taraşlı, Halûk Sağlam.

Burdur Gazetesi 01 Ağustos 2006 tarih ve 17 bin 520 nci sayısından itibaren altı sayfayla okurlarının karşısına çıkmaya başladı. Bu sayfa artırımı, Burdur gazetesinin genel görünümüyle, içeriğinde önemli zenginlik sağladı.

Yenigün Gazetesi: Bu gazetemizde Burdur merkezde günlük olarak okurlarının karşısına çıkıyor. 01 Eylül 1954 tarihinde yayın hayatına başlayan, Yenigün gazetesi de 01 Ağustos 2006 tarih ve 15 bin 868 nci sayısıyla altı sayfa olarak yayınlanmaya başladı. "Yenigün"ün kurucuları: Osman Şan ve Muharrem Tuncel. Sahibi: Muharrem Tuncel, Yazı İşleri Müdürü ve Genel Yayın Yönetmeni: Kürşat Tuncel, Kültür ve Sanat Danışmanı: Prof. Dr. İsa Kayacan, Muhabirler: E. Selcan Tuncel, Şadiye Ünal, Harun Sivrikaya.

"Yenigün" Gazetesinin de altı sayfa ile yayınlanması, 0.90 yüzölçümü görüntüsüyle, daha çok haber, daha çok makaleyle okuyucularıyla buluşması sağlanmış oldu. Burdur ve Yenigün gazetelerinin bu gelişme performansını kutluyor, sevgi ve saygılarımı sunuyorum efendim.

Burdur'un Sesi Arşivinden: Burdur isimli gazete, Burdur'un Sesi adıyla 04.04.1954 tarihinde yayın hayatına başlıyor. 13.01.1978 tarihinden itibaren gazetenin ismi "Burdur" olarak değiştiriliyor.

Burdur gazetesi, geçmişinden güç alarak, gazetenin o günkü sayılarından bazı haberleriyle, haber seçimleriyle geçmişin özlemini, bugünkü sayfalarına aktarıyor. Bu haber aktarımı gazetenin 3 ncü sayfasında verilmekte.

Ana başlık: Dünden bugüne Arşivimizden Burdur'un Sesi (Günlük, demokrat, siyasi memleket gazetesi).. O günkü haber başlıklarındaki kelimeler hece olarak bölünebiliyormuş, yani bölünüyormuş. O günün haber başlığı anlayışı bakımından da günümüze önemli mesajlar getiriliyor.

Böyle bir sayfa aktarımını, 1950'li yıllarının ilk sayfa görüntüsünü (film olarak) aynen, Konya'daki Yeni Meram gazetesi veriyor, "Geçmiş zaman olur

M. Kemal Taraşlı (solda), İsa Kayacan (sağda - 1985)

ki" başlığını kullanmaktalar. Yeni Meram'ın ilgili (eski yıllara ait) sayfaları, benim için konferanslarımda kullandığım, Anadolu Basını örnekleriydi. Şimdi bu örneklerin arasına Burdur gazetesinin bu sayfası da eklendi.

Burdur gazetesinin 3 ncü sayfadan verdiği "Burdurun Sesi" adıyla yayınlandığı günlere ait haber başlıklarından (tarihleriyle) birkaç örnek verelim efendim:

- Kıymetli Başvekilimiz Adnan Menderes Şeker Fabrikamızın açılış törenini şereflendirecekler (07 Ağustos 1955)
- Kemer yolu inşaatı tamamlanarak hizmete açıldı (09 Ağustos 1955)
- Askeriye Yetiştirme Yurdu üzerinde tedkikler (10 Ağustos 1955)

Bu alıntı haberleri yani 1955 yılının haberleri, hangi tarihli gazetedensayıdan alınmışsa, veriliş tarihi (2006 tabi) aynı güne rastlamalıdır. Yeni Meram böyle yapıyor... (Ağustos 2006)

Gazete Detay: Burdur Merkez'de haftalık olarak Metin Ercan'ın sahipliği, Abdurrahman Kızılkaya'nın Genel Yayın Yönetmenliği ve Yazı İşleri Müdürlüğünde, ilk sayısı 15.12.2009 tarihinde, 12 normal sayfa ile yayınlandı. Sayfa editörü Mehmet Ali Ünaldı. İlk sayıda yazarları arasında; Serkan Şimşek, M. Ali Ünaldı, Burhan Cahit Karakurt, Aydın Yılmaz yer aldı.

İhlas Gazetecilik A.Ş.'nin Antalya tesislerinde basıldı.

Adresi: Özgür Mah. Nalbant Sok. No:1 Burdur, olarak görüldü.

"Bizim Burdur" Gazetesi: Metin Ersoy'un sahipliği, Ali Girişim'in Yazı İşleri Müdürlüğünde 15 günde bir, sekiz büyük sayfayla yayınlandı.

İkinci sayısı 01 Ekim 2010 tarihinde okur karşısına çıkarılan, 1 ve 8 nci sayfaları renkli olan "Bizim Burdur" Gazetesi, Antalya'da Arslan Güneydoğu Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş.'de basıldı.

Burdur adresi: Özgür Mahallesi Nalbant Sok. No: 14; Tefenni adresi: Yokuş Mah. Antalya yolu 1. km, şeklinde kaydedildiği, Metin Ersoy'un her sayıda makalesinin yayınlandığı görüldü.

ÇAĞDAŞ BURDUR GAZETESİNİN RENKLİ TESİSLERİNİN AÇILIŞI

22 Aralık 2004 tarihinde kurulan, Celal Öztaş ve Yusuf Tortop sahipliğinde günlük yayınlanmaya devam eden "Çağdaş Burdur" Gazetesinin renkli baskı tesisleri, 28 Ekim 2010 tarihinde törenle hizmete açıldı.

29 Ekim 2010 tarihli 1797. sayısının ilk ve son sayfaları renkli olarak yayınlanan "Çağdaş Burdur" Gazetesinin imtiyaz sahibi: Celal Öztaş, Yazı İşleri Müdürü: Aysel Kara, Muhabirler: Halil İbrahim Kara, Onur Özkan, Mustafa Yıldız, Sayfa Editörü: Dilek Sancı, Hukuk Danışmanları: Av. Ömer Bütüner, Av. Ali Uz.

Çağdaş Burdur Gazetesinin 28 Ekim 2010 tarihindeki renkli baskı tesislerinin açılış törenine, Burdur Valisi Süleyman Tapsız, Belediye Başkanı Sebahattin Akaya, AK Parti Burdur Milletvekili Bayram Özçelik, Gazeteciler Cemiyeti Başkanı M.Ercan Taraşlı, Daire Müdürleri, Siyasi Parti temsilcileri, Sivil toplum örgütlerinin temsilcileri, gazeteciler, gazete okurları ve davetliler katıldı.

Çağdaş Burdur Gazetesinin baskı tesislerinin açılışı ve gazetenin renkli yayına geçmesi nedeni ile Karasenir Mahallesindeki, Karasenir caddesinde bulunan tesislerin açılış töreninde yapılan konuşmalardan:

1- Toplumsal gelişmelere duyarlı, sağlıklı değerlendirmelerde bulunabilecek bir kamuoyu ancak özgür ve sorumluğunun bilincinde bir basın aracılığıyla mümkün olabilir. Basınımızın kamu yararına her şeyin üstünde tutması, kişi haklarına önem vermesi, insan onurunu her şeyin üzerinde tutması gerçekten önemli… Burdur'daki gazetelerimizin ve baskı tesislerini açacak olduğumuz Çağdaş Burdur Gazetesinin de bu ilkelere bağlı kaldığına, bundan sonrada bağlı kalacağına inanıyorum (Süleyman Tapsız, Vali).

2- Çağdaş Burdur Gazetesinin renkli yayım hayatına geçişiyle Burdur'un Yerel Basınına yeni bir vizyon getirilecektir. Burdur'da gazete okuma alışkanlığını kazanamamış vatandaşlarımızın ulusal basından ziyade yereli de yakından takip edebilmesi anlamında yerel gazetelerimizin yayın yapacağına inanıyorum (Bayram Özçelik, Milletvekili).

3- Çağdaş Burdur'un sahiplerini kutluyorum. Yollarına devam eden yeni sahibini yeni yönetimiyle personeline başarılar dilerim. Cumhuriyetimizin ilan edilişinin 87.yıl dönümünde gazeteye renkli olarak basmaları da Burdur'umuz için büyük bir kazanç (Sebahattin Akkaya, Belediye Başkanı).

4- Cumhuriyetimizin ilan edilişinin 87'inci yıl dönümünde Çağdaş Burdur Gazetesinin renkli yayın hayatına geçmesinden dolayı onur duyuyorum. Bugüne kadar sürekli yayınlanan renkli bir gazete yoktu. Çağdaş Burdur Gazetesinin renkli yayınlanmasının devamını diliyorum. Bu girişim Burdur'a da faydalı olacaktır. (M.Ercan Taraşlı, Gazeteciler Cemiyeti Başkanı).

5- Bundan sonraki yayın döneminde okurlarımızın karşısına renkli olarak çıkacağız. Çağdaş Burdur Gazetesi olarak sessiz yığınların sesi, kimsesizlerin kimsesi olmaya devam edeceğiz. Kim Burdur için elini taşın altına koyuyorsa, kim Burdur için emek sarf ediyorsa mutlaka gazetemizde yer alacak. **(Celal Öztaş.** Çağdaş Burdur Gazetesi, İmtiyaz Sahibi)

1- İlimizde, tek renk olarak yayım hayatına 22 Aralık 2004 tarihinde başlayan Çağdaş Burdur Gazetesi, Türkiye Cumhuriyetinin ilan edilişinin 87'inci yıl dönümünde, bir ve sekizinci sayfaları renkli olarak yayım hayatına başladı. (Yenigün Gazetesi, 31.10.2010)

2- İlk renkli gazetenin baskısını Vali Tapsız yaptı. Çağdaş Burdur Gazetesi, renkli olarak okurlarıyla bulaşacak. (Oğuzeli Gazetesi, Bucak, 01 Kasım 2010.

* Çağdaş Burdur Gazetesi Cumhuriyet Bayramıyla renklendi Çağdaş Burdur artık, okuyucularının karşısına renkli yüzüyle çıkacak (Burdurlu'nun Sesi Gazetesi 30 Ekim 2010)

* 2004 yılında yayın hayatına başlayan Burdur'un yerel gazetelerinden Çağdaş Burdur Gazetesi renklendi. (Ses-15 Gazetesi, Bucak, 31.10.2010)

* Yayım hayatına 22 Aralık 2004 tarihinde başlayan Çağdaş Burdur gazetesi Cumhuriyetimizn ilan edilişinin 87. yıldönümünde görkemli bir açılışla renkli yayım hayatına başladı. (Gündem Gazetesi Bucak, 05.11.2010)

TEŞEKKÜR: Gazetemiz sizlerden aldığı güç ve güvenle kendisini yenilemeye devam ederek, 28 Ekim 2010 tarihinde baskı tesislerimizin açılışı ve gazetemizin renkli yayıma geçme startını vermiş oldu.

Çağdaş Burdur Gazetesi olarak şehrimizde; ilk defa günlük bir gazetenin renkli çıkmasının bize nasip olması, bize ayrı bir gurur vermiştir. Bu gururu sizlerle beraber yaşamaktan ayrı bir sevinç yaşadık. Bu gazete sizlerin desteği ile bu günlere gelmiştir. Sizlerin desteği ile de daha ileri gideğinden eminiz. (*Celal Öztaş - Yusuf Tortop,* Çağdaş Burdur Gazetesi, 03 Kasım 2010)

Çağdaş Burdur'da çifte bayram: Burdur'da ilk kez çift renkli baskı makinasının bulunduğu tesislerimizin açılışı 28 Ekim 2010 Perşembe günü düzenlenen törenle yapıldı.

Daha önce birkaç kez renkli yayım yaparak Burdur'da ilk'lerin altına imzasını atmayı başaran gazetemiz gazetemiz bir ilk'e daha imzasını atmanın mutluluğunu yaşadı. *(Halil İbrahim Kara,* Çağdaş Burdur Gazetesi, 03 Kasım 2010)

BURDUR SUNA UZAL İLKÖĞRETİM OKULU GAZETESİNİN 2. SAYISINDA 6.SINIF ÖĞRENCİLERİ VAR

Burdur ilimiz merkezinde faaliyet gösteren Suna Uzal İlköğretim Okulu'nun 6. sınıf öğrencilerinin şiir ve denemelerinin bir araya getirildiği, normal-büyük boy dört sayfalık Suna Uzal İlköğretim Okulu yönetimince yayınlanan Okul Gazetesinin 2 nci sayısı bana ulaştı. Okul Müdürü Ahmet Ali Küçük sunuşunun-başyazısının bir yerinde; "Eğitimde amaç; kendini bilen, kendine güvenen, ne istediğini, ne yaptığını bilen, disiplin ve sorumluluk sahibi bireyler yetiştirmektedir" diyor ve hatırlatmada bulunuyor.

Suna Uzal İlköğretim Okulu'nun 6 ncı sınıf öğrencilerinin A,B,D,C sınıfları öğrencilerinin fotoğrafları, şiir ve mini denemeleri bunların altına imza atan öğrencilerimiz: Şiirlerin imza sahipleri: Ayşenur Bilgiç, Gülsema Salman, Hilal Taşel, Nilay Acar, Onurcan Dinçer, Salih Bağ, Şeyma Korkmaz, Meltem İrem Ünal, Hamza Kırboğa Zinet Yaren Candan, Esra Aktaş, Seval Gül Beçinli, Duygu Ay, Ekrem Yıldırım, Gülsüm Gamze Pektaş

Denemelerin imza sahipleri: Durmuş Dinler, Melike Tekin, Şeyma Nur Davaz, Hatice Gümüşay, Selime Kandabaş, Zehranur Eryılmaz, Elif Aynur, Figen Çetiner, Seher Zeynep Özcan, Şefika Baranlı, Berat İnci, Reyyan Kaplan, Zişan Kaplan, Bilge Durmazer.

Öğrencileriyle görüşme, sohbet etme fırsatı bulduğum Suna Uzal İlköğretim Okulu, yöneticileri ve çalışanlarıyla, bir "kültür deposu" oluşturmuşlar. Düşünün bir kere, sadece 6 ncı sınıf öğrencilerinin şiir ve mini denemeleri, büyük boy bir gazetenin dört sayfasının tamamını doldurmuş. Maşallah. Yarın bu mini isimlerin, imzaların arasından belki ülkemizin önde gelen şair ve yazarları çıkacak, sanat ve edebiyatımıza hizmet edeceklerdir

Yazılarıyla, gazete sayfa ve sütunlarından seslenen; Okul Müdürü: Ahmet Ali Küçük başta olmak üzere; Öğretmenler, Orhan Altın, Gülnihal Sarıdaş, Hakan Aktürk, Şengül Kurnaz, İsmail Özgül, Barış Özer hocalarımızı kutluyorum efendim.

Yazının İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: 1- Belde Gazetesi (Ankara, 06.03.2011) 2- Kent Gazetesi (Kilis, 19.03.2011) 3- Zümrüt Rize Gazetesi (14.03.2011) 4- Anayurt Gazetesi (Ankara, 21.04.2011)

Pusula Dergisi: Bucak Atatürk İlköğretim Okulu'nun Eğitim Kültür ve Sanat Dergisi olarak 2. sayısı 72 sayfayla Mayıs 2012'de yayınlandı.

'BURDUR GÜNEŞİ' YENİDEN DOĞDU

Burdur ilimiz merkez ve ilçelerinde gazete ve dergi yayımıyla ilgili hareketlerin izlenip sayfalara aktarılması gerektiği gerçeğinden hareketle, bu alandaki gelişme ve duraklamalar beni hep ilgilendirmiştir.

Burdur merkezde Hüseyin Kayacan tarafından 24.04.2003 tarihinde haftalık olarak yayınlanmaya başlayan ve 22.05.2004 tarihinde 27 nci sayısı yayınlanan "Burdur Güneşi" adlı gazetenin yayımı durdurulduktan sonra, bu gazetenin yayımı hakkındaki bilgilerimiz dondurulmuştu.

Hüseyin Kayacan, bu satırların yazarı İsa Kayacan'ın yeğeni... Burdur'da, radyo, televizyon yayınlarını başlatan, Burdurlu'nun Sesi ve Burdur Güneşi adlı gazetelerin kurucusu, Kayacan Elkotronik bilgisayar kuruluşunun sahibi, kendi ölçeğinde bazı alanlarda "mucit" olarak bilinen, yazı araştırma ve şiirleriyle bizimle selamlaşan bir düşünce adamı, kalem sahibi. Burdur Güneşi Gazetesini tüm haklarıyla Gazeteci Hasan Türkel'e 1,5 porsiyon Burdur Şiş karşılığında devretmiş.

Bu gazetenin, Burdur Güneşi'nin 45 nci sayısı 28 Nisan 2011 tarihinde, 46 ncı sayısı 06 Mayıs 2011 tarihinde 8 büyük sayfayla haftalık yayın periyoduyla okurlarının karşısına çıktı, çıkarıldı.

Haftalık siyasi süreli yerel yayın açıklamasının bulunduğu gazete kimliğinde yeralan isimlere bakıyoruz: Kurucusu: Hüseyin Kayacan, Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Hasan Türkel, Hukuk Danışmanı: Av. Barış Bulut. İrtibat adresi: 0535 9454443, Dostlar 2.sitesi, C-Blok Daire 1, Bahçelievler- Burdur.

Burdur Güneşi Gazetesinin, İhlas Gazetecilik A.Ş. Serik Cad. No:38 Antalya, adresinde basıldığını görüyoruz. 45 ve 46 ncı sayılarda siyasi haber ve görüntüler, dikkat çekiyor. Hasan Türkel'in "Nerede kalmıştık?" sorusuyla birlikte sütunlara aktardıkları önemlilik içinde karşımıza çıkıyor. 45 nci sayısının "Şehirde Gündem"i konukları (ayrı ayrı) Harun Bilgiç, Sebahattin Akkaya. Sorular, verilen cevaplar var uzun uzun, sayfalar dolusu yer tutan. "Çınaraltı sohbetleri"nin ilki, gazetenin kurucusu Hüseyin Kayacan'la yapılmış.

Hasan Türkel, "Nerede kalmıştık" sorusunun altında, sütunda; "Burdur Güneşi gazetesi adına yakışır bir şekilde sıcakkanlı, güleç yüzlü ve samimi olacaktır. Burdur Güneşi'nde ısınacaksınız. Burdur Güneşi'nde kendinizi bulacaksınız. Burdur Güneşi'nde yalana, riyaya, dalkavukluğa, yandaşlığa yer olmayacak" diyor. Ayrıca, Burdur Güneşi'nde asık suratlı bir gazetecilik anlayışına yer verilmeyeceği, sertlikten ve gerilimden fayda uman bir üslup ve dilin asla yer almayacağı teminatı veriliyor.

Burdur Güneşi Gazetesinin 46 ncı sayısında da Hasan Türkel, "Nerede kalmıştık?" diye sorarken, cevaplarını sütununda yer verirken, "Çınaraltı sohbetleri"nin ikincisine yer veriliyor.

Bu ikinci sohbet, Hasan Türkel, Hüseyin Kayacan ikilisince, 20.Dönem Burdur Milletvekili ve ADD Burdur Şubesi Başkanı Kâzım Üstüner'le yapılmış. Yine 46 ncı sayıda "Şehirde Gündem"in konukları var ayrı ayrı. Bunlar: Görkem Demer, Hasan ve Orhan Şengezer..

Burdur Güneşi'nin yeniden doğuşunu kutluyor, sevgi ve saygılarımı sunuyorum efendim.

Yazının İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: 1- Burdur Gazetesi (23.05.2011) 2-Anayurt Gazetesi (Ankara, 01.06.2011) 3- Ses-15 Gazetesi (Bucak, 21.05.2011) 4- Yenigün Gazetesi (Burdur 29.05.2011)

BURDUR GAZETECİLER CEMİYETİNCE DÜZENLENEN "İSA KAYACAN GAZETECİLİK BAŞARI ÖDÜLLERİ" GENÇ GAZETECİLERE VERİLDİ.

BURDUR: (Ece Ajans- 24.07.2011) 2 - Burdur Gazeteciler Cemiyetinin M.Ercan Taraşlı Başkanlığındaki Yusuf Tortop, Nuri Yıldırım, Niyazi Manış, Abdurrahman Kızılkaya ve Hüseyin Dilek'ten oluşan Yönetim Kurulu kararıyla bu yıl uygulamaya konulan, "İsa Kayacan Gazetecilik Başarı Ödülleri"nin

ilki, 24 Temmuz 2011 tarihinde Burdur İstasyon çay bahçesinde verilen akşam yemeğiyle genç gazetecilere verildi.

Filiz Eryılmaz'ın sunuculuğunu yaptığı programa; Burdur Vali Vekili Macit Dalkılıç, Vali Yardımcısı Halil Karbuz, Belediye Başkanı Sebahattin Akkaya, Burdur Milletvekilleri Bayram Özçelik ve Ramazan Kerim Özkan, Burdur Cumhuriyet Başsavcısı Ali Nevzat Açıksöz, Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Mustafa Saatcı, Sanayi ve Ticaret İl Müdürü Davut Arslan, İl Özel İdare Genel Sekreteri Zuhal Arslan, Garnizon Komutan Vekili Jan.Bin. Uğur Esentur, Burdur Ticaret ve Sanayi Odası Başkanı Yusuf Keyik, Burdur Ticaret Borsası Başkanı Baki Varol ile Gazeteci- Yazar Prof. Dr. İsa Kayacan, gazeteciler ve aileleri katıldı.

Programın açılış konuşmasını yapan Burdur Gazeteciler Cemiyeti Başkanı M. Ercan Taraşlı, ülkemizde 24 Temmuz Basın Bayramının 103 yıl önce basında sansürün kaldırılmasıyla kutlanmaya başlandığını hatırlatarak, "Burdur'un yetiştirdiği, duayen gazeteci ağabeyimiz İsa Kayacan adına, ödül koymayı kararlaştırdık. Bunun ilkini bu yıl uygulamaya koyduk" dedi.

Gazeteci- Yazar İsa Kayacan'da yaptığı konuşmada; Burdur basınının Anadolu Basını içinde önemli bir yere sahip olduğunu anlattı.

Basının anlamlı bayramı...

24 Temmuz basında sansürün kaldırılışı nedeniyle kutlanmaya başlanan basın bayramı nedeniyle Burdur Gazeteciler Cemiyeti Başkanı M. Ercan Taraşlı bir açıklama yaptı. Tüm basın mensuplarının Basın Bayramını kutlayan Taraşlı, basının özveri isteyen bir meslek olduğuna dikkat çekti.

3'te

ÇAĞDAŞ

İŞ ADAMI MEHMET ÇAN

(Burdur; 24 Temmuz 2011)

Belediye Başkanı Sebahattin Akkaya, Milletvekilleri Bayram Özçelik, Ramazan Kerim Özkan, Vali Vekili Macit Dalkılıç birer konuşma yaparak, basının ve gazetecilerin önemini belirttiler.

Milletvekili Bayram Özçelik; "Yazılarında Burdur'dan, Burdurludan binlerce kez söz eden, kendisi ile gurur duyduğumuz ağabeyimiz için 'İsa Kayacan Gazetecilik Başarı Ödülleri' konulması, dağıtılması beni son derece sevindirdi. O, hak ettiklerini hep geç elde etmiştir. Gazeteciler Cemiyeti Yönetimini kutluyorum" derken,

Belediye Başkanı Sebahattin Akaya yaptığı konuşmada; "Sayın İsa Kayacan Üstadımızın kalbi hep Burdur'da atar ve Burdur da bir şey varsa İsa Kayacan da buradadır. Bu gün O'nun adına bu ödüllerin verilmesi de, gerçekten güzel bir şey. Gazeteciler Cemiyeti Yönetimine çok teşekkür ediyorum" diyerek duyduğu memnuniyeti belirtti.

"İsa Kayacan Gazetecilik Başarı Ödüllü" alan, gazetecilerin,

kuruluşları itibariyle sıralaması şöyle:

1- Serkan Şimşek (Burdur FM), 2- Şadiye Ünal (Yenigün Gazetesi), Duray Çitekçi (Bucak- Ses- 15 Gazetesi), 3- Hüseyin Yetkin (Kanal -15 TV), 4- Hatice Güner (Bucak FM), 5- Onur Özkan (Çağdaş Burdur Gazetesi), 6- Haluk Sağlam (Burdur Gazetesi), 7- Abdurrahman Kızılkaya (Detay Gazetesi), 8- Hasan Ali Batı (Tefenni'nin Sesi Gazetesi), 9- Mustafa Nanecioğlu (Bucak Gündem Gazetesi), 10- Esma Ünal (Bucak- Oğuzeli Gazetesi), 11- Mehmet Tutum (Bucak-Hedef Gazetesi) 12- Halim Akça (Bucak- Akca Gazetesi) 13- Dilek Bakırkaynak (Burdurlu'nun Sesi Gazetesi) 14- Metin Ersoy (Bizim Burdur Gazetesi).

Burdur Gazeteciler Cemiyetince, Milletvekilleri Bayram Özçelik (AKP), Ramazan Kerim Özkan (CHP) 3 dönem üst üstte milletvekili seçilmeleri nedeniyle, plaketle ödüllendirildiler.

225.Plaket: Sayın Prof. Dr. İsa Kayacan; 24 Temmuz 2011 Basın Bayramı anısına (Yönetim kurulu adına, M.Ercan Taraşlı, Gazeteciler Cemiyeti Başkanı- Burdur, 24.07.2011)

Haberin İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: 1- Burdur Gazetesi (08.08.2011) 2- Zümrüt Rize Gazetesi (08.08.2011) 3- Pınar Gazetesi (Gölhisar, (10.08.2011) 4- Ses-15 Gazetesi (Bucak, 13.08.2011) 5- Anayurt Gazetesi (Ankara, 18.08.2011)

BURDUR BASINI

"Burdur Basını" olarak yaptığımız genel değerlendirme içerisinde, Burdur'da yayınlanan gazetelerin kimlik bilgileri:

Burdur Gazetesi: Burdur merkezde günlük 8 normal sayfayla yayınlanan Burdur Gazetesinin kuruluş tarihi: 04 Nisan 1954. Kurucusu: Mustafa Kemal Taraşlı, İmtiyaz Sahibi: Adnan Taraşlı, Yazı İşleri Müdürü ve Genel Yayın Yönetmeni: Kemal Taraşlı, Burdur temsilcisi: Mehmet Ercan Taraşlı, Ankara

Temsilcisi: Prof. Dr. İsa Kayacan, Haber Sorumlusu: Hasan Türkel, Muhabirler: Hacer Zeren, Haluk Sağlam, Mehmet Taraşlı. Sayfa Editörü: Nevin M.Taraşlı. Gazete kimlik bilgilerinin tespit tarihi: 12 Aralık 2011.

1. Gazete Detay (Merkez)
2. Bizim Burdur Gazetesi (Merkez)
3. Ses-15 Gazetesi (Bucak)
4. Hedef Gazetesi (Bucak)
5. Akca Gazetesi (Bucak)
6. Gölhisar Gündem Gazetesi

Yenigün Gazetesi: Burdur merkezde günlük 8 normal sayfayla yayınlanan Yenigün Gazetesinin kuruluş tarihi:01 Eylül 1954, Kurucuları: Osman Şan, Muharrem Tuncel. Sahibi: Muharrem Tuncel, Yazı İşleri Müdürü ve Genel Yayın Yönetmeni: Kürşat Tuncel, Sayfa Editörü:Sadiye Ünal, Muhabirler: E.Selcan Tuncel, Harun Sivrikaya, Ali Kapan. Gazete kimlik bilgilerinin tespiti tarihi: 11 Aralık 2011

Çağdaş Burdur Gazetesi: Burdur merkezde günlük, 4 sayfası renkli yayınlanan 12 büyük boy sayfalı Çağdaş Burdur Gazetesinin kuruluş tarihi: 22 Aralık 2004, İmtiyaz Sahibi: Celal Öztaş, Genel Yayın Yönetmeni: Yusuf Tortop, Yazı İşleri Müdürü Aysel Kara, Muhabirler: Halil İbrahim Kara, Filiz Eryılmaz, Özer Özgün, Sayfa Editörü: Onur Özkan, Hukuk Danışmanları: Av. Ömer Bütüner, Av.Ali Uz. Gazete kimlik bilgilerinin tespit tarihi: 12 Aralık 2011

Burdurlu'nun Sesi Gazetesi: Burdur merkezde 6 büyük sayfayla günlük yayınlanan Burdurlu'nun Sesi Gazetesinin kuruluş tarihi: 05 Ağustos 1994, Sahibi: Mehmet Manış, Yazı İşleri Müdürü: Niyazi Manış, Muhabirler: Dilek Bakırkaynak, Turgay Dinler, Nurten Manış, Sayfa Editörü: Mehmet Ali Ünaldı. Gazetenin kimlik bilgilerinin tespit tarihi: 26 Aralık 2011

Gazete Detay: Burdur Merkezde 16 normal sayfayla haftalık yayınlanan Gazete Detay'ın, imtiyaz Sahibi: Metin Ercan, Genel Yayın Yönetmeni ve Yazı işleri Müdürü: Abdurrahman Kızılkaya, Görel Yönetmen: Hatice Demirol, Muhabir: Ramazan Ercan. 94 ncü sayısındaki Gazete kimlik bilgilerinin tespit tarihi: 11 Ekim 2011.

Ses- 15 Gazetesi: Bucak ilçesinde 8 normal sayfayla günlük yayınlanan Ses-15 Gazetesinin kuruluş tarihi: 23 Kasım 1999, Sahibi: Bucak Radyo TV AŞ.Yazı İşleri Müdürü: Duray Çitekçi, Sayfa Editörü: Fatma Aktaş, Muhabirler: Hüseyin Dilek, Mehmet Gökdoğan, Hatice Güner, Burdur temsilcisi: Nuri Yıldırım. Gazete kimlik bilgilerinin tespit tarihi: 17 Aralık 2011.

Oğuzeli Gazetesi: Bucak ilçemiz merkezinde 6 normal sayfayla günlük yayınlanan Oğuzeli Gazetesinin, kurucuları: Mustafa Tulum- Ayşe Tulum, kuruluş tarihi: 11.12.1997.İmtiyaz sahibi: Mustafa Tulum, Yazı İşleri Müdürü ve Genel Yayın Yönetmeni: Havva Üner, Ankara Temsilcisi: Prof. Dr. İsa Kayacan, Hukuk Müşaviri: Av. Abdullah Özel, Sayfa Editörü: Esma Ünal, Muhabir: Mehmet Ali Özen, Fahri Muhabir: Fatma Savlı, Gazete kimlik bilgilerinin tespit tarihi: 06 Aralık 2011.

Hedef Gazetesi: Bucak ilçesinde 6 normal sayfayla günlük yayınlanan Hedef Gazetesinin, kurucusu: Mustafa Tutum. Sahibi: Salih Tutum, Yazı İşleri Müdürü ve Genel Yayın Yönetmeni: Mehmet Tutum, Sayfa Editörü: Mehmet Cansu, Muhabir: Mustafa Tutum .17.yayın yılı içindeki Gazetenin kimlik bilgilerinin tespit tarihi: 05 Ocak 2012.

Akca Gazetesi: Bucak ilçesinde 6 normal sayfayla haftalık yayınlanan Akca Gazetesinin kuruluş tarihi: 17 Şubat 2010, İmtiyaz Sahibi, Sorumlu Yazı İşleri

Müdürü: Halim Akca, Muhabir: Mevlüt Akca, Hukuk Sorumlusu: Av.Abdullah Özel. Gazetenin kimlik bilgilerinin tespit tarihi: 09 Eylül 2011.

Gündem Gazetesi: Bucak ilçesinde 6 normal sayfayla haftalık yayınlanan Gündem Gazetesinin 10.yayın yılı içindeki Sahibi: İbrahim Nanecioğlu, Genel Yayın Yönetmeni:Mustafa N.Nanecioğlu, Hukuk Sorumluları: Av.Süleyman Uysal, Av.Abdullah Özel, Av.A.Ahmet Dursun, Göller Bölgesi Burdur Sorumlusu: Durmuş Öcal. Gazete kimlik bilgilerinin tespit tarihi: 15 Aralık 2011.

Tefenni'nin Sesi Gazetesi: Tefenni ilçesinde 6 normal sayfayla haftalık yayınlanan Tefenni'nin Sesi Gazetesinin kuruluş tarihi: 31 Ekim 1975, Kurucuları: Yunus Serttaş, Nuriye Serttaş, Sahibi: Özgür Batı, Yazı İşleri Müdürü: Esma Serttaş Ayaz, Sayfa Editörü: Önder Uysal, Muhabir: Ali İhsan Okunakol. Gazetenin kimlik bilgilerinin tespit tarihi: 04 Ocak 2012.

Pınar Gazetesi: Gölhisar İlçesinde 8 normal sayfayla haftalık yayınlanan Pınar Gazetesinin kuruluş tarihi: 10 Mart 2000, Sahibi: Faruk Dumlupınar, Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Duygu Dumlupınar, Hukuk Danışmanı: Av.Zeki Aksoy, Muhabir: Nursel Kanyücel, Sayfa Editörü: Serdar Ertilav. Gazete kimlik bilgilerinin tespit tarihi: 07 Aralık 2011.

Gölhisar Gündem Gazetesi: Haftalık 12 normal sayfayla yayınlanan Gazetenin kurucusu: İbrahim Nanecioğlu, Kuruluş tarihi: 05 Şubat 2006, İmtiyaz sahibi: Bülent Okunakol, Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: İbrahim Erbay, Hukuk Sorumluları: Av.Mustafa Demirörs, Av.Yusuf Kemal Öztürk, Sayfa editörü: Aylin Kılınç, Muhabir: Rıza Şenol, Matbaa ustası: Recep Özcan, Antalya temsilcisi: İsmail Yağcı, Çavdır temsilcisi: Osman Oral, Dirmil temsilcisi: Muzaffer Şimşek. Gölhisar Gündem Gazetesinin kimlik bilgilerinin tespit tarihi: 09 Aralık 2011

AA Muhabirinden bir hatırlama:

ÖRNEK BASIN MÜŞAVİRİ: İSA KAYACAN

Kuruluşlarda Basın Müşaviri, Basın Danışmanı olarak çalışmak, aranılır bir isim olmak, yıllar sonra övgüyle bahsedilmek önemlidir.

Bu satırların yazarı İsa Kayacan 18 Kasım 1979 tarihinde, Orman Bakanlığında Basın Müşaviri olarak göreve başladı. Medya kuruluşları ve çalışanları arasında "ayırım yapmama" ilkesini, görev anlayışı olarak kabul etti.

16 Aralık 2011 tarihinde, Merkezi Ankara'da bulunan Gazeteciler Cemiyetine yeni alınan üyeler onuruna düzenlenen kokteylde bir 'olay' gerçekleşti. İsa Kayacan anlatıyor:

Gazeteciler Cemiyetinin kokteyli devam ederken, orta yaşlı bir bayan yanıma gelerek;

- Merhaba, beni tanıdınız mı? dedi ve elimi öptü. Sima yabancı değildi,

-Tam çıkaramadım, yüzünüz yabancı değil ama, kusura bakmayın, deyince,

- Ben Ayşegül, 1980 yılının Anadolu Ajansı Muhabiri Ayşegül, deyince, üzüntüyle;

- Haa, tanıdım, doğru, doğru diye konuşunca, Ayşegül hanım, AA'dan emekliye ayrıldığını söyleyerek (yanımda çokca dostum vardı) konuşmaya devam etti;

-"Sizin gazetecilere karşı yakınlık ve titizlik gösterdiğiniz başkalarına göre çok farklı bir yaklaşımınız vardı. Orman Bakanlığına ne zaman haber için gelsem, boş dönmezdim. Sayın Bakanla görüştürürdünüz, yada sorularımı bırakır cevaplarını kısa zamanda alırdım.

Çay- kahveniz boldu. Yemek saatiyse yemek yedirmeden göndermezdiniz. Üstelik makam aracınızla gönderir, hep yardımcı olurdunuz.

Sonraki yıllarda sizin gibi Basın Müşaviri aradık, ama bulamadık. Basın Müşavirlerinin hemen hemen tamamı bürokrasi içinde kaybolup gidenlerdi.

Gittiğim her yerde, konuştuğum gazeteci arkadaşlarımla hep sizden sözettim, örnek gösterdim.

Hatırlarsınız, 1980 yılı Mayıs ayında Ankara'da *"Bakanlıklararası en çalışkan ve Başarılı Basın Müşaviri"* seçildiniz, ödüllendirildiniz. Sizinle ilgili propagandayı yürütenlerden biri bendim. Bir yerde *Guinness Rekorlar Kitabı* için, başvuru hazırlığında olduğunuzu öğrendim. Siz Basın Müşavirliği örnekliğinizle de bu kitaba girmelisiniz" deyince gururlandım, sevindim, mutlu oldum.

Kokteyle katılan yanımızdaki arkadaşlarım, dostlarım, yıllar önceki çalışmalarımın olumlu izlenimlerle anlatılması karşısında; "Kayacan işte budur" benzeri iltifatlarda bulundular. Sevindim, gururlandım. Ayşegül hanıma, beni örnek Basın Müşaviri gördüğü, gösterdiği için, tekrar tekrar teşekkür ettim.

Sonraki yıllarda Basın Müşavirleriyle ilgili konferans ve bilgilendirme toplantılarında hareket noktası yaptığım, "Basın Müşaviri, gazetecilerin yanında yeralmalıdır" görüşümün doğruluğunu, vazgeçilmez bir ilke olarak savunup geldim, örnek gösterip durdum.

Zamanın Orman Bakanı Sayın Hasan Ekinci'nin, benim için hazırlanan, 50.yıl kutlama belgeselimdeki;

-"İsa, yaygın basınla Anadolu Basınını iyi tanıyordu. Orman Bakanlığı protokolde son sıralarda olmasına rağmen, Orman Bakanlığı kısa zamanda medyada, ilk sıralara yükseldi. Toplum yakından tanıdı. Bunda İsa'nın rolü ve emeği büyüktür. O, kısa zamanda bir Ormancı oldu" deyişiyle, o günün AA Muhabiri Ayşegül hanımın İsa Kayacanla ilgili görüşleri birbiriyle örtüşüyor, benzerlik gösteriyorlardı.

M. ERCAN TARAŞLI:
GAZETECİLİK, ÇAĞIN EN DİNAMİK MESLEKLERİNDEN BİRİ

Gazeteciler Cemiyeti Başkanı M. Ercan Taraşlı, yayınladığı mesajla, 10 Ocak Çalışan Gazeteciler Gününü kutladı; Taraşlı yaptığı açıklamada; "Gazetecilik, çok zor ve fedakârlık isteyen çağın en dinamik mesleklerinden biridir ve insanlara haber ve bilgi akışı sağlamak gibi çok yönlü bir misyonu içermektedir. Günümüz şartlarında gazeteci olmak, yalnızca 'haber veren kişi' olmak değildir. Gazeteci, toplumda örnek ve tarafsız olmalı" dedi. *(Burdur Gazetesi, 10 Ocak 2012)*

BURDUR GAZETECİLER CEMİYETİ BAŞKANI
MEHMET ERCAN TARAŞLI'YI TANIYALIM

Merkezi Burdur'da bulunan, Gazeteciler Cemiyeti Başkanı Mehmet Ercan Taraşlı'yı tanımak için, önce Ağustos 2005'de yayınladığım "Burdur'un Saz ve Söz Ustaları" adlı kitabımın 100.sayfasındaki M.Ercan Taraşlı biyografisine, sonra, Burdur Gazetesinin 17 Haziran 2011 tarih ve 19 bin 016 ncı sayısının sekizinci sayfadaki "Bir portre"ye bakalım:

M.Ercan Taraşlı'nın 1951 yılında Burdur'da doğduğunu, ilk orta ve lise öğrenimini bu kentte tamamladığını biliyoruz. Lise yıllarında edebiyata, özelliklede şiire ilgi duyan M.Ercan Taraşlı'nın bu yıllarda denemeleri yayınlanmaya başladı.

Üç yıl Ankara'da özel Eczacılık Yüksekokulu'nda okuduktan sonra askere giden M.Ercan Taraşlı, 1974 yılında başladığı gazetecilik mesleğini aralıksız sürdürdü (sürdürüyor). Sürekli basın kartı sahibi olan M.Ercan Taraşlı 18 yıldır Burdur Gazeteciler Cemiyeti'nin Başkanlığını yürütüyor.

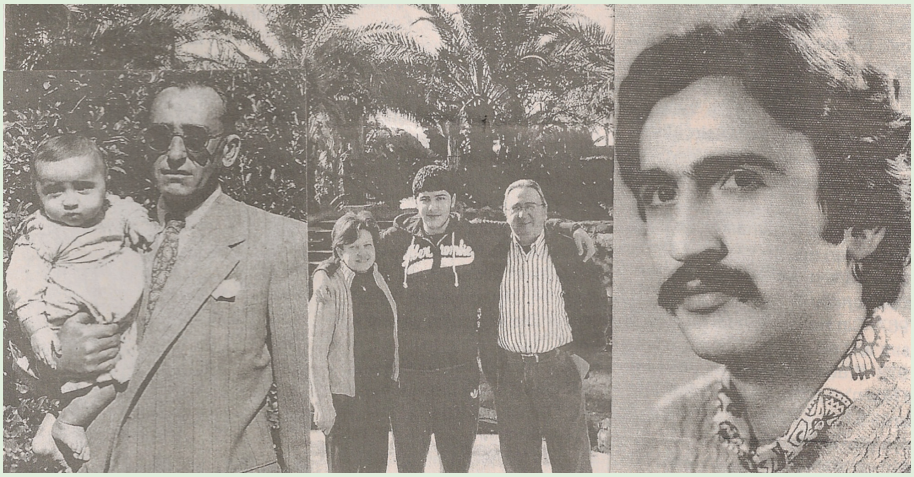
M.Ercan Taraşlı güler yüzlü ve sakin tavırlı, Burdur'un tanınan, sevilen isim ve imzalarından biri olarak biliniyor. Adnan Taraşlı'yla birlikte, Atadan kalma Burdur Gazetesi ve tesislerinin yönetiminde önemli görevler üstlenen M.Ercan Taraşlı,

"Taraşlı Matbaacılık Okulu"nun başöğretmenlerinden biridir.

M.Ercan Taraşlı hoca; "Yazmaya yazmaya köreliyor insan. Sanatla, edebiyatla uğraşmak içimde bir ukdedir. Matbaa var, çalışanlar var, geçim derdi var. Sanata, edebiyata zaman kalmıyor" diyor.

Gazeteciler Cemiyeti Başkanı olarak M.Ercan Taraşlı; Burdur'da ilk matbaanın 1930'lu yıllarda kurulduğunu, 1950'lili yıllarda da sanat ve edebiyatla ilgili bir dergi "Gül Mecmuası"nın yayımlandığını, 04 Nisan 1954 tarihinde de "Burdur'un Sesi" adlı gazetenin yayımlanmaya başladığını hatırlatıyor.

Ayrıca M.Ercan Taraşlı (2011) Burdur Merkezde 4 günlük, 2 de haftalık gazete yayınlandığını, ilçelerden Bucak'ta 4 günlük, Gölhisar'da 2 haftalık, Tefenni'de 1 haftalık gazetenin yayınlandığını naklettiği bilgileri arasında yer veriyor.

Dünden bugüne M. Ercan Taraşlı

M.Ercan Taraşlı, Anadolu Basınıyla, yerel basınla ilgili görüşlerini ortaya koyarken, tecrübelerini dillendiriyor ve bu konuda; "Yerel gazeteciliğin iyi tarafı, manevi tatmindir. Zor tarafı ise her kurum ve kuruluşun her zaman basında görülme isteğidir.

Herkes birbirini tanıdığı için küsmeler, kırılmalar oluyor. Herkes övgü bekliyor. Oysa gazeteciliğin ruhunda muhaliflik vardır. Evet, gazeteci tarafsız olacak ama eleştirel gözle bakmadan da gazetecilik olmaz ki. Günümüz yerel basınında da, maalesef yandaşlık prim yapıyor. Öyle duruma gelindi ki, basın özgürlüğü, mesleki dayanışma zayıflarken, ayrılıklar, yanlılıklar giderek artıyor. Basın özgürlüğü yasalarla sınırlanmış durumda" diyor.

Yazının İsa Kayacan imzasıyla yayınlandığı Gazeteler: 1- Burdur Gazetesi (15.07.2011) 2- Ses-15 Gazetesi (Bulcak, 16.07.2011) 3- Pınar Gazetesi (Gölhisar, 20.07.2011) 4- Zümrüt Rize Gazetesi (22.07.2011) 5- Gaziantepte Zafer Gazetesi (27.07.2011) 6- 24 Saat Gazetesi (Ankara, 29.07.2011) 7- Anayurt Gazetesi (Ankara, 02.08.2011) 7- Yenigün Gazetesi (Burdur, 04.08.2011)

---

* İsa Kayacan bizlere her alanda örnek olmuştur. Ankara'da Burdur'un sesini Türkiye'nin her yerine duyurmuştur. Yıllarca Anadolu basınına hizmet etmiştir. (*M. Ercan Taraşlı*, Burdur, 13 Mayıs 2006)

* İsa Kayacan, Anadolu basınına, Türk basınına, Türk dünyasına büyük hizmetler vermiş bir değerimizdir. Kendisini kutluyorum (*Sebahattin Akkaya,* 13 Mayıs 2006, Burdur)* İsa Kayacan 50 yılını Burdur'u tanıtmakla geçirmiş. Fakat ne yazık ki okuma özürlüyüz. İsa Kayacan'ı biliyoruz ama eksik tanıyormuşuz.(*Ramazan Kerim Özkan*, 13 Mayıs 2006, Burdur)

* İsa Bey Burdur'umuzu tanıtma adına çok büyük fedakârlıklarda bulunmuş bir büyüğümüz. (*Bayram Özçelik*, 13 Mayıs 2006 Burdur)

* Burdur'da görev yapan bir kamu görevlisi olarak Burdur'u, Burdur dışına taşıdığı için İsa Kayacan'a teşekkür ediyorum. (*Can Direkçi*, 13 Mayıs 2006, Burdur)

İSA KAYACAN'IN İNGİLİZCEYE ÇEVRİLEN VE BESTELENEN ŞİİRLERİ

BİZ NELER BİLİRİZ

Biz, yıkık değirmenlerde,
Çok un öğüttük,
Çarkın;
Dönüp dönmediğini,
Biliriz.
Saçlarımız,
Aşk-sevda yolunda ağardı,
Bir hanımın;
Sevip - sevmediğini,
Biliriz.
Issız ovalardaki,
Telgraf direkleri,
Bizi tanır;
Bir yolcunun,
Gelip - gelmediğini,
Biliriz.

Azrail'le,
Yıllarca omuz omuzaydık,
Bir hastanın;
Ölüp - ölmediğini,
Biliriz.

(1961)

WHAT DO WE KNOW?

We, in the destroyed mills
Gringed a lot of flour up,
If the wheel
Turns or not,
We know...

Our hair,
Turned ino white for the sake of love
If a lady,
Loves or not
We know...

In the lonely places,
The posts of telegraph
Know us,
If it's the voyage time or not
We know...

With azrail,
We were shoulder in shoulder
By the years,
If a patient,
Dies or not
We know...

Poem: **İsa KAYACAN**
Original Name: **"Biz Neler Biliriz"**
Translated by From Turkish: **Nilüfer DURSUN**

YORULDUK

Acemiler elinde,
Kala kala yorulduk.
Ne karmakarışık olduk,
Ne de durulduk.
Ne hakim olup sorduk,
Ne suçlu olup sorulduk.
Acemiler elinde,
Kala kala yorulduk.

(Mart 1982)

WE GOT TIRED

Being left with clumsy persons
We got tired
Neither we become complicated
Nor we reside.
Niether we asked like judges
Nor we were asked like guilties
Being left with clumsy persons
We got tired.

Poem: **İsa KAYACAN**
Original Name: **"Yorulduk"**
Translated by From Turkish: **Nilüfer DURSUN**

ARTIK

Istampa dudakların
Mühür gözlerin
Ağzımı
Açamıyorum artık.

Sere serpe yatışların
Demir parmaklık bakışların
Uzaklara
Kaçamıyorum artık.

Alıp verdiğim nefessin
Kışın yatağımda ateşsin
Sensiz yatamıyorum artık.

Anladım her yerde benimlesin
Söküp, atamıyorum artık.

ANY MORE

Your lips look like stamp
Your eyes remind me seal
To upon my mount
I'm not able, any more.

Your yingo downs freely
Iron railed glances
To the four
I'm not able to escape, any more.

You are my breath I take
Fire in my bed in winter
I'm not able to sleep, any more
I understood you're with me every where
I'm not able to pull up you, any more.

Poem: **İsa KAYACAN**
Original Name: **"Artık"**
Translated by From Turkish: **Nilüfer DURSUN**

KALBİME TALİMAT VERECEĞİM

Sen, bana êl değil, sıcak el'sin,
Sen, bana, hem ağız, hem de dilsin,
Sen, daim gülen ve güldürensin,
Kalbime talimat vereceğim;
Önünde hep, saygıyla eğilsin...

Sen, hem ışığım, hem güneşimsin,
Sen dualarımda, dileğimsin,
Sen, güzelim, canım, meleğimsin,
Kalbime Talimat vereceğim,
Önünde hep, saygıyla eğilsin...

(Ankara: Temmuz - Ağustos 2007)

I'LL INSTRUCT

You're not a stranger to me, a warm hand,
Not only mouth but also tongue to me,
You're smiling and and funny,
I'll instruct my heart; as to how it is to bend
With respect always in front of you.

You're both my light and sun,
In my prayings my desire,
You're my darling, life angel,
I'll instruct my heart; to how it is to bend
With respect always in front of you.

Poem: **İsa KAYACAN**
Original Name: **"Kalbime Talimat Vereceğim"**
Translated by From Turkish: **Nilüfer DURSUN**

SEN BENİM

İlkbaharda, tomurcuklanan dalımsın,
Yaz mevsiminde, güneşim, sıcağımsın,
Sonbaharda, sararmayan, yaprağımsın,
Kış mevsiminde, sarıp ısıtanımsın,
Dizlerinde, uyuyup kalsam yıllarca,
Uyanmazsam; mezarımda toprağımsın.
(Çandarlı-Dikili-İzmir, 15.07.2007)

YOU ARE MY...

Budding branch in spring.
In summer, my, sun, warmness,
Unreturned yellow leaf in fall
In winter you make me heat
By Surroundings,
I wish I slept on your knees by years,
If I don't sleep, you'll be soul in my grave...

Poem: **İsa KAYACAN**
Original Name: **"Sen Benim"**
Translated by From Turkish: **Nilüfer DURSUN**

SEKİZ MART DÜNYA KADINLAR GÜNÜ

Bugün;
Dünya kadınlar günü.
Sen,
Herkesden farklı,
Bir kadınsın,
Kadınımsın...

Gözümde ışık,
Gönlümde mutluluk,
Kalbimde heyecan,
Doyulmayan
Ağız tadımsın.
(Ankara - 08.03. 2006)

8 MARCH DAYS OF THE WORLD'S WOMEN

Today is
The day of the world's women.
You,
Are a different woman
From others,
You're my woman…

Light in my eyes,
You're happiness,
Excitement in my heart,
Unsatisfied
Taste of mine.

Poem: **İsa KAYACAN**
Original Name: **"Sekiz Mart Dünya Kadınlar Günü"**
Translated by From Turkish: **Nilüfer DURSUN**

SEVGİ

Sevgi; Toprağa dikilen fidan gibidir,
Dengeli su verilirse, büyür, gelişir,
Yıllarca ağız tadında meyveler verir,
Yaşantımıza, huzur ve mutluluk getirir,
Dünyamızı, ruhumuzu zenginleştirir,
Özümüzü, sözümüzü güzelleştirir.

(Ankara, 08.03.2009)

LOVE

Love; is as a young tree sown into the soil.
If it's watered regularly, will grow up, develop,
Produces delicious fruits by years,
To our lives, bring peace and happiness,
Makes both our worlds and souls rich,
Beautifies ourselves, sayings.

Poem: **İsa KAYACAN**
Original Name: **"Sevgi"**
Translated by From Turkish: **Nilüfer DURSUN**

NE ARANAN VAR, NE ARAYAN

Sevgiler bitti, noktalandı,
Ne aranan var, ne arayan.
Saçlarımız çok rüzgar aldı,
Ne taranan var, ne taranan.

Geleceğimizi yok ettik
Ne anlatan var, ne anlayan.
Sevgiler bitti, noktalandı,
Ne aranan var, ne arayan.

Prof. Dr. İsa KAYACAN
(11 Ocak 2011- Ankara)

THERE'S NEITHER AWANTED ONE NOR A LOOKING FOR

Loves came to an end, were stopped,
There's neither a wanted one, nor looking for.
Our hair has been flown by wind so much
There's neither a combed one, nor combing.

We destroyed our future
There's neither a telling one, nor understandable.
Loves came to an end, were stopped,
There's neither a wanted one, nor looking for.

Poem: **Prof. Dr. Isa KAYACAN**
Original Name: **"Ne aranan var ne arayan"**
Translation: **Nilüfer DURSUN**

TEK SEVDİĞİM SENMİŞSİN

Anladım, tek sevdiğim senmişsin,
Baktım, dünyamı alt-üst etmişsin,
Dönmemek üzre, çekip gitmişsin,
Anladım, tek sevdiğim senmişsin..

"Hep beni düşün, düşün" diyordun,
Çok sevildiğini biliyordun,
Tanrıdan, mutluluk diliyordun,
"Hep beni düşün, düşün diyordun."

Sevgi yiyor, sevgi içiyorduk,
Sevgi ekip, sevgi biçiyorduk,
Gözgöze, elele yürüyorduk,
Sevgi yiyor sevgi içiyorduk...

Güzel günlerimize ne oldu?
Geleceğimiz, tertemiz yoldu,
Herşey bitti, güllerimiz soldu,
Güzel günlerimize ne oldu?

Prof. Dr. İsa KAYACAN
(18 Şubat 2011- Ankara)

YOU'VE BEEN MY ONLY DARLING

I understood you've been my only darling,
Noticed, you've destroyed all my life,
Gone far away without turning,
I understood you've been my only darling.

'Always think of me' used to say,
Knew how much you're loved,
Wished happines from God,
'Always think of me' used to say.

We used to eat and drink love,
Sow and cut down also love,
Walked eye in eye hand in hand,
We used to eat and drink love.

What happened to our good days?
Our future used to be a clear way,
Everything stopped, reses got pale,
What happened to our good days?

Poem : **Prof. Dr. İsa KAYACAN**
Original Name: **Tek Sevdiğim Senmişsin.**
Translation : **Nilüfer DURSUN**

HAKLISIN
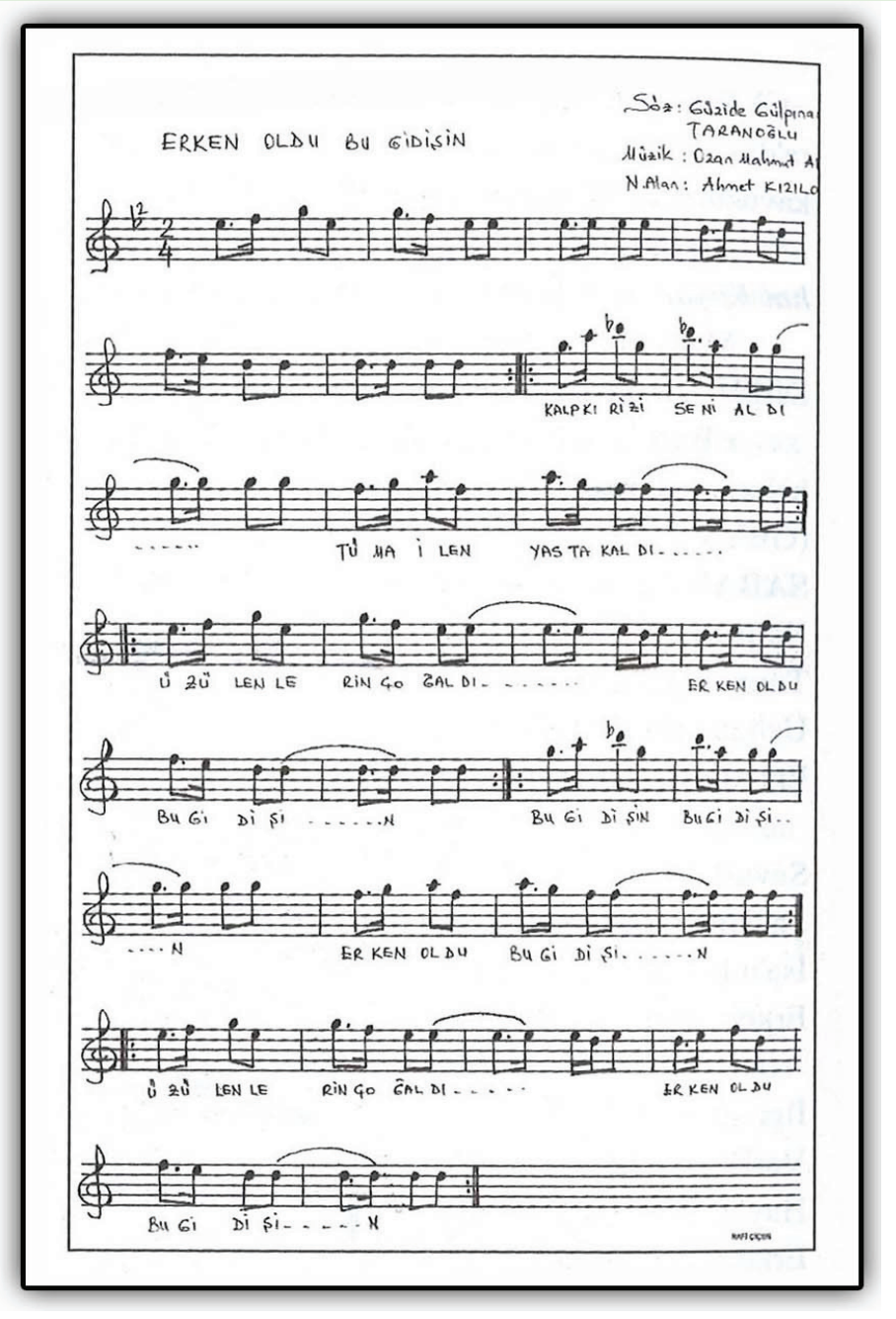
Çocuklar gibi kavga edip,
Yedik, bitirdik sevgimizi.
Ne senin kalbin duydu,
Ne benim yüreğim duydu sesimizi.

(Sevmeyi Bilemedik, adlı şiirinden)
**
Sen; sevgini ancak, şiirlere, yazılara dökersin.
Çünkü; sevdiğini söyleyebilecek güçte değilsin!

GÜNÜN SÖZÜ:
Sevgide, iletişimin kuralları işlemez,
Gelirkende, giderkende izin istemez.

SENTENCE OF THE DAY:
In love, the rules of Communication don't work,
It doesn't, ask for permission when it comes or goes.

Poem: **İsa KAYACAN**
Original Name: **"Günün Sözü"**
Translated by From Turkish: **Filiz KAYACAN**

Güzide Gülpınar TARANOĞLU'nun sözlerini, ozan Mahmut AKAY müziklendirdi. Ahmet KIZILOK notaya aldı.

ERKEN OLDU BU GİDİŞİN

(Sabahat Kayacan'a)

KALP KRİZİ SENİ ALDI
TÜM AİLEN YASTA KALDI
ÜZÜLENLERİN ÇOĞALDI
ERKEN OLDU BU GİDİŞİN.

NAKARAT
BU GİDİŞİN BU GİDİŞİN (2)
ERKEN OLDU BU GİDİŞİN
ÜZÜLENLERİN ÇOĞALDI (2)
ERKEN OLDU BU GİDİŞİN

SEVGİLİ EŞ-SEVEN ANA
ŞANSIN ÇOKTU AŞKTAN YANA
İSA'N HEP DESTEKTİ SANA
ERKEN OLDU BU GİDİŞİN.

NAKARAT
İLGİ SEVGİ-ŞEFKAT BİLDİN
VARLIĞINLA GAMI SİLDİN
HAYAT'TA HEP İÇTEN GÜLDÜN
ERKEN OLDU BU GİDİŞİN.

NAKARAT
GÜLER YÜZÜN SOLDU ŞİMDİ
ÇEVREN GARİP KALDI ŞİMDİ
HER ŞEY MAZİ OLDU ŞİMDİ
ERKEN OLDU BU GİDİŞİN.
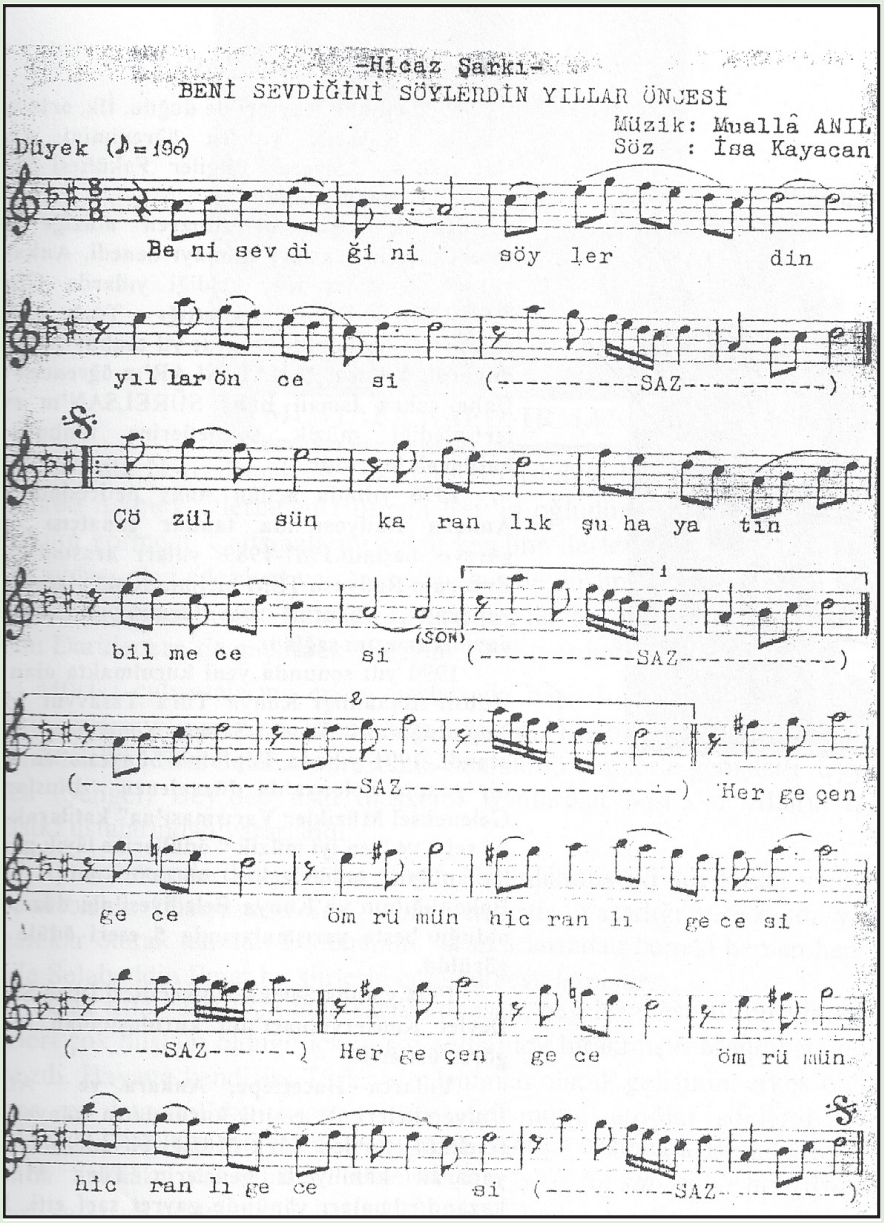
NAKARAT
RAHMET DİLİYORUZ SANA
SABIR İSA KAYACAN'A
EMİR YÜCE YERDEN AMMA
ERKEN OLDU BU GİDİŞİN.

NAKARAT
Söz: Güzide Gülpınar Taranoğlu
Müzik: Ozan Mahmut Akay
Notaya Alan: Ahmet Kızılok

İSA KAYACAN'IN BESTELENEN ŞİİRLERİ

Yazılışı: 1976, Bestelenişi: Aralık 1981
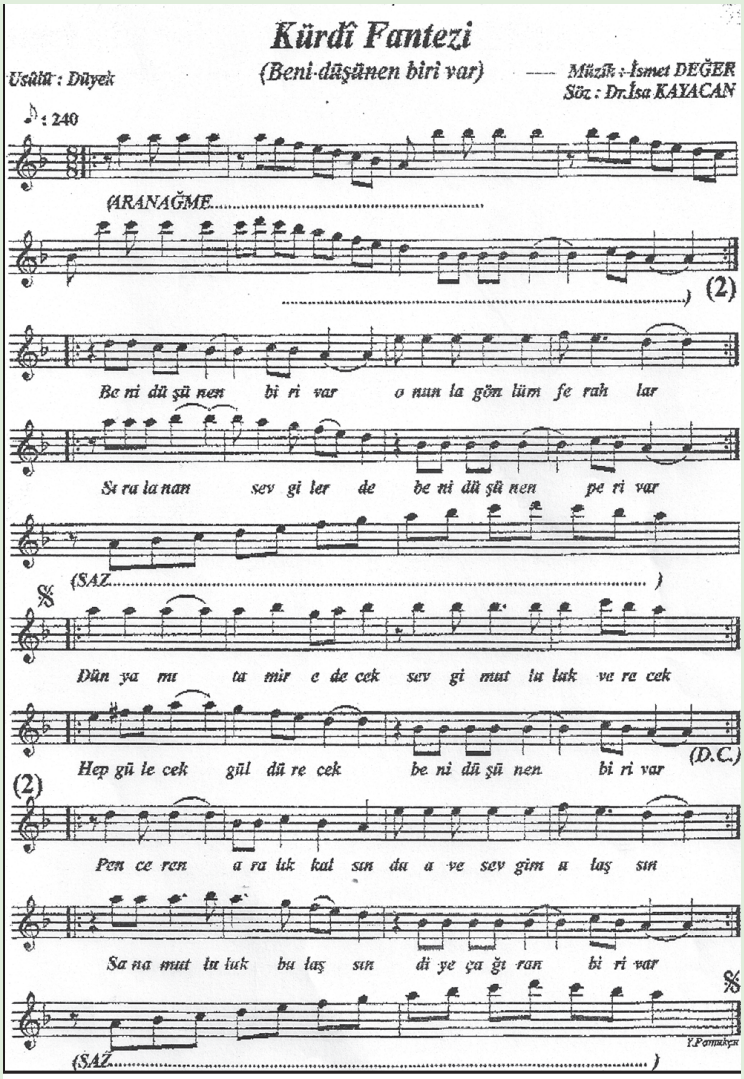
1

Beni sevdiğini söylerdin yıllar öncesi (2)
Çözülsün karanlık şu hayatın bilmecesi (2)
Her geçen gece ömrümün hicranlı gecesi (2)
Çözülsün karanlık şu hayatın bilmecesi (2)

2

Yazılışı: 06 Aralık 2005, Bestelenişi: Mayıs 2006

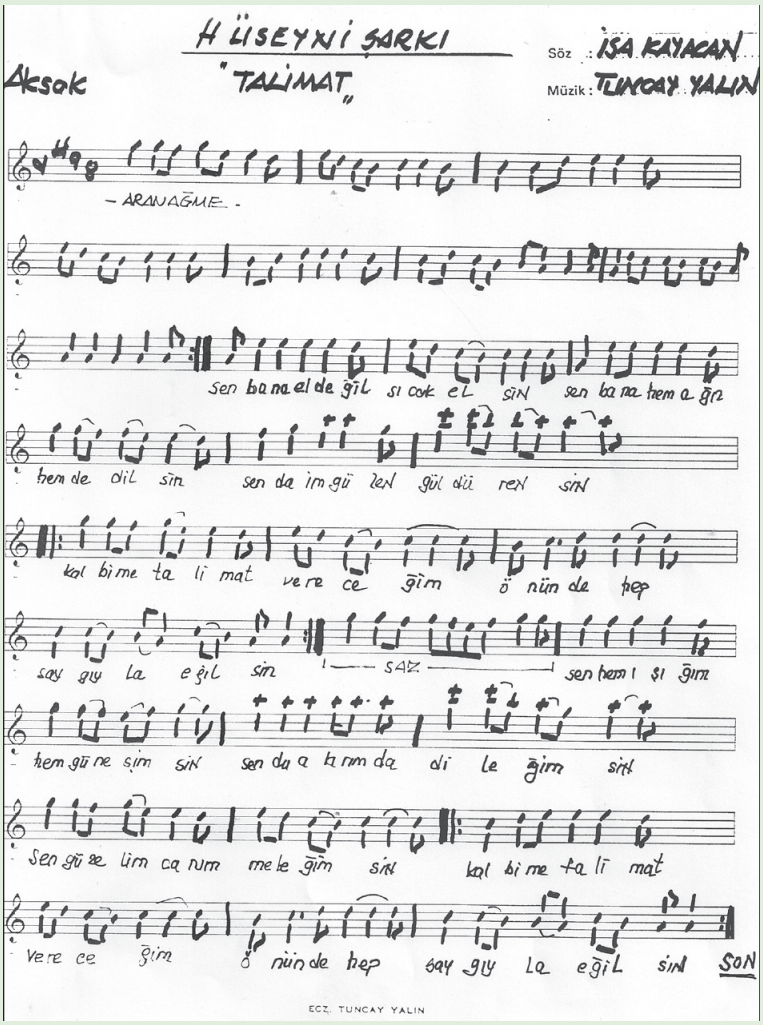

Beni düşünen biri var,
Onunla gönlüm ferahlar,
Sıralanan sevgilerde,
Beni düşünen peri var.

Dünyamı tamir edecek,
Sevgi, mutluluk verecek,
Hep gülecek, güldürecek,
Beni düşünen biri var.

Penceren aralık kalsın,
Dua ve sevgim ulaşsın,
Sana mutluluk bulaşsın,
Diye çağıran biri var.
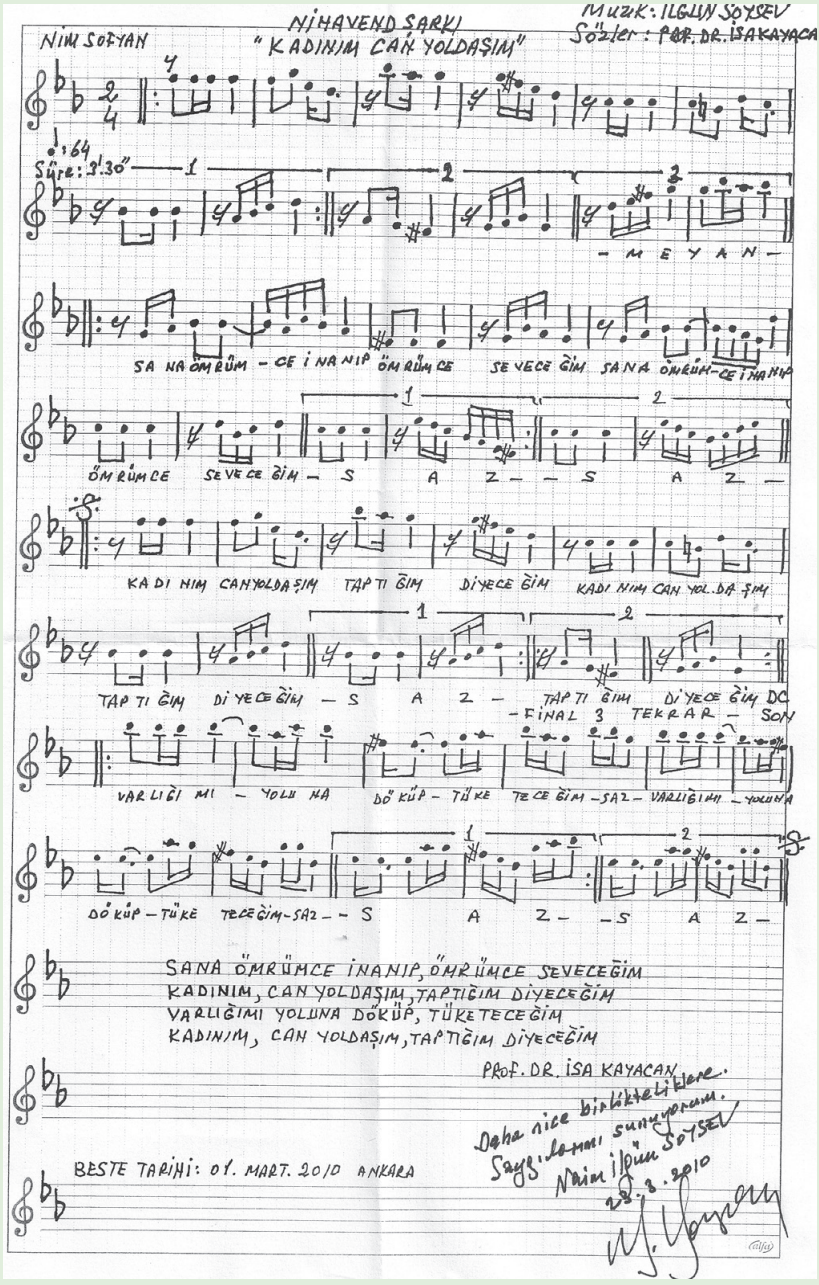
Yazılışı: 2007, Bestelenişi: Haziran 2009 **3**

Sen, bana êl değil, sıcak el'sin,
Sen, bana, hem ağız, hem de dilsin,
Sen, daim gülen ve güldürensin,
Kalbime talimat vereceğim,
Önünde hep, saygıyla eğilsin...

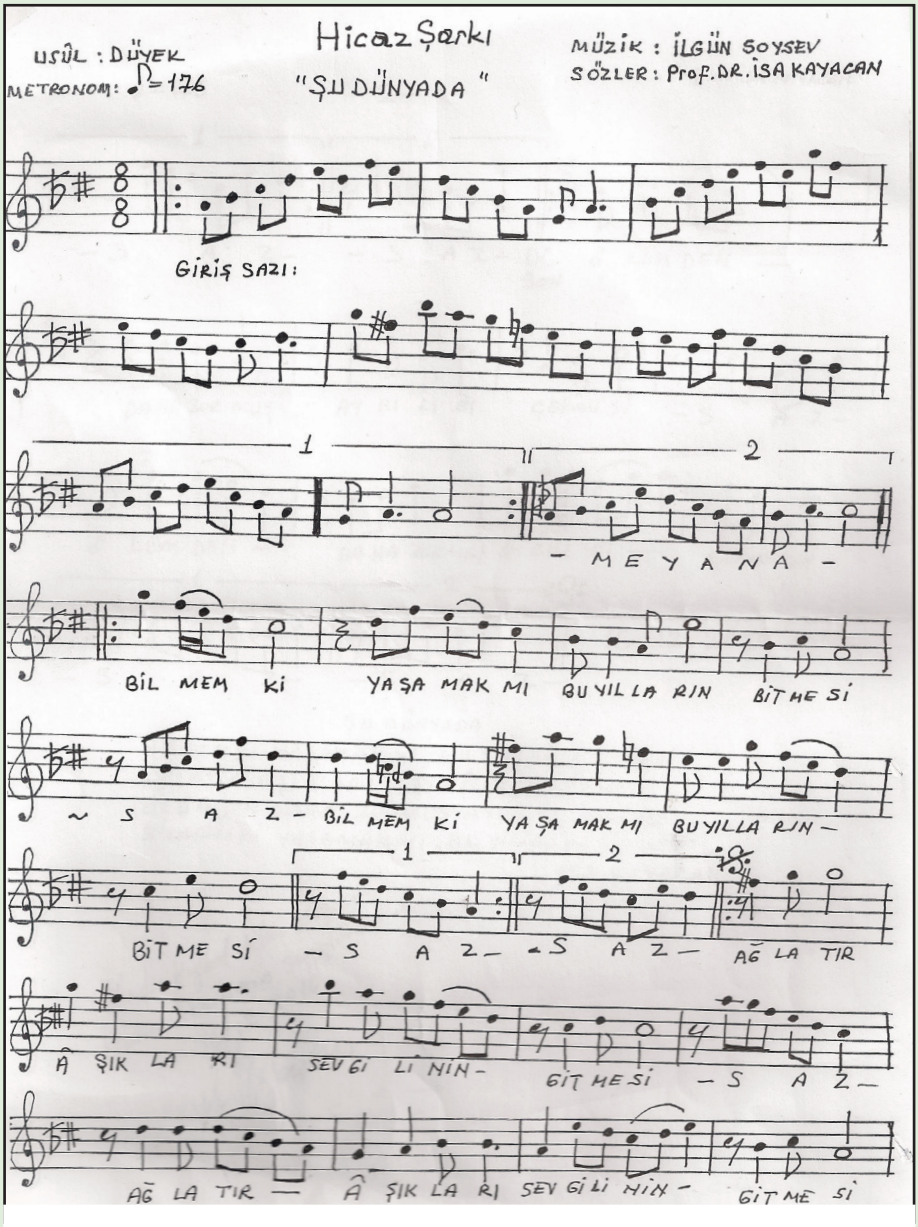
Sen, hem ışığım, hem güneşimsin,
Sen dualarımda, dileğimsin,
Sen, güzelim, canım, meleğimsin,
Kalbime Talimat vereceğim,
Önünde hep, saygıyla eğilsin...

4 Yazılışı: 20 Kasım 1971, Bestelenişi: 01 Mart 2010

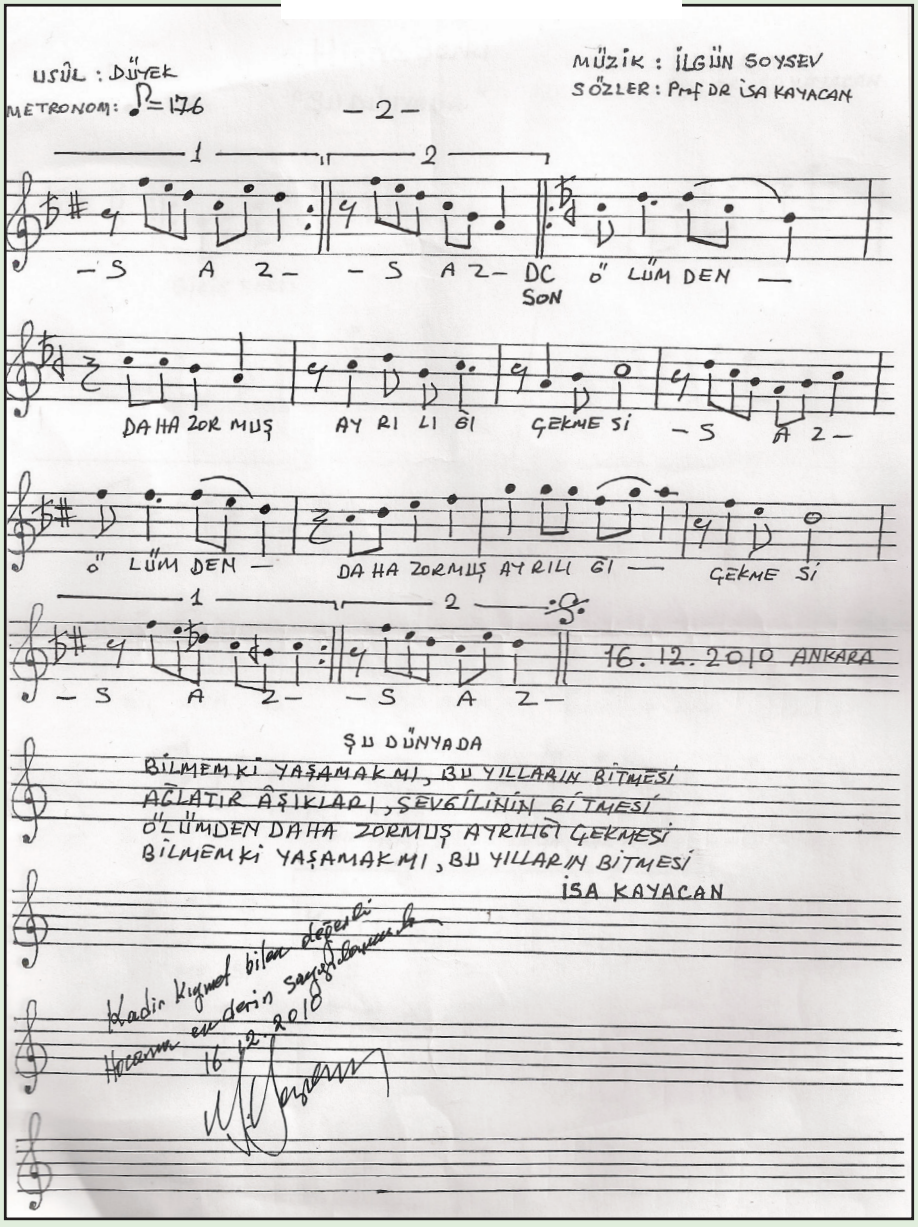
Sana ömrümce inanıp, ömrümce seveceğim,
Kadınım, can yoldaşım, taptığım diyeceğim,
Varlığımı yoluna döküp, tüketeceğim,
Kadınım, can yoldaşım, taptığım diyeceğim.

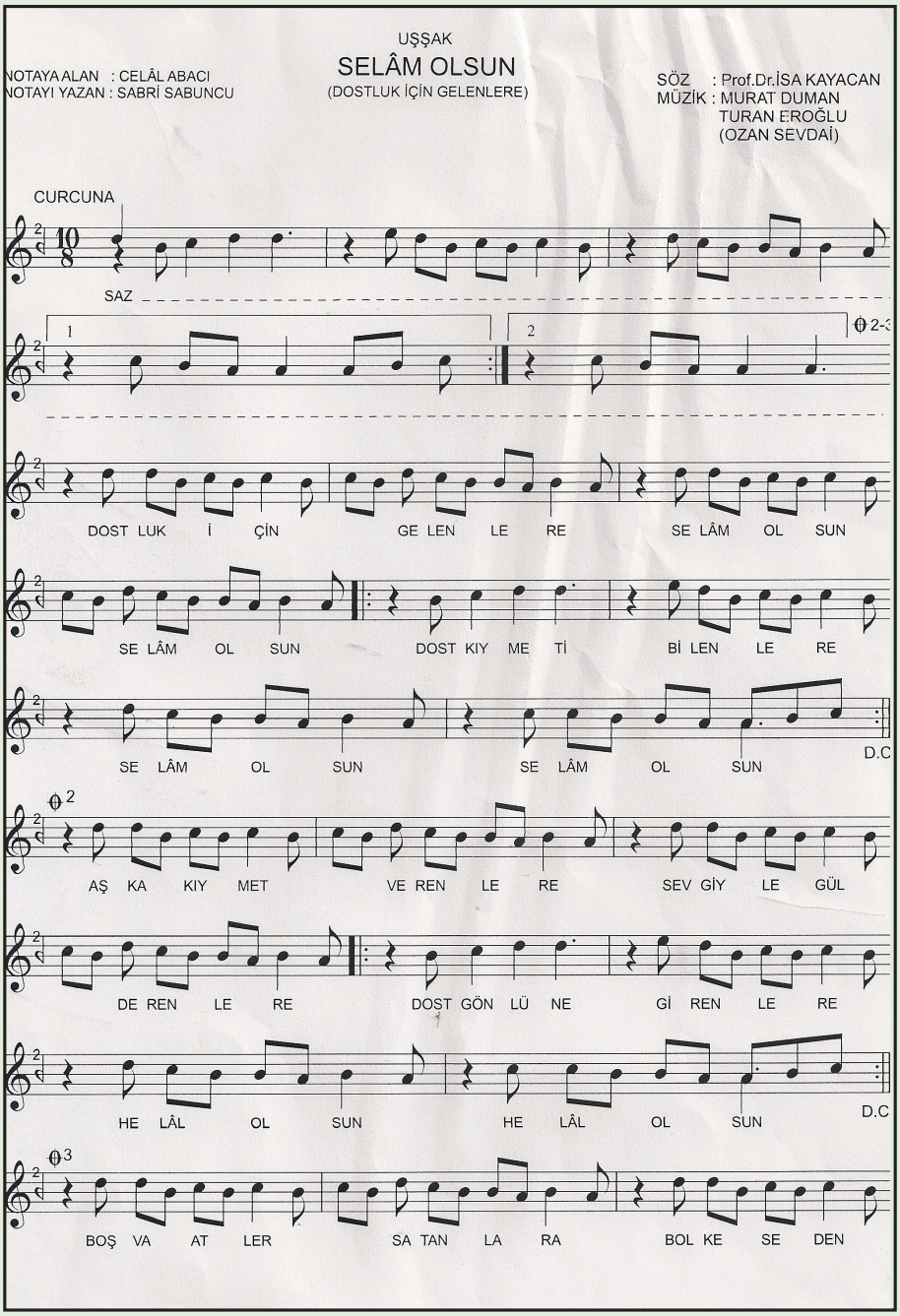
Yazılışı: 20 Ekim 1970, Bestelenişi: 16 Aralık 2010
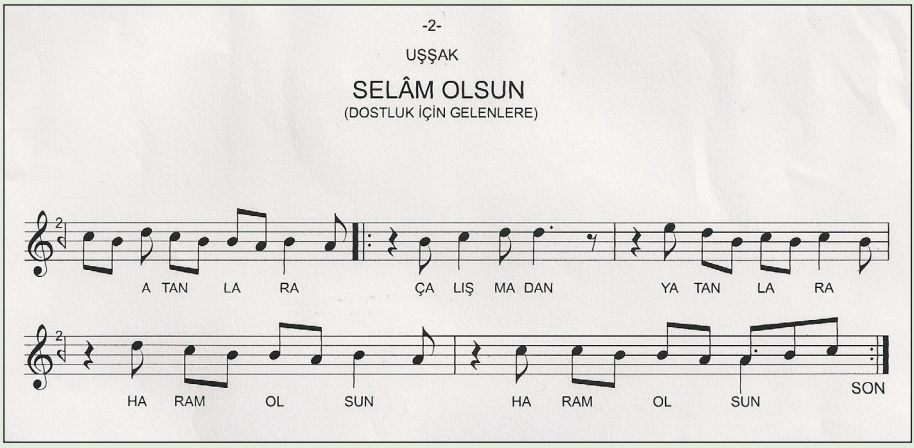

ŞU DÜNYADA

Bilmem ki yaşamak mı, bu yılların bitmesi,
Ağlatır aşıkları, sevgilinin giutmesi,
Ölümden daha zormuş ayrılığı çekmesi,
Bilmem ki yaşamak mı, bu yılların bitmesi.

USÛL : DÜYEK
METRONOM: ♩= 176
MÜZİK : İLGÜN SOYSEV
SÖZLER : Prof DR İSA KAYACAN
– 2 –
1
2
– S A Z – – S A Z – DC
SON
Ö" LÜM DEN —
DA HA ZOR MUŞ AY RI LI Gİ ÇEKME Sİ – S A Z –
Ö" LÜM DEN — DA HA ZORMUŞ AYRILI Gİ — ÇEKME Sİ
1
2
– S A Z – – S A Z –
16. 12. 2010 ANKARA
ŞU DÜNYADA
BİLMEMKİ YAŞAMAKMI, BU YILLARIN BİTMESİ
AĞLATIR ÂŞIKLARI, SEVGİLİNİN GİTMESİ
Ö"LÜMDEN DAHA ZORMUŞ AYRILIĞI ÇEKMESİ
BİLMEMKİ YAŞAMAKMI, BU YILLARIN BİTMESİ
İSA KAYACAN
Kadir Kışmet bitar değerli
Hocamın eserin saygıyla sunarım
16.12.2010

UŞŞAK
SELÂM OLSUN
(DOSTLUK İÇİN GELENLERE)
NOTAYA ALAN : CELÂL ABACI
NOTAYI YAZAN : SABRİ SABUNCU
SÖZ : Prof.Dr.İSA KAYACAN
MÜZİK : MURAT DUMAN
TURAN EROĞLU
(OZAN SEVDAİ)
CURCUNA
SAZ
1
2
DOST LUK İ ÇİN GE LEN LE RE SE LÂM OL SUN
SE LÂM OL SUN DOST KIY ME Tİ Bİ LEN LE RE
SE LÂM OL SUN SE LÂM OL SUN
D.C
AŞ KA KIY MET VE REN LE RE SEV GİY LE GÜL
DE REN LE RE DOST GÖN LÜ NE Gİ REN LE RE
HE LÂL OL SUN HE LÂL OL SUN
D.C
BOŞ VA AT LER SA TAN LA RA BOL KE SE DEN

SELÂM OLSUN

Dostluk için gelenlere,
Selâm olsun, selam olsun,
Dost kıymeti bilenlere (2)
Selâm olsun, selâm olsun. (2)

Aşka kıymet verenlere,
Sevgiyle gül derenlere,
Dost gönlüne girenlere, (2)
Helâl olsun Helâl olsun. (2)

Boş vaatler satanlara,
Bol keseden atanlara,
Çalışmadan yatanlara, (2)
Haram olsun, haram olsun (2)

Söz: Prof.Dr.İsa KAYACAN
Beste: Murat DUMAN-
Turan EROĞLU (Ozan SEVDAİ)
Saz: Ozan SEVDAİ

Kısa bir anlatımla:

DÜNDEN BU GÜNE; İSA KAYACAN

Gazeteci, Şair, Yazar: Hasan Hüseyin ve Güldali'nin çocukları olarak, 20 Eylül 1943 tarihinde Burdur'un Tefenni İlçesi'ne bağlı Ece Köyü'nde doğdu. İlköğretimini köyünde tamamladıktan sonra, Ortaokulu Tefenni'de, Liseyi Ankara'da okudu. Genç yaşta çalışma hayatına başlamasına rağmen, daha sonra, Anadolu Üniversitesi Açık Öğretim Fakültesi'ne girerek Halkla İlişkiler Bölümü'nden mezun oldu. Çocukluğunda 1940'lı yılların köy şartlarının gerekleri neyse onları yaşayan çobanlık yapıp, tarlada çalışan İsa Kayacan, genç yaşta hayata atıldıktan sonra da her kademede görev yaptı.

Önce bir otelde resepsiyon memuru oldu, ardından hastanede memuriyete başladı. Özellikle yazı ve şiirle uğraşması sayesinde oralarda tanıştığı ünlü kişiler iş hayatında kat edeceği merhalelerde O'na yardımcı oldular.Bir süre İş ve İşçi Bulma Kurumu Genel Müdürlüğü'nde Genel Sekreter Yardımcısı olarak çalıştıktan sonra, Orman Bakanlığı'nda, ardından Başbakanlık Basın-Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğü'nde görev aldı. Bu görevi O'nun hayatında bir dönüm noktası oldu.

Yazı hayatına şiirle başlayan Kayacan'ın ilk şiiri Nisan 1956'da, ilk yazısı 24 Ocak 1961'de yayınlandı. Tercüman, Son Havadis, Orta Doğu, Hergün, Yeni İstanbul, Belde, Anayurt ve Sonsöz gibi ülke genelinde yayın yapan gazeteler başta olmak üzere, üç binden fazla gazete ve dergide yazarak büyük bir rekora imza attı.

Yazdığı gazete ve dergilerin isim, tarih ve sayılarıyla ilgili, kitaplarında detaylı bilgiler veren İsa Kayacan; Ajans-Türk, Ana, Alkış, Avcı Rasgele, Bakış, Çocuk ve Yuva, Çağrı, Ece, Emre, Günün Kadını, Gülpınar, Güvercin, Hız, İlkkurşun, Kalkınan Dünya, Kalkınma, Karınca, Kemalist Ülkü, Kızılay, Kök, Köy-Tarım Orman ve Av, Orman Mühendisliği, Defne, (OMMDY), Lider, Milli Şuur, Post-Tel, Sanat Dünyamız, Standart, Size, Işık, Tarla, Türk Yurdu, Türkiye, Türk-İş, Türk Basın Birliği, Türkiye Sektör, Yeşil Türkiye, Yelken, Yeni Batı Trakya adlı, uzun süreli yazdığı dergiler başta olmak üzere; Onlarca dergide, binlerce makalesi yayınlandı.

Bu özelliği O'na, "yazı fabrikatörü, kültür fabrikatörü, Anadolu Basını'nın İmparatoru ve Duayen'i" unvanlarını kazandırdı. "Anadolucu yazar, Türk yazın tarihinin Evliya Çelebisi, Yayın Dünyasının Mücahiti" olarak anıldı, anlatıldı ve yazıldı.Basın-Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğü'nce yayınlanan "Anadolu'nun Sesi" ile "Türk Haber Ankara" Gazetelerinin Haber Müdürü ve Genel Yayın Yönetmeni olarak hizmet veren İsa Kayacan ayrıca, Türk Basın Birliği'nin Ankara Şube Sekreterliği görevini yürüttü.

Binlerce Anadolu Gazetesinde günlük yazılar yazan, asıl adından başka; Mehmet İsa, Ç.Ese Moralıoğlu, İshak Tefennili, Mehmet İsa Kayaoğulları, Can Kaya, Çiloğlu ve Kaya Buldurlugil imzalarını da kullanan, "İsa Kayacan Yazı Ofisi"yle "Ece Yayınları" ve "Ece Sanat Dergisi" nin kuruculuğunu yapan Kayacan, "Ece Haber Ajansı" nın deneme yayınlarını da gerçekleştirdi.

100. kitabı olan "Orta Asya Türk Cumhuriyetleri" ile "dalya" diyen İsa Kayacan'ın şiirden öyküye, denemeden romana, film senaryosundan Radyo oyununa olmak üzere değişik dallarda yayınladığı kitaplarının sayısı 130'a, yazıp yayınladığı makale sayısı 31.12.2011 itibariyle; 2 bin 112'si Azarbaycan'a, 940'ı Irak'taki Türkmenlere yönelik olmak üzere, toplam 42 bin 849'a, yazdığı gazete ve dergi sayısı, bugün kapananlar dahil, 3 bin 576'ya ulaştı. Anadolu'da yayınlanan pek çok gazete, radyo ve televizyonda "İsa Kayacan" konulu açık oturumlar düzenlenip yayınlandı.

TRT Türkiye'nin Sesi Radyosu'nda yayınlanan "Cumartesi'den Cumartesiye" adlı programın içinde yer alan "Sayfa Sayfa Anadolu Basını" köşesini hazırlayıp sunan ve bazı araştırmaları yabancı dillerde yayınlanan Kayacan, bir ara TRT'de Program-Belgesel ve Genel Müdür Danışmanı olarak da hizmet verdi.Çeşitli dönemlerde Orman Bakanlığı, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı ve Başbakanlık' ta "Basın Danışmanı", "Şube Müdürü", "Müşavir" olarak görev yaptı ve 11 ayrı Bakan'la çalıştı. "Bakanlıklararası En Çalışkan ve Başarılı Basın Danışmanı" seçildi.

İsa Kayacan bunun dışında çeşitli kuruluşlardan 228 plaket, 278 onur, şeref, teşekkür, şükran ve takdir belgesi aldı. "Basında 25 yılın Şeref Ödülü", üç defa Milli Produktivite Merkezi "Verimliliğe Katkı Ödülü", "Türk Folkloruna Hizmet Ödülü", "Irak Türkmenlerine Hizmet Ödülü" , "Türk Kültür ve Edebiyatına Hizmet Ödülü", 5 kez "Türk Şiirine Hizmet Ödülü" "Doğa ve Çevre Dostu" ödülü'yle İLESAM Edebiyat Dalında Üstün Hizmet ve Başarı Ödülü'nün sahibi oldu. "Anadolu Basını'nın Fahri Hemşehrisi" ilan edilen İsa Kayacan, 4

defa "Yılın Yazarı", 3 defa "Yılın Edebiyatçısı" 4 defa "Yılın Şairi", 2 defa da "Yılın Editörü" seçildi. Ankara Üniversitesi İletişim Fakültesi Mezunları Vakfının meslekte "50 Yıl onur ödülü," Bulgaristan'daki "Goren Dunev Vakfı'nın "Bulgaristan Türk Kültürüne Hizmet Ödülü", Hüseyin Gazi Vakfı ve Derneği "Türk Kültürüne ve Basınına Hizmet Ödülü" alan, hakkında yüzlerce makale ve şiir yazılan Kayacan, Türkiye Edebiyatçılar ve Kültür Adamları Ansiklopedisi Cilt 5'de yer aldı.

"Türkiye'de en çok kitap ve yayın tanıtımı yapan yazar" unvanıyla, merkezi Azerbaycan' da bulunan Dünya Genç Türk Yazarlar Birliği 'nin "Hizmet Ödülü"nü aldı. Yine merkezleri Azerbaycan'ın başkenti Bakü'de bulunan Asya Üniversitesi Rektörlüğü ile VEKTOR Uluslararası İlim Merkezi Başkanlığı'nın İlmi Şûraları kararıyla 19-20 Haziran 2003 tarihlerinde kendisine iki ayrı "Fahri Doktora", VEKTOR uluslararası Beynelhalk İlim Merkezi Başkanlığının "İlmi Şûrası" kararıyla 16.02.2006 tarihinde de "Fahri Profesör" diplomaları, ayrıca Azerbaycan'dan Beynelmilel 'Türk Dünyasına Hizmet Diploması'yla, Kanada'dan "Güzel Söz Ödülü" verildi.

Özellikle Anadolu Basını mensupları ile çeşitli yazarlar tarafından; "Efsane İnsan, Destanlaşan Köylü, Edebiyat ve Kültür Elçisi, Antolojist, Burdur'un Fahri Türkiye Elçisi, Türk Dünyasına Işık Saçan İnsan, Türk Dünyası'nın Ferhat-ı "Kendi istatistiğini, kendi tutan adam / Onlarca rekora imza atan adam"unvanlarıyla taltif edildi.İsa Kayacan, resmi ve özel olmak üzere çeşitli kurum ve kuruluşlarca düzenlenen seminerlerde "Gazetecilik", "Anadolu Basını", "Habercilik", "Basın ve Halkla İlişkiler" konularında dersler verdi, bildiriler sundu.

UNESCO Milli Kültür Komisyonu Üyesi olarak çalışan İsa Kayacan'ın; Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi'nde Havva Zerhan Özkan'ın Yüksek Lisans bitirme (2007) teziyle, Kayseri Erciyes Üniversitesi'nde Tuğba Gönel'in bitirme tezinde (2008) değişik yönleriyle hayatı ve eserleri "Tez" konusu yapıldı.

Hayat serüvenini 792 sayfalık "işte Hayatım" adlı kitapta biraraya getiren, doğduğu Ece köyüne 8 binin üzerinde kitap ve dergiyle "İsa Kayacan Kütüphanesi"nin kuruluşunu sağlayan, 31 Aralık 2011 tarihi itibariyle değişik kuruluşlara 31 bin 333 kitap ve dergi bağılayan İsa Kayacan, yazılarında 64 bin 940 kez Burdur'dan Burdurlu'dan söz ederken, Türkiye genelinde 2 bin 750 şairin 11 bin 386 şiirine gazetelerdeki köşe ve sütunlarında yer verdi.

Gençlik yıllarından beri Ankara'da olmasına rağmen doğup büyüdüğü mem-

Burdur - Merkez

leketinden hiç kopmayan İsa Kayacan, hemşehrileri tarafından da unutulmadı. 2000 yılında Burdur Merkez'de bir cadde ile Tefenni İlçesi'nde ve Ece Köyünde birer sokağa Belediye Meclisleri'nin ve köy idare heyetinin kararlarıyla "İsa Kayacan" adı verildi. Ayrıca, Kültür Bakanlığı'nın onayı ile, binlerce kitap bağışladığı Burdur İl Halk Kütüphanesi'nde bir salona "İsa Kayacan Okuma Salonu" levhası asıldı. Burdur Gazeteciler Cemiyetince, 24 Temmuz 2011 tarihinden itibaren, "İsa Kayacan Gazetecilik Başarı Ödülleri" verilmeye başlandı.

"Bir Üniversite gibi çalışan" Sürekli Basın Kartı sahibi olan, eşi Sabahat hanımı 12 Şubat 2002 tarihinde kaybeden ve 2005 yılı Ekim ayında Başbakanlık Basın ve Halkla İlişkiler Müşaviri iken, kendi isteği ile emekli olan, hazırlanan "İsa Kayacan Belgeseli" gösterimi ile 2006 yılında Ankara'da ve Burdur'da "Türk Kültür ve Basın-Yayınına 50. Hizmet Yılı" kutlanan, hakkında 2. belgesel hazırlanan, Merkezi Azerbaycan'ın Başkenti Bakü'de bulunan Azerbaycan Yazıcılar Birliği'nin asıl üyeleri arasında yer alan, "Guinness Rekorlar Kitabı" için hazırlık çalışmalarını sürdüren, Prof. Dr. İsa Kayacan'ın, üç kızı, iki torunu bulunuyor.. (**Aralık 2011**)

İSA KAYACAN'IN BİYOGRAFİSİ'NİN İNGİLİZCE ÖZETİ (*)

Prof. Dr Isa Kayacan, was born in 20 September 1943 in Ece village which ic connected to Tefenni district of Burdur city.

He completed his license education at Ankara University, Department of Public Relations.

He wrote in the newspapers such as Tercüman (Translator), Son Havadis (Last news), Orta Doğu (Middle East), Her Gün (Every Day), Belde (Town), Anayurt (Motherland) and Ana (Mother), Bakış (Glance) Çağrı (Calling), Gülpınar (Rose Spring), Ece (Queen), Kemalist Düşünce (Kemalist İdeal), Size (To You) reviews.He published 128 books and a monthly review titled 'Ece'He also took place in 41 125 articles, 3 540 newspapers and reviews.

Isa Kayacan whose 520 articles on Azerbaijan and 805 articles on turkoman in Iraqi were published and he carried out the poening 'Library of Isa Kayacan' with 7635 books in Ece village.

Isa Kayacan who included 11 420 poems of 2750 poets in the columns of newspapers, named 'Father of Poets ' by his comrades.Isa Kayacan who is the owner of many prizes worked as the member of UNESCO National Culture Commission,took ranks 'Honorary Doctorate' and 'Honorary Proffesorship ' from two different universities in;

Azerbaijan.Kayacan who has been working on application to'Book of Guinness Records, his name was given to a street in Tefenni and Ece villageby the deision of Tefennii Municipality Council

He's the member of ILESAM 'Profession Union Literary And Scientific Work Owners'. *__Çeviri:__ Nilüfer Dursun.

Prof. Dr. İSA KAYACAN'IN 'CAN' VE 'ECE' YAYINLARI ARASINDA ÇIKAN (YAYINLANAN) KİTAPLARI

1- **Makarios'a Açık Mektuplar** *(Akdeniz'in Yeni Dalgaları-Şiirler): 1961, Kardeş Matbaası-Ankara-20 sayfa, 14x18 cm boyutlu, Fiyatı 250 kuruş.*

2- **Dönemeç** *(Şiirler): 1962, Ajans Türk Matbaası-Ankara 54 sayfa. 11.5x 16.5 cm boyutlu. Fiyatı 2 TL.*

3- **Tutam Tutam** *(Şiirler): 1963, Özel Baskılı-Ankara, 42 sayfa. 11.5x 16.5 cm boyutlu Fiyatı 2 TL.*

4- **Çehre** *(Atatürk Şiirleri): 1964, Kardeş Matbaası-Ankara 48 sayfa. 11.5x 16.5 cm boyutlu. Fiyatı 2 TL.*

5- **Avaz Avaz** (*Şiirler)*: 1964, Kardeş Matbaası-Ankara 42. sayfa. 11.5x 16.5 cm boyutlu. Fiyatı 2 TL.

6- **Onsekiz Yaş** (*Gençlik Şiirleri):* 1964, Turan Matbaa ve İlancılık- Ankara. 46 sayfa. 11.5x 16.5 cm boyutlu. Fiyatı 2 TL.

7- **Lekeli Önlük** (*Şiirler*): 1965, Kardeş Matbaası-Ankara 48. sayfa. 11.5x 16.5 cm boyutlu. Fiyatı 3 TL.

8- **Bazıları** (*Şiirler):* 1966, Kardeş Matbaası-Ankara 48 sayfa. 11.5x16.5 cm boyutlu. Fiyatı 3 TL.

9- **Yüz Karası** (*Şiirler*): 1966, Kardeş Matbaası-Ankara 48 sayfa. 11.5x16.5 cm boyutlu. Fiyatı 3 TL.

10- **Hatır İçin**(*Şiir ve Mektuplar*):1966,Kardeş Matbaası-Ankara 48 sayfa. 11.5x16.5 cm boyutlu. Fiyatı 3 TL.

11- **Der Gibisin** (*Şiirler*):1966, Kardeş Matbaası-Ankara 48 sayfa. 11.5x16.5 cm boyutlu. Fiyatı 3 TL.

12- **Vatanım ve Ondan Başka** (*Şiirler*): 1966, Kardeş Matbaası-Ankara 48 sayfa. 11.5x16.5 cm boyutlu. Fiyatı 3 TL.

13- **Sonbahar Yaprakları** (*Şiirler-1. Baskı):* 1966, Kardeş Matbaası-Ankara 48 sayfa. 11.5x16.5 cm boyutlu. Fiyatı 3 TL.

14- Ayrılık Acıları (*Roman)* 1966, Kardeş Matbaası, Ankara 164 Sayfa. 11.5x16.5 cm boyutlu. Fiyatı 4 TL.

14/a- Makarios'a Açık Mektuplar (*Şiirler, Genişletilmiş 2. Baskı*): 1966, Kardeş Matbaası - Ankara 40 sayfa, 11.5x16.5 cm boyutlu. Fiyatı 2 TL.

15- Köyden Şehirden *(İki Radyo Oyunu*): 1966, Kardeş Matbaası-Ankara 48 sayfa. 11.5x16.5 cm boyutlu. Fiyatı 3 TL.

16- Atatürk'ün Emrinde Kırksekiz Ay (*Hatırat Röportaj):* 1966,Kardeş Matbaası- Ankara 48 sayfa. 11.5x16.5 cm boyutlu. Fiyatı 3 TL.

17- Kıbrıs Semalarında Cengiz Topel'imin Yumruğu (*Hatırat-Röportaj*): 1966, Kardeş Matbaası-Ankara 32 sayfa. 11.5x16.5 cm boyutlu. Fiyatı 3 TL.

18- Cepheden Kaçanlar (*Roman):* 1966, Kardeş Matbaası-Ankara. 234 sayfa.. 11.5x16.5 cm boyutlu. Fiyatı 6 TL.

19- Kim Anlar? *(Şiirler*): 1967, Kardeş Matbaası-Ankara. 234 sayfa.. 11.5x16.5 cm boyutlu. Fiyatı 2 TL.

20- Topraksızlar (*Film Senaryosu*): 1967, Kardeş Matbaası-Ankara.80 sayfa.. 13.5x18.5 cm boyutlu. Fiyatı 3 TL.

21- Kennedy'e Sesleniş (*Şiirler):* 1967, Kardeş Matbaası- Ankara. 32 sayfa.

11.5x16.5 cm boyutlu. Fiyatı 1 TL.

22- Zaman Köprüsü (*Şiirler, Ali İhsan Hacıhaliloğlu)*: 1967, Verimli ve Başarı Matbaaları-Ankara. 13.5x 19.5 cm boyutlu. 64 sayfa.

23- Tel Örgüler (*Şiirler):* 21.5x 14 cm boyutlu. 44 sayfa. 1968, Ankara, özel baskılı.

24- Silintiler (*Öyküler):* 21.5x 14 cm boyutlu. 46 sayfa. 1968, Ankara. Özel baskılı.

25- Eski Aynalar (*Dergi-Kitap 1.Baskı):* 1969, Özel Baskılı-Ankara, 21.5x30 cm boyutlu 22 Sayfa.

26- Mıknatıs Gözlüm (*Şiirler I. Baskı*): 1968, Özel baskılı. 24 sayfa. 11.5x16.5 cm boyutlu.

27- Özel Haberler Bülteni: 1969, Ankara-özel baskılı, 21x32 cm boyutlu 18 sayfa.

28- Askerlik Günlerim (*Anılar*): 1967-1969- Ankara, Özel baskılı. 21x32 cm boyutlu.

29- Ece Şairler Toplaşması (*Soruşturma-Antoloji):* Haziran 1969, Kardeş Matbaası, Ankara, 64 sayfa, 13.5x 19.5 cm boyutlu. Fiyatı 4 T L.

30- Özlemler (*Şiirler*):Aralık 1970, Kardeş Matbaası- Ankara, 48 sayfa. 13.5x 18.5 cm boyutlu. Fiyatı 300 kuruş.

31- İrezillik Birikintileri (*Öyküler- I. Baskı):* Mart 1971, Kardeş Matbaası- Ankara, 68 sayfa 14x 19.5 cm boyutlu. Fiyatı 5 TL.

32 - Nodullar (*Denemeler- I. Baskı*): 1973, Kardeş Matbaası- Ankara, 48 sayfa, 11.5x 18.5 cm boyutlu. Fiyatı 500 kuruş.

33- Kırık Çanta (*Şiirler)* 1973, Kardeş Matbaası- Ankara, 96 sayfa, 13.5x 19 cm. boyutlu. Fiyatı 4 TL.

33/a- İrezillik Birikimleri (*Öyküler, 2. Baskı*): 1972, Kardeş Matbaası- Ankara. 68 sayfa. 13.5x 19 cm boyutlu. Fiyatı 5 TL.

34- Kapalı Sandık (*Şiirler*): 1973, Kardeş Matbaası- Ankara, 64 sayfa. 11.5x 16.5 cm boyutlu. Fiyatı 4 TL.

34/a- Mıknatıs Gözlüm *(Şiirler, 2 Baskı*): 1973, Çağdaş Basımevi- Ankara, 32 sayfa, 14x21.5 cm boyutlu. Fiyatı 3 TL.

35- Oldum Olası *(Şiirler):* 1973, Çağdaş Basımevi-Ankara, 24 sayfa, 14x 21.5 cm boyutlu. Fiyatı 3 TL.

36- Kader Surları *(Roman):* 1973, Kardeş Matbaası-Ankara, 196 sayfa, 11.5x 16.5 cm boyutlu, Fiyatı 6 TL.

36/a- Nodullar *(Denemeler -2 baskı):* 1974, Kardeş Matbaası – Ankara, 44 sayfa, 11.5x18.5 boyutlu Fiyatı: 500 kuruş.

37- Kandırılanlar- Alamanya Yolcuları (*Radyo- TV oyunu):* 1975,Özel baskılı- Ankara, 21x 30 cm boyutlu. 18 sayfa.

38- Zam Fabrikaları Anonim Şirketi *(Zamlarla ilgili şiir ve fıkralar):* 1975, Özel Baskılı- Ankara, 21x 30 cm boyutlu. 16 sayfa.

39- Güçlüsün Bir Yaşamboyu *(Şiirler, 1. Baskı):* Çağdaş Basımevi- Ankara,11x 18.5 cm boyutlu 64 sayfa. Fiyatı 10 TL.

40- Gününe Göre *(Şiirler):* 1976, Çağdaş Basımevi-Ankara, 120 sayfa 13.5x 18.5 cm boyutlu. Fiyatı 4 TL

41- İsa Kayacan'ın Yapıtları *(Çetin Hatiboğlu'nun tanıtım ve incelemesi)*: 1976, Özel baskılı- Ankara, 21x 30 cm boyutlu. 16 sayfa.

42- Falan- Filan *(Şiirler):* 1976, Çağdaş Basımevi- Ankara, 96 sayfa, 13.5x 18.5 cm boyutlu. Fiyatı 3 TL.

43- Kayacan Amca Anlatıyor *(Masallar, I. Baskı):* Ocak 1976, Çağdaş Basımevi Ankara, 48 sayfa, 11.5x 18.5 cm boyutlu. Fiyatı 5 TL.

44- Temcit Pilavı (*Toplaşma***):** 1976, Çağdaş Basımevi- Ankara, 240 sayfa, 11.5x 18.5 cm boyutlu. Fiyatı 4 TL.

45- Düdük Makarnası *(Şiirler):* 1976, Çağdaş Basımevi- Ankara, 110 sayfa. 13.5x 18.5 cm boyutlu. Fiyatı 4 TL.

46- Anasını Sattıklarım (*Öyküler*): 1976, Çağdaş Basımevi-Ankara, 240 sayfa. 11.5x16.5 cm. boyutlu. Fiyatı 5 TL.

47- Bizim Eceliler (*Folklorik Derleme*): 1976, Çağdaş Basımevi-Ankara, 48 sayfa. 13.5x 18.5 cm. boyutlu. Fiyatı 3 TL.

48- Varım Halâ (*Şiirler):* 1976, Çağdaş Basımevi-Ankara, 96 sayfa. 11.5x 16.5 cm. boyutlu. Fiyatı 3 TL.

49- Yalancının Mumu (*Öyküler*): 1976, Çağdaş Basımevi-Ankara, 160 sayfa. 13.5x 18.5 cm. boyutlu. Fiyatı 5 TL.

50- Cehennem Merdivenleri (*Roman):* 1976, Çağdaş Basımevi-Ankara, 240 sayfa. 11.5x 16.5 cm. boyutlu. Fiyatı 4 TL.

50/a Nodullar (*Denemeler 3. Baskı*): Ocak 1976, Erk Matbaası- Ankara, 64 sayfa. 11.5x 18.5 cm. boyutlu. Fiyatı 4 TL.

51- Anafor Abidin (*Roman):* 1976, Erk Matbaası- Ankara, 160 sayfa. 11.5x 16.5 cm. boyutlu. Fiyatı 5 TL.

51/a- Güçlüsün Bir Yaşamboyu (*Şiirler, 2. Baskı):* Temmuz, 1976, Çağdaş Basımevi-Ankara, 11x 18.5 cm. boyutlu. 64 sayfa. Fiyatı 10 TL.

52- İki Yüzlü Kahpe (*Roman*): 1976, Erk Matbaası- Ankara, 196 sayfa. 11.5x 16.5 cm. boyutlu. Fiyatı 6 TL.

52/a- Nodullar (*Denemeler- 4. Baskı*): Ekim 1976, Erk Matbaası- Ankara, 80 sayfa. 11.5x 18.5 cm boyutlu. Fiyatı 500 kuruş.

53- Beyaz Perdeli Balkon (*Roman):* 1976, Erk Mataası- Ankara, 160 sayfa. 11.5x 16.5 cm boyutlu. Fiyatı 5 TL.

53/a- Güçlüsün Bir Yaşamboyu (*Şiirler, 3. Baskı):* Aralık 1976, Çağdaş Basımevi-Ankara, 11.5x 18.5 cm boyutlu. 64 sayfa. Fiyatı 10 TL.

54- Hepsi Bayrak İçin *(Roman).* 1976, Erk Matbaası- Ankara 240 sayfa, 11.5x 16.5 cm boyutlu. Fiyatı 6 TL.

54/a- Kayacan Amca Anlatıyor (*Masallar, 2. Baskı*): Aralık 1976, Çağdaş Basımevi-Ankara, 48 sayfa 11.5x 18.5 cm boyutlu. Fiyatı 5 TL.

55- Tanıdığım Ozanlar Arasından (*Anlatım- Tanıtım):* 1976, Çağdaş Basımevi- Ankara, 11.5x 18.5 cm boyutlu. 56 sayfa. Fiyatı 10 TL.

56- Radyo ve Televizyon Yayınları İçin Ne Diyorlar? *(Soruşturma):* 1976, Çağdaş Basımevi-Ankara, 11x 17.5 cm. 80 sayfa, Fiyatı 15 TL.

57- Türk Basınının Kısa Tarihçesi, Basın ve Halkla İlişkiler (*Araştırma- İnceleme):* 1976, Çağdaş Basımevi-Ankara 11.5x 18 cm boyutlu 24 sayfa. Fiyatı 4 TL.

58- Almanya Kapısı Kapanmadan Gidenler (*Gezi Notları):* 1977, Çağdaş Basımevi-Ankara, 11.5x 19 cm boyutlu. 32 sayfa. Fiyatı 5 TL.

59- Türk Yayınevreninden Kimlikler *(167 şair ve yazarın biyografisi*): 1976, Erk Matbaası- Ankara, 320 sayfa. 13.5x 19.5 cm boyutlu. Fiyatı 7 TL.

59/a- Kandırılanlar-Alamanya Yolcuları (*Radyo ve TV. Oyunu 2. Baskı*): 1977, Çağdaş Basımevi-Ankara, 11.5x 19.5 cm boyutlu 32 sayfa. Fiyatı 5 TL.

60- Anadolu ve Trakya Basını İçin Düşündüklerim (*Türk Basın Birliği, Kendi İçinden Çıkan Kuruluşlara Nasıl Yetişebilir?):* 1977, Çağdaş Basımevi-Ankara, 24 sayfa, 12x 20 cm boyutlu. Fiyatı 5 TL.

61- İsa Kayacan'ın İş ve İşçi Bulma Kurumu Dosyası (*Hizmete Özel*): 1978, Özel Baskılı- Ankara. 21x 30 cm boyutlu. 42 sayfa.

62- Merhaba Dediğim Ozanlar Arasından(*Anlatım-Tanıtım*): 1979,Çağdaş Basımevi-Ankara, 11.5x 18 cm boyutlu, 40 sayfa. Fiyatı 10 TL.

63- *Anadolu ve Trakya Basını* (*Soruşturma- Araştırma- İnceleme-Mahalli Basının sorunlarıyla ilgili yöneticilerin görüşleri ve gazetelerin çeşitli özellikleri*): Temmuz 1980, Özel Baskı. 21x 31.5 cm boyutlu 62 sayfa.

64- *Basın ve Halkla İlişkiler Müşaviri İsa Kayacan'ın Orman Bakanlığı ve Basınla İlgili İncelemeleri* (12.12.1979-12.6.1980): Haziran 1980, Ankara Özel baskılı. 21.5x 31.5 cm boyutlu, 29 sayfa.

64/a- *Orman Bakanı Hasan Ekinci'nin TRT ve Basındaki Demeçleri:* Nisan 1980, Özel baskılı- Ankara, 22x 31.5 cm boyutlu, 21 sayfa.

64/b- Orman Bakanı Hasan Ekinci'nin TRT ve Basındaki Demeçlerinden Örnekler, Özetler: Temmuz 1980, Özel Baskılı- Ankara. 16.5x 21.5 cm boyutlu. 88 sayfa.

64/c- Orman Bakanı Hasan Ekinci'yle Gazete ve Dergilerdeki Röportajlar: Ekim 1980, Özel baskılı, Ankara, 21x 31.5 cm boyutlu. 18 sayfa.

65- Ağaç ve Ormanla İlgili Özlü Sözler: Temmuz 1980, Özel Baskılı- Ankara. 15x 20.5 cm boyutlu. 36 sayfa.

66- Orman Bakanlığı, Basın ve Halkla İlişkiler Müşavirliğinin Çalışmaları Üzerine Bir İnceleme: Temmuz 1980,Özel Baskılı 16x 21.5 cm boyutlu. 88 sayfa.

67- Turizm ve Ormancılık: Eylül 1980, Özel Baskılı - Ankara, 16x 21.5 cm boyutlu. 24 sayfa.

68- Türkülerimizde Ağaç ve Orman: Ekim 1980, Özel Baskılı- Ankara, 15. 5 x 21.5 cm boyutlu. 64 sayfa.

68/a- Orman Şiirleri: 1980, Özel Baskılı- Ankara, 21x 29.5 cm boyutlu. 19 sayfa.

69- Ağaç ve Ormanla İlgili Şiirler (*Genişletilmiş 2. Baskı*). Ekim 1980. Özel Baskılı, 16x 21 cm boyutlu. 34 sayfa.

70- Orman Bakanlığındaki Gezi Notlarım: Eylül 1980, Özel Baskılı- Ankara. 15.5x 20.5 cm boyutlu. 46 sayfa.

71- Anadolu Gazetelerinde Ormancılık ve Orman Köylüsü: Eylül 1980, Özel Baskılı 16x 21 cm boyutlu. 20 sayfa.

72- Orman Bakanlığındaki Çalışmalarımızdan Özet ve Yazılanlardan Örnekler: Eylül 1980, Özel Baskılı- Ankara. 15.5x 21.5 cm boyutlu. 28 sayfa.

73- Atatürk ve Ormancılık: Ekim 1980, Özel Baskılı, 15x 21.5 cm boyutlu. 30 sayfa.

74- Gazete ve Dergilerimizde Atatürk: Ekim 1980, Özel Baskılı- Ankara. 16x 21.5 cm boyutlu. 68 sayfa.

75- Şarkılarımızda Ağaç ve Orman: Kasım 1980, Özel Baskılı. 15x 21.5 cm boyutlu. 66 sayfa.

76- Ağaç ve Orman Kültürü: Aralık 1980, Özel Baskılı, 15.5x 20.5 cm boyutlu. 56 sayfa.

77- Orman Bakanlığı Kaldırılırken- Basın (1,2,3,4): Bir (1980)- İki, Üç, Dört (1981), Özel baskılı- Ankara 16x 22 cm boyutlu. Toplam 134 sayfa.

78- Anadolu Basını Rehberi: 1980, Özel Baskılı 21.5x 31.5 cm boyutlu. 10 sayfa.

79- Gezi Notları İlavesiyle, Kavakçılık Komisyonu XVI. Genel Kurulunda Basın: Kasım 1980, Özel Baskılı- Ankara 16x 21.5 cm boyutlu, 84 sayfa.

80- Mustafa Kemal, Ağaç, Orman ve Tarım: Ocak 1981, Özel Baskılı- Ankara 15.5x 21.5 cm boyutlu. 148 sayfa.

81- Türk- Basın- Yayınında Ağaç ve Ormancılık: 1981, Özel Baskılı- Ankara, 16x 21 cm boyutlu. 18. sayfa.

82- Yedinci Dünya Ormancılık Günündeki Konuşmalar: Mart 1981, Özel Baskılı Ankara, 16x 21 cm boyutlu, 66 sayfa.

83- Anadolu ve Trakya Basınında Atatürk: Ekim 1980. Özel Baskılı- Ankara, 15.5x 21 cm boyutlu. 40 sayfa.

84- Ağaç ve Ormanla İlgili Yazdıklarım: Kasım 1980. Özel Baskılı- Ankara, 15.5x 21 cm boyutlu. 50 sayfa.

85- İş ve İşçi Bulma Kurumunda, Özel Kamu Kuruluşları, Basın ve Halkla İlişkiler (*Araştırma, İnceleme Soruşturma*: İş ve İşçi Bulma Kurumu Genel Müdürlüğü'nün 127 numaralı yayını). 168 sayfa. 16.5x 23.5 cm boyutlu. İş ve İşçi Bulma Kurumu Genel Müdürlüğü Matbaası- Ankara, 1976.

86- Genel Olarak Kamu Kuruluşlarında ve Orman Bakanlığında, Basın ve Halkla İlişkiler (*Araştırma- İnceleme):* Orman Bakanlığı yayını, 16.5x 23.5 cm boyutlu, 64 sayfa. Orman Müdürlüğü Harita ve Fotogrametri Müdürlüğü Matbaası, Mayıs 1980, Ankara.

87- Makale ve Şiirlerle Çeşitleme: 1983, Erk Matbaası-Ankara, 12.5x 19 cm boyutlu, 72 sayfa. Fiyatı 200 TL.

88- Küçük Sanayi Sitelerimizle, Organize Sanayi Bölgelerimizden Örnekler *(İnceleme- Röportaj*): Ağustos 1983- Ankara. Özel Baskılı, 20x 28 cm boyutlu, 28 sayfa.

89- NATO'yu Tanıyalım (*Araştırma- İnceleme*): Mart 1984-Ankara, Özel Baskılı, 20x 28 cm boyutlu. 12 sayfa.

90- Türkiye'nin Gıda Yardımı Yaptığı Somali'de Gördüklerim (*Araştırma-İnceleme, Röportaj):* Aralık 1985, Ankara. Özel Baskılı, 20x 28.5 cm boyutlu, 48 sayfa.

91- Atatürk ve Laiklik 1986, Güven Matbaası - Ankara, 72 sayfa, 13.5x19,5 cm boyutlu. Fiyatı 500 TL:

92- Anadolu Basınında Sanat ve Edebiyat (*83 Gazeteden Seçmeler):* 1987, Güven Matbaası- Ankara 13.5x 19 cm boyutlu. 112 sayfa. Fiyatı 100 TL:

93- Artvinli Aşık Gülhani ve Şiirleri (*Araştırma- İnceleme*): 1988, Fırat Ofset Matbaacılık- Ankara 13.5x 19 cm boyutlu. 104 sayfa. Fiyatı 5 bin TL.

94- Anadolu Basını'nda Kooperatifçilik (*Araştırma-Ender Yoldar'la*): Türk Kooperatifçilik Kurumu Yayını (71), 16x24 cm boyutlu, 60 sayfa. ISBN: 975-7604-02-x Kasım 1988. Sistem Ofset- Ankara.

95-Anadolu'daki Kooperatifçilik Çıkmazı (*Araştırma- İnceleme*): Çınar Matbaası- Ankara 96 sayfa. 13.5x 19 cm boyutlu. Fiyatı 5 bin TL.

96-Konut Kooperatifçiliği Çıkmazı Nereye Çıkıyor? (*Araştırma- İnceleme):* 1988, Çınar Matbaası- Ankara. 13.5x 19 cm boyutlu. 110 sayfa. Fiyatı 5 bin TL.

97-Batı Trakya'daki Türk Basını ve Sorunlar Zinciri *(Araştırma- İnceleme*): 1988, Kuvvet Matbaası- Ankara, 64 sayfa 13.5x 19 cm boyutlu. Fiyatı 3 bin TL.

98-Küçülen Ekmeğin, Büyüyen İsrafı (*Araştırma- İnceleme*): 1988, Dinç Matbaası- Ankara 96 sayfa, 13.5x 19 cm boyutlu. Fiyatı 2 bin TL.

99- Ölümünün Yüzüncü Yılında, Namık Kemal (*Araştırma- İnceleme):* 1988, Biçim Matbaası- Ankara 11.5x 16.5 cm boyutlu. 120 sayfa. Fiyatı 5 bin TL.

100-Burdur Hatırlamaları (*Araştırma- İnceleme I. Baskı):* 1989, Ofset Repromat Matbaacılık Tic. San. Ltd. Şti. Ankara. 13.5x 19 cm boyutlu. 234 sayfa. Fiyatı 15 bin TL.

101-Örnek İşçi Anıları (*Araştırma*): 1989, Biçim Matbaası- Ankara, 96 sayfa. 11.5x 16.5 cm boyutlu. Fiyatı 10 bin TL.

101/a- Burdur Hatırlamaları (*Araştırma- İnceleme, Genişletilmiş 2. Baskı*): Ocak 1991-Ofset Repromat Matbaacılık Tic. San. Ltd.Şti.- Ankara. 13.5x 19 cm boyutlu. 384 sayfa. Fiyatı 25 bin TL. ISBN: 975-95559-0-5.

102-Orta Asya Türk Cumhuriyetleri (*Araştırma- İnceleme):*Mart 1993. Ofset Repromat Matbaacılık Tic. San. Ltd. Şti. –Ankara. 13.5x 19.5 cm boyutlu. 280 sayfa. ISBN: 975- 95559-I-3. Fiyatı 50 bin TL.

103-Artvin'li Fuat Altun'un Sessiz Köyü (*Fuat Altun'un Şiirleri):* 1994, Ajans Mat- Ankara, 96 sayfa. 13.5x 19.5 cm boyutlu. ISBN: 975-95559-2-1. Fiyatı 30 bin TL.

103/a-Artvinli Fuat Altun'un Sessiz Köyü (2.Baskı): Ekim 1994.Fiyatı 65 bin TL.

104-Dünya'da ve Türkiye'de Gazetecilik/ Basınımızın Anadolu Cephesi (*Araştırma- İnceleme*): Ağustos 1996. Ajans Mat- Ankara. 16.5x 24 cm. boyutlu. 544 sayfa. Fiyatı bir milyon TL. ISBN:975-95559-3-x.

105-Ağaç ve Orman Kültürü (*Orman Bakanlığı Yayını*): Mart 1997. Orman Genel Müdürlüğü Gazi Tesisleri- Ankara. 176 sayfa 13.5x 20 cm boyutlu. ISBN: 975-7829-55-2.

106-Türk Basınında Unutamadıklarımız (*Vefat eden 540 gazetecinin biyografi ve fotoğrafları- Gazeteciler Cemiyeti Yayını):* Ağustos 1997, Dört Renk Yayın Tanıtım Matbaacılık Ltd. Şti. Ankara. 128 sayfa. 16x 23.5 cm boyutlu. ISBN: 975-8211-00-5.

107-İçimizden Biri Baki Ataç: Balıkesir Milletvekili A. Baki Ataç'ın, Devlet Bakanlıkları dönemlerinde gerçekleştirdiği Bakanlık çalışmaları, görüntüleriyle birlikte medyada yeralan demeçlerinin bir araya getirilişi. 14.5x 20.5 cm boyutlu, 6 cilt. Toplam 904 sayfa. Ağustos 1994- Eylül 1995- Ankara. Özel baskılı.

108-Çukurova'dan Halit Dağlı: Adana Milletvekili H. Halit Dağlı'nın Devlet ve Orman Bakanlıkları döneminde gerçekleştirdiği Bakanlık çalışmaları, görüntüleriyle birlikte medyada yer alan demeçlerinin bir araya getirilişi. 15.5x 21.5 cm boyutlu, 5 cilt, toplam 1080 sayfa, Temmuz 1996-Mayıs 1997- Ankara. Özel baskılı.

109-Gaziantep'den Mehmet Batallı: Gaziantep Milletvekili, Devlet Bakanı Mehmet Batallı'nın Bakanlık döneminde gerçekleştirdiği, Bakanlık çalışmaları, görüntüleriyle birlikte medyada yeralan demeçlerinin biraraya getirilişi. 14.5x 21.5 cm boyutlu, 5 cilt, toplam 859 sayfa. Ocak- Kasım 1998. Ankara. Özel Baskılı.

110-Bana Gelen Mektuplar: Mart 1999,4 Renk Yayın Tanıtım Mat. Ltd.Şti. Ankara, 352 sayfa. 16x 24 cm boyutlu. ISBN: 975-95559-4-8. Fiyatı 3 milyon TL.

111-Destanlaşan Köylü İsa Kayacan (*Mustafa Ceylan, İsa Kayacan'ın yaşam öyküsü):* Ağustos 1999, 4 Renk Yayın Tanıtım Matb.Ltd. Şti. Ankara, 128 sayfa. 16x 24 cm boyutlu ISBN: 975-96894-0-5, Fiyatı 2 milyon TL.

112-Türkiye Cumhuriyeti'nin 75. Yıldönümünde, Türk Kooperatifçilik Kurumu (Nail Tan ve Dr. İrfan Ünver Nasrattınoğlu'yla. Türk Koopreratifçilik Kurumu Yayını.) Ocak 1999. Ekip Grafik Ltd. Şt. Ankara, 196 sayfa. 16x 24 cm boyutlu. ISBN: 975-7604-25-9.

113-Sayfa ve Sütunlarda Kırkbeş Yıl: (*Bilgi ve Belgelerle, İsa Kayacan Ansiklopedisi),* Şubat 2001.4 Renk Yayın Tanıtım Mat. Ltd. Şti. Ankara. 792 sayfa, 16x 24 cm boyutlu, ISBN: 975-96894-1-3, Fiyatı: 15 milyon TL.

114-Özümüz, Sözümüz, Gözümüz Azerbaycan, Azerbaycan, Can Azerbaycan: Mayıs 2003, 4 Renk Yayın Tanıtım Matbaacılık Ltd. Şt. Ankara, 52 sayfa, 13.5x 19.5 cm. boyutlu. ISBN: 975-96894-2-1, Fiyatı: 2 milyon Tl.

115-Armağan-3 (*Ahmet Tufan Şentürk'le, Nesir, Şiir, Tanıtım:)* Nisan 2004, Çetin Ofset Matbaacılık A.Ş. Ankara. 200 Sayfa, 13.5x 19.5 cm boyutlu ISBN: 95559- 5-6. Ücretsiz.

116-İşte Hayatım: (*İsa Kayacan'ın hayatının değişik kesitlerle kedi kalemiyle anlatılışı*); Mayıs 2004, 4 Renk Yayın Tanıtım Matb. Ltd. Şti.Ankara. 720 sayfa. 16.5x 24.5 cm. boyutlu. ISBN: 975- 96894-3- x .Fiyatı: 10 milyon TL.

117-Armağan- 4 (*Ahmet Tufan Şentürk'le- Nesir- Şiir- Tanıtım*): Mayıs 2005, Çetin Ofset Matbaacılık A.Ş. Ankara, 300 sayfa. 13.5x 19.5 cm boyutlu, ISBN: 975- 95559-6-4, Ücretsiz.

118-Burdur'un Saz ve Söz Ustaları, *(Araştırma- İnceleme*): Ağustos 2005, 4 Renk Yayın Tanıtım Matbaacılık Ltd. Şti. Ankara, 168 sayfa 16x24 cm boyutlu, ISBN: 975-96894-4-8, Fiyatı: 12 TL.

119-Efsane İnsan İsa Kayacan ve Azerbaycan (*Araştırma- İnceleme*):*Vektor Neşirlerevi-Azerbaycan-* Bakü. 116 sayfa 14.5x20.5cm boyutlu-Azeri Türkçesiyle i - 4702060207-105-121 (Grifli neşr), ücretsiz.

120-Şiirlerle Burdur (*Araştırma*): Eylül 2005, (Burdur Belediyesi Kültür yayını-1), Kardeşler Ofset Ltd. Şti-Burdur, 96 sayfa, 16x22 cm boyutlu, ISBN: 975-00251- 0-5, Ücretsiz.

121-Azerbaycan Yazıları *(I.Kitap)*:2006,Vektor Neşirlerevi-Bakü.218 sayfa, 14.5x21 cm boyutlu, Türkiye Türkçesiyle, K-4702060207-207-121 (Grifli neşir),ücretsiz.

122- Aramızdan Ayrılanlar (*Araştırma*): Mayıs 2007, İmaj İç ve Dış Tic. A.Ş.

İmpress Web, 16x23 cm boyutlu, ISBN: 978-975-96894-5-2, Fiyatı: 10 YTL.

123-Azerbaycan Yazıları (2.Kitap): Vektor Neşirlerevi-Bakü 216 sayfa, 14.5x21 cm boyutlu, Türkiye Türkçesiyle, K-4702060207-322-121 (Grifli neşir), ücretsiz.

124- Mezarlık Kültürümüzden Örnekler (Temmuz 2008, İmaj Center Ankara.) 464 sayfa, 15.5x24 cm boyutlu, ISBN: 978-975-95559-7-9, Fiyatı:15 TL.

125- Sevgi Yumağı (Vektor Neşirlerevi, Bakü-170 sayfa; 14.5x21 cm boyutlu, Türkiye Türkçesiyle, eski ve yeni şiirlerden seçmeler, K-4702060207-401-121 (Grifli neşir), ücretsiz. 2008-Bakü.

126- İçimizdeki Kerkük (Dr. Şemsettin Küzeci'yle-Vektor Beynelhalg Elm Merkezi-Azerbaycan Irak Temsilciliği yayını: 1-Nisan 2009 14x19.5 cm boyutlu, 544 sayfa, Boyut Tanıtım-Matbaacılık Ltd. Şti, Ankara, K-4702060207-423-121, ücretsiz. Bağdat.

127- Burdur Destanı (Bensiz Olmaz): Burdur'un değişik özellik ve güzellikleriyle, yönetici ve toplum öncüleriyle, şiirsel bir anlatımla dile getirildiği kitap. 354 sayfa, Burdur Ticaret ve Sanayi Odası yayını:3, Burdur-Dilek Ofset Matbaası 13x19 cm boyutlu,ISBN:978-9944-60-577-9 ücretsiz, Aralık 2009.

128- Bana Yazılan Şiirler: 130 şair ve ozandan, 242 İsa Kayacan şiirinin yeraldığı kitap. 13.5x19 cm boyutlu, 288 sayfa, Haziran 2010, Ankara, Sistem Ofset Basım-Yayın San. Ve Tic. Ltd. Şti. ISBN: 978-605-60598-2-7 Fiyatı: 10 TL.

129- Burdur'dan Kültür Yağmuru *(Burdur Belediyesi Kültür Yayını)* 15.5x23 cm boyutlu, şiirlerle Burdur-2 ve öteki bölümleriyle 432 sayfa, 01 Nisan 2011-Burdur Gazetesi Baskı Tesisleri , ISBN:978-975-00251-1-2 Ücretsiz.

130- Burdur'un Saz ve Söz Ustaları (2)-(Araştırma- inceleme) 16x24 cm boyutlu, 788 sayfa.

* * * * *

Not: *22,41,111 ve 119'ncu sıradakiler hariç, diğer yayınlar İsa Kayacan'ındır. 64.a-64.b-64.c-68.a sıradaki yayınların ilavesiyle İsa Kayacan'ın kitap sayısı 130'dur.*

***TAVSİYE:** T.C. Milli Eğitim Bakanlığı Tebliğler Dergisi (27.09.1993, Sayı: 2391-776) *Tarih ve Sayısı:* 09.07.1993-6350, *Yazarı:* İsa Kayacan, *Adresi*: Güvenlik Cad. No: 24/13 A.Ayrancı/Ankara, *Düzeyi:* Öğretmenlere ve Öğrencilere.

Eserin Adı: *Burdur Hatırlamaları* (Ankara, 1991,Fiyatı: 25.000 TL), *Orta*

Asya Türk Cumhuriyetleri (Ankara, 1993, Fiyatı: 50.000 TL).

ÖZEL İSA KAYACAN YAYINLARI:

1- **Teke Yöresi Folklor Araştırmaları ve MAKÜ Yazılarım.** (20.5x29 cm boyutlu, 55 sayfa)

2- **Hikâyeleriyle Teke Yöresinin Başkenti Burdur Türkülerinden Bir Demet Çeşitleme** (20.5x29 cm boyutlu, 10 sayfa)

3- **Kültürümüz İçindeki Burdur Doğumlulardan Bir Genelleme** (20.5x29 cm boyutlu, 24 sayfa)

4- **Prof. Dr. İsa Kayacan'ın Şiirlerinden Seçmeler** (20.5x29 cm boyutlu, 35 sayfa)

5- **Edebiyatımız İçindeki Şairlerden Şiir Örnekleri** (20.5x29 cm boyutlu, 24 sayfa)

6- **Elazığ"Hazar Şiir Akşamları" 2007 yazılarım** (Eylül 2011-20.5x29 cm boyutlu, 16 sayfa)

7- **Burdurlu Teke Yöresi Yârenleri** (Eylül 2011, 20,5x29 cm boyutlu, 8 sayfa)

8- **Uluslararası Hazar Şiir Akşamları** çıkışlı İsa Kayacan Yazıları (2011-20121, 20.5x29 cm boyutlu 89 sayfa)

İSA KAYACAN'IN YAYINLANACAK SIRADAKİ KİTAPLARI:

Toparlanmaları, değerlendirilmeleri, yazılmaları, dizgileri ve öteki çalışmaları sürdürülen İsa Kayacan'ın önümüzdeki yıllarda okurlarıyla buluşacak kitapları:

Siz Beni Anlayamazsınız: İsa Kayacan'ın değişik konularda yazıp yayınladıkları, dünden bugüne, bugünden yarına örnek alınabilecek yazılarının bir araya getirilişi

İrezillik Birikintileri: İlk ve İkinci baskısı 1971-1972 yıllarında yapılan İsa Kayacan'ın öykülerinden oluşan kitap.

Türk Kültür ve Basın-Yayınında 50 Hizmet Yılımın Ankara ve Burdur Kutlamaları: Konuşulanlar, yazılanlar, hazırlanan İsa Kayacan Belgeselinin aktarımı.

Kadın Destanı: Kadının değişik özellik ve güzelliklerinin şiirsel bir anlatımla dile getirilişi.

Gazete ve Dergiler ayırımıyla; Türk Basın Yayınındaki Yerim: İsa Kayacan'ın yazdığı ve yayınladığı makalelerinin kaynaklar itibariyle dökümü. Yayın faaliyetlerinin detaylandırılarak bir araya getirilişi.

Burdur Günlüğü: Burdur'un tarihi, coğrafyası, kültürü, folkloru, turizmi, medya kuruluşları, spor geçmişi, yakın dönemimizden önemli bilgi kesitleri, hatırlatmaları, tarihe düşürülen Burdur ve Burdurlu notları bilgi ve belgeleri.

Çevre ve Bölgesinde Yaşayan Ünlüler: Çevre ve Bölgesinde bilinen tanınan gazeteci-yazar şair ve öteki isimler hakkında biyografik bilgiler.

Osmanlıdan Günümüze Yansımalar: Osmanlı Döneminden satır başları olarak bazı bilgiler- hatırlatmalar. Cumhuriyetin kuruluşundan yıllar itibariyle tarihe düşürülen notların hatırlatılması, siyaset, demokrasi, medya, ekonomi, ihtilâller, idamlar, spor, toplumumuzun gündeminde yeralmış olayların kaynaklar itibariyle sayfalara aktarılışı. Bu yayın geçmişten günümüze, tarihimiz için bir ayna görünümü sergilemesi bakımından önem taşıyacaktır.

İki Bin Yılı Sonrası Yazılanlar: Yazar ve şairlerin gözü ve kalemiyle İsa Kayacan anlatımlarının, yayın kaynakları itibariyle sayfalara aktarımı.

KATKIDA BULUNANLAR:

Abdurrahman Ekinci, bize ulaşan notlarında, sanatçı isimlerinden bahsederken, katkıda bulunan, "isim" verenlerden sözediyor. Buna göre;

Hüseyin Demir (17), Recep Yörük (5), Ahmet Turgut (7), Alâeddin Atasoy (4), İsmail Bilgiç (birçok sanatçı), Hüseyin Alkaya (Ağlasun yöresi sanatçıları), Hayati Kuzucu,Mehmet Çürük (Gravgaz ve çevresi sanatçıları), Mehmet Kacemer (Karamanlı ve çevresi), Hakkı Uçak (Çeltikçi bölgesi), Abdurrahman Ekinci (Burdur merkez ve merkez köyleri), Bülent Akay (Yeşilova ve Gölhisar'ın bazı köyleri) Süleyman Yakan(5) isim ve adres vererek, bu bölge ve çevrelerdeki sanatçılara ulaşılmasında yardımcı olmuşlardır.

* *Özel Teşekkür:* Kitap içerisindeki (düzenlenmemiş) pek çok biyografinin bana ulaştırılmasındaki gayretlerinden dolayı Araştırmacı-derlemeci organolog (saz bilimcisi) Abdurrahman Ekinci'ye teşekkür ve tebriklerimi sunuyorum.

* Burak Önder,Yrd. Doç. Dr. Şevkiye Kazan Nas, İbrahim Şimşek, A. Ali Bilgen, Sebahat Gümüş, Nazmi Öner, İsmail Türel, Dilek Bakırkaynak, Mehmet Kacemer, Ahmet Can, Mesut Madan, M. Nevruz Sınacı, Gülendem Gültekin, Ömer Erdoğan, Necdet Gülmez, Osman Tekerci.

* Gölhisar Halk Eğitim Merkezi Müdür Başyardımcısı olarak görevini başarıyla sürdürmekte olan Yılmaz Tunç, saz ve söz ustaları konusunda bir Danışman gibi çalıştı. Eksikliklerimiz, yanlışlıklarımız var mı?, baktı, fotoğraflar ve biyografiler konusunda tekrar tekrar yardımda bulundu, araştırmalarını bana ulaştırdı.

Yılmaz Tunç hocanın, Aralık 2010'un ortalarında, önceki ricalarım üzerine; Ömer Erdoğan, Mustafa Avcı, Ramazan Serttaş, Hilmi Utman, Günal Teke,

Ali Elmas, Nazmi Güngör, Oğuz Çelik, Ramazan Şengün, Çağatay Tunç, Recep Güçer, Turgut Karagöz, Ramazan Erbilek, Halil İbrahim Gökmen, İbrahim Karagöz, Galip Şahinkurt, Şahin Şahinkurt, Fatih Burdurlu, Hüsnü Çakar, Mehmet Çakar, Emin Erdoğan, Erdal Erdoğan, Bekir Erkaya, Ali Erbil, Recep Paksoy'un biyografi ve fotoğraflarını (bir bu kadar da öncekilere ilave ederek) gönderdiği için teşekkürlerimi ve tebriklerimi sunmak istiyorum.

KAYNAKLAR:

1- **Burdur'dan Damlalar:** (Hamit Çine, 2. Baskı, 2003, Arzu Ofset ve Reklam Ajans-Burdur Valiliği Yayını-2003)

2- **Osman Akkoç:** (Burdur Gazetesi, 19,20.21.22.23.25 Eylül 2006)

3- **Burdur İl Rehberi** (Hazırlayan: Seyit Erdoğan, Burdur Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü-2007)

4- **İsa Kayacan**'ın yazıp, değişik gazetelerde yayınladığı makaleleri.

5- **Burdur Fotoğrafları:** (Burdur Valiliği ve Belediye Başkanlığı Yayınları)

6- **Burdur İl Rehberi:** Hazırlayan; (Mehmet Tanır, Burdur Valiliği, İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü - 2011)

Burdur'da Gül yetiştirilişinin tarihi çok eskidir

Kontrollü ve sınırlı yetiştirilen tarladaki haşhaş kozalakları

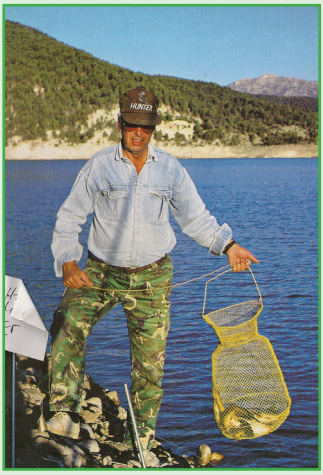
Burdur Kapanpınar'ında nakliyeciler (1940)

Burdur mahalli sipsi ustaları

Altınyayla (Dirmil) yağlı altın sipsi güreşleri

Yapraklı Barajı

Şalvarspor oyuncuları

1958 yılında basılan, iller serisindeki Burdur'la ilgili posta pulları

Atatürk Burdur'a, 06 Mart -09 Mart 1930 tarihlerinde iki kez geldi

İlk Trenin karşılanış töreni 26 Mayıs 1936

Burdur'a ilk Tren geldiği gün (T.M. Ofisi civarı)

D.D. Yolları hizmete açıldı

1948 Cumhuriyet Meydanı Gazi Caddesi İstikâmeti

Saden Camii ve Kütüphanesi

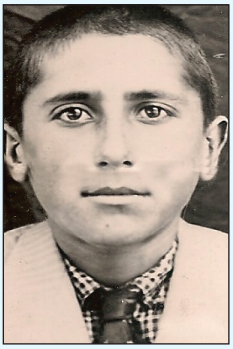
İSA KAYACAN'IN ALBÜMÜNDEN

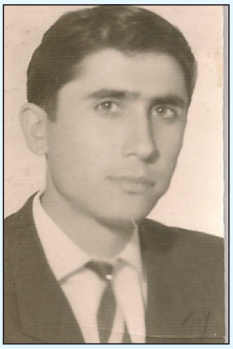
İSA KAYACAN FOTOĞRAFLARI

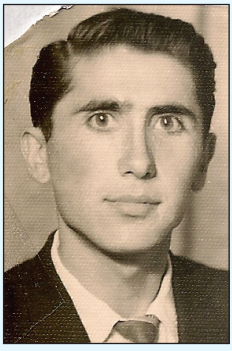
İsa Kayacan'ın annesi Güldali Kayacan (1909-13 Eylül 1991)
Babası Hasan Hüseyin Kayacan (1897- 04 Aralık 1976)

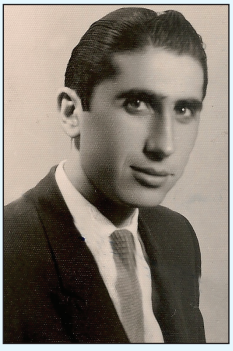

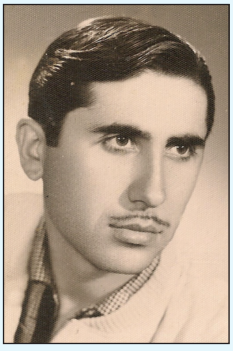

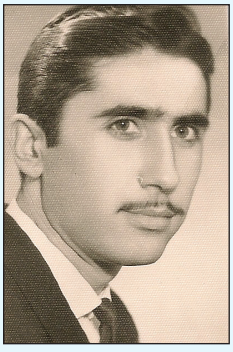
İSA KAYACAN
25 ARALIK 1948

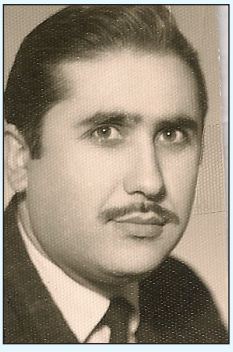

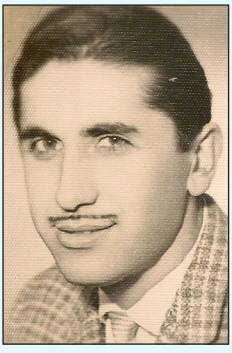

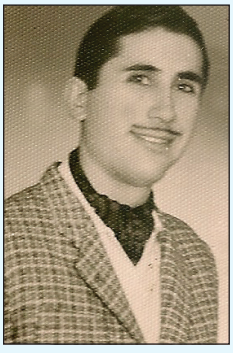

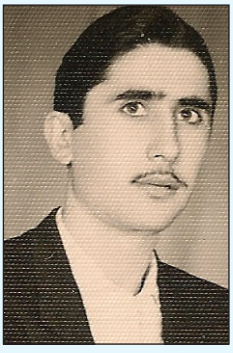

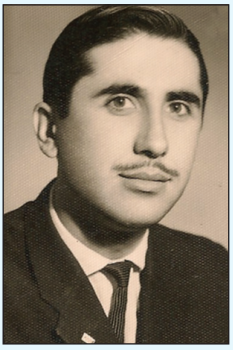
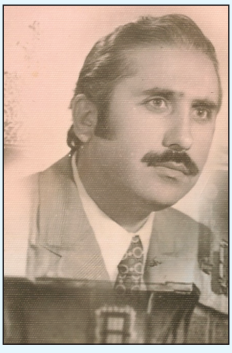

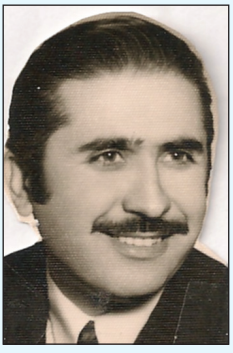
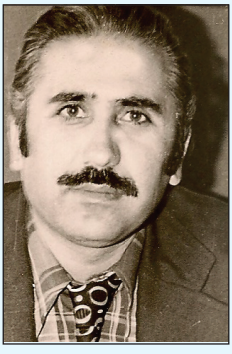
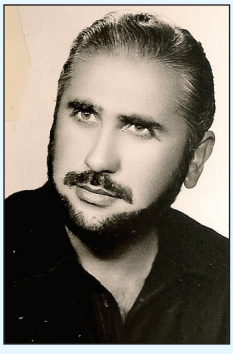
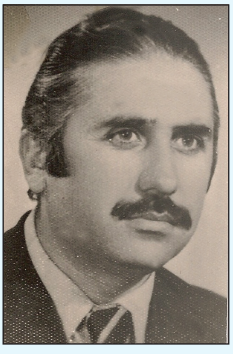
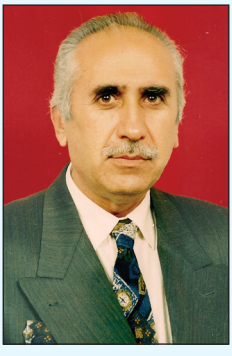

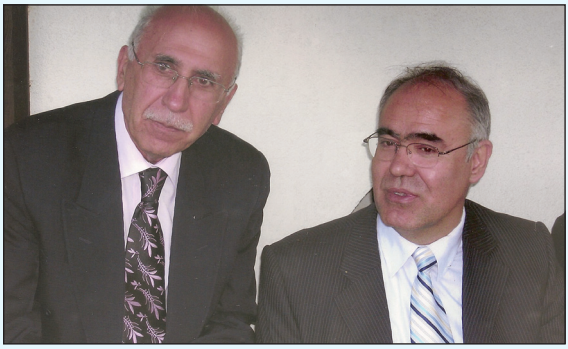

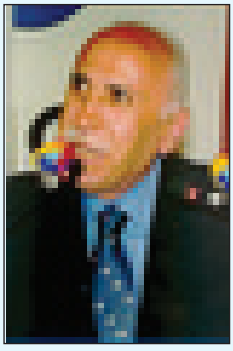

Hüseyin Kayacan

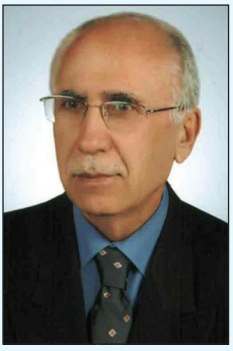

İsa Kayacan'ın eşi Sabahat Kayacan (1939-2002)

İSA KAYACAN, MART 2012

İsa Kayacan Somalili Mültecilerle (1985)

İsa Kayacan Somali Kızılay ekibi elemanlarıyla

M. Ercan Taraşlı (Sağda MPM verimliliğe katkı ödülü aldı)
İsa Kayacan (ortada) İsa Kayacan'ın kızı Filiz Kayacan
(solda - Ankara Devlet Konukevi 15 Mart 1991)

İsa Kayacan MPM Verimliliğe katkı ödülü aldı
(Ankara 15 Mart 1991)

İsa Kayacan 100. kitabı "Osta Asyla Türk Cumhuriyetleri"nin yayınından sonra İLESAM Ankara'da bir toplantı düzenledi. Toplantının açılışını Prof. Dr. Beyza Bilgin yaptı.

İLESAM'da 8.05.1993 tarihinde düzenlenen İsa Kayacan konulu toplantıya konuşmacı olarak, Dr. Sami Ateş (solda) A.Tufan Şentürk (sağda) İsa Kayacan (ortada) katıldılar.

Gazeteci - yazar İsa Kayacan iki fahri diplomasından ilkini, Azarbaycan'ın başkenti BAKÜ'deki Asya Üniversitesi Rektörü Prof. Celil Gariboğlu Nağiyev'in elinden aldı. (19.06.2003)

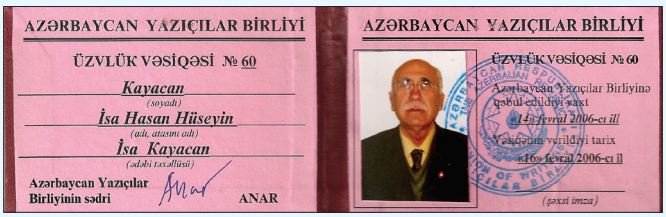

Prof. Celil Garibоğlu Nağiyev (solda), İsa Kayacan (sağda)

Dr. İsa Kayacan, 16 Şubat 2006 tarihinde,
Azarbaycan'ın başkenti Bakü'de bulunan,
VEKTOR Beynelhalg Elm Merkezi El'mi Şûrası kararıyla
"Fahri Profesör" diplomasını, merkezin başkanı
Prof. Dr. Elçin İskenderzade'nin (ortada) elinden aldı.
(16 Şubat 2006)

AZƏRBAYCAN YAZIÇILAR BİRLİYİ

ÜZVLÜK VƏSİQƏSİ № 60

Kayacan
(soyadı)

İsa Hasan Hüseyin
(adı, atasının adı)

İsa Kayacan
(ədəbi təxəllüsü)

Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin sədri ANAR

AZƏRBAYCAN YAZIÇILAR BİRLİYİ

ÜZVLÜK VƏSİQƏSİ № 60

Azərbaycan Yazıçılar Birliyinə qəbul edildiyi vaxt
«16» fevral 2006-cı il

Vəsiqənin verildiyi tarix
«16» fevral 2006-cı il

(şəxsi imza)

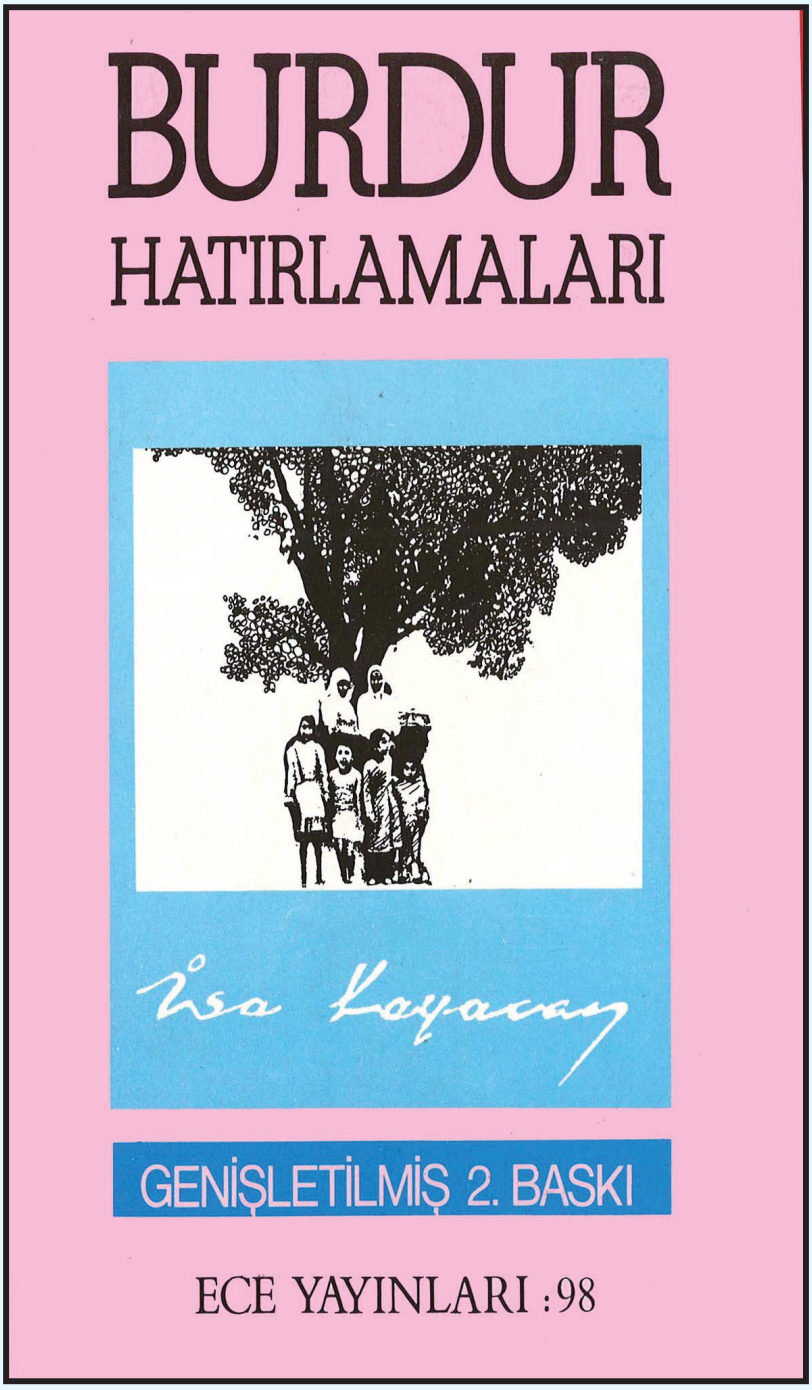
İsa Kayacan'ın Azarbaycan Yazıcılar Birliği üyelik kartı

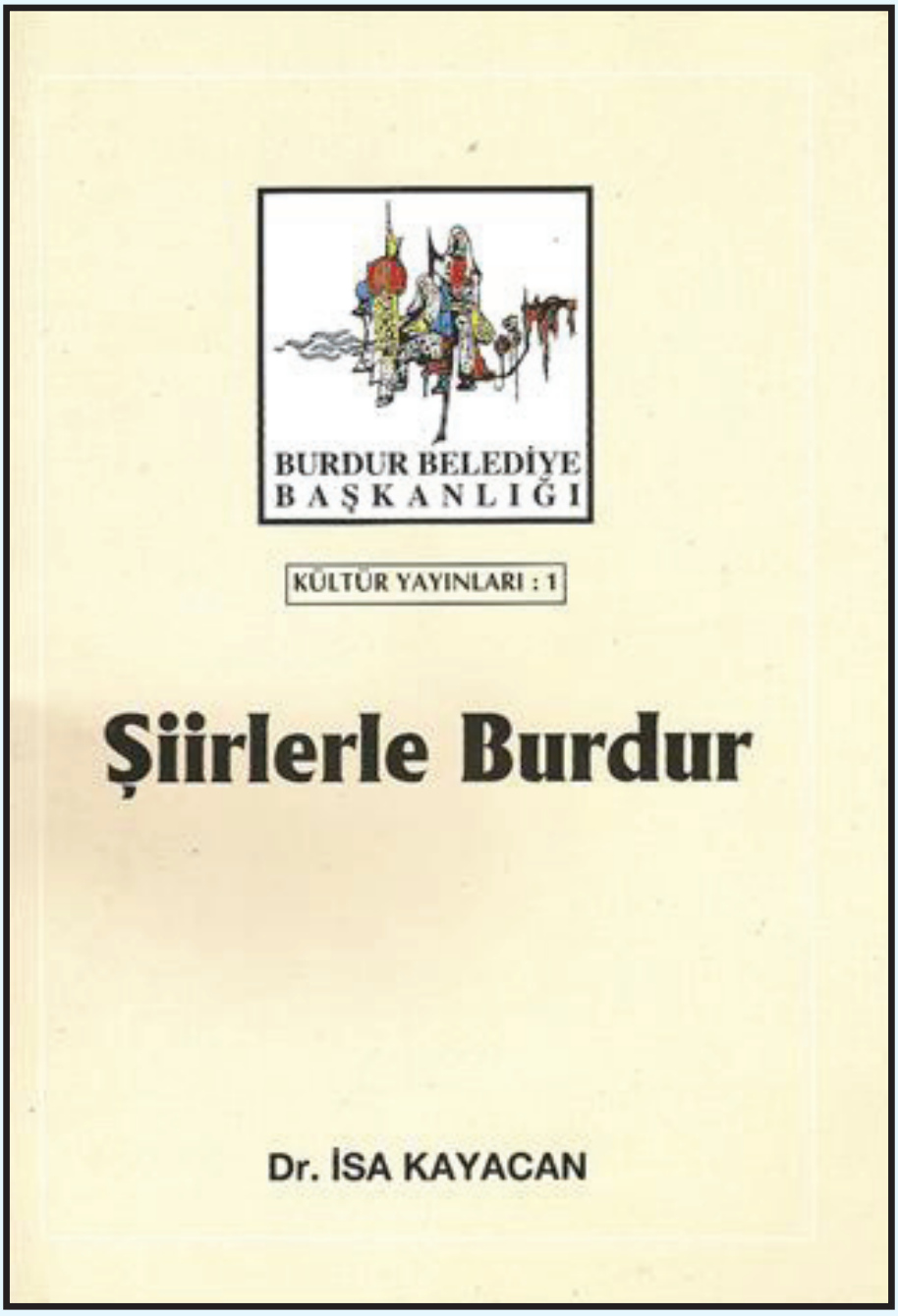
Gazeteciler Cemiyetininin organize ettiği mesleki inceleme gezisinde, solda; 08 Kasım 2007 tarihinde kaybettiğimiz İsmail Sadık, ortada; Ahmet Tekeş, sağda; İsa Kayacan (İtalya-Venedik, Ekim 1989)

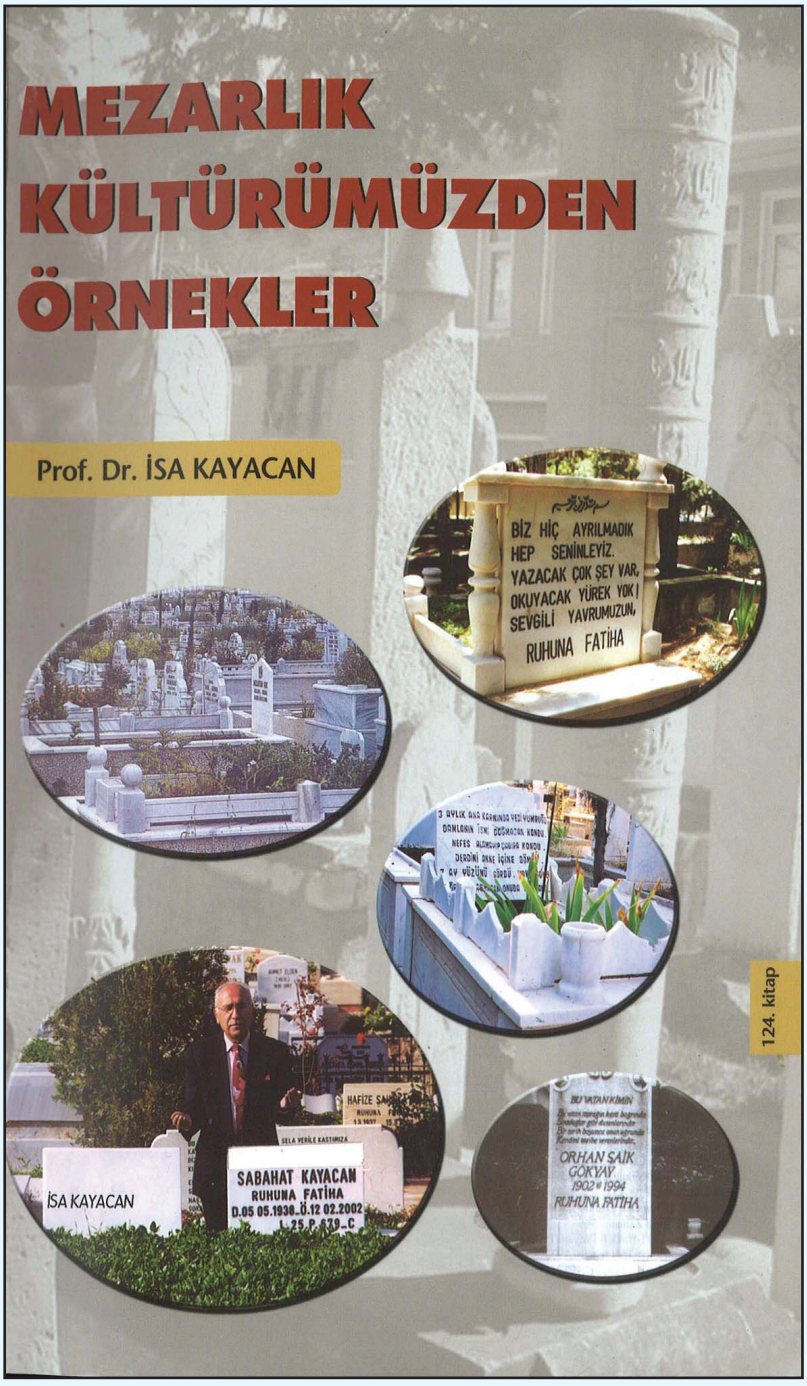
Nail Tan (sağda), Hayrettin İvgin (solda), İsa Kayacan (ortada) Denizli'de Özay Gönlüm heykeli önünde (2006)

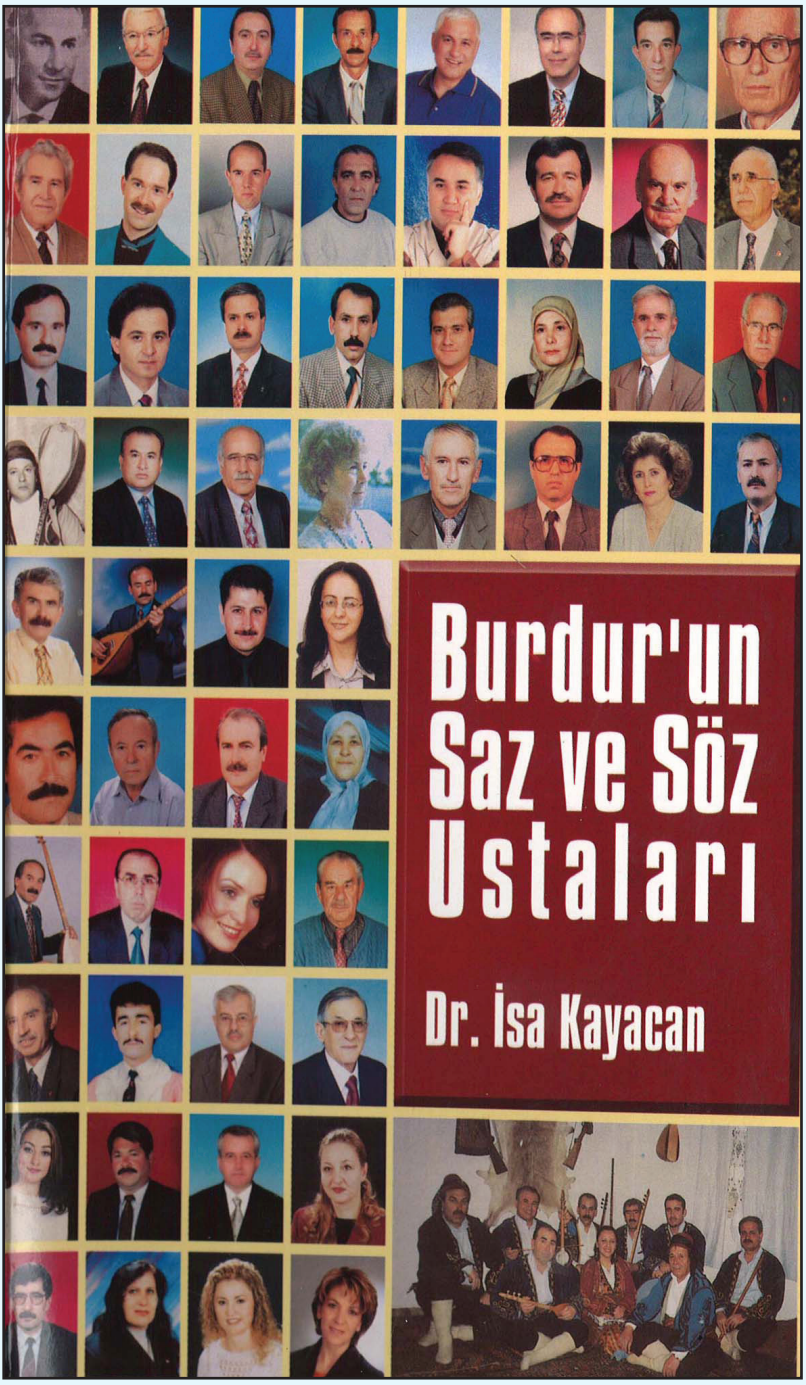
Burdur'u değişik yönleriyle anlatan kitabın birinci baskısı, 234 sayfayla 1989 yılında genişletilmiş 2. baskısı, 384 sayfayla Ocak 1991'de yayınlandı.

"Şiirlerle Burdur" adlı kitap, 96 sayfa ile, Burdur Belediyesi'nin Kültür Yayını olarak Eylül 2005'de Burdur'da yayınlandı.

İsa Kayacan'ın 124. kitabı olarak, 464 sayfayla, Temmuz 2008'de yayınlandı

Burdur'un saz ve söz ustalarının
ilk defa biraraya getirildiği kitap,
168 sayfayla, Ağustos 2005'de yayınlandı.

ilev
iletişimliler
vakfı•1996

Sayın

İsa Kayacan

Bir mesleğin varoluşunun birinci koşulu,
ustaların varlığıdır.
Bir usta olarak, mesleğinizde geride bıraktığınız
50 yılın onurunu bizimle paylaştığınız
ve
Türkiye'de iletişim alanının gelişmesi için
gösterdiğiniz çabalardan dolayı
şükranlarımızı sunarız.

Dr. Fatih Keskin
İletişimliler Vakfı Başkanı

MESLEKTE 50 YIL

26 Mayıs 2006

İsa Kayacan; Meslekte 50 yılını tamamlaması nedeniyle,
Ankara Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanlığının
(İletişimliler Vakfı)nca ödüllendirildi. 26. 05.2006

İSA KAYACAN'IN TÜRK KÜLTÜR VE BASIN- YAYINI'NA

50 ve 55. HİZMET YILLARI PANELLERLE KUTLANDI

50.HİZMET YILI BELGESELİ: Türk Dünyası Genç İletişimciler Birliğince hazırlanan; Türk Dünyası Genç İletişimciler Birliği Gazeteci- Yazar Dr.İsa Kayacan'ın 50.Hizmet Yılı Belgeseliyle ilgili bilgiler: Yapımcı: Şemsettin Küzeci, Senaryo: Osman Oktay, Seslendirme: Zeynep Köşker, Montaj: Ersen Sarıkahya- Türkmeneli TV'nin katkılarıyla (2006)

104 dakika olup, 54 dakikaya indirilen, belgeselde, 'İsa Kayacan'la ilgili' görüşlerini belirtenler şöyle sıralandı: Zeynep Köşker, Hüseyin Eryağcı, Baha Gencer, Fatma Uçarlar, Can Direkçi, Sebahattin Akkaya, M.Ercan Taraşlı, Filiz Kayacan, Hüseyin Kayacan, Hasan Ekinci, M.Halit Dağlı, Yekta Güngör Özden, Ali Naili Erdem, Nazmi Bilgin, Necdet Onur, Naci Alan, Aşık Şeref Taşlıova, Yahya Akengin, Güzide Taranoğlu, Tamilla Aliyeva, Elçin İskenderzade, Hayrettin İvgin, Nail Tan, Abdullah Satoğlu, Hüseyin Yurdabak, Mustafa Ceylan, Dr. İrfan Ünver Nasrattınoğlu, Sümer Ezgü, Hamit Çine, İsa Kayacan, Nazlı Aykut.

50.YIL ANKARA KUTLAMASI: Anayurt Gazetesinin katkılarıyla 12 sayfalık, renkli "Türk Kültür ve Basın Yayını'na 50.Hizmet Yılı İsa Kayacan Broşürü" hazırlanıp, yayınlandı. Antalya Güllük Dergisi, Nisan 2006 "İsa Kayacan özel sayısı" olarak çıktı. Türk Dünyası Genç İleşimciler Birliği Kurucu Başkanı Şemsettin Küzeci imzalı davetiyede; "Türk Kültür ve Basın Yayını'na 50.Hizmet yılında Gazeteci- Yazar İsa Kayacan'ın 'Onur Günü'nü teşriflerinizi dileriz" denildi. 08 Nisan 2006 tarihinde saat 14.00'de, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği Konferans Salonu Bakanlıklar-Ankara adresindeki programın sunucusu: Zeynep Köşker, Konuşmacıları: Mustafa Ceylan, Nail Tan ve Doç. Dr. Tamilla Abbashanlı- Aliyeva İsa Kayacan'la ilgili görüşlerini ifade ettiler. (İsa Kayacan'a değişik ödüller verildi)

İsa Kayacan'ın meslekte 50.yılı kutlandı

ANKARA- Törene katılan Başbakanlık Basın-Yayın ve Enformasyon Genel Müdür Vekili Salih Melek, İsa Kayacan'ın, daima Atatürk ilkeleri doğrultusunda çalıştığını ve mesleğindeki gayretiyle herkese örnek olduğunu belirtti.

Eski Devlet ve Orman Bakanı Halit konuşmasında, İsa Kayacan'ın Türk halk kültürü ve folkloruyla ilgili çalışmalarından söz etti.

Osmangazi Üniversitesi Öğretim Üyesi Doç. Dr. Tamilla Abbashanlı Aliyeva, Kayacan'ın Türkiye'ye ilişkin çalışmalarının yanı sıra Türk dünyası ile ilgili çalışmalarının da önemli olduğunu

tavsiyelerde de bulunan Kayacan, "Öncelikle gençler, gazeteciliğin çok önemli bir meslek olduğunu düşünerek yola çıksınlar. Her işte olduğu gibi gazetecilikte de ciddiyetin olduğunu unutmasınlar. Bu, onların sloganı olmalı. Bununla birlikte yola çıktıklarında mutlaka başarıya ve hedeflerine ulaşacaklardır"diye

50.YIL BURDUR KUTLAMASI Türk Dünyası Genç İletişimciler Birliği Kurucu Genel Başkanı Şemsettin Küzeci, Burdur Gazeteciler Cemiyeti Başkanı M.Ercan Taraşlı imzalı davetiyeyle Gazeteci- Yazar Prof. Dr. İsa Kayacan'ın Türk Kültür ve Basın- Yayını'na 50 nci Hizmet Yılı Burdur kutlaması programı 13 Mayıs 2006 tarihinde saat 13.00'de Öğretmenevi Nurcihan Velicangil Kültür Merkezinde gerçekleştirildi. Program Zeynep Köşker tarafından sunuldu. Protokol konuşmalarının ardından; Doç. Dr. Tamilla Abbashanlı- Aliyeva, Yrd. Doç. Dr. Şevkiye Kazan, Mustafa Ceylan, Fatma Uçarlar (Eğitim Fakültesi öğrencilerinin İsa Kayacan şiirleri sunumu) İsa Kayacan'ı değişik yönleriyle anlattılar. Burdurlu'nun Sesi Gazetesi 4 sayfalık renkli 13 Mayıs 2006 "İsa Kayacan özel sayısı"nı gazete eki olarak verdi. (İsa Kayacan'a değişik ödüller verildi.)

Burdurlu'nun Sesi
"Büyüyen Burdur'un Gelişen Gazetesi"
13 Mayıs 2006 Cumartesi
Günlük Siyasi Tarafsız Gazete
Ücretsizdir - Para ile satılamaz
PROF. DR. İSA KAYACAN'IN 50 HİZMET YILI
Prof. Dr. İsa Kayacan'ın 50. Hizmet Yılı Özel Ekidir

55.YIL ANKARA KUTLAMASI Anayurt Gazetesi Sahibi Naci Alan imzasıyla hazırlanan davetiyede; "Gazetemiz, Kültür- Sanat Danışmanı ve Köşe Yazarı İsa Kayacan'ın 70.yaş ve Türk Kültür ve Basın Yayını'na 55.Hizmet Yılı nedeniyle düzenlediğimiz panele teşrifleriniz bizleri onurlandırır" denilen Panel 6.kitap Fuarı çercevesinde, Atatürk Kültür Merkezi konferans salonunda 23 Mart 2012 tarihinde saat 16'da gerçekleştirildi. Panel, 2006 yılında İsa Kayacan için hazırlanan Belgeselin bazı bölümlerinin gösterilmesiyle başladı.

Mehmet Nuri Parmaksız yönetimindeki "55.Hizmet Yılında Gazeteci-Yazar İsa Kayacan" konulu panele; Ahmet Tekeş, Ahmet Sevgi, Salim Taşçı ve Dr. Şemsettin Küzeci konuşmacı olarak katılarak, İsa Kayacan hakkındaki görüşlerini, yorumlarını ifade ettiler. (İsa Kayacan'a değişik ödüller verildi.)

T.C.
MEHMET AKİF ERSOY ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
ORTA ÖĞRETİM ALAN ÖĞRETMENLİĞİ
TEZSİZ YÜKSEK LİSANS PROGRAMI
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ÖĞRETMENLİĞİ

YÜKSEK LİSANS BİTİRME ÖDEVİ

ANADOLU BASINININ DUAYENİ GAZETECİ YAZAR ŞAİR VE ARAŞTIRMACI Prof. Dr. İsa KAYACAN

DANIŞMAN
Yrd. Doç. Dr. Şevkiye KAZAN

HAZIRLAYAN
Havva Zerhan ÖZKAN
0630217074

BURDUR - 2007

İsa Kayacan, Mehmet Akif Ersoy Üniversitesinde, Havva Zerhan Özkan'ın, Yüksek Lisans Bitirme Ödevine konu oldu (Burdur - 2007)

İSA KAYACAN GUİNNES REKORLAR KİTABINA GİRMEYE ADAY

2007 sonu itibariyle; toplam 39 bin 425 makalesi yayınlanan, Guinnes Rekorlar Kitabına başvuru hazırlıklarını sürdüren, onlarca rekorun sahibi; Gazeteci – Yazar Prof. Dr. İsa Kayacan'dan, Azerbaycan'a bin 436, Irak'daki Türkmenlere 762 makale... * Sovyet Dönemi ve bağımsızlık sonrası dönem dahil, hiçbir yazar İsa Kayacan kadar, Azerbaycan'la ilgili yazı yazıp yayınlamamıştır.

YENİSÖKE HABER MERKEZİ

ANKARA- (Ece Ajans): Gazeteci - Yazar Prof Dr. İsa Kayacan'ın, Türk Dünyası ile ilgili, özellikle Azerbaycan ağırlıklı, yazıp yayınladığı makalelerinin sayısı, bin 436'ya ulaştı.

Bu konuda yapılan değerlendirmelere göre, İsa Kayacan'ın; 1 9 8 . 1990,1991,1992 ve 1993 yıllarında Orta Asya Türk Cumhuriyetleriyle ilgili (Azerbaycan ağırlıklı) yazıp yayınladığı makale sayısı 204,

2001, 2002, 2003, 2004 (Haziran sonu) yıllarında yazıp yayınladığı makale sayısı 691,

01 Temmuz 2004-30 Eylül 2005 tarihleri arasında yazıp yayınladığı makale sayısı 217

01 Ekim 2005-31.12.2007 tarihleri arasında yazıp yayınladığı makale sayısı 324

GENEL TOPLAM 1.436

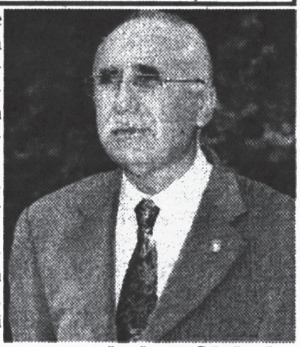
- Bu, Azerbaycan ağırlıklı 1.436 makale, ortalama beş ayrı gazetede (bazıları 10-15) gazetede yayınlanmış olup,

Toplam 1436x 5= 7180 gazete / gün sayısında yer almıştır.

- 31.12.2007 tarihine kadar Azerbaycan'daki değişik kişi ve kuruluşlara gönderdiği yayınlanmış, kendi makalelerinden oluşan kupür (kitap) sayısı 26.420'dir.

31.12.2007 tarihi itibariyle, Türkiye genelindeki (kapananlar dahil) 3 bin 540 gazete ve dergide toplam 39 bin 425 ayrı makalesiyle, 121 ayrı kitabı yayınlanan, Guinnes Rekorlar Kitabı'na başvuru hazırlık çalışmalarını sürdüren, Burdur Merkez, Tefenni ve Ece köyünde heykellerinin dikilmesine ilişkin teklifler gönderilen, Gazeteci-Yazar Prof. Dr. İsa Kayacan'ın bu yayın çalışmalarıyla ilgili olarak, Azerbaycan'daki yetkili çevreler;

- "Sovyet dönemi ve bağımsızlık sonrası dönem dahil, hiçbir yazar İsa Kayacan kadar, Azerbaycanla ilgili yazı yazıp yayınlamamıştır. Bu rekorun sahibi de tek başına İsa Kayacan'dır." şeklinde yorum yapmaktadırlar.

Bakü'deki, Asya Üniversitesiyle, Vektor Beynelhalg Elm Merkezinden, iki Fahri Doktorayla, bir Fahri Profesörlük payeleri alan, Irak'taki Türkmenlere ait 762 ayrı makale yazıp yayınlayan, Gazeteci-Yazar Şemsettin Küzeci'yle birlikte yayınlayacakları "İçimizdeki Kerkük" adlı kitabı baskı aşamasına gelen İsa Kayacan;

"Orta Asya Türk Cumhuriyetleri" (993),"Özümüz, Sözümüz, Gözümüz-Azerbaycan, Azerbaycan Can Azerbaycan" (2003), adlı kitaplarını yayınlarken;

Kayacan'ın diğer iki kitabı; "Efsane İnsan İsa Kayacan ve Azerbaycan" (2005), "İsa Kayacan'ın Azerbaycan Yazıları- 1-" (2006) adlı kitapları da Bakü'de yayınlanmıştı.

YeniSöke
Günlük Bağımsız Siyasi Gazete
11 Ocak 2008 Cuma

REKORLARIN ADAMI: İSA KAYACAN

KONUK YAZAR
Şahin Ali ŞEN

REKORLARIN ADAMI: İSA KAYACAN

Gazeteciler Cemiyetleri ve meslek kuruluşları, İsa Kayacan'ın 'Guinness Rekorlar Kitabı'nda yer alması için çalışma başlatmalıdırlar.

Gazeteciliğin duayeni;
Yerel basının ağabeyi;
İlklerin adamı;
Kısacası, adam gibi adam...
Kimden mi bahsediyorum?

Hayatı güzel hizmetlerle ve rekorlarla dolu gazeteci **İsa Kayacan Ağabey'den;**

Kültür ve edebiyat dünyasının yakından tanıdığı güzel bir isim; Meslekte 50. yılını geride bırakmış gazeteci-yazar büyüğümüz. Basında ilk imzası 1956 yılında çıkmış. O gün bugündür hep yazdı, hep yazdı... Dolu, dolu geçen yaşam öyküsüne tam 128 kitap, "Ece" adlı bir sanat dergisi, 41 bin makale sığdırdı. Bu rakamlar bir yıl önceki rakamlar. Kitap sayısı 130'lara, makale sayısı çoktan 40 binleri aşmıştır eminim.

GUİNNESS REKORLAR KİTABINA ADAY

Kayacan'ın bir özelliği var ki hem üniversitelerde doktora konusu yapılmalı hem de **Guinness Rekorlar Kitabı'na aday gösterilmeli: İnanılması**

ULUSAL VE YEREL GAZETELERDE

ÇAĞDAŞ

olduğunu11 Ocak 2011 Salı kendisi şiir

Gazeteciler Cemiyetleri ve meslek kuruluşları, İsa Kayacan'ın

'Guinness Rekorlar Kitabı'nda yer alması için çalışma başlatmalıdırlar.

Gazeteciliğin duayeni;

Yerel basının ağabeyi;

İlklerin adamı;

Kısacası, adam gibi adam…

Kimden mi bahsediyorum?

Hayatı güzel hizmetlerle ve rekorlarla dolu gazeteci İsa Kayacan Ağabey'den;

Kültür ve edebiyat dünyasının yakından tanıdığı güzel bir isim; Meslekte 50. yılını geride bırakmış gazeteci-yazar büyüğümüz. Basında ilk imzası 1956 yılında çıkmış. O gün bugündür hep yazdı, hep yazdı… Dolu, dolu geçen yaşam öyküsüne tam 128 kitap, "Ece" adlı bir sanat dergisi, 41 bin makale sığdırdı. Bu rakamlar bir yıl önceki rakamlar. Kitap sayısı 130'lara, makale sayısı çoktan 41 binleri aşmıştır eminim.

Ulusal ve Yerel Gazetelerde

Kayacan, duygu yüklü bir insan…

Bu duygularını güzel şiirlere dönüştürmüş. Yazı hayatına şiirle başlaması O'nun gönül adamı olduğunun göstergesi… Sadece kendisi şiir yazmadı; yazdırdı, yazanlara destek oldu. Ulusal ve yerel gazetelerde yayınladığı yazılarında Anadolu'nun güzel şairlerini tanıttı, şiirlerini halkla buluşturdu. Anadolu topraklarından şiirlerin yükselmesini, şairlerin boy vermesini istiyordu besbelli.

İlk makale yazmaya ise 1961'de başladı. Ardından hikâyeler, romanlar, denemeler sökün etti. Birler, onlar derken yüzlere aşan eserler ortaya çıktı. Basın-Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğü'nde "Anadolu Basını Şefi" görevi sırasında ağabeylik ettiği yerel basının büyük bir bölümünde makaleleri yayınlandı. Tercüman, Son Havadis, Ortadoğu, Yeni İstanbul, Hergün ve Anayurt, gibi günlük gazetelerde yazılar yazdı. Kayacan için dostları, Anadolu Basını'nın "imparatoru", "duayeni" hatta "yazı fabrikatörü" ifadesini kullanırlar.

Guinness Rekorlar Kitabına Aday

Kayacan'ın bir özelliği var ki hem üniversitelerde doktora konusu yapılmalı hem de Guiness Rekorlar Kitabı'na aday gösterilmeli: İnanılması güç ama gerçek. Kayacan, büyük bir kısmı yerel basın olmak üzere tamı tamına 3 bin 540 gazetede yazı yazmış bir gazeteci-yazar. Edirne'den Hakkari'ye, Muğla'dan Kars'a her bölgenin her ilin gazetelerinde makaleleri yayınlanmış. Hatta ilçe ve beldelerde çıkan gazetelerde bile yazıları neşredilmiş. Bende günlük bir gazetede uzun süre köşe yazarlığı yaptım, bu kadar farklı ve zengin medya kuruluşlarında yazıları yayınlayan ikinci bir yazar hatırlamıyorum. Hatta dünyada dahi Kayacan'ın yakaladığı rekora yaklaşan yok. Bildiğim kadarıyla Amerikalı bir kadın yazar 2 bin civarında gazetede makaleleri yayınlanmış, dolayısıyla Kayacan'ın bu kadın yazara fark attığı ortada.

Mevcut gazeteci ve yazarlar arasında en çok makalesi yayınlanan yazar olma rekoru İsa Kayacan'da... Buradan gazeteciler cemiyetlerine sesleniyorum: Kayacan'ın Guinness Rekorlar Kitabı'nda yer alması için çalışma başlatmalılar. Ayrıca, Kayacan'ın roman, hikâye, deneme, şiir vb. alanlarda yayınlanmış 128 eseri var. Birçok eseri de yayına hazır durumda.

Buradan ikinci çağrım ise, bu kadar geniş medya grubunda yazı yazan, ayrıca bunca yayınlanmış eserleri bulunan Kayacan'ın fikir ve düşünce hayatı mutlaka üniversitelerin edebiyat ve iletişim bölümleri tarafından yüksek lisans konusu yapılmalı. Hazırlanacak doktora tezlerinin genç kuşaklara örnek teşkil edeceğini düşünüyorum.

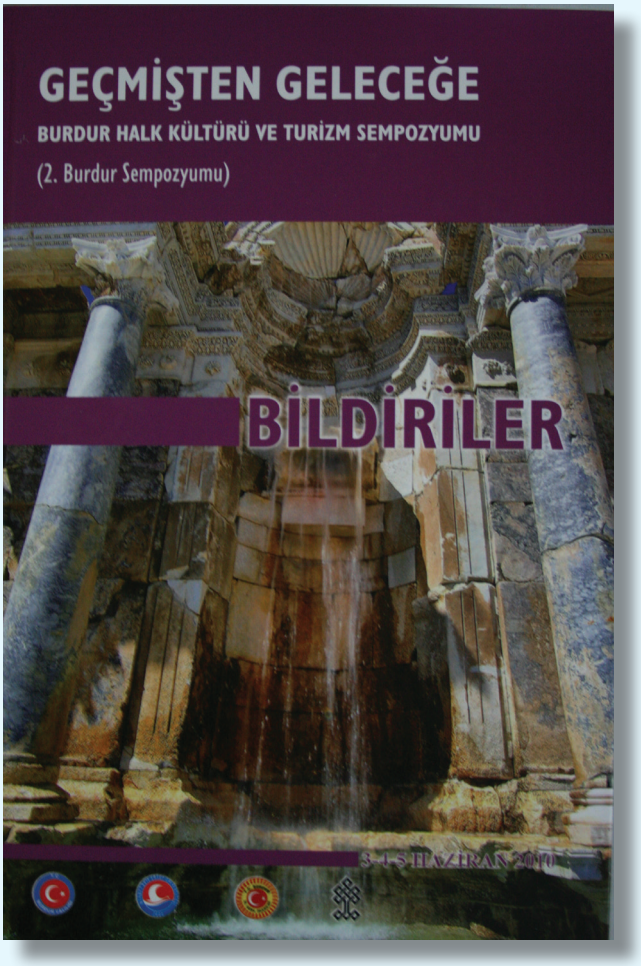
Dışişleri Bakanlığı "Fahri Konsolosluk" ünvanı vermeli

Aydınların yurt içinde eserler yayınlaması, yazılar yazması elbette önemli. Ancak yurt dışında da kültürel faaliyetlerde bulunmaları da çok, çok önemli… Kayacan, işte yurtdışında da sosyal etkinliklerin içinde yer alan bir aydınımız. Balkanlar'dan Kafkaslara oradan Ortadoğu'ya uzanan coğrafyada güzel etkinliklerin altında imzası var. Özellikle, Azerbaycan ve Kerkük'le çok yoğun ilişki içinde, adeta ülkemizin kültür elçisi olarak çalışmakta... Türk "Dünyası Genç İletişimciler Derneği"nin kurulmasını öncülük etti. Bu bölgelerdeki genç şair ve yazarları yüreklendirdi. Dışişleri Bakanlığı bu tür kültür elçilerini fahri konsolosluk unvanı verse yeridir, fazlasıyla hak ediyorlar.

Kayacan'ın bir başka rekoru; 11 ayrı bakanın basın müşavirliğini yapmış olması, sanırım özellikleri ve iş yapma yöntemleri farklı bunca bakanla çalışmak kolay olmasa gerek.

Anadolu Basını'nın sesi Kayacan'a uzun ömür dilerken, yeni eserlerini sabırsızlıkla bekliyoruz. **Şahin Ali ŞEN (24 Saat Gazetesi - Ankara / Çağdaş Burdur Gazetesi, 11 Ocak 2011)**

BURDUR, İL KÜLTÜR VE TURİZM MÜDÜRLÜĞÜ YAYINI

GEÇMİŞTEN GELECEĞE

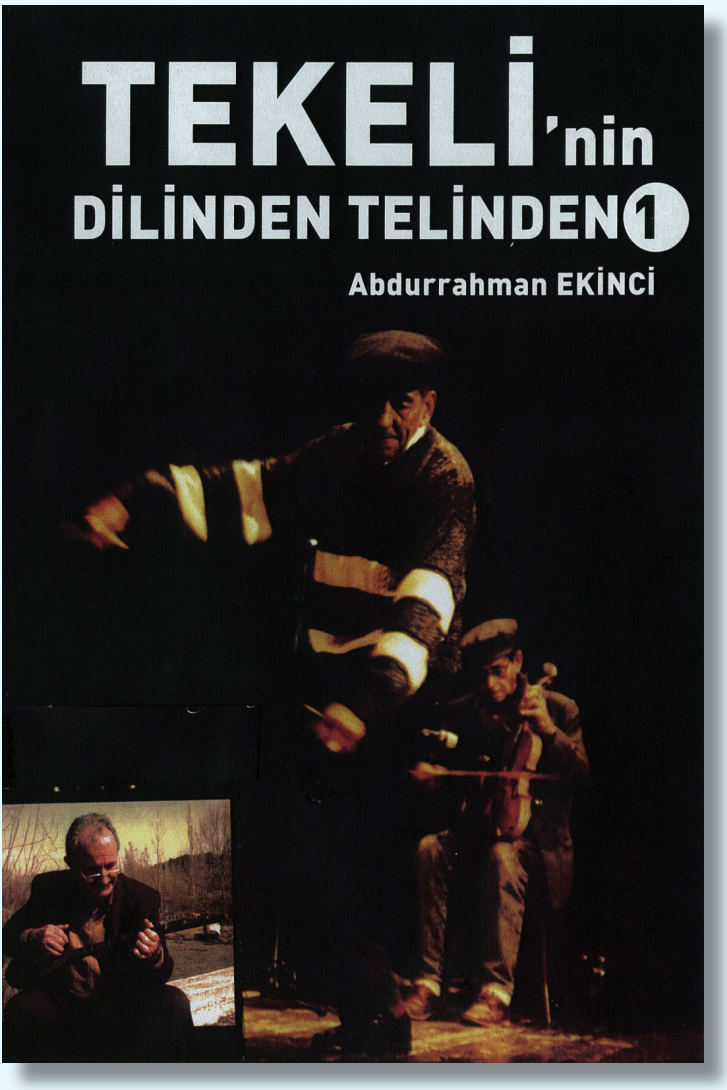
BURDUR HALK KÜLTÜRÜ VE TURİZM SEMPOZYUMU

Bildirilerin yeraldığı ciltli 582 sayfalık, İl Kültür ve Turizm Müdürlüğünün 5. yayını, 03-04-05 Haziran 2010 tarihlerinde düzenlenen 2.Burdur Sempozyumu başlayış ve bitiş günlerinde ortaya konulanlar, sayfalara aktarılmış. Arka sayfalardaki Sempozyum fotoğrafları kitabın zenginleştirilişini sağlamış.

Burdur Valisi Süleyman Tapsız ve Kültür Bakanlığı Araştırma ve Eğitim Genel Müdürü Mahmut Evkuran'ın önsözleri var ayrı ayrı. Mehmet Tanır, İbrahim Şimşek ve Süleyman Tapsız imzalı açılış konuşmaları ve 37 ayrı bildirinin imza sahipleriyle yeralışları dikkat çekiyor.

BURDUR, İL KÜLTÜR VE TURİZM MÜDÜRLÜĞÜ YAYINI

Mayıs 2012 itibariyle baktığımızda, Burdur Valiliği, İl Kültür ve Turizm Müdürlüğünce yayınlanan, günyüzü gören kitaplar şöyle bir tablo üzerinde karşımıza çıkıyor;

TEKELİ'NİN DİLİNDEN TELİNDEN (1)

Burdur İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü yayınlarının 6 ncısı olarak, Araştırmacı, Derlemeci, Organolog Abdurrahman Ekinci imzasıyla, 554 sayfayla yayınlandı. Burdur Valisi Süleyman Tapsız ve İl Kültür ve Turizm Müdürü Mehmet Tanır'ın ayrı ayrı sunuşları var. Teke yöresi folkloruyla, folklorcularıyla geniş biçimde anlatılmış, sayfalara aktarılmış. Kitap 2010 Ankara baskılı.

BURDUR, İL KÜLTÜR VE TURİZM MÜDÜRLÜĞÜ YAYINI

BURDUR YÖRESEL YAZMA OYALARI

Burdur İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü yayınlarının 8 ncisi olarak pırıl pırıl bir baskıyla, 72 sayfayla 2011 yılında günyüzü görmüş. Resim- İş Öğretmeni- Ressam- Takı Tasarımcısı Yaşar Yapıcı Nalcı'nın hazırladığı kitap, Burdur Yöresel Yazma Oyaları-modernize takı tasarımlarından oluşuyor. Vali Süleyman Tapsız, İl Kültür ve Turizm Müdürü Mehmet Tanır ve Resim Öğretmeni Yaşar Yapıcı Nalcı'nın ayrı ayrı sunuş ve önsözleri var.

Kitabın 6. sayfasında Mehmet Ali Yapıcı'nın "Burdur" şiiri dikkat çekiyor.

Sözkonusu Burdur Şiiri.

BURDUR

Küçük bir şehirdir Burdur,
Eksik olmaz kışın dağlarında karı,
Bilseniz ne de serindir,
Yazın esen ince rüzgârı.

Vardır küçük bir gölü,
Arseniklidir gölündeki suyu,
Onun için yoktur,
Gölünde balık soyu.

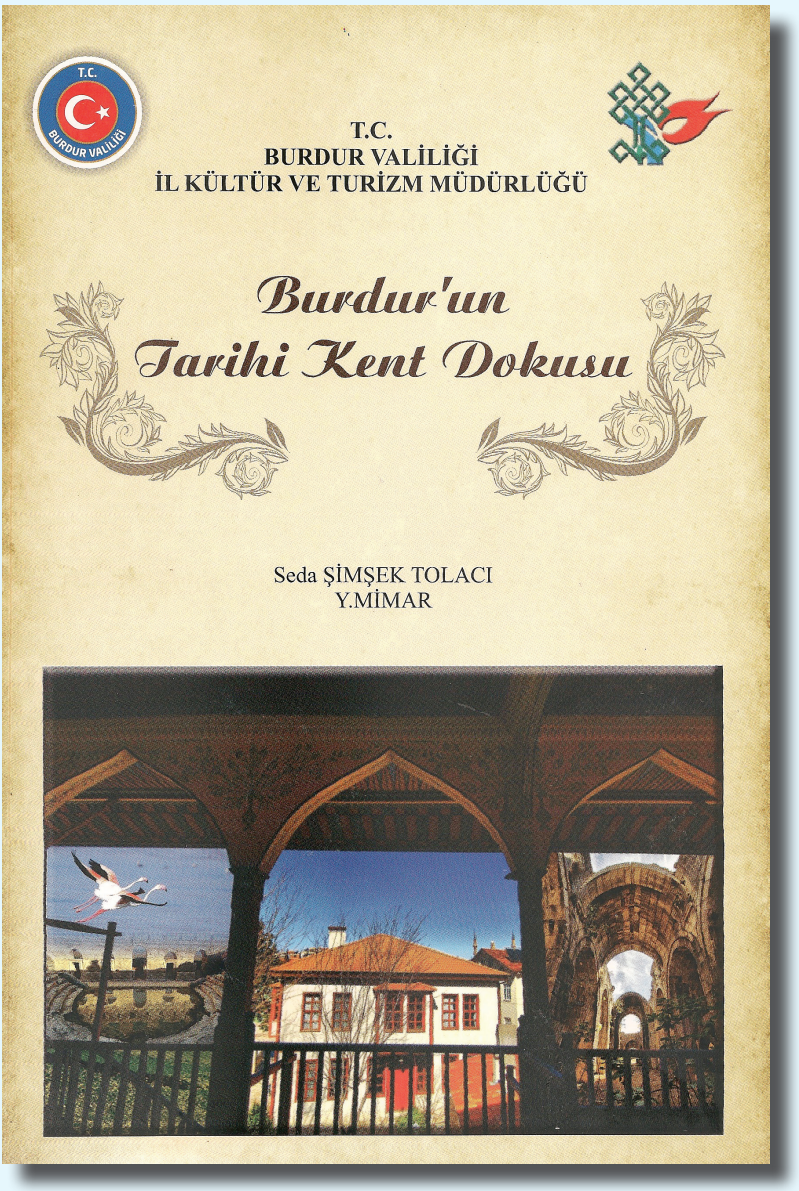
Meşhurdur Burdur'da bağcılık,
Gelişmektedir gül yağcılık,
Yapılır bağlarında arıcılık,
Ananevi mesleğidir halıcılık.

Şifalıdır insuyu mağrası,
Orada şeker hastalığının çaresi,
Tefennni'de çıkar barutlu sular,
Böbrek taşı döker hasta rahatlar.

Kış gecelerinde olur gezmeler,
Yapılır cevizli ezmeler,
Helva için haşhaş dövülür,
Burdur hak ettiği için övülür.

Mehmet Ali YAPICI

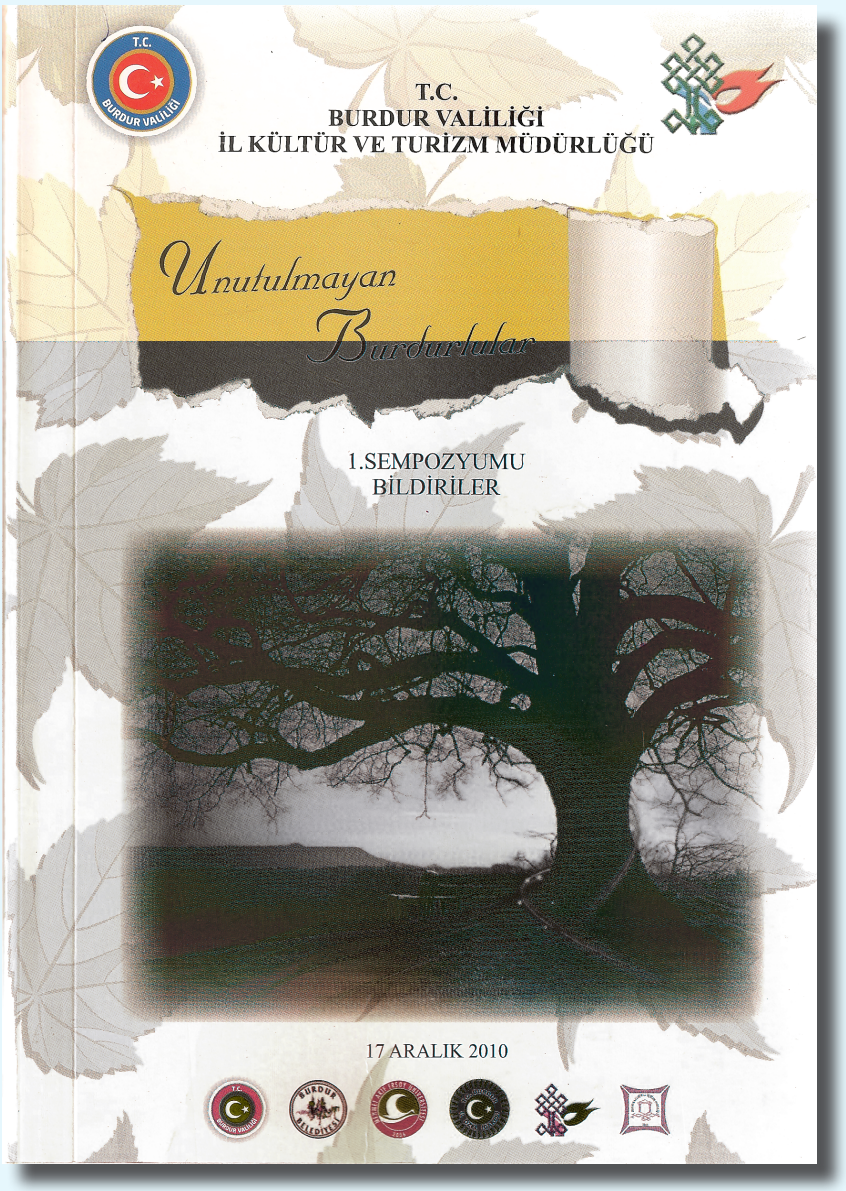
BURDUR, İL KÜLTÜR VE TURİZM MÜDÜRLÜĞÜ YAYINI

BURDUR'UN TARİHİ KENT DOKUSU

Burdur İl Kültür ve Turizm Müdürlüğünün 9 ncu yayını olarak 295 sayfayla Y.Mimar Seda Şimşek Tolacı imzasıyla Aralık 2011'de Mersin'de basılmış. Vali Süleyman Tapsız ve İl Kültür ve Turizm Müdürü Mehmet Tanır imzalı sunuşlar var. Önsöz Seda Şimşek Tolacı'nın Burdur'un tarihi kent dokusu netlik içinde gözler önüne serilmiş.

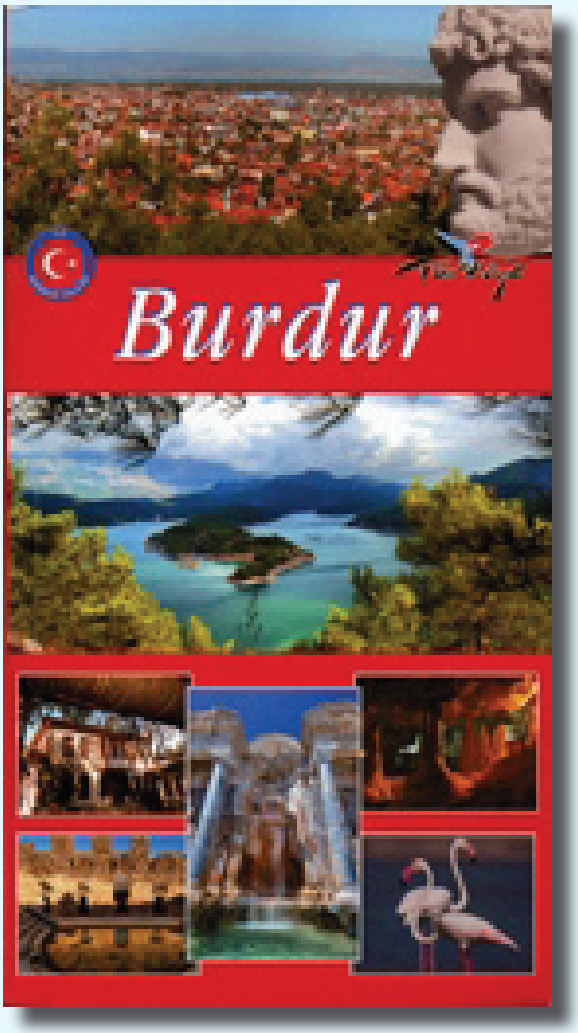
BURDUR, İL KÜLTÜR VE TURİZM MÜDÜRLÜĞÜ YAYINI

UNUTULMAYAN BURDURLULAR

17 Aralık 2010 tarihinde "Unutulmayan Burdurlular" adıyla gerçekleştirilen 1.Sempozyum bildirilerinden oluşan, Kültür Müdürlüğünün 10 ncu yayını olan 260 sayfalık kitabın ilk sayfalarında, Vali Süleyman Tapsız ve İl Kültür ve Turizm Müdürü Mehmet Tanır'ın birer önsözü bulunuyor. Sempozyumda, İbrahim Zeki Burdurlu, Ahmet Yamacı, Kadir Turan ve Emin Demirayak'ın değişik yönleriyle ele alındığı görülüyor. Fotoğraflarla zenginleştirilen sayfalar ayrıca dikkat çekiyor.

BURDUR, İL KÜLTÜR VE TURİZM MÜDÜRLÜĞÜ YAYINI

BURDUR İL REHBERİ

İl Kültür ve Turizm Müdürü Mehmet Tanır'ın hazırladığı pırıl pırıl baskılı ince uzun boylu (yakışıklı) 144 sayfalık bir kitap. 2011 yılında İstanbul'da basılmış. "Burdur, renklerin şenliği"yle gözler önüne seriliyor. Vali Süleyman Tapsız'ın önsözü, İl Kültür ve Turizm Müdürü Mehmet Tanır'ın sunuşu dikkat çekiyor. Burdur İl Rehberi hazırlanış itibariyle, öncekilerden farklı bir görünüm arz ediyor. Hele, gittiğimiz illerde bize ulaştırılan, illerin tanıtımlarına yönelik broşürlerin pek çoğundan da farklı bir görünümle karşımıza çıkması, bizi gururlandırıyor.

BURDUR, İL KÜLTÜR VE TURİZM MÜDÜRLÜĞÜ YAYINI

ÜÇ DİLDE BURDUR İL REHBERİ

İngilizce, Almanca, Rusça dillerinde hazırlanıp 90 sayfayla ayrı ayrı yayınlanan Burdur İl Rehberi, Burdur'u değişik özellik ve güzellikleriyle tanıtırken, renkli ve pırıl pırıl bir baskıyla ortaya konulurken, çok net renk süzümü ve sayfalara aktarılışıyla dikkat çeken yayınlar olarak, 11,12 ve 13 numaralarla yayınlandıkları görülüyor.